

Giới thiệu Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu

Thanh niên Tiêu Long tình cờ xuyên đến thế giới Đầu Phá Thương Khung. Mang theo Đại Quang Cầu đầy thần bí, từ thứ này có thể lấy ra đồ vật từ vô số thế giới, nhờ đó tung toành Đầu Khí Đại Lục.

P.s: Truyện được viết theo lối convert. Chính vì là truyện đầu tay nên nội dung nội dung chủ yếu là từ bản chính, cộng với mình thêm vào một ít.

Cũng chính bởi vì là truyện đầu tay nên số lượng Map sẽ không quá nhiều, chỉ khoảng hai Map, còn có thêm Map nào nữa hay không thì mình sẽ báo sau, mong ủng hộ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Sơ lâm Đầu Khí Đại Lục

Đầu Khí đại lục, tại đại lục này không có các loại hoa lệ mà pháp như trong tiểu thuyết, phim ảnh, mà đầu khí mới là chủ nhân duy nhất của đại lục.

Tại đầu khí đại lục này, tu luyện đầu khí, tại dưới sự cố gắng của vô số thế hệ đã phát triển đến mức đỉnh cao, hơn nữa nhờ phạm vi đầu khí không ngừng mở rộng, cuối cùng đã phát triển vào dân gian, việc này khiến cho đầu khí cùng nhân loại càng trở nên quen thuộc.

Tầm quan trọng của đầu khí trong đại lục này là không gì có thể thay thế, trở thành một bộ phận của quan trọng trong sinh hoạt.

Trải qua thống kê, đầu khí đại lục đem đầu khí chia ra các cấp bậc từ thấp đến cao, chia làm bốn giai mười hai cấp: Thiên, Địa, Huyền, Hoàng!

Mỗi đẳng cấp lại phân làm sơ, trung, cao ba cấp.

Tu luyện đầu khí cấp bậc cao hay thấp cũng là mấu chốt quyết định thành tựu sau này, ví dụ như người tu luyện công pháp Huyền Giai tất nhiên sẽ mạnh hơn người cùng cấp bậc tu luyện công pháp Hoàng Giai.

Đầu khí đại lục, phân biệt mạnh yếu, quyết định qua ba điều kiện.

Đầu tiên, trọng yếu nhất đương nhiên là tự thân thực lực, nếu thực lực chỉ có nhất tinh đầu giả thì dù có luyện công pháp Thiên giai tuyệt thế cũng không thể chiến thắng một người tu luyện công pháp Hoàng Giai Đầu Sư.

Tiếp theo, đó là công pháp.

Cùng một cấp bậc cường giả, nếu công pháp của người cao hơn đối phương, như vậy tại lúc tỷ thí sẽ có ưu thế rất lớn.

Loại cuối cùng, gọi là đầu kỹ.

Tên như ý nghĩa, đây là một loại kỹ năng phát huy đầu khí đặc thù, đầu khí trên đại lục cũng có cấp bậc phân biệt, cũng chia làm Thiên, Địa, Huyền, Hoàng bốn cấp.

Đầu khí đại lục số lượng đầu kỹ không hề ít, bình thường đầu kỹ truyền lưu ra ngoài, phần lớn đều là hoàng cấp, muốn đạt được đầu kỹ cao thâm thì phải gia nhập tông phái hoặc đầu khí học viện trên đại lục.

Đương nhiên, một số người do kỳ ngộ hoặc được tiền nhân để lại công pháp, hoặc có đầu kỹ tương xứng với chính bản thân mình, thì loại đầu kỹ đó phối hợp với công pháp khiến uy lực của nó càng mạnh hơn.

Dựa vào ba điều kiện này có thể phán đoán mạnh yếu, tổng thể mà nói nếu có thể có được cấp bậc công pháp càng cao, sau này phát triển càng không cần phải nói...

Bất quá công pháp tu luyện cao cấp đầu khí người thường đều rất khó tìm được, công pháp truyền lưu tại tầng lớp phổ thông, nhiều nhất cũng chỉ là Hoàng Giai công pháp, một số gia tộc cường đại hoặc trung lưu, tiểu tông phái mới có phương pháp tu luyện Huyền Giai.

.....

Ô Thân Thành, Tiêu gia.

Tiêu Tộc là Ô Thân Thành tam đại gia tộc một trong.

Tiêu Tộc vốn là Gia Mã đế quốc một cái đại gia tộc, có đầu vương tọa trấn. Tuy nhiên vị đầu vương kia không hiểu nguyên nhân bị đánh lén, cho nên Tiêu Gia liền phải chuyển đến nhỏ bé Ô Thần Thành.

Lúc này tại Tiêu Gia tộc địa.

Bên trong một căn phòng cũ kỹ, một cái khoảng mười hai tuổi thiếu niên nằm tại trên giường ngủ say.

"Đầu thật đau a."

Rất nhanh thiếu niên liền tỉnh dậy, hai tay ôm lấy đầu thân sắc có chút thống khổ.

Một đạo không lồ ký ức truyện vào trong đầu hắn.

Không biết qua bao lâu, thân sắc thiếu niên dần dần tốt hơn.

Đợi đến khi cơn đau qua đi, cũng là lúc thiếu niên tiếp thu đầy đủ tin tức cùng ký ức.

Tiêu Long, đây là thiếu niên này tên hay nói đúng hơn là bộ thân thể này.

Giới thiệu rườm rà quá phiền phức, Tiêu Long là một cái từ địa cầu đến Xuyên Việt Giả.

Sau khi tiếp thu xong tin tức, hắn liền biết mình đang ở nơi nào, khỏe miệng không khỏi nhếch lên.

Nơi này là Đầu Khí Đại Lục, hắn xuyên qua tới Đầu Khí Đại Lục, hơn nữa còn trở thành Tiêu Gia một phần tử. Đầu này đối với một cái ưa thích nào động sinh hoạt Tiêu Long tới nói là một chuyện tốt.

Dựa theo ký ức hắn biết được mình là Tiêu Viêm biểu ca, mà Tiêu Viêm lúc này chỉ mới có bảy tuổi, Cổ Huân Nhi cũng vừa mới chuyển đến Tiêu Gia được mấy tháng.

Chủ nhân trước của bộ thân thể này do tu luyện quá độ mà dẫn đến kiệt sức sau đó chết đi vào tối hôm qua, mà Tiêu Long may mắn chiếm lấy thân thể, hai người đều là trùng tên trùng họ, vô cùng trùng hợp.

Đã tới Đầu Khí Đại Lục, hắn phải thật tốt du lịch thế giới này một phen, hưởng thụ kiếp trước chưa từng được hưởng vui sướng, chiếm đoạt kỳ ngộ, đứng trên vạn người.

Tiêu Long cũng không có cảm thấy áp lực khi quyết định cạnh tranh với thế giới này nhân vật chính Tiêu Viêm, bởi vì hắn cũng có mình bàn tay vàng.

Bàn tay vàng của Tiêu Long là một cái quang cầu nằm trong một cái tiểu thế giới, hắn có thể bất cứ lúc nào đi vào bên trong.

Mà Quang Cầu tác dụng là chỉ cần tích tụ đủ năng lượng liền sẽ lấy ra một loại bất kỳ vật phẩm, kỹ năng, trang bị sau đó cho Tiêu Long sử dụng.

Mà lấy ra được vật phẩm, năng lực, huyết thống thuộc về vô số thứ nguyên, đương nhiên còn có một điều nữa đó là bởi vì Tiêu Long hiện đang ở Đầu Khí đại lục bên trong cho nên hơn phân nửa đồ lấy được đều thuộc về Đầu Khí Đại Lục, tốt xấu lẫn lộn.

Đây là hắn tại thế giới này bảo mệnh phù a.

"Ha ha ha!! Rất tốt, rất tốt, cảm ơn người a Thần Linh, Chúa hay gì gì đó cũng được. Cảm ơn đã dẫn ta đến thế giới này, ta sẽ thật tốt hưởng thụ tại thế giới này sinh hoạt!!"

Nghĩ đến đây Tiêu Long không ngừng cười được.

Bất cứ ai cũng có trở thành cường giả mộng, Tiêu Long cũng không ngoại lệ.

Đi đến thế giới này, chính là cơ hội để trở thành cường giả.

Hiện tại cách nội dung cốt truyện còn đến tám năm, cách Tiêu Viêm đụng phải hồn điện còn hơn mười năm, tại trong thời gian này hắn có đủ thời gian để trở thành cường giả.

Ô Thần Thành, Gia Mã Đế Quốc. Đầu Khí Đại Lục chỉ là hắn khởi đầu, hắn mục tiêu là Siêu Việt tất cả, Siêu Việt mọi thứ.

"Đầu Khí Đại Lục, ta tới rồi!!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Lần đầu lấy ra

Tại một cái bốn phía trắng xóa không gian bên trong, một cái tỏa ra kim quang quang cầu lơ lửng trên không trung, cách mặt đất không đến nửa mét.

Mà Tiêu Long đứng tại Quang Cầu phía trước.

Đây là thuộc về hần Tiểu Thế Giới, không có sự cho phép của hần, bất cứ ai cũng không thể xâm nhập vào nơi này.

Hiện tại Quang Cầu bên trong có đầy đủ năng lượng để Tiêu Long lấy ra ba hạng vật phẩm.

"Hy vọng có thể lấy ra được một số thứ tốt đi, cơ thể này cũng quá yếu đi, chỉ có Tứ Đoạn Đẩu Khí. Việc cần thiết bây giờ là nhanh chóng tu luyện lên đầu giả, sau đó dành thời gian một năm để đem thực lực tăng lên đến Đẩu Sư, rồi rời khỏi Ô Thần Thành ra ngoài lịch luyện." Tiêu Long thở dài nói.

Đây là Tiêu Long tự mình lên sẵn kế hoạch, nếu như thuận lợi, hần có thể trong hai năm Đạt Đến Đẩu Sư, sau đó rời khỏi Ô Thần Thành, thế giới bên ngoài mới là hần vũ đài.

Bây giờ hần chỉ có thể đem hy vọng đặt tại Quang Cầu phía trên.

Đương nhiên, Quang Cầu năng lượng có rất nhiều cách để bổ sung.

Tiêu Long tự mình tu luyện cũng có thể tăng lên Quang Cầu năng lượng, sử dụng Ma Thú thi thể hay Ma Hạch cũng có thể tăng lên năng lượng. Cho nên nếu như lần này không thể đạt được đồ tốt thì hần còn có thể đợi lần sau, dù sao đợi đến lúc hần đạt đến Đầu Giả còn xa.

Không tiếp tục nghĩ ngợi, Tiêu Long liền sử dụng ý niệm cùng Quang Cầu giao lưu.

Ong ong ong!!!

Quang Cầu chấn động một trận, sau đó ba viên cỡ nhỏ kim sắc quang cầu từ bên trong Đại Quang Cầu bay ra dừng lại tại trước mặt Tiêu Long.

Theo kim quang tán đi, một cái bình ngọc, một quyển trục cùng một thanh kiếm xuất hiện trước mắt Tiêu Long.

Đồng thời tin tức của ba đạo vật phẩm cũng truyền vào Tiêu Long trong đầu.

Ngay lập tức Tiêu Long thần sắc hiện lên vui mừng.

Trúc Cơ Đan, xem như là Dược Trần cho Tiêu Viêm luyện chế Trúc Cơ Linh Dịch nâng cấp bản, có thể trực tiếp phục dụng, hiệu quả trong vòng hai tháng tăng lên dưới Đầu Giả tốc độ tu luyện.

Ai cũng biết Đầu Giả phía trước Đẩu Khí giai đoạn kinh mạch rất yếu ớt, không thể phục dụng bất kỳ đan dược phụ trợ nào.

Tuy nhiên Trúc Cơ Đan dược lực rất ôn hòa, sẽ không tổn thương đến kinh mạch.

Trong bình ngọc có tất cả năm viên trúc cơ đan, lại thêm quang cầu cải tạo Tiêu Long thân thể, đem tư chất hần tăng lên. Tiêu Long có đủ tự tin trong vòng một năm tăng lên Đầu Giả.

Vật Phẩm thứ hai là một quyển trục.

Tên là Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, có thể thôn phệ xung năng để tăng nhanh tu vi, cùng cường hóa tự thân.

Công pháp này cũng quá nghịch thiên một điểm, đem tu vi, thể chất đều tăng lên, đẳng cấp đặt tại Đẩu Khí Đại Lục cũng là Địa Giai Cao Cấp, sắp tiếp cận Thiên Gia công pháp rồi.

Mặc dù có chút đáng tiếc là không lấy được Phần Quyết, bất quá có một cái tâm pháp cao cấp Tiêu Long cũng đã thấy thỏa mãn vô cùng.

So với thời kỳ Đầu Phần Quyết thì Thôn Thiên Phệ Địa Quyết đối với Tiêu Long tới nói còn có nhiều tác dụng hơn.

Phần Quyết mặc dù tốt, có thể thôn phệ nhiều loại Dị Hóa để tiến hóa. Nhưng đó là phải có Dị Hóa, hiện tại Tiêu Long từ nơi nào lấy ra Dị Hóa? Không có Dị Hóa thì Phần Quyết chỉ là một bộ Hoàng Giai Cấp Thấp tâm pháp mà thôi, tuy luyện tốc độ rất chậm.

Thay vào đó thì Thôn Thiên Phệ Địa Quyết tu luyện có thể dùng thân thể hình dung, mà Tiêu Long cũng có thể nhờ đó mà giải quyết Quang Cầu năng lượng vấn đề, sau đó lấy ra đồ đặc tuyệt đối là vô cùng tốt.

Cuối cùng vật phẩm là một thanh kiếm, hình dạng như võ sĩ đao, xem như là kém nhất trong ba loại vật phẩm.

Đây là một thanh sắc bén vô cùng kiếm, có thể chém sắt như chém bùn.

Bất quá dạng này vũ khí tại Đẩu Khí Đại Lục có thể nói là nơi nào cũng có.

" Bất quá có một thanh vũ khí cũng tốt. "

Nhìn xem trong tay võ sĩ đao Tiêu Long gật đầu lẩm bẩm.

Hai hạng vật phẩm trước đã khiến hắn rất thỏa mãn, hắn cũng không tiếp tục tham lam, dù sao bây giờ có ra đồ tốt hơn cũng chưa chắc có thể giúp ích cho hắn.

Sau đó Tiêu Long liền mang theo một viên Trúc Cơ Đan rời khỏi Tiểu Thế Giới.

Ngoại trừ Trúc Cơ Đan thì những thứ khác hắn cũng không cần gấp, mang ra ngoài cũng chỉ rước họa vào thân mà thôi.

Trở lại phòng ngủ, Tiêu Long ngay lập tức đem Trúc Cơ Đan nuốt xuống sau đó khoanh chân ngồi xuống tu luyện.

Tiêu Long có thể cảm nhận một cỗ không lồ mà ôn hòa được lực xuất hiện trong thân thể, nhanh chóng lan tỏa khắp cơ thể hắn.

Theo Tiêu Long tiến vào trạng thái tu luyện, trúc cơ đan được lực cũng bắt đầu phát huy tác dụng.

Thời gian cứ như vậy trôi qua, hai tháng chớp mắt qua đi.

Mỗi năm gia tộc chắc thí được tổ chức, tất cả tộc nhân Tiêu Gia đều phải có mặt đầy đủ.

Mà Tiêu Long hôm nay cũng thức dậy sớm, nhanh chóng điều chỉnh trạng thái đi đến trắc thí quảng trường.

Đập vào mắt Tiêu Long là rất nhiều người, những người này đều là Tiêu Gia thế hệ trẻ tuổi, tính sơ qua cũng có hơn trăm người, từ năm sáu tuổi cho đến mười bảy mười tám tuổi đều có.

Cho nên nói Tiêu Gia không hổ là ô thân thành đại gia tộc, tộc nhân đúng là có không ít.

Mà Tiêu Long lúc này giống như một hạt bụi trong dòng người.

Bất quá Tiêu Long lúc này ánh mắt liền bị một đôi bảy tám tuổi nam nữ hài tử thu hút, xung quanh hai người có không ít người vây quanh.

" Hai người này chính là nhân vật chính Tiểu Viêm cùng nữ chính Tiểu Huân Nhi đi. " Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Bất quá hắn cũng chỉ hiếu kỳ mà thôi, cũng không có đi lên bắt chuyện dự định.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Trắc thí kết thúc

Nhìn xem Huân Nhi cùng Tiểu Viêm vui vẻ như vậy, Tiêu Long đoán là hai người bọn hắn đã quen thân với nhau rồi, có đi tới cũng không đạt được bọn hắn chú ý, mà Tiêu Long cũng không muốn làm liêm chó.

Đây là một cái tôn sùng vũ lực thế giới, có thể đạt được mọi thứ bằng lực lượng, chỉ cần ngươi có lực lượng thì muốn làm gì cũng có thể, cho nên hiện tại chỉ đem lực chú ý đặt lên Tu Luyện.

Rất nhanh trắc thí liền bắt đầu, một cái trưởng lão đi đến Thạch Bìa bên cạnh nhìn về phía dưới toàn trường đám người hô lên.

" Trắc thí đấu khí bắt đầu, bây giờ ta sẽ hô lên từng người tên, người nào được hô tên thì sẽ bước lên đây chắc thí đấu khí, kiểm tra xem các ngươi một năm này thành quả tu luyện. ... "

Kế tiếp là một đoạn lời nói dài dòng của trưởng lão, Tiêu Long không có hứng thú nghe.

Rất nhanh liền có người được gọi tên đi lên, mỗi người thực lực đều có mạnh có yếu.

Đương nhiên bên trong cũng có không ít người nổi bật.

" Tiêu Mị, Đấu Khí Tam Đoạn, cấp bậc: Cấp Cấp!! "

" Tiêu Ngọc, Đấu Khí Ngũ Đoạn, cấp bậc: Trung Cấp!! "

" Tiêu Đình, Đấu Khí Thất Đoạn, cấp bậc: Cao Cấp!! "

" Tiêu Lệ, Đấu Khí Lục Đoạn, cấp bậc: Trung Cấp!! "

Những người này đều là những người nổi bật trong thế hệ trẻ tuổi của Tiêu Gia, đồng thời cũng là trong nguyên tác xuất hiện khá nhiều nhân vật phụ.

" Người kế tiếp, Tiêu Huân Nhi!! "

Rất nhanh một cái khoảng bảy tuổi nữ hài đi lên đài.

Mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng dung mạo đáng yêu sáng sủa tràn đầy hoạt bát, hấp dẫn không ít thiếu niên tại nơi này.

Theo Huân Nhi đặt tay lên thạch bia, truyền vào Đấu Khí, một dòng chữ xuất hiện.

" Tiêu Huân Nhi, Đấu Khí Tứ Đoạn, cấp bậc: Trung Cấp!! "

Ngay lập tức phía dưới đám người trực tiếp ồ lên, nhìn về phía tiểu nữ hài ánh mắt tràn đầy ngưỡng mộ.

Bảy tuổi tứ đoạn Đấu Khí, thiên phú tu luyện không nghi ngờ gì là rất cao.

Tiêu Huân Nhi thần sắc cũng hiện lên nhàn nhạt mỉm cười, sau đó nhanh chóng chạy về phía Tiêu Viêm bên cạnh.

Thấy cảnh này không ít người hiện lên hâm mộ ghen ghét thần sắc.

Mà Tiêu Long nhìn mặt mày này không khỏi lắc đầu thờ dài.

Những cái này tiểu hài tử làm sao có thể đấu lại Tiêu Viêm cái này Xuyên Việt Giả, Tiêu Huân Nhi bị hấn dạy dỗ quá nghe lời rồi.

Sau đó liền đến lượt Tiêu Long đi lên.

Hắn hiện tại là Đấu Khí Ngũ Đoạn, cấp bậc: Trung Cấp!!

Cũng không còn cách nào, mặc dù có Trúc Cơ Đan, nhưng chỉ có hai tháng tu luyện, tăng lên được hơn một đoạn đấu khí là tốt lắm rồi. Phải đợi thêm mấy ngày nữa hắn mới có thể vượt lên thành Lục Đoạn Đấu Khí.

Bất quá như vậy cũng may mắn, tăng quá nhanh sẽ khiến cho rất nhiều người nghi ngờ, đến lúc đó thì phiền phức vô cùng.

" Người kế tiếp, Tiêu Viêm!! "

Ngay lúc này, Tiêu Viêm đi lên đài, thần sắc tự tin đặt tay lên thạch bia, vận chuyển trong người Đấu Khí.

Rất nhanh một dòng chữ hiện lên trên Thạch Bia.

" Tiêu Viêm, Đấu Khí Lục Đoạn, cấp bậc: Trung Cấp!! "

Phụ trách trách nhiệm trưởng lão sợ hãi hô lên.

" Quả không hổ là Tiêu Viêm Thiếu Gia, ta nhớ được hắn năm ngoái chỉ mới Tứ Đoạn Đấu Khí đi, một năm tăng lên hai đoạn đấu khí, tốc độ này thật kinh khủng!! "

" Tiêu Gia đệ nhất thiên tài ngoại trừ hắn ra thì không còn ai khác xứng đáng hơn. "

" Bảy tuổi Lục Đoạn Đấu Khí, Gia Mã Đế Quốc cũng chưa từng có ai đạt được thành tựu này đi. "

Phía dưới Tiêu Gia thế hệ trẻ tuổi nghị luận ầm ĩ.

Đứng tại trên đài Tiêu Viêm thần sắc hiện lên một tia đắc ý cùng tự ngạo.

Mà hắn thành tựu đứng là có tư cách kiêu ngạo.

Tiêu Long cũng chỉ nhìn một lát mà thôi, liền không tiếp tục để ý.

Hâm mộ thì được gì, cũng không giúp ích gì cho hắn.

Một năm nữa hắn liền có thể tăng lên đến Đấu Giả, sau đó bắt đầu tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, đến lúc đó mới gọi là kinh hải tốc độ tu luyện.

Rất nhanh, nghi thức trắc thí kết thúc, mà Tiêu Long cũng được xếp vào hạt giống đệ tử, được chiếm nhiều tài nguyên tu luyện hơn.

Sau khi trở về phòng mình, Tiêu Long liền tiến vào Tiểu Thế Giới.

" Hai tháng tu luyện, bây giờ có lẽ đã có thể lấy ra một ít vật phẩm mới rồi đi. "

Đứng tại đại quang cầu phía trước, Tiêu Long lăm bằm một tiếng.

Sau đó hắn liền nhắm mắt lại, ý niệm động một cái.

Ong ong!!!

Ngay lập tức, hai viên tiểu quang cầu từ trong đại quang cầu bay ra, dừng lại tại Tiêu Long trước mặt.

Theo quang mang tán đi, lộ ra hai hạng vật phẩm

Một cái hộp gấm cùng một viên màu đỏ bằng bàn tay viên đá.

" Lần này là hai sao? "

Rất nhanh tin tức về hai hạng vật phẩm xuất hiện trong óc Tiêu Long.

Bên trong hộp gấm là ba viên Tam Phẩm Đan Dược Tụ Khí Tán.

Tụ Khí Tán là có thể giúp cho một cái Cửu Đoạn Đấu Giả trăm phần trăm tăng lên Đấu Giả, ngưng tụ đấu khí toàn.

Thứ này Tiêu Long là cần thiết, đợi đến khi hắn tấn cấp Cửu Đoạn Đấu Khí liền sử dụng để tăng lên Đấu Giả.

Một cái khác vật phẩm là Hòa Chi Thạch.

Hòa Chi Thạch, đây là đến từ Pokemon thế giới vật phẩm, bên trong ẩn chứa hòa nguyên tố năng lượng có thể giúp cho Pokemon tiến hóa.

Tiêu Long Hòa Chi Thạch so với bình thường Hòa Chi Thạch còn muốn lớn hơn gấp mấy lần, bên trong năng lượng lớn hơn bình thường Hòa Chi Thạch gấp mười lần, có thể nói là hàng thượng đẳng.

Đợi đến khi tăng lên đến Đấu Giả, Tiêu Long có thể thông qua Thôn Thiên Phệ Địa quyết để hấp thụ năng lượng tăng tiến tu vi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Tám tháng sau

Tám tháng sau, bên trong phòng Tiêu Long

Cách đây một tuần, hắn đã thành công tấn cấp Cửu Đoạn Đấu Khí.

Hắn cũng không có vội vàng sử dụng Tụ Khí tán để tăng lên thành Đấu Giả, dù sao hắn chỉ mới đột phá, cần thêm thời gian để gia cố căn cơ.

Mãi đến ngày hôm nay, hắn mới quyết định tấn thăng Đấu Giả.

Ngay lúc này, Tiêu Long từ trong hộp gấm lấy ra Tụ Khí Tán.

Nhìn tụ khí tán bề mặt sáng bóng mượt mà, tỏa ra một cỗ dị hương làm tâm thần thư sướng, Tiêu Long khòe miệng nhếch lên.

" Cuối cùng cũng đến lúc rồi. "

Nói xong Tiêu Long liền đem tụ khí tán vừa vào miệng, một vị nhàn nhạt lạnh lẽo từ từ khuếch tán. Một hồi sau, một cỗ năng lượng tinh thuần âm áp trực tiếp từ trong miệng vọt vào thể nội, nhất thời Tiêu Long thân thể chấn động.

Tiêu Long hai tay rất nhanh kết xuất thủ ấn hấp thụ đấu khí, hô hấp dần dần trở nên vững vàng. Trong cơ thể, đấu khí nhàn nhạt ứng tâm mà chuyển động, đem tụ khí tán tản mát ra năng lượng hấp thụ.

Trong cơ thể đấu khí đem tinh thuần năng lượng điên cuồng luyện hóa, tụ khí tán năng lượng không ngừng bị đồng hóa thành đậm bạch sắc đấu khí lan tỏa ra toàn bộ cơ thể.

Đồng thời Tiêu Long trong người đầu khí không ngừng tăng lên.

Hai tay Tiêu Long nhanh chóng kết kỳ dị thủ ấn, trong người linh hồn lực khổng chế năng lượng bắt đầu áp súc lại dần dần hình thành vòng xoáy.

Oanh!!

Cường đại ba động từ trên người Tiêu Long tản ra.

Khóe miệng nhếch lên, thần sắc hiện lên vui mừng.

Tại khoảnh khắc này, hắn liền trở thành một danh chân chính đấu giả.

"Đấu Giả nhất tinh, cuối cùng cũng đạt đến bước này." cảm nhận được trong người tăng lên lực lượng cùng cuộn cuộn Đấu Khí, Tiêu Long trong lòng vui mừng.

Sau đó hắn một lần nữa xếp bằng, bắt đầu ổn định lại cảnh giới.

Hắn mặc dù vui mừng, nhưng cũng không nóng lòng tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, đợi qua một ngày để ổn định cảnh giới cũng không tệ.

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long bắt đầu tu luyện Thôn Thiên Phệ Địa Quyết.

Sau khi tiến vào tu luyện trạng thái hắn mới biết được Địa Gia đỉnh cấp công pháp chỗ kinh khủng. Vén vén trong nửa tháng, hắn liền từ Đấu Giả nhất tinh tăng lên đến Tam Tinh Đấu Giả.

Tu vi tăng lên so với hắn tưởng tượng còn muốn nhanh, cứ theo tốc độ như vậy thì khoảng nửa năm hắn liền có thể đạt đến Đấu Sư.

Đồng thời hắn cũng sử dụng một ít Đan Dược để ôn dưỡng thân thể lấy ra từ Đại Quang Cầu để tăng lên thể chất bản thân.

Sau khi tăng lên đến Tam Tinh Đấu Giả, hắn liền dừng lại không tiếp tục tu luyện mà dành thời gian ra tu luyện Đấu Kỹ.

Một người tu luyện nếu không có đấu kỹ thì đánh kiểu gì.

Đối với Tiêu Gia những cái kia gà mờ Hoàng Gia Đấu Kỹ, Tiêu Long hoàn toàn không vừa mắt.

Cũng may là gần một năm này hắn từ Đại Quang cầu lấy ra được không ít Đấu Kỹ, Kỹ Năng.

Để cho Tiêu Long vừa ý thì có hai cái.

Một cái chính là trong nguyên tác Tiêu Viêm Tu Luyện Bát Cực Bảng.

Huyền Giai Cao Cấp Đấu Kỹ - Bát Cực Bảng, cận thân công kích đấu kỹ, dựa vào công kích lực mạnh mẽ mà nổi danh, luyện đến đại thành, công kích sẽ ẩn chứa tám lớp kinh khí, kinh khí tám lần điệp gia, uy lực có thể so với địa giai sơ cấp đấu kỹ.

Một cái khác là trung cấp Ma Pháp - Ma Đạn.

Ma Đạn mặc dù là Trung Cấp Ma Pháp, nhưng dựa vào thực lực của người sử dụng mà quyết định uy lực mạnh yếu. Cũng có nghĩa là thực lực càng mạnh thì Ma Đạn uy lực càng lớn.

Tại thời kỳ đầu tu luyện, Ma Đạn uy lực cũng không mạnh, nhưng đây là một môn tầm xa công kích. Lấy Tiêu Long hiện tại thực lực có thể để cho Ma Đạn có uy lực tương đương với Huyền Giai Cấp Thấp Đấu Kỹ.

Mà Tiêu Long cũng bỏ ra một tháng thời gian đều thuận thực hai loại Đấu Kỹ.

.....

Sáng sớm, mặt trời vẫn chưa lên cao, Tiêu Long từ trong ngủ say tỉnh lại.

Hôm nay hắn quyết định dậy thật sớm để đi một chuyến đến Tiêu Gia Phường Thị để tìm kiếm một số tài nguyên tu luyện. Tiêu Gia cung cấp cho hắn tài nguyên tu luyện cũng không nhiều, cũng không giúp ích gì nhiều, để cho Tiêu Long vừa ý cũng chỉ có kim tệ.

Trước khi đến Đấu Giả, Tiêu Long đều dựa vào Trúc Cơ Đan tu luyện, cho nên số kim tệ kia đều không đụng tới cho nên bây giờ hắn cũng tích góp được một lượng khá khá.

Cùng lắm thì hắn sẽ đi qua Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá bên kia kiếm chút kim tệ.

Tiêu Long đối với mình tương lai con đường phát triển đã có quy hoạch đầy đủ.

Ăn sáng rửa mặt vệ sinh xong, Tiêu Long liền lấy ra một cái vòng tay đeo lên.

Cái vòng tay này có thể đem hấn chân chính tu vì ản dấu chỉ còn Lục Đoạn Đấu Khí, ngoại trừ Đấu Tôn trở lên, sẽ không có người có thể nhìn thấy hấn chân chính tu vì.

Sau đó hấn liền nhanh chóng đi ra khỏi Tiêu Gia tộc địa.

Tại Ô Thần Thành, những khu vực buôn bán đều thuộc về Tam Đại Gia Tộc, chỉ có một số ít là do những thế lực khác mở.

" Tiêu Long thiếu gia!! "

Tại trên đường đi, không ít hộ vệ đi tuần tra nhìn thấy Tiêu Long lúc, không khỏi gật đầu chào hỏi.

Tiêu Long bây giờ là đệ tử hạt giống của Tiêu Gia, địa vị tự nhiên cũng được tăng lên, cho nên đi đến đâu cũng có người tôn kính.

Đối với bọn hấn Tiêu Long thần sắc vẫn bình thường gật đầu một cái đáp lại, sau đó tiếp tục đi dạo phường thị.

Bởi vì bây giờ còn sớm cho nên trên đường phố cũng không có nhiều người, tuy nhiên đã có rất nhiều gian hàng được bày ra.

Hôm nay Tiêu Long quyết định tìm kiếm một ít đồ vật để trợ giúp tu luyện.

Mà hấn nhắm đến chính là Ma Hạch.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Thực lực tăng lên nhanh chóng

Ma Hạch, ở trên đấu khí đại lục cũng được gọi là ma tinh.

Tên như ý nghĩa, đây là một loại năng lượng tinh hạch bên trong cơ thể ma thú, bên trong tràn ngập thiên địa năng lượng cực kỳ cuồng bạo, đối với loại năng lượng này, cho dù là Đấu Vương cường giả cũng không dám mạo hiểm bạo thể nguy hiểm, đem nó mạnh mẽ hút vào.

Tuy ma hạch không thể trực tiếp hấp thu, bất quá nó cũng là tài liệu chính không thể thiếu khi luyện được, ma hạch trải qua bí pháp của luyện sư luyện chế, sẽ thần kỳ bị một số dược thảo trung hòa cuồng bạo thuộc tính, cuối cùng trở thành các loại linh dược tăng lên thực lực làm mọi người mơ ước, giá cả nhất thời tăng vọt!

Đồng thời Ma Hạch còn có thể khám nạm vào trang bị để tăng lên năng lực, giúp chủ nhân mang đến phòng ngự cùng lực lượng mạnh mẽ, giúp cho người ta lúc đối mặt với nguy hiểm thì có thêm vài phần bảo hộ sinh mạng.

Cũng bởi vì có thể sản sinh ra nhiều loại uy năng cho nên Ma Hạch vẫn luôn trong tình trạng cung không đủ cầu.

Ma Thú so với nhân loại cường đại hơn không ít, cùng cấp bậc cường giả rất khó đánh bại, trừ phi là có thực lực cao cường hoặc là vây đánh mới có thể giết chết Ma Thú để lấy Ma Hạch.

Bởi vì Ma Hạch độ quý hiếm cho nên trên thị trường rất khó tìm, chỉ có thể ở một số nơi như phòng Đấu Giá mới có thể tìm thấy.

Tiêu Long đi dạo nửa ngày ở phường thị mới tìm được ba viên Ma Hạch cấp một.

Thôn Thiên Phệ Địa Quyết của Tiêu Long có thể thông qua thôn phệ năng lượng để cường hóa tự thân người tu luyện, cho dù có là cuồng bạo năng lượng bên trong Ma Hạch cũng có thể bị hấp thu.

Hơn nữa để cho an toàn, Tiêu Long sẽ cho Đại Quang cầu đem năm thành năng lượng trong Ma Hạch hấp thụ, còn lại năm thành thì chia đều để cường hóa tự thân.

Bất quá bây giờ Tiêu Long cũng chỉ dám hấp thu cấp một ma hạch mà thôi, cấp hai ma hạch đối với là quá sức.

Ngoài ra hấn còn tìm được một ít dược liệu để chuẩn bị cho học luyện được.

Thời gian trước hấn có từ Đại Quang Cầu lấy ra được một cái thuộc về Cao Cấp Luyện Dược Sư một đời kinh nghiệm sách, đủ để cho hấn trở thành một cái Lục Phẩm Luyện Dược Sư.

Về phần cao cấp hơn Luyện Dược đẳng cấp, hiện tại đối với hấn tới nói là quá cao, không tiện học tập, cũng không thể học được.

Sẵn tiện nói luôn, Tiêu Long thân thể do Đại Quang cầu cải tạo cho nên có được tất cả thuộc tính.

Tại Đấu Khí Đại Lục, thuộc tính của con người quyết định bởi linh hồn của mỗi người, vĩnh viễn chỉ có một thuộc tính, không thể có thuộc tính khác lẫn vào. Cho nên, một thân thể có hai loại thuộc tính mạnh yếu không giống nhau cơ bản là không có khả năng.

Mà Tiêu Long là thuộc về dị loại trong dị loại, sở hữu tất cả thuộc tính.

"Đã mưa đủ Ma Hạch cùng được liệu, cũng nên trở về."

Nói xong Tiêu Long liền quay về Tiêu Gia tộc địa.

Hắn mới sẽ không thừa nhận là mình đã tiêu hết tiền cho nên mới quay về.

Bốn viên Ma Hạch cùng mấy loại dược liệu đã đem hấn tích súc cho rút cạn.

"Ài, cần phải sớm một chút kiếm tiền, nếu không thì thật không xong." trên đường đi, Tiêu Long thở dài một tiếng.

Quay trở lại mình phòng nhỏ, ngồi xếp bằng trên giường, Tiêu Long chuẩn bị tu luyện.

Lấy ra một viên hòa thuộc tính cấp bậc Ma Hạch đặt ở trước mặt, sau đó Tiêu Long bắt đầu tu luyện.

Dựa theo thôn thiên phê địa quyết công pháp vận chuyển, Đấu Khí trong cơ thể bắt đầu giao động, theo Tiêu Long ý niệm vừa động, Ma Hạch ở trước mặt hắn bắt đầu lơ lửng trên không trung.

Màu đỏ năng lượng từ Ma Hạch bên trong thoát ra, Ma Hạch nhanh chóng biến thành một đồng bột phấn theo gió tán đi.

Màu đỏ năng lượng bắt đầu bị hấp thu vào Tiêu Long trong thân thể.

Tại Ma Hạch năng lượng vừa đi vào trong thân thể Tiêu Long thì bị một đạo thần bí năng lượng hấp thu đi một nửa.

Một nửa năng lượng còn lại ngay lập tức bị Tiêu Long Đấu Khí vây quanh chậm rãi luyện hóa hấp thu.

Trong thân thể Tiêu Long Đấu Khí cũng bắt đầu bay vọt.

....

Một giờ sau đó, Tiêu Long thở ra một ngụm trọc khí.

Sau đó hắn bắt đầu chậm rãi cảm thụ trong người Đấu Khí.

"Đấu Khí đúng là có tăng lên không ít, dựa theo tình hình này nếu như muốn đột phá thành Tứ Tinh Đấu Giả thì đem toàn bộ số Ma Hạch còn lại hấp thu là có thể." Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Hắn vẫn còn coi thường Ma Hạch bên trong năng lượng.

Có thể đem một cái Đấu Vương cấp bậc cho no bạo năng lượng cũng không phải dễ như vậy hấp thu.

Trong quá trình tu luyện, Đại Quang Cầu phải đem thêm bốn thành năng lượng hấp thu mới có thể để cho Tiêu Long an toàn qua được.

Nghĩ đến bởi vì mình ngu xuẩn hành vi mà suýt nữa bước vào quỷ môn quan, Tiêu Long trên trán rơi xuống một giọt mồ hôi.

"Thôi bỏ đi, bây giờ nghỉ ngơi một chút cho thư giãn, sau đó mới tiếp tục tu luyện."

Nghĩ đến đây Tiêu Long liền rời khỏi giường đi ra khỏi phòng.

Hắn lúc này cũng không có mục đích đi dạo xung quanh tộc địa.

Ọc ọc!!

Ngay lúc này bụng Tiêu Long kêu lên âm thanh.

"Tu luyện đúng là tiêu hao không ít năng lượng, lại thêm đi dạo nửa ngày ở phường thị, sáng nay điểm tâm sáng coi như vô dụng." thở dài một tiếng, Tiêu Long liền hướng về phía Tiêu Gia sau núi đi tới.

Hắn dự định đi săn bắt một ít thú hoang để tạm ăn cho đỡ đói.

Tiêu Gia phía sau núi cũng khá nguy hiểm với người bình thường.

Bên trong thường xuyên xuất hiện hung thú, hơn nữa đôi lúc còn có thể nhìn thấy một ít Ma Thú cấp một xuất hiện.

Bất quá hiện tại Tiêu Long cũng không lo lắng cái gì hung thú ha ma thú xuất hiện, hắn hiện tại còn đang mong chờ đây.

Nhân cơ hội này hắn muốn gia tăng cho mình một ít kinh nghiệm chiến đấu.

Cùng một đám Đẩu Giả còn chưa đến tiểu thí hài chiến đấu hoàn toàn không giúp ích gì cho hắn.

Rất nhanh một đầu lợn rừng có hình thể khá lớn xuất hiện trước mặt Tiêu Long.

Lấy ra trường kiếm, Tiêu Long ngay lập tức xông đến đầu kia lợn rừng.

Tại Tiêu Long nhanh gọn ra tay, đầu kia lợn rừng chết không thể chết lại.

Làm sạch thực phẩm, sau đó liềm nhóm lửa lên, Tiêu Long bắt đầu chế biến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Tiêu Huân Nhi tò mò

Khoảng một lúc sau, bị Tiêu Long nướng lên heo rừng liền tỏa ra đại lượng hương thơm, khiến cho ngồi ở một bên Tiêu Long không nhịn được nuốt vào một ngụm nước bọt.

Lúc nước thịt hắn có thêm một ít gia vị đỉnh cấp từ Đại Quang Cầu lấy ra được cho vào, nhưng hắn cũng không nghĩ mấy lọ gia vị kia lại có tác dụng kinh khủng như vậy.

Sột soạt!!!

Ngay lúc này từ trong bụi cây sau lưng Tiêu Long truyền ra từng đạo sột soạt âm thanh, một đôi tràn đầy dã tính ánh mắt xuất hiện nhìn chằm chằm về phía Tiêu Long phương hướng.

Tiêu Long ngay lập tức lấy ra binh khí, một mặt cảnh giác nhìn xem bụi rậm phương hướng.

Chỉ thấy một cái cao khoảng hai mét thân ảnh màu đen từ trong bụi rậm đi ra, đó là một đầu Hắc Báo, miệng mọc ra sắc bén răng nanh, nhìn chằm chằm về phía sau lưng Tiêu Long một đồng thịt nướng.

"Nhất cấp ma thú Hắc Báo, nhìn dáng dấp là bị mùi hương hấp dẫn đến." Tiêu Long thờ dãi nói.

Ta làm sao lại ngu như vậy, lại ở nơi này nướng thịt.

Bất quá Tiêu Long vận khí cũng đủ xui xẻo, bình thường Ma Thú rất ít khi đi lạc vào đây dù sao nơi này thường xuyên có Tiêu Gia hộ vệ đi tuần, cho nên cấp thấp Ma Thú sẽ không dám đến gần nơi này.

Phải nói Tiêu Long là xui xẻo nên mới đụng phải Ma Thú.

"Rống!!"

Gầm lên một tiếng, Hắc Báo cả người hướng về phía Tiêu Long phóng đi.

Mở ra to lớn miệng rộng, sắc bén hai tay móng vuốt hướng về phía Tiêu Long vồ qua.

Đối với xông tới Hắc Báo, Tiêu Long thần sắc rất nhanh liền trở lại bình tĩnh.

Đồng thời hướng về phía Hắc Báo đánh ra công kích.

Huyền Giai Cao Cấp Đẩu Kỹ - Bát Cực Băng!!

Nhảy lên một cái, Tiêu Long một quyền đánh xuống đầu Hắc Báo đem hắn đánh rơi xuống mặt đất.

"Gào!!" Hắc Báo đau đớn hét thảm một tiếng.

Tiêu Long nhanh chóng đem trường kiếm đâm thẳng vào lưng Hắc Báo đem mạng sống hắn kết liễu.

" Vẫn cần phải tăng lên kinh nghiệm chiến đấu nhiều hơn. " Tiêu Long lắc đầu thầm nói.

Nếu như hần kinh nghiệm chiến đấu nhiều hơn thì không cần đến Đẩu Kỳ, hần cũng có thể đem Hắc Báo giết chết, dù sao Hắc Báo thực lực cũng không đến Tứ Tinh Đẩu Giả.

Sau đó hần liền đem Hắc Báo Ma Hạch lấy ra rồi quay trở lại chỗ cũ.

Đem thịt nướng lấy xuống, sau đó hần lại cắt ra từng miếng, bắt đầu ăn.

Bắt quả vừa ăn được vài miếng hần liền dừng lại, ánh mắt nhìn về phía một phương hướng, sau đó liền thờ dài nói.

" Ngươi còn định núp ở đó đến bao giờ. "

Ngay tại Tiêu Long vừa dứt lời, từ một cái khác bụi rậm đi ra một cái tiểu thân ảnh.

Đó là một cái khoảng tám tuổi nữ hài, ăn mặc một bộ lam nhạt váy áo, dung mạo đáng yêu vô cùng.

Chính là Tiêu Huân Nhi.

" Huân Nhi biểu muội, ngươi làm sao lại tới nơi này? " Tiêu Long nhìn Huân Nhi thần sắc không thay đổi nói.

" Ta... ta ngửi thấy hương thơm cho nên mới tò mò chạy đến. " Tiêu Huân Nhi gương mặt có chút xấu hổ nói, ánh mắt đôi lúc liền nhìn về phía bên cạnh Tiêu Long một đĩa lớn thịt nướng.

Nghe vậy Tiêu Long cũng tin là thật.

Hương thơm có thể hấp dẫn Ma Thú, đương nhiên cũng có thể hấp dẫn thứ khác.

Nhìn xem Tiêu Huân Nhi cái kia do dự cùng thèm muốn thần sắc, Tiêu Long cười khẽ nói: " Nếu ngươi không chê thì ngồi xuống cùng ăn đi, nơi này có rất nhiều thịt nướng. "

" Cảm ơn Tiêu Long biểu ca. " nghe vậy Tiêu Huân Nhi thần sắc vui vẻ đối với Tiêu Long nói lời cảm tạ, sau đó liền đi tới ngồi xuống, cầm lên một xiên thịt nướng bắt đầu ăn.

Ngay lập tức nàng liền cảm nhận được thịt nướng mọng nước hương vị liền bùng nổ trong miệng, mặn mặn ngọt ngọt để cho nàng muốn ngừng cũng không được.

" Ngô...thật ngon a, đây còn là lần đầu tiên ta ăn ngon như vậy thịt nướng. " Tiêu Huân Nhi nuốt xuống một miếng thịt hai mắt sáng lấp lánh cười nói.

" Ha ha ha, đây là đương nhiên, ta nhưng là dùng thượng đẳng gia vị để chế biến, chất lượng tuyệt đối đảm bảo. " Tiêu Long cười nói.

" Ngô... Ăn ngon.... "

" Ăn từ từ thôi nha đầu, không ai giành với ngươi, nơi này còn có rất nhiều. "

" Cảm ơn Tiêu Long biểu ca!! "

.....

Khoảng nửa giờ sau đó, hai người mới đếm mười mấy cân thịt cho giải quyết.

Đương nhiên chủ yếu là vào bụng Tiêu Long, thân hình nhỏ bé Tiêu Huân Nhi thì có thể ăn được bao nhiêu.

" Tiêu Long biểu ca, sau lưng ngươi đầu kia ma thú là cấp một ma thú hắc báo đi, nó là ngươi giết a. " Tiêu Huân Nhi nhìn về phía sau lưng Tiêu Long Hắc Báo thì thể tò mò nói.

" Òm! " Nghe vậy Tiêu Long cũng không có ý định dấu mà gạt đầu một cái.

Tiêu Huân Nhi nhất định đã trúng kiến hần cùng Hắc Báo một trận chiến kia, có dấu cũng vô dụng.

Lần sau phải cẩn thận hơn mới được.

" Tiêu Long biểu ca thật lợi hại a, ta nghe nói phổ thông Hắc Báo đều có Tam Tinh Đẩu Giả thực lực đi. Tiêu Long biểu có thể dễ dàng đánh bại được Hắc Báo, thực lực của ngươi bây giờ ít nhất cũng có Tứ Tinh Đẩu Giả đi. " Tiêu Huân Nhi cười nói.

" Là Tam tinh đẩu giả, do sử dụng Đẩu Kỳ cho nên mới nhanh chóng giải quyết được Hắc Báo. " Tiêu Long gạt đầu nhàn nhạt đáp.

" Tam Tinh Đấu Giả, Tiêu Long biểu ca đã đạt đến Tam Tinh Đấu Giả!! Nhưng ta từ trên người người chỉ thấy có Lục Đoạn Đấu Khí tu vi mà thôi. " Tiêu Huân Nhi nghĩ hoặc nói.

" Nha đầu, tò mò bí mật của người khác, không phải là một hành vi tốt. " Tiêu Long nhìn Tiêu Huân Nhi khế nói.

" Tiêu Long biểu ca thật hẹp hòi, không nói thì thôi, đâu cần phải nói ta như vậy. " Tiêu Huân Nhi một mặt không vui quay mặt đi nhỏ giọng nói.

Bất quá trong lòng nàng vẫn rất tò mò Tiêu Long rốt cuộc là đang giấu bí mật gì.

Hiện tại trong lòng nàng có rất nhiều câu hỏi, tỷ như....

Hắn có thực lực mạnh như vậy, tại sao phải che giấu?

Hắn làm sao che giấu mình tu vi không để cho người khác phát hiện?

Hắn một thân cao thâm Đấu Kỹ là từ đâu học được?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Luyện Được Sư

Mặc dù Tiêu Long cùng Huân Nhi hai người quan hệ có một chút tiến triển, nhưng Tiêu Long không có khả năng đem mọi chuyện nói cho Tiêu Huân Nhi biết.

Hắn cũng không phải là loại người nhìn thấy nữ hài là bị mê hoặc, huống hồ bây giờ Huân Nhi còn là một cái tiểu Loli.

Huân Nhi nhưng là Viễn Cổ Bát Tộc bên trong Cổ Tộc Thiên Kim đại tiểu thư, hắn cảm thấy càng ít người biết của mình bí mật càng tốt.

Hiện tại mặc dù là Tiêu Huân Nhi biết được bí mật của Tiêu Long, nhưng hắn cũng không thể làm gì nàng, dù sao bên cạnh nàng còn có một cái Đấu Hoàng hộ vệ Lăng Ảnh a. Hắn có thể khẳng định, hiện tại Lăng Ảnh đang ở nơi nào đó quan sát hắn.

Tiêu Long không muốn nói, Tiêu Huân Nhi cũng không có tiếp tục gắng hỏi, mặc dù trong lòng vẫn tò mò không thôi.

" Tiêu Long biểu ca, có thể cho ta xin một ít gia vị được không? " Huân Nhi đối với Tiêu Long bán manh nói.

" Không được, đây là một vị gia gia cho ta, số lượng có hạn, không thể đưa cho người. " Tiêu Long không chút do dự từ chối.

Nói đùa, hắn chỉ có ba hũ gia vị nhỏ mà thôi, lúc nãy nướng thịt đã xài hết một hũ, chỉ còn lại một hũ, hắn mới không ngốc cho đi một hũ. Hơn nữa hắn cùng Tiêu Huân Nhi cũng không phải rất quen thuộc, tại sao phải đưa cho nàng.

Mặc dù Huân Nhi là nữ chính, nhưng cũng không phải là lý do để cho Tiêu Long chủ động kéo quan hệ với nàng.

Hắn lúc này muốn tránh nàng càng xa càng tốt đây.

" Đi mà, Tiêu Long biểu ca, cho ta một chút thôi!! ""

" Không được là không được. "

" Tiêu Long biểu ca thật keo kiệt!! "

.....

Một thời gian sau đó Tiêu Long bắt đầu học tập Luyện Đan Thuật.

Mà Tiêu Huân Nhi cùng Tiêu Long quan hệ cũng thu lại một chút, đôi lúc nàng cũng sẽ qua tìm hắn.

Đừng hiểu lầm, nàng tìm Tiêu Long mục đích chỉ là muốn ăn thịt nướng mà thôi.

Không lấy được gia vị, nàng liền bắt đầu đến chỗ Tiêu Long ăn cơm chùa.

Sáu tháng sau đó, bên trong Tiêu Gia hậu sơn một cái hang động.

Bên trong hàng động, Tiêu Long ngồi trước một cái màu đen đan đỉnh, xung quanh là một đồng được liệu.

Hôm nay là ngày hấn bắt đầu luyện đan.

Học tập luyện được tri thức đã hơn sáu tháng, hôm nay cũng là lúc kiểm chứng thành quả.

Đầu khí đại lục, có một loại chức nghiệp còn cao quý hơn đầu giả, mọi người gọi bọn họ là luyện được sư.

Luyện được sư, tên như ý nghĩa, bọn họ có thể luyện chế ra nhiều loại thần kỳ đan được để tăng thêm thực lực. Tất cả các luyện được sư đều sẽ được các thế lực bằng bất cứ giá nào kiệt lực chiêu nạp, thân phận cực kỳ hiển hách.

Một người bình thường sẽ không tự tiện đắc tội một cái luyện được sư, cao giai luyện được sư càng là các thế lực cường giả nín nót đối tượng.

Luyện được sư có thể có đãi ngộ như vậy, tự nhiên cũng rất ít ỏi. Muốn trở thành một luyện được sư, điều kiện cực kỳ hà khắc.

Đầu tiên, tự thân thuộc tính phải là hòa, tiếp theo, tại trong hòa thể còn phải có thêm một tia mộc khí, có hiệu quả chung hòa khi luyện được.

Như trước đã nói, mỗi người thuộc tính là dựa vào bọn hấn linh hồn, mỗi người chỉ có một thuộc tính, không thể tồn tại nhiều hơn một thuộc tính.

Đương nhiên, không có việc gì là tuyệt đối, trong hàng triệu người sẽ có một số linh hồn bị biến dị, mà người có biến dị linh hồn, sẽ có tiềm lực trở thành một luyện được sư.

Bất quá đơn giản chỉ có hòa mộc hai thuộc tính linh hồn cũng chưa thể xưng là một luyện được sư chân chính, bởi vì một điều kiện không thể thiếu khác của luyện được sư, đó là: linh hồn lực cảm giác.

Luyện chế đan được, trọng yếu nhất là ba điều kiện: Tài liệu, hỏa chủng, linh hồn lực cảm giác.

Tài liệu, đương nhiên là các loại thiên tài địa bảo. Luyện được sư cũng không phải thần, không có cực phẩm tài liệu, bọn họ cũng không thể làm ra được gì nên hồn, bởi vậy, tài liệu tốt là phi thường trọng yếu.

Hỏa chủng, cũng chính là ngọn lửa mà luyện được sư cần để luyện chế đan được. Loại lửa bình thường không thể sử dụng, mà phải dùng ngọn lửa do hòa thuộc tính đầu khí tạo thành, đương nhiên, trong thế gian cũng có rất nhiều loại dị hỏa tỷ như Thú Hỏa, Dị Hỏa. Chỉ có một số luyện được sư có thực lực mạnh mẽ mới có thể sử dụng.

Dùng dị hỏa để luyện được, không chỉ đem thành công hiệu suất tăng lên rất nhiều. Hơn nữa đan được luyện ra sẽ có được hiệu mạnh hơn đan được dùng hỏa diễm đầu khí luyện ra.

Bởi vì luyện được cần rất nhiều thời gian luyện chế, cực kỳ tiêu hao đầu khí, bởi vậy mỗi vị kiệt xuất luyện được thật ra đều là một hỏa diễm đầu giả mạnh mẽ.

Điều kiện cuối cùng, đó là linh hồn cảm giác lực!

Tại lúc luyện được, hỏa hầu cao hay thấp đều là cực kỳ trọng yếu, đôi lúc chỉ cần hỏa hầu hơi mạnh một chút, cả lò đan được sẽ hóa thành tro bụi.

Cho nên, thao khống hỏa hầu là việc luyện được sư bắt buộc phải học, nhưng muốn thao khống hỏa hầu thì phải có cường hấn linh hồn lực cảm giác. Mất đi điểm này, cho dù hai điều trên có tốt thế nào cũng chỉ là vô dụng!

Tại mấy loại hà khắc điều kiện này, người có tư cách trở thành luyện được sư, đương nhiên là phượng mao lân giác. Mà luyện được sư ít, các loại thần kỳ đan được tự nhiên cũng rất hiếm hoi, vật càng ít mới càng quý giá, cũng vì vậy mới tạo nên Luyện Được Sư thân phận tôn quý.

" Bắt Đầu thôi, để xem ta cực hạn đến đâu. "

Lắm bả một tiếng, sau đó Tiêu Long liền bắt đầu luyện được.

Đem được liệu bỏ vào đan đỉnh, trong người đầu khí bắt đầu vận chuyển, hỏa hồng đầu khí hỏa diễm xuất hiện đem đan đỉnh bao trùm.

Từng loại được liệu bắt đầu bị hỏa diễm thiêu đốt.

Thời gian cũng từng giây từng phút trôi qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Rời đi

Mười ngày trôi qua.

Tại trong thời gian này Tiêu Long hoàn toàn chìm đắm bên trong luyện được, có thất bại cũng có thành công, tuy nhiên thành công so với thất bại còn muốn nhiều hơn.

Tại trong mười ngày Tiêu Long luyện chế được mười ba viên nhất phẩm Đan Dược, năm viên Nhị Phẩm Đan Dược.

Hắn tu vi đã sớm đạt đến Đấu Sư, đồng thời qua mười ngày điên cuồng luyện được, hắn cũng đã thành công trở thành một danh chân chính luyện được sư nhị phẩm.

" Cũng nên đến lúc rời khỏi Ô Thần Thành. " Tiêu Long thở dài một tiếng nói.

Hắn bây giờ đã là Đấu Sư, kinh nghiệm chiến đấu nhờ bí mật khiêu chiến với cường giả ở trong thành cũng được tăng lên nhiều, bây giờ hắn cũng đến lúc ra thế giới bên ngoài xông pha một phen.

Nghĩ đến đây trong lòng Tiêu Long có chút hưng phấn.

Hắn rất mong đợi được nhìn thấy thế giới bên ngoài hoàn cảnh.

Sau đó hắn liền thu thập mọi thứ, rời khỏi sơn động.

Vừa đi ra bên ngoài không được bao lâu, một cái nhỏ bé thân ảnh xuất hiện trước mặt hắn.

" Tiêu Long biểu ca, ngươi xuất quan rồi. " Huân Nhi nhìn Tiêu Long cười nói.

" Ủm. " Tiêu Long nhàn nhạt gật đầu một cái.

" Tiêu Long biểu ca, ngươi cũng thật là, làm sao lại lạnh đảm như vậy a, ta có khiến ngươi chán ghét như vậy sao? " Huân Nhi thở dài cười khổ nói.

Tiêu Long đối với bất cứ ai cũng rất lạnh, không có nói chuyện nhiều với ai, nếu như có người cùng hắn quen nhất thì cũng chỉ có Huân Nhi.

Mà Huân Nhi cũng nhìn ra được rồi, Tiêu Long đối với nàng giữ một khoảng cách nhất định, hắn cũng không muốn có nhiều liên hệ với nàng.

Điều này để cho Huân Nhi bị dả kích không nhỏ a.

Từ lúc đến Tiêu Gia, nàng đều được mọi người tôn trọng, chỉ có Tiêu Long là một cái ngoại lệ.

Huân Nhi cũng không hiểu được mình đã làm gì nên tội để khiến cho Tiêu Long đối xử với nàng như vậy.

" Ta không hề chán ghét ngươi. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Hắn đương nhiên là không chán ghét Huân Nhi, chỉ là hiện tại hắn không muốn cùng nàng đi qua gần mà thôi, hơn nữa hắn lúc này chỉ muốn tập trung vào tu luyện.

Huân Nhi dù sao cũng chỉ là một cái mới có hơn tám tuổi nữ hài, ai lại đi chán ghét nàng.

Biết Huân Nhi chân chính thân phận, Tiêu Long cũng biết mình hiện tại là cỡ nào yếu đuối.

Muốn tùy tâm sở dục, không nhìn người khác sắc mặt, vậy thì phải cố gắng trở nên mạnh hơn nữa. Có thể nói Huân Nhi là đối tượng nhắc nhở hắn không được lơ là tu luyện.

" Như vậy là tốt rồi, ta còn tưởng rằng Tiêu Long biểu ca chán ghét Huân Nhi đây. " Huân Nhi nhìn Tiêu Long cười vui vẻ nói.

Biết được Tiêu Long không chán ghét nàng, Huân Nhi trong lòng cũng cảm thấy vui vẻ.

" Nhân tiện đây ta muốn cùng ngươi nói lời từ biệt. "

Lúc này Tiêu Long lên tiếng để cho Huân Nhi dừng lại mình bước chân.

Chỉ thấy nàng thần sắc hơi trầm xuống, hai mắt hiện lên một tia u buồn nhìn Tiêu Long.

" Tiêu Long biểu ca, ngươi đây là có ý gì, ngươi muốn rời đi sao? " Huân Nhi thần sắc hơi âm u nói.

" Ô Thần Thành đã không còn giúp được gì cho ta, cũng đến lúc ta ra ngoài xông pha, đó mới là ta vẫn luôn mong đợi vũ đài. " Tiêu Long gật đầu thần sắc không thay đổi nói.

" Là như vậy sao, ta liền biết ngày này cũng sẽ tới, ta sẽ ủng hộ ngươi, Tiêu Long biểu ca. Ngươi định lúc nào sẽ rời đi? " Huân Nhi miễn cưỡng cười nói.

" Ngày mai ta sẽ rời đi. " Tiêu Long nói.

" Ngày mai, ngươi phải đi gấp như vậy sao? " Huân Nhi có chút không bỏ nói.

" Ừm. " Tiêu Long gật đầu nói.

Nghe vậy Huân Nhi cười khở một tiếng, sau đó lại nhìn Tiêu Long nói.

" Ngươi sẽ còn trở về sao, Tiêu Long biểu ca? "

" Đương nhiên, dù sao nơi này cũng là nhà ta. " Tiêu Long gật đầu nói.

Đối với hắn nà nói có nhà hay không cũng không quan trọng.

Tiêu Gia dù sao cũng trợ giúp cho hắn một chút, hơn nữa thân thể này cũng là người của Tiêu Gia, hắn một phần nào đó trong nội tâm cũng đã xem Tiêu Gia là nhà mình.

Mặc dù ngoại trừ Huân Nhi ra thì hắn không có cùng ai có quan hệ tốt.

" Dù sao cũng sắp đi, thứ này cho ngươi. "

Nói xong, Tiêu Long từ trong nạp giới lấy ra một sợi dây chuyền tinh xảo, có khảm nạm một viên to bằng ngón tay màu xanh lam kim cương.

Trên tay Tiêu Long Nạp Giới cũng là từ Đại Quang Cầu lấy ra, là một cái trung cấp nạp giới, bên trong không gian rất rộng, có hơn trăm mét vuông.

Còn sợi dây chuyền cũng là như vậy, mà tới.

" Thật là xinh đẹp. "

Ngay lập tức, Huân Nhi liền bị dây chuyền hấp dẫn.

Nữ hải tặc mà, luôn bị lấp lánh vật phẩm hấp dẫn, Huân Nhi cũng là như vậy.

" Sợi dây chuyền này là ta nhờ người đặt làm, tặng cho ngươi. " Đem dây chuyền đưa cho Huân Nhi, Tiêu Long tùy ý tìm một cái lý do.

" Cảm ơn ngươi, Tiêu Long biểu ca. "

Nhận lấy dây chuyền, Huân Nhi gương mặt xuất hiện một cái xinh đẹp nụ cười.

" Tiêu Long biểu ca, ngươi có thể tiếp tục nấu ăn cho ta sao? " Huân Nhi một mặt mong đợi nhìn Tiêu Long nói.

" Đương nhiên có thể, dù sao cũng sắp đi, cả ngày hôm nay ta sẽ thật tốt chiều chuộng ngươi. " Tiêu Long gật khề cười nói.

" Cảm ơn ngươi, Tiêu Long biểu ca. "

" Đây mới là ngươi mục đích đi, tham ăn tiểu nha đầu. "

" Tiêu Long biểu ca thật đáng ghét, ta giận rồi!! "

" Ha ha ha!! "

.....

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long rời khỏi ô thân thành.

Tại nơi xa Huân Nhi nhìn xem Tiêu Long rời đi phương hướng, ngón tay sờ sờ trên cổ dây chuyền Huân Nhi khóe miệng xuất hiện một cái mỹ lệ nụ cười.

" Huân Nhi sẽ chờ ngươi trở về a, Tiêu Long ca ca, ngươi nhất định phải an bình trở về. "

Nàng quan tâm Tiêu Long cũng không phải là có tình ý với hắn mà nàng xem hắn như một vị bằng hữu, như một cái ca ca.

" Tiểu thư xin yên tâm, Tiêu Long thiếu gia đã định sẵn sẽ trở thành nhân vật phong vân, hắn nhất định sẽ bình an vô sự trở về. "

Một đạo âm thanh vang lên bên cạnh Huân Nhi.

" Òm! " Huân Nhi cũng nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Tìm kiếm Sơn Động cùng Bảo Tàng

Thanh Sơn Trấn bởi vì nguyên do nằm gần ma thú sơn mạch, lại có tên gọi khác là Ma Thú tiểu trấn.

Cũng bởi vì vậy nên người trong trấn này phần lớn đều là lính đánh thuê, bọn họ đều kết thành đoàn đội, ngồi thành đồng tại ngã tư đường, không kiêng kị gì cứ thể thảo luận các vấn đề như trong trấn nữ nhân nào tuyệt nhất, nơi nào náo nhiệt nhất, nơi nào trong ma thú sơn mạch ác hiểm nhất loại hình. ...

Tiêu Long cũng vừa mới đi vào trong Thanh Sơn Trấn ngày hôm nay, hiện nay đang ở bên trong một quán rượu nghỉ ngơi.

Hắn đến nơi này cũng không có vội vã đi vào Ma Thú Sơn Mạch mà là từ từ nghe ngóng một ít tin tức.

Tin tức nghe ngóng đương nhiên là về Tiêu Y Tiên.

Tiểu Y Tiên, nàng là Đầu Phá Thương Khung bên trong một cái nữ vai phụ, nhưng nàng lại cùng Tiêu Viêm đồng hành lâu nhất một người.

Chỉ là theo Tiêu Long cảm thấy có chút tiếc hận cho nàng.

Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Viêm vào sinh ra từ nhiều lần, vì hắn nhiều lần liều mạng, nhưng sau cùng tình cảm lại không được báo đáp.

Bản thân còn sở hữu trong truyền thuyết Ách Nan Độc Thể, chỉ cần ăn độc liền sẽ mạnh hơn, Thiên Phú tu luyện còn mạnh hơn Tiêu Viêm.

Nếu có cơ hội, Tiêu Long đương nhiên sẽ không để cho chuyện này xảy ra.

Đây không phải là Xuyên Việt Giả nên làm sự tình sao?

Đoạt nhân vật chính cơ duyên, cứu vớt đáng thương nữ hài.

Chỉ đáng tiếc là Tiểu Y Tiên bây giờ còn chưa đến Thanh Sơn Trấn.

.....

Nghỉ ngơi được một ngày, Tiêu Long liền một mình đi vào Ma Thú Sơn Mạch.

Hành động này tại trong mắt người khác chính là tìm chết, dù sao bình thường đều không có người dám đi vào Ma Thú Sơn Mạch một mình mà kết đội ngũ đi vào.

Bất quá Tiêu Long cũng không có để ý đến người khác ánh mắt, hắn dám một mình đi vào Ma Thú Sơn Mạch, đương nhiên là có giữ lại thủ đoạn.

Cho dù gặp nguy hiểm cũng có thể dễ dàng rời đi.

Hắn mục đích là đi tìm trong nguyên tác sơn động có tịnh liên yêu hỏa toàn đồ cùng băng linh diễm thảo.

Hắn chỉ nhớ sơn động đó nằm cách Thanh Sơn Trấn không xa, nằm sâu bên trong một ngọn núi cùng có một đầu Nham Xà canh giữ ở bên ngoài.

Đã biết được đại khái vị trí, Tiêu Long cũng sẽ tìm kiếm dễ dàng hơn.

Bất quá việc tìm kiếm so với trong Tiêu Long tưởng tượng còn muốn khó khăn. Phải mất bảy ngày trôi qua Tiêu Long mới tìm được sơn động vị trí.

Nhìn xem trước mặt cao vút vách núi, Tiêu Long thở dài một hơi, cuối cùng hắn cũng tìm thấy mục tiêu.

Sơn Động cánh cửa đá bên ngoài vô cùng khó tin, hòa lẫn vào xung quanh khung cảnh, nhìn qua không có gì đặc biệt, nếu như không nhìn kỹ thì khó mà phát hiện đó là một cái cửa đá.

Đem mấy viên hồi khí tán nuốt vào, khôi phục mấy phần Đầu Khí, sau đó Tiêu Long liền bắt đầu leo lên vách núi.

Vách núi mặc dù rất cao, nhưng lấy Tiêu Long Đầu Sư thực lực, leo lên vẫn rất dễ dàng.

Bất quá rất nhanh hắn liền cảm nhận được một đạo nguy hiểm ánh mắt đang nhìn chằm chằm về phía mình.

Quay đầu nhìn lại, một đầu dài giống như vậy sinh vật cách hần khá xa đang từ từ di động về phía này.

Nham Xà, tên cũng như nghĩa, đây là một loài ma thú hình rắn sinh sống trong các vách nham thạch, gần tới nhất giai, loại ma thú này nhờ vào thân thể dài tựa như đôi cánh có thể bay lượn trong không trung như chim ưng, hơn nữa bởi vì là ma thú mang một loại biến dị thạch thuộc tính, cho nên thân thể cứng rắn như đá, đao kiếm bình thường căn bản khó có thể tạo thành thương tổn quá lớn.

Nhìn thấy đầu này Nham Xà xuất hiện, Tiêu Long biết mình tìm đúng nơi rồi.

Sau đó hần liền không chút khách khí ném ra một viên Ma Đan đem Nham Xà oanh thành thịt nát, chết không thể chết hơn.

Nham Xà cũng không phải là một cái nhất giai Ma Thú, không có Ma Hạch, cho nên hần cũng lười đi quá nó.

Rất nhanh Tiêu Long liền leo lên đến cửa động.

"Bát Cực Băng!!" khẽ quát một tiếng, Tiêu Long đối với cửa động oanh ra một quyền.

Oanh!!!

Theo cực lớn sức mạnh đánh lên cửa đá, đem cửa đá phá nát thành vô số mảnh vụn, bụi bặm che đầy tầm mắt.

Đợi đến khi bụi bặm tán đi, đập vào mắt Tiêu Long là đen kịt hang động.

Động khẩu cũng không rộng, bên trong một mảnh hắc ám nhưng mơ hồ phát ra hào quang nhàn nhạt có vài phần quý dị. Xung quanh động khẩu để lại không ít dấu vết điêu khắc, bất quá có lẽ do thời gian đã lâu nên chỉ có thể nhìn thấy mơ hồ.

"Cuối cùng cũng tìm được, bên trong đồ vật là của ta."

Thì thào một tiếng, Tiêu Long không chút do dự bước vào tối đen hang động.

Bước đi trong sơn động tối đen và yên tĩnh, hàn ý nhàn nhạt toả ra lượn lờ quanh thân, trong thông đạo an tĩnh chỉ có tiếng bước chân rất nhỏ của Tiêu Long.

Bởi vì hang động rất tối cho nên Tiêu Long làm một bó đuốc để soi sáng đường đi.

Trên đường đi hần còn gặp phải cơ quan, dựa theo nguyên tắc hần dễ dàng giải quyết mọi chuyện.

Ngay sau đó không trước mắt Tiêu Long liền trở nên rộng rãi hơn.

Trong cửa đá là một thạch thất rất lớn, thạch thất nhìn qua có chút đơn giản và trống trải. Trên vách tường có sử dụng Nguyệt quang thạch để chiếu sáng xung quanh.

Tại vị trí trung ương trong thạch thất, có một cái ghế ngồi, trên ghế ngồi là một bộ khô cốt, đầu của khô lâu bị vùi ở dưới sâu, rơi xuống chỗ xương bấp dùi trắng bệch. Bộ dạng này kết hợp với không khí an tĩnh ở đây, nhìn qua rất có chút mùi vị âm trầm.

Bộ cốt khô phía trước là đang ngồi một tảng đá, trên tảng đá có bày biện ba chiếc hộp đá.

Mặt khác, tại ba góc còn lại trong thạch thất, hiển nhiên chất đồng không ít kim tệ ánh vàng rực rỡ cùng với lượng lớn tài vật quý giá, kim tệ số lượng lớn như vậy sợ rằng không dưới mấy chục vạn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Chiếm lấy tất cả tài bảo

Kim Tệ đối với Tiêu Long tới nói cũng là có không nhỏ trợ giúp, dù sao hiện tại hần nhưng là rất nghèo, tổng tài sản còn chưa đến một vạn kim tệ, cho nên không chút do dự đem kim tệ thu hết vào.

Sau đó hần liền đem ba lực chú ý đặt vào ba cái hộp đá.

Đem hộp ba cái đá mở ra, đập vào mắt Tiêu Long là ba quyển trục.

Một cái là phi hành đầu kỹ Từ Vân Dực: Ứng Chi Dực.

Một cái là Thất Thái Độc Kinh một cái còn lại là trong nguyên tắc bị Mục Lục lấy đi Huyền Giai Cao Cấp Đấu Kỳ - Cuồng Sư Nộ Cương.

Cả ba đều là không tệ vật phẩm, nhất là Phi Hành Đấu Kỳ - Ứng Chi Dực, có thể để cho người tu luyện có được phi hành năng lực.

Chỉ có đạt tới Đấu Linh cấp độ mới có thể trong thời gian ngắn phi hành, tuy nhiên phi hành đấu kỳ lại đem nguyên tắc này phá vỡ, hơn nữa tốc độ phi hành cùng thời gian so với Đấu Linh còn muốn nhanh.

Đem ba cái quyền trục thu vào nạp giới, Tiêu Long liền đem lực chú ý chuyển sang nơi khác.

Đem ánh mắt chuyển sang góc hang động cuối cùng.

Trong cái góc cuối cùng đó, có một cái sân hoa nhỏ bị bùn đất đùn đẩy lên, trong sân hoa, từ các loại hoa cỏ trồng mọc trong đó, một cỗ dị hương lượn lờ bay ra.

Tiêu Long có thể nhìn thấy vô số loại dược liệu từ bình thường đến quý hiếm bên trong.

" Từ Lam Diệp, Bạch Linh Tham Quả, Tuyết Liên Tử...đều là cao cấp dược liệu, thật đúng là giàu có a. " Tiêu Long chắc lưỡi nói.

Mà đặc biệt nhất hấp dẫn Tiêu Long ánh mắt chính là một gốc cây ở vị trí trung ương của sân hoa, hai màu hồng bạch luân phiên xuất hiện trên lá.

Trên lá của gốc cây này phân ra hai màu hồng bạch rõ rệt, màu trắng chỉ xuất hiện ở bên trên, bao trùm một chút những vật thể giống như băng tinh, mà màu hồng lửa kia mặc dù xuất hiện ở phía dưới, nhưng lại giống như một đoàn hỏa diễm đang cháy bình thường, hai loại thuộc tính cùng màu sắc hoàn toàn trái ngược nhau lại kỳ dị sinh trưởng trên một gốc cây thực vật, quả nhiên là vô cùng thần kỳ.

Nhân nhật sương mù lượn lờ quanh thân của gốc cây này, nhìn qua có vài phần cảm giác như đang được bao bọc bởi cầu vồng.

" Băng Linh Diễm Thảo!! " Tiêu Long thần sắc vui mừng nhìn xem gốc cây kia.

Băng Linh Diễm Thảo là dược liệu chính để luyện chế Huyết Liên Đan, dùng để thu phục dị hỏa đan dược cần thiết.

Sau đó chỉ thấy Tiêu Long lấy ra một cái xúc đất nhỏ, nhẹ nhàng đem gốc băng linh diễm thâm đào lên, bỏ vào một cái bình ngọc, rồi thu vào nạp giới.

Bây giờ chỉ có một mình Tiêu Long ở nơi này, toàn bộ đồ vật ở nơi này tất nhiên đều là của hắn.

Đem toàn bộ đồ vật thu vào, Tiêu Long liền đi đến chỗ bạch cốt khô lâu phương hướng sau đó xem xét kỹ lưỡng cánh tay bộ xương khô.

Chỉ thấy tại khe hở của các xương tay, tựa hồ khéo léo cất giấu một quyển trục nhìn qua rất xa xưa.

Đây chính là Tiêu Long tìm kiếm Tịnh Liên Yêu Hỏa tàn đồ.

Đem tàn đồ thu cất kỹ, Tiêu Long liền cẩn thận xem xét một lần nữa sơn động.

" Thật kỳ lạ a, vị tiền bối này lúc còn sống nhất định là một vị Đấu Vương cường giả hơn nữa còn sắp đột phá Đấu Hoàng, hắn không thể chỉ có bao nhiêu đây bảo vật. "

Tiêu Long trong lòng trầm nghĩ.

Hơn nữa Tiêu Long vẫn còn thấy thiếu một thứ, đó là Nạp Giới.

Một cái cường giả không thể nào không có Nạp Giới.

Bên ngoài bảo tàng nhất định chỉ là một phần tài bảo bên trong nạp giới mà thôi, chân chính đồ tốt đều ở trong Nạp Giới.

Tuy nhiên hắn đã xem xét rất kỹ lưỡng hang động, nhưng không tìm thấy cơ quan hay chỗ cất giấu nào. Một cái người sắp chết không thể nào còn có tâm trạng đi giấu mình nạp giới, cho nên nạp giới của vị cường giả không biết tên này nhất định vẫn còn ở trong hang động.

Nếu như không có kiểm tra kỹ càng thì cũng chỉ có bộ bạch cốt kia.

Nghĩ đến đây Tiêu Long liền đi đến bộ bạch cốt một lần nữa.

Một lần xem xét lại kỹ lưỡng, Tiêu Long liền chú ý đến bộ Bạch Cốt hai ngón tay, khoe miệng không khỏi nhếch lên một cái độ cong.

" Quả nhiên là vậy, nạp giới vẫn ở trên thân bạch cốt, chỉ là do màu sắc nạp giới trùng với màu sắc bạch cốt cho nên rất khó phân biệt. Nếu như chỉ chú ý đến bên ngoài tài bảo, như vậy sẽ bỏ qua chân chính cơ duyên. "

Đem hai cái Nạp Giới lấy xuống, Tiêu Long bắt đầu kiểm tra.

Ngay lập tức khoe miệng hân không thể ngừng cười được.

Một cái nạp giới bên trong là Công Pháp, Đấu Kỹ, Vũ Khí và còn có Ma Hạch, hơn nửa số lượng còn không ít.

Công Pháp cùng Đấu Kỹ cũng có hơn trăm bộ, Địa Gia có hai quyển, Huyền Giai cũng có mấy chục quyển, Ma Hạch thì nhiều vô kể, số lượng lên đến mấy trăm khối, Ngũ Cấp Ma Hạch cũng có hơn mười viên, tứ cấp cùng tam cấp cũng có mấy chục viên, vũ khí cũng không cần phải nói.

Một cái khác Nạp Giới là Đan Dược cùng dược liệu, phần lớn đều là Tứ Cấp Đan Dược, trong đó còn có một viên Ngũ Phẩm Đấu Vương Đan. Dược liệu thì cũng có không ít, thượng phẩm dược liệu cũng có mười mấy gốc.

Trong nguyên tác Tiêu Viêm cùng Tiểu Y Tiên không có phát hiện ra cái nạp giới này nhất định là không có thời gian tìm kiếm đi, dù sao có Mục Lực tên kia đuổi tới.

Đã lấy được toàn bộ tài bảo, Tiêu Long cũng không có tiếp tục ở lại sơn động mà là xoay người rời đi.

Hiện tại hân cần tìm một chỗ để ở lại Ma Thú Sơn Mạch lâu dài.

Sơn động này mặc dù rộng lớn nhưng cũng không thích hợp ở lại.

Hân muốn tìm một nơi có linh khí dồi dào để tu luyện tại thời gian ở Ma Thú Sơn Mạch này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tiêu Long muốn biến thành thương binh

Năm tháng sau đó, tại Ma Thú Sơn Mạch khu vực trung tâm.

Huu hu hu!!!

Mấy đạo thân ảnh lấy tốc độ rất nhanh chạy thực mạng về phía trước.

Những cái này thân ảnh đều có hình dạng như sói một dạng, tốc độ cực nhanh, tổng cộng là có ba đầu.

Phong Lang, là nhị cấp ma thú, có tốc độ vô cùng nhanh chóng Ma Thú.

Bầy phong lang này vốn là có mười mấy đầu, tuy nhiên vì một số nguyên nhân mà bây giờ chỉ còn sót lại ba đầu.

Oanh!!!

Ngay lúc này từ phía sau bay đến một viên quang cầu đánh xuống mặt đất tạo thành một trận bạo, chặn lại ba đầu phong lang đường đi.

Đang chạy nhanh Phong Lang ngay lập tức dừng lại.

"Đứng lại cho ta, ba đầu nghiệt súc kia!!"

Một đạo giận dữ âm thanh truyền đến từ phía sau.

Chỉ thấy từ phía sau, một đạo thân ảnh nhanh chóng chạy tới.

Cao gần một mét tám dáng người, màu đen tóc ngắn hơn loạn, dung mạo anh tuấn mang theo mấy phần cương nghị, trên người bên ngoài thân mặc một bộ màu trắng nhẹ nhàng theo hướng trung cổ khôi giáp cùng màu đen áo lót, tay cầm một thanh trường kiếm hướng về phía ba đầu phong lang xông đến.

Mà thân ảnh này chính là Tiêu Long.

"Dám ăn trộm ta thảo dược, còn dám chạy trốn. Lần này các ngươi đừng hòng chạy trốn!!" Tiêu Long thần sắc tức giận nhìn ba đầu Phong Lang nói.

Khó khăn lắm mới hái được mấy gốc cao cấp dược liệu, kết quả sơ ý một chút liền bị ba đầu phong lang ăn hết, bảo hân không tức giận sao mà được.

Đám Phong Lang này nhất định phải chết!!

Vừa dứt lời Tiêu Long liền xông về phía ba cái phong lang.

" Rống rống rống!! "

Ba đầu phong lang cũng không chịu ngồi im chờ chết, cũng hướng về phía Tiêu Long liều mạng.

Đối mặt với ba đầu phong lang, Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, trong tay trường kiếm không một chút khách khí quét qua.

Đầu Khí trong người dọc theo trường kiếm chấn động tỏa ra, một cỗ sắc bén kinh phong xuất hiện khuếch tán.

" Phốc xuy!!! "

Máu tươi phun trào, ba đầu phong lang bay đầu lún dưới mặt đất.

Sau đó Tiêu Long liền từ trên người phong lang lấy xuống Ma Hạch, rồi xoay người rời khỏi.

Hành động rất dứt khoát cũng rất quen thuộc, hiển nhiên hắn cũng không phải là lần đầu tiên làm như vậy.

Ở Ma Thú Sơn Mạch này hắn đã trải qua không biết bao nhiêu trận chiến, cho dù có là năm đầu tam cấp Ma Thú cùng một lúc xông lên Tiêu Long cũng có thể đánh bại được huống chi là mấy đầu phong lang cấp hai ma thú.

Bây giờ tu vi của Tiêu Long là Thất Tinh Đại Đấu Sư.

Có Thôn Thiên Phệ Địa Quyết cùng Đại Quang cầu trợ giúp, việc tu luyện của Tiêu Long rất nhanh, lại thêm Đại Quang Cầu giúp hắn hấp thu Ma Hạch năng lượng, đan dược bồi bổ, tu vi tăng lên rất nhanh.

Tiêu Long cũng không có lo lắng cái gì căn cơ bất ổn, tại năm tháng này hắn ngoài trừ luyện đan thì đều đắm chìm bên trong cùng Ma Thú chiến đấu, căn cơ vô cùng vững chắc.

Đi bộ khoảng nửa giờ, Tiêu Long liền quay lại hân chỗ ở.

Nơi này khá vắng vẻ, lại nằm gần hẻm núi, cho nên rất ít có Ma Thú đi tới, để cho chắc ăn Tiêu Long rải không ít bột phấn ở xung quanh để đuổi Ma Thú.

Đặc biệt là nơi này linh khí so với những nơi khác còn muốn nồng đậm gấp đôi cho nên Tiêu Long liền dựng lên một cái cờ nhỏ trang viên ở nơi này.

Đi vào trang viên, Tiêu Long liền quay trở lại mình phòng.

Bên trong phòng nội thất cũng không nhiều, dù sao nơi này là Ma Thú Sơn Mạch, không phải trong thành thị, có bàn ghế cùng giường ngủ đã là tốt lắm rồi.

Đem mấy viên hồi khí đan nuốt xuống, hồi phục lại phần lớn Đấu Khí.

Sau đó hắn liền đem trên người quần áo thoát ra, lộ ra tràn đầy rắn chắc bắp thịt cơ thể rồi đi vào gần đó một cái bồn tắm.

Bên trong bồn tắm là lực sắc dung dịch, theo Tiêu Long trong người hòa thuộc tính Đấu Khí vận chuyển, bên trong bồn tắm lực sắc được thủy liên sôi lên toát ra đại lượng hơi nước.

Mỗi ngày hắn đều ngâm mình trong nước thuốc để ôn dưỡng thân thể, cho nên tố chất thân thể của Tiêu Long không ngừng tăng lên mặc dù rất chậm, mà da thịt hắn cũng trở nên tốt hơn nhiều.

Tại trong lúc ngâm mình, Tiêu Long bắt đầu suy nghĩ.

Hắn đã ở Ma Thú Sơn Mạch được năm tháng, cũng đến lúc rời đi đến mục tiêu khác.

Hắn muốn đi đến Hắc Nham Thành để tham gia luyện dược sư khảo hạch.

Có một cái luyện dược sư thân phận làm việc vẫn là tốt hơn nhiều.

Sau khi tắm xong, mặc vào quần áo mới hắn liền tiến vào đại quang cầu thể giới.

" Cũng nên đến lúc lấy ra vật phẩm mới, hy vọng là có thể lấy ra được đồ tốt một chút. "

Trong mấy tháng này lấy ra được vật phẩm thật sự là không dễ cho Tiêu Long vừa lòng được.

Để hắn coi trọng nhất cũng là mấy quyển địa giai đấu kỹ, công pháp cùng mấy viên Lục Phẩm Đan Dược, mà tệ hơn một chút cũng là Ngũ Phẩm Đan Dược cùng một ít trang bị cấp cao.

Cho nên tại trong một tháng này hắn không hề lấy ra bất kỳ vật phẩm nào.

Hắn muốn thử xem nếu như càng tích trữ nhiều năng lượng, có thể lấy ra được tốt hơn đồ vật hay không.

Ong!!!

Ngay lúc này đại quang cầu tỏa ra một trận ba động, một viên tiểu quang cầu bay ra dừng lại Tiêu Long trước mặt.

"Chỉ có một cái thôi a, bắt quá kệ đi, chỉ cần là đồ tốt là được." Tiêu Long thở dài.

Chỉ thấy tiểu quang cầu bắt đầu biến dạng, dài ra, đợi đến khi kim sắc quang mang tán đi, xuất hiện trước mặt Tiêu Long là một thanh dài khoảng hai mét màu đỏ trường thương.

Nhìn xem thanh trường thương màu đỏ này, Tiêu Long sắc mặt có chút quái dị, khoe miệng co giật một cái.

Lấy được thanh trường thương này Tiêu Long vận khí có thể nói là may mắn cũng có thể nói là xui xẻo.

Ta không lẽ muốn trở thành thương binh may mắn E a!!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Luyện Được Sư Công Hội

Gái Dearg: Crimson Rose of Exorcism, là một thanh ma thương có khả năng chặt đứt mọi liên kết Ma Thuật. Là Anh Linh Diarmuid Ua Duibhne, được tặng như một món quà từ người cha nuôi của mình, Aengus Óg.

Thương Binh là may mắn E đó a, không phải là một cái tốt tin tức.

Tại hắn xem qua toàn bộ Fate Serie, mỗi cái thương binh đều không có cái nào kết cục tốt.

Diarmuid Ua Duibhne cùng Cú Chulainn đều bị mình Master dùng lệnh chú ép tự sát, Karna thì tại trong trận chiến với Sieg thì bị Astolfo nhảy vào can thiệp, Vlad đệ tam thì bị Master sử dụng lệnh chú hồ thần thể cũng bị chiếm lấy.

Không có một cái thương binh có được may mắn tốt.

Cho nên khi nhận được Gái Dearg, Tiêu Long vừa mừng vừa sợ.

Mừng là được một món vũ khí tốt, sau này nếu có gặp phải đối thủ mạnh cũng có thể hồ hấn một trận.

Tu Luyện giả đạt đến Đấu Sư liền có thể ngưng tụ đấu khí sa y, đến đại đấu sư liền có thể ngưng tụ đấu khí hóa giáp, đều là Đấu Khí tạo thành thủ đoạn..

Mà Gái Dearg hoàn toàn không nhìn Đấu Khí phòng ngự, nếu như không cẩn thận nhất định sẽ mất mạng.

Sợ thì là sợ hắn sau này cũng muốn biến may mắn E.

Thở dài một hơi Tiêu Long liền đem Gái Dearg cất vào nẹp giới rồi rời khỏi không gian này.

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long rời khỏi Mạ Thú Sơn Mạch.

....

Hắc Nham thành, đây là một tòa so với Ô Thản Thành còn muốn lớn hơn không ít thành thị, xung quanh tường thành đều là từ hắc nham xây thành.

Hắc Nham thành là Gia Mã Đế Quốc một cái trọng điểm thành thị, hơn nữa nơi này còn có luyện được sư công hội tồn tại.

Tiêu Long phải mất hai ngày đi đường mới có thể đến được Hắc Nham Thành, đến nơi lúc đã là trời tối, hắn cũng chỉ có thể tìm một quán trọ ở lại.

Qua ngày hôm sau, hắn liền tìm người hỏi thăm luyện được sư công hội vị trí.

Biết hắn muốn đến Luyện Được Sư Công Hội, người chỉ đường rất nhiệt tình chỉ cho hắn. Dù sao đến Luyện Được Sư công hội tám chín phần mười là cùng Luyện Được Sư có quan hệ, bọn hắn không đắc tội nổi.

Rất nhanh, một cái to lớn kiến trúc xuất hiện trước mặt Tiêu Long.

Ngoại hình đại khái nhìn giống như cái được đỉnh bình thường, xung quanh là các cửa sổ được thiết kế như những lỗ thông hòa bình thường của được đỉnh. Phía trên cao của cái đỉnh, là một nắp đỉnh cực lớn, đem tòa nhà này che lấp.

Bên ngoài kiến trúc, trên cái biển màu tím lam bằng đàn hương, năm chữ lớn mơ hồ ẩn chứa phong cách cổ xưa, thần nhiên phát ra kim quang nhàn nhạt.

" Luyện Được Sư Công Hội!! "

Nhìn xem Luyện Được Sư Công Hội kiến trúc một lúc, Tiêu Long liền hướng về phía cánh cửa đi đến.

Đến gần cửa, hai gã hộ vệ đã sớm chú ý đến đi đến Tiêu Long, ngay lập tức đưa tay ngăn cản, lớn tiếng nói: " Tiểu huynh đệ, nơi này là luyện được sư công hội, người muốn vào phải không? Có thư do đạo sư của mình cấp không? "

Tiêu Long cũng đã biết sẽ xảy ra chuyện này cho nên cũng không có bất ngờ.

" Thư giới thiệu ta không có, nhưng ta có thứ này. "

Nói xong Tiêu Long đưa bàn tay lên, " Phạt " một tiếng, một đoàn lực sắc hỏa diễm xuất hiện tại hán trên tay.

Nhìn thấy cảnh này hai cái hộ vệ không khỏi biến sắc, kinh hãi hô lên.

" Ngưng Tụ Chân Hóa! Tứ phẩm luyện được sư!! "

Thân là thủ vệ luyện được sư công hội bọn hắn tự nhiên là biết một số kiến thức về luyện được sư.

Ngưng tụ chân hóa, phải là tứ phẩm luyện được sư mới có khả năng làm được. Nhưng khiến bọn hắn kinh hãi cũng không phải là chuyện này.

Nếu như người trước mặt là một lão nhân thì họ còn có thể bình tĩnh một chút, không có cảm thấy cái gì bất ngờ. Nhưng người trước mặt bọn hắn rõ ràng chỉ là một thanh niên mười mấy tuổi thôi a, hỏi bọn hắn làm sao không kinh hãi cho được.

" Hiện tại ta có thể vào sao? " Tiêu Long nhìn hai người cười nói.

" Vâng, mời đại nhân đi vào!! " Hai gã liếc mắt nhìn nhau một cái nhanh chóng khom người xuống, đối với Tiêu Long cung kính nói.

Thấy vậy Tiêu Long cũng đem hỏa diễm dập tắt, sau đó bước vào bên trong công hội.

Mà tại một góc nào đó bên ngoài, một cái tiểu nữ hài khoảng mười mười một tuổi nhìn xem Tiêu Long bóng lưng tràn đầy ngôi sao nhỏ.

Tiêu Long đi vào luyện được sư công hội, một mùi thơm nhàn nhạt bay tới làm cho thần trí con người có chút thoải mái.

Trong đại sảnh nhân viên cũng không nhiều, chỉ có một ít người đang an tĩnh làm chuyện của mình. Tựa hồ nghe được tiếng bước chân, một số người ngẩng đầu, ánh mắt liếc nhìn thanh niên ăn mặc một thân hắc y, trong mắt thoáng hiện nét nghi hoặc, sau đó lại vội vàng vào làm việc.

Tiêu Long nhìn xung quanh một chút, sau đó liền đi tìm người hỏi tham gia luyện được sư khảo hạch.

Nhưng ngay lúc này, một vị thành thực ngự tử ăn mặc màu vàng nhạt trang phục đi đến nhìn Tiêu Long mỉm cười hỏi.

" Vị tiên sinh này, nhìn bộ dáng của ngươi, hẳn là lần đầu tiên đến luyện được sư công hội Hắc Nham thành? "

" Ủm, đúng thật là lần đầu tiên đến, ta muốn tham gia Luyện Được Sư khảo hạch. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Tham gia Luyện Được Sư khảo hạch? Nói vậy ngài là một luyện được sư a, nhìn tiên sinh vẫn còn rất trẻ a. " ăn mặc vàng nhạt ngự tử kinh ngạc nói.

" Không được sao? " Tiêu Long nhún mày nói.

" Không phải, mời tiên sinh đi theo ta, ta sẽ giúp cho tiên sinh làm thủ tục đăng ký. " ngự tử lắc đầu vội vàng nói.

" Ủm! " nghe vậy Tiêu Long gật đầu một cái.

Sau đó hai người đi đến một cái quầy, từ trong quầy lấy ra một mảnh da dê đã ó vàng, ngự tử cử chỉ ưu nhã cầm bút, ngẩng đầu hướng về Tiêu Long nói: " Tiên sinh, mời nói ra tên của ngài, tuổi tác cùng với Đạo Sư tên. "

" Long Nhất, mười bốn tuổi, đạo sư...Được Lão. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Hắn thì làm gì có Đạo Sư, Lục Phẩm Luyện Được Sư suốt đời kinh nghiệm sách cũng không có nói là của ai, cho nên Tiêu Long đành phải mượn Được Lão tên.

Hơn nữa hắn cảm thấy dùng tên giả thì tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Khảo hạch bắt đầu

" Tiên sinh không ngờ còn trẻ như vậy. "

Nghe tuổi tác của Tiêu Long, ngự tử trong lòng không khỏi sợ hãi than nhẹ một tiếng.

Sau đó nàng đem ánh mắt nhìn vào trong danh sách, rồi xấu hổ nói.

" Thật xin lỗi tiên sinh, Đạo Sư của ngài không có tên trong danh sách luyện được sư công hội. "

" Lão nhân gia bình thường đâu là sống ẩn dật, rất ít khi để ý đến chuyện bên ngoài, rồi khỏi nơi ở cũng rất ít, không có tên là chuyện bình thường. " Tiêu Long thần sắc bình tĩnh nói.

" Không sao, mặc dù không có ghi chép đạo sư của ngài, bất quá chỉ cần ngài thông qua khảo hạch, vẫn có thể lĩnh huy chương như thường. " ngự tử cười duyên nói.

" Tiên sinh mời đi theo ta, nếu như ngài thông qua khảo hạch cấp bậc, như vậy liền có thể thuận lợi lĩnh huy chương. Đúng rồi, ngài định khảo hạch nhất phẩm luyện được sư sao? " Lật xem tư liệu trên tay, ngự tử thuận miệng mỉm cười hỏi.

"Không phải là Nhị Phẩm. "

Bước chân đang đi đột nhiên dừng lại, khiến chút nữa Tiêu Long đụng phải, bất quá cũng hãm lại kịp thời.

" Ngài nói muốn khảo hạch nhị phẩm luyện được sư sao? "

Quay đầu lại, vị này ngự tử kinh ngạc nhìn chằm chằm Tiêu Long nói.

Mới mười bốn tuổi đã khảo hạch nhị phẩm luyện được sư? Cái này trong luyện được sư công hội của Gia Mã đế quốc hình như là đầu tiên a, vị thiếu niên này không bố như vậy.

" Ừm, có vấn đề gì sao? " gật đầu một cái Tiêu Long thần nhiên nói.

" Không, không có vấn đề gì!! " ngự tử vội vàng lắc đầu nói.

" Long Nhất Tiên Sinh, ngài trước kia đã có chiếc luyện được sư huy chương nào sao? "

Nghe vậy Tiêu Long lắc đầu một cái.

" Nếu như vậy, trước hết ngươi phải đến nhất phẩm luyện được sư khảo hạch đã, nếu như thành công thăng cấp, sau đó mới có thể đến khảo hạch nhị phẩm luyện được sư. " ngự tử mỉm cười đem trình tự khảo hạch ra nói với Tiêu Long.

" Có thể, làm phiền ngươi giúp ta chuẩn bị. " Tiêu Long gật đầu nói.

Sau đó chỉ thấy vị ngự tử này đối với mấy cái hộ vệ đại hán nói gì đó.

Những cái này hộ vệ đều là Đấu Sư thực lực.

Sau đó chỉ thấy một cái đại hán lấy ra một băng tay màu đen đưa cho vị kia ngự tử.

" Đây là sổ báo danh của ngươi. " ngự tử băng tay đưa cho Tiêu Long nói.

" Cảm ơn. " nhận lấy băng tay đeo lên, Tiêu Long gật đầu nói.

" Long Nhất tiên sinh, ngài chỉ có thể tự mình tiến vào phía dưới, dựa theo quy củ chúng ta không thể tùy tiện đi vào bên trong. " Nhìn thấy thủ tục đã đầy đủ hết, ngự tử khẽ cười nói.

" Cảm ơn ngươi đã giúp đỡ. " Gật đầu một cái tỏ ra hiệu rõ, Tiêu Long chấp tay đối với ngự tử chấp tay nói lời cảm tạ.

" Đây là ta công việc. " Ngự Tử gật đầu cười nói.

Sau đó Tiêu Long nhanh chóng tiến vào trong đại môn.

Đại sảnh bên trong rộng mở sáng như ban ngày. Lúc này trong đại sảnh có không ít người, tiếng xì xào bàn tán, tiếng cười,... không ngừng vang lên.

Tiêu Long đảo qua trên ngực mấy người này thì phát hiện phần lớn trong số đó đều đều là luyện dược sư.

Mà trong đó có một cái là Tứ Phẩm Luyện Dược Sư.

Nghe được những người xung quanh đối với hắn xưng hô, Tiêu Long liền biết hắn là hội trưởng Hắc Nham Thành Luyện Dược Sư Công Hội - Phật Lan Khắc.

Phật Lan Khắc quay đầu, tầm mắt đảo qua đại sảnh, cuối cùng dừng lại trước Tiêu Long, ánh mắt nhìn bằng tay trên người hắn, thần sắc không khỏi có chút kinh ngạc hỏi: "Tiểu tử, ngươi cũng đến khảo hạch luyện dược sư sao?"

"Ừm!" Tiêu Long gật đầu đáp.

Nhìn xem Tiêu Long gật đầu, Phật Lan Khắc ánh mắt càng thêm kinh dị, hỏi: "Tiểu tử, ngươi bao nhiêu tuổi?"

"Mười bốn."

"Mười bốn tuổi!!"

Lần này không chỉ là Phật Lan Khắc mà xung quanh những người khác cũng một mặt kinh dị nhìn xem Tiêu Long.

Tuy nhiên càng nhiều người là một mặt xem thường.

Nơi này trẻ tuổi nhất là hai mươi tuổi, mười bốn tuổi mà muốn lấy luyện dược sư huy chương tại Hắc Nham thành luyện dược sư công hội, chuyện này cũng chưa có bao giờ, tại cái tuổi này bọn hắn còn đang học tập luyện dược kiến thức đây.

Nhân loại chính là như vậy, mình không làm được cũng sẽ cho rằng người khác không làm được, tuy nhiên điều này cũng không thể trách bọn hắn ánh mắt hạn hẹp, mà là Tiêu Long tuổi quá trẻ.

Trong nguyên tắc Tiêu Viêm mười bảy tuổi đến tham gia luyện dược sư khảo hạch cũng gặp phải vấn đề này.

"Đúng là tuổi trẻ tài cao a." Phật Lan Khắc cười cười nói, trong lòng cũng không chút nào xem trọng Tiêu Long.

Mười bốn tuổi trở thành luyện dược sư, như vậy lúc hắn mười bốn tuổi hay trước đó phải trở thành một đầu giả. Nhưng loại thiên phú tu luyện này, so với linh hồn đặc biệt của luyện dược sư còn muốn hiếm có hơn, Phật Lan Khắc cũng chưa từng nhìn thấy ai có thể làm được.

Rất nhanh liền đến thời gian khảo hạch, đám người liền đi đến kiểm tra luyện dược khí giới trên bãi đá.

Không để ý đến xung quanh xem thường ánh mắt, Tiêu Long cũng tìm cho mình một chỗ.

Điều kiện cơ bản của nhất phẩm luyện dược sư là phải một mình tự luyện chế ra một loại đan dược. Loại đan dược nào thì có thể tùy theo luyện dược sư công hội đặt ra.

Tiêu Long cảm lấy một tấm da dê trên bãi đá, sau đó nhìn một chút.

Đan Phương trên tay hắn là Hồi Khí Đan đan phương, đây là một loại có thể giúp khôi phục một bộ phận đầu khí, rất nhiều người đều sử dụng, là một loại rất thông dụng đan dược, tại trong Nhất Phẩm Đan Dược bên trong cũng không tính quá khó.

Hồi Khí Đan loại Đan Dược này tùy theo cách luyện chế cùng dược liệu mà có thể thành từng loại phẩm cấp, cũng có nghĩa là cũng có tồn tại nhị phẩm, tam phẩm hồi khí đan.

Trình độ luyện dược của Tiêu Long hiện tại là Tứ Phẩm Luyện Dược Sư, luyện chế nhất phẩm hồi khí đan quả thật là quá dễ dàng.

Trên bãi đá, nguyên liệu để chế tạo sức lực đan chỉ có ba phần, nếu như ai đó chế tạo ba lần không thành, coi như khảo hạch thất bại.

Bên cạnh dược liệu có một cái bình màu sắc sáng sủa, nghĩ chắc là dùng để đựng đan dược chế tạo được.

"Kiểm tra xong chưa? Nếu xong rồi thì...Khảo hạch bắt đầu!"

Ánh mắt đảo qua trên bãi đá, nhìn thấy không người nào lên tiếng, Phật Lan Khắc vung tay lên, một cổ kính khí từ bàn tay bay ra, nện mạnh vào thiết chuông ở cuối đại sảnh, nhất thời tiếng chuông thanh thúy vang lên, phiêu đảng trong đại sảnh.

Nghe được tiếng chuông vang lên, trừ bỏ Tiêu Long ra ngoài, tất cả thí sinh nhanh chóng áp tay vào hỏa khẩu trên đỉnh dược đỉnh, trong cơ thể đầu khí tuôn ra, sau đó phức tạp vài tiếng dữ dội, bên trong dược đỉnh một ngọn hỏa diễm đã bốc lên.

Sau khi những ngọn hỏa diễm bắt đầu thiêu cháy được đỉnh, bên ngoài bãi đá dần dần hiện lên một vòng sáng trong suốt, đem toàn bộ thí sinh bao bọc bên trong.

Theo sự xuất hiện của vòng sáng, những tiếng xì xào bên ngoài đại sảnh hoàn toàn biến mất. Mọi người toàn bộ tập trung tinh thần chăm chú nhìn thí sinh bên trong bãi đá, thấy mấy người mới lực khổng lồ không tồi, mới âm thầm gật đầu.

Mà Tiêu Long cũng bắt đầu luyện được, Đấu Khí theo kinh mạch vận chuyển.

"Oanh!!"

Một cỗ lực sắc hỏa diễm xuất hiện đem được đỉnh bao trùm.

Mà Phát Lan Khắc vốn đang quan sát các thí sinh nhìn thấy được được đỉnh của Tiêu Long bốc lên một lực sắc hỏa diễm lúc, lập tức hai mắt tròn tròn nói: "Lực sắc hỏa diễm? Dị hỏa?"

Nghe tiếng hắn nói, nhất thời trong đại sảnh đột nhiên tĩnh mịch, tất cả ánh mắt đều hướng về phía Tiêu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Trẻ tuổi nhất Nhị Phẩm Luyện Được Sư

"Tiểu tử kia, dĩ nhiên triệu hồi ra được lực sắc hỏa diễm? Chẳng lẽ là dị hỏa? Làm sao có thể a?!"

Bên trong đại sảnh, tất cả các luyện được sư đều khiếp sợ nhìn lực sắc hỏa diễm đang bùng lên lên tại bên trong được đỉnh.

Bởi vì có năng lượng bình chương cách ly cho nên bọn họ cũng không thể xác nhận chính xác được, bất quá loại hỏa diễm có màu sắc này tuyệt đối không phải đấu khí bình thường ngưng luyện ra hỏa diễm đấu khí a.

"Nhìn hơi giống, nhưng cũng không phải dị hỏa, nhưng tại sao hỏa diễm của hắn lại là lực sắc?" Phát Lan Khắc nhíu mày, trong lòng có hơi chút mờ mịt, bọn họ vẫn chưa bao giờ nghe nói qua, ngoại trừ luyện hóa hỏa diễm của dị hỏa ra thì có loại hỏa diễm nào lại hiện lên màu tím.

"Tiểu gia hỏa này quả thật không đơn giản, khó trách mới tí tuổi đầu liền dám đến khảo hạch nhất phẩm luyện được sư, nguyên lai là có nền tảng như vậy."

"Nhìn xem lực hỏa trình độ nồng đậm như vậy, thực lực của tiểu gia hỏa này chắc chắn là trên lực tinh đấu giả, thiên phú tu luyện quả nhiên là đáng sợ a."

Thở ra một hơi tâm tình chậm rãi hòa hoãn lại, Phát Lan Khắc cảm thán một tiếng.

Mười bốn tuổi Lực Tinh Đấu Giả trở lên thực lực, còn là Nhất Phẩm Luyện Được Sư.

Thiên phú như vậy từ trước đến nay ở Gia Mã Đế Quốc cũng chưa từng thấy, có thể dạy dỗ ra loại yêu nghiệt này, thật sự không phải là hạng tầm thường.

Lúc này Phát Lan Khắc thật sự tò mò lấy Tiêu Long sư phụ thân phận.

Lúc này Tiêu Long cũng đã luyện chế xong đan dược, hắn là người nhanh nhất, sau đó bỏ vào bình ngọc bên trong đi đến Phát Lan Khắc vị trí.

"Tiểu gia hỏa, ấn giấu rất sâu a." Phát Lan Khắc nhìn Tiêu Long cười khở nói.

"Là vận khí tốt một chút mà thôi." Tiêu Long gật đầu cười nói.

Phát Lan Khắc nhận lấy bình ngọc, sau đó lại đem đan dược trong bình ngọc đổ ra. Nhất thời, một quả đan dược sáng bóng màu vàng nhạt ngịch ngợm lần ra.

Đan dược ước chừng bằng một ngón cái, toàn thân vàng nhạt, mơ hồ có một vòng hoa văn bí lục xen lẫn trong đó, giống như khuếch tán một rung động bình thường, nhìn qua có chút kì dị.

"Đan vân..."

Nhìn một hoa văn sóng bí lục nọ, Phát Lan Khắc nữa sợ hãi than, luyện chế đan dược, bình thường khi đan dược đạt tới độ tinh khiết cùng sự lộng lẫy

lớn nhất mới có khả năng khiến cho đan được luyện chế xuất hiện loại đan văn này.

Đan văn hai chữ lọt vào tai, đám người nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt hiện lên khiếp sợ cùng sùng bái.

Bây giờ cũng không còn ai dám xem thường Tiêu Long.

Lấy bọn hắn trình độ luyện chế thành đan được đã là rất may mắn huống chi là đan văn.

" Chúc mừng ngươi, Long Nhất, ngươi đã thông qua khảo hạch nhất phẩm luyện dược sư. "

Đem đan dược bỏ lại bình ngọc, Phát Lan Khắc chậm rãi thở ra một hơi, hướng thiếu niên cười nói.

Nghe vậy, tất cả người ngồi ở đó đều đem ánh mắt hâm mộ cùng sợ hãi hướng thiếu niên may mắn trong thạch thai.

" Thật ra ta còn muốn khảo hạch nhị phẩm luyện dược sư. " Tiêu Long cười nói.

Nghe được Tiêu Long lời nói vốn đang mỉm cười Phát Lan Khắc liền cứng lại.

" Tiếp tục khảo hạch nhị phẩm luyện dược sư? "

Bên trong đại sảnh, tất cả tầm mắt đều ngẩng nhìn chăm chăm vào thiếu niên.

Nếu như nói lúc trước Tiêu Long thuận lợi thông qua khảo hạch nhất phẩm luyện dược sư đã làm cho bọn họ trong lòng tràn ngập sợ hãi than thở không thôi, nhưng hiện tại hắn lại xin như thế, cũng là chính thức làm cho mọi người cảm thấy trọn mắt há hốc mồm.

Mười bốn tuổi nhất phẩm luyện dược sư đã là vô cùng kinh khủng rồi a, tại Gia Mã Đế Quốc lịch sử bên trong cũng không có một cái làm được, cho dù là năm lúc trước Đan Vương Cổ Hà cũng không làm được, thậm chí là hắn lúc đó ở độ tuổi mười bốn còn đang học tập luyện dược tri thức đây.

Bây giờ Tiêu Long muốn khảo hạch nhị phẩm luyện dược sư, đám người đã không biết dùng từ gì để hình dung.

" Chúng ta giống như là muốn chứng kiến một cái yêu nghiệt từ luyện dược sư công hội hắc nham thành xuất hiện a!! "

Một người trong số đó không khỏi khiếp sợ hô lên.

" Ngươi đừng có quá coi thường điều kiện khảo hạch nhị phẩm luyện dược sư, muốn thông qua khảo hạch nhị phẩm luyện dược sư, không phải chỉ cần luyện chế ra đan dược nhị phẩm, hơn nữa thực lực bản thân phải đạt tới cấp bậc đấu sư, là đấu sư a!!! Ngươi đạt đã tới sao? " Phát Lan Khắc nhìn Tiêu Long cau mày nói.

" Đấu Sư sao, ta đã đạt tới! "

Nói xong trên người Tiêu Long Đấu Khí hình thành một tầng mỏng sa y đem Tiêu Long thân thể bao vây.

" Đấu Khí sa y, đấu... đấu sư!! " Phát Lan Khắc ngữ khí khiếp sợ nhìn Tiêu Long nói.

Những người khác cũng hai mắt tròn tròn nhìn Tiêu Long.

Con mẹ nó ngươi có phải hay không bật Hack!!

Mười bốn tuổi trở thành một cái chân chính luyện dược sư cũng khiến người ta phải khiếp sợ rồi, bây giờ còn có Đấu Sư tu vi, ngươi muốn nghịch thiên há!!!

" Bây giờ ta có thể tham gia luyện dược sư khảo hạch sao?! " Tiêu Long thần sắc bình tĩnh nói.

Nếu như những người này biết hắn tu vi là Đại Đấu Sư Thất Tinh cùng với trình độ tứ phẩm luyện dược sư sẽ không biết sẽ còn kinh ngạc đến mức nào nữa đây.

" Lập tức cho người chuẩn bị nhị phẩm luyện dược sư khảo hạch!! " Phát Lan Khắc hô lớn.

Nghe vậy, vài tên luyện dược sư phía sau vội vã bước ra khỏi hàng, sau đó bước nhanh vào sùnn môn bên trong đại sảnh. Tại bên ngoài sùnn môn viết có mấy chữ "khảo hạch nhị phẩm luyện dược sư".

Một lát sau đó khảo hạch nhị phẩm luyện dược sư đã chuẩn bị xong, Phát Lan Khắc cùng Tiêu Long đi vào.

Lần này cũng chỉ có hai người bọn hắn đi vào trong.

.....

Khoảng gần nửa giờ sau, cánh cửa mở ra.

Thần sắc rung động Phát lan Khắc cùng Tiêu Long đi ra.

" Các vị, chúc mừng các người hôm nay chứng kiến một cái trẻ tuổi nhất nhị phẩm luyện được sư ra đời. " Phát Lan Khắc nhìn đám người thờ dài nói.

Nghe vậy đám người trong đầu ong ong một trận, thần sắc khiếp sợ nhìn Tiêu Long.

Thiếu niên này làm được rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Tìm người

" Gia hỏa này thật đáng sợ!! " đám người sợ hãi than một tiếng.

Mười bốn tuổi Nhị Phẩm Luyện Được Sư, Đấu Sư tu vị, trong lịch sử Gia Mã Đế Quốc chưa từng có, hôm nay rốt cuộc bị một cái thiếu niên cho phá vỡ.

Đan Vương Cổ Hà năm đó cũng không thể làm được đến mức này.

Thiếu niên này thành tựu sau này tuyệt đối sẽ vượt xa Đan Vương Cổ Hà.

Nhìn xem đám người thần sắc kính sợ, Phát Lan Khắc cũng thờ dài một tiếng.

Tiêu Long lực khống chế hỏa hầu kiệt xuất cũng sẽ không có chỗ thua kém so với bất cứ một người nhị phẩm luyện được sư chính thức nào, thậm chí là hơn hẳn Nhị Phẩm Luyện Được Sư.

Hơn nữa khi luyện được, đối với việc chiết xuất tinh hoa các loại dược liệu bộ phận, cũng là đoán đo cực kì tinh chuẩn, rất nhiều người đều không thể làm được như Tiêu Long.

Điều đó cũng là đương nhiên, dù sao Tiêu Long nhưng là một cái Tử Phẩm luyện được sư, đem nhị phẩm luyện được sư ra cùng hắn so sánh đơn giản là sai lầm.

" Cùng tiểu gia hỏa này so sánh, thật sự là đã kích người. " Phát Lan Khắc cười khổ.

Ở độ tuổi của Tiêu Long lúc trước hắn còn đang học tập luyện được tri thức đây.

Ngay lúc này Phát Lan Khắc hướng đám thủ hạ phát phát tay, một người vội vã bước nhanh đi ra đại sảnh. Một lát sau, dùng ngọc bàn nâng một bộ trường bào màu đen tinh xảo tiến vào.

" Đây là trang phục đặc chế của nhị phẩm luyện được sư. Tài liệu của loại trường bào này trước khi đem đi chế tạo sẽ được bỏ vào trong ao dược bởi dục của công hội để tiến hành xâm bào. Cho nên, cũng đừng nên xem thường nó, sau khi mặc vào, trong vải dược dịch đã được thấm vào, khi cùng không khí tiếp xúc sẽ từ từ tản mát ra mùi vị kỳ dị. "

" Loại mùi vị này hiệu quả có thể khiến cho chủ nhân trong mọi thời khắc vẫn duy trì được trạng thái thanh tĩnh. Hơn nữa, ở dưới kích thích của loại mùi vị này, da thịt trên cơ thể sẽ trở nên có chút mẫn cảm. Đồng dạng, thì có thể khiến cho luyện được sư khi luyện chế đan dược, đối với việc khống chế hỏa hầu sẽ càng thêm dễ dàng hơn một chút. "

Phát Lan Khắc đặc ý đem áo bào công năng giới thiệu, sau đó hắn lại nói tiếp.

" Đồng thời, nó còn sở hữu công năng miễn dịch với một ít độc tính. Còn có, trải qua đặc thù chế tạo của công hội. Loại trường bào luyện được sư này có lực phòng ngự có thể so với áo giáp bình thường còn muốn chắc chắn hơn rất nhiều. Nếu không phải bởi vì giá trị chế tạo quý hiếm, khó có khả năng chế tạo nhiều, nếu không đã sớm bị đế quốc đoạt lấy làm trang bị quân dụng rồi..."

Nghe Phát Lan Khắc giới thiệu như vậy. Tiêu Long cũng không có ngạc nhiên dù sao trong nguyên tác có nói qua.

Bất quá trong lòng không khỏi cảm thấy luyện được sư đúng là nhiều tiền lắm của, một bộ trường bào như vậy cũng đã có hơn mấy vạn kim tệ rồi đi.

Tiêu Long tại phía trên đảo qua, chỉ thấy vị trí nơi ngực có đính một chiếc huy chương luyện được sư, trên huy chương, mặt ngoài dược đỉnh phong cách cổ xưa, hai đạo hoa văn giống như thủy ngân, như một vật sống bình thường, không ngừng rung động.

Bàn tay mon trón trên hắc bào, luồng xúc cảm mềm mại tựa như da thịt mon mồn của nữ tử bình thường, cực kì tuyệt vời, làm cho người ta cảm giác rất

để chịu.

Tiêu Long nhanh chóng đem trường bào mặc lên người, trường bào như bám vào da thịt một dạng, cảm giác vô cùng thoải mái, dễ chịu.

"Tốt rồi, khảo hạch đã kết thúc, tất cả giải tán đi." Phát Lan Khắc đối với xung quanh đám người hô lên.

Tiêu Long lúc này lên tiếng nói.

"Phát Lan Khắc đại sư, có thể dành thời gian cùng ta trò chuyện riêng một chút không."

"Có thể, ta cũng đang có ý đó đây." Phát Lan Khắc mỉm cười nói.

Sau đó hai người liền đi vào trong phòng riêng.

Mà những người xung quanh cũng đem Tiêu Long thân ảnh vĩnh viễn nhớ kỹ trong đầu.

Mười bốn tuổi Nhị Phẩm Luyện Dược Sư, tin tức này sớm muộn cũng truyền khắp Gia Mã Đế Quốc.

"Long Nhất, có thể nói cho ta biết sư phụ ngươi là người thế nào sao? Ta đã xem qua tư liệu của ngươi, ta nhớ được tại Gia Mã Đế Quốc cũng không có ai được gọi là Dược Lão a." Phát Lan Khắc tò mò nói.

Có thể dạy ra được Tiêu Long dạng này yêu nghiệt, Tiêu Long sư phụ ít nhất cũng phải là Lục Phẩm Luyện Dược Sư, nếu có cơ hội Phát Lan Khắc thật muốn bái phỏng một phen.

"Để ngươi phải thất vọng rồi, sư phụ ta không quá thích cùng người ngoài tiếp xúc. Ta nghe nói trước đây có rất nhiều tìm đến sư phụ, cho nên hắn mới phải quy ẩn sơn lâm." Tiêu Long lắc đầu bắt đầu dĩ nhiên nói.

"Có thể hiểu được." Phát Lan Khắc gật đầu đồng cảm nói.

Làm một cái luyện dược sư, hắn rất rõ ràng bị người khác làm phiền cảm giác.

Huống hồ tại Phát Lan Khắc trong lòng, sư phụ Tiêu Long nhất định là mạnh hơn hắn nhiều, bị người làm phiền so với hắn còn muốn nhiều.

"Phát Lan Khắc đại sư, thật ra mục đích chính của ta đến hắc nham thành là muốn tìm một người, tham gia luyện dược sư khảo hạch chỉ là việc phụ." Tiêu Long thần sắc nghiêm túc nói.

"Ồ, mời nói nghe thử, biết đâu ta có thể giúp được." Phát Lan Khắc gật đầu nói.

Nếu như có thể Phát Lan Khắc cũng muốn thông qua chuyện này để tạo ấn tượng tốt với sư phụ của Long Nhất, sau này có thể giúp được cho hắn.

"Thật ra là ta theo lệnh sư phụ đến Hắc Nham Thành là muốn tìm một người tên là Cổ Đặc." Tiêu Long nói.

"Cổ Đặc!!" Phát Lan Khắc kinh ngạc nói, sau đó lại nói tiếp: "Ngươi tìm hắn làm gì?"

"Nói đúng hơn là Sư Phụ ta muốn tìm hắn, sư phụ muốn từ trên người Cổ Đặc trao đổi một ít đồ vật, về việc dùng để làm gì sư phụ ta không nói." Tiêu Long nhún nhát nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Lâm Phỉ, Tuyệt Mị

"Thì ra là như vậy." nghe Tiêu Long lời nói Phát Lan Khắc gật đầu hiểu rõ, hắn cũng không có nghi ngờ gì.

Cổ Đặc người này có chút kỳ quái, là một cái luyện dược sư, thiên phú cũng khá tốt, tuy nhiên lại ưa thích sưu tập quý hiếm thiên tài địa bảo, cũng bởi vì như vậy mà trình độ của hắn vẫn ở Tam Phẩm Luyện Dược Sư trình độ.

Cổ Đặc người này cất giữ có thể nói là khiến cho cả Gia Mã Đế Quốc phải đổ mắt, tuy nhiên cũng không có ai dám có ý đồ với hắn.

Bởi vì Cổ Đặc có một cái huynh đệ là Cổ Hà.

Nếu như Cổ Hà vẫn là như trước một cái Tứ Phẩm Luyện Dược Sư thì sẽ không có nhiều người kiêng kỵ hắn như vậy. Nhưng bây giờ thì khác, hắn đã gia nhập vào Văn Lam Tông, trở thành Văn Lam Tông trưởng lão, tại thời gian trước nghe nói còn đột phá ngũ phẩm luyện dược sư, lại thêm có Đẩu

Vương tu vì nên được xưng là Đan Vương.

Có một cái ngũ phẩm luyện được chống lưng thử hỏi có ai dám trêu vào.

Tiêu Long nói muốn trao đổi, Phát Lan Khắc cũng không có nghi ngờ, dù sao tại trong lòng hắn, Tiêu Long vị kia thần bí lão sư muốn thiên tài địa bảo để luyện chế đan dược cũng là chuyện rất bình thường.

Phát Lan Khắc cũng rất thức thời không có hỏi sâu vào, dù sao một số ít giao dịch bí mật nguyên tắc hắn vẫn biết, biết ít một chút thì sẽ sống lâu hơn.

"Bất quá thất đáng tiếc, Cổ Đặc hiện tại không có ở Hắc Nham thành, nghe nói hắn phải nửa tháng sau mới trở về." Phát Lan Khắc thờ dài tiếc nuối nói.

"Không sao, ta có thể đợi, trong thời gian này ta sẽ ở Hắc Nham Thành bế qua chờ hắn về. Đến lúc đó lại làm phiền Phát Lan Khắc đại sư thông báo cho ta một tiếng." Tiêu Long lắc đầu nói.

"Ta nhất định sẽ thông báo cho ngươi." Phát Lan Khắc gật đầu nói.

"Như vậy ta xin phép đi trước."

"Để ta tiễn ngươi."

.....

Sau đó tại Phát Lan Khắc đưa tiễn, Tiêu Long liền trở về quán trọ.

Về lại quán trọ, Tiêu Long ngay lập tức liền tiến hành tu luyện.

Chỉ thấy hắn từ trong nạp giới lấy ra một viên màu đỏ to bằng bàn tay tảng đá.

Đây chính là lúc trước Tiêu Long lấy được hỏa chi thạch, bởi vì bên trong năng lượng quá lớn, khi đó Tiêu Long còn yếu cho nên không dám hấp thu. Bây giờ hắn đã là thất tinh đại đấu sư, đã có đủ năng lực hấp thu hỏa chi thạch.

"Có thể giúp cho Pokemon tiến hóa, bên trong năng lượng nhất định vô cùng lớn. Hơn nữa trên tay ta hỏa chi thạch so với phổ thông hỏa chi thạch còn muốn mạnh hơn nhiều, đầy đủ cho ta đạt đến Đấu Linh đi." nhìn xem trong tay hỏa chi thạch, Tiêu Long lâm bầm một tiếng.

Sau đó hắn liền tiến vào trạng thái tu luyện, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết bắt đầu vận chuyển.

Đấu khí trong người sôi trào đem toàn thân Tiêu Long bao phủ, trước mặt hỏa chi thạch cũng lơ lửng trên không trung.

Răng rắc rắc!!!

Hỏa chi thạch trên thân xuất hiện từng đạ vết rạn nứt, màu đỏ năng lượng nhanh chóng thoát ra dung nhập vào Tiêu Long thân thể.

Tiêu Long theo Thôn Thiên Phệ Địa Quyết công phá lộ tuyến vận chuyển bắt đầu tham lam cắn nuốt, luyện hóa hỏa nguyên tố năng lượng.

Tiêu Long ngay lập tức tiến vào trạng thái tu luyện.

Thời gian từng bước từng bước trôi qua.

Theo năng lượng được luyện hóa, Tiêu Long trong người đấu khí dâng trào, tu vi cũng không ngừng tăng lên.

Từ thất tinh đại đấu sư bắt đầu tăng lên.

Bát tinh đại đấu sư... cửu tinh đại đấu sư.....đấu linh...

Mãi đến Tam Tinh Đấu Linh mới có dấu hiệu dừng lại.

"Hô!!" thò ra một ngụm trọc khí, Tiêu Long một mặt cảm thán.

Quả không hổ là thượng phẩm hỏa chi thạch, năng lượng không chỉ lớn mà chất lượng cũng rất tốt, để cho hắn tăng lên đến Tam Tinh Đấu Linh tu vi.

Đấu Linh a, tại Gia Mã đế quốc này cũng xem như là một phương bá chủ.

Rắc Rắc!!!

Sau đó Tiêu Long liền đứng dậy hoạt động gân cốt một chút, xương cốt phát ra răng rắc âm thanh.

Tiêu Long ngay lập tức mở cửa đi ra ngoài, lúc này bên ngoài đã là ban đêm.

Hắn bế quan tu luyện cũng được hơn một tuần thời gian.

Ngay lúc này Tiêu Long cau mày lại, nhìn về phía một phương hướng.

" Mau ra đi, ta đã phát hiện ra các ngươi. " Tiêu Long hô lên.

Xung quanh vẫn rất yên tĩnh, không có bất kỳ âm thanh nào.

" Đã các ngươi không chịu ra ngoài, vậy thì đừng trách ta. "

Nói xong trong người Tiêu Long Đầu Khí chấn động, ánh mắt khóa chặt lại một phương hướng.

" Khoan đã, chúng ta đi ra!!

Ngay lúc này một đạo hốt hoảng âm thanh truyền đến, chỉ thấy hai cái khoảng mười hai mười ba tuổi nữ hài đi ra, trong đó có một cái sở hữu ngân phát tóc dài nữ hài vô cùng hấp dẫn người ánh mắt.

" Các ngươi là ai? Tại sao lại xông vào nơi này!! " Tiêu Long nhíu mày nhìn hai nữ nói.

Hai nữ hài này mặc dù chỉ mới có thất đoạn đầu khí, nhưng Tiêu Long vẫn ôm đề phòng thái độ.

Lỡ như có người lợi dụng nữ hài ra tay ám sát thì sao, mặc dù Tiêu Long có chút lo xa, nhưng tại cái này nguy hiểm thế giới hắn vẫn phải đề phòng cho thoả đáng.

" Ta... ta là Lâm Phi, còn bên cạnh ta là Tuyết Mị, chúng ta không có ý xấu, chúng ta đến nơi này là muốn học luyện được. " Lâm Phi nhìn Tiêu Long có chút sợ hãi nói, cả người có chút run rẩy.

Tuyết Mị cũng có chút sợ hãi nhìn Tiêu Long.

" Tại sao lại đến tìm ta? " Tiêu Long ngữ khí nghi ngờ nói.

Tuyết Mị cùng Lâm Phi, là hai cái thiếu nữ mà Tiêu Viêm lúc đến Hắc Nham Thành gặp phải nữ hài, xuất hiện cũng không nhiều, Tiêu Long chỉ có một chút ấn tượng mà thôi.

Hắn nhớ hai người này là trong nguyên tác phân biệt trở thành Áo Thác cùng Phát Lan Khắc đệ tử, thiên phú cũng không đến nỗi tệ, tại Hắc Nham Thành là đứng đầu thiên tài, tuy nhiên nếu đặt tại toàn bộ gia mã đế quốc đến nói thì cũng chỉ thuộc tầm trung mà thôi.

Tiêu Long không có quá nhiều hứng thú với các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Cổ Đặc

" Lúc đại nhân đi vào luyện được sư công hội, ta có nhìn thấy ngài triệu hồi ra hòa diễm, đó là tứ phẩm luyện được sư mới có thể là làm được sự tình... cho nên ta nghĩ muốn bái ngài làm sư phụ, còn có Tuyết Mị cũng vậy. " Lâm Phi nhìn Tiêu Long mong đợi nói.

" Chúng ta biết tự ý xâm nhập vào đây không tốt, nhưng chúng ta thật sự rất muốn trở thành luyện được sư, mong đại nhân hãy nhận chúng ta làm đệ tử. " Tuyết Mị đối với Tiêu Long cúi đầu khẩn cầu nói.

" Cầu xin đại nhân!! " Lâm Phi cũng làm ra tương tự hành vi.

Nhìn xem Lâm Phi cùng Tuyết Mị, Tiêu Long trầm mặc, thần sắc hiện lên trầm tư.

Lâm Phi cùng Tuyết Mị cũng không có ngẩng đầu lên mà là chờ Tiêu Long trả lời.

" Ta tạm thời không có nhận đệ tử ý nghĩ. " một lát sau Tiêu Long nói.

Nghe vậy Lâm Phi cùng Tuyết Mị thần sắc hiện lên một tia u buồn cùng cười khổ.

Quả nhiên là vẫn không được sao.

Bất quá sau đó Tiêu Long lời nói để cho hai người vui mừng không thôi.

" Bất quá ta bên này thiếu hai cái thị nữ, luyện được tri thức cũng có thể dạy cho các người, học được bao nhiêu thì phải xem các người rồi. "

" Đa tạ đại nhân, chúng ta nhất định sẽ học tập chăm chỉ!! "

" Đúng vậy, chúng ta sẽ không làm đại nhân thất vọng!! "

Lâm Phi cùng Tuyết Mị điên cuồng gật đầu vui mừng nói.

" Các người trở về cùng thân nhân nói một tiếng, ngày mai hãy quay trở lại đây. " Tiêu Long thần sắc điềm tĩnh nói.

" Vâng thưa đại nhân!! "

" Gọi ta là thiếu gia. "

" Vâng thưa thiếu gia!! "

Sau đó Lâm Phi cùng Tuyết Mị nhanh chóng chạy về nhà, các nàng muốn đem tin tức này báo cho phụ mẫu biết.

Nhìn xem Lâm Phi cùng Tuyết Mị biến mất bóng lưng một chút, sau đó Tiêu Long liền xoay người trở về phòng.

Phàm là người đều sẽ không chịu được cô đơn, Tiêu Long cũng không ngoại lệ.

Trước đây hắn vốn ở một mình cho nên không có cảm thấy cái gì không được, nhưng sau này có Huân Nhi bồi tiếp hắn, Tiêu Long cũng từ từ tiếp nhận nàng và cũng đã quen với Huân Nhi bồi tiếp bên cạnh.

Chỉ là sau này khi rời khỏi ô thân thành được một thời gian, hắn bắt đầu cảm thấy lạc lõng.

Cho dù có cường đại lực lượng thì thế nào, nếu như không có ai bên cạnh cô đơn một mình thì còn có ý nghĩa gì.

Lâm Phi cùng Tuyết Mị thiên phú không phải rất tốt, nhưng ít nhất Tiêu Long cũng sẽ không cảm thấy cô đơn.

.....

Qua ngày hôm sau, Lâm Phi cùng Tuyết Mị đúng hẹn quay trở lại chỗ Tiêu Long.

Tiêu Long cũng bắt đầu chỉ đạo các nàng tu luyện, đồng thời dạy bảo các nàng luyện được tri thức.

Hiện tại các nàng chỉ mới có thất đoạn Đầu Khí, còn chưa thể luyện chế đan dược, phải chờ các nàng đến đấu giả mới có thể.

Cứ như vậy, lại mấy ngày trôi qua.

Hôm nay Tiêu Long đi một chuyến đến luyện dược sư công hội, bởi vì hôm nay là ngày Cổ Đặc trở về, hắn muốn thử xem có thể từ Cổ Đặc bên kia đổi tới Băng Linh Hàn Tuyền.

Đi vào trong Luyện Dược Sư công hội, Tiêu Long liền nhận được không ít ánh mắt sùng bái cùng tôn kính.

Đối với đám người ánh mắt, Tiêu Long thần sắc cũng không xuất hiện cái gì ba động tiếp tục đi đến Phát Lan Khắc phòng.

" Người đã đến rồi a, Long Nhất. " nhìn thấy đi tới Tiêu Long, Phát Lan Khắc cười nói.

" Phát Lan Khắc đại sư. " Tiêu Long cũng đối với hắn lễ phép gật đầu chào hỏi.

" Ta biết người hôm nay tới đây lý do, đi thôi, để ta dẫn người đi tìm cổ đặc. " Phát Lan Khắc vỗ vỗ vai hắn cười nói.

" Làm phiền Phát Lan Khắc đại sư. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Bất quá ta phải nói trước, Cổ Đặc tên này rất tính tình cổ quái, làm người có chút bảo thủ, tuy nhiên bản tính không xấu. Hơn nữa người cũng đừng nhắc đến Cổ Hà trước mặt hắn. " Phát Lan Khắc nhắc nhở.

" Ta minh bạch. " Tiêu Long gật đầu nói.

Sau đó Tiêu Long đi theo Phát Lan Khắc đi trong Hắc Nham thành khoản mười cái ngã tư đường. Làm cho đầu óc có chút bực mình, Mãi rồi mới gần chỗ Hẻm lách phía Nam thành, Thì thấy trong góc có một tòa nhà cổ quái mới dừng lại.

Ngẩng đầu nhìn tòa nhà cổ quái, Phát Lan Khắc thở phào một hơi, quay đầu nói với Tiêu Long: " Nơi này là trú địa của Tên Cổ Đặc, Ta đi vào trước, Một lần nữa nhắc nhở người, người vạn lần không được đi lung tung! "

Nói xong Phát Lan Khắc liền đẩy cửa đi vào. Tiến lên hai bước, hai người còn chưa đi vào, một cổ kính khí hung mãnh mang theo bột phấn màu đen từ bên trong nhà hùng dũng phun ra.

Tiêu Long đã biết trước chuyện này cho nên đã trước đề phòng.

Đánh ra một đạo kính khí đem bột phấn màu đen cho thổi bay.

" Lão gia hỏa này rất thích trêu chọc mọi người, Bột phấn màu đen vừa rồi mặc dù không làm cho người Ta trúng độc, Bất quá nếu da dẻ dính vào thì sẽ bị ngứa ngáy rất khó chịu." Phát Lan Khắc bất đắc dĩ cười nói.

" Ùm! " Tiêu Long nhẹ gật đầu.

" Lão già, ngươi hôm nay làm sao lại đến làm phiền ta rồi, còn mang theo một cái tiểu gia hỏa tới. " Đột nhiên vang lên thanh âm có chút tức giận.

" Ta là mang đến cho ngươi một chút sinh ý, còn không mau ra đây cảm tạ ta đi. " Phát Lan Khắc cao giọng nói.

" Sinh ý, ta nơi này làm gì có sinh ý để làm, là trao đổi hiểu không!! Đừng nói cho ta là tiểu gia hỏa bên cạnh ngươi có thứ muốn cùng ta đổi a. "

Lúc này một cái ăn mặc áo xám trung niên nhân đi tới Tiêu Long hai người.

Hắn chính là Cổ Đặc.

" Ngươi đoán không sai, vị huynh đệ đây muốn cùng ngươi trao đổi một ít đồ. " Phát Lan Khắc gật đầu nói.

Nghe vậy Cổ Đặc liền đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long.

Khi nhìn đến hắn trước ngực nhị phẩm luyện được sư huy chương lúc, thần sắc hiện lên một tia kinh ngạc, bất quá rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt mang theo mấy phần mong đợi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Rời đi

" Tiểu tử, là ngươi muốn cùng ta trao đổi dị bảo? " Cổ Đặc nhìn Tiêu Long nói.

" Tuân theo Sư Phụ ý tứ, tới nơi này gặp Cổ Đặc tiên sinh để tìm kiếm Băng Linh Hàn Tuyền. " Tiêu Long gật đầu nói, vào thẳng vấn đề chính.

" Băng Linh Hàn Tuyền, rất đáng tiếc là ta không có thứ này. " Cổ Đặc lắc đầu tiếc nuối nói.

" Vậy sao. " nghe vậy Tiêu Long cũng có chút tiếc nuối.

Bây giờ cách Tiêu Viêm đến Hắc Nham Thành còn khoảng mười năm, hắn đã sớm đoán được Cổ Đặc còn chưa lấy được Băng Linh Hàn Tuyền, bất quá Tiêu Long vẫn ôm một tia hy vọng.

" Như vậy ta xin được phép cáo từ, không tiếp tục làm phiền tiên bối. "

Nói xong Tiêu Long liền xoay người rời đi.

Không có Băng Linh Hàn Tuyền, hắn chỉ có thể tìm cách khác mà thôi.

Chừng nào không tìm được Băng Linh Hàn Tuyền thì tại Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc đó kia Thanh Liên Địa Tâm Hỏa hắn vẫn chưa thể động đến.

" Chờ một chút đã tiểu gia hỏa. " ngay lúc này Cổ Đặc lên tiếng nói.

" Có chuyện gì sao, Cổ Đặc tiên sinh? " Tiêu Long nghi hoặc nói.

" Ta mặc dù không có Băng Linh Hàn Tuyền, nhưng ta biết tung tích của Băng Linh Hàn Tuyền, chỉ là không xác nhận qua mà thôi. " Cổ Đặc cười nói.

" Ngươi nói là thật a, Cổ Đặc tiên sinh! " Tiêu Long thần sắc hiện lên một tia vui mừng.

Trong nguyên tác cũng không có nói qua Cổ Đặc là làm sao lấy được Băng Linh Hàn Tuyền, bây giờ nghe hắn nói như vậy Tiêu Long cũng tin tưởng

mấy phần.

Bất quá lấy Cổ Đặc tên này keo kiệt tính cách, hẳn thật sự dễ dàng như vậy cho hắn chia sẻ cái này quý giá tin tức sao?

"Đừng vội mừng, muốn lấy được Băng Linh Hàn Tuyền không dễ như vậy. Ta nghe một vị bằng hữu nói Băng Linh Hàn Tuyền là nằm ở phía Bắc một tòa băng sơn bên trong một cái sơn động, bên trong có không ít Băng Xà, thấp nhất cũng là tam cấp, nếu như không có Đấu Linh cấp bậc cường giả đi cùng, có thể nói là cửu tử nhất sinh. "

Cổ Đặc thờ dài nói.

"Thì ra là vậy. " nghe vậy Tiêu Long gật đầu hiểu rõ.

Không trách tại sao Cổ Đặc lại đem tin tức này nói cho hắn biết, hóa ra là vì hắn muốn mượn tay Tiêu Long, hay nói đúng hơn là mượn nhờ sau lưng hắn không tồn tại vị kìa thần bí luyện được sư để lấy Băng Linh Hàn Tuyền.

"Tin tức ta cũng đã nói cho ngươi, có lấy được Băng Linh Hàn Tuyền hay không phải xem ngươi tạo hóa. "

"Bất quá nếu như đã lấy được Băng Linh Hàn Tuyền ngươi có thể hay không quay trở lại nơi này cùng ta trao đổi một ít. "

Đúng như Tiêu Long suy đoán như vậy, Cổ Đặc cũng muốn lấy được Băng Linh Hàn Tuyền.

Dù sao nếu như không có lợi ích thì ai lại đi đem quý giá như vậy tin tức nói ra đâu.

"Được rồi, chuyện này đợi ta lấy được Băng Linh Hàn Tuyền trở về rồi bàn tiếp, ta cần phải quay về thông báo cho sư phụ một cái. "

Nói xong Tiêu Long liền xoay người rời đi.

"Chờ một chút đã Long Nhất!! " lúc này Phát Lan Khắc vội vàng lên tiếng nói.

"Còn chuyện gì nữa sao, Phát Lan Khắc đại sư? " Tiêu Long nghi hoặc nói.

"Sau khi xong việc ngươi còn có dự định gì? " Phát Lan Khắc hỏi.

"Ta định sẽ đi qua biên cương một chuyến, khoảng nửa năm đến một năm đi. " Tiêu Long nói.

Mục tiêu tiếp theo của hắn là Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc thanh liên địa tâm hóa cùng Thanh Lân. Sau khi lấy được đồ vật liền sẽ đi tìm dị hóa.

"Một năm sao, như vậy ngươi có dự tính đi đến Gia Mã Đế Quốc đó thành sao? " Phát Lan Khắc mong đợi nói.

"Đương nhiên là sẽ đi, nghe nói Mễ Đặc Nhĩ Thương Hội chủ sở chính cùng Văn Lam Tông đều ở Đô Thành. " Tiêu Long gật đầu nói, sau đó hắn lại kỳ quái hỏi: " Có việc gì sao? "

"Đích xác có chút việc."

Cười gật đầu, Phát Lan Khắc nhẹ giọng nói: "Một năm sau, luyện được sư đại hội sẽ cử hành tại đô thành, ta nghĩ lúc đó nếu ngươi rảnh rồi có thể đến tham gia một chút, cái này đối với ngươi rất có lợi. "

"Luyện được sư đại hội. " nghe được cái tên quen thuộc này Tiêu Long hơi kinh ngạc.

Gia Mã Đế Quốc mỗi tám năm đều sẽ tổ chức một lần luyện được sư đại hội, lúc đó không chỉ là ở Gia Mã Đế Quốc mà còn tại những nơi khác Luyện Được Sư cũng sẽ đến tham gia.

"Nếu như ngươi chuẩn bị đến đó tham dự, có thể đến luyện được sư tổng hội tìm ta, đến lúc đó chúng ta sẽ đem ngươi giới thiệu cho mấy vị bằng hữu biết." Nhìn Tiêu Long sắc mặt dao động, Phát Lan Khắc mỉm cười nói.

"Có thể, ta sẽ đến tham gia. " Tiêu Long gật đầu.

Cũng không biết lần này Luyện Được Sư Đại Hội sẽ có gì khác biệt, tham gia một chút để lấy phần thưởng cũng không phải là ý kiến tồi.

Mặc dù lấy Tiêu Long bây giờ thực lực tham gia cũng có thể lấy hạng nhất, đợi đến một năm sau hắn e là cũng đã trở thành Ngũ Phẩm Luyện Được Sư, tham gia không khác nào ức hiếp hậu bối.

Bất quá Tiêu Long cũng chỉ quan tâm đến phần thưởng mà thôi, hắn không để ý nhiều như vậy.

"Nếu như có chỗ cần ta trợ giúp cứ việc lên tiếng, thân là luyện được sư công hội hội trưởng, làm một chút chuyện cũng là có thể. " Phát Lan Khắc vỗ vỗ vai Tiêu Long cười nói.

Hai người vừa đi vừa nói, trước khi đi Tiêu Long có từ Phát Lan Khắc bên kia lấy được mấy miếng tam giai tứ giai ma hạch này giá trị cũng không dưới

năm vạn kim tệ. Bất quá từng này tiền bị Phát Lan Khắc lắc đầu cự tuyệt. Lấy tài lực của luyện được sư công hội mà nói, số tiền đó chỉ như một sợi lông trong chín con trâu mà thôi.

Đối với miếng tam giai tứ giai ma hạch miễn phí này, Tiêu Long cũng vui lòng nhận lấy, dù sao những miếng Ma Hạch này sẽ giúp hắn tu luyện được một thời gian.

Sau đó Tiêu Long liền rời khỏi Hắc Nham Thành, hắn phải đi đến phía Bắc, cũng không có mang theo hai cái mới thu thị nữ theo.

Trước khi rời đi Tiêu Long cũng không quên dặn dò Lâm Phi cùng Tuyết Mị chăm chỉ tu luyện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Hắc Thiết Phiến

Cách Gia Mã Đế Quốc biên cảnh hơn mười ngày đơn là một cái băng tuyết chi địa.

Đây là một khu vực do băng tuyết bốn mùa bao phủ quanh năm, gọi là Băng Thiên Sơn Mạch.

Phía dưới Băng Thiên Sơn Mạch có tồn tại không ít bộ lạc lớn nhỏ. Ngoài ra còn tồn tại một tòa so với Ô Thản Thành còn muốn rộng lớn gấp đôi Băng Thiên Thành.

Băng Thiên Thành không thuộc về bất kỳ một cái Đế Quốc nào, bởi vì địa hình hiểm trở, khí hậu khắc nghiệt, lại nằm trong trung tâm Băng Thiên Sơn Mạch cho nên chiến hỏa cũng không có lan đến nơi này.

Thi thoảng cũng có không ít người của quốc gia khác đi đến nơi này thăm dò khảo sát, nhưng cũng không có làm loạn cái gì, bởi vì người tại nơi này đối với ngoại giới không có bao nhiêu quan tâm cũng không đụng tới lợi ích của người bên ngoài cho nên mới tồn tại đến bây giờ.

Mà Tiêu Long vừa vặn đi tới Băng Thiên Thành được một ngày, hiện đang tìm hiểu một số tin tức ở Băng Thiên Sơn Mạch.

Tại Băng Thiên Sơn Mạch bên trong, mạnh mẽ nhất là những bộ lạc xung quanh bên ngoài Băng Thiên Thành.

Nghe nói tộc trưởng của mỗi tộc đều là Đấu Vương Cường Giả, mỗi bộ tộc chiếm cứ một phần Băng Thiên Sơn Mạch bên ngoài phạm vi làm lãnh thổ.

Còn Băng Thiên Thành này xem như là nơi tụ tập thường xuyên của các tộc, mỗi ba năm sẽ do một bộ tộc tiếp quản, đảm bảo Băng Thiên Thành an toàn.

Băng Thiên Thành là nơi dễ giao dịch hàng hóa với bên ngoài, đối với Băng Thiên Sơn Mạch tới nói là có ý nghĩa rất lớn, cho nên dù có xung đột gì đi nữa thì cũng sẽ không làm ảnh hưởng đến Băng Thiên Thành, ở nơi này người xem như là không có nguy hiểm gì.

.....

Ở bên trong quán trọ, Tiêu Long nằm trên giường một mặt trầm tư.

Dựa theo Cổ Đặc đưa cho tình báo thì Băng Linh Hân Tuyền nằm sâu bên trong Băng Thiên Sơn Mạch, bình thường rất ít người đi vào bên trong nơi nguy hiểm đó.

Bình thường tổ chức đông binh đi vào Băng Thiên Sơn Mạch bọn hắn cũng không dám đi sâu vào bên trong Băng Thiên Sơn Mạch, nơi đó mặc dù có nhiều tài nguyên nhưng cũng có nhiều nguy hiểm.

Nghe nói bên trong có tồn tại Lục Cấp Ma Thú.

Muốn đi vào bên trong Băng Thiên Sơn Mạch để tìm kiếm Băng Linh Hân Tuyền là tạm thời không được.

Hơn nữa Cổ Đặc tên kia đưa cho hắn tin tức rất mơ hồ, lại không nói chính xác vị trí, như vậy thì tìm thế nào, thật đủ đau đầu.

Xoa đầu một cái, Tiêu Long quyết định không tiếp tục suy nghĩ nữa, liền nhắm mắt lại đi ngủ.

Có chuyện sáng mai thì tính tiếp.

.....

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long rời khỏi quán trọ đi dạo quanh Băng Thiên Thành.

Hắn muốn thử vận may xem xung quanh nơi này có hay không tìm được Băng Linh Hàn Tuyền.

Đi dạo một vòng quanh đường phố, Tiêu Long nhìn thấy không ít đồ tốt.

Hiếm có băng hệ ma hạch cùng được thảo, thậm chí là một ít Khoáng thạch, đều là Băng Thiên Sơn Mạch đặc sản. Cũng chỉ có Băng Thiên Sơn Mạch nơi này quanh năm bị băng tuyết bao phủ mới sinh ra được nhiều loại tài nguyên đặc biệt này.

Trên đường đi, Tiêu Long cũng chỉ ghé qua những quầy hàng có bán Ma Hạch cùng Thảo Dược mà thôi, còn những thứ khác hắn không có quá nhiều hứng thú.

Bất quá ngay tại hắn ghé qua một cái cửa hàng, có một thứ để cho Tiêu Long có chút hứng thú.

Đó là một tấm màu đen thiết bằng gỗ phiến nhìn qua có chút phổ thông, tuy nhiên bề ngoài được điêu khắc phức tạp ngân sắc hoa văn.

Có được cường đại linh hồn lực Tiêu Long cảm nhận được cái này hắc thiết phiến không tầm thường, bên trong nhất định có ẩn dấu bí mật.

"Lão bản, cái này hắc thiết phiến giá bao nhiêu." Tiêu Long cầm lên Hắc Thiết Phiến nhìn xem lão bản hỏi.

Thấy vậy lão bản ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Long một chút sau đó lại nhìn Hắc Thiết Phiến một chút, sắc mặt không thay đổi nói: "Một vạn."

"Một vạn!! Một cái hắc thiết phiến một vạn kim tệ, người tại sao không đi ăn cướp luôn đi." Tiêu Long khóe miệng co gật nói.

"Tiền sinh là người bên ngoài tới cho nên không biết, cái này hắc thiết phiến bên trong có ẩn giấu huyền cơ, nếu như thành công tìm hiểu được bên trong bí mật, giá trị vượt xa một vạn kim tệ nhiều." Lão bản trên gương mặt xuất hiện một cái công thức hóa mịn cười giải thích nói.

"Bên trong cũng không nhất định là cất giấu bí mật đúng không. Lỡ như ta mở ra được nhưng bên trong là vô dụng đồ vật hoặc thậm chí là không có gì, như vậy ta không phải tốn không một vạn kim tệ rồi sao? Năm ngàn kim tệ, ta thấy giá này hợp lý hơn." Tiêu Long cười nói.

Xem ra cái này lão bản cũng là có chút ánh mắt khi nhìn ra hắc thiết phiến chỗ không tầm thường, nhưng Tiêu Long cũng không dễ bị chém như vậy.

"Cái này... năm ngàn kim tệ thì quá ít, ít nhất cũng phải là chín ngàn kim tệ." Lão Bản lắc đầu nói.

"Bảy ngàn kim tệ, nếu không thì khỏi bàn nữa." Tiêu Long nói.

"Được rồi bảy ngàn thì bảy ngàn đi." Lão bản bất đắc dĩ gật đầu, bất quá trong lòng vẫn rất vui vẻ.

"Thành giao!!" Tiêu Long cười nói.

Cái này hắc thiết phiến giá cũng chỉ có năm ngàn kim tệ mà thôi, là do lão bản thấy Tiêu Long là bên ngoài người tới cho nên muốn chặt tiền hắn một phen, mặc dù không như ý muốn nhưng vẫn lời hơn hai ngàn kim tệ.

Sau đó Tiêu Long lại dùng một ngàn kim tệ mua thêm một viên đá nhỏ màu đen rồi rời khỏi cửa hàng quay về quán trọ.

Hôm nay hắn xem như là kiếm lời lớn, bây giờ hắn muốn nhanh chóng trở về để tìm hiểu xem bên trong hắc thiết phiến cùng tảng đá bí mật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thu hoạch lớn

Quay trở về phòng, Tiêu Long ngay lập tức đem tảng đá cùng hắc thiết phiến lấy ra đặt lên bàn.

"Trước giải quyết người đi." cầm lên một tảng đá màu đen to bằng lòng bàn tay, Tiêu Long lăm lăm một tiếng.

Vù!!

Ngay sau đó Tiêu Long lòng bàn tay xuất hiện một đoàn màu lục hỏa diễm đem tảng đá cho bao trùm.

Tại nóng bỏng nhiệt độ thiêu đốt bên dưới, tảng đá cũng không có bị hoà tan mà đỏ lên.

Răng rắc rắc!!

Sau đó Tiêu Long bàn tay dùng lực nắm chặt một cái, viên đá trên tay hắn liền vỡ nát thành nhiều mảnh, lộ ra bên trong một viên bằng ngón tay út bạch sắc thủy tinh.

Hồn Lực Kết Tinh.

Đối với một cái Luyện Dược Sư tới nói thì linh hồn lực rất quan trọng, linh hồn lực càng mạnh thì càng dễ dàng thuận lợi luyện chế đan dược.

Linh hồn lực cũng phân chia cảnh giới: Phạm, Linh, Thiên, Đế bốn cấp.

Chỉ một viên hồn lực kết tinh nhỏ như vậy cũng không thể giúp cho Tiêu Long tăng lên bao nhiêu linh hồn lực, nhưng cũng là rất quý trọng bảo vật rồi.

Muốn tăng lên linh hồn lực rất khó, trừ phi là tu vi tăng cường hoặc là có tâm pháp, nếu không sẽ rất khó tăng lên. Rất nhiều người đều bởi vì Linh Hồn Lực không thể đột phá Linh Cảnh mà vĩnh viễn không thể trở thành Luyện Dược Sư Bát Phẩm.

Cho nên Tiêu Long hiểu rất rõ trên tay hắn viên hồn lực kết tinh này có bao nhiêu giá trị, tuyệt đối sẽ để cho vô số luyện dược sư tranh giành.

Đem hồn lực kết tinh để qua một bên, Tiêu Long liền cảm lên hắc thiết phiến, bắt đầu sử dụng Linh Hồn Lực dò xét.

Phổ thông phương pháp tự nhiên là không cách nào thăm dò bên trong hắc thiết phiến bí mật, cũng chỉ có cường đại linh hồn lực cảm giác luyện dược sư mới có thể làm được.

Mà tại cái này Băng Thiên Sơn Mạch giống như là không có lấy một vị cao giai luyện dược sư, thậm chí là Tiêu Long còn chưa từng nghe nói qua có Luyện Dược Sư xuất hiện trong thành, cho nên hắc thiết phiến này đến bây giờ vẫn không có người tìm thấy.

Kết quả là tiện nghi Tiêu Long.

Khoảng một phút sau, Tiêu Long thần sắc hiện lên một tia chấn kinh.

Bởi vì hắn phát hiện, bên trong hắc thiết phiến vậy mà có ẩn chứa một bản hoàn chỉnh bản đồ của một cái động phủ.

Cường giả động phủ a, đây là cỡ nào mê người tin tức, hơn nữa cái này động phủ còn nằm Hắc Giác Vực.

Biết được điều này để cho Tiêu Long không khỏi muốn chửi một tiếng.

Hắc Giác Vực đồ vật vì sao lại xuất hiện tại nơi này rồi, hai bên cách nhau nhưng là rất xa a.

"Chắc chắn, cũng không biết là vị tiền bối nào động phủ, lần này thật sự là kiếm lời lớn." Tiêu Long không ngừng cười được.

Dù là có chút nghi hoặc nhưng đối với hắn tới nói là một chuyện tốt.

Hắn cũng không tài nào nghĩ đến, chỉ đi một chuyến đến Băng Thiên Sơn Mạch sẽ đạt được tốt như vậy kỳ ngộ. Bất quá để cho Tiêu Long lo lắng là liệu hắn có đủ thực lực để đi vào động phủ sao? Hắn cũng không biết đó là động phủ của vị cường giả nào?

Là Đấu Hoàng? Hay là Đấu Tông? Thậm chí là Đấu Tôn Đấu Thánh!?

Nếu như là Đấu Tông trở xuống, Tiêu Long cũng sẽ không ngại, nhưng nếu là Đấu Tông trở lên, vậy thì hắn chỉ có thể đợi đến khi đột phá Đấu Hoàng mới có thể đến rồi.

Không tiếp tục nghĩ nữa, Tiêu Long đem Hắc Thiết Phiến cất đi, sau đó đem hồn lực kết tinh luyện hóa.

Quá trình luyện hóa hồn lực kết tinh không quá lâu, chỉ khoảng nửa giờ là xong.

Tuy nhiên sau đó Tiêu Long liền bị một trận đau nhức từ linh hồn truyền đến làm cho chết đi sống lại khoảng nửa giờ, đây là hắn Linh Hồn Lực tăng lên dấu hiệu, dù sao hắn lấy được linh hồn kết tinh cũng không phải là bình thường nhân linh hồn lực mà là do ma thú linh hồn.

Đây là một ngày vô cùng mệt mỏi đối với Tiêu Long.

.....

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long tỉnh lại, cả người đã không còn đau nhức.

Cảm nhận một cái bản thân linh hồn, linh hồn lực của hắn đã là phạm cảnh cao cấp rồi, thêm một chút nữa liền sẽ đạt đến viên mãn.

Ngoài ra, linh hồn của hắn còn mang theo một tia cuồng bạo, có lẽ là do hồn lực kết tinh của yêu thú mang đến tác dụng.

Sau đó hắn liền tắm rửa mặt cái rồi đi ra ngoài tìm đồ bỏ bụng, lại tiếp tục đi ra ngoài.

Hắn cũng không quên mình mục đích đến nơi này, nếu như mấy ngày nữa không kiếm được Băng Linh Hàn Tuyền tin tức, hắn cũng chỉ còn cách đi vào

Băng Thiên Sơn Mạch một chuyến đi thử vận may.

" Nhanh chân lên, tại đấu trường sắp có người đánh nhau! "

" Tại Đấu Trường đánh nhau không phải là chuyện rất bình thường sao? "

" Người thì biết cái gì, ta nghe nói là lần này trận đấu là giữa Băng Long Tộc công chúa Lam Nguyệt cùng Tuyết Lang Tộc thiếu chủ Lang Nha, hai người này đều là Băng Thiên Sơn Mạch hai cái thiên tài nổi danh, rất khó để chứng kiến bọn hắn thân thủ. "

" Nếu đúng là như vậy phải đi xem thử!! "

Lúc này, có không ít người chạy qua Tiêu Long hướng về phía đấu trường đi tới.

" Thú vị, không biết tại nơi này thiên tài sẽ là bộ dáng gì? " Tiêu Long đối với chuyện này cũng có hứng thú không nhỏ.

Hai chân hắn cũng nhanh chóng đi theo đám người phái sau.

Lúc này đấu trường bên xung quanh đều đã đầy áp người, mỗi người đều mang theo thần sắc mong đợi nhìn xem phía trên vũ đài hai cái thân ảnh.

Nam khoảng hai mươi mấy tuổi, dung mạo không tính là soái nhưng vóc người cao ráo, thần thái kiên nghị, ăn mặc một bộ đồ trắng hai tay áo lông lộ ra trắng kiện bấp thịt, để cho không ít thiếu nữ hai mắt trở nên hoa si, trên tay hắn còn cầm một thanh trường thương.

Nữ có một đầu màu lam dài đến eo mái tóc dài, tuổi tác không quá hai mươi, trắng nõn da thịt, ngũ quan tinh xảo, dáng người càng là để cho nữ nhân cũng phải ghen tị, trước ngực thật cao nhô lên, ăn mặc một bộ lam bạch chế phục áo giáp lộ ra mê người hai chân, cho dù là nam nhân cũng khó cưỡng lại năng vẻ đẹp hấp dẫn.

Nhìn thấy nữ nhân cái kia quen thuộc dung mạo, Tiêu Long không khỏi chấn kinh hô lên: " Esdeath!! "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Lam Nguyệt với Lang Nha

Giống, thật sự là quá giống, trước mắt thiếu nữ thật sự rất giống với Esdeath, kiếp trước hắn quen một cái nhân vật.

Nếu không phải biết Esdeath không tồn tại ở thế giới này, khí chất khác biệt, Tiêu Long tuyệt đối sẽ tin tưởng Esdeath cũng xuyên qua đến thế giới này.

Bởi vì xung quanh rất đông người, hơn nữa cũng rất ồn ào, cho nên không có ai chú ý đến Tiêu Long lời nói.

Mà Tiêu Long cũng đứng ở một bên quan sát hai người.

Lam Nguyệt cùng Lang Nha hai người đều là thiên tài, thực lực đều ở Nhất Tinh Đấu Linh, bất quá Lam Nguyệt so với Lang Nha thiên phú phải mạnh hơn, dù sao nàng chỉ mới mười tám mười chín tuổi mà thôi, còn Lang Nha thì đã hơn hai mươi tuổi rồi.

Cho nên mới nói, thế giới này luôn không thiếu thiên tài, tại Gia Mã Đế Quốc cũng không có mấy người so được với bọn hắn đi.

" Bắt đầu rồi!! " lúc này một người hô lên.

Chỉ thấy trên sân đấu Lam Nguyệt cùng Lang Nha hai người liền động thủ.

Huyền Giai Trung Cấp Đấu Kỹ - Thanh Phong Kích!! "

Lang Nha huy động trên tay trường thương, một tầng lam sắc phong hệ đấu khí bao phủ trường thương.

Lang Nha ngay lập tức hướng về phía Lam Nguyệt phóng đi, dưới chân hắn còn bạo phát ra một lớp gió nhẹ, có thể thấy được hắn sử dụng phong hệ đấu khí để gia tăng tốc độ.

Huyền Giai Trung Cấp Đấu Kỹ - Băng Kiếm!!

Trên tay chế tạo ra hai thanh băng kiếm, Lam Nguyệt ngay lập tức nghênh ra tiếp.

Keng keng ầm!!

Đấu kỹ cùng binh khí va chạm, tại trong không khí tạo thành vô số tiếng vang, chấn động Không khí xung quanh.

Lam Nguyệt thân hình vô cùng linh hoạt, tại trên võ đài như đang khiêu vũ một dạng, hai tay cầm băng kiếm huy động công kích về phía Lang Nha liên tục.

Lang Nha trong tay trường thương cũng nhanh chóng đón đỡ, đem trên tay Lam Nguyệt băng kiếm đánh cho vỡ nát thành nhiều mảnh.

Vù!!!

Một tầng lực phong ngay lập tức tụ lại Lang Nha dưới chân, tốc độ của hắn trong nháy mắt tăng lên gấp mấy lần. Sử dụng Huyền Giai Trung Cấp Thân Pháp Đấu Kỹ - Thuần Phong Bộ để cho hắn tốc độ tăng nhanh, trong tay trường thương điên cuồng đánh về phía Lam Nguyệt.

Sắc bén mũi thương công kích với tốc độ rất nhanh, lò mờ tạo ra vô số huyền ảnh.

"Huyền Giai Cấp Thấp Đấu Kỹ - Băng Thứ!!"

Hàn khí ngay lập tức từ trên người Lam Nguyệt thoát ra, tại xung quanh tạo thành mấy chục đạo sắc bén băng thứ.

Huru huru huru!!!

Băng thứ lấy Lam Nguyệt làm trung tâm phóng ra bốn phương tám hướng.

Lang Nha thấy vậy đành phải dừng lại, dùng trường thương đem đánh tới Băng Thứ cho đánh nát.

"Quả không hổ là Băng Long Tộc công chúa, thực lực rất mạnh." Lang Nha nhìn Lam Nguyệt tán thưởng nói, sâu trong ánh mắt hiện lên một tia si mê.

"Ngươi cũng vậy." Lam Nguyệt lạnh nhạt nói.

Nàng thiên phú cùng Lang Nha không sai biệt lắm, nhưng bởi vì thuộc tính Đấu Khí của nàng là Băng, lại thêm tu luyện Địa Cấp công pháp. Tại Băng Thiên Sơn Mạch này làm ích công to cho nên mới tiến bộ nhanh như vậy.

Tuy nhiên một phần là dựa vào vận khí, nhưng vận khí cũng là một bộ phận thực lực.

"Ngươi càng như vậy ta càng muốn có được ngươi." Lang Nha nhìn về phía xinh đẹp Lam Nguyệt trong lòng thầm nghĩ.

Cũng không biết bởi vì công pháp nguyên nhân hay là do nàng tính tình cho nên nàng ngoại trừ đối với phụ thân mình bên ngoài thì đối với những người khác không có quá nhiều biểu lộ cảm xúc, cũng vì vậy mà nàng nhìn qua giống như một cái băng sơn nữ thần một dạng.

Cũng chính bởi vì Lam Nguyệt có băng sơn nữ thần một dạng khí chất dung mạo xinh đẹp, cho nên Lang Nha mới mê mẩn nàng như vậy.

Lam Nguyệt đối với người yếu hơn mình không có hứng thú, cho nên Lang Nha mới thường xuyên khiêu chiến nàng mục đích là vì đạt được nữ thần chú ý.

Chỉ đáng tiếc là hắn chưa bao giờ đánh bại được Lam Nguyệt.

Hai người cũng chỉ giao lưu mấy lời, sau đó lại tiếp tục luận bàn chiến đấu.

"Huyền Giai Đình Cấp Đấu Kỹ - Băng Cầu!"

"Huyền Giai Đình Cấp Đấu Kỹ - Phong Long Sát!!"

Lam Nguyệt tại trước người ngưng tụ ra một viên khá lớn Băng Cầu, không ngừng tản mát ra hàn khí.

Lang Nha tại trường thương phía trên quán lấy một tầng cuồng phong không ngừng gào thét. Ngay sau đó hắn liền phóng về phía Lam Nguyệt, trong tay trường thương huy động, phong hệ đấu khí bao vây lấy trường thương tạo thành một đầu phong long hướng về phía Lam Nguyệt đánh tới.

Lam Nguyệt cũng đem băng cầu ném ra, băng cầu kéo theo đại lượng hàn khí nghênh tiếp.

Oanh!!

Hai đạo công kích va chạm, tạo thành một trận bạc tạc trên võ đài, một tòa băng tinh xuất hiện tại giữa sân.

Lang Nha trường thương bị băng điều đông cứng mũi thương.

"Ta thua." Lang Nha thờ dãi nói.

Kết quả cũng không có gì bất ngờ, không hòa thì cũng thua, từ trước đến giờ vẫn như vậy.

Lam Nguyệt cũng không có nói gì, nàng đối với người thua cuộc không có hứng thú.

Sau đó Lang Nha rút ra trường thương đi xuống võ đài, hắn cũng không rời đi mà lưu lại, hắn muốn tiếp tục ngắm nhìn Lam Nguyệt tại trên võ đài đại triển thuộc về mình chiến đấu vẻ đẹp.

" Còn có ai muốn khiêu chiến ta!! " Lam Nguyệt đối với phía dưới đám người hô lên.

Đối với Lam Nguyệt lời nói cũng không có người đáp lại.

Mặc dù chỉ có nhất tinh đấu linh tu vi, nhưng chiến lực của nàng không chút nào so với tam tinh đấu linh yếu.

Tại nơi này cũng không có mấy người có thể đánh bại được nàng.

Nhìn xem xung quanh đám người thần sắc kiêng kỵ do dự, Lam Nguyệt không khỏi thở dài một tiếng.

Nàng là ưa thích chiến đấu không sai, chỉ là lấy nàng tu vi hiện tại ở Băng Thiên Sơn Mạch đã xem như đứng đầu cường giả, không có bao nhiêu người có nắm chắc đánh thắng nàng, ngoại trừ mấy cái thế hệ trước cường giả.

Băng Thiên Sơn Mạch này chung quy cũng quá nhỏ.

" Ta muốn khiêu chiến!! "

Lúc này một đạo âm thanh vang lên hấp dẫn toàn trường chú ý.

Đám người ngay lập tức đem ánh mắt chuyển qua Tiêu Long vị trí.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đắc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Lam Nguyệt vs Tiêu Long

Đám người theo âm thanh nhìn lại, nhìn thấy người lên tiếng là một cái khoảng 15 tuổi thiếu niên lúc, thần sắc có chút quái dị.

" Tiểu tử, ngươi biết mình đang nói gì sao, Lam Nguyệt tiểu thư nhưng là Đấu Linh cường giả, ngươi lên khiêu chiến là muốn tìm chết sao? "

" Một cái tiểu tử thì có thể làm gì được, ta thấy hắn đầu óc nhất định là có vấn đề đi. "

" Hahaha, một cái mười lăm tuổi tiểu tử muốn khiêu chiến Đấu Linh. Nói như vậy là hắn cũng có Đấu Linh thực lực, ngươi tin được không? "

" Đấu Linh, ta cảm thấy Đấu Giả còn chưa đến đây!! "

Vô số nghị luận âm thanh vang lên, tất cả đều đối với Tiêu Long xem thường.

Cũng không trách bọn hắn, dù sao Tiêu Long cũng mới có mười lăm tuổi, không ai lại cho rằng một cái mới mười lăm tuổi lại là Đấu Linh.

Ở trên võ đài Lam Nguyệt cũng không khỏi lắc đầu thở dài một tiếng.

Hiển nhiên nàng cũng không xem trọng Tiêu Long.

Nếu đối phương là một cái trưởng thành thanh niên nàng còn có chút mong đợi, nhưng nếu chỉ là một cái Thiếu Niên thì nàng thật có chút thất vọng.

Đối với xung quanh đám người xem thường, Tiêu Long cũng không có nói gì.

Oanh!!

Sau đó Đấu khí thôi động, cả người hướng về phía Võ Đài bay đi.

Nhìn thấy một màn này đám người không khỏi chấn kinh.

" Phi hành, Tiểu Tử này thật sự là Đấu Linh!! "

" Làm sao có thể, hắn mới bao nhiêu tuổi, hắn tu luyện từ trong bụng mẹ sao? "

" Cho dù có tu luyện trong bụng mẹ cũng không nhanh như vậy lên Đấu Linh đi, ta tu luyện hai mươi năm còn là một cái Đại Đấu Sư đây!! "

" Tiểu tử này thật sự là một cái quái vật!! "

" Hẳn nhất định không phải là người ở đây đi, nếu không cũng sẽ không có danh tiếng gì. "

Nhìn xem bay lên vô đài Tiêu Long, Lam Nguyệt hai mắt cũng hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó liền hiện lên hưng phấn.

" Ta là từ bên ngoài đến người, tên Tiêu Long. Hy vọng có thể cùng người thỉnh giáo mấy chiêu. " Tiêu Long nhìn Lam Nguyệt nhàn nhạt nói.

" Băng Long tộc Lam Nguyệt, xin mời chỉ giáo. " Lam Nguyệt đối với Tiêu Long chấp tay nói.

Sau đó hai người liền chuẩn bị tư thế chiến đấu, Tiêu Long cũng lấy ra trường kiếm.

Phía dưới đám người chăm chú nhìn xem một trận chiến này.

Bọn hắn lúc này đã bị Tiêu Long khởi dậy hứng thú quan sát.

Ngay lập tức hai người liền động, Lam Nguyệt ngay lập tức sử dụng Băng Kiếm, chế tạo ra hai thanh băng kiếm nắm trên tay.

" Huyền Giai Cao Cấp Đấu Kỹ - Lôi Quang Kiếm!! "

Trường kiếm huy động, xung quanh quanh Đấu Khí ngưng tụ ra ba thanh lam bạch sắc quang kiếm hướng về phía Lam Nguyệt phóng đi.

Lôi Quang Kiếm là một môn đấu kỹ tầm xa lẫn tầm gần, tầm xa sẽ có uy lực mạnh hơn, lực xuyên thấu mạnh mẽ, tu luyện đến viên mãn có thể ngưng tụ đi ra mười thanh lôi quang kiếm tấn công kẻ địch.

Phanh phanh phanh!!!

Răng rắc!!

Lam Nguyệt vung vẩy trong tay băng kiếm đem đánh tới lôi quang kiếm cho đánh tan, trong tay nàng băng kiếm cũng vỡ nát ra thành nhiều mảnh.

Không dừng lại ở đó Lam Nguyệt tiếp tục phóng về phía Tiêu Long, bàn tay hình thành năm đấm, bị một tầng băng sương cho bao trùm.

" Huyền Gia Cấp Thấp Đấu Kỹ - Băng Quyền!! "

" Huyền Gia Cao Cấp Đấu Kỹ - Bát Cực Băng!! "

Thấy vậy Tiêu Long cũng đánh ra một quyền nghênh tiếp.

Ầm!!!

Hai quyền va chạm, tại trong không khí tạo thành một đạo va chạm âm thanh trầm thấp.

Lam Nguyệt ngay lập tức bị đẩy lùi về phía sau.

Một màn này để cho phía dưới đám người không khỏi tròn tròn mắt.

Lam Nguyệt là Băng Thiên Sơn Mạch đứng thứ nhất thiên tài, bây giờ lại bị một cái nhỏ tuổi hơn mình thiếu niên đánh lui, như vậy không phải nói thiếu niên trẻ tuổi này còn mạnh hơn nàng.

Tê!!!

Đám người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, một mặt rung động nhìn về phía Tiêu Long.

Đứng ở một bên quan sát Lang Nha sâu trong ánh mắt cũng hiện lên một tia không rõ quang mang.

Tại đám người cảm khái lúc thì phía trên vô đài hai người vẫn đang tiếp tục chiến đấu giao thủ.

Lam Nguyệt tiếp tục chế tạo ra băng kiếm cùng Tiêu Long đánh cận chiến, tuy nhiên Tiêu Long không chỉ lực lượng mạnh hơn Lam Nguyệt, tu vi cũng mạnh hơn nàng. Lam Nguyệt nhanh chóng rơi vào yếu thế.

Rẹt Rẹt Rẹt!!!

Trường kiếm trên tay toát ra đại lượng lôi điện, tại trong không khí tạo thành vô số hỏa hoa, Tiêu Long một lần nữa thi triển Lôi Quang Kiếm công kích.

" Huyền Giai Trung Cấp Đấu Kỹ - Huyền Băng Kính!! "

Trước người Lam Nguyệt xuất hiện một cái băng kính hình tròn, đây là nàng duy nhất phòng ngự đấu kỹ.

Keng!!

Một kiếm này của Tiêu Long tại trên băng kính tạo thành một đạo vết chém.

Sau đó Tiêu Long nhanh chóng thối lui ra sau.

"Đây là ta mạnh nhất Đấu Kỹ, tiếp được một chiêu này xem như là ngươi thắng." Lam Nguyệt nhìn về phía Tiêu Long nói.

"Tôi đi!!" Tiêu Long nghiêm túc đáp.

Ngay lập tức một quả cầu băng xuất hiện tại Lam Nguyệt phía trước, đồng thời ném về phía Tiêu Long.

"Huyền Gia Đình Cấp Đấu Kỹ - Băng Cầu!!"

"Ma Đan!"

Tiêu Long cũng chế tạo ra một viên Ma Đan hướng về phía băng cầu ném đi.

Oanh!!!

Băng cầu cùng ma đan va chạm, tạo thành một trận bạo tạc, đại lượng hàn khí khuếch tán ra xung quanh kéo theo thật nhỏ băng tinh, để cho đám người không khỏi dùng áo che lại trước người.

"Ta thua!" Lam Nguyệt thở dài nói. Sau đó nàng lại nhìn về phía Tiêu Long, ngữ khí trở nên cung kính hơn: "Đa tạ đã chỉ giáo."

"Ừm." Tiêu Long nhàn nhạt gật đầu một cái xem như đáp lại.

"Nếu như Tiêu Long huynh đệ không chê, xin mời cùng ta đến trong tộc để ta có thể tốt hơn đón tiếp." Lam Nguyệt lại nói tiếp.

"Có thể, mời dẫn đường." Tiêu Long gật đầu nói.

"Mời."

Sau đó Lam Nguyệt cùng Tiêu Long hai người nhanh chóng rời khỏi võ đài.

Đề lại một đám người không ngừng bàn tán.

Qua ngày hôm nay, "Tiêu Long" cái tên này sẽ truyền khắp Băng Thiên Sơn Mạch.

Nhìn xem Tiêu Long rời đi phương hướng, Lang Nha ánh mắt hiện lên một tia âm lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Đấu Linh Đan

Rời khỏi Băng Thiên Thành, Tiêu Long cùng Lam Nguyệt ngồi chung một chiếc xe ngựa trên đường trở về Băng Long Tộc địa.

"Không nghĩ tới ngươi còn là một cái Luyện Dược Sư a."

Nghe được Tiêu Long nói đến mình Luyện Dược Sư thân phận, Lam Nguyệt không khỏi cảm thán một tiếng tuổi trẻ tài cao.

Tiêu Long lúc này chỉ mới mười lăm tuổi, đã là Đấu Linh cường giả, còn là một cái Luyện Dược Sư, tự nhận mình là thiên tài Lam Nguyệt cũng cảm thấy mình thua xa đối phương.

"Ta chỉ hơi may mắn mà thôi, gặp được một chút kỳ ngộ." Tiêu Long bình thản nói.

Tiêu Long ánh mắt lúc này vẫn không rời khỏi cái này nhìn giống như Esdeath thiếu nữ, thật sự là quá giống.

"Tiêu Long, ngươi là từ bên ngoài đến đi, ngươi đang ra ngoài lịch luyện sao?" Lam Nguyệt nghi hoặc nói.

"Ừm, không sai biệt lắm, ta đến Băng Thiên Sơn Mạch là phụng lệnh sư phụ đến tìm đồ, nghe nói là xuất hiện ở Băng Thiên Sơn Mạch. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Có thể nói cho ta biết sao, biết đâu Băng Long Tộc chúng ta có thể giúp được. " Lam Nguyệt cười nói.

Có thể dạy ra Tiêu Long dạng này thiên tài, thì sư phụ hẳn cũng không phải là hạng người tầm thường.

Nhân cơ hội này, Lam Nguyệt muốn cùng đối phương tạo mối quan hệ tốt, sau này đối với Băng Long Tộc có không nhỏ trợ giúp.

Lam Nguyệt coi trọng là đối phương luyện được sư thân phận. Tiêu Long là Luyện Dược Sư thì sư phụ hẳn cũng là một cái Luyện Dược Sư, hơn nữa đẳng cấp cũng không nhỏ.

Băng Thiên Sơn Mạch cũng bởi vì khí hậu nguyên nhân cho nên không hề có một cái Luyện Dược Sư, đan dược cũng là từ bên ngoài mua về, hơn nữa cũng không phải là cái gì cao cấp đan dược.

Có thể tạo mối quan hệ tốt với một cái cao giai luyện dược sư, sau này nhất định là có thể nhờ đối phương luyện chế một ít đan dược, đến lúc đó lợi ích tuyệt đối sẽ không nhỏ.

" Có thể, đây cũng là nguyên nhân chính để ta cùng Lam Nguyệt tiểu thư đi đến Băng Long Tộc tộc địa. "

Tiêu Long cảm thấy có một cái thế lực trợ giúp sẽ nhanh chóng tìm kiếm được Băng Linh Hàn Tuyền.

" Thật ra ta muốn tìm một cái hang động bên trong Băng Thiên Sơn Mạch, bên trong sơn động có Băng Linh Hàn Tuyền, đó là mục đích của ta trong chuyến đi này. " Tiêu Long nói.

" Băng Linh Hàn Tuyền? Thứ này ta cũng chưa từng nghe qua, cho nên không giúp gì được người. Bất quá phụ thân ta có thể biết được, dù sao hẳn từng nhiều lần đi sâu vào Băng Thiên Sơn Mạch. " Lam Nguyệt gật đầu nói.

" Như vậy làm phiền Lam Nguyệt tiểu thư dẫn ta đến gặp người phụ thân rồi. " Tiêu Long nhìn Lam Nguyệt cười nói.

Sau đó hần từ trong nạp giới lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Lam Nguyệt cười nói.

" Lam Nguyệt tiểu thư, trong đây là một viên Thanh Linh Đan, có thể giúp người tăng lên nhất tinh thực lực, xem như là ta cảm ơn người vì đã dẫn ta đến gặp phụ thân người. "

Thấy vậy Lam Nguyệt nhìn về phía bình ngọc trong tay Tiêu Long hai mắt hiện lên một tia lửa nóng.

Có thể tăng lên đầu linh cường giả nhất tinh năng lực, đối với nàng tới nói quả thật là có không nhỏ trợ giúp.

Tùy tiện liền lấy ra xa hoa như vậy đan dược, luyện dược sư năng lực để cho Lam Nguyệt càng ngày càng khiến cho nàng cảm khái.

Đối với thanh linh đan, Lam Nguyệt cũng không có từ chối, đối với một cái tu luyện giả tới nói thì đan dược rất quan trọng, nếu không cũng không khiến cho nhiều người như vậy điên cuồng tranh giành.

Rất nhanh xư ngựa liền đi vào bên trong Băng Long Tộc tộc địa.

Đó là một cái tiểu trấn, có hơn ngàn người sinh sống.

Đây là Băng Long trấn và cũng là Băng Long tộc tộc địa.

Theo một số tin đồn thì trước đây băng long tộc là do một đầu băng long ma thú sáng lập, mặc dù không có cái gì huyết thống quan hệ, nhưng qua mấy trăm năm thời gian quan hệ, so với cùng huyết thống còn muốn thân mật.

Sau khi trở về, Lam Nguyệt ngay lập tức dẫn theo Tiêu Long đến gặp nàng phụ thân.

Lam Nguyệt phụ thân tên là Khang Lai Tư, là một cái trung niên tóc xanh đại thúc, là một cái Bát Tinh Đấu Vương cường giả.

Đây là lần đầu tiên Tiêu Long gặp phải Đấu Vương cường giả, hẳn có thể cảm nhận được trên người đối phương một tia áp lực.

Nghe được Lam Nguyệt đem đầu đuôi mọi chuyện kể lại, Khang Lai Tư nhìn về phía Tiêu Long mang theo mấy phần ý vị.

" Tiêu Long huynh đệ, đề nghị của người chúng ta chấp nhận. Chỉ cần bỏ ra hợp lý giá cả, chúng ta Băng Long Tộc sẵn sàng giúp người tìm kiếm Băng Linh Hàn Tuyền. " Khang Lai Tư cười nói.

Ý tứ của Khang Lai Tư rất rõ ràng, Băng Long Tộc cũng không phải là chỗ từ thiện.

Băng Long Tộc thu nhập chủ yếu là thông qua tổ chức dong binh đi vào Băng Thiên Sơn Mạch tìm kiếm tài nguyên cùng quản lý Băng Thiên Thành bên

trong sản nghiệp.

Nếu như không có lợi ích, hắn sẽ không để cho mình tộc nhân liều mạng đi sâu vào Băng Thiên Sơn Mạch.

" Chuyện này ta có thể hiểu, cho nên trước khi đến, sư phụ đã căn dặn ta phải làm như thế nào. "

Nói xong Tiêu Long liền lấy ra một cái hộp ngọc, đồng thời đem hộp ngọc mở ra phía trước mặt Khang Lai Tư.

Ngay lập tức một đạo hương thơm đan được thoát ra.

Khang Lai Tư hai mắt tròn to, có chút kích động nhìn bên trong hộp ngọc Đan Dược.

" Khang Lai Tư tộc trưởng nhất định là nhận ra được đi. Đây là Lục Phẩm Đan Dược Đấu Linh Đan, có thể giúp cho Đấu Vương cường giả tăng lên nhất tinh thực lực. Đây là Sư Phụ ta đặc biệt luyện chế, xem như là tiền thù lao đưa cho Khang Lai Tư tộc trưởng. " Tiêu Long cười nói.

" Lục Phẩm Đan Dược!! "

Nghe được bốn chữ này lúc, Lam Nguyệt thần sắc kinh ngạc nhìn xem trong hộp ngọc đan dược.

Lục Phẩm đan dược có ý nghĩa như thế nào, bọn hắn đương nhiên biết rõ. Một viên Đấu Linh Đan có thể để cho một cái Đấu Vương bán mạng cho Tiêu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tin tức xấu

Có thể luyện chế lục phẩm đan dược, sư phụ của Tiêu Long tự nhiên là Lục Phẩm Luyện Dược Sư.

Một cái Lục Phẩm Luyện Dược Sư có bao nhiêu đáng sợ Khang Lai Đặc rất rõ ràng, hắn không đặc tội nổi.

" Tiêu Long tiểu huynh đệ yên tâm, đã nhận thù lao của ngươi, chúng ta băng long tộc sẽ dốc hết sức đi làm, trong thời gian ngắn sẽ tìm được ngươi nơi hang động vị trí. " Khang Lai Đặc cung kính nói.

" Như vậy làm phiền Khang Lai Đặc tộc trưởng. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Là chuyện nên làm!! Lam Nguyệt mau sắp xếp cho Tiêu Long tiểu huynh đệ một căn phòng tốt nhất. " Khang Lai Đặc nhìn Lam Nguyệt nói.

" Vâng thưa phụ thân. " Lam Nguyệt gật đầu nói.

" Mời đi theo ta. "

" Làm phiền Lam Nguyệt tiểu thư dẫn đường. "

Sau đó hai người liền rời khỏi đại sảnh, còn Khang Lai Đặc thì triệu tập nhân thủ đem mọi chuyện bàn giao.

Đã nhận thù lao nếu còn không làm tốt, Băng Long Tộc sẽ phải gánh một cái lục phẩm luyện dược sư lửa giận, nhất định phải cẩn thận.

Về phần Lam Nguyệt lúc này đã mang Tiêu Long đến một căn phòng rộng lớn.

Cùng Tiêu Long nói mấy lời, Lam Nguyệt liền muốn rời đi.

" Có thể ở lại trò chuyện một lát sao, Lam Nguyệt tiểu thư? " Tiêu Long đột nhiên nói.

" Có thể. " suy nghĩ một lát, Lam Nguyệt gật đầu đáp ứng.

Sau đó hai người liền ngồi xuống bàn, Tiêu Long cho nàng rót một ly nước ấm.

" Ngươi rất giống với một người mà ta biết. " Tiêu Long nhìn nàng nói.

" Ô, không biết trong miệng ngươi người kia là người như thế nào? " nghe vậy Lam Nguyệt thần sắc liền hiện lên một tia hứng thú.

" Hai người các ngươi giống như hai giọt nước, nếu không phải là khí chất không giống, ta tuyệt đối sẽ nhận lầm ngươi thành Esdeath. " Tiêu Long gật

đầu cười nói.

" Esdeath? Là tên của nàng sao? Có thể nói cho ta biết thêm về nàng được sao? "

" Nàng là một cái tên sùng vũ lực cường thế nữ nhân, sở thích là tra tấn người khác cùng săn giết Ma Thú, là một cái rất hiếu chiến lại có chút điên cuồng, hơi biến thái, ham muốn chiếm hữu mạnh mẽ nữ nhân. "

"... "

" Người đó tính cách đúng thật là đủ đặc sắc a. " Lam Nguyệt khoe miệng hơi run nói.

Ban đầu nàng còn tưởng Tiêu Long muốn tìm cơ cùng nàng nói chuyện, bây giờ nghe đối phương nói, Lam Nguyệt cảm thấy tám chín phần là thật.

Bất quá cái kia tên là Esdeath nữ nhân cũng thật là lợi hại, đây là Lam Nguyệt cảm giác khi nghe được Tiêu Long kể lại.

Hai người đều ưa thích chiến đấu, mặc dù nàng chắc chắn sẽ không thể nào trở thành giống như trong miệng Tiêu Long vị kia tên là Esdeath nữ nhân.

" Nàng tính cách đúng là có chút không được, nhưng đó lại là mệnh lực, thuộc về Băng Chi Nữ Vương mệnh lực. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Nếu như có thể chinh phục được Esdeath dạng này nữ nhân sẽ có rất lớn thành tựu cảm giác. Bất quá thế giới này không có Esdeath, chỉ có một cái giống như nàng tên là Lam Nguyệt thiếu nữ.

" Tiêu Long, có thể kể cho ta một ít chuyện bên ngoài sao? " Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long mong đợi nói.

" Đương nhiên là có thể, trước tiên ta xin phép được nói về ta. "

" Ta đến từ Gia Mã Đế Quốc, Ô Thần Thành bên trong một cái tiểu gia tộc... "

Tại trong một buổi trưa, Tiêu Long đem không ít chuyện kể cho Lam Nguyệt nghe.

Gia Mã Đế Quốc, Tây Bắc Đại Lục, Trung Trâu, các loại thể lực cường giả...

Nghe được những thứ này Lam Nguyệt hai mắt không khỏi sáng lên, tràn ngập hứng thú.

Qua lời kể của Tiêu Long, Lam Nguyệt mới biết thế giới bên ngoài Băng Thiên Sơn Mạch lớn như thế nào, đồng thời trong lòng cũng sinh ra một tia tò mò hướng tới.

Thế giới bên ngoài không thiếu cái lạ cùng kỳ ngộ, đương nhiên cũng sẽ không thiếu nguy hiểm.

Nhưng nếu bởi vì sợ hãi nguy hiểm mà không dám ra ngoài xông pha, như vậy dù cho có thiên phú tốt đến thế nào cũng chỉ có thể đạt được thành tựu có hạn.

Ví dụ như Mang Thiên Xích cùng Địa Ma Lão Quỷ, cả hai người đều là cùng thời đại nhân vật, tuy nhiên hai người thành tựu khác xa nhau.

Bởi vì đi khắp nơi xông pha, Mang Thiên Xích có thể đạt đến Đẩu Thánh, còn Địa Ma Lão Quỷ không rời khỏi Hắc Giác Vực, hẳn chỉ là một cái Đẩu Tông, hai người như trời đất cách biệt.

.....

Nửa tháng sau đó, Tiêu Long đều không rời khỏi Băng Long Tộc tộc địa, tại thời gian này hắn cùng Lam Nguyệt thường xuyên tìm nhau đối luyện, chi đạo lẫn nhau, hai bên đều có nhất định tăng lên.

Trong nửa tháng này, tại Băng Long Tộc nhân lực xuất động đi vào Băng Thiên Sơn Mạch, rốt cuộc cũng tìm thấy Băng Linh Hàn Tuyền, tuy nhiên đó cũng không phải cái gì tốt tin tức.

Bởi vì hang động đó là Băng Thiên Sơn Mạch một đầu duy nhất Lục Cấp Ma Thú Bạo Phong Tuyết Hồ chỗ ở.

Đây chính là lục cấp ma thú a, cho dù Khang Lai Đặc cũng không dám trêu vào.

" Để ngươi phải thất vọng rồi, Tiêu Long huynh đệ. " Khang Lai Đặc cười khở nói.

" Không sao, Khang Lai Đặc tộc trưởng đã làm hết sức rồi, việc còn lại cứ để cho ta lo. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Biết được nguyên nhân Tiêu Long cũng không có trách Khang Lai Đặc, dù sao đối thủ là một cái Lục Cấp Ma Thú, cho dù Băng Long Tộc toàn bộ đi lên cũng không làm gì được.

Bất quá trong lòng hắn lúc này đang thầm mắng Cổ Đặc một trận đây.

Đã nói Băng Xà đầu, làm sao lại biến thành Bạo Phong Tuyết Hồ rồi.

"Ngươi có cách sao, Tiêu Long huynh đệ?" Khang Lai Đặc một mặt mong đợi nhìn Tiêu Long nói.

"Dựa theo tình hình này chỉ có thể mời sư phụ ta ra tay, sau khi mọi chuyện kết thúc, ta cũng phải rời khỏi đây, cho nên hôm nay ta muốn cùng tộc trưởng nói lời từ biệt." Tiêu Long nhìn Khang Lai Đặc nói.

"Ngươi phải đi rồi sao?" Khang Lai Đặc kinh ngạc nói.

Đứng bên cạnh hắn Lam Nguyệt thần sắc cũng hiện lên một tia kinh ngạc, sâu trong hai mắt hiện lên một tia không bỏ.

"Ừm, ta đến Băng Thiên Sơn Mạch là để tìm Băng Linh Hàn Tuyền, bây giờ đồ đã tìm thấy, ta phải theo sư phụ trở về." Tiêu Long gật đầu nói.

"Nếu như Tiêu Long huynh đệ ý đã quyết, như vậy ta cũng không tiếp tục giữ ngươi lại nữa." Khang Lai Đặc gật đầu tiếc nuối nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tuyết Lang Tộc bám theo

Lam Nguyệt tiễn Tiêu Long rời khỏi đại sảnh.

"Tiêu Long ngươi phải rời đi sao?" Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long thần sắc có chút không nỡ nói.

"Ừm, muốn trở thành cường giả thì ở bên ngoài lịch luyện là không thể thiếu, ta còn rất nhiều chuyện phải làm." Tiêu Long gật đầu nói.

Nghe vậy Lam Nguyệt trầm mặc không nói gì.

Nàng đã biết Tiêu Long sẽ có một ngày rời đi, nhưng nửa tháng này hai người ở chung với nhau để cho Lam Nguyệt đem chuyện này quên mất.

Đến lúc này nàng lại có chút không nỡ để cho Tiêu Long rời đi.

Nhìn Lam Nguyệt một chút, Tiêu Long liền nói: "Lam Nguyệt, ngươi có muốn cùng ta đi ra nhìn thế giới bên ngoài sao?"

"Cùng ngươi rời đi."

Nghe được Tiêu Long lời nói, Lam Nguyệt nhất thời kinh ngạc, sau đó gương mặt hiện lên một vòng ngượng ngùng đỏ ửng.

"Ngươi thiên phú rất tốt, nếu như có đầy đủ không gian trưởng thành, ngươi thành tựu tuyệt đối sẽ không chỉ dừng lại ở Đấu Hoàng. Ở lại Băng Thiên Sơn Mạch không giúp gì được cho ngươi, chỉ đem ngươi tài năng lãng phí mà thôi." Tiêu Long nhìn Lam Nguyệt nghiêm túc nói.

Nghe vậy Lam Nguyệt trầm mặc không nói gì, hai mắt hiện lên một tia do dự.

Đáp ứng hắn! Đáp ứng hắn!!!

Trong lòng nàng rất muốn đáp ứng Tiêu Long, sau khi nghe hắn nói về thế giới bên ngoài, nàng rất muốn ra ngoài chứng kiến một phen.

Chỉ là nàng còn gia tộc, nàng lo lắng phụ thân mình không đồng ý.

"Sau khi lấy được Băng Linh Hàn Tuyền, ta sẽ trở lại tìm ngươi, hy vọng đến lúc đó ngươi có thể cho ta một câu trả lời chắc chắn."

Nói xong Tiêu Long liền rời đi.

Nhìn xem Tiêu Long bóng lưng, Lam Nguyệt trong mắt hiện lên một tia kiên định, xoay người trở về.

.....

Băng Thiên Sơn Mạch bên trong, Tiêu Long một thân một mình đi sâu vào bên trong.

Mặt đất cây cối đều bị tuyết trắng bao phủ, di chuyển vô cùng khó khăn.

Nếu như không có Đấu Sư thực lực, nhất định không thể trụ lại được lâu.

Tiêu Long mặc dù có thể phi hành, nhưng tiêu hao đầu khí quá nhiều, hắn sẽ không tùy tiện sử dụng.

Khoảng cách tới hang động của Bạo Phong Tuyết Hồ còn rất xa, đi được mấy giờ đồng hồ, Tiêu Long chỉ có thể dừng chân tại một chỗ vắng vẻ, sau đó hạ trại nghỉ ngơi.

"Băng Thiên Sơn Mạch quả thực là hoàn cảnh ác liệt, khó trách Khang Lai Đặc phái ra mấy trăm người tại trong nửa tháng mới tìm được." Tiêu Long trong lòng thở ra một hơi.

Sau đó hắn liền lấy ra mấy viên hồi khí tán ăn vào, khôi phục lại mấy phần đầu khí.

Hồi Khí Tán loại vật này Tiêu Long không hề thiếu, lúc còn ở Hắc Nham Thành hắn luyện chế rất nhiều để dự phòng đây.

Bỗng nhiên đang nghỉ ngơi Tiêu Long không khỏi nhú mày lại, nhìn về một phương hướng.

Hắn có thói quen khi sống trong rừng rậm di chuyển sẽ ở phía sau để lại một đạo đầu khí ẩn ký, chỉ cần có người đến gần đụng vào ẩn ký, ẩn ký sẽ tự động biến mất, Tiêu Long dùng phương pháp này để cảnh giác Ma Thú bám đuôi.

Đây là hắn tại Ma Thú Sâm Lâm dưỡng thành thói quen.

Mà lúc này hắn cũng gặp phải trường hợp tương tự.

Hơn nữa bám theo hắn người (ma thú) số lượng cũng không nhỏ.

Hai mắt lóe lên một tia âm lạnh, Tiêu Long lấy ra một thanh ngân sắc trường kiếm, sau đó lẩn vào bên trong rừng rậm.

Cách Tiêu Long không xa, một đoàn khoảng trăm người do đại đầu sư trở lên tạo thành đội ngũ hướng về phía Tiêu Long vị trí đi tới, dẫn đầu là năm cái Đầu Linh, trong đó có một cái là Tiêu Long người quen.

Hắn chính là Lang Nha, tuyệt lang tộc thiếu tộc trưởng.

Sau lưng hắn mấy người đều là tuyệt lang tộc người.

"Thiếu tộc trưởng, người tên Tiêu Long kia thật sự là biết vị trí của bảo vật sao?" một cái Đầu Linh cường giả nhìn Lang Nha ngữ khí không xác định nói.

Băng Long Tộc xuất động mấy trăm người đi vào Băng Thiên Sơn Mạch dò xét, tự nhiên là không giấu diếm được Tuyết Lang Tộc, bọn hắn vẫn luôn để ý đến Băng Long Tộc mọi hành động.

Mãi đến hôm nay khi Tiêu Long rời đi, bọn hắn mới từ phía sau bám theo.

"Tuyệt đối không sai được! Sau khi Tiêu Long đến Băng Long Tộc, Khang Lai Đặc liền cho người đi vào Băng Thiên Sơn Mạch thăm dò suốt nửa tháng, qua ngày hôm sau Tiêu Long liền một mình đi vào Băng Thiên Sơn Mạch, hắn nhất định là muốn đi lấy một vật rất quý trọng." Lang Nha gật đầu chắc chắn nói.

Tiêu Long người này thiên phú kinh khủng như vậy, thân phận nhất định không đơn giản.

Một mình hắn lại có thể để cho Băng Long Tộc trợ giúp hắn tìm kiếm đồ vật, nhất định không phải là tầm thường bảo vật.

"Nhưng lỡ như thân phận của hắn là cái nào đó thế lực để từ hoặc gia tộc con cháu, đến lúc đó sẽ rất phiền phức." một cái khác Đầu Linh lão giả lên tiếng nói.

"Yên tâm đi, đội Tiêu Long đi vào Băng Thiên Sơn Mạch chúng ta mới ra tay. Tại cái này thâm sơn bên trong, hắn có chết cũng không có ai biết. Chỉ cần chúng ta không nói thì ai biết được." Lang Nha cười lạnh nói.

Đây rất có thể là hắn vượt qua Lam Nguyệt cơ hội, Lang Nha tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Hắn thích Lam Nguyệt, nhưng chưa bao giờ có thể đánh bại nàng, thu được nàng chú ý. Tiêu Long vừa mới đến liền thu được Lam Nguyệt để ý để cho Lang Nha rất đồ kị, hắn muốn nhân cơ hội này giết người đoạt bảo.

Sau đó lại lợi dụng bảo vật để trở nên mạnh hơn, sau đó lại đi khiêu chiến Lam Nguyệt.

Chỉ cần đánh bại được nàng, hắn sẽ để cho hắn phụ thân hướng về phía Băng Long Tộc cầu hôn Lam Nguyệt, chỉ cần thành công Lam Nguyệt sẽ là của hắn.

Nghĩ đến việc có thể ôm mỹ nữ trong lòng, Lang Nha càng thêm kiên định mình hành vi.

Tuyết Lang Tộc đội ngũ ngày càng đi sâu vào bên trong, sắp tiếp cận Tiêu Long vị trí.

" Huru!!! "

Tuy nhiên, ngay tại đám người đi vào một bãi đất trống lúc, một đạo màu đỏ hồng quang phóng tới một cái Đấu Linh cường giả.

Phốc!!

Theo một đạo đâm xuyên âm thanh vang lên, máu tươi phun trào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Một mình đấu

Chỉ thấy một thanh màu đỏ Ma Thương xuyên thủng lồng ngực cùng Lang Nha nói chuyện vị kia đấu linh lão giả.

Xuất hiện tại trước mặt hắn là một cái toàn thân ăn mặc màu trắng bạc áo giáp, ngân sắc mũ giáp, màu đỏ áo choàng.

Một màn này xuất hiện quá bất ngờ, không ai phản ứng kịp thời.

Phốc!!

Đem Gae Dearg rút ra khỏi lão giả thân thể, Tiêu Long thân ảnh một lần nữa trở nên vô hình biến mất khỏi đám người tầm mắt.

" Đáng giận!! Tất cả mọi người cẩn thận, đề phòng địch nhân xuất hiện một lần nữa!! "

" Đứng lại thành một vòng tròn, cảnh giác nhìn xung quanh!! "

Đám người Tuyệt Lang tộc đứng lại thành nhiều vòng tròn, một mặt cảnh giác nhìn bốn phía.

" Ngao trưởng lão thế nào rồi? " Lang Nha nhìn xem một cái thụ hạ nói.

" Tim bị xuyên thủng, đã không thể cứu được. " cái kia thụ hạ lắc đầu nói.

" Đáng giận, rốt cuộc là kẻ nào tập kích chúng ta. Nếu để cho ta bắt được ngươi, ta nhất định sẽ không tha cho ngươi!! " Lang Nha gương mặt oán độc, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Lúc này Tiêu Long đang đứng tại đám người bên cạnh không xa.

Bởi vì hắn đang trong trạng thái tàng hình cho nên không ai có thể phát hiện ra hắn.

Teigu Demon Armor: Incursio đến từ Akame Ga Kill thế giới vật phẩm, là một trong bốn mươi chín kiện Teigu. Thuộc loại áo giáp hình Teigu, lấy siêu cấp nguy hiểm chủng Tyrande làm tài liệu sống chế tạo, có thể tăng lên sức mạnh cùng phòng ngự của người sử dụng.

Ngoài ra còn có được vô hạn tiến hóa năng lực, có thể căn cứ hoàn cảnh khác nhau mà thay đổi để thích ứng.

Sử dụng Demon Armor: Incursio để cho hắn có thể phát huy ra Đấu Vương lực lượng, giải quyết Tuyệt Lang tộc đám người là chuyện rất dễ dàng. Lại thêm Gae Dearg năng lực, đám người này không thể phòng thủ được.

Tuy nhiên hắn muốn từ từ chơi chết đám người này.

Không có lý do gì Tiêu Long lại phải hạ tay với một đám muốn giết chết hắn người.

Demon Armor: Incursio ngoại trừ có được tàng hình năng lực ra thì còn có che giấu khí tức năng lực cho nên Tiêu Long cũng không sợ đối phương phát hiện ra được.

Siết chặt trong tay trường thương, Tiêu Long hướng về phía một cái Đấu Linh cường giả đi đến.

Đối phương dù sao cũng là trải qua không biết bao nhiêu trận chiến kinh nghiệm đầy mình cường giả, chỉ cần lộ ra một tia sát khí cũng có thể bị đối phương phát hiện.

Quả nhiên, ngay tại Tiêu Long muốn công kích lúc liền bị đối phương phát hiện ra.

Oanh!!!

Đầu khí phun trào, chỉ thấy bị Tiêu Long nhắm đến đầu lĩnh cường giả ngay lập tức bị một tầng do đầu khí tạo thành hộ giáp bao phủ.

Phốc!!

Gae Dearg đâm tới, ngay lập tức dễ dàng xuyên qua đầu khí áo giáp, xuyên thủng cái kia đầu lĩnh cường giả bộ thân thể.

" U Huyền trường lão!! "

" Đáng ghét, mau giết chết hắn!! "

" Bao vây hắn lại, đừng để cho hắn chạy thoát!! "

Ngay lập tức hơn trăm người liền đem Tiêu Long bao vây lại.

Thấy vậy Tiêu Long cũng không đứng yên tại chỗ.

Oành!!!

Thân hình ngay lập tức phòng về phía trước một nhóm người, trong tay Gae Dearg quét qua.

Máu tươi phun trào trên không trung, một chiêu này đem đứng gần nhất mấy cái đại đầu sư cho giết chết.

Thanh Phong Nhuận!!!

Thủy Trảm!!

Liệt Hỏa Trảm!!

Thấy vậy những người khác cũng nhao nhao công kích, không ngừng phát động đấu kỹ.

Phanh phanh phanh!!!

Tiêu Long đem trong tay trường thương xoay vòng với tốc độ cao, đem đánh tới đấu kỹ cho phá tan. Tuy nhiên bởi vì số lượng người rất đông cho nên Tiêu Long vẫn không thoát khỏi nhận phải công kích.

Demon Armor: Incursio sức phòng ngự cũng không yếu, hoàng giai đấu kỹ sẽ không làm tổn thương được đến Tiêu Long.

Gae Dearg có thể xóa bỏ đầu khí, tuy nhiên cũng bởi vì nguyên nhân này cho nên hắn không thể sử dụng Đấu Kỹ để phối hợp, Tiêu Long chiến lực cũng không thể phát huy ra toàn bộ.

Từ trong bụi mù phóng ra ngoài, Tiêu Long liền hướng về phía Lang Nha xông lên.

" Muốn giết ta, đừng hòng làm được!! "

" Phong Long Sát!!! "

Lang Nha hừ lạnh một tiếng, trong tay trường thương huy động, một đầu phong long hình thành theo trường thương hướng về phía Tiêu Long đâm tới.

Thấy vậy Tiêu Long cũng đâm ra một thương.

Oanh!!

Hai mũi thương va chạm tạo thành một trận vô hình ba động khuếch tán ra xung quanh, đem cách đó không xa đám người cho đẩy lùi lại.

Rắc Rắc!!!

Ngay lập tức Lang Nha trên tay trường thương xuất hiện vô số vết nứt, sau đó vỡ nát ra thành từng mảnh.

Tại Lang Nha chấn kinh cùng không tin được ánh mắt bên trong, Gae Dearg mũi thương đâm về phía hắn đầu lâu.

Phốc!!!

" Thiếu tộc trưởng!!! "

Nhìn xem bị trường thương xuyên thủng đầu Lang Nha đám người không khỏi kinh hô.

" Cùng hắn liều mạng!! "

Một cái Đầu Linh hét lên một tiếng, sau đó dẫn đầu xông lên.

Lang Nha đã chết, sau khi trở về bọn hắc cũng khó mà sống được trước con giận của Lang Tuyết, cho nên chỉ có thể liều mạng.

Nếu như có thể lấy được Tiêu Long mạng sống mang về, còn có thể có hy vọng sống sót.

" Lôi Quang Kiếm! "

Lấy ra một thanh trường kiếm, Tiêu Long ngay lập tức phát động đấu kỹ.

Mười thanh lam bạch lôi quang kiếm ngay lập tức phóng về phía đám người.

Lôi kiếm có được lực xuyên thấu mạnh mẽ, ngay lập tức xuyên thủng đám người thân thể, trong nháy mắt giết chết mười mấy người.

" Trả mạng lại cho thiếu tộc trưởng!! "

Một cái Đầu Linh cường giả xuất hiện tại Tiêu Long phía trên, ai tay đánh ra hai đạo trường ấn kéo theo cuồng phong đánh về phía Tiêu Long.

Hai cái khác Đầu Linh cường giả cũng xuất hiện phân biệt hai bên Tiêu Long cầm vũ khí công kích tới.

Tiêu Long ngay lập tức đem Gae Dearg hướng về phía trên không trung đấu linh cường giả ném đi.

Màu đỏ ma thương xé rách không khí phóng đi.

Màu đỏ ma thương xuyên qua đấu kỹ phóng thẳng về phía đấu linh cường giả trên không.

Ma Đan!!!

Xung quanh trong nháy mắt chế tạo mấy chục viên Ma Đan hướng về hai bên hai cái Đầu Linh cường giả cùng những người khác phóng đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Bạo Phong Tuyết Hồ

Oanh! Oanh! Oanh!!!

Theo từng trận nổ vang xuất hiện, kéo theo vô số người ngã xuống.

Máu tươi nhuộm đỏ đại địa, hơn trăm cái thi thể ngã xuống vũng máu.

Toàn thân bị nhiễm máu tươi ăn mặc áo giáp thân ảnh không khác nào một vị ác ma.

Đem áo giáp giải trừ, Tiêu Long lấy ra mấy viên đan dược nuốt vào, nhanh chóng khôi phục lại đấu khí.

Ánh mắt lạnh lùng nhìn xem nằm dưới đất thi thể, Tiêu Long lạnh lùng nói: " Tuyết Lang Tộc, các người chờ đi, ta nhất định sẽ đem các người toàn bộ tiêu diệt. "

Tiêu Long cũng không phải là cái gì người hiền lành, người khác đã kéo đến đánh lên đầu hắc, thì phải gấp mười lần hoàn lại.

Tuyết Lang tộc nhất định phải bị diệt!!

Từ trên mấy cái Đầu Linh trên người lấy đi nạp giới, sau đó Tiêu Long liền rời đi.

....

Khoảng ba ngày sau đó, Tiêu Long liền đi đến hang động mục tiêu.

Đem Incursio mặc vào, sau đó hắc liền không chút do dự tiết lộ khí tức.

Che đây khí tức năng lực này cũng không phải là vạn năng, đối với mạnh hơn hắc lực cấp ma thú là không có tác dụng.

" Rống!! "

Quả nhiên, ngay lúc này một đạo tiếng rống từ hang động bên trong truyền ra, kèm theo đó là cường đại uy áp chấn động cả ngọn núi.

" Nhân loại, ngươi đến nơi này làm gì?!! "

Một đạo âm thanh vang lên, một cái màu trắng to lớn thân ảnh từ trong hang động đi ra.

Đó là một đầu toàn thân lông trắng cao quý bạch hồ, thân cao hơn mười mét, sau lưng mọc sáu cái đuôi, cả người tản mát ra một luồng cường đại uy áp.

Đây chính là Băng Thiên Sơn Mạch một đầu duy nhất lục cấp ma thú, Bạo Phong Tuyết Hồ.

" Tự ý đến quấy rối mong Hồ Vương tha thứ, tại hạ có một cái giao dịch muốn cùng Hồ Vương bàn bạc. " Tiêu Long nhìn Bạo Phong Tuyết Hồ ngữ khí cung kính nói.

" Nhân loại, mặc dù ngươi chỉ là một cái Đầu Vương, nhưng ta thật sự rất khâm phục ngươi lòng can đảm khi dám xông vào nơi này một mình. Giao dịch sao, nói ra nghe thử xem." Bạo Phong Tuyết Hồ hứng thú nhìn Tiêu Long nói.

" Nghe nói trong sơn động của Hồ Vương có Băng Linh Hàn Tuyền, không biết là thật hay không? " Tiêu Long hỏi.

" Ngươi tin tức đúng là rất linh thông, vậy thì thế nào? " Bạo Phong Tuyết Hồ cười lạnh nói.

" Ta có dùng đồ vật cùng Hồ Vương trao đổi, nhất định sẽ khiến cho Hồ Vương cảm thấy hứng thú. " Tiêu Long nói.

" Là vật gì? "

" Một viên Lục Phẩm đan dược Hoàng Cực Đan. "

Bạo Phong Tuyết Hồ thực lực là lục giai ma thú sơ kỳ, một viên đầu lĩnh đan đối với nàng sức hấp dẫn cũng không nhỏ.

Chỉ cần không giống như Từ Tinh Dược Sư Vương vừa mở miệng ra là muốn Hóa Hình Đan hay hóa hình thảo là có thể.

Hóa Hình Đan hẳn cũng có, chỉ có ba viên mà thôi, là quý giá nhất vật phẩm hắn đang có.

" Hoàng Cực Đan? Ngươi là Luyện Dược Sư? " Bạo Phong Tuyết Hồ kinh ngạc nhìn Tiêu Long nói.

Một cái Luyện Dược Sư có ý nghĩa gì, Bạo Phong Tuyết Hồ vẫn là biết rõ.

Hoàng Cực Đan quả thực đối với nàng có không nhỏ trợ giúp, có thể giúp nàng tiết kiệm mấy chục năm thời gian tu luyện.

Chỉ là...

Không biết nghĩ đến điều gì đó, Bạo Phong Tuyết Hồ ánh mắt lóe lên một cái rồi biến mất giao hoạt.

" Hoàng Cực Đan đối với một cái lục cấp ma thú tới nói là rất hấp dẫn, bất quá không phải là thứ ta cần, nếu như ngươi có thể bỏ ra hóa hình thảo hay hóa hình đan thì ta chấp nhận giao dịch. " Bạo Phong Tuyết Hồ cười nói.

Cho nên mới nói ghét của nào trời cho của đấy!!

Tiêu Long vẫn luôn lo lắng đối phương muốn Hóa Hình Đan, rốt cuộc vẫn đành phải.

Tiêu Long sau lớp mũ giáp sắc mặt không khỏi đen lại.

Ma Thú các ngươi ai nấy đều giống nhau sao, mở miệng ra liền muốn Thất Phẩm Đan Dược.

Từ Tinh Dược Sư Vương cũng vậy, Bạo Phong Tuyết Hồ cũng vậy, các ngươi cho Luyện Dược Sư là thần linh sao?

Muốn gì cũng được.

" Nếu như không có hóa hình đan hay hóa hình thảo, vậy thì giao dịch này không cần bàn lại. " Bạo Phong Tuyết Hồ cười lạnh nói, trong mắt hiện lên một tia cảnh giác.

Nhân loại là không đáng tin sinh vật, cũng không dễ dàng từ bỏ mình muốn lấy được đồ vật.

Nếu như bây giờ Tiêu Long có ra tay đoạt đồ, Bạo Phong Tuyết Hồ cũng không có lạ gì, đây vốn là nhân loại bản chất.

" Hóa Hình Đan cũng không phải là không bỏ ra được, bất quá ta có một điều kiện. " Tiêu Long thờ dài nói.

Vì Băng Linh Hàn Tuyền, vì Dịch Hóa, hán cũng chỉ có thể đem Hóa Hình Đan bỏ ra. Điều này cũng không có gì không được, Hóa Hình Đan vốn là để hán thu phục lục cấp ma thú mà chuẩn bị, muốn hán bỏ ra hóa hình đan cũng không phải dễ như vậy.

"Người đồng ý." Bạo Phong Tuyết Hồ không khỏi có chút kinh ngạc nhìn Tiêu Long.

Cái tên này nhiều đồ tốt như vậy, bây giờ Bạo Phong Tuyết Hồ thật sự sinh ra giết người đoạt bảo tâm tư.

"Cũng không đơn giản như vậy, ta không thể luyện chế Hóa Hình Đan, nhưng sư phụ ta có thể luyện chế, ta có thể nhờ hán luyện chế một viên cho người. Bất quá dùng một viên thất phẩm đan dược Hóa Hình Đan đổi lấy Băng Linh Hàn Tuyền vẫn không đủ, người phải làm hộ vệ ta trong năm năm." Tiêu Long cười nói.

"Muốn ta làm người năm năm hộ vệ?!!" Bạo Phong Tuyết Hồ giống như nghe được chuyện gì đó không tầm thường một dạng.

Nàng đường đường là Băng Thiên Sơn Mạch vương giả, lại phải đi làm người khác hộ vệ.

Nếu như là người khác, Bạo Phong Tuyết Hồ tuyệt đối sẽ đem hán xé thành nhiều mảnh.

Nhưng đối tượng lần này là một người sau lưng có một cái có thể luyện chế thất phẩm đan dược luyện dược sư, Bạo Phong Tuyết Hồ cũng không dám có hành động ngu xuẩn.

"Đương nhiên, ta là mang theo thiện ý đến cùng người làm giao dịch. Nếu không người cho rằng mình còn ở nơi này cùng ta nói chuyện, lấy sư phụ ta năng lực, dùng mấy viên Hoàng Cực Đan liền có thể mời đến mấy vị Đấu Hoàng vậy công người sau đó lấy đi Băng Linh Hàn Tuyền." Tiêu Long cười nói.

Muốn cùng hán cò kè mặc cả, còn kém xa lắm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Kiểm tra

Nghe được Tiêu Long lời nói Bạo Phong Tuyết Hồ trong lòng không khỏi có chút sợ.

Đúng như Tiêu Long lời nói, nếu như hán muốn từ nàng nơi này cướp đi băng linh hàn tuyền chỉ cần mời mấy cái đấu hoàng tới là có thể đem nàng chém giết sau đó trực tiếp lấy đồ đi, không cần nàng làm ra cái gì giao dịch phiền toái.

Nghĩ đến mình cùng một cái đáng sợ như vậy nhân vật năng giá, Bạo Phong Tuyết Hồ cảm thấy mình cái này mạng nhỏ giống như có chút không đủ dùng.

"Bây giờ người có hai lựa chọn, một là dùng băng linh hàn tuyền để cùng ta giao dịch hoàng cực đan. Hai là ta đưa người hóa hình đan, người phải đi theo ta năm năm, bây giờ người chọn đi." Tiêu Long nhìn Bạo Phong Tuyết Hồ thần sắc bình tĩnh nói.

Sư phụ cái gì đó tự nhiên là không tồn tại, hán đây là đánh cược một lần.

Nếu thành công, hán không chỉ thu được một cái lục cấp ma thú làm hộ vệ, còn lấy được băng linh hàn tuyền. Nếu như thất bại, hán cũng không mất gì, xem như làm một cái bình thường giao dịch, lấy được đồ vật mình muốn liền rời đi.

Trường hợp xấu hơn thì cùng Bạo Phong Tuyết Hồ đánh một trận, mặc dù hán chỉ có Đấu Vương chiến lực, nhưng thủ đoạn phòng thân của hán rất nhiều, hán muốn chạy thì Bạo Phong Tuyết Hồ cũng không cản được.

Cùng lắm thì đợi một thời gian sau đó lại quay lại cùng Bạo Phong Tuyết Hồ liều mạng.

"Ta đồng ý đi theo người." trăm mặc suy nghĩ một chút, Bạo Phong Tuyết Hồ liền nói.

"Tốt, người sẽ không hối hận với ngày hôm nay quyết định." Tiêu Long thần sắc vui mừng nói.

"Muốn Bạo Phong Tuyết Hồ ta quy thuận cũng không dễ dàng như vậy, người nhất định phải vượt qua ta kiểm tra." Bạo Phong Tuyết Hồ nói tiếp.

"Kiểm tra? Người muốn kiểm tra thế nào?" Tiêu Long nghi hoặc nói.

"Chỉ cần người tiếp được ta ba chiêu, ta sẽ chấp nhận người đề nghị." Bạo Phong Tuyết Hồ cười nói.

"Người đường đường là lục cấp ma thú lại để ta cái này chỉ có đấu vương chiến lực tiếp người ba chiêu, người đây là cái gì kiểm tra!!" Tiêu Long mặt

đen lại nói.

Tiếp ba chiêu cũng không phải là không được, chỉ là Bạo Phong Tuyết Hồ vừa mở miệng liền đưa ra cái này như địa ngục độ khó kiểm tra để cho Tiêu Long rất không vui.

"Vậy thì ngươi có thể rút, nếu không chấp nhận thì dù liều mạng ta cũng nhất quyết không chịu khuất phục." Bạo Phong Tuyết Hồ băng lam hai mắt hiện lên kiên quyết nói.

"Thật không biết ngươi đang suy nghĩ gì." Tiêu Long thờ dãi một tiếng nói. Sau đó hắn lại nói tiếp: "Được rồi, tới đây đi, chỉ là Đấu Hoàng ba chiêu mà thôi, ta có thể chống đỡ được."

"Vậy thì cẩn thận a."

Vừa dứt lời Bạo Phong Tuyết Hồ liền ra tay.

Lấy xung quanh Bạo Phong Tuyết Hồ làm trung tâm nổi lên một trận cuồng phong.

Băng Thương Địa Ngục!!

Bạch sắc cuồng phong nhanh chóng tạo thành long quyền phong, kéo theo vô số băng thương hướng về phía Tiêu Long đánh tới.

Đôi mắt với to lớn long quyền phong cùng bay đầy trời băng thương, Tiêu Long mặt không đổi sắc, điên cuồng vận chuyển Đấu Khí.

Cuồng bạo nóng bỏng từ sắc hỏa điểm nhanh chóng đem thân thể hắn quán quanh hình thành một tầng hộ trảo đem Tiêu Long toàn thân cho bao phủ vào bên trong.

Oanh!!!

To lớn long quyền phong đánh tới điên cuồng va chạm vào to lớn từ sắc hỏa cầu.

Như mưa một dạng băng thương đánh xuống, rơi xuống mặt đất. Tiếp xúc với hỏa cầu băng thương nhanh chóng bị hòa tan.

Một lúc sau cuồng phong tan đi, Tiêu Long thân ảnh một lần nữa xuất hiện.

Nếu là bình thường hắn tất nhiên sẽ không tiếp được Bạo Phong Tuyết Hồ chiêu này, nhưng có Incursio tăng phúc, đã có thể tiếp nhận được.

Rống!!!

Bạo Phong Tuyết Hồ rống lớn một tiếng, xung quanh bốn phía bắt đầu nổi gió lên.

Bốn cái to lớn long quyền phong dần dần hình thành đánh về phía Tiêu Long.

Hô hoán phong bạo giống như là Bạo Phong Tuyết Hồ thiên phú, bất quá cũng quá kinh khủng đi.

Nhìn xem Bạo Phong Tuyết Hồ một chiêu này, Tiêu Long nhất thời biến sắc, sau đó cắn răng một cái, lấy ra mấy viên đan dược bỏ vào miệng nuốt xuống.

Toàn thân điên cuồng vận chuyển đấu khí truyền vào Incursio bên trong.

Oanh oanh oanh!!!

Bốn đập long quyền phong to lớn va chạm vào nhau đem Tiêu Long thôn phệ vào bên trong.

To lớn long quyền phong đem toàn bộ ngọn núi bao trùm trong phong bạo, vô số tuyết trắng bị kéo theo, tạo thành một cơn bão tuyết.

Theo một tiếng nổ vang xuất hiện đem long quyền phong cho đánh tan.

Tiêu Long thân ảnh lộ ra ngoài, tuy nhiên hắn lúc này ngoại hình đã thay đổi, sau lưng bạch sắc áo choàng biến thành một đôi long dực, trên người khí thế cũng từ Đấu Vương sơ kỳ tăng lên đến Đấu Vương trung kỳ.

Cảm nhận được trên người Tiêu Long khí thế tăng lên, Bạo Phong Tuyết Hồ nhất thời kinh ngạc, tuy nhiên cũng rất nhanh liền bình tĩnh lại.

Tại trong hiểm cảnh Incursio đạt được tiến hóa, hơn nữa quá trình tiến hóa cũng chưa hoàn thành.

Tiêu Long lúc này trong lòng lửa giận trùng thiên, hắn nhất định phải để cho Bạo Phong Tuyết Hồ ăn một chút quả đắng, nếu không hắn còn tưởng rằng hắn dễ bắt nạt.

"Đây là một chiêu cuối cùng, nếu như ngươi tiếp được, ta sẽ thuận phục với ngươi vĩnh viễn!!" Bạo Phong Tuyết Hồ âm thanh vang vọng toàn bộ ngọn

núi.

" Tới đi, ta đã sẵn sàng!! " Tiêu Long khòe miệng nhếch lên nói.

Bạo Phong Tuyết!!!

To lớn bạch sắc long quyền phong kéo theo âm lãnh hàn khí từ trong miệng Bạo Phong Tuyết Hồ phun ra ngoài hướng về phía Tiêu Long đánh tới.

Hai cánh khép lại che chắn trước người, nghênh đón đánh tới Bạo Phong Tuyết.

Oanh!!!

Toàn thân bị bạo phong tuyết thôn phệ, Tiêu Long không ngừng vận chuyển đấu khí chống đỡ.

Răng Rắc Rắc!!!

Tiêu Long bên ngoài áo giáp bắt đầu xuất hiện kết băng hiện tượng, dần dần lan tràn ra toàn thân.

Chỉ trong chớp mắt, toàn thân Tiêu Long bị đóng băng thành một cái to lớn băng tinh lơ lửng trên không trung.

Bạo Phong Tuyết Hồ hai mắt nhìn chăm chăm về phía trên không trung băng tinh, ánh mắt hiện lên một tia mong đợi.

Tiêu Long có đáng để nàng thuần phục hay không phải xem hần lúc này ở bước cuối cùng biểu hiện.

Rắc!!

Ngay lúc này, băng tinh bề mặt bên ngoài xuất hiện mấy đạo vết nứt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đấu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Bạo Phong Tuyết Hồ Thuần phục

Oanh!!!

Huu!!!

Băng tinh nổ tung, một đạo màu đỏ tia sáng từ trong khối băng phóng ra ngoài hướng về phía Bạo Phong Tuyết Hồ bay đi.

Tốc độ quá nhanh, hình thể to lớn Bạo Phong Tuyết Hồ cũng không kịp thời tránh né.

Phốc!!!

Gào!!!

Màu đỏ trường thương đâm vào Bạo Phong Tuyết Hồ thân thể, máu tươi chảy ra ngoài, Bạo Phong Tuyết Hồ kêu thảm một tiếng, chấn động cả ngọn núi.

" Đây là hậu quả do ngươi gây ra, tự mà gánh lấy!! "

Tiêu Long âm thanh truyền đến.

Chỉ thấy lơ lửng trên bầu trời là một cái lam bạch sắc thân ảnh.

Màu bạc mũ giáp, như băng tạo thành giáp ngực, sau lưng mọc ra một đôi bạch sắc long dự có mấy phần bị băng tinh bao trùm.

Trải qua trận chiến với Bạo Phong Tuyết Hồ, Incursio cũng đã hoàn thành tiến hóa, có thể giảm đi băng hệ đấu kỹ mang đến tổn thương tổn thương, sức phòng ngự cùng lực lượng cũng được tăng cường.

Trang bị Incursio Tiêu Long có thể phát huy ra Đấu Vương đỉnh phong chiến lực.

Tiêu Long từ trên không trung hạ xuống, đi về phía Bạo Phong Tuyết Hồ.

" Ta thay đổi ý định, ngươi phải thuận phục với ta vĩnh viễn. " Tiêu Long ngữ khí lạnh lùng nói.

Nếu không phải hắn có bản lĩnh, e là đã tại Bạo Phong Tuyết Hồ ba chiêu chết không còn thi thể. Đây không phải là kiểm tra, mà là muốn đoạt mạng, Tiêu Long không trả đũa một phen là không được.

Lúc này Tiêu Long cũng không lo lắng, bị Gae Dearg đã thương Bạo Phong Tuyết Hồ nàng sẽ không vận dụng được Đầu Khí, nàng cũng chỉ có thể phát huy ra được tứ cấp ma thú thực lực. Không sử dụng Incursio Tiêu Long cũng có thể đem nàng đánh bại.

Đem áo giáp giải trừ, Tiêu Long đi về phía Bạo Phong Tuyết Hồ.

Nhìn thấy đã thương nàng chỉ là một cái có Đầu Linh thực lực thiếu niên trẻ tuổi, Bạo Phong Tuyết Hồ cũng không có cảm thấy kinh ngạc, vẫn yên lặng nằm ở một chỗ, Gae Dearg vẫn còn cắm ở trên lưng nàng đây.

" Ngươi giống như là không cảm thấy kinh ngạc? " Tiêu Long hơi nghi hoặc nói.

" Đã sớm đoán được ngươi dựa vào ngoại vật để tăng lên tu vi mà thôi. " Bạo Phong Tuyết Hồ nhàn nhạt nói.

Sau đó nàng lại thờ dài một tiếng nhìn Tiêu Long nói: " Bất quá ta vẫn cảm thấy kinh ngạc ngươi tuổi tác, thuận phục với ngươi cũng không phải là một chuyện xấu. "

Đã biết được Tiêu Long chân chính diện mạo cùng tuổi tác, Bạo Phong Tuyết Hồ cũng cảm thấy thuận phục với hắn cả đời cũng không phải là chuyện xấu. Chỉ cần Tiêu Long không chết trẻ, hắn nhất định sẽ trở thành nhân vật phong vân, đi theo hắn so với làm một cái nhỏ bé Băng Thiên Sơn Mạch vương còn muốn tốt hơn nhiều.

Ban đầu thoả thuận là Bạo Phong Tuyết Hồ phải đi theo Tiêu Long năm năm, nhưng Bạo Phong Tuyết Hồ linh trí cũng không thua kém gì nhân loại, có thể đoán ra được cùng suy tính được nhiều chuyện.

Lấy nàng thánh lực, tự nhiên không khó xác nhận Tiêu Long tuổi tác không cao. Cho nên nàng mới ra tay nặng như vậy, mục đích là để nhìn xem hắn bản lĩnh thực sự.

Sau khi hắn chống đỡ được hai chiêu, Bạo Phong Tuyết Hồ liền biết thiếu niên trước mắt nàng tiềm lực kinh người, lại thêm sau lưng hắn thần bí sự phụ trợ giúp, hắn sẽ đạt được to lớn thành tựu, cho nên nàng mới quyết định thuận phục với hắn cả đời, nếu không, đợi hắn vượt qua chiêu thứ ba sẽ bởi vì tức giận mà rất có thể đem nàng giết chết.

Mặc dù nàng bị thương, nhưng so với bị giết phải tốt hơn nhiều.

" Đem ngươi linh hồn bốn nguyên lộ ra. " Tiêu Long nhìn Bạo Phong Tuyết Hồ nói.

Nghe vậy Bạo Phong Tuyết Hồ không khỏi biến sắc.

Một khi Linh Hồn Bốn Nguyên bị người in lên ấn ký, như vậy sau này sinh tử ngay tại người kia một ý niệm.

Bất quá Bạo Phong Tuyết Hồ cũng chỉ biến sắc một cái mà thôi, sau đó cũng ngoan ngoãn nghe theo. Nàng đã quyết định đi theo đối phương, tự nhiên sẽ nghe lời không phản kháng, mặc dù như vậy nàng sinh mệnh sẽ tại đối phương trong tay, nhưng nàng lúc này cũng không có lựa chọn khác.

Ở Bạo Phong Tuyết Hồ linh hồn bản nguyên in lên ấn ký, Tiêu Long liền thu phục thành công Bạo Phong Tuyết Hồ.

Sau đó hắn liền lấy ra một ít đan dược đưa cho nàng uống vào để khôi phục thương thế, đương nhiên cũng không quên từ trên lưng nàng rút ra Gae Dearg.

" Chủ nhân. " Bạo Phong Tuyết Hồ đối với Tiêu Long cúi đầu cung kính nói.

" Ngươi có tên sao? " Tiêu Long hỏi.

" Không có. " Bạo Phong Tuyết Hồ lắc đầu một cái, sau đó lại nhìn Tiêu Long nói tiếp: " Mời chủ nhân ban cho ta một cái tên. "

" Cũng được, vậy ngươi...chờ một chút, ngươi là thư tính vẫn là hùng tính? " Tiêu Long nghi hoặc nói.

Dù sao Bạo Phong Tuyết Hồ tại Ma Thú trạng thái âm thanh cũng không thể phân biệt ra được âm thanh nam nữ, hỏi trước vẫn là tốt hơn.

Hắn cũng không muốn đặt cho Bạo Phong Tuyết Hồ một cái ngược với mình giới tính tên.

" Là thư tính. " Bạo Phong Tuyết Hồ nhàn nhạt nói.

" Ừm, như vậy từ nay về sau tên của ngươi là Tuyết Nữ. " Tiêu Long nhìn Bạo Phong Tuyết Hồ nói.

" Tuyết Nữ sao, ta rất thích cái tên này, đa tạ chủ nhân ban tên. " Bạo Phong Tuyết Hồ khóe miệng nhếch lên đáp.

"Được rồi, mau dẫn ta đi lấy Băng Linh Hàn Tuyền đi, sau khi lấy được Băng Linh Hàn Tuyền, ta sẽ giúp ngươi hóa hình. " Tiêu Long nhìn Tuyết Nữ nói.

"Mời chủ nhân đi theo ta. " nói xong Tuyết Nữ liền dẫn đường đi về phía hang động.

Thấy vậy Tiêu Long liền nhảy lên Tuyết Nữ trên lưng.

Thấy vậy Tuyết Nữ cũng không nói gì, tiếp tục đi sâu băng vào hang động băng.

Bên trong hang động có không ít khối băng tỏa ra lam quang, đem hang động soi sáng.

Bên trong những khối băng này tỏa ra nồng động Băng Thuộc Tính năng lượng, nếu như để cho một cái băng hệ tu luyện giả ở trong nơi này tu luyện sẽ tăng lên rất nhanh tốc độ tu luyện.

Rất nhanh Tuyết Nữ liền mang theo Tiêu Long đi đến hang động phần cuối, một cái tỏa ra hàn khí hồ nước xuất hiện tại hán tầm mắt bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Tuyết Nữ hóa hình

Đó là một cái rộng khoảng năm sáu mét hồ nước nhỏ, nước bên trong vô cùng trong suốt, không ngừng tản mát ra hàn khí, xung quanh hồ nước đại ngưng kết ra một lớp băng mỏng.

Đây chính là Tiêu Long vẫn luôn tìm kiếm Băng Linh Hàn Tuyền.

"Thật đúng là nhiều a, Băng Linh Hàn Tuyền loại này thiên địa kỳ vật vậy mà có cả một hồ. " Tiêu Long lắc đầu chắc lưỡi nói.

Băng Linh Hàn Tuyền nhất định là đã tồn tại ở nơi này rất lâu, nếu không bên trong hang động cũng không xuất hiện nhiều như vậy khối băng lớn tỏa ra nồng đậm băng thuộc tính năng lượng.

Bất quá như vậy cũng tốt, sau này thu lấy dị hỏa cũng không cần phải tốn sức đi tìm kiếm Băng Linh Hàn Tuyền.

Lấy đi hết Băng Linh Hàn Tuyền là không có khả năng, Tiêu Long lấy đi mấy bình lớn là đủ dùng.

Thu thập xong Băng Linh Hàn Tuyền, Tiêu Long liền xoay người lại nhìn Tuyết Nữ nói.

"Như đã hứa, ta sẽ giúp ngươi hóa hình. "

Tiêu Long nói xong liền từ trong nạp giới lấy ra Hóa Hình Đan đưa cho Tuyết Nữ.

"Cảm ơn chủ nhân! " Tuyết Nữ nhìn xem hóa hình đan hai mắt sáng lên, ngay lập tức đối với Tiêu Long cảm tạ một tiếng.

Đem hóa hình đan nuốt vào, Tuyết Nữ to lớn thân thể bị một tầng bạch sắc quang mang cho bao trùm.

To hơn mười mét bạo phong tuyết hồ thân thể nhanh chóng thu nhỏ lại thành một cái có một mét bảy khoảng chừng thân thể.

Tuổi tác hơn hai mươi, một đầu màu trắng mái tóc dài qua eo, da thịt trắng như tuyết, gương mặt tinh xảo mang theo đầy vũ mị, màu xanh lam như thủy tinh to tròn con ngươi tràn ngập hơi nước, khóe miệng dương lên một cái câu người độ cong.

Nàng mặc trên người một bộ cùng màu với lông màu trắng áo lông, trước ngực thật cao nhô lên như muốn phá áo mà ra, thon thả vô cùng eo thon, phía dưới lộ ra một đôi cực phẩm đôi chân trần.

Sau lưng mọc ra sáu cái bạch sắc đuôi lông trắng, đỉnh đầu mọc ra hai cái tai thú, để cho nữ nhân này khí chất tăng thêm mấy phần yêu diễm khí chất, toàn thân trên dưới đều toát ra một cỗ khiến cho nam nhân khí huyết dâng trào hương vị.

Tiêu Long cũng là lần đầu tiên nhìn thấy xinh đẹp mê người như vậy nữ nhân, nhất thời có chút ngẩn ngơ mê muội.

Quả đúng là hồ ly tinh chính hiệu!!

Nghĩ đến Tuyết Nữ bản thể, Tiêu Long không thăm nghĩ.

Tuyết Nữ nhìn xem Tiêu Long cái kia mê muội dáng vẻ, trong lòng không khỏi có chút đắc ý.

Hồ loại ma thú trời sinh mang theo mị hoặc thiên phú, sau khi hóa hình thiên phú này càng thêm cường đại, rất khó có người cưỡng lại. Tiêu Long dù sao cũng là một cái thiếu niên, bị nàng sắc đẹp hấp dẫn cũng là chuyện rất bình thường.

" Khụ!! Tuyết Nữ, bây giờ ngươi đã hóa hình, cũng nên căn dặn ngươi một số thứ. " Tiêu Long ho khan một tiếng nhìn Tuyết Nữ nói.

" Xin chủ nhân phân phó. " Tuyết Nữ cười nhạt nói.

" Trước tiên ngươi hãy cùng ta đi đến Băng Long Tộc cùng bọn hãn tộc trưởng nói một chút vấn đề, ngươi sẽ đóng vai là sư tỷ ta. " Tiêu Long căn dặn nói.

Có một cái Đẩu Hoàng cường giả đi theo cùng, hoàn toàn có thể để cho Khang Lai Đặc tên kia yên tâm giao nữ nhi của mình cho hãn đi.

Mặc dù hành vi này có chút giống ép buộc, nhưng chỉ cần Lam Nguyệt đồng ý, như vậy liền sẽ không có chuyện gì.

" Vâng. " Tuyết Nữ gật đầu đáp.

Sau đó Tiêu Long liền từ trong nạp giới lấy ra một quyển tâm pháp cùng một viên Hoàng Cực Đan đưa cho Tuyết Nữ nói.

" Đây là một quyển Địa Giai Cao Cấp công pháp cùng Hoàng Cực Đan, tìm thời điểm thích hợp thì sử dụng. "

Ma Thú sau khi hóa hình tốc độ tu luyện đã có thể sánh ngang nhân loại, chỉ cần có đầy đủ tài nguyên sẽ nhanh chóng biến cường.

Địa Giai Cao Cấp công pháp hiện tại đã là hãn có thể bỏ ra được tốt nhất công pháp, về phần thiên giai thì không có. Hiện tại hãn đang cho Đại Quang Cầu tích góp năng lượng để một lúc nào đó mới dùng tiếp, để xem có hay không lấy ra Thiên Giai công pháp.

Về phần Hoàng Cực Đan, đại quang cầu xuất phẩm sản phẩm tự nhiên là thuộc tinh phẩm, trăm phần trăm tăng lên nhị tinh tu vi.

Tiêu Long cũng lấy được đan phương, đợi đến khi trở thành Lục Phẩm Luyện Dược Sư là có thể luyện chế ra một đồng.

Nghe vậy Tuyết Nữ hai mắt sáng lên có chút kích động nhận lấy công pháp cùng đan dược, nhìn Tiêu Long mỉm cười nói.

" Cảm ơn ngươi, Chủ Nhân. "

Nói xong Tuyết Nữ liền ở Tiêu Long một bên má hôn nhẹ một cái.

Ngay lập tức Tiêu Long gương mặt đỏ lên.

Hắn lúc nào trải qua cái này bị nữ nhân trêu chọc cảm giác, hơn nữa còn là giống như Tuyết Nữ dạng này xinh đẹp vô cùng nữ nhân trêu đùa.

" Hi hi, chủ nhân thật đáng yêu a. " Tuyết Nữ nhìn xem Tiêu Long đáng vẻ, không khỏi che miệng cười khúc khích, nàng lúc này đáng vẻ càng thêm khiến trong người Tiêu Long khí huyết sôi trào.

Nhìn Tuyết Nữ bộ kia mê người tư thái, Tiêu Long trong lòng có chút khó chịu.

Nếu như không phải là hãn còn chưa đủ tuổi, hãn nhất định sẽ đem nữ nhân này ăn sạch, cứ giữ một cái cực phẩm vu vật ở bên người không khác nào khiêu khích hãn định lực.

Hắn cũng không phải là Tiêu Viêm, thịt đưa đến cửa nhiều lần còn không ăn.

Sau đó hai người liền rời khỏi hang động, đi xuống núi, trở về Băng Long Tộc, trước khi đi cũng không quên bày một đạo kết giới ở cửa hang để không cho Ma Thú xông vào.

Tiêu Long sử dụng Incursio, còn Tuyết Nữ trực tiếp dùng Đẩu Khí hóa dược bay theo phía sau. Hai người tốc độ rất nhanh, trên đường bay, Tuyết Nữ cũng thả ra mình uy áp cho nên không có Ma Thú dám đến gần.

Một cái có đầu vương khí tức cùng một cái có đầu hoàng khí tức giáng lâm Băng Long Tộc để cho toàn bộ người trong trấn rối loạn thành một đoàn.

May mắn là có người nhận ra Tiêu Long, nếu không toàn bộ trấn nhỏ liền muốn loạn không còn hình dáng gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Trở về Hắc Nham Thành

"Tiêu Long, ta nữ nhi giao lại cho ngươi. Lam Nguyệt có thể cùng các ngươi đi ra ngoài lịch luyện là nàng cơ duyên, ta chỉ có duy nhất một cái nữ nhi thấy này, nếu như ngươi dám để nàng chịu một chút thương tổn, dù có phải liều mạng ta cũng sẽ không tha cho ngươi. ..."

Sau khi trở về Băng Long Tộc, Tiêu Long liền đem mình bị Tuyệt Lang tộc người tập kích nói ra, đồng thời cũng biểu thị mình muốn tiêu diệt tuyệt lang tộc.

Nghe vậy Khang Lai Đặc không chút do dự đồng ý.

Có tuyệt nữ cái này Đấu Hoàng cường giả hỗ trợ, lại thêm Băng Long Tộc, tiêu diệt tuyệt lang tộc vô cùng dễ dàng, trong một đêm Tuyệt Lang tộc hơn ngàn người đều bị tiêu diệt.

Tuyệt Lang tộc cắt đứt Tiêu Long lấy đi một ít ma hạch cùng dược liệu, còn lại để đưa cho Băng Long Tộc.

Ban đầu Khang Lai Đặc đối với chuyện này có chút kháng cự, tuy nhiên khi biết nữ nhi của hắn muốn cùng Tiêu Long rời đi lúc, thái độ liền thay đổi một cách ba trăm sáu mươi độ, nhìn xem Tiêu Long ánh mắt như nhìn con rể tương lai một dạng.

Điều này để cho Lam Nguyệt xấu hổ không thôi, hận không thể đem mình phụ thân đánh một trận.

Sau đó Tiêu Long, Lam Nguyệt cùng Tuyệt Nữ quay trở lại Băng Linh Hàn Tuyền Hang Động tu luyện một thời gian.

Một tháng sau đó, Tiêu Long tu vi tăng lên đến Ngũ Tinh Đấu Linh, Lam Nguyệt tu vi tăng lên đến Tam Tinh Đấu Linh.

Sau đó ba người mới khởi hành quay trở về Hắc Nham Thành.

"Bây giờ chúng ta sẽ đi nơi nào nào a, Tiêu Long?" Lam Nguyệt nghi hoặc nói.

"Chúng ta sẽ đến Hắc Nham Thành, ta còn có hai cái thị nữ ở nơi đó, quay trở lại đón các nàng chúng ta sẽ xuất phát đi đến kế tiếp mục tiêu." Tiêu Long nói.

Hắn đã rời đi được gần ba tháng, Liễu Phi cùng Tuyệt Mị học tập cùng tu luyện nhất định đã tiến triển rất tốt đi. Tiêu Long bỏ ra nhiều tài nguyên cho các nàng như vậy, nếu như không để cho hắn hài lòng, vậy thì Tiêu Long sẽ trực tiếp đem các nàng từ bỏ.

Dù sao hắn ban đầu thu các nàng cũng là vì để không phải cô đơn, bây giờ đã có Tuyệt Nữ cùng Lam Nguyệt, Tiêu Long cũng sẽ không muốn tốn thời gian chỉ dạy hai cái không chăm chỉ tu luyện.

"Hắc Nham Thành, nơi đó có gì đặc biệt sao?" Lam Nguyệt nghi hoặc nói.

"Hắc Nham thành có Luyện Dược Sư Công Hội tồn tại, có thể nhìn rất nhiều luyện dược sư." Tiêu Long nói.

"Luyện Dược Sư Công Hội? Đợi đến Hắc Nham Thành, ta phải đi xem thử mới được." Lam Nguyệt thần sắc hứng thú nói.

Tuyệt Nữ không nói gì, nhưng nàng hai mắt vẫn lóe lên một tia hiếu kỳ.

"Đợi đến lúc đó ta sẽ dẫn các ngươi đi tham quan Hắc Nham Thành một vòng." Tiêu Long gật đầu cười nói.

Hơn mười ngày sau, Tiêu Long cùng Tuyệt Nữ, Lam Nguyệt trở về đến Hắc Nham Thành.

Trước đó một ngày Tiêu Long có truyền tin cho Tuyệt Mị cùng Liễu Phi biết.

Trong một căn nhà khá rộng lớn bên trong Hắc Nham Thành.

"Mừng ngươi trở về, Thiếu Gia."

Tuyệt Mị cùng Liễu Phi đồng thanh đối với Tiêu Long chào hỏi.

"Tam Tinh Đấu Giả, các ngươi so với ta tưởng tượng còn muốn cố gắng." Nhìn xem hai nữ tu vi, Tiêu Long hài lòng gật đầu nói.

Tuyệt Mị cùng Liễu Phi cũng không phải là Tiêu Viêm, thiên phú so với hắn kém xa.

Tiêu Viêm có Dược Lão trực cơ linh dịch trợ giúp, tại thời kỳ đầu trong vòng ba tháng cũng tăng lên hai đoạn đấu khí là cùng.

Còn Tuyệt Mị cùng Liễu Phi trong vòng ba tháng trực tiếp đột phá Đấu Giả tăng lên đến tam tinh Đấu Giả, mặc dù có hắn để lại trực cơ linh dịch cùng công pháp, nhưng nếu các nàng không cố gắng thì cũng không đạt được thành quả như bây giờ.

Cho nên Tiêu Long đối với các nàng rất hài lòng.

"So với thiếu gia, chúng ta còn kém nhiều." Liễu Phi lắc đầu nói.

"Thật ra tại Thiếu Gia vắng mặt thời gian, Phật Lan Khắc đại sư có chỉ đạo chúng ta một số chỗ cho nên chúng ta mới tiến bộ nhanh như vậy." Tuyết Mị cười nhạt nói.

"Phật Lan Khắc a, hắn hiện tại thế nào?" Tiêu Long hỏi.

"Phật Lan Khắc đại sư hiện tại không có ở Hắc Nham Thành, hắn cùng một vị bằng hữu đã đi tới Đế Đô." Tuyết Mị thành thật trả lời.

"Hắn không ở thì đành thôi vậy, tìm cơ hội khác cảm tạ hắn một phen." Tiêu Long tiếc nuối nói.

Lúc còn ở Hắc Nham Thành, Tiêu Long có từ Luyện Dược Sư Công Hội bỏ sung không ít Luyện Dược tri thức, bây giờ hắn tri thức đã không còn bị hạn chế ở Lục Phẩm Luyện Dược Sư.

Lại thêm Phật Lan Khắc chỉ đạo cho Tuyết Mị cùng Liễu Phi, kháng cảm tạ hắn thì đúng là không được.

Bất quá bây giờ hắn không có ở Hắc Nham Thành, chỉ có thể đợi đến khi Luyện Dược Sư Đại Hội bắt đầu rồi mới cảm tạ hắn sau vậy.

"Tuyết Mị, Liễu Phi!! Để ta giới thiệu với các ngươi, đây là Lam Nguyệt, là ta bằng hữu. Còn đây là ta sư tỷ Tuyết Nữ, nàng là một cái Đẩu Hoàng Cường Giả."

Tiêu Long ngay lập tức đem Lam Nguyệt cùng Tuyết Nữ giới thiệu cho Tuyết Mị cùng Liễu Phi.

"Đẩu... Đẩu Hoàng..."

Tuyết Mị cùng Liễu Phi nghe được Tiêu Long giới thiệu không khỏi trợn mắt há hốc mồm nhìn xem Tuyết Nữ.

Trước mắt các nàng cái này xinh đẹp động lòng người lại là thiếu gia các nàng sư tỷ, hơn nữa còn là một cái Đẩu Hoàng cường giả, cái này cũng quá khoa trương đi.

Gia Mã đế quốc có thập đại cường giả, trong đó ba vị đứng đầu đều là Đẩu Hoàng cường giả.

Vân Lam Tông tiềm nhiệm tông chủ Vân Sơn, Hoàng Thất Giả Hình Thiên, không rõ tung tích Băng Hoàng Hải Ba Đông, ba người đều là uy tín lâu năm cường giả Đẩu Hoàng, nhưng bọn hắn đều đã già.

Tuyết Nữ nhìn qua mới chỉ có hơn hai mươi tuổi thôi đi, trẻ tuổi như vậy Đẩu Hoàng, tại Gia Mã Đế Quốc từ trước tới nay chưa từng có.

Ngay lập tức, Tuyết Mị cùng Liễu Phi nhìn về phía Tuyết Nữ tràn ngập sùng bái cùng hâm mộ, đồng thời trong lòng càng thêm cảm khái.

Cũng chỉ có như vậy tuyệt thế thiên kiều mới có thể cùng thiếu gia các nàng là đồng môn sư tỷ đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Đến nơi

Phật Lan Khắc không ở, Tiêu Long cũng không có ý định ở lại Hắc Nham Thành lâu dài.

Dùng ba ngày thời gian để bồi tiếp Lam Nguyệt cùng Tuyết Nữ ở Hắc Nham thành dạo chơi một vòng cùng mua một chút đồ sau đó hắn liền mang theo tứ nữ đi đến quảng trường của phi hành vận chuyển đội.

Trên quảng trường có hơn mười con điều thú khổng lồ, loại điều thú này có tên là Hậu Dực Điều.

Hậu Dực Điều không thuộc về hàng ngũ ma thú mà chỉ là một loại chim, tính tình cực kì ôn hòa, dễ bị loài người thuần hóa, bất quá bởi vì số lượng rất ít cho nên bình thường chỉ có đế quốc mới có thực lực xây dựng loại vận chuyển đội kiểu này.

Loại Hậu Dực Điều này tốc độ mặc dù thua kém các loại ma thú phi điều khác rất nhiều, bất quá rất dai sức, chỉ cần một bữa ăn no có thể bay liên tục trong bốn năm ngày trời. Hơn nữa nó còn có thể mang trên mình một lượng hàng vượt qua năm sáu lần trọng lượng cơ thể của mình bay trong một thời gian dài.

Loại Hậu Dực Điều này nếu chiến tranh xảy ra sẽ bị đế quốc cưỡng chế thu hồi, thẳng đến khi chiến tranh kết thúc mới trả lại cho người dân. Cho nên chúng đều rất dạn dày kinh nghiệm chiến trường.

Nhìn xem trước mắt đồng nghị người quảng trường, Tiêu Long không khỏi lắc đầu chặc lưỡi.

"Thiếu Gia, dựa theo quy củ của gia mã đế quốc, luyện được sư có thể được miễn phí hưởng thụ phi hành vận chuyển, cho nên người có thể sử dụng phi hành thú chỉ dành riêng cho luyện được sư." Tuyết Mị nhìn Tiêu Long nói.

"Ta biết rồi." Tiêu Long gật đầu nói.

"Luyện được sư thân phận quả nhiên là cao quý, ngay cả chuyện nhỏ này cũng được đế quốc giải quyết thỏa đáng, khó trách nhiều người chỉ cần thấy luyện được sư là đã cung kính sắc mặt." Lam Nguyệt không khỏi có chút cảm thán.

Sau này nhất định phải tìm một đầu phi hành ma thú làm tọa kỵ mới được, đến lúc đó muốn đi nơi nào thì đi.

Tiêu Long trong lòng trầm nghĩ.

Sau đó tại người bán vé hướng dẫn bên trong, Tiêu Long thấy người đi đến một đầu cũng không phải là Hậu Dược Điều mà là chân chính một đầu điều hình ma thú.

Đầu chim ma thú này đã đạt đến nhất giai ma thú cấp độ có năng lượng Phong thuộc tính lưu chuyển xung quanh thân mình nó, chứng tỏ đây là một đầu phong hệ phi hành ma thú, tốc độ phi hành nhanh hơn các loại ma thú phi hành khác nhiều.

Trên lưng phi hành ma thú, có một căn phòng nhỏ sử dụng loại gỗ đặc thù rất nhẹ được cột vững vàng vào thân mình con thú.

Bên trong căn phòng đó lại có nhiều căn phòng khác, trong đó có mấy căn phòng đã có người ở.

Căn phòng cũng khá rộng rãi, vừa vặn đủ cho năm người ở.

Hắc Nham Thành cách biên giới phía đông Tháp Qua Nhĩ Sa mặc một khoảng cách khá xa, cho dù đầu phi hành ma thú này tốc độ rất nhanh cũng phải mất ba ngày thời gian mới có thể đến nơi, trong thời gian này Tiêu Long tập trung chỉ đạo Tuyết Mị cùng Liễu Phi luyện được tri thức.

Các nàng đã là tam tinh đầu giả, hơn nữa tri thức cũng đã đầy đủ, đã có thể bắt đầu luyện được.

Nếu không phải là do đang trên bầu trời phi hành, Tiêu Long liền cho các nàng tiến hành luyện được. Tại trong hoàn cảnh này luyện được cũng chỉ có cao giai luyện được sư mới có thể làm được.

.....

Ba ngày sau đó, phi hành ma thú rút cuộc cũng bay đến gần Tháp Qua Nhĩ Sa Mặc một tòa thành thị.

Tiêu Long cùng tứ nữ hướng về phía thành thị đi tới.

Tòa thành thị này bên trong có Băng Hoàng Hải Ba Đông hơn nữa hẳn còn giữ một bức tàn đồ của Tịnh Liên Yêu Hóa.

Có lẽ nguyên nhân bởi vì đến gần sa mạc, khí trời nơi này có chút hanh khô cùng nóng bức, ánh nắng nóng cháy từ trên bầu trời chiếu xuống, nướng mặt đất dưới chân đến nỗi không ngừng tản ra hơi hơi nhiệt khí, luồng nhiệt khí chậm rãi bốc, khiến cho tầm mắt của con người xuất hiện ảo giác vẩn vơ cùng mơ hồ.

Theo lẽ thường mà nói, ở trong hoàn cảnh như thế này sẽ chẳng có bao nhiêu thoải mái, hẳn là không có người nào cảm nhận nổi cảm giác thư thái.

Bất quá Tiêu Long lại ngạc nhiên phát hiện, từ khi chân hắn dẫm trên phiến thổ địa này, Từ hỏa đầu khí đang lưu hành trong cơ thể, bỗng nhiên trở nên hưng khởi rất nhiều.

Bởi vì hoàn cảnh nguyên nhân cho nên Tháp Qua Nhĩ Sa Mặc tám mươi phần trăm năng lượng đều là thổ cùng hỏa thuộc tính năng lượng, đối với người tu luyện thổ cùng hỏa thuộc tính công pháp tới nơi có rất lớn trợ giúp. Cũng giống như Băng Thiên Sơn Mặc một dạng.

"Chủ Nhân, ta có chút hiểu tại sao người lại muốn đến nơi này. Tại trong hoàn cảnh này người tu luyện tốc độ sẽ tăng lên rất nhiều." Tuyết Nữ gật đầu cảm khái nói.

Ba người khác cũng gật đầu đồng ý với Tuyết Nữ lời nói.

Chỉ có quen biết Tiêu Long một thời gian dài mới biết hẳn thể chất là cỡ nào đáng sợ.

Có được toàn bộ thuộc tính Đầu Khí, công pháp lại quý dị, bất cứ nơi nào hẳn tốc độ tu luyện cũng sẽ vô cùng nhanh chóng, tại trong nồng đậm năng lượng tồn tại hoàn cảnh, tốc độ tu luyện của hắn càng thêm nhanh chóng.

Bất quá là để cho Tuyết Mị cùng Liễu Phi thắc mắc là Tuyết Nữ không phải là Tiêu Long sư tỷ a, vì sao lại gọi hắn là "chủ nhân"?

Không lẽ Tiêu Long còn có cái gì biến thái đam mê?

Mà nhìn Tuyết Nữ giống như cũng không có cái gì bất mãn, chuyện này rốt cuộc là thế nào?

Mặc dù nghi hoặc, nhưng hai người cũng không có hỏi nhiều, các nàng chỉ là thị nữ, không có quyền xen vào chuyện riêng tư của chủ.

Về phần Lam Nguyệt thì biết một chút chuyện, tuy nhiên nàng cũng không có ý định nói ra, chỉ là nàng ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long nhiều hơn một đạo ngưỡng mộ quang mang.

"Chúng ta vào thành đi." Tiêu Long nhìn bốn người nói.

Sau đó năm người liền đi vào trong Mạc Thành.

Có Luyện Dược Sư thân phận, ngoài thành binh sĩ cũng không dám thu tiền năm người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Hải Ba Đông

Đi vào bên trong thành thị, chung quanh người qua đường cũng càng nhiều vô cùng.

Những người đi đường, nam tử phần lớn cánh tay đều để trần, cả người da dẻ ngăm đen, liếc mắt nhìn qua một cái, tựa hồ có chút hào sảng.

Mà thỉnh thoảng nữ tử đi qua, mặc dù da dẻ cũng hơi ngăm đen, bất quá lại có chút khuynh hướng pha lẫn màu cổ đồng gọi cảm, nữ tử nơi này, không quá kín đáo, thậm chí giống các nữ nhân bên trong đế quốc, áo da một bộ bó sát người, chỉ vừa vặn che lấy bộ ngực cùng phần hạ thân, còn lại vòng eo mảnh khảnh để trần, trên đôi chân thon dài phần bắp đùi chỉ quấn một ít vải ngắn ngủi, giữa lúc hành tẩu, vòng eo gãy dựa như rắn nước uốn lượn, trần đầy dị vực phong tình vô cùng mê người.

Một đường đi qua, Tiêu Long coi như được mở rộng tầm mắt.

"Thiếu Gia, chúng ta bây giờ đi nơi nào? Trực tiếp đi vào Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc sao?" Liễu Phi hỏi.

"Trước hết đi mua bản đồ của Tháp Qua Nhĩ đại sa mạc, trong thành thị, hẳn là có cửa hàng chuyên bán bản đồ, việc này rất trọng yếu! Ngoài ra còn phải chuẩn bị đầy đủ nguồn nước, còn nữa, đến tiệm thuốc, mua sắm một ít khu xà dược vật. Xà nhân trong Tháp Qua Nhĩ đại sa mạc, am hiểu nhất là sử dụng độc xà tấn công, cẩn thận một chút cũng không thừa." Tiêu Long nói.

"Lam Nguyệt ngươi mang theo Tuyết Mị cùng Liễu Phi đi mua nước cùng dược vật, ta mang theo Tuyết Nữ đi mua bản đồ, sau khi xong việc ta sẽ liên lạc với ngươi." Tiêu Long nhìn Lam Nguyệt dặn dò nói.

"Được rồi, giao cho ta." Lam Nguyệt gật đầu nói.

Sau đó Lam Nguyệt mang theo Tuyết Mị cùng Liễu Phi đi thu thập đồ dùng cần thiết.

Còn Tiêu Long thì mang theo Tuyết Nữ đi tìm Băng Hoàng tiệm bán bản đồ.

Bởi vì không biết được, cho nên Tiêu Long thuận tay kéo một người qua đường, hỏi cửa hàng bán bản đồ sa mạc.

Người qua đường bị Tiêu Long kéo lại, sắc mặt thoáng có chút không kiên nhẫn, bất quá khi nhìn thấy trên ngực Tiêu Long gắn luyện dược sư huy chương, nét mặt đang bất mãn vội vàng thu lại, thái độ thay đổi một cách ba trăm sáu mươi độ, nhiệt tình chỉ cho Tiêu Long bán bản đồ vị trí.

Tiêu Long lại một lần nữa cảm thấy luyện dược sư thân phận chỗ lợi hại. Không thể không nói, luyện dược sư thân phận còn thật sự là rất thực dụng a.

Sau mấy phút đi đường, Tiêu Long cùng Tuyết Nữ đi đến một cái cửa hàng bán đồ tên "Cổ Đồ" có chút cổ lão xuất hiện trong tầm mắt hai người.

Chậm rãi tới trước cửa hàng, Tiêu Long ánh mắt liếc qua, đứng ở phía cuối quầy, một vị lão giả đang cúi đầu cẩn thận chạm khắc vật gì đó. Vị lão giả này tuổi tác hiển nhiên khá lớn, bất quá mặc dù lão giả mái tóc bạc cả đầu, nhưng bàn tay khô héo cầm dao khắc vẫn vô cùng vững chắc hữu lực.

Hắn chính là Gia Mã Đế Quốc đã từng là thập đại cường giả một trong Băng Hoàng Hải Ba Đông.

Hải Ba Đông cũng chỉ liếc mắt hai người một cái mà thôi cũng không có tiếp tục để ý, tiếp tục mình công việc.

Thấy vậy Tiêu Long chậm rãi bước chân đi tới góc trong cửa hàng, Tuyết Nữ không nhanh không chậm theo ở phía sau, bước tới một cái giá gỗ cổ xưa.

Cái giá gỗ này, rõ ràng niên đại khá lâu, mặt giá gỗ mục thành lỗ, chất bừa thành đồng một vài tấm bản đồ đã ố vàng, mặt ngoài những tấm bản đồ có một ít dấu vết tàn phá, tựa hồ là khi chế tạo bản đồ thất bại nên thành phế phẩm.

Bàn tay tùy ý gạt bụi bẩn trên đồng bản đồ ố vàng, một làn hơi mốc nhàn nhạt bốc lên, hơi nhũn mảy, Tiêu Long cầm lên đồng bản đồ phế phẩm, bàn tay rung rung lên, một bức hình tàn khuyết chỉ cỡ bằng bàn tay đột nhiên từ trong đồng tác phẩm tàn phế rơi ra ngoài.

Nhìn thấy bức tàn đồ này, Tiêu Long ánh mắt hiện lên vui mừng, nhanh chóng cầm lên bức tàn đồ.

"Quả nhiên là Tịnh Liên Yêu Hóa tàn đồ." Tiêu Long vui mừng thầm nghĩ.

"Tiểu tử, ngươi muốn mua bản đồ sao?" lúc này Hải Ba Đông âm thanh truyền đến.

Hắn lúc này đã xong việc chạm khắc, ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long.

"Ta muốn mua một tấm bản đồ chuẩn xác nhất." Tiêu gật đầu nói.

"Bản đồ ở trên quầy, ngươi tự chọn đi." Hải Ba Đông tùy ý nói, sau đó lại tiếp tục không để ý đến.

"Còn tấm tàn đồ này có bán hay không?" Tiêu Long cầm lên bức tàn đồ nhìn Hải Ba Đông nói.

Nghe vậy Hải Ba Đông liền dừng lại trong tay động tác, hơi kinh ngạc nhìn về phía Tiêu Long.

"Đã từng gặp qua." Tiêu Long tùy ý nói.

"Đây là ta từ trong sa mạc lấy được một tấm tàn đồ, ta không có ý định bán đi." Hải Ba Đông ngữ khí bình thản nói, nhưng lại rất kiên quyết.

"Một viên lục phẩm đan được Phá Ách Đan!"

"Oanh!!"

Ngay lập tức trong cửa hàng không khí xung quanh lạnh xuống. Một luồng đầu khí băng lãnh mạnh mẽ từ trong cơ thể lão nhân khuếch tán ra ngoài kèm theo khí thế mạnh mẽ.

"Tiểu tử, ngươi rốt cuộc biết chuyện gì?" Hải Ba Đông nghiêm nghị nhìn Tiêu Long nói.

"Không nghĩ đến đường đường là Băng Hoàng Hải Ba Đông lại rơi xuống thảm trạng như bây giờ a." Tiêu Long cười nói, thần sắc không một chút sợ hãi.

Oanh!

Oanh!!!

Đồng thời Tiêu Long cùng Tuyết Nữ khí thế cũng lộ ra ngoài.

Đấu linh Ngũ Tinh cùng Đấu Hoàng Lục Tinh khí thế đem Hải Ba Đông khí thế cho đẩy lùi.

"Đấu Linh... Đấu Hoàng... không thể nào, các ngươi còn trẻ như vậy..."

Hải Ba Đông thần sắc lúc này tràn đầy kinh hãi nhìn xem hai người.

Hắn không cách nào tưởng tượng được trước mắt hai cái trẻ tuổi thiếu niên thiếu nữ lại có cường đại như vậy tu vi.

Hắn có phải hay không đã ẩn cư ở nơi này quá lâu cho nên bên ngoài thế giới phát sinh cái gì to lớn biến hóa.

"Chúng ta không có ác ý, chỉ muốn cùng Hải Lão làm một cái giao dịch mà thôi." Tiêu Long nhìn Hải Ba Đông mặt không đổi sắc cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Phá giải phong ấn

Băng Hoàng, từng bài danh một trong thập đại cường giả của Gia Mã Đế Quốc, là người tính tình cô tịch kiêu ngạo, cực kì am hiểu băng hệ đấu khí, đã từng giận dữ mà đóng băng cả một tòa thành thị.

Trong số thập đại cường giả năm đó, hắn là một trong số không nhiều đấu hoàng cường giả đã cùng Vân Lam Tông tông chủ Vân Sơn quyết chiến trên đỉnh Vân Lam Sơn, mặc dù cuối cùng bị thua, nhưng đối phương cũng thắng một cách chật vật.

Trong một lần Gia Mã đế quốc và Xuất Vân đế quốc tổ chức cường giả đại hội, hắn đã một mình độc chiến với đối phương là một gã đấu hoàng và một gã đấu vương mà không bị bại, gây kinh chấn toàn đấu trường.

Sau lần cường giả đại hội đó thì Băng Hoàng đã biến mất, cho tới bây giờ, cái tên Băng hoàng tại Gia Mã đế quốc chỉ còn lưu lại trong trí nhớ đám cường giả đồng lứa với hắn mà thôi, nhóm thập đại cường giả mới bây giờ đã che lấp đi vinh quang của lớp cựu thập đại cao thủ trước đây.

Nhưng ai lại đi nghĩ đến, năm đó Băng Hoàng Hải Ba Đông lại rơi vào tình huống như bây giờ, còn ẩn cư ở cái thành thị nhỏ bé này.

"Tiểu tử, ngươi làm sao biết thân phận của lão phu?" Hải Ba Đông nghi ngờ hỏi.

"Ta cũng chỉ đoán mà thôi, ta cảm nhận được trong người ngươi phong ấn, đem ngươi tu vi từ Đấu Hoàng đánh rơi xuống Đấu Linh, lại thêm băng thuộc tính đấu khí. Ngoại trừ năm đó đã mất tích Băng Hoàng thì ta không nghĩ ra được ai khác." Tiêu Long cười nói.

"Tiểu tử ngươi, đầu óc rất không tệ a." Hải Ba Đông khoe miệng nhếch lên nói. Sau đó hắn lại nói tiếp: "Ngươi muốn dùng Phá Ách Đan để cùng ta giao dịch tâm tàm đồ kia?"

"Không sai, Phá Ách Đan có thể phá được trong người ngươi phong ấn, dùng một tấm không có tác dụng gì với ngươi tàn đồ cùng dị hóa địa đồ để đổi lấy một viên lục phẩm đan dược để khôi phục thực lực, ta cảm thấy giao dịch này đối với ngươi rất có lợi." Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy Hải Ba Đông trầm mặc, thần sắc liền rơi vào trầm tư.

Hắn năm đó xông vào Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc bởi vì địa đồ nguyên nhân mà đụng phải Medusa nữ vương truy sát, mặc dù thoát được một kiếp nhưng cũng bị nàng đánh xuống phong ấn. Bản thân Hải Ba Đông cũng rất muốn gỡ bỏ cái này phiền phức phong ấn, nhưng muốn phá giải phong ấn thì cần phải có Phá Ách Đan mới được.

Muốn luyện chế lục phẩm đan dược phá ách đan làm sao dễ dàng như vậy, gia mã đế quốc cũng không có một cái lục phẩm luyện dược sư để luyện chế Phá Ách Đan.

Bây giờ cơ hội xuất hiện trước mặt hắn, Hải Ba Đông cũng không muốn bỏ lỡ.

Như Tiêu Long nói như vậy, thay vì giữ lại một cái không có tác dụng cho hắn tàn đồ cùng một cái có thể gây nguy hiểm địa đồ, còn không bằng dùng nó đổi một cái cơ hội phục hồi thực lực.

Đương nhiên Hải Ba Đông cũng nghĩ đến việc giết người đoạt bảo, những nhìn thấy bên cạnh Tiêu Long cái kia Đấu Hoàng hộ vệ, Hải Ba Đông liền bỏ đi cái ý định nguy hiểm này.

Có Đấu Hoàng hộ vệ, đối phương thân phận tuyệt đối không đơn giản, tùy tiện kết thù với hắn không phải là một ý hay.

Nghĩ đến đây Hải Ba Đông liền có quyết định.

"Ta chấp nhận cuộc giao dịch này, mau đưa Phá Ách Đan cho ta." Hải Ba Đông nhìn Tiêu Long nói.

"Lựa chọn rất sáng suốt." Tiêu Long vui vẻ cười nói, sau đó từ trong nạp giới lấy ra phá ách đan ném qua cho Hải Ba Đông.

May mắn là hắn mang theo Tuyết Nữ đi theo, nếu không giao dịch liền sẽ biến thành cướp đoạt. Giao dịch chỉ có thể thành công khi song phương thực lực tương đương, nếu như một bên thực lực vượt qua một bên còn lại thì bên kia sẽ ra tay cướp đoạt.

Hải Ba Đông đem Phá Ách Đan bắt lấy, không chút do dự nuốt vào, nhắm mắt lại chậm rãi cảm thụ.

Hắn cũng không cho rằng Tiêu Long sẽ dờ thủ đoạn.

Hắn bây giờ chỉ là một cái Đấu Linh, Tiêu Long muốn giết hắn thì chỉ cần để cho bên cạnh hắn hộ vệ ra tay là được, không cần phải phiền phức như vậy sử dụng thuộc độ.

Oanh!!!!

Chỉ chớp lát sau, Hải Ba Đông cái kia đóng chặt đôi mắt, đột nhiên mở ra, tinh quang từ trong con ngươi còn như thực chất mãnh liệt bắn mà ra, một cỗ khí thế hung hãn, giống như thức tỉnh hùng sư, từ cái kia bị thật sâu bị đè nén gần mấy chục năm trong cơ thể, bạo bùng lên, hàn khí trên mặt đất trong nháy mắt ngưng kết ra một tòa băng đài.

"Ha ha ha!! Cuối cùng ta cũng có thể thoát khỏi cái kia đáng chết phong ấn!!" Hải Ba Đông thân thể như thiểm điện lơ lửng ở giữa không trung phía trên, khuôn mặt phía trên tràn ngập cuồng hỉ, ngửa đầu lên tiếng cuồng tiếu.

Kịch liệt Sóng m, bị đấu khí chỗ mang theo, đem chung quanh vách tường đều chấn động đến rạn nứt ra.

Cuồng tiểu thật lâu, giữa không trung Hải Ba Đông nhìn về phía Tiêu Long tràn ngập cảm kích.

" Tiêu Long tiểu huynh đệ, cảm ơn ngươi đã giúp ta bài trừ phong ấn, như giao dịch, tàn đồ cùng dị hỏa địa đồ giao cho ngươi. "

Nói xong Hải Ba Đông liền từ trong áo lấy ra một tấm địa đồ ném qua cho Tiêu Long.

Đây chính là Dị Hỏa địa đồ.

Nhìn xem trên tay địa đồ, Tiêu Long hài lòng gật đầu, chuẩn bị đã đầy đủ, bây giờ chỉ cần đem Thanh Liên Địa Tâm Hỏa tìm đến là được.

" Nếu như không còn chuyện gì khác, như vậy lão phu xin phép cáo từ. " Hải Ba Đông nói.

" Chờ một chút Hải Lão, ta còn có một món giao dịch muốn cùng ngươi bàn bạc. " Tiêu Long đột nhiên nói.

" Lão phu trên người cũng không còn vật gì có giá trị, có thể lấy gì để cùng ngươi giao dịch. " Hải Ba Đông bất đắc dĩ nói.

" Yên tâm đi, Hải Lão, cuộc giao dịch này ngươi cũng không mất gì, hơn nữa còn rất có lợi. "

Nói xong Tiêu Long liền từ trong nạp giới lấy ra một viên Hoàng Cực Đan.

Ngay lập tức Hải Ba Đông hai mắt không khỏi sáng lên.

" Nói đi, là giao dịch gì? " Hải Ba Đông nhìn Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy Tiêu Long khoe miệng nhếch lên một cái vui vẻ độ cong.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Đến Thạch Mạc Thành

Sau khi cùng Hải Ba Đông bàn xong giao dịch, Tiêu Long liền cùng Lam Nguyệt tam nữ hội họp.

Nước uống, lương thực cùng dược vật đều đã chuẩn bị đầy đủ, tuy nhiên bởi vì trời không còn sớm cho nên năm người ở lại Mạc Thành một đêm.

Qua ngày hôm sau, đám người mới khởi hành đi vào Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc.

.....

Sa mạc mênh mông, màu vàng của cát, là màu duy nhất tại nơi đây, cuồn phong thổi bay những hạt cát, cuốn chúng vào trong trời đất, từng trận tiếng gió, vang lên không dứt bên tai

Tại một chỗ trên cồn cát, Tiêu Long thần sắc có chút vui mừng nhìn bản đồ trong tay.

Hắn tiến vào Tháp Qua Nhĩ sa mạc, đã qua hơn bảy ngày thời gian, mà trong hơn mười ngày đi bộ này, Tiêu Long cuối cùng cũng đã đi đến gần phạm vi hỏa diễm trên bản đồ. Đồng thời hắn cũng đã xác định được Thanh Liên Địa Tâm Hỏa vị trí.

Bây giờ Thanh Liên Địa Tâm Hỏa còn không có bị Medusa Nữ Vương lấy đi, lấy hắn linh hồn lực cường đại, cùng một số ngoại vật phụ trợ, vẫn có thể tìm được.

" Dị Hỏa đã tìm được, bất quá cũng không cần nóng vội đi lấy, tạm thời đi trước Thạch Mạc Thành. " Tiêu Long nhìn tứ nữ nói.

" Nơi đó có đồ khiến ngươi hứng thú sao? " Lam Nguyệt nghi ngờ nói.

" Không phải là đồ vật mà là một người. "

" Người? "

Tiêu Long muốn nói tới tất nhiên là Thanh Lân rồi.

Hiện tại Tiêu Định cùng Tiêu Lệ còn chưa đến Thạch Mạc thành, Mạc Thiết dong binh đoàn còn chưa thành lập, cho nên Tiêu Long ngoại trừ tìm Thanh Lâm thì còn có thể đi tìm ai được.

Thanh Lâm nhưng là sở hữu Bích Xà Tam Hoa Đồng, vô cùng hiếm có thể chất, Không thể bỏ qua cho nàng, sau này nàng sẽ là một cái rất lớn trợ lực.

Hơn nữa nàng còn là một cái rất đáng thương nữ hài, bởi vì sở hữu xà nhân tộc huyết thống nguyên nhân mà bị mọi người căm ghét, hành hạ bắt nạt, Tiêu Long muốn cứu vớt nàng khỏi hiện tại hoàn cảnh thống khổ kia.

" Có thể để cho ngươi có hứng thú như vậy, xem ra không đơn giản a. " Lam Nguyệt cười nói.

" Ủm " Tiêu Long nhàn nhạt đáp lại một tiếng.

Sau đó năm người nghỉ ngơi một lúc rồi hướng về phía Thạch Mạc Thành đi đến.

Thạch Mạc Thành nằm ở phía Đông Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc.

Thành thị trong sa mạc, cùng thành thị bên trong đế quốc so sánh thì cấu trúc đơn giản hơn vài phần nhưng lại kiên cố hơn nhiều, nguyên nhân có lẽ là bởi vì nằm kề Tháp Qua Nhĩ sa mạc, phòng ngự tại nơi này, so với bên trong đế quốc cũng thâm nghiêm hơn rất nhiều, giữa thành thị tùy ý có thể thấy được binh lính vũ trang hạng nặng đang tuần tra.

Tiêu Long một nam tứ nữ tổ đội vô cùng hấp dẫn ánh mắt người, tuy nhiên khi nhìn thấy Tiêu Long trước ngực luyện được sur huy chương lúc, cũng không có người dám tiến đến gây sự.

Không có người nào điên đến mức lại đi đắc tội một cái Luyện Dược Sư.

Tiêu Long dự định trong nửa năm tới sẽ ở lại Thạch Mạc Thành cho nên dứt khoát mua lại một tòa đại viện.

Ban đầu đối với Tiêu Long quyết định này, tứ nữ còn có chút bất mãn.

Nguyên nhân cũng là vì sa mạc hoàn cảnh, ánh nắng chói chang, chúng nữ cũng không muốn mình màu da bị thay đổi, bất quá sau đó Tiêu Long lấy ra đan dược cùng đặc chế trang phục cho các nàng, chúng nữ liền không tiếp tục phản đối.

" Tuyết Mị, Liễu Phi, hai người các ngươi đi mua một ít thức ăn cùng nữ hài trang phục trở về. " Tiêu Long nhìn Tuyết Mị cùng Liễu Phi nói.

Nghe vậy Tuyết Mị cùng Liễu Phi có chút nghi hoặc, bất quá các nàng cũng không hỏi nhiều.

" Cờ số quần áo như thế nào a chủ nhân, nếu không biết chính xác, chúng ta cũng không biết phải mua thế nào, cũng không thể đem toàn bộ đầu mua. " Liễu Phi bất đắc dĩ nói.

" Mua mấy bộ từ tám đến mười tuổi là được. " Tiêu Long nói.

" Vâng thưa thiếu gia, chúng ta sẽ đi mua ngay. "

Tuyết Mị cùng Liễu Phi gật đầu đáp, sau đó liền rời đi.

" Chủ Nhân, để cho hai người đi một mình được không, trong thành cũng không phải là rất an toàn. " Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long nói.

" Nếu đã như vậy thì ngươi bí mật đi cùng các nàng, nếu như xảy ra chuyện Tuyết Mị cùng Liễu Phi không giải quyết được thì ngươi ra mặt giúp các nàng, còn ngược lại thì để cho các nàng tự xử lý, coi như là cho nàng lịch luyện một cái. " Tiêu Long nói.

" Không thành vấn đề. " Tuyết Nữ gật đầu đáp ứng, sau đó liền rời đi.

" Ủy khuất ngươi một chút, Lam Nguyệt. Làm phiền ngươi trông nhà một lát khi chúng ta không có ở nơi này. " Tiêu Long nhìn Lam Nguyệt lúng túng nói.

" Không sao, các ngươi cứ đi làm việc của mình là được. " Lam Nguyệt lắc đầu không quan trọng nói.

" Ủm " gật đầu một cái, Tiêu Long cũng rời đi.

.....

Trên đường phố, Tiêu Long tìm người hỏi xem Thanh Lâm tung tích.

Thanh Lâm là duy nhất sống được lâu dài xà nhân tộc cùng nhân loại hài tử, mặc dù không có tiếng tốt, nhưng tại Thạch Mạc Thành có rất nhiều người biết nàng.

Cho nên rất nhanh Tiêu Long liền tìm được Thanh Lâm tung tích.

Bất quá vừa đến nơi, liền xuất hiện một màn để cho Tiêu Long trong lòng dâng lên một cỗ lửa giận.

"Đánh, đánh chết nàng!! Đánh chết cái này quái vật!! "

"Phụ thân ta cũng bởi vì xà nhân tập kích mà chết!! "

"Người cái này xà nhân hài tử làm sao không chết đi!! "

Chỉ thấy một đám hài tử đang dùng đá ném vào một cái bảy tám tuổi tiểu nữ hài trên người, còn có mấy cái hài tử không ngừng đánh đập lên người nàng.

Nữ hài chỉ có thể ôm lấy đầu nằm dưới đất cắn răng chịu đựng mấy cái hài tử khác đánh đập bất nạt.

Trên người nàng quần áo rách nát, thân thể phía trên xuất hiện không ít vết thương, vết bầm tím, một số chỗ còn chảy ra máu tươi.

Mặc dù bị đánh đập liên tục, nhưng nữ hài cũng không có hé nửa lời, chỉ nằm ở nơi đó chịu đựng đánh đập.

"Dừng tay cho ta!! "

Oanh!!!

Tiêu Long tức giận quát lên, trong người đầu khí bạo phát đem mấy cái hài tử lưu manh cho đánh bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thanh Lân

Tiêu Long cũng không để ý đến mấy cái hài tử lưu manh kia sống chết.

Hắn có thể hiểu được bọn hắn bắt nạt Thanh Lân nguyên nhân.

Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc nhân loại thường xuyên tạo ngộ xà nhân tộc tập kích cho nên nhân loại đối với xà nhân tộc hận thấu xương, tuy nhiên đó cũng không phải là bọn hắn đối xử thậm tệ với Thanh Lân nguyên nhân.

Bản thân Thanh Lân cũng là Xà Nhân Tộc nạn nhân, nếu không phải là thể chất của nàng, thì nàng đã chết từ nhiều năm trước rồi. Thanh Lân cũng chỉ là một cái tiểu hài tử, nàng cũng không hề hay biết gì, đối xử với nàng như vậy liệu có công bằng sao?

Những người này chỉ là bởi vì không có năng lực đi tìm Xà Nhân báo thù cho nên mới đem tức giận cùng phần nộ chuyển dời đến sở hữu Xà Nhân Tộc Huyết Thống thanh Lân mà thôi.

Nhân tính xấu xí Tiêu Long kiếp trước hay kiếp này đều đã nhìn đủ rồi, cho nên hắn cũng không hề đồng tình với bọn hắn, thậm chí là tiểu hài tử.

Hài tử rất đơn thuần, thường hay bắt chước đại nhân.

Đại nhân đánh đập Thanh Lân, bọn hắn cũng đánh đập Thanh Lân.

Nếu như đại nhân cản lại hài tử thì tốt rồi, đằng này còn để mặc cho mọi chuyện xảy ra, bọn hắn có chết cũng là đáng đời. Minh gây ra nghiệt thì tự mình gánh lấy.

"Người có sao không?" Tiêu Long đi đến đỡ Thanh Lân đứng dậy ân cần hỏi han.

"Không... ta không sao, cảm ơn đại nhân..." Thanh Lân ngữ khí run run nói, hai mắt tràn ngập nước mắt.

Đỡ nàng đứng dậy lúc, Tiêu Long mới nhìn rõ nàng tình huống, so với hắn tưởng tượng còn muốn thâm trầm.

Cả người đầy vết thương, dáng người hơi gầy gò, có lẽ là do dinh dưỡng không đầy đủ.

Nếu là trước đây nàng còn có một cái tốt bụng thân nhân lão nãi nãi chăm sóc thì không sao, nhưng bây giờ thân nhân nàng đã qua đời, Thanh Lân cũng chỉ có thể ở đầu đường xin ăn mà thôi.

Nghĩ đến đây Tiêu Long nhìn Thanh Lân hai mắt hiện lên một tia thương tiếc.

"Người tên là Thanh Lân đúng không?" Tiêu Long hỏi.

" Vâng... ta là Thanh Lân. " Thanh Lân xoa đi nước mắt gật gật đầu đáp.

" Ngươi có muốn cùng ta đi không, từ bây giờ ta sẽ chăm sóc cho ngươi, không để cho ngươi bị bắt nạt nữa, thân là tiểu hài tử ngươi đáng lẽ ra nên được chăm sóc tử tế. " Tiêu Long giúp Thanh Lân xoa xoa trên mặt nước mắt nhu hòa nói.

Ấm áp nhiệt độ từ Tiêu Long bàn tay truyền đến, để cho Thanh Lân cảm thấy rất dễ chịu.

Bất quá ngay sau đó nàng thần sắc liền trở nên buồn bã, thân thể hơi run nhìn Tiêu Long có chút nức nở nói.

" Nhưng... nhưng ta là quái vật, mọi người đều chán ghét ta, Thanh Lân nếu đi theo đại nhân sẽ mang đến cho đại nhân rất nhiều phiền phức. "

Quả là một cái thiện lương hài tử đây.

Tiêu Long trong lòng cười thầm.

" Không sao, ngươi không cần phải lo lắng, ở bên cạnh ta, không ai có thể bắt nạt ngươi. Về phần phiền phức, ta không đi tìm bọn hần thì thôi, nếu như bọn hần dám tìm đến, ta đảm bảo xuống địa ngục sẽ đối với bọn hần là cỡ nào xa vời. "

Nói xong Tiêu Long đem Thanh Lân ôm lấy.

" Đại Nhân... ta rất bản, sẽ làm bản y phục của ngươi. " Thanh Lân có chút hốt hoảng nói.

" Thanh Lân không chút nào dơ, hơn nữa đừng gọi ra là đại nhân, từ bây giờ trở đi, gọi ta là Ca Ca. " Tiêu Long vuốt nhẹ Thanh Lân mái tóc cười nói.

" Ca... ca... "

Nghe vậy Thanh Lân trong lòng không khỏi cảm thấy ấm áp.

Đã rất lâu rồi nàng không cảm nhận được người khác quan tâm cảm giác.

Rất nhanh Thanh Lân liền nha thiếp đi trên vai Tiêu Long.

Nàng đã quá mệt mỏi.

Nhiều năm bị khi dễ để cho Thanh Lân trở nên kiên cường, cho nên dù có bị bắt nạt hay đối xử tệ bạc ra sao, nàng cũng không hề kêu lên thành tiếng.

Sau đó Tiêu Long liền mang theo Thanh Lân trở về nhà.

Lúc này chúng nữ đều đã trở về, nhìn thấy Tiêu Long mang theo một cái bản thủ bị thương nặng nữ hài, chúng nữ đều lấy làm lạ.

Khi nhìn thấy Thanh Lân tình huống lúc, chúng nữ đều phần nộ không thôi.

Rốt cuộc là ai thất đức như vậy, lại đi đem một cái còn nhỏ như vậy nữ hài làm ra nông nổi này.

Tuyệt Nữ rất hiểu ý Tiêu Long, đem một thau nước cùng một bộ quần áo đến cho Thanh Lân tắm rửa.

Sau khi tắm rửa sạch sẽ xong, Tiêu Long liền giúp cho Thanh Lân thoa thuốc trị thương, sau đó cho nàng mặc đồ, rồi mới để cho Tuyệt Nữ mang nàng về phòng chăm sóc.

" Người ở nơi này thật đúng là không có tính người, Thanh Lân rõ ràng không có lỗi gì, bọn hần lại vì một số nguyên nhân vớ vẩn mà khi dễ Thanh Lân. "

" Đây chính là nhân tính mặt tối, thật đúng là bản thủ. "

" Ta muốn giết bọn hần!! "

Nghe được Tiêu Long kể lại Thanh Lân tình huống, tam nữ đều tức giận không thôi.

Các nàng không cách nào tượng tượng được, mấy năm qua Thanh Lân đã chịu đựng những gì.

May mắn là Tiêu Long sớm đem Thanh Lân tìm thấy, nếu không e là nàng thật sự bị người ở nơi này cho đánh chết rồi đi.

" Ngươi đến nơi này cũng là vì nàng sao? " Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long hỏi.

" Ừm, từ bây giờ nàng sẽ gia vào chúng ta, Thanh Lân bây giờ là ta muội muội. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Thật không nhìn ta, ngươi còn có ôn nhu như vậy một mặt. Bất quá ngươi thu nàng làm muội muội chuyện này ta không có ý kiến gì. " Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long cười ôn hòa nói.

Nghe vậy Tiêu Long cũng chỉ trố mắt nhìn Lam Nguyệt một cái, sau đó lại trở về phòng tu luyện.

Mà hành vi này lại để cho tam nữ hiểu lầm hẳn là ngạo kiều cho nên không khỏi che miệng cười trộm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Đấu Vương

" Thật đáng yêu!! "

Không chỉ là Tiêu Long, mà ngay cả chúng nữ cũng bị Thanh Lâm cho hấp dẫn.

Lúc này Thanh Lâm đã thay đổi hoàn toàn, trên người vết thương đã khỏi hẳn, toàn thân trên dưới đã tắm rửa sạch sẽ, thay một bộ trang phục mới.

Một thân trang phục đáng yêu màu bích lục, thân hình nhỏ nhắn xinh xắn, khuôn mặt trái xoan tinh tế đáng yêu, đích thực giống như búp bê xinh xắn, bộ dáng rụt rè giống như thỏ con hốt hoảng lo sợ, làm cho trong lòng người trước mặt không khỏi có cảm giác thương xót.

" Ca Ca. " Bị nhiều người nhìn chăm chăm như vậy, Thanh Lâm không khỏi có chút sợ hãi, núp ở sau lưng Tiêu Long.

Tiêu Long cảm giác trong người có một cái nào đó công tắc vừa mới được bật lên.

" Không cần phải sợ, Thanh Lâm, các nàng cũng giống như ta, đều là người người nhà. " Tiêu Long nắm lấy Thanh Lâm tay nhỏ cười nói.

" Thanh Lâm tiểu muội muội đừng sợ, chúng ta sẽ không làm hại người, ta là Liễu Phi. "

" Ta là Tuyết Mị, cùng Liễu Phi là Tiêu Long thiếu gia thị nữ. "

" Ta là Lam Nguyệt... "

" Tuyết Nữ..."

" Ta....ta là Thanh Lâm...xin chào mọi người.... " Thanh Lâm rụt rè nhìn chúng nữ gật đầu nhẹ một cái nói.

" Ơc ơc..."

Ngay lúc này, một đạo ọc ọc âm thanh vang lên.

Ngay lập tức Thanh Lâm gương mặt đỏ bừng, ngượng ngùng xấu hổ cúi đầu xuống.

" Thanh Lâm muội muội chắc là đói bụng rồi đi, ta đã nấu xong thức ăn và đã dọn lên rồi. "

Tuyết Mị chỉ về phía bàn ăn cười nói.

Theo Tuyết Mị ngón tay phương hướng nhìn lại, chỉ thấy trên bàn ăn lúc này đã được dọn lên một đồng thức ăn.

Thanh Lâm hai mắt sáng lên nhìn xem trên bàn thức ăn.

Nàng chưa bao giờ nhìn thấy nhiều đồ ăn ngon như vậy.

Nhất thời trong lòng nàng tràn ngập cảm động.

" Cảm ơn mọi người. " Thanh Lâm hai mắt đỏ lên nhìn đám người cảm động nói.

Thấy vậy Tiêu Long cùng chúng nữ không khỏi nở nụ cười.

Sau đó sáu người liền ngồi xuống bắt đầu bọn hắn bữa cơm ấm áp đầu tiên.

Thanh Lâm cũng đã nhịn đói mấy ngày nay, cho nên nàng ăn khá nhiều.

Thấy vậy Tiêu Long cùng chúng nữ càng thêm thương tiếc nàng.

Qua ngày hôm sau Tiêu Long bắt đầu chỉ đạo cho Thanh Lâm tu luyện.

Sở hữu Bích Xà Tam Hoa Đờng Thanh Lâm Thiên Phú rất tốt, thậm chí là so với Tiêu Viêm tốt hơn nhiều.

Nàng bị Thiên Xà Phủ bắt đi mới bắt đầu tu luyện, nhưng trong vòng mấy năm liền trở thành một cái Đấu Tôn.

Chỉ đáng tiếc là hiện tại Tiêu Long không có thích hợp công pháp phù hợp với nàng thể chất. Đợi đến lúc nàng đột phá thành Đấu Giả nếu còn chưa tìm được cho nàng thích hợp công pháp, Tiêu Long cũng chỉ có thể đem Thiên Phệ Địa Quyết của mình cho nàng.

Thiên Phệ Địa Quyết phát huy lớn nhất tác dụng khi được Tiêu Long sở hữu, bởi vì hắn sở hữu tất cả thuộc tính đấu khí. Còn với những người khác, tác dụng liền giảm đi, nhưng vẫn rất lợi hại.

Thời gian thấm thoát trôi qua nhanh chóng, bốn tháng chớp mắt qua đi.

Oanh!!!

Một trận cường đại đấu khí ba động xuất hiện tại Tiêu Long trong phòng.

" Cái tên này là quái vật sao? Bốn tháng liền từ Đấu Linh Ngũ Tinh tăng lên đến Đấu Vương. " ở bên ngoài Lam Nguyệt nhìn về phía Tiêu Long triệu căn phòng phương hướng cười khổ nói.

Nàng rút cuộc cũng hiểu được Tiêu Long cỡ nào biến thái.

Nàng hiện tại là Thất Tinh Đấu Linh, bốn tháng tăng lên tứ tinh đã là rất giỏi rồi, phần lớn cũng là do Tiêu Long đưa cho nàng tâm pháp cùng tài nguyên.

Nàng tâm pháp có thể hấp thụ năng lượng từ các loại băng thuộc tính thiên tài địa bảo, đan dược để tu luyện.

Băng Linh Đan, Băng Linh Hàn Tuyền, Ma Hạch một phần nhỏ năng lượng các loại, Lam Nguyệt còn tưởng mình tốc độ tu luyện đã rất nhanh, không nghĩ đến Tiêu Long tên này càng thêm biến thái, liền trong bốn tháng đột phá Đấu Vương.

" Quen thuộc là tốt rồi. " Tuyết Nữ cười nói.

Những người khác cũng gật đầu đồng ý.

Trong bốn tháng, dựa vào Tiêu Long tài nguyên cùng công pháp, chúng nữ tu vi đều có nhất định tăng lên.

Tuyết Mị cùng Liễu Phi đạt đến Đấu Sư cùng nhất phẩm đỉnh phong luyện dược sư, Thanh Lâm trở thành Đấu Giả, Tuyết Nữ thì tăng lên đến Thất Tinh Đấu Hoàng.

Nhưng các nàng vẫn so ra kém Tiêu Long cùng Thanh Lâm.

Thanh Lâm trong vòng bốn tháng từ một cái không có Đấu Khí người bình thường biến thành một cái Đấu Giả, tốc độ này để cho chúng nữ suýt nữa thì tuyệt vọng.

Cho dù là nhanh nhất Lam Nguyệt cũng phải tốn hơn năm năm mới thành Đấu Giả a, Thanh Lâm thì còn kinh khủng hơn, dùng bốn tháng, mặc dù là có Tiêu Long trực cơ linh dịch cùng tụ khí trận trợ giúp, nhưng cũng rất lợi hại rồi.

Lúc này Tiêu Long từ trong phòng đi ra.

" Thiếu Gia!! "

" Chủ Nhân. "

" Ca Ca, chúc mừng ngươi đột phá. "

" May mắn là có tụ khí trận cho nên tốc độ tu luyện của ta tăng lên nhiều."

Tụ Khí Trận là Tiêu Long từ một quyển trận pháp tri thư học được, mà xuất xứ tất nhiên là từ đại quang cầu rồi.

Bên trong có không ít cao cấp trận pháp, tuy nhiên lấy Tiêu Long hiện tại tu vi bố trí cao cấp trận pháp không được.

Tụ Khí Trận cũng chia ra làm nhiều loại, Tiêu Long đang sử dụng là thấp nhất một loại, muốn bố trí một cái trung cấp tụ khí trận phải có Đấu Vương tu vi.

Có Tụ Khí Trận, tốc độ tu luyện của hắn vốn nhanh càng nhanh hơn.

" Ngươi cũng đã xuất quan, bây giờ sẽ đi tìm Dị Hỏa sao? " Lam Nguyệt nói.

"Đợi ngày mai rồi đi, hiện tại ta còn một chút chuyện." Tiêu Long lắc đầu nói.

Hắn cảm thấy mình nên đi vào trong tiểu thế giới xem Đại Quang Cầu một cái, xem thử có hay không kiếm được một ít cao giai đấu kỹ không, hắn hiện tại không có tu luyện địa giai đấu kỹ.

Ma Đan bây giờ mặc dù có thể sánh ngang Địa Giai Đấu Kỹ, tuy nhiên vẫn không đủ.

Tiêu Long trong nạp giới cũng có mấy quyền địa giai đấu kỹ, tuy nhiên lại không thích hợp cho hắn, chỉ có thể từ từ tìm kiếm vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Nham tương thế giới

Từ Tiểu Thế Giới bên trong đi ra, Tiêu Long mang theo hai cái quyền.

Một cái là một bản sánh ngang Địa Giai Trung Cấp Đấu Kỹ nhẫn thuật Rasenshuriken.

Rasenshuriken, Uzumaki Naruto chiêu bài cấp S nhẫn thuật, mặc dù chỉ có Địa Giai Trung Cấp, nhưng còn có khả năng mở rộng.

Hiện tại Rasenshuriken là phong thuộc tính, còn có thể mở rộng ra tỷ như trong trận đánh với Lục Đạo Madara, Naruto khai phá ra Dung Độn, Từ Độn cùng Chước Độn ba loại Rasenshuriken.

Hai thế giới Hệ Thống tu luyện khác nhau cho nên muốn mở rộng cũng rất khó, tuy nhiên có một tin tốt là Tiêu Long Rasenshuriken cũng không có cần tiền thuật cũng có thể ném ra ngoài.

Một quyền trực khác là một bản Địa Giai cao cấp Đấu Kỹ Địa Ngục Trảm!!

Địa Ngục Trảm nếu như có thể phối hợp với Dị Hỏa, uy lực sẽ tăng lên rất nhiều, tiếp cận chuẩn thiên giai đấu kỹ.

Môn đấu kỹ này nếu như phối hợp với phần quyết có thể nói là tuyệt phối.

Phần Quyết có thể dung hợp các loại dị hỏa để tạo ra hỏa diễm mới, sau khi dung hợp dị hỏa cũng trở nên mạnh hơn, Địa Ngục Trảm uy lực cũng sẽ mạnh hơn, sánh ngang thiên giai Đấu Kỹ cũng không phải là không được.

Tiêu Long cũng không có ý định sẽ tu luyện ngay bây giờ mà đợi sau khi thu phục dị hỏa sẽ tu luyện.

Đem hai quyền trực cất vào trong Nạp Giới, Tiêu Long liền đi ra khỏi phòng.

.....

Cùng chúng nữ bàn bạc một tiếng, Tiêu Long liền cùng Thanh Lân, Tuyết Nữ hướng về phía Dị Hỏa vị trí phương hướng đi tới.

Dựa vào Tiêu Long linh hồn lực cảm giác, rất nhanh đoán người liền tìm được thông đạo vị trí, một vết lõm sâu xuống dưới, nơi chỗ lõm có một cái động khẩu rộng chừng nửa thước được các dong binh đào ra. Con mắt liếc vào bên trong động khẩu chỉ thấy một mảnh tối om như mực, hơn nữa lại có nhiệt khí nhàn nhạt từ đó bốc lên.

Tiêu Long ba người lấy ra đèn pin, Tiêu Long ôm lấy Thanh Lân sau đó nhảy vào bên trong thông đạo.

Tại sao lại có đèn Pin?

Lúc trước tại Tiêu Long còn không kiên nhẫn như bây giờ, cứ cách một thời gian liền để từ Đại Quang Cầu lấy ra một đồng không giúp ích gì vật phẩm, đèn pin chỉ là một trong số đó mà thôi, có cả xe hơi, tivi đủ loại vớ vẩn vật phẩm.

Bị Tiêu Long ôm vào trong ngực, khuôn mặt nhỏ nhắn của Thanh Lân dần dần ửng đỏ, nhưng vẫn ôm chặt lấy hắn.

Trong thông đạo tối đen, Tiêu Long ôm chặt Thanh Lân trong lòng, hai người dựa vào độ dốc của thông đạo, không ngừng trượt xuống. Trên bàn tay nhỏ bé của Thanh Lân cầm đèn Pin, ánh sáng nhàn nhạt phát ra từ đó, khiến cho Tiêu Long có thể phân biệt rõ ràng phía trước có chướng ngại hay không.

Đi theo phía sau hai người là Tuyết Nữ.

Thông đạo này cực kỳ bóng loáng, cơ hồ không có một hòn đá nào gồ ghề từ trong nhô ra, nhìn qua như bị một cột năng lượng hình trụ cực kì khổng lồ

ấn lõm sâu vào.

Sau gần hai ba phút trượt xuống, Tiêu Long đã nhìn thấy đáy thông đạo, lập tức bàn chân hơi co lại, sau một lát, một tiếng động nhỏ vang lên, thân thể đã rơi xuống, đáng người hơi khom làm giảm đi phần nào lực phản chấn.

Sau khi hạ xuống, Tiêu Long đem Thanh Lâm trong lòng thả ra, kéo nàng đi về phía trước vài bước, ánh mắt đảo qua phương hướng phía trước, quả nhiên là phát hiện mười cái thông đạo tối đen như mực.

Tiêu Long ngay lập tức từ trong nạp giới lấy ra một viên trong suốt lục giác thủy tinh.

Viên lục giác thủy tinh này rất đặc thù, có thể cảm ứng được dị hóa khí tức, là Tiêu Long từ đại quang cầu lấy ra được vật phẩm, cũng là nguyên nhân chính khiến hắn tìm được thanh liên địa tâm hóa vị trí.

Ngay tại Tiêu Long lấy ra lục giác thủy tinh lúc, lục giác thủy tinh liền bay đến một cái thông đạo phía bên trái trước cửa, màu đỏ hồng quang tỏa ra từ lục giác thủy tinh.

" Là thông đạo này, chúng ta mau đi thôi. " Tiêu Long nhìn Tuyết Nữ cùng Thanh Lâm nói.

Nghe vậy hai người gật đầu.

Tiêu Long ôm lấy Thanh Lâm, sau đó thi triển Đấu Khí Hóa Dực.

Một đôi màu đỏ năng lượng đấu khí tạo thành song dực xuất hiện tại Tiêu Long sau lưng.

Đấu Khí Hóa Dực đây là Đấu Vương tiêu chí.

Sau lưng Tuyết Nữ cũng xuất hiện một cái lam sắc quang dực.

Sau đó hai người bay vào thông đạo bên trong.

Xâm nhập càng lúc càng sâu, Tiêu Long đột nhiên cảm thấy không khí lạnh lẽo bao quanh lúc đầu đã tiêu tán, thay vào đó là một cỗ khí nóng nhàn nhạt.

Càng đi vào sâu, hòa thuộc tính càng lúc càng nồng đậm, Tiêu Long trong ngày càng ngày càng kích động, hẳn rồi cuộc cũng sắp có được Dị Hóa đầu tiên.

Bất quá nhiệt độ ngày một tăng lên, Tiêu Long thì có thể chịu đựng được dạng này nhiệt độ, còn Thanh Lâm thì không được cho nên Tiêu Long liền đem nàng giao cho Tuyết Nữ.

Tuyết Nữ cũng không có bị nhiệt độ ảnh hưởng, bản thân là đấu hoàng cường giả, lại thêm sở hữu băng thuộc tính đấu khí có thể bảo vệ cho Thanh Lâm.

Bất quá Tiêu Long vẫn là lo xa.

"Sắp tới rồi."

Sau khi chuyển qua một đoạn rẽ, không xa cuối thông đạo đã xuất hiện quang mang màu đỏ. Thân thể Tiêu Long kích động rung mình một cái, thần sắc mừng như điên nhanh chóng bay đi.

Đứng ở cuối thông đạo, thần sắc ba người rung động nhìn thế giới hóa hồng trước mặt.

Trong địa huyệt thật lớn, nam tương đồ rực, ở trong đó chậm rãi chảy xuôi, thỉnh thoảng có bọt khí thật lớn từ trong nam tương hiện lên, nhưng sau một lát, một tiếng nổ nhỏ vang lên, nam tương trong đó bắn mạnh ra, rực rỡ giống như pháo hoa màu đỏ.

Đứng ở cuối cái thông đạo nho nhỏ, Tiêu Long ba người nhìn cái thế giới nam thạch nóng chảy tựa hồ không có giới hạn này, ngoại trừ rung động ra, đều không tự chủ được nuốt vội một ngụm nước bọt.

" Không nghĩ tới dưới nền đất bên ngoài Thạch Mạc thành lại có một địa phương kinh khủng như vậy. " Tuyết Nữ hơi kinh ngạc nói.

" Trên đời này không thiếu cái lạ, dị hóa có thể tại nơi này xuất hiện, hoàn cảnh tự nhiên là có chỗ đặc sắc. " Tiêu Long gật đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Thu phục song đầu hỏa linh xà

" Chủ Nhân, bây giờ phải làm sao? " Tuyết Nữ nghiêng đầu nhìn Tiêu Long hỏi.

" Ta sẽ đi vào bên trong xem thử. " Tiêu Long nói.

" Đi vào bên trong? Vào trong nham tương thế giới? " Tuyết Nữ kinh ngạc nói.

Cho dù có là sắt thép rơi vào trong cũng sẽ bị hòa tan, cho nên Tiêu Long muốn đi vào bên trong để cho nàng rất kinh ngạc.

" Ca Ca cẩn thận, bên trong nham tương có một thứ gì đó. " lúc này Thanh Lâm lên tiếng nói.

Có xà nhân huyết mạch cùng bích xà tam hoa đồng, Thanh Lâm có thể cảm nhận được sự hiện diện của xà hệ ma thú.

" Ta biết, bên trong là một đầu Đầu Linh cấp bậc song đầu hỏa linh xà, ta sẽ đem nó bắt về làm Thanh Lâm sủng vật. " Tiêu Long xoa xoa đầu Thanh Lâm cười nói.

" Ừm "

" Tuyết Nữ, ngươi cùng Thanh Lâm ở lại nơi này coi chừng, đừng để cho người khác đến làm phiền ta. "

" Vâng thưa Chủ Nhân. "

Sau đó Tiêu Long liền mở ra đầu khí hóa đục, bay lên bề mặt nham tương.

Bên trong địa huyết, nhiệt độ cao kinh khủng, cho dù Tiêu Long bản thân là thuộc tính hỏa, lại có lực hòa đầu khí bảo vệ. Lực hòa có thể để cho Tiêu Long không sợ đám sương mù do bọt khí nổi lên tạo ra hỏa độc ảnh hưởng.

Phi hành trên nham tương một thời gian, cho dù có là Đầu Vương da dẻ của Tiêu Long mơ hồ ửng đỏ, quần áo bên ngoài đã khô cong đến cực độ, giống như chỉ cần dính một ngọn lửa nhỏ sợ rằng sẽ bùng cháy lên.

phía dưới nham tương đang bình lặng đột nhiên vang lên những tiếng ầm ầm trầm đục, vô số nham tương trong nháy mắt bắn mạnh lên.

Nham tương bắn lên đầy trời, một sinh vật hình thể khổng lồ đột nhiên từ trong nham tương vọt lên, nhanh như chớp hướng về phía Tiêu Long đang bay cán xuôi tới.

Tiêu Long sau lưng hai cánh chấn động hướng về một bên bay quanh tránh né.

Đồng thời trên tay ngưng tụ ra một viên ma đạn đánh vào nham tương bên trong phản kích.

" Rống!!! "

Một trận nổ tung xuất hiện bên trong nham tương tạo thành mấy đạo hỏa trụ, một đạo tiếng gào thét vang lên, vang vọng trong huyết động.

Một cái đuôi dài xuất hiện kéo theo vô số nham tương đánh về phía Tiêu Long.

Tiêu Long không chút do dự bay lùi lại phía sau tránh thoát một đòn này.

Có lẽ đột nhiên mất đi mục tiêu, song đầu hỏa linh xà đánh chậm rãi du động trong hồ dung nham, đồng tử thật lớn không ngừng quét xung quanh, bởi vì nham thạch che kín, nó lực soát không có kết quả, đành phát ra tiếng kêu phẫn nộ, cái đuôi không ngừng đập mạnh xuống hồ nham thạch.

" Để xem ngươi còn chôn trong đó đến khi nào. "

Mặc dù chỉ có Đầu Linh thực lực nhưng nếu ở trong hồ dung nham thì cho dù là Đầu Vương cường giả cũng khó mà đánh bại song đầu hỏa linh xà.

Ngay lập tức sau lưng Tiêu Long xuất hiện một cái lam sắc tinh xảo ma pháp trận.

Mấy chục viên lam sắc ma đạn xuất hiện lơ lửng trên không trung.

Sau đó lại không ngừng hướng về phía hồ nham tương phóng đi.

Oanh oanh oanh!!!

Ngay lập tức vô số trận bạo tạc xuất hiện, toàn bộ hồ nham tương không ngừng chấn động kèm theo đó là song đầu hỏa linh xà tiếng gào thét.

Hai cái đầu của song đầu hỏa linh xà, đứng đưa thật mạnh, trong nháy mắt một đạo dung nham bắn thẳng vào thông đạo, nhìn thế này, trong nháy mắt chắc chắn sẽ bị dung nham thôn phệ.

Nham thạch nóng chảy, giống như một con hỏa long dữ tợn phóng ra, tại không trung vẽ ra một đường cong từ vong, trực tiếp hướng phía thông đạo mà bắn tới.

" Rốt cuộc cũng chịu đi ra. " Tiêu Long hai mắt lóe lên tinh quang.

Từ trong nạp giới lấy ra một thanh trường kiếm, Tiêu Long ngay lập tức thi triển Lôi Quang Kiếm tạo thành mười đạo lôi kiếm hướng về phía song đầu hỏa linh xà đánh tới.

Mười đạo quang kiếm lực xuyên thấu vô cùng mạnh mẽ, lập tức xuyên qua song đầu hỏa linh xà bên ngoài lớp vảy, màu đỏ máu tươi chảy ra ngoài.

" Hí hí... " Trên thân đột nhiên bị thương nghiêm trọng, song đầu hỏa linh xà phát lên từng tiếng rít vang dội.

" Thanh Lân, chính là lúc này, dựa theo ta nói mau vận dụng ngưu lai Bích Xà Tam Hoa Đồng thu phục Song Đầu Hỏa Linh Xà!! Tuyết Nữ, bảo vệ Thanh Lân thật tốt!! "

Nghe vậy Thanh Lân liền lập tức hành động.

Trong con ngưu lai ba điểm nhỏ màu xanh biếc trong khoảnh khắc đó chuyển hóa thành ba đóa hoa nhỏ màu xanh biếc.

Theo đóa hoa màu xanh biếc quý dị hiện ra, Một mảnh U quang đột nhiên từ trong đó bắn mạnh ra. Chiếu thẳng vào trán của song đầu hỏa linh xà.

Lúc này U quang bắn thẳng, chiếu sáng vào thân thể khổng lồ của song đầu hỏa linh xà chợt cứng ngắc, Đôi mắt Hỏa linh xà có chút hoảng sợ, nhìn chăm chăm vào Thanh Lân.

U Quang quý dị ở tại thân thể song đầu hỏa linh xà chậm rãi di động cuối cùng dừng ở giữa tâm của cái Đầu Rắn. Quang mang đình chỉ di động. Sau đó chậm rãi thu nhỏ lại, mà khi quang mang thu nhỏ lại, Nhưng trong đó lại chứa ánh sáng càng cường thịnh hơn.

Phạm vi U quang càng ngày càng nhỏ, cuối cùng thu nhỏ lại chỉ bằng lòng bàn tay, Mà lúc diện tích đường u quang nọ thu nhỏ lại, Sau đó U quang bắn mạnh đóa hoa nhỏ màu xanh biếc đó thẳng vào trung tâm đầu của song đầu hỏa linh xà.

Sau khi đóa hoa xuất hiện, u quang bắt đầu từ từ biến mất, Một lát sau, đóa hoa trong nhãn đồng của Thanh Lân từ từ tiêu tán, trong nháy mắt hồi phục lại nhãn đồng màu lục như trước.

Sau khi nhãn đồng hồi phục bình thường, Thanh Lân mới thở ra một hơi, tựa hồ có chút mệt mỏi. Ở phía sau nàng Tuyết Nữ vội vàng đỡ lấy nàng.

Sau khi Thanh Lân thu lại u quang cùng đóa hoa, thân thể khổng lồ của song đầu hỏa linh xà vẫn đang còn ngậy ngốc đứng nguyên một chỗ, chỉ bất quá, ánh mắt nhìn Thanh Lân không còn sự hung ác mà thay thế chính là một ánh mắt hiền lành cùng ngoan ngoãn.

Song Đầu Hỏa Linh Xà bị thu phục thành công.

" Vừa vận thuận lợi. "

Tiêu Long nhanh chóng bay đến Thanh Lân bên cạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Thanh Liên Địa Tâm Hỏa

Bích Xà Tam Hoa Đồng là một loại Đồng Tử trời sinh, chỉ xuất hiện ở hậu nhân của nhân loại và Xà Nhân, Nếu có được loại Đồng Tử này, nắm giữ thuần thực được tình huống, có thể khiến cho người sinh ra ảo giác.

Bích Xà Tam Hoa Đồng có thể nói là khắc tinh của các loại Xà hệ Ma Thú có thể cường chế lập khế ước, bị lập khế ước ma thú tự nhiên sẽ bị Bích Xà Tam Hoa Đồng khống chế.

Trước mắt đầu này Song Đầu Hỏa Linh Xà không nghi ngờ gì là trở thành Thanh Lân sủng vật.

" Cảm thấy thế nào rồi, Thanh Lân? " Tiêu Long nhìn Thanh Lân quan tâm hỏi.

" Ca Ca, ta cảm thấy mình có thể cùng Tiểu Hỏa liên hệ, hiện tại nó rất nghe lời. " Thanh Lân cười nói.

Hí hí!!

Nghe vậy Song Đầu Hỏa Linh Xà cũng vui vẻ hí lên một tiếng, đưa đến hai cái đầu tiến tới Thanh Lân phía trước.

Thanh Lâm xoa xoa hai cái đầu rần cười vui vẻ không thôi.

" Từ bây giờ ngươi lại có thêm Song Đầu Hỏa Linh Xà bồi tiếp, sẽ không còn cảm thấy chán nữa đi. " Tiêu Long vuốt nhẹ Thanh Lâm bích lục tóc dài cười nói.

" Cảm ơn ngươi, Ca Ca!! "

Ôm lấy Tiêu Long, Thanh Lâm đáng yêu hai mắt to đầy ý cười nhìn hắn nói.

Cô nàng này, từ khi nào lại học được làm nũng?

Bất quá như vậy cũng tốt, nàng bây giờ đã hòa vào bọn hắn, không còn xem mình làm người ngoài.

Hơn nữa Thanh Lâm làm nũng cũng rất mạnh a....

" Ca Ca, tiểu hỏa biết dị hỏa ở nơi nào? " Thanh Lâm nhìn Tiêu Long nói.

" Để nó dẫn đường đi. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Ừm! Tiểu Hỏa, mau dẫn Ca Ca đi tìm dị hỏa. " Thanh Lâm ngay lập tức cho Tiểu Hỏa hạ đạt mệnh lệnh.

Nhận được lệnh của Thanh Lâm, nhãn đồng của song đầu hỏa linh xà hiện lên một vẻ không muốn, bất quá tại sự cưỡng chế khế ước, nó cũng đành phát một tiếng rống đối với Tiêu Long, sau đó chui đầu vào trong dung nham.

Thấy vậy Tiêu Long cũng nhanh chóng mặc vào Demon Armor nhanh chóng đi theo sau.

Trong Nham thạch, một màu lửa. Bất quá có lực hỏa cùng Demon Armor chống đỡ cho. Tiêu Long cũng có thể nhìn rõ hoàn cảnh xung quanh, sau đó rất nhanh du động thân hình, không ngừng đi theo song đầu hỏa linh xà đi xuống dưới hồ nham thạch.

Trong thế giới màu đỏ của nham thạch, trong dòng chảy ngầm thỉnh thoảng không biết từ địa phương nào bạo liệt bắn ra, những dung nham bắn ra có năng lượng rất lớn, nếu bị đánh trúng thân hình, cho dù là đại đấu sư nếu bị đánh trúng chắc chắn cũng sẽ bị trọng thương.

Ở trong thế giới nham thạch này tựa hồ không có sinh vật nào khác ngoại trừ song đầu hỏa linh xà. Cũng khó trách, dù sao điều kiện tồn tại ở nơi này quá mức khắc nghiệt, nếu không phải dị thú song đầu hỏa linh xà này dựa vào thôn phệ nham thạch mà sống, cho dù là cấp sáu hỏa thuộc tính ma thú cũng khó mà làm được.

Tyrande là một loại có sinh mệnh lực vô cùng cường đại nguy hiểm chủng, có thể dễ dàng thích nghi với bất cứ hoàn cảnh khắc nghiệt nào, cho nên rất nhanh liền thích ứng tốt dung nham hoàn cảnh.

Tiêu Long có thể cảm nhận được dung nham đối với hắn ảnh hưởng đã ngày càng yếu đi.

Tyrande còn sống chắc cũng phải đạt đến cấp sáu cấp bảy ma thú, cũng không biết đợt tiến hóa một lần nữa sẽ có bộ dáng gì.

Không ngừng đi xuống dòng nham thạch cơ hồ như không thấy đường cuối, cho dù là Tiêu Long có Demon Armor che chở, thì cũng bắt đầu mơ hồ thấy nhiệt độ càng ngày càng tăng.

Song đầu hỏa linh xà cũng không có di chuyển chậm rãi, rất nhanh hoàn cảnh xung quanh liền thay đổi, hỏa hồng xung quanh nham thạch không biết khi nào đã biến thành màu xanh.

Đây là nhiệt độ đột nhiên tăng cao biến hóa thành.

Có Demon Armor Tiêu Long đương nhiên cũng không có cảm giác gì, chỉ là bên ngoài áo giáp đã bắt đầu đổi màu, từ lam bạch sắc biến thành màu đỏ.

Rất nhanh bên trong Tiêu Long tầm mắt chỗ không xa xuất hiện một màu xanh quang mang đại thịnh.

Quang mang màu xanh bao phủ lấy phiến nham thạch, Tiêu Long định thần lại, đột nhiên mơ hồ nhìn thấy trong quang mang có một đóa hoa sen màu xanh, đang đứng dẹt ở giữa.

" Cuối cùng cũng tìm được, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa!! " Tiêu Long mừng như điên nhìn trước mắt to lớn liên hoa.

Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, được xếp thứ mười chín trên Bảng Dị Hỏa, sinh sống trong lòng đất, trải qua vô số lần rèn luyện của hỏa nham, áp súc, dung hợp.....Mười năm thành linh. Trăm năm thành hình. Ngàn năm thành liên. chính là lúc hình thành lúc chính là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Hỏa này hỏa lực vô cùng lớn, thường sống trong miệng núi lửa, thậm chí có thể dẫn phát núi lửa, hình thành rất lớn lực lượng hủy diệt.

Tiêu Long nhanh chóng bơi nhanh về phía quang mang màu xanh.

Thân thể tiến vào quang mang màu xanh, khác với dự tính, nhiệt độ bên trong tựa hồ giảm đi rất nhiều.

Đối với một màn có chút kỳ tích, Tiêu Long cũng hơi ngạc nhiên, sau một lát, Phục hồi lại tinh thần, ánh mắt vội vã đảo qua, cuối cùng tập trung tại phía giữa vị trí đang có đóa hoa sen màu xanh.

Hoa sen màu xanh, phân thành tám lá, giống như một khối ngọc hoàn mỹ do thiên nhiên tạo thành. Liếc mắt nhìn qua, trong suốt long lanh. làm cho người ta cảm giác yêu thích không nổi rồi.

Phía trong hoa sen, tựa hồ có một cái đài sen nho nhỏ. Đài sen phía trên có chút lỗ hồng, tản ra một ít huỳnh quang. Vật này chắc chắn do năng lượng của hỏa thuộc tính ngưng tụ thành hạt sen.

Phía dưới hoa sen màu xanh còn có một cái rễ cây nhỏ dài khoảng mười thước, trên rễ cây có nhiều rễ nhỏ đâm tua tủa, lác nhệ nhàng. Tiêu Long có thể cảm giác được rõ ràng. Chúng nó đang trong trạng thái tham lam, điên cuồng hấp thu năng lượng nham thạch xung quanh.

Đóa sen màu xanh, như vậy trôi nổi trong nham thạch vô tận, giống như lục bình trong biển rộng, phiêu bạt khắp nơi.

Cẩn thận tránh né qua rễ hoa, Tiêu Long từ từ đi đến Thanh Liên phía trước.

Tại trong thanh liên, có một lỗ hồng bằng nắm tay, một đoàn lam sắc hỏa diễm nằm tại bên trong.

Đoàn hỏa diễm màu xanh này cực kỳ có linh tính, lúc hơi hơi bốc lên, lúc thì ngưng tụ thành hình hoa sen, khi thì ngưng tụ thành hình một con rắn lửa màu xanh thật nhỏ, không ngừng di động bên trên đóa hoa sen, bộ dáng ôn nhuận cực kỳ đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Phân chia hạt sen

" Hô!!! "

Nhìn xem trước mắt Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, Tiêu Long thở ra một hơi, chậm rãi hạ thâm tâm tinh, bình tĩnh lại.

Tìm được dị hỏa là tốt, cũng sẽ không có người với hắn tranh đoạt.

Việc quan trọng nhất bây giờ là đem Thanh Liên Địa Tâm Hỏa lấy đi, sau đó từ từ thôn phệ, nơi này cũng không thích hợp để thôn phệ dị hỏa.

Nghĩ như vậy Tiêu Long tạm thời liền đem Thanh Liên Địa Tâm hỏa thu vào bên trong Tiểu Thế Giới.

Sau đó Tiêu Long ánh mắt liền chuyển sang đài sen, bên trong đài sen lỗ nhỏ có hơn mười viên hạt sen nhỏ.

Đài sen màu xanh là do chí hỏa ngưng tụ, ngàn năm thời gian mới thành hình, ngày sau nếu tu luyện, chỉ cần ngồi lên, tốc độ tu luyện tăng ít nhất sẽ tăng lên ba, bốn lần có thừa.

Hơn nữa liên đài còn có tác dụng công kích, chỉ cần đem đấu khí khởi động, đem đấu địa hỏa trong đài sen đó phóng xuất ra, cho dù là Đấu Linh cường giả cũng không thể chống lại.

Còn hạt sen trong đài sen này, được xưng là linh chi địa hỏa, Là trăm năm kết tinh, bên trong ẩn chứa cực kỳ cường đại năng lượng, đối với tu luyện có rất lớn trợ giúp, có thể khiến cho vô số người phải tranh giành bảo vật.

Đồ tốt như vậy tự nhiên là không thể bỏ qua.

Sau đó Tiêu Long liền lấy ra một thanh tinh xảo con dao găm.

Thanh liên này chính là thiên địa kỳ vật, nếu muốn cắt ra thì phải dùng ngọc tinh thuần chất mới có tác dụng tốt nhất, mà dạng mây vũ khí Tiêu Long đã chuẩn bị sẵn từ trước.

Lấy được thanh liên đài, Tiêu Long liền xoay người rồi đi, còn rễ cây Tiêu Long cũng không có đụng đến.

Dù sao đối với dạng này ngàn năm mới thành hình linh vật điều kiện cũng không dễ dàng, tốt nhất nên chừa lại một đường sống cho nó, như vậy sau một năm lại có thể phát triển thêm một cái thanh liên mới.

.....

" Lâu như vậy rồi, tại sao Chủ Nhân còn chưa ra? " thông đạo bên ngoài, Tuyết Nữ nhìn hồ dung nham đang yên lặng, trong lòng hiện lên vẻ lo âu, chau

mây đi qua đi lại.

"Tuyệt Nữ tỷ tỷ yên tâm, ta đã nữ nhận được Tiểu Hòa truyền đến tin tức, Ca Ca đang đi lên." Thanh Lâm nhẹ giọng nói.

"Vậy là tốt rồi." Tuyệt Nữ gật đầu nhẹ nhõm nói.

Àm!!!

Ngay lúc này, tại trong huyệt động bay ra hai cái thân ảnh, một lớn một nhỏ.

Chính là Tiêu Long cùng song đầu Hỏa Linh Xà.

Giải trừ Demon Armor, Tiêu Long bay đến hai nữ trước mặt.

"Chủ Nhân."

"Ca Ca, ngươi đã trở về."

Hai nữ đi đến Tiêu Long bên cạnh hỏi han.

Đặc biệt là Tuyệt Nữ, từ trên xuống dưới quan sát Tiêu Long một cái, nhìn thấy hắn không có bị thương mới cảm thấy yên tâm trong lòng.

"Dị Hỏa đã lấy được, chúng ta có thể quay về." Tiêu Long gật đầu cười nói.

"Tiểu Hòa, mau quay trở về." Thanh Lâm đối với song đầu hỏa linh xà vẫy vẫy tay nói.

Song Đầu Hỏa Linh Xà gật đầu, thanh quang từ cặp đầu của song đầu hỏa linh xà đột nhiên phình to, thân thể trong nháy mắt nhanh chóng thu nhỏ lại, sau đó hóa thành quang mang bắn vào trong tay áo Thanh Lâm.

Bàn tay nhỏ tò mò vỗ vào tay áo, khuôn mặt nhỏ nhắn của Thanh Lâm hiện lên nét cười, nhẹ giọng nói: "Không cho phép quấy rối nga, nếu không ca ca sẽ tức giận, ta sẽ đánh ngươi nha."

"Hì" song đầu hỏa linh xà phát ra một tiếng kêu rất nhỏ vang lên.

Song đầu hỏa linh xà trong lòng có chút bất đắc dĩ, chủ nhân mình tại sao lại là một cái ca không a.

Sau đó ba người liền nhanh chóng đi ra khỏi mật đạo, trở về Thạch Mạc Thành.

"Thế nào rồi, đã lấy được Dị Hỏa?" Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long hỏi.

"Đã lấy được." Tiêu Long gật đầu đáp.

"Ngươi lại muốn tiếp tục bế quan sao?" Lam Nguyệt hỏi tiếp.

Thôn phệ dị hỏa cũng không phải là chuyện đơn giản, cần phải tốn không ít thời gian.

"Tạm thời sẽ không, ta vừa mới đột phá Đấu Vương được mấy ngày, trước vững chắc cảnh giới, sau đó lại tu hành đấu kỹ mới, rồi mới thôn phệ dị hỏa."
Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Tu vi tăng lên quá nhanh cũng không phải là chuyện tốt, cảnh giới không vững chắc sẽ rất nguy hiểm cho sau này.

Tại trong thời gian này hắn cần phải đem Rasenshuriken cùng Địa Ngục Trảm cho học xong mới được, sau đó hẵng thôn phệ dị hỏa.

"Đúng rồi, thứ này cho ngươi." nói xong Tiêu Long liền ra ba viên hạt sen đưa cho Lam Nguyệt.

"Đây là mấy viên hạt sen ta mới đạt được, có những viên hạt sen này ngươi sẽ sớm đột phá Đấu Vương." Tiêu Long nhìn Lam Nguyệt nhẹ giọng giải thích.

"Cám ơn ngươi." nhận lấy hạt sen, Lam Nguyệt đối với Tiêu Long nói một tiếng.

"Không cần cảm ơn, ta đã hứa là sẽ bồi dưỡng ngươi trở thành cường giả tự nhiên sẽ không nuốt lời." Tiêu Long cười nhạt nói.

Sau đó Tiêu Long lại đưa cho Tuyệt Nữ, Thanh Lâm, Liễu Phi cùng Tuyệt Mị mỗi người hai viên hạt sen.

Mười một viên hạt sen, Lam Nguyệt ba viên, còn lại những người khác chia đều mỗi người hai viên vừa vụn hết.

"Chủ Nhân, những hạt sen này đối với ngươi có trợ giúp, ngươi vẫn là thu về đi." Tuyệt Nữ nhìn Tiêu Long nói.

" Ta đã đưa cho ngươi thì cứ an tâm nhận lấy, ngươi bây giờ vẫn là nhanh chóng đột phá Đấu Tông như vậy mới giúp ích cho ta. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Tuyệt Nữ là Đấu Hoàng, có nàng bên cạnh Tiêu Long ở Gia Mã Đế Quốc cơ hồ không có ai uy hiếp được hắn.

Tuy nhiên Đấu Hoàng ở đấu khí đại lục vẫn là quá yếu, tại Trung Châu, Đấu Hoàng đi đầy đất, Tuyệt Nữ cần phải nhanh tăng lên thực lực để đề phòng sau này xảy ra chuyện còn có thể có năng lực giải quyết.

Hơn nữa chỉ là mấy viên hạt sen mà thôi, Tiêu Long không cần hạt sen, tại trong vòng một năm cũng có thể nhanh chóng tiến vào Đấu Hoàng cảnh giới.

" Ta sẽ không để cho Chủ Nhân thất vọng. "

Nắm chặt trong tay hạt sen, Tuyệt Nữ thần sắc kiên định nhìn Tiêu Long.

Tiêu Long đã đặt nhiều kỳ vọng lên nàng như vậy, nàng tự nhiên sẽ không để cho hắn thất vọng. Những hạt sen này đối với nàng tới nói quả thật có tác dụng rất lớn, nội trong hai năm nàng liền có thể trở thành Đấu Tông.

Nàng quả nhiên là không có lựa chọn sai chủ nhân.

Nhìn về Tiêu Long, Tuyệt Nữ gương mặt xinh đẹp hiện lên một cái nhàn nhạt nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Bắt đầu thôn phệ Di Hỏa

Một tháng sau, ở bên ngoài Thạch Mạc Thành.

Oanh oanh oanh!!!

Từng trận oanh minh vang lên không ngừng, không khí không ngừng chấn động, từng trận mạnh mẽ kinh phong xuất hiện.

Chỉ thấy tại trung tâm là hai cái thân ảnh đang giao chiến với nhau, một nam một nữ.

" Bạo Phong Tuyệt!! "

" Địa Ngục Trảm!! "

Bão phong tuyệt cuồng bạo gào thét hướng về phía Tiêu Long xông đến.

Tiêu Long nắm chặt trong tay trường kiếm, lực sắc hỏa diễm quán quanh lưỡi kiếm hướng về phía bão tuyết chém ra một kiếm.

Lực sắc hỏa diễm trăm kích xuất hiện như một đầu hỏa diễm hùng sư mạnh mẽ cùng bão tuyết va chạm.

Không khí chấn động, một trận nổ tung âm thanh vang lên.

Bão tuyết ngay lập tức bị đánh tan tạc thành một trận kinh khí khuếch tán ra xung quanh.

" Chủ Nhân, ngươi chiến lực ngày càng mạnh mẽ. " Tuyệt Nữ bay đến Tiêu Long bên cạnh, gương mặt đầy vẻ tán thưởng.

" Một tháng này rốt cuộc cũng đem Rasenshuriken cùng Địa Ngục Trảm luyện thành, bất quá Rasenshuriken so với Địa Ngục Trảm tu luyện phải khó hơn nhiều. " Tiêu Long thở ra một ngụm trọc khí nói.

Rasenshuriken tu luyện cũng mang đến tác dụng phụ, nếu như không phải Tiêu Long có đầy đủ thủ đoạn chi thương, e là bây giờ tay hắn đã bị thương nặng rồi.

Còn Địa Ngục Trảm thì dễ tu luyện hơn, chỉ còn có kiếm hay là rìu cùng với đầy đủ đấu khí liền có thể tu luyện.

" Chủ Nhân không cần vội vàng, ngươi vẫn có nhiều thời gian. " Tuyệt Nữ cười nhạt nhẹ giọng nói.

" Ta biết. " Tiêu Long gật đầu, sau đó hắn lại nói tiếp: " Hai tháng sau là Luyện Dược Sư đại hội tổ chức thời gian, đợi ta thôn phệ di hỏa xong chúng ta liền đi đến Đế Đô. "

" Giờ này chắc Tuyệt Mị cùng Liễu Phi cũng đã thông qua khảo hạch luyện dược sư rồi đi, chúng ta mau trở về đi. "

" Vâng. "

Đem kết giới giải trừ, Tuyết Nữ liền cùng Tiêu Long hai người liền hướng về phía Thạch Mạc Thành bay đi.

Nếu không phải có trận pháp, e là hai người chiến đấu dư ba đã đem gia mã để quốc cường giả hấp dẫn tới đây rồi đi.

Tuyết Nữ so với hắn còn có Thiên Phú về trận pháp.

.....

Trở về Thạch Mạc Thành đình viện, Tuyết Nữ cùng Tiêu Long liền đi vào trong nhà.

Lam Nguyệt, Tuyết Mị, Liễu Phi cùng Thanh Liên tứ nữ đều tụ tập trong phòng khách.

Tuyết Mị cùng Liễu Phi trên người mặc nhất phẩm luyện được sư trang phục, trên ngực có gắn luyện được sư huy chương, những điều này đã chứng minh các nàng đã thông qua khảo hạch.

" Tuyết Mị, Liễu Phi, chúc mừng hai người các ngươi thông qua luyện được sư khảo hạch. " Tiêu Long nhìn hai nữ cười tán thưởng nói.

" Đều là do Thiếu Gia dạy bảo tốt!! "

Tuyết Mị, Liễu Phi đồng thanh đáp, trên mặt không che dấu chút nào vui vẻ.

Các nàng hiện tại mới có mười bốn tuổi mà thôi, có thể thông qua khảo hạch trở thành nhất phẩm luyện được sư là rất giỏi rồi.

Các nàng trình độ chân thật là nhị phẩm luyện được sư, nếu như không phải muốn điều thấp, các nàng liền trực tiếp tham gia nhị phẩm luyện được sư khảo hạch.

Nghĩ đến Phật Lan Khắc cái kia hoài nghi nhân sinh biểu lộ, hai người lại cảm thấy buồn cười.

" Ta bây giờ sẽ bế quan một thời gian, đợi đến khi chúng ta xuất quan liền đi đến Đế Đô. " Tiêu Long nhìn năm nữ nói.

Nghe vậy năm nữ gật đầu tỏ ý hiểu rõ.

Sau đó Tiêu Long liền trở về phòng, lấy ra Thanh Liên Đài ngồi lên.

Từ trong Tiểu Thế Giới lấy ra băng linh hàn tuyến cùng huyết liên đan để chuẩn bị cho thôn phệ dị hỏa.

Thôn Phệ Dị Hỏa cần ba thứ, đó là Huyết Liên Đan, Băng Linh Hàn Tuyến cùng Nạp Linh.

Sử dụng Huyết Liên Đan có thể tại bên ngoài người dùng tạo ra một lớp huyết giáp để đến gần dị hỏa. Nếu không có nó, đừng nói chỉ là đấu vương Tiêu Long, cho dù là một đấu hoàng cường giả, cũng không dám dễ dàng tiếp xúc dị hỏa.

Băng linh hàn tuyến, nếu như nói Huyết Liên Đan là vật bảo vệ ngoại thể, thì băng linh hàn tuyến lại bảo vệ bộ phận trong cơ thể lúc luyện hóa dị hỏa sẽ không bị độ nóng của nó đốt cháy thành hư vô.

Nạp linh, thứ này có thể trong cơ thể Tiêu Long khai mở một cái không gian nhỏ, mà cái không gian này, là để chứa đựng dị hỏa. Dị Hỏa có tính hủy diệt rất lớn, nếu như không hoàn toàn luyện hóa, trừ bỏ loại hư vô không gian, tất cả những thứ xung quanh, bao gồm cả thân thể sẽ bị đốt cháy trong nháy mắt.

Bất quá Nạp Linh lại khá hiếm cùng với nạp giới có chút quan hệ.

Nạp Linh chỉ có tại trung ương của nạp thạch cao cấp nhất mới có khả năng tìm được. Mà cao cấp nạp thạch, là để chế tạo cao cấp nạp giới, cho nên độ hiếm có của nó có thể hiểu.

May mắn là Tiêu Long từ trong Đại Quang Cầu lấy ra được một cái Nạp Linh, nếu không hắn cũng không biết đi nơi nào tìm một cái Nạp Linh.

Vì để cho an toàn, hắn cũng không dám không cẩn thận.

Phải biết dị hỏa nhưng là có thể đem mọi thứ đốt cháy thành hư vô, không cẩn thận liền có thể mất mạng như chơi.

Đem Huyết Liên Đan nuốt vào, một lớp màu máu tầng lớp bao trùm cánh tay, sau đó Tiêu Long liền từ bên trong tiểu thế giới lấy ra Thanh Liên Địa Tâm Hòa Hòa Chủng.

Xuất hiện tại trong lòng bàn tay hắn là một đoàn tỏa ra nhàn nhạt thanh sắc hỏa diễm chất lỏng.

Đây chính là Thanh Liên Địa Tâm Hòa hòa chủng.

Nhìn chăm chăm vào đám nham thạch nóng chảy màu xanh mang nhiệt độ khủng bố trong tay, Tiêu Long hô hấp có chút dồn dập.

Thời khắc này cuối cùng cũng đến.

Ngay lập tức Tiêu Long không chút do dự mở miệng đem Hỏa Chung nuốt vào bên trong.

Hắn đã chuẩn bị cho giờ phút này từ rất lâu rồi, không có bất kỳ do dự.

Thanh sắc nham tương vừa vào miệng, Tiêu Long lập tức đóng chặt môi. Cùng lúc đó, cả người giống như bị sét đánh, kịch liệt giật mạnh lên, khuôn mặt vốn có chút huyết sắc, bất chợt trở nên trắng bệch.

Cổ nén những cơn đau nhức nóng bỏng trong cơ thể truyền đến, Tiêu Long chậm rãi nhắm mắt lại, tâm thần từ từ tiến vào bên trong cơ thể.

tiến nhập vào cơ thể, đã phân hóa thành từng sợi thanh sắc hỏa diễm thật nhỏ, mang theo năng lượng kinh khủng của thanh sắc hỏa diễm, tùy tiện dao động không ngừng bên trong kinh mạch, trong nháy mắt, tất cả những thứ ngăn cản trước mặt, đều bị chúng nó thiêu đốt thành một mảnh hư vô.

Tuy rằng kinh mạch của Tiêu Long đã được Huyết Liên Đan ngưng kết thành Huyết mô bảo hộ, nhưng thanh sắc hỏa diễm dao động không ngừng này mang theo mang theo nhiệt độ kinh khủng, vẫn như cũ thâm nhập vào.

Một cỗ nóng bỏng cảm giác truyền khắp toàn thân trong nháy mắt.

Kinh mạch vốn đã được mở rộng và cường hóa, nhưng dưới nhiệt độ cao không ngừng thiêu đốt, đã trở nên ừ rừ giống như đóa hoa héo khô, nhìn qua cực kỳ quái dị và khủng khiếp đề cho Tiêu Long đau đớn không thôi.

Cấn chặt răng Tiêu Long nhanh chóng cầm lấy bình ngọc, sau đó nhắm mắt đưa lên miệng. Nhất thời, một dòng nước mang theo một cỗ băng lãnh đủ để cho cơ thể đóng băng, từ môi chảy xuôi mà vào, sau đó tiến vào trong cơ thể Tiêu Long.

Dòng nước lạnh một đường chảy vào trong cơ thể, sau đó theo kinh mạch, bắt đầu chảy ra bốn phương tám hướng. Phàm là kinh mạch đã bị dòng nước lạnh giá chảy qua, rất nhanh sau đó cùng với xương cốt, đều bị bao trùm bởi một tầng băng nhũ bạch.

Đồng thời tâm thần Tiêu Long cũng bắt đầu tiến hành tiếp xúc với thanh liên địa tâm hỏa không ngừng dao động trong kinh mạch.

Sau đó Tiêu Long yên lặng vận chuyển thôn thiên phê địa quyết.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Tuyệt Lam

Cường bạo dị hỏa năng lượng tại Tiêu Long trong thân thể không ngừng tàn phá, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết cũng bắt đầu phát huy ra mình tác dụng không ngừng trấn áp dị hỏa, muốn đem nó thôn phệ luyện hóa.

Dị Hỏa đương nhiên cũng không chịu ngồi yên bị thu phục, không ngừng chống trả, giống như một đầu khó thuần sư tử.

Tuy nhiên tại Thôn Thiên Phệ Địa Quyết bá đạo thôn phệ năng lực bên trong, Thanh Liên Địa Tâm Hỏa dần dần bị trấn áp, từng dòng năng lượng nóng bỏng bắt đầu cùng Tiêu Long Đẩu Khí dung hợp, lan tỏa ra khắp kinh mạch cùng huyết nhục.

Vốn bị tàn phá nặng nề huyết nhục cũng dần dần bị khôi phục.

.....

Thời gian từng phút từng ngày trôi qua.

Đến Tiêu Long bế quan ngày thứ mười.

Oanh!!!

Vốn đang yên tĩnh căn phòng, đột nhiên từng đợt sóng năng lượng rung động cấp tốc hiện lên. Ngay sau đó, một cỗ khí tức hùng mạnh từ trong hỏa diễm quang trảo bên trong khuếch tán ra.

Ở bên ngoài đội chúng nữ cũng cảm nhận được rung động, trong mắt hiện lên mừng rỡ.

" Hấn muốn xuất quan rồi. " Lam Nguyệt cười nói.

" Òm, tình huống này xem ra là chủ nhân đã thành công, khí tức hấn lại trở nên mạnh mẽ, tu vi trực tiếp tăng lên Đẩu Vương Ngũ Tinh. " Tuyết Nữ gật đầu cảm thán nói.

" Trong vòng mười ngày liền tăng lên Tứ Tinh, cái tên này vẫn không chút nào biết điều thấp là gì. " Lam Nguyệt thờ dài bất đắc dĩ nói.

Nàng cảm thấy mình vô pháp đuổi theo Tiêu Long, cùng hấn so sánh nàng cũng cảm thấy mặc cảm.

" Ca Ca đã xuất quan? " lúc này Thanh Lan từ bên ngoài chạy vào trong nhà một mặt vui mừng hơn hờ nhìn hai người nói.

Sau lưng nàng còn đi theo một cái thanh y thiếu nữ.

" Òm, hấn rất nhanh liền đi ra. Bất quá Thanh Lan, sau lưng người thiếu nữ là ai a? " Lam Nguyệt nhìn sau lưng Thanh Lan thiếu nữ nghi hoặc nói.

Thiếu nữ trước mắt chỉ khoảng mười lăm mười sáu tuổi, dung mạo mặc dù không thể so với Lam Nguyệt, Tuyết Nữ nhưng cũng xem là mỹ nữ, cùng Liễu Phi, Tuyết Mị một cái cấp độ.

Nàng này ăn mặc đúng chuẩn sa mạc người phong cách, quần áo ngắn ngủi vền vền chỉ che được phát dục tương đối tốt bộ ngực cùng với bao lấy dưới bộ váy, kèm với màu đồng thicket da thịt, lộ ra gọi cảm eo thon nhỏ, đồng dạng phía dưới cái váy da không quá dài, bắp đùi thon dài gọi cảm hơi lộ ra bên ngoài.

Thiếu nữ này Thiên Phú cũng không đến nổi tệ, đã đột phá trở thành đấu giả.

Bị Lam Nguyệt nhìn chăm chăm, thanh y thiếu nữ chỉ cảm thấy cả người giống như rơi vào hầm băng, cả người run lên.

" Nàng tên là Tuyết Lam, nàng thân nhân đã không còn, hơn nữa còn bị người khác đuổi bắt cho nên ta mang nàng trở về. " Thanh Lan hơi cúi đầu ánh mắt có chút né tránh nói.

" Như vậy là không được, Thanh Lan, người không nên tùy tiện mang người trở về, người không lo lắng Tiêu Long trách phạt sao. " Lam Nguyệt hơi bất mãn nhìn Thanh Lan nói.

Các nàng nơi này cũng không phải là làm từ thiện, không phải bất cứ ai cũng có thể chứa chấp.

Tuyết Lam đứng là rất đáng thương, nhưng đáng thương người tại nơi nào cũng có một đồng lớn, cũng không thể cứ gặp là ra tay giúp đỡ.

" Nhưng Tuyết Lam tỷ tỷ cũng rất đáng thương, nàng bây giờ đã không còn thân nhân. " Thanh Lan vẫn không bỏ cuộc muốn thuyết phục Lam Nguyệt.

" Chuyện này không phải là do ta quyết định, đội Tiêu Long đến rồi quyết định. " Lam Nguyệt thờ dài nói.

" Có chuyện gì sao? "

Lúc này Tiêu Long âm thanh truyền đến, chỉ thấy Tiêu Long từ bên ngoài đi vào.

" Ca ca, người xuất quan rồi? " Thanh Lan ngay lập tức chạy đến ôm lấy Tiêu Long, ngẩng đầu lên nhìn hấn cười nói.

" Òm! Ta đã nghe mọi chuyện rồi, Thanh Lan muốn giúp đỡ nàng? " Tiêu Long chỉ về phía Tuyết Lam nói.

Tuyết Lam, đây là trong nguyên tác xuất hiện một cái nhân vật phụ, gia nhập Tiêu Đình, Tiểu Lệ Mặc Thiết Dong Binh Đoàn.

Tiêu Long đối với nàng cũng không có quá nhiều hứng thú, thiên phú nàng cũng không phải rất tốt, chỉ so với người bình thường tốt một chút mà thôi, càng không có năng lực đặc biệt gì.

" Òm, người thu lưu nàng được không ca ca, Tuyết Lam tỷ tỷ rất đáng thương. " Thanh Lan hai mắt to tròn nhìn Tiêu Long, khẩn cầu nói.

Thân là muội không Tiêu Long ngay lập tức liền bị Thanh Lan bộ dạng đáng yêu như vậy thuyết phục, gật đầu đáp ứng.

" Quá tốt rồi!! " Thanh Lan vui mừng hoan hô.

Ngay lập tức Lam Nguyệt cùng Tuyết Nữ không khỏi vỗ trán bất đắc dĩ thờ dài.

Tiêu Long cái tên này từ lúc nào lại biến thành như vậy rồi.

" Đừng vội mừng, ta sẽ không thu phế vật, nếu như nàng không qua khảo nghiệm của ta, vậy thì ta vẫn sẽ đem nàng đuổi đi. " Tiêu Long đột nhiên nói.

" Khảo nghiệm, cái gì khảo nghiệm? " Thanh Lan nghi hoặc nói.

" Khảo nghiệm nàng giá trị! Tuyệt Mị cùng Liễu Phi đều là luyện dược sư, có thể giúp ích cho ta, cho nên ta mới thu các nàng làm thị nữ, Tuyệt Lam cũng là như vậy, nàng phải biểu hiện ra mình giá trị. " Tiêu Long ngữ khí kiên quyết nói.

Nghe vậy Lam Nguyệt cùng Tuyệt Nữ gật đầu tán đồng.

Tiêu Long cũng không phải là kẻ hồ đồ, nếu như Tuyệt Lam có giá trị thì Tiêu Long thu lưu nàng, chúng nữ cũng sẽ không nói gì. Nhưng nếu nàng không có giá trị, vậy thì không cần thu lưu, nuôi dưỡng một cái phế vật rất tốn sức.

Tiêu Long hành vi mặc dù rất tàn khốc nhưng đây chính là hiện thực, thế giới này chung quy vẫn lấy thực lực làm chủ.

Nghe được Tiêu Long lời nói Tuyệt Lam trong lòng không khỏi cảm giác tuyệt vọng.

Nàng thiên phú cũng không phải rất tốt, lại không có tư chất làm luyện dược sư, ngoại trừ có một chút tư sắc ra.

Bất quá khi nhìn thấy Lam Nguyệt chúng nữ dung mạo lúc, Tuyệt Lam liền tự nhận mình không bằng.

Nàng trên thân giống như là không có thứ gì để cho Tiêu Long động tâm đi.

Tiêu Long tạm thời để cho Tuyệt Lam đi theo bọn hắn nhóm người.

Bây giờ bọn hắn phải đi tới Đế Đô, không thể tiếp tục kéo dài.

Việc khảo nghiệm thì dời lại một thời gian sau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long đám người tiếp tục cưỡi phi hành ma thú đi tới Gia Mã Đế Quốc trung tâm, Gia Mã Thánh Thành.

Gia Mã Thánh Thành không hổ là Gia Mã Đế Quốc trung tâm, quy mô không phải là hắc nam thành hay ô thần thành có thể so với.

Mà tại phía bắc Gia Mã Thánh Thành, một dãy núi có thể nói là to lớn khổng lồ, giống như cự long nổi danh lại rõ rệt bình thường, ẩn giấu linh khí như sấm động đến tận trời.

Nơi đó chính là Gia Mã đế quốc đại quái vật, Vân Lam Tông.

Vân Lam Tông là Gia Mã Đế Quốc lớn nhất tông môn, hơn nữa bên trong còn có tồn tại một cái duy nhất Lục Phẩm Luyện Dược Sư Đan Vương Cổ Hà.

Bởi vì tám năm tổ chức một lần luyện dược sư đại hội sắp tới cho nên trong thành nơi nào cũng có thể thấy luyện dược sư bóng dáng.

Luyện Dược sư đại hội là hàng năm gia mã đế quốc được mong đợi nhất sự kiện, rất nhiều thế lực đều chú ý.

Tại lần trước luyện dược sư đại hội quán quân chính là Đan Vương Cổ Hà, hẳn lúc đó cũng chỉ mới là một cái Tứ Phẩm Luyện Dược Sư. Nhưng sau đó hắn liền gia nhập Vân Lam Tông, tại Vân Lam Tông bồi dưỡng mấy năm liền tăng lên hai cấp, trở thành Gia Mã Đế Quốc số một luyện dược sư.

Lần này luyện dược sư đại hội Tiêu Long cũng tham gia, chỉ không biết lần này đại hội quán quân sự là ai, trong nguyên tác cũng chưa từng nhắc qua.

Tiêu Long bây giờ đã có dị hóa, trình độ luyện dược đã có thể so sánh với nhiều năm ngũ phẩm luyện dược sư, cũng không sợ bất kỳ đối thủ nào, lấy hắn đẳng cấp cũng không cần thiết phải tham gia, Tiêu Long chỉ muốn mở mang kiến thức một cái mà thôi.

Tại trên phồn hoa đông đúc đường phố, một nam sáu nữ đi trên đường vô cùng hấp dẫn người xung quanh ánh mắt.

Tuy nhiên không có một người dám đi lên bắt chuyện, bởi vì bên trong đội ngũ có ba cái luyện dược sư, ngoài ra trong đó xinh đẹp nhất nữ nhân khí thể quá mức kinh khủng, không có người dám đến gần.

Thấy đám người đi đến, những người xung quanh không tự chủ lùi qua hai bên nhường đường.

" Ca ca, chúng ta tiếp đó muốn đi nơi nào? " Thanh Lâm nhìn Tiêu Long hỏi.

"Đi tới phòng đấu giá của đề đô xem một chút trước, nơi đó vốn là nơi giao dịch lớn nhất của Gia Mã Đế Quốc. Ta đã thông tri Hải Lão, hắn sẽ cho người đón tiếp chúng ta." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Ngày xưa Băng Hoàng trở về khiến cho Gia Mã Đế Quốc toàn bộ chấn động, tin tức này lấy tốc độ vô cùng kinh khủng nhanh chóng lan truyền ra. Thân là người có liên quan Tiêu Long không có khả năng không biết.

Trước khi Hải Ba Đông rời đi, Tiêu Long có cùng hắn trao đổi một ít phương thức liên lạc, trước khi đi vào Đề Đô hắn đã thông báo sẵn cho Hải Ba Đông là mình đến.

Hiện tại Hải Ba Đông ở Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá chuẩn bị đón tiếp.

Cước bộ đám người không nhanh không chậm đi trên đường.

Rất nhanh một cái to lớn kiến trúc khổng lồ cùng với dấu hiệu đặc thù xuất hiện tại cuối ngã tư đường tại đám người trong tầm mắt, khối kiến trúc giống như một cái động không đáy kia, như một con quái vật lớn đem dòng người cuộn cuộn không ngừng đi ra đi vào.

Mễ Đặc Nhĩ gia tộc chính là một trong tam đại gia tộc của Gia Mã Đế Quốc, nếu so về tài phú thì có thể nói là giàu có nhất Gia Mã Đế Quốc, bây giờ lại thêm Băng Hoàng trở về, những gia tộc khác càng không thể so sánh.

Đám người Tiêu Long tiến vào phòng đấu giá, ánh mắt nhu hòa nhẹ xuống, tiếng huyên náo ở ngoại giới, tựa hồ cũng là ở thời khắc này bị ngăn cách như nhau, ngăn ngừa vài thước khoảng cách, nhưng là giống như hai cực thiên địa cách xa nhau.

Đám người về mặt kinh dị nhìn đại sảnh khổng lồ giống như một cái thành thị thủy tinh kia, Tiêu Long cũng chưa từng gặp qua hoành như vậy cảnh tượng qua huống chi là chúng nữ.

Đi bộ tại trong đại sảnh, mặt không chút thay đổi, hộ vệ võ trang hạng nặng tùy ý có thể thấy được, trên ngực hộ vệ này cũng đeo huy chương của Mễ Đặc Nhĩ gia tộc, hiển nhiên, bọn họ vốn là lực lượng tinh nhuệ của Mễ Đặc Nhĩ gia tộc.

Lúc Tiêu Long đoàn người tiến vào đại sảnh, hắn rõ ràng cảm giác được, có không hề ít hơn hai mươi đạo ánh mắt bén nhọn, từ trên từng bộ vị của thân thể mình đảo qua, sau một lúc lâu, các ánh mắt bén nhọn mà độc ác, mới chậm rãi thu liễm mà quay về.

"Chắc chắn... quả không hổ là một trong tam đại gia tộc." Tiêu Long lắc đầu chắc lưỡi nói.

"Chủ Nhân, chúng ta làm sao để gặp được Hải Ba Đông?" Tuyết Nữ hỏi.

"Yên tâm, ta đã có cách."

Nói xong Tiêu Long liền tại trong nạp giới lấy ra một cái lệnh bài, sau đó hướng về một cái hộ vệ đi đến.

Hộ vệ nhìn thấy Tiêu Long đi đến còn muốn nói gì đó, tuy nhiên tại nhìn thấy trên tay hắn lệnh bài lúc, hai mắt không khỏi trừng lớn, thái độ liền trở nên cung kính, ngoan ngoãn dẫn Tiêu Long đoàn người rời đi.

Lệnh bài này là lúc trước Hải Ba Đông đưa cho Tiêu Long, xem như là thân phận chứng minh, có nó hắn tại Mễ Đặc Nhĩ thương hội sẽ làm việc rất thuận lợi.

Hộ vệ dẫn đám người đi tới đại sảnh.

Nơi này vốn là một địa phương dành cho nhân viên cao tầng bên trong phòng đấu giá Mễ Đặc Nhĩ xuất nhập, nơi này vốn là một mảnh yên tĩnh, nhưng hôm nay lại vô cùng huyên náo, giống như là có đại nhân vật nào đó muốn tới.

Mà sự thật đúng là như vậy, chỉ thấy bên trong đại sảnh xuất hiện ba cái thân ảnh, hai nam một nữ.

Mà một người trong đó là Tiêu Long người quen, Hải Ba Đông.

Đấu Hoàng cường giả không phải lúc nào muốn gặp mặt cũng có thể gặp được, hôm nay Băng Hoàng xuất hiện hấp dẫn không ít người ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 45: Hôn Ước???

Bên cạnh Băng Hoàng Hải Ba Đông là Mễ Đặc Nhĩ gia tộc tộc trưởng Đằng Sơn, là một cái Đấu Vương cường giả.

Một người khác là Nhã Phi, là Mễ Đặc Nhĩ gia tộc thiên tài, mười sáu tuổi cửu tinh Đẩu Giả.

Ba người đều là bình thường khó gặp đại nhân vật, hôm nay lại đồng loạt xuất hiện, còn giống như là đang chờ người để cho không ít người tò mò không thôi.

Rốt cuộc là cái nào đại nhân vật lại có Thư để cho ba người này đi ra đón tiếp.

Bất quá rất nhanh bọn hắn liền biết.

Chỉ thấy một nam sáu nữ đi về phía Hải Ba Đông ba người.

"Hải Lão, một thời gian không gặp ngươi ngày càng trẻ ra a." Tiêu Long nhìn Hải Ba Đông cười chào hỏi.

"Còn phải nhờ ơn xú tiểu tử ngươi đan dược để ta không chỉ khôi phục thực lực mà còn tăng lên tu vi, nếu không ta vẫn còn ở Mạc Thành làm một cái bán bán đồ lão già đây." Hải Ba Đông cười thân nói.

"Dù sao ta cũng không phải là giúp ngươi miễn phí." Tiêu Long đầy thâm ý cười cười nói.

"Một thời gian không gặp, tiểu tử ngươi ngược lại thay đổi không nhỏ a."

Ánh mắt đảo qua sau lưng Tiêu Long chúng nữ, Hải Ba Đông quăng cho hắn một cái nam nhân đều hiểu ánh mắt.

Nghe vậy Tiêu Long cũng không có nói gì, ánh mắt đảo qua thiếu nữ xinh đẹp đứng bên cạnh Hải Ba Đông.

Nàng chính là Nhã Phi, mặc dù chỉ mới có mười sáu mười bảy tuổi, nhưng mị lực đã tràn đầy, trên thân có một cổ để cho nam nhân khó mà cưỡng lại được mị lực.

Nàng mặc một bộ cẩm bào màu đỏ tươi bó sát người, cẩm bào cao quý do thợ khéo hoa lệ tinh tế làm ra, vừa vặn vốn là đem đường cong hoàn mỹ tuyệt vời của Nhã Phi kia phô bày ra, dưới cẩm bào là một đôi chân dài tuyết trắng chói mắt, tại chỗ trong suốt mảnh mai kia có vẻ vô cùng mềm mại, làm cho nội tâm nam nhân dậy lên cổ lửa nóng xúc động.

Quả thật là một cái tiểu yêu tinh!!

Nữ nhân này cả người lộ ra quyến rũ xinh đẹp, cho dù bị đôi mắt đẹp hẹp dài như hoa đào kia nhìn chăm chú cũng có thể khơi dậy nam nhân dục hỏa, hận không thể cùng nàng lên giường.

Nàng đối với rất nhiều nam nhân đến mà nói không nghi ngờ gì là một vu vật, cả người tràn ngập hấp dẫn, câu hồn rất nhiều tâm trí của nam nhân.

Trong đại sảnh cơ hồ toàn bộ nam nhân đều đem ánh mắt tập trung lên trên người nàng, còn lại để bị sau lưng Tiêu Long một đám lớn nhỏ mỹ nữ hấp dẫn.

Thân thể mềm mại đầy đặn thành thực trước tuổi, giống như nước mật đào chín mọng, làm cho có chút nam nhân trong đại sảnh. Thân thể hạ bộ mơ hồ có xu thế ngẩng đầu lên, lập tức, trong đại sảnh đó là có một ít người sắc mặt xấu hổ, cần cần thận thận co rút bụng lại.

Tuyệt Mị, Liễu Phi, Tuyệt Lam ba người nhìn thấy Nhã Phi lúc cũng không khỏi ở trong lòng dâng lên một cỗ ghen ghét.

Tại Nhã Phi trước mắt, các nàng hào quang đều bị che đậy, cũng chỉ có Tuyệt Nữ, Lam Nguyệt mới có thể cùng nàng sánh vai, nhỏ tuổi Thanh Lan không tính.

Nhìn thấy qua mỹ nữ đã nhiều Tiêu Long cũng không có lộ ra cái gì bất nhã hành vi, chỉ đối với Nhã Phi nhẹ gật đầu một cái xem như chào hỏi.

Nhã Phi cũng nhẹ gật đầu đáp lại, trên gương mặt xinh đẹp vẫn duy trì nụ cười nhàn nhạt.

"Để ta giới thiệu với ngươi, đây là Mễ Đặc Nhĩ gia tộc tộc trưởng Đằng Sơn." Hải Ba Đông lập tức đem đằng sơn giới thiệu cho Tiêu Long.

"Gặp qua Đằng Sơn tộc trưởng." Tiêu Long đối với Đằng Sơn gật đầu một cái chào hỏi.

"Đã nghe qua Hải Ba Đông nhắc qua Tiêu Long tiểu huynh đệ, bây giờ gặp mặt quả nhiên là bất phàm, tuổi còn trẻ liền trở thành Nhị Phẩm Luyện Dược Sư, tiền đồ vô lượng." Đằng Sơn cười khách khí nói.

Trước mắt thiếu niên này nhưng là có Đẩu Hoàng hộ vệ, hơn nữa còn là một cái Đẩu Linh cường giả, lại thêm luyện dược sư thân phận, Đằng Sơn cũng phải cung kính mấy phần.

"Chúng ta vào trong rồi nói chuyện tiếp." Hải Ba Đông nói.

"Không thành vấn đề."

"Mời đi theo ta."

Sau đó đoàn người liền đi vào bên trong, để lại một đám người không ngừng nghị luận sôi nổi.

.....

Bên trong rộng lớn đại sảnh chính, Đằng Sơn, Hải Ba Đồng, Tiêu Long đám người xuống, thân là thị nữ Tuyết Mị, Liễu Phi cùng Tuyết Lam thì đứng sau Tiêu Long nhóm người, Nhã Phi thì đứng bên cạnh Hải Ba Đồng.

"Đề ta giới thiệu, đây là Nhã Phi, cũng chính là người vị hôn thê." Hải Ba Đồng liền nói ra một cái lời kinh người.

"Cái gì!!"

"Vị hôn thê?"

"Ca ca lúc nào có vị hôn thê?"

Nghe được Hải Ba Đồng lời nói, ngoại trừ Tuyết Nữ ở bên ngoài, những người khác thì một mặt kinh ngạc.

"Hôn ước của chúng ta cũng chỉ vừa mới lập không tới nửa năm." Tiêu Long nhìn đám người mặt không đổi sắc nói.

Sau khi chữa trị cho Hải Ba Đồng, Tiêu Long liền dùng một viên Hoàng Cực Đan để cho hắn tới Mễ Đặc Nhĩ gia tộc chăm sóc cho Nhã Phi. Thời điểm này nàng còn chưa biết hiện ra thiên phú buồn bán cùng giao tiếp, cho nên nàng lúc này chỉ là một cái không có được gia tộc coi trọng không có thiên phú thiếu nữ mà thôi.

Nhân cơ hội đó Tiêu Long lại dùng một ít đan dược cùng thiên tài địa bảo để làm làm sính lễ cầu hôn Mễ Đặc Nhĩ gia tộc, trước lập một cái hôn ước cho hắn cùng Nhã Phi.

Nhã Phi xinh đẹp như vậy, so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn xinh đẹp hấp dẫn, Tiêu Long mặc dù không biểu hiện ra ngoài nhưng hắn nội tâm thật ưa thích nàng.

Có Hải Ba Đồng đứng ra, Mễ Đặc Nhĩ gia tộc đương nhiên sẽ không có ý kiến gì.

Cũng bởi vì Tiêu Long tẩy tủy đan cùng một ít đan dược, Nhã Phi mới từ một cái không có thiên phú thiếu nữ biến thành gia mã đế quốc số một số hai thiên tài.

Hai người hôm nay mới là lần đầu tiên gặp mặt, tình cảm gì đó có thể bồi dưỡng sau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Nhã Phi cảm kích

Lam Nguyệt ánh mắt hiện lên một cái rồi biến mất tinh quang, thần sắc không một tia dao động, bất quá nhìn nắm tay nàng hơi siết chặt có thể thấy được nàng trong lòng rất không bình tĩnh.

Còn nhỏ tuổi Thanh Lâm cũng không hiểu nhiều về vấn đề này cho nên cũng chỉ kinh ngạc một chút mà thôi.

"Hải Lão, Đằng Sơn tộc trưởng, lần này ta tới Đế Đô có hai mục đích, một là đến thăm các vị, hai là tham gia luyện dược sư khảo hạch, ta đăng ký ở luyện dược sư công hội là lấy tên giả Long Nhất, hy vọng các vị có thể giúp ta bảo mật." Tiêu Long nhìn hai người nói.

Nghe vậy Hải Ba Đồng cùng Đằng Sơn nhìn nhau một cái gật đầu đáp ứng.

"Không thành vấn đề, chúng ta sẽ giúp người giữ bí mật."

"Tham gia luyện dược sư đối với người tới nói hắn là rất dễ dàng đi." Hải Ba Đồng nghi hoặc nói.

Hắn không tin Tiêu Long hiện tại là Nhị Phẩm Luyện Dược Sư.

Phải biết hơn nửa năm trước đối phương đã là nhị phẩm luyện dược sư, hơn nữa thiên phú tu luyện cùng luyện dược của tiểu tử này đều vô cùng kinh khủng, bây giờ hắn ít nhất cũng phải là tứ phẩm luyện dược sư.

Tứ Phẩm Luyện Dược Sư tham gia luyện dược sư đại hội giống như là không có khó khăn gì, giống như năm đó cô hà một dạng. Nhưng Tiêu Long so với cô hà còn muốn kinh khủng, bởi vì Tiêu Long bây giờ mới có mười sáu tuổi mà thôi.

"Đứng rồi Tiêu Long, ngươi bây giờ là tu vi gì? Lần trước ta cảm nhận được ngươi là Đấu Linh tu vi, bây giờ làm sao lại rơi xuống cửu tinh đấu sư?" Hải Ba Đông nghi hoặc nói.

Hắn không tin Tiêu Long tu vi lại tự nhiên rơi xuống, nhất định là dùng biện pháp che đậy mình chân chính tu vi để không bị người khác dò xét.

"Nói ra sợ ngươi không tin, bây giờ ta đã là Đấu Vương rồi. "

Nói xong Tiêu Long đem thuộc về Đấu Vương khí tức lộ ra ngoài.

"Đấu Vương!! "

Ngay lập tức Hải Ba Đông cùng Đăng Sơn hai mắt chùng lớn, không khỏi kinh hô một tiếng.

Nhã Phi cũng không khỏi lấy tay che miệng lại, khiếp sợ nhìn Tiêu Long.

Trước mặt nàng Thiếu Niên so với nàng còn muốn nhỏ tuổi vậy mà là một cái đấu vương cường giả.

Mười sáu tuổi Đấu Vương, thiên phú này cũng quá kinh khủng đi.

Nhã Phi nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt tràn đầy tò mò.

Nàng hôn phu rốt cuộc là người như thế nào đây.

"Tiêu Long huynh đệ thiên phú đúng là để cho chúng ta phải thán phục a, Đăng Sơn ta tự cảm thấy không bằng. " Đăng Sơn lắc đầu cười khổ nói.

"Đăng Sơn tộc trưởng, ta hy vọng Mễ Đặc Nhĩ gia tộc có thể giúp ta thu thập một ít đồ vật ghi trên danh sách này. " Tiêu Long lấy ra một cái danh sách đưa cho Đăng Sơn nói.

Nhận lấy danh sách, Đăng Sơn xem qua một chút sau đó gật đầu đáp ứng nói: "Tiêu Long huynh đệ yên tâm, trong vòng một ngày, ta sẽ đem đầy đủ đồ ngươi yêu cầu mang đến. "

Tiêu Long hiện tại có thể xem như là Đăng Sơn cứu tinh, bởi vì hắn sinh lễ đưa tới có Đấu Linh Đan, cho nên hiện tại Đăng Sơn tu vi cũng đã đột phá, thọ mệnh cũng được gia tăng.

Chỉ cần bỏ ra thêm mấy năm, hắn liền có nắm chắc đột phá Đấu Hoàng.

Tiêu Long cho dù có quá đáng hơn yêu cầu, Đăng Sơn cũng sẽ chấp nhận đi làm.

"Nhã Phi, ngươi mang theo Tiêu Long huynh đệ đi tới trong gia tộc tốt nhất đình viện để nghỉ ngơi. " Đăng Sơn nhìn Nhã Phi cười nói.

"Vâng thưa tộc trưởng. " Nhã Phi gật đầu đáp lại.

Sau đó nàng liền hướng về Tiêu Long đi đến cung kính nói.

"Tiêu Long công tử, mời đi theo ta. "

"Cứ gọi ta là Tiêu Long là được, không cần phải khách khí như vậy. " Tiêu Long cười nói.

"Như vậy Tiêu Long đệ đệ, mời đi theo ta. "

Nhã Phi cái này xưng hô "đệ đệ" để cho Tiêu Long trong lòng không khỏi cảm thấy có chút tê dại.

Sau đó Nhã Phi liền dẫn đường cho Tiêu Long đám người.

Yếu điệu dáng người ưu nhã đi trên hành lang, xinh đẹp eo thon đúng đưa để cho đi phía sau lưng nàng Tiêu Long hai mắt không tự chủ bị hấp dẫn.

Quả không hổ là yêu tinh, mỗi một lời nói cử động đều vô cùng hấp dẫn.

"Ách!! " Ngay lúc này một cổ đau nhức từ bên hông truyền đến để cho Tiêu Long không khỏi kêu lên.

"Có chuyện gì sao? "

Nghe được Tiêu Long âm thanh, Nhã Phi đột nhiên dừng bước xoay người lại hỏi.

"Không có gì. " Tiêu Long vội vàng lắc đầu nói.

Nghe vậy Nhã Phi cũng không hỏi nhiều tiếp tục đi về phía trước dẫn đường.

Thấy vậy Tiêu Long khò khò thở ra một hơi, bất đắc dĩ nhìn về phía một mặt hòn dỗi Lam Nguyệt.

Nhìn thấy Tiêu Long nhìn mình, Lam Nguyệt quay mặt đi sang hướng khác.

Cô nàng này đang ghen, xem ra muộn mở hậu cung cũng không phải dễ a.

Tiêu Long trong lòng trầm nghĩ.

Rất nhanh, Nhã Phi liền dẫn đám người đến một cái xa hoa đình viện.

"Đây là Mễ Đặc Nhĩ gia tộc tốt nhất đình viện, người có hài lòng không, Tiêu Long? Nếu không vừa ý, ta có thể để cho tộc trưởng tìm chỗ khác. " Nhã Phi yếu ớt nhìn Tiêu Long cười nói.

"Ta rất vừa lòng, cảm ơn người dẫn đường, Nhã Phi. " Tiêu Long cười đáp.

"Đây là ta phải làm. " Nhã Phi nhẹ gật đầu nói.

Trầm mặc một chút, Nhã Phi nhìn Tiêu Long cảm kích nói: "Cảm ơn người đã giúp ta. "

"Người muốn nói là phương diện nào? "

"Người cũng biết rồi đi, ta không có thiên phú tu luyện, nhờ có người Tây Tựu Đan cùng Hải Lão làm chỗ dựa ta mới có thể thoát khỏi được rất nhiều phiền phức, cảm ơn người. "

Thượng thiên ban cho Nhã Phi không gì sánh được dung mạo cùng sức quyến rũ nhưng bù lại nàng lại không có thiên phú tu luyện. Tại cái này thực lực vì tôn thế giới, không có tu luyện thiên phú không khác nào là bản án tử hình.

Sinh ra trong một cái đại gia tộc, có dung mạo nhưng không có thiên phú thì đều không thoát khỏi số phận trở thành giao dịch công cụ.

Mà Tiêu Long xuất hiện không nghi ngờ gì là cải biến Nhã Phi vận mệnh, nàng có thể tu luyện được, hơn nữa còn trở thành Mễ Đặc Nhĩ gia tộc thiên tài thứ nhất, đạt được trước nay chưa từng có vinh quang cùng lực lượng.

Bình thường đeo bám nàng đám người cũng vì vậy mà biến mất không còn hình bóng.

Mặc dù nàng phải trở thành Tiêu Long hôn thê, nhưng Nhã Phi cảm thấy tốt hơn so với trước đây nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Tuyệt Lam tu vi điên cuồng tăng lên

"Người vẫn yên tâm đi Nhã Phi, ta thích người không giả, nhưng ta sẽ không ép buộc người, cứ từ từ bồi dưỡng tình cảm cũng được. " Tiêu Long nhìn nàng cười nhu hòa nói.

"Tùy người đi, dù sao ta cũng không thoát được. " Nhã Phi một mặt không quan trọng nói.

Nghe vậy Tiêu Long trong lòng cười khổ.

Hắn có phải hay không quá vội vàng, nhìn Nhã Phi lúc này làm sao giống như một cái chấp nhận mình bị thăm số mệnh một dạng.

Cùng Tiêu Long trò chuyện một lát, Nhã Phi liền rời đi.

Nàng bây giờ là Mễ Đặc Nhĩ phòng đầu giá người giám sát, công việc rất nhiều.

Tiêu Long cùng chúng nữ đều chọn cho mình một phòng.

Đêm đến, Đẳng Sơn có tổ chức một bữa tiệc nhỏ để chào đón Tiêu Long mấy người, hắn cũng không có từ chối.

Đám người ăn uống no say, trò chuyện vui vẻ, mãi đến nửa đêm mới trở về phòng.

.....

Qua ngày hôm sau.

Lam Nguyệt, Thanh Lâm, Tuyết Nữ, Tuyết Mị, Liễu Phi năm nữ bị Nhã Phi kéo đi tham quan một vòng đế đô.

Lần đầu đến Đế Đô chúng nữ tự nhiên là không phản đối.

Cũng chỉ còn lại Tiêu Long và Tuyết Lam ở trong dinh viện.

Tại Tuyết Lam trong phòng.

"Tuyết Lam, hôm nay là người biểu hiện mình giá trị thời khắc, nếu như thành công người không chỉ có thể đi theo ta mà còn có được cường đại lực lượng, người chuẩn bị xong chưa."

Tiêu Long nhìn ngồi xếp bằng trên giường Tuyết Lam nói.

"Ta đã chuẩn bị sẵn sàng rồi, Thiếu Gia." Tuyết Lam gật đầu nói, trong mắt hiện lên vẻ kiên quyết.

"Chúng ta sẽ làm một thử nghiệm, rủi ro rất lớn, nặng thì người có thể sẽ mất mạng a, nhẹ thì người sẽ biến thành một cái chỉ biết sát nhân cỗ máy, ta hỏi lại người một lần nữa, người sẵn sàng chưa, Tuyết Lam!!" Tiêu Long hỏi lại lần nữa.

"Đã sẵn sàng!!" Tuyết Lam kiên quyết nói.

"Vậy thì chúng ta bắt đầu đi."

Nói xong Tiêu Long liền từ trong nệm gối lấy ra một cái ngân sắc cái ly lớn, bên ngoài bị một cái nắp che đậy, cho nên không nhìn được bên trong là đồ vật gì.

Đem nắp ly mở ra, một mùi nồng nặc máu tươi truyền ra, chỉ thấy bên trong ly là một lượng lớn máu tươi, cực kỳ cường đại năng lượng từ bên trong máu tươi tỏa ra.

Cường bạo năng lượng cho dù có là Đấu Vương cường giả cũng không dám xem thường.

Teigu: Demon's Extract, hay nói đúng hơn là Tiêu Long dựa vào nghiên cứu Demon's Extract chế tạo đi một phiên bản khác.

Ban đầu sau khi lấy ra được Demon's Extract Tiêu Long định đưa cho Lam Nguyệt, dù sao nàng rất giống Esdeath, Demon's Extract đưa cho nàng là hướng về Esdeath phương hướng phát triển.

Bất quá sau đó Tiêu Long liền từ bỏ ý nghĩ này.

Lam Nguyệt là Lam Nguyệt, Esdeath là Esdeath, hai người là hai người khác nhau, tính cách cũng khác nhau. Hai người mặc dù hiểu chiến, nhưng Lam Nguyệt cũng không phải là Run S.

Hơn nữa Tiêu Long cũng không muốn Lam Nguyệt thay đổi, nếu như để nàng uống vào Demon's Extract, nàng tính cách không đại biến mới lạ.

Cho nên Tiêu Long cũng không có đem Demon's Extract đưa cho Lam Nguyệt.

Bất quá xuất phát từ lòng hiếu kỳ, Tiêu Long cũng thử nghiên cứu, đồng thời chế tạo đi ra một phiên bản khác của Demon's Extract.

Nguyên liệu chính là tinh huyết của một đầu biến dị lục cấp ma thú Dung Nham Địa Quy, một đầu có thể sống trong nham tương ma thú. Tiêu Long cùng Tuyết Nữ phải tốn không ít công sức mới đem nó cho đánh chết, ai biểu dung nham địa quy không chịu thuần phục hắn đây.

Tiêu Long trước đó đã từng sử dụng cấp ba cấp bốn ma thú tinh huyết để thử nghiệm, kết quả cũng không tệ, tác dụng phụ cũng đã giảm xuống một chút.

Đây là lần đầu tiên Tiêu Long sử dụng lục cấp ma thú chế tạo ra Demon's Extract hơn nữa còn chưa qua thử nghiệm.

Đây là Tuyết Lam một cái cơ hội, trở thành cường giả cơ hội.

Tiêu Long sẽ không thu phí vật, cho nên Tuyết Lam muốn đi theo hắn phải biểu hiện ra bản thân giá trị.

"Đem nó uống hết, sau đó lại dùng ta dạy người tâm pháp luyện hóa nó." đem Demon's Extract đưa cho Tuyết Lam, Tiêu Long mặt không đổi sắc nói.

"Vâng."

Tuyết Lam gật đầu, không chút do dự đem Demon's Extract cầm lên, một hơi uống vào bụng.

Nàng chỉ cảm thấy một cỗ nóng rực cảm giác, trong bụng giống như một cỗ nham tương đang điên cuồng lan tỏa ra nàng thân thể, Tuyết Lam da thịt ngay lập tức biến đỏ.

Đồng thời một cỗ cuồng bạo sát ý từ trên người Tuyết Lam tỏa ra, hai mắt trở nên đỏ như máu.

"Nhanh chóng vận chuyển tâm pháp, đem cỗ lực lượng kia luyện hóa." Tuyết Long hô lên.

Còn chưa mất đi ý thức Tuyết Lam nhanh chóng vận chuyển tâm pháp, đem cỗ lực lượng kia luyện hóa.

Demon's Extract tự nhiên là rất khó thuần, không so với dị hỏa kém bao nhiêu, tại trong Tuyết Lam thân thể lúc này giống như là xảy ra một trận chiến.

Tuyết Lam hai mắt không ngừng chuyển màu qua lại, cho thấy nàng đã đấu tranh rất kịch liệt.

Tiêu Long đứng một bên nhìn xem Tuyết Lam, không có ra tay trợ giúp ý định.

"Cho ta xem ngươi quyết tâm đi, Tuyết Lam, là quái vật vẫn là cường giả phải xem ngươi ý chí có bao nhiêu kiên định rồi." Tiêu Long nhỏ giọng thì thầm.

Theo thời gian trôi qua, nhiệt độ trong văn phòng ngày một tăng.

Da thịt Tuyết Lam bắt đầu bốc lên khói trắng, thân thể lúc thì phồng lên, lúc thì co lại lặp đi lặp lại nhiều lần.

Oanh!!!

Ngay lúc này một cỗ cuồng đại khí thế từ trên người Tuyết Lam tỏa ra, xuất hiện một trận năng lượng ba động mãnh liệt.

Đấu Giả... Đấu Sư... Đại Đấu Sư... Đấu Linh...

Tu vi điên cuồng tăng lên, mãi cho đến lúc đạt đến Cửu Tinh Đấu Linh mới có dấu hiệu dừng lại.

"Thành công! Bất quá chỉ thiếu một chút nữa liền có thể đột phá Đấu Vương, để ta giúp ngươi một tay đi."

Ngay lập tức Tiêu Long đi đến Tuyết Lam trước mặt, đấu khí tụ tập tại ngón tay điểm lên trán Tuyết Lam.

Tiêu Long đấu khí nhanh chóng đem dư thừa năng lượng trong người Tuyết Lam chấn áp, trợ giúp cho nàng hấp thu luyện hóa còn sót lại năng lượng.

Một cái lực cấp ma thú năng lượng cũng không hề nhỏ, muốn luyện hóa tất cả là rất khó.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Bái phỏng Nạp Lan Gia

Oanh!!!

Tuyết Lam đột phá Đấu Vương.

Ngay lập tức một cỗ năng lượng ba động truyền ra từ trong căn phòng, khiến cho toàn bộ Mễ Đặc Nhĩ gia tộc phải chấn động.

Đang cùng Đẳng Sơn nói chuyện Hải Ba Đông hai người cũng cảm nhận được ba động.

"Ba động này... có người đột phá Đấu Vương." Đẳng Sơn kinh ngạc nói.

"Phượng hướng kia là tiểu tử kia đình viện. Tiểu tử kia đã sớm là Đấu Vương, Nhã Phi đã mang theo hắn mấy cái nữ nhân đi ra ngoài dạo chơi, cũng chỉ còn lại một cái thị nữ bên cạnh hắn, chỉ là không biết là vị nào a." Hải Ba Đông thờ dãi nói.

"Bên cạnh Tiêu Long thị nữ đều chưa đến mười tám tuổi, trẻ như vậy liền có Đấu Vương tu vi, quả thật là yêu nghiệt. Một đám yêu nghiệt đi chung với nhau." Đẳng Sơn lắc đầu cảm khái nói.

"Chúng ta đúng là già rồi, thiên hạ này là của người trẻ tuổi." Hải Ba Đông cười nói.

"Cũng phải, may mắn là chúng ta để cho Nhã Phi cùng tiểu tử kia đính hôn, ta có cảm giác tiểu tử này sẽ trở thành nhân vật phong vân, có quan hệ với hắn nhất định sẽ có nhiều chỗ tốt."

"Ta cũng nghĩ như vậy."

....

Trong Tuyết Lam phòng ngủ.

"Thiếu gia, đây chính là ta lực lượng sao?"

Nhìn xem sau lưng một đôi màu nâu đỏ đầu khí song dục, Tuyết Lam vẫn chưa hết rung động nói, hơi thở của nàng cũng ẩn chứa một đạo cuồng bạo khí tức

Nàng tại trong một giờ liền từ một cái Đầu Già đột phá thành Đầu Vương, trở thành Gia Mã Đế Quốc hàng đầu cường giả.

Nói ra e là không có người tin tưởng.

"Đây là chân thật, không phải mơ. Chúc mừng người Tuyết Lam, bây giờ người chính thức trở thành cường giả." Tiêu Long tán thưởng nói.

Nếu không phải Tiêu Long trước đó cho nàng uống mấy viên đan dược để cường hóa từ trong ra ngoài một lần thì e là nàng bây giờ đã bị cuồng bạo năng lượng cho hủy hoại toàn bộ kinh mạch cùng huyết nhục rồi.

Chỉ tiếc là nàng ban đầu chỉ có Đầu Già tu vi, nếu như nàng có Đại Đầu Sư tu vi, thì Demon Extract đã giúp nàng tăng lên đến Đầu Vương đỉnh phong cảnh giới.

Bất quá Tiêu Long cũng không có lòng tham không đáy, Tuyết Lam có thể đạt được Đầu Vương tu vi cũng đủ khiến hắn hài lòng.

Bây giờ hắn liền có thể yên tâm để cho nàng bảo vệ những người khác khi hắn có chuyện cùng Tuyết Nữ đi ra ngoài, sau này đi đến Hắc Giác Vực cùng nhiều hơn một cái quan trọng chiến lược.

"Đột phá liên tục nhiều cảnh giới, bây giờ người chỉ cần nhanh chóng vững chắc tu vi của mình là được, không cần phải tu luyện thêm." Tiêu Long nhắc nhở.

"Vâng thưa thiếu gia." Tuyết Lam cung kính gật đầu đáp, rồi bắt đầu vững chắc mình tu vi.

Sau đó Tiêu Long liền rời khỏi Tuyết Lam phòng, rồi rời khỏi Mễ Đặc Nhĩ gia tộc.

Còn một tháng nữa mới tới luyện dược sư đại hội, hắn tạm thời cũng không có ý định tu luyện.

Đội thêm mấy ngày, hắn lại nuốt thêm một viên Đầu Linh Đan liền có thể tăng lên Lục Tinh Đầu Vương tu vi.

Hiện tại hắn muốn đi đến Nạp Lan Gia một chuyến.

Hiện tại Tiêu Viêm còn không có mất đi tu vi, từ hôn cũng không xảy ra, Tiêu Gia cùng Nạp Lan Gia quan hệ vẫn như cũ tốt đẹp, Tiêu Long cảm thấy mình thân là Tiêu Long một thành viên nên tới bái phỏng một chuyến.

Nạp Lan Gia Tộc tộc địa nằm ở gia mã thánh thành trung tâm khu vực.

Rất nhanh xuất hiện trước mắt Tiêu Long là một cái rộng lớn kiến trúc.

"Xin dừng bước, luyện dược sư các hạ đến Nạp Lan Gia có chuyện gì?"

Nhìn thấy Tiêu Long đi đến, hộ vệ bên ngoài cửa liền cản lại, ngữ khí cung kính nói.

Nếu như không phải nhận ra Tiêu Long luyện dược sư thân phận, những hộ vệ này cũng không cung kính với hắn như vậy.

"Làm phiền các vị vào thông báo nạp lan gia chủ một tiếng, nói là có Ô Thẩn Thành Tiêu Gia Tiêu Long tới bái phỏng." Tiêu Long nhàn nhạt cười nói.

"Xin chờ một lát, ta sẽ vào thông báo cho gia chủ."

Nói xong, hộ vệ kia liền chạy vào trong.

Lúc này bên trong đại sảnh, Nạp Lan Kiệt, Nạp Lan Túc cùng Nạp Lan Yên Nhiên đều tập chung tại nơi này.

"Yên Nhiên tu hành quả nhiên có chút tiến bộ, đã đạt đến Bát Đoạn Đầu Khí, nội trong hai năm liền có thể đột phá Đầu Già." Nạp Lan Kiệt nhìn mình cháu gái hài lòng gật đầu hòa ái cười nói.

"Người vừa mới được Vân Vận tông chủ nhân làm thân truyền đệ tử, cũng không được tự cao mà bỏ bê tu luyện, nếu như bị người khác vượt qua sẽ để cho gia tộc cùng tông môn rất xấu mặt." Nạp Lan Túc nhẹ giọng nhắc nhở nói.

"Ta biết rồi, gia gia, phụ thân." Nạp Lan Yên Nhiên nhẹ gật đầu đáp.

Ngay lúc này, thị vệ từ bên ngoài chạy vào.

"Bẩm báo gia chủ, bên ngoài có một người tự xưng là đến Từ Ô Thần Thành Tiêu Gia một cái thiếu niên tên là Tiêu Long đến muện bái phỏng. " hộ vệ cung kính đáp.

" Tiêu Long? Chưa từng nghe nói qua? " Nạp Lan Kiệt nghi hoặc nói.

" Ta cũng chỉ biết Tiêu Gia có một cái thiên tài Tiêu Viêm và cũng là yên nhiên hôn phu, cũng chưa từng nghe qua Tiêu Long. " Nạp Lan Túc cũng lắc đầu tỏ vẻ không biết.

" Hẳn là một cái nhị phẩm luyện dược sư, hơn nữa nhìn qua còn rất trẻ tuổi cho nên ta cũng không dám đem hắn đuổi đi. " hộ vệ nói tiếp.

"Ồ, nếu vậy ta cũng muốn thử gặp mặt hắn một lần, mau mời hắn vào. " Nạp Lan Kiệt thần sắc hiện lên một tia hứng thú.

Nếu đối phương là luyện dược sư, thì không có khả năng là kẻ lừa đảo, hơn nữa hắn cũng không muốn đắc tội với một cái luyện dược sư.

" Vâng!! "

Nói xong, hộ vệ kia liền chạy ra ngoài.

" Tiêu Gia lúc nào ra một cái trẻ tuổi luyện dược sư, hơn nữa nếu như hắn có thiên phú trở thành luyện dược sư, không lý nào không có một chút tiếng tăm a. " Nạp Lan Túc nghi ngờ nói.

" Có nghi ngờ gì đợi gặp mặt hắn liền biết. "

" Phụ thân nói phải. "

Ngồi ở một bên Nạp Lan Yên Nhiên cũng hiện lên thần sắc tò mò.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Nạp Lan Gia kinh ngạc

Bên ngoài Nạp Lan Gia, Tiêu Long rút cuộc cũng đợi thị vệ đến báo tin.

Tiến vào đại môn, lập tức một thị nữ có mấy phần tư sắc vội vã từ một bên trong đi ra, sau đó hướng tới Tiêu Long ôn nhu nói vài câu, liền ở phía trước dẫn đường.

Không nhanh không chậm theo sát sau thị nữ, Tiêu Long ánh mắt ở trong phủ đệ xa hoa đảo qua một vòng tòa nhà cao ngất khí thế.

Hành tẩu trên con đường nhỏ màu xanh đá vụn, Tiêu Long đôi mắt đột nhiên nhú lại, hắn cảm ứng được, càng vào sâu phía trong Nạp Lan gia tộc, từng đạo ánh mắt không rõ ràng cùng với linh hồn cảm giác lực. Bắt đầu từ một vài góc bí ẩn bắn ra, nhất cử nhất động của Tiêu Long đều là thu vào trong mắt.

Tiêu Long ngẩng đầu lên, ánh mắt tùy ý quét qua một chỗ trên mái hiên. Một vài bóng dáng đen kịt, ẩn giấu ở trong bóng tối. Từng đạo bóng đen, theo ánh mặt trời phản xạ ra những mũi tên sắc bén, chính là đang chậm rãi ở trong phủ đệ di động, bất cứ xuất hiện một điểm gió thổi cỏ lay. Đều sẽ làm cho bọn họ trong nháy mắt đưa tới công kích.

Nạp Lan Gia quả không hổ danh là gia mã đế quốc tam đại gia tộc một trong, bất kể là tài lực vẫn là thực lực, Tiêu Gia là không theo kịp được.

Tiêu Long trong lòng cảm khái.

Đi vào bên trong đại sảnh Nạp Lan Kiệt, Nạp Lan Túc cùng Nạp Lan Yên Nhiên ba người đập vào mắt hắn.

Nạp Lan Kiệt, Nạp Lan Túc cùng Nạp Lan Yên Nhiên ba người cũng nhìn thấy Tiêu Long, ngay lập tức bọn hắn liền đồng loạt chấn kinh.

Tiêu Long là luyện dược sư không sai, trên người hắn huy chương cùng trang phục cũng không phải giả, tu vi đạt tới đại đấu sư, nhưng vấn đề ở đây là Tiêu Long thực sự quá trẻ tuổi, chỉ khoảng mười sáu tuổi mà thôi.

Mười sáu tuổi đại đấu sư, nhị phẩm luyện dược sư.

Thiên phú này cũng quá kinh khủng đi.

" Gặp qua Nạp Lan gia các vị, vẫn bối là Tiêu Long, vội vàng đến bái phỏng mong các vị thứ tội. " Tiêu Long chấp tay đối với ba người khách khí nói.

" Tiêu Long hiền triết quá lời, người đến bái phỏng chúng ta còn vui mừng không kịp đây, làm sao có thể trách tội đây." Nạp Lan tức cười nói.

Thiếu niên này thiên phú quá kinh khủng, nhất định phải giao hảo.

" Hôm nay đến bái phỏng, ta có mang theo một ít lễ vật, xin các vị nhận cho. "

Nói xong Tiêu Long lấy ra một cái hộp ngọc, sau đó lại đem hộp ngọc mở ra, một cỗ đan hương từ trong hộp ngọc truyền ra khắp đại sảnh, hai viên to tròn đan dược nằm ở bên trong.

Ngay lập tức Nạp Lan Tức cùng Nạp Lan Kiệt hai mắt trừng thật lớn.

" Đây là hai viên Đẩu Linh Đan, mong các vị nhận cho. " Tiêu Long cười nói.

" Tiêu Long hiền triết có lòng, chúng ta mặt dày nhận lấy. " Nạp Lan Kiệt không biết xấu hổ cười nói, nhanh chóng đem hộp ngọc nhận lấy.

Đẩu Linh Đan có thể giúp cho phụ tử hần tăng lên nhất tinh tu vi, Tiêu Long đã có lòng như vậy tại sao lại không nhận đâu.

Nạp Lan tức cũng có ý nghĩ này.

Hai người nhìn về phía Tiêu Long ngày càng thuận mắt, đồng thời cảm thấy hần càng thêm thần bí.

Đẩu Linh Đan là lục phẩm đan dược, tuyệt đối không phải là do Tiêu Long luyện chế, mà là một cái luyện dược sư. Tại gia mã đế quốc cũng có một cái lục phẩm luyện dược sư đó là Đan Vương Cổ Hà.

Cổ Hà nghe nói mới nhận một cái đệ tử Liễu Linh cho nên Tiêu Long không thể nào liên quan đến Cổ Hà, nhất định là một cái khác lục phẩm luyện dược sư.

Lục Phẩm Luyện Dược Sư không thể đắc tội, Tiêu Long cũng không thể đắc tội, chỉ có thể giao hảo.

" Đây chính là Nạp Lan Yên Nhiên tiểu thư đi, nghe nói người vừa mới được Văn Lam Tông tông chủ nhận làm thân truyền đệ tử, đã đạt đến Bát Đoạn Đẩu Khí, thiên phú đúng là rất cao. " Tiêu Long nhìn Nạp Lan Yên Nhiên tán thưởng nói.

Nạp Lan Yên Nhiên là Đẩu Phá Thương Khung xem như là vận khí kém nhất một cái nhân vật. Ban đầu khi Tiêu Viêm mất hết tu vi, cho nên đến Tiêu Gia từ hôn, đồng thời lập ra ba năm ước hẹn.

Sau đó Tiêu Viêm có Dược Lão trợ giúp, một đường bật hack, tại vô số người ánh mắt bên trong đem nàng đánh bại, cũng từ đó về sau nàng luôn sống trong Tiêu Viêm bóng mờ.

Tổng kết lại một câu, nàng là một cái đáng thương nữ nhân.

" So với Tiêu Long đại ca còn kém xa. " Nạp Lan Yên Nhiên hơi xấu hổ nói.

Nàng vốn cho rằng mình thiên phú đã rất cao, nhưng hôm nay gặp được Tiêu Long nàng liền biết núi cao còn có núi cao hơn đạo lý.

Tiêu Long thiên phú vượt qua nàng không chỉ một bậc.

" Đây là Trúc Cơ Linh Dịch, dược tính rất ôn hòa, có thể tăng lên dưới đầu giả tộc độ tu luyện, tặng nó cho người. " lấy ra một bình trúc cơ linh dịch đưa cho Nạp Lan Yên Nhiên, Tiêu Long cười nhạt nói.

" Thật sao, có thể tăng lên ta tốc độ tu luyện. " Nghe vậy Nạp Lan Yên Nhiên hai mắt sáng lên.

" Đương nhiên, ta sẽ không lừa người. " Tiêu Long gật đầu nói.

Nghe vậy Nạp Lan Yên Nhiên nhìn qua mình phụ thân cùng gia gia một cái hỏi xem ý kiến.

Nạp Lan Tức cùng Nạp Lan Kiệt gật đầu một cái, xem như là đồng ý.

Thấy vậy, Nạp Lan Yên Nhiên mới nhận lấy trúc cơ linh dịch, đối với Tiêu Long cảm kích nói: " Cảm ơn người, Tiêu Long đại ca. "

" Không sao, dù sao hai gia tộc chúng ta có quan hệ tốt, trợ giúp người một chút cũng là chuyện nên làm. " Tiêu Long một mặt bình thản đáp.

Sau đó đám người liền ngồi xuống, thị nữ liền đi lên dâng trà cho bọn hắn.

" Tiêu Long hiền triết thật là người của Tiêu Gia a, lấy người thiên phú không thể không có một chút danh tiếng đi? " Nạp Lan tức tò mò hỏi.

Hắn cũng không phải là nghi ngờ Tiêu Long, mà chỉ tò mò mà thôi.

" Thật ra ta đang trong quá trình lịch luyện, mấy năm trước đã rời khỏi Tiêu Gia. " Tiêu Long đáp.

" Hóa ra là vậy, không trách chúng ta không nghe được về người một chút tin tức. "

Nghe vậy đám người gật đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Kết thúc báỉ phỏng

" Tiêu Long hiện diện tới để đồ là muốn tham gia luyện được sư đại hội sao? " Nạp Lan Kiệt hỏi.

" Ừm, dù sao luyện được sư đại hội cũng là gia mã đế quốc sự kiện lớn, tham gia để tích lũy thêm kinh nghiệm. Bởi vì một số nguyên nhân cho nên ta dùng tên giả là Long Nhất để che dấu thân phận, mong các vị giúp giữ bí mậtùm. " Tiêu Long cười nhạt nói.

" Có thể, chuyện này cũng không phải là chuyện gì khó khăn. " Nạp Lan túc gật đầu nói.

" Vậy ra người chính là vị kia trẻ tuổi Long Nhất luyện được sư a, mười lăm tuổi liền trở thành nhị phẩm luyện được sư, trong lịch sử của gia mã đế quốc cũng chưa từng có tiền lệ này. " Nạp Lan Kiệt hỏi kinh ngạc nói, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng.

Một đoạn thời gian trước xuất hiện một cái tên là Long Nhất trẻ tuổi nhất nhị phẩm luyện được sư, gia mã đế quốc đều bị chấn động khi biết được tin tức này.

Rất người đều đang chú ý đến hắn đây.

Vân Lam Tông, Hoàng Thất, Tam Đại Gia Tộc đều không ngoại lệ.

Năm xưa Đan Vương Cổ Hà cũng không có thành tựu như vậy, Long Nhất tìm lực so với Cổ Hà còn muốn kinh khủng, chỉ cần không chết yếu, sau này thành tựu tuyệt đối không nhỏ.

Nhưng ai lại đi nghĩ đến, vị kia Long Nhất luyện được sư lại là một cái Ô Thân Thành một cái tiểu gia tộc phổ thông con cháu đầu.

" Chỉ là may mắn mà thôi, gặp được một chút kỳ ngộ. "

" Người quá khiêm tốn rồi, Tiêu Long hiện diện bấy tuổi trẻ như vậy liền trở thành luyện được sư, lần này luyện được sư đại hội bên trong nhất định sẽ tỏa sáng đây, không có mấy người sẽ là người đối thủ. "

Hai bên nói chuyện khách khí qua lại, Nạp Lan Gia mấy người quả không hổ là sống lâu đại nhân vật.

Từ đầu đến cuối đều không một chút thăm dò Tiêu Long, để không làm mất lòng hắn, cho nên mới nói quả không hổ là đại gia tộc, rất quyết đoán đây.

" Thật không dám dấu diếm, hôm nay ta đến đây ngoại trừ để báỉ phỏng nạp lan gia, còn có mục đích khác. " Tiêu Long đột nhiên nói.

" Tiêu Long hiện diện mời nói, nếu như có thể giúp đỡ, nạp lan gia tuyệt đối sẽ dốc hết sức. " Nạp Lan Túc gật đầu nói, trong thời trong lòng có chút vui mừng. Đây chính là cơ hội tốt để cùng Tiêu Long lôi kéo quan hệ.

" Ta từ Mê Đặc Nhĩ gia tộc nghe nói Nạp Lan gia có một gốc Thất Huyền Thanh Liên Tiên, không biết có thể cùng ta trao đổi không? "

Thất Huyền Thanh Linh Tiên, đây là một loại gốc cây đặc biệt, loại rễ của gốc cây này có thể đề luyện ra một loại vật chất lỏng cực kỳ huyền ảo, mà loại vật chất này là được vật hồi phục linh hồn lực lượng tốt nhất.

Khôi phục linh hồn được vật rất quý hiếm, Tiêu Long cũng không có ý định bỏ qua, sau này rất có thể sẽ cần thiết.

" Chúng ta bên này đúng là có một gốc Thất Huyền Thanh Linh Tiên, không cần phải trao đổi, ta có thể đem nó tặng không cho người. " Nạp Lan Kiệt không chút do dự nói.

Thất Huyền Thanh Linh Tiên mặc dù quý hiếm, nhưng nó đối với luyện được sư mới có tác dụng lớn nhất. So với hai viên Đấu Linh Đan của Tiêu Long, nạp lan gia bỏ ra một gốc Thất Huyền Thanh Linh Tiên đã là quá hời.

Hơn nữa nếu chỉ vì một gốc được liệu mà mặt dày cùng Tiêu Long giao dịch, sau này bọn hán quan hệ cũng chỉ có dừng lại không thể tiến thêm.

Cho nên Nạp Lan Kiệt liền không chút do dự cho không Thất Huyền Thanh Linh Tiên.

" Lão gia từ quả nhiên sáng khoái, Thất Huyền Thanh Linh Tiên ta xin nhận, sau này có việc cần ta giúp, ta sẽ dốc hết sức. " Tiêu Long gật đầu cười đáp.

" Tiêu Long người quá khách khí rồi, lấy hai gia tộc chúng ta quan hệ, giúp đỡ lẫn nhau là chuyện nên làm. " Nạp Lan Kiệt cười nói.

Sau đó Nạp Lan Kiệt liền sai người lấy tới Thất Huyền Thanh Linh Tiên.

Đem đồ vật nhận lấy, Tiêu Long liền đám người cáo từ.

" Tiêu Long đại ca, sau này có thời gian, nhất định phải đến tìm ta a. " Nạp Lan Yên Nhiên đối với Tiêu Long cười nói, to tròn hai mắt tràn đầy mong đợi.

" Có thời gian ta sẽ tới, hơn nữa người cũng có thể đến Mễ Đặc Nhĩ gia tộc tìm ta, hiện tại ta đang ở tạm nơi đó. " Tiêu Long gật đầu cười nói.

Nghe vậy Nạp Lan Kiệt cùng Nạp Lan Túc hai người nhìn nhau một cái, như có điều gì suy nghĩ.

Cùng Nạp Lan Yên Nhiên nói thêm mấy lời, Tiêu Long liền rời đi.

" Xem ra Tiêu Long cùng Mễ Đặc Nhĩ gia tộc có không nhỏ quan hệ a. " Nạp Lan Kiệt thần sắc bình thản nói.

" Ta nghe nói Mễ Đặc Nhĩ Nhã Phi giống như có một cái thần bí hôn phu, tám chín phần mười là tiểu tử này. " Nạp Lan Túc gật đầu nói.

" Đoạn thời gian trước khi Băng Hoàng trở về, thực lực cũng tiến thêm một bước lớn, hơn nữa còn rất coi trọng Nhã Phi, mà nàng cũng từ một cái không có tu luyện thiên phú biến thành thiên tài, xem ra cùng tiểu tử này không thoát khỏi quan hệ. " Nạp Lan Kiệt gật đầu tán đồng nói.

" Phụ Thân, người cho rằng là sau lưng Tiêu Long vị kia thần bí luyện được sư ra tay sao? " Nạp Lan Túc nghi ngờ nói.

" Chắc chắn là vậy, cũng chỉ có dạy ra Tiêu Long dạng này thiên tài mới có thể có đại thủ bút như vậy. " Nạp Lan Kiệt gật đầu cười khổ nói.

Sau đó hán lại nói tiếp.

" Tiêu Long sau này nhất định sẽ hóa rồng, nhất định phải thật tốt giao hảo. "

" Ta minh bạch, thừa phụ thân. "

Sau đó hán lại nhìn về phía mình nữ nhi như rơi vào ái tình thiếu nữ bộ dáng, Nạp Lan Túc không khỏi thở dài.

" Nếu như không phải là Yên Nhiên đã cùng Tiêu Viêm đính hôn, ta thật muốn đem nàng gả cho Tiêu Long đây. "

Tiêu Long so với Tiêu Viêm tốt nhiều lắm, cho dù Tiêu Viêm có là thiên tài đi nữa, nhưng bối cảnh lại không có.

Nạp Lan Yên Nhiên sau này sẽ là Vân Lam Tông tông chủ, hai người khẳng định là rất khó đến với nhau.

Nghe vậy Nạp Lan Kiệt cũng thở dài một hơi, hán bây giờ có chút hối hận tại sao lại sớm như vậy cho Yên Nhiên lập hôn ước.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Lam Nguyệt tâm

Quay trở lại Mễ Đặc Nhĩ gia tộc đình viện, lúc này chúng nữ đều đã trở về.

" Tiêu Long, ta có chuyện muốn cùng người nói. " Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long nói, thần sắc có chút không vui.

" Có chuyện gì sao? "

" Qua phòng ta đi. "

" Qua phòng người? " Tiêu Long hơi kinh ngạc nói, trong đầu không khỏi hiện ra một số không thích hợp thiếu nữ hình ảnh.

Không phải đâu, bây giờ nữ hài lại chủ động như vậy? Mặc dù hán đúng thật là thích Lam Nguyệt, nhưng bây giờ hán còn chưa thành niên a.

"Đừng suy nghĩ lung tung, ta có chuyện muốn cùng ngươi nói mà thôi, liên quan đến tu luyện phương diện." Nhìn xem Tiêu Long cái kia kinh ngạc hai mắt, Lam Nguyệt liền biết hắn đang suy nghĩ gì, không khỏi lườm Tiêu Long cái, oán trách nói.

"Khụ!! Như vậy chúng ta đi thôi." Tiêu Long ho khan một tiếng, hơi xấu hổ nói.

Sau đó Lam Nguyệt liền mang theo Tiêu Long đi vào phòng mình.

"Có chuyện gì sao, Lam Nguyệt? Ngươi giống như là tâm trạng không được tốt?" Tiêu Long nghi hoặc nói.

Trầm mặc một lát, Lam Nguyệt liền nhìn Tiêu Long phức tạp nói.

"Tuyệt Lam trở thành Đấu Vương là do ngươi giúp nàng?"

Lam Nguyệt trong lòng lúc này cảm thấy rất không cam lòng.

Nàng rõ ràng là trước nhất cùng Tiêu Long đi chung một chỗ, hai người đồng hành với nhau cũng được một năm rồi, nàng bây giờ chỉ mới trở thành Đấu Linh đỉnh phong mà thôi.

Còn Tuyệt Lam rõ ràng mới đến có ba ngày, mà hôm qua nàng chỉ là một cái vừa được Tiêu Long truyền cho công pháp Đấu Giả, bây giờ nàng trực tiếp bay lên thành Đấu Vương, tu vi vượt qua nàng.

Lam Nguyệt cũng không biết từ lúc nào lại để ý đến Tiêu Long nhiều như vậy.

Nghe được Tuyệt Lam lời nói, Tiêu Long liền đoán được nàng đang nghĩ gì.

"Lam Nguyệt, không phải là ta thiên vị, nhưng phương pháp của ta cho Tuyệt Lam sử dụng rủi ro quá lớn. Mặc dù Tuyệt Lam đã thành công thông qua khảo hạch, nhưng nàng tính cách lúc này đã thay đổi, trở nên hiếu chiến cùng thị huyết hơn trước, ngươi cũng đã nhận ra rồi đi."

Tuyệt Lam đúng là thành công luyện hóa Demon Extract, nhưng nàng cũng không còn là trước kia Tuyệt Lam, mà là một cái toàn thân mọc gai độc bông hoa.

Chỉ cần ở trong chiến đấu, Tuyệt Lam tuyệt đối sẽ bạo phát ra điên cuồng ham chiến.

Nghe vậy Lam Nguyệt không khỏi trầm mặc, nàng đúng thật là nhận ra.

Chỉ là bị một cái mới tới thị nữ vượt qua, để cho Lam Nguyệt rất khó chịu.

"Lam Nguyệt, con đường tu hành không thể vội vàng. Ta đúng là có thể trong nháy mắt để ngươi đạt được lực lượng, nhưng nếu dùng cách này ngươi sẽ không còn là chính ngươi, cũng không còn là ta biết Lam Nguyệt, ta không muốn như vậy, cũng không muốn vì tùy hứng mà phải ân hận suốt đời."

"Ta đã hứa với phụ thân ngươi sẽ chăm sóc cho ngươi thật tốt. Ngươi cũng không cần phải vội vàng, Tuyệt Lam mặc dù trở thành Đấu Vương, nhưng trong nửa năm này nàng phải vững chắc lại căn cơ, tu vi sẽ không thể tăng lên. Bây giờ ngươi đã là Đấu Linh đỉnh phong, trong vòng nửa năm ngươi không có tự tin vượt qua nàng hay sao?"

"Ngươi nói đúng, Tiêu Long!! Ta làm sao có thể bại bởi một cái mới đến nha đầu đây, hãy chờ xem, ta nhất định sẽ siêu việt nàng đấy. Ta sẽ ngay lập tức bế quan, nếu không đột phá Đấu Vương, ta sẽ không xuất quan."

Nghe được Tiêu Long giải khai khúc mắc, Lam Nguyệt một lần nữa lấy lại tự tin.

"Đây mới là ta biết Lam Nguyệt, vừa xinh đẹp vừa tự tin." Tiêu Long cười nói, bàn tay vuốt nhẹ Lam Nguyệt tinh xảo gương mặt đẹp, trong ánh mắt đầy nhu tình.

Ngay lập tức, Lam Nguyệt liền bị Tiêu Long cái này thân mật hành vi làm cho gương mặt đỏ bừng, trong lòng hiện lên một cỗ mừng rỡ cảm giác, băng lam hai mắt cũng hiện lên một tia ngượng ngùng.

Nhìn xem trước mắt quen thuộc thiếu nữ có dạng này ngượng ngùng biểu hiện, Tiêu Long rốt cuộc cũng không nhịn được cúi đầu xuống chiếm lấy Lam Nguyệt môi anh đào.

"Ngô..."

Bị Tiêu Long hôn Lam Nguyệt gương mặt càng thêm đỏ bừng, hai mắt nhắm lại yên lặng hưởng thụ cái này hạnh phúc khoảnh khắc.

Tiêu Long ôm lấy Lam Nguyệt eo thon, đem nàng ôm vào lòng.

Được một lúc, hai người mới tách ra.

Lam Nguyệt gương mặt đẹp đỏ bừng một mảnh, sau đó liền hiện lên bối rối, nhanh chóng đem Tiêu Long đẩy ra ngoài cửa.

"Ta... ta còn phải bế quan..."

Àm!!!

Nói xong, Lam Nguyệt liền đóng cửa lại.

Cô nàng này ngượng ngùng lên thật đáng yêu.

Tiêu Long bất đắc dĩ lắc đầu cười một tiếng, sau đó liền rời đi.

Nằm trên giường Lam Nguyệt hai tay ôm lấy mình đồ bưng gương mặt, nhớ lại lúc này hai người hôn nhau cảnh tượng lúc, trái tim đập rộn lên.

Mãi đến một giờ sau đó nàng mới bình tĩnh lại, rồi bắt đầu tiến vào tu luyện trạng thái.

.....

"Thiếu nữ môi hồng có hương vị thế nào a, chủ nhân."

Nấp ở bên ngoài Tuyết Nữ cũng đã chứng kiến mọi thứ, nhìn thấy Tiêu Long đi ra liền bắt đầu dờ giọng trêu chọc.

"Tuyết Nữ, ngươi có phải hay không lá gan ngày càng lớn, dám trêu chọc chủ nhân, có tin hay không ta trừng phạt ngươi." Tiêu Long lườm nàng một cái uy hiếp nói.

"Nếu chủ nhân muốn trừng phạt Tuyết Nữ, Tuyết nữ tự nhiên sẽ không phản kháng, như vậy, ngươi muốn trừng phạt ta ra sao đây, chủ nhân." ném cho Tiêu Long một cái mị nhãn, Tuyết Nữ vũ mị cười nói.

Quả thật là chính danh một cái hồ ly tinh, tưởng ta không dám làm gì ngươi sao!!

Tiêu Long thầm nghĩ, sau đó ánh mắt liền đặt ở sau lưng Tuyết Nữ sáu cái hồ vĩ, khóe miệng lập tức nhếch lên.

Sau đó Tiêu Long liền không nói hai lời, nhanh chóng đem Tuyết Nữ ôm lấy chạy nhanh vào trong phòng.

"Chủ Nhân, ngươi muốn làm gì..." nằm trên giường Tuyết Nữ nhìn xem mặt đầy ý xấu Tiêu Long, sâu trong mắt cũng hiện lên một tia ngượng ngùng bối rối.

Tiêu Long cũng không có trả lời nàng, hai tay nhanh chóng đem sau lưng nàng hồ vĩ bắt lấy.

"Ừm..."

Một đạo ngượng ngùng âm thanh tại trong miệng Tuyết Nữ phát ra, ngay lập tức nàng liền không khỏi lấy tay che lại miệng, gương mặt xinh đẹp hiện lên một đạo say lòng người ngượng ngùng xấu hổ.

"Chắc chắn, cảm giác rất mềm mại và thoải mái mà." Tiêu Long nhẹ giọng cảm thán, động tác trong tay không chút nào dừng lại.

Hắn rất muốn làm chuyện này lâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Luyện Được Sư Công Hội tổng bộ

Tiêu Long cũng chỉ đối với Tuyết Nữ đuôi tò mò mà thôi, cũng không có đối với nàng làm gì.

Sau khi đã thỏa mãn, hắn mới buông tha Tuyết Nữ.

Tuyết Nữ gương mặt đỏ bừng nằm nghiêng người trên giường, hơi thở có chút dốc, trước ngực phập phồng. Trên đầu lộ ra một đôi bạch sắc tai thú, sau lưng sáu cái đuôi tùy ý đong đưa nhẹ nhàng qua lại, lướt qua nàng cái kia mềm mại hoàn mỹ đáng người, cả người tản mát ra một loại khiến cho nam nhân phải điên cuồng phong tình mị lực.

Nếu không biết chuyện thì người khác sẽ cho rằng nàng vừa mới cùng nam nhân mây mưa qua đây.

Tiêu Long lúc này đã rời đi, hắn muốn đi đăng ký tham gia luyện được sư đại hội.

" Hồng chủ nhân, đem ta làm thành như vậy liền phải tay rời đi, thật đúng là đàn a.... "

Tuyết Nữ oán trách quyền rũ âm thanh nhỏ bé vang lên trong phòng, tuy nhiên lại không có người nghe được.

.....

Tại một ngã tư đường. Một tòa kiến trúc cực kỳ khổng lồ, hơn nửa quanh năm được bao phủ bởi nhàn nhạt sương khói hương diễm, nơi tòa nhà vẫn đứng sừng sững, cánh cổng cao lớn. Luyện được sư công hội năm chữ to rồng bay phượng múa, lóe ra quang mang nhàn nhạt. Khiến cho người qua đường, nhìn không được hưởng ánh mắt kính sợ, nhanh chóng đi qua.

Là Gia Mã đế quốc luyện được sư tổng bộ. Cho dù đế quốc hoàng thất đích thân đế vương đến đó, cũng có điểm khiêm nhường.

Dù sao tòa kiến trúc cũng là của luyện được sư. Bọn hắn có khả năng tạo thành sức mạnh. Đủ để làm cho cả đế quốc bị chấn động, bọn hắn là chức nghiệp cao quý trên toàn đầu khí đại lục.

Tại đó ngoài cửa lớn của luyện được sư công hội, những luyện được sư ngày thường khó nhìn thấy, đều là cước bộ vội vã, y phục luyện được sư trên cơ thể cũng không giống nhau, kiêu ngạo biểu thị công khai đăng cấp của bọn hắn.

Đứng ở ngoài cổng, Tiêu Long ngẩng đầu nhìn vào khí thế hào hùng của luyện được sư tổng bộ. Nhìn không được than thở lắc lắc đầu, loại khí thế này, không then là vị trí đứng đầu luyện được sư của Gia Mã đế quốc.

Sau đó lắc đầu một cái, nhấc chân quay về phía luyện được sư công hội đi vào.

Tuổi còn trẻ Tiêu Long, lại ăn mặc trên người nhị phẩm luyện được sư trang phục cùng huy chương không thể không khiến người khác chú ý, bất quá cũng không có người bắt chuyện, mỗi người đều bận việc của mình.

Bước vào đại môn luyện được sư, một cỗ mùi hương nồng đậm phả vào mặt, khiến người nhìn không được hít một hơi tâm lý thoải mái đưa mắt nhìn bốn phía.

Luyện được sư công hội diện tích cực kỳ rộng lớn. Đại khái chia làm đông nam tây ba cái khu vực.

Tại mặt đông là đại sảnh, gồm nhiều bậc đá dùng không ít nham thạch chế tạo thành, tại phía sau bậc đá. Một ít luyện được sư thân mang trường bào. Mà phía trên bậc đặt không ít các loại được tài khác nhau, cùng với bình ngọc. Quyền trục và nhiều thứ khác cũng xuất hiện, theo hình dạng này, nơi này tựa hồ là thuộc khu vực giao dịch

Phía nam đại sảnh, còn có không ít lò đan đang thiêu đốt rừng rực, một ít luyện được sư đang ở phía sau đan lò. Sắc mặt nghiêm túc không chế hỏa hậu, tại chung quanh bọn họ gồm nhiều luyện được sư cấp thấp đang chỉ trở, thấp giọng trao đổi kinh nghiệm luyện đan.

Phía tây đại sảnh thật khác xa với hai nơi còn lại, không thể nghi ngờ là im lặng hơn rất nhiều. Tại hành lang, thậm chí còn có hộ vệ đứng nghiêm trang. Tựa hồ chỉ có loại cấp bậc đích luyện được sư, mới có tư cách tiến vào trong đó. Một ít cấp thấp luyện được sư ngẫu nhiên đi ngang qua nơi đó, đều hướng ánh mắt kính sợ vào nơi đó.

Tiêu Long ánh mắt nhìn chung quanh, sau đó là nhấc chân quay về khu vực giao dịch bước đi.

Hắn nhớ rõ trong nguyên tác Tiêu Viêm là từ nơi này giao dịch được một khối ngọc phiến có ẩn chứa Thiên Hóa Tam Huyền Biến, cũng không biết bây giờ có tồn tại hay không, dù sao sớm hơn tám năm, Tiêu Long cũng không có ôm hy vọng gì.

Đi dạo một vòng Tiêu Long có chút thất vọng, không chỉ không có được thứ mình muốn, đại đa số vật phẩm ở nơi này đều không chút nào có giá trị với hắn.

Được liệu thì hắn không thiếu, chỉ cần hắn muốn, Mễ Đặc Nhĩ gia tộc liền giúp hắn thu thập tốt nhất được liệu. Có giá trị nhất cũng là một ít thú hỏa, bất quá thú hỏa đối với Tiêu Long tới nói là không thiếu.

Cho dù hiện tại Tuyết Mị cùng Lâm Phi đang sử dụng cũng là Lục Cấp Thú Hỏa, những cái này tứ cấp ngũ cấp thú hỏa đối với hắn cũng vô dụng.

Ly khai chỗ này, Tiêu Long thuận thế hướng về tây khu, nơi đó là gia mã đế quốc luyện được sư công hội phân bộ khu vực.

Ngay khi hắn dự định tiến vào, trước cửa đã bị hai gã hộ vệ ngăn cản.

" Phiền toái giúp ta thông báo một tiếng hắc nham thành Phát Lan Khắc đại sư nói có Long Nhất đến gặp." Nhìn hai gã thủ vệ sắc mặt lạnh lùng, Tiêu Long cười nói.

Ánh mắt liếc qua Tiêu Long trước ngực nhị phẩm luyện được sư, hai gã thủ vệ ánh mắt lộ ra hứa chút kinh dị, tuổi trẻ như thế đã là nhị phẩm luyện được sư, thật đúng là hiếm thấy, lập tức trên khuôn mặt lạnh lùng cũng là dịu đi một chút, hơi hơi gật gật đầu, nói hắn chờ một lát, một người lui ra phía sau, sau đó nhanh chóng tiến lên lui.

Một lát sau đó, hộ vệ trở lại, bên cạnh còn đi theo một cái Tiêu Long quen thuộc lão giả, trên khuôn mặt thể hiện vẻ vui sướng.

"Long Nhất người cuối cùng cũng đến, ta còn tưởng người sẽ không tham gia luyện được sư đại hội đây." nhìn Tiêu Long, Phát Lan Khắc vui mừng cười nói.

"Lâu rồi không gặp, Phát Lan Khắc đại sư." Tiêu Long đối với Phát Lan Khắc gật đầu chào hỏi một tiếng.

"Đã tới rồi thì tốt, mau theo ta đi vào, để ta giới thiệu cho người một vị bằng hữu của ta."

Nghe vậy Tiêu Long gật đầu đáp ứng, sau đó đi theo Phát Lan Khắc đi vào bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Quán quân quyền lợi

"Tiểu tử, lúc rời khỏi Hắc Nham Thành đi tới Băng Thiên Sơn Mạch gần ba tháng trở về cũng không chịu ở lại lâu một chút liền vội vàng mang người rời đi. Đúng rồi, Tuyệt Mị cùng Lâm Phi tu hành thế nào, đoạn thời gian trước các nàng đã trở thành nhất phẩm luyện được sư." "

Phát Lan Khắc nhẹ giọng than một tiếng.

"Các nàng tu hành rất tốt, không đến mấy tháng liền có thể đột phá." "

Thành tam phẩm luyện được sư.

Tiêu Long âm thầm bổ sung.

"Các nàng thiên phú đúng thật là rất tốt, cũng rất nỗ lực, nếu không phải bị người ra tay trước, ta liền muốn nhận các nàng làm đệ tử." Phát Lan Khắc bắt đầu dĩ nhiên nói.

"May mắn mà thôi." Tiêu Long mỉm cười nói.

Phát Lan Khắc ánh mắt chậm rãi đảo qua Tiêu Long, sau một lúc lâu, trong thanh âm khó che dấu được sự kinh ngạc: "Hảo tiểu tử a, một năm không thấy, thực lực tăng mạnh a? Từ đầu sư tăng lên đến Đại Đầu Sư." "

"May mắn mà thôi." Tiêu Long mỉm cười nói.

"Sách sách, thật sự là cái tiểu tử không tồi a, thiên phú bậc này, thật sự là làm cho người ta trợn mắt há mồm, không biết là lão gia nào, may mắn tìm được đệ tử tốt như vậy a." Phát Lan Khắc khen không dứt miệng nói, thần tình tỏ ra hâm mộ.

Tiêu Long mỉm cười, vẫn chưa vẫn không nói gì, cước bộ không vội cùng áo thác bảo trì ở cùng đường thẳng song song

"Tới rồi." "

Hai người cước bộ đi qua mấy gian đại ốc xa hoa, cuối cùng ở một căn phòng rộng lớn.

Đẩy cửa đi vào trong, một cái lão nhân đang ngồi chờ ở bên trong, trước ngực hắn có gắn một cái tứ phẩm luyện được sư huy chương.

"Áo Thác, để ta giới thiệu cho người, đây chính là ta cùng người nhắc qua vị kia Long Nhất." Phát Lan Khắc đem Tiêu Long giới thiệu.

"Gặp qua Áo Thác đại sư." Tiêu Long nhìn Áo Thác hơi cung kính nói.

Hắn kính trọng áo thác không phải là vì đối phương tứ phẩm luyện được sư thân phận mà là kính trọng hắn tuổi tác.

"Quả nhiên là trẻ tuổi, đúng là tuổi trẻ tài cao a." "

Nhìn ra được Tiêu Long tuổi tác cùng tu vi, Áo Thác không khỏi than nhẹ một tiếng.

Trước đây nghe Phát Lan Khắc nhắc qua Tiêu Long, hắn còn không tin, bây giờ gặp mặt hắn không tin cũng không được.

"Ha ha...Long Nhất, người lần này đến gia mã thánh thành, nói vậy cũng là vì luyện được sư đại hội mà tới?" Áo thác ngồi trên ghế cười nói.

Nghe lời này của áo thác, một bên Phát Lan Khắc ánh mắt cũng sáng lên, vội vàng đem ánh mắt hướng Tiêu Long, hắn tự nhiên là biết, này tiểu tử này thuộc loại thiên tài còn phải kém xa hắn, nếu như Long Nhất tham gia luyện được sư đại hội, nhất định là ứng viên của giải quán quân.

" Không sai, ta muốn tham gia luyện được sư đại hội. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Nếu là người có thể ở luyện được sư đại hội trở hết tài năng, tiền đồ khẳng định là một con đường bằng phẳng a, đến lúc đó sẽ không ít thể lực cường đại sẽ đến mời người gia nhập. Mà người danh vọng cùng địa vị tại Gia Mã đế quốc, cũng được đề cao. "

" Phải biết rằng, năm đó đan vương cổ hà, nhờ như vậy mà nổi lên. "

Áo Thác cùng Phát Lan Khắc cười nói.

" Thật có lỗi, ta không thích đầu nhập vào bất cứ thể lực gì. " Tiêu Long lắc lắc đầu một cái nói, sau đó lại cười nói tiếp: " Cho nên vẫn là nói cho ta nghe một chút, có cái gì chỗ tốt? Ta vẫn là quan tâm phần thưởng hơn. "

Nếu muốn hấn có thể tự thành lập một cái không so với Vân Lam Tông yếu thậm chí là hơn một chút thể lực, cần gì phải gia nhập vào thể lực khác.

" Tiểu tử người đúng là hám lợi a. "

Áo Thác cười khò cùng Phát Lan Khắc nhìn nhau liếc mắt một cái.

Áo Thác bắt đầu đi lắc lắc đầu, chậm rãi giải thích.

" Dựa theo quy củ, mỗi một quán quân của luyện được sư đại hội, đều sẽ trở thành trưởng lão vinh dự của luyện được sư công hội, hưởng thụ cùng các nguyên lão đồng cấp khác phúc lợi cùng quyền lực. Đến lúc đó, người còn có thể tới bất kỳ phân hội luyện được sư ở Gia Mã đế quốc, được sự trợ giúp trong khoảng quyền lực nắm giữ. Hơn nữa, công hội chiếm giữ được liệu quý giá, người có thể ưu tiên đòi lấy. "

" Đứng rồi, toàn bộ gia ma đế quốc, có tư cách hưởng thụ loại đãi ngộ này, sẽ không vượt qua mười lăm người, chỉ cần trở thành trưởng lão danh dự của luyện được sư công hội, bất kỳ thể lực gì, trước mặt người cũng phải cân nhắc ba phần, kể cả hoàng thất, Vân lam tông! Luyện được sư công hội hoàn toàn có tư cách nói lời này. "

" Vậy còn quán quân phần thưởng? " Tiêu Long hỏi.

Nếu là Dung Linh Đan đan phương thì tốt rồi, tiếp theo thu phục Medusa Nữ Vương liền dễ dàng.

" Là Lục phẩm đan phương Đầu Linh Đan. " Áo Thác nói.

Nghe vậy Tiêu Long thần sắc hiện lên một tia thất vọng.

" Người giống như rất không thích phần thưởng này? "

Nhìn Tiêu Long biểu hiện, Phát Lan Khắc tò mò hỏi.

" Cái ta đang cần là Dung Linh Đan đan phương, không biết sau khi kết thúc ta có thể đổi Đan Phương hay không? " Tiêu Long hỏi.

Dung Linh Đan, là một loại đan dược có thể làm cho linh hồn cùng thân thể dung hợp, bất quá đối với linh hồn mà nói, cũng là một loại thuốc tuyệt hảo, nó không chỉ có thể khiến cho linh hồn lực lượng rất nhanh hồi phục, còn có thể đem linh hồn từng bị thương hoàn toàn chữa trị.

" Đương nhiên là có thể, chỉ cần người trở thành Quán Quân, liền trở thành trưởng lão vinh dự của luyện được sư công hội. Đến lúc đó đừng nói là trao đổi đan phương, trực tiếp mượn cũng được. " Phát Lan Khắc cười nói.

" Nếu đã như vậy, Quán Quân là ta buộc phải lấy được. " Tiêu Long hai mắt lóe lên một tia kiên quyết.

" Có lòng tin như vậy là tốt, lấy người thiên phú, đại hội lần này e là không có mấy người là đối thủ của người. " Phát Lan Khắc vui mừng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Luyện Được sư đại hội bắt đầu

Nghe được Tiêu Long đáp ứng, Áo Thác cùng Phát Lan Khắc đều là thở phào một hơi.

Tiêu Long là phân hội bọn họ đăng ký, nếu như hấn đại biểu cho Hắc Nham thành phân hội tham gia luyện được sư đại hội chiếm được thành tích, như vậy bọn họ Hắc Nham thành phân hội, cũng tự nhiên cũng sẽ giành được vinh quang, như vậy trong vòng một năm sẽ được bài danh thượng bảng, sẽ có bước tiến thật lớn.

Cùng Áo Thác và Phạt Lan Khắc nói một chút, sau đó Tiêu Long liền rời đi.

Một tháng sau đó, Luyện Dược Sư đại hội cũng bắt đầu.

Tiêu Long cũng đã sớm đến luyện dược sư công hội chờ đợi.

Đợi một lúc lâu, thời gian cũng đã đến, phó hội trưởng Thiết Mễ Nhĩ xuất hiện.

Thiết Mễ Nhĩ đem ánh mắt dò về phía dưới mọi người, ngón tay chỉ vào vị trí bên trái đại sảnh, nơi đó vách tường, hạ xuống rất nhiều tấm rèm màu đen: "Mỗi phía sau một cái rèm, đều có một cái phòng nhỏ dành cho một người, đó là trường thi của các ngươi..."

"Mọi người đều biết, dược liệu đề luyện, là một bước rất quan trọng khi luyện chế đan dược, mà các ngươi lần này trải nghiệm, chính là khảo cứu đối với đề luyện dược liệu..."

"Ở trên bàn phía trong mỗi phòng, dược liệu cần để trải nghiệm đã chuẩn bị đầy đủ, việc các ngươi cần phải làm đó là tại thời gian nhất định ở bên trong, đem dược liệu đề luyện đến khả năng đạt đủ độ thuần cự hạn có thể."

Nói xong Thiết Mễ Nhĩ chỉ vào đồng hồ cát trên bàn, liếc mắt nhìn những thanh niên phía trước, thân nhiên cười nói tiếp.

"Khi đồng hồ cát hoàn toàn chảy hết, vẫn không hoàn thành đề luyện, cũng sẽ thất bại. Nếu thành công, các lão gia hỏa chúng ta sẽ giám định, nếu như các ngươi đề luyện ra dược liệu, vẫn chưa đạt tới yêu cầu của chúng ta, đồng dạng là sẽ nhận thất bại, mà kết cục thất bại, đó là mất đi tư cách tham gia thi đấu."

Nghe tròng phạt khi thất bại nghiêm khắc như thế, phía dưới người tuổi trẻ tham gia hai mặt nhìn nhau, trừ bỏ số ít người ở ngoài, sắc mặt đều hơi có chút biến hóa.

Ánh mắt chậm rãi đảo qua phía dưới, Thiết Mễ Nhĩ ánh mắt đột nhiên dừng ở trên người Tiêu Long đang khoanh tay đứng vị trí.

Nhìn sắc mặt bình thản của hắn, không khỏi sững sờ, trong lòng âm thầm lẩm bẩm: "Tiểu gia hỏa thật đúng là trẻ tuổi a, tuổi còn trẻ, tâm tính vững chắc, thiên phú cao, lần này Hồng Nha có đối thủ."

Trước đó hắn có nghe Áo Thác cùng Phạt Lan Khắc kêu chú ý đến Tiêu Long một chút.

Đối với Tiêu Long cái này trẻ tuổi nhất nhị phẩm Luyện Dược Sư, Thiết Mễ Nhĩ vẫn là rất coi trọng, chờ xem hắn biểu hiện.

Sau đó Thiết Mễ Nhĩ liền hô lên một tiếng bắt đầu.

Nghe vậy, trong đại sảnh mọi người đang túm năm tụm ba, mỗi người đều hướng về bên trái đi đến, sau đó vén bức màn che màu đen, đi vào.

Tiêu Long cũng tìm một cửa màn che đi vào.

Tiến vào sau bức màn, một cái phòng nhỏ xuất hiện ở trong tầm mắt Tiêu Long, căn phòng cũng không rộng lớn, bất quá được bài trí sạch sẽ, tại sát tường của căn phòng, có một thạch bàn, phía trên, bày đặt một cái đồng hồ cát, cùng với vài loại dược liệu chỉnh tề.

Đi tới bên cạnh thạch bàn, Tiêu Long ánh mắt đảo qua một khối dược liệu màu đen, trong ánh mắt rõ ràng hiện lên một nét thoáng kinh ngạc, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Quả nhiên là một gốc Hắc Thiết Linh Hiệp, cùng nguyên tác không khác gì."

Hắc Thiết Linh Hiệp thứ này đề luyện phải tiêu hao rất nhiều khí lực a, loại này khảo hạch tuyệt đối sẽ đem phân nửa thí sinh đánh rớt.

Sau đó Tiêu Long từ trong Nạp Giới lấy ra một cái tinh xảo Tử Sắc Dược Đỉnh.

Sau đó một đoàn lục sắc hỏa diễm xuất hiện, hẳn nhưng là một cái ngũ phẩm luyện dược sư, đề luyện hắc thiết linh hiệp, thật ra không có bao nhiêu vấn đề.

Linh hồn lực lượng chậm rãi lộ ra bên ngoài cơ thể, sau đó khống chế đoàn lục sắc hỏa diễm, chậm rãi quán chú tiến nhập bên trong đỉnh lò, nhất thời, được đỉnh lạnh lẽo, bắt đầu nóng dần lên, lục sắc hỏa diễm cũng ở bên trong đó bốc lên lượn lờ.

Nhàn nhạt nhìn lục sắc hỏa diễm sáng ngời, Tiêu Long bàn tay giương lên, hắc thiết linh hiệp liền rời khỏi tay phóng vào trong dược đỉnh, Tử sắc hỏa diễm mãnh liệt dâng lên, đem nó bao vây vào trong bắt đầu mãnh liệt thiêu đốt.

Mười ngón linh hoạt ở trước người khiêu động, sau một lát Tiêu Long khống chế càng thêm thuận tay, con mắt cũng từ từ nhắm lại, toàn bộ dựa vào cảm giác, khống chế nhiệt độ của hỏa diễm...

Tại đề luyện lúc này, cát trong chiếc đồng hồ đặt trên thạch bàn, cũng đang dần dần giảm xuống.

Rất nhanh thời gian đã trôi đi qua phân nửa.

Ở bên ngoài Thiết Mễ Nhĩ đám người cũng đang bàn tán xem người nào đạt thành tích tốt nhất.

"Người cho rằng lần này ai có thể lấy được thành tích kiệt xuất nhất?" Áo Thác gật đầu, bụng chén trà trước mặt nhọt nhọt nhấp một ngụm, cười hỏi.

"Năm nay luyện được sư đại hội cũng chỉ có hai người đáng chú ý, một cái chính là Long Nhất, hắn thiên phú tại gia mã đề quốc chưa từng xuất hiện qua, qua một năm, hắn trưởng thành đến mức nào không ai biết, rất đáng mong đợi."

"Một người khác là Hồng Nha, nghe nói hắn được Pháp Mã hội trưởng chỉ đạo qua, năm nay mới hai mươi ba tuổi, ba tháng trước đã là Tam Phẩm luyện được sư."

Thiết Mễ Nhĩ cười nói.

"Xem ra năm nay luyện được sư đại hội không có bao nhiêu xuất sắc hạt giống a." Phát Lan Khắc cười khổ nói.

Nghe vậy những người khác cũng gật đầu bất đắc dĩ.

Lần này tham gia luyện được sư đại hội tam phẩm luyện được sư cũng không phải số ít, tuy nhiên đó đều là những người đã sắp đạt đến ba mươi tuổi rồi, không đáng chú ý. Cũng chỉ có Tiêu Long cùng Hồng Nha mới được xem là thiên tài chân chính.

"Ta vẫn cảm thấy Hồng Nha là có khả năng lớn đạt được quán quân, Long Nhất thiên phú cho dù có cao đến đâu, cũng không thể trong một năm đạt đến Tam Phẩm Luyện Được Sư đi." Thiết Mễ Nhĩ lắc đầu cười nói.

"Ta vẫn coi trọng Long Nhất hơn, đừng dùng lễ thường để suy đoán một cái thiên tài, hơn nữa còn là thiên tài trong thiên tài." Áo Thác nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Toàn trường chấn động

Ngay khi cát trong đồng hồ chảy xuống còn sót lại một phần tư lúc, một bức màn che mảnh khể động. Nhất thời, trên đài cao vài đạo ánh mắt. trong nháy mắt phóng ra, gắt gao nhìn chăm chú vào nơi đó.

Một cánh tay từ trong bức màn vươn ra, tiếp theo lộ ra khuôn mặt một thanh niên anh tuấn, mang theo vẻ tự tin chậm rãi đi ra.

"Quả nhiên là hắn." trên đài đám người gật đầu lầm bầm một tiếng.

Thanh niên này là Hồng Nha, chính là đợt này luyện được sư đại hội hạt giống tuyển thụ một trong.

Vừa bước ra ngoài, Hồng Nha đối với trên đài Thiết Mễ Nhĩ đám người cung minh hơi khom người.

Khi Hồng Nha đi ra ngắn ngủi sau hai ba phút đồng hồ. Các bức màn còn lại đang an tĩnh, nhất thời giống như là nổi lên phản ứng dây chuyền. Một cái nổi tiếp một cái được vén ra, từng đạo bóng người từ sau đi ra, cuối cùng đứng sừng sững ở trong đại sảnh.

Trước hết từ trong màn đi ra bảy người. Trên lồng ngực đều là huy chương tam phẩm luyện được sư. Hiển nhiên, bọn họ tại đề luyện cũng là hạng nhất, vượt xa nhị phẩm luyện được sư.

Sau khi bảy người xuất hiện một lúc, những bức màn còn lại đình chỉ động đậy, thẳng đến mười phần chung thời gian sau, mới có người lục tục từ phía sau rèm đi ra. Những người này không thể nghi ngờ, đều là cấp bậc nhị phẩm luyện được sư, trong đó cũng có Tiêu Long thân ảnh.

Ngay khi nhị phẩm luyện được sư nhìn thấy bảy danh tam phẩm luyện được sư đang ngẩng đầu ưỡn ngực đứng ở đại sảnh trung ương, đều không khỏi cười khổ lắc đầu, tinh thần có chút sa sút đứng ở vị trí sắp xếp phía sau. Hiển nhiên, trải qua này lần đầu kiểm tra, bọn họ cũng đại khái biết chênh lệch so với những tuyển thủ hạt giống.

Về phần Tiêu Long thân sắc vẫn bình thản đứng một chỗ, không nói một lời.

"Tốt lắm! Ta tuyên bố, thời gian kết thúc!!"

Lúc này Thiết Mễ Nhĩ đứng dậy đối với đám người phía dưới hô lớn.

"Tiếp theo bắt đầu kiểm tra kết quả sản phẩm"

Vừa nói xong, Thiết Mễ Nhĩ tiến lên vài bước, đem miếng vải đen ở một chỗ trên bình đài vén ra, nhất thời lộ ra phía dưới bàn một thiết bị tinh vi lóe ra nhàn nhạt quang mang.

"Đây là chúng ta luyện được sư công hội yêu cầu một số chủ tạo sư nổi tiếng chế tạo thành thiết bị đo độ thuần. Nó có thể chuẩn xác trải nghiệm ra độ thuần của tài liệu các người đề luyện ra."

Thiết Mễ Nhĩ vuốt ve thiết bị ngăm đen, sau đó chỉ vào một hố nhỏ lõm xuống nói: "Chỗ này là chỗ để tài liệu trắc."

Nói xong, hắn lại chỉ vào một chỗ trên bức màn của thiết bị, phía trên không ngừng lóe ra một ít ký tự: "Mà trong này, là chỗ biểu hiện độ tinh khiết của tài liệu đã được đề luyện. Cao nhất là mười phần, thấp nhất là một phần, bốn phần là đủ đạt tiêu chuẩn."

"Tốt lắm, hiện tại đem hắc thiết linh hiệp bọn người đề luyện ra, bỏ vào trong đó, nhớ kỹ trước khi đề vào, các người tốt nhất nói một tiếng, các người đề luyện mấy lần."

Tài liệu đề luyện, mỗi một lần đề luyện, độ khó khăn đều sẽ tăng thêm vài phần tỉ như đề luyện hắc thiết linh hiệp. Nếu là lấy thực lực thiết Mễ Nhĩ cũng bất quá chỉ có thể lặp đi lặp lại đề luyện mười lần mà thôi. Làm thêm lần nữa thì là làm cũng vô dụng.

"Bắt đầu đi!"

Thiết Mễ Nhĩ vỗ nhẹ tay, những tứ phẩm luyện được đại sư có liên can, đều là từ trên ghế ngồi đứng lên, sau đó đi tới khu trắc thí trước mặt, hơi có chút tò mò cùng đợi khai mở thành tích.

Thấy vậy Hồng Nha một mặt tự tin đi lên trước nhất. Ngẩng đầu hướng về Thiết Mễ Nhĩ cười nói: "Văn bối thực lực có hạn, vãn vãn chỉ có thể đề luyện năm lần."

Hồng Linh lời kia vừa thốt ra, trong đại sảnh mọi người nhất thời sững sốt, chợt ồn ào lên.

Không chỉ có người phía dưới, chính là ngay cả Thiết Mễ Nhĩ đám người cũng không khỏi kinh ngạc liếc mắt nhìn nhau một cái. Có thể đem thiết mộc linh hiệp đề luyện năm lần thôi. Như vậy ít nhất là cần phải thực lực tam phẩm luyện được sư đỉnh cao mới được a.

Thở ra một hơi, Thiết Mễ Nhĩ đem ánh mắt đầu hướng về chỗ màn hình. Nơi đó, quang mang lóe ra sau một lát, chậm rãi hiện ra bảy chữ thật lớn.

"Bảy phần! Chúc mừng người, vượt qua kiểm tra." Nhẹ thở một hơi. Thiết Mễ Nhĩ mỉm cười nhìn Hồng Nha nói.

Cười một tiếng, Hồng Nha liền bước sang một bên, quan sát những người khác.

Lần trải nghiệm này đứng thứ nhất là hắn tuyệt không là ai khác.

"Kế tiếp..."

"Năm phần, vượt qua kiểm tra."

"Kế tiếp..."

"Ba phần, thất bại."

"Bốn phần, vượt qua kiểm tra!!"

Tam phẩm luyện được sư đều thông qua, cùng với một số ít Nhị Phẩm Luyện Được Sư. Còn lại nhị phẩm luyện được sư đều không thông qua.

Rốt cuộc cũng đến phiên Tiêu Long.

"Ta cũng không nhớ mình đề luyện ra mấy lần." Tiêu Long nhàn nhạt vậy.

"Tiểu gia hỏa này." Thiết Mễ Nhĩ lắc đầu cười bất đắc dĩ một tiếng, sau đó lại đem bình ngọc đựng hắc thiết linh hiệp bỏ vào trong máy trải nghiệm.

Ngay lập tức nơi này đám người sắc mặt liền cứng đờ, toàn bộ đầu chấn động không tin vào hai mắt mình nhìn xem trên màn hình máy trải nghiệm hiện ra chữ to.

Chỉ thấy trên màn hình trải nghiệm, một chữ đồ đậm cực lớn "Thập" chậm rãi hiện ra.

"Mười... Mười lần!!"

Nhìn chữ "Thập" to đồ đậm màu, giờ phút này, Thiết Mễ Nhĩ đột nhiên cảm thấy, trái tim mình vào lúc này cơ rút kịch liệt.

Yên tĩnh.

Yên tĩnh như chết.

Vốn đại sảnh náo nhiệt, trong nháy mắt lạnh ngắt như tờ, màu đỏ quang mang lóe ra trên màn hình trải nghiệm, chiếu xạ trên khuôn mặt mọi người, làm

ra tình trạng ngốc trẻ có chút tức cười.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Trắc nghiệm kết thúc

Trợn mắt há hốc mồm nhìn dòng chữ lóe trên màn hình, Phát Lan Khắc vốn lúc trước bởi vì biểu hiện của Tiêu Long cho nên hơi hài lòng, giờ phút này giống như phiên giang đảo hải.

Đem thiết mộc linh hiệp đề luyện thành mười phần độ thuần, loại năng lực này, cơ hồ cũng đủ cùng một số vừa tiến vào ngũ phẩm luyện được sư so sánh, phải biết rằng, lấy hấn hiện tại đối với năng lực không chế hỏa diễm, cũng bất quá vèn vèn chỉ có thể đề luyện chín lần mà thôi.

Mà Tiêu Long, tại độ tuổi như thế, cư nhiên đạt tới tình trạng này, như vậy tu luyện thiên phú, sợ rằng chỉ có hai chữ có thể hình dung: Yêu nghiệt!

Phát Lan Khắc chưa bao giờ đánh giá Tiêu Long đối với luyện đan thiên phú thấp, nhưng hôm nay Tiêu Long biểu hiện ra, lại vẫn như cũ làm cho hấn hiểu được, hấn đối Tiêu Long đánh giá, vẫn là còn quá thấp.

"Phát Lan Khắc, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Tiểu tử này đáng lẽ ra nên sớm lấy được tứ phẩm luyện được sư huy chương rồi a, nếu như là vì muốn cho chúng ta bất ngờ mà ẩn dấu thực lực, như vậy chúng mừng các ngươi thành công để cho chúng ta bất ngờ." Thiết Mễ Nhĩ bất đắc dĩ cười khổ nói.

"Ta cũng không ngờ mới trôi qua một năm, tiểu gia hỏa này lại đạt đến trình độ này, ta cũng rất bất ngờ đây." Phát Lan Khắc cười khổ nói.

"Thiên tài là không thể dùng lẽ thường để hình dung."

"Không sai."

Đám người phụ họa lên tiếng.

Trong đại sảnh, bầu không khí yên tĩnh giăng co hồi lâu sau, rốt cuộc thì từ từ thư hoãn lại, từng đạo ánh mắt ẩn hàm kính sợ, tò mò, ghen ghét vân vân đủ loại, không ngừng hướng về Tiêu Long vọt tới.

Đứng ở một bên Hồng Nha, khuôn mặt anh tuấn cũng trở nên có chút âm tình bất định, hơi khó coi, con mắt gắt gao nhìn chăm chăm điểm số màu đỏ lóe ra, nhìn bộ dáng của hấn, tựa hồ rất hoài nghi tính chân thật của thiết bị trắc nghiệm.

Mười phần, đây chính là so với hấn cao hơn ba phần a!

Kết quả này đối với tính tình cực kỳ cao ngạo của Hồng Nha, hấn có chút khó có thể tiếp nhận.

Hấn tự nhận mình thiên phú tại gia mã đế quốc là đã rất tốt, cũng bởi vì vậy hấn mới được Pháp Mã chỉ đạo một phen, tính tình hấn cũng trở nên cao ngạo từ đó.

Bây giờ tận mắt thấy một cái so với hấn trẻ tuổi, luyện đan trình độ còn cao hơn hấn nhiều, Hồng Nha không cảm thấy ghen ghét là giả.

Trong đại sảnh mọi người, dưới thành tích chấn nhiếp này, vẻ mặt khác nhau, có chút đặc sắc. Sau đó lại nhìn về phía Tiêu Long cái kia trẻ tuổi dung mạo anh tuấn, bọn hấn vẫn không thể nào tin tưởng được kết quả này.

"Khụ!!" Ho nhẹ một tiếng, Thiết Mễ Nhĩ đem mọi người đang thù ra bùng tình lại.

Ánh mắt phức tạp nhìn thanh niên dung mạo tầm thường trước mặt, thật lâu sau, khẽ thở dài một hơi, Thiết Mễ Nhĩ nói: "Ai!! Xem ra ta thật sự đã già, cư nhiên bị một cái thiếu niên cho đuổi kịp, Long Nhất gia hỏa này chức tiếp đi lĩnh Tứ Phẩm Luyện Được Sư huy chương cũng không có người dám phản bối."

Trải qua thành tích kinh khủng như vậy, cách nói chuyện của Thiết Mễ Nhĩ với hấn cũng không tự giác đã bắt đầu có chút biến hóa, như là một cái cùng mình địa vị nhân vật.

Mặc kệ Tiêu Long thực lực xác thực như thế nào, chỉ với đề luyện tài liệu như vậy, hấn không phải luyện được sư bình thường có thể làm ra. Hơn nữa là Tiêu Long hiện tại tuổi tác cùng tiềm lực mới là nguyên nhân làm cho Thiết Mễ Nhĩ chính thức công nhận.

Chỉ khoảng mười sáu tuổi mà có thể đem thiết mộc linh hiệp đề luyện mười lần, xem như năm đó đạt quán quân Cổ Hà, chỉ sợ cũng không có khả năng làm được đi?

Thiết Mễ Nhĩ cảm giác mình những năm này giống như là sống uống.

Người xem người ta, mười sáu tuổi có hừ hừ thực thực ngũ phẩm luyện được sư thực lực, còn hừ năm nay đã mấy chục tuổi, vẫn là ở trong ngũ phẩm luyện được sư không tiến.

Cũng không biết là vị đại lão nào lại dạy ra được một cái kinh khủng như vậy đệ tử.

" Cũng không phải là ta có ý định che giấu thực lực, do công việc nhiều cho nên không kịp đi khảo hạch. " Tiêu Long bình tĩnh nói.

Tin người mới có quý!!

Đám người trong lòng hiển nhiên không hề tin tưởng Tiêu Long lời nói, bất quá bên ngoài vẫn là duy trì mỉm cười.

" Phát Lan Khắc, xem ra chúng ta vẫn còn xem thường tiểu gia hỏa này nhiều. " Thiết Mễ Nhĩ vỗ bả vai Phát Lan Khắc đang từ trong sự rung động hồi phục lại.

" Ài!! Thật không nghĩ đến ta lại bị một cái vừa mới thành niên tiểu gia hỏa cho vượt qua. " Phát Lan Khắc thờ dài nói.

" Không cần lo lắng, lấy gia hỏa kia thiên phú, rất nhanh ta cũng sẽ theo sau người. " Thiết Mễ Nhĩ cười khỏ nói.

" Quên đi, bất kể thế nào, trước công bố kết quả trắc nghiệm đi. " Vuốt ve chòm râu hoa râm, Phát Lan Khắc nhìn thấy Tiêu Long sắc mặt bình tĩnh, cũng không tái tiếp tục dây dưa, nhắc nhở nói.

Nghe vậy Thiết Mễ Nhĩ gật đầu một cái, sau đó cao giọng hô lên.

" Trắc nghiệm kết thúc, người đứng thứ nhất là Long Nhất!! "

Ba ba ba!!!

Nghe vậy phía dưới đám người liền không từ chủ vỗ tay như sấm.

Bất kể nói thế nào, hôm nay bọn hừ cũng được chứng kiến một cái kỳ tích.

Thiên tài cũng không đủ để hình dung được Tiêu Long.

Thiết Mễ Nhĩ hướng về phía đám người cao giọng nói.

" Trước tiên chúc mừng các người thông qua kiểm tra bên trong nội bộ công hội, ngày mai, là luyện được sư đại hội bắt đầu. Các người hừ là nên minh bạch, loại đại hội này, trừ bốn đế quốc luyện được sư ngoài ra còn có một ít các ưu tú luyện được sư có thực lực của các đế quốc khác cũng sẽ tham gia. "

" Đồng dạng không thể khinh thường, các người cần phải tận dụng năng lực lớn nhất, chấn áp bọn họ, nói cách khác, nếu là đại hội của đế quốc chúng ta, đừng để bị ngoại quốc luyện được sư lấy được quán quân, như vậy quả thực có chút mất mặt a. "

"Vâng!"

Chụp cái mũ vì nước làm vể vang, nhất thời làm cho những thanh niên vừa mới bước chân ra đời có chút nhiệt huyết, hưng phấn ứng tiếng quát, chỉnh tề vang vọng trong đại sảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Luyện Được Sư đại hội khai mạc

Buổi trắc nghiệm kết thúc, đám người nhao nhao nhao rời đi.

Tiêu Long bởi vì trong Trắc Nghiệm biểu hiện xuất sắc, cũng truyền vào các đại thể lực trong tai.

Tam đại gia tộc, Văn Lam Tông, Hoàng Thất đều bắt đầu chú ý đến hừ.

Khi tìm hiểu xong bọn hừ cũng vạn phần chấn kinh.

Long Nhất, mười sáu tuổi, đại đấu sư tu vi, tứ phẩm luyện được sư phía trên...

Thiên phú như vậy so với Cổ Hà chỉ hơn chứ không kém.

Lúc này, tại các thế lực nội bộ bên trong đầu đang bàn tán Tiêu Long sự tình.

Một cái có thiên phú tốt luyện được sư luôn được người khác để ý, đồng thời cũng muốn đem kéo về phe mình.

Giống như năm đó Cổ Hà, sau khi đạt được luyện được sư đại hội quán quân rồi gia nhập vào Vân Lam Tông, trong vòng mấy năm không chỉ tăng lên hai bậc mà còn mang đến cho Vân Lam Tông không ít chỗ tốt.

Nếu như không phải Tiêu Long nơi ở hiện tại là Mễ Đặc Nhĩ gia tộc, e là hán cửa nhà đã bị đá vỡ rồi.

Cũng bởi vì nguyên nhân này, không ít người tò mò Tiêu Long cùng Mễ Đặc Nhĩ gia tộc.

Đối với bên ngoài các thế lực có ra sao bàn tán về hán, Tiêu Long không biết.

Lúc này hán đang cùng chúng nữ ăn mừng đây.

"Chúc mừng người ca ca, đạt được hạng nhất." Thanh Lâm nhìn Tiêu Long cười chúc mừng nói.

"Mười sáu tuổi Tứ Phẩm Luyện Được Sư, ta vẫn còn xem thường người." Nhã Phi quyến rũ cười nói.

"Chỉ là có chuyện nhỏ, ta còn có thể làm hơn thế." Tiêu Long tự tin cười nói.

Có được Thanh Liên Địa Tâm Hóa, bây giờ hán trình độ đã đạt đến ngũ phẩm luyện được sư đỉnh phong, nếu không phải bởi vì muốn kiến thức một chút luyện được sư đại hội bầu không khí cùng phần thưởng, hán cũng không muốn tham gia luyện được sư đại hội.

"Có tự tin là tốt, cũng bởi vì người hôm nay biểu hiện cho nên bên ngoài có không ít người muốn tới bãi phòng người đây, nếu không phải kiêng kị Mễ Đặc Nhĩ gia tộc chúng ta, bọn hán đã xông vào đây rồi." Nhã Phi cười nhạt nói.

"Nhã Phi tỷ tỷ, luyện được sư có kinh khủng như thế sao?" Thanh Lâm nghi hoặc nói.

"Đương nhiên, Tiêu Long tiềm lực so với gia mã đế quốc đệ nhất luyện được sư đan vương Cổ Hà còn mạnh hơn, bên ngoài có không biết bao nhiêu người muốn cùng hán lôi kéo quan hệ đây." xoa nhẹ Thanh Lâm mái tóc bích lục, Nhã Phi nhẹ giọng nói.

"Thế nào? Thanh Lâm cũng muốn trở thành luyện được sư sao?" Tiêu Long cười nói.

Thanh Lâm mặc dù không có luyện được sư cần thiết hỏa mộc song thuộc tính, tuy nhiên Tiêu Long vẫn có năng lực giúp nàng trở thành một cái luyện được sư.

"Vẫn là thôi đi, ta cũng không muốn bị một đám người theo phiền." Thanh Lâm lắc đầu từ chối nói.

"Làm sao chỉ có người cùng Nhã Phi ở đây, những người khác đâu?" Tiêu Long hỏi.

"Đều đã đi tu luyện, Tuyết Nữ giống như là cảm giác sắp tới bình cảnh cho nên đã bế quan, Tuyết Lam, Tuyết Mị cùng Lâm Phi cũng tương tự." Nhã Phi nói.

"Nếu các nàng đã bế quan, vậy thì không cần làm phiền các nàng." Tiêu Long nói.

"Người cũng nên đi nghỉ ngơi sớm, ngày mai là đại hội bắt đầu rồi."

"Ừm."

.....

Hôm sau, bầu trời xanh thẳm, vạn dặm không mây, ánh mặt trời ấm áp mà không nóng bỏng, thỉnh thoảng gió nhẹ thổi qua mang theo một chút âm thanh ồn ào từ thành thị, khiến cho con người không khỏi có chút cảm giác tâm hồn thư thái.

Hôm nay là ngày mà Gia Mã đế quốc có một sự kiện lớn diễn ra cứ mỗi tám năm một lần. Luyện được sư đại hội ngày hôm nay chính thức khai mạc.

Từ khi tia mặt trời đầu tiên chiếu xuống mặt đất của ngôi thành đã có lịch sử từ rất lâu này, sự yên tĩnh trên những con đường bị phá tan với sự xuất hiện tùm tùm tùm ba của từng nhóm nhân ảnh thân mặc áo bào luyện được sư.

Đây là chức nghiệp có thân phận cao quý nên ngày thường bình dân rất ít khi nhìn thấy, bởi vì bọn họ thật sự cường đại cùng với tầm quan trọng, cho nên luyện được sư trong mắt thường nhân trở nên thần bí cũng như sự kính trọng, địa vị cao quý này cũng chỉ có luyện được sư mới có được.

Giống như một đàn kiến đông đúc, khắp nơi trong thành dần dần đều đông nghẹt những người là người, liên tục có người không ngừng chen chúc, mặc dù từ các hướng khác nhau mà đến, nhưng cái đích cuối cùng đều là hướng đến tòa tháp đứng sừng sững trong thành với phong cách cổ xưa của luyện được sư công hội.

Hôm nay là ngày mà toàn bộ cửa hàng trong thành đều mở cửa sớm hơn so với thường ngày, vô số người mang theo đồ ẩm sau đó đứng ở cửa thành, nhìn những luyện được sư vội vàng đi trên đường phố với ánh mắt tràn ngập sự hâm mộ cùng kính sợ. Sự chuẩn bị cho luyện được sư đại hội khiến cho Gia Mã thành trở nên náo nhiệt, sôi động hẳn lên mà trong một năm qua chưa từng có.

Luyện được sư, chức nghiệp mà ngày thường khó gặp nay cũng ùn ùn kéo đến với số lượng lớn, dịp may được thấy tràng cảnh như vậy cũng chỉ xuất hiện mỗi tám năm một lần khi luyện được sư đại hội tổ chức mới có.

Chậm rãi đi đến luyện được sư đại hội, Tiêu Long thỉnh thoảng gặp phải một số luyện được sư vượt qua, trong lòng âm thầm có chút ngạc nhiên nói: "Xem ra đại hội lần này lực hấp dẫn thật lớn, không chỉ có luyện được sư trong nước mà còn có quốc gia khác chạy tới không ít a, không biết đại hội lần này có thể hay không bỗng nhiên xuất hiện một con ngoại quốc hắc mã, nếu là như vậy mà nói mới có chút kích thích a."

Nếu như hắn không tham gia luyện được sư đại hội lần này, cũng không biết quán quân có hay không bị nước khác luyện được sư lấy đi, thật đúng là có khả năng này.

Hồng Nha người kia chỉ là một cái tam phẩm luyện được sư, mặc dù là hạt giống tốt, nhưng còn chưa đủ.

Trong nguyên tắc Tiêu Viêm tham gia luyện được sư đại hội nhưng là có tứ phẩm luyện được sư tham gia.

Lần này luyện được sư đại hội sẽ xuất hiện cái gì ngoài ý muốn không ai biết được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Pháp Mã, Gia Hình Thiên, Yên Dạ

Đến gần công hội mới thấy được cửa vào đông nghẹt người, Tiêu Long không khỏi bất đắc dĩ lắc đầu, lắc mình chen vào đám đông, thân thể giống như cá vào biển khơi, quý dị xuyên qua đám đông.

Tiêu Long tiến vào luyện được sư công hội, tại trong đại sảnh đi dạo một vòng, sau đó chuẩn bị tiến vào đông khu, nhưng mới vừa lên lầu, lại đúng lúc gặp đám mấy người Phát Lan Khắc đang đi xuống, vừa nhìn thấy nhau, đều là sững sốt, chột phá lên cười.

"Đi theo ta tiểu gia hòa, đại hội không phải tổ chức ở đây." Phát Lan Khắc cười nói.

"Làm phiền Phát Lan Khắc đại sư chỉ đường." Tiêu Long gật đầu cười nói.

"Đừng xưng hô ta là đại sư, ta còn còn thua kém người đây." Phát Lan Khắc cười khổ nói.

Nghe vậy Tiêu Long cũng không có nói gì.

"Tiểu gia hòa, lần này chúng ta Hắc Nham thành phân hội sẽ toàn lực giúp đỡ người nhưng ngàn vạn lần đừng để bại bởi bọn hắn a." Phát Lan Khắc mỉm cười nói, trải qua quá trình khảo nghiệm, bây giờ đối với Tiêu Long thật đúng là tràn đầy tin tưởng.

"Bọn hắn? Là ngoại quốc luyện được sư sao?"

"Ừm, ta phát hiện, bên trong bọn hắn có không ít người giỏi hơn Hồng Nha, bất quá nghĩ đến người năng lực chắc là không có vấn đề gì đi." Phát Lan Khắc cười nói.

"Chỉ cần không có cái nào lão bất tử mặt dày cải trang đến tham gia, ta hoàn toàn có đủ tự tin để giành quán quân." Tiêu Long tự tin cười nói.

"Tốt!! Việc khác người không cần phải quan tâm, muốn qua mắt luyện được sư công hội cũng không phải dễ như vậy." Phát Lan Khắc vỗ ngực đảm bảo nói.

"Địa điểm tổ chức đại hội là ở sân hoàng thất, là nơi có diện tích lớn mới đủ để chứa trên vạn người, hoàn toàn có thể đáp ứng cho đại hội lần này cũng chỉ có nơi này thôi." Phát Lan Khắc cười nói.

"Hoàng Thất sao?"

Nghe vậy Tiêu Long như có điều gì suy nghĩ.

Nếu là tổ chức ở hoàng thất sân, như vậy khả năng lớn là hắn sẽ gặp được Gia Hình Thiên cùng Yên Dạ những người này.

Yên Nguyệt không nói, nàng bây giờ cũng chỉ là một cái nha đầu, để Tiêu Long quan tâm là đầu hoàng Gia Hình Thiên, hắn là Gia Mã Đế Quốc bốn vị

Đấu Hoàng một trong

"Trải qua sơ bộ, bước đầu thống kê được số luyện được sư tham gia đại hội lần đã lên tới con số một ngàn năm trăm, so với lần trước còn nhiều hơn."

"Một ngàn năm trăm người." Con số này khiến Tiêu Long nhin không được có chút khô lười, phải biết rằng muốn trở thành một luyện được sư cần điều kiện cực kỳ ngặt nghèo, ngàn người chỉ sợ cũng cũng không có một, mà bây giờ lại xuất hiện đến một ngàn năm trăm người.

Luyện Được Sư đại hội đúng là rất hấp dẫn luyện được sư a.

Cũng có thể hiểu được, nhìn Cổ Hà liền biết, đoạt được một cái quán quân liền biến thành Gia Mã đế quốc số một luyện được sư.

Lòng ham vinh quang ai cũng có, Tiêu Long cũng vậy, khó có người cưỡng lại được sức hấp dẫn này, huống chi quán quân đại hội lợi ích lại lớn như vậy.

"Đại hội lần này sẽ chia làm vài vòng khảo hạch, mỗi một khảo hạch đều sẽ có người bị loại, mà càng về sau mức độ khảo hạch càng khó, có thể nói người cuối cùng còn lưu lại sẽ đạt quán quân."

"Ừm."

Sau đó hai người liền đi đến quảng trường tổ chức thi đấu.

Rất nhanh quảng trường hoàng gia từ từ xuất hiện trong tầm mắt của Tiêu Long, ánh mắt nhìn bao quát tất cả, quả thật không lồ như một tòa băng sơn.

Lúc này trên sân đang có quân đội duy trì trật tự, đại hội như thế này tập trung người từ bốn phương tám hướng mà đến, một khi tạo phản tại đế đô, sẽ tạo nên một hồi tai họa, hoàng thất Gia Mã đế quốc chính là cực kỳ cẩn thận.

Tại lối vào chính, có nhân viên kiểm tra của luyện được sư công hội, chỉ có người của công hội cùng tham gia mới được tiến vào, còn người đến xem chỉ có thể vào bằng cửa khác.

Bởi vì đi theo Phát Lan Khắc cho nên Tiêu Long cũng không có gặp vấn đề gì.

Xung quanh có sắp xếp không ít ghế đá rất chỉnh tề để cho người đến xem thi đấu.

Ở giữa sân, có không ít luyện được sư đang yên tĩnh ngồi trên ghế đá đợi đến giờ thi đấu, theo thời gian trôi đi, càng ngày có càng nhiều luyện được sư đến, dựa theo số thẻ bài tìm đến vị trí của mình.

Sau đó hần liền đi đến mình được đánh số bọc đá vị trí chờ đợi.

Bởi vì thời gian còn chưa đến cho nên Tiêu Long liền quan sát xung quanh một chút, một lúc sau ánh mắt liền chuyển sang khu khách quý bên kia.

Phía kia có dãy người đều đang ngồi, trong đó có phó hội trưởng luyện được sư công hội, bên cạnh là một lão nhân mặc trường bào luyện được sư màu tím, lão nhân có khuôn mặt khô héo vô cây, tựa như đúc bởi tượng gỗ.

"Người này chắc là Pháp Mã đi, Ngũ Phẩm đỉnh phong luyện được sư." Tiêu Long thầm nghĩ.

Pháp Mã, chính là Gia Mã đế quốc luyện được sư công hội hội trưởng, danh vọng rất lớn, cho dù có là Cổ Hà ở trước mặt Pháp Mã cũng phải cung kính ba phần. Trước đây Đan Vương Cổ Hà cũng từng được hần chỉ điểm qua.

Giống như cảm nhận được ánh mắt nhìn đến, lão nhân đột nhiên quay đầu qua, cặp mắt đục ngầu mờ mịt nhìn về phía Tiêu Long, khuôn mặt khô héo lộ ra nụ cười thân thiện.

Thấy vậy Tiêu Long cũng gật đầu cười khẽ đáp lại.

Đối với cái này thân thiện lão nhân, còn là trưởng bối, Tiêu Long vẫn rất tôn trọng.

Bên cạnh Pháp Mã còn ngồi hai người, một cái là Tiêu Long quen biết Hải Ba Đông, Nhã Phi cùng Thanh Lân đứng ở hần phía sau.

Một cái khác đó là một lão nhân mặc áo bào màu trắng.

Bên cạnh lão nhân này cũng có một người mặc một bộ cẩm bào xa hoa, vóc người cao gầy, thiếu nữ này cũng cùng loại như Tuyết Mị, không sai biệt lắm là một người băng lãnh, hơn nữa lại còn pha chút khí chất uy nghiêm của hoàng thất.

Vị thiếu nữ tuổi tác không lớn, không sai biệt lắm cùng Tiêu Long giống như tuổi tác, thậm chí là nhỏ hơn một chút.

Thiếu nữ này cả người trên dưới lộ ra một chút băng lạnh cùng với phong thái thành thực mê người, hấp dẫn không biết bao nhiêu ánh mắt mắt đó kị cùng say mê.

"Hai người này chính là Gia Hình Thiên cùng Yên Dạ đi, hôm nay đại nhân vật đến đúng là nhiều a, vậy mà thật dễ cho ta gặp được." Tiêu Long lắc đầu chặc lưỡi.

Kể đó là Mộc Gia, Nạp Lan Gia đều tới đông đủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Kết thúc hai vòng khảo hạch

Theo thời gian từ từ trôi qua, thời gian đại hội khai mạc cũng đã tới.

"Đương!"

Một đạo âm thanh thanh thúy vang lên, cũng là lúc âm thanh huyền não trên sân chấm dứt, tất cả đều yên lặng.

Sau khi tất cả yên lặng, Pháp Mã đứng dậy, sau đó chậm rãi đi lên phía trước khu khách quý, ánh mắt đảo qua phía dưới nhìn một vòng hơn hai ngàn luyện được sư đang ngồi trên ghế đá, lúc này tất cả luyện được sư cũng ngược đầu lên, ánh mắt cung kính hướng về vị lão nhân có danh vọng cao nhất trong giới luyện được sư của Gia Mã đế quốc.

"Lấy danh nghĩa là luyện được sư công hội hội trưởng, ta tuyên bố đại hội luyện được sư lần thứ bảy, bắt đầu!"

"Oanh! "

Đám người đứng ngoài xem sôi trào, tiếng hoan hô, tiếng vui mừng hò hét chấn động chín tầng trời.

Theo Pháp Mã âm thanh vang lên, đám người phía dưới cũng bắt đầu chuẩn bị.

Giống như Tiêu Long cùng Hồng Nha dạng này biểu hiện xuất sắc người đều được xếp vào vị trí tốt để luyện được.

Không khí an tĩnh kéo dài gần năm phút, chợt một âm thanh thanh thúy vang vọng trên quảng trường.

Tiếng chuông báo hiệu vang lên.

Khi tiếng chuông vang lên, tất cả các thí sinh đều không hẹn mà cùng đem ánh mắt chuyển dời đến phía trước một vị thuộc luyện được sư công hội luyện được sư, đồng thời nhanh chóng điều động mình linh hồn lực.

Vòng thi đấu thứ nhất cũng không có giống như trong nguyên tác luyện chế đan dược bằng một cái không hoàn chỉnh Đan Phương mà là kiểm tra linh hồn lực cảm giác.

Cách kiểm tra là sử dụng linh hồn lực để dò xét một cái luyện được sư luyện đan quá trình, chỉ cần có thể chống đỡ qua hai phần ba thời gian là xem như thông qua.

Luyện Được Sư Công Hội đưa ra phương pháp này quả thực có chút hắc tâm, bởi vì nếu không có tam phẩm trở lên luyện được sư linh hồn lực sẽ không qua được.

Cứ như vậy thì hơn một nửa thí sinh bị loại.

Vòng thi đấu thứ hai là suy đoán bên trong luyện chế đan dược gì.

Nếu như có thể nói ra được một nửa số dược liệu hoặc là nói ra được tên đan dược luyện chế, liền có thể thông qua.

Vòng thứ nhất kiểm tra linh hồn lực, lần thứ hai kiểm tra về dược liệu tri thức.

Vòng khảo hạch thứ hai so với thứ nhất còn muốn hắc tâm.

Cho dù sử dụng linh hồn lực cảm giác được hai phần ba thời gian luyện được sư cũng không có khả năng biết đó là Dược Liệu gì huống chi là Đan Dược.

Hơn nữa trong quá trình sử dụng linh hồn lực dò xét còn có thể bị những người khác linh hồn lực quấy nhiễu, vòng thi đấu này căn bản là làm khó người khác.

Cả hai vòng khảo hạch đối với phổ thông luyện được sư đều hết sức khó khăn, cho dù là bình thường tam phẩm luyện được sư cũng khó thông qua.

Qua hai vòng khảo hạch, liền có hơn chín thành thí sinh bị loại, chỉ còn lại không đến một trăm người.

Hai vòng khảo hạch qua đi, không ngoại dự đoán, Tiêu Long vẫn là đứng thứ nhất, trực tiếp nói ra tên Đan Dược.

"Tiểu gia hỏa này đúng thật là lợi hại, phổ thông tứ phẩm luyện dược sư cũng không có khả năng đoán ra được tên đan dược, tiểu tử này hoàn toàn không giống một cái mười mấy tuổi thiếu niên." Pháp Mã lắc đầu cười khế nói, nhìn về phía Tiêu Long trong ánh mắt tràn đầy tán thưởng.

"Tiểu tử này là như vậy, khi người tưởng rằng mình đã hiểu được hắn, thì kế tiếp hắn lại để cho ngươi nhìn không thấu." Hải Ba Đông cười nói.

Đứng bên cạnh hắn Nhã Phi hai mắt cũng không rời khỏi phía dưới sân Tiêu Long thân ảnh.

"Nghe nói Long Nhất chính là Nhã Phi hôn phu đi, không biết có phải thật hay không?" lúc này Mộc Thần, Mộc Gia gia chủ lên tiếng nói.

Đứng bên cạnh hắn Mộc Chiến cũng đem ánh mắt chuyển đến Nhã Phi trên người, trong ánh mắt hiện lên một tia hy vọng quang mang. Hắn hy vọng có thể nghe được "không phải" hai chữ này.

Mộc Chiến là thích Nhã Phi, chuyện này tại Đế Đô không ai không biết.

Trước đây khi Nhã Phi còn chưa có như bây giờ là một cái thiên tài, hắn từng không ít lần theo đuổi nàng, hay nói đúng hơn là muốn đem nàng chiếm làm của riêng mình.

Quý tộc con cháu có ý đồ với Nhã Phi đều bị hắn dạy dỗ một trận.

Nhưng là mọi chuyện đều đã thay đổi từ một năm trước.

Mễ Đặc Nhĩ gia tộc tuyên bố Nhã Phi đã có vị hôn phu, mà nàng từ một cái không có tu luyện thiên phú thiếu nữ trở thành thiên tài, tu vi vượt qua hắn.

Mộc Chiến trong lòng cảm thấy rất không cam lòng.

Hắn làm nhiều như vậy nhưng cũng không hề đạt được mỹ nhân chú ý, lại bị người khác lấy đi.

"Không sai, Long Nhất là Nhã Phi hôn phu." Hải Ba Đông gật gật thừa nhận, có chút đắc ý.

Nghe vậy Nạp Lan gia, Hoàng Thất cùng những gia tộc khác đều bắt đầu rơi vào trầm tư.

Đây không phải là một cái tốt tin tức, Hoàng Thất cùng các gia tộc, Vân Lam Tông vẫn luôn ở trong bóng tối cạnh tranh.

Trước đây để cho Vân Lam Tông mời chào Cổ Hà, giúp cho tông môn đạt được kinh người lợi ích, đối với bọn hắn tới nói không phải là một chuyện tốt lành gì.

Tiêu Long biểu hiện xuất sắc như vậy, bọn hắn tự nhiên có ý định mời chào hắn, đem hắn kéo vào thế lực của mình.

Những không nghĩ đến Mễ Đặc Nhĩ gia tộc đã sớm một bước ra tay.

Nạp Lan gia tộc cũng đã biết trước Tiêu Long cùng Mễ Đặc Nhĩ gia tộc quan hệ, bắt quá bọn hắn cũng không có tỏ thái độ gì.

Tiêu Long là người của Tiêu Gia, lấy Nạp Lan gia cùng Tiêu Gia quan hệ, bọn hắn vẫn có thể nhờ cậy Tiêu Long ra tay giúp đỡ.

Lo lắng nhất vẫn là Mộc Thần cùng Gia Hình Thiên.

Mộc Chiến thích Nhã Phi, chuyện này ai cũng biết. Chỉ là bây giờ Nhã Phi đã là Tiêu Long hôn thê, hắn sợ mình cái kia nóng tính nhi tử sẽ đi tìm Tiêu Long gây sự.

Đắc tội một cái Luyện Dược Sư tài giỏi không phải là một chuyện tốt, xem ra phải trông chừng Mộc Chiến hơn mới được.

Mộc Chiến nhìn xem vẫn luôn nhìn về phía Nhã Phi nhi tử, không khỏi thở dài trầm nghĩ.

Gia Hình Thiên bên này cũng bắt đầu có mình dự tính riêng, hắn cũng sẽ không yên lặng để cho Mễ Đặc Nhĩ trở thành một cái thứ hai Vân Lam Tông.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Vòng cuối cùng bắt đầu

Qua ngày hôm sau.

Khi sắc trời vừa mới tờ mờ sáng, trong thành thị phồn hoa, đã bắt đầu giống như một cỗ máy khổng lồ được lên dây cót. Mà dòng người đi lại đông đúc trong thành thị, chính là năng lượng của cỗ máy.

Trong thành thị hôm nay nơi nào là náo nhiệt nhất, tất nhiên không cần phải nói, nơi đó đương nhiên chính là quảng trường hoàng thất.

Ở trận đấu ngày hôm qua, trải qua truyền bá của những người tận mắt chứng kiến, lại càng có nhiều người vì đại hội luyện đan kia hấp dẫn. Bởi vậy, mặc dù hiện tại sắc trời vẫn còn sớm, nhưng tại quảng trường hoàng gia, đã sớm có người đông như núi. Đầu người đông nghịt không thể nhận thấy đâu là điểm cuối.

Theo thời gian trôi qua, chân trời một cỗ ánh sáng chói lọi, đột phá trói buộc của các tầng mây, chiếu sáng khắp thành thị rộng lớn. Khi thái dương dâng lên là lúc quảng trường hoàng gia đang đóng chặt, đại môn cũng chậm rãi mở ra. Nhất thời, đám đông náo nhiệt ở bên ngoài giống như thủy triều tràn vào.

Tiêu Long cùng Hải Ba Đông đi vào bên trong quảng trường thì thấy những người khác dĩ nhiên lúc này sớm đã đi tới bên cạnh bọn hắn. Lúc này còn có không ít người tham gia thi đấu đã thông qua hai đợt khảo hạch ngày hôm qua.

Tiêu Long vừa xuất hiện nhất thời hấp dẫn vô số người ánh mắt, vốn đang nói chuyện đám người đột nhiên yên tĩnh lại. Đặc biệt là thông qua khảo hạch thí sinh nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt như lâm đại địch một dạng ánh mắt.

Trải qua hôm qua biểu hiện, không còn ai dám coi nhẹ Tiêu Long nữa rồi, bởi vì trước mắt bọn hắn trẻ tuổi thiếu niên là lần này luyện được sư đại hội đối thủ khó khăn nhất.

Mặc kệ ở đâu, người có bản lĩnh cùng thực lực vĩnh viễn cũng có thể dễ dàng lấy được sự kính sợ và tôn trọng của mọi người.

Mà ở trên lầu hai lúc này, Pháp Mã cùng công hội cao tầng đang chậm rãi đi ra.

Sau đó Tiêu Long hướng tới vị trí của mình ở quảng trường trung ương.

Đám đông trên khán đài, một số người sau khi nhìn thấy Tiêu Long xuất trận, nhất thời huyền não lên. Vô số người hướng về nhau xì xào bàn tán.

"Đó chính là Long Nhất a, trẻ tuổi nhất luyện được sư."

"Hắn nhìn qua chỉ mới mười sáu tuổi, vừa đủ tuổi thành niên đi. Mười sáu tuổi đạt được thành tựu như vậy thật đúng là để cho người ta phải hâm mộ."

"Cũng không biết hắn luyện được trình độ sẽ như thế nào, ta có chút không đợi được muốn nhìn thấy hắn luyện được."

"Ta cũng vậy."

Không để ý lời bàn tán của đám đông trên khán đài, Tiêu Long an tĩnh đi tới vị trí ngày hôm qua của chính mình, sau đó ngồi xếp bằng trên một tảng đá lớn.

Hắn lúc này đang suy nghĩ nên luyện chế đan dược nào.

Vòng cuối cùng của đại hội cho phép thí sinh tự do luyện chế đan dược.

Một lúc sau Tiêu Long liền có quyết định phải luyện chế loại đan dược nào.

Tam Văn Thanh Linh Đan, tứ phẩm đan dược, tam văn thanh linh đan ở đệ nhất giai có thể trợ giúp đấu sư cường giả đột phá cực hạn tiến vào đại đấu sư. Nếu là cường giả cấp bậc đại đấu sư dùng, lại có thể có một chút tỉ lệ đề thăng cho người sử dụng tiến thêm một tính cấp bậc mà không bị cản trở.

Tam văn thanh linh đan phân làm ba loại phẩm giai. Mỗi một loại phẩm giai, ở trên hoàn đan dược đều sẽ hình thành một vòng đan vân, nếu là có thể hình thành ba vòng đan vân, sẽ là tam văn thanh linh đan tối phẩm giai tối cao.

Loại đan dược có phẩm giai tối cao này, người dưới đại đấu sư đều rất thận trọng sử dụng. Nếu là đại đấu sư dùng, thì có tỷ lệ tại trong thời gian ngắn đề thăng ba tính thực lực, cũng có một số người nhất định bị dược hiệu phản phê, người bị phản phê, thực lực có lẽ chỉ tăng thêm một tính tới hai tính, bất quá cũng không có ảnh hưởng gì đến an nguy tính mệnh.

Muốn đem tam văn thanh linh đan đề thăng tới tối cao phẩm giai, thì phải có ba loại hóa điểm không giống nhau, ba loại hóa điểm đồng thời chuyển hóa trong đó, phải đạt tới cảnh giới lô hỏa thuần thanh, bằng không, xác suất thất bại cực cao, không đạt đủ điều kiện thì không nên luyện chế.

Hiện tại Tuyết Mi, Lâm Phi cùng Thanh Lân đều đã sắp đạt đến Đại Đấu Sư, Tiêu Long mượn cơ hội này luyện chế cho các nàng Tam Văn Thanh Linh Đan để cho sau này tới Đại Đấu Sư sử dụng.

Hơn nữa Tam Văn Thanh Linh Đan đối với hắn sau này xây dựng thể lực có không nhỏ trợ giúp.

Một viên Tam Văn Thanh Linh Đan có rất lớn giá trị, nếu như xuất hiện trên thị trường tuyệt đối có thể dẫn đến không ít người tranh đoạt.

Bình thường một cái đại đấu sư phải gặp được kỳ ngộ thì muốn tăng ba tinh cũng phải tốn mấy năm, một viên đan dược có thể cho bọn hắn bớt mấy năm thời gian, không điên cuồng mới lạ.

Theo thời gian chậm rãi đi qua, càng ngày càng nhiều người tham gia thi đấu tiến vào quảng trường.

Phàm là người tham gia thi đấu tiến vào cũng đều giống như Tiêu Long, ngồi xếp bằng điều chỉnh trạng thái của bản thân. Có thể kiên trì đến lúc này, phần lớn thực lực cùng định lực đều không yếu, ai cũng không muốn ở trong vòng khảo hạch này cuối cùng, bởi vì một điểm sai lầm nhỏ mà thất bại âm thầm.

Quảng trường trên khán đài hai bên, sớm đã bị đám người đồng nghị chiếm đoạt hết.

"Đồng!" một tiếng chung thanh tháy vang vọng.

"Khụ" Trên đài cao, Pháp Mã ho nhẹ một tiếng, ánh mắt nhìn kỹ toàn trường.

Sau một lúc lâu, thanh âm huyền ảo giữa sân từ từ an tĩnh lại. Giọng nói già nua nhẹ nhàng, vang vọng ở bên tai mỗi một cá nhân: "Các vị, khảo hạch hôm nay sẽ là vòng đại hội trọng yếu, quyết định người chiến thắng cuối cùng cũng chính là quán quân của đại hội lần này. Cho nên, các người phải hết sức cố gắng. Hôm nay, hãy toàn lực ứng phó đi!"

"Rõ ràng rõ ràng!" Pháp Mã lời vừa xuất ra. Đám đông trên khán đài đã chờ đợi từ lâu, nhất thời kích động cùng rống to.

Tiếng hô đỉnh tai nhức óc phóng thẳng hướng lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Luyện Đan

Theo Pháp Mã tuyên bố trận đấu bắt đầu lúc, không có một người động thủ ra tay, tất cả đều một mặt trầm tư suy nghĩ nên luyện chế đan dược gì.

Ngay tại đám người còn đang suy nghĩ thì Tiêu Long đã dẫn đầu ra tay phá vỡ yên tĩnh.

Đã sớm biết trước đề thi hắn đã sớm chuẩn bị tốt dược liệu.

Mặc dù nửa đường quyết định luyện chế Tam Văn Thanh Linh Đan, nhưng hắn vẫn có đủ một phần dược liệu.

Một phần là đủ rồi.

Sau đó Tiêu Long liền đem dược đỉnh lấy ra.

Đó là một cái dược chế tạo tinh xảo từ sắc điểm đỉnh, bốn phía là bốn đầu sư tử vô cùng oai hùng.

Nhìn thấy Tiêu Long lấy ra dược đỉnh, Pháp Mã đám người không khỏi có chút kinh ngạc.

"Sau lưng tiểu tử này rốt cuộc là ai a, lại đi cho Tiêu Long loại này phẩm chất cao dược đỉnh."

"Mặc dù không nhận ra dược là loại gì dược đỉnh, nhưng phẩm giai ít nhất cũng phải là lục phẩm." Gia Hinh Thiên gật đầu nói, hai mắt lóe lên một tia không rõ quang mang.

Về phần Hải Ba Đông, hắn cũng không có nói gì, hay nói đúng hơn là đã không biết nói gì. Cùng Tiêu Long tiếp xúc nhiều, hắn đã sớm không còn kinh ngạc như lúc trước.

Tại luyện dược giới, một dược đỉnh tốt đối với luyện dược sư có trợ giúp cực lớn, tại luyện chế đan dược quá trình cũng có thể rõ rệt tăng xác suất thành công.

Hơn nữa một dược đỉnh có phẩm cấp thấp, năng lực thừa nhận nhiệt độ cũng sẽ không cao. Mà điều này, thì khiến cho lúc luyện đan nói không chừng lại đột nhiên bạo lò, bởi vậy dược đỉnh cũng có phân chia cấp bậc.

Nhất giai đến bát giai, từ thấp đến cao.

Mà trên bát giai, thì chính là "Thiên Đỉnh Bảng". Loại dược đỉnh cấp bậc này, tồn đến trên đời tựa hồ cũng mới vven vẹn mười ba cái. Từ đó có thể biết, thứ này giá trị đến tột cùng có bao nhiêu trân quý.

Tiêu Long được đỉnh hoàn toàn có thể ăn đứt tất cả được đỉnh của mấy người ở đây rồi.

Đương nhiên, có trợ giúp của được đỉnh, cũng chỉ là ngoại vật phụ trợ, trọng yếu nhất, vẫn là thực lực bản thân.

Luyện được sư đại sư chính thức, lấy chương tâm làm đỉnh, luyện đan lúc ấy tùy tâm sở dục, không có bất cứ cái gì hạn chế, phong thái như vậy, mới chính thức có được phong phạm đại sư.

Mà lúc này, những thí sinh khác cũng đã bắt đầu ra tay.

Nhất thời đủ loại màu sắc hỏa diễm xuất hiện bên trong quảng trường.

Nhìn trên quảng trường hỏa diễm đủ các loại màu sắc, người xem trên khán đài, mọi người tâm tình đều có chút kích động, buổi thi đấu này không thể nghi ngờ sẽ khiến cho ngày hôm nay trở nên càng thêm kịch tính.

Tiêu Long bàn tay chậm rãi dựng thẳng lên, khuất chỉ khẽ bắn ra, thanh sắc hỏa diễm phiêu dật, đột nhiên lấp lóe dựng lên, trong nháy mắt, nhiệt độ trên quảng trường chợt tăng hẳn lên.

Mà lúc này, những người khác trong tay các loại hỏa diễm nguyên bản reo hò, lại không biết vì sao, trở nên yếu ớt đi rất nhiều.

Trên quảng trường, một trận gió nhẹ đột nhiên thổi qua, các loại hỏa diễm nhan sắc cổ quái này, đột nhiên hơi nghiêng, mà càng làm cho chúng nhân ngạc nhiên, vị trí hỏa diễm nghiêng đến, dĩ nhiên toàn bộ hướng về phía Tiêu Long ở giữa sân, chuẩn xác mà nói, hẳn là thanh sắc hỏa diễm phiêu dật xuất trần trên tay hắn

Cảnh quan kỳ dị này, giống như thần tử bá quân vương.

Dị Hỏa Hiện, Vạn Hỏa Thuần Phục!!

" Dị Hỏa!! "

Pháp Mã cùng mấy cái luyện được sư không khỏi từ trên ghế đứng dậy một mặt chấn kinh rung động nhìn về phía Tiêu Long trong tay thanh sắc hỏa diễm

" Tiểu tử này rốt cuộc còn ẩn dấu bao nhiêu con bài chưa lật, ngay cả Dị Hỏa loại này kỳ vật cũng có!! "

Làm một cái luyện được sư Pháp Mã đương nhiên biết dị hỏa là bực nào chân quý.

Trong quá khứ, hắn đã từng chứng kiến qua Dị Hỏa một lần.

Hải Ba Đông đối với chuyện này đã biết trước cho nên cũng không quá kinh ngạc. Bởi vì dị hỏa địa đồ là hắn đưa cho Tiêu Long.

Trên quảng trường bởi vì Dị Hỏa xuất hiện dẫn đến từng trận tiếng kinh hô, vô số ánh mắt tập trung vào Tiêu Long bên này.

Đối với những cái kia ánh mắt, Tiêu Long cũng không thèm để ý, tiếp tục luyện chế đan dược.

Đem dược liệu bỏ vào bên trong đỉnh lô, sau đó bắt đầu đề luyện.

.....

Luyện Dược quá trình tốn không ít thời gian, phía trên khán đài đám người cũng rất kiên nhẫn chờ đợi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua.

Bùm! Bùm!!!

Tại trong sân rộng có không ít tiếng nổ vang lên.

Một ít năng lực khống chế hỏa hầu không tốt, hoặc là không đủ dược liệu để luyện đan những vẫn cố gắng luyện chế đan dược đều bị bạo lò.

Bị bạo lò thí sinh chán nản lắc đầu, điều này bọn hắn đã dự kiến trước.

Tuy nhiên bọn hắn cũng không có rời đi, mà đem ánh mắt chuyển đến quan sát xung quanh những người khác đang luyện đan, hy vọng có thể từ bên trong quá trình ngộ ra được điều gì.

Đúng lúc này tại vô số người chờ đợi, đi qua nửa giờ là lúc, trên đài cao Pháp Mã thân sắc đột nhiên vừa động, trên khuôn mặt già nua thoáng hiện ra một nét mừng rỡ, ánh mắt nhìn phía chỗ Tiêu Long phương hướng.

Tại nơi đó, tại trong màu đỏ sậm đỉnh lô, một cổ nhàn nhạt đan hương, chậm rãi tràn ngập ra.

" Rất tốt! Quả không hổ là Di Hóa, nhanh như vậy liền muốn thành đan. " Pháp Mã tán thưởng cảm khái nói.

Bất quá sau đó hần cái kia già nua gương mặt lại trở nên kinh ngạc.

Chỉ thấy Tiêu Long đem thanh Liên Địa Tâm Hỏa thu hồi, sau đó lại lấy ra một loại tử sắc hỏa diễm bắt đầu luyện chế.

" Sử dụng hai loại hỏa diễm, tiểu gia hỏa này sẽ không phải muốn luyện chế tam văn thanh linh đan đi. " Gia Hình Thiên kinh ngạc nói.

" Thật đúng là có khả năng này, hơn nữa nhìn xem Long Nhất cái kia ung dung bộ dáng xem ra là rất có tự tin. " Pháp Mã gật đầu nói. Sau đó hần lại nói tiếp: " Muốn luyện chế được cao nhất phẩm giai tam văn thanh linh đan phải thuần thực sử dụng ba loại hỏa diễm, cũng không biết hần có hay không làm được. "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Giành quán quân

Tại Tiêu Long được đỉnh bên trong, tỏa ra một ngọn lửa màu bích lục, kèm theo đó là nồng nàn đan hương như sương khói chậm rãi bốc lên.

" Hữu sắc đan hương! Long Nhất thành công rồi!! " ở trên khán đài quan sát Pháp Mã kinh ngạc nói.

" Hữu sắc đan hương là gì? " Hải Ba Đông nghi hoặc nói.

Hần cũng không phải luyện được sư cho nên đối với liên quan đến luyện chế đan dược tri thức cũng không hiểu nhiều.

Cũng chỉ có luyện được sư ở nơi này mới có thể biết.

" Hữu sắc đan hương chính là đan dược vừa có sắc vừa có hương, bình thường chỉ có ngũ phẩm đan dược mới có thể sinh ra. Đương nhiên, một ít tứ phẩm đan dược cao cấp nhất cũng có thể có. "

" Long Nhất luyện chế là Tam Văn Thanh Linh Đan, đây là thuộc hàng cao nhất trong Tứ Phẩm Đan Dược, cho nên mới sinh ra hữu sắc Đan Hương. "

Pháp Mã cảm khái nói.

Phổ thông luyện được sư ngũ phẩm muốn luyện chế ra Tam Văn Thanh Linh Đan cũng có khả năng không nhỏ thất bại tỷ lệ. Tiêu Long có thể ung dung luyện chế ra được Tam Văn Thanh Linh Đan... thiên phú này để Pháp Mã không nói nên lời.

Thời gian vẫn lặng lẽ trôi qua, khoảng cách trận đấu chấm dứt cũng sắp hết. Từ bên trong được đỉnh thăm thấu ra hữu sắc đan hương càng ngày càng đậm, chứng tỏ rằng đan dược hần luyện chế sắp thành hình rồi.

Đợi đến đan dược thành hình, Tiêu Long lại lấy ra một loại khác thú hóa, bắt đầu luyện chế tiếp.

Muốn luyện chế Tam Văn Thanh Linh Đan cần thuần thực sử dụng ba loại hỏa diễm, mặc dù tiêu hao linh hồn lực có chút đại, tuy nhiên hần vẫn gánh chịu được.

Khoảng hơn mười phút sau đó, một viên ba màu đan dược từ trong Tiêu Long đỉnh lộ bay ra ngoài.

" Long Nhất hần thành công rồi, là Tam Văn Thanh Linh Đan!! " Pháp Mã từ trên ghế đài ngồi dậy, một mặt kích động nhìn xem Tiêu Long.

Theo Tiêu Long đan dược được hoàn thành, xung quanh truyền đến đỉnh tai nhức óc tiếng hoan hô.

Đan dược màu thanh sắc, giống như một hạt long nhãn, bao phủ phía ngoài là một Thanh một Tử một Lục ba đạo giới văn xếp hàng có thứ tự, nắm đan dược trong tay, Tiêu Long có thể nhận thấy trong đó ẩn chứa một năng lượng khổng lồ.

" Quả thật là kỳ tích, Gia Mã đế quốc chúng ta lại xuất hiện một cái mười sáu tuổi tứ phẩm luyện được sư. " Gia Hình Thiên cảm khái nói.

" Ha ha ha, ta liền biết tiểu tử này sẽ không làm chúng ta thất vọng. Hôn phu của người đứng là rất tài giỏi a, Nhã Phi. " Hải Ba Đông nhìn Nhã Phi cười nói.

" Ủm. " Nhã Phi nhẹ gật đầu, ánh mắt chăm chú nhìn xem phía dưới quảng trường thiếu niên.

Gương mặt anh tuấn hiện lên tự tin mỉm cười, Nhã Phi trên gương mặt xinh đẹp cũng hiện lên một đạo yếu ớt nụ cười.

Giống như cảm nhận được Nhã Phi ánh mắt, Tiêu Long quay đầu nhìn về phía nàng, gật đầu cười khẽ nhìn nàng.

"Mề Đặc Nhĩ gia tộc các người đứng thật là may mắn a." Gia Hinh Thiên cười thờ dài nói.

Dựa theo tình huống này, muốn lôi kéo Tiêu Long về phía hoàng thất là vô cùng khó khăn.

Bất quá Gia Hinh Thiên hẳn cũng không dễ dàng bỏ cuộc như vậy.

"Nguyệt Nhi cũng có luyện được sư thiên phú, để cho Long Nhất nhận nàng làm đệ tử không biết có được không?"

Đứng ở Gia Hinh Thiên bên cạnh Yên Dạ cũng không nói gì, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm vào Tiêu Long không rời.

"Thật may mắn là Nạp Lan Gia cùng Tiêu Gia có quan hệ, sau này có thể nhờ hần ra tay giúp đỡ nhiều chuyện." Nạp Lan Kiệt vui mừng nói.

"Long Nhất ca ca thật lợi hại." Nạp Lan Yên Nhiên nhìn về phía Tiêu Long nhỏ giọng nói, trong mắt mang theo một tia ngưỡng mộ.

.....

Rất nhanh những thí sinh khác cũng đã thành công luyện chế Đan Dược, tuy nhiên phẩm giai đều so với Tiêu Long kém.

Chậm rãi tiến lên, Pháp lão ánh mắt đảo qua một lượt tất cả mọi người trong quảng trường, mồm nói: "Dựa theo quy định của đại hội, ai có thể điều chế ra đan dược có phẩm giai cao nhất sẽ trở thành người thắng cuộc. Long Nhất Tam Văn Thanh Linh Đan là có phẩm chất cao nhất, cho nên người thắng cuộc là Long Nhất."

Rống rống rống!!!

Pháp Mã thanh âm vừa dứt, khắp thính phòng bỗng nhiên vang lên những tiếng hoan hô đinh tai nhức óc. Vô số người hâm mộ kích động đến đỏ mặt đứng dậy khỏi ghế. Quơ lấy bất cứ thứ gì trong tầm tay, trong lúc nhất thời, toàn bộ sân rộng ngập chìm trong một biển reo vang kích động.

Không trách được khán giả trở nên hưng phấn và cuồng dã như vậy.

Hôm nay bọn hần chứng kiến được một kỳ tích.

Long Nhất, một cái thiếu niên mười sáu tuổi có thể luyện chế ra Tứ Phẩm Đan Dược, đây chính là Gia Mã Đế Quốc kỳ tích.

Luyện Dược sư đại hội tám năm mới tổ chức một lần, năm nào cũng có quán quân, tám năm đối với người tu luyện hay người bình thường cũng không tính quá dài cho nên lâu dài cũng trở nên bình thường.

Tuy nhiên không một ai lại giống như Tiêu Long như vậy trẻ tuổi quán quân, danh tiếng của hần tại ngày hôm nay qua đi sẽ truyền khắp Gia Mã Đế Quốc.

Ngày sau khi mọi người nói về luyện dược sư đại hội, trong đầu mọi người, hình ảnh của một thiếu niên trẻ tuổi, một thiếu niên tên là Long Nhất sẽ xuất hiện đầu tiên cùng với những ý nghĩa tôn kính.

"Tiêu Long lấy được quán quân, kết quả này mặc dù đã đoán được nhưng khi đến lúc này vẫn không khỏi cảm thấy rung động." Nạp Lan Kiệt cười nói.

Nạp Lan Yên Nhiên nhẹ giọng nói, đôi mắt sáng lưu chuyển, bỗng nhiên cười dài nói: "Nếu có thể để hần gia nhập Vân Lam Tông, chỉ sợ ngày sau thành tựu của hần sẽ tốt hơn so với Cổ Hà trưởng lão. Mười sáu tuổi có thể luyện chế ra Tam Văn Thanh Linh Đan, cho dù năm đó Cổ Hà Trưởng Lão cũng không làm được."

"Người vẫn là đem ý định đó từ bỏ, Tiêu Long hần bây giờ là Nhã Phi hôn phu, Mề Đặc Nhĩ sẽ không để cho Vân Lam Tông đào chân tường bọn hần. Nhã Phi có thể khiến cho vô số nam nhân vì nàng lên núi đao xuống biển lửa, để hần gia nhập Vân Lam Tông xác suất không lớn." Nạp Lan Kiệt lắc đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Lãnh thưởng

Đại Hội Kết Thúc, Tiêu Long liền trở về luyện dược sư công hội.

Ngay lập tức một cái nhỏ bé thân ảnh chạy đến nhào vào trong người hần.

"Ca Ca, chúc mừng người giành được quán quân! " Thanh Lâm nhìn Tiêu Long chân thành cười nói.

"Ha ha, có Thanh Lâm đi theo cổ vũ, ta đương nhiên sẽ giành chiến thắng rồi. " ôm lấy Thanh Lâm, Tiêu Long mặt đầy cung chiêu cười nói.

"Chúc mừng người. "

Lúc Nhã Phi cũng đi đến, nhìn Tiêu Long cười chúc mừng nói.

"May mắn mà thôi. "

"Sau ngày hôm nay, người tên tuổi sẽ truyền khắp Gia Mã Đế Quốc, đến lúc đó sẽ có không ít người muốn tiếp xúc với người a. "

"Đợi đến lúc đó rồi tính sau, hơn nữa ta cũng không có ý định sẽ gia nhập vào bất cứ thế lực nào, ta thích tự lập môn hộ hơn. "

Tiêu Long có xây dựng một cái thế lực, hiện tại đang tại Thanh Sơn Trấn phát triển, có thể nói Thanh Sơn Trấn là địa bàn của thế lực của hắn. Mà thế lực của Tiêu Long thì đều là Demon Extract thí nghiệm thể, đại đa số rất dễ nổi nóng, bất quá Tiêu Long vẫn có thể khống chế bọn hắn.

Tiêu Long cũng không phải là một cái máu lạnh sẽ đối với người vô tội ra tay, bị hắn bắt đi làm thí nghiệm người đều từng là kẻ địch của hắn.

Trong đó đại đa số đều là dong binh, tỷ như Thạch Mạc Thành Sa Chi dong binh đoàn, Thanh Sơn Trấn đầu sói dong binh đoàn. Bởi vì muốn tìm Tiểu Y Tiên, cho nên Tiêu Long mới lấy Thanh Sơn Trấn làm địa điểm phát triển.

"Người định tự mình lập thế lực? " Nhã Phi nghe được Tiêu Long lời nói, gương mặt xinh đẹp không khỏi xuất hiện thần sắc kinh ngạc.

Bất quá nghĩ đến Tiêu Long bên cạnh có một đám cường giả lúc, Nhã Phi liền bình tĩnh lại rồi.

Lấy hắn năng lực, thật đúng là không cần gia nhập bất kỳ thế lực nào, hơn nữa chỉ cần hắn muốn thì hoàn toàn có thể lập ra một cái sánh ngang với Vân Lam Tông một cái thế lực.

"Người muốn cùng Vân Lam Tông cạnh tranh? "

"Vân Lam Tông? Làm sao có thể a, ở Gia Mã Đế Quốc phát triển không phải là một ý kiến hay. Nếu như ta thật sự ở quốc gia này sáng lập thế lực, nhất định không chỉ là Vân Lam Tông mà ngay cả Hoàng Thất cùng những thế lực khác cũng sẽ không dễ yên, huống hồ ta cũng không cảm thấy có một chút tính khiêu chiến. "

Gia Mã Đế Quốc tại Tây Bắc Đại Lục cũng không chỉ xem là một cái thế lực cỡ nhỏ mà thôi, cho dù có Vân Lam Tông thì cũng là như vậy, một cái Đấu Tông cũng không có.

Đợi đến khi Tuyết Nữ đột phá Đấu Tông, như vậy bên cạnh hắn là có một cái Đấu Tông cường giả, sau đó hắn lại tìm cách thu thêm mấy cái thực lực cao cường thụ hạ, hoàn toàn có thể quét ngang Gia Mã đế quốc, chiếm lấy quốc gia này.

"Nơi ta nhắm đến chính là Hắc Giác Vực. " Tiêu Long cười nói.

"Hắc Giác Vực? Là nơi hỗn loạn kia sao? "

Nhã Phi kinh ngạc nói.

"Ừm. " Hắc Giác Vực là một nơi hỗn loạn, mỗi ngày đều sẽ có đủ loại thế lực lớn nhỏ xuất hiện cùng ngã xuống, hơn nữa nơi đó Đấu Tông còn có không ít, như vậy mới có tính khiêu chiến. " Tiêu Long gật đầu nói.

Nguyên nhân Tiêu Long lựa chọn Hắc Giác Vực có rất nhiều.

Già Nam Học Viện, cường giả động phủ, Đá Xà Cổ Đế Động Phủ, Dị Hỏa...

Bây giờ Đá Xà Cổ Đế vị trí còn chưa bị phát hiện, Tiêu Long muốn trước tiên đem nơi đó cấm rỗi, sau này sẽ dễ dàng hơn làm việc.

Nhã Phi mặc dù không biết Tiêu Long có ý định gì, nhưng nàng biết hắn có rất lớn dã tâm, Gia Mã Đế Quốc đúng thật là không lưu được hắn.

Nhìn xem Tiêu Long trên gương mặt vẫn không tan đi nụ cười tự tin cùng ánh mắt kiên nghị, Nhã Phi trong lòng có chút rung động, trái tim có chút loạn nhịp.

"Bây giờ ta cần phải đi gặp Pháp Mã một chút. Nhã Phi, người giúp ta trông chừng Thanh Lâm. " Tiêu Long đột nhiên nói.

"Ừm. " Tiêu Long lời nói để Nhã Phi lấy lại tinh thần, nhẹ gật đầu đáp.

"Ca ca, ta đã lớn, sẽ không đi lạc. " Thanh Lâm phòng má không vui nói.

" Trong mắt ta, ngươi vẫn luôn là bé bỏng muội muội. " Tiêu Long xoa nhẹ Thanh Lân bích lục sắc tóc dài cười ôn nhu nói.

Bị Tiêu Long sử dụng sờ đầu giết, Thanh Lân liền trở nên ngoan ngoãn, trên mặt bất mãn liền tan biến không còn một mảnh.

Thật đúng là một cái nghe lời tiểu cô nương.

Thấy vậy Nhã Phi bắt đầu lắc đầu.

Sau đó Tiêu Long cũng rời đi.

Tại trên đường đi, khi có người nhìn đến hắn đều sẽ tự động dừng bước cười hiền lành, mang theo mấy phần tôn kính. Nếu như đụng phải chỗ đông người liền sẽ tự động nhường đường cho hắn.

Đây chính là người có năng lực quyền lợi.

Đạt giải quán quân Tiêu Long tự nhiên được người khác tôn trọng.

Đi qua mấy cái hành lang, cuối cùng thì dừng lại ở một căn phòng rộng lớn, đây là Pháp Mã căn phòng, sau đó Tiêu Long cũng không chút do dự đi vào.

Tiến vào trong phòng, nhìn quanh chiếc bàn thấy Pháp Mã, Hải Ba Đông cùng Gia Lão ba người đang ngồi xung quanh, thấy Tiêu Long đi đến đều không khỏi nở nụ cười.

" Long Nhất, chúc mừng a. " Nhìn thấy Tiêu Long, Pháp Mã ba người đối với hắn cười chấp tay nói.

" Đa tạ! " Tiêu Long đối với ba người gật đầu cười đáp.

" Ta đã nghe Phát Lan Khắc nói qua, ngươi muốn Dung Linh Đan đan phương. " Pháp Mã cười khẽ nói.

Sau đó bàn tay ở nấp gối phía trên mon trốn, chợt một quyển tử màu bạc xuất hiện ở tại trong lòng bàn tay. Bàn tay chậm rãi vuốt ve dọc thân, mỉm cười nói: " Đây là phương thuốc lục phẩm đan dược "Dung linh đan". Long Nhất, từ nay về sau nó là ngươi. "

Nói xong, Pháp Mã nắm tay khinh đan ở cuốn thân phía trên, quyển trục hóa thành một đạo màu bạc bóng dáng, bay vút hướng Tiêu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Rời đi Đế Đô

Tiếp nhận quyển trục, Tiêu Long liền nhìn không được muốn được thưởng thức một chút đan phương màu bạc này.

Nắm trong tay, thoáng có chút cảm giác lạnh lẽo, ở mặt ngoài quyển trục tròn bóng, còn vẽ một ít văn lộ cùng với ấn ký phong cách cổ xưa. Nhìn qua, có loại cảm giác duy mỹ, thật cẩn thận nắm lấy quyển trục.

Tiêu Long chậm rãi đem quyển trục mở ra, thô sơ lướt lược đích nhìn một chút tin tức trên quyển trục thượng, phát hiện không có vấn đề gì mới hài lòng gật đầu thu cất.

Sau đó Pháp Mã đem một khối màu tím kim châu bài đưa tới, Tiêu Long không khỏi có chút nghi hoặc.

" Đây là lệnh bài vinh dự trưởng lão công hội, cũng là lệnh bài quán quân. Ngươi cầm này lệnh bài, có thể ở Gia Mã đế quốc ở bất kỳ địa phương nào có phân hội, đều được trợ giúp. " Pháp Mã cười cười, nói: " Ta biết ngươi không thích bị cái gì chức vị ước thúc, cái gọi là vinh dự trưởng lão này, cũng cũng không cần ngươi trả giá cái gì, chính là chút hư danh mà thôi, chỉ cần ngươi nghĩ muốn, có thể không nghe điều khiển của bất luận kẻ nào, kể cả chính là ta. "

Nghe vậy Tiêu Long cũng không có từ chối, nhận lấy lệnh bài.

" Trong khoản thời gian này ngươi có thể ở Đế Đô mua sắm một phen, bất quá ngươi cũng phải cẩn thận, tuy đại hội đã kết thúc, nhưng ngươi bây giờ là đại nhân vật, đi ra đường nên chú ý một chút, nếu không sẽ đưa tới không đáng có phiền phức. " Pháp Mã nói tiếp.

" Ta minh bạch. " Tiêu Long gật đầu đáp.

Hắn cũng không có ý định sẽ ở lại Đế Đô lâu dài. Đội Lam Nguyệt xuất quan, bọn hắn liền sẽ quay về Ma Thú Sâm Lâm tu luyện một thời gian dài, đợi đến lúc đạt Đầu Hoàng mới thôi.

" Bây giờ ngươi có dự định gì tiếp theo hay không? " lúc này Gia Hình Thiên đột nhiên lên tiếng hỏi.

Nghe vậy đám người trong phòng đồng loạt nhìn hần.

Suy nghĩ một chút, Tiêu Long liền nói: " Ta còn có một cái đồng bạn còn đang bế quan, đợi nàng xuất quan chúng ta sẽ rời khỏi Đế Đô tiếp tục ở bên ngoài lịch luyện. "

Chuyện này cũng không có gì phải dấu diếm, Tiêu Long cũng không ngại phải tiết lộ.

" Còn trẻ tuổi nên ở bên ngoài lịch luyện nhiều một chút, như vậy mới có lợi cho bản thân. Đây là lệnh bài của Hoàng Thất, nếu như sau này có cần thiết, chỉ cần ngươi còn ở Gia Mã Đế Quốc thành thị phạm vi, dùng lệnh bài có thể để cho thành chủ ra tay giúp đỡ ngươi. " Gia Hình Thiên đem một tấm kim sắc lệnh bài đưa cho Tiêu Long nói.

Gia Hình Thiên đây là tại Tiêu Long bên này đặt trước điểm đầu tư, để sau này có thể cùng Tiêu Long tạo dựng quan hệ tốt.

" Cảm ơn Gia Lão! "

Tiêu Long cũng không có từ chối đối phương, đem lệnh bài nhận lấy.

Sau đó cùng đám người nói một tiếng, Tiêu Long liền cùng Hải Ba Đông rời đi.

Trên đường đi, Hải Ba Đông đột nhiên hỏi.

" Tiểu tử, ngươi đi rồi, ngươi định mang theo Nhã Phi sao? Nàng cũng đến lúc đi ra ngoài lịch luyện một phen. "

" Tạm thời sẽ không, tạm thời để cho Nhã Phi ở lại Mễ Đặc Nhĩ gia tộc. Hơn nữa hơn một năm nữa ta sẽ trở về Ô Thần Thành, ngươi có thể để cho Nhã Phi đến đó lịch luyện, sau này ta có thể tốt hơn cùng nàng ở chung. " Tiêu Long lắc đầu nói.

" Như vậy cũng được. " Hải Ba Đông gật đầu nói.

Đợi Nhã Phi đến Ô Thần Thành lúc nhất định phải để cho nàng chiếu cố một chút Tiêu Gia, Hải Ba Đông trong lòng thầm nghĩ.

" Đợi đến lúc ta rời đi, Nhã Phi an toàn liền giao cho ngươi a, Hải Lão. "

" Yên tâm, chuyện này cứ giao cho ta, ta dám đảm bảo với ngươi, chỉ cần ta còn ở đây, không ai dám khi dễ Nhã Phi. " Hải Ba Đông vỗ ngực đảm bảo nói.

Nghe vậy Tiêu Long gật đầu một cái, sau đó từ nạp giới bên trong lấy ra một cái hộp nhỏ đưa cho Hải Ba Đông nói.

" Bên trong đây là thất phẩm đan dược Phá Tông Đan, có thể tăng lên xác suất đột phá đầu tông, đợi đến lúc thì ngươi hãy sử dụng. "

Tê~

Nghe vậy Hải Ba Đông không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, hai tay có chút run lên nhận lấy hộp ngọc.

Đầu Tông a, đây chính là Gia Mã đế quốc trong truyền thuyết cường giả.

Lấy hần thiên phú, chỉ cần tốn mấy năm thời gian liền có thể đột phá Đầu Hoàng đỉnh phong, sau đó lại phục dụng phá tông đan, đến lúc đó hần liền sẽ trở thành gia mã đế quốc số một cường giả.

Nghĩ đến đây Hải Ba Đông trong lòng cảm thấy có chút kích động, đồng thời cảm thấy vui mừng không thôi. Tiêu Long tiểu tử này xuất thủ quả nhiên rất hào phóng, hần cảm thấy mình ban đầu quyết định gả Nhã Phi cho hần là cỡ nào đúng đắn.

Nhìn xem toàn thân kích động đến run lên Hải Ba Đông, Tiêu Long lắc đầu cười cười cũng không nói gì, sau đó liền nhanh chân rời khỏi luyện dược sư công hội.

Thấy vậy Hải Ba Đông cũng nhanh chóng đi theo phía sau.

Khoảng nửa tháng sau, Lam Nguyệt cùng Tuyết Nữ đồng thời xuất quan.

Lam Nguyệt thành công đột phá Đầu Vương.

Về phần Tuyết Nữ cũng không có đột phá, tuy nhiên cũng không là không có thu hoạch, thân là Đầu Hoàng đỉnh phong, nàng chỉ cần đợi đến thời cơ liền có thể đột phá.

Sau khi hai người xuất quan, Tiêu Long cùng Nhã Phi dạo một ít chuyện, sau đó liền mang theo chúng nữ trở về Thanh Sơn Trấn.

Khoảng hơn nửa tháng sau, Tiêu Long đám người liền xuất hiện ở Thanh Sơn Trấn bên ngoài.

Tuy nhiên bây giờ Thanh Sơn Trấn đã biến hóa rất nhiều.

Trước mặt bọn hắn cũng không phải là một tòa thành trấn nhỏ mà là một tòa không thua kém Ô Thản Thành thành thị.

Tòa thành thị này tên là Thanh Sơn Thành.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Tiểu Y Tiên

Bị Tiêu Long thế lực phát triển nhiều năm, Thanh Sơn Trấn cũng đã biến thành Thanh Sơn Thành, trong thành trị an vô cùng nghiêm ngặt.

Nguyên bản đầu soi dong binh đoàn tại nơi này làm mưa làm gió đã bị tiêu diệt, cho nên nơi này nhìn qua yên bình hơn nhiều so với lúc trước.

Bên trong một tòa đình viện rộng lớn, mười mấy cái thân ảnh quý một chân xuống trước một cái tuổi trẻ thiếu niên đang ngồi ở chủ vị.

Nếu để cho những người khác nhìn thấy nhất định là sẽ vô cùng chấn kinh. Bởi vì những người này đều là Thanh Sơn Thành cường giả đứng đầu, bây giờ lại khuất phục trước một cái trẻ tuổi thiếu niên.

"Sa La, báo cáo tình hình phát triển hiện tại của Viêm Môn đi." Tiêu Long nhìn gần hắn nhất một cái nam nhân nói.

"Thưa Môn Chủ, hiện nay Viêm Môn thành viên đã lên đến năm trăm người. Ngoại trừ những người ở đây thì trong đó có mười cái đấu linh, ba cái tam phẩm luyện dược sư, một cái tứ phẩm luyện dược sư, hai mươi cái nhị phẩm luyện dược sư, còn lại đều là đại đấu sư cùng đấu sư." Sa La thành thật trả lời.

"Tốt lắm, so với ta tưởng tượng còn muốn nhanh hơn." Tiêu Long gật đầu nói.

Sau đó Tiêu Long lại nói tiếp.

"Trong khoảng thời gian một năm tới ngươi hãy tích cực cho những người khác tăng lên thực lực, một năm sau, toàn bộ Viêm Môn sẽ chuyển đến Hắc Giác Vực."

Tính luôn những người ở đây thì Viêm Môn có một cái Đấu Vương và hai mươi cái Đấu Linh, mấy trăm danh đại đấu sư cùng đấu sư, chỉ cần tìm thêm một hai cái Đấu Hoàng nữa là có thể đi đến Hắc Giác Vực.

"Vâng thưa Môn Chủ!!"

Sa La cùng những người khác đồng thanh đáp.

Sau đó Tiêu Long đem một cái nạp giới ném cho Sa La nói.

"Bên trong đây là một ít công pháp, đấu kỹ cùng đan dược, nó sẽ giúp ít cho Viêm Môn phát triển, ngươi tự mình sự lý đi."

"Vâng thưa môn chủ!" Sa La kích động nói.

Những người ở xung quanh không khỏi hâm mộ nhìn xem Sa La.

Đối với tu luyện giả tới nói thì công pháp, đan dược cùng đấu kỹ là ba thứ quý giá nhất.

Thân là được giao cho nắm giữ quan trọng như vậy đồ đặc Sa La tự nhiên là được ích lợi nhiều nhất, thực lực của hắn trong thời gian tới sẽ tăng lên không ít.

"Tiểu Y Tiên thế nào?" lúc này Tiêu Long lên tiếng nói.

"Thưa Môn Chủ, Tiểu Y Tiên mấy ngày trước đã đột phá đấu giả, thiên phú của nàng không phải rất cao, nhưng vì tự thân thuộc tính đấu khí cho nên không thể trở thành luyện dược sư, nhưng thông qua học hỏi dược liệu tri thức nàng có thể chế tạo ra một ít thuốc. trị thương cùng thuốc giải độc." Sa La gật đầu nói.

Y sư, cũng là một loại có thể coi như luyện dược sư, bất quá địa vị so với luyện dược sư kém hơn rất nhiều. Dù sao bọn họ cũng không thể chính thức luyện ra đan dược mà chỉ có thể sử dụng một ít hỏa diễm bình thường đem dược liệu phối chế cùng một chỗ tạo ra hiệu quả trị liệu cho người.

Bất quá này so với đan dược của luyện dược sư lại kém hơn rất nhiều, cho nên mỗi một y sư đều mang giấc mộng trở thành một luyện dược sư. Bất quá rất nhiều người cuối cùng cả đời cũng khó có thể bước vào cánh cửa kia, duyên có chủ yếu chính là bởi vì thiên phú bản thân cộng thêm không có người dẫn dắt.

Mà Tiểu Y Tiên chính là thuộc trường hợp này.

Nàng giấc mộng là trở thành một luyện dược sư, nhưng lại không có thiên phú trở thành luyện dược sư.

Sa La cũng cảm thấy tiếc cho nàng.

Tiểu Y Tiên xem như là Thanh Sơn Thanh đệ nhất mỹ nữ đi, Sa La cũng rất động tâm.

Bất quá nàng là Tiêu Long đệ ý người, có cho hán mười cái lá gan cũng không dám có ý xấu với nàng.

"Đề nàng đến gặp ta."

"Vâng."

"Giải tán đi."

.....

Khoảng nửa giờ sau đó, một cái thiếu nữ đi tới đại sảnh.

Thiếu nữ mặc một bộ quần áo màu trắng nhạt, dung mạo dù không tính là tuyệt sắc nhưng cũng có thể nói là mỹ nhân khó gặp, gò má lạnh nhạt mỉm cười phát ra một cỗ khí chất tươi mát kì ảo, cỗ khí chất khác người này làm cho mị lực tỏa ra của nữ tử càng tăng lên.

Ánh mắt vòng vo chuyển trên người nữ tử, cuối cùng dừng lại ở một cái lục đài cuốn lấy vòng eo mảnh mai, nhìn vòng eo uyển chuyển mảnh mai, Tiêu Long nhãn đồng xẹt qua một tia kinh diễm.

Tiểu Y Tiên dung mạo mặc dù không thể so với Nhã Phi, Tuyết Nữ dạng này vũ mị quyến rũ nữ nhân, nhưng vòng eo của nàng có thể nói là cực phẩm, tinh tế và nhu nhược nhất.

"Môn Chủ, ngài cho gọi ta?" Tiểu Y Tiên có chút khẩn nhìn Tiêu Long nói.

Nghe vậy Tiêu Long hồi thần lại, nhìn Tiểu Y Tiên bình thản nói.

"Nghe nói ngươi muốn trở thành một cái Luyện Dược Sư?"

"Đúng vậy, nhưng là ta không có thiên phú." Tiểu Y Tiên cười khổ nói, trong ánh mắt hiện lên một tia bi ai.

Khi tu luyện đến đầu giả, nàng liền ngay lập tức đi tìm một vị luyện dược sư trong Viêm Môn để thử xem có hay không trở thành một vị luyện dược sư.

Nhưng ngay lập tức nàng giấc mộng liền bị đánh nát.

"Nếu như ta có thể giúp ngươi trở thành luyện dược sư, ngươi có đồng ý nhận ta làm sư phụ hay không?" Tiêu Long nhìn nàng nói.

"Nhận môn chủ làm sư phụ!!" ngay lập tức Tiểu Y Tiên liền kinh ngạc.

Trước mắt nàng thiếu niên cùng nàng cũng không chênh lệch bao nhiêu tuổi, nhận đối phương làm sư phụ thì có chút kỳ lạ, hơn nữa nàng thật có thể trở thành luyện dược sư sao?

Nàng lại không có hỏa cùng mộc song thuộc tính.

"Giới thiệu một chút, ta tên là Tiêu Long, Viêm Môn môn chủ, ta còn có một cái tên khác đó là Long Nhất." Tiêu Long nhìn nàng cười nói.

"Tiêu Long, Long Nhất... chờ một chút, ngươi là Long Nhất, luyện dược sư đại hội quán quân!!"

Tiểu Y Tiên kinh ngạc nhìn Tiêu Long, khiếp sợ nói.

Trẻ tuổi nhất luyện dược sư, luyện dược sư đại hội quán quân Long Nhất.

Tiểu Y Tiên không thể nào không biết Long Nhất, nàng còn đem hán xem là Thần Tượng đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Thu đồ Đệ Tiểu Y Tiên

" Môn Chủ... người muốn nhận ta làm đệ tử chuyện này để ta cảm thấy rất vui mừng, nhưng là ta không có luyện được sư thiên phú. " Tiểu Y Tiên đáng ghét cười khổ.

Được mình thần tượng coi trọng chuyện này đối với Tiểu Y Tiên tới nói vừa giống như được lên trần đầy hy vọng thiên đường sau đó lại bị thẳng tay ném xuống trần đầy tuyệt vọng địa ngục một dạng.

Không có hòa cùng một loại thuộc tính thì làm sao có thể trở thành luyện được sư.

" Người chỉ cần cho ta biết đáp án là được! Ta hỏi lại người một lần nữa Tiểu Y Tiên, người có muốn bái ta làm thầy, trở thành một luyện được sư hay không? " Tiêu Long ngữ khí không thay đổi nhìn Tiểu Y Tiên nghiêm túc nói.

Nhìn xem Tiêu Long cái kia nghiêm túc thần sắc, Tiểu Y Tiên liền biết hẳn không đùa giỡn, trong lòng không hiểu sao lại cảm thấy tin tưởng đối phương. Lại thêm trong lòng mong muốn trở thành luyện được sư, để cho Tiểu Y Tiên nói ra mình đáp án.

" Muốn. "

" Chỉ cần người muốn là được, ta có thể giúp người, đem một người thuộc tính chuyển đổi ta vẫn có thể làm được. "

Nói xong Tiêu Long từ trong nạp giới lấy ra một viên to bằng lòng bàn tay thủy tinh màu đỏ, nếu nhìn kỹ thì có thể thấy được bên trong có một điểm sáng không quá lớn màu xanh lục.

" Đây là? " Tiểu Y Tiên nhìn xem trên tay Tiêu Long thủy tinh cầu nghi hoặc nói.

" Đây là luyện được sư bản nguyên, chỉ cần có nó, người liền có thể trở thành luyện được sư. " Tiêu Long cười nói.

" Thật... thật sao, ta thật có thể trở thành luyện được sư? " Tiểu Y Tiên nhìn xem trên tay Tiêu Long luyện được sư bản nguyên thần sắc kích động nói, hô hấp có chút dồn dập.

Trở thành luyện được sư là nàng mộng tưởng, nếu như thật đúng như Tiêu Long nói như thế, sử dụng thủy tinh cầu này có thể để cho nàng làm luyện được sư, như vậy khác nào cứu vớt nàng tan nát mộng tưởng.

Cơ hội để thực hiện mộng tưởng đang trước mắt, Tiểu Y Tiên làm sao có thể không kích động đầu.

Ở thế giới này, muốn làm một cái luyện được sư phải có hòa cùng một song thuộc tính, nếu như không có hai loại thuộc tính này, thì có muốn trở thành luyện được sư đến đâu đi chăng nữa cũng không làm được.

Mà luyện được sư bản nguyên có thể đem một người tự thân thuộc tính chuyển đổi, đồng thời cải tạo lại cho phù hợp với luyện được sư, nếu như luyện được sư sử dụng có thể tăng lên thiên phú, tỷ như năng lực khống chế hỏa, linh hồn lực đại loại.

" Không nên chống cự, ban đầu người sẽ cảm thấy một chút nóng, nhưng rất nhanh sẽ qua đi. " Tiêu Long khẽ nói.

" Vâng. " Tiểu Y Tiên nhẹ gật đầu.

Sau đó Tiêu Long liền đem luyện được sư bản nguyên dung nhập vào Tiểu Y Tiên thân thể.

Được một lúc sau, Tiểu Y Tiên thân thể đỏ một chút mồ hôi, da thịt có chút hồng lên, thở ra một hơi dài, Tiểu Y Tiên không khỏi dùng ống tay áo xoa xoa trên trán mồ hôi.

Đứng ở gần Tiểu Y Tiên, Tiêu Long tự nhiên ngửi được trên người nàng thân thể mùi thơm, trong lòng không khỏi chặc lưỡi, quả không hổ là mỹ nữ, hẳn suýt nữa nhìn không được đem Tiểu Y Tiên ôm lấy.

Được mấy phút sau, Tiểu Y Tiên quá trình chuyển đổi thuộc tính mới kết thúc.

Sau đó Tiêu Long liền lấy ra trắc nghiệm thuộc tính thủy tinh đưa tới trước mặt Tiểu Y Tiên nói.

" Đặt tay lên thử xem, người thuộc tính bây giờ đã chuyển đổi. "

Nghe vậy Tiểu Y Tiên ngoan ngoãn đặt tay lên trắc nghiệm thuộc tính thủy tinh cầu.

Trắc nghiệm thủy tinh cầu tỏa ra một đạo hỏa hồng quang mang, bên trong còn xen lẫn một đạo lục sắc quang mang.

" Hòa cùng một song thuộc tính!! Ta thật có thể trở thành luyện được sư, cảm ơn người rất nhiều, môn chủ!! "

Kết quả trắc nghiệm để cho Tiểu Y Tiên kích động không thôi, ôm chặt lấy nhảy lên, Tiểu Y Tiên gương mặt xinh đẹp tràn đầy ý cười.

Mặc dù bị chiếm tiện nghi, nhưng thân là người được lợi Tiêu Long cũng không có nói gì, yên lặng cảm thụ Tiểu Y Tiên thân thể mềm mại ôm chặt lấy hắn.

Mà Tiểu Y Tiên lúc này cũng ý thức được mình hành vi có bao nhiêu không tốt, ngay lập tức hai tay liền buông Tiêu Long, gương mặt hiện lên một đạo xấu hổ hồng nhuận.

" Xin lỗi Môn Chủ... ta không phải là cố ý, chỉ là ta quá kích động... "

" Người nên thay đổi cách xưng hô với ta. "

" A! "

Nghe vậy Tiểu Y Tiên nhất thời sững sốt một cái, sau đó gương mặt mừng rỡ không thôi, liền quỳ xuống đối với Tiêu Long khấu đầu kích động hô lên.

" Đồ nhi Tiểu Y Tiên bái kiến sư phụ!! "

" Ha ha! Tốt lắm, mau đứng dậy a, ta đồ nhi ngoan. "

Đối với Tiểu Y Tiên có thể trở thành hắn đệ tử, thực hiện mình mộng tưởng, Tiêu Long cũng rất cao hứng.

Bây giờ Tiểu Y Tiên hối tiếc vấn đề đã giải quyết được, xem như là đã thành công được một nửa, còn lại là giúp nàng giải quyết được Ách Nan Độc Thể là có thể.

Ách Nan Độc Thể hay còn gọi là trời sinh độc thể, là một loại mang đến tai họa thể chất.

Đầu Khí đại lục từng xuất hiện một nữ nhân có tai họa độc thể. Nữ nhân này, từng tại trong một lần nổi giận, đem sinh mạng một cái Đế quốc, biến thành nghìn dặm độc thổ.

Mà sở hữu loại thể chất này người cũng không cần phải tu luyện, chỉ cần ăn độc dược là sẽ tự động mạnh lên, độc lực ẩn chứa trong độc dược, lấy một loại phương pháp quý dị, chuyển hóa thành Độc đầu khí cực kỳ đặc thù.

Tuy nhiên trên thế giới này không có gì hoàn mỹ, mặc dù có thể dựa vào ăn Độc Dược liền rất nhanh tăng lên thực lực, bất quá Độc Dược thủy chung là Độc dược, mặc dù dựa vào ách nan độc thể có thể không ngừng thôn phệ Độc Dược.

Bất quá càng về sau ăn vào độc dược càng ngày càng nhiều, nhiều đến mức thậm chí tình trạng Độc đầu khí trong cơ thể không ngừng chèn ép ách nan độc thể, khi đó đau nhức do vạn độc ăn vào thân thể, sẽ hành hạ người sở hữu ách nan độc thể trong cơn thống khổ nhất, rồi mới chậm rãi tử vong.

Chỉ cần không tiếp xúc với độc dược thì ách nan độc thể sẽ không mở ra.

Chỉ là bây giờ Tiểu Y Tiên muốn trở thành luyện dược sư, sau này sẽ không tránh khỏi tiếp xúc với độc dược tình huống, đến lúc đó ách nan độc thể sẽ chính thức mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Hư Vô Quyết

Tiêu Long hiện tại còn chưa có năng lực giúp Tiểu Y Tiên ngưng tụ ra độc đan, chỉ có thể trông vào đại quang cầu hiển linh.

Bên trong tiểu thể giới, Tiêu Long đứng trước đại quang cầu.

" Ong!! "

Ngay lúc này, đại quang cầu đột nhiên truyền ra một đạo vô cùng mạnh liệt ba động, kim sắc quang mang tỏa ra khiến Tiêu Long không khỏi nhắm mắt lại.

" Thật là cường đại ba động, xem ra sắp xuất hiện không phải là đồ vật tầm thường. " Tiêu Long lâm bầm một tiếng.

Ngay lập tức, Đại Quang Cầu bên trong bay ra mấy chục đạo tiểu quang cầu.

Máy chục viên tiểu quang cầu bay qua bay lại xung quanh, nhìn xem một màn này Tiêu Long cũng không khỏi kinh ngạc.

" Không phải đâu, một lúc liền cho ra nhiều như vậy, Đại Quang Cầu hôm nay ngươi lại hào phóng như vậy. "

Bình thường hắn rút ra được ba cái tiểu quang cầu đã là rất may mắn, may mắn hơn nữa thì ba cái đều là đồ tốt, xui xẻo một chút thì năm mười năm mười.

Một lúc lấy ra được nhiều như vậy vật phẩm, Tiêu Long có chút nghi ngờ mình có hay không lấy được phế phẩm.

Sau đó Tiêu Long liền vung tay lên, đem một cái tiểu quang cầu cho bắt lấy.

Quang mang tán đi, một cái màu đỏ mới toanh quyền trục xuất hiện trước mặt hắn.

Ngay lập tức Tiêu Long không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Thiên Giai Công Pháp!!

Đại Quang Cầu cho ra Thiên Giai Công Pháp!!

Đây chính là Thiên Giai Công Pháp a, tại gia mã để quốc bên trong mấy trăm năm chưa từng xuất hiện qua, tuy nhiên đặt ở Trung Châu thì không phải là rất quý hiếm, đại đa số thế lực tâm cơ đều có thể có một bộ thiên giai công pháp.

Cho dù là hiện tại hắn đang sử dụng thôn thiên phế địa quyết cũng chỉ là địa giai cao cấp mà thôi, bất quá bởi vì là không thuộc tính công pháp cho nên rất thực dụng là được.

Hôm nay không lẽ hắn nhân phẩm đại bạo phát.

Sau đó Tiêu Long liền đem mấy cái tiểu quang cầu khác bắt lấy.

Thiên Giai Công Pháp...Ma Đạo Thư...Thiên Giai Công Pháp...Thiên Giai Đấu Kỹ....đốm sáng nhỏ...chờ một chút...

Ngay lập tức giống như là phát hiện ra thứ gì đó, Tiêu Long liền đem đốm sáng nhỏ cầm lên, từ từ đọc lấy tin tức.

Hur Vô Quyết, hoàng giai hạ phẩm, không có hình dạng cố định, đây là một bộ có thể thôn phế cái khác tâm pháp để tiến giai, đồng thời hấp thu ưu điểm, diễn hóa ra mới công pháp.

Tê~~~~

Ngay lập tức Tiêu Long không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, trong lòng mừng như điên.

Hắn cảm thấy hôm nay mình nhất định là nhân phẩm đại bạo phát.

Không chỉ lấy được một đồng thiên giai công pháp cùng hắn luôn muốn có thiên giai công pháp, còn lấy được một cái siêu việt Đế Cấp công pháp Hur Vô Quyết.

Vừa đúng lúc có nhiều như vậy cao giai công pháp, Tiêu Long có thể sao lại một bản, sau đó lại cho Hur Vô Quyết thôn phế, như vậy Hur Vô Quyết tuyệt đối sẽ tiến vào Thiên Giai đẳng cấp.

Có Hur Vô Quyết, như vậy Tiểu Y Tiên vấn đề liền được giải quyết rồi.

Trong đồng thiên giai công pháp mới lấy được, có một bộ tên là Vạn Độc Quyết rất phù hợp với Tiểu Y Tiên sở hữu Ách Nan Độc Thể, chỉ cần để Hur Vô Quyết thôn phế Vạn Độc Quyết cùng thêm mấy bộ hòa hệ công pháp, như vậy Tiểu Y Tiên không chỉ có thể ngưng tụ ra độc đan, còn có thể làm một cái luyện dược sư.

Đây đúng là song hỷ long môn.

" Chỉ có thể nhờ ngươi rồi, Hur Vô Quyết. " nhìn xem TV en tay điểm sáng nhỏ, Tiêu Long khóe miệng nhếch lên.

Sau đó Tiêu Long liền đem Hur Vô Quyết phân thành hai, đồng thời vung tay lên, sau đó đem toàn bộ công pháp hắn sở hữu lấy ra.

Thôn thiên phế địa quyết, dịch cân kinh... đủ loại kỳ dị công pháp xuất hiện trước mặt hắn. Đồng thời tốn hao một giờ đồng hồ sao chép lại toàn bộ công pháp.

Tiêu Long ngay lập tức lấy ra, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, Vạn Độc Quyết cùng hai bộ Thiên Giai hòa hệ công pháp lấy ra, để cho Hur Vô Quyết thôn phế, vô số dòng chữ từ mấy bộ công pháp bị hấp thụ vào bên trong điểm sáng.

Chỉ thấy điểm sáng tỏa ra một đạo hòa hồng bích lục quang mang, sau đó điểm sáng liền lớn dần lên.

Quả nhiên không ngoại dự đoán, dành riêng cho Tiểu Y Tiên Hư Vô Quyết liền biến thành Thiên Giai Trung Cấp, đây đã là cực hạn.

Bởi vì Tiểu Y Tiên hiện tại thể tình huống chỉ có thể sử dụng hỏa cùng độc song thuộc tính công pháp mà thôi, không thể cho thêm cái khác công pháp đi vào, Thôn Thiên Phệ Địa Quyết là không thuộc tính cho nên còn có thể.

Cũng chỉ có sở hữu tất cả thuộc tính Tiêu Long mới có gan lớn như vậy, đem toàn bộ cao cấp công pháp cho Hư Vô Quyết thôn phệ mà không nhìn thuộc tính, cho nên công pháp của hắn là Thiên Giai Đỉnh Cấp.

Sau khi giải quyết xong công pháp vấn đề, Tiêu Long liền xem xét còn lại mấy cái tiêu quang cầu.

Chỉ đáng tiếc một điều là còn lại mấy cái tiêu quang cầu mặc dù mở ra đều là đồ tốt, nhưng lại không có hắn cần phản quyết.

Xem ra chỉ có thể từ được lão bên kia ra tay mới được.

Nhìn xem trên tay ma đạo thư, Tiêu Long thần sắc trầm tư.

.....

Rời khỏi Tiểu Thế Giới, Tiêu Long liền đi tới đại sảnh.

Bởi vì Tiêu Long yêu cầu, cho nên Tiểu Y Tiên vẫn ở nơi này đợi hắn.

" Sư phụ! " nhìn thấy Tiêu Long đi đến, Tiểu Y Tiên liền đối với hắn hơi cúi đầu, ngữ khí cung kính nói.

" Đây là tâm pháp thích hợp nhất với ngươi, tuyệt đối không được phép nói cho người khác biết, hiểu không?! "

Lấy ra Hư Vô Quyết điểm sáng, Tiêu Long nghiêm túc nhìn Tiểu Y Tiên nói.

Nếu như Hư Vô Quyết bị tiết lộ ra ngoài, tuyệt đối sẽ dẫn đến một trận toàn đại lục tranh đoạt, đến lúc đó Tiêu Long cho dù có lợi hại hơn nữa cũng sẽ không chống đỡ nổi.

" Đồ nhi minh bạch! "

Nhìn sắc mặt của Tiêu Long, Tiểu Y Tiên liền biết công pháp hắn truyền cho nàng là vô cùng quý trọng, cho nên không thể truyền ra ngoài.

Nàng cũng minh bạch công pháp của sư phụ là không thể truyền ra ngoài đạo lý, như vậy khác gì phản bội sư môn.

Sau đó Tiêu Long liền đem hư vô quyết điểm sáng dung nhập vào Tiểu Y Tiên thân thể bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Tiểu Y Tiên cảm động

Sau khi hoàn toàn tiếp nhận Hư Vô Quyết liên quan tin tức, Tiểu Y Tiên hai mắt tròn to, hô hấp có chút dồn dập.

Có thể thôn phệ tâm pháp để tiến hóa, đây rốt cuộc là dạng gì tâm pháp a, hơn nữa Hư Vô Quyết của nàng bây giờ lại là Thiên Giai Trung Cấp, đây chính là thiên giai công pháp a, đã rất lâu chưa từng xuất hiện.

Bây giờ nàng có thể hiểu được tại sao Tiêu Long lại không muốn nàng đem công pháp tiết lộ ra ngoài.

Hư Vô Quyết tin tức nếu truyền đi nhất định sẽ khiến cho toàn bộ đầu khí đại lục phải điên cuồng, đến lúc đó bọn hắn nhất định sẽ gặp phải họa sát thân.

Bất quá càng tìm hiểu Tiểu Y Tiên liền cảm thấy công pháp này có chỗ không bình thường.

" Sư phụ, hư vô quyết của ta giống như là có chút lạ, là Độc, Hỏa, cùng Mộc ba loại thuộc tính. "

Nếu như là hỏa cùng mộc thuộc tính như vậy Tiểu Y Tiên cũng sẽ không thấy lạ, bởi vì một cái luyện được sư là có được hai loại thuộc tính. Nhưng hư vô quyết của nàng còn có thêm Độc loại này trái ngược với luyện được sư thuộc tính xuất hiện, Tiểu Y Tiên không khỏi có chút nghi hoặc.

" Không cần lo lắng, đó là do ngươi thể chất cho nên ta mới phải bỏ thêm vào thích hợp với ngươi thể chất công pháp. " Tiêu Long nói.

" Thể chất của ta? " Tiểu Y Tiên càng thêm nghi hoặc nói.

" Ách Nan Độc Thể, một loại có thể mang đến thiên tai thể chất. Sở hữu loại thể chất này người sau này không cần tu luyện, chỉ cần ăn độc dược liền có thể trở nên mạnh hơn, đương nhiên cũng vì vậy mà sẽ đến lúc bạo tẩu, uy lực có thể khiến một cái quốc gia biến thành một cái cực độc chi địa. " Tiêu Long sắc bình thần nói ra.

Hắn cảm thấy bây giờ nói trước cho Tiểu Y Tiên biết về Ách Nan Độc Thể như vậy sẽ tốt hơn, mặc dù điều này có thể sẽ khiến nàng nhất thời kích động, bất quá như vậy cũng sẽ để nàng có thể sớm tiếp nhận, nếu không sau này sẽ rất phiền phức.

Ách Nan Độc Thể, nơi tiêu phúc sinh ra một cái ấn tuyến bảy màu rất nhỏ, đường nét bảy màu ẩn chứa độc lực sẽ sinh trưởng dọc theo trong cơ thể.

Chỉ cần bắt đầu tu luyện, Tiểu Y Tiên sớm muộn cũng nhận ra mình thể chất vấn đề, không thể giấu diếm lâu được.

Quả nhiên, sau khi nghe được Tiêu Long lời nói, Tiểu Y Tiên sắc mặt có chút trắng bệch, thân thể run lên vì sợ hãi.

" Sư... sư phụ, người làm sao biết được? "

" Không nên xem thường sư phụ người, nếu không ta làm sao có thể xứng làm người sư phụ a. "

Vỗ nhẹ Tiểu Y Tiên bả vai, Tiêu Long cười nói.

Mà Tiểu Y Tiên tâm trạng cũng từ từ được trấn an.

" Sở hữu Ách Nan Độc Thể sẽ mang đến cho người rất nguy hiểm, bất quá chỉ cần tu luyện hư vô quyết, người vẫn có thể an tâm làm một cái luyện dược sư, ngoài ra còn có thể không chế được Ách Nan Độc Thể, thành tựu sau này khó mà lường được, không biết chừng sau mấy năm người sẽ vượt qua ta đây. " Tiêu Long cười nói.

Được Tiêu Long đối xử tốt như vậy, Tiểu Y Tiên trong lòng cảm thấy ấm áp, cảm động không thôi.

Nàng không chỉ là có thể thành công trở thành một luyện dược sư, còn giải quyết được tai họa ngầm trong người, tất cả đều là nhờ có Tiêu Long.

Có thể gặp được sư phụ thật là quá tốt...

" Người từng là y sư cho nên đối với dược liệu kiến thức đã học được đầy đủ, căn cơ vững chắc. Bắt từ ngày mai người liền có thể theo ta học luyện dược. " Tiêu Long nói.

" Sư phụ, đồ nhi có một câu hỏi. " Tiểu Y Tiên đột nhiên nói.

" Hỏi đi. "

" Sư phụ bây giờ là mấy phẩm luyện dược sư? "

" Ngũ phẩm đỉnh phong, cho ta thêm mấy tháng thời gian, liền có thể trở thành Lục Phẩm Luyện Dược Sư. "

" Thật lợi hại. "

Nghe được Tiêu Long trả lời, Tiểu Y Tiên hai mắt sáng lên, hai mắt trần ngập ngôi sao nhỏ.

" Lấy người tư chất, lại thêm ta chỉ đạo, không đến bốn năm liền có thể trở thành ngũ phẩm luyện dược sư, không cần phải ước ao. " Tiêu Long một mặt không quan trọng nói.

Đặt ở Tây Bắc đại lục, bốn năm trở thành một cái ngũ phẩm luyện dược sư đúng là chuyện không tưởng, nhưng đặt ở Trung Châu là chuyện rất bình thường.

Tỷ như mấy cái luyện dược sư gia tộc đệ tử, tới mười tám tuổi liền trở thành ngũ phẩm luyện dược sư, một số ít có thiên phú cao hơn thì trở thành lục phẩm luyện dược sư.

Tiêu Long không tin lấy hắn năng lực còn không giúp Tiểu Y Tiên trong bốn năm trở thành Ngũ Phẩm Luyện Dược Sư.

Có Hư Vô Quyết, Tiểu Y Tiên chỉ cần ăn độc là có thể tăng tu vi. Cho nên nàng phần lớn thời gian đều có thể tập trung vào luyện đan, cho nên nàng sẽ tiến bộ rất nhanh.

" Sư phụ, ta còn có một yêu cầu. " Tiểu Y Tiên hai mắt đầy mong đợi nhìn Tiêu Long nói.

" Nha đầu người đúng là được nước lã tới, bất quá hôm nay là ngày vui cho nên ta cho phép. Nói đi, người còn muốn gì nữa? " Tiêu Long bắt đầu cười nói.

" Sư phụ có thể hay không luyện đan ngay bây giờ cho ta xem, ta muốn nhìn thấy sư phụ luyện đan. " Tiểu Y Tiên đôi mắt đẹp nhìn Tiêu Long cười nói.

" Có thể, đúng lúc thời gian này ta cũng muốn luyện chế một số lượng lớn đan dược, nhân cơ hội này cho người quan sát học tập." Tiêu Long gật đầu đáp ứng.

" Cảm ơn sư phụ, người thật sự là quá tốt!! "

Nghe được Tiêu Long đáp ứng, Tiểu Y Tiên cao hứng không thôi, ôm lấy Tiêu Long không ngừng cười.

" Được rồi, mau buông ta ra. " Tiêu Long cười nói.

Tiểu Y Tiên vẫn còn có chút đơn thuần a, nàng quả thật không hiểu nàng lúc này hành vi có bao nhiêu nguy hiểm.

Sau đó Tiêu Long liền mang theo Tiểu Y Tiên đi tới một tòa đình viện rộng lớn sân rộng bên trong, đồng thời không quên bố trí kết giới.

Lần này hẳn ngoại trừ phải luyện chế tam văn thanh linh đan cùng tứ phẩm đan dược ra, thì còn phải luyện chế một số ít ngũ phẩm đan dược để cho thụ hạ sử dụng.

Bởi vì luyện chế tứ phẩm đan dược sẽ sinh ra năng lượng ba động, cho nên cần phải cẩn thận.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Tuyệt Nữ đột phá

Ba tháng sau, tại trong Tiểu Y Tiên đình viện bên ngoài.

Tiểu Y Tiên ngồi khoanh chân dưới một cái thạch thai, hai tay kết kỳ dị thủ ấn, đấu khí tại nàng xung quanh ba động liên tục.

Tiêu Long đứng tại Tiểu Y Tiên bên cạnh nhìn xem, sắc mặt có hơi bất đắc dĩ.

Oanh!!

Ngay lúc này Tiểu Y Tiên trên người tỏa ra một trận ba động mãnh liệt.

Tu vi đột phá.

" Chúc mừng người Tiên Nhi, người bây giờ là một danh Đấu Sư. " Tiêu Long cười nói.

" Cũng là nhờ có sư phụ đưa cho ta tâm pháp cho nên ta mới tiến bộ nhanh như vậy. " Tiểu Y Tiên cười khẽ nói.

Tiểu Y Tiên tu luyện Hư Vô Quyết, không chỉ phù hợp với nàng thuộc tính còn phù hợp với nàng thể chất Ách Nan Độc Thể, cho nên nàng tu vi tăng lên nhanh đến mức khó tin.

Cho dù là lúc trước Tiêu Long cũng phải tốn hơn nửa năm mới có thể đột phá Đấu Giả thành Đấu Sư, cùng Tiểu Y Tiên so sánh thật sự là quá đả kích người.

Bất quá may mắn là nàng thiên phú luyện dược không cao hơn hẳn, nếu không Tiêu Long bị đả kích không nhẹ.

Nếu để cho người khác biết được Tiêu Long ý nghĩ lúc này nhất định sẽ hận không giết hắn không thể.

Người khác cố gắng nhiều năm liền mới có thể trở thành một cái nhất phẩm luyện dược sư. Còn Tiêu Long thì tốn bao nhiêu ngày để trở thành nhất phẩm luyện dược sư?

Mười ngày! Trong một ngày thành nhất phẩm luyện dược sư!

Mười ngày sau thành nhị phẩm luyện dược sư!

Tổng cộng chưa đến một tháng.

Tiểu Y Tiên thì yếu hơn một chút, ba tháng liền trở thành một cái nhất phẩm luyện dược sư.

Hai người luyện dược thiên phú có thể nói là tại thế giới này tốt nhất rồi.

Về phần tu vi? Một người bất hắc, một người có nghịch thiên thể chất. Đem ra so sánh với người khác quả thực là muốn đả kích người.

"Tu vi của ngươi bây giờ đã là Đấu Sư, ngươi đã đủ điều kiện để trở thành nhị phẩm luyện dược sư, dành nhiều thời gian một chút luyện tập cảm ngộ, không tới ba tháng ngươi liền có thể trở thành Nhị Phẩm Luyện Dược Sư." Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên nói.

"Ta sẽ cố gắng tu luyện để không cho ngươi thất vọng, thưa sư phụ." Tiểu Y Tiên gật đầu nghiêm chỉnh đáp.

"Hôm nay tu luyện đến đây thôi, ngươi vừa mới đột phá, không cần vội vàng tu luyện, đem căn cơ vững chắc rồi hẵng tiếp tục." Tiêu Long nhắc nhở nói.

"Ta minh bạch, thưa sư phụ, ngươi đã nhắc ta rất nhiều lần rồi." Tiểu Y Tiên có chút không vui nói.

"Ta cảm thấy mình cần phải nhắc nhở ngươi liên tục." Tiêu Long trắng năng một cái nói.

Cùng Tiểu Y Tiên tiếp xúc, Tiêu Long mới biết nàng là một cái tu luyện cuồng, đặc biệt là về luyện dược.

Sau khi nàng trở thành nhất phẩm luyện dược sư.

Nàng liên tục nhiều ngày nhốt mình ở trong phòng liên tục luyện đan dược, mãi cho đến hết dược liệu mới dừng lại, nếu không phải bởi vì hết dược liệu, e là nàng sẽ luyện đan dược đến khi kiệt sức mới thôi.

Biết được chuyện này Tiêu Long cùng những người khác cũng chịu thua.

Tiêu Long thật có chút hối hận khi dạy nàng luyện đan dược.

Bất quá Tiểu Y Tiên trở nên như vậy cũng là một chuyện tốt, đặc biệt là đối với Tuyết Mị cùng Lâm Phi.

Dù sao các nàng cũng là đi theo Tiêu Long trước khi Tiểu Y Tiên đến, nếu như bị nàng siêu việt, như vậy thật quá mất mặt, cho nên các nàng cũng tích cực tu luyện hơn.

"Tuyết Nữ không lâu nữa sẽ xuất quan, sau đó ta sẽ bế quan một thời gian dài, trong thời gian đó người cùng những người khác quản lý tốt Thanh Sơn Thành, đừng để cho bên ngoài người đến chen ép Viêm Môn." Tiêu Long căn dặn.

"Yên tâm đi lão sư, có Tuyết Nữ tỷ tỷ ở, Sẽ không ai dám đến nơi này quấy phá." Tiểu Y Tiên cười nói.

Luận tu vi thì Tuyết Nữ là người mạnh nhất ở đây, nàng hiện tại đang bế quan để đột phá Đấu Tông.

Đời đến khi nàng xuất quan, Gia Mã Đế Quốc này chính là trong truyền thuyết cường giả, không có ai có thể ngăn cản nàng.

Có Tuyết Nữ trấn giữ, ai dám xâm phạm.

Tại thời gian này, Tiêu Long phát hiện có rất nhiều người lạ đi vào trong Thanh Sơn Thành.

Có người vào thành là chuyện rất bình thường, nhưng những người này đều là đại đấu sư tu vi trở lên, đấu linh cũng có một hai cái. Hơn nữa còn thường xuyên đi khắp thành thị quan sát, đặc biệt là thường xuyên xuất hiện tại Tiêu Long đình viện dừng lại nhiều lần.

Không nghi ngờ gì, những người này đều là đến thăm dò, là các thế lực khác phái đến gián điệp.

Đột nhiên một cái thành trấn nhỏ biến thành một cái đại thành, hơn nữa còn có nhiều đấu linh cùng luyện dược sư đầu nhập, không có người phát hiện rồi nghi ngờ mới lạ.

Thanh Sơn Thành vẫn thuộc về Gia Mã Đế Quốc, Gia Mã Đế Quốc hoàng thất không sớm thì muộn cũng sẽ phát hiện chỗ khác thường.

Hiện tại nếu tính luôn mới xuất quan Lam Nguyệt thì Thanh Sơn Thành có ba cái Đấu Vương.

Ba cái đấu vương tọa trấn một tòa thành, giống như không có bao nhiêu uy hiếp với Đấu Hoàng cường giả của Vân Lam Tông hay hoàng thất

Ong!!!

Ngay lúc này, một cỗ ba động đấu khí mãnh liệt xuất hiện ở trong đình viện.

Toàn bộ thanh sơn thành đều cảm giác được một đạo khổng lồ áp lực phủ xuống, hai chân run rẩy.

"Cỗ áp lực này vượt xa đấu hoàng... Tuyết Nữ xuất quan rồi." Tiêu Long nhìn về phía ba động xuất hiện phương hướng cười nói.

"Như vậy, Tuyết Nữ tỷ tỷ đã là... Đấu Tông." Tiểu Y Tiên có kích động vui mừng nói.

"Ừm, những người khác chắc cũng đã biết rồi, chúng ta mau đi qua xem nàng đi." Tiêu Long gật đầu nói.

Sau đó hai người liền hướng về phía Tuyết Nữ vị trí đi tới.

Những người khác cũng là như vậy.

Đồng thời thanh sơn thành bên trong lúc này đã loạn lên.

Bất quá Viêm Môn tuần tra binh sĩ nhanh chóng ổn định lại tình hình.

Tuy nhiên lần này rung động vẫn bị một số thành phần chú ý đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Vân Vận đến

Tuyết Nữ căn phòng vị trí, Tiêu Long cùng những người khác đều đã đến đông đủ.

Cạch!

Cửa phòng mở ra, Tuyết Nữ thân ảnh từ trong phòng đi ra.

Nhìn thấy Tiêu Long cùng những người khác đến đông đủ, Tuyết Nữ đi tới cười nói: " Các ngươi đều đến. "

" Đương nhiên là phải đến rồi! Chúc mừng ngươi đột phá Đấu Tông. Tuyết Nữ tỷ tỷ. " Lam Nguyệt cười nói.

" May mắn là có Chủ Nhân đưa cho Phá Tông Đan, nếu không ta cũng không thuận lợi đột phá Đấu Tông. " Tuyết Nữ cười nói.

Trong lòng Tuyết Nữ lúc này cảm thấy rất may mắn.

May mắn vì lúc trước quyết định quy thuận Tiêu Long, nếu không năng cũng không nhanh như vậy từ đấu hoàng đột phá thành đấu tông.

" Tuyết Nữ, bây giờ ngươi đã xuất quan, như vậy thời gian tới Thanh Sơn Thành sự vụ sẽ giao cho ngươi quản lý, ta phải bế qua một thời gian dài, Ta sẽ để cho Tuyết Lam giúp ngươi, cho nên ngươi cứ an tâm. " Tiêu Long nhìn Tuyết Nữ dặn dò nói.

" Yên tâm đi chủ nhân, ta sẽ không để cho Thanh Sơn Thành xảy ra chuyện. " Tuyết Nữ gật đầu nói.

" Sư Phụ, ngươi có thể để công việc qua một bên được không? Tuyết Nữ tỷ tỷ mới xuất quan, chúng ta nên tổ chức một bữa tiệc chúc mừng mới phải a. " Tiểu Y Tiên cười nói.

" Đúng, đúng, đây chính là Đấu Tông a, phỏng chừng ở gia mã đế quốc này chỉ có duy nhất Tuyết Nữ tỷ tỷ duy nhất một cái đấu tông thôi a. "

" Ta đồng ý, hôm nay nhất định phải mở tiệc. "

" Ha ha, có Tuyết Nữ tỷ tỷ ở, sau này xem ai dám tới gây sự. "

.....

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long liền bế quan.

Để chuẩn bị cho một đường tu luyện thẳng đến Đấu Hoàng, hẳn nhưng là chuẩn bị rất nhiều thứ.

Tại Tiêu Long bế quan được ngày đầu tiên, bên trong Thanh Sơn Thành mấy cái đến từ thế lực khác gián điệp đem hôm qua Tuyết Nữ xuất quan mang đến rung động truyền tin trở về.

Cứ như vậy, qua ba ngày sau...

Huu huu!!

Vốn yên tĩnh trên bầu trời xuất hiện hai tiếng xé gió.

Lưỡng đạo lưu quang từ cùng một phương hướng cấp tốc bay vút đến, sau đó dừng lại tại Thanh Sơn Thành bên ngoài không xa trên không trung.

Một nam một nữ.

Nam là Tiêu Long người quen, chính là trước kia tại Gia Mã Thánh Thành gặp qua Già Hình Thiên.

Nữ nhân một thân kim sắc tương tự cầm bào bó sát người, bao vây lấy nàng thân thể mềm mại đầy đặn, trong tay cầm một chuỗi kiếm bộ đáng kì dị lại phát ra thanh sắc quang mang, mái tóc búi cao hình phượng hoàng, dung nhan xinh đẹp động lòng người bình tĩnh điềm nhiên, mơ hồ lộ ra nét cao quý khó có thể che giấu.

Sau lưng nữ nhân thần bí là một đôi cánh màu xanh có chút hư ảo, hẳn là dựa vào đấu khí bản thân ngưng tụ mà thành, đấu khí hóa cánh, cơ hồ chính là dấu hiệu của đấu vương cường giả.

Trên người nàng khí thế cùng Già Hình Thiên không thua kém gì nhiều, có thể cùng hắn đứng song song, cho nên có thể thấy được nàng cũng là một cái Đấu Hoàng cường giả.

Đấu hoàng cường giả, hơn nữa còn là nữ nhân.

Tại Gia Mã Đế Quốc cũng chỉ có một người, đó là Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận.

"Chính là nơi này sao? Mấy ngày trước xuất hiện một cỗ cường đại khí tức?" Vân Vận nhìn về phía Thanh Sơn Thành sau đó lại nhìn về phía Già Hình Thiên nghi hoặc nói.

"Ừm! Nơi này trước kia vốn là một tòa tiểu trấn nhỏ, nhưng bởi vì một thời gian trước xuất hiện một cái tên là Sa La Đấu Vương cùng một đám Đấu Linh đến ở, sau đó từ từ mở rộng phát triển thành Thanh Sơn Thành." Già Hình Thiên thần sắc trầm xuống nói.

"Có phải là Sa La đột phá Đấu Hoàng hay không?" Vân Vận hỏi tiếp.

"Không phải, lúc đạo khí thể kia xuất hiện, Sa La còn đang ở vô trường huấn luyện thuộc hạ, cho nên đạo khí thể kia chủ nhân là một người khác, nhưng chắc chắn là cùng hắn có quan hệ. Ta cũng không rõ ràng đến tốt cùng có hay không là người của gia mã đế quốc. Dù sao địa vực lớn như vậy, đương nhiên có một số lão gia hỏa, cũng thích ẩn nấp, đến chết cũng không chịu xuất hiện." Già Hình Thiên lắc đầu cười nói.

"Không biết tại gia mã đế quốc lúc nào lại xuất hiện cường giả như vậy, nếu đã đến, nhất định phải kiến thức một phen." Vân Vận mỉm cười nói.

"Không sai, nếu không ta thật có chút không yên tâm." Già Hình Thiên gật đầu đáp.

Đấu Hoàng là Gia Mã Đế Quốc cao nhất chiến lực, tự nhiên không thể tùy tiện đối đãi, nếu không sẽ sinh ra khó có thể không chế tai nạn.

Ai cũng không biết vị thần bí cường giả này thái độ là gì, chỉ cần không phải là cái gì có dã tâm lớn lao mới tốt.

"Hải Lão không tới sao?" Vân Vận đột nhiên hỏi.

"Không có, hẳn đang bận bịu quan." Già Hình Thiên lắc đầu nói.

"Như vậy chúng ta cũng vào thành đi." Vân Vận lại nói.

Già Hình Thiên gật đầu một cái, sau đó liền hướng về phía Thanh Sơn Thành bay đi, trong nháy mắt liền bay vào thành.

Hai cái Đấu Hoàng khí thế giáng lâm, toàn bộ phía dưới thành thị đám thị dân nhất thời rối loạn một mảnh, thụ hộ thành thị binh sĩ cũng có chút mỏng, không biết phải làm sao.

"Hai vị không coi ai ra gì tùy ý bay vào Thanh Sơn Thành, có hay không có chút bá đạo." "

Lúc này một đạo nữ tính đầy mê hoặc âm thanh truyền đến, kèm theo đó là không thể địch nổi uy áp giáng lâm.

Giống như cự long vừa thức tỉnh, một cỗ khí thế mạnh mẽ xuất hiện, nháy mắt đã bao phủ toàn Thanh Sơn Thành.

Cỗ uy áp lan tràn rộng ra chẳng mấy chốc đã lan ra toàn thành. Nhất thời, toàn bộ thành thị bên trong đều không nhận được kính sợ trong lòng. Đối với cỗ khí thế này, bọn họ không tự chủ được, hai chân quỳ xuống.

Đạo uy áp này so với mấy ngày trước đột nhiên xuất hiện uy áp còn muốn mạnh mẽ hơn nhiều.

Vân Vận cùng Già Hình Thiên đột nhiên dừng lại.

Không gian phía trước hai người đột nhiên vận vẹo, xuất hiện từng đạo gọn sóng, một bóng người nữ tính xuất hiện tại hai người trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Lý trí Tuyệt Nữ

Màu trắng tung bay theo gió tóc dài đến eo, tinh xảo gương mặt đẹp, dáng người kinh khủng bạo, mặc trên người một bộ màu trắng lỏng lẻo váy áo dài, hơi lộ ra xinh đẹp hai chân, trên người tỏa ra một đạo rung động lòng người vũ mị dụ nhân khí chất.

Người này không phải ai khác mà chính là Tuyệt Nữ!

Đề cho Vân Vận cùng Gia Hình Thiên chú ý là nàng sau lưng không có Đấu Khí tạo thành đấu khí song dực mà là hai chân thẳng tắp đứng trên không trung.

Mà lưng không chính là Đấu Tông tiêu chí.

"Đấu... Đấu Tông cường giả!"

Gia Hình Thiên cùng Vân Vận thần sắc hiện lên một tia chấn động.

Tại bọn hắn suy đoán là bên trong thanh sơn thành có một vị Đấu Hoàng, nhưng không nghĩ đến lại là một cái Đấu Tông.

Nghĩ đến bọn hắn tùy tiện xông vào một cái Đấu Tông cường giả lãnh địa, Gia Hình Thiên cùng Vân Vận trên trán rơi xuống một giọt mồ hôi lạnh.

"Thế nào, làm sao không nói gì?" Tuyệt Nữ khoe miệng hơi dương lên nhìn hai người nói, giọng nói mang theo một đạo lạnh lẽo hơi thở. Chỉ trong chốc lát Thanh Sơn Thành nhiệt độ bắt đầu giảm xuống.

"Mong tiền bối thứ lỗi, chúng ta không phải là cố ý xông vào quấy rối ngài. Ta là Gia Hình Thiên, là người Gia Mã Đế Quốc hoàng thất, bởi vì nhận được tin tức nơi này có người đột phá Đấu Hoàng cho nên đến nơi này muốn được gặp một lần để làm quen." Gia Hình Thiên chấp tay cung kính nói.

"Tại hạ là Vân Vận, Vân Lam Tông tông chủ, cùng Gia Lão có giống nhau mục đích." Vân Vận điểm đầu nhẹ nói.

"Các người đã xem xong, có thể đi về." Tuyệt Nữ thần sắc không đổi ngắn gọn nói.

Nghe vậy Gia Hình Thiên cùng Vân Vận không khỏi liếc nhau một cái, có thể từ trong mắt đối phương nhìn thấy kinh ngạc.

Nếu như Tuyệt Nữ nói là thật, như vậy nàng tại ba ngày trước vừa mới đột phá Đấu Tông mà thôi.

"Xin cho tại hạ mạn phép hỏi tiền bối tên họ?" Vân Vận nhìn Tuyệt Nữ nói.

"Tuyệt Nữ!"

"Tuyệt Nữ tiền bối, không biết ngài tại sao lại ở Thanh Sơn Trấn thành lập thế lực, Thanh Sơn Trấn là thuộc quản lý Gia Mã Đế Quốc?" Gia Hình Thiên do dự một chút liên hỏi.

"Thanh Sơn Trấn là thuộc quản lý của Gia Mã Đế Quốc không sai, nhưng nơi này là Thanh Sơn Thành, người đến nhằm chỗ rồi." Tuyệt Nữ lạnh lùng nói.

"Là ta lỡ lời." Gia Hình Thiên tỏ vẻ xin lỗi nói.

Gia Hình Thiên nhìn ra được, đối phương không để bọn hắn hay gia mã đế quốc vào mắt.

Mất đi một tòa tiểu trấn, Gia Hình Thiên cũng không có cảm thấy cái gì. Hắn cũng không muốn vì một tòa tiểu trấn mà đắc tội một cái Đấu Tông cường giả.

"Ta không hy vọng tại trong Thanh Sơn Thành còn nhìn thấy một cái nào gián điệp, nếu không ta cũng không ngại đi tới Gia Mã Thánh Thành một phen. Viêm Môn vẫn rất nhân từ, nước giếng không phạm nước sông, nhưng nếu như có người tự tìm đường chết, chúng ta cũng sẽ không nhân từ." Tuyệt Nữ nhàn nhạt nói.

"Tại hạ ninh bạch." Gia Hình Thiên vội vàng gật đầu nói.

"Chúng ta xin phép cáo lui." Vân Vận cũng gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

Nói xong, hai người liền nhanh chóng bay đi, rời khỏi Thanh Sơn Thành.

Thấy vậy Tuyệt Nữ cũng nhanh chóng rời đi, biến mất khỏi chỗ.

Mấy giây sau đó, nàng liền xuất hiện ở đình viện bên trong.

"Tuyệt Nữ tỷ tỷ, người thật là lợi hại, rất uy phong." Thanh Lâm đi đến, một mặt sùng bái nhìn xem Tuyệt Nữ nói.

" Sau này Thanh Lâm cũng sẽ trở nên mạnh như vậy, đến lúc đó ta phải nhờ Thanh Lâm bảo vệ đây. " xoa nhẹ Thanh Lâm mái tóc, Tuyết Nữ cười ôn nhu nói.

Sau đó nàng lại nhìn về phía Tuyết Lâm nói.

" Tuyết Lâm, thời gian tới bọn hắc và còn có nhiều người khác sẽ tiếp tục đến nơi này, nhớ căn dặn Sa La, để cho bọn hắc chuẩn bị đón tiếp. "

" Vâng thưa Tuyết Nữ đại nhân. " Tuyết Lâm gật đầu đáp.

" Tuyết Nữ tỷ tỷ, tại sao phải chuẩn bị đón tiếp người bên ngoài, lấy người thực lực cũng không cần phải để ý bọn hắc đi. " Tiểu Y Tiên nghi hoặc nói.

" Tiên Nhi, ta chỉ là một cái Đầu Tông mà thôi, tại Gia Mã Đế Quốc có thể xem như là đệ nhất cường giả, nhưng nếu vì vậy mà kiêu căng ngạo mạn, sẽ đắc tội với rất nhiều người, đây không lại là hành vi tốt. Gia Mã Đế Quốc có hoàng thất, tam đại gia tộc, văn lam tông, luyện được sư công hội, bọn hắc thể lực lớn đã cắm rễ ở Gia Mã Đế Quốc nhiều năm. "

" Mặc dù bọn hắc mặt ngoài là sợ hãi chúng ta, nhưng chỉ cần bọn hắc muốn, hoàn toàn có thể đem Thanh Sơn Thành cô lập. Chủ nhân đã giao cho ta quản lý Thanh Sơn Thành, ta tự nhiên là không thể để cho nó lui xuống. "

Tuyết Nữ giải thích nói.

Lấy năng lực tự nhiên có thể không sợ Gia Mã Đế Quốc đại bộ phận thể lực, nhưng vấn đề là nằm ở Viêm Môn.

Ngoại trừ nàng ra thì chỉ có Sa La cùng Lam Nguyệt là Đầu Vương, thể lực như vậy vẫn quá yếu.

Tiêu Long muốn tại Gia Mã Đế Quốc phát triển Viêm Môn, sau đó chuyển đến Hắc Giác Vực.

Hắc Giác Vực đấu hoàng đầu tông cường giả cũng không ít, Viêm Môn lúc này hoàn toàn không đáng chú ý. Cho nên Tuyết Nữ muốn nhân có hội này, thật tốt phát triển Viêm Môn giúp Tiêu Long.

Cho nên nàng không thể quá mức bá đạo hành xử.

Đừng quên còn có một cái nắp trong bóng tối con chuột hồn điện.

Tại không có thực lực tự vệ trước đó thì tốt nhất nên điều thấp một chút.

Như vậy không chỉ có lợi cho bản thân mà còn chiếm được nhiều minh hữu.

Nghe Tuyết Nữ giải thích, những người khác cũng tỏ ra hiểu rõ.

" Không trách tại sao Tiêu Long lại giao cho người quản lý Thanh Sơn Thành, xem ra hắc vẫn rất biết nhìn người. " Lam Nguyệt cười nói.

" Chủ Nhân đã giúp ta rất nhiều, nếu không phải bởi vì hắc, ta còn là một cái lo lắng hóa hình vấn đề bạo phong tuyết hồ đây, ta tự nhiên sẽ không phụ lòng kỳ vọng của hắc. " Tuyết Nữ gật đầu cười khẽ nói.

Nghe vậy Lam Nguyệt gật đầu một cái, đồng thời cũng rơi vào trầm tư.

Nhìn đáng đáp... ta cũng phải cố gắng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 73: Tử Tinh Dục Sư Vương

Tuyết Nữ muốn phát triển Viêm Môn lớn mạnh, tự nhiên là có kế hoạch riêng.

Cũng không thể cứ từng bước từng bước phát triển bồi dưỡng cường giả, làm như vậy sẽ rất tốn thời gian và tài nguyên. Lấy Viêm Môn hiện tại tài nguyên là khó làm được.

Còn chiêu thu cường giả thì cũng quá mức khó khăn.

Gia Mã Đế Quốc cường giả đều đã có riêng mình thể lực, không có nhiều người đơn thân độc mã khắp nơi đi lại.

Nếu không đầu nhập vào thể lực lớn sẽ không có nhiều tài nguyên, tu vi tăng trưởng chậm chạp, đây là điều mà không có bất kỳ tu luyện giả nào mong

muốn.

Hải Ba Đông có thể xem là nửa cái đồng minh của Viêm Môn, tuy nhiên cũng không thể trông cậy vào hắn quá nhiều. Huống hồ bây giờ Hải Ba Đông còn chưa biết đứng sau lưng Viêm Môn là Tiêu Long.

Cách nhanh nhất giúp Viêm Môn là chiêu thu cường giả, đương nhiên không thuộc về Gia Mã Đế Quốc.

Ma Thú Sơn Mạch.

Huu!!!

Một đạo thân ảnh bay vọt qua, hai chân trên không trung chậm bước di chuyển nhẹ nhàng, cường đại uy áp tỏa ra khiến cho toàn bộ Ma Thú Sơn Mạch ma thú đều run rẩy bầy.

Người này không phải là ai khác mà chính là Tuyết Nữ.

Rất nhanh Tuyết Nữ dừng lại tại một cái hang động lớn phía trước.

"Ra gặp mặt một lát đi, Từ Tinh Dực Sư Vương." Tuyết Nữ âm thanh vang vọng toàn bộ khu vực.

"Nữ nhân, ngươi là ai? Tại sao muốn quấy rầy ta nghỉ ngơi?" lúc này một đạo mang theo một đạo kiêu kị âm thanh vang lên trong hang động.

Ngay sau đó một đạo to lớn thân ảnh ma thú từ trong hang động bay ra ngoài, dừng lại tại Tuyết Nữ phía trước không xa trên không trung.

ma thú này hình thể khổng lồ có hơn bảy tám thước, toàn thân lại bao trùm một tầng kết tinh màu tím, ánh nắng chiếu rọi làm quang hoa bắn ra tứ phía, có chút chói mắt.

Đầu của ma thú là một đầu sư tử sắc diện dữ tợn, nhãn đồng phát ra tử quang xen lẫn ánh huyết hồng kì dị, miệng rộng đầy răng nanh, trên đầu còn có một chiếc sừng xoắn màu hoa hồng với từng luồng tử sắc hỏa diễm lượn lờ vây quanh. Trên thân sư tử khổng lồ mọc ra một đôi cánh màu tím, mỗi lần vỗ cánh, đoàn đoàn hỏa diễm màu tím nhạt phủ thiên cái địa mà cuốn ra, bốn cái chảo tráng kiện đồng dạng cũng là được bao phủ bởi tử sắc tinh thể, mỗi một lần đập hạ đều muốn làm không gian chấn động, lực lượng to lớn khó mà tưởng tượng được.

Đây chính là Phía Đông Ma Thú Sơn Mạch vương giả, Lục Cấp ma thú - Từ Tinh Dực Sư Vương.

"Chỉ là muốn cùng ngươi nói chuyện một lát mà thôi." Tuyết Nữ đôi môi đỏ mọng hé mở, âm thanh lạnh nhạt mà thanh thúy êm tai truyền ra.

"Nói đi, ta vẫn đang nghe đây." Từ Tinh Dực Sư Vương hừ lạnh một tiếng kiên nhẫn nói.

Thân là Đông Khu bá chủ, Từ Tinh Dực Sư Vương chưa bao giờ cùng ai khác nói chuyện kiên nhẫn nhẹ nhàng như vậy, hơn nữa đối tượng còn là tự tiện xâm nhập vào lãnh địa của hắn.

Nhưng đối phương lại là Đẩu Tông, Đẩu Tông, Đẩu Tông.

Điểm quan trọng nói ba lần.

Cường giả ở nơi nào cũng sẽ được tôn trọng.

"Từ Tinh Dực Sư Vương, ngươi muốn hóa hình đan sao? Ta có thể cho ngươi." Tuyết Nữ nhìn Từ Tinh Dực Sư Vương nhàn nhạt nói.

"Hóa Hình Đan!" nghe vậy Từ Tinh Dực Sư Vương thần sắc cũng hiện lên kinh ngạc.

Hóa hình cũng chính là Từ Tinh Dực Sư Vương luôn mong muốn.

Cũng bởi vì chuyện này, hắn hạ lệnh cho dưới trướng hắn ma thú tại đông khu ma thú sơn mạch tìm kiếm hóa hình thảo. Nhưng hóa hình thảo nào có đơn giản như vậy tìm kiếm, mấy năm qua Từ Tinh Dực Sư Vương cũng không tìm được.

"Ngươi muốn ta làm gì?"

Là lục cấp ma thú, Từ Tinh Dực Sư Vương tự nhiên có được không so với nhân loại thấp linh trí.

Nàng sẽ không cho rằng Tuyết Nữ sẽ cho không hắn Hóa Hình Đan.

Nàng nhất định là có mục đích khác.

"Ngươi quả nhiên không ngốc, mục đích của ta đơn giản thôi, ta muốn ngươi thuần phục với Chủ Nhân của ta." Tuyết Nữ thần sắc không đổi nói.

"Cái gì?!"

Nghe được Tuyết Nữ lời nói, Tử Tinh Dực Sư Vương vạn phần chấn kinh.

Nữ nhân đầu tông này lại có một cái chủ nhân, rốt cuộc vị tôn đại thần nào nhắm đến nàng a?

Tử Tinh Dực Sư Vương trong lòng rơi nước mắt.

Bất quá rất nhanh Tử Tinh Dực Sư Vương liền khôi phục lại uy nghiêm.

"Muốn ta khuất phục, nực cười! Ta đường đường là Ma Thú sơn mạch phía đông bá chủ, đừng mơ tưởng ta thuận phục với các ngươi!" Tử Tinh Dực Sư Vương tiếng rống giận nổ vang trong không khí.

Giống như sư tử hồng vang vọng khắp nơi.

"Quả nhiên là Tử Tinh Dực Sư Vương có khác, ta liền biết là sẽ không thể thuyết phục được ngươi." nghe được Tử Tinh Dực Sư Vương lời nói, Tuyết Nữ cũng không có bất ngờ.

Thân là bá chủ một phương làm sao có thể dễ dàng như vậy vì một viên đan dược mà thuận phục với người khác.

Bất quá...

Nghĩ đến chuyện gì đó, Tuyết Nữ khóe miệng nhếch lên.

Tử Tinh Dực Sư Vương lúc này làm nàng nghĩ đến lúc trước khi gặp Tiêu Long.

Uy nghiêm, bá đạo, khó thuần... Tử Tinh Dực Sư Vương rống như nàng trước kia một dạng.

Nhưng sau cùng cũng chịu khuất phục dưới trướng Tiêu Long.

Cứ tiếp tục kiêu ngạo đi, ngươi sớm muộn cũng sẽ giống như ta...

"Ngươi thật không suy nghĩ lại, bỏ mất cơ hội này, không biết đến lúc nào... không đúng, rất có thể ngươi sẽ không gặp lại được cơ duyên như thế này a."

Nói xong, Tuyết Nữ trên tay nhiều hơn một viên đan dược.

Đan hương lan tỏa ra xung quanh.

Nhìn thấy viên đan dược này, Tử Tinh Dực Sư Vương thân thể run lên, hai mắt nhìn về phía đan dược tràn đầy tham lam.

Đó chính là Hóa Hình Đan!

"Mau giao Hóa Hình Đan cho ta!!"

Tử Tinh Dực Sư Vương đột nhiên quát lớn một tiếng, trên người tử sắc hỏa diễm đầu khí thôi động, điên cuồng hướng về phía Tuyết Nữ đánh tới.

Hóa Hình Đan quá mức hấp dẫn, mong muốn hóa hình Tử Tinh Dực Sư Vương liền bị hấp dẫn, muốn tiến hành đoạt bảo.

Nhìn xem đánh tới tử hỏa, Tuyết Nữ sắc mặt cũng trở nên lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Tuyết Nữ vs Tử Tinh Dực Sư Vương

Trên bầu trời xanh biếc, năng lượng không ngừng ba động kịch liệt tạo ra một thứ âm thanh như sấm rền, hai đạo thân ảnh va vào nhau trên không trung chiến đấu.

"Ta biết ngươi là đầu tông cường giả, bất quá nếu thật muốn giao chiến ai sống ai chết còn chưa biết. Nơi này là Ma Thú Sơn Mạch, là ta lãnh địa, nếu thật đánh nhau, ngươi có hay không sống rời khỏi Ma Thú Sơn Mạch này thì là một vấn đề khác." Tử Tinh Dực Sư Vương âm thanh chấn động mặt đất.

"Việc này không cần ngươi phải quan tâm, ngươi vẫn là lo lắng chính ngươi đi." Tuyết Nữ thần sắc đạm nhiên nói, trên tay xuất hiện thanh lam bạch sắc trường kiếm, lam sắc con bướm chuôi kiếm có trang trí một ít giống như băng tinh bảo thạch nhỏ.

Vù vù vù!!!

Ngay lập tức một đoàn bạch sắc long quyền theo bàn tay hiện lên kèm theo đó là lạnh lẽo hàn khí. Lúc mới đầu chỉ có lớn chừng hai thước, song chỉ sau một lát long quyền đã đón gió mà tăng vọt, nháy mắt đã biến thành một cái long quyền phong to đến đến vài chục trượng.

Theo đoàn bạch sắc lạnh lẽo long quyền gào thét bạo xoáy, đại thụ không ngừng bị nhổ bật lên rồi bị gió lốc mạnh mẽ phá tan, vụn gỗ bay đầy trời, bông tuyết bắt đầu rơi xuống, đại địa nhanh chóng bị một tầng băng tinh bao phủ.

Long quyền phong khổng lồ sau khi Tuyết Nữ phát tay liền mang theo tiếng gió rít cuồng bạo, điên cuồng cuốn hết tất cả xung quanh mà hướng đến tử tinh vực sư vương đánh tới.

Rống!!!

Từ Tinh Vực Sư Vương rống lên một tiếng, trong miệng vang lên một tiếng rít gào trầm thấp, ô ô vang vọng khắp sơn mạch.

Theo tiếng sư ngâm, tử tinh trên thân thể tử tinh sư vương quang mang đại thịnh, tử sắc hỏa diễm mãnh liệt trong nháy mắt từ thân thể bùng ra rồi lượn lờ bốc lên, cuối cùng hội tụ thành tử sắc hỏa trụ thật lớn thẳng đến tận trời, nhiệt độ cao khủng khiếp.

Hỏa trụ nóng bỏng cùng lạnh lẽo long quyền phong va chạm, khiến cho rừng rậm xung quanh bị phá tan thành một mảnh hỗn độn, hai người chiến đấu khu vực biến thành hai thế giới.

Một bên lạnh lẽo bị băng tuyết bao trùm, một bên nóng bỏng hỏa diễm từ sắc.

Huru huru!!!!

Tuyết Nữ tại trên không trung huy động trường kiếm, xung quanh xuất hiện vô số băng thứ ồ ạt hướng về phía Từ Tinh Vực Sư Vương đánh tới.

Sắc bén băng thứ xé rách không khí phóng đi.

"Hừ!" Nhìn xem băng thứ đánh đến, Từ Tinh vực sư vương phát ra một tiếng gầm rống, hai cánh run lên, tử sắc hỏa trụ rộng hai ba trượng phía trên đỉnh đầu hướng về phía vô số băng thứ mà đánh tới.

Hai đạo công kích như tia chớp va chạm tại trên không trung, khoảnh khắc chạm vào nhau, không gian cơ hồ lâm vào tĩnh lặng, băng thứ nhanh chóng bị nóng bỏng hỏa diễm hòa tan.

Tuyết Nữ trong người đầu khí chấn động, một đạo to lớn bạo phong tuyết xuất hiện bao phủ hơn trăm dặm xung quanh nàng phạm vi, rừng rậm trong nháy mắt bị phong tuyết bao phủ.

Trên bầu trời hoa tuyết rơi xuống từ tinh vực sư vương trên người, tuy nhiên lại bị tử sắc hỏa diễm hòa tan không còn.

Không thềm để ý công kích của đối phương, tử tinh vực sư vương tiềm giác trên đầu bắn ra một đạo tử sắc hỏa diễm dài đến nửa thước.

Nhìn xem đánh tới hỏa diễm, Tuyết Nữ thần sắc không đổi khẽ quát: "Huyền Băng Kính!"

Trước người xuất hiện một cái do băng tạo thành mặt kính to lớn đem hỏa diễm cho chặn lại.

Nóng bỏng hỏa diễm đánh lên mặt kính, hơi nước bốc lên không ngừng, mặt kính nhanh chóng bị hỏa tàn.

Tuyết Nữ thân ảnh lúc này đã biến mất tại chỗ.

Sau lưng tử tinh vực sư vương không gian xuất hiện mấy đạo gọn sóng, Tuyết Nữ thân ảnh đột nhiên xuất hiện, trong tay trường kiếm quán quanh lạnh lẽo đầu khí lam sắc hướng về phía tử tinh vực sư vương.

"Đỉnh!!" Trường kiếm mang theo hàn khí đánh lên thân thể tử tinh vực sư vương, giữa không trung liên tiếp vang lên những tiếng thanh thúy âm thanh.

Một đạo dài vết kiếm xuất hiện tại trên thân thể tử tinh vực sư vương máu tươi chảy ra ngoài.

Rống!! tử tinh vực sư vương rống lớn một tiếng, hai mắt màu đỏ trùng lớn mang theo cuồng nộ.

Từ tinh vực sư vương nhả đồng tử quang đại thịnh nhanh chóng xoay lại, chưởng trào mang theo nhàn nhạt hỏa diễm màu tím, cực lớn hướng Tuyết Nữ bổ xuống.

Tuyết Nữ cũng không chịu thua, thân thể đầu khí bùng nổ, đáng người cũng chuyển sang nửa thú hóa hệ thống. Tai thú cùng đuôi xuất hiện, để cho Từ Tinh Vực Sư Vương cũng nhất thời kinh ngạc.

Tuyết Nữ nhân cơ hội, vận dụng không gian chi lực biến mất khỏi chỗ, tránh thoát tử tinh vực sư vương một trào.

Tại Tuyết Nữ thân ảnh xuất hiện một lần nữa, tử tinh vực sư vương mới phản ứng lại.

"Người cũng là Ma Thú. " Từ Tinh Dực Sư Vương nhìn Tuyết Nữ kinh ngạc nói.

" Thế nào, hối hận không? Tại hai năm trước ta cùng người một dạng, là một phương bá chủ lục cấp ma thú. Bất quá ta vận khí cũng không tệ, gặp được Chủ Nhân, cho nên bây giờ ta đạt được người không cách nào tưởng tượng được kỳ ngộ. " Tuyết Nữ nhàn nhạt nói.

Hai người có chênh lệch không nhỏ, một cái Đấu Tông, một cái Đấu Hoàng, Từ Tinh Dực Sư Vương từ đầu đến cuối đều không đụng vào được Tuyết Nữ mà còn bị nàng làm bị thương.

Đấu Hoàng cùng Đấu Tông không phải dựa vào hình thể để bù vào.

Nghe được Tuyết Nữ lời nói, Từ Tinh Dực Sư Vương trong lòng bắt đầu có chút ý động.

Bất quá nghĩ đến phải trở thành người khác thụ hạ, Từ Tinh Dực Sư Vương liền đem ý nghĩ lúc này ném qua một bên.

" Đừng mong ta thuận phục. " Từ Tinh Dực Sư Vương trong miệng vang lên một trận rít gào, thân thể khổng lồ có chút vận vẹo, tốc độ công kích cuồng bạo làm người ta sợ hãi cùng với hình thể khổng lồ này quả thật không hợp chút nào hình thể to lớn hướng về phía Tuyết Nữ.

" Để ta xem người còn lì lợm đến mức nào. " Tuyết Nữ thần sắc cũng trở nên không kiên nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Tử tinh dực sư vương bại

Bởi vì trên bầu trời hai ma thú giao chiến tạo thành động tĩnh quá lớn, rất nhiều ma thú bị quấy nhiễu thức dậy từ giấc ngủ sâu, kết quả là dãy núi vốn vắng vẻ bây giờ vang lên vô tận tiếng thú gào thét kỳ dị.

Mà có tư cách sinh tồn bên trong ma thú sơn mạch, cơ bản cấp bậc đều ở trên tam giai, lúc này cũng sơ bộ có linh trí, so với các loại ma thú chỉ biết hành động theo bản năng thì cực kì bất đồng.

Trong thế giới ma thú, chế độ cấp bậc cực kì thâm nghiêm, giống như lúc này xuất hiện, ma thú bậc thấp đều phi thường tự giác cúp đuôi mà lui ra ngoài vòng chiến, ma thú có thể có tư cách lại gần xem trận chiến chỉ có vài đầu ngũ cấp ma thú mà thôi.

Mặc dù ma thú xuất hiện đông đảo, cũng không có một đầu tiến lên hỗ trợ tử tinh dực sư vương, bởi vì chúng nó phi thường minh bạch, là vương giả đông bộ sơn mạch, ai lựa chọn hỗ trợ chính là đã vũ nhục sự tôn nghiêm của vương giả này, mặc dù tử tinh dực sư vương lúc này rất yếu thế.

Tuyết Nữ là một cái cao cấp trận pháp sư, nàng có thể sử dụng trận pháp để chiến đấu.

Tuy nhiên tại nàng lúc này tình cảnh, muốn phát động cao cấp trận pháp là không thể nào.

Địa Giai cao cấp đấu kỹ - Băng Phong Ngàn Dặm!!

Oanh!!!

Ngay lúc này, đại lượng hàn khí từ trên người Tuyết Nữ xuất hiện nhanh chóng khuếch tán ra xung quanh.

Mấy trăm cây số phạm vi bên trong hàn khí đi qua đều bị biến thành một cái băng tuyết thế giới.

Địa Giai cao cấp đấu kỹ - Băng Phong Ngàn Dặm, đây là Tiêu Long đưa cho Tuyết Nữ một cái Đấu Kỹ, là nàng mạnh nhất đấu kỹ ngoại trừ trận pháp. Mặc dù chỉ mới luyện thành không lâu nhưng thừa sức đè ép tử tinh dực sư vương.

Tại trên không trung tử tinh dực sư vương thân thể điên cuồng thoát ra từ sắc hỏa điểm gắng gượng chống đỡ lấy Tuyết Nữ công kích.

Nhân đồng màu đỏ lẩn ánh tử quang mang theo sự uy nghiêm và không khuất phục gắt gao nhìn chăm chăm vào cao quý yêu điểm Tuyết Nữ trên không trung.

" Đây là người ép ta, nữ nhân!! " tử tinh dực sư vương tiếng rống giận vang vọng thiên khung, tử quang trên thân thể tử tinh dực sư vương ngày càng thịnh, chỉ trong chốc lát, quang mang mãnh liệt mờ hồ đã lấn át đi ánh mặt trời.

" Phong ấn thuật, đây là người át chủ bài sao? Nếu vậy người hôm nay nhất định phải bại. "

Dị trạng trên thân thể tử tinh dực sư vương cũng đồng dạng bị Tuyết Nữ phát hiện, cảm thụ được năng lượng thiên địa xung quanh đột nhiên lưu động

quái dị, Tuyết Nữ thần sắc không đổi.

Mười ngón tay liên tục kết ra từng đạo thủ ấn, xung quanh không gian bắt đầu trở nên dao động.

Một cái phức tạp kim sắc tinh xảo pháp trận xuất hiện tại Tuyết Nữ phía trước, sau đó lại nhanh chóng biến mất.

Nếu như Tiêu Long ở đây, hẳn sẽ biết Tuyết Nữ đây là bắt đầu nghiêm túc, nàng muốn sử dụng trận pháp.

Từ sắc quang hoa bao phủ cả một phiến thiên địa, trải qua một hồi đột nhiên co rút nhanh, chỉ trong nháy mắt từ hoa đầy trời đều bị áp súc thành từ sắc quang trụ có gần nửa thước.

" Từ Tinh Phong Ấn! " Lúc từ quang lóe lên, tiếng rít gào trầm thấp của từ tinh dục sư vương cũng không ngừng quanh quẩn trong sơn mạch.

Từ sắc quang trụ đã như thiểm điện bắn ra, tốc độ cực kì khủng bố, cơ hồ giống như lóe lên, vền vền lóe lên hai cái là đã xuất hiện không xa trước người Tuyết Nữ.

Tuy nhiên tại từ sắc quang trụ sắp đánh tới Tuyết Nữ lúc, liền đột nhiên biến mất.

" Cái gì?!! "

Nhìn xem biến mất từ sắc quang trụ, từ tinh dục sư vương cả kinh.

Tuy nhiên Tuyết Nữ cũng không có quản từ tinh dục sư vương, ngay lập tức dùng đấu kỹ công kích.

" Băng Phong Chuông! "

Bàn tay phải tỏa ra lam bạch sắc quang mang, Tuyết Nữ hướng từ tinh dục sư vương đánh ra một chuông.

Lam bạch sắc quang mang đem từ tinh dục sư vương cho thôn phệ.

Răng rắc rắc!!

Thân thể từ tinh dục sư vương lấy tốc độ của mắt thương có thể nhìn thấy nhanh chóng kết băng.

Thân là hỏa hệ ma thú lại bị kết băng, đây là cỡ nào khó tin một chuyện.

Àm!!

Bị đóng băng thành một tảng băng tinh lớn từ tinh dục sư vương rơi xuống mặt đất.

Tuyết Nữ nhanh chóng bay đến từ tinh dục sư vương bên cạnh, một mặt đầy trêu tức nhìn xem bên trong băng tinh từ tinh dục sư vương nói: " Bây giờ ngươi có phục hay không? "

" Nữ nhân, ta thừa nhận ngươi rất mạnh, nhưng đừng mong ta thuận phục, ngươi giết ta đi. " từ tinh dục sư vương từ trong băng tinh truyền ra.

Mặc dù muốn thoát khỏi băng phong trạng thái không phải là rất khó khăn đối với từ tinh dục sư vương nhưng cũng cần thời gian. Trong lúc đó Tuyết Nữ có thể trong nháy mắt giết nàng.

" Ara, ngươi thật sự không chịu thuận phục, sẽ có rất nhiều chỗ tốt a. " Tuyết Nữ cười híp mắt nói.

" Đừng nhiều lời vô ích, muốn giết ta thì nhanh ra tay đi. " từ tinh dục sư vương hừ lạnh một tiếng nói.

" Ta không muốn giết ngươi, thuận phục ngươi mới là ta mục đích chính. Sẵn tiện nói luôn, Chủ Nhân của ta là một cái nhân loại. " Tuyết Nữ lắc đầu một cái, sau đó cười nói.

" Thân là một cái ma thú, ngươi lại đi thuận phục với nhân loại, quả thực là si nhục. " Từ Tinh Dục Sư Vương khinh thường nói.

" Ha ha, cũng bởi vì thuận phục với chủ nhân cho nên ta mới có được như bây giờ lực lượng a. Sư Vương, thời thế thay đổi, nếu như kỳ ngộ xuất hiện tại trước mắt, lại không biết nắm bắt, như vậy ngươi vĩnh viễn sẽ không cách nào đạt được thành tựu cao. "

" Thuận phục với chủ nhân không phải là chuyện gì xấu, ngươi nhìn xem ta, không phải vẫn sống rất tốt a, Chủ Nhân đối xử với ta rất tốt, mặc dù ta chỉ là thị nữ của hắn. " nói đến đây, Tuyết Nữ ngữ khí liền trở nên dịu dàng.

Nghe vậy từ tinh dục sư vương không nói gì, lựa chọn im lặng.

Trước mặt nàng nữ nhân bị nhân loại cho cướp đi tâm, hoàn toàn không có thuốc cứu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 76: Tử Tinh Dực Sư Vương thuần phục

Nhìn xem không hề lên tiếng tử tinh dực sư vương, Tuyết Nữ ánh mắt lóe lên một tia lạnh quang, ngữ cười cười nói: "Sư Vương, ta nghe nói ngươi có một đứa con. "

"Ngươi muốn làm gì?!! " nghe được Tuyết Nữ lời nói, tử tinh dực sư vương quát lớn, đã không thể giữ được trước đó uy nghiêm.

"Ta hỏi lại một lần nữa! Sư Vương, ngươi có thuần phục hay không? Nếu như ngươi chịu thuần phục, ta không ngại bỏ ra thêm một viên hóa hình đan cho con của ngươi sử dụng, đến lúc đó các ngươi có thể tu luyện nhanh hơn. "

"Còn nếu như ngươi còn cứng đầu không chịu khuất phục... ta mặc dù sẽ không giết ngươi, nhưng con của ngươi ta không dám chắc, ngươi cũng không muốn tận mắt nhìn thấy con của mình chết trước mặt đi. "

"Ngươi dám!! "

"Có gì lại không dám, đã ngươi không chịu khuất phục, không giúp ích gì cho chủ nhân, ta tại sao phải nhẹ tay với ngươi. "

Nói đến đây, Tuyết Nữ thần sắc thay đổi, sắc mặt trở nên lạnh lùng, ngữ khí băng lạnh nhìn tử tinh dực sư vương nói: "Lấy ra thực lực hoàn toàn có thể nhân lúc này cưỡng ép đem ngươi linh hồn bốn nguyên rút ra sau đó cưỡng ép in lên ấn ký, ngươi đừng không biết tốt xấu, sư vương! "

Nghe vậy tử tinh dực sư vương trầm mặc không nói gì, hai mắt lóe lên một tia do dự.

Tuyết Nữ cũng không lộ ra chút nào mất kiên nhẫn chờ đợi tử tinh dực sư vương trả lời.

Một lúc sau đó, tử tinh dực sư vương mang theo thở dài cùng khuất nhục ngữ khí truyền đến: "Ta nguyện ý thuần phục. "

"Quyết định sáng suốt, rất nhanh ngươi sẽ thấy mình hôm nay quyết định là cỡ nào may mắn. " Tuyết Nữ cười nói.

Sau đó ngón tay nàng tại trên băng tinh điểm nhẹ.

Rắc Rắc!!

To lớn băng tinh xuất hiện từng đạo vết rạn nứt, nhanh chóng lan rộng ra ngoài.

Oanh!!

Một tiếng oanh minh vang lên, tử tinh dực sư vương thân thể thoát ra khỏi băng phong.

"Đem linh hồn bốn nguyên giao ra đây. " Tuyết Nữ nhìn tử tinh dực sư vương nói.

Nghe vậy tử tinh dực sư vương do dự một chút, sau đó liền thở dài một tiếng, đem linh hồn bốn nguyên lộ ra.

Tuyết Nữ căn cứ vào trong người Tiêu Long ấn ký phục chế lại một cái khác ấn ký, sau đó in lên tử tinh dực sư vương linh hồn bốn nguyên, cứ như vậy Tiêu Long tại không biết tình huống nhiều thêm một cái thực lực cường đại thụ hạ.

"Đây là hóa hình đan, ngươi mau dùng đi. "

Đem hóa hình đan lấy ra đưa tới tử tinh dực sư vương trước mặt, Tuyết Nữ nhàn nhạt nói.

Nhìn thấy hóa hình đan, tử tinh dực sư vương hai mắt sáng lên, hơi kích động đem hóa hình đan nuốt vào miệng.

Bạch sắc quang mang đem tử tinh dực sư vương thân thể bao trùm, hình thể nhanh chóng phát sinh biến hóa.

Chờ bạch tán đi, chỉ thấy một khuôn mặt tuyệt mỹ, vóc người khiêu gợi mỹ nữ xuất hiện tại trước mắt Tuyết Nữ.

Khoảng một mét bảy thân cao cùng Tuyết Nữ một dạng, tuổi tác ở giữa thiếu nữ cùng thiếu phụ, ăn mặc một thân vừa vặn đích xác trang phục màu tím lộ eo cùng hai chân đẹp, một đầu đến eo mái tóc dài màu tím múa bay theo gió.

Màu cổ đồng làn da, ăn mặc như người sinh sống ở sa mạc, váy ngắn lộ ra thon thả eo thon cùng gợi cảm hai chân. Phía trên người chỉ mặc một cái quần ngực miệng vải, cũng khó mà bao vây lấy nàng cái kia kinh bạo hai đồi núi, mang theo mấy phần dị vực phong tình khí chất.

Đây là một cái vạn phần khiêu gọi câu hồn thiếu phụ.

Nhìn xem Sư Vương mới hình dạng, Tuyết Nữ cũng hơi kinh ngạc.

" Không nghĩ đến người lại là nữ a. "

" Ta tại sao không thể là nữ? " tử tinh dục sư vương hỏi lại.

" Có lẽ bởi vì người lúc trước đáng về quá mức dữ tợn cùng uy nghiêm đi, cho nên ta cũng không liên tưởng đến việc người là thư tính. " Tuyết Nữ nói.

Nghe vậy tử tinh dục sư vương cũng không phản bác được, nàng cũng biết mình bản thể là ra sao đáng sợ.

" Bây giờ chúng ta đã là người cùng phe, người bây giờ có thể nói cho ta biết, người định làm gì sao? Hay nói đúng hơn Chủ Nhân người định làm gì? " tử tinh dục sư vương nhìn Tuyết Nữ nói.

Nàng linh trí không kém nhân loại, có thể nghĩ đến nhiều chuyện.

Sẽ không ai tự nhiên lại tổn một viên thất phẩm đan dược để đi thu phục một đầu lục cấp ma thú nếu không có nguyên nhân, hành động này có rất nhiều nguy hiểm.

Cho nên Tuyết Nữ... hay nói đúng hơn là Chủ Nhân của nàng đang muốn chiêu thu thụ hạ để làm việc gì đó cho hần.

" Không vội, trước hết mang ta đi gặp con của người, người sẽ không quên ta những lời nói lúc nãy đi. " Tuyết Nữ cười nói.

" Đi theo ta. " Nghe vậy tử tinh dục sư vương gật đầu nói, sau đó xoay người lại bay về phía hang động.

Thấy vậy Tuyết Nữ cũng đập không bay theo phía sau.

Có tử tinh dục sư vương dẫn đường, tự nhiên không có ma thú nào dám ngăn cản, Tuyết Nữ rất thuận lợi đi vào bên trong.

Trong động phủ bộ cũng không có trong tưởng tượng như vậy tối tăm, mặc dù không có ánh nắng chiếu vào, nhưng ở chu vi vách núi bên trên, tình cờ khám nạm một ít màu tím tinh khôi, những này tinh khôi bắn ra nhàn nhạt Tử Sắc ánh sáng nhu hòa. Thâm thúy rộng rãi trong hang núi bộ, bị những cái này tử sắc tinh khôi tô điểm, cực kỳ mỹ lệ.

Tinh khôi này là do sơn động tự nhiên sinh ra, tại thể giới loài người được cho là một trong những vật phẩm trang sức có giá trị xa xỉ. Tuyết Nữ cũng không hỏi cảm khái tử tinh dục sư vương rất biết hưởng thụ.

Bên trong sơn động cũng không tồn tại ma thú nào khác, dọc theo đường đi, ngoại trừ âm thanh nhỏ bé của tiếng bước chân của hai người, không còn tiếng vang nào khác.

Theo hai người đi sâu vào bên trong, nhiệt độ trong sơn động ngày càng cao.

Tử tinh dục sư vương cùng Tuyết Nữ tự nhiên không chịu ảnh hưởng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Bạn sinh tử tinh nguyên

Tuyết Nữ ánh mắt chăm chú nhìn chung quanh, cuối cùng ánh mắt dừng lại tại vị trí trung ương bên trong sơn động. Nơi đó có một tử tinh thạch đài rất cao bộ dáng giống như một cái bàn. Trên tử tinh thạch đài, một viên cầu tử sắc ước chừng to bằng đầu người, chính là đang an tĩnh đặt trên đó.

Ánh mắt gắt gao nhìn khối viên cầu tử sắc, Tuyết Nữ phát hiện nhiệt lượng bên trong sơn động vậy mà lại toàn bộ do thứ này phóng xuất ra.

Tử tinh dục sư vương cũng phát hiện ra Tuyết Nữ ánh mắt nhìn về phía tử sắc viên cầu, nhẹ giọng nói: " Đó là Bạn sinh tử tinh nguyên, là ta lúc mang thai đã tồn tại ở trong bụng ta, sau khi sinh con mới ngưng tụ ra được. "

" Bạn sinh tử tinh nguyên? "

Bạn sinh tử tinh nguyên này, bởi vì ở trong bụng sư vương một thời gian dài, cho nên nó ẩn chứa năng lượng tinh thuần, loại bạn sinh tử tinh nguyên này, nếu cho tiểu thú sau khi phát triển đến tứ giai ma thú, chỉ cần đem nó thôn phệ là có thể trực tiếp trở thành ngũ giai ma thú, hơn nữa tử hỏa trong cơ thể cũng không khác so với bạn sinh tử tinh nguyên thôn phệ khiến tử tinh dục sư càng cường hoành.

Đây là tử tinh dực sư vương cho con của mình sau khi đạt đến tứ giai chuẩn bị.

Bây giờ con của nàng chỉ mới có tam giai mà thôi, cách tứ giai con rất xa.

Tuy nhiên nếu như có hóa hình đan thì khác, trong vòng một năm là có thể trở thành tứ giai sau đó lại sử dụng bạn sinh tử tinh nguyên liền có thể tấn thăng lên ngũ giai.

Nghe được tử tinh dực sư vương giải thích, Tuyết Nữ cũng hiểu được bạn sinh tử tinh nguyên tác dụng nhưng cũng không có ý định gì khác.

Bây giờ tử tinh dực sư vương đã thuận phục, bạn sinh tử tinh nguyên muốn lấy lúc nào cũng có thể.

Sau đó hai người lại tiếp tục đi sâu vào bên trong hang động.

"Chủ nhân của ngươi là người thế nào?" đột nhiên tử tinh dực sư vương hỏi.

"Thần bí." Tuyết Nữ ngắn gọn trả lời.

Rõ ràng là một cái đơn độc thiếu niên nhưng lại sở hữu nhiều vô cùng thiên tài địa bảo, còn có thể tùy tiện xuất ra thiên giai công pháp dạng này trong truyền thuyết đồ vật mà không nháy mắt một cái.

Tuyết Nữ cũng đã biết Tiêu Long là không có cái gì sự phụ, hẳn có được như bây giờ thành tựu là tự học thành tài.

"Thần bí" hai chữ này vô cùng phù hợp với hắn.

Cho nên Tuyết Nữ càng thêm đối với hắn ngượng vọng say mê.

"Vậy sao." Tử tinh dực sư vương tùy ý đáp, bất quá trong lòng ngày càng đối với Tuyết Nữ chủ nhân có nổi lên nhiều hứng thú.

"Phải rồi, ngươi giống như còn không có tên."

"Bây giờ mới nghĩ đến sao, ngươi định lúc nào cho ta lấy một cái tên, nếu không ta sẽ tự cho mình lấy tên."

"Việc cho ngươi lấy tên gì là do Chủ Nhân quyết định, ráng chịu cho đến lúc đó đi, tạm thời ta vẫn sẽ gọi ngươi là sư vương."

"Tùy theo ý ngươi đi."

.....

Đi vào thông đạo một thời gian, một khung cảnh rộng rãi lần nữa hiện lên trong tầm mắt

Tuyết Nữ ánh mắt đảo qua bên trong sơn động

Ánh mắt đảo tới vị trí trung ương sơn động thì đình chỉ lại bởi vì nơi này, một đầu tiểu thú Tử Tinh Dực Sư Vương đang phủ phục trên mặt đất, an tĩnh ngủ say.

"Đó là con của ta, nàng lúc này chỉ là tam giai hậu kỳ ma thú mà thôi, khoảng cách đến tứ giai còn một rất xa." Tử tinh dực sư vương nói, nhìn về phía hải tử, cả người tràn đầy mẫu tính hào quang.

Giống như cảm nhận được mẫu thân đến, đối diện ngủ say tiểu tử tinh dực sư vương cũng thức dậy nhìn về phía hai người.

Nhìn thấy mẫu thân mình lại biến thành một cái xinh đẹp thiếu phụ, tiểu tử tinh dực sư vương hơi nghi hoặc một cái, sau đó "ô ô" hai tiếng nhanh chóng chạy đến bên cạnh mẫu thân mình.

Tử tinh dực sư vương thần sắc ôn nhu xoa xoa mình hải tử đầu.

Tiểu tử tinh dực sư vương cũng lộ ra hương thụ biểu lộ.

Một khung cảnh vô cùng hài hòa.

"Hải tử, đây là di của ngươi Tuyết Nữ." tử tinh dực sư vương nói.

Nghe vậy tiểu tử tinh dực sư vương nghi hoặc một lát sau đó nhìn về phía Tuyết Nữ, màu tím to tròn hai con ngươi nhìn chăm chăm về phía Tuyết Nữ.

"Mau đến, ta có thứ này cho ngươi."

Chỉ thấy Tuyết Nữ lấy ra một cái tử sắc quả thực tại trước mặt tiểu tử tinh dực sư vương lắc lắc mấy cái, dự đoán cười nói.

Tử Yên Quả, là một loại quả đặc sản trong ma thú sơn mạch, bởi vì loại quả này bên trong bao hàm một lượng lớn năng lượng hòa thuộc tính, cho nên rất

nhieu ma thú hóa thuộc tính đều rất thích loại quả này.

Quả nhiên, tiểu tử tinh dịch sư vương sau khi ăn nhìn thấy Từ Yên Quả hai mắt sáng lên, ngoan ngoãn chạy đến Tuyết Nữ phía trước đem Từ Yên Quả nuốt vào, một bộ rất ăn ngon bộ dáng.

"Thật là ngoan." xoa xoa tiểu tử tinh dịch sư vương đầu, Tuyết Nữ cười ha ha nói.

Nhìn xem mình hài tử lại dễ như vậy bị thu mua, tử tinh dịch sư vương sắc mặt có chút đen lại, trên trán chảy xuống một đạo hắc tuyến.

Thật sự là quá mắt mặt.

"Hài tử ngươi có tên sao? Nếu không có đợi đến khi gặp Chủ Nhân rồi lấy tên một lúc." Tuyết Nữ hai mắt lóe lên một tia giảo hoạt sau đó nhìn tử tinh dịch sư vương nói.

"Ta không có ý kiến." nghe vậy tử tinh dịch sư vương cũng không cảm thấy cái gì không được, cũng chấp nhận rồi.

Nghe vậy Tuyết Nữ khóe miệng hơi dương lên.

Tại nhân loại xã hội bên trong, chỉ có người thân nhất mới có thể đặt tên cho mình hài tử, ví dụ như phụ thân, mẫu thân...

Từ tinh dịch sư vương phôi ngẫu giống như là một đầu ngũ cấp ma thú trong tộc đàn, bắt quá đã không còn trên đời.

Mặc dù có linh trí không khác nhân loại, nhưng tử tinh dịch sư vương đối với nhân loại một ít chuyện cũng không biết gì. Nếu như nàng biết nhất định sẽ cùng Tuyết Nữ liều mạng.

Từ tinh dịch sư vương cứ như vậy bị Tuyết Nữ hỏ một cái.

Cho nên nói hồ ly tinh chính là hồ ly tinh, trời sinh có xấu bụng thuộc tính.

Tuyết Nữ thật sự rất mong đợi tử tinh dịch sư vương nhận ra được ý nghĩa của việc đặt tên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Hắc Dịch Sí Ưng Vương

Sau đó Tuyết Nữ cho tiểu tử tinh dịch sư vương sử dụng hóa hình đan, nàng cũng biến thành một cái khoảng mười một mười hai tuổi tiểu loli.

"Bây giờ ngươi muốn ta làm gì?" Từ Tinh Dịch Sư Vương nhìn Tuyết Nữ hỏi.

"Bây giờ chúng ta sẽ đi tìm Hắc Dịch Sí Ưng Vương, ta cũng muốn thu phục hắn." Tuyết Nữ nói.

"Ưng Vương, tên đó rất khó thuần, hơn nữa hắn là một thân một mình." Từ Tinh Dịch Sư Vương nhú mày nhắc nhở nói.

Nếu như không phải bởi vì bị lấy hài tử ra uy hiếp, nàng cũng không thuần phục với Tuyết Nữ.

Hắc Dịch Sí Ưng Vương không có hậu đại cũng không có tộc đàn, hơn nữa còn vô cùng cứng đầu, muốn thu phục hắn là chuyện không thể nào.

Ma Thú Sơn Mạch bốn phía được bốn đầu lục cấp ma thú chia nhau cai quản.

Phía Đông do Từ Tinh Dịch Sư Vương, phía Nam do Dung Nham Địa Quy, phía Tây do Bát Dịch Hắc Xà Hoàng, phía Bắc là Hắc Dịch Hắc Ưng Vương.

"Lần này ta không có ý định sẽ nhẹ nhàng với hắn." Tuyết Nữ khóe miệng nhếch lên cười nói.

Nghe vậy Từ Tinh Dịch Sư Vương giống như hiểu ra được gì đó, trong lòng không khỏi có chút đồng tình với Hắc Dịch Sí Ưng Vương.

"Hắn tu vi thế nào?" Tuyết Nữ hỏi.

"Tu vi của hắn có thể sánh ngang với Lục Tinh Đấu Hoàng nhân loại, so với ta mạnh một chút." Từ Tinh Dịch Sư Vương nhàn nhạt nói.

Nàng tu vi là Từ Tinh Đấu Hoàng, có thể cùng Hắc Dịch Sí Ưng Vương đặt song song cũng là vì có thiên phú phong ấn, nếu không địa bàn của nàng đã sớm gặp phải Hắc Ưng Vương độc thủ.

"Người sẽ không phải là định đem toàn bộ Lục Cấp Ma Thú của ma thú sơn mạch cho thu phục đi?" Sur Vương nhìn Tuyết Nữ nghi ngờ nói.

"Vốn là có ý này, nhưng đáng tiếc là mọi chuyện không thuận lợi. Bát Dực Hắc Xà Hoàng cùng Thiên Xà Phủ có quan hệ cho nên hắn là không thể mời chào vào Viêm Môn. Dung Nham Địa Quy tên kia quá ngoan cố, cuối cùng bị Chủ Nhân chém giết luyện chế thành "thuốc bổ", bây giờ cũng chỉ còn người cùng Hắc Dực Sí Ưng Vương."

Tuyết Nữ thờ dài một tiếng nói.

Nghe nàng nói, Sur Vương trong lòng phát lạnh.

"Hóa ra là do các người a, ta còn đang nghi hoặc tại sao lão quy lại đột nhiên đắc tội với hai cái cường giả sau đó bị đánh chết." Sur Vương cảm khái nói.

"Người nên may mắn là mình quyết định thuận phục, nếu không người cũng sẽ giống như Dung Nham Địa Quy, bị Chủ Nhân rút ra tinh huyết luyện chế thành "thuốc bổ"." Tuyết Nữ lờ mờ nâng một cái nói.

"Vậy ta phải cảm ơn người rồi."

"Không cần cảm ơn."

"..."

"Đội ta thu xếp cho hài tử, sau đó chúng ta liền đi tìm Hắc Ưng Vương. Hắn lúc này đang canh chừng Dung Nham Địa Quy lãnh địa, có lẽ cũng sắp không nhận được rồi." Sur Vương nói.

"Như vậy khoảng nửa giờ sau chúng ta sẽ xuất phát." Tuyết Nữ gật đầu nói.

Sau đó Sur Vương liền mang theo hài tử trước trở về trong tộc.

Còn Tuyết Nữ thì ở lại trong hang động, khôi phục lại đầu khí tiêu hao.

Đội đến khi Sur Vương trở lại cũng là gần nửa giờ sau.

Sau đó hai người liền hướng về phía Nam ma thú sơn mạch bay đi.

.....

Ma Thú Sơn Mạch phía nam khu vực.

Tại trên bầu trời, một đầu to lớn hùng ưng bay ngang qua.

Kinh khủng uy áp khiến cho toàn bộ phía dưới Ma Thú sợ hãi run rẩy không ngừng.

Đầu hùng ưng này có hơn mười mét thân cao, màu đen lông vũ, phần đầu lông vũ là màu trắng, hai cái to lớn cánh dài như muốn đem bầu trời che khuất một dạng, hai chân mọc ra sắc bén to lớn song trảo vô cùng đáng sợ.

Chính là Hắc Dực Sí Ưng Vương, phía Bắc ma thú sơn mạch bá chủ.

Ngay lúc này, Hắc Dực Sí Ưng Vương đột nhiên dừng lại, sắc bén kim sắc con người nhìn về phía trước không xa lơ lửng trên không trung hai cái thân ảnh.

"Các người là ai?!" nhân loại ngôn ngữ từ Hắc Dực Sí Ưng Vương trong miệng vang lên.

"Lâu rồi không gặp, Hắc Ưng Vương." Sur Vương nhìn Hắc Dực Sí Ưng Vương nhàn nhạt nói.

"Là người, Sur Vương!! Người hóa hình thành công!" nhìn xem đối diện tóc tím nữ nhân, Hắc Dực Sí Ưng Vương cảm nhận được quen thuộc hơi thở, không khỏi kinh ngạc nói.

"Không sai, may mắn gặp phải được kỳ ngộ." nhìn về phía Tuyết Nữ, Sur Vương nói.

Nghe vậy, Hắc Dực Sí Ưng Vương cũng đem ánh mắt nhìn về phía Tuyết Nữ, nhìn thấy nàng lẳng không lúc, hai mắt hiện lên chấn động.

"Đầu Tông..."

"Hắc Ưng Vương, nể tình là chỗ quen biết cũ cho nên ta khuyên người một câu, gia nhập với chúng ta đi, người sẽ có được không cách nào tưởng tượng chỗ tốt." Sur Vương nhìn Hắc Dực Sí Ưng Vương nói.

" Hừ! Thân là ma thú son mạch bá chủ, ngươi lại đi thuần phục với người khác, quả thực là làm mất mặt chúng ta ma thú. " Hắc Dực Sí Ưng Vương khinh thường hừ lạnh nói.

"Ồ, nói vậy là ngươi không định thuần phục với chúng ta. " Tuyết Nữ cười nói.

" Không sai, cho dù ngươi là Đấu Tông thì thế nào, nếu thật đánh nhau, ngươi cũng không thể lưu lại ta được. " Hắc Dực Sí Ưng Vương cười lạnh nói.

Thân là ma thú son mạch bá chủ một trong, Hắc Dực Sí Ưng Vương cũng có mình ngạo khí cùng uy nghiêm, làm sao có khả năng thuần phục.

Đấu Tông thì thế nào, chỉ cần hấn lấy được Dung Nham Địa Quy tích lũy tài nguyên, hấn sớm muộn cũng sẽ tiến vào Đấu Tông, đến lúc đó hấn liền có thể biến thành nhân hình, không cần thiết phải thuần phục với nhân loại.

Nếu như Hắc Dực Sí Ưng Vương biết, Dung Nham Địa Quy tài nguyên tích lũy đã sớm bị Tiêu Long lấy đi, không biết sẽ cảm thấy như thế nào.

" Vậy thì...chúng ta sẽ đánh cho ngươi chịu thuần phục mới thôi. "

Nói xong, Tuyết Nữ liền động thủ, ngưng tụ ra vô số băng thứ.

Sư Vương cũng chế tạo ra đại lượng tử hỏa công kích về phía Hắc Dực Sí Ưng Vương.

" Đừng có khinh thường ta!! "

Hắc Dực Sí Ưng Vương quát lên một tiếng, to lớn hai cánh vỗ một cái.

Một đạo to lớn mấy chục trượng thanh sắc long quyền phong xuất hiện hướng về phía hai người đánh tới.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đấu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Hắc Dực Sí Ưng Vương thuần phục

Băng Phong Ngàn Dặm!!

Tuyết Nữ không chút do dự phóng thích mạnh nhất đấu kỹ.

Cực lạnh hàn khí khuếch tán ra xung quanh, đánh về phía Hắc Dực Sí Ưng Vương.

Bị Sư Vương kéo lấy Hắc Dực Sí Ưng Vương không thể tránh thoát, toàn thân to lớn bị hàn khí cho thôn phệ vào bên trong.

Bị một cái Đấu Tông cùng Đấu Hoàng vây đánh, Hắc Dực Sí Ưng Vương có mạnh hơn cũng không thể đảo ngược tình thế.

Đội đến khi hàn khí biến mất, lộ ra bị băng phong Hắc Dực Sí Ưng Vương, chỉ lộ ra cái đầu.

Ầm!! To lớn băng tinh rơi xuống mặt đất.

" Hồn dân! Các ngươi đừng tưởng rằng như vậy là xong, ta... "

" Phốc!! "

Không đợi Hắc Dực Sí Ưng Vương nói hết lời, Tuyết Nữ đã đáp xuống trước mặt hấn, một quyền đánh lên đầu Hắc Dực Sí Ưng Vương.

" Ngươi vừa mới nói gì ta nghe không rõ. " Tuyết Nữ khóe miệng nhếch lên một cái hí ngược độ cong nhìn Hắc Dực Sí Ưng Vương cười nói.

" Ta sẽ không thuần phục!! "

" Ta biết ngươi sẽ không thuần phục. "

Nói xong Tuyết Nữ mười ngón tay liền kết thành phức tạp thủ ấn, rồi lùi lại ra xa.

Ầm!!!

Trên bầu trời liền đánh xuống một đạo lôi trụ, đánh lên Hắc Dực Sí Ưng Vương thân thể.

To lớn lôi trụ đem băng tinh cho đánh nát, Hắc Dực Sí Ưng cũng bị lôi trụ đánh trúng, toàn thân đau nhức, một đạo mùi thịt nướng hương thơm truyền ra.

"Hỗn đản, có giỏi..."

"Ầm!! "

Lại thêm một đạo lôi trụ đánh xuống, Hắc Dực Sí Ưng Vương không khỏi rống lên một tiếng đau đớn.

Tuyết Nữ tiếp tục sử dụng không lôi trận công kích Hắc Dực Sí Ưng Vương.

"Ta..."

"Ầm!! "

"Khoan đã..."

"Ầm! "

"Ngươi dám..."

"Ầm!! "

....

Từng đạo lôi trụ từ trên trời giáng xuống, đánh lên Hắc Dực Sí Ưng thân thể. Hắc Dực Sí Ưng Vương bất lực nằm yên một chỗ, chịu đựng lôi trụ đánh lên người.

"Ô ô ô... đại tỷ, ta đau hàng, ta đau hàng!! Làm ơn tha mạng, làm ơn tha mạng!!! Đừng đánh nữa, nếu đánh tiếp ta thật sự chết!! "

Mãi đến một lúc lâu, Hắc Dực Sí Ưng Vương mới khóc lên cầu xin tha thứ.

"Ngươi không phải nói hấn rất cứng đầu sao? " Tuyết Nữ nghi hoặc nhìn Sur Vương nói.

Nghe vậy Sur Vương không khỏi vô ngữ nhìn xem Tuyết Nữ.

Còn không phải do ngươi quá bá đạo!!

Bị đánh bại, Hắc Dực Sí Ưng Vương không phản kháng lộ ra mình linh hồn bồn nguyên để cho Tuyết Nữ in lên ấn ký.

Sau đó Tuyết Nữ liền cho Hắc Dực Sí Ưng Vương trị thương, rồi đưa cho hấn một viên hóa hình đan.

Trong mười mấy giây, Hắc Dực Sí Ưng Vương liền biến thành một cái ăn mặc đồ đen tã dị tóc đen nam nhân điển trai.

"Ngươi có tên sao? " Tuyết Nữ hỏi.

"Có, cứ gọi ta là Hắc Ưng là được. " Hắc Ưng gật đầu hơi sợ hãi nói.

Có đánh chết hấn cũng không dám cãi lời nữ nhân đáng sợ này.

"Trong đây là Hoàng Cực Đan có thể giúp các ngươi tăng lên nhị tinh tu vi, ngoài ra còn có một bộ cao cấp công pháp cùng mấy bộ đấu kỹ, các ngươi cầm lấy đi. " Tuyết Nữ giao cho Sur Vương cùng Hắc Ưng hai cái nạp giới nói.

Nghe vậy Sur Vương cùng Hắc Ưng hai mắt sáng lên, thần sắc hiện lên vui mừng cầm lấy nạp giới.

Thuận phục với nàng giống như không phải là một chuyện xấu.

Thuận tay liền xuất ra tốt như vậy đồ vật thật không đơn giản.

"Đi theo ta, ta sẽ mang các ngươi đi tới Chủ Nhân chỗ ở. "

Nói xong Tuyết Nữ liền xoay người đạp không rời đi.

Thấy vậy Hắc Ưng cùng Sur Vương liền triển khai đấu khí hóa dực đuổi theo.

"Ta muốn đi đón ta hài tử trước được không? " Sur Vương đột nhiên lên tiếng nói.

" Có thể, mang theo hài tử của người cùng chúng ta về thành. " Tuyết Nữ gật đầu nói.

Sau đó ba người liền đi đón tiểu tử tinh đực sư vương, rồi mới quay trở lại thanh sơn thành.

Đến thanh sơn thành phạm vi, tuyết nữ liền sử dụng không gian chỉ lực, ba người trong nháy mắt xuất hiện tại thành chủ đình viện bên trong.

" Ta nói trước, Chủ Nhân hiện tại đang bế quan tu luyện, không có nửa năm là sẽ không ra ngoài, trong thời gian này các người phải làm theo mệnh lệnh của ta. " Tuyết Nữ nhìn hai người nói.

Nghe vậy Hắc Ưng cùng Sư Vương gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

Lúc này Tuyết Lam đi tới.

Hắc Ưng cùng Sư Vương cùng nhìn thấy được, đồng thời thần sắc hiện lên một tia kinh dị.

Hai người từ Tuyết Lam trên người cảm nhận được Dung Nham Địa Quy hơi thở. Nếu không phải biết Dung Nham Địa Quy đã chết, hai người sẽ cho rằng Tuyết Lam chính là hấn hóa hình đây.

" Hai người này là ai a, Tuyết Nữ tỷ tỷ? " Tuyết Lam nhìn Hắc Ưng cùng Sư Vương hai người một cái, sau đó lại nhìn về phía Tuyết Nữ dò hỏi.

" Hai người này là ta mới chiêu thu thụ hạ, bọn hấn đều có Đấu Hoàng tu vi, sẽ là Viêm Môn đại trở lực. " Tuyết Nữ nhàn nhạt nói.

Nghe vậy Tuyết Lam gật đầu một cái, không tiếp tục hỏi nữa.

Bây giờ Tuyết Nữ là người nắm quyền ở đây, nàng muốn làm gì, Tuyết Lam không quản được, dù sao Tuyết Nữ cũng là Tiêu Long tin tưởng nhất người, nàng sẽ không làm ra cái gì hành vi không khôn ngoan.

" Ta rời đi những ngày này, Thanh Sơn Thành có chuyện gì xảy ra sao? " Tuyết Nữ đột nhiên hỏi.

" Có một nhóm người tại hai ngày trước đến bãi phỏng chúng ta, nói muốn được gặp Tuyết Nữ tỷ tỷ, hiện tại bọn hấn còn đang đợi ở trong thành. "

" Có Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận cùng Đan Vương Cổ Hà, Gia Mã đế quốc Hoàng Thất Gia Hình Thiên cùng Yêu Dạ công chúa, Mễ Đặc Nhĩ gia tộc Hải Ba Đông, tổng cộng năm người. "

Tuyết Lam nhẹ nhàng kể lại.

" Bọn hấn mục đích? "

" Khả năng lớn là muốn thăm dò chúng ta sâu lường. "

Nói xong Tuyết Lam nhìn về phía Hắc Ưng cùng Sư Vương, mặt đầy thâm ý cười.

" Bất quá, bọn hấn nhất định sẽ cảm thấy rất chán kinh đi. "

Nghe vậy Tuyết Nữ cũng cười khê không nói gì.

Nếu như những người này đến sớm mấy ngày, Viêm Môn cũng sẽ không khiến cho bọn hấn kiêng kị quá nhiều.

Nhưng bây giờ thì đã khác, có Hắc Ưng cùng Sư Vương hai vị Đấu Hoàng gia nhập vào Viêm Môn, Gia Mã Đế Quốc tất cả thế lực có hợp lại cũng sẽ không lay động được Viêm Môn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Thái độ

Tại đại sảnh, Vân Vận, Vân Lăng, Hải Ba Đông, Gia Hình Thiên, Yêu Dạ nằm người chờ đợi Tuyết Nữ đến.

Bọn hấn đã ở trong thành đợi hai ngày, bởi vì Tuyết Nữ có việc phải ra ngoài cho nên không có trong thành, tuy nhiên năm người cũng không có lộ ra cái gì bất mãn.

Rất nhanh Tuyết Nữ, Sư Vương cùng Hắc Ưng ba người đi vào.

" Gặp qua Tuyết Nữ môn chủ! " đám người liền đối với nàng cung kính chào hỏi.

Hải Ba Đông nhìn về phía Tuyết Nữ cũng không có lộ ra cái gì ngạc nhiên, giống như đã đoán ra được.

Khi hắn nghe Gia Hình Thiên nói qua về Tuyết Nữ diện mạo lúc, hắn liền đã đoán ra được.

" Các vị giống như có chuyện hiểu lầm, Viêm Môn môn chủ cũng không phải là ta, ta chỉ là người quản lý tạm thời mà thôi. " Tuyết Nữ cười nói.

Nghe vậy đám người nhìn nhau một cái, đều có thể trong mắt đối phương nhìn thấy chấn động cùng nghi hoặc.

Trước mắt bọn hắn vị này Đẩu Tông cường giả vậy mà không lai là môn chủ!! Nói như vậy chân chính môn chủ còn đáng sợ hơn nàng.

Đám người cảm thấy tim đập loạn lên, muốn nhảy ra ngoài.

Gia Mã đế quốc rốt cuộc đi tới vị đại lão nào a.

Hải Ba Đông không có nói gì, đứng một bên nhìn đám người.

Hắn đã sớm đoán được, Tuyết Nữ muốn nói đến người là ai.

Sau đó Tuyết Nữ liền ngồi xuống chủ vị, Sư Vương cùng Hắc Ứng đứng ở nàng phía sau, đảm nhiệm hai bên hộ vệ.

Những người khác cũng ngồi xuống mình vị trí, ánh mắt tập trung vào Tuyết Nữ phía sau Sư Vương cùng Hắc Ứng. Khi nhìn thấy hai người tu vi lúc, sắc mặt lộ ra vẻ kinh dị.

Hai người này đều là Đẩu Hoàng cường giả.

Đây chính là Viêm Môn sáu cạ sao?

Đám người trong lòng thầm nghĩ.

" Tuyết Nữ đại nhân, hôm nay chúng ta đến bái phỏng mục đích là để tạ lỗi, lần trước Vân Lam Tông không phải cố ý xông vào Thanh Sơn Thành. " Vân Vận nhìn Tuyết Nữ mỉm cười nói.

Nàng lời này là có ý riêng, tỏ thái độ của mỗi Vân Lam Tông, còn về phần Hoàng Thất là không liên quan dính dáng gì đến bọn hắn.

Bên cạnh nàng Cổ Hà cũng đi lên, từ trong nạp giới lấy ra một hộp ngọc, sau đó tại trước mặt Tuyết Nữ mở ra.

Một cỗ đan hương tỏa ra trong phòng khách, hai viên đan được xuất hiện trước mắt mọi người.

" Tuyết Nữ đại nhân, đây là lục phẩm đan dược Đẩu Linh Đan, là Vân Lam Tông dùng để tạ lỗi lễ vật, hy vọng Viêm Môn sẽ bỏ qua cho chúng ta lần trước hành vi. " Cổ Hà khách khí nói.

Nghe vậy những người khác cũng không khỏi đối với Vân Lam Tông thủ bút kinh ngạc không thôi.

Gia Hình Thiên cùng Yêu Dạ sắc mặt hơi khó coi.

Hải Ba Đông vẫn ngồi một chỗ không nói gì.

Mặc kệ người khác nghĩ ra sao, nhưng Cổ Hà lúc này lòng đang rí mấu.

Hắn hai viên Đẩu Linh Đan này tốn không ít công sức mới có thể luyện chế, một lần đưa ra hết, lòng hắn không đau mới lạ.

Nhìn xem Đẩu Linh Đan, Tuyết Nữ sắc mặt không thay đổi, vẫn là một bộ ý cười nhìn Cổ Hà nói: " Quý Tông đã có lòng rồi, chuyện lần trước chỉ là hiểu lầm. Có câu thù hận nên giải không nên kết, Viêm Môn cũng không muốn cùng quý tông môn kết thù. "

Sư Vương thần sắc lạnh lùng đi lên đem hộp ngọc nhận lấy.

Lúc này Gia Hình Thiên cũng lên tiếng nói: " Ta cũng muốn đối với sự kiện lần trước tạ lỗi, mong Tuyết Nữ đại nhân bỏ qua cho. "

Tại hắn vừa dứt lời, Yêu Dạ liền đi lên, từ nạp giới lấy ra một kiện binh khí cùng hai viên ma hạch.

" Đây là hai khóa Lục Cấp Ma Thú ma hạch cùng một kiện Huyền Giai Trung Cấp binh khí, mong Tuyết Nữ đại nhân nhận lấy. " Yêu Dạ ngẩng đầu cung kính nói.

Nghe vậy Tuyết Nữ nhẹ gật đầu nói: " Các vị có lòng. "

Sau đó Hắc Ứng liền đi lên đem đồ vật nhận lấy.

"Lâu rồi không gặp Hải Lão, người phong thái vẫn như cũ không đổi. "Tuyết Nữ nhìn Hải Ba Đông cười nói.

"Đa tạ Tuyết Nữ tiểu thư hỏi thăm, không nghĩ đến một thời gian không gặp, Tuyết Nữ cô nương liền từ Đẩu Hoàng đột phá Đẩu Tông, tốc độ như vậy thật để cho ta phải mặc cảm a. "Hải Ba Đông cười nói

Đã Tuyết Nữ chủ động bắt chuyện trước, như vậy hắn cũng không cần thiết che giấu.

Mà ngồi một bên nghe được Hải Ba Đông cùng Tuyết Nữ đối thoại đám người không khỏi kinh ngạc.

Hải Ba Đông cùng Tuyết Nữ có quen biết?

Từ lúc nào a?

"Không biết công tử lúc này thế nào?" Hải Ba Đông hỏi.

"Vẫn tốt, Chủ Nhân đang bế quan tu luyện, sẽ rất lâu mới xuất quan. "Tuyết Nữ cười đáp.

"Làm phiền Tuyết Nữ tiểu thư gửi lời chào hỏi của ta đến hắn. "

"Đương nhiên rồi. "

.....

"Thật đúng là bất ngờ a, không nghĩ đến Tuyết Nữ tiểu thư lại quen biết với Hải Ba Đông. "Gia Hình Thiên hỏi.

"Trước đây từng được Tuyết Nữ tiểu thư cứu mạng một lần, nếu không e là ta cũng không trở về được." Hải Ba Đông cười nói.

Tuyết Nữ đã không muốn làm bại lộ Tiêu Long thân phận, như vậy hắn cũng sẽ không hé nửa lời, nếu không bọn hắn quan hệ sợ là sẽ đi xuống.

Để cho những người khác động não suy nghĩ đi thôi.

"Các vị mục đích đến nơi này ta hiểu, nhưng các vị yên tâm. Viêm Môn chỉ dừng lại ở Gia Mã đế quốc hai năm mà thôi. "Tuyết Nữ nhìn đám người nói.

Nghe vậy những người khác càng thêm nghi hoặc khó hiểu.

Hai năm này Viêm Môn rốt cuộc muốn làm gì, nếu muốn phát triển thế lực, thì hai năm cũng quá ngắn đi.

Bất quá bọn hắn cũng không có hỏi nhiều.

Tuyết Nữ cũng không muốn cùng bọn hắn nhiều lời, ngay lập tức hạ lệnh đuổi khách.

Những người khác mang theo nghi hoặc rời đi.

Bất quá, bất kể là Văn Vận hay Gia Hình Thiên đều bám riết lấy Hải Ba Đông để hỏi chuyện.

Bọn hắn muốn biết Hải Ba Đông cùng Viêm Môn có quan hệ gì.

Còn có Tuyết Nữ sau lưng vị kia thần bí Chủ Nhân.

Bất quá Hải Ba Đông cũng không có cùng bọn hắn nói quá nhiều, chỉ tùy ý trả lời mà thôi.

Không đạt được mục đích, những người khác cũng chỉ có thể bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Tiêu Long xuất quan, đột phá Đẩu Hoàng

Sau đó thời gian, Tuyết Nữ tập trung vào mời chào một số ít luyện được sư cùng cường giả vào Viêm Môn.

Viêm Môn là đi tinh anh lộ tuyến, cho nên gia nhập vào người đó là đại đấu sư trở nên thực lực, hoặc là tam phẩm luyện được sư. Viêm Môn có tài nguyên để cho bọn hắn khó mà từ chối gia nhập.

Sư Vương cùng Hắc Ứng cũng đem trước kia ở Ma Thú Sơn Mạch mấy đầu ngũ cấp Ma Thú thụ hạ kéo vào Viêm Môn. Tuyết Nữ cũng rất sẵn lòng đưa cho bọn hắn hóa hình thảo.

Mặc dù không có nhiều Hóa Hình Đan nhưng Hóa Hình Thảo thì không thiếu, trong vòng một tháng Viêm Môn liền có được mười vị Đấu Vương.

Mười vị Đấu Vương, toàn bộ gia mã để quốc Đấu Vương cũng không vượt qua mười người.

Tại Tuyết Nữ quản lý bên dưới, Viêm Môn thuận lợi phát triển.

Vân Lam Tông hay Hoàng Thất đối với Viêm Môn phát triển ban đầu cũng rất lo lắng nhưng nhìn thấy Viêm Môn cũng không có ý định mở rộng địa bàn hay gì đó mờ ám hành vi cũng yên tâm lại.

Mặc dù bị đào góc tường, nhưng có Tuyết Nữ vị này Đấu Tông tọa trấn, người nào dám có ý kiến.

.....

Tại Tiêu Long bế quan vị trí phía trên không trung, xuất hiện một cái to lớn năng lượng lốc xoáy.

Lốc xoáy năng lượng sắc sở kia tại không trung không ngừng xoay tròn chậm rãi, thiên địa năng lượng xung quanh liên tục thu vào xả ra, mà lốc xoáy càng phát triển, lực hút của nó càng lúc càng không lồ, thậm chí năng lượng thiên địa bên ngoài Thanh Sơn Thành cũng mơ hồ bị kéo về tụ hội tại nơi Tiêu Long bế quan.

Nếu không phải có trận pháp che dấu, e là toàn bộ Thanh Sơn Thành cùng phụ cận ma thú sơn mạch đã đại loạn, điên cuồng kéo nhau đến.

Thời gian thấm thoát trôi qua, ba tháng thời gian liền trôi qua nhanh chóng.

Lốc xoáy năng lượng cũng theo thời gian lớn dần.

Tiêu long bế quan đã có hơn ba tháng, tuy nhiên vẫn không có động tĩnh gì.

Thời gian tiếp tục trôi qua, mãi đến tháng thứ năm, trên bầu trời xuất hiện một tia dị động khác thường.

Chỉ thấy trên bầu trời kia, lốc xoáy năng lượng đang chậm rãi xoay tròn. Đột nhiên dần dần đình chỉ vận chuyển, chợt năng lượng bàng bạc như mưa to trút xuống, cuối cùng như lũ quét hóa thành một sợi tơ năng lượng khổng lồ hướng về phía Tiêu Long vị trí truyền xuống.

Giữa không trung, lốc xoáy năng lượng đã hoàn toàn tiêu tán, trong cốc thiên địa năng lượng vốn đang kịch liệt dao động, cũng từ từ khôi phục lại về bình thường.

Năng lượng khổng lồ điên cuồng bị Tiêu Long hấp thụ từ từ luyện hóa.

Tu vi của hắn đã sớm tăng lên đến Đấu Vương đỉnh phong.

Dòng năng lượng khổng lồ này cũng đủ để cho hắn tiếp tục đột phá.

Cứ như vậy một tháng tiếp tục trôi qua.

Vốn đang trong tu luyện Tiêu Long hai mắt mở ra, trong con ngươi tối đen nhất thời xẹt qua một tia thiểm điện như lôi đình trong mưa. Khoảnh khắc đó, trong căn phòng tối đen u tịch, ngay cả không khí cũng truyền ra một tiếng bùm bùm rất nhỏ.

Cổ hơi thở này so với dĩ vãng không chỉ cường hãn hơn gấp mười lần.

Tại thư phòng giải quyết công việc Tuyết Nữ cũng cảm nhận được cổ hơi thở quen thuộc, nhìn về phía Tiêu Long bế quan phương hướng, hai mắt hiện lên mừng rỡ.

"Chủ Nhân thành rồi."

Vừa dứt lời, Tuyết Nữ liền đứng dậy, thân ảnh trong nháy mắt biến mất.

Ở trong một căn phòng, Lam Nguyệt cũng từ trong tu luyện tỉnh lại.

"Hắn cuối cùng cũng xuất quan, làm người ta lo lắng chết."

Ngữ khí u oán, nhưng thần sắc không có chút nào trách móc ý tứ.

Lam Nguyệt cũng nhanh chóng chạy ra ngoài, thi triển đấu khí hóa dực hướng về phía Tiêu Long phương hướng bay đi.

Cùng Tiêu Long có quan hệ thân mật người cũng nhanh chóng chạy tới.

.....

Tiêu Long từ trên giường ngồi dậy hoạt động gân cốt.

Bởi vì đã lâu không hoạt động, xương cốt phát ra răng rắc âm thanh, có chút cứng ngắc.

Hai tay Tiêu Long chậm rãi mở ra, cảm thụ trong cơ thể vẫn còn có cổ đấu khí bàng bạc như lũ quét bộc phát ra, khoe miệng khẽ nhếch lộ ra một nụ cười sung sướng.

Không chỉ tu vi, mà lực lượng linh hồn cũng trở nên cường hãn hơn, cũng lấy thân thể làm trung tâm, như gió bão dọc theo bốn phương tám hướng thổi quét mà ra.

Lực lượng linh hồn hùng hồn nhanh chóng truyền ra bên ngoài, Tiêu Long liền nhận thấy bên ngoài đã tới rất nhiều người, rất nhiều quen thuộc khí tức.

Chính là chúng nữ.

Sau đó hắn liền chậm rãi đi ra ngoài.

Nhìn thấy Tiêu Long đi ra ngoài, chúng nữ liền chạy đến chúc mừng.

"Chúc mừng ngươì ca ca (sur phụ) đột phá Đấu Hoàng. "

Thanh Lân cùng Tiểu Y Tiên nhìn Tiêu Long chân thành cười nói.

"Các ngươì cũng vậy, thời gian ta bế quan, tu vi của các ngươì vậy mà đột phá nhiều như vậy. " Tiêu Long nhìn hai người cười nói.

"Sur Phụ, ta bây giờ đã là nhị phẩm luyện được sư đỉnh phong, sắp trở thành tam phẩm luyện được sư rồi. " Tiểu Y Tiên cười hớn hở nói.

"Rất tốt, quả không uổng công ta bồi dưỡng ngươì nhiều như vậy. Ngươì làm tốt lắm, Tiên Nhi! " Tiêu Long tán dương nói.

Sau đó hắn liền đem ánh mắt đặt lên người Lam Nguyệt.

"Nửa năm không thấy, ngươì tu vi vậy mà tăng lên nhiều như vậy, đã sắp đuổi kịp ta. "

Lục Tinh Đấu Vương, đây là Lam Nguyệt tu vi.

Nửa năm tăng lên Tứ Tinh, tốc độ này quả thật là khủng bố.

Thiên giai công pháp mang đến cho nàng rất lớn trợ giúp.

"Có nhanh hơn nữa cũng không bằng ngươì, đại quái vật. " Lam Nguyệt cười nói, trong mắt hiện lên ý mừng.

"Chủ Nhân. " lúc này Tuyết Nữ đi đến hắn bên cạnh.

"Tại ta bế quan thời gian này, Viêm Môn thế nào rồi, Tuyết Nữ? "

"Chủ Nhân, ta cảm thấy chuyện quan trọng bây giờ là phải mở tiệc chúc mừng ngươì đột phá. "

Nghe Tuyết Nữ lời nói, những người khác cũng gật đầu tán đồng phụ họa theo.

"Đúng vậy a, ca ca! Nên tổ chức tiệc ăn mừng. "

"Ngươì mới xuất quan, không nên nhanh như vậy liền hỏi thăm Viêm Môn sự tình. "

"Mở tiệc, nhất định phải mở tiệc. "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Tử Nữ, Tử Chân

Qua ngày hôm sau, bên trong thư phòng.

Tuyết Nữ đứng tại Tiêu Long đối diện, báo cáo nửa năm này Viêm Môn phát triển cho hần biết.

Nghe xong Tuyết Nữ báo cáo, Tiêu Long hài lòng gật đầu.

"Người làm rất tốt, Tuyết Nữ! Giao Viêm Môn cho người quả là một quyết định đúng đắn." Tiêu Long hài lòng nói.

"Chủ nhân quá khen." Tuyết Nữ khẽ cười đáp.

Sau đó nàng lại nói tiếp.

"Chủ Nhân, lấy Viêm Môn lúc này đã có năng lực tại Hắc Giác Vực cấm chân. Chúng ta lúc nào xuất phát đi tới Hắc Giác Vực?"

"Người nói không sai, lấy Viêm Môn hiện tại tình huống tại Hắc Giác Vực có thể xem là số một số hai đỉnh cấp thế lực, ta cũng đã đột phá Đấu Hoàng, nơi này cũng không còn giúp ích gì cho chúng ta." Tiêu Long gật đầu nói.

Sau đó hần lại nói tiếp: "Người hãy để cho Viêm Môn chuẩn bị, một tháng sau sẽ xuất phát đi đến Hắc Giác Vực."

"Vâng, thưa Chủ Nhân." Tuyết Nữ trình trọng gật đầu đáp.

"Nghe nói người đã thu phục tử tinh dục sư vương cùng hắc dục sĩ ung vương?"

"Vâng, bọn hần đều là lâu năm Đấu Hoàng, đối với Viêm Môn sẽ là một cái đại trợ lực."

"Chuyện này người làm rất đúng, Viêm Môn đúng là đang thiếu cường giả, có thêm hai cái Đấu Hoàng, tại Hắc Giác Vực sẽ dễ làm việc hơn."

"Chủ Nhân, tử tinh dục sư vương đến bây giờ còn chưa có tên chính thức, nàng muốn người đặt tên cho nàng, còn có nàng hài tử."

Nghe được Tuyết Nữ lời nói, Tiêu Long hơi kinh ngạc, sau đó hai mắt đầy nghi ngờ nhìn chằm chằm về phía Tuyết Nữ.

Tuyết Nữ vẫn là bộ kia cười híp mắt không thay đổi.

"Người cố ý đúng không?"

Tiêu Long tự nhiên biết đặt tên cho hài tử ám muội ý nghĩa, lấy Tuyết Nữ tính cách, nàng nhất định là cho Tử Tinh Dục Sư Vương đào hố.

"Ta không hiểu chủ nhân đang nói gì."

"Được rồi, gọi các nàng vào đây đi, ta sẽ cho các nàng lấy tên." Tiêu Long thở dài một tiếng nói.

"Vâng!"

.....

Khoảng mấy phút sau, Sư Vương cùng nàng hài tử đi vào bên trong thư phòng.

"Chủ Nhân." Sư Vương đối với Tiêu Long cung kính chào hỏi.

Còn nàng hài tử thì nấp sau lưng nàng, hơi sợ hãi nhìn về phía Tiêu Long.

Tiêu Long một mặt chăm chú quan sát vị này gọi cảm mê người thiếu phụ, không khỏi chặc lưỡi.

Quả thật là một cái đầy mê người thiếu phụ, "ngực nở, hông cong" nếu không phải đã có tiếp xúc nhiều với xinh đẹp nữ nhân, Tiêu Long hần thật có chút thất thố trước mặt nàng, sợ là khó kiềm chế bản thân.

Sư Vương cũng một mặt tò mò đánh giá trước mắt nàng thiếu niên trẻ tuổi.

Nàng không nghĩ đến Tuyết Nữ Chủ Nhân lại là một cái trẻ tuổi thiếu niên.

Một cái trẻ tuổi thiếu niên lại có bậc này kinh khủng tu vi, lại còn thuần phục được Tuyết Nữ dạng này Đấu Tông cường giả, quả thật là đầy thần bí thiếu niên.

Tiêu Long suy nghĩ một chút rồi nhìn hai người nói: "Người bản thể là Tử Tinh Dục Sư Vương, vậy thì lấy 'Tử' làm họ, gọi là Tử Nữ đi, còn hài tử của người gọi là Tử Chân."

"Đa tạ Chủ Nhân ban tên." Tử Nữ nhìn Tiêu Long cảm kích nói, nàng cảm giác tên này rất thích hợp nàng.

"Đây là Tử Tinh Đan, cho hài tử của người dùng, nàng sẽ sớm tiến vào Đấu Linh." lấy ra một lọ đan dược ném qua cho Tử Nữ, Tiêu Long nhàn nhạt

nói.

Mấy viên tứ phẩm đan dược mà thôi, Tiêu Long cũng không tiếc như vậy, giữ lại Từ Nữ mới là trọng yếu.

Tiêu Long còn không biết Từ Nữ bị Tuyết Nữ giúp hấn in lấy ấn ký.

Từ Nữ một mặt vui mừng nhận lấy đan dược, đối với Tiêu Long cảm kích đáp: "Cám ơn ngài, Chủ Nhân."

Bây giờ nàng đã thấy cái lợi của việc thuận phục với Tiêu Long rồi.

Có số đan dược này, hải tử của nàng trong vòng nửa năm liền sẽ tiến vào Đẩu Linh.

"Lui xuống đi, nếu có chuyện gì không hiểu thì đi tìm Tuyết Nữ, nàng sẽ cho ngài giải thích." Tiêu Long nói.

"Vâng."

Từ Nữ đáp lại một tiếng, sau đó liền mang theo hải tử mình rồi đi.

Nhìn xem Từ Nữ cái kia đang đưa eo thon cùng mông đẹp, Tiêu Long lắc đầu một cái, đem ý nghĩ trong đầu ném đi qua một bên.

Một tháng sau đó, Viêm Môn rời đi Gia Mã Đế Quốc truyền vào các thế lực trong tai.

Không ít người vì vậy mà thở ra một hơi.

Dù sao phía trên có một tôn đại thần chuyện này thật sự có quá nhiều áp lực, ăn ngủ không yên.

Mặc dù Viêm Môn rời đi, nhưng Tiêu Long cũng không có đi theo.

Hắn rời khỏi Tiêu Gia cũng có bốn năm, cũng đến lúc nên quay về.

Bất quá trước đó hắn cần phải đến Tháp Qua Nhĩ Sa Mạc một chuyến, đương nhiên là mang theo Tuyết Nữ cùng Tuyết Lam đi cùng.

Viêm Môn có Hắc Ứng hộ tống, còn Từ Nữ thì ở lại bảo vệ chúng nữ.

.....

Trên bầu trời trong sáng. Mặt trời chiếu rọi khắp nơi, giống như một hỏa cầu cháy nóng, sáng rõ chiếu rọi màu cát vàng trong sa mạc, đem những hạt cát nhỏ biến thành lung linh huyền ảo.

Trong sa mạc, bởi vì nhiệt độ nóng chảy, từng đợt khí từ trong cát thấm thấu ra, cuối cùng bốc hơi trong không khí, nhìn có chút hư ảo.

Nhìn sa mạc vô tận, một đạo bóng đen chậm rãi xuất hiện, lấy tốc độ rất nhanh bay đến.

Ba người này chính là Tiêu Long, Tuyết Nữ cùng Tuyết Lam ba người.

Trên đường đi bọn hắn cũng không có gặp phải cái gì xà nhân.

"Đường đi còn dài, chúng ta tạm thời nghỉ ngơi ở Ốc Đảo này đi." Tiêu Long chỉ cách đó không xa Ốc Đảo nhìn hai nữ nói.

Nghe vậy hai nữ cũng không có ý kiến gì, ba người nhanh chóng bay về phía Ốc Đảo.

Ốc đảo tọa lạc ở một mảnh bình nguyên, lúc này trời đã mờ tối.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Xà Nữ

Từ từ đến gần ốc đảo, không khí nóng nực đã trở nên mát mẻ.

Khi ba người đáp xuống ốc đảo lúc, đi được một lúc thì nghe ở phía xa có tiếng chảy nhỏ của nguồn nước.

Nghe thanh âm của nước, Tiêu Long trong lòng thở ra một hơi.

Có tiếng nước chảy, là có hồ nước, có thể tắm rửa một phen.

Tại nơi này bốn phía bị sa mạc vây quanh, có nước uống đã là tốt lắm rồi, huống chi là tắm.

Xem xét không có người, Tiêu Long mới xoay người nhìn về phía Tuyết Nữ cùng Tuyết Lam nói: " Các người muốn tắm trước hay là để ta tới trước. "

" Cần gì phải phiền phức như vậy a, Chủ Nhân, ba người cùng tắm chung không phải sẽ nhanh hơn sao. " Tuyết Nữ đi đến Tiêu Long phía trước, hơi nghiêng người về phía hắn, vũ mị nhìn hắn mỉm cười nói.

Tại góc độ này, Tiêu Long có thể nhìn thấy Tuyết Nữ cái kia thân bí khe sâu, không khỏi nuốt một ngụm nước bọt cổ họng có chút khô khan.

Nữ nhân này quả thật là vì câu dẫn nam nhân mà sinh ra, nếu không phải là vì không đúng địa điểm, Tiêu Long không chắc mình có thể khống chế bản thân được không.

" Khụ! Cần phải có người canh gác, Tuyết Lam cũng sẽ thấy ngại. " Tiêu Long ho khan một tiếng, đem ánh mắt từ Tuyết Nữ trước ngực rời đi.

" Nếu là Thiếu Gia, ta không ngại. " Tuyết Lam mặt không đỏ, tim không đập nhanh, thần sắc không đổi nói.

Demon Extract tựa hồ đem nàng thay đổi có chút đại, trở nên càng thêm phóng khoáng.

Nhìn xem hai cái muốn dụ hoặc hắn mỹ nhân, Tiêu Long thật có chút đau đầu.

Hắn thật không ngại cùng các nàng phát sinh một ít nguyên thủy vận động, nhưng nơi này rõ ràng không thích hợp, hơn nữa nếu tắm chung với hai nữ, hắn không chắc mình có thể khống chế bản thân hay không.

" Các người không muốn tắm trước, vậy thì để ta trước. " nói xong Tiêu Long liền rời đi.

Hắn nếu còn ở đây, hắn sẽ khó mà khắc chế mình.

" Chúng ta không nói cho Thiếu Gia a. " Tuyết Lam nghi hoặc nhìn Tuyết Nữ nói.

" Không cần lo lắng, chủ nhân sẽ không vì vậy mà trách phạt chúng ta. " Tuyết Nữ lắc đầu nói, trên gương mặt xuất hiện một cái nụ cười đầy giáo hoạt.

Thật đáng tiếc... không có cơ hội cùng Chủ Nhân tắm chung.

Tuyết Nữ tiếc nuối thầm nghĩ.

Nàng thật rất muốn nhìn xem Tiêu Long ngượng ngùng bộ dáng.

Tiêu Long đi đến gần khu vực có nước.

Ngón tay nhẹ nhàng tách ra lá cây, ánh mắt Tiêu Long phóng ra, xuất hiện trong tầm mắt chính là một hồ nước trong xanh, sạch sẽ.

Tiêu Long đem trên người trang phục cởi ra để qua một bên, lộ ra nam nhân hoàn mỹ đáng người.

" Phù... " Tiêu Long nhảy vào bên trong hồ nước.

Hồ nước mát mẻ để cho Tiêu Long cảm giác vô cùng thoải mái, dễ chịu.

Àm!!

Bỗng nhiên, ngay trước mặt Tiêu Long xuất hiện một đạo tiếng nước vang nhỏ, giống như có thứ gì đó từ dưới hồ nước trồi lên, khiến cho hắn giật mình tỉnh lại.

Hồ nước trong suốt, một bóng người nữ tử, từ đáy hồ phóng lên, đưa lưng về phía hắn.

Tiêu Long không khỏi ngây người nhìn một bóng hình đột nhiên xuất hiện trong hồ nước.

Những sợi tóc dài khẽ dán trên bờ vai trắng như tuyết, những giọt nước lăn xuống bờ vai mịn màng, sau đó từ từ trôi xuống vòng eo nhỏ nhìn cực kỳ hấp dẫn, cuối cùng rớt xuống hồ nước làm ra những tiếng động nhỏ.

Nàng vòng eo nhỏ ấy hết sức mềm dẻo, khó có thể tưởng tượng, nếu ở trên giường, cái eo nhỏ mềm dẻo có thể làm bao nhiêu người mê mẩn.

Nửa thân trên là xinh đẹp nữ tính thân thể, nửa thân dưới là đuôi rắn.

Xà nhân tộc, hơn nữa còn là xà nữ.

Bởi vì duyên cơ là Xà nữ sống trong sa mạc, cho nên da dẻ có chút ngăm đen, khuôn mặt xinh đẹp, phối hợp với cặp đồng tử kỳ dị, nhìn qua có chút kỳ hoặc.

Hơn nữa Xà Nhân nữ tử làm cho người ta mê mẩn chính là vòng eo, Tại thế giới nhân loại, mỗi khi có xà nhân nữ nô lệ biểu diễn, vũ đạo tràn ngập phong tình. Nam nhân ở bên cạnh xem, nếu định lực không tốt, thì đường trường sẽ là "Nhất Trụ Kinh Thiên" về mặt xấu hổ cũng không phải chuyện hiếm thấy.

Nữ tử ngăm đen cánh tay vượt những sợi tóc dài, sau đó chậm rãi xoay người lại.

Theo sự di chuyển của thân thể nữ tử, thân thể hoàn mỹ nhất thời bại lộ trước tầm mắt Tiêu Long. Lần đầu tiên nhìn thấy nữ tính thân thể, hơn nữa còn gần như vậy để cho Tiêu Long khí huyết có xu hướng dâng lên.

Thân thể bạch ngọc hoàn mỹ, giống như là kiệt tác của ông trời, cặp nhũ hoa đầy đặn vênh cao kiêu ngạo bại lộ ra, ở dưới ánh trăng hé ra một dung nhan quyến rũ mà xinh đẹp, đôi mắt nhấp nhô từng đợt xuân tình giống như nước chảy ra.

Nhìn thấy Tiêu Long xuất hiện trước mặt nàng, nữ tử cũng hơi kinh ngạc.

Xà nữ trong hồ quyến rũ, giống như xuân thủy, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Tiêu Long, một lát sau, lấy bàn tay nhỏ nhắn đụng môi cười nói: "Nhân loại tiểu đệ đệ, ngươi làm sao lại xuất hiện ở nơi này."

Tê tê đại đại âm thanh để cho Tiêu Long cả người run lên.

Mặc dù lời nói của Xà nữ ôn nhu như đang nói với tình nhân, nhưng Tiêu Long có thể cảm nhận được trong lời nói của nàng bao hàm lạnh băng sát khí.

"Ách, nếu ta nói ta một đường thuận lợi đi vào đây, sau đó lại muốn tới nơi này tắm, ngươi sẽ tin sao, vị tỷ tỷ xinh đẹp này." Tiêu Long hơi ngượng ngùng nói, cũng không có bị đôi phương sát khí dọa sợ.

"Ta tin..." xà nữ nói ra để cho Tiêu Long hơi kinh ngạc lời nói.

Nhưng ngay lập tức, Tiêu Long liền bị nàng động tác cho trấn trụ.

Chỉ thấy nữ tử thân thể trần trụi không biết lúc nào đã dán lên sát hần, đuôi rắn quấn lấy hần thân thể, Tiêu Long có thể cảm nhận được trước ngực mềm mại xúc cảm.

"Bởi vì người sắp chết lời nói chính là di ngôn."

Nữ tử mềm mại quyến rũ âm thanh nhẹ nhàng vang lên tại Tiêu Long bên tai.

Xà Nữ đôi môi đỏ mọng của khẽ mở, một khẩu độc dược xanh biếc phun ra ngoài nhanh chóng bao trùm lấy Tiêu Long gương mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Nguyệt Mị

Không để ý mình thân thể trần trụi trước mặt Tiêu Long, Nguyệt Mị cả người như một đầu rắn nước quấn lấy hần, môi mòng khẽ mở thổi ra một đoàn xanh biếc độc khí bao trùm lấy Tiêu Long.

Nhìn xem bị độc khí bao phủ Tiêu Long, Nguyệt Mị khóe miệng nhếch lên.

Tại nàng độc khí trước mắt, coi như là Đấu Vương cường giả cũng không dám nói sẽ ngăn lại được.

Phù!!

Ngay lúc này một đạo tiếng nước vang lên.

Nguyệt Mị thần sắc hiện lên kinh hoàng, chỉ thấy hai cánh tay ôm lấy nàng xinh đẹp eo thon.

"Thật đáng tiếc, ngươi độc khí so với Tiên Nhi chế tạo độc dược còn kém nhiều lắm." Tiêu Long cười nói, hai tay không chút khách khí nắm lấy Nguyệt Mị eo thon.

Tu Luyện hư vô quyết, có thôn phệ cả độc hệ công pháp, Nguyệt Mị độc tố không làm gì được hần.

Quả thật là cực phẩm, nắm lấy eo thon một lát, Tiêu Long thầm nghĩ, trong người có chút nóng lên.

"Ara, xem ra tiểu đệ đệ rất không tầm thường a." Nguyệt Mị hơi nhú mồm một cái, nhìn Tiêu Long vũ mị cười nói, không chút nào để ý đến hai người lúc này ái muội tư thế.

"Nếu tầm thường thì sao có thể đi tới nơi này." Tiêu Long cười nói.

"Mặc dù nguoi có chút bản lĩnh, nhưng cũng không nên xem thường sa mạc, nơi này nhưng là có rất nhiều nguy hiểm." Nguyệt Mị môi mỏng khẽ nhếch, một tiếng sóng âm kỳ dị từ trong miệng truyền ra.

Theo tiếng sóng âm truyền ra, những tiếng sột soạt vang lên, chỉ trong chốc lát, cây cối xung quanh xuất hiện các loại độc xà. Những con mắt tam giác của độc xà nhìn chăm chăm về phía trong hồ Tiêu Long, chỉ cần Nguyệt Mị ra lệnh một tiếng, tất cả liền xông về phía Tiêu Long.

"Xinh đẹp tỷ tỷ, nguoi vẫn còn xem thường ta."

Nói xong, trên người thuộc về Đẩu Hoàng khí thế toàn bộ khai hỏa.

Cường đại uy áp bao phủ toàn bộ ốc đảo.

Nguyệt Mị thần sắc trở nên kinh dị, hơi kinh sợ.

"Đẩu Hoàng..."

"Chính xác, để ta thưởng cho nguoi."

Nói xong, Tiêu Long hài cái bàn tay tà ác không chút do dự leo lên Nguyệt Mị cao vút thành nữ phong.

Bất quá không được mấy giây, Nguyệt Mị liền lùi lại, sắc mặt kiêng kị nhìn Tiêu Long.

"Thứ lỗi cho ta mạo phạm, không biết tiền bối xâm nhập vào xà nhân tộc lãnh địa là có ý gì?" Nguyệt Mị kiêng kỵ nhìn Tiêu Long nói, ngữ khí cũng trở nên cung kính hơn.

Đồng thời nàng cũng từ trong nạp giới lấy ra một bộ màu đen áo bào mặc vào che khuất lại nàng cái kia hoàn mỹ dáng người.

Thấy vậy Tiêu Long trong lòng thầm tiếc nuối một tiếng, sau đó cũng đi lên bờ mặc vào quần áo.

Xung quanh độc xà cũng tự động lùi lại.

"Dẫn ta đi gặp các nguoi Nữ Vương." Tiêu Long xoay người lại nhìn Nguyệt Mị nói.

"Nguoi muốn gặp Nữ Vương đại nhân?" Nguyệt Mị kinh ngạc nói, sau đó thần sắc liền trầm xuống: "Vì sao?"

"Liên quan đến các nguoi Xà Nhân tộc tương lai, ta muốn cùng Medusa Nữ Vương nói chuyện riêng." Tiêu Long cười nói.

"Ta là Bát Đại bộ lạc tộc trưởng một trong Nguyệt Mị, chỉ cần nói cho ta biết, ta sẽ gửi lời lại cho Nữ Vương." Nguyệt Mị nói.

"Không cần, chuyện này nguoi không quyết định được, dẫn ta đi gặp các nguoi Nữ Vương, ta sẽ cùng nàng nói chuyện. Nguoi không có quyền từ chối." Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy Nguyệt Mị trầm mặc không nói gì.

Đối phương là Đẩu Hoàng, nàng đúng là không có quyền lựa chọn.

Lúc này Tuyết Nữ cùng Tuyết Lam cũng đi tới.

"Các nguoi cố ý đúng không?" Tiêu Long nhìn hai người bất đắc dĩ nói.

"Chủ Nhân, nguoi thấy Xà Nữ thần thế thế nào, rất đẹp đúng không?" Tuyết Nữ đối với Tiêu Long nháy mắt một cái cười nói.

"Nguoi giỏi lắm, ta sẽ phạt nguoi sau." Tiêu Long trừng mắt nhìn nàng một cái nói.

Đứng một bên Nguyệt Mị nhìn ba người sắc mặt hơi khó coi.

Một cái đầu vương, còn có một cái nàng không nhìn thấu nữ nhân.

Đội hình này, là Gia Mã Đế Quốc nguoi sao? Bọn hắn muốn cùng xà nhân tộc khai chiến? Mục tiêu của bọn hắn là Nữ Vương đại nhân sao?

"Được rồi, dẫn ta đến Xà Nhân tộc thánh thành đi, không cần phải dò trò, bởi vì như vậy cũng vô dụng, ngoại trừ các nguoi Nữ Vương ra, không ai

ngăn cản được chúng ta bước chân. " Tiêu Long nhìn Nguyệt Mị nói.

Nghe vậy Nguyệt Mị nhẹ gật đầu một cái.

Sau đó tại Nguyệt Mị dẫn đường, đám người tiến về Trung Tâm sa mạc thành thị, và cũng là xà nhân tộc thánh thành.

Càng đến gần toà thành thì đám càng phát hiện ra sự hùng vĩ của những kiến trúc bao quanh tòa thành. Giữa cát vàng của sa mạc đã bắt đầu xuất hiện nhiều khối đá lớn. Ngay sau loạn thạch là một toàn thành rất lớn, chính là Mỹ Đồ Toa Nữ Vương Thần điện.

Xung quanh có vô số xà nhân hộ vệ đi tuần tra xung quanh, đều là có đại đầu sư thực lực trở lên.

Mà Nguyệt Mị cũng biết Tuyết Nữ tu vi.

Đầu Tông, trong truyền thuyết Đầu Tông cường giả.

Một đầu vương, một đầu hoàng cùng một đầu tông, nàng bắt đầu cảm thấy lo lắng cho Nữ Vương.

Hơn trăm tên xà nhân võ trang, tay cầm độc mâu, ánh mắt bén nhọn, cẩn thận dò xét kỹ càng. Bất cứ sinh vật nào không thuộc xà nhân tộc nếu lọt vào mắt họ lập tức bị đồ sát.

Cứ như vậy tiểu đội xà nhân thay nhau tuần tra, tiểu đội đi qua, những chiếc đuôi rắn để lại dấu tích trên mặt đất.

Mà xà nhân hộ vệ cũng phát hiện đi đến Nguyệt Mị cùng sau lưng nàng Tiêu Long ba người.

" Dừng lại!! " xà nhân hộ vệ ngay lập tức quát lên.

Xung quanh xà nhân hộ vệ cũng nhanh chóng tụ tập lại đây, mặt đầy sát khí cảm vũ khí nhìn về phía Tiêu Long mấy người.

" Nguyệt Mị đại nhân, người tại sao lại mang nhân loại đến Thánh Thành, người muốn làm phản sao?! " xà nhân hộ vệ nhìn về phía Nguyệt Mị tràn đầy địch ý.

Nguyệt Mị tất nhiên là không thể nào phản bội lại xà nhân tộc, nhưng nàng lúc này hành vi thật sự để cho người nghĩ "phản bội" hai từ này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Mỹ Đồ Toa Nữ Vương

" Bọn hán không phải là kẻ địch, những người này có chuyện quan trọng muốn bàn bạc với Nữ Vương bệ hạ. " Tuyết Mị nhìn hộ vệ thần sắc nghiêm túc nói.

" Nguyệt Mị đại nhân, nếu như ngài không phiền, hãy để chúng ta vào trong thông báo cho Nữ Vương đại nhân, đây là quy củ. " xà nhân hộ vệ nói.

Nghe vậy Nguyệt Mị thần sắc hơi do dự một chút, sau đó lại nhìn về phía Tiêu Long ba người.

" Các vị thấy thế nào? "

" To gan, Chủ Nhân thân phận tôn quý, làm sao có thể để cho hán đứng chờ! Để cho Nữ Vương các người ra tiếp đón, còn không thì để chúng ta đi vào! " Tuyết Nữ thần sắc tức giận quát.

Keng!!

Ngay lập tức xung quanh xà nhân hộ vệ siết chặt trong tay vũ khí, bất cứ lúc nào cũng có thể xông lên tấn công.

Bầu không khí căng thẳng đến dị thường.

Thấy cảnh này Nguyệt Mị lòng như lửa đốt.

Nếu thật xảy ra chiến đấu, xà nhân tộc nhất định sẽ gặp nguy hiểm, tổn thất nặng nề, dù sao đối phương đội ngũ người nào người nấy đều không thể trêu chọc.

" Chờ một chút... "

" Nguyệt Mị, nơi này xảy ra chuyện gì! "

Lúc này một đạo uy nghiêm âm thanh truyền đến.

Chỉ thấy đi đến là một vị nam tính xà nhân, thể hình của nam tử có chút cường tráng, một bộ áo quần đơn giản tùy ý quần trên người. Trên hai tay về đầy hình xăm màu đen kì dị, tại nơi hình xăm tới chỗ bàn tay, lộ ra hai cái đầu rắn màu đen dữ tợn, đầu rắn hơi ngước lên trên giống như lúc nào cũng có thể phá thể mà ra, ẩn ẩn lộ ra một cổ hơi thờ hung lệ.

Liếc mắt nhìn một cái vị nam tính xà nhân này cùng mình tương đương ở trong tộc, sau đó lại nhìn về phía Tiêu Long ba người.

Nguyệt Mị khẽ thở dài một hơi, thoáng đứng thẳng người một chút. Vóc người đầy đặn nhất thời hiện ra hình dáng mê người, thở dài nói: " Những người này nói muốn gặp nữ vương, nói có chuyện muốn bàn bạc. "

Nghe vậy nam tử xà nhân hơi nhíu mày một cái, nhìn về phía Tiêu Long ba người.

Nguyệt Mị sẽ không làm ra những chuyện ngu xuẩn như vậy, trừ phi ba người này thực lực mạnh đến mức nàng không thỏa hiệp.

Xem ra lần này thật là có phiền phức.

" Ta đã báo cho Nữ Vương bề hạ biết, nàng rất nhanh liền sẽ đến. " Mặc Ba Tư nhìn ba người nói.

Nghe vậy Tuyết Nữ cùng Tuyết Lam sắc mặt hơi khó chịu, còn muốn nói gì đó, bất quá bị Tiêu Long cản lại.

Ngay lúc này, một đạo như thái sơn uy áp phủ xuống.

Toàn bộ xà nhân tộc kích động cuồng nhiệt quỹ xuống, Nguyệt Mị cùng Mặc Ba Tư cũng không ngoại lệ.

" Tham kiến Nữ Vương bề hạ!! "

Lúc này trên bầu trời không gian đột nhiên quỹ dị vận vẹo lên.

Một thân thể mềm mại đường cong uyển chuyển. Từ từ xuất hiện tại trong mắt vô số người.

Trong nháy mắt, một đạo thân ảnh xuất hiện.

Mỹ lệ nữ nhân đột ngột xuất hiện, người mặc một cái màu tím cảm bào khoan thai, thân thể mềm mại dưới cảm bào, đầy đặn là lút, thành thực giống như mật đào, thâm thấu ra thân nhiên vũ mị, một đầu ba nghìn sợi tóc, tùy ý từ vai thả xuống, thất lung mảnh khảnh ngay thẳng. Mà tại phía dưới cảm bào lộ ra một đoạn đuôi rắn màu tím, đuôi rắn có chút lác lư, một cổ xinh đẹp đã tính dụ hoặc, làm cho người không hiểu vì sao cả người có chút nóng lên.

Ánh mắt Tiêu Long lút qua thân thể gần như hoàn mỹ kia, cuối cùng dừng lại trên khuôn mặt mỹ lệ kia, nhất thời đáy lòng mạnh mẽ run lên.

Chính mắt nhìn thấy nữ nhân này, Tiêu Long cuối cùng có chút hiểu được, vì cái gì gần sa mạc có rất nhiều người đều nói sắc đẹp của mỹ đồ toa nữ vương đủ để cùng hung danh của nàng so sánh.

Đối với loại nữ nhân này, tựa hồ chỉ có tuyệt mỹ hai chữ để hình dung, nhưng mà tại phía dưới sự tuyệt mỹ kia, lại ẩn chứa sự ung dung cùng cao quý của nữ vương.

Cho dù nhìn thấy nhiều xinh đẹp tuyệt trần mỹ nhân cũng không hơi nhất thời ngây dại.

Quả thật là một cái hoàn mỹ vu vật.

Cho dù giống như Nguyệt Mị dạng này xinh đẹp xà nữ cũng so ra kém nàng.

Nhìn mỹ đồ toa nữ vương xuất hiện trên không, Mặc Ba Tư có sắc mặt âm lãnh kia trong mắt xẹt qua một nét say mê cùng với ái ẩn sâu.

Tuyết Nữ nhìn về phía Mỹ Đồ Toa nữ vương, sau đó lại nhìn về phía thất thần Tiêu Long, trong mắt lóe lên một tia không hiểu địch ý.

" Ngươi tìm ta? " Ở phía trên bầu trời, Nữ Vương Medusa khẽ cúi đầu nhìn Tiêu Long, đôi môi đỏ mọng hơi hé ra một chút tựa nghi hoặc, chỉ trong một thoáng, dung nhan tinh khiết nhất thời rực rỡ lên, chỉ một nụ cười cũng đủ khiến người người phải thất thần.

Tiêu Long hít sâu một hơi, chậm rãi ổn định cảm xúc nhìn Mỹ Đồ Toa nữ vương lên tiếng nói: " Mỹ Đồ Toa nữ vương, có thể xuống cùng tại hạ nói chuyện một lát được không, chuyện ta sắp nói đảm bảo sẽ khiến ngươi hứng thú. "

Mặc dù nữ nhân này rất xinh đẹp, nhưng hắn không thích nàng cái này cao cao tại thượng bộ dáng nhìn hắn.

" Vậy phải xem ngươi muốn cùng ta nói chuyện gì. " Mỹ Đồ Toa nữ vương

" Dị Hóa. "

Nghe được Tiêu Long nhắc đến Dị Hóa lúc, Mỹ Đỗ Toa nữ vương hai mắt lóe lên một tia ý động, sau đó trong mắt hiện lên một đạo nghi ngờ.

Lại nhìn về phía Tuyết Nữ, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương không biết suy nghĩ gì.

Lấy năng lực, tự nhiên có thể nhìn ra được Tiêu Long cùng Tuyết Lam tu vi, đó là vì Tiêu Long không có ý định che giấu.

Một cái Đấu Hoàng, một cái Đấu Vương, nàng cũng tương đối xem trọng.

Bất quá để cho nàng kiêng kỵ là có Đấu Tông thực lực Tuyết Nữ.

Có nàng tại, Mỹ Đỗ Toa nữ vương không thể ép hỏi Tiêu Long vì sao biết được nàng đang cần Dị Hóa.

Cho dù bát đại bộ lạc tộc trưởng đến e là cũng không thể làm gì được bọn hắn.

Vẫn là lùi một bước cho thỏa đáng.

Nghĩ đến đây, Mỹ Đỗ Toa nữ Vương liền đáp xuống trước mặt ba người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Giao dịch

" Mời các vị đi theo ta, có chuyện gì hãy vào trong thương lượng. " Mỹ Đỗ Toa nhìn về phía ba người ngữ khí dịu dàng yêu mị cười nói. m thanh yêu mị khiến cho toàn thân nam nhân phải run nóng lên.

Tuy nhiên chó nên bị nàng đánh lừa.

Đừng nhìn Nữ Vương Medusa ở trước mặt đang có bộ dáng cười cười, tựa hồ như một người vô hại này.

Tiêu Long vô cùng rõ ràng năm đó Mễ Gia đế quốc cùng với Xà nhân tộc khai chiến, vị nữ nhân xinh tươi đẹp đẽ này chính là tại chiến trường đánh ba vị cấp bậc Đấu linh cường giả tan xương nát thịt đầy trời, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn đủ để khiến những kẻ thường xuyên liếm máu trên đao cũng phải lạnh run.

" Nữ Vương bệ hạ, làm như vậy thật quá nguy hiểm, lỡ như bọn hắn... "

Thấy vậy Mặc Ba Tư còn muốn nói gì đó, tuy nhiên lại bị Medusa nữ vương một cái liếc mắt trừng mắt cái lạnh căm như hén.

Mặc Ba Tư cúi đầu không dám nói gì.

" Nguyệt Mị, ngươi đi theo ta. " Medusa nữ vương nhìn Nguyệt Mị nói.

" Vâng thưa Nữ Vương bệ hạ. " Nguyệt Mị gật đầu nói.

" Mời các vị theo ta. " Medusa nữ vương nhìn Tiêu Long ba người cười khê nói.

" Làm phiền Nữ Vương dẫn đường. " Tiêu Long cười đáp.

Sau đó Tiêu Long ba người liền đi theo Medusa nữ vương phía sau.

" Chủ nhân, ngươi hãy cẩn thận một chút, nữ nhân này cho ta một cảm giác rất nguy hiểm. " Tuyết Nữ đối với Tiêu Long nhỏ giọng nói.

" Ta đã biết. " Tiêu Long gật đầu nói.

Medusa nữ vương nguy hiểm sao? Đương nhiên là nguy hiểm rồi.

Medusa nữ vương nhưng là hung danh lan xa, không chỉ là ở Gia Mã đế quốc, lân cận Đế Quốc đều nghe qua nàng hung danh.

Trong nguyên tác nếu không phải là do Thất Thái Thôn Thiên Mãng linh hồn quấy phá, Tiêu Viêm không biết đã chết bao nhiêu lần chứ đừng nói làm nàng mang thai.

Bất quá Tiêu Long cũng không ngại ngần.

Medusa nữ vương có trở thành Đầu Tông đi chăng nữa Tiêu Long cũng dám đảm bảo nàng không giết được hắn.

Hơn nữa nữ nhân này rất nhanh liền sẽ trở nên ngoan ngoãn.

Tại trên đường đi, đám người cũng không nói chuyện.

Đi được một lúc lâu, một toà thần điện không lồ chậm rãi xuất hiện trong tầm mắt.

Đi tới đại sảnh thần điện lúc, Medusa Nữ Vương liền dừng lại, xoay người lại, đôi mắt đẹp nhìn Tiêu Long nói: "Bây giờ ngươi có thể nói được, ngươi tại sao biết được ta đang tìm kiếm Dị Hỏa?"

Đứng tại nàng phía sau Nguyệt Mị cũng nghe rõ ràng những lời này, thần sắc lộ ra suy tư đáng vẻ, sau đó liền hơi hoảng loạn.

Nàng giống như là đoán ra được Medusa Nữ Vương muốn dùng dị hỏa để làm gì.

"Ta thấy được."

Tiêu Long cũng không có nói dối, hắn đúng thật là thấy được.

Hắn cũng không thể nói ra mình là từ trong tiểu thuyết nhìn qua mới biết.

"Thấy được? Lý do này cũng quá tùy ý đi." Medusa Nữ Vương thần sắc không thay đổi nói, rất hiển nhiên nàng cũng không tin.

Sau đó nàng lại nói tiếp: "Ngươi đã biết ta muốn dùng Dị Hỏa để làm gì, như vậy ngươi muốn từ ta nơi này lấy được cái gì?"

Nàng không tin tưởng đối phương hảo tâm như vậy đưa cho nàng dị hỏa mà không có mục đích, không hiểu sao Medusa Nữ Vương cảm giác có chút bất an.

Nàng từ Tiêu Long hai tay mắt nhìn thấy giao hoạt.

Nhân loại này có ý đồ xấu.

Nhưng Medusa Nữ Vương cũng không có nhìn ra được gì.

"Vào thẳng vấn đề chính, ta có thừa đưa cho ngươi Dị Hỏa trợ giúp ngươi tiến hóa, bù lại ngươi phải giúp ta làm một chuyện." Tiêu Long nhìn Medusa Nữ Vương cười nói.

"Nói như vậy trên người ngươi có Dị Hỏa." Medusa Nữ Vương trong mắt lóe lên một tia tinh quang nói, trở nên có chút lạnh lẽo.

Nếu như đối phương thật có Dị Hỏa trên người, nàng nên suy xét việc đoạt lấy ngay tức khắc.

Có Dị Hỏa đưa đến cửa, tại sao phải tốn công đi tìm.

Giống như cảm giác đến Medusa Nữ Vương một tia sát ý, Tuyết Nữ mắt hơi híp lại, tỏa ra nhàn nhạt địch ý.

Thấy vậy Medusa Nữ Vương cũng thu lại muốn giết người đoạt bảo tâm tư.

Có Tuyết Nữ ở nơi này, nàng không làm gì được đối phương.

"Trên người ta đúng là có dị hỏa."

Nói xong Tiêu Long đưa bàn tay ra, một đoàn thanh sắc hỏa diễm xuất hiện tại lòng bàn tay.

Nhìn thấy thanh sắc hỏa diễm xuất hiện, Medusa Nữ Vương hai mắt sáng lên nói: "Dị Hỏa."

"Đây là dị hỏa đứng thứ mười chính • Thanh Liên Địa Tâm Hỏa." Tiêu Long cười nói.

"Ngươi muốn ta giúp ngươi làm gì?" Medusa Nữ Vương nhìn về phía Tiêu Long hỏi.

"Chuyện này phải đợi ngươi tiến hóa thành công, nếu không có nói cũng không tác dụng gì." Tiêu Long nhún vai cười nói.

Nghe vậy Medusa Nữ Vương thần sắc rơi vào trầm tư, có chút động tâm.

"Nữ Vương bệ hạ, đừng tin lời hắn." Nguyệt Mị nỗ lực khuyên can.

Dùng Dị Hỏa để tiến hóa hung hiểm quá lớn, nếu như Medusa Nữ Vương không may chết đi thì làm sao bây giờ? Hơn nữa Tiêu Long ba người còn ở

đây, hẳn cho nàng một cảm giác rất không an tâm.

"Quyền quyết định là ở Medusa Nữ Vương, nếu như nàng không muốn như vậy chuyện ngày hôm nay xem như chưa từng xảy ra, ta có thể để lại một viên ngũ phẩm đan dược xem như là bồi thường cho việc xông vào đây." Tiêu Long nói.

Hắn không tin Medusa Nữ Vương sẽ từ chối, nàng dừng lại ở Đấu Hoàng đình phong đã rất lâu, tiến vào Đấu Tông cơ hội ở ngay trước mắt, nàng nhất định sẽ không bỏ qua.

Hơn nữa xà nhân thuộc tính âm hàn, không thích hợp ở lại sa mạc.

Chỉ có đột phá đấu tông, nàng mới có thể dẫn dắt xà nhân tộc tìm mới địa vực tọa lạc.

"Nhân loại, ta chấp nhận ngươi đề nghị, tuy nhiên muốn dùng dị hóa tiến hóa, ta phải làm một số chuẩn bị, trong thời gian này ngươi phải ở trong thánh thành chờ đợi." Medusa Nữ Vương nghiêm túc nói.

"Không thành vấn đề." Tiêu Long gật đầu đáp ứng.

"Nguyệt Mị, bọn hắn ở lại thánh thành thời gian này do ngươi phụ trách." Medusa Nữ Vương nhìn Nguyệt Mị nói.

Nghe vậy Nguyệt Mị thân thể hơi run lên, sau đó gật đầu đáp: "Vâng, thưa Nữ Vương bệ hạ."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Nguyệt Mị dụ hoặc cùng bất ngờ

Tại Nguyệt Mị dẫn đường bên dưới, Tiêu Long ba người đi tới một dãy phòng gần thân điện.

"Nơi này là căn phòng tốt nhất ở đây, hy vọng các hạ không chê." Nguyệt Mị mở ra cửa phòng, sau đó lại nhìn Tiêu Long cười khẽ nói.

"Phòng ốc cũng tạm được." đi vào trong phòng nhìn xung quanh, Tiêu Long tùy ý gật đầu nói.

"Ta thật sự rất nghi hoặc, thân là nhân loại ngươi tại sao phải trợ giúp Nữ Vương bệ hạ tiến hóa, điều này đối với Gia Mã đế quốc không có lợi ích gì đi?" Nguyệt Mị nhìn Tiêu Long nghi hoặc nói.

Xà nhân tộc cùng Gia Mã đế quốc quan hệ như nước với lửa, nhiều năm không thay đổi. Nếu như Medusa Nữ Vương tiến hóa thành công, trở thành Đấu Tông, như vậy Gia Mã đế quốc sẽ gặp phải vô cùng lớn tai họa.

Nàng thật không hiểu tại sao thân là nhân loại Tiêu Long lại muốn giúp Medusa Nữ Vương.

"Ngươi cảm thấy Đấu Tông rất đáng gờm sao?" Tiêu Long hỏi lại.

"Đương nhiên, Đấu Tông chính là trong truyền thuyết cường giả, một trăm năm qua không có người có thể bước vào cảnh giới này." Nguyệt Mị không chút do dự nói.

"Cho nên nói tầm mắt của ngươi vẫn quá hạn hẹp, đừng quên phía trên Đấu Tông còn có đấu tôn đấu thánh. Tại Gia Mã Đế Quốc này Đấu Tông có thể xem như là mạnh nhất, nhưng tại cái này Tây Bắc Đại Lục cũng chỉ có thể xem là không tệ cường giả mà thôi, theo ta được biết, có hơn hai mươi cái Đấu Tôn tồn tại ở Tây Bắc Đại Lục."

"Đấu Tông mà thôi, cho ta hai năm ta cũng có thể đạt đến, nếu như chỉ vì đột phá Đấu Tông mà đã thỏa mãn, vậy thì chỉ có thể nói tầm quá nhỏ, tầm nhìn hạn hẹp."

Tiêu Long ngữ khí khinh thường nói.

Nghe được Tiêu Long lời nói, Nguyệt Mị có chút mộng.

Hắn những gì mới nói ra nàng cũng chưa từng nghe qua, cho nên không thể phân biệt được thật giả.

Bất quá hẳn nói trong hai năm tiến vào Đấu Tông chuyện này Nguyệt Mị là tin tưởng.

Nhìn xem Tiêu Long cái kia tuổi trẻ gương mặt, Nguyệt Mị không biết là đang suy nghĩ gì.

"Như vậy Nữ Vương bệ hạ đột phá Đấu Tông có lợi ích gì cho ngươi sao?" Nguyệt Mị tiếp tục hỏi.

" Chuyện này người sớm muộn cũng sẽ biết. " Tiêu Long nhàn nhạt ngắn gọn nói.

Nhìn xem đối phương không có ý định nói tiếp, Nguyệt Mị cũng không có tiếp tục hỏi.

Chỉ thấy nàng đuôi rắn chuyển động qua lại, tiến về phía Tiêu Long.

Mềm mại thân thể dính sát lên người hắn, hai tay vòng qua cổ Tiêu Long.

Tại cái này khoảng cách gần, Tiêu Long có thể ngửi thấy được trên người nàng mùi hương thân thể.

" Người...đang làm gì... " Tiêu Long hơi nghi ngờ nói.

Một cái mỹ nữ treo trên người, nói Tiêu Long không động tâm là giả, bất quá định lực của hắn cũng không có yếu như vậy.

Bên cạnh hắn lúc nào không có mỹ nữ bồi tiếp, còn có mấy cái mỹ nữ bất cứ lúc nào cũng có thể sẵn sàng hiến thân cho hắn, Tiêu Long còn chưa có cơ hội đụng đến đây.

" Nói đến... ta còn chưa biết đại nhân tên họ đây... " Nguyệt Mị quyến rũ động lòng người âm thanh nhẹ nhàng vang lên Tiêu Long bên tai, phía dưới đuôi rắn nhẹ nhàng chuyển động đụng vào Tiêu Long thân thể như muốn kích thích hắn thú tính bạo phát ra ngoài một dạng.

" Tiêu Long. "

" Tiêu Long đại nhân, người sẽ không phiền nếu như Nguyệt Mị ở lại đây đêm nay a. "

Nói xong, Nguyệt Mị liền hôn lên Tiêu Long gương mặt, thân thể chuyển động, trước ngực ma sát không ngừng trên ngực hắn, Tiêu Long bắt đầu cảm thấy trong người nóng lên.

" Sẽ không phải là Medusa Nữ Vương bảo người làm vậy đi. " Tiêu Long thờ ra một hơi nhìn nàng nói.

" Không sai, là nữ vương bệ hạ để cho ta tới. Nhưng Tiêu Long đại nhân yên tâm, ta hoàn toàn nguyện ý, không phải là bị ép buộc. "

Nàng đã sớm chuẩn bị tâm lý vì Medusa Nữ Vương hy sinh.

Medusa Nữ Vương muốn lấy lòng Tiêu Long vị cường giả này, đem nàng đưa đến cho hắn cũng là chuyện rất bình thường.

Nếu muốn kéo quan hệ với một vị cường giả thì thông hôn là chuyện rất bình thường, cũng là tốt nhất phương pháp.

Trở thành Tiêu Long nữ nhân cũng không phải chuyện gì xấu. Muốn dung mạo có dung mạo, muốn thực lực có thực lực, Nguyệt Mị cũng không tìm được chỗ chê bai.

" Tiêu Long đại nhân, đêm nay... hãy để ta phục thị người... "

Nguyệt Mị ma mị âm thanh thật sâu kích thích lấy Tiêu Long thú tính.

" Đương nhiên là... "

" Àm!! "

Chỉ "được" chưa kịp nói ra, thì đột nhiên cửa văng ra, từ bên ngoài xông vào một cái thân ảnh.

Chính là Tuyết Nữ!

" Phục thị chủ nhân chuyện này là trách nhiệm của thị nữ chúng ta, không cần phải làm phiền người. " Tuyết Nữ hí mắt nhìn Nguyệt Mị cười nói, ngữ khí bao hàm một đạo lãnh lẽo.

" Nếu vậy ta không làm phiền các vị nữa. "

Nói xong, Nguyệt Mị liền vội vàng đem Tiêu Long buông ra, sau đó nhanh chóng rời khỏi phòng.

Đợi đến khi Nguyệt Mị rời đi, Tuyết Nữ một mặt u oán nhìn Tiêu Long nói: " Chủ Nhân, người định lực cũng quá kém, nếu như người muốn thì có thể tìm ta, cần gì phải đi tìm cái kia hai chân còn không có xà nữ a. "

" Người nói đúng, có người ngày đêm bồi tiếp, ta cần gì phải đi tìm người khác. "

Nói xong Tiêu Long liền đi vội vàng đem Tuyết Nữ ôm lấy, một ngụm hôn lên nàng môi anh đào.

Dục hỏa đã bị câu lên liền khó chần áp.

Đối mặt với một cái ngày đêm dự hoặc hẳn cực phẩm mỹ nữ Tuyết Nữ, Tiêu Long rút cuộc cũng không nhịn nữa.

Tuyết Nữ cũng bị Tiêu Long hành vì làm cho bất ngờ, xanh lam con ngươi hiện lên bối rối cùng ngượng ngùng, nhưng trong lòng nhiều hơn vui vẻ, nhẹ nhàng đáp lại.

Àm!!

Ngón tay đánh ra một đạo kinh khí đem cửa phòng đóng lại.

Tiêu Long đem Tuyết Nữ bế lên đi về phía giường ngủ.

Bị ném lên giường Tuyết Nữ gương mặt đỏ bừng một mảnh, đồng thời triển lộ ra đuôi cùng tai thú, trên người quần áo sớm đã thoát đi không còn, lộ ra kiệt tác nghệ thuật hoàn mỹ thân thể.

Rất nhanh trong phòng liền vang lên từng đạo ngượng ngùng tiếng kêu liên tục.

Đây là một đêm dài dằng dặc.

.....

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 88: Tiến hóa trước

Qua ngày hôm sau, mặt trời lên cao.

Tiêu Long từ trong cơn ngủ say tỉnh lại.

Nhìn xem nằm trong ngực ngủ say giai nhân, Tiêu Long trên gương mặt cũng hiện lên một đạo đầy nhu tình mỉm cười.

Tuyết Nữ là hán thể giới này nữ nhân đầu tiên, nàng cũng là vì hắn làm rất nhiều chuyện, có địa vị quan trọng nhất trong lòng hắn.

Hắn cũng không định nhanh như vậy cùng Tuyết Nữ xác định quan hệ, nhưng là dự định không đuổi kịp biến hóa.

Hôm qua bị Nguyệt Mị khơi lên dục hỏa, lại thêm Tuyết Nữ dung nhận cùng vũ mị khí chất đến làm hắn không kiềm được.

Gạo sống cũng đã nấu thành cơm, nói gì cũng vô dụng.

"Chủ nhân..."

Tuyết Nữ cũng đã tỉnh lại, ôm chặt lấy Tiêu Long mỉm cười, mặt đầy hạnh phúc.

"Còn gọi ta là Chủ Nhân nữa à, phải thay đổi cách xưng hô." Tiêu Long cười nói.

"Phu... phu quân..." Tuyết Nữ sắc mặt đỏ bừng một mảnh.

"Không sai, cứ gọi ta như vậy." Tiêu Long cười nói, sau đó ở trên môi nàng hôn một cái.

Tuyết Nữ cũng nhiệt tình đáp lại.

Khoảng nửa giờ sau, hai người mới rời phòng.

Vừa ra khỏi phòng, đập vào mắt hai người là một mặt u oán Tuyết Lam, chỉ thấy nàng sắc mặt không được tốt lắm.

"Có chuyện gì sao, Tuyết Lam? Nhìn ngươi giống như không được khỏe." Tiêu Long hỏi.

"Không có gì, chỉ là đêm hôm qua có người nào đó âm thanh quá lớn cho nên ta hơi mất ngủ một chút." Tuyết Lam u oán nhìn hai người nói.

Ngay lập tức hai người gương mặt hơi đỏ lên.

"Dù sao cũng chúc mừng ngươi, Tuyết Nữ tỷ tỷ." Tuyết Lam nhìn Tuyết Nữ chúc mừng nói, trong lòng có chút hâm mộ.

" Cảm ơn... " nghe vậy Tuyết Nữ hơi ngượng ngừng đáp.

Lúc này nàng thật sự nên cảm ơn Nguyệt Mị mới phải.

Nếu không phải bởi vì Nguyệt Mị mở đầu dụ hoặc Tiêu Long, nàng cùng hắn cũng sẽ không nhanh như vậy đi đến một bước này.

.....

Trong ba ngày này, Tiêu Long cũng không có làm gì, an ổn cùng Tuyết Nữ hưởng thụ vợ chồng sinh hoạt.

Medusa Nữ Vương đã chuẩn bị đầy đủ cho việc tiến hóa.

Bên trong thần điện có một cái hồ nước lớn, tại trung tâm hồ nước là một cái đảo nhỏ.

Nơi này là một khu vực trống hình tròn, cây trúc cùng với hoa cỏ chung quanh đều đã bị dọn sạch sẽ, có một hàng hòn đá bóng loáng khá nhỏ đặt trong đó, bên trong những hòn đá đó là một khu vực trống trải, lõm vào thành một cái ao nhỏ nhỏ, chứa một chất lỏng trong suốt, bên mặt ngoài chất lỏng đó sương trắng lượn lờ.

Cái ao này bên trong đầu là băng linh hàn tuyến, là Medusa Nữ Vương chuẩn bị để tiến hóa.

Tiêu Long cùng Medusa Nữ Vương hai người xuất hiện tại đảo nhỏ bên trong.

Tiêu Long trên tay xuất hiện một đạo màu xanh hóa điểm.

Medusa Nữ Vương đôi mắt đẹp đang gắt gao nhìn chăm chăm trước mặt thiếu niên trong tay ngọn lửa màu xanh, tại sáng ngời phản xạ phía dưới, tím nhạt trong con ngươi, cũng là khiêu thêm lên hòa điểm đường cong.

Lặng lặng nhìn chăm chăm ngọn lửa màu xanh hồi lâu, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương bỗng nhiên nhẹ nhàng thở dài một hơi, ngẩng đầu nhìn sắc trời, chột ve vẩy lấy đuôi rắn, hỏa bạo thân thể mềm mại chậm rãi đứng lên tiến về phía trước, trong lòng có chút kích động.

Tiêu Long đem Thanh Liên Địa Tâm Hỏa đặt vào một đóa hoa sen được điêu khắc một cách tinh xảo đặt ở vị trí trung ương của ao nhỏ.

Sau đó lại quay đầu nhìn về phía Medusa Nữ Vương nói.

" Ngươi chuẩn bị xong chưa? "

Nghe được thiếu niên lời nói, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương yêu điểm trên gương mặt hiện lên một vòng hiểm thấy do dự cùng đỏ ửng, một lát sau, do dự hóa thành kiên định, gật gật đầu.

Nàng đã chờ ngày này rất lâu rồi, không thể tiếp tục do dự nữa.

" Dị Hỏa đối với có thuộc tính âm hàn xà nhân ngươi khắc chế, khi ngươi thôn phệ dị hỏa sẽ rất thống khổ, mặc dù có băng linh hàn tuyến trợ giúp, nhưng cũng nên cẩn thận một chút. " Tiêu Long nói tiếp.

" Ta có thể xem ngươi là đang quan tâm ta sao. " Medusa Nữ Vương trên khuôn mặt tuyệt sắc lộ ra một tia giả hoạt cùng cười yếu ớt nhìn Tiêu Long nói.

" Coi là vậy đi, nếu như ngươi thất bại sẽ chết, ta mục tiêu cũng không thể hoàn thành. " Tiêu Long gật đầu nói.

Sau đó Tiêu Long tiến hành khống chế lại cuồng bạo Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Cùng với ấn kết biến đổi trong tay Tiêu Long, đài liên thủy tinh đột nhiên run rẩy dữ dội, vòng quang mang ở phía trên từ từ biến mất, mà ngay sau khi quang mang biến mất, hỏa điểm màu xanh cùng lúc mất đi sự trôi buộc, đột nhiên mạnh mẽ bùng lên, chỉ thấy trong nháy mắt liền biến thành một đoàn hỏa điểm ào ạt.

Dưới đoàn hỏa điểm này, Băng Linh Hàn Tuyến bên dưới ao nhỏ bị bốc hơi ngay cả mắt thường cũng có thể thấy được.

Mặc dù lấy ra Dị Hỏa cho Medusa nữ vương nưộn dùng, nhưng Dị Hỏa vẫn là của hắn, thanh liên địa tâm hỏa trôi nổi trên không trung.

Nhìn xem trên không trung thanh liên địa tâm hỏa, sau đó lại nhìn về phía Tiêu Long, Medusa Nữ Vương hàm răng khê cắn môi đỏ, một đạo âm thanh nhẹ nhàng vang lên: " Tận nghi ngươi. "

Nữ vương Medusa khê cắn chặt đôi môi đỏ mọng, tay ngọc chậm rãi cời nút thắt cẩm bào, nhất thời một khối ngọc thể hoàn mỹ tựa như kiệt tác trời tạo, cứ như vậy trần trụi lộ ra trong rừng trúc.

Trong khu rừng trúc toàn một màu xanh, thân thể mềm mại đầy đặn hoàn mỹ như bạch ngọc hiện ra đầy hấp dẫn khiến miệng lưỡi người ta phải khô khốc.

Chương 89: Tiến hóa bắt đầu

Dung nhan kiều diễm, trong lúc lơ đãng lộ ra một nét xinh đẹp tựa như yêu tinh, chiếc cổ thon dài trắng nõn, lộ ra đường cong ưu nhã, ánh mắt chậm rãi rơi xuống, một đôi kiêu nhũ đầy đặn vênh cao, có lẽ nguyên nhân bởi vì nhiệt độ cao mà một giọt nước xuất hiện ở trên cổ, sau đó thẳng một đường đỏ nhào xuống, xẹt qua kiêu nhũ đầy đặn mượt mà kia, cuối cùng tạo thành một đường cong thoáng có chút đậm tà rồi chảy xuống.

Tiểu phúc mảnh mai, dường như có chút yếu đuối, nhưng trong khi có vẻ hơi thanh mảnh đó lại lộ ra một cổ cảm giác mềm dẻo, bằng phẳng mà mềm mại, không có một chút thịt dư thừa, liếc mắt nhìn một cái khiến người ta xúc động không nhận được vuron tay tới muốn chạm vào.

Phía dưới eo nhỏ đó là cái đuôi rắn màu tím tràn ngập ngang lưng, đuôi rắn hơi hơi đong đưa, không thể nghi ngờ hiện ra phong tình khác thường.

Trong khu rừng trúc nhỏ nhỏ này, khối thân thể mềm mại khiến cho không biết bao nhiêu nam nhân thêm thương này, cứ như vậy trần truồng bại lộ ra, no mắt cho người nào may mắn thấy được.

Đứng ở bên cạnh, Tiêu Long tròn mắt há hốc mồm nhìn khối thân thể mềm mại trần truồng khiến nam nhân điên cuồng kia, một điều hiển nhiên từ tiểu phúc, một cổ tà hỏa đột nhiên dâng lên, khiến sắc mặt hấn đỏ lên.

"Còn dám nhìn ta liền móc mắt ngươi ra!" Medusa nữ vương tiếng quát truyền đến.

Nghe vậy Tiêu Long mới vội vàng vận chuyển đầu khí, đem tà hỏa đang xao động trong cơ thể đè áp xuống.

"Nữ nhân này thật đáng sợ a." Tiêu Long chỉ dám đưa ánh mắt nhìn chằm chằm vào Dị hỏa đang thiêu đốt giữa không trung kia, cũng không dám tiếp tục nhìn khối thân thể mềm mại xinh đẹp tràn ngập hấp dẫn kia nữa.

Nữ vương Medusa trời sinh có một loại năng lực mị hoặc, năng lực mị hoặc này đối với nam nhân mà nói đó chính là liều xuân dược kịch liệt nhất, đương nhiên với thực lực của nàng bây giờ luồng lực tràn ngập mị hoặc như vậy đã đạt tới cảnh giới thu phát tự nhiên.

Bây giờ nàng đang trong trạng thái xích lửa, luồng mị hoặc này tự nhiên được kích phát ra.

Tiêu Long là một cái nam nhân, tự nhiên là không tránh khỏi bị ảnh hưởng.

Bất quá bây giờ không nhìn cũng không sao, đợi nàng sau khi tiến hóa xong rồi, trở thành Thất Thái Thôn Thiên Mãng. Sau này muốn nhìn lúc nào thì nhìn.

Cảm bảo màu tím tùy ý rơi trên mặt đất, Nữ vương Medusa chậm rãi tiến lên một bước, đôi mắt đẹp mê ly nhìn chằm chằm vào đoàn hỏa diễm màu xanh ở giữa không trung, cắn bờ môi đỏ mọng, nhẹ giọng lầm bầm nói: "Nếu cứ dựa theo biện pháp tu luyện theo quy củ thì không biết lúc nào mới có thể chạm tới cánh cửa Đầu Tông, cho nên muốn thăng cấp Đầu Tông nhanh nhất, cũng chỉ còn có con đường này."

"Ngươi nhất định sẽ thành công, cho dù không thành công, ta vẫn có thể giúp ngươi giữ lại mạng sống." Tiêu Long đột nhiên nói.

Tay ngọc mảnh khảnh nhẹ nhàng nắm lại, Nữ vương Medusa hướng tới Dị hỏa giữa không trung hơi khom lưng xuống, lại nhìn về phía dưới Tiêu Long, trong đôi mắt đẹp xẹt qua một đạo cảm kích, ngón tay khẽ gạt mái tóc trên trán, thần nhiên nói: "Nếu tiến hóa thành công, ta tự nhiên sẽ đáp ứng giúp ngươi."

Nói xong câu nói thoáng có chút băng hàn này, Nữ vương Medusa đưa cánh tay nhỏ nhắn đem xé bỏ sợi dây buộc tóc màu tím, nhất thời mái tóc đen nhánh mềm mại rơi thẳng xuống.

Nhẹ nhàng lắc lắc đầu, những sợi tóc theo động tác tùy ý đó mà động đậy, khiến Nữ vương Medusa lại càng tăng thêm vài phần phong tình quyến rũ.

Tiêu Long hai tay không ngừng biến hóa ra những thủ ấn kỳ dị, năng lượng trong rừng trúc lúc đó đột nhiên trở nên ba động kịch liệt.

"Chúc ngươi may mắn."

"Ừm."

Medusa Nữ Vương thân thể đã bị một vòng quang mang màu đậm bao phủ kia.

Quang mang không ngừng bành trướng, một lát sau, một âm thanh giống như sư tử gầm, lại có chút giống tiếng hổ rống, từ bên trong quang mang mơ hồ truyền ra, mà sau khi âm thanh này vang lên không lâu, quang mang chói mắt trở nên rõ ràng.

Ở trên không trung của đảo nhỏ có một cự xà màu tím dài tới mười mấy trượng đang trôi nổi.

Cự xà màu tím thân hình thon dài mà hữu lực, mơ hồ có một loại cảm giác ưu nhã, đồng tử cũng có màu tím nhạt.

Cự xà màu tím chậm rãi quấy động thân thể trên không trung.

Đây chính là Medusa Nữ Vương bản thể, Tử U Linh Xà.

Theo cự xà xuất hiện, toàn bộ thành thị đều chấn động.

Từ xà trên bầu trời sau khi quay vài vòng liên mạch mẽ phát ra một tiếng rít thanh thúy, sau đó quay đầu lại hướng tới đoàn hoá điểm màu xanh kia lao xuống.

Ngay sau khi tử xà tiến vào trong Dịch Hóa, tiếng thét chói tai đầy mê luyến của Medusa Nữ Vương vang lên, nhất thời khiến da đầu người ta có chút tê dại.

Tiến hóa bắt đầu!

"Nữ Vương bệ hạ đã bắt đầu tiến hóa." từ nơi xa nhìn xem cự xà màu tím, Nguyệt Mị thì thầm nói, trong mắt hiện lên một tia lo lắng.

Sau đó nàng liền triển khai Đấu Khí hóa dục bay về phía thần điện.

Mà thành thị bên trong xuất hiện biến hóa cũng khiến cho Gia Mã đế quốc cường giả chấn động. Nhanh chóng tiến về Tháp Qua Nhĩ sa mạc.

Một đạo, hai đạo, ba đạo... mười đạo...

Trong nháy mắt có hơn mười đạo thân ảnh lấy tốc độ cực nhanh xông về phía Tháp Qua Nhĩ sa mạc.

Mười bốn người lấy tốc độ cực nhanh, xuyên qua xà nhân bộ lạc phòng tuyến, nhanh chóng đi đến thánh thành.

Mười bốn bóng người cũng là trôi nổi tại phía trước tường thành không xa. Từng cỗ khí thế khủng bố từ trong thân thể mấy người này phát tán mà ra.

Bóng người không nhanh không chậm hướng về thành thị đập không mà tới. Một lát sau, vừa mới dừng bước tại trên thành tường ngoài phạm vi.

Nhìn về phía bên trong thành thị từ sắc cự xà, đám người thật sâu rung động.

Tại trong thần điện Tiêu Long cũng cảm ứng được bên ngoài thành đám người đột nhiên xuất hiện.

"Chắc chắn, ba vị đấu hoàng, bốn vị đấu vương, bảy vị đấu linh. Lần này bị Medusa Nữ Vương hấp dẫn người đến cũng đủ nhiều. Hải Ba Đông, Gia Hình Thiên, còn lại một cái Đấu Hoàng là Vân Vận đi, Gia Mã Đế Quốc cường giả đều có mặt đầy đủ." Tiêu Long nhìn về phía tường thành phương hướng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Gia Mã Đế Quốc cường giả

Nhìn một đám người dừng bước tại phía ngoài vòng công kích ngoài tường thành, trên thành tường một bóng người chậm rãi bay lên.

Mặc Ba Tư quát một tiếng âm lãnh. Ân chứa chút lãnh ý. Tại trên bầu trời chần chờ: "Nhân loại! Vì sao chưa qua đồng ý, liền tự ý xông qua khu vực của tộc ta? Nếu như không muốn gây ra chiến tranh giữa xà nhân tộc và gia mã đế quốc. Khuyến các người từ đâu tới, hãy cứ quay về nơi đó đi!"

"Mặc Ba Tư, lâu rồi không gặp." lúc này một cái đại hán đi tới phía trước nhìn Mặc Ba Tư cười lạnh nói.

"Hừ. Ta nói là ai. Nguyên lai là người tên sư tử ngu đầu đầy cơ thịt..." Ánh mắt âm lãnh liếc qua Nghiêm Sư. Mặc Ba Tư cười lạnh nói. Nhìn về mặt của hắn. Tựa hồ còn nhận thức Nghiêm Sư.

"Hắc hắc. Tên rắn nhão toàn thân đen thui nhà ngươi. Tựa hồ cũng không tốt đến đâu nhỉ? Năm đó nếu không phải ngươi chuồn nhanh. Thủ lĩnh mặc xà bộ lạc ngươi. Liền đổi người rồi!" Nghiêm Sư nhếch mép cười to nói: "Không biết nhiều năm như vậy. Ngươi tiến bộ bao nhiêu rồi?"

"Ngươi có thể đến thử xem..." Đồng tử của Mặc Ba Tư trở nên sắc bén xẹt qua chút âm lãnh hàn mang, điềm nhiên nói.

"Được rồi Nghiêm Sư, đừng quên chúng ta tới nơi này mục đích." lúc này Gia Hình Thiên nói.

Nghe vậy Nghiêm Sư hừ lạnh một tiếng không nói gì.

"Các ngươi xà nhân tộc rốt cuộc định làm gì, lại gây ra rung động lớn như vậy." Gia Hình Thiên nhìn Mặc Ba Tư hỏi.

"Chuyện của xà nhân tộc chúng ta, không liên quan đến Gia Mã đế quốc các ngươi, đừng có xía vào." Mặc Ba Tư lạnh lùng nói.

"Vân tông chủ, Hải Ba Đông, các ngươi thấy thế nào?" Gia Hình Thiên nhìn hai người nói.

Hải Ba Đông không nói gì, hẳn cũng không biết Medusa Nữ Vương đang có ý định gì, nhìn về phía tử xà ánh mắt lóe lên một tia sợ hãi.

Trước đây bởi vì bị Medusa Nữ Vương đuổi giết, lại bị phong ấn tu vi mấy chục năm, cho nên Medusa Nữ Vương có thể xem như là Hải Ba Đông sợ hãi đầu nguồn.

"Ta từng ở trên một quyển cổ tịch ngẫu nhiên thấy được tin tức có liên quan đến Nữ vương của Xà nhân tộc các ngươi, ở trên đó viết, nếu khi Medusa Nữ Vương đạt tới đỉnh cao của Đẩu Hoàng, nếu đủ cơ duyên liền có thể dùng một loại Dịch Hỏa để tiến hóa kỳ dị. Sau khi tiến hóa Medusa Nữ Vương không chỉ có thể tự do chuyển thành hình dạng con người, hơn nữa thực lực cũng như nước tràn vào thành, tấn cấp trở thành Đẩu tông cường giả."

"Bất quá xác suất thành công của loại tiến hóa này tựa hồ cực thấp, hơn nữa... quan trọng nhất cơ sở của loại tiến hóa này phải dựa vào Dịch Hỏa đó.... Ta nghĩ rằng Nữ Vương bệ hạ lúc này tình huống là đang tiến hóa." Vân Vận hơi ngẩng đầu nhìn về phía tử sắc cự xà, bình thản nói.

Tiến hóa?

Dịch Hỏa?

Đẩu Tông?

Mỗi người ở đây nghe được Vân Vận lời nói đều hiện lên khác nhau tâm tư.

Hải Ba Đông, Gia Hình Thiên cùng những người thì kiêng kị cùng sợ hãi.

Nếu như Medusa Nữ Vương thật sự tiến vào đẩu tông cấp bậc, như vậy Gia Mã đế quốc ai có thể ngăn cản nàng.

Nếu như trước đây Viêm Môn còn ở, e là có thể mời Tuyệt Nữ ra tay, nhưng bây giờ Viêm Môn đã rời đi, Gia Mã Đế Quốc cũng không tồn tại đẩu tông.

Mà Đan Vương Cổ Hà thì nghe được có Dịch Hỏa tồn tại liền có chút động tâm.

Dịch Hỏa đối với một cái luyện dược sư có rất lớn trợ giúp, nếu như có thể lấy được Dịch Hỏa, hẳn sẽ sớm tiến vào Thất Phẩm Luyện Dược Sư.

Nghĩ đến đây Cổ Hà trong lòng dâng lên một cỗ lửa nóng.

"Tuyệt đối không được để nàng tiến hóa thành công!"

Đây là trong lòng đám người ý nghĩ.

Ngay lập tức đám người liền hướng về phía màu tím cự xà bay đi.

"Lớn mật!" nhìn xem xông lên đám người, Mặc Ba Tư thần sắc đột biến, hai cánh năng lượng sau lưng rung lên, hướng về phía Vân Vận đám người cấp tốc lao đến.

"Hắc hắc, ngươi không nên nhúng tay vào." một cái bóng đen cũng lao nhanh tới, Mặc Ba Tư tại nửa đường, Nghiêm Sư đã ngăn cản lại.

Trên bầu trời vốn hào khí hài hòa, nhất thời trở nên giương cung bạt kiếm.

Vân Vận lòng bàn tay đột nhiên run lên, khí kinh mãnh liệt từ trong thân thể bắn ra, mạnh mẽ oanh kích về phía màu tím cự xà.

Oanh!!!

Ngay lúc này, một đạo thân ảnh xuất hiện cản lại mấy đạo kinh khí này.

"Đường này không thông." Nhàn nhạt âm thanh từ trong miệng đối phương vang lên.

Chỉ thấy xuất hiện là một cái ăn mặc màu xanh áo giáp, sau lưng mọc ra hai cái to lớn long dực, một bên nổi lên màu xanh lân phiến, một bên nổi lên màu đỏ lân phiến, trên tay cầm một thanh ngân sắc kim loại sắc bén trường thương.

"Ngươi là ai?" Gia Hình Thiên nhìn đột nhiên xuất hiện Tiêu Long sắc mặt ngưng trọng nói.

" Viêm Môn môn chủ. "

Tại Tiêu Long vừa dứt lời, không gian sau lưng hắn vặn vẹo, Tuyết Nữ thân ảnh xuất hiện tại hắn phía sau lưng.

Gặp qua Tuyết Nữ người đều không khỏi chấn kinh, sau đó lại nhìn về phía Tiêu Long.

Bây giờ bọn hắn thật sự tin, trước mặt bọn hắn ăn mặc áo giáp thân ảnh chính là Viêm Môn vị kia thần bí môn chủ.

Hải Ba Đông nhìn thấy ăn mặc áo giáp Tiêu Long không biết là đang suy nghĩ gì.

" Môn Chủ, ngươi tại sao lại ngăn cản chúng ta? " Vân Vận chất vấn nói.

" Ta cùng Medusa Nữ Vương có một chút giao dịch, không thể để cho các ngươi cản trở nàng tiến hóa được, nếu không ta sẽ có rất lớn tổn thất a. " Tiêu Long cười nói.

" Nếu như để nàng tiến hóa thành công, đối với Gia Mã đế quốc sẽ là tai họa, chúng ta nhất định phải ngăn cản. " Gia Hình Thiên nghiêm túc nói.

Mặc dù rất kiêng kỵ đối phương thực lực, nhưng vì Gia Mã đế quốc, hắn cũng phải liều mạng.

" Vậy thì chúng ta không còn gì để đàm phán nữa, động thủ đi!! "

" Đắc tội rồi. "

Ngay lập tức, trận chiến mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Tiêu Long vs Vân Vận

Vân Vận vùng lên trường kiếm trong tay, ngay lập tức một đạo to lớn long quyền phong xuất hiện đánh úp về phía Tiêu Long.

Tiêu Long mặt không đổi sắc, trường thương vùng lên, mấy đạo trăm kích xuất hiện nghênh đón.

Hai đạo công kích va chạm, tạo thành thật lớn tiếng vang, cuồng phong xuất hiện thổi bay xung quanh chiến trường mọi thứ.

Phía dưới thành thị xà nhân đã sớm sợ hãi, nếu không bọn hắn sẽ bị dư ba của hai người chiến đấu tạo thành giết chết.

" Liệt phong toàn vũ! "

Theo tiếng quát nhẹ Vân Vận vang lên, này không gian trước người liền hơi ba động, vô số phong nhận to đến vài chục trượng thoáng hiện trong không trung rồi xoắn lại với nhau như một trụ đao nhận, xoay tròn với tốc độ cực cao tạo thành hình phễu mà bạo xuất.

" Địa Ngục Trảm! "

Màu xanh hỏa diễm quán quanh lấy trên tay trường thương, Tiêu Long hướng về phía đánh tới đao nhận đánh ra một đạo lam sắc hỏa diễm trăm kích to lớn mấy chục trượng.

" Oanh! " hai đạo công kích va chạm, tạo thành một đạo như tiếng sấm vang nổ tung trên không trung.

Vân Vận cùng Tiêu Long đồng thời bị đẩy lùi về phía sau.

" Vân Vận tông chủ, mau lui đi, ta thật không muốn cùng ngươi chiến đấu. " Tiêu Long nhìn Vân Vận nói.

" Ngươi tại sao phải giúp Medusa Nữ Vương? Nàng cho ngươi lợi ích gì hay sao? " Vân Vận thần sắc bình thản nói.

" Đúng thật là đạt được rất lớn lợi ích, các ngươi không cho được. " Tiêu Long cười nhạt nói.

" Nàng tiến hóa là sẽ không thành công, hơn nữa ngươi cũng nên hiểu rõ, loại tiến hóa này không có tính quy tắc, nếu tiến hóa thành công.... cuối cùng biến thành cái bộ dạng gì cũng không ai biết cả. " Vân Vận nhẹ nhàng nói.

" Vậy thì chờ xem. " Tiêu Long cười nói.

Sau đó thân hình bay lên cao, không gian hơi chấn động, sau lưng xuất hiện một cái lam sắc ma pháp trận.

Vô số viên ma đạn từ bên trong xuất hiện.

Một... mười... một trăm... Một ngàn... ma đạn số lượng đông đảo, khó mà đếm hết.

Huru huru huru!!!

Theo Tiêu Long vùng lên trường thương, vô số ma đạn hướng về phía Vân Vận đánh tới.

Thấy vậy Vân Vận hơi biến sắc, đầu khí vận chuyển, nhanh chóng hình thành một tầng hồ thuẫn mấy thước che chắn.

Vô số ma đạn oanh kích xuống như mưa, hồ thuẫn run rẩy không ngừng.

Phía dưới thành thị cũng chịu lấy ma đạn tàn phá, từng trận bạo tạc xuất hiện không ngừng, phân nửa thành thị đều bị hỏa diễm bao phủ.

" Vân Vận!! "

Cổ Hà nhìn thấy một màn này lo lắng không thôi, tuy nhiên tại ma đạn như mưa tình huống này, hẳn không thể xông vào.

Một bên khác lại bị Hóa Xà Nhi kéo lại, không thể xông lên tiếp viện.

Tại ma đạn như mưa oanh kích không ngừng nghỉ, hồ thuẫn đã dần bị phá hủy.

Phong Chi Cực • Vãn Sát!!

Vân Vận trường kiếm kì dị trong tay đột nhiên rung lên, một đạo quang tuyến thâm thúy chỉ nhỏ bằng ngón tay cái trong nháy mắt bắn ra.

Quang tuyến vừa mới xuất hiện, không gian liền như run lên vài cái.

Phong Độn • Rasenshuriken!!

Ong ong ong!!!

Chói tai âm thanh vang lên không ngừng.

Một cái to lớn có ba cánh phi tiêu gió xuất hiện tại trên tay Tiêu Long, xung quanh xuất hiện gió mạnh.

Tiêu Long đem trong tay phi tiêu ném ra ngoài.

Oanh!!!

Hai đạo công kích va chạm tạo thành cực lớn tiếng vang, xung quanh không gian cũng bắt đầu vận vẹo.

Một cái to lớn quang cầu hình thành trên không trung, có thể nhìn thấy bên trong xuất hiện vô số kim châm điên cuồng di động.

Theo quang cầu bạo tạc, vô số kim châm bay ra, khuếch tán ra xung quanh.

Sau lưng hai cánh chấn động, Vân Vận bạo phát ra kinh người tốc độ né tránh đánh xuống kim châm.

" Thật đáng sợ đấu kỹ. " Vân Vận trong lòng thầm than.

Huru!!!

Ngay lúc này một đạo xé gió âm thanh truyền đến.

Chỉ thấy Tiêu Long từ phía sau đuổi theo Vân Vận, ngày càng tiếp cận nàng.

Ngay khi khoảng cách đã đủ, Tiêu Long sử dụng Gae Dearg công kích tới.

Thấy vậy Vân Vận cũng sử dụng trong tay kỳ dị trường kiếm ngăn trở, đồng thời tiến hành phản kích.

Hai người tại trên không trung giao chiến kịch liệt.

Vân Vận lộ ra có chút yếu thế, bởi vì Gae Dearg có phá ma thuộc tính cho nên nàng vũ khí lực công kích bị làm yếu đi nhiều.

Đối mặt với như vậy kỳ dị thủ đoạn, Vân Vận cũng không tìm ra được phương pháp ứng phó.

Hai người tu vi đều như nhau, nhưng có nhiều thủ đoạn hơn Tiêu Long chiếm cứ ưu thế.

Vân Vận có bao nhiêu thủ đoạn Tiêu Long rất rõ ràng cho nên trận chiến này hẳn là người thắng.

Bát Cực Băng!!!

Tiêu Long hướng về phía Vân Vận đánh ra một quyền.

Vân Vận nhanh chóng chế tạo ra một tảng hồ thuận cản lại.

Oanh!!!

Theo công kích đánh xuống, mấy trọng điệp gia tạo thành kinh khủng uy lực đem hồ thuận đánh nát.

Mạnh mẽ dư ba đem Vân Vận đánh lùi về sau, khoe miệng chảy ra một đạo máu tươi khiến người nhìn vào cũng phải thương tiếc.

"Người còn không chịu rút lui sao, Vân Vận tông chủ, bên phía các người giống như là đang thua." Tiêu Long chỉ về phía một bên khác chiến trường nói.

Chỉ một mình Tuyết Nữ vị này Đấu Tông cường giả cũng đủ để chấn áp Gia Mã đế quốc cường giả huống chi là xà nhân tộc bên này còn có mấy cái đầu vương.

Gia Mã Đế Quốc bên này đã tổn thất mấy vị Đấu Linh, Đấu Vương cũng bị thương mấy cái, nếu tiếp tục đánh thì sẽ toàn diệt.

Nếu không phải Tuyết Nữ nương tay, e là Gia Mã đế quốc bên này đã toàn diệt từ lâu rồi.

Vân Vận cũng biết phía nàng bên này yếu thế hơn, nhưng nghĩ đến việc Medusa Nữ Vương sau khi tiến hóa sẽ trả thù Gia Mã đế quốc, trong lòng bắt đầu trở nên do dự.

"Ta có thể đảm bảo, sau khi Medusa nữ vương tiến hóa xong sẽ không đối với Gia Mã đế quốc trả thù, chỉ cần các người không chủ động tìm đường chết là được." Tiêu Long nói.

"Người tại sao phải giúp chúng ta?" Vân Vận không hiểu hỏi.

"Gia Mã đế quốc gặp họa đối với ta tới nói cũng không phải là một chuyện tốt." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Sau đó hắn liền đem một miếng ngọc ném qua cho Vân Vận.

Đem miếng ngọc tiếp nhận, Vân Vận hơi nghi hoặc nhìn Tiêu Long.

"Trở về đi, Vân Vận." Tiêu Long lẳng lặng nhìn nàng nói.

Nghe vậy Vân Vận cắn chặt răng, một lát sau liền xoay người rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Tiến hóa thành công

Vỗn xanh thăm bầu trời lúc này đột nhiên trở nên tối đen hơn rất nhiều, từng đoàn từng đoàn mây đen không biết từ đâu tới, chậm rãi bao phủ cả bầu trời.

Tình huống đột nhiên biến đổi khiến cho tất cả mọi người đều có chút ngạc nhiên nhìn lên dị trạng trên bầu trời, thần tình đầy nghi hoặc.

"Oanh!" Trong mây đen đột nhiên truyền ra một tiếng sấm cực lớn, những tia chớp bay tán loạn trong đó, giống như những con rắn dài màu bạc.

"Chuyện gì xảy ra đây?" Nhận thấy được trong mây đen ẩn chứa năng lượng cuồng bạo, yết hầu Cổ Hà nuốt một ngụm, khó khăn hỏi.

Vân Vận gắt gao nhìn chăm chăm lên mây đen trên bầu trời, trầm giọng nói: "Ta từng xem qua một quyển sách cổ, bên trong có ghi lại, một vài ma thú trong viễn cổ truyền thuyết khi sinh ra hoặc tấn cấp, đều bởi vì năng lượng trong cơ thể không điều tiết được, mà dẫn phát ra một vài dị tượng trong trời đất, bất quá cấp bậc của những ma thú trong truyền thuyết này chính là cực kỳ cường đại, một ít trong số chúng nó đều là cực mạnh, thậm chí có thể tương đương với cường giả cấp bậc Đấu Tông, Đấu Thánh của loài người. Đấu Khí đại lục bây giờ, những loại ma thú tấn cấp bậc trong truyền thuyết này

tồn tại tựa hồ cũng không thể gặp nhiều... xem tình huống bây giờ...có khả năng nhất hẳn là do Nữ Vương Medusa dẫn động ra mà thôi."

" Ý của ngươi là....nàng tiến hóa thành công rồi? " Đồng tử trong mắt Cổ Hà có chút co rút lại, thoáng có chút kinh hãi nói.

" Không xác định được! " Vân Vận lắc lắc đầu, nhẹ giọng nói.

" Phải chờ đợi sao? " Cổ Hà khẩn trương cau mày, chần chừ hỏi.

Hắn rất muốn lấy được Dịch Hóa, đây cơ hội ngàn năm có một.

Nhưng hắn cũng chỉ có một cái mạng này thôi.

Nếu như Medusa Nữ Vương tiến hóa thành công, như vậy bọn hắn còn có thể sống sót rời khỏi nơi này sao.

" Rồi đi, có Viêm Môn ở đây chúng ta không thể làm gì được. " Vân Vận lắc đầu thờ dài nói.

" Thật phải rời đi sao? " Cổ Hà ngữ khí không xác định hỏi.

" Viêm Môn có Đấu Tông cường giả, bọn hắn không giết chúng ta là đã nương tay. Viêm Môn môn chủ cũng đã hứa với ta, sẽ không để Medusa Nữ Vương làm hại Gia Mã đế quốc. " Vân Vận ngữ khí phức tạp nói.

" Lời của hắn tin được không? " Cổ Hà hỏi tiếp.

" Không tin cũng không được, Gia Lão bên kia tình huống đã có chút không xong, tổn thất mấy vị Đấu Linh đã là nhẹ, nếu như tiếp tục, Nghiêm Sư bọn hắn cũng không chống đỡ được. " Vân Vận bất đắc dĩ nói.

Nghe vậy Cổ Hà trầm mặc không nói gì.

Lấy tình huống bây giờ không rút lui là không được.

Sau đó hai người liền nhanh chóng rời đi.

Thấy vậy Gia Hình Thiên cùng những người khác cũng nhanh chóng rời đi.

" Oanh!!! "

Trong mây đen trên đầu vang lên một tiếng sấm cực lớn, trong sát na đó cả thiên địa như bùng sáng, một đạo tia sét cực lớn màu bạc từ giữa tầng mây bắn xuống, cuối cùng xuyên qua quang mang màu tím, cứ như vậy bắn vào trong đoàn ngọn lửa màu xanh.

Lôi đình đến nhanh, đi còn nhanh hơn, âm thanh ừng ừng bạo liệt của tiếng sấm bên tai mọi người còn chưa hoàn toàn tiêu tán thì mây đen trên bầu trời đã bắt đầu cấp tốc lùi đi, trong nháy mắt sau, ánh sáng nóng cháy lại tiếp tục bao phủ cả thành thị.

Khi âm thanh u u trong tai dần mất đi, vô số người đều vội vàng hướng ánh mắt vào trong quang mang màu tím, song sau khi tia sét kia đánh xuống, sương mù màu xanh nhàn nhạt bắt đầu từ trong tiểu đảo thoát ra, đồng thời đem tầm mắt của mọi người che phủ đi.

Lúc lôi đình từ trên bầu trời đánh xuống, Tiêu Long vẫn không chút nào sợ hãi bay ở gần đó.

Chỉ thấy hắn lấy ra một viên ngân sắc thủy tinh sau đó ném lên trên không trung.

Đánh xuống lôi điện bị ngân sắc thủy tinh từ từ hấp thu.

Nhiều như vậy mạnh mẽ lôi điện, trước thu lại, sau này cần dùng.

Sau đó Tiêu Long liền đáp xuống tiểu đảo, trên mặt đất lúc này cả thân thể cự xà toàn một màu đen nằm yên tĩnh không một tiếng động, thân thể lạnh lẽo, chính là từ xà lúc trước.

Ngay lúc này Tiêu Long nghe được bên trong cự xà thi thể truyền ra âm thanh nhỏ.

Tại thi thể cự xà cháy đen cứng ngắc yếu ớt trên mặt đất, lớp da cháy đen đột nhiên chậm rãi bóc xuống.

Tốc độ bóc ra từ từ nhanh hơn, đến cuối cùng Tiêu Long có thể mơ hồ nhìn thấy, tại bên trong thân thể cự xà, mơ hồ có cái gì đó muốn phá xác chui ra.

Một cổ quăn thuộc hơi thở từ bên trong truyền ra.

" Quả nhiên là thành công. " Tiêu Long khoe miệng nhếch lên.

Oanh!!

Thân thể cự xà trên mặt đất kia đột nhiên phát ra một tiếng nổ mạnh, lân phiến đen kịt bắn vút ra xung quanh, cả thi thể liền biến thành bột phấn.

Trong nháy mắt thi thể cự xà hóa thành bột phấn đó, một đạo hơi thở kinh khủng đột nhiên phóng ra, với một tốc độ là người ta kinh hãi, liền nhanh chóng bao phủ cả tòa thành thị này.

"Nữ vương bệ hạ thành công?" Cảm nhận được cỗ hơi thở trong mơ hồ thoáng có chút quen thuộc này, toàn bộ trên dưới thành tất cả xà nhân đều quay mặt nhìn nhau, chợt vẻ mặt mừng như điên, vô số tiếng gào thét vui mừng kinh thiên động địa vang vọng khắp trời.

Khi tro bụi màu đen từ từ rơi xuống, trong chốc lát, một cái quang ảnh bảy màu mạnh mẽ từ trong sương mù bắn ra, tốc độ của quang ảnh tựa hồ xuyên thấu qua cả trở ngại của không gian, nhanh đến mức làm cho người ta không kịp trở tay.

Tiêu Long cũng không có ý định tránh né, có Demon Armor bảo hộ hẳn không sợ một đầu tiểu thất thái thôn thiên mãng.

Rất nhanh, xuất hiện trước mắt Tiêu Long là một đầu nhỏ bé bảy màu sinh vật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Thu phục thất thái thôn thiên mãng

Sinh vật xuất hiện trước mắt Tiêu Long là một con rắn nhỏ chỉ dài vèn vèn chừng hai phân, toàn thân nó hiện ra đầy thất sắc lân phiến thật nhỏ, nhãn đồng màu tím nhạt, mơ hồ có cảm giác yêu dị, một cỗ mùi thơm tươi mát khác thường lượn lờ trên thân thể nó, mặc dù hiện tại chỉ là thân con rắn nhỏ nhưng lại lộ ra một cỗ ưu nhã cùng tôn quý.

Mặc dù con rắn tướng mạo cũng không đến quá mức hung hãn, không những vậy còn có chút xinh đẹp, nhưng loại sinh vật xinh đẹp này sợ rằng sẽ khiến cho nhiều nữ nhân quên mất đi rằng vốn các nàng rất ghét rắn.

Thất sắc tiểu xà toàn thân từ trên xuống dưới cũng không có quá nhiều bộ phận công kích sắc bén, bất quá Tiêu Long lại có thể cảm ứng được trong thân hình nho nhỏ này ẩn chứa một lực lượng kinh khủng, cho dù là Đầu Hoàng cường giả cũng không dám khinh thường.

Con rắn nhỏ trôi nổi trước mặt Tiêu Long, trong con mắt màu tím nhạt không vương chút hơi thở giết chóc nào, ngược lại nhìn qua cực kỳ thuần túy cùng sạch sẽ.

Cho dù Tiêu Long biết rằng con rắn nhỏ này có lẽ chính là do Nữ Vương Medusa hung danh nhiếp chấn quanh toàn sa mạc này biến hoá thành, nhưng trong lòng lại không dâng lên kháng cự, mà thay vào đó là hứng thú cùng yêu thích.

Thất thái tiểu xà hơi hơi vung vẩy cái đuôi nhỏ của nó, mở trừng đồng tử màu tím nhạt hướng về phía ăn mặc Demon Armor Tiêu Long. Nhưng bởi vì trên người hắc Demon Armor khí tức nguy hiểm mà lập tức lùi đầu về, con người màu tím mang theo chút yếu ớt đáng thương nhìn Tiêu Long.

"Mau tới đây tiểu thái, ngoan ngoan."

Đem Demon Armor thu lại, Tiêu Long đối với trước mặt thất thái thôn thiên mãng vẫy vẫy tay.

Thất thái thôn thiên mãng chớp chớp con ngươi trong suốt tựa thủy tinh, đuôi rắn hơi động đậy, chậm rãi trôi nổi hướng đến Tiêu Long bơi tới.

Thất sắc tiểu xà xoay vòng vòng quanh Tiêu Long vài vòng, cũng không biểu hiện ý đồ công kích.

Lại vung đuôi xoay tròn một vòng, thất sắc tiểu xà đột nhiên dừng lại trên không bàn tay Tiêu Long, con ngươi long lanh trong suốt mang theo chút thèm thuồng nhìn chăm chăm vào Nạp giới đeo trên tay hắn. Sau đó ngược lên hướng về phía Tiêu Long lên vài tiếng kêu nhẹ nhàng, tựa hồ như đang làm nũng.

Thấy vậy Tiêu Long có chút buồn cười.

Ai có thể nghĩ đến trước mắt đáng yêu như vậy xinh đẹp lại là hung danh lan xa Medusa Nữ Vương, hơn nữa còn là có thể cùng Đầu Thánh chống lại viễn cổ dị thú Thất Thái Thôn Thiên Mãng a.

Ngay sau đó chỉ thấy Tiêu Long hắn lấy ra một cái bình ngọc nhỏ đựng chất lỏng màu tím thì tiểu xà đang cuộn mình trên không trung nhất thời giống như thuận di xuất hiện ở lòng bàn tay, đầu rắn thật nhỏ tiến vào bình ngọc dò xét, dùng lưỡi hung hăng liếm vài cái.

Từ Tinh Nguyên bên trong ẩn chứa cực kỳ cường đại năng lượng thuộc tính hỏa. Thất Thái Thôn Thiên Mãng cũng là dị thú thuộc tính hỏa, với những vật tràn ngập năng lượng thuộc tính hỏa tinh khiết như Từ Tinh Nguyên, tự nhiên là có hứng thú.

Bất quá cũng may tiểu gia hỏa này cũng biết lợi hại của Từ Tinh Nguyên, không lập tức tham lam hấp thụ quá nhiều. Sau khi nuốt thêm vài ngụm liền rút

đầu ra ngoài, xà nhân trong suốt nhảy lên vài tia hưng phấn.

Có lẽ duyên cớ bởi vì hấp thu Tử Tinh Nguyên, nhân đồng của Thất Thái Tiểu Xà khi nhìn về phía Tiêu Long càng bớt đi đề phòng.

Nhận ra biến hoá trong ánh mắt tiểu xà, Tiêu Long cười cười vươn tay đến, nhẹ nhàng vuốt ve thân thể xinh xắn.

Nhìn cử động của Tiêu Long, Thất Thái Tiểu Xà chỉ hơi xoay xoay, cũng không tránh né, chiếc đầu nhỏ lúc lắc, miễn cưỡng cọ lên bàn tay Tiêu Long, giống như một đầu ngoan ngoãn tiểu súc vật một dạng.

Tiêu Long cười khế cười, bàn tay cẩn thận nâng Thất Thái Tiểu Xà. Đối với cử động ôn nhu này, Thất Thái Tiểu Xà cũng không phản kháng, đuôi lắc lắc quần trên cổ tay hẳn, sau đó vung thân thể, tựa như đang chơi đánh đu vậy.

"Tiểu gia hóa, theo ta đi được không?" Đem tiểu xà đặt ở trước mặt, Tiêu Long cười híp mắt thấp giọng nói, vẻ mặt giống như là đang lừa gạt một tiểu cô nương lạc đường.

Mở to đôi mắt màu tím, Thất Thái Tiểu Xà nhìn chăm chăm khuôn mặt thiếu niên phía trước, trong mắt mờ mịt hiện lên một nét nhân tính, thân thể dựng lên, cứ như vậy ngẩng ra nhìn chăm chăm Tiêu Long.

Thấy vậy Tiêu Long lại lấy một lọ Phối Hợp Tử Tinh Nguyên, lấy ra một chiếc đĩa ngọc nhỏ còn dính vài giọt Tử Tinh Nguyên, sau đó nhẹ nhàng ngoe nguẩy trước mặt Thất Thái Tiểu Xà.

Lúc Tử Tinh Nguyên xuất hiện, trong mắt Thất Thái Tiểu Xà quang mang đại thịnh, tia nhân tính mờ mịt kia nhanh chóng biến mất, mở miệng thè lưỡi nhìn Tiêu Long giống như đòi hỏi.

"Hắc hắc..." Theo cử động của Thất Thái Tiểu Xà, khóe miệng Tiêu Long vung lên một nét cười.

Mặc kệ linh hồn Mỹ Đồ Toa nữ vương như thế nào đến tột cùng có tồn tại hay không, ít nhất Thất Thái Thôn Thiên Mãng hiện tại còn không có năng lực kháng cự lực hấp dẫn của Tử Tinh Nguyên.

Tử Tinh Nguyên tiến vào trong miệng, tiểu xà hài lòng nuốt xuống. Một lát sau, đuôi rắn quần quýt cuốn lấy cổ tay Tiêu Long rồi trườn vào tay áo bảo của hắn, từ từ ngủ say.

"Chúc mừng thiếu gia thu phục được một đầu mạnh mẽ súc vật." Tuyết Lam bay đến Tiêu Long bên cạnh đáp xuống, mặt đầy ý cười chúc mừng nói.

Tuyết Nữ cũng trông rỗng xuất hiện ở Tiêu Long bên cạnh.

"Đi thôi, mục đích đã đạt thành, không cần thiết phải ở lại đây." ngón tay đụng đụng vào bên trong tay áo thất thái tiểu xà một cái, Tiêu Long nhìn hai người cười nói.

Nghe vậy Tuyết Nữ gạt đầu một cái, chuẩn bị sử dụng không gian chỉ lực đem ba người rời đi nơi này.

"Dừng lại!"

Ngay lúc này, ba người phía sau truyền đến một đạo quen thuộc âm thanh.

Chỉ thấy Nguyệt Mị đang hướng về phía bên này bay đến.

"Các ngươi định mang Nữ Vương bỏ hạ đi nơi nào?!" Nguyệt Mị nhìn ba người chất vấn nói.

"Chuyện này không liên quan đến ngươi, ta đã giúp nàng tiến hóa, bây giờ ta mang nàng đi, có vấn đề gì sao?" Tiêu Long khóe miệng nhếch lên nói.

"Đây chính là mục đích của ngươi?!" Nguyệt Mị thần sắc đầy bất thiện nhìn ba người nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Mất đi đấu khí Tiêu Viêm

"Không sai, nếu không ngươi cho rằng ta vì sao lại giúp nàng tiến hóa a. Không có lợi sự tình ta sẽ không làm." Tiêu Long cười nói.

"Ta sẽ không để ngươi mang Nữ Vương bỏ hạ đi." Nguyệt Mị nhìn ba người trầm trọng nói.

"Chỉ bằng ngươi... thứ ta nói thẳng, không có Medusa Nữ Vương, các ngươi xà nhân tộc không một chút uy hiếp với ta." Tiêu Long khinh thường nói.

Nghe hán lời nói, Nguyệt Mị bàn tay siết chặt, nàng cũng biết điều này.

Nhưng nàng cũng không muốn đối phương cứ như vậy mang đi Nữ Vương bệ hạ.

Có trời mới biết hán sẽ làm gì nàng Nữ Vương bệ hạ.

" Có thể để ta đi cùng các người sao, ta muốn ở bên cạnh chăm sóc nữ vương bệ hạ. " hít sâu một hơi rồi thở ra, Nguyệt Mị nhìn Tiêu Long nói.

Nghe vậy Tiêu Long nhìn nàng một cái sau đó liền rơi vào trầm tư.

Một lúc sau, hán liền gật đầu nói.

" Không thành vấn đề, bất quá người phải làm theo mệnh lệnh của ta. "

" Không thành vấn đề. " Nguyệt Mị gật đầu đáp.

Nữ Vương bệ hạ đã đem nàng giao cho Tiêu Long, hán muốn như thế nào thì theo ý hán thôi.

Đi theo hán, nàng ít nhất có thể đảm bảo Tiêu Long không làm gì nữ vương bệ hạ.

Tuyệt Nữ phát tay một cái, bốn người rời khỏi xà nhân tộc thánh thành.

.....

Ma thú sơn mạch một nơi nào đó, chúng nữ cùng Tiêu Long hội tụ ở nơi này.

Sau khi đám người gặp nhau liền chia ra hai đường.

Tuyệt Nữ, Tử Nữ cùng nàng hải tử đi trước Hắc Giác Vực.

Hắc Giác Vực là một nơi hỗn loạn, nếu chỉ có Tử Nữ cùng Hắc Ưng e là Viêm Môn sẽ không chống đỡ được lâu, có thêm tuyệt nữ đi cùng Tiêu Long mới an tâm.

" Phu Quân, ta phải đi rồi, người nhất định không được quên ta a. " Tuyệt Nữ nhìn Tiêu Long lưu luyến không rời nói.

" Cũng không phải là sinh ly tử biệt, ta đương nhiên sẽ không quên người, cùng lắm là hơn một năm sau ta sẽ đến Hắc Giác Vực tìm người. " Tiêu Long cười khẽ nói.

" Phu Quân, ta biết người là một cái hoa tâm nam, nhưng cũng đừng để nữ nhân khác lợi dụng a, ta sẽ để cho Lam Nguyệt giám sát chặt chẽ người. " Tuyệt Nữ cảnh cáo nói.

" Yên tâm yên tâm, ta nhất định sẽ không vì nữ nhân mà quên mục tiêu của mình. " Tiêu Long bất đắc dĩ gật đầu nói.

" Tuyệt Nữ tỷ tỷ vẫn là yên tâm đi. Nếu như hán dám vì nữ sắc mà bỏ bê tu luyện, ta sẽ đem hán đóng băng sau đó mang đến cho người. " Lam Nguyệt đi đến đảm bảo nói.

Nghe vậy Tiêu Long trên trán đổ mồ hôi lạnh.

Cần thiết sao, làm sao nghe giọng như ta là một cái ham muốn nữ sắc vô độ người một dạng.

" Lần này rời đi, ta muốn mang theo Tuyệt Lam, Tuyệt Mị cùng Lâm Phi. "

" Không thành vấn đề, có Tuyệt Lam giúp người ta ngược lại yên tâm hơn, hơn nữa cho Tuyệt Mị cùng Lâm Phi đến Hắc Giác Vực lịch luyện cũng là một chuyện tốt. "

" Phu Quân, người nhất định phải cẩn thận Nguyệt Mị nữ nhân kia, bởi vì Medusa Nữ Vương sự tình, cho nên ta có chút không yên tâm nàng. Nếu như có cơ hội, người tốt nhất nên in lên linh hồn ấn ký lên linh hồn nàng. " Tuyệt Nữ chỉ về phía đứng một bên cùng Tiểu Y Tiên nói chuyện Nguyệt Mị nói.

" Ta minh bạch. " Tiêu Long gật đầu.

" Như vậy chúng ta đi đây. "

Ở trên Tiêu Long môi hôn một cái, Tuyệt Nữ liền mang theo Tử Nữ nhóm người rời đi.

Đá người biến mất khỏi hán tầm mắt.

Cũng chỉ còn lại Tiêu Long, Tiểu Y Tiên, Thanh Lân, Lam Nguyệt cùng Nguyệt Mị năm người.

"Ca Ca, chúng ta bây giờ sẽ đến Ô Thần Thành sao?" Thanh Lâm đi đến Tiêu Long bên cạnh hỏi.

"Ừm, ta rời khỏi Ô Thần Thành cũng được bốn năm rồi, cũng nên trở về." Tiêu Long gật đầu nói.

"Ca Ca nhà sẽ như thế nào đây?" Thanh Lâm nghiêng đầu một cái, một mặt nghi hoặc.

"Cũng bình thường thôi, có các người chỗ mới gọi là nhà." xoa xoa Thanh Lâm cái đầu nhỏ, Tiêu Long ôn nhu cười nói.

Nghe vậy Thanh Lâm hai mắt híp lại thành hình bán nguyệt, tràn đầy ý cười vui vẻ.

.....

Tiêu Gia tộc địa, trắc thí quảng trường.

Tại trắc thí quảng trường lúc này đã bu đầy người, đều là Tiêu Gia đệ tử.

Tiêu Gia hàng năm trắc thí vẫn đúng ngày được tổ chức.

Từng người từng người tên được đọc lên, đưa đọc lên tên người đi lên trắc thí trong người đấu khí.

Có người vui mừng, có người chán nản.

"Tiêu Ngọc, Đấu Khí bát đoạn, cấp bậc: Cao cấp."

"Tiêu Mị, Đấu khí lục đoạn, cấp bậc: trung cấp."

"Tiêu Huân Nhi, đấu khí thất đoạn, cấp bậc: cao cấp."

.....

Từng đạo quen thuộc thân ảnh đi lên đài trắc thí, từng người kết quả không giống nhau.

Ba người đều là Tiêu Gia hạt giống đệ tử, khi kết quả đi ra lúc phía dưới truyền ra từng đạo kinh hô.

"Người kế tiếp, Tiêu Viêm!" phụ trách trắc thí trưởng lão hô lên.

Ngay sau đó, một cái mạng theo sắc mặt tái xanh thiếu niên tuần tú đi lên đài, cánh tay đặt lên trên thạch bia.

Một lát sau, một dòng chữ xuất hiện trên thạch bia.

Phụ trách trắc thí trưởng lão hơi kinh ngạc nhìn dòng chữ một chút, sau đó liền lấy lại tinh thần, cao giọng hô lên.

"Tiêu Viêm, đấu khí tam đoạn, cấp bậc: cấp thấp."

Nghe được hần lời nói, phía dưới đám người cùng Tiêu Gia mời đến khách quý đều tròn mắt kinh ngạc.

Tiêu Viêm nhìn trắc nghiệm thạch bia, sắc mặt tái xanh, khó coi vô cùng.

"Chuyện gì xảy ra, không phải Tiêu Viêm thiếu gia vừa mới đột phá Đấu Giả a, tại sao lại rơi xuống tam đoạn đấu khí rồi!"

"Quả nhiên tin đồn là thật a, Tiêu Viêm thiếu gia không biết bởi vì nguyên nhân gì trong một đêm mất hết đấu khí."

"Từ đấu giả rơi xuống đấu khí tam đoạn, đúng thật là vận khí đen đui a."

"Ha ha ha, theo ta thấy là do trời phạt đi, nhất định là đã làm việc gì đó trái lương tâm đi."

"Từ thiên tài biến thành phế vật, đúng là bi ai a."

Từng đạo cười nhạo âm thanh truyền đến, thật sâu đã kích Tiêu Viêm.

Ngồi ở trên khán đài Tiêu Chiến nhìn xem một mặt bị đá kích Tiêu Viêm, không khỏi thờ dãi.

Hắn có thiên phú nhất nhi tử đột nhiên mất hết đấu khí, ngay cả trong thành tốt nhất luyện được sư cũng không tìm ra được nguyên nhân, điều này đối với Tiêu Viêm tới nói khác nào trời giáng thiên phạt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Trở về kịp lúc

Tiêu Viêm một mặt âm u, hơi cúi đầu đi xuống.

Xung quanh mọi người âm thanh châm chọc cười nhạo để cho hắn trong lòng vô cùng tức giận.

Hắn cảm giác toàn thể giới như quay lưng lại với hắn một dạng, trước kia thường xuyên nịnh nọt lấy lòng hắn người cũng quay sang châm chọc cười nhạo hắn.

Nhưng tức giận thì có thể làm được gì, chỉ có tam đoạn đầu khí hắn có thể nói được gì, tại nơi này e là người có tu vi thấp nhất cũng có thể đánh bại được hắn đi.

" Tiêu Viêm ca ca. "

Ngay lúc này, một đạo quen thuộc âm thanh truyền đến.

Tiêu Viêm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái xinh đẹp thiếu nữ lách qua đám người đi đến, tại thiếu nữ xuất hiện, xung quanh những người khác đều đem ánh mắt chuyển đến, trong mắt hiện lên một tia lửa nóng.

Một thiếu nữ mặc áo tím, khuôn mặt non nớt bình tĩnh, không vì bị mọi người chú ý mà thay đổi chút nào.

Thiếu nữ khí chất lãnh đạm tựa như đoá sen mới nở, tuổi còn nhỏ đã có khí chất thoát tục, khó có thể tưởng tượng sau này lớn lên, thiếu nữ này sẽ khuynh quốc khuynh thành đến mức độ nào.

" Huân Nhi, ngươi cũng đến cười nhạo ta sao. " nhìn xem khí chất thoát tục thiếu nữ, Tiêu Viêm cười khổ nói.

" Tiêu Viêm ca ca, nếu ngươi còn nói như vậy thì Huân Nhi sẽ tức giận. " Huân Nhi thần sắc bất mãn nói. Sau đó nàng lại nói tiếp: " Tiêu Viêm ca ca, ngươi cũng đừng bỏ cuộc, ta tin tưởng ngươi vấn đề sớm muộn cũng sẽ được giải quyết. "

" Cảm ơn ngươi, Huân Nhi. " Tiêu Viêm cười nói, trong lòng cảm thấy rất ấm áp, trong mắt lóe lên một tia ái mộ.

Cũng chỉ còn có Huân Nhi cùng phụ thân là không quay lưng lại với hắn.

" Người kế tiếp, Tiêu Long! " lúc này chủ trì trắc thí trưởng lão hô lên.

" Tiêu Long, trong Tiêu Gia có người này sao? "

" Đúng là có người này, nhưng không biết vì nguyên nhân gì lại biến mất bốn năm nay không tham gia trắc thí. Nghe nói hắn đã qua tuổi thành nhân, cùng Tiêu Ngọc biểu tỷ cùng độ tuổi. "

" Theo ta thấy hắn nhất định là vì tu vi quá thấp cho nên mới không tham gia trắc thí đi. "

" Cũng không trắc được, nghe nói hắn thiên phú cùng Tiêu Ngọc biểu tỷ tương đương. "

.....

" Tiêu Long ca ca cũng thật là, đi một cái liền bốn năm không quay về, không biết hắn bây giờ thế nào. " Huân Nhi thở dài nói.

" Ngươi cùng Tiêu Long người này quen biết sao, Huân Nhi? " Tiêu Viêm nghi ngờ hỏi, trong lòng có chút ghen.

Ngoại trừ hắn ra thì Huân Nhi chưa bao giờ gọi ai khác bằng "ca ca" hai chữ này. Điều này nói rõ hai người quan hệ rất tốt, cho nên Tiêu Viêm cảm thấy có chút ghen.

" Ừm. " Huân Nhi nhẹ gật đầu, cũng không có nói gì thêm.

Thấy vậy Tiêu Viêm cũng không có hỏi, nhưng cũng âm thầm đem cái tên "Tiêu Long" này ghi nhớ.

Đợi được một lúc không có người đi lên, trắc thí trưởng lão mới mở miệng nói:

" Dựa theo tộc quy, nếu như tại trước tuổi thành niên tộc nhân nào không đạt đến thất đoạn đầu khí sẽ được điều ra ngoài tộc. "

" Tiêu Long đã có bốn năm không tham gia trắc thí, nếu như hôm nay không xuất hiện, dựa theo tộc quy, hắn sẽ bị loại khỏi Tiêu Gia được bồi dưỡng để

tử danh sách. "

Tiêu Long đã có hơn bốn năm không trở về Tiêu Gia, hắn bây giờ đã mười bảy tuổi, đã qua tuổi thành niên.

Dựa theo quy định, nếu tu vi hắn không đạt theo yêu cầu sẽ bị điều ra nơi khác cai quản gia tộc sản nghiệp.

Điều này cũng không thể trách được, tu vi chân thật của hắn lúc còn ở Tiêu Gia cũng chỉ có Huân Nhi là biết rõ.

" Ta tuyên bố... "

" Chờ một chút!! "

Không đợi trắc thí trưởng lão nói xong, một đạo âm thanh chen ngang vào.

Ngay lập tức đám người liền đem lực chú ý chuyển đến âm thanh truyền đến phương hướng.

" Giọng nói này.... Là Tiêu Long ca ca, hắn trở về rồi. "

Nghe được quen thuộc giọng nói, Huân Nhi một mặt mừng rỡ nhìn sang.

Thấy nàng có biểu hiện này, đứng bên cạnh Tiêu Viêm vẻ mặt có hơi khó chịu, sau đó cũng nhìn sang.

Chỉ thấy đi vào trong quảng trường là một cái anh tuấn thiếu niên trẻ tuổi, ăn mặc một thân luyện dược sư trang phục, đeo trên ngực nhị phẩm luyện dược sư huy chương.

" Nhị phẩm Luyện Dược Sư! "

Có hiểu biết rộng rãi Tiêu Chiến cùng mấy vị trưởng lão không khỏi kinh ngạc đứng dậy nhìn về phía Tiêu Long.

Mà bọn hắn âm thanh cũng không nhỏ, để cho phía dưới quảng trường đám người cùng xung quanh khách quý không khỏi kinh ngạc.

Một vị nhị phẩm luyện dược sư đi đến Tiêu Gia, đây là có chuyện gì xảy ra?

Vị luyện dược sư này cùng Tiêu Gia có quan hệ gì?

Rất nhiều người đều đang suy đoán Tiêu Gia cùng luyện dược sư này quan hệ.

Còn Tiêu Gia người thì một mặt nghi hoặc, bọn hắn gia tộc từ lúc nào có quen biết với một vị luyện dược sư.

Vị luyện dược sư này chính là Tiêu Long, hắn vừa trở về kịp lúc trắc thí nghi thức.

Chỉ thấy Tiêu Long nhanh chóng đi lên chỗ thạch bia.

" Vị luyện dược sư đại nhân này, không biết đến Tiêu Gia là có chuyện gì? " phụ trách trắc thí trưởng lão nghi hoặc nhìn Tiêu Long, nhìn bộ dáng của hắn là không nhận ra Tiêu Long.

Cũng đúng, Tiêu Long rời khỏi Tiêu Gia hơn bốn năm.

Mỗi năm phụ trách trắc thí người không giống nhau, hắn không nhận ra Tiêu Long là chuyện rất bình thường.

" Ta là Tiêu Long, đến đây để trắc thí. " Tiêu Long cười nói.

" Người... người là Tiêu Long. "

Nghe được hắn lời nói, trắc thí trưởng lão không khỏi chấn kinh vạn phần.

Mà xung quanh những người khác cũng kinh ngạc không kém.

" Hắn là Tiêu Long... "

" Tiêu Long là một cái luyện dược sư, ta làm sao chưa từng nghe qua, hơn nữa hắn còn trẻ như vậy. "

" Đùa giỡn đi, ta nghe nói trở thành luyện dược sư rất hà khắc a! "

" Tiêu Gia xuất hiện một vị luyện dược sư! "

.....

Nghe được Tiêu Long là luyện được sư tin tức, đám người nghị luận sôi nổi.

Tất cả đều một mặt chấn kinh, không dám tin tưởng.

Luyện Được sư là một chức nghiệp cao quý, đi đến đâu đều sẽ nhận được mọi người tôn trọng.

Ngay lập tức, đám người nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt tràn đầy sùng bái cùng hâm mộ.

Bất kể nói thế nào, Tiêu Gia xuất hiện một vị luyện được sư là chuyện tốt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Toàn trường chấn động

Đối với xung quanh người khác ánh mắt, Tiêu Long cũng không để ý.

Nếu như không phải muốn điệu thấp, Tiêu Long cũng không dùng nhị phẩm luyện được sư huy chương.

"Người... Người thật là Tiêu Long." trác thí trưởng lão ngữ khí không xác định nhìn Tiêu Long nói.

"Không sai, thời gian trước là ta rời khỏi Ô Thần Thành ra ngoài lịch luyện cho nên không thể thăm gia gia tộc hằng năm trác thí. Ta bây giờ có thể tham gia trác thí sao?" Tiêu Long hỏi.

Nghe vậy trác thí trưởng lão quay đầu nhìn về phía Tiêu Chiến một cái, hỏi xem ý kiến.

Tiêu Chiến gật đầu một cái, xem như chấp nhận.

Chuyện này đối với Tiêu Gia đến nói là chuyện hệ trọng, tất nhiên phải làm.

Hắn cũng muốn xem thử Tiêu Long vị này biến mất mấy năm thiếu niên đạt đến trình độ gì, không biết chừng Tiêu Gia sẽ xuất hiện thêm một vị thiên tài, luyện được sư.

Thấy Tiêu Chiến đồng ý, trác thí trưởng lão liền bảo Tiêu Long đặt tay lên thạch bia.

Tại Tiêu Long đặt tay lên thạch bia lúc, thạch bia run lên một cái, kim sắc quang mang lóe lên tạo thành một dòng chữ.

Nhìn xem trên thạch bia dòng chữ, trác thí trưởng lão tròn tròn con mắt, nhìn về phía Tiêu Long tràn đầy chấn kinh.

Tại mọi người ánh mắt soi mói bên trong, trác thí trưởng lão chậm rãi hít sâu một hơi, sau đó ngữ khí hơi run tuyên bố.

"Tiêu Long...nhất tinh Đại Đấu Sư!!"

Oanh!!!

Trác thí trưởng lão lời nói như tiếng sấm nổ vang lên trong lòng những người ở đây.

Bọn hắn nghe thấy cái gì?

Đại đấu sư!

Tiêu Long là nhất tinh đại đấu sư.

Tu vi này đã có thể cùng tộc trưởng, trưởng lão đánh đồng rồi đi.

Tiêu Long mới bao lớn, 17 tuổi.

Mười bảy tuổi nhị phẩm luyện được sư, nhất tinh đại đấu sư. Thiên phú này thật đúng là không biết dùng từ ngữ nào để hình dung.

Đám người nhìn về phía trẻ tuổi thiếu niên hai mắt tràn đầy không thể tin.

Tiêu Chiến cùng mấy vị trưởng lão thần sắc có chút kích động nhìn Tiêu Long. Bọn hắn có thể nhìn thấy Tiêu Gia quật khởi hy vọng.

Tiêu Long thiên phú so với Tiêu Viêm còn muốn kinh khủng.

Tiêu Long là người cuối cùng, sau khi trắc thí xong, cũng là lúc kết thúc, hắn cũng rời đi.

Thấy vậy những người khác cũng nhanh chóng rời đi, tuy nhiên trong miệng vẫn còn bàn tán về Tiêu Long.

Qua ngày hôm nay, tin tưởng Tiêu Long danh tiếng sẽ truyền khắp Ô Thần Thành.

.....

Lúc này, Tiêu Gia đại sảnh.

Tiêu Chiến, mấy vị tộc trưởng, cùng với Tiêu Gia mấy vị hạt giống đệ tử đều có mặt tại nơi này, đương nhiên nhân vật chính trong ngày hôm nay Tiêu Long cũng có mặt.

Tiêu Huân Nhi, Tiêu Mị, Tiêu Ngọc mấy vị thiếu nữ này ánh mắt đều tập trung ở trên người Tiêu Long không rời.

"Lâu rồi không gặp, tộc trưởng, các vị trưởng lão." Tiêu Long nhìn Tiêu Chiến mấy người nói.

"Không cần khách khí Tiêu Long, ngươi bây giờ là cùng chúng ta một cái địa vị người, mau ngồi xuống đi." Tiêu Chiến ôn hòa cười đáp.

"Ừm." Tiêu Long nhàn nhạt gật đầu một cái, sau đó ngồi xuống.

"Tiêu Long, mấy năm qua đã xảy ra chuyện gì?" Tiêu Ứng trưởng lão lên tiếng nói.

"Thật ra là tại bốn năm trước có một vị luyện dược sư đi ngang qua Ô Thần Thành nhìn chúng thiên phú của ta cho nên nhận ta làm đệ tử. Đồng thời cũng mang ta ra ngoài lịch luyện, bởi vì quá gấp gáp cho nên không kịp thông báo cho mọi người biết." Tiêu Long giải thích.

"Hóa ra là vậy."

Nghe vậy những người khác gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

Huân Nhi biết Tiêu Long nói dối, nhưng nàng cũng không có vạch trần hắn.

Tiêu Viêm nhìn Tiêu Long một cái, hai mắt lập lòe.

Nếu như năm đó người rời đi Ô Thần Thành là hắn, liệu hôm nay nổi nhục có thể không xảy ra hay không?

Sau đó chỉ thấy Tiêu Long lấy ra hai cái nẹp giới đưa cho Tiêu Chiến nói.

"Tộc trưởng, bên trong hai cái nẹp giới này là ta mấy năm qua thu thập tài nguyên cùng luyện chế một ít đan dược. Có những thứ này, Tiêu Gia sẽ nhanh chóng phát triển mạnh." "

"Bên trong một cái nẹp giới là có mười quyền huyền giai công pháp cùng mười quyền huyền giai đấu kỹ. Một cái khác nẹp giới là hơn hai ngàn viên đan dược từ tứ phẩm trở xuống." "

Nghe được Tiêu Long lời nói, trong đại sảnh đám người hít vào một ngụm khí lạnh nhìn xem trên tay hắn hai cái nẹp giới.

Một lúc đưa ra nhiều như vậy đáng giá đồ vật quả thật là đại khí thô.

Đan dược, đấu kỹ, công pháp... đều là vô cùng quan trọng đối với một cái tu luyện giả.

Tiêu Chiến hai tay có chút run rẩy tiếp nhận hai cái nẹp giới, một mặt kích động không thôi.

"Cảm ơn người Tiêu Long." Tiêu Chiến nhìn Tiêu Long cảm động nói.

"Là Tiêu Gia một thành viên, đây là chuyện nên làm." Tiêu Long lắc đầu nhàn nhạt nói.

"Bắt đầu từ bây giờ, ta tuyên bố Tiêu Long trở thành Tiêu Gia trưởng lão, không ai có ý kiến gì chứ?" Tiêu Chiến cao giọng tuyên bố, rồi nhìn đám người nói.

Nghe vậy đám người lắc đầu không nói gì.

Tiêu Long lúc này trở thành trưởng lão là hợp tình hợp lý, tự nhiên không có người ý kiến.

"Tiêu Long, ta có một việc muốn nhờ người." lúc này Tiêu Chiến đột nhiên nói.

Nghe vậy những người xung quanh hơi sững sờ một cái, sau đó lại nhìn về phía Tiêu Viêm.

Bọn hán biết rõ Tiêu Chiến muốn nhờ Tiêu Long làm gì.

" Tộc trưởng cứ nói, nếu có thể giúp được ta sẽ cố hết sức. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Thật ra là ta tam nhi tử Tiêu Viêm không biết vì lý do gì, đột nhiên mất hết đầu khí trong một đêm, ta đã nhờ rất nhiều người xem qua nhưng đều không có kết quả gì. " Tiêu Chiến thở dài nói.

" Trường hợp của Tiêu Viêm ta cũng chưa từng nghe qua, để ta kiểm tra thử xem. "

" Làm phiền người. "

Sau đó Tiêu Long liền đi về phía Tiêu Viêm

" Đưa tay cho ta. "

Nghe vậy Tiêu Viêm gật đầu một cái, sau đó đưa lên cánh tay phải.

Bắt lấy Tiêu Long bàn tay, Tiêu Long liền vận dụng đầu khí đưa vào trong thân thể hán kiểm tra qua loa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Cùng Huân Nhi trò chuyện

Tiêu Long đương nhiên biết rõ Tiêu Viêm thân thể tình huống là do Dược Lão gây nên, và hán cũng không có ý định chữa trị.

Hán có rất nhiều phương pháp để lấy được phần quyết từ trên người dược lão, về phần Tiêu Viêm có hay không được chữa khỏi Tiêu Long không quan tâm.

Bản thân hán cũng không muốn Tiêu Viêm sớm được chữa khỏi.

" Không được, ta cũng không nhìn ra được Tiêu Viêm thân thể đã xảy ra chuyện gì, hết thấy đều bình thường. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Nghe vậy Tiêu Chiến không khỏi thở dài một tiếng. " Quả nhiên vẫn không được sao. "

Tiêu Viêm sắc mặt tái nhợt, sau đó một mạch chạy ra ngoài.

" Tiêu Viêm ca ca. " thấy vậy Huân Nhi không khỏi hô lên.

" Có lẽ là chuyện này đối với hán đã kích rất lớn đi. " Tiêu Long thở dài nói.

" Tiêu Long, có thể mời người sư phụ giúp Tiêu Viêm nhìn xem sao? " Tiêu Chiến vẫn không bỏ cuộc nói.

Sư phụ của Tiêu Long nhất định là một cái cao giai luyện dược sư, hán nhất định là có cách.

" Tiêu Chiến, không nên hồ nháo! " lúc này, Tiêu Sơn trưởng lão lên tiếng nói.

" Không sai, không thể vì con của người mà đắc tội với một vị luyện dược sư. " Tiêu Ứng trưởng lão gật đầu nói.

Sư phụ của Tiêu Long có thể không giống như hán dễ nói chuyện như vậy, lỡ như vì vậy mà đắc tội với hán, như vậy đối với Tiêu Gia không phải là một chuyện tốt.

Tiêu Chiến cũng biết chuyện này, nhưng vì Tiêu Viêm hán cũng không bỏ cuộc, một mặt hy vọng nhìn về phía Tiêu Long.

" Nói thật là sư phụ ta có chú thần bí, bốn năm nay số lần ta gặp mặt hán cũng không vượt qua mười lần. Mỗi lần gặp mặt cũng không vượt qua nửa tháng, nếu không phải hán chủ động, ta cũng không biết ở nơi nào tìm hán. "

Tiêu Long lắc đầu bất đắc dĩ nói.

" Vậy sao. " Tiêu Chiến một mặt thất vọng nói.

Thở dài một tiếng, Tiêu Chiến liền nói.

"Bây giờ ngươi đã là Tiêu Gia trưởng lão, chỗ ở trước kia không cần ở lại. Ta sẽ để cho ngươi dọn dẹp một chút phía sau biệt viện, nội trong hôm nay ngươi có thể chuyển đến ở."

Tiêu Gia phía sau núi biệt viện có thể nói là nơi tốt nhất trong Tiêu Gia, hơn nữa hoàn cảnh lại rất yên tĩnh.

Lấy Tiêu Long bây giờ địa vị, ở lại nơi đó cũng không có gì không được.

Nghe vậy Tiêu Long cũng không có từ chối.

Sau đó trong đại sảnh đám người liền tan đi.

"Tiêu Long ca ca, lâu rồi không gặp." lúc này Huân Nhi đi đến nhìn Tiêu Long cười nói.

"Lâu rồi không gặp Huân Nhi, ngươi ngày càng trở nên xinh đẹp." Tiêu Long nhìn nàng cười nói.

"Tiêu Long ca ca cũng thật là quá đáng, vậy mà rời đi hơn bốn năm không trở về. Ta còn cho rằng ngươi sẽ tại lễ thành nhân trở về đây, kết quả là không thấy bóng dáng ngươi đâu." Huân Nhi không vui phồng má nói.

"Không còn cách nào, nửa năm trước ta liền bế quan, mãi đến hơn một tháng trước mới xong. Lại thêm phải giải quyết một ít công việc, cho nên bây giờ mới có thể trở về." Tiêu Long bắt đầu dĩ nhiên nói.

"Bế quan? Nhắc mới nhớ, bây giờ Tiêu Long ca ca là tu vi gì? Bốn năm trước lúc ngươi rời đi đã là Đấu Sư, ta không tin trong vòng bốn năm ngươi vậy mà chỉ đạt đến đại đấu sư." Huân Nhi tò mò nói.

"Nói ra sợ ngươi không tin, ta bây giờ là Đấu Hoàng rồi."

"tiểu thư, Tiêu Long thiếu gia thật là có tu vi đấu hoàng." Lăng Ảnh khiếp sợ âm thanh truyền đến Huân Nhi bên tai.

"Đấu Hoàng... thật lợi hại!"

Huân Nhi khiếp sợ che miệng nói.

Bốn năm từ đấu sư tăng lên đến Đấu Hoàng.

Tốc độ này cho dù là trong viễn cổ bát tộc thiên tài cũng không làm được đi.

"Tiểu nha đầu, nhiều năm không gặp, ngươi vẫn lười biếng như vậy, không chịu chăm chỉ tu luyện." Tại Huân Nhi trên trán búng một cái, Tiêu Long oán trách nói.

Là đấu đế huyết mạch người sở hữu, Huân Nhi thiên phú vô cùng cao, nếu không phải là nàng không thích tu luyện, e là nàng bây giờ cũng không chỉ có mấy đoạn đấu khí.

Nghe vậy Huân Nhi le lưỡi cười hi hi không nói gì, nàng đúng thật là không thích tu luyện.

"Tiêu Long ca ca, ngươi có thể kể cho ta nghe một ít chuyện của ngươi lúc ở bên ngoài lịch luyện được không?"

"Không thành vấn đề."

Sau đó Tiêu Long cùng Huân Nhi vừa đi đến biệt viện phía sau núi, vừa kể chuyện trên đường đi.

Mà tại hai người không thấy góc độ, một cái thiếu niên thần sắc không vui nhìn xem hai người bóng lưng.

.....

"Nói như vậy, bây giờ Tiêu Long ca ca không chỉ có thể tử, mà còn mang về một cái muội muội, một cái đồ đệ, một cái bằng hữu, một cái thị nữ, hơn nữa đều là xinh đẹp vô cùng mỹ nữ." Huân Nhi thần sắc hơi trầm xuống nói.

Tiêu Long ca ca có thể tử....có thể tử....có thể tử....

Tiêu Long cũng không có phát hiện gì dị thường, nói tiếp: "Tuyệt Nữ nàng bây giờ có việc cho nên không ở, về phần những người khác thì ta đúng là mang về."

"Tiêu Long ca ca, có thể để ta cùng bọn họ gặp mặt sao?" Huân Nhi như cười mà không phải cười nói.

"Có thể a, đợi một lát ta sẽ đem các nàng mang về." Tiêu Long không chút do dự gật đầu.

Sau đó giống như nhớ đến chuyện gì đó, hắn lại nói tiếp: "Bất quá ta phải nói trước, đợi đến lúc gặp mặt các nàng, ngươi không nên quá kinh ngạc được"

rồi. "

Nghe vậy Huân Nhi có chút nghi hoặc, bất quá cũng không có hỏi, dù sao một lát nữa liền gặp mặt.

Tiêu Long cũng không có đem tất cả mọi việc nói cho Huân Nhi, một ít việc quan trọng như thể chất đặc thù của Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân thì hẳn không có.

Tiêu Gia tộc địa cũng không nhỏ, hai người phải đi một lúc mới tới nơi.

Rất nhanh hai người liền đi đến biệt viện phía sau núi.

Sau đó Tiêu Long liền lấy ra một khối ngọc búp nát một cái.

Ong!!!

Vô số mảnh ngọc rơi xuống mặt đất, một cái tỏa ra quang mang phức tạp ký hiệu xuất hiện trên mặt đất.

Theo quang mang trở nên cường thịnh hơn, mấy đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở Huân Nhi cùng Tiêu Long trước mặt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 98: Chúng nữ trò chuyện

Lam Nguyệt, Tiểu Y Tiên, Thanh Lân cùng Nguyệt Mị bốn người.

Nguyệt Mị đã phục dựng hóa hình đan cho nên phía dưới đuôi rắn đã biến từ hành một đôi thon dài đuôi đẹp.

Nhìn xem đột nhiên xuất hiện lớn nhỏ mỹ nữ nhóm, Huân Nhi cũng hơi kinh ngạc.

"Tiểu thư, trong nhóm người này có gì đó quái lạ. Lúc này thủ đoạn là chỉ có Đấu Tông mới có thể sử dụng không gian di chuyển."

"Đấu Tông, không thể nào đi. Những người này tuổi còn trẻ như vậy, không thể nào đạt đến thành tựu này đi."

Huân Nhi dùng kính ngạc ngẩng khí cùng Lăng Ảnh giao lưu.

Cũng không phải ai cũng giống như Tiêu Long biến thái như vậy, tuổi còn trẻ liền trở đấu hoàng.

Thiên tài cũng không thể nào đi đầy đường như vậy đi.

"Trong nhóm người này không có đấu tông, có tu vi cao nhất cũng chỉ là Đấu Vương mà thôi." Lăng Ảnh âm thanh truyền đến.

Nghe Lăng Ảnh lời nói, Huân Nhi trong lòng mới thở ra một hơi.

Nếu như người nào cũng giống như Tiêu Long như vậy, nàng cảm thấy trong người Đấu Đế Huyết Mạch giống như trở nên vô dụng.

Thật ra Lam Nguyệt nhóm người có thể sử dụng không gian dịch chuyển năng lực đến nơi này là do Thanh Lân có Teigu - Thứ Nguyên Phương Trộn: Shambhala trong tay, một loại có thể sử dụng không gian năng lực Teigu.

Thứ Nguyên Phương Trộn: Shambhala là Tiêu Long đưa cho Thanh Lân bùa hộ mệnh.

"Bất quá tiểu thư...ngươi cũng nên chú ý một chút những người này...đặc biệt là cái kia ăn mặc bích lục trang phục tuổi tác nhỏ nhất...thiếu nữ. "

Lăng Ảnh âm thanh có hơi run rẩy.

"Nàng có vấn đề gì sao? "

Nghe vậy Huân Nhi hơi nghi hoặc nhìn về phía Thanh Lân.

Theo Huân Nhi, Thanh Lân là một cái rất đáng yêu nữ hài, mặc dù mới gặp lần đầu tiên nhưng nàng cũng rất thích Thanh Lân.

"Nếu như ta không nhìn lầm thì nàng... nàng có Đấu Linh tu vi. "

"Đầu... Đầu Linh..."

Huân Nhi hai mắt tròn to nhìn về phía mới hơn mười tuổi Thanh Lâm.

Cái này mới hơn mười tuổi nữ hài lại là Đầu Linh, đùa giỡn đi, trong gia tộc nàng cũng không có người đạt được thành tựu như vậy.

Là nàng điên rồi vẫn là thế giới này điên rồi.

Huân Nhi cảm thấy những tin tức này quá lớn, đầu óc có chút quay cuồng.

"Huân Nhi, ngươi làm sao vậy."

Ngay lúc này Tiêu Long âm thanh truyền đến để cho Huân Nhi giật mình một cái.

"Ngươi không khỏe sao?" Tiêu Long nghi hoặc hỏi.

"Không... không có gì, chỉ là đang suy nghĩ một chút chuyện mà thôi." Huân Nhi lắc đầu cười nói.

"Không có chuyện gì là tốt rồi, để ta giới thiệu cho ngươi. Nàng là Lam Nguyệt, là ta bằng hữu. Muội muội Thanh Lâm, đồ đệ Tiểu Y Tiên cùng thị nữ Nguyệt Mị."

Tiêu Long giới thiệu chúng nữ cho Huân Nhi.

"Giới thiệu cho các ngươi, nàng là Huân Nhi, là ta biểu muội."

Tiêu Long cũng đem Huân Nhi giới thiệu cho những người khác.

"Xin chào Huân Nhi tỷ tỷ!"

"Hân hạnh gặp mặt."

"Hân hạnh gặp mặt mọi người."

Hai bên lần nhau chào hỏi.

"Được rồi, nơi này nói chuyện không tiện, vào trong rồi hãy nói tiếp." Tiêu Long đột nhiên nói.

Nghe vậy những buổi khác cũng không phản đối, cùng Tiêu Long đi vào căn phòng lớn nhất.

Ngồi xuống ghế, hai bên bắt đầu trò chuyện vui vẻ.

Còn Tiêu Long thì rời đi, để không gian riêng cho chúng nữ, còn hẳn tìm cơ hội đi vào tiểu thế giới.

"Hóa ra Lam Nguyệt tỷ tỷ không phải là Gia Mã đế quốc người a." Huân Nhi kinh ngạc nhìn Lam Nguyệt nói.

Lúc Tiêu Long kể chuyện về chúng nữ cho nàng nghe cũng không có nhắc đến các nàng xuất thân cho nên Huân Nhi đây là lần đầu tiên nghe được chuyện này.

"Ừm, ta quê hương là Băng Thiên Sơn Mạch, nằm ở gần Gia Mã đế quốc biên giới." Lam Nguyệt gật đầu cười khẽ nói.

"Băng Thiên Sơn Mạch? Nơi đó sẽ không lại là quanh năm bao trùm bởi băng tuyết đi." Huân Nhi nghi hoặc nói.

"Ngươi đoán không sai, Băng Thiên Sơn Mạch đúng là do băng tuyết bao trùm quanh năm." Lam Nguyệt gật đầu nói.

"Hình như Tuyết Nữ tỷ tỷ cũng giống như Lam Nguyệt tỷ tỷ, đều là đến từ Băng Thiên Sơn Mạch đi?" Tiểu Y Tiên tò mò hỏi.

Mặc dù bây giờ Tuyết Nữ đã trở thành sư phụ nàng nữ nhân, nhưng Tiểu Y Tiên cũng không có thay đổi cách xưng hô, vẫn dùng "tỷ tỷ" cách xưng hô này, bởi vì đã quen thuộc.

"Tuyết Nữ, là Tiêu Long ca ca thê tử a?" Huân Nhi tò mò hỏi.

Nàng thật rất muốn biết, rốt cuộc Tuyết Nữ là người như thế nào mà lại được Tiêu Long coi trọng.

"Đúng vậy, Tuyết Nữ tỷ tỷ không chỉ là xinh đẹp, tu vi cũng là mạnh nhất trong số chúng ta, nàng cũng là người cùng ca ca ở chung lâu nhất người." Thanh Lâm hâm mộ nói.

Sau đó không biết nghĩ đến chuyện gì, Thanh Lâm gương mặt hơi đỏ lên. Cũng không biết nàng đang hâm mộ chuyện gì.

" Nàng là người như thế nào? "

" Tuyết Nữ cách đây không lâu vừa đột phá Đấu Tông, là một cái rất có khí chất xinh đẹp nữ nhân, phỏng chừng cũng chỉ có Medusa Nữ Vương có thể cùng nàng đánh đồng. " Lam Nguyệt cảm khái nói.

Nàng tự nhận mình dung mạo rất tốt, nhưng vẫn thua Tuyết Nữ về mặt khí chất.

Trên người Tuyết Nữ loại khí chất trời sinh mị lực, đối với hùng tính sinh vật có khối nhỏ sức hấp dẫn, giống như là định lực yếu một chút liền bị câu đi thân hồn một dạng.

Rất phù hợp với nàng bản thể, đây vốn là bản chất Tuyết Nữ rồi.

" Tại sao nàng không ở cùng với Tiêu Long ca ca? " Huân Nhi hỏi tiếp.

" Hiện tại Tuyết Nữ tỷ tỷ đang giúp sư phụ làm một ít việc, trong thời gian tới sẽ không quay trở lại nơi này. " Tiểu Y Tiên nói.

" Chuyện gì? "

" Là... "

Tiểu Y Tiên vốn định nói gì đó, nhưng lại bị Lam Nguyệt một cái ánh mắt nguy hiểm dọa cho câm miệng lại.

Lam Nguyệt cảm thấy, Viêm Môn sự tình, không nên tiết lộ quá nhiều.

Tiêu Long đã không đem Viêm Môn tiết lộ cho Huân Nhi biết tự nhiên là có lý do của hắn, nàng cũng không muốn làm trái ý hắn.

" Tuyết Nữ tỷ tỷ công việc rất phức tạp. " Tiểu Y Tiên đỏ mặt cười nói.

Nghe vậy Huân Nhi nhìn thần sắc ung dung uống trà Lam Nguyệt một cái, cũng không có hỏi tiếp.

Rất rõ ràng, đối phương không hoàn toàn tin tưởng nàng.

Huân Nhi cũng không phải là người cứng đầu, đối phương không muốn nói, nàng cũng không có hỏi nhiều.

Sau đó nàng lại tiếp tục cùng chúng nữ trò chuyện tiếp về những vấn đề khác.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Trái Ác Quỷ

Khoảng gần ba mươi phút sau, Huân Nhi mới cùng chúng nữ kết thúc cuộc trò chuyện.

Đi tại trên hành lang, Huân Nhi không khỏi thở dài một tiếng.

Những người khác không nói, nhưng Lam Nguyệt cùng Nguyệt Mị hai người này quá mức cảnh giác, rất khó đối phó, nàng cũng không thể tìm hiểu được Tiêu Long đang có dự tính gì.

Bất quá, ít nhất nàng cũng biết, Tiêu Long thâm tử Tuyết Nữ là một cái Đấu Tông cường giả.

Nhưng đề cho Huân Nhi nghi ngờ là vì sao một cái Đấu Tông xinh đẹp nữ nhân lại chịu gả cho một cái Đấu Hoàng đây? Rất khó hiểu?

" Về sớm vậy a, Huân Nhi. Không cùng các nàng ở lại nói chuyện tiếp sao? " lúc này Tiêu Long ôm lấy ba viên hình thù kỳ lạ trái cây đi tới.

" Tiêu Long ca ca. " nhìn thấy Tiêu Long đi đến, Huân Nhi gương mặt xinh đẹp liền xuất hiện nụ cười.

" Người đang làm gì a, Tiêu Long ca ca? " nhìn trong ngực ba quả kỳ lạ Trái Cây, Huân Nhi nghi hoặc hỏi.

" Đây là một ít dược liệu, ta định cho Thanh Lâm các nàng luyện chế một ít đan dược. " Tiêu Long cười nói.

" Tiêu Long ca ca đối với các nàng thật tốt đây. " Huân Nhi cười nói. Lấy nàng nhãn lực cùng kiến thức lại không nhìn ra được ba quả trái cây này lai lịch, Tiêu Long nhất định không chỉ có ý định luyện đan đơn giản như vậy.

" Các nàng là ta quan trọng nhất người, không tốt với các nàng thì tốt với ai đây? " nghĩ đến chúng nữ lúc, Tiêu Long trên gương mặt hiện lên một tia nhu hòa.

" Vậy ta thì sao? " Huân Nhi chỉ về phía mình mong chờ nói.

" Người là ta thường yêu nhất muội muội. "

" Chỉ là muội muội thôi sao.... "

" Nếu người không ngại, sau này lớn lên gả cho ta đi. "

" Tiêu Long ca ca! "

Huân Nhi gương mặt đỏ lên nhìn Tiêu Long.

" Ha ha, ta chỉ đùa mà thôi, không cần để ý. " Tiêu Long cười nói.

Huân Nhi sau này có gả cho hần hay không cũng không quan trọng, hần có chúng nữ cũng đủ thỏa mãn rồi. Hần cũng chỉ tùy tiện nói một chút mà thôi.

.....

Cùng Huân Nhi nói mấy lời, Tiêu Long liền quay trở về phòng.

" Ca ca, đây là gì a? " Thanh Lâm chỉ về phía ba quả trái cây nghi hoặc hỏi.

" Là Trái Ác Quỷ, đây là ta đưa cho Lam Nguyệt cùng người lễ vật. " để trái ác quỷ lên bàn, Tiêu Long cười nói.

" Cho ta. " Lam Nguyệt hơi kinh ngạc nhìn trên bàn Trái Ác Quỷ.

Thanh Lâm cũng một mặt tò mò nhìn xem Trái Ác Quỷ.

" Đây là Trái Ác Quỷ, có thể cho người dùng có được một hạng năng lực. "

Trái Ác Quỷ, One Piece thế giới đại hải bí bảo. Có thể cho người ăn có được một hạng năng lực, bù lại thì người sử dụng sẽ biến thành vẹt trên cạn.

Trái Ác Quỷ chia làm ba loại, hệ tự nhiên, hệ siêu nhân, hệ động vật.

Đại Quang Cầu xuất phẩm Trái Ác Quỷ tự nhiên thuộc tinh phẩm, sợ nước biển nhược điểm này xem như loại bỏ. Tuy nhiên mỗi người cũng chỉ có thể ăn một quả.

Nói xong Tiêu Long cầm lên một quả lam sắc trái cây đưa cho Lam Nguyệt nói.

" Đây là Đóng Băng Quả Thực, người là tu luyện băng thuộc tính, rất phù hợp với người. "

Nghe vậy Lam Nguyệt gật đầu một cái, nhận lấy Trái Ác Quỷ, cũng không có nói cái gì khách khí lời nói.

" Đây là Trị Liệu Quả Thực, có thể trị hết bất kỳ thương thế cùng bệnh tật. Thứ này cho người, Thanh Lâm. " đem một quả trái ác quỷ khác đưa cho Thanh Lâm, Tiêu Long cười nói.

" Cảm ơn người, ca ca. "

Đem trái ác quỷ nhận lấy, Thanh Lâm vui vẻ ở trên mặt Tiêu Long hôn một cái.

Ngay sau đó gương mặt nàng đỏ bừng một mảnh chạy nhanh ra ngoài.

Tiêu Long hơi kinh ngạc một chút, sờ sờ bị Thanh Lâm hôn má vị trí.

" Người sẽ không phải đối với tiểu Thanh Lâm có ý đồ đi. " Lam Nguyệt lườm Tiêu Long một cái nói.

Tiểu Y Tiên cũng một mặt nghi ngờ nhìn Tiêu Long.

Không lẽ nàng sư phụ có dạng này hứng thú yêu thích.

" Các người không cần suy nghĩ nhiều, Thanh Lâm nàng là muội muội ta, nàng chỉ đang biểu hiện một cái muội muội đối với ca ca yêu mà thôi. " Tiêu Long nhìn hai người nói.

" Đúng không. " Lam Nguyệt nghi ngờ nhìn hần.

Tiêu Long mặt không đổi sắc nhìn nàng.

Lam Nguyệt cũng không có cùng hấn đôi co quá nhiều, cầm lên trái ác quỷ rồi rời đi.

Nàng cũng không để ý hấn có hay không có ý đồ với Thanh Liên, dù sao hai người cũng không có cùng huyết thống.

Còn lại một cái cuối cùng quả thực, Tiêu Long cầm lên nhìn một lát, không biết là đang suy nghĩ gì.

" Sư phụ, quà của ta đâu. " Tiểu Y Tiên nhìn Tiêu Long mong đợi nói.

" Quà của ngươi? Không có a. "

Nói xong Tiêu Long liền đem trái ác quỷ cất đi.

" Sư phụ. " Tiểu Y Tiên hai mắt hiện lên thủy châu nhìn qua vô cùng đáng thương, giống như một cái bị bỏ rơi thiếu nữ một dạng.

" Được rồi, ta đương nhiên là sẽ không quên ngươi. " Tiêu Long ở trên trán Tiểu Y Tiên búng một cái.

" Hi hi, ta biết là sư phụ thương ta nhất. " Tiểu Y Tiên cười nói, nào còn có bộ kia đáng thương như lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết

Tiêu Long đưa tay lên, một đoàn hoàng sắc hỏa diễm xuất hiện tại hấn lòng bàn tay bên trong.

Nhìn xem đoàn kia hoàng sắc hỏa diễm, Tiểu Y Tiên hai mắt tròn to, rồi sáng lên.

" Dị Hóa!! "

" Đứng thứ hai mươi ba Dị Hóa - Huyền Hoàng Hóa, đây là ngươi lẽ vật. " Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên cười nói.

" Cảm ơn ngươi, Sư Phụ!! " Tiểu Y Tiên hai mắt sáng lên nhìn Tiêu Long vui mừng nói.

Tiểu Y Tiên là một cái luyện được sư, đương nhiên biết Dị Hóa đối với một cái luyện được sư mang đến trợ giúp to lớn.

Nàng bây giờ là Tam Phẩm Luyện được sư đỉnh phong kiêm Đấu Linh Thất Tinh.

Nếu như luyện hóa huyền hoàng hóa, như vậy nàng liền có thể trở thành Tứ Phẩm Luyện được Sư, cùng Đấu Vương tu vi.

Nhìn thấy Tiêu Long sử dụng Thanh Liên Địa Tâm Hóa nàng cũng rất ước ao, nhưng biết dị hóa khó tìm nàng cũng không dám đua đòi, bởi vì nàng sợ nếu nàng hưởng Tiêu Long muốn dị hóa hấn sẽ chê nàng phiền.

Bây giờ nhìn thấy Tiêu Long vì nàng tìm một cái Dị Hóa, Tiểu Y Tiên trong lòng dâng lên vô tận cảm động.

Thật ra Tiểu Y Tiên có chút hiểu lầm.

Dị Hóa nào có dễ tìm như vậy, Tiêu Long cho dù có tâm muốn tìm cũng không nhanh như vậy tìm thấy Dị Hóa.

Đây đều là đại quang cầu công lao.

Một lần liền cho ra năm món vật phẩm.

Ba quả trái ác quỷ, một đóa Dị Hóa, một quyển Thiên Giai Luyện Thể công pháp, vừa vặn cho hấn cùng chúng nữ sử dụng.

Về phần Nguyệt Mị, Tiêu Long trước đưa cho nàng tài nguyên còn chưa dùng hết đây.

.....

Lấy được Dị Hóa, Tiểu Y Tiên liền nhanh chóng đi về mình phòng để chuẩn bị cho luyện hóa Dị Hóa.

Còn Tiêu Long thì đóng cửa tu luyện.

Chỉ thấy Tiêu Long lấy ra một viên lục sắc thủy tinh cùng một quyển trục.

Viên lục sắc thủy tinh là trước đây khi ở xà nhân tộc thánh thành Tiêu Long sử dụng để hấp thụ lôi điện. Còn quyển trục là Thiên Giai luyện thể công pháp - Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết.

Tu luyện Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết bằng cách tắm rửa trong lôi đình, thông qua đó hấp thụ lôi thuộc tính nguyên tố để rèn luyện nhục thân.

Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết chia ra làm ba tầng: Lôi Thể, Hóa Lôi cùng Lôi Nộ.

Lôi Thể: thông qua hấp thụ lôi thuộc tính năng lượng để rèn luyện nhục thân. Tu luyện đại thành lúc, thân thể có thể bộc phát ra cường đại lôi điện tăng lên diện rộng thân thể tổ chất, cũng là khó tu thành nhất một giai đoạn, bởi vì cần đại lượng lôi thuộc tính năng lượng.

Hóa Lôi: thân thể có thể hóa thành lôi điện.

Lôi Nộ: khống chế lôi điện để công kích.

Cũng không biết lúc trước hắn thu thập lôi thuộc tính năng lượng có đủ dùng hay không?

Tiêu Long trầm nghĩ.

Đem Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết quyển trục cầm lên, nhanh chóng ghi nhớ công pháp bên trong nội dung.

Sau đó hắn liền tiến vào tu luyện trạng thái.

" Rẹt rẹt!! "

Từng dòng lôi điện kóe lên trong lục giác thủy tinh, sau đó giống như lôi xà dung nhập vào Tiêu Long thân thể.

Cường bạo Lôi thuộc tính năng lượng chảy xuôi theo kinh mạch nhanh chóng lan rộng ra toàn bộ thân thể, không ngừng tàn phá toàn bộ kinh mạch của hắn.

Bỗng nhiên một cỗ cường đại hơn năng lượng xuất hiện chấn áp, khống chế lại cường bạo lôi thuộc tính năng lượng, sau đó bắt đầu luyện hóa.

Bị luyện hóa lôi thuộc tính năng lượng dần dần trở nên ngoan ngoãn, bắt đầu dung hợp với thân thể Tiêu Long từng cái tế bào, xương cốt.

Ở bên ngoài thân thể, lôi điện năng lượng không ngừng từ trong lục giác thủy tinh bên trong phóng ra dung nhập vào Tiêu Long thân thể, cứ như một vòng tuần hoàn lặp đi lặp lại.

Khoảng nửa giờ sau đó, lục giác thủy tinh bên trong không còn Lôi thuộc tính năng lượng, rơi xuống mặt đất.

Tiêu Long thân thể bên ngoài vô cùng bình thường, không một tiếng động, rất yên lặng.

Một lát sau, nhàn nhạt ngân quang từ thân thể hắn phát ra, da thịt ngân quang lúc ẩn lúc hiện.

Mấy phút sau, Tiêu Long mới mở mắt ra, trong phun ra một ngụm trọc khí.

" Quả nhiên vẫn không đủ. "

Tiêu Long vẫn có chút xem thường thiên giai công pháp, từ Medusa Nữ Vương tiến hóa lúc thu hoạch đến lôi điện cũng không đủ để hắn tu hành thành tầng thứ nhất của Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết: Lôi Thể.

Chỉ còn thiếu một chút nữa thôi.

Gấp gáp cũng không giúp được gì, Tiêu Long chỉ có thể đợi lần sau tiếp tục tu luyện, chứa đựng lôi thuộc tính năng lượng vật phẩm bên trong tiểu thể giới cũng có không ít, cũng đủ cho hắn tu thành tầng thứ nhất.

.....

Lúc này tại một nơi khác, Tiêu Gia phía sau núi.

Tiêu Viêm ngồi trên một tảng đá tu luyện.

Tuy nhiên, mỗi lần hắn tu luyện được đấu khí đều đột nhiên biến mất.

Điều này để cho Tiêu Viêm cắn răng nghiêng lợi.

" Ta không cam tâm, không lẽ Tiêu Viêm ta phải suốt đời làm phế vật sao!! "

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi đang tu luyện sao? "

Ngay lúc này Huân Nhi âm thanh truyền đến.

Nàng từng bước từng bước đi về phía Tiêu Viêm.

" Ngươi làm sao không đi cùng với Tiêu Long ca ca rồi, đến chỗ ta làm gì! " Tiêu Viêm lườm Huân Nhi, giọng nói hơi lớn tiếng.

Bởi vì vừa mới mất đi đấu khí tu luyện được, cho nên tâm trạng của Tiêu Viêm lúc này có chút nóng nảy.

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi rốt cuộc đang tức giận chuyện gì a, uống công ta có lòng tốt đến xem ngươi. Huân Nhi không tiếp tục để ý đến ngươi nữa. "

Bị Tiêu Viêm không hiểu quát một tiếng, Huân Nhi cũng rất tức giận, dậm chân một cái liền quay người rời đi.

Mà Tiêu Viêm lúc này cũng nhận ra mình sai lầm, vội vàng chạy đến Huân Nhi trước mặt lấy lòng cười nói: " Khoan đã Huân Nhi, là lỗi của ta. Ta đang có tâm trạng không tốt, ngươi đừng giận a. "

Nghe vậy Huân Nhi liền nghĩ đến Tiêu Viêm vừa mới mất hết đấu khí, cho nên trong lòng tức giận liền không còn sót lại bao nhiêu.

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi đừng bỏ cuộc, Đấu Khí Đại Lục lớn như vậy, ta tin tưởng nhất định có phương pháp trị liệu tốt ngươi thân thể vấn đề. " Huân Nhi an ủi nói.

" Hy vọng đi. " Tiêu Viêm cười khổ nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đấu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Tiêu Gia chấn động

Sau đó giống như nghĩ đến chuyện gì, Tiêu Viêm liền nói.

" Huân Nhi, ngươi lúc nào cùng Tiêu Long quan hệ tốt như vậy a? "

Nhìn thấy mình thanh mai trúc mã cùng một cái nam nhân khác trò chuyện vui vẻ, Tiêu Viêm trong lòng rất ghen tức.

Bất quá bây giờ Tiêu Long là Tiêu Gia trưởng lão, lại thêm bây giờ mất hết Đấu Khí, hẳn càng không có can đảm cùng Tiêu Long nói cái gì.

Hắn chỉ muốn làm rõ Tiêu Long cùng Huân Nhi là quan hệ thế nào mà thôi.

" Nói quen thuộc cũng không đúng lắm, ta cùng Tiêu Long ca ca cũng chỉ bắt đầu nói chuyện với nhau là nửa năm trước khi hắn rời đi mà thôi, hắn rất thân bí, ta cũng không biết nhiều về hắn. "

" Tiêu Long ca ca đối xử với ta rất tốt, thường hay làm rất nhiều thức ăn ngon cho ta, lúc trước ta vẫn thường hay qua chỗ hắn ăn cơm chùa, may mắn là hắn không chê ta phiền. "

Nhớ lại chuyện lúc trước, Huân Nhi cười nói.

Nhìn xem Huân Nhi nói về một cái nam nhân khác vui vẻ như vậy, Tiêu Viêm trong lòng có chút không vui.

" Ngươi thích hắn sao, Huân Nhi? " Tiêu Viêm đột nhiên hỏi.

" Ngươi... ngươi nói năng bậy bạ gì đó, Tiêu Viêm ca ca! " Huân Nhi gương mặt đỏ lên, tức giận trừng mắt nhìn Tiêu Viêm nói.

" Tiêu Long đúng thật là rất lợi hại, tuổi còn trẻ liền trở thành đại đấu sư, còn là một cái luyện được sư, ngươi thích hắn cũng là chuyện tất nhiên. "

" Hắn chỉ xem ta là muội muội mà thôi, hơn nữa hắn cũng đã có gia thất rồi. "

Nói đến đây Huân Nhi thần sắc có chút không vui.

Tiêu Long trở về là một chuyện rất vui, nhưng ai lại nghĩ đến khi hắn trở về đã là người có gia thất a.

Hơn nữa Tiêu Long đúng thật là không có ý gì với nàng, hắn chỉ xem nàng là muội muội.

" Thật chi là muội muội sao? Ngươi không có ý khác với hần sao? " Tiêu Viêm nghi ngờ hỏi.

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi hỏi câu này là có ý gì? " Huân Nhi thần sắc bất mãn nhìn Tiêu Viêm nói.

" Ta không có ý gì khác, ta chỉ là... "

" Ta không nghe! "

Nói xong, Huân Nhi liền tức giận đùng đùng bỏ đi.

Thấy vậy Tiêu Viêm liền vội vàng đuổi theo.

" Chờ một chút đã Huân Nhi, cho ta xin lỗi... "

.....

Qua ngày hôm sau.

Tại Lam Nguyệt ngoài phòng sân rộng.

Răng Rắc Rắc!!!

Bạch sắc hàn khí bao phủ toàn bộ sân rộng, đứng tại trung tâm Lam Nguyệt như một vị băng tuyết nữ vương một dạng.

Xung quanh nàng xuất hiện vô số băng kiếm, băng thứ cùng băng thương, so với lúc sử dụng đấu kỹ chế tạo ra còn muốn nhiều gấp đôi.

Có Đóng Băng Quả Thực trợ giúp, nàng đối với băng thuộc tính thao khống trở nên mạnh mẽ hơn nhiều, tu vi cũng tăng lên đến thất tinh Đấu Vương.

Cứ theo tốc độ này, không đến nửa năm, nàng liền đột phá Đấu Hoàng.

Trái Ác Quỷ đúng là có thể giúp cho người dùng mạnh lên nhanh chóng. Đóng băng quả thực không hổ là thuốc hàng đỉnh cấp tự nhiên hệ.

Tiêu Long đứng ở một bên quan sát.

" Cảm giác thế nào? " Tiêu Long hỏi.

" Rất kỳ lạ, sử dụng đóng băng quả thực năng lực tiêu hao đấu khí không nhiều, năng lượng của trái ác quỷ rất lớn, chỉ cần tiếp tục khai phá, ta sớm muộn cũng sẽ đột phá đấu hoàng. " Lam Nguyệt gật đầu nói.

" Nếu như vị đạo của Trái Ác Quỷ không tệ như vậy, ta sẽ cảm thấy hoàn mỹ hơn. " nghĩ đến trước đó lúc ăn trái ác quỷ lúc, Lam Nguyệt lại có cảm giác muốn ói.

Nghe vậy Tiêu Long không nói gì, trái ác quỷ vị đạo đúng thật là không thể dùng từ ngữ để diễn tả.

Thanh Lân đến bây giờ vẫn còn bị ám ảnh đây.

" Thiếu Gia! " lúc này Nguyệt Mị từ bên ngoài đi vào.

" Có chuyện gì? "

" Tiêu tộc trưởng cho mời Thiếu Gia đến đại sảnh một chuyện, có người từ Mễ Đặc Nhĩ phòng Đấu Giá đến gặp. " Nguyệt Mị nói.

" Mễ Đặc Nhĩ phòng Đấu Giá? Ta biết rồi. " Tiêu Long gật đầu nói.

Chắc là nàng đi.

Sau đó Tiêu Long liền rời khỏi Lam Nguyệt sân rộng, đi tới đại sảnh.

Chỉ thấy trong đại sảnh lúc này có rất nhiều người, Tiêu Chiến cùng hai vị trưởng lão Tiêu Ứng cùng Tiêu Sơn, ngoài ra còn có Tiêu Gia mấy vị hạt giống đệ tử.

Còn có một người khác không thuộc Tiêu Gia người.

Đó là một nữ nhân thành thực mê người, ăn mặc màu đỏ cảm bảo.

Chính là Nhã Phi.

" Tộc trưởng! "

" Người đến rồi, Tiêu Long trưởng lão, để ta giới thiệu với người, đây là đến từ Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá Nhã Phi tiểu thư. "

Tiêu Chiến đem giới thiệu Nhã Phi cho Tiêu Long.

" Tiêu tộc trưởng không cần giới thiệu, ta biết nàng rất rõ. Nhã Phi là hôn thê của ta. " Tiêu Long đi đến bên cạnh Nhã Phi ngồi xuống cười nói.

" Cái gì!! "

" Hôn thê?! "

Nghe được Tiêu Long lời nói, Tiêu Gia đám người không khỏi khiếp sợ, hai mắt tròn to.

Trước mắt bọn hắn vị này thành thực mê người nữ nhân lại là Tiêu Long hôn thê, tin tức này không so với Tiêu Long trở thành luyện được sư tin tức kém.

Nhã Phi mặc dù mới đến Ô Thần Thành hơn một năm, nhưng nàng danh khí là rất lớn.

Không chỉ bởi vì nàng dung mạo cùng khí chất mê người, mà còn vì nàng là tam đại gia tộc một trong Mễ Đặc Nhĩ gia tộc thiên tài, tuổi chưa đến hai mươi liền có đại đấu sư tu vi.

Nhã Phi mọi phương diện cơ hồ là hoàn mỹ.

Mà nữ nhân hoàn mỹ này lại là Tiêu Long hôn thê.

Quả thật là tin tức lớn, khó có thể tin được.

Huân Nhi một mặt nghi hoặc nhìn Tiêu Long cùng Nhã Phi.

Tiêu Long không phải là đã có vợ Tuyệt Nữ rồi sao, làm sao lại có vị hôn thê.

Bất quá ngay lúc này nàng nghĩ đến một vấn đề, Đấu Khí đại lục đúng là không có một vợ một chồng chế độ, một người nam nhân tam thê tứ thiếp cũng không phải là chuyện hiếm có.

Tiêu Long có cưới thêm người nào nữa cũng không phải chuyện lạ đi.

Tiêu Gia đám người phải mất một lúc lâu mới bình tĩnh lại, chậm rãi tiếp thu tin tức này.

" Tiêu Long trưởng lão đúng là mang đến cho chúng ta nhiều bất ngờ a. " Tiêu Chiến vui mừng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 102: Nhã Phi tình ý

Tiêu Viêm nhi tử hắn cũng có một cái vị hôn thê, là Nạp Lan Gia tộc đại tiểu thư, hơn nữa tại mấy năm trước được Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận nhận làm đệ tử thân truyền.

Bây giờ lại thêm Tiêu Long có quan hệ với Gia Mã đế quốc giàu có nhất gia tộc.

Tiêu Gia sau này có thể nói là một đường thuận lợi phát triển.

Là Tiêu Gia tộc trưởng, gia tộc có thể phát triển mạnh, Tiêu Chiến đương nhiên là rất vui vẻ.

Tiêu Long có một vị hôn thê xinh đẹp để cho người khác rất hâm mộ, những cũng không có cái gì địch ý ghen ghét cái gì.

Chỉ bằng Tiêu Gia hôm qua đưa ra tài nguyên cho Tiêu Gia, đủ để hắn trở thành Tiêu Gia tất cả mọi người cảm kích sùng bái đối tượng.

.....

Một lúc sau, Tiêu Long mang theo Nhã Phi đi đến mình biệt viện.

Ngay tại Nhã Phi vừa đi vào trong phòng hắn lúc, Tiêu Long liền từ phía sau vòng tay ôm lấy nàng.

" Hơn một năm không thấy, ngươi có hay không nhớ ta a, Nhã Phi. " Tiêu Long ở bên tai nàng cười nói.

" Một thời gian không thấy, ngươi ngày càng lớn gan. Ta nhớ trước đây ngươi cũng chỉ dám cùng nữ nhân nắm tay mà thôi, bây giờ liền bạo gan hơn trước rồi. "

" Mau thành thật khai báo, có phải là ngươi ở bên ngoài trêu chọc nữ nhân khác. "

Nhã Phi lườm Tiêu Long một cái mê hoặc cười nói, trong ánh mắt cũng không có oán trách.

" Làm sao có thể a, bên cạnh có nhiều như vậy nữ nhân xinh đẹp, ta làm sao còn có thể đi trêu chọc nữ nhân khác. " Tiêu Long mặt không đỏ, tim không đập nhanh nói.

" Nói như vậy là người trong nhà rồi, mau thành thật khai báo, là Tuyết Nữ vẫn là Lam Nguyệt. "

Quả nhiên là nữ nhân thông minh, thật sự không gạt được nàng.

Tiêu Long trầm nghĩ.

" Là Tuyết Nữ. " Tiêu Long cười nói.

" Quả nhiên. " Nghe vậy Nhã Phi gật đầu một cái, thần sắc bình tĩnh ngoài dự đoán.

" Ngươi biết. "

" Chỉ đoán mà thôi, cũng chỉ có Tuyết Nữ hồ ly tinh kia mới chủ động dụ hoặc ngươi, nàng là có khả năng lớn nhất cùng ngươi phát sinh quan hệ. " Nhã Phi phân tích.

Lam Nguyệt mặc dù không có nhút nhát, nhưng cũng không bạo gan giống như Tuyết Nữ chủ động dụ hoặc Tiêu Long khi chỉ có hai người lúc.

" Quả không hồ là ngươi a, nhanh như vậy liền đoán ra được. " buông Nhã Phi ra, Tiêu Long cảm khái.

" Tuyết Nữ đâu rồi, làm sao không thấy nàng. Nàng đáng lẽ ra phải ở cùng ngươi a? " Nhã Phi nghi hoặc nói.

" Ta đã để nàng đến Hắc Giác Vực trước, Viêm Môn cần nàng tọa trấn. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Nghe vậy Nhã Phi gật đầu một cái, cũng không có hỏi tiếp.

" Hôm nay ta đến đây cũng chỉ là để nhìn xem ngươi một chút mà thôi, ta ở phòng đấu giá còn có công việc phải giải quyết. " Nhã Phi cười nói.

" Đừng quá cố gắng, chú ý sức khỏe một chút, nếu không ta sẽ đau lòng. " một lần nữa đem Nhã Phi ôm lấy, Tiêu Long nói, hai mắt đầy nhu tình.

" Miệng lưỡi trơn tru, ngươi lúc nào biết nói lời ngon tiếng ngọt rồi. " Nhã Phi trắng Tiêu Long một cái nói.

" Không có cách, bên cạnh có quá nhiều hồng nhan tri kỷ, ta cũng phải tiến bộ. " Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy Nhã Phi cười một tiếng, hai tay vòng qua Tiêu Long cổ, hai mắt đầy nhu tình nhìn hắn.

Thấy vậy, Tiêu Long liền cúi đầu xuống, đem nàng gọi cảm môi thơm chiếm lấy.

Bị Tiêu Long hôn lấy, Nhã Phi gương mặt hồng lên, hơi ngượng ngùng, sau đó nhắm mắt đáp lại.

Hai bàn tay tà ác của hắn cũng bắt đầu không thành thật, từ eo thon leo lên Nhã Phi thánh nữ phong.

Nhã Phi gương mặt càng thêm đỏ ửng, nhưng cũng không làm gì, xem như ngầm chấp nhận.

Khoảng mấy phút sau, hai người mới rời môi.

Nhã Phi có chút thờ dốt, cổ hít lấy không khí, gương mặt còn động lại ửng đỏ.

" Ta đi rồi. "

Nói xong, Nhã Phi liền đem Tiêu Long đẩy ra, nhanh chóng rời khỏi phòng.

Nhìn xem Nhã Phi bóng lưng rời đi, Tiêu Long khóe miệng nhếch lên.

Khoảng cách hai người xác định quan hệ cũng không xa.

Đội đến khi Nhã Phi bóng lưng biến mất, Tiêu Long sắc mặt liền trở lại bình thường, nhìn về một phương hướng, không biết là đang suy nghĩ gì.

Cũng sắp đến lúc rồi.

Sau đó Tiêu Long lại đóng cửa lại, quay trở lại giường.

Từ tiểu thể giới lấy ra mấy viên lõi chi thạch, tiếp tục tu luyện lõi nguyên luyện thể quyết.

Trước đó hắn đã sắp tu thành tầng thứ nhất, thêm lõi thuộc tính năng lượng của mấy viên lõi chi thạch, vừa đủ để cho Tiêu Long tu thành tầng thứ nhất của Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết: Lôi Thể.

" Rẹt Rẹt Rẹt!! "

Nắm tay siết chặt, từng đạo lõi điện xuất hiện quanh năm đám.

Sau đó chỉ thấy lam sắc lõi điện từ Tiêu Long trên người tỏa ra, da thịt m toát ra lam sắc quang mang, cuồng bạo lõi điện đem trong phòng xung quanh đồ vật phá hủy.

Hắn có thể cảm nhận được thân thể ẩn chứa cường đại lực lượng, nhưng đáng tiếc là không có đối tượng để thử nghiệm.

Sau đó Tiêu Long lại lấy ra một viên đan dược từ trong nạp giới.

Chính là lục phẩm đan dược Hoàng Cực Đan.

Lục phẩm đỉnh phong đan dược Hoàng Cực Đan, đây là một loại đan dược có thể khiến Đấu Hoàng cường giả hồng mắt, hiệu quả của loại đan dược này đơn giản cũng làm cho người phát cuồng, bởi vì hiệu quả của nó có thể khiến Đấu Hoàng cường giả sau khi ăn vào liền lập tức tăng lên một tinh, vận khí tốt sẽ tăng lên nhị tinh thực lực.

Nếu như một gã nhất tinh Đấu Hoàng cường giả ăn Hoàng Cực Đan này vào, thì hắn liền trong thời gian vài ngày ngắn ngủi sẽ trở thành một gã tam tinh Đấu Hoàng.

Phải biết rằng đến cấp bậc của Đấu Hoàng, sự chênh lệch của mỗi tinh đều là cực kỳ lớn, rất nhiều Đấu Hoàng cường giả mặc dù trải qua nhiều năm tu luyện rất vất vả nhưng cũng chỉ dừng lại ở nhất tinh nào đó, loại chuyện này gặp không ít, cho nên có thể thấy được Hoàng Cực Đan này trân quý đến mức nào!

Đương nhiên, mặc dù hiệu quả cực kỳ của Hoàng Cực Đan khiến người ta đỏ mắt, nhưng mà cũng có hạn chế rất lớn.

Một người chỉ cần ăn vào một viên, nếu như dùng viên thứ hai trở đi đối với hắn cơ bản là mất hiệu quả, thậm chí là gặp phải nguy hiểm đến tính mạng.

Nói cách khác một gã Đấu Hoàng cả đời chỉ có thể phục dụng một viên Hoàng Cực Đan!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Đột phá

Nhưng mà dù có hạn chế lớn, Hoàng Cực Đan này cũng là một loại linh dược khiến cho vô số cường giả trung tầng phải đỏ mắt, vô số người để tìm được một viên Hoàng Cực Đan thậm chí còn có thể cam tâm trả một cái giá cực lớn.

Hướng hồ trên tay Tiêu Long hoàng cực đan là trăm phần trăm tăng lên Đấu Hoàng Nhị Tinh thực lực.

Một viên Hoàng Cực Đan tiết kiệm hơn mười năm tu luyện, đây đã không thể dùng điển cuồng để hình dung.

Tiêu Long chuẩn bị sử dụng hoàng cực đan để tăng lên tu vi, hắn hiện tại là nhất tinh đấu hoàng, sau khi sử dụng hoàng cực đan sẽ tăng lên thành tam tinh đấu hoàng, đến lúc đó lấy phân quyết từ dược lão sẽ có phần thắng hơn.

Không sai, Tiêu Long không có ý định sẽ nhẹ tay với dược lão.

Tại trường hợp xấu nhất, Dược Lão không chấp nhận cùng hắn giao dịch, như vậy hắn cũng chỉ có thể dùng vũ lực để đoạt lấy.

Bây giờ Dược Lão mặc dù chỉ là linh hồn thể, nhưng hắn còn có Dị Hỏa, có thể phát huy ra Đấu Hoàng sức chiến đấu.

Cho dù có Demon Armor cùng Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, Tiêu Long muốn chiến thắng cũng rất khó khăn, cho nên tăng lên tu vi trước cho an toàn.

Nghĩ đến đây Tiêu Long đem Hoàng Cực Đan nuốt vào miệng, sau đó khoanh chân ngồi xuống tu luyện, vận chuyển Hư Vô Quyết tu luyện.

Theo Hoàng Cực Đan được lực tan ra, đại lượng năng lượng xuất hiện tại Tiêu Long thể nổi sau đó bắt đầu lan rộng ra toàn bộ kinh mạch.

Ngay tại đạo năng lượng khổng lồ này vừa xuất hiện, một cỗ kinh khủng hấp lực đem năng lượng khổng lồ thôn phệ từng chút từng chút một.

Rất nhanh toàn bộ năng lượng đều bị thôn phệ không còn.

Sau đó bị thôn phệ năng lượng khổng lồ nhanh chóng bị luyện hóa, biến thành vô cùng tinh khiết năng lượng theo kinh mạch lan rộng ra khắp góc ngách thân thể.

Thời gian từ từ trôi qua, Tiêu Long tại trong phòng tiến hành bế quan tu luyện.

Mãi đến một tuần sau đó, hắc mới rời khỏi phòng, tu vi cũng từ nhất tinh đấu hoàng tăng lên đến tam tinh đấu hoàng.

Tu luyện Thiên Giai công pháp quả nhiên là dễ làm việc, tốc độ tu luyện vô cùng nhanh chóng.

Nếu là lúc trước tu luyện địa giai công pháp Thôn Thiên Phệ Địa Quyết thì hắc phải tốn ít nhất một tháng mới có thể luyện hóa xong hoàng cực đan được lực.

Vừa mới đi ra khỏi phòng, Tiêu Long liền nhìn thấy Huân Nhi thân ảnh.

Huân Nhi hôm nay, thay đổi một bộ trang sức màu xanh nhạt, thanh đạm nhanh sắc, lại khiến cho thiếu nữ thêm vài phần thanh thuần, một cái quần dài bó sát chân, đem mảnh khảnh thon dài đùi đẹp bao lại, lộ ra đường cong.

Chân dài, kiều đồn, bộ ngực đang bắt đầu phát dục, Huân Nhi hiện tại, không thể nghi ngờ rất giống diệu linh thiếu nữ trên địa cầu, tràn ngập sức sống cùng mê người thanh xuân hơi thở, đương nhiên, không thể không nói đến cổ đậm nhả độc đao khí chất.

Nhìn thấy Tiêu Long xuất hiện, Huân Nhi một mặt không vui đi tới.

" Tiêu Long ca ca, ngươi vẫn không thay đổi, vừa mới trở về được hai ngày liền đắm chìm vào tu luyện. " Huân Nhi một mặt không vui nhìn Tiêu Long nói.

" Không có cách, thực lực ta vẫn còn yếu, nếu không cố gắng tu luyện, làm sao có thể vãn đỉnh đại lục được. " Tiêu Long lắc đầu nói.

" Tiêu Long ca ca tâm cũng thật đại a. " Huân Nhi cười nói.

Đây là nàng chân thật lời nói.

Tại cái nhìn của nàng, Tiêu Long không chỉ có thiên phú tốt, lại là một người chăm chỉ nỗ lực tu luyện, gặp được nhiều kỳ ngộ, hắc thật có khả năng trở thành Đấu Thánh nổi danh khắp đại lục.

Bây giờ hắc còn trẻ, chỉ mới mười bảy tuổi thôi, đợi thêm mười năm nữa hắc thành tựu khó mà đo lường.

Nếu như Tiêu Long sinh ra tại Cổ Tộc, e là không có người so được với hắc, kể cả sở hữu hoàn mỹ Đấu Đế Huyết Mạch nàng cũng so ra kém hắc.

Tiêu Long không nhịn được trêu ghẹo nói: " Tiểu nha đầu mặc đẹp như vậy làm gì? Chẳng lẽ hẹn hò cùng người khác sao? "

" Tiêu Long ca ca, ngươi hôm nay có thể bỏ ta đi dạo được không, đừng để tâm đến những chuyện khác. " Huân Nhi mong đợi nói.

" Không thành vấn đề! Nhắc mới nhớ, đây còn là lần đầu tiên ta cùng Huân Nhi đi dạo chung đi. " Tiêu Long cười nói.

" Bây giờ mới nhận ra sao, Tiêu Long ca ca thật đúng là ngốc. Làm gì có ca ca nào lại chưa từng mang muội muội đi ra ngoài chơi dù chỉ một lần. Thật không biết vị kia Tuyệt Nữ thích ngươi ở điểm nào. " Huân Nhi khinh bỉ nhìn Tiêu Long nói.

" Đương nhiên là bởi vì ta mị lực rồi. "

" Ta không cảm thấy ngươi có cái gì mị lực. "

" Huân Nhi, ngươi bắt đầu học xấu, trước kia thường xuyên leo đèo theo sau ta ngoan ngoãn Huân Nhi nơi nào rồi. "

Tiêu Long một bộ "thương tâm" nói.

" Tiêu Long ca ca, ngươi còn không mau đi. "

Huân Nhi vội vàng âm thanh truyền đến, chỉ thấy nàng lúc này đã đi trước hắc được một lúc.

"Được rồi. " Tiêu Long thở dài một tiếng nhanh chân đi theo.

Quả nhiên vẫn là tiểu Thanh Lâm tốt nhất, mỗi lần đi dạo cùng nàng Tiêu Long đều cảm thấy vui vẻ hơn nhiều.

Bắt đầu đi lác lác đầu, Tiêu Long tâm tình đại hảo, cũng là cười mấy cái, hai người vừa đi vừa nói chuyện, nửa đường cũng gặp một ít tộc nhân, nhìn thấy hân cùng Huân Nhi thân mật đàm tiếu bộ dáng, đều không khỏi lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Cùng Huân Nhi đi dạo

Mang theo Huân Nhi đi trên ngã tư đường một lúc, cuối cùng tiến vào một trung hình khu buôn bán ở phía nam thành, loại trung hình khu buôn bán này, trong Ô Thần thành cũng chỉ có vài cái, phân biệt bị tam đại gia tộc nắm giữ, Tiêu Long đến phường thị này, là nơi Tiêu gia bọn họ nắm giữ...

Nói là nắm giữ, còn không bằng nói là duy trì trật tự và an toàn của khu buôn bán, mà thù lao, là của dong binh hoặc thương nhân, sau khi giao dịch hoặc mở cửa hàng sẽ phải nộp thuế cho gia tộc, đây là quy củ của đấu khí đại lục từ trước đến nay, cũng rất ít thấy có người đến đảo loạn.

Từ cửa của khu buôn bán đi vào, còn có hai hộ vệ của Tiêu gia, bọn họ hiển nhiên cũng biết hai người Tiêu Long cùng Huân Nhi, nhìn bọn họ đi đến, đều là ngăn ra, sau đó lập tức thoáng khom người.

Khẽ gật đầu, Tiêu Long lập tức đi vào, nhìn dòng người đi lại không thôi kia, nhìn không được liếm liếm môi, khó trách gia tộc quản lý khu buôn bán nghiêm khắc hơn, lợi nhuận từ nhân khí, chỉ sợ sẽ không ít...

"Tiêu Long ca ca, ngươi còn nhớ sợi dây chuyền này a." chỉ thấy Huân Nhi ngón tay đụng vào trên cổ sợi dây chuyền màu xanh nhìn Tiêu Long mỉm cười nói.

Tiêu Long cùng thiếu nữ bên cạnh sóng vai mà đi, ngửi mùi thơm thanh nhã của thiếu nữ, nghiêng đầu nhìn về trên cổ nàng sợi dây chuyền, cười nói: "Đương nhiên là ta nhớ, là lễ vật duy nhất ta tặng cho ngươi trước khi ta rời khỏi Ô Thần Thành."

"Tiêu Long ca ca nói là nhờ người đặt làm sợi dây chuyền này cho ta, bây giờ chúng ta có thể đi đến nơi đó xem sao? Có thể làm sợi dây chuyền tinh xảo và xinh đẹp như vậy, người đó nhất định là rất khéo tay." Huân Nhi cười khẽ nói.

Nghe vậy Tiêu Long ánh mắt hơi đảo một cái, rồi nói: "Người đó bây giờ hẳn là không còn ở Ô Thần Thành."

Sợi dây chuyền đó là hân từ Đại Quang Cầu lấy ra, Ô Thần Thành làm sao có thể có bán a.

"Vậy sao?" Huân Nhi một mặt tiếc nuối nói.

Hai người sóng vai đi trên đường phố, giống như trai tài gái sắc một dạng, hấp dẫn không ít ánh mắt.

Khi nhìn đến Tiêu Long trước ngực Nhị Phẩm Luyện Dược Sư huy chương, ánh mắt đều mang đầy vẻ khiếp sợ, sau đó ánh mắt liền hiện lên tôn kính.

"Huân Nhi, ngươi cùng ta đơn độc đi ra ngoài như vậy, lại không mang theo vị bằng hữu kia theo, thật thích hợp sao?" Tiêu Long nhìn Huân Nhi thâm ý cười nói.

Nghe vậy Huân Nhi hơi sững sờ một cái, sau đó cười nói: "Quả nhiên là không giấu được ngươi a, lại phát hiện ra Lăng Ảnh tồn tại, Tiêu Long ca ca thật xuất chúng a."

Tu hành hắc ám hệ công pháp Lăng Ảnh rất giỏi trong việc ẩn nấp, hơn nữa tu vi của hân còn cao hơn Tiêu Long nhiều.

Có thể phát hiện ra Lăng Ảnh tồn tại, Tiêu Long quả thật không tầm thường.

"Tiêu Long ca ca sẽ không làm hại ta, đúng không." Huân Nhi nhìn Tiêu Long cười nói.

"Đó là đương nhiên, bất quá để ta tò mò hơn là ngươi thân phận, ngươi rốt cuộc vì điều gì mà tới Tiêu Gia a." Tiêu Long hài hước cười nói.

Nghe vậy Huân Nhi trầm mặc cười cười, không nói gì.

Nhìn thiếu nữ im lặng không nói, trên môi Tiêu Long nổi lên ôn thuận nụ cười, vỗ nhẹ đầu cô gái, dùng thanh âm chỉ có hai người nghe thấy, thấp giọng cười nói.

"Tuy không biết thân phận của ngươi, có bối cảnh thế nào, bất quá, ta chỉ biết, ngươi là muội muội của ta, mặc kệ sau này thế nào, nhớ kỹ, đứng sau

lưng ta, trời có sập xuống, ca ca cũng giúp người chống đỡ! "

Dừng chân lại, Huân Nhi xinh đẹp hai mắt, nhìn theo thiếu niên tiêu sái đi trước, sững sốt một lúc. Sau đó lại sò lên trên cổ dây chuyền, ánh mắt hơi phức tạp không biết là đang nghĩ gì.

Nhìn xem Tiêu Long bóng lưng, Huân Nhi rút cuộc cũng hồi thần lại, khẽ cười ôn nhu nhanh chóng đuổi theo phía sau thiếu niên.

Dòng người trùng trùng đi lại trong khu buôn bán, thiếu nữ cười nhẹ, thanh nhã đáng người, giống như hoa sen, thanh nhã lạnh nhạt...

Hai người đi đi lại lại, cũng chậm rãi tiến vào trung tâm của khu buôn bán. Vật phẩm được bán ở đây so với bên ngoài quý giá hơn rất nhiều, cho nên, người có thể đi vào nơi này mua sắm, trong Ô Thần Thành coi như có vài phần thực lực.

Tiêu Long cũng không có muốn mua thứ gì, chủ yếu là mua cho Huân Nhi, đôi lúc nhìn thấy một ít đồ vừa mắt thì mua về cho những người khác.

Lúc này, Huân Nhi liền đi đến một cái cửa hàng sạch sẽ.

Bàn tay trắng nõn mềm mại cầm lên một chiếc vòng tay màu xanh nhạt, chất liệu của vòng tay rất bình thường, chỉ thêm vào một ít băng ngân, làm cho người ta cảm giác mát lạnh, rất thích hợp đeo vào mùa hè, tuy chất liệu bình thường, bắt quá nhìn cũng rất thanh nhã...

Nhìn thấy Huân Nhi nhìn kỹ vòng tay như vậy, Tiêu Long nhìn chủ cửa hàng nói.

" Lão bản, bán cho ta chiếc vòng tay này. "

" Thiếu gia, người thật tinh mắt, chiếc vòng tay này là tốt nhất trang sức ở chỗ này, giá cả rất tiện nghi, chỉ 15 kim tệ mà thôi. " lão bản cười nói.

" Ta mua. "

Lấy ra năm đồng kim tệ, Tiêu Long đưa cho lão bản.

" Tiêu Long ca ca, đây chỉ là một cái vòng tay bình thường thôi, người không cần phải... "

" Ta là mua về cho Lam Nguyệt, chiếc vòng tay này rất thích hợp với nàng. "

" Tiêu Long ca ca!! "

" Ha ha, ta chỉ đùa thôi, đừng để ý. "

" Nếu người còn tiếp tục như vậy nữa, ta sẽ không để ý đến người. "

Huân Nhi một mặt hàm lực phòng má không vui nín, bộ dáng rất đáng yêu.

" Chiếc vòng tay này xem như là ta tạ lỗi lễ vật. " Tiêu Long cười nói.

" Như vậy còn tạm được, ta tha thứ cho người, Tiêu Long ca ca. " cầm lấy vòng tay, Huân Nhi trước đó không vui liền biến mất không còn.

" Để ta đeo lên giúp người. "

" Ừm. "

Từ trên tay Huân Nhi tiếp nhận vòng tay, Tiêu Long cầm lấy tay Huân Nhi, từ từ cho nàng đeo lên.

Huân Nhi xinh đẹp gương mặt hiện lên ý cười.

" Huân Nhi! "

Lúc này, một đạo quen thuộc âm thanh truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Tiêu Viêm khó chịu

Chỉ thấy Tiêu Viêm từ phía xa đi về phía hai người.

Nhìn thấy đang nắm tay Huân Nhi Tiêu Long, Tiêu Viêm trong mắt hiện lên một tia địch ý.

Bây giờ Tiêu Viêm tâm tư còn không có ở ba năm sau kiên cường ảm đạm như vậy, cho nên hắn địch ý bị Tiêu Long cùng Huân Nhi phát hiện.

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi cũng đến phường thị đi dạo a. " vội vàng rút tay ra khỏi Tiêu Long bàn tay, Huân Nhi nhìn Tiêu Viêm nhàn nhạt nói.

" Ta làm phiền các ngươi sao. " Tiêu Viêm sắc mặt hơi không vui nhìn hai người nói.

" Không có a, ta chỉ đang cùng Tiêu Long ca ca đi dạo. " Huân Nhi một mặt không để ý cười nói.

" Đi dạo? Ta thấy không giống, không có ai đi dạo lại thân mật nắm tay nhau như vậy. " Tiêu Viêm hừ lạnh một tiếng nói.

Tiêu Long hơi nhíu mày một cái nhìn Tiêu Viêm.

Tiêu Viêm tiểu tử này không chút nào che dấu với hắn địch ý, điều này để cho Tiêu Long trong lòng cũng có chút khó chịu.

Tiêu Viêm giống như còn chưa nhận ra mình lúc này tình cảnh.

Bây giờ hắn đã không phải là trước kia Ô Thần Thành thiên tài Tiêu Viêm, mà là một cái mất đi Đấu Khí phế vật mà thôi, không biết ảm đạm vừa mở miệng ra là đắc tội người.

Huân Nhi cũng có chút bất mãn nhìn Tiêu Viêm nói.

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi rốt cuộc muốn nói gì? Ta cùng Tiêu Long ca ca thật sự là đang đi dạo, hắn chỉ giúp ta đeo lên vòng tay mà thôi. "

" Hắn tại sao phải tặng ngươi vòng tay? "

" Ca ca tặng muội muội lễ vật là chuyện rất bình thường đi, cũng không phải là chuyện mờ ám, tại sao lại không được tặng. " lần này là Tiêu Long lên tiếng nói.

Sau đó hắn lại nói tiếp.

" Ta chưa từng cùng Huân Nhi đi dạo, hôm nay mang nàng đi ra ngoài, đây là chuyện rất bình thường. "

Hắn cũng không muốn quản Tiêu Viêm cái này ăn dấm vương ý nghĩ.

Hắn chỉ là cùng Huân Nhi đi dạo mà thôi, sẵn tiện trò chuyện đôi lời, hai người bọn hắn hơn bốn năm không gặp, có nhiều chuyện nói với nhau.

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi mau xin lỗi Tiêu Long ca ca, là ngươi không đúng. " Huân Nhi không vui nhìn Tiêu Viêm nói.

Nhìn thấy Huân Nhi lại đi bênh vực Tiêu Long, Tiêu Viêm trong lòng càng thêm không vui.

" Được rồi, Huân Nhi, bỏ qua đi. Có lẽ do hắn vừa mới mất đi Đấu Khí cho nên tâm trạng vẫn còn bị kích động, không kiểm soát được bản thân hành vi. " Tiêu Long kéo lại Huân Nhi cánh tay lắc đầu nói.

" Buông tay!! "

Nhìn xem Tiêu Long kéo lấy Huân Nhi tay ngọc, Tiêu Viêm không khỏi tức giận quát lớn.

Bây giờ đang ở phường thị trên đường, Tiêu Viêm tiếng quát tự nhiên hấp dẫn không ít người dừng lại nhìn qua, nhất thời nghị luận sôi nổi.

" Đó không phải là Tiêu Viêm sao, hắn đang cùng người nào cãi nhau a! "

" Người kia ta biết, hắn là Tiêu Gia thiên tài Tiêu Long. Tuổi còn trẻ đã là đại đấu sư, nghe nói còn là một cái luyện dược sư, bên cạnh hắn nữ hài là Tiêu Huân Nhi, cũng là Tiêu Gia thiên tài. "

" Ta đã lờ mờ đoán ra được, phỏng chừng là Tiêu Viêm ghen ghét đi. "

" Mới thời gian trước hắn còn là thiên tài, bây giờ mất hết đấu khí trở thành phế vật, nhìn thấy người khác đi chung với mình thích nữ hài, không tức giận mới lạ. "

" Nếu là ta, e là cũng không nguyện ý đi cùng với một cái phế vật! "

.....

Xung quanh truyền đến tiếng cười nhạo cùng châm chọc, để cho Tiêu Viêm sắc mặt trắng bệch, nghiêng răng nghiêng lợi.

Những lời châm chọc này như mũi khoan ngoáy sâu vào trong tim hắn.

Ngay tại hắn chuẩn bị nói gì đó thì đột nhiên đột nhiên Tiêu Long lên tiếng.

" Mau tán đi!! "

Băng lạnh âm thanh mang theo đáng sợ uy áp khuếch tán ra xung quanh.

Tiêu Viêm lúc này bị người khác si nhục, hắn trong lòng cũng tương đối cao hứng, nhưng hắn cũng không thích bị người khác vây quanh nhìn.

Xung quanh người vây xem không khỏi hoảng sợ nuốt một ngụm nước bọt một cái, sau đó nhanh chóng rời đi.

Đối phương là một cái luyện dược sư, bọn hắn không đắc tội được.

" Tiêu Viêm ca ca, người... "

Huân Nhi muốn đi lên an ủi Tiêu Viêm thì đột nhiên Tiêu Viêm hướng về phía nàng quát lớn.

" Đủ rồi, ta không cần người thương hại! "

Đột nhiên bị Tiêu Viêm quát một tiếng, Huân Nhi thần sắc hơi kinh ngạc, tình xảo gương mặt tràn đầy ủy khuất.

Nhìn xem Huân Nhi bộ kia như muốn khóc tràn đầy ủy khuất đáng vẽ, Tiêu Viêm cũng cảm thấy mình hơi quá đáng, nhưng lời của đã nói ra, hắn cũng không rút lại được.

Ngay khi hắn định nói lời xin lỗi thì đột nhiên Tiêu Long đi lên.

" Tiêu Viêm, Huân Nhi là lo lắng cho người cho nên mới quan tâm người. Người không chỉ không cảm kích còn lớn tiếng với nàng, người không cảm thấy xấu hổ sao!!? " Tiêu Long một mặt tức giận nhìn Tiêu Viêm nói.

Bị Tiêu Long giáo huấn như vậy, Tiêu Viêm tự nhiên không cho hắn sắc mặt tốt.

" Chuyện của ta không cần người quản! "

Nói xong Tiêu Viêm liền xoay người rời đi.

" Huân Nhi, không cần phải vì hắn mà thương tâm. "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Medusa Nữ Vương tái hiện

" Ta không sao đâu, Tiêu Long ca ca. " Huân Nhi miễn cưỡng cười đáp. Sau đó nàng lại nói tiếp: " Tiêu Long ca ca, tam cảm thấy trong người không được khỏe, ta muốn quay về. "

" Để ta mang người đi. " Tiêu Long nói.

Lần đầu cùng Huân Nhi hẹn hò xem như không còn.

Mang Huân Nhi trở về phòng, Tiêu Long cũng quay trở về phòng mình.

Trên đường đi, Tiêu Long sắc mặt hơi trầm xuống, có chút đáng sợ.

Hắn quyết định, đêm nay phải dạy cho Tiêu Viêm một bài học.

Tiêu Long cũng không phải là người hiền lành, bị Tiêu Viêm đối xử như vậy, tại sao lại không đáp trả đâu.

" Oa!! " ngay lúc này một đạo nhỏ bé âm vang lên, trong ống tay áo Tiêu Long thất thải thôn thiên mãng có chút động đậy, thông qua tay áo bò ra khỏi người hắn.

Tiêu Long ôn nhu để cho thất thải thôn thiên mãng bò tới bàn tay hắn cười nói.

" Tiểu Thái, có phải là đói rồi không? Đợi ta một chút, ta sẽ mang đồ ăn ra cho ngươi. "

Lúc này thôn thiên mắng đã trải qua lần đầu tiên tiến hóa, không thể nghi ngờ là đã có đủ linh trí ban đầu, cho nên nghe Tiêu Long lời nói, nó thật là có thể nghe hiểu một ít, lập tức chớp chớp xà đồng màu tím nhạt, ngoan ngoãn nằm trên bàn tay Tiêu Long, lưỡi rắn phun ra lui vào, phát ra tiếng tê tê âm thanh nhỏ.

Đi về phòng, Tiêu Long liền để cho Tiểu Thái bỏ ở trên bàn, sau đó từ nệm gối lấy ra một ít thiên tài địa bảo cho nàng.

Nhìn xem Tiểu Thái bộ kia ham ăn bộ dáng, Tiêu Long có chút buồn cười.

Thật khó có thể tưởng tượng được nàng chính là hung danh hiển hách Medusa Nữ Vương.

Bỗng nhiên trên bàn tiểu thái tỏa ra quang mang mãnh liệt, mạnh mẽ từ trong cơ thể nó bạo dũng mà ra, sau đó Tiêu Long hơi kinh ngạc, theo phản xạ có điều kiện lùi về sau mấy bước, ánh mắt quanh co hít lại nổi lên.

Nghĩ đến điều gì đó, Tiêu Long khòe miệng nhếch lên.

Hào quang chợt lóe lướt qua, bất quá ở nháy mắt sau khi hào quang xuất hiện, hấn có thể cảm giác được rõ ràng, thôn thiên mắng bị hấn chộp vào trong tay, thân thể bỗng nhiên thành lớn lên, đồng thời, tựa hồ cũng càng mềm mại.

Cảm giác trống rỗng vây quanh cánh tay phải đã biến mất, thay thế, là một nơi mềm mại tràn ngập tính mềm dẻo...

Nơi tay chạm đến kia giống như thân thể nữ tử mềm mại bình thường mềm mại, Tiêu Long cũng không phải là lần đầu tiếp xúc, chợt nhớ tới cái gì đó, sắc mặt lập tức chỉ một thoáng trở nên hơi hồng, chậm rãi cúi đầu xuống nhìn, chỉ thấy một đôi mắt xinh đẹp sáng ngời, chính đang mang theo chút băng hàn lạnh lùng nhìn chăm chú vào mình.

Nhìn xem cá này có thể nói đẹp tới cấp bậc hoàn mỹ, thân thể mềm mại bị hấn ôm lấy, Tiêu Long không khỏi nuốt một ngụm nước miếng, trong người tà hỏa có xu hướng bùng phát.

" Lâu rồi không gặp, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương. " Tiêu Long nhìn bị hấn ôm trong ngực mỹ nhân cười nói.

Lúc này, tư thế Tiêu Long cùng thân dưới của vị nữ vương Mỹ Đỗ Toa trong truyền thuyết hung danh hiển hách này có chút kiều diễm, không chỉ có thân thể hoàn toàn bị đối phương đè xuống giường, hơn nữa bàn tay, cũng còn để tại nàng trước ngực đôi kia ngạo nhân đôi núi chưa bỏ ra.

Ánh mắt Tiêu Long ngờ ngác nhìn xem gương mặt xinh đẹp gần trong gang tấc, dung nhan này có thể nói đẹp đến vô cùng, như là kiệt tác hoàn mỹ của ông trời, cho dù là gần sát như vậy, cũng như cũ là có một cỗ lực xinh đẹp khó có thể che dấu.

Nữ nhân này, cơ hồ là vu vật trong lòng mỗi nam nhân a.

Mặc dù chiếm được đại tiện nghi để cho Tiêu Long cảm giác khoái cảm vô cùng, nhưng lúc này hấn cũng không có tâm tư từ từ thưởng thức cảm giác đó.

Medusa nữ vương hiện lên một mặt khí tức âm nhu, giữa thanh âm tê dại long người kia, ần ần mang theo sát ý lẫn nhiên: " Nhân loại, đây chính là ngươi mục đích. Biết rõ ta sẽ biến thành dạng này cho nên mới trợ giúp ta tiến hóa, sau đó đem ta thu làm sủng vật. "

Không nhìn sát ý trong giọng nói của Mỹ Đỗ Toa nữ vương, Tiêu Long nhún vai, một bộ "vô tội" nói: " Ta không có đem ngươi nuôi trở thành sủng vật, chỉ là Tiểu Thái thích đi theo ta thôi. "

" Như vậy không cần ta gọi ngươi một tiếng ... chủ nhân? "

Trong con ngươi hẹp dài của Mỹ Đỗ Toa nữ vương khom thành một vệt cong nguy hiểm, thanh âm cuối cùng thoáng có chút kéo dài, giọng nói mê hồn, làm cho khuôn mặt Tiêm Long vốn có định lực không thấp chợt đỏ hồng, thân thể có chút biến đổi, giữa hai chân, quần tựa hồ bị nổi lên rất nhiều.

Thanh âm này, quả thực là vô cùng đáng sợ

" Ngươi đây là đang đùa với lừa a, có một cái xinh đẹp vu vật nằm trong người, ta nhưng là đang rất muốn đem ngươi đè xuống. " Tiêu Long cười lạnh nói, hai bàn tay tà ác không chút khách khí bóp một cái.

Bị Tiêu Long đột nhiên đánh bất ngờ, Medusa Nữ Vương gương mặt xinh đẹp thoáng đỏ một cái, để nàng nhìn qua càng thêm mê người dụ hoặc.

" Ngươi... muốn chết! " Medusa nữ vương trong mắt sát ý ngày một nặng.

" Ngươi bây giờ không giết được ta. " Tiêu Long đắc ý cười nói.

" Ngươi nói đúng, ta bây giờ đích xác không có năng lực đánh chết ngươi, bất quá tại sau khi ta thức tỉnh, tin ta đi, ta sẽ tự tay lấy mạng ngươi! " Mỹ Đỗ Toa nữ vương khẽ nhếch đầu cao ngạo, gần giọng một chữ một lần, uẩn hàm chứa sát khí lẫn nhiên.

Bởi vì trong người thất thái thôn thiên mắng linh hồn quấy phá cho nên bây giờ cho dù nàng có muốn giết hấn cũng không thể làm được.

Đây cũng là do Tiêu Long thời gian này chăm sóc tận tình thái hết mực công lao.

"Ha ha ha, cho nên bây giờ ta có phải nên nhân cơ hội người chưa thức tỉnh, làm một chút gì đó! " Tiêu Long cười lớn một tiếng, sau đó xoay người lại, đem Medusa Nữ Vương áp dưới thân, hai bàn tay không thành thật lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Số 14, Ký niệm Đích Đạo Tặc Thư

Tại hân đem Medusa Nữ Vương đè xuống giường lúc. Trong nháy mắt, một đoàn tà hỏa từ tiểu phúc bùng bùng đốt lên, làm cho Tiêu Long hít thở thoáng có chút dồn dập.

Mặt hai người gần sát, cả tiếng hít thở của nhau cũng đều có thể nghe rõ ràng.

"Nhân loại, nếu người dám làm chuyện này với ta, ta đảm bảo sau này người rơi vào tay ta, người sẽ mỗi ngày đều ước mình được chết! " Medusa Nữ Vương trong giọng nói tràn đầy sát ý.

Hân ý hiện lên trong mắt Mỹ Đỗ Toa nữ vương càng thêm nồng nặc, lấy thân phận của nàng, còn chưa bao giờ có người dám đối xử với nàng như vậy qua, lập tức đôi mắt đẹp gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Long, trong đó bao hàm sát ý lẫn nhiên.

Mặc dù hân không sợ Medusa Nữ Vương sát ý, bất quá Tiêu Long cũng dừng lại hai tay động tác, nhưng cũng không có rời khỏi đôi kia ngạo nhân đồi núi.

Làm cảm thú vẫn là không bằng cảm thú đây, thật sự là khó lựa chọn a...

Trong phòng im lặng, ánh mắt hai người gắt gao nhìn nhau, ai cũng không chịu buông lỏng trước.

Keng!

Đột nhiên một đạo âm thanh kim loại âm thanh vang lên, Medusa Nữ Vương cảm giác đến hai tay trở nên nặng nề.

Hai cái còng sắt không biết lúc nào gắn lên cổ tay nàng.

"Vì ta an toàn đảm bảo, ừm khất người một chút! " Tiêu Long cười nói.

Đây là một đôi đặc chế còng tay, có thể để người bị còng không thể vận dụng đấu khí trong một thời gian ngắn.

Lấy Medusa Nữ Vương thì trong một thời gian ngắn là có thể thoát ra, nhưng nếu dưới Đấu Hoàng bị còng, muốn thoát ra không dễ dàng như vậy.

"Nhân loại, không nghĩ tới người còn có dạng này hứng thú ưa thích. " Medusa Nữ Vương nhìn xem còng tay cười lạnh nói.

Mặc dù bị còng tay, nhưng Medusa Nữ Vương trên gương mặt tuyệt mỹ kia cũng không hiện lên một chút sợ hãi bối rối.

"Đầu tiên ta tên là Tiêu Long, đừng cứ xưng hô ta là "nhân loại" như vậy, ta không thích. "

"Ta tại sao phải nghe theo người. "

"Bởi vì ta sau này sẽ là người Chủ Nhân, thân là sủng vật người, nghe theo lời chủ nhân là chuyện rất bình thường đi. "

Hân quyết định, mình phải chinh phục nữ nhân này, như vậy mới có cảm giác thành tựu.

"Tiểu tử cuồng vọng, trên thế giới này, có tư cách đem bốn vương gọi là chủ nhân, còn chưa có sanh ra! Ít nhất, bây giờ người còn xa xa không có tư cách."

Cười lạnh một tiếng nói, Medusa Nữ Vương quơ tay, đem Tiêu Long để trước ngực nàng hai bàn tay đánh ra, thân thể mềm mại hơi rung động, để cho Tiêu Long được bỏ mất một lần.

Bất quá rất nhanh Tiêu Long liền thất vọng rồi.

Chỉ thấy Meudsa Nữ Vương đem Tiêu Long đẩy ra khỏi giường.

Chỉ thấy trên giường kia, mỹ nữ xà với vóc người bốc lửa kia chính đang ngồi thản nhiên trên đó.

Nhận thấy được ánh mắt của Tiêu Long, Mỹ Đỗ Toa nữ vương cười lạnh. Đưa tay xé một bên chăn mềm, nhanh chóng che trên người.

Đường cong mê hoặc kia, cho dù là có chăn mềm che phủ vẫn như cũ là có vẻ cực kỳ mê người, tại bên giường, một cái đuôi rắn màu tím nhạt, nhẹ nhàng buông xuống, có chút đung đưa, phóng thích một cỗ dã tính hấp dẫn.

"Rồi ngươi sẽ thuận phục, ngươi còn chưa chứng kiến ta chỗ đáng sợ." Tiêu Long khõe miệng nhếch lên nhìn ngời ở trên giường Medusa Nữ Vương cười nói.

"Vậy thì cho ta xem thử đi, ngươi rốt cuộc có bản lĩnh gì." Medusa Nữ Vương khinh thường cười lạnh nói, nàng không tin trước mắt cái này thiếu niên có thể làm được trò trống gì.

Bây giờ Tiêu Long hoàn toàn có thể mạnh lên nàng.

Nhưng nếu hấn cho rằng nàng là loại kia bị qua một lần liền ngoan ngoãn khuất phục thì hấn phải thất vọng rồi.

"Ta có một cách thú vị hơn nhiều."

Nói xong, Tiêu Long nâng lên Medusa Nữ Vương tinh xảo cằm để cho nàng cùng hấn đối diện.

"Ngươi nghĩ sao nếu như ta nhân lúc ngươi biến trở về thất thái thôn thiên mạng sau đó in lên cho ngươi linh hồn ấn ký, sẽ rất thú vị đúng không." Tiêu Long cười tà nói.

Nghe vậy Medusa Nữ Vương thần sắc khẽ biến, trong con ngươi sát khí không chút nào che dấu.

"Ngươi dám!!"

"Ta tại sao không dám, bất quá yên tâm đi, đối với ngươi ta sẽ không dùng cách bình thường này, bởi vì ta biết ngươi là loại kia liều chết cũng sẽ không chịu người khác khống chế."

Nghe vậy Medusa Nữ Vương hừ lạnh một tiếng không nói gì.

Quả thật như Tiêu Long nói như thế, nếu thật sự bị hấn in lên linh hồn ấn ký, nàng thà chết còn hơn bị người khác nắm giữ sinh tử rě.

"Như vậy ta chỉ có thể dùng một phương pháp khác."

Nói xong, Tiêu Long liền buông ra Medusa Nữ Vương cằm, trên tay Tiêu Long nhiều hơn một quyển sách màu đen.

Đây là một quyển ma đạo thư.

Nhìn thấy quyển sách này xuất hiện, Medusa Nữ Vương bắt đầu cảm thấy bất an, đến từ sâu trong linh hồn bất an.

Quyển sách này ẩn chứa một đạo vô cùng quý dị khí tức, nàng chưa từng gặp qua.

"Đây không phải là quyển sách bình thường, tên của nó là "Số 14, Ký Niệm Đích Đạo Tặc Thư" và tác dụng của nó là..."

Nói đến đây Tiêu Long cố ý kéo dài âm thanh ra.

Medusa Nữ Vương trong lòng bất an ngày một lớn.

"Tác dụng của "Số 14, Ký Niệm Đích Đạo Tặc Thư" là có thể đặt nguyên rủa lên một cá nhân, sau đó đánh cắp người đó ký ức cùng thời gian!"

"Ngươi thử nghĩ xem, nếu như ta đem ngươi ký ức cùng thời gian đánh cắp, biến ngươi thành một cái thuần chân tiểu hài tử, rồi cấy ghép cho ngươi một đạo ký ức giả tạo, ngươi nói xem sẽ xảy ra chuyện gì."

Tiêu Long tà ác âm thanh vang vọng trong phòng, chấn động Medusa Nữ Vương lỗ tai.

Medusa Nữ Vương lúc này cũng không thể giữ được bình tĩnh.

Tại sao trên đời này lại tồn tại một thứ đáng sợ như vậy?

Nghĩ đến mình phải ngoan ngoãn gọi đối phương là Chủ Nhân một cách cam "tâm tình nguyện" đáng vể, Medusa Nữ Vương lúc này muốn từ từ tâm đầu có.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Được Trần hiện thân

Số 14, Ký Niệm Địch Đạo Tặc Thư, đến từ Strike The Blood thể giới Ma Đạo Thư, là Ma Nữ Tokoyogi Aya dùng để cướp đi Minamiya Natsuki ký ức cùng trải nghiệm, đem nàng biến thành một cái mất hết ký ức tiểu Loli.

"Medusa Nữ Vương, người nói xem ta nên cấy ghép cho người ký ức gì đây? Là ta sùng vật, tỷ tỷ hay là thê tử đây?" thân thể hơi áp sát tới, Tiêu Long nhìn Medusa Nữ Vương mặt đầy tiểu ý cười.

Nếu Medusa Nữ Vương mất hết ký ức, Tiêu Long có thể cấy ghép cho nàng một ký ức khác vào, tỷ như để nàng trở thành tỷ tỷ hắn, một cái đệ khổng cực kỳ tỷ tỷ, lại có thất thái thôn thiên mẫn đối với Tiêu Long yêu thích, không biết sẽ ra sao đây, nhất định sẽ rất thú vị a.

"Đừng cho rằng như vậy là xong, sớm muộn ta cũng sẽ đem giết chết!"

Nghiến răng nghiến lợi nói, Medusa Nữ Vương thân thể mềm mại chậm rãi ngã xuống, nhất thời, thân thể bao tại trên chăn mềm đó bị áp súc ra một cái vòng cung mê người.

Lập tức, quang mang mãnh liệt bạo xạ ra, thân thể Mỹ Đỗ Toa nữ vương, chậm rãi súc giảm, cuối cùng hóa thành con rắn nhỏ thôn thiên mẫn.

Nhìn xem nằm trên giường Thất Thái Thôn Thiên Mẫn Tiêu Long hơi tiếc nuối.

Hắn rất muốn thử sử dụng "Số 14, Ký Niệm Địch Đạo Tặc Thư" lên Medusa Nữ Vương, nhìn thấy nàng bộ kia tỷ khổng đáng vẽ.

"Nữ Vương bệ hạ!"

Ngay lúc này cửa phòng mở ra, Nguyệt Mị vội vàng từ bên ngoài chạy vào trong phòng.

Nàng vừa mới cảm nhận được Nữ Vương bệ hạ khí tức cho nên chạy nhanh đến đây.

Nhìn thấy nằm trên giường thất thái thôn thiên mẫn, Nguyệt Mị nhanh chóng chạy đến.

"Người đã làm gì Nữ Vương bệ hạ!" Nguyệt Mị nhìn Tiêu Long tức giận nói.

Nghe vậy Tiêu Long nhún mày một cái, nghiêm giọng nói: "Nguyệt Mị, chú ý một chút người lời nói, đừng quên người bây giờ thân phận."

Nguyệt Mị hơi sững sờ một cái, sau đó cúi thấp đầu thấp giọng nói: "Xin lỗi, Thiếu Gia."

Nhìn xem Nguyệt Mị một lát, sau đó Tiêu Long nảy ra một cái ý tưởng.

Sau đó chỉ thấy hắn mở ra ma đạo thư từ sắc quang mang tỏa ra từ ma đạo thư. Một cái từ sắc ma pháp trận xuất hiện ở Nguyệt Mị dưới chân, tỏa ra óng ánh từ sắc quang mang.

"Thiếu. thiếu gia, người định làm gì?" nhìn xem dưới chân ma pháp trận, Nguyệt Mị một mặt bất an nhìn Tiêu Long.

"Yên tâm đi, sẽ không có chuyện gì, người sẽ chỉ cảm thấy mình đang mơ một giấc mơ mà thôi." Tiêu Long khóe miệng nhếch lên nói.

Nhân cơ hội này hắn cũng muốn thử nghiệm xem Số 14, Ký Niệm Địch Đạo Tặc Thư năng lực. Nguyệt Mị là một cái thích hợp nhất đối tượng hiện tại.

Từ sắc ma pháp trận tỏa ra quang mang đem Nguyệt Mị cho bao phủ.

Căn phòng tỏa ra cường thịnh từ sắc quang mang không ngừng, mãi đến một lúc lâu mới kết thúc.

Nguyệt Mị hai con người dần dần trở nên mê mang.

"Bây giờ mọi chuyện mới trở nên thú vị a."

.....

Đêm đến, mọi người đều chìm vào giấc ngủ say.

Tại Tiêu Gia bên trong, một đạo vô hình thân ảnh lặng lẽ đi lại, không một người phát hiện.

Đạo thân ảnh này dừng lại tại Tiêu Viêm trước cửa phòng.

Một bình màu nhỏ có chứa màu trắng bột phần xuất hiện tại hấn trên tay.

Tại trên cửa phòng Tiêu Viêm đục một lỗ, hấn liền lấy ra màu trắng bột phần, thổi vào bên trong phòng Tiêu Viêm.

Màu trắng bột phần theo không khí nhanh chóng bay khắp phòng.

Đang ngồi trên giường tu luyện Tiêu Viêm hít vào khí gây mê, cả người giống như thoát lực, hai mắt từ từ nhắm lại bắt đầu ngã xuống giường ngủ say.

" Cạch! "

Ngay tại hấn vừa ngủ say không tới một phút, đạo thân ảnh bên ngoài đẩy cửa đi vào trong phòng m

Đạo thân ảnh này không phải là ai khác mà chính là Tiêu Long.

Tiêu Long nhìn ngủ say trên giường Tiêu Viêm một cái, sau đó lại đem ánh mắt đảo qua trên ngón tay hấn nạp giới, trong mắt lóe lên một đạo tinh quang.

Bởi vì bị mê choáng Tiêu Viêm cho nên không phát hiện ra sự hiện diện của Tiêu Long.

Để dằng gỡ ra nạp giới trên ngón tay Tiêu Viêm, Tiêu Long hai mắt lóe lên một đạo hàn mang nhìn về phía hấn.

Ngón tay phía trên phát ra một đạo lam bạch sắc hàn khí chui vào trong người Tiêu Viêm.

Đang ngủ say Tiêu Viêm thân thể hơi run lên.

Đạo hàn khí này mặc dù không thể giết chết Tiêu Viêm, nhưng cũng có thể để hấn ăn đau khổ một thời gian.

Sau đó Tiêu Long liền mang theo Nạp Giới rời khỏi Tiêu Viêm căn phòng.

.....

Tiêu Gia phía sau núi, một chỗ rộng rãi khu đất.

Tiêu Long thân ảnh xuất hiện tại trung tâm.

Nhìn trong tay nạp giới, Tiêu Long ngay lập tức sử dụng linh hồn truyền âm.

" Được tôn giả, ra gặp mặt một chút đi. "

" Tiểu tử, ngươi không đơn giản a. " một đạo âm thanh từ trong giới thiệu truyền ra.

Hắc sắc giới chỉ đột nhiên bay lên huyền phù ở trên không trung.

Hắc sắc cổ xưa giới chỉ tại trước mặt Tiêu Long lúc này huyền phù một cái, đang bay một đạo trong suốt già nua thân ảnh.

" Tiểu tử ngươi là ai? " Được Lão nhìn Tiêu Long đề phòng nói.

Hấn cùng Tiêu Long lần đầu gặp mặt, Tiêu Long vậy mà biết thân phận của hấn. Cái này không thể không khiến Được Trần kinh hãi cùng đề phòng nha.

" Tiêu Tộc Tiêu Long. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Nghe vậy Được Trần thần sắc hiện lên một đạo hứng thú.

" Không nghĩ tới đã lui bại đến mức định cư ở tòa thành nhỏ Tiêu Tộc lại xuất hiện một thiên tài như ngươi. " Được Trần cảm khái nói.

" May mắn mà thôi. " Tiêu Long thần sắc ung dung đáp.

" Như vậy, ngươi muốn gì ở ta? " Được Trần nghi hoặc hỏi.

" Ta muốn Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Phần Quyết. " Tiêu Long nhìn Được Trần cười nói.

" Ngươi vậy mà biết Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Phần Quyết. " Được Trần kinh ngạc nói, trong lòng càng thêm đề phòng.

" Không sai. " Tiêu Long trên mặt từ đầu đến cuối mang theo như vậy một vòng mỉm cười nhàn nhạt.

" Nếu là ngươi giao ra Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Phần Quyết, ta có thể đáp ứng ngươi. Sau này sẽ giúp ngươi tái tạo thân thể! Không cần nghi ngờ lời của ta, ta hiện tại là lục phẩm luyện dược sư, không bao lâu liền có thể giúp ngươi sống lại. " Tiêu Long bình tĩnh nói tiếp.

Tái tạo thân thể!

Nghe vậy Dược Trần trong lòng cũng có chút ý động.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Tiêu Long vs Dược Trần

Ở Đầu Khí Đại Lục, chết cũng không phải là tất cả. Chỉ cần Linh Hồn còn tồn tại, liền có thể một lần nữa tái tạo cơ thể sống lại.

Đương nhiên điều kiện là vô cùng hà khắc.

Nhìn xem Dược Trần bộ kia trầm tư đáng vẻ, Tiêu Long cũng không có làm phiền đối phương suy nghĩ, hắn rất mong chờ đối phương sẽ lựa chọn như thế nào.

Sau một lúc, Dược Trần giống như là có quyết định, ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Long bình tĩnh nói.

"Ta từ chối!"

"Nguyên nhân là gì?"

Nghe được Dược Trần câu trả lời, Tiêu Long cũng hơi kinh ngạc.

Dù sao tại hắn cho rằng, Dược Trần đối với cơ hội này sẽ không bỏ qua.

"Ta thừa nhận người thiên phú rất tốt, thậm chí là Viễn Cổ Bát Tộc bên trong không có mấy người so được với người. Nhưng người quá âm hiểm, ta không yên tâm được." Dược Trần nghiêm nghị nói.

Từ lúc Tiêu Long trở về Tiêu Gia, hắn hành vi đều là ở Dược Trần nhìn trong mắt.

Rõ ràng là một cái cao giai luyện dược sư, biết Tiêu Viêm chân chính tình huống nhưng lại lựa chọn bỏ mặc không quan tâm.

Biết Huân Nhi cùng Tiêu Viêm quan hệ tốt, nhưng lại cố ý xen vào phá hoại. Lại có tâm trả thù mạnh, đưa hàn khí vào trong người Tiêu Viêm cản trở hắn tu luyện quá trình cùng giới chỉ đoạt tới chính là tốt nhất minh chứng.

Tiêu Long để cho Dược Trần cảm thấy có vài điểm giống với khi sư diệt tổ Hàn Phong.

Cho Dược Trần rất không yên tâm.

Một phần khác nguyên nhân khiến hắn không đồng ý cùng Tiêu Long giao dịch cũng là vì Cốt Linh Lãnh Hóa cùng Phần Quyết.

Cốt Linh Lãnh Hóa đi theo hắn mấy chục năm qua, không phải nói muốn từ bỏ liền có thể từ bỏ.

Còn Phần Quyết là hắn liều mạng từ một cái Viễn Cổ di tích lấy ra, mặc dù hắn chưa từng tu luyện qua nhưng hắn có thể khẳng định là Phần Quyết không tầm thường, nếu không Tiêu Long cũng không muốn lấy Phần Quyết đến như vậy.

"Người xác định, không có ý định suy nghĩ lại sao?" Tiêu Long thần sắc hơi trầm xuống nói.

"Vẫn là câu nói lúc này, người quá âm hiểm, để ta rất không yên tâm." Dược Trần mặt không đổi sắc nói, ánh mắt kiên định.

"Đáng tiếc là người chọn sai đáp án rồi. Vậy thì ta không còn cách nào khác, chỉ có thể dùng vũ lực đến đoạt." Tiêu Long lạnh lùng nói, đồng thời lấy ra Gae Dearg.

"Người bây giờ chỉ là một cái linh hồn thể, lại không có thân thể để phụ thân, người cho rằng người có thể phát ra bao nhiêu sức chiến đấu."

Đây cũng là nguyên nhân tại sao Tiêu Long mang Tiêu Viêm giới chỉ tới nơi này, mục đích là đề phòng trường hợp xấu nhất.

"Cuồng vọng tiểu tử, coi như ta Dược Tôn Giả lưu lạc làm hôm nay tình trạng, cũng không phải ai tùy tiện cũng có thể chà đạp."

Trong người đầu khí chấn động, chung quanh cuồng phong nổi lên, mấy đạo sắc bén kinh phong đánh về phía Tiêu Long.

Tiêu Long vung vẩy trong tay Gae Dearg, đem đánh tới kinh phong đánh tan.

Dược Trần toàn thân khí thể kịch liệt trên mặt đất bắt đầu tăng lên. Tại xung quanh người hấn mặt đất, nhanh chóng ngưng tụ ra từng tầng từng tầng băng sương.

Băng sương mười phần quý dị, băng sương hạ mặt đất, toàn bộ đều bị kết băng.

Bạch sắc hỏa diễm như thủy triều điên cuồng hướng về phía Tiêu Long đánh tới.

"Cốt Linh Lãnh Hỏa!"

Tiêu Long nhướng mày, hấn biết Dược Trần trong tay bạch sắc hỏa diễm chính là bảng dị hỏa xếp hạng thứ mười một Cốt Linh Lãnh Hỏa diễm đặc biệt.

Lúc trước, Dược Trần vì thu hoạch đạo này Dị hỏa, thế nhưng là để chính hấn đều kém chút mất mạng.

"Cũng không phải chỉ có ngươi mới có Dị Hỏa."

Khóe miệng nhếch lên, Tiêu Long trên tay cũng xuất hiện một đạo màu xanh hỏa diễm.

"Tiểu tử ngươi ấn dấu cũng đủ sâu, không nghĩ đến Thanh Liên Địa Tâm Hỏa cũng bị ngươi đạt được." Dược Trần kiêng kị nhìn Tiêu Long nói, sắc mặt hơi khó coi.

Cốt Linh Lãnh Hỏa chính là hấn lúc này lớn nhất ý vào.

Dược Trần thế nhưng là linh hồn thể. Hấn còn chưa hoàn toàn khôi phục, đại lượng địa tiêu hao linh hồn năng lượng cùng Dị hỏa năng lượng, đối với hấn đến mười phần bất lợi.

Cho nên, Dược Trần muốn tốc chiến tốc thắng.

Nhưng Tiêu Long cũng có Dị Hỏa chuyện này để cho hấn không ngờ đến.

Màu xanh hỏa diễm cùng bạch sắc hỏa diễm va chạm, xung quanh cây cối đất đá đều bị thiêu đốt thành tro bụi không còn.

Mà Tiêu Gia người đã chú ý tới động tĩnh bên này. Có thật nhiều Tiêu gia tộc nhân đang theo lấy nơi này chạy đến.

Song phương sức chiến đấu đều không kém nhiều, không ai nhường ai.

Dược Trần cũng không khôi phục được nhiều. Bởi vì tiêu hao quá nhiều linh hồn lực cùng đấu khí khổng lồ Dị Hỏa, cho nên đã bắt đầu xuất hiện mệt mỏi đáng kể.

"Dược Trần, ngươi lựa chọn sai rồi. Hôm nay ngươi chủ định là phải giao ra Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Phần Quyết." Tiêu Long khóe miệng nhếch lên.

"Mơ tưởng!" Dược Trần quát cường nói.

"Ta cũng không có trung cầu ngươi ý kiến."

Nói xong, Tiêu Long hai tay kết mấy đạo thủ ấn.

Ngay lập tức, hai người xung quanh không gian đều xuất hiện rung động, một cái kim sắc tinh xảo đồ án.

Dược Lão ngay lập tức cảm thấy trong người lực lượng chịu đến áp chế, sắc mặt khê biến. Bởi vì đã tiêu hao có nhiều cho nên hấn không tránh khỏi trận pháp áp chế.

Số 14, Ký Niệm Đích Đạo Tặc Thư xuất hiện tại Tiêu Long trên tay, đồng thời mở ra, một đạo tử sắc ma pháp trận xuất hiện tại Dược Trần dưới chân mặt đất vị trí.

"Trải nghiệm của ngươi thuộc về ta, toàn bộ luyện đan kinh nghiệm cùng tri thức, đương nhiên còn có Phần Quyết!" Tiêu Long cười nói.

Dược Trần là một cái tốt lão sư, là một cái đáng tôn kính người.

Nhưng đáng tiếc là hấn cùng Tiêu Long đứng về phía đối lập cho nên, hấn cũng sẽ không nương tay.

Pháp trận tỏa ra cường đại quang mang, phía dưới ngọn núi tụ tập Tiêu Gia đám người cũng có thể nhìn thấy từ quang từ trong ngọn núi phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Lấy được Dị Hỏa cùng Phần Quyết

Tiêu gia gia chủ Tiêu Chiến cùng Tiêu gia Tam đại trưởng lão, đã ở dưới núi đỉnh núi, nhìn xem bên trong ngọn núi từ quang bao phủ khu vực, thần sắc chần chừ.

"Làm sao lại xui xẻo như vậy, Tiêu Gia đột nhiên lại đi đến hai cái khó lường nhân vật, hơn nữa giống như là đang chiến đấu. "

"Uy áp kinh khủng như vậy, đối phương ít nhất cũng phải là có Đấu Vương thực lực. "

"Chỉ hy vọng Tiêu Gia không bởi vì hai người chiến đấu mà bị hủy mới tốt. "

"Tộc trưởng, chúng ta nên làm gì bây giờ? "

Mấy vị trưởng lão quay đầu nhìn về phía Tiêu Chiến hỏi ý kiến.

"Cứ chờ một chút nữa xem, bây giờ bên trong cũng bắt đầu yên tĩnh rồi. " Tiêu Chiến nói.

Nghe vậy những người khác cũng chấp nhận, dù sao hai cái cường giả đang chiến đấu kịch liệt, đi lên không khác nào tìm chết.

Tại cách Tiêu Chiến đám người không xa, một cái xinh đẹp thân ảnh ngược đầu nhìn về phía ngọn núi.

"Lăng Ảnh, ngược có chắc chắn là bên trong người là Tiêu Long ca ca sao? " Huân Nhi thấp giọng nói.

"Không sai được, khí tức của Tiêu Long thiếu gia ta sẽ không nhận sai. Bất quá tiểu thư an tâm, khí tức của Tiêu Long thiếu gia không hề yếu đi, đối thủ của hắn khí tức ngày càng suy yếu. " Lăng Ảnh âm thanh truyền đến.

Nghe vậy Huân Nhi trong lòng liền yên tâm

Bất quá sắc mặt của nàng cũng không hề dịu đi.

Trong thể nội Kim Đế Phần Thiên Viêm đang xao động, chứng tỏ có một đóa Dị Hỏa khác ở gần đây, theo nàng suy đoán hoặc là Tiêu Long hoặc là đối thủ của hắn sở hữu Dị Hỏa.

Bất kể là ai sở hữu Dị Hỏa cũng không quan trọng, bởi vì dựa theo tình hình này thì người có lợi là Tiêu Long.

Bất quá đó nàng nghi ngờ là ai đang cùng Tiêu Long chiến đấu?

Được một lúc lâu, trên núi từ quang biến mất, hai đạo mạnh mẽ khí tức cũng theo đó biến mất theo.

"Khí tức biến mất rồi. "

"Chúng ta lên xem thử đi! "

"Được. "

Tiêu Chiến cùng Tam đại trưởng lão liếc nhau, sau đó bước chân tăng tốc nhanh chóng leo lên núi.

Đợi đến bọn hắn leo lên phía sau núi trung tâm khu vực thời điểm, chỉ phát hiện Tiêu Long đang đứng ở nơi đó, bên cạnh còn đứng một cái tóc lam nữ nhân.

"Tiêu Long! "

Nhìn thấy Tiêu Long xuất hiện ở nơi này, đám người không khỏi cả kinh.

"Tộc trưởng, ba vị trưởng lão. " Tiêu Long nhìn ba người nhẹ gật đầu nói, xem như chào hỏi.

Đứng một bên Lam Nguyệt không nói gì.

Lam Nguyệt cũng vừa mới chạy đến nơi này mà thôi.

"Tiêu Long, nơi này đến tột cùng là có chuyện gì xảy ra? "

Tiêu Chiến nhìn Tiêu Long gấp gấp hỏi.

"Làm phiền các vị rồi, lúc này là do ta cùng Lam Nguyệt luận bàn tạo thành, xin lỗi vì đã kinh động đến các người. " Tiêu Long ách ách nhìn ba người nói.

Tiêu Long cũng không có ý định cùng bọn hắn nói quá nhiều, mà Lam Nguyệt cũng không nói gì xem như là phối hợp với hắn nói dối.

Tại Tiêu Gia, ngoại trừ vị kia thân phận thần bí Huân Nhi ra thì nàng không để ý đến ai khác, kể cả là Tiêu Gia tộc trưởng Tiêu Chiến.

Nghe vậy Tiêu Chiến đám người không khỏi cả kinh, sau đó đồng loạt đem ánh mắt nhìn về phía Lam Nguyệt.

Bọn hắn cũng biết Lam Nguyệt là Tiêu Long mang về bằng hữu, nhưng còn nàng chân chính thực lực thì không ai biết.

Những bọn hắn cũng không nghĩ đến trước mắt trẻ tuổi thiếu nữ này lại có Đấu Vương tu vi.

Hơn nữa có thể cùng nàng đánh một trận Tiêu Long thực lực mạnh bao nhiêu?

Tiêu Chiến đám người không biết, nhưng cũng không muốn hỏi.

Có một số chuyện không biết thì tốt hơn.

"Như vậy, nếu nơi này đã không có chuyện gì, chúng ta cũng rời đi, Tiêu Long trưởng lão cùng Lam Nguyệt tiểu thư cũng nên đi nghỉ sớm đi."

Nói xong Tiêu Chiến liền dẫn theo những người khác rời đi.

"Cảm ơn người phối hợp ta." Tiêu Long nhìn Lam Nguyệt nói.

Lam Nguyệt gật đầu một cái sau đó lại hỏi: "Lấy tới Dịch Hóa cùng Phần Quyết sao?"

"Đã lấy được."

Phần Quyết thì đang ở trong đầu hắn, còn Cốt Linh Lãnh Hóa thì đang ở trong tiểu thể giới.

Hắn lấy được Dược Lão từ trước đến nay mấy chục năm trải nghiệm, Phần Quyết nội dung cũng lấy được, ngoài ra còn có kinh nghiệm cùng ký ức tri thức về luyện đan, ngoài ra còn có không ít đấu kỹ cùng công pháp.

Mất hết kinh nghiệm cùng tri thức liên quan đến luyện dược sư, bây giờ Dược Trần cũng chỉ còn lại liên quan đến tu luyện ký ức mà thôi.

Bởi vì mất đi một phần ký ức cùng Cốt Linh Lãnh Hóa, Dược Trần lại tiếp tục rơi vào ngủ say. Cũng vì nguyên nhân này mà hắn sẽ thức tỉnh chậm hơn nguyên tác một thời gian.

Tiêu Long sẽ đem giới chỉ trả lại cho Tiêu Viêm, nếu không hắn cũng sẽ không tiếp tục mất đi đấu khí.

Bởi vì chuyện này mà sau này Dược Trần thức tỉnh cũng sẽ không để cho Tiêu Viêm đi lên luyện dược sư con đường. Hắn vận mệnh sẽ thay đổi như thế nào, Tiêu Long không biết chắc được.

Sau đó Tiêu Long mang Lam Nguyệt trở về phòng.

Đi được một lúc, Tiêu Long không khỏi đem ánh mắt nhìn sang một phương hướng.

"Có chuyện gì sao?" Lam Nguyệt nghi hoặc hỏi.

"Không có gì." Tiêu Long lắc đầu nói.

Người cũng đã đi, quan tâm làm gì nữa.

Mang Lam Nguyệt trở về phòng, Tiêu Long liền đi một chuyến đến phòng Tiêu Viêm, đem hắn giới chỉ trả lại, sau đó mới quay về phòng mình.

Mở cửa phòng đi vào, đập vào mắt hắn là một cơ thể hoàn mỹ trần truồng bị một lớp chăn đè lên, vũ mị động lòng người, khiến cho bất kỳ nam nhân nào khí huyết cũng phải sôi trào.

Đem trên người quần áo ngoài thoát ra, Tiêu Long bò lên giường ôm lấy Nguyệt Mị.

"Thiếu... thiếu gia..."

"Người còn không chịu đi, có phải là còn muốn ta hay không?"

"Ừm."

Nguyệt Mị gương mặt đỏ bừng một mảnh, ngượng ngùng gật đầu.

Xà Nữ quả nhiên là bạo gan a.

Trong lòng cảm thán một tiếng, Tiêu Long một lần đè lên Nguyệt Mị cái kia gọi cảm giác người.

Trong căn phòng một lần nữa vang lên từng đạo đồ mặt tiếng ngâm sướng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Đấu Giá (1)

Sáng hôm sau, Tiêu Long tỉnh dậy, từ trong phòng đi ra.

" Tiêu Long ca ca!! "

Ngay lúc này, một đạo bích lục thân ảnh nhảy vào trong người hắn.

" Chào buổi sáng Thanh Lâm. " ôm lấy Thanh Lâm, Tiêu Long cười ôn nhu nói.

" Tiêu Long ca ca, đi chơi với ta, Lam Nguyệt tỷ tỷ cùng Tiểu Y Tiên tỷ tỷ đều bế quan rồi, Từ Chân cũng không có ở đây, không ai chơi với ta. " Thanh Lâm sắc mặt hơi buồn bã nói.

" Là như vậy a, hôm nay để ca ca bồi tiếp Thanh Lâm đi chơi a. "

" Cảm ơn người, ca ca. "

Thanh Lâm sắc mặt liền trở nên vui vẻ.

Lúc này Nguyệt Mị từ trong phòng Tiêu Long đi ra, gương mặt nàng còn hơi đỏ, tràn đầy mê người.

" Nguyệt Mị tỷ tỷ, người tại sao lại từ trong phòng ca ca đi ra a? " Thanh Lâm nhìn Nguyệt Mị ngẩn thơ nghi hoặc hỏi.

" Ta... ta là đến đánh thức thiếu gia dậy. " Nguyệt Mị cười cười nói.

" Vậy sao. " nghe vậy Thanh Lâm gật đầu một cái, không có tiếp tục để ý.

" Nguyệt Mị, người ở đây bảo vệ Lam Nguyệt cùng Tiểu Y Tiên, ta mang Thanh Lâm đi Mễ Đặc Nhĩ Phòng Đấu Giá một chuyến. " Tiêu Long nhìn Nguyệt Mị dặn dò.

" Vâng thưa thiếu gia. " Nguyệt Mị gật đầu cung kính đáp.

Sau đó Tiêu Long liền mang theo Thanh Lâm rời khỏi biệt viện, đi ra khỏi Tiêu Gia. Bước như bay đến hội đấu giá lớn nhất Ô thần thành.

Sau đó hai người tiến về phòng đấu giá cuối ngã tư.

Tại cửa vào, vài tên hộ vệ cảnh giác nhìn hắn, Tiêu Long cùng Thanh Lâm cước bộ không dừng, trực tiếp đi vào.

Vừa vào trong, cảm giác nóng bức giống như là bay đi đầu mất, thay vào đó là một loại cảm giác mát lạnh tuyệt vời, bên trong và bên ngoài quả thật khác xa nhau.

" Ca ca, chúng ta là tới đây gặp Nhã Phi tỷ tỷ a. " Thanh Lâm con người nhìn xung quanh hỏi.

" Không sai, trở về Ô Thần Thành cũng lâu như vậy rồi, cũng nên đến xem nàng như thế nào. " Tiêu Long gật đầu nói.

Tìm được một thị nữ dẫn đường, Tiêu Long cùng Thanh Lâm đi vào phòng đấu giá đang cử hành.

Vừa vào trong, chung quanh nhất thời tối lại, tiếng huyền nhạc không ngừng truyền vào tai làm Thanh Lâm không khỏi cảm thấy nhức đầu.

Phòng đấu giá rất lớn, dung nạp ngàn người cũng không thành vấn đề, lúc này, tại trung tâm phòng đấu giá, ở dưới ngọn đèn, một nữ nhân xinh đẹp mặc bộ quần áo màu đỏ đang đứng, dùng vẻ vũ mị khiến mọi người ngây ngất mà giăng giải về món đồ đang được mang ra.

Dưới tiếng hô yêu kiều, thanh thúy của nữ nhân này, kiện đồ vật không tính quá trân quý, giá đang tăng lên với một tốc độ chóng mặt.

Tiêu Long mang theo Thanh Lâm tìm một chỗ ngồi xuống, từ từ nhìn xem phía dưới ánh đèn Nhã Phi đang đấu giá vật phẩm.

Nhã Phi thật sự rất hợp với công việc này, nàng xinh đẹp lúc này hoàn toàn biểu hiện ra người.

Nhã Phi danh khí vô cùng lớn, gần như cả Ô Thần thành không ai không biết, sự thành thực mỹ lệ, thực lực cường đại, đủ để làm cho rất nhiều nam nhân sẵn sàng phủ phục dưới gấu quần nàng.

Mà nữ nhân thành thực này là thuộc về hấn.

Nhã Phi cũng phát hiện Tiêu Long đến, bất quá bởi vì đang đấu giá cho nên nàng cũng chỉ liếc nhìn qua một cái mà thôi.

"Nhã Phi tỷ tỷ thật lợi hại."

Nhìn xem khiến cho vô số người bỏ tiền ra đấu giá đồ vật, mị lực bắn ra bốn phía Nhã Phi, Thanh Lân cũng hiện lên thần sắc hâm mộ.

Cho dù là nữ nhân, đứng trước Nhã Phi cũng có mấy phần âm đạm.

"Không cần hâm mộ, Thanh Lân sau này lớn lên cũng sẽ xinh đẹp như Nhã Phi." vuốt nhẹ Thanh Lân mái tóc dài, Tiêu Long cười nói.

"Ca ca, người nói là thật." Thanh Lân thần sắc mong đợi nói.

"Ta làm sao có thể lừa gạt Thanh Lân đâu, người sau này cũng sẽ trở nên xinh đẹp không kém nàng."

Thanh Lân bây giờ còn chưa trưởng thành, nhưng nàng cũng rất đáng yêu, đợi thêm sáu bảy năm nữa, nàng sẽ trở thành một cái nghiêng nước nghiêng thành đại mỹ nữ.

Thanh Lân không khỏi có chút chờ mong mình trưởng thành đáng về.

Sau đó Tiêu Long ánh mắt hấn chậm rãi đảo qua, rồi tiếp tục quan sát mọi người trong phòng đấu giá.

"Bọn hấn là...." đột nhiên Tiêu Long thấy hai vị trung niên nhân đang ngồi ở ngay hàng đầu.

Tộc trưởng của 2 gia tộc khác nổi danh cùng với Tiêu gia ở Ô Thần thành, Gia Liệt Đoàn gia tộc, Áo Ba gia tộc, cũng có mặt ở nơi đây.

"Bọn hấn làm sao lại xuất hiện ở nơi này a? Không lẽ nơi này xuất hiện thứ gì khiến cho hai vị tộc trưởng động tâm?" Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Càng để cho Tiêu Long nghi hoặc là không thấy Tiêu Chiến xuất hiện.

Bất quá sau đó hấn liền nghĩ đến.

Hiện tại Tiêu Gia đã khác trước, có hấn tài nguyên đưa tới, ở cái này Ô Thần Thành thì có gì có thể khiến cho Tiêu Chiến động tâm được, hấn không tới cũng là chuyện bình thường.

Cũng không thể không nói, Nhã Phi quả thật là khéo léo, mỗi lần nàng cười, đều làm trong phòng bầu không khí tăng lên, mà nhất thời, nữ nhân này còn có thể liếc mắt đưa tình về phía người vừa đưa ra giá.

Không khí trong phòng đấu giá, vì nữ nhân này mà vẫn ở cao trào.

Tiêu Long thật đúng là có chút ghen, bất quá nếu là vì công việc hấn còn có thể chấp nhận, dù sao cũng chỉ là nàng đang dụ dỗ mấy con cừ non non nớt tiền mà thôi, nàng cũng không có làm cái gì cùng đối phương có vượt qua giới hạn.

"Các vị, buổi đấu giá này đã sắp đi đến hồi kết, sau đây là hôm nay quý giá nhất vật phẩm, mọi người nhất định sẽ cảm thấy hứng thú với đi, Nhã Phi cũng không tiếp tục nhiều lời, sau đây là vật phẩm kế tiếp."

Vừa đấu giá xong một vật phẩm, Nhã Phi vừa cười nói, vừa vung tay lên, nhất thời một gã người hầu liền bùng lên một cái mâm ngọc, trên đó có một cái bình ngọc nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Đấu Giá (2)

"Đây là nhị phẩm đan dược."

Nhẹ nhàng cầm lấy cái bình, thanh âm vũ mị của Nhã Phi, nhất thời làm cho toàn trường yên tĩnh, một lát sau, âm thanh bàn tán vang lên, tại trên đại lục này, thứ mà mọi người truy cầu nhất, chính là đan dược do luyện dược sư điều chế ra.

"Vật này tên là Trúc Cơ Linh Dịch, có hữu hiệu với những người dưới đấu giá, dùng thứ này cho vào nước rồi tu luyện trong đó, có thể tăng lên tốc độ tu luyện!! Các vị nếu muốn cho tử tôn mình trở thành một thiếu niên thiên tài, vậy không thể bỏ qua được vật này a."

Đôi môi đỏ mọng tràn đầy hấp dẫn của Nhã Phi nhẹ mở, âm thanh nũng nịu vang lên, khiến cho không ít kẻ đầu khóp xương như mềm cả ra.

"Trúc cơ linh dịch? Có thể tăng lên tốc độ tu luyện đấu khí? Nhã phi tiểu tử, ở giai đoạn đó, tựa hồ không thể dùng đan dược được?" không ít người không nhịn được hỏi lại.

Ai cũng biết giai đoạn đấu khí kinh mạch rất yếu đuối, không thể sử dụng đan dược hay thuốc phụ trợ tu luyện, nếu không sẽ có thể khiến cho kinh mạch gặp phải tổn thương, tệ hơn một chút thì chính là trở thành phế nhân.

"Thứ linh dịch này đã được Cốc Ni đại sư của phòng đấu giá chúng ta thẩm định qua, phẩm giai là nhị phẩm, dược lực ôn hòa, tuyệt đối không có vấn đề gì, các vị xin cứ yên tâm." Nhã Phi cười nói.

Tự thân Cốc Ni đại sư thẩm định, thanh âm trong phòng tức thì nhỏ đi nhiều, ai chẳng biết, Cốc Ni đại sư là nhị phẩm luyện dược sư, ngay cả tam đại tộc trưởng thấy hắn, cũng không dám có chút gì chậm trễ.

Tiêu Long nhàn nhã ngồi ở trên ghế, trong lòng liền hiểu ra.

Chẳng trách tại sao Tiêu Chiến không hứng thú với buổi đấu giá này, hóa ra là vì những vật phẩm quan trọng của buổi đấu giá ngày hôm nay là do hắn mang tới đấu giá.

Tiêu Chiến làm như vậy cũng không sai.

Hiện tại Tiêu Gia không thiếu nhất chính là đan dược, đặc biệt là nhị phẩm đan dược, nhất phẩm đan dược loại này.

Đan dược của Tiêu Long luyện chế không chỉ trợ giúp cho Tiêu Gia đệ tử tu luyện, còn có giao bán trên phường thị để kiếm lời.

Trước khi giao bán đan dược ra ngoài, Tiêu Chiến đem một ít đan dược ra bán đấu giá, chắc là muốn kiếm lời tiền của hai cái gia tộc một phen.

Một núi không thể có ba hồ, không bao lâu nữa, Tiêu Chiến cùng ba vị tộc trưởng có thể tu luyện đột phá Đấu Linh, đến lúc đó Ô Thần Thành liền chỉ thuộc về Tiêu Gia.

"Linh dịch giá khởi điểm là tám ngàn kim tệ, mời các vị ra giá."

Nhã Phi cười nói, ánh mắt đảo một vòng, cuối cùng dừng lại ở tối phía trước, tam đại tộc trưởng, nàng biết rất rõ, ba vị này mới là nhân vật cạnh tranh chủ yếu.

"Tám ngàn năm trăm!!"

Nhã Phi vừa nói xong, lập tức có người báo giá.

"Chín ngàn năm trăm!" âm thanh tăng giá, theo sát sau.

Trong phòng giới cách không ngừng tăng lên, chỉ trong chốc lát, đã tới 1 vạn 3 ngàn rồi.

Tranh đoạt giằng co trong chốc lát, thanh âm trả giá yếu bớt dần, cùng lúc đó, một vị lão giả ngồi ở tối phía trước thân nhiên lên tiếng: "2 vạn."

Báo giá vừa ra, thanh âm trong sân lập tức lắng xuống, một vài người nhìn thấy lão giả này, không khỏi uể oải ngồi xuống, bọn họ thật là không có thực lực cùng Gia Liệt Đoàn gia tộc tranh đoạt a.

"Hắc hắc, Gia Liệt Đoàn Tất, con người nghe nói mới bắt đầu đấu khí, muốn mua về cho hắn a." một gã trung niên nam tử cười nói.

"Áo Ba Mạt, ta mua cho ai không liên quan gì đến ngươi." Gia Liệt Đoàn Tất rõ ràng không ưa gì hán tử này, cười lạnh nói.

"Vậy phải xem ngươi có thể tranh đoạt nổi không, ngươi có tiền cũng không phải chỉ có mình ngươi."

Sau đó Áo Ba Mạt cũng mở miệng hô: "2 vạn 3 ngàn!!"

"2 vạn 5!!"

Không tới mười phút thời gian, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, hai người dĩ nhiên giống như ác cẩu tranh ăn, đem giới cách lên tới 3 vạn.

Nhìn này cơ hồ hai người đang tức giận liều mạng, tràng nội tất cả mọi người đều thở dài một hơi nuối tiếc, cho dù bọn họ có đủ tư kim, cũng không có cái thực lực cùng tam đại gia tộc tương tranh, dù sao, Ô Thần Thành tam đại gia tộc, mỗi cái gia tộc, ít nhất đều có ba vị đại đấu sư cấp bậc cường giả.

Kinh tế mặc dù được coi là căn nguyên của gia tộc cường đại, bất quá nếu là không có võ trang lực lượng bảo hộ kinh tế, cho dù có được nhiều tiền,

cũng không thể ngạnh đứng dậy.

Cho nên, mọi người ở đây, đều là thức thời không có tham dự hai gia tộc cạnh tranh.

" 4 vạn." Gia Liệt Tất cắn răng hô.

" Người thắng, " Áo Ba Mạt thân nhiên nhìn hắn nói.

" Hừ! " Gia Liệt Tất hừ lạnh một tiếng cũng không nói gì.

Dù sao mua được Trúc Cơ Linh Dịch, dùng bốn vạn kim tệ cũng đáng.

Nếu như Tiêu Long biết Gia Liệt Tất trong lòng ý nghĩ nhất định sẽ khinh thường một tiếng.

Trúc Cơ Linh Dịch không phải là Trúc Cơ Đan, nếu sử dụng riêng hòa tan vào nước tắm sẽ không thể dùng ra được toàn bộ tác dụng.

Trúc Cơ Linh Dịch nếu như phối hợp với Thông Mạch Đan để gia tăng cường độ kinh mạch, sử dụng lúc có thể trực tiếp nuốt vào mới có thể có tác dụng lớn nhất, có thể hấp thu toàn bộ được lực.

Áo Ba Mạt ở một bên, nhìn thấy Gia Liệt Tất đạt được Trúc Cơ Linh Dịch, cũng nhún vai, trúc cơ linh dịch mặc dù hấp dẫn, bắt quả không phải là mục đích của hắn, thôi bỏ đi.

" Gia Liệt Tất tộc trưởng ra giá 4 vạn kim tệ, còn ai tăng giá không? " nhìn trong sân yên tĩnh, Nhã Phi mỉm cười nói.

" Nếu không có người tăng giá, trúc cơ linh dịch này, do Gia Liệt Tất tộc trưởng mua được." Thấy không ai lên tiếng, Nhã Phi khẽ đập nhẹ chiếc búa nhỏ trong tay lên trên bàn, trúc cơ linh dịch, định hạ người mua rồi.

" Tiếp theo, sẽ là tiêu điểm của buổi đấu giá hôm nay!!" Đem bình ngọc mang đi, Nhã Phi ngọc thủ vung lên, ngọn đèn trên đài âm ỉ xuống, Nhã Phi có chút dừng lại, rồi từ từ lấy ra một bình ngọc.

Bên trong bình ngọc, một viên thuốc toàn thân màu xanh, to bằng mắt rồng đang lẳng lẳng nằm, mà cổ mê người dị hương, bắt đầu từ bên trong phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Đấu Giá (3)

" Tụ Khí Tán!! " Áo Ba Mạt cùng Gia Liệt Tất không khỏi bật thốt lên.

Bên trong căn phòng, hai vị tộc trưởng kinh ngạc âm thanh, làm cho đám người ánh mắt đều trừng lớn, từng đôi nóng cháy ánh mắt gắt gao tập trung tại chiếc hộp ngọc trên tay.

" Tin tưởng các vị cũng biết tụ khí tán tác dụng, nếu như đạt được viên tụ khí tán này, sẽ có năng lực sáng tạo ra một vị đấu giá." Nhã Phi mỉm cười nói.

" Nhã Phi tiểu thư, mau ra giá đi! " Gia Liệt Tất đứng lên vội vàng nói.

Nhã Phi khước miệng nhếch lên một cái mê người độ cong, nhẹ nhàng nói: " Tụ Khí Tán, giá 10 vạn kim tệ! "

Tê!!

Đám người trong phòng đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh.

Bắt quả cũng không ai cảm thấy không hợp ký, mà chỉ cảm khái một tiếng.

Tam phẩm đan được tụ khí tán hoàn toàn đáng với giá đó.

Bắt quả nắm giữ số kim tệ lớn này cũng chỉ có ba đại tộc trưởng mới có tư cách tranh giành.

" 11 vạn kim tệ! "

" 11,5 vạn kim tệ! "

" 12 vạn kim tệ! "

Ngay lập tức Gia Liệt Tất cùng Áo Ba Mạt tranh đoạt chiến lại tiếp tục xảy ra.

" Hắc hắc, Gia Liệt Tất, lúc này để cho ngươi giành lấy trúc cơ linh dịch, lần này Tụ Khí tán ngươi đừng hòng lấy được. " Áo Ba Mạt hừ lạnh nói.

" Vậy phải xem ngươi có hay không đủ tiền để tranh với ta. " Gia Liệt Tất lạnh lùng nói.

Con trai hần Gia Liệt Áo đã đạt đến Bát Đoạn Đấu Khí, sử dụng Trúc Cơ Linh Dịch sẽ sớm để con trai hần đạt được cửu đoạn đấu khí, lại sử dụng Tụ Khí Tán, con trai hần liền trở thành một danh thiên tài đấu giả.

Cho nên đối với Gia Liệt Tất đến nói, Tụ Khí Tán là tình huống bất buộc.

" Ngươi còn tiền sao? Lúc này ngươi dùng bốn vạn mua Trúc Cơ Linh Dịch, ngươi nhiều tiền hơn ta sao. " Áo Ba Mạt trào phúng nói.

Da mặt thoáng co rút, Gia Liệt Tất âm lãnh trừng mắt nhìn Áo Ba Mạt, cũng không có phản pháo, chính là hai mắt âm trầm nhìn chăm chăm bạch ngọc bình trên đài.

" Mười ba vạn. " Thấy trào phúng không có phản ứng Gia Liệt Tất, Áo Ba Mạt cũng là có chút không thú vị, phát tay hô nhàn nhạt.

" Mười ba vạn năm. " Gia Liệt Tất lạnh lùng theo sát.

" Mười ba vạn tám. " Áo Ba Mạt thần tình khiêu khích.

" Mười lăm vạn. " Giá vừa ra, Gia Liệt Tất bàn tay thoáng có chút phát run.

Đúng như lời Áo Ba Mạt lúc trước, dù khó nghe, nhưng cũng không giả, lần trước để cướp được trúc cơ linh dịch kia, cơ hồ đã dùng hết kim Gia Liệt Kiệt mang theo kim tệ hôm nay, tốn hết một phần năm số kim tệ hần có trong tay.

" Mười sáu vạn kim tệ! "

" Mười sáu vạn năm ngàn kim tệ!! "

Đây là Gia Liệt Tất có thể đưa ra được lớn nhất kim tệ, không thể nhiều hơn được nữa.

Áo Ba Mạt giống như cũng nhận ra được điều này, khóe miệng nhếch lên một cái trào phúng nụ cười, chậm rãi mở miệng nói: " Mười sáu vạn sáu ngàn kim tệ! "

" Ngươi... "

Gia Liệt Tất nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Áo Ba Mạt, rốt cuộc cũng không tiếp tục hô giá.

" Áo Ba Mạt tộc trưởng ra giá mười sáu vạn sáu ngàn kim tệ, còn ai tăng giá không? " nhìn trong sân yên tĩnh, Nhã Phi mỉm cười nói.

Phía dưới một mảnh yên tĩnh, không một ai lên tiếng.

Nói đùa, nơi này ai dám cùng Áo Ba Mạt tranh.

" Nếu không có người tăng giá, tụ khí tán này, do Áo Ba Mạt tộc trưởng mua được. "

Thấy không ai lên tiếng, Nhã Phi khẽ đập nhẹ chiếc búa nhỏ trong tay lên trên bàn, tụ khí tán xác định người mua rồi.

" Buổi đấu giá hôm nay đã kết thúc, hẹn gặp lại các vị vào lần sau. "

Nhã Phi nhẹ nhàng cùng đám người cười nói, sau đó chậm rãi rời khỏi phòng Đấu Giá.

Thấy vậy những người khác cũng nhanh chóng rời đi.

Áo Ba Mạt cùng Gia Liệt Tất đều đi đến phía sau thính phòng nhận lấy vật phẩm mua được.

Còn Tiêu Long thì đã sớm mang theo Thanh Lân rời khỏi phòng.

Bên trong Nhã Phi phòng riêng, Tiêu Long cùng Thanh Lân đi tới.

Đẩy cửa đi vào, Tiêu Long liền nhìn thấy Nhã Phi đang ngồi trên ghế đợi hai người tới.

" Nhã Phi tỷ tỷ!! "

Nhìn thấy Nhã Phi, Thanh Lân liền nhanh chân chạy đến ôm lấy nàng, gương mặt vui sướng chìm sâu vào bên trong đôi kia đầy đặn kiêu ngạo, để cho Tiêu Long

không khỏi có chút hăm mộ.

"Được rồi Thanh Lâm, mau buông ta ra, nếu không người nào đó sẽ không vui. "

Liếc Tiêu Long một cái, Nhã Phi nhìn Thanh Lâm mỉm cười nói.

"Sẽ không, Ca Ca mới sẽ không giận Thanh Lâm đây. " Thanh Lâm cười hì hì nói.

"Không sai! Nhã Phi, người đây là đang nói xấu ta, Thanh Lâm đáng yêu như vậy, ta yêu thương còn không kịp, làm sao có thể giận nàng rồi. " Tiêu Long gật đầu cười nói, sau đó cũng ngồi xuống đối diện nàng.

"Ta nghe nói hôm qua Tiêu Gia xảy ra một chút chuyện, người không sao chứ? " Nhã Phi nhìn Tiêu Long quan tâm hỏi.

"Không sao, chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, đã giải quyết êm đẹp. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Sau đó hắn lại nói tiếp: "Hôm nay ta tới đây là có chuyện muốn bàn với người. "

"Là chuyện gì? "

"Ta muốn Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá cắt đứt hợp tác với Gia Liệt tộc cùng Áo Ba gia tộc hợp tác. "

"Người muốn đối với Gia Liệt tộc cùng Áo Ba gia tộc động thủ. " Nhã Phi thần sắc hơi kinh ngạc nhìn hắn nói.

"Ừm, Ô Thần Thành thuộc về Tiêu Gia là đủ, không cần Gia Liệt gia tộc cùng Áo Ba gia tộc. " Tiêu Long thần nhiên.

Tiêu Gia bây giờ đã trở nên mạnh hơn, không cần phải cùng gia tộc khác chia cắt giang sơn, cũng nên đến lúc hủy diệt Gia Liệt gia tộc cùng Áo Ba gia tộc.

Nhã Phi nghe vậy nhẹ gật đầu một cái nói: "Khi nào thì ra tay. "

Tiêu Long là nàng tán đồng nam nhân, tự nhiên là sẽ nghe hắn.

Ô Thần Thành Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá là do nàng đứng đầu, nàng được toàn quyền quyết định.

Hơn nữa chỉ là hai cái Tiêu Gia Tộc mà thôi, có hay không cũng không quan trọng, so với tiềm lực khó lường Tiêu Gia còn kém xa.

"Một tháng sau sẽ bắt đầu. "

Một tháng, đủ để cho Tiêu Chiến đám người đột phá Đấu Linh rồi đi, đến lúc đó sẽ là Gia Liệt gia tộc cùng Áo Ba gia tộc ngày tàn.

Tặng đậu

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Bị đả kích nặng Tiêu Viêm

Cùng Nhã Phi nói chuyện cùng dạo chơi phòng đấu giá nửa ngày, Tiêu Long cùng Thanh Lâm trở về Tiêu Gia.

Vừa đi tới cửa, một đạo thân ảnh đập vào mắt hắn.

Đó là một mỹ nữ mặc một bộ đồ màu xanh nhạt váy áo trang phục, đang đứng đợi ở bên ngoài Tiêu Gia cửa chính. Vóc người mỹ nữ cao cao, mà cái làm cho người ta chú ý nhất, chính là cặp kia đôi chân thon dài mượt mà, cho dù xinh đẹp động lòng người như Nhã Phi, cũng không có được một đôi cực phẩm cặp đùi như vậy.

"Tiêu Ngọc, nàng làm sao đứng ở chỗ này, nàng đang chờ ai sao? " Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Tiêu Ngọc cùng Tiêu Long là cùng độ tuổi, hai bên trước đây cũng không có nói chuyện qua quá nhiều. Tại hắn trở về Tiêu Gia lúc mới bắt đầu nói chuyện nhiều hơn, chủ yếu là liên quan đến tu luyện vấn đề.

Hiện tại Tiêu Ngọc đã là tứ tinh đấu giả rồi.

Nhìn thấy Tiêu Long đi tới Tiêu Ngọc vội vàng đi về phía hắn.

" Tiêu Long trưởng lão, tộc chuyện có chuyện muốn tìm người, là chuyện quan trọng. " Tiêu Ngọc thần sắc vội vàng gấp gấp nói.

" Có chuyện gì? " Tiêu Long nghi ngờ hỏi.

" Tộc trưởng không nói cho ta biết, chỉ dặn dò ta khi người trở về, mang người tới phòng Tiêu Viêm. " Tiêu Ngọc lắc đầu nói.

" Ta biết rồi, ta sẽ lập tức tới ngay. " Tiêu Long gật đầu nói.

Hắn cũng đã đoán được Tiêu Chiến tại sao muốn tìm hắn.

Còn không phải là bởi vì Tiêu Viêm sự tình sao.

Sau đó tại Tiêu Ngọc dẫn đường, Tiêu Long cùng Thanh Lan đi tới đại sảnh.

Chỉ thấy một mặt lo lắng Tiêu Chiến ngồi đợi bên trong đại sảnh.

" Tộc Trưởng, người tìm ta có việc gì sao? " Tiêu Long hỏi.

" Tiêu Long trưởng lão, làm phiền người xem qua cho Viêm Nhi, hắn đột nhiên lại phát bệnh. " Tiêu Chiến lo lắng nói.

" Mau dẫn ta đi qua xem, nếu có bệnh tốt nhất phải trị sớm. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Đi theo ta. " nói xong Tiêu Chiến liền đi trước dẫn đường.

Tiêu Long mấy người đi theo phía sau.

Đi đến Tiêu Viêm căn phòng, Huân Nhi cũng vừa đi tới, chạm mặt với đám người.

Đi vào Tiêu Viêm căn phòng, chỉ thấy hắn đang nằm tại trên giường, thân thể run rẩy, thần sắc hiện lên thống khổ.

" Tiêu Viêm ca ca. "

" Viêm Nhi. "

Huân Nhi cùng Tiêu Chiến đi tới bên cạnh giường Tiêu Viêm thần sắc tràn đầy lo lắng.

" Hắn là từ lúc nào bị như thế này? " Tiêu Long vờ hỏi.

" Sáng nay khi ta không nhìn thấy Viêm Nhi đến đại sảnh, ta liền đến phòng tìm hắn, liền phát hiện hắn toàn thân lạnh cóng, trong người đầu khí cũng từ tam đoạn đầu khí biến thành nhất đoạn đầu khí. " Tiêu Chiến giải thích.

" Tại sao có thể như vậy, Tiêu Viêm hôm qua còn rất bình thường a, làm sao hôm nay lại trở nên như vậy. " Huân Nhi không hiểu nói.

" Để ta xem qua cho hắn. "

Nói xong Tiêu Long liền đi lên, bàn tay đặt lên ngực hắn, làm bộ vận chuyển đầu khí vào trong người Tiêu Viêm.

Hắn đã đoán được Tiêu Viêm tình huống.

Hắn lúc này cảm thấy lạnh là do hàn khí xâm nhập vào thân thể, không có mười ngày nửa tháng, hắn sẽ không khỏi hắn.

Về phần đầu khí bị rơi xuống một đoạn, nhất định là do Dược Lão làm.

Bởi vì trận chiến kia mà Dược Lão mất đi Cốt Linh Lân Hỏa cùng tiêu hao rất lớn, cho nên hắn mới phải hút đi đầu khí của Tiêu Viêm để khôi phục.

Dựa theo tình huống này e là tại một năm tới hắn sẽ ở trong nhất đoạn đầu khí.

" Tiêu Viêm hắn không có gì đáng lo, bởi vì ban đêm tu luyện quá độ, dẫn đến hàn khí nhập thể, về phần tại sao hắn đầu khí rơi xuống một đoạn, ta không biết được. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Nghe vậy Tiêu Chiến thở dài một tiếng, hắn giống như là đoán ra được gì đó.

" Viêm Nhi xem ra đối với việc mất đi đầu khí rất không cam lòng, vẫn còn bị dă kích, cho nên hắn mới tích cực tu luyện ngày đêm, dẫn đến việc phát bệnh. " Tiêu Chiến nhìn về phía nằm trên giường Tiêu Viêm thở dài nói.

" Tiêu Long ca ca, có cách nào chữa cho Tiêu Viêm ca ca sao? " Huân Nhi nhìn Tiêu Long nói.

" Muốn chữa cũng dễ thôi, để hần dừng tu luyện một tháng, để một cái tu luyện hỏa thuộc tính công pháp giúp hần loại bỏ hàn khí trong người là được. " Tiêu Long nói.

Nghe vậy Huân Nhi cùng Tiêu Chiến thở phào nhẹ nhõm.

Nếu chỉ đơn giản như vậy thì dễ dàng giải quyết rồi.

Nhưng còn về tu vi của Tiêu Viêm thì...

Chỉ hy vọng lúc tỉnh lại Tiêu Viêm không quá kích động vì chuyện này mới tốt, nếu không hần sẽ rất khó vuron lên được.

" Đã kiểm tra xong, ta cũng nên rời đi. " Tiêu Long nhìn Tiêu Chiến nói.

" Làm phiền người rồi, Tiêu Long trưởng lão. " Tiêu Chiến cảm kích nhìn Tiêu Long nói.

Gật gật đầu một cái, Tiêu Long mang theo Thanh Lân rời đi.

Biết được phương pháp giải quyết, Tiêu Chiến liền có một cái tu luyện hỏa thuộc tính tâm pháp người giúp cho Tiêu Viêm loại bỏ hàn khí trong người.

Sau khi hàn khí được loại bỏ, một giờ sau Tiêu Viêm liền tỉnh lại.

" Viêm Nhi, người không sao chứ? Người cảm thấy thân thể mình thế nào? "

Nhìn thấy Tiêu Viêm tỉnh lại, Tiêu Chiến vội vàng quan tâm hỏi.

" Phụ thân, đã xảy ra chuyện gì... ta... ta thân thể làm sao lại khó chịu như vậy a. " vừa mới tỉnh lại, Tiêu Viêm cả người đầy mồ hôi, ngữ khí có chút suy nhược nói.

Hần cảm giác mình bây giờ so với lúc trước còn muốn yếu hơn nhiều, như là thân thể bị hút khô một dạng.

" Tiêu Viêm ca ca... người... người đau khí... " Huân Nhi ngữ khí ấp úng, do dự không biết nên nói thế nào.

" Ta đau khí làm sao? " Tiêu Viêm nghi ngờ hỏi, trong lòng dâng lên một cỗ bất an dự cảm.

" Viêm Nhi, người đau khí từ tam đoạn rơi xuống còn nhất đoạn đau khí. " Tiêu Chiến thở dài một tiếng nói.

Mặc dù chuyện này đối với Tiêu Viêm rất tàn khốc nhưng để hần sớm biết một chút sẽ tốt hơn.

Oanh!!

Quả nhiên sau khi nghe được Tiêu Chiến lời nói, Tiêu Viêm cảm giác như đầu muốn nổ tung, hai mắt như chết lạng đờ ra, cả người không nhúc nhích, sau đó liền ngã xuống giường ngất đi.

Có thể bởi vì tin tức này khiến hần gặp đả kích quá lớn, Tiêu Viêm một lần nữa ngất đi.

" Viêm Nhi!! "

" Tiêu Viêm ca ca!! "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Già Nam Học Viện

Qua ngày hôm sau, Tiêu Viêm từ tam đoạn đau khí rơi xuống nhất đoạn đau khí đều bị Tiêu Gia đều biết, ngay lập tức hần liền trở thành trò cười, liên tục nhiều ngày, Tiêu Viêm đều trở thành người khác bàn tán đề tài.

Mấy ngày thời gian, toàn bộ Ô Thần Thành đều biết được trước kia thiên tài thiếu niên Tiêu Viêm biến thành phế vật tin tức.

Mấy ngày nay Tiêu Viêm không rời khỏi phòng, khiến cho không ít người mắng hần hèn nhát.

Thực chất cũng không phải là Tiêu Viêm hèn nhát mà là bởi vì vừa mới ép hàn khí ra khỏi người khiến hần thân thể vẫn còn yếu cho nên cần nghỉ ngơi nhiều, nhưng những người khác thì hiểu lầm vấn đề này.

Một vị thiên tài cứ như vậy đọa lạc xuống mức này.

Mà gây ra những chuyện này cho Tiêu Viêm người lúc này lại đang tại phía sau núi Tiêu Gia ngâm mình trong một cái hồ nước nóng.

Phía sau núi Tiêu Gia là có một cái hồ nước nhỏ, do tự nhiên tạo thành, bình thường rất ít có người tới nơi này, cũng chỉ có Tiêu Long cùng Thanh Lâm hay tới nơi này ngâm mình.

Hôm nay cũng chỉ có hắn tới.

" Tiêu Viêm à Tiêu Viêm, ngươi cũng không nên trách ta a, muốn trách thì trách người bị Dược Lão bám vào người đi. " Tiêu Long trong lòng cười thầm.

Thế giới này là một cái tôn thờ vũ lực thế giới, tài nguyên không nhiều, phải dùng thực lực mà tranh đoạt lấy, dù có phải nguy hiểm đến tính mạng đi chăng nữa, chỉ có như vậy mới có thể sống sót, mới có cơ hội trở thành cường giả.

Dược Lão có Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Phần Quyết, lại rơi vào tình cảnh ký sinh trên người Tiêu Viêm để tồn tại, đây là cơ hội trời cho, hắn không đoạt vậy thì thật đúng là có lỗi với bản thân.

" Mau tới a, Tiểu Thái, để ta kỳ cọ cho ngươi. " hai bàn tay nâng lên thất thái thôn thiên mỉm cười nói.

Thất thái thôn thiên mỉm chớp chớp mắt to, kêu lên một tiếng, gương mặt đầy vẻ yêu thích, uốn éo đuôi bò vòng quanh Tiêu Long bàn tay.

Tiêu Long ngón tay ở tiểu thái trên lưng kỳ cọ liên tục, tiểu thái kêu lên liên tục đầy vẻ yêu thích.

" Ngươi còn định núp ở đó nhìn đến khi nào, ngươi là biến thái sao. " Tiêu Long nhìn về phía một cây đại thụ nói.

" Ta... ta mới không phải là biến thái! " một đạo nữ tính âm thanh truyền đến, chỉ thấy một đạo quen thuộc thân ảnh đi tới.

Chính là Tiêu Ngọc.

Lúc này nàng gương mặt đỏ bừng một mảnh, ánh mắt hơi né tránh không nhìn về phía hắn, có thể là bởi vì Tiêu Long đang ở trong trạng thái xích lõa.

" Là gia gia ngươi để ngươi tới? "

Tiêu Long thần sắc không đổi hỏi.

Nghe vậy Tiêu Ngọc trầm mặc không nói gì.

Gia gia nàng đúng là để nàng đến đây cùng Tiêu Long rút ngắn quan hệ, nhưng nàng làm sao biết hắn lại tới nơi này tắm a.

Nàng tìm hắn là có chuyện muốn nói.

Tiêu Ngọc gương mặt đỏ bừng xoay người lại.

" Chúng ta sẽ nói chuyện sau. "

Nói xong Tiêu Ngọc liền rời đi.

" Thật đúng là kỳ lạ. "

Nhún vai một cái, Tiêu Long tiếp tục tắm cho thất thái thôn thiên.

Nửa giờ sau đó, hắn mới rời khỏi hồ tắm.

Đi xuống dưới núi, hắn liền nhìn thấy Tiêu Ngọc đang đứng đợi tại cuối con đường.

" Ngươi tìm ta là có chuyện gì? " Tiêu Long hỏi.

" Ngươi biết Già Nam Học Viện sao? " Tiêu Ngọc nói.

Già Nam học viện, đấu khí học phủ nổi tiếng của đấu khí đại lục, kỳ thật thực lực đã rất hùng hậu, vượt xa thường nhân tưởng tượng, nghe nói muốn trở thành một đạo sư trong Già Nam học viện, ít nhất phải là một đại đấu sư, nếu so sánh về thực lực, sợ rằng ngay cả Vân Lam tông cũng phải yếu hơn vài phần.

Tại đấu khí đại lục, học viện và tông phái có chút khác nhau, gia nhập tông phái, sẽ phải chịu một số hạn chế, sau này làm việc, cũng sẽ đại biểu cho tông môn, mà học viện lại khác, sau khi tốt nghiệp, thì sẽ không có quan hệ gì mang tính cưỡng chế từ học viện nữa.

Tuy nói là như thế, nhưng con người dù sao cũng không phải sinh vật không có cảm tình, trong hoàn cảnh ở học viện, đệ tử rất dễ bồi dưỡng ra một loại

tình cảm với nó, lúc tốt nghiệp, loại tình cảm mơ hồ này, sẽ làm rất nhiều người nguyện ý hỗ trợ học viện một số việc trong khả năng có thể.

Một người trợ giúp, có lẽ sẽ không có tác dụng gì, nhưng nếu ngàn vạn người mà nói, uy hiếp lực tạo thành, lại là tương đối đáng sợ... Mà việc này, đúng là mục đích của tất cả các học viện.

Tiến vào học viện, là cách tốt nhất để có được đấu kỹ cùng công pháp, tại loại học phủ có cấp bậc như Già Nam học viện, nếu có biểu hiện kiệt xuất hoặc được một số vị đạo sư xem trúng, nói không chừng còn có thể xông một số cao giai công pháp cùng đấu kỹ, mà có hai thứ này, khoảng cách trở thành cường giả, sẽ gần hơn rất nhiều.

Công pháp, đấu kỹ, đan dược, là ba loại đồ vật có nhiều hấp dẫn lực nhất, Già Nam học viện lại chiếm cứ hai thứ, bởi vậy trong lòng vô số người trên đại lục, chỉ cần tiến vào Già Nam học viện, cơ bản mà nói là không cần quan tâm đến tiền đồ sau này, mỗi đệ tử thuận lợi tốt nghiệp khỏi Già Nam học viện, đều sẽ được các thế lực khắp nơi nhanh chân cướp đoạt, tiền đồ có thể nói là một mảnh quang minh.

Bởi vậy, hàng năm đều có vô số thanh niên, nghĩ tất cả các biện pháp để tiến vào Già Nam học viện.

Già Nam Học Viện thật sự là một địa phương tốt, nhưng yêu cầu trúng tuyển của nó, lại là cực kỳ nghiêm khắc, trước mười tám tuổi, phải đạt tới tám đoạn đấu khi!

Giới hạn trúng tuyển nghiêm khắc, cũng làm tất cả những người thiên phú không đủ, ngăn cách ngoài cửa, cho nên, người có thể tiến vào Già Nam Học Viện, không một ai không phải người có thiên phú cao.

"Ba tháng sau sẽ đến lúc Già Nam Học Viện tổ chức chiêu sinh, ngươi có định tham dự hay không?" Tiêu Ngọc hỏi.

"Ngươi định tham gia vào Già Nam Học Viện đi?" Tiêu Long nhìn nàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Tiêu Gia hội nghị

"Ừm, đó là một nơi tốt, tộc trưởng định sẽ cho Tiêu Gia hạt giống đệ tử tham gia chiêu sinh." Tiêu Ngọc gật đầu nói.

"Các ngươi đi thôi, ta sẽ không đi, ta có việc cần làm." Tiêu Long lắc đầu nói.

Tiêu Long mặc dù không đi, nhưng hắn còn định sẽ để cho Thanh Lâm cùng Tiểu Y Tiên đến Già Nam Học Viện.

Già Nam Học Viện bên trong có Vãn Lạc Tâm Viêm, hắn cũng không thể đợi tới lúc Vãn Lạc Tâm Viêm bạo động, Hàn Phong tới cướp mới ra tay được, hắn cần nghĩ ra phương án khác thích hợp hơn.

Việc này đợi sau khi đến Hắc Giác Vực rồi tính sau.

Nghe được Tiêu Long nói không đi, Tiêu Ngọc hơi nhú mày nói:

"Ngươi chắc chắn, Già Nam Học Viện nhưng là đại lục lớn nhất học phủ, bên trong tài nguyên so với bên ngoài khan hiếm khó tìm tài nguyên dễ lấy được hơn, sẽ giúp ích rất nhiều cho quá trình tu luyện." "

"Tiêu Long, ngươi mặc dù là Thiên Tài mười bảy tuổi đại đấu sư, nhưng sẽ rất khó tiến thêm nếu không có đủ tài nguyên tu luyện, gia nhập vào Già Nam Học Viện đối với ngươi tới nói là có lợi không hại." "

"Cảm ơn ngươi ý tốt, nhưng muốn ta cùng một đám tiểu thí hài tranh giành, như vậy thật không khác nào ức hiếp tiểu hài tử." Tiêu Long lắc đầu từ chối.

Tiêu Ngọc là có ý tốt, chuyện này hắn cũng rất cảm kích, nhưng hắn thật sự là không cần.

Hắn đường đường là một cái đấu hoàng, để hắn cùng một đám tiểu hài tử không tới đấu linh chơi đùa, thật sự là không thích hợp.

"Ngươi đã quyết định như vậy thì tùy ngươi." thờ dài một tiếng, Tiêu Ngọc nhẹ giọng nói.

"Tộc trưởng có nhờ ta chuyển lời tới ngươi, để ngươi đến đại sảnh bàn bạc về việc gì đó." "

Nghe vậy Tiêu Long nhú mày một cái nói: "Không phải là ta đã nói là không cần phải kéo ta tham dự Tiêu Gia công việc a, ta không thích." "

"Ngươi tốt xấu gì cũng là Trưởng Lão, đừng vô trách nhiệm như vậy a. Hơn nữa lần này hội nghị giống như là liên quan đến ngươi, ngươi không có mặt là không được." Tiêu Ngọc lườm hắn một cái oán trách nói.

Sau đó nàng liền mang hấn đi tới đại sảnh.

Lúc này Tiêu Chiến cùng ba vị tộc trưởng đều có mặt đầy đủ.

"Tiêu Long, mau ngồi đi, chúng ta liền bắt đầu bàn bạc công việc." Tiêu Chiến nhìn Tiêu Long nói.

"Ừm." nhẹ gật đầu một cái, Tiêu Long liền ngồi xuống.

Còn Tiêu Ngọc thì đã rời đi, Tiêu Gia cao tăng bàn bạc công việc, nàng không thể tham gia được.

"Tộc trưởng, rốt cuộc là có chuyện gì?" Tiêu Long hỏi.

"Chúng ta định là bắt đầu từ ngày mai sẽ bán ra đan dược." Tiêu Chiến nói.

"Hóa ra là vì chuyện này." "

Nghe vậy Tiêu Long liền hiểu ra.

Tiêu Chiến đây là bắt đầu muốn cùng hai gia tộc khác gây chiến a.

"Tộc trưởng yên tâm, ta còn tồn sẵn rất nhiều đan dược, nếu như không đủ ta có thể cung cấp thêm. Ngưng Huyết Tán, Hồi Khí Đan những loại đan dược này còn tồn rất nhiều." "

"Mề Đặc Nhĩ bên kia người cũng không cần lo lắng. Cho dù Gia Liệt tộc có mời đến luyện dược sư cũng không thể mua được một gốc dược liệu nào." "

Tiêu Long vỗ ngực đảm bảo nói.

"Có Tiêu Long trưởng lão lời nói này ta liền yên tâm. Nội trong một tháng ta dám đảm bảo Gia Liệt tộc cùng Áo Ba gia tộc sẽ không còn xuất hiện ở Ô Thản Thành." Tiêu Chiến cười tự tin nói.

Ba vị trưởng lão gương mặt cũng tràn đầy tự tin.

Có Tiêu Long tài nguyên, bọn hấn đều đã đột phá Đấu Linh, ngoài ra Tiêu Gia cũng đã có thêm mười vị đột phá đại đấu sư cường giả, đội hình này cũng đủ để nghiền ép hai đại gia tộc khác.

"Tốt nhất là nên giải quyết hai gia tộc khác trước khi Già Nam Học Viện chiêu sinh đến Ô Thản Thành. Để cho Tiêu Gia đệ tử chứng kiến trận chiến này cũng sẽ giúp ích cho bọn hấn." Tiêu Long nói.

Nghe vậy những người khác cũng gật đầu đồng ý.

Tiêu Gia đệ tử là gia tộc đời sau trụ cột, bọn hấn rồi cũng sẽ có một ngày rời sân, nhường lại vị trí cho con cháu.

Tiêu Gia đệ tử càng trưởng thành nhanh càng tốt, trận chiến này sẽ giúp ích bọn hấn trưởng thành hơn.

.....

Tại trong đêm tối, một cái hắc ảnh xuất hiện tại Huân Nhi trong phòng.

"Tiểu thư." hắc ảnh nhìn về phía ngồi trên ghế gần cửa sổ thiếu nữ cung kính đáp.

"Điều tra thế nào?" Huân Nhi nhìn Lăng Ảnh nhẹ giọng nói.

"Đã điều tra ra được, Tiêu Chiến cho mời Tiêu Long thiếu gia là để bàn bạc việc giao bán đan dược, hơn nữa Tiêu Gia giống như muốn bá chiếm Ô Thản Thành, sắp tới sẽ xảy ra một trận chiến." Lăng Ảnh nhàn nhạt nói.

"Nhanh như vậy sao, Tiêu Long ca ca giống như có chút gấp gáp." Huân Nhi nghi hoặc nói.

Gia Liệt Tộc cùng Áo Ba gia tộc dù sao cũng là tồn tại mấy trăm năm gia tộc, nội tình cũng không nhỏ. Tiêu Gia Mặc dù có bốn vị Đấu Linh cũng không thể trăm phần trăm chắc chắn giải quyết Gia Liệt Tộc cùng Áo Ba gia tộc một lúc.

Trừ phi có Tiêu Long can thiệp vào, như vậy Tiêu Gia sẽ rất dễ dàng giải quyết hai gia tộc.

Bất quá đó cho nàng nghi hoặc là Tiêu Long tại sao phải gấp gáp như vậy a, hấn vừa mới trở về Tiêu Gia không đến hai tháng, hấn còn có ý định nào khác sao?

Thật bị Huân Nhi đoán trúng rồi, Tiêu Long muốn giải quyết Tiêu Gia công việc càng sớm càng tốt để an tâm tu luyện.

Hắn muốn nhanh chóng trong thời gian một năm an bài xong Tiêu Gia rồi đi đến Hắc Giác Vực.

"Tiểu thư, một tháng sau sẽ đến lúc học viện già nam chiêu sinh đoàn đội tới Ô Thần Thành, ngươi có hay không định..."

Nói đến đây Lăng Ảnh liền dừng lại không nói, nhưng Huân Nhi cũng biết hắn muốn nói gì.

Nàng đã sớm đạt đến Đấu Giả, không cần thiết phải ở lại Ô Thần Thành.

Trong đợt chiêu sinh sắp tới, Tiêu Gia hạt giống để từ đầu sẽ tham gia vào đợt chiêu sinh, Lăng Ảnh cũng không muốn nàng vì Tiêu Viêm mà phí phạm thời gian ở lại Ô Thần Thành.

Nghĩ đến đây Huân Nhi thần sắc liền trở nên phức tạp, không biết là đang suy nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 117: Gia Liệt Tộc quần cảnh

Qua ngày hôm sau, tại Tiêu Gia phường thị được bày bán các loại trị thương cùng khôi phục đấu khí đan dược.

Đan dược là một trong ba thứ quan trọng nhất đối với tu luyện giả, cho nên rất được coi trọng, tại những gia tộc khác phường thị khách hàng đều chuyển đến Tiêu Gia vị trí phường thị.

Chỉ trong vòng ba ngày, Gia Liệt tộc phường thị đã mất hơn một nửa nhân khẩu.

Gia Liệt Tộc tộc địa, bên trong nghị sự đường.

Có thể nghe thấy được bên trong đang truyền ra tiếng quát mắng đầy tức giận của Gia Liệt Tộc.

"Tiêu Gia thật sự quá khinh thường người, không ngờ dám ngang nhiên cướp đoạt sinh ý của chúng ta." Trong đại sảnh, Gia Liệt Tất vẻ mặt đầy tức giận háng giọng nói, tay đập lên bàn một cái khiến cho nước trà ở trong chén bị bắn cả ra ngoài.

"Bây giờ trong phường thị của chúng ta nhân khẩu đã bị hao hụt đi rất nhiều, những thương hội còn lại trong phường thị lòng người cũng vô cùng hoảng loạn, đã có không ít kẻ lên lút trốn sang phường thị của Tiêu gia. Nếu cứ như vậy thì không đến nửa tháng nữa sợ rằng chúng ta sẽ phải đóng cửa phường thị mất." Ngồi phía dưới chính là Gia Liệt Tộc nhị trưởng lão, lúc này vẻ mặt cũng âm trầm nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Tiêu Chiến tên kia cũng đủ quyết đoán, Tiêu Gia vừa mới xuất hiện một cái luyện dược sư liền ngang nhiên dám khiêu chiến chúng ta." Gia Liệt Tất nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Nếu không chúng ta phải ra tình nhuệ trong gia tộc, lên đem cái kia Tiêu Long làm thịt?" Gia Liệt Tộc Tam trưởng lão mắt lộ hung quang, lạnh lùng nói.

"Không có khả năng, không nói đến Tiêu Long là một cái luyện dược sư, hắn còn là một cái đại đấu sư, hắn đối với Tiêu Gia tầm quan trọng quá lớn, Tiêu Gia sẽ bảo vệ hắn rất kỹ lưỡng." Gia Liệt Tất khoát tay áo, bất đắc dĩ nói.

"Nhưng nếu cứ đi xuống như vậy mãi, chúng ta sẽ bị tổn thất rất lớn." Gia Liệt Tộc nhị trưởng lão không cam lòng nói.

Gia Liệt Tất khoé miệng co rút lại, lúc này quả thật hắn vẫn không nghĩ ra biện pháp nào.

Nếu như Gia Liệt Tộc cũng có luyện dược sư thì tốt rồi.

Bởi vì sớm hơn nguyên tác mấy năm, Liễu Tịch còn chưa có cùng Gia Liệt tộc hợp tác.

Dẫn đến bây giờ Gia Liệt Tộc rơi vào quần cảnh.

Bất quá cho dù bây giờ Gia Liệt Tộc có mời đưa một vị luyện dược sư đến hợp tác cũng vô dụng, bởi vì Tiêu Gia đã sớm chiếm lấy Ô Thần Thành thị trường.

Hơn nữa Tiêu Long luyện chế đan dược cũng không phải phổ thông cấp thấp luyện dược sư có thể luyện chế ra đan dược so sánh được.

Về phần mời đến cao cấp luyện dược sư, lấy Gia Liệt Tộc hiện tại tài lực là không thể nào làm được.

.....

Cứ như vậy liên tục mấy ngày tới, nhân khẩu bên Gia Liệt Tộc phùng thị dần dần giảm bớt.

Không chỉ là Gia Liệt Tộc, mà Áo Ba gia tộc bên kia phùng thị cũng gặp tương tự trường hợp, nhân khẩu không ngừng giảm bớt.

Tình mắt người đều có thể nhận ra được tam đại gia tộc bầu không khí đều bị đẩy lên đến cao trào, một cỗ phong ba huyết vũ sắp xảy ra.

Hai ngày trước, Tiêu gia đã thấy thời cơ đến, liền đưa ra những điều kiện cực kì có lợi với các gia tộc, nhất thời những thương hội còn đang quan sát, hơn phân nửa đều chuyển hướng đến phùng thị của Tiêu Gia.

Đối với Tiêu Gia gia tộc mà nói những hành động này là muốn làm dao động căn cơ của Gia Liệt Tộc, những nhân vật cao tầng của Gia Liệt Tộc đều vô cùng nổi giận, cơ hồ đã động đến sát tâm.

"Mẹ nó, không thể nhịn thêm được nữa, trong vòng năm ngày ngăn ngừi, lợi nhuận của Gia Liệt Tộc chúng ta đã tổn thất ít nhất bảy thành, nếu còn như vậy nữa, phùng thị của chúng ta sẽ phải đóng cửa mất." Bên trong phòng Nghị sự, Gia Liệt Tộc Tam trưởng lão thần tình hung ác, tức giận nói.

Trong đại sảnh, tất cả những tộc nhân có địa vị không thấp trong gia tộc, đều ngồi tại đây, sắc mặt âm trầm, biểu hiện trong lòng bọn họ đầy lửa giận.

"Đích xác không thể đi xuống được nữa..."

Nói chuyện là một cái ăn mặc hắc sắc trang phục lão giả.

Ngạc nhiên hơn là Gia Liệt Tắt tại hán trước mặt có thái độ vô cùng cung kính.

Hắn là Gia Liệt Tộc đại trưởng lão, là một vị lâu năm Đấu Linh cường giả.

"Đại Trưởng Lão, chúng ta muốn ra tay sao?" Gia Liệt Tắt cung kính nói, trong ánh mắt cũng hiện lên một tia âm lãnh.

"Triệu tập trong tộc tất cả tinh anh nhân thủ, đêm nay chúng ta sẽ cùng Tiêu Gia quyết tử chiến. Đồng thời cho người liên hệ với Áo Ba gia tộc, Tiêu Gia cũng khiến bọn hắn tổn thất rất nhiều, ta nghĩ là bọn hắn cũng đã khó nhịn rồi." Đại Trưởng Lão khoát tay cao giọng nói.

"Tuân Lệnh!!"

"Tiêu Gia cuồng vọng, ý vào mình có một cái luyện được sư liền dám một lúc đắc tội hai cái đại gia tộc, lần này nhất định phải đem bọn hắn đuổi ra khỏi Ô Thân Thành." Gia Liệt Tắt âm lãnh nói.

Đêm đến, Gia Liệt Tộc cùng Áo Ba gia tộc gấp rút triệu tập nhân thủ, mỗi bên đều có hơn hai trăm tinh anh người, thực lực đều có Thất Tinh đấu giả trở lên.

"Chúng ta đã hẹn trước với Áo Ba Mạt, chúng ta sẽ từ chính diện đánh tới thu hút Tiêu Gia lực chú ý, còn hắn sẽ từ phía sau đánh tới, để cho Tiêu Gia bất ngờ không kịp phòng thủ." Gia Liệt Tắt nhìn Đại Trưởng Lão cung kính nói.

"Tốt! Chúng ta cũng nên xuất phát!"

"Tuân Lệnh!!"

Ngay lúc này biến hóa xảy ra, một làn sương mù màu tím đột nhiên xuất hiện, nhanh chóng bao trùm lấy đám người vị trí.

"Không tốt, trong sương mù có độc, mọi người mau che mũi lại, tuyệt đối không được hít vào khí độc!!" đại trưởng lão vội vàng hô, sau đó che miệng lại.

Nghệ vậy những người khác cũng nhanh chóng làm theo che mũi lại, tuy nhiên vẫn có một ít người không kịp phản ứng.

"A!!!"

Ngay lập tức, tiếng hét thảm vang vọng toàn bộ Gia Liệt Tộc tộc địa.

Từng người từng người ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 118: Diệt Gia Liệt Tộc

Da thịt trên người dần dần bị ăn mòn, máu tươi cũng từ từ biến thành màu đen nhìn qua vô cùng kinh dị.

" Gia Liệt Tộc thực lực yếu như vậy, cũng dám can đảm đi tìm Tiêu Gia liều mạng, là ai cho các ngươi tự tin đó. " lúc này một đạo nữ tính âm thanh truyền đến.

" Là kẻ nào?!!! " đại trưởng lão tức giận quát.

Gia Liệt Tộc tinh anh cứ như vậy bị giết hơn phân nửa, không tức giận mới lạ.

Phải biết đề bồi dưỡng đi ra nhiều như vậy tinh anh, Gia Liệt Tộc phải tốn rất nhiều thời gian cùng tài nguyên.

Chỉ thấy một đạo khí tức truyền đến, quay đầu nhìn lại, một đạo thân ảnh từ đập vào mắt đám người.

Ăn mặc một thân màu hồng nhạt váy áo Tiểu Y Tiên đi tới.

Nàng đã thành công luyện hóa Huyền Hoàng Hỏa, bây giờ nàng là một cái chân chính Đấu Vương.

Bởi vì muốn thử xem vừa mới đột phá mang đến lực lượng, cho nên khi nghe tin Tiêu Gia muốn đối phó Gia Liệt Tộc lúc, nàng liền xung phong đi giải quyết.

Về phần Áo Ba gia tộc đã có Tiêu Gia giải quyết.

" Ngươi là ai? Là Tiêu Gia người sao? " Đại Trưởng lão sắc mặt âm trầm nhìn Tiểu Y Tiên nói, con ngươi lóe lên một đạo lạnh lẽo quang mang.

" Xem là vậy đi. " Tiểu Y Tiên lạnh nhạt nói.

" Tiêu Gia còn ẩn giấu đi ngươi vị này cường giả là chúng ta không ngờ đến. Ngươi lui lại đi từ này về sau chúng ta Gia Liệt Tộc sẽ không cùng Tiêu Gia tranh giành, chuyển ra khỏi Ô Thần Thành. " đại trưởng lão quyết đoán nói.

" Đại trưởng lão... " nghe vậy Gia Liệt Tộc còn muốn nói gì đó nhưng bị đại trưởng một cái liếc mắt làm cho câm lặng.

Tiểu nữ oa trước mắt hần không nhìn thấy được thực lực, hơn nữa tổn thất đi một đồng lớn tinh anh, gia liệt tộc không thể tiếp tục trận chiến này nữa.

Trọng thương nguyên khí Gia Liệt Tộc cũng không thể tiếp tục ở lại Ô Thần Thành, nếu không đón lấy bọn hần là Tiêu Gia điên cuồng chèn ép, bọn hần cũng sẽ ngóc đầu không được.

" Rất quyết đoán, bất quá đáng tiếc, sự phụ đã cản dận, hôm nay Gia Liệt Tộc các ngươi phải xóa tên khỏi Ô Thần Thành. " Tiểu Y Tiên hai mắt lóe lên băng lãnh sát khí, lạnh lùng nói.

Tiểu Y Tiên trong nguyên tắc có thể trở thành vị kia đáng sợ Thiên Độc Nữ cũng là có thủ đoạn của nàng. Chỉ là bình thường ở trước mặt Tiêu Long, nàng không có biểu hiện ra mà thôi.

Diệt tộc cái gì đó nàng cũng không ngại.

Diệt cô phải diệt tận gốc đạo lý này nàng hiểu rõ.

" Vậy thì tới đi, Gia Liệt Tộc chúng ta cũng không dễ trêu như vậy. " nói xong đại trưởng lão liền ra tay.

Đại trưởng lão song chưởng đột nhiên gấp lại thành bộ dáng lợi trào, nơi đầu ngón tay, thanh sắc đấu khí như ẩn như hiện hội tụ thành mười cái vuốt nhọn, nhẹ răng cười một tiếng, thủ trào vũ động, tạo nên một cỗ âm thanh phá gió, hung hăng lao tới công kích Tiểu Y Tiên.

Cảm thụ trong không trung mơ hồ vang lên tiếng vuốt nhọn xé gió, Tiểu Y Tiên con mắt híp lại, cánh tay trái khẽ vung lên, hoàng sắc hỏa diễm xuất hiện như sóng biển một dạng hướng về đại trưởng lão đánh tới.

Nhìn thấy hoàng sắc hỏa diễm xuất hiện, đại trưởng lão biến sắc, theo bản năng nguy hiểm nhanh bay lùi về sau.

Hoàng sắc hỏa diễm đem xung quanh cây cỏ cùng đồ đạc trong nháy mắt đốt thành tro tàn.

Xung quanh trước đó ngã xuống Gia Liệt Tộc tinh anh thì thể cũng không thoát khỏi số phận.

Thật đáng sợ hỏa diễm!!

Chứng kiến huyền hoàng hỏa uy lực, đại trưởng lão trong lòng hít vào một ngụm khí lạnh.

Ầm!!!

Không dừng lại ở đó, Tiểu Y Tiên hai chân cong xuống mượn lực phóng về phía đại trưởng lão.

Đại trưởng lão trên khuôn mặt thoảng nổi lên một nét tàn nhẫn, hữu quyền nắm chặt, thanh sắc đầu khí bên ngoài nắm tay cấp tốc ngưng tụ, cuối cùng hình thành một dòng chảy nhỏ:" Huyền giai hạ cấp đầu kỹ: Thanh phong toàn quyền!"

Quyền đầu giữa không trung phát ra âm thanh phá gió, áp lực cực lớn, cư nhiên đem tạp vật bên cạnh Tiểu Y Tiên, toàn bộ thổi bay.

Híp mắt lại, cảm thụ được phong áp mạnh mẽ đâm đến, Tiểu Y Tiên mặt không đổi sắc, tay phải siết chặt lại thành nắm đấm, hoàng sắc hỏa diễm bùng lên như một đầu sư tử dũng mãnh.

Sur Vương Quyền!!!

Quyền đầu ra âm thanh như tiếng sư tử gầm, hỏa diễm bùng bùng.

Hai quyền va chạm trên không trung, một tiếng trầm đục phóng ra như sấm rền, từ chỗ giao tiếp khuếch tán.

" Răng rắc!" Giao tiếp trong nháy mắt, ngay sau đó tiếng đầu khớp xương đứt gãy chói tai truyền.

" Đại Trưởng Lão!! "

Gia Liệt Tất đám người thấy vậy không khỏi kinh hô chạy đến.

" Đầu... đầu vương..."

Trong miệng đại trưởng lão vang lên vô cùng nhỏ âm thanh, sau đó liền ngắt đi.

" Bây giờ mới phát hiện đã muộn rồi, Gia Liệt Tộc các người đi xuống địa ngục đi. " Tiểu Y Tiên lạnh lùng nói, trên thân bọc phát ra kinh khủng màu tím sương mù.

" Nạp mạng đi!! " Gia Liệt Tất quát lên một tiếng, sau đó cũng xông về phía Tiểu Y Tiên.

Thanh sắc đầu khí cấp tốc ngưng tụ, một đạo phong quyền thành hình dưới chân, sau đó giữa không trung, thân hình giống như một viên đạn pháo hướng Tiểu Y Tiên đáp xuống, bàn tay vung lên, một đạo đậm thanh sắc đầu khí phong nhận lần nữa đột ngột xuất hiện, nhắm Tiểu Y Tiên bạo xuất.

Phong nhận sinh ra áp lực mãnh liệt, đem màu tím sương mù xung quanh hấn thổi tan.

Tiểu Y Tiên thần sắc không đổi, vung tay lên huyền hoàng hỏa một lần nữa xuất hiện, so với lúc ban đầu còn muốn mạnh mẽ kinh khủng.

Cuồng bạo hỏa diễm đem Gia Liệt Tất nuốt chửng.

Chưa dừng lại ở đó, Tiểu Y Tiên tiếp tục thao túng hoa ra diễm thôn phệ luôn còn lại những người khác.

Đối mặt với mạnh mẽ Di Hỏa, không một ai có sức phản kháng, đều bị thiêu đốt thành tro bụi.

Cùng lúc đó, màu tím sương mù nhanh chóng lan rộng ra xung quanh, nhanh chóng bao phủ cả Gia Liệt Tộc.

Vô số tiếng hét thảm vang lên không ngừng, bất kể là già trẻ lớn bé, không một ai ngoại lệ, đều bị Tiểu Y Tiên sương độc cho ăn mòn từ trong ra ngoài.

Đứng tại làn sương tím bên trong Tiểu Y Tiên lạnh lùng nhìn xem một màn này, sắc mặt không một chút dao động.

Qua ngày hôm nay Ô Thản Thành liền không còn Gia Liệt Tộc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Huân Nhi câu trả lời

Cùng lúc đó, Tiêu Gia tại Tiêu Chiến lãnh đạo, đem Áo Ba Gia tộc đội ngũ cho tiêu diệt.

Tại ba cái Đầu Linh hợp lực bên dưới, Áo Ba Mạt cùng hơn trăm người đều bị tiêu diệt.

Gia Liệt Tộc cùng Áo Ba gia tộc tinh anh cùng cao tầng đều không còn, bọn hấn tích trữ tài nguyên tự nhiên là thuộc về Tiêu Gia.

Tiêu Chiến tại trong đêm xuất lĩnh Tiêu Gia tộc nhân nhanh chóng chiếm lĩnh tất cả tài nguyên.

Qua ngày hôm sau, tin tức Gia Liệt Tộc cùng Áo Ba gia tộc bị diệt tin tức truyền khắp ô thần thành.

Không cần nghĩ cũng biết là ai làm.

Mọi người thật sâu chấn động với Tiêu Gia năng lực.

Rung động qua đi, nhiều người liền bắt đầu cười trên người khác nổi đầu.

Gia Liệt Tộc có thể nói là trong ba đại gia tộc hành xử khiến người chán ghét nhất, bởi vì đồ vật bên trong phường thị cũ của Gia Liệt Tộc có giá rất cao hơn những nơi khác.

Nếu như không phải thật sự là cần thiết, bọn hắn cũng không đi mua tại phường thị của Gia Liệt Tộc.

.....

Tiêu Gia, bên ngoài phòng Tiêu Long sân ngoài.

Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên, Thanh Lân ba người ngồi quanh một cái bàn đá.

"Ca ca, ngươi muốn chúng ta đi tới Già Nam Học Viện sao?" Thanh Lân nghi hoặc nhìn Tiêu Long nói.

"Sur Phụ, ngươi cũng biết chúng ta thực lực, không cần thiết phải đến Già Nam Học Viện." Tiểu Y Tiên không vui nói.

"Các ngươi không muốn đi cũng phải đi. Từ trước đến nay các ngươi đều là tại dưới sự bảo hộ của ta phát triển, bây giờ cũng đến lúc các ngươi tự mình nỗ lực. Già Nam Học Viện là nơi thích hợp cho các ngươi lịch luyện."

Già Nam Học Viện nằm bên cạnh Hắc Giác Vực, học viên cũng thường xuyên đi tới Hắc Giác Vực cùng lân cận sơn lâm làm nhiệm vụ, là một chỗ thích hợp cho Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân hai người lúc này học tập.

Tiêu Long cũng không muốn các nàng ý lại quá nhiều vào hắn.

"Vậy còn Lam Nguyệt tỷ tỷ? Nàng cùng chúng ta đến Già Nam Học Viện sao?" Tiểu Y Tiên hỏi.

"Lam Nguyệt thì không cần, đợi đến khi nàng đột phá Đấu Hoàng sẽ cùng ta đi Hắc Giác Vực." Tiêu Long lắc đầu nói.

Lam Nguyệt trước đây khi còn ở Băng Thiên Sơn Mạch cũng thường xuyên theo gia tộc đội ngũ đi vào trong Băng Thiên Sơn Mạch nhiều ngày liền, năng kinh nghiệm so với Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân phải phong phú nhiều lắm, không cần đến Già Nam Học Viện.

Hơn nữa lấy nàng hiện tại tuổi tác cũng đã không thích hợp đến Già Nam Học Viện.

"Tiêu Long ca ca!"

Lúc này một đạo âm thanh quen thuộc truyền đến, một thiếu nữ mặc một bộ trang phục thanh nhã đi về phía ba người bên này.

"Huân Nhi, mau tới đây ngồi." Tiêu Long nhìn Huân Nhi cười nói.

"Chào buổi sáng, Thanh Lân muội muội, Tiểu Y Tiên tỷ tỷ." Huân Nhi cũng đối với hai nữ chào hỏi.

Hai người đối với Huân Nhi nhẹ điểm đầu, xem như là đáp lại chào hỏi.

"Tiêu Long ca ca, các ngươi đáng nói chuyện gì a?" Huân Nhi tò mò hỏi.

"Tiên Nhi cùng Thanh Lân muốn đi Già Nam Học Viện." Tiêu Long nói.

"Thì ra là vậy." nghe vậy Huân Nhi gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, sau đó lại mỉm cười nói: "Già Nam Học Viện thật sự là một nơi tốt, nơi đó công pháp Đấu Kỳ cao thâm có rất nhiều, hơn nữa cạnh tranh rất gay gắt, rất thích hợp để lịch luyện."

Nghe lời nói của nàng, tựa hồ đối với Già Nam Học Viện rất hiểu rõ.

"Huân Nhi, ngươi có hay không định tham gia đăng ký vào Già Nam Học Viện?" Đột nhiên Tiêu Long hỏi.

Nghe vậy Huân Nhi nhất thời trầm mặc không nói gì.

"Ngươi vẫn chưa quyết định sao? Trong tộc những người khác đều sẽ quyết định tham gia Già Nam Học Viện chiêu sinh." Tiêu Long nhíu mày nói.

Huân Nhi còn không có ra quyết định, chứng tỏ trong lòng nàng còn đang nghĩ đến Tiêu Viêm. Ngoại trừ hắn ra cũng sẽ không có người nào khiến cho Huân Nhi do dự như vậy.

"Huân Nhi, người khác có thể không nhìn ra ngươi tu vi nhưng không che giấu được ta. Ngươi bây giờ đã là Ngũ Tinh Đấu Giả rồi, đợi đến lúc Già Nam Học Viện chiêu sinh đoàn đến là cơ hội tốt cho ngươi. Đừng vì một ít không đáng nguyên nhân mà làm lỡ tiền đồ của mình, ta nghĩ ngươi phải hiểu rõ hơn ai hết. "

Tiêu Long nghiêm túc nhìn Huân Nhi nói.

Nghe vậy Huân Nhi vẫn trầm mặc không nói gì.

Thấy vậy Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lâm nhìn nhau một cái, có chút không hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Nhìn xem vẫn luôn trầm mặc không nói thiếu nữ, Tiêu Long thở dài một tiếng, khoát tay nói: "Bỏ đi, ngươi muốn thế nào thì tùy ngươi, ta cũng không muốn quản nữa. "

"Tiêu Long ca ca, ngươi giận rồi sao? "Huân Nhi mỉm cười nhẹ nhìn hắn nói.

"Ta có tư cách gì giận ngươi. "Tiêu Long sắc mặt không thay đổi nói.

Quả nhiên là giận rồi.

Chúng nữ trong lòng cười thầm.

"Thật xin lỗi, Tiêu Long ca ca, ta biết chuyện này sẽ khiến cho ngươi tức giận, nhưng ta không muốn đến Già Nam Học Viện, nếu như ta đi rồi, sẽ không có ai bồi tiếp Tiêu Viêm ca ca. "Huân Nhi nhìn hắn cười nói.

Nghe nàng trả lời, Tiêu Long đang định uống trà động tác hơi dừng lại một chút, sau đó liền uống vào một ngụm, rồi thở dài một hơi nói.

"Vậy thì tốt thôi, ta cũng không ép ngươi. "

"Ừm. "Huân Nhi nhẹ gật đầu đáp. Sau đó nàng liền đứng dậy hướng về phía Tiêu Long nói: "Tiêu Long ca ca, ta có việc, cho nên ta xin phép đi trước. "

"Có việc thì đi giải quyết đi. "Tiêu Long nhẹ gật đầu nói.

"Ta đi trước, Tiểu Y Tiên tỷ tỷ, Thanh Lâm muội muội, ta rời đi trước, lần sau sẽ tới rủ các ngươi đi dạo. "

"Nhất định phải đến a, Huân Nhi tỷ tỷ, ta đợi ngươi. "

"Ừm. "

Đợi đến khi Huân Nhi đã rời đi, Lam Nguyệt cùng Nguyệt Mị từ một hướng khác đi tới.

"Thế nào rồi, bị từ chối? "

Ngồi xuống bên cạnh hắn, Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long chăm chọc nói.

"Ngươi muốn nghĩ thế nào thì nghĩ. "Tiêu Long nhàn nhạt nói, tiếp tục uống trà.

Huân Nhi không muốn đến Già Nam Học Viện chuyện này hắn phải đoán trước rồi mới phải, nhưng hắn vẫn cảm thấy tiếc nuối.

Nghe vậy Lam Nguyệt không nói gì, hai tay chống cằm mỉm cười nhìn hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 120: Già Nam Học Viện chiêu sinh tới

Đi trên đường, Huân Nhi thần sắc thản nhiên, nàng định đi xem Tiêu Viêm lúc này thế nào.

"Tiểu thư, ngươi nên đi đến Già Nam Học Viện. "đột nhiên Lăng Ảnh âm thanh vang lên bên tai nàng.

"Tại sao? Cho dù không đi Già Nam Học Viện, lấy gia tộc tài nguyên ta vẫn có thể phát triển nhanh chóng. "Huân Nhi nghi ngờ hỏi.

"Cái này... "nghe vậy Lăng Ảnh trong lòng không khỏi thở dài một tiếng.

Cũng không biết Huân Nhi như vậy đơn thuần là tốt hay xấu đây?

Huân Nhi mặc dù hơi thành thực nhưng vẫn còn quá trẻ, không hiểu được Tiêu Long dụng ý.

Tiêu Long muốn Huân Nhi đến Già Nam Học Viện cũng không đơn giản là vì muốn nàng tiếp thu môi trường tốt hơn để tu luyện.

Nếu như Huân Nhi lựa chọn đi Già Nam Học Viện, như vậy nàng cùng Tiêu Viêm sẽ xuất hiện một khoảng cách không cách nào kéo lại được.

Mà Tiêu Long mong đợi Huân Nhi câu trả lời như vậy cũng là có lý do, hẳn muốn theo đuổi nàng, cho nên hẳn muốn Huân Nhi lựa chọn đi Già Nam Học Viện, như vậy hẳn sẽ có cơ hội theo đuổi nàng.

Nhưng đáng tiếc là Huân Nhi không hiểu được dụng ý này của hắn mà lựa chọn ở lại vì Tiêu Viêm. Đây xem như là trực tiếp từ chối Tiêu Long.

Bản thân Lăng Ảnh cũng hy vọng Huân Nhi có thể đi Già Nam Học Viện. Vì một ít từ nhỏ cùng nhau chung sống với nhau tình cảm mà làm lỡ bản thân tiền đồ thật không đáng. Tiêu Long so với Tiêu Viêm phải tốt hơn nhiều.

.....

Ô Thần Thành, tam đại gia tộc kinh tế giao phong, rốt cục Tiêu Gia giành được thắng lợi, Gia Liệt gia tộc cùng Áo Ba gia tộc thất bại, bị diệt tộc.

Quá trình cạnh tranh của tam đại gia tộc, tại Ô Thần Thành được truyền lưu nhiều lần, cũng dần dần chìm vào quá khứ, ánh mắt mọi người hiện tại hướng tới sự kiện quan trọng mới, đó là Già Nam học viện chiêu sinh.

Bởi vì Già Nam học viện chiêu sinh sắp đến cho nên trong Tiêu Gia đệ tử đều điên cuồng nỗ lực tu luyện, hy vọng có thể chứng tuyển vào Già Nam Học Viện.

Già Nam học viện chiêu sinh giới hạn không thấp, trước mười tám tuổi phải đạt tới bát đoạn đấu khí, điều kiện ngặt nghèo này làm tan biến không ít giấc mơ của nhiều người.

Tại Tiêu Gia, đủ tiêu chuẩn người cũng không tính nhiều.

Không tính Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân.

Có tam tinh đấu Giả Trờ lên thực lực cũng chỉ có Tiêu Ninh, Tiêu Mị, Tiêu Ngọc ba người. Vừa mới đột phá đấu giả đến bát đoạn đấu khí cũng chỉ có sáu người.

Bây giờ sau đó....

Hôm nay đội ngũ chiêu sinh của Già Nam học viện đến Ô Thần Thành, tất cả mọi người đều chạy đến xem, lúc này tại cửa thành, đã sớm chật cứng người.

Già Nam học viện chiêu sinh, chú trọng chính là thiên phú tu luyện. Mà có thân phận địa vị mà thiên phú không đủ, tự thủy chung không dễ dàng vào được.

Đương nhiên, điều này cũng không phải là tuyệt đối, nếu như sau lưng người có một thế lực to lớn làm chỗ dựa, cùng với nếu người bỏ ra một khoản học phí to lớn công hiến cho học viện, Già Nam học viện cũng sẽ không bỏ qua người mà không thu nhận.

Bởi vì Già Nam học viện chiêu sinh không nhìn vào địa vị. Cho nên hiện tại trong Ô Thần Thành tất cả thiếu niên còn trẻ không kể là tiểu khát cái hay tiểu hầu nhi trong lòng tràn ngập mong chờ chiêu sinh đạo sư đến.

Chỉ cần bọn họ có thể may mắn vượt qua kiểm tra thì sau này sẽ có thể thoát ly khỏi nghề nghiệp đê tiện lúc trước mà trở thành một đấu giả được người tôn trọng.

Dưới bầu không khí kích thích này, không khí tại Ô Thần Thành quả thực so với ngày lễ tết còn muốn náo nhiệt hơn.

Là một trong những học viện cao cấp nổi tiếng trên đấu khí đại lục, Già Nam học viện cơ hồ là mơ ước của tất cả thanh niên, chỉ cần có thể vào được học viện, tiền đồ ngày sau, cơ hồ là sẽ một mảnh bằng phẳng, không những có thể hãnh diện áo gấm về nhà, hơn nữa còn là đối tượng khiến các thế lực khác tranh đoạt.

"Tất cả các người nghe cho rõ đây, lần này tới Già Nam Học Viện, các người phải lấy Tiểu Y Tiên làm chủ, minh bạch chưa!"

Tại Tiêu Gia đại sảnh, Tiêu Chiến nhìn Tiêu Ngọc đám người nói.

"Minh bạch!" những người khác đồng thanh trả lời.

Tiểu Y Tiên là Tiêu Long đệ tử, không những xinh đẹp, thực lực mạnh, còn là một cái luyện dược sư, nghe theo nàng là hợp lý nhất.

" Tiểu Y Tiên, khi đến Già Nam Học Viện, Tiêu Gia tộc nhân đều nhờ người chăm sóc, bọn hắn đều là Tiêu Gia tương lai. " Tiêu Chiến nhìn Tiểu Y Tiên cười nói.

" Tiêu Tộc trưởng yên tâm, ta sẽ không để cho sự phụ đồng tộc chịu uất ức. " Tiểu Y Tiên gật đầu cười nhạt nói.

" Vậy làm phiền người. "

" Xuất phát. "

Ngay sau đó Tiểu Y Tiên liền mang theo Tiêu Ngọc mấy người rời đi.

Đợi đến khi đám người rời đi, Tiêu Long mới quay sang hỏi Tiêu Chiến.

" Tộc trưởng, người quyết định như thế nào đây? "

Nghe vậy Tiêu Chiến trầm tư một lát sau đó, liền lấy ra một cái bích lục sắc khối ngọc đưa cho Tiêu Long thờ dài nói.

" Đây là Tiêu Gia gia truyền bảo vật, mặc dù ta không biết bên trong có bí mật gì, nhưng lại có rất nhiều người nhắm đến, giao nó cho người là an toàn nhất. "

Nghe Tiêu Chiến lời nói, tựa hồ cũng biết Huân Nhi đến Tiêu Gia nguyên nhân.

Đem khối ngọc nhận lấy, Tiêu Long gật đầu nói: " Ta sẽ bảo quản tốt nó. "

Đây chính là một trong tám khối Đá Xà Cổ Đế Ngọc.

Đem Đá Xà Cổ Đế Ngọc giữ bên mình, Tiêu Long mới cảm thấy an toàn hơn.

" Người sau đó sẽ đi tìm sao? " Tiêu Chiến hỏi.

" Ủm, ta muốn tìm một chỗ thích hợp để tu luyện. "

Nói xong Tiêu Long liền lấy ra hai cái nạp giới đưa cho Tiêu Chiến dặn dò nói:

" Trong một cái nạp giới có hai mươi bản Địa Giai công pháp cùng đấu kỹ, một trăm bản huyền giai. Một cái khác là năm ngàn viên đan dược từ ngũ phẩm trở xuống. "

" Tiêu Gia phát triển quá nhanh, sẽ khiến cho một ít hữu tâm nhân dòm ngó, tại mấy năm tới tốt nhất là điệu thấp một chút. "

Nghe vậy Tiêu Chiến hai mắt sáng lên nhanh chóng nhận lấy nạp giới, gật gật đầu nói.

" Ta minh bạch. "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Thông qua kiểm trắc

Tiểu Y Tiên nhóm người, chạy tới chiêu sinh, chỗ chiêu sinh là một khoảng sân rộng, thế nhưng bây giờ cơ hồ đông người đến nỗi không nhìn thấy người cuối cùng, không khỏi khiến cho mọi người choáng váng.

Trên khoảng sân rộng lớn, những âm thanh ồn ào không ngớt vang lên, vô số người trẻ tuổi liều mạng chen chúc tiến vào, nếu không phải hai bên bờ, có quân đội của thành phủ chủ duy trì trật tự, sợ rằng đám người này đã sớm kích động, không để ý tới gì mà vọt đi vào.

Lẳng lẳng nhìn biển người kia, một lúc lâu sau, một ít người khẽ thở dài một hơi, vẻ mặt buồn bực lác đác, xem tình hình này, hôm nay đừng có nghĩ tới việc thuận lợi thông qua kiểm trắc.

" Tiểu Y Tiên tỷ tỷ, người có cách nào sao? " Tiêu Mị nhìn Tiểu Y Tiên nói.

Tộc Trưởng nói trăm sự nghe Tiểu Y Tiên, cho nên nàng liền hỏi xem Tiểu Y Tiên có phương pháp nào thuận lợi thông qua.

Trong nguyên tắc cũng chỉ có nhắc đến Tiêu Ngọc vốn là Già Nam Học Viện học viên giúp Tiêu Gia đi cửa sau, nhưng cũng không có nhắc đến Tiêu Ngọc lúc đăng ký gặp phải vấn đề gì.

E là nàng cũng giống như những người bên kia, chen lẫn một hồi sau đó lại bị hạ mã uy.

" Cách đúng là có, các ngươi bây giờ bật mũi lại. "

Từ trong nấp giới lấy ra một bình sứ bịt kín, Tiểu Y Tiên gương mặt hiện lên vẻ giảo hoạt.

" Tiểu Y Tiên tỷ tỷ, trên tay ngươi sẽ không phải là thuốc độc đi. " Thanh Lâm nghi hoặc hỏi.

Nàng nhưng là biết rõ Tiểu Y Tiên là luyện được cùng luyện độc song tu, thường xuyên nghiên cứu chế ra một ít kỳ quái độc dược.

Lúc còn ở Thanh Sơn Thành nàng nhưng là khiến cho mấy chục người nằm bệnh mấy ngày liền bởi vì hít vào phải khí độc do nàng chế tạo.

Nghe được Thanh Lâm lời nói, xung quanh Tiêu Gia mấy người không khỏi lùi về phía sau một bước, sợ rằng sẽ bị dính phải độc.

" Đương nhiên là không phải độc dược rồi, chúng ta đến đây là để chiêu sinh, không phải là giết người, ta chỉ định gây choáng bọn hán một chút mà thôi, sau đó chúng ta sẽ nhân cơ hội đi lên phía trước. " Tiểu Y Tiên lắc đầu nói.

" Ta thấy vẫn là để ta cho Tiểu Hòa ra ngoài hù dọa bọn hán một cái để bọn hán nhường đường là được, ta vẫn không yên tâm. " Thanh Lâm lắc đầu nói, nàng thật sự không chút nào tin tưởng Tiểu Y Tiên.

" Tốt nhất ngươi nên đem ý nghĩ đó ném đi, để cho ngũ giai ma thú Song Đầu Hỏa Linh Xà ra ngoài, ngươi muốn cả Ô Thán Thành bạo động sao? " Tiểu Y Tiên cho Thanh Lâm một cái cốc đầu, tức giận nói.

" Vậy chúng ta phải làm sao? " ôm lấy đầu, Thanh Lâm đáng thương nói.

" Tốt nhất là làm theo cách của ta. "

....

Đứng ở một bên Tiêu Gia mấy người nhìn xem Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lâm tranh cãi không khỏi đỏ mặt mũi lạnh.

Bọn hán giống như là nghe phải cái gì bí mật kinh thiên.

Sau này có hay không bị giết người diệt khẩu?

Cuối cùng Tiểu Y Tiên vẫn là dùng phương pháp của mình.

Những người khác bật mũi lại, phong bế khứu giác.

Tiểu Y Tiên lập tức đem thuốc gây mê phát tán ra ngoài.

Đứng tại đám người phải trước đến đằng chiêu sinh lão đảo một cái rồi ngã xuống.

Thấy vậy Tiểu Y Tiên cùng những người khác liền tiến lên phía trước.

Cứ như vậy, mỗi lần đụng phải che chắn, Tiểu Y Tiên lại dùng thuốc đem trước mắt vật cản cho đánh đổ một đường thuận lợi tiến lên.

Rất nhanh Tiểu Y Tiên nhóm người liền đi đến gần đại trường bóng màu xanh biếc, thì thấy bên ngoài trường bóng bày một cái bàn lớn, một cái thanh niên đang ghi chép gì đó.

Còn cách trường bóng không xa một khu đất rộng rãi, hơn hai mươi danh nam nữ trẻ tuổi lại phải ngồi ngoài, chịu đựng ánh nắng chói chang từ mặt trời tỏa ra, ngồi trên chiếu, mặc dù bởi vì nhiệt độ cao khiến cho khuôn mặt mồ hôi chảy ròng bất quá thần sắc bọn họ tràn ngập câu nệ, xem bộ dáng, bọn họ chắc là vừa thông qua khảo nghiệm tân sinh ở bên ngoài.

" Các ngươi tới đăng ký? " thanh niên ngẩng đầu lên nhìn Tiểu Y Tiên mấy người hỏi.

" Đương nhiên, nếu không chúng ta tới đây làm gì? " Tiểu Y Tiên hừ một tiếng nói.

Nhìn xem Tiểu Y Tiên thái độ, thanh niên hơi nhíu mày một cái, sau đó lại nhìn về đám người phía sau rồi hỏi: " Đó là do ngươi làm? "

" Không sai, bất quá ngươi cũng không cần cùng ta nói quy củ ở đây. Già Nam Học Viện chỉ nhận thiên phú, không nhận thân phận địa vị, chúng ta dùng phương pháp của mình đến được đây chứng tỏ chúng ta có thiên phú hơn, không phải sao?! " khỏe miệng nhếch lên một cái độ cung, Tiểu Y Tiên hai mắt đầy giảo hoạt cười nói.

Nghe vậy thanh niên hơi cứng họng lại.

Hắn đúng là không ưa gì thái độ hơi kiêu ngạo Tiểu Y Tiên, định dùng ra quy củ hù dọa bọn hán, nhưng thật không nghĩ đến nàng còn rất giỏi đấu võ

mồm

Trước khi đến đây Tiêu Long có cùng Tiểu Y Tiên dạo một ít chuyện ma cũ bắt nạt ma mới của già nam học viện.

Tiểu Y Tiên biểu thị mình không sợ, nếu như có người muốn tìm phiền phức, nàng đảm bảo sẽ để bọn hắn nằm trên giường mấy ngày liên tục.

Phía sau Tiểu Y Tiên tiêu gia nhóm người nhìn về phía Tiểu Y Tiên tràn đầy khâm phục.

"Coi như các ngươi lợi hại, bắt quả muốn thông qua khảo hạch cũng không đơn giản như vậy." thanh niên thở dài một tiếng nói.

Sau đó chỉ thấy hắn chỉ về bên cạnh một khối thủy tinh nói.

"Đây là một khối trắc nghiệm thủy tinh, trắc nghiệm thủy tinh này rất đơn giản, chỉ cần thực lực đạt tới bát đoạn đầu khí, nó sẽ tự động tỏa sáng, như vậy các ngươi sẽ thông qua kiểm tra."

"Tiêu Ngọc, các ngươi thử trước đi." Tiểu Y Tiên nhìn Tiêu Ngọc mấy người cười nói.

Đám người gật gật đầu, Tiêu Ngọc cùng Tiêu Mị, Tiêu Ninh ba người tiến lên, bàn tay đặt tại thủy tinh cầu dừng lại chốc lát, đợi đến khi thủy tinh cầu sáng lên, mới lui trở về.

Nhìn thấy ba người thành công, Tiểu Y Tiên, Thanh Lâm cùng Tiêu Gia mấy người khác cũng tùy ý tiến lên sờ sờ, đồng dạng cũng thu được hiệu quả như vậy.

Thanh niên ngón tay chỉ ra ngoài trường bóng, nơi mấy nam nữ thiếu niên đang phơi nắng, đối với Tiểu Y Tiên mấy người nói: "Chúc mừng các ngươi đã thông qua trắc thí kiểm tra, hiện tại thỉnh mấy người ngồi ở đây đợi nửa giờ đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Miếu sát

"Ngươi có ý gì?" Nghe vậy Tiểu Y Tiên mày liễu dựng thẳng, vẻ mặt băng sương lạnh lùng hỏi.

"Hiện tại tân sinh đệ tử tính tình ngày càng kiêu ngạo, cho nên tại lúc trúng tuyển cần phải hảo hảo làm giảm duệ khí, sau này đối với cuộc sống trong học viện của các ngươi chỉ có lợi chứ không có hại."

"Ta biết các ngươi đều là thiên tài, cho nên rất kiêu ngạo. Bắt quả các ngươi vẫn là nên nghe lời ta, Già Nam Học Viện thiên tài đều là đi đầy đất, không hảo hảo giáo dục các ngươi một chút, đến lúc đó các ngươi lại tùy tiện đắc tội học trưởng."

Thanh niên có ý tốt nhắc nhở.

"Hừ! Vậy thì ta thật muốn xem, các ngươi có thể làm gì được chúng ta." khoanh tay trước ngực, Tiểu Y Tiên khinh thường hừ lạnh nói.

"Vậy thì tùy ý các ngươi, quy củ này các ngươi có tuân theo hay không cũng được, không phải chuyện của ta." Thanh niên tùy ý khoát tay nói.

Bản thân hắn cũng chỉ là có ý tốt nhắc nhở một cái mà thôi, còn có tuân theo hay không thì hắn cũng không để ý.

Đến Già Nam Học Viện người mới đều như vậy, không ăn chút quả đắng sẽ không biết khổ.

"Lăng Phong học trưởng, ngươi bên này tựa hồ có vấn đề à?" ngay lúc này, ở trong trường bóng đi ra mấy thanh niên.

"Không có gì, chỉ là vị tân sinh này không muốn ra ngoài phơi nắng mà thôi." Lăng Phong tùy ý nói.

"Hắc, lâu rồi không có gặp qua tân sinh kiêu ngạo như vậy. Lăng Phong học trưởng, muốn chúng ta hỗ trợ hay không?" Nghe vậy một gã thanh niên trước ngực đeo một cái huy chương có bảy miếng kim tinh, hướng về phía Lăng Phong cười, trong nụ cười thoáng mang vẻ lấy lòng.

"Ta khuyên các ngươi vẫn là không cần làm chuyện thừa thãi, nhìn xem sau lưng bọn hắn ngất đi đám người người liền hiểu."

Theo Lăng Phong ngón tay phương hướng nhìn lại, mấy thanh niên liền nhìn thấy nằm dưới đất mấy trăm người, trong lòng phát lên ý lạnh, hít vào một ngụm khí lạnh.

"Sẽ không phải đều là do những người này làm đi."

" Ừm, là dùng thuốc mê. "

" Thuốc mê, ta còn tưởng bọn hán lợi hại lắm đây, hóa ra là dùng thuốc mê. " một cái thanh niên khinh thường cười lạnh.

Sau đó thanh niên này liền nhìn về phía Tiểu Y Tiên mấy người.

Nhìn thấy dung mạo xinh đẹp Tiểu Y Tiên, Tiêu Ngọc, Tiêu Mị, Thanh Lan mấy người, thanh niên nhất thời sửng sốt, sau đó gương mặt nổi lên nụ cười sáng lạn đi tới.

" Mấy vị mỹ nữ, quy cũ là quy cũ, các người nhất định phải tuân theo. " thanh niên cười nói.

" Chúng ta vẫn không muốn tuân theo, người định làm gì, có giỏi thì đánh ta a. " Tiểu Y Tiên khiêu khích nói.

" Đã các người không muốn đi ra ngoài ngồi phơi nắng cũng được, vậy thì phải cho một người đại diện các người cùng Vương Viêm ta luận bàn một chút đi. Đương nhiên không cần phải thắng, chỉ cần các người có thể kiên trì hai mươi hiệp, như vậy là được rồi. "

" Vị mỹ nữ này, người là người dẫn đầu ở đây đi, nếu người có thể chống đỡ hai mươi hiệp, như vậy các người có thể qua. "

Nghe vậy Tiêu Gia đám người không khỏi đối với Vương Viêm thâm hô vô sỉ. Bất quá sau đó thì dùng một bộ cười trên nỗi đau của của người khác nhìn Vương Viêm.

Tiểu Y Tiên thực lực bọn hán không biết, nhưng chắc chắn phải so với Lục Tinh Đấu Giả Tiêu Ngọc mạnh hơn nhiều.

Thanh niên kia là Thất Tinh Đấu Giả, nhưng chắc chắn không phải là Tiểu Y Tiên đối thủ.

Có trò hay để nhìn!

" Người thật muốn cùng ta đánh. " Tiểu Y Tiên cố nén cười nhìn Vương Viêm nói.

" Đến đi, cho người ra tay trước, nếu không người khác sẽ cho rằng ta bắt nạt kẻ yếu. "

Đi ra một khu đất trống Vương Viêm tự tin cười nói, đối với Tiểu Y Tiên ngoắc ngoắc tay.

" Vậy thì người cũng đừng trách ta. " ánh mắt hiện lên một tia ý lạnh, Tiểu Y Tiên đi ra khu đất trống.

Nhìn hai người trong trường bóng đi ra, bên ngoài hai mươi danh tân sinh đang phơi nắng, ánh mắt tò mò nhìn sang.

Bọn họ không phải không có phản kháng, bất quá lúc phản kháng, bọn họ đều bị học trưởng có thực lực hơn xa dùng võ lực áp chế, hiện tại nhìn thấy có người lại muốn khiêu chiến học trưởng, bọn họ tâm tình cũng có chút hả hê, định trào phúng.

Bất quá khi nhìn thấy người khiêu chiến là một cái thiếu nữ xinh đẹp lúc, không khỏi cảm thấy có chút không đành lòng.

" Tốt rồi, mau ra tay đi! " Vương Viêm cười nói.

" Đắc tội rồi. "

Nói xong Tiểu Y Tiên bàn chân đạp mạnh vào mặt đất, trong nháy mắt phóng tới Vương Viêm trước mặt.

Tại đám người hai mắt chần kinh nên dưới, hữu quyền nắm chặt, đầu khí ngưng tụ, tạo nên một cỗ kinh khí hung hăng lao về phía Tiêu Viêm oanh kích.

Một quyền này đánh lên ngực Vương Viêm đem hán đánh bay ngược ra ngoài, tại dưới mặt đất lăn lộn mấy vòng bất tỉnh nhân sự.

" Thật yếu a, người thật sự là đệ tử của Già Nam học viện? " Khuôn mặt ngẩng lên, Tiểu Y Tiên lắc đầu thất vọng nhẹ giọng nói

Tĩnh!

Toàn trường yên tĩnh đến mức có thể nghe đến tiếng kim rơi.

Nghe nàng nhẹ giọng trào phúng, khiến cho mọi người xung quanh nhất thời tức cười, từng đạo ánh mắt kinh ngạc gắt gao nhìn về phía ngất đi thân ảnh Vương Viêm.

Rất khó tưởng tượng được một gã tân sinh, dĩ nhiên như vậy dễ dàng đánh bại một cái học trưởng có thất tinh đấu giả tu vi.

Đối với Tiểu Y Tiên trào phúng, những học viên khác cũng không dám nói gì, người ta thực lực bày ra nơi đó, ai dám có ý kiến.

Ngay lúc này một đạo tiếng cười phóng khoáng của một nam tử từ trong trường bóng vang lên.

" Haha, tiểu nữ oa kia, thiên phú không tệ, xem như lần này ta nhặt được bảo. "

Nam tử này là một cái trung niên nhân, dáng người cao lớn, dưới trang phục lộ ra cơ bắp đường cong, lộ ra một cổ áp bách cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Tiềm lực phân cấp cùng rung động

"Năm nay tân sinh đúng thật là lợi hại, đều là mầm tốt. "

Trung niên nhân ánh mắt đảo qua Tiêu Gia đám người, sau đó lại chuyển dời đến Tiểu Y Tiên trên người.

Lấy hấn Đại Đấu Sư thực lực, đương nhiên có thể nhìn ra được Tiêu Gia nhóm người thực lực, đều là trước mười tám tuổi vượt qua bát đoạn đấu khí.

Bất quá để cho hấn kinh ngạc là Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lâm, hấn vậy mà không nhìn ra được hai người này thực lực.

Có lẽ trong lần chiêu sinh này sẽ có bất ngờ cũng không biết chừng.

Trung niên nhân chậm rãi tiến đến, đối mặt với mấy chục tân sinh nói: "Ta là Vũ Hán, là lần này phụ trách chiêu sinh đạo sư. Các vị bạn học, tất cả đều vào đi."

Nghe thấy Vũ Hán mở miệng nói chuyện, các tân sinh đang phơi nắng ngoài trời nhất thời mừng rỡ, vội vã ngồi dậy đi đến, chật vật chen nhau nhau vào trong lều vải.

Không thể không nói, mặc dù đối với những người mới này có chút không có nhân tính, bất quá cũng có hiệu quả, ít nhất hiện tại tân sinh đi vào lều vải, kiêu ngạo lúc trước đều có chút thu liễm. Một đám đều lùi lại trong góc lều, con ngươi không ngừng đảo xung quanh.

Vũ Hán kiểm tra ngất đi Vương Viêm một chút, sau đó sơ cứu hấn một chút rồi cho người mang hấn rời đi.

Sau đó chỉ thấy hấn dơ lên tráng kiện cánh tay, giới chỉ trên ngón loé lên, một quyền trục da dê màu xanh và một chiếc bút đã xuất hiện trong tay.

Ánh mắt nhìn lên, Nhược Lam đạo sư biếng nhác cười nói: "Các vị đồng học, chúc mừng các ngươi đã thông qua, hiện tại xem như đã tiến vào cửa của Già Nam học viện, bất quá học viện muốn phân loại năng lực của các ngươi, cho nên ta muốn biết đích xác thực lực của các ngươi. "

"Bát đoạn đấu khí, tiềm lực giá trị thuộc về cấp F, đây là tiêu chuẩn của Già Nam Học Viện "

"Cửu đoạn đấu khí, tiềm lực giá trị thuộc về cấp E. "

"Nhất tinh đấu giả, cấp D, nhị tinh đấu giả cấp C, như thế tính lên đến cấp cao nhất. Còn lại là ngũ tinh đấu giả thuộc về cấp S, đều có giới hạn là dưới hai mươi tuổi. "

"S cấp, tân sinh tiềm lực, mấy năm qua Già Nam học viện cũng chỉ có một trường hợp mà thôi. "

Sau đó Vũ Hán nhìn về phía Tiêu Gia mấy người cao hứng cười nói: "Bất quá hôm nay xem như là Già Nam Học Viện tốt nhất đợt chiêu sinh đi. "

Nghe vậy Tiêu Gia mấy người gương mặt cũng xuất hiện nụ cười.

Nói đến chỗ này ánh mắt Vũ Hán như có như không nhìn về phía hai người Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lâm, hấn cảm giác được tất cả mọi người trong cái lều vải này, chỉ có hai người bọn họ là mình nhìn không thấu, hơn nữa hấn chắc chắn hai người này tiềm lực vượt qua cấp S.

Kỳ thật không chỉ có nàng, mà tất cả mọi người trong cái lều vải này đều muốn biết, vì đã kiến thức qua khi Tiểu Y Tiên đánh tên kia, bọn họ đều muốn biết cái này xinh đẹp nữ hài này rốt cuộc có cấp độ bao nhiêu?

"Tốt lắm, bắt đầu đi, phía bên trái trước tiên, báo danh đi, tên, cấp bậc." Bàn tay cầm chiếc bút, Vũ Hán cười nói.

"Lâm Vũ, cửu đoạn đấu khí, hai mươi tuổi "

Ở phía hàng bên trái, một gã thanh niên, khuôn mặt thoáng đỏ lên, đi đến báo danh.

Mỉm cười gật đầu, Vũ Hán sư nhanh chóng nhớ kỹ tư liệu của người này rồi nói: "cấp E. "

"Hoàng Húc, bát đoạn đấu khí, 18 tuổi "

" F cấp. "

" Trương Phi, cửu đoạn đầu khí, mười bảy tuổi "

" E cấp "

Đồng thời, bên ngoài có mấy tân sinh đang tranh nhau để đến lượt mình, nhưng có các vị học trưởng nghiêm khắc, đành phải ngay ngắn đứng vào hàng đợi đến lượt mình báo tư liệu.

Qua gần hai mươi người báo cấp, đại đa số đều là dưới đầu giả, trong đó cũng có một số, có cửu đoạn đầu khí, nhưng tấn cấp lên đầu giả thất bại mà phải tụt xuống bát đoạn đầu khí.

Rất nhanh liền đến Tiêu Gia đám người.

Tiêu Gia bây giờ là Ô Thân Thành lớn nhất đại tộc, đám người có chút mong chờ nhìn xem Tiêu Gia đệ tử.

" Tiêu Ngọc, lục tinh đầu giả, mười bảy tuổi. "

" Tiêu Ninh, tam tinh đầu giả, mười bốn tuổi. "

" Tiêu Mị, tam tinh đầu giả, mười bốn tuổi. "

.....

Tiêu Gia người lần lượt đem thông tin của mình báo lên.

Nghe được bọn hắn báo ra thông tin, xung quanh đám người con mắt tròn to, Vũ Hán cũng dừng lại động tác ghi chép một chút, sau đó mặt đầy ý cười mừng rỡ.

Một cái vượt qua S cấp, hai cái B cấp, còn lại mấy người khác cũng đều là D cấp.

Tiêu Gia là ô thiên tài sao?!!

Tiếng xì xào bàn tán của những người xung quanh vang lên liên tục, sau đó là một mảng yên tĩnh.

Ánh mắt mọi người, đều là chờ đợi nhìn qua Tiêu Ngọc

Mười bảy tuổi lục tinh đầu giả.

Loại tiềm lực này giá trị, tựa hồ đã qua S Cấp giới hạn, này thiên phú, đơn giản là so trong học viện cái kia Yêu Nữ còn muốn lợi hơn bên trên một điểm.

" Chắc chắn, không nghĩ tới, vậy mà lại bị ta gặp phải một vị càng cấp S mức tiềm lực Tân Sinh, ha ha, xem ra ta còn thực sự là hảo vận. "

" Tiêu Gia quả không hổ là Ô Thân Thành đại gia tộc, thiên tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp. Lần này trong học viện Yêu Nữ kia xem như là có đối thủ. "

Vũ Hán than thở một tiếng, sau đó nhanh chóng ghi chép lại Tiêu Gia mấy người thông tin.

Ngay lập tức đám người đều đem ánh mắt chuyển rời đến Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân trên người.

Tiêu Gia người tiềm lực đã kinh khủng như vậy, còn hai vị nữ hài xinh đẹp này tiềm lực còn kinh khủng đến mức nào.

Đặc biệt là Tiểu Y Tiên, nàng nhưng là một quyền đánh nát một cái thất tinh đầu giả, thực lực nhất định sẽ không thấp hơn bát tinh đầu giả đi.

Nhất là bị Tiểu Y Tiên một quyền miểu sát vị kia vừa mới tỉnh lại Vương Viêm.

Nhìn về phía Tiểu Y Tiên ánh mắt có tràn ngập hoảng sợ, thân thể không ngừng run lên.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Tiêu Long rời đi

" Thanh Lân ngơai lên trước đi. " Tiểu Y Tiên nhìn Thanh Lân nói.

"Ừm. " Thân Lâm nhu thuận gật đầu một cái, sau đó đi lên.

" Thanh Lâm, Tam Tinh Đầu Linh, mười ba tuổi. " Thanh Lâm cười nói.

"..." Trong lều vải lại là hoàn toàn tĩnh mịch.

" Tam Tinh...Đầu Linh... " Vũ Hán bút trong tay dừng lại, nhìn lấy đáng yêu Thanh Lâm mặt mũi tràn đầy vô tội bộ dáng, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Thanh Lâm không để ý tới những người khác phản ứng, đi về tới Tiểu Y Tiên bên cạnh, tại nàng trong nhận thức, cái này nhưng không tính là gì, so với Tiểu Y Tiên nàng tu vi tăng trưởng đã tính chậm.

" Tiểu Y Tiên tỷ tỷ, tới phiên ngươi." Thanh Lâm đối Tiểu Y Tiên cười nói.

"Ừm, đã biết." Tiểu Y Tiên hơi cười một tiếng, đi ra phía trước, dùng thanh âm không lớn không nhỏ nói ra:

" Tiểu Y Tiên, Nhất Tinh Đầu Vương, tuổi tác 16."

"Tê~" Trong lều vải một trận hít vào khí lạnh âm thanh âm vang lên.

"..." Vũ Hán cũng là không còn gì để nói.

Hắn biết Tiểu Y Tiên không đơn giản, nhưng Tiểu Y Tiên vượt qua tưởng tượng của hắn.

Này đâu là không đơn giản, là không tưởng rồi đi.

Mượt cái mười ba tuổi Tam Tinh Đầu Linh, một cái mười sáu tuổi nhất tinh đầu vương.

Nơi này tất cả mọi người, đều là trọn mắt hốc mồm.

Bao quát Tiêu Gia đám người ở bên trong đều bị giật nảy mình. Bọn hắn biết Tiểu Y Tiên không đơn giản, nhưng không nghĩ đến còn lợi hại đến mức này.

" Ta nghĩ đến một chuyện. " Tiêu Ngọc lúc này đột nhiên lên tiếng để cho Tiêu Gia mấy người không khỏi nghi hoặc nhìn sang.

" Tiểu Y Tiên là Tiêu Long đệ tử, nếu đệ tử của hắn đã kinh khủng đến mức này, vậy thì hắn tu vi sẽ còn kinh khủng hơn nhiều. " Tiêu Ngọc thở dài nói.

Nghe vậy đám người liền ngẩn ra, sau đó đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh.

Bây giờ nghe Tiêu Ngọc nói, bọn hắn mới biết, hóa ra là Tiêu Long từ trước đến nay vẫn luôn che dấu mình tu vi.

Đệ tử đã là Đầu Vương, vậy sư phụ sẽ là tu vi gì đây?

Qua một lúc lâu, Vũ Hán cuối cùng bình tĩnh lại, chậm rãi thở ra một hơi nói ra: " Tiểu Y Tiên, lấy ngươi tu vi đến Già Nam học viện, đoán chừng cũng chỉ có Nội Viện Phó Viện Trưởng có thể dạy bảo ngươi đi. "

" Chỉ cần Già Nam học viện có thể trợ giúp ta tăng lên tu vi, như vậy đủ rồi." Tiểu Y Tiên cười khê nói.

Nàng đến Già Nam Học Viện bất quá là để hoàn thành Tiêu Long giao cho nhiệm vụ lịch luyện, hiện tại theo nàng thấy là không có bao nhiêu tác dụng.

" Đăng ký hôm nay tạm thời chấm dứt, chúng ta còn lưu lại chỗ này bây giờ, Hôm nay tân sinh đăng ký, xin chúc mừng các ngươi bây giờ đã là thành viên chính thức của Già Nam Học Viện. Hy vọng trong bảy ngày này đem hết các việc an bài, bảy ngày sau Đội xe phi hành của Già Nam Học Viện sẽ đến Ô Thản Thành, đến lúc đó chúng ta sẽ đi thẳng tới học viện". Đem tấm da dê cất, Vũ Hán đạo sư nhìn đám người cười nói.

Nghe vậy, người trong lều vải nhất thời mừng rỡ.

Hôm nay buổi đăng ký liền kết thúc, Tiểu Y Tiên liền mang theo Tiêu Gia mấy người trở về.

Trên đường đi, hai người bị Tiêu Ngọc nhóm người vây quanh hỏi chuyện ríu rít không ngừng.

Sau khi trở về Tiêu Gia, Tiêu Ngọc liền đem một chuyện này báo lại cho Tiêu Chiến mấy người.

Biết được Tiểu Y Tiên chân chính tu vi, đám người cũng khiếp sợ không thôi.

Ngoại trừ đã biết trước Huân Nhi thì những người khác đều rung động không thôi.

" Tiêu tộc trưởng, sư phụ ta đâu? " Tiểu Y Tiên nhìn Tiêu Chiến hỏi.

" Tiêu Long trường đào sáng nay đã rồi đi, hần nói là cần tìm chỗ thích hợp để tu luyện. " Tiêu Chiến ngừ khi cung kính nói.

" Tiêu Long ca ca đã rồi đi, gấp gấp như vậy sao? " lần đầu tiên nghe được chuyện này, Huân Nhi cũng kinh ngạc không thôi.

" Không chỉ là Tiêu Long mà Lam Nguyệt tiểu thư cùng Nguyệt Mị Tiểu Thư đều đi theo hần, xem ra hần lại sẽ rời đi một thời gian dài. " Tiêu Chiến lắc đầu thờ dài nói.

" Vậy sao. "

Tiểu Y Tiên thờ dài một tiếng, thần sắc phức tạp, không biết là đang suy nghĩ gì.

" Chúng ta cũng trở về phòng đi, Thanh Lân. "

" Ừm. " Thanh Lân gật đầu.

Sau đó hai người liền rời khỏi đại sảnh.

Huân Nhi thần sắc buồn bã thờ dài.

" Làm sao vậy Huân Nhi? " đứng bên cạnh nàng Tiêu Viêm nghi ngờ hỏi.

" Tiêu Long ca ca lại đi rồi, lần này còn không chịu báo trước cho ta một tiếng. " Huân Nhi ngừ khi yếu ớt nói.

Lần trước hần đi bốn năm, lần này hần sẽ đi mấy năm đây.

Đợi đến lúc hần trở về, hai người còn cơ hội gặp mặt sao.

Không nói một lời liền rời đi, quả thực là vô tình đây.

" Tiêu Viêm ca ca, ta trong người không được khỏe, ta về phòng trước. " nói xong Huân Nhi cũng không tiếp tục để ý đến Tiêu Viêm, xoay người rời khỏi đại sảnh.

Thấy vậy Tiêu Viêm có chút bận tâm nhưng cũng không có đuổi theo Huân Nhi.

.....

Bên ngoài hành lang, Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân hai người đều mang theo nặng nề tâm trạng đi về phòng.

" Tiên Nhi tỷ tỷ, ca ca tại sao phải gấp gấp rời đi vậy a? " Thanh Lân hai mắt hiện lên thủy châu nhìn Tiểu Y Tiên đáng thương nói.

" Đừng khóc, Thanh Lân! Sư phụ không từ mà biệt, nhất định là có hần lý do, chúng ta phải thông cảm cho hần. Mặc dù hần không có ở đây, nhưng chúng ta cũng không thể làm hần thất vọng được, chúng ta phải học được tự lực gánh vác. Bây giờ không có sư phụ ở bên cạnh, chúng ta chỉ có thể dựa vào nhau, nỗ lực tu luyện, đợi sau này gặp lại, nhất định phải để hần đối với chúng ta lau mắt mà nhìn. "

Lấy khăn tay lau đi Thanh Lân nước mắt, Tiểu Y Tiên ôn nhu an ủi.

" Ừm. " Thanh Lân gật đầu, trong mắt tràn đầy quật cường.

Sư phụ, người chờ xem, đợi khi gặp lại, ta sẽ để người đối với ta lau mắt nhìn.

Tiểu Y Tiên trong lòng kiên định thầm nghĩ.

Bảy ngày sau, Già Nam Học Viện chiêu sinh đội ngũ đến đón tân sinh rời đi, quay trở về học viện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Cùng Vân Vận giao dịch

Cách Ô Thần Thành mấy ngọn núi lớn, bên trong một hẻm núi vắng vẻ.

Hẻm núi này bên trong có một căn nhà rộng lớn nhìn qua rất đơn sơ. Tuy nhiên xung quanh căn nhà năng lượng vô cùng nồng đậm, tại trên không trung

còn có một cái do năng lượng tạo thành vòng xoáy.

Bên ngoài căn nhà, một cái tóc đen thiếu niên ánh mắt nhìn vào bên trong căn nhà.

"Đã qua ba tháng, các nàng cũng nên sắp xuất quan rồi mới phải." Tiêu Long lẩm bẩm một tiếng.

Đây là nơi tu luyện của Tiêu Long, Lam Nguyệt cùng Nguyệt Mị ba người.

Khi vừa mới rời khỏi Ô Thần Thành được mấy ngày, Tiêu Long liền tìm được chỗ này, bởi vì nơi này trong thiên địa năng lượng là nồng đậm nhất. Lại thêm một cái tụ linh trận, tốc độ tu luyện của ba người tiến nhanh vượt bậc.

Đã qua nửa năm, bây giờ tu vi của Tiêu Long là đỉnh phong Đấu Hoàng.

Còn Lam Nguyệt cùng Nguyệt Mị đều đang bế quan đột phá Đấu Hoàng.

Nhưng bây giờ đã ba tháng trôi qua, đáng lý ra hai nữ phải nhanh xuất quan rồi mới phải, bây giờ lại chậm trễ một tháng, điều này khiến cho Tiêu Long có chút lo ngại.

Ngay lúc này, xung quanh năng lượng trở nên hỗn loạn, trên bầu trời năng lượng vòng xoáy tốc độ hấp thụ năng lượng dần dần chậm lại.

"Cuối cùng cũng muốn xuất quan, làm hại ta lo lắng chết đi được." Tiêu Long thở dài.

Ngay lập tức Tiêu Long liền cảm nhận được bên trong căn nhà xuất hiện hai cỗ cường đại hơi thở.

Được một lúc lâu, hai đạo thân ảnh từ bên trong nhà đi ra.

"Tam Tinh Đấu Hoàng, không trách tại sao các ngươi lâu như vậy không ra ngoài, hóa ra là do sử dụng Hoàng Cực Đan để đột phá a." nhìn thấu hai nữ tu vi, Tiêu Long liền hiểu rõ nguyên nhân.

"Chúng ta dù sao cũng muốn đến Hắc Giác Vực, tăng lên thực lực là tăng thêm một chút đảm bảo." Lam Nguyệt cười nhạt nói.

"Ngươi nói không sai, chuẩn bị trước không bao giờ là thừa." Tiêu Long gật đầu đồng ý.

"Thiếu Gia, chúng ta ngay bây giờ sẽ xuất phát đi đến Hắc Giác Vực sao?" Nguyệt Mị hỏi.

"Tạm thời thì không. Ta còn phải đợi một người." Tiêu Long lắc đầu nói.

"Còn phải đợi ai?" Lam Nguyệt Nghi hoặc hỏi.

"Rất nhanh các ngươi liền biết rồi." Tiêu Long thần bí cười nói.

Nghe vậy Lam Nguyệt cùng Nguyệt Mị cũng không tiếp tục hỏi.

Bất quá trong lòng vẫn rất tò mò.

.....

Ba ngày sau, một cái toàn thân bị bao phủ bởi trong hắc bào thân ảnh bay tới Tiêu Long ba người đang sống ngọn núi, đáp xuống căn nhà bên ngoài.

"Ngươi tới rồi." Tiêu Long từ trong nhà đi ra nhìn Hắc Bào cười nói.

"Đây chính là ngươi gương mặt thật?" Hắc Bào Nhân ngữ khí kinh ngạc nói.

"Đây coi như là chúng ta chính thức gặp mặt một lần đi. Ta là Tiêu Long, còn có một cái tên khác là Long Nhất." "

"Long Nhất...Tiêu Long? Luyện được sư đại hội quán quân." Hắc Bào nhân kinh ngạc nói.

"Bây giờ có thể đem đầu bông gỡ xuống rồi a, Vân Vận tông chủ."

Nghe vậy Hắc Bào Nhân đem trên đầu mũ trùm gỡ xuống, lộ ra một gương mặt tuyệt mỹ dung mạo.

Chính là Vân Vận.

"Không nghĩ đến Viêm môn chủ lại ở nơi thâm sơn rừng núi này." Vân Vận vẫn là bộ kia thần nhiên nhìn Tiêu Long khẽ nói.

"Chỉ là tạm thời mà thôi, sắp tới sẽ rời đi." Tiêu Long nói.

"Ngươi hẹn ta đến đây làm gì?" Vân Vận hỏi.

Trước đây khi còn ở xà nhân tộc thánh thành, Tiêu Long có đưa cho Vân Vận một khối ngọc trước khi nàng rời đi, xem như là để lại phương thức liên lạc.

Để chi Vân Vận nghi hoặc là tại sao qua hơn nửa năm đối phương mới liên lạc với nàng.

"Vân Sơn lão già kia còn sống không?" Đột nhiên Tiêu Long hỏi.

"Ngươi..." Vân Vận cũng bị Tiêu Long lời nói làm cho giật mình.

"Vây là vẫn còn sống, bất quá cách cái chết cũng không xa, nếu không đột phá Đấu Tông, hẳn cũng không tránh khỏi tai họa giáng xuống." Tiêu Long cười nhạt nói.

"Ngươi muốn nói cái gì?" Vân Vận ngữ khí trở nên nóng nảy hơn.

"Ta có cách giúp cho Vân Sơn đột phá Đấu Tông." Tiêu Long nói.

Nghe vậy Vân Vận hai mắt hiện lên một tia ý động.

Vân Sơn là lão sư nàng và cũng là người nàng xem như là phụ thân. Hắn tình huống nàng hiểu rất rõ, đã kẹt lại ở Đấu Hoàng cấp bậc nhiều năm, nếu không đột phá Đấu Tông hẳn sẽ sớm bởi vì hao hết thọ mệnh mà chết.

Vân Vận tự nhiên cũng không hy vọng chuyện này xảy ra.

"Ngươi có cách gì?" Vân Vận nhìn Tiêu Long hỏi.

"Đơn giản thôi, ta nơi này có một viên thất phẩm đan dược phá tông đan, có thể đưa cho ngươi." nói xong, trên ngón tay hắn nấp giới lóe lên, một viên to tròn đan dược xuất hiện ở trên tay.

Nhìn xem trên tay Tiêu Long phá tông đan, Vân Vận hai mắt lóe lên một tia ý động, bất quá sau đó lại chần chừ, rồi nhìn Tiêu Long nói.

"Ngươi muốn ta làm gì?"

"Quả không hổ là Vân Vận tông chủ, rất nhanh liền đoán ra được vấn đề chính." Tiêu Long vỗ tay tán thưởng nói.

"Không phải quá rõ ràng rồi sao, ta không tin ngươi sẽ tốt bụng như vậy, lại cho không ta một viên thất phẩm đan dược." Vân Vận ngữ khí thản nhiên, trong lòng âm thầm khinh bỉ Tiêu Long một cái.

Nghe vậy Tiêu Long cũng hơi xấu hổ.

Chuyện này cũng quá dễ đoán ra được.

"Chuyện là như thế này, Viêm Môn đã ở Hắc Giác Vực chiếm cứ một chỗ cấm chân, bất quá tình huống hiện tại là thiếu nhân thủ trầm trọng bởi vì có mấy vị cường giả của Viêm Môn đang bế quan đột phá."

"Cho nên ngươi muốn ta giúp các ngươi viêm môn."

Vân Vận đã đoán ra được Tiêu Long ý đồ.

"Không sai, chỉ cần trong vòng hai năm là được. Sau hai năm ngươi có thể rời đi, Phá Tông Đan có thể đưa trước cho ngươi mang về." Tiêu Long cười nói.

"Ngươi lại hào phóng như vậy, lại yên tâm giao cho ta đan dược, ngươi không sợ ta sẽ nuốt lời sao?" Vân Vận kinh ngạc nhìn Tiêu Long nói.

"Tin ta đi, nếu ngươi nuốt lời, Vân Lam Tông chắc chắn sẽ bị xóa tên khỏi Gia Mã Đế Quốc." Tiêu Long cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Đến Viêm Thành

Vân Vận cũng không có nghi ngờ Tiêu Long lời nói. Có thể tùy tiện lấy ra thất phẩm đan dược như thế nào lại đơn giản đâu, tổng thể thực lực của Viêm Môn vượt qua Vân Lam Tông quá nhiều, cho dù là Vân Sơn có đột phá Đấu Tông cũng sẽ không thay đổi được gì.

"Ta đồng ý giúp ngươi." Vân Vận gật đầu đồng ý.

"Như vậy Phá Tông Đan thuộc về ngươi, ba ngày sau ngươi có thể quay trở lại đây, sau đó chúng ta sẽ đi tới Hắc Giác Vực." đem phá tông đan ném qua cho Vân Vận, Tiêu Long khẽ nói.

Đem đan dược bắt lấy, Vân Vận xoay người rời đi.

Sau lưng xuất hiện một đôi đầu khí hóa đực bay về phương xa.

"Ngươi rất tin tưởng nàng." Lúc này từ trong nhà đi ra Lam Nguyệt nhìn Tiêu Long cười nói.

"Nàng cũng không phải là loại người sẽ nuốt lời, hơn nữa nàng cũng không có gan đó." Tiêu Long cười nói.

Sau đó hắn liền xoay người, cánh tay ôm lấy Lam Nguyệt eo thon.

"Ngươi...Ngươi làm gì..." Lam Nguyệt bị Tiêu Long hành vi làm cho gương mặt đỏ bừng, trong mắt lóe lên một tia bối rối.

"Ta muốn làm gì ngươi rất nhanh sẽ biết." Tiêu Long cười cười nói, sau đó ôm lấy đỏ mặt Lam Nguyệt đi vào trong nhà.

.....

Ba ngày sau, Vân Vận trở lại.

Sau đó đám người liền khởi hành đi đến một khu vực đặc thù hỗn loạn nhất đại lục - Hắc Giác Vực.

Bởi vì có địa hình đặc thù nên cơ hồ là khu vực hỗn loạn nhất trên Đầu Khí đại lục. Vô số các cường giả chạy trốn ở các quốc gia, rui ro gặp nhau ở chốn này, từ đó gây ra những hành động vô cùng dã man. Mặt khác, nơi này hội tụ ngoài nhân loại trên đại lục còn có đủ loại chủng tộc. Nghiễm nhiên hình thành một khối đại lục được thu nhỏ.

Ở Hắc Giác vực, không có pháp luật. Nếu có, chỉ có một luật duy nhất là "Luật Rừng". Nói cách khác, đó là luật của kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu. Ở trong này, kẻ yếu không có quyền lợi.

Đây là một khu vực vô cùng thuần túy. Mặc kệ ngươi muốn làm gì. Cho dù ngay cả ngươi khi hiếp nữ nhân, cũng không có ai ngăn trở. Đương nhiên. Điều kiện tiên quyết là ngươi phải xem xét thật kỹ đối tượng mà ngươi ra tay. Nếu không mà nói. Kết cục chỉ sợ sẽ tương đối thảm. Ở "Hắc Giác vực". Nữ nhân. Có đôi khi còn đáng sợ hơn cả nam nhân. Nguyên nhân chỉ có một. Đó là lý do các nàng có thể ở nơi này sinh tồn. Mặt khác. "Hắc Giác vực" cũng là nơi tập trung mua bán tin tức tình báo. Mỗi ngày có vô số tình báo từ trong này truyền lưu ra và cũng có vô số tình báo từ bên ngoài lưu chuyển vào.

Hắc Giác vực, ở nơi này, tử vong là một điều gì đó rất tầm thường. Nơi này mỗi ngày đều có cường giả chết đi. Mỗi ngày cũng đều có cường giả từ bên ngoài đi vào. Khu vực này. Trần ngập tử vong. Cũng tràn ngập khiêu chiến cùng hấp dẫn.

Ở trong này có thể dễ dàng nhìn thấy các loại cao cấp công pháp mà bình thường mơ cũng chẳng gặp. Đấu kỹ cùng với các loại thần binh, dược đỉnh, dược liệu, cao cấp đan dược...v.v.. làm người ta hoa cả mắt.

Điển hình nhất là cách đây một năm mới xuất hiện tân thế lực Viêm Môn, mặc dù chỉ mới xuất hiện được một năm nhưng nội tình sâu không lường được.

Nghe nói Viêm Môn phó tông chủ Tuyết Nữ là một cái Đầu Tông cường giả, Đầu Hoàng cùng Đầu Vương cường giả cũng có không ít.

Đã từng có một cái nào đó xui xẻo người chọc phải Tuyết Nữ, kết quả qua ngày hôm sau, người đó cùng thế lực liên quan đều biến mất như chưa từng tồn tại.

Tại Hắc Giác Vực phía Tây Nam, sừng sững một tòa thành nguy nga khổng lồ, trên tường thành, trong thành đều có thể nhìn thấy ăn mặc hắc sắc áo giáp binh sĩ khắp nơi đi tuần, sắc bén con ngươi tại đi vào thành đám người trên thân dò xét kỹ lưỡng.

Viêm Thành, là Viêm Môn tọa lạc nơi cũng thuộc quyền quản lý của Viêm Môn. Nơi này có thể xem là tại Hắc Giác Vực ngoại trừ Già Nam Học Viện yên bình nhất một khu vực.

Đã từng có không ít người muốn công phá nơi này, nhưng đều bị tiêu diệt không còn.

Hôm nay, Viêm Thành nghênh đón bốn vị khách xa lạ. Bốn cái toàn thân ăn mặc kín người hắc bào màu đen đi vào trong thành.

Viêm Thành thụ vệ cũng không có quân bọn hắn, tại Hắc Giác Vực này, ăn mặc kỳ quái người đầu đầu cũng có, không để cho người khác nhìn ra mình thân phận là một trong những quy tắc sinh tồn tại hỗn loạn khu vực này.

Tại trên đường phố, Vân Vận ánh mắt tò mò đánh giá xung quanh.

"Ngươi là lần đầu tiên đến Hắc Giác Vực sao?" Tiêu Long hỏi.

" Ừm, trước đây chỉ là nghe qua, đây còn là lần đầu tiên đến. " Vân Vận gật đầu nhàn nhạt nói.

" Nếu vậy thì ta nhắc nhở cho ngươi một câu, tại Hắc Giác Vực tốt nhất nên bỏ "từ bi" qua một bên, nếu không ngươi sẽ chết rất thảm. " Tiêu Long nhắc nhở.

" Ừm. " Vân Vận gật đầu.

" Thiếu Gia, chúng ta trực tiếp đi vào Viêm Môn mà không báo sẽ ổn sao, có thể sẽ gặp phải phiền phức không đáng có. " Nguyệt Mị lên tiếng nói.

" Không cần, Tuyết Nữ sẽ tự có sắp xếp. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Bởi vì Tuyết Nữ trong người có hắc linh hồn ẩn ký, cho nên chỉ cần hắc đặt chân vào Viêm Thành nàng sẽ tự động cảm ứng được.

Biết hắc đến, Tuyết Nữ sẽ tự sắp xếp, cho nên gặp phải phiền phức gì đó là không tồn tại.

Sau đó bốn người tìm một chỗ cho thuê xe ngựa, thuê một chiếc. Rất nhanh, khoảng một lúc lâu đi xe, một tòa rộng lớn kiến trúc như cung điện xuất hiện trước mắt ba người.

Hai chữ "Viêm Môn" thạch bia nằm ở bên ngoài.

Tại cửa chính có một đám thụ vệ canh gác.

Đi xuống xe ngựa, Tiêu Long bốn người cũng đã sớm bỏ xuống hắc bào.

Tại bốn người đi qua cửa chính lúc, kỳ lạ là thụ vệ không hề ngăn cản mà là cung kính đối với bốn người chào hỏi.

Một màn này để cho người bên ngoài tò mò không thôi.

Rốt cuộc là đại nhân vật nào đến Viêm Môn a.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Gặp lại Tuyết Nữ

" Phu Quân!! "

Đi vào đại sảnh một đạo màu trắng xinh đẹp thân ảnh vọt đến Tiêu Long.

Tiêu Long gương mặt cũng hiển lên nhu tình, mở ra hai tay đem đạo thân ảnh xinh đẹp kia ôm lấy.

Lâu ngày gặp lại, tràn đầy nhớ nhung.

Chỉ thấy Tuyết Nữ ngẩng đầu lên chủ động dâng lên mình môi thơm. Tiêu Long cũng không ngại, đem bờ môi gọi cảm chiếm lấy.

Đứng một bên chúng nữ đều không cảm thấy cái gì, ngoại trừ Vân Vận. Chỉ thấy nàng gương mặt hơi đỏ bừng, kinh ngạc nhìn hai người.

Không nghĩ đến hai người lại là quan hệ này.

Một lúc lâu, Tiêu Long cùng Tuyết Nữ hai người mới tách ra.

" Gần một năm không thấy, ngươi có nhớ phu quân không a, Tuyết Nữ. " ôm lấy Tuyết Nữ, Tiêu Long gương mặt tràn đầy tình ý ôn nhu nhìn nàng nói.

" Rất nhớ, không một lúc nào ta không nhớ đến phu quân. " Tuyết Nữ gật đầu hạnh phúc nói.

" Một năm này khổ cực ngươi, bây giờ giao mọi chuyện cho ta, ngươi chỉ cần đứng bên cạnh ta nhìn xem là được. "

" Ừm. "

Tuyết Nữ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn sang Lam Nguyệt cười nói: " Chúc mừng ngươi a, Lam Nguyệt. "

Nàng lời này có hai ý.

Chúc mừng Lam Nguyệt đột phá Đẩu Hoàng, và cũng chúc mừng nàng trở thành Tiêu Long nữ nhân, được như ý muốn.

Nghe vậy Lam Nguyệt cũng không trả lời, gương mặt hiện lên một đạo ngượng ngùng ửng hồng.

"Lâu rồi không gặp, phu nhân." Nguyệt Mị nhìn Tuyết Nữ cười nói.

"Phu Quân quả nhiên là đem ngươì thu phục, bất quá như vậy là tốt nhất, chỉ có như vậy ta mới yên tâm được để ngươì nữ nhân này bên cạnh hăñ." "

Tuyết Nữ nhìn Nguyệt Mị khẽ cười nói.

"Tốt nhất đừng quên mình thân phận." "

"Phu Nhân yên tâm, nô tỳ vẫn luôn không làm gì vượt qua mình thân phận thị nữ." Nguyệt Mị cười nói, trong lòng dâng lên một đạo tức giận.

Chờ đi, sớm muộn ta cũng sẽ đem ngươì đá xuống chính thê vị trí.

"Như vậy là tốt." Tuyết Nữ hài lòng gật đầu.

Sau đó nàng liền quay sang nhìn về phía Vân Vận thân thiện cười nhẹ nói: "Vân Vận tông chủ, cảm ơn ngươì đã đến giúp đỡ." "

"Ta đã nhận thù lao, tất nhiên sẽ dốc sức làm việc." Vân Vận gật đầu thân nhiên nói.

"Ta sẽ để cho Tuyết Mị cùng Lâm Phi mang ngươì đi xem phòng, sau này có chuyện ta sẽ gọi ngươì." Tuyết Nữ nhìn Vân Vận cười nói.

Ngay sau đó từ bên ngoài đi tới hai cái thiếu nữ xinh đẹp.

Hai ngườì tuổi tác khoảng mười tám.

Hai gò má xinh đẹp động lòng ngườì, thân hình xinh xắn, nhưng độ phát dục khiến ngườì ta phải kinh ngạc, chỗ lồi chỗ lõm tạo thành một thân thể mềm mại thành thực cùng đầy đặn, mặc một bộ phục sức luyện được sư màu tím bó sát ngườì. Nhìn như vậy, rất có vẻ cao quý trang trọng.

Thiếu nữ có một mái tóc thật dài, bị một dải lụa tím bó lại, vắt xuống tận phía hông. Mỗi khi lay động, mái tóc lại nhẹ nhàng quét qua quét lại trên cặp hông nhỏ, cực kỳ thu hút ánh mắt của nam nhân.

Nàng chính là Lâm Phi, bây giờ nàng đã trưởng thành một cái hấp dẫn xinh đẹp thiếu nữ.

Đương nhiên Tuyết Mị cũng xinh đẹp không kém.

Dáng ngườì thon dài, dung mạo thanh khiết như băng trên núi tuyết, khuôn mặt tinh xảo, đôi mi thanh tú, thân thể là lướt thon thả, mặc một bộ váy áo màu bạc cùng làn da như ôn ngọc càng làm cho nữ tử này có thêm vẻ lạnh lùng. Khiến cho ngườì khác kinh ngạc hơn chính là mái tóc màu bạc kéo dài đến thắt lưng.

Loại tóc màu bạc này, không phải giống như bị bệnh rồi biến dị sinh ra, mà êm ái như những tia bạc, phát phơ đặng đặng, làm cho nàng có lực hấp dẫn đến kì dị.

Nhìn xem các nàng đã trưởng từ thành đến mức này, làm cho Tiêu Long không khỏi nhớ đến năm đó lên chạy đến tìm hăñ để học luyện được hai cái tiểu nha đầu.

"Thiếu Gia!!"

Tuyết Mị cùng Lâm Phi hướng về phía Tiêu Long hơi khom ngườì, cung kính chào hỏi.

"Các ngươì đều đã trưởng thành rồi." Tiêu Long cảm khái.

Không chỉ trưởng thành về mặt tuổi tác cùng dáng ngườì, mà Tiêu Long còn phát hiện trong mắt hai nữ cô kia ẩn giấu kích động tâm tình, cư xử rất thành thực.

Có thể học được kiềm nén cảm xúc, xem ra một năm này ở Hắc Giác Vực để các nàng trưởng thành hơn rất nhiều.

Thực lực hai ngườì đều có tam tinh đấu linh tu vi, kiềm tứ phẩm luyện được sư.

"Hai ngườì các ngươì đã là Tứ Phẩm Luyện Được Sư, bây giờ đã có thể gánh vác một phía, các ngươì có được thành tựu như bây giờ ta cũng rất vui." "

"Đều là do phu nhân dạy tốt." Lâm Phi cùng Tuyết Mị đồng thanh trả lời.

"Được rồi, mang theo Vân Vận cùng Lam Nguyệt các nàng đi xuống đi, chúng ta sẽ nói chuyện sau." Tiêu Long nhìn hai ngườì cười nói.

" Vâng! "

Sau đó Lâm Phi cùng Tuyết Mị liền dẫn đường, mang Lâm Nguyệt, Nguyệt Mị cùng Vân Vận tam nữ đi nhận phòng ở.

Chúng nữ cũng rất thức thời, nhường lại không gian riêng cho Tiêu Long cùng Tuyết Nữ.

Đội người rời đi hết, Tuyết Nữ cũng không tiếp tục đè nén cảm xúc, ngay lập tức ôm lấy Tiêu Long hôn lên môi hắn.

Tiêu Long cũng nhanh ôm lấy Tuyết Nữ đáp lại.

Một lúc sau, hắn liền đem nàng bế lên, hai người biến mất khỏi đại sảnh, trong nháy mắt xuất hiện ở Tuyết Nữ phòng riêng.

Tuyết Nữ phòng rất rộng lớn, đặc biệt là giường ngủ, cho nhiều người ngủ chung vẫn cảm thấy rất rộng.

" Tuyết Nữ, ngươi làm sao lại chuẩn bị cái giường lớn như vậy a, mau thành thật khai báo, ngươi có phải hay không có ý đồ xấu gì?! " đem Tuyết Nữ ném lên giường, Tiêu Long nhìn nàng cười nói.

Lấy hắn đối với Tuyết Nữ hiểu rõ, nàng nhất định là có ý đồ xấu.

Đây giống như là chăn lớn cùng ngủ tiết tấu.

Nghe Tiêu Long lời nói, Tuyết Nữ gương mặt hơi đỏ lên, nàng đúng thật là có một chút tính toán riêng.

Tiêu Long cũng mặc kệ nàng có ý đồ gì, trước tiên phải xong việc rồi mới bàn tiếp.

Rất nhanh trong phòng liền vang lên khiến người đỏ mặt ngượng ngùng âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Tử Chân

Mây mưa qua đi, trên giường hai cái xích lửa thân ảnh ôm chặt lấy nhau yên tĩnh nằm trên giường.

" Thời gian này có chuyện gì xảy ra sao? " Tiêu Long nhìn Tuyết Nữ hỏi.

" Viêm Môn ban đầu là có không ít phiền phức, bất quá bây giờ đã đỡ hơn rất nhiều. Hiện tại chúng ta có một ít mâu thuẫn với Huyết Thông. " Tuyết Nữ cũng không giấu diếm, đem sự tình quan trọng nói cho Tiêu Long.

" Huyết Tông sao, vì sao lại cùng bọn hắn phát sinh xung đột? " Tiêu Long hỏi.

Đối với Huyết Tông thế lực này Tiêu Long cũng có biết một hai. Tông chủ của Huyết Tông Phạm Lao là một cái đầu hoàng cường giả, không có một chút uy hiếp với Viêm Môn.

Huyết Tông tu luyện công pháp âm hàn rất quý dị, có thể hút khô máu người khác để tu luyện.

Mặc dù Tuyết Nữ nói có chút phiền phức, nhưng Tiêu Long không cho rằng điều đó là khó được nàng.

" Cũng không phải là cái gì lớn xung đột, trước đây Huyết Tông thiếu tông chủ có nhắm đến Viêm Môn một vị, định đem hắn hút khô nhưng sau đó lại bị phát hiện, đem Phạm Lăng cùng hắn hộ vệ đánh cho tàn phế một cánh tay. "

" Phạm Lao biết con trai mình bị đánh tàn phế một cánh tay cho nên rất tức giận kéo tới, nhưng sau đó bị ta đánh trọng thương, sau này cũng không dám chính diện với chúng ta gây sự. Nhưng Huyết Tông dù sao cũng là ở Hắc Giác Vực lâu năm thế lực, bá bọn hắn âm thầm ban tặng mà Viêm Môn bên ngoài phạm vi phát sinh đủ loại xung đột, nên kinh tế bị ảnh hưởng đôi chút. "

Tuyết Nữ nhẹ giọng giải thích nói.

" Tìm cơ hội đem Huyết Tông giải quyết đi, không cần phải đợi bọn hắn đánh tới cửa mới ra tay. Ngươi không cần ra tay, lần này để ta giải quyết hắn. " Tiêu Long dứt khoát nói.

" Ừm, ta nghe ngươi. " Tuyết Nữ gật đầu nói.

Sau đó giống như nhớ đến chuyện gì Tuyết Nữ liền ngồi dậy, thân thể hoàn mỹ hơi rung động. Nàng nhìn Tiêu Long hỏi: " Phải rồi, phu quân! Ngươi để

cho Thanh Lâm cùng Tiểu Y Tiên đến Già Nam học viện sao? "

" Òm, các nàng xảy ra chuyện gì sao? " Tiêu Long nghi hoặc hỏi.

" Cũng không phải, chỉ là các nàng ở Hắc Giác Vực xông ra không nhỏ danh tiếng. Ngươi không biết đó thôi, Thiên Độc Nữ cùng Vạn Xà nhưng là tại Hắc Giác Vực rất nổi tiếng. " Tuyết Nữ cười nói.

Thiên Độc Nữ cùng Vạn Xà là Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lâm hai người danh xưng.

Tiểu Y Tiên có thể sử dụng độc, Thanh Lâm có thể không chế xà hệ ma thú, hai người là tân cường giả trên Hắc Bảng của Hắc Giác Vực.

" Các nàng hiện tại vẫn tốt a? " Tiêu Long hỏi.

" Vẫn tốt, đôi lúc cũng có đến chỗ này. " Tuyết Nữ gật đầu nói. Sau đó nàng lại nói tiếp: " Hiện tại Hắc Ưng cùng Tử Nữ đều đang bế quan đột phá Đấu Tông, Viêm Môn phát triển xem như là thuận lợi. "

" Ta cần dặn ngươi sự tình thế nào rồi? " đột nhiên Tiêu Long hỏi.

" Ta đã làm theo lời của ngươi, để ý đến Bát Phiến Môn các buổi đấu giá, nhưng cũng không tìm thấy tịnh liên yêu hỏa tàn đồ tung tích. Có thể bọn hắn chưa đạt được hoặc là đang trong quá trình nghiên cứu. "

Nghe vậy Tiêu Long nhẹ gật đầu.

Tịnh Liên Yêu Hỏa tám tàn đồ thứ ba mặc dù trong nguyên tác có nói rõ vị trí là trong tay Bát Phiến Môn nhưng hiện tại sớm hơn nhiều năm, không có tìm thấy cũng là chuyện rất bình thường.

Trong nguyên tác bị đem ra đấu giá chắc là vì nhiều năm không nghiên cứu được gì cho nên mới muốn mượn tay người khác để giải mã đi.

Chỉ cần xác định được tàn đồ trong tay Bát Phiến Môn, Tiêu Long nhất định sẽ tìm cách đoạt lấy.

" Phu Quân, ngươi định sẽ làm gì? " ngồi trên người Tiêu Long, Tuyết Nữ nhìn hắn hỏi.

" Trước tiên chúng ta phải tìm ra lối vào của động phủ, sau đó mới tính tiếp. "

Trước đây ở Băng Thiên Sơn Mạch hắn đạt được một khối Hắc Thiết Phiến, bên trong có ghi lại động phủ vị trí là ở trong Hắc Giác Vực này, nhưng cửa động phủ vị trí còn chưa tìm thấy.

Hắn cũng chỉ vừa đến Hắc Giác Vực mà thôi, nào có thời gian đi tìm. Tuyết Nữ phải quản lý Viêm Môn, càng không có thời gian đi giải quyết.

" Không nói cho Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lâm sao? "

" Tạm thời không cần, một thời gian nữa ta sẽ đi gặp các nàng. "

" Òm... "

Ngay lúc này, Tuyết Nữ vũ mị gương mặt xinh đẹp ửng đỏ, hạ thân hơi run lên, trần đầy dục hoặc.

Thấy vậy Tiêu Long cười cười, một lần nữa sách lên binh khí ra trận.

Trong phòng lại vang lên ngượng ngùng xấu hổ âm thanh.

Đây là một đêm không ngủ.

.....

Sáng hôm sau, Tiêu Long cả người đầy sáng khoái đi ra khỏi phòng.

Một cái tóc tím có màu da hơi ngăm thiếu nữ bụng một thau nước đi tới hắn bên này.

" Thiếu gia, đây là người nước rửa mặt. " thiếu nữ nhìn Tiêu Long khẽ cười nói.

" Ngươi là...Tử Chân. "

Nhìn chằm chằm thiếu nữ tóc tím một chút, Tiêu Long liền nhận ra nàng.

Tử Chân, nàng là Tử Nữ con gái.

Nghe vậy Tử Chân gương mặt hiện lên vẻ tươi cười.

Từ Chân bề ngoài cùng Thanh Lân không sai biệt lắm đáng người tuổi tác, nếu không biết thì thật sự cho là nàng là một cái mười hai mười ba mười bốn tuổi thiếu nữ đây.

" Từ Chân cũng đã lớn rồi, trước đây người còn rất sợ hãi ta đây. " xoa xoa Từ Chân một đầu tóc tím, Tiêu Long cảm khái nói.

" Hi hi, đó là trước đây, bây giờ ta cũng không còn như lúc mới hóa hình không hiểu chuyện. " Từ Chân le lưỡi cười cười nói.

" Thời gian này người cảm thấy thế nào? Không có Thanh Lân ở người nhất định là rất cô đơn đi? " Tiêu Long quan tâm hỏi.

Từ Chân cùng Thanh Lân xem như là cùng lứa tuổi bằng hữu đi, hai người đáng người bên ngoài không sai biệt lắm, ngoại trừ Từ Chân ở một số chỗ phát dục hơn một chút mà thôi.

" Không có gì, vẫn có Tuyết Mị, Lâm Phi bồi ta, hơn nữa cách đây không lâu Thanh Lân còn đến xem ta. " Từ Chân lắc đầu cười nói.

" Vậy là ta yên tâm. " Tiêu Long gật đầu.

Sau đó hần lại nói tiếp.

" Phải rồi Từ Chân, hôm nay ta muốn đi ra ngoài một chuyến, muốn cùng ta đi sao? "

" Ta muốn đi! " Từ Chân không chút do dự đáp ứng.

Nàng cũng đang định tìm cơ hội đi ra ngoài chơi đây.

" Vậy thì tốt, một giờ sau chúng ta xuất phát. " Tiêu Long gật đầu cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Tóc tím tiểu nữ hài

Cách Viêm Môn mấy trăm dặm phía Nam khu rừng, khu rừng này cũng thuộc ma thú sâm lâm ở Hắc Giác Vực một bộ phận.

Mặc dù chỉ là bên ngoài nhưng vẫn có thể thấy được ma thú lăng vãng xung quanh.

Tại trong một con đường mòn bên trong, một lớn một nhỏ hai cái thân ảnh chậm rãi đi ở trên đường, xung quanh ma thú muốn đến gần liền cảm nhận được cường đại vô cùng uy hiếp, liền lập tức tránh xa.

Từ Chân bây giờ là Đẩu Vương, tương đương với ngũ giai ma thú, phổ thông ma thú cảm giác được nàng khí tức sẽ chủ động lùi lại.

" Thiếu Gia, người nói bí cảnh là nằm sâu trong ma thú sâm lâm sao? " Từ Chân nhìn Tiêu Long hỏi.

" Không sai, bất quá chúng ta chuyến đi này cũng chỉ là để tìm kiếm vị trí chính xác mà thôi. " Tiêu Long gật đầu cười nói.

Dọc theo con đường mòn, hai người đụng phải không ít vật cản, bị Tiêu Long dùng phong thuộc tính đầu khí cho chém đứt, một đường thẳng tiến đi sâu vào bên trong.

Rống!!!!

Đột nhiên một đạo giận dữ đầy uy áp hung thú tiếng gầm cuồng bạo đột ngột vang lên như sấm rền trên trời.

Tiêu Long cùng Từ Chân hai người dừng lại bước chân, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm bầu trời xa xa, chính là nơi truyền ra năng lượng cuồng bạo.

Trên bầu trời xanh biếc, năng lượng không ngừng ba động kịch liệt tạo ra một thứ âm thanh như sấm rền, dù hai người ở khoảng cách rất xa cũng cảm thấy lưng bùng nổ tại.

Tại cách xa bọn hần nơi này, là một đạo vô cùng cường đại khí thế đang nhanh chóng tiến về phía hai người bọn hần.

" Dựa theo khí thế này, nhất định là một đầu đạt đến Ngũ Cấp đỉnh phong ma thú đang nổi giận, hơn còn đang tiến về phía này. " Tiêu Long nhú mày một cái nói.

" Chúng ta không có trọng giận bất kỳ ma thú nào đi, tại sao nó lại nhắm đến chúng ta? " Từ Chân nghiêng đầu nghi hoặc nói.

"Ta thấy nó giống như là đang truy đuổi thứ gì cho nên đuổi tới chúng ta phía bên này... còn chúng ta vận khí giống như là hơi kém một chút." Tiêu Long bắt đầu đi nói.

Nằm im cũng chẳng được, không nghĩ đến hẳn sẽ còn gặp phải trường hợp này.

Sột soạt!!!

Ngay lúc này trong buổi đêm truyền đến một đạo sột soạt âm thanh.

Một đạo hắc ảnh từ bên trong phóng ra, cả người bay qua đầu Tiêu Long cùng Từ Chân.

Lấy Tiêu Long nhãn lực hoàn toàn có thể nhìn rõ được đạo kia thân ảnh diện mạo.

Đó là một cái khoảng mười tuổi tiểu cô nương, màu tím tóc dài tán loạn theo gió, da thịt trắng nõn nhiễm phải bùn đất, sau lưng mọc ra một đôi ma thú cánh dài, chớp chớp đôi mắt đen nhìn về phía Tiêu Long tràn đầy nghi hoặc, không hiểu tại sao lại có người xuất hiện ở đây.

Đáng ngạc nhiên hơn là nàng lúc này đang ở trong trạng thái xích lô.

Những không đợi Tiêu Long nói gì thì nàng thân ảnh đã bay đi, nàng đang hướng về phía bên ngoài ma thú sầm lăm bay đi.

"Từ Chân, mau đuổi theo nàng!" Tiêu Long vội vàng đối với từ chân hô.

Nghe vậy Từ Chân cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nhưng vẫn làm theo Tiêu Long lời nói, nhanh chóng đuổi theo cái kia tóc tím tiểu cô nương.

Tiêu Long không có đuổi theo, bởi vì hẳn phải ở lại ngăn cản một đầu ma thú.

Ầm!!

Một đạo như tiếng sấm vang truyền đến, chỉ thấy trong rừng cây rậm rạp đi ra một cái thân ảnh to lớn.

Đó là một đầu nhìn như hổ, to khoảng năm sáu mét khoảng chừng, nhưng sau lưng lại mọc ra một đôi cánh dơi, trên thân lóe lên nhàn nhạt lam sắc lôi quang, con người màu đỏ tràn ngập cuồng bạo lửa giận.

Lôi Bức Dực Hồ là tên của Ma Thú này.

"Rống!!"

Nhìn thấy chắn đường hẳn nhân loại, Lôi Bức Dực Hồ rống lớn một tiếng, song trào đánh về phía Tiêu Long.

Tiêu Long khé miệng nhếch lên, đồng thời đánh ra một quyền.

Bát Cực Băng!!

Bát trọng điệp gia lực lượng oanh kích lên người, Lôi Bức Dực Hồ rống lớn một tiếng bay ngược ra xa.

Tiêu Long đã tu thành tầng thứ nhất của Lôi Nguyên luyện thể quyết lâu như vậy, cường độ thân thể đã sớm đạt đến lục giai ma thú sơ kỳ cấp độ, làm sao có thể sợ một cái ngũ giai ma thú công kích.

Bị đánh bay Lôi Bức Dực Hồ ở trên không trung lộn một vòng, hai cánh mở ra ổn định tại trên không trung.

Trên thân lôi quang tụ lại, to lớn miệng rộng mở ra.

Một cái to lớn lôi cầu dần dần được hình thành tỏa ra lịch lịch lôi điện.

Ong ong ong!!!

Tiêu Long trên tay Tiêu Long cũng xuất hiện một cái to lớn phi tiêu gió, chói tai âm thanh vang lên chấn động trong không khí.

Huu!!!

Ngay sau mấy giây, hai người đồng loạt đem công kích phóng ra.

Rasenshuriken cùng lôi cầu tại trên không trung va chạm rồi nổ tung, vang lên một trận như tiếng sấm nổ, trong không khí xuất hiện một cơn gió lốc mạnh liệt.

Lôi Bức Dực Hồ trên không trung bay một vòng, sau đó hướng thẳng về phía Tiêu Long lao xuống. Quanh thân lôi điện lượn lờ không ngừng vang lên từng đạo tiếng sấm.

Trong không khí vang lên từng đạo tiếng xé gió.

Tiêu Long lấy ra Gae Dearg hướng về phía lao xuống Lôi Bức Dực Hồ đâm tới.

Phốc!!!

Cường đại lực lượng đem Tiêu Long đẩy lùi về phía sau.

Màu đỏ ma thương xuyên thủng Gae Dearg đầu lâu.

Lôi Bức Dực Hồ hai mắt mất đi tiêu cự, thân thể không động đậy, ngã xuống mặt đất.

Tiêu Long dùng Gae Dearg rạch bụng Lôi Bức Dực Hồ từ bên trong lấy ra một viên lam sắc ma tinh.

Lôi Bức Dực Hồ là một loại lõi hệ thuộc tính dị thú, ma tinh bên trong có rất lớn lõi thuộc tính năng lượng, so với bình thường lõi hệ ma thú mạnh hơn nhiều. Ma tinh của Lôi Bức Dực Hồ sẽ có ích cho hắn trong việc tu luyện lõi nguyên luyện thể quyết.

Sau đó hắn liền xoay người rời đi.

Hắn có một chuyện cần làm rõ.

Tiêu Long thi triển đấu khí song dực, dọc theo đường mòn bay đi, trong nháy mắt hắn liền bay ra khỏi ma thú sâm lâm.

Lúc này, ở bên ngoài ma thú sâm lâm, hai cái thân ảnh đang đánh nhau rất kịch liệt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Tiểu loli Tử Nghiên

Oanh!!!

Một trận rung động hỏa diễm bạo tạc xuất hiện.

" Mau dừng lại tiểu muội muội, chúng ta không có ác ý. " Tử Chân nhìn thần bí tóc tím thiếu nữ nói.

" Im đi im đi im đi, ngươi cũng giống như cái kia đáng chết lão hồ, muốn giết ta chứ gì!! Chỉ là ăn chúng một gốc hóa hình thảo của ngươi thôi cùng lắm thì ta tìm một gốc khác trả lại, lại không chịu tin ta!! " thần bí tóc tím thiếu nữ cắn răng nghiến lợi nói một bộ như mình mới là người chịu thiệt một dạng.

Mà nghe được thần bí tóc tím thiếu nữ lời nói, Tử Chân cũng vô ngữ.

Không trách tại sao cái kia Lôi Bức Dực Hồ lại tức giận như vậy, thì ra là bị Tiểu Nha Đầu này ăn mất hóa hình thảo.

Nếu đổi lại là nàng, e là cũng sẽ tức giận đi.

Còn nói là tìm lại, ai tin được. Hóa hình thảo dễ tìm như vậy sao?

" Tiểu muội muội, ta không phải là đồng bọn của Lôi Bức Dực Hồ, ngươi vẫn là dừng tay." Tử Chân nhìn thần bí tóc tím thiếu nữ cười nói.

" Ta mới không tin, ngươi mau tránh ra, đừng cản đường ta. Nếu không phải là đồng bọn của cái kia đáng ghét lão hồ, vậy tại sao lại phải ngăn cản ta trốn đi. " thần bí tóc tím thiếu nữ quát một tiếng, trong tay chế tạo ra một viên hỏa cầu hướng về phía Tử Chân ném đi.

Sư Vương Quyền!!

Tử Chân bàn tay siết lại thành quyền, bốc cháy lên hừng hực từ sắc hỏa diễm hướng về phía hỏa cầu đánh ra một quyền.

Oanh!!!

Một quyền này đem hỏa cầu đánh tan, tạo thành một trận hỏa diễm bạo tạc.

" Ngươi... "

Thần bí tóc tím thiếu nữ còn muốn ra tay, nhưng ngay lúc này nàng đột nhiên dừng lại trên không trung.

Đáng yêu mũi nhỏ ở trong không khí ngửi ngửi, một đạo nồng đậm đan hương truyền vào lỗ mũi để cho nàng hai mắt sáng lên, đáng yêu đầu nhỏ chuyển sang một phương hướng.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh từ từ bay về phía này.

Chính là Tiêu Long, trên tay hắn còn cầm một cái bình sứ nhỏ, hương thơm từ bên trong tỏa ra.

"Tiểu muội muội, chúng ta thật không có ác ý, nếu ngươi chịu dừng tay cùng chúng ta nói chuyện, thứ này có thể cho ngươi." Tiêu Long bay đến thần bí tóc tím thiếu nữ trước mặt quơ quơ trong tay bình đan dược, một bộ dụ dỗ tiểu loli quái thú thúc thúc bộ đáng.

Lúc này thần bí tóc tím tiểu cô nương đang lấy đôi mắt to đen nhánh của mình nhìn chăm chăm vào bên trong bình sứ.

"Mau đưa cho ta."

Nói xong, thần bí tóc tím thiếu nữ liền đem trên tay Tiêu Long bình đan dược đoạt lấy.

Đồng thời đổ ra một viên đan dược.

Thần bí tóc tím thiếu nữ trực tiếp một ngụm nuốt mất đan dược, cái miệng không ngừng nhai.

"Ngon quá..."

Đạo miệng vài cái nàng liền đem đan hoàn nhai vỡ nuốt vào bụng, liếm liếm miệng, tiểu cô nương có chút lo âu thèm thường nhìn vào bình sứ trong tay.

"Tiểu muội muội, bây giờ ngươi tin tưởng chúng ta là không có ác ý rồi đi." Tiêu Long xoa xoa thần bí tóc tím thiếu nữ tóc dài cười nói.

"Umu, các ngươi là người tốt." ôm lấy bình sứ không rời, thần bí tóc tím thiếu nữ cười đơn thuần nói.

Tiêu Long đối với tròn mắt há hốc mồm Từ Chân dơ lên ngón tay cái, một bộ rất đắc ý bộ dáng.

Từ Chân không khỏi hai tay ôm ngực lùi về phía sau mấy bước, một bộ đề phòng nhìn Tiêu Long, ánh mắt đó như nhìn một cái quái thú thúc thúc đang dụ dỗ loli một dạng.

Trên trán Tiêu Long rơi xuống một đạo hắc tuyến.

Ngươi rốt cuộc đang suy nghĩ gì a.

"Cha mẹ ngươi đâu?" Tiêu Long hỏi.

"Không có."

Thần bí tóc tím tiểu cô nương cúi đầu suy nghĩ, răng gắt gao cắn vào môi, bên trong đôi mắt đen nhánh ẩn ẩn nước mắt:

"Từ khi bắt đầu có ý thức, ta chỉ sống một mình trong núi sâu, trước đây bị rất nhiều tên gia hỏa khi dễ cũng chỉ có thể chính mình chạy trốn... Thắng cho đến về sau ăn phải Hóa Hình thảo của lão hồ, sau đó liền gặp được các ngươi..."

Nghe được lời nàng nói, Từ Chân cũng không khỏi cảm thấy thương tiếc.

Đều là ma thú với nhau, nhưng đem nàng so sánh với tiểu cô nương này thì nàng may mắn hơn nhiều.

Mẫu thân là ma thú sơn mạch bá chủ, nàng từ nhỏ đến lớn đều không cần lo lắng cái gì nguy hiểm. Nếu như để một mình sinh tồn, e là nàng cũng sẽ giống như thiếu nữ này đi.

"Ngươi có muốn đi theo ta hay không?" đột nhiên Tiêu Long nhìn thần bí tóc tím tiểu cô nương nói.

Nghe vậy không chỉ là thần bí tóc tím tiểu cô nương mà Từ Chân cũng kinh ngạc không kém.

"Đi theo ngươi?" thần bí tóc tím tiểu cô nương nghiêng đầu nghi hoặc hỏi.

"Ừm, đi theo ta, sẽ không có ai tiếp tục khi dễ ngươi, mỗi ngày ngươi sẽ có đồ ăn ngon."

"Giống như cái này sao?"

Dơ lên bình sứ, thần bí tóc tím tiểu cô nương hai mắt sáng lên, mong đợi hỏi.

"Đương nhiên, còn có thứ tốt hơn cái này." Tiêu Long gật đầu cười nói.

" Còn có thứ tốt hơn!! " thần bí tóc tím tiểu cô nương hai mắt tinh quang ngày càng đậm.

" Tất nhiên. "

" Đi, đương nhiên phải! Ngươi nhất định phải mang theo ta. " thần bí tóc tím tiểu cô nương ôm lấy Tiêu Long cánh tay lắc lắc liên tục làm nũng nói.

Bộ dáng này làm sao giống Thanh Lâm vậy a.

Tiêu Long trong đầu cười thầm.

Sau đó Tiêu Long lấy ra một cái màu đen áo bào mặc lên trên người thần bí tóc tím tiểu cô nương, đem nàng đang xích lửa thân thể che lại.

" Tiểu muội muội, ngươi có tên không? "

" Tên? Đó là gì? "

" Tên là một cách gọi, tỷ như tên ta là Tiêu Long, nàng gọi là Tử Chân, sau này ngươi có thể gọi ta là ca ca cũng được. " Tiêu Long nói.

" Ta không có tên. " thần bí tóc tím tiểu cô nương thần sắc hơi âm u nói.

" Như vậy để cho ta giúp ngươi lấy một cái tên đi, ngươi có một đầu tóc tím như Tử Chân, vậy lấy Tử làm họ, tên của ngươi sau này gọi là Tử Nghiên. "

" Tử Nghiên... ta rất thích cái tên này, cảm ơn ngươi, ca ca! " Tử Nghiên cao hứng ôm lấy Tiêu Long cười nói.

" Ngoan lắm. " xoa xoa Tử Nghiên tóc dài màu tím, Tiêu Long cười nói.

Đứng ở một bên nhìn Tử Chân trên trán rơi xuống một đạo hắc tuyến, thần sắc hơi do dự.

Không biết nàng có nên trở về báo lại chuyện này cho dì Tuyết Nữ biết không đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Tiêu Long quyết định

Trong đại sảnh...

" Thật đáng yêu tiểu muội muội. "

Nhìn xem bị Tiêu Long bế trên người Tử Nghiên, Tuyết Nữ không khỏi cười nói, hai bàn tay nhéo nhéo Tử Nghiên gương mặt.

" Ô... không được nhéo mặt ta... " Tử Nghiên lên tiếng kháng nghị.

" Xin lỗi xin lỗi, là do Tử Nghiên quá đáng yêu, ta không nhịn được. " Tuyết Nữ cười nói.

" Phu Quân, để ta mang Tử Nghiên đi tắm. " Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long nói.

Hiện tại Tử Nghiên trên người dính đầy bụi bẩn, trên người cũng không có quần áo gì ngoại trừ Tiêu Long đưa cho bộ kia hắc bào rộng thùng thình.

" Tử Nghiên, ngươi bây giờ hãy theo Tuyết Nữ đi tắm rửa sạch sẽ một phen, sau đó chúng ta sẽ làm cho ngươi thật nhiều đồ ăn ngon, được không? "

Tiêu Long nhìn Tử Nghiên cười nói.

" Thật sao? " Tử Nghiên hai mắt sáng lên nói.

" Là thật. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Tuyết Nữ tỷ tỷ, ta muốn đi tắm, sau đó còn đi ăn ngon. "

Tử Nghiên đối với Tuyết Nữ vội vàng nói.

Nhìn xem cái này ham ăn nha đầu, Tuyết Nữ trong mắt tràn đầy yêu thích.

"Được rồi, ta sẽ tắm rửa thật sạch sẽ cho Từ Nghiên. "

Nói xong Tuyết Nữ liền đem Từ Nghiên kéo đi.

Tại hạ người vừa rời đi, Tiêu Long căn dặn Tuyết Mị bảo nhà bếp làm thật nhiều đồ ăn ngon mang đến phòng của hắn.

Từ Nghiên nha đầu kia bản thể là Thái Hư Cổ Long, cũng không biết ngoại trừ đan dược cùng dược liệu nàng có ghét nhân loại đồ ăn hay không.

Để cho chắc chắn, Tiêu Long chuẩn bị trước một ít tam phẩm cùng tứ phẩm đan dược.

Rất nhanh trong phòng hắn liền dọn lên một bàn thức ăn thịnh soạn.

Đợi một lúc, Lam Nguyệt liền đi tới.

"Nghe nói người lại mang về một cái tiểu cô nương?" Lam Nguyệt hỏi.

"Ừm, nàng là ma thú hóa hình do ăn phải một gốc hóa hình thảo, thực lực khoảng Tam Tinh Đấu Linh. " Tiêu Long gật đầu nói.

"Chỉ mới Đấu Linh liền sinh ra sánh ngang nhân loại linh trí, nàng bản thể rất không tầm thường. " Lam Nguyệt gật đầu nói.

"Nàng đâu chỉ bản thể không bình thường, thân phận của nàng còn kinh khủng hơn, không kém gì Huân Nhi đâu. " Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy Lam Nguyệt thần sắc cũng hiện lên một tia hứng thú.

Đến từ Cổ Tộc Huân Nhi Lam Nguyệt đã biết nàng thân phận. Có thể cùng Huân Nhi so sánh thân phận, Từ Nghiên quả thực không tầm thường.

"Nàng đến rồi. " Tiêu Long nói.

Sau đó hai người đồng loạt đem ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa.

Chỉ thấy Tuyết Nữ mang theo một cái ăn mặc tiểu bạch y cô nương khoảng mười tuổi, mái tóc thắt bím dài màu tím, khuôn mặt trắng bóc, bộ dáng như hoa như ngọc, chớp chớp đôi mắt đen to tròn đầy cao hứng.

Không thể không nói, sau khi tắm rửa sạch sẽ, ăn mặc một phen, Từ Nghiên như thoát thai hoá cốt, biến thành một cái xinh đẹp vô cùng tiểu Loli.

"Từ Nghiên, mau đến, nơi này có rất nhiều đồ ăn ngon. " Tiêu Long đối với Từ Nghiên phát tay nói.

Nghe được đến "đồ ăn ngon" ba chữ, Từ Nghiên hai mắt sáng lên, ngay lập tức phóng tới bàn ăn, không chút nào có hình tượng điên cuồng ăn uống.

"Ngô... mặc dù không có cái gì năng lượng, nhưng so với ta tại ma thú sâm lâm ăn mấy cái kia đồ ăn ngon hơn nhiều. " cái miệng nhai nhai, Từ Nghiên một mặt hạnh phúc nói.

Nhìn xem Từ Nghiên bộ dáng này, chúng nữ càng thêm thương tiếc nàng.

Thật đúng là một cái đáng tiếc tiểu cô nương, cũng không biết nàng đã trải qua những gì a.

"Chúng ta cũng nhanh ăn đi. " Tiêu Long nhìn chúng nữ nói.

Nghe vậy hai nữ cũng nhanh chóng động đũa.

Đám người một bên ăn, một bên nhìn xem không biết giữ hình tượng Từ Nghiên, không ngừng cười.

"Xem ra chúng ta phải dạy cho nàng một ít nhân loại kiến thức, nếu không sẽ rất phiền phức. " Tuyết Nữ cười nói.

"Chuyện này giao cho người, Tuyết Nữ. " Tiêu Long nhìn Tuyết Nữ nói.

"Ừm. " Tuyết Nữ gật đầu.

"Đúng rồi, nội trong mấy ngày tới ta sẽ giải quyết Huyết Tông. " đột nhiên Tiêu Long nói.

"Làm như vậy có hay không quá gấp gáp. " Tuyết Nữ hơi lo lắng nói.

"Không gấp gáp, Tiêu Diệt Huyết Tông mặc dù sẽ gây nên không nhỏ rung động. Bất quá cũng không nên để cho Huyết Tông tiếp tục gây rối như vậy nữa, cần phải để cho những người khác biết, Viêm Môn không dễ chọc. " Tiêu Long thần sắc âm trầm nói.

Huyết Tông ngày càng được nước lấn tới.

Ban đầu bọn hắn giữ một ít thủ đoạn khiến cho kinh tế của Viêm Thành giảm đi, điều này có thể mất nhăm nhăm mở bỏ qua, Viêm Môn cũng không tiếc một chút tiền đó.

Bất quá một đoạn thời gian trước Viêm Môn một nhóm người đi vào Ma Thú Sâm Lâm đều biến mất. Mặc dù Huyết Tông ra tay rất bí mật nhưng làm sao có thể che giấu Tiêu Long.

Huyết Tông đã vượt qua giới hạn của cho phép.

"Ta sẽ đi cùng ngươi, phu quân." Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long nói.

"Không cần, ngươi ở lại tọa trấn Viêm Môn, ta sẽ mang theo Lam Nguyệt cùng Vân Vận theo, còn có thêm mười vị Đẩu Vương là đủ rồi, lần này chúng ta sẽ khiến cho Huyết Tông biến mất khỏi Hắc Giác Vực."

Nói đến đây, Tiêu Long ngữ khí cũng trở nên lạnh băng.

"Ca ca, các ngươi đang nói gì vậy a." Từ Nghiên ngây thơ nhìn Tiêu Long nói, trên miệng còn dính một ít nước tương.

"Không có gì đâu Từ Nghiên, mau mau ăn tiếp, nếu không đủ ta sẽ cho người làm thêm." Tiêu Long sắc mặt lại khôi phục vẻ tươi cười.

Sau đó hắn liền lấy ra khăn tay, lau đi trên miệng Từ Nghiên dính phải nước tương.

"Không đủ, ta muốn ăn thêm, ca ca!!" Từ Nghiên trong mắt tràn đầy ý cười.

"Tốt, để ta cho người làm thêm."

Tiêu Long cùng những người khác cũng theo đó vui lây.

Sau đó hắn liền từ nạp giới lấy ra một cái bình ngọc đưa cho Từ Nghiên cùng chiều nói: "Từ Nghiên, đây là ta giúp ngươi làm một ít kẹo ngọt."

Từ Nghiên hai mắt sáng lên, khoe miệng chảy nước miếng nhìn xem trên tay Tiêu Long bình ngọc.

"Cảm ơn ngươi, Ca Ca!"

Đem bình ngọc nhân lấy, Từ Nghiên ở Tiêu Long trên mặt hôn một cái, cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bát Đẩu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Đến Huyết Tông

Đã quyết định sẽ giải quyết Huyết Tông, Tiêu Long cũng sẽ nhanh chóng chuẩn bị.

Lần này xem như là Viêm Môn một lần xuất động nhiều cường giả nhất thời điểm.

Ngoại trừ Tiêu Long, Vân Vận cùng Lam Nguyệt ba cái đẩu hoàng ra thì Viêm Môn còn xuất động mười cái Đẩu Vương, mười cái Đẩu Linh trong đó có Tuyết Lam.

Tuyết Lam trải qua gần một năm rưỡi tu luyện, bây giờ nàng tu vi đã là Cửu Tinh Đẩu Vương, chiến lực vô cùng cường đại.

Đúng năm ngày sau, Tiêu Long liền dẫn người hướng thẳng về phía Huyết Tông.

Ba cái Đẩu Hoàng, mười cái Đẩu Vương, mười cái Đẩu Linh. Viêm Môn một lúc xuất động nhiều như vậy cường giả khiến cho Hắc Giác Vực không ít thế lực cường giả phải chấn động.

Dù sao Viêm Môn cũng là có Đẩu Tông cường giả tồn tại thế lực, không khiến người khác chú ý là không được.

Khi biết mục tiêu của Viêm Môn là Huyết Tông lúc, đám người liền biết chuyện gì xảy ra, đồng loạt đuổi theo xem trò vui.

Lúc này tại Huyết Tông, Phạm Lao sắc mặt khó coi nhìn xem không bỏ khí thế uy áp truyền đến phương hướng, sau đó liền hô lớn.

"Bảo cho tất cả mọi người chuẩn bị chiến đấu, là người của Viêm Môn đến, hơn nữa còn không có thiện ý."

Bên trong mấy chục đạo khí thế kia, hắn cảm giác được mấy đạo quen thuộc khí tức, là hắn lúc đến Viêm Môn đã gặp qua.

Viêm Môn một lúc xuất động nhiều như vậy cường giả vừa nhìn liền biết muốn tới gây sự.

" Tông Chủ, có phải hay không là bọn hán phát hiện ra chúng ta việc làm! "

" Thật là có khả năng này, bất quá bây giờ có hối hận cũng đã muộn, báo cho tất cả mọi người chuẩn bị chiến đấu!! "

" Vâng! "

Khoảng một lúc sau, Viêm Môn đoàn người xuất hiện tại Huyết Tông bên ngoài quản lý thành thị bên ngoài.

Nhìn xem cái kia to lớn tường thành phía trên có không ít người, đều là Huyết Tông cường giả.

" Hừ!! Các ngươi cho rằng như vậy sẽ thoát được sao, hôm nay Huyết Tông nhất định phải bị huyết tẩy. " Tiêu Long khóe miệng khinh thường nói.

Chỉ thấy Tiêu Long trong tay xuất hiện một cái lam sắc viên cầu.

Lam sắc viên cầu tại trong tay không ngừng xoay tròn, xung quanh bắt đầu nổi lên gió.

Ong ong ong!!!

Chói tai âm thanh vang lên không ngừng, một cái to lớn phi tiêu gió xuất hiện tại trên tay Tiêu Long. Xung quanh hiện vô số sắc bén phong nhọn.

" Là cái kia Đẩu Kỳ! " Vân Vận nhìn xem trên tay Tiêu Long quen thuộc phi tiêu gió không khỏi thì thào một tiếng.

Hừ!!

Chỉ thấy Tiêu Long đem phi Tiêu Gió hướng về phía thành thị ném đi.

Ngay lập tức tại tòa thành phái trên đám người đồng loạt biến sắc nhanh chóng chạy thoát thân.

Oanh!!!

Tại phi tiêu gió đánh lên tường thành lúc tạo thành một trận rung động mãnh liệt. Một cái to lớn lam sắc quang cầu vụ nổ xuất hiện, chói tai âm thanh vang lên không ngừng, toàn bộ tường thành đều rung động không ngừng nghỉ, bắt đầu đổ nát thành nhiều mảnh.

" Rống!!! "

Viêm Môn người bên này hưng phấn hét lớn!!!

Đây chính là bọn hán tông chủ thực lực.

Chỉ một chiêu liền đem sừng sững mấy chục năm Huyết Tông tường thành cho đánh nát.

" Viêm Môn các ngươi hiếp người quá đáng, đừng tưởng rằng có Đẩu Tông tọa trấn ta liền sợ các ngươi!! "

Ngay lúc này một đạo tiếng rống giận dữ truyền đến, chỉ thấy Phạm Lao cùng năm cái thân ảnh hướng về phía ăn mặc Demon Armor Tiêu Long bay đến, dừng lại tại hán trước mặt.

" Hiếp người quá đáng? Các ngươi Huyết Tông đã làm gì thì tự các ngươi hiểu lấy. Hôm nay Huyết Tông các ngươi phải biến mất khỏi hắc giác vực. " ngân sắc trường thương xuất hiện tại trên tay Tiêu Long, chỉ về phía Phạm Lao quát lớn, âm thanh chấn động vang vọng xung quanh.

" Muốn diệt Huyết Tông, khẩu khí thật lớn, ngươi là ai? " Phạm Lao hừ lạnh một tiếng, nhìn Tiêu Long lạnh lùng nói.

" Long Nhất, Viêm Môn môn chủ! "

" Cái gì!! "

Lần này không chỉ là Phạm Lao, mà xung quanh không xa ẩn núp một bên theo dõi đám người cũng đồng dạng chấn kinh.

Viêm Môn môn chủ?

Chính là cái kia Viêm Môn thần bí người sáng lập, không nghĩ đến lần này hán tự mình xuất hiện.

Lần này Huyết Tông phải xui xẻo.

Ai cũng biết Viêm Môn phó môn chủ là một cái Đẩu Tông cường giả. Tuyệt Nữ thực lực tại Hắc Giác Vực không ai không biết, nhưng nàng cũng chỉ là phó môn chủ mà thôi.

Viêm Môn môn chủ không ai nhìn thấy hấn qua, nhưng thực lực của hấn tuyệt đối không yếu hơn Tuyết Nữ.

Phạm Lao sắc mặt cũng khó coi vô cùng.

Không nghĩ đến chỉ vì một việc nhỏ như vậy cũng có Thụ khiến cho Viêm Môn môn chủ xuất động.

" Chịu chết đi, Phạm Lao, hôm nay là các ngươi Huyết Tông ngày tàn!! "

" Chịu chết chính là ngươi!! "

"Rống!"

Trong mắt màu đỏ ngưng tụ, một đạo bạo âm gầm gừ tràn ngập phần nộ cùng sát ý từ trong miệng phát ra, một cổ đầu khí đỏ sẫm cường hãn, đột nhiên dừng mãnh tiến ra.

Sau lưng hấn năm vị đầu vương cường giả cũng không khỏi lùi về phía sau.

Phạm Lao huyết sắc song đực đột nhiên rung lên, thân hình giống như một đạo huyết sắc hướng thẳng về phía Tiêu Long phóng đi.

Tiêu Long cũng không yếu thế, hướng về phía Phạm Lao phóng đi.

Theo hai người chiến đấu, hai phe nhân mã cũng theo đó xông lên.

Chiến đấu nổ ra, âm thanh năng lượng nổ mạnh liên tiếp không ngừng truyền ra trên không trung.

Xung quanh quan sát cuộc chiến này đám người không khỏi ngưng thần chăm chú nhìn xem trận chiến này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Đối chiến Phạm Lao

Phạm Lao ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Long, sau lưng huyết sắc song đực chấn động khoảng không, thân hình hóa thành huyết ảnh, lập tức quay về phía Tiêu Long mà hung hăng đánh tới, phía trên bàn tay, dày đặc huyết sắc đầu khí, cấp tốc ngưng tụ.

Tiêu Long cũng không có tránh né, đầu khí tụ lại bàn tay siết chặt lại thành nắm đấm, hướng về phía Phạm Lao công kích nghênh tiếp, mấy đạo kinh phong xuất hiện.

Hai đạo công kích va chạm, khoảnh khắc đó, ngay cả không gian toàn bộ bị kịch liệt chấn động.

Phạm Lao tên này cũng không biết nương tay là gì, đều dùng hết sức, vậy mà chặn lại Tiêu Long bất cực bằng.

Bất quá nhìn hấn hai tay run run, xem ra cũng nhận lấy không nhỏ ảnh hưởng xấu.

Song trường sắc bén hơi hơi xoay chuyển, mệnh môn huyết sắc đầu khí, giống như tiên huyết, mạnh mẽ tuôn ra, cuối cùng hình thành hàng vạn hàng nghìn tơ máu, lượn lờ quanh thân Phạm Lao, cấp tốc gào thét.

Tiêu Long cũng không rảnh rỗi, trong tay trường thương nắm trong tay, trong người đầu khí chấn động. Ngay lập tức một đạo như tiếng sấm gầm cùng gió lốc thổi lên âm thanh vang lên liên tục.

Cho dù không sử dụng dị hỏa, Tiêu Long cũng có thể đánh bại Phạm Lao.

Hắn tu luyện công pháp âm hàn mặc dù quý dị, như âm hàn so với Tuyết Nữ tới nói phải thua.

Tiêu Long Demon Armor nhưng là tại Tuyết Nữ bên trong âm hàn chi lực mà tiến hóa, đã sớm đối với âm hàn chi lực miễn dịch, cũng có nghĩa là Phạm Lao tại Tiêu Long trước mắt chỉ có thể chịu chết.

Tiêu Long cũng muốn nhân cơ hội này thử nghiệm mới tu luyện được không lâu địa giai cao cấp đấu kỹ uy lực.

Phạm Lao bàn tay lập tức mạnh mẽ huy động, ngay lập tức, phục hồi từng tia huyết sắc năng lượng ở quanh thân, trong giây lát ập ập áp đảo quét đến, tiếng xé gió bén nhọn, âm thanh xuy xuy không ngừng.

Tia huyết sắc năng lượng kéo đến làm nghiêng trời lệch đất, cơ hồ đem Tiêu Long bốn phương tám hướng bao quanh.

Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, trong tay trường thương huy động, cuồng bạo mà sắc bén phong hệ đấu khí chấn động, trong tay hắn trường thương bị một cái cổ nhỏ long quyền phong cho bao phủ.

Cuồng Phong Loạn Vũ!!!

Trong tay trường thương mạnh liệt huy động, cuồng phong bay múa, long quyền phong mạnh mẽ bạo phát, đem đánh tới huyết sắc năng lượng cho đánh tan.

Phong Lôi Tam Thương Sát!!

Là một môn sử dụng thương vũ khí phối hợp đấu kỹ, chia ra làm ba chiêu: Cuồng Phong Loạn Vũ, Lôi Đình Chi Nộ cùng Phong Lôi Sát ba thức, mỗi thức đều có kinh người uy lực.

Phạm Lao nắm chặt bàn tay, huyết sắc năng lượng ngưng tụ, một lát sau, động lại thành một thanh huyết sắc trường mâu mũi nhọn lấp lánh.

Hừ!!!

Phạm Lao gầm lên một tiếng, cánh tay mạnh mẽ run lên, nhất thời, huyết sắc trường mâu giống như tia chớp cắt qua không gian, kèm theo kinh phong bén nhọn, hướng tới Tiêu Long bên trong huyết cầu vòng mạnh mẽ phóng tới.

Lôi Đình Chi Nộ!!!

Quanh thân lôi quang như bạo thể mà ra, như lôi xà lượn lờ trên trường thương.

Tiêu Long huy động lôi thương một vòng, đồng thời cũng đem ném ra.

Oanh!!!

Huyết thương cùng lôi thương va chạm tạo thành kinh khủng bạo tạc chấn động trên không trung, tạo thành một trận như tiếng sấm nổ chấn động lỗ tai.

Trong tiếng nổ mạnh trầm thấp, sóng khí âm thầm cấp tốc khuếch tán, đem tất cả không gian hơi hơi chấn động rung chuyển.

Phạm Lao hừ lạnh một tiếng, lập tức nơi bàn tay, huyết sắc năng lượng lại lần nữa hung mãnh ngưng tụ, hình thành một cái to lớn huyết trào.

Sau lưng huyết đực chấn động, Phạm Lao bay về phía Tiêu Long, huyết trào hướng về phía hắn đầu bắt tới.

Tiêu Long khinh thường một tiếng, thân thể quỷ dị lách người qua tránh thoát huyết trào, bàn tay nhanh chóng bắt lại huyết trào cánh tay.

Phạm Lao một cánh tay khác huyết quang tụ lại thành một cái huyết quyền đánh về phía Tiêu Long.

Bát Cực Băng!!!

Tiêu Long cũng không sợ, cứng đối cứng, mặc kệ đánh lên người mình huyết quyền, một cánh tay khác hung hăng đánh lên Phạm Lao thân thể, đem hắn từ trên không trung đánh rơi xuống mặt đất.

Trải qua lôi nguyên luyện thể quyết rèn luyện, lại thêm Demon Armor sức phòng ngự, Phạm Lao một quyền kia cũng chỉ khiến cho hắn cảm thấy hơi đau nhức mà thôi.

Về phần quỷ dị âm hàn chi lực của hắn, có hay không cũng không khác gì.

Tiêu Long cũng đáp xuống mặt đất cách phạm lao không xa, bàn tay hơi động, nằm trên mặt đất phía xa trường thương như nhận được tín hiệu một dạng, lơ lửng trên không trung, hướng về phía Tiêu Long bay đi, vừa vặn bị bàn tay hắn tóm lấy.

" Khụ khụ!! " Phạm Lao ho khan mấy tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, ánh mắt oán độc gắt gao nhìn chăm chăm Tiêu Long.

" Không cần phải dùng ánh mắt kia nhìn ta, đã là địch thì không thể nương tay. " Tiêu Long hững hờ nói.

" Chết đi!! "

Quát lớn một tiếng, huyết quang cuộn cuộn như sóng, vô số huyết cầu xuất hiện xung quang Phạm Lao hướng về phía Tiêu Long đánh tới.

Tiêu Long cười lạnh một tiếng, cũng ngay lập tức chế tạo ra mấy chục viên ma đạn oanh kích về phía đối phương.

Oanh oanh oanh!!!

Vô số trận bạo tạc xuất hiện tại hai người trung gian, đôi lúc sẽ có mấy viên ma đạn xuyên qua đánh về phía Phạm Lao, tuy nhiên cũng không có bao

nhiều tác dụng.

Cùng hấn chơi ma đạn, Phạm Lao có lẽ không biểu Tiêu Long là lão tổ chơi ma đạn.

Tiếng sấm cùng tiếng gió gào thét, phong lôi ai loại năng lượng xuất hiện, nhanh chóng quán thân vào trong Tiêu Long trường thương.

Lam sắc lôi thương bên ngoài quần quanh một tầng long quyền.

Oanh!!

Một đạo chấn động không gian âm thanh vang lên.

Phong Lôi Sát!!

Tiêu Long hướng về phía Phạm Lao ném đi trường thương trong tay.

Trường thương xé rách không khí, như lôi đình gào thét, xuyên thủng không gian. Phạm Lao hai mắt tuyệt vọng nhìn xem đánh tới công kích.

Từ phía xa chỉ nhìn thấy một đạo lam sắc quang tiến xuất hiện, lấy tốc độ cực nhanh cùng kinh khủng uy lực, đem Phạm Lao thân thể thổi bay không còn, lam sắc quang tuyến tiếp tục phóng đi, đem phía trước tòa thành xuyên thủng từ đầu cho đến đuôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 134: Phá bỏ kết giới

Tại một nơi khác, chiến đấu cũng rất nhanh kết thúc.

Huyết Tông bên trong ngoại trừ Phạm Lao ra thì cũng chỉ có năm cái Đầu Vương mà thôi, hai bên số lượng cường giả đều bị áp đảo.

Lam Nguyệt kéo lấy ba cái Đầu Vương, hai cái Đầu Vương còn lại thì bị Tuyết Lam kéo lấy.

Vân Vận dẫn theo những người khác đánh thẳng vào Huyết Tông tổng bộ bên trong, đem tàn dư cho đánh giết.

Phanh!!!

Một cái Huyết Tông đầu vương cường giả một quyền hướng về phía Tuyết Lam đánh tới, nắm đấm kéo theo sắc bén kinh khí.

Không khí chấn động mạnh, chỉ thấy Huyết Tông đầu vương cường giả công kích bị một tấm khiên màu đen chặn lại.

Tuyết Lam toàn thân lúc này bị bao phủ bởi một tầng mộc ra gai nhọn khôi giáp nữ tính, lộ ra gọi cảm eo thon cùng thon dài hai chân, trên tay trái cầm theo một tấm khiên màu đen, tay phải cầm một thanh sắc bén trường kiếm.

Tuyết Lam lực lượng đến từ dung nham địa quy, cho nên năng lực cũng giống nó mấy phần.

Đầu khí hóa giáp giống như bên ngoài màu sắc của dung nham địa quy, tấm khiên có mai rùa hoa văn. Lúc này Tuyết Lam như từ dung nham đi ra hắc ám kỳ vĩ mặt dạng.

Tuyết Lam một tay khác nắm lấy trường kiếm hung hăng hướng về phía vị kia Huyết Tông đầu vương chém xuống.

Một kiếm này đem thân thể hấn chém thành hai nửa, huyết nhục bay đầy trời.

Tuyết Lam hai mắt tràn ngập cuồng bạo huyết hồng lờm về phía còn lại một cái Huyết Tông đầu vương, tràn ngập sát khí ánh mắt khóa chặt hấn.

Vị kia còn lại Huyết Tông đầu vương sớm đã sợ không dám ứng chiến, không nói hai lời xoay người liền chạy.

Tuyết Lam gương mặt phía trên xuất hiện một cái khát máu nụ cười, sau lưng màu đỏ đầu khí song đực chấn động, thân ảnh trong nháy mắt xuất hiện tại vị kia Huyết Tông đầu vương trước mắt.

Hai bên mặc dù đều là Đầu Vương, nhưng thực lực cách nhau đến mấy tinh.

Nhìn xem xuất hiện trước mặt hấn Tuyết Lam, vị kia Huyết Tông đầu vương trong mắt hiện lên một tia quyết liệt.

Song trường cuốn theo long quyền phong hướng về phía Tuyết Lam đánh tới.

Đem tám khiên che chắn trước người, Tuyết Lam không để ý đến long quyền phong đánh tới, một đường xông thẳng về phía đối phương.

Phốc!!!

Một kiếm xuyên thủng đối phương lồng ngực, kết liễu đối phương sinh mạng.

Thật là liều mạng lại điên cuồng phương thức chiến đấu, cho dù là đấu hoàng cũng phải e ngại khi đối đầu trực diện với Tuyết Lam.

Tại đám người bên trong, Tuyết Lam xem như là ra tay tàn nhẫn nhất một người.

Không ít người nhìn về phía nàng đều có chút sợ hãi.

Những người khác cũng nhanh chóng kết thúc riêng phần mình chiến đấu.

Tại Vân Vận chỉ huy bên dưới, Viêm Môn người đem toàn bộ Huyết Tông không sót một người giết chết.

Bao gồm cả Phạm Lao con trai Phạm Lăng.

Mặc dù Vân Vận nhìn qua huyền lãnh ôn nhu, nhưng dù sao nàng cũng là một cái tông môn môn chủ, thủ đoạn tự nhiên không đơn giản.

Sau khi vơ vét toàn bộ tài sản của Huyết Tông, Viêm Môn người liền rời đi.

Quan sát người cũng nhanh chóng rút lui, đem tin tức báo về cho riêng mình thế lực.

Trong hai ngày, Huyết Tông bị diệt như một con sóng thần quét ngang toàn bộ Hắc Giác Vực.

Hắc Giác Vực người lại đối với Viêm Môn có thêm mới hiểu biết, đặc biệt là thần bí Viêm Môn môn chủ xuất hiện. Mặc dù không lộ diện, nhưng hán trong vòng mười chiêu đem Hắc Băng đứng thứ năm đấu hoàng đỉnh cao cường giả Phạm Lao đánh chết đã chứng minh thực lực của hắn có thể cùng Đấu Tông so sánh.

Điều này để cho tất cả mọi người biết rằng, Viêm Môn không dễ chọc.

.....

Nửa tháng qua đi, Huyết Tông bị diệt rung động cũng kết thúc, rồi chìm vào quên lãng.

Nơi này này nhưng là Hắc Giác Vực, mỗi ngày đều có thế lực mới xuất hiện, thế lực cũ bị diệt, đây đã là chuyện thường ngày ở đây.

Sau khi kết thúc trận chiến với Phạm Lao được một tháng, Hắc Ung cùng Từ Nữ đều đồng loạt xuất quan, hai người thành công đột phá Đấu Tông.

Tuyết Lam sau trận chiến với Huyết Tông, bình cảnh Đấu Hoàng đã nói lỏng, bắt đầu bề quan tìm cách đột phá.

Có Hắc Ung cùng Từ Nữ hai vị đấu tông tọa chấn, Tiêu Long cũng an tâm mang theo Tuyết Nữ, Vân Vận hai người đi vào ma thú sâm lâm tiếp tục tìm kiếm đi tích lũy vào.

Lam Nguyệt bởi vì bận tu luyện tân Đấu Kỳ cho nên không có đi theo ba người.

Vân Vận mặc dù hơi nghi ngờ tại sao Tiêu Long lại mang nàng đi tới một chỗ quan trọng như vậy, nhưng cũng đồng ý đi theo.

Dù sao đây cũng là cơ hội, không biết chừng nàng sẽ đạt được một ít cơ duyên. Điều này đối với nàng hay đối với Tông Môn đều rất có lợi.

Ba người tại ma thú sâm lâm tìm kiếm mấy ngày liền, rốt cuộc cũng tìm thấy được động phủ lối vào vị trí cần tìm.

Lối vào động phủ là một cái hang động tại trung tâm ma thú sâm lâm, nơi đó là một đầu lục cấp ma thú lối vào.

Đầu kia xấu số lục cấp ma thú bị Tiêu Long ba người hợp sức đánh giết.

Nhìn xem trước mặt to lớn cửa đá, bên ngoài không gian hơi rung động, một cái phức tạp đồ án lúc ẩn lúc hiện, Tiêu Long hơi nhíu mày.

" Là kết giới dựa theo tình huống này chúng ta muốn vào được cũng rất khó khăn. " Vân Vận nói.

" Đầu ma thú bên ngoài chắc chắn là nhiều lần muốn đột phá kết giới xông vào nhưng không thành, bất quá kết giới cũng sắp tiêu thất rồi, đợi thêm mấy ngày là có thể. " Tuyết Nữ nhìn xem kết giới nhàn nhạt nói.

" Không cần phải tiếp tục đợi. " đột nhiên Tiêu Long nói.

" Tại sao? "

Tiêu Long cũng không có trả lời, từ trong nạp giới lấy ra một cái màu đỏ trường thương hướng về phía cửa đá kết giới ném đi.

Oanh!!!

Màu đỏ trường thương đâm vào kết giới, một trận bạo tạc xuất hiện, kết giới cũng theo đó biến mất.

Tiêu Long lại chế tạo ra một viên ma đạn, đem cửa đá cho đánh nát.

" Chúng ta vào thôi. "

Tiêu Long quay đầu đối với hai nữ nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Phá bỏ Huyền Cảnh

Ba người đi qua cửa đá, đi vào trong một cái tối đen thông đạo.

Tiêu Long chế tạo ra một đoàn hỏa diễm đem thông đạo soi sáng.

Đi được một lúc lâu, ba người đi đến một cái rộng rãi khu vực.

Tại trung tâm nơi đó, có một hắc động tối đen kích thước khổng lồ, khoảng chừng mười trượng, đang chậm rãi xoay tròn, từ trung tâm phát ra từng đợt lực lượng không gian ngập tràn, làm người kinh hãi mà biến sắc mặt. Bất quá, hiện giờ không gian chi lực này đã có dấu hiệu hỗn loạn mơ hồ.

" Không gian trùng động, " nhìn xem trước mặt lỗ đen, Tiêu Long không khỏi kinh hô.

Có được Dược Lão tri thức, hẳn đương nhiên biết trước mặt đồ vật là gì.

" Không gian trùng động là gì? " Vân Vận nghi hoặc hỏi.

" Không gian trùng động, là một loại kiến trúc đặc biệt do Đầu Tôn cường giả thi triển không gian lực liên thông hai đầu không gian với nhau. Thứ này tựa hồ chỉ tồn tại ở Trung Châu, không nghĩ đến lại tồn tại ở nơi này. " Tiêu Long giải thích.

Nghe vậy Vân Vận cùng Tuyết Nữ hiểu ra.

Vân Vận có chút tò mò nhìn xem cái kia tối đen như mực lỗ đen.

Hắc động phát ra một hấp lực khác thường, có thể thấy rõ bên trong chính là một phiến không gian hắc ám vô biên, không có điểm cuối, vang vọng đến tại mọi người những âm thanh quý dị tựa tiếng thét kinh tâm động phách.

" Chúng ta bây giờ sẽ đi vào sao? " Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long hỏi ý.

" Từ từ đã, động phủ đã tồn tại từ rất lâu, phải chắc chắn cái này không gian trùng động không bị hư hỏng, như vậy mới có thể đi vào. " Tiêu Long nói.

Sau đó hắn lại nhìn Tuyết Nữ nói.

" Tuyết Nữ, ngươi sử dụng không gian chi lực thăm dò thử xem, nếu như cảm thấy có vấn đề thì báo cho ta biết. "

" Ừm. "

Nghe vậy Tuyết Nữ gật đầu một cái, sau đó đi lên mấy bước.

Không gian xung quanh nàng đột nhiên như bị bóp méo, vặn vẹo, trên người tràn ra một luồng không gian chi lực, găm thét vọt vào bên trong không gian trùng động.

Một lúc sau, Tuyết Nữ mới quay sang nhìn Tiêu Long nói:

" Không gian trùng động này không có vấn đề gì, bên trong ẩn ký không gian cũng không có tồn hạn, có thể đi vào bên trong. Hơn nữa cái này không gian trùng động tựa hồ sơ đưa chúng ta đến một địa điểm không quá xa. "

" Vậy thì tốt, chúng ta cũng nên vào đi. "

Nói xong Tiêu Long nấp giới sáng lên, một ít đồ vật xuất hiện tại trước mặt ba người.

Trước khi vào không gian trùng động, Tiêu Long muốn chuẩn bị một số thứ. Hắn cũng không muốn giống như Tiêu Viêm như vậy đụng phải không gian phong bạo.

Đã chuẩn bị xong đầy đủ, Tiêu Long, Tuyết Nữ, Vân Vân ba người liền nhảy vào bên trong không gian trùng động.

Khi mấy người tiến vào "Không gian trùng động", trong khoảnh khắc đó, đôi mắt họ đột nhiên tối sầm, thân thể chợt có cảm giác mất trọng lực. Bất quá, tia cảm giác này chỉ xuất hiện trong nháy mắt, sau đó liền tiêu tán. Khi ánh mắt hồi phục, trong tầm mắt họ hiện lên một thông đạo kỳ dị.

Xuất hiện trước mặt bọn họ là một không gian thông đạo thăm thẳm, không nhìn thấy đầu cuối, hai bên vách như được dát một tầng ánh sáng bạch ngân, mà bên trong chường bích, là một lối đi ước chừng mười trượng, chỉ thấy được cuối đường là một phiến hắc ám sâu thẳm.

Toàn bộ thông đạo cũng tương tự là một mảng tối đen, làm người ta kinh hãi, tim đập chân run, lúc nào cũng tỏa ra những dao động không gian mơ hồ và dày đặc, cực kỳ tĩnh lặng, không có một âm thanh nào khác, rất ư quý dị.

Ba người một đường theo thông đạo đi.

Toàn thân bạo phát ra toàn bộ lực lượng phi hành.

Có Tiêu Long hồi khí tán hỗ trợ cho nên đám người mới thoải mái như vậy phi hành hết sức không sợ mệt. Đổi lại là người khác cũng không dám.

Đám người cứ như một đường không nghĩ bay đi.

Được nửa ngày sau, bọn hắn liền nhìn thấy phía cuối thông đạo ánh sáng, thấy vậy bọn hắn liền tăng thêm tốc độ.

Bay ra ngoài thông đạo lúc Tiêu Long ba người phát hiện mình đang ở một cái quảng trường, phía trước không xa là một cái to lớn kiến trúc nguy nga tráng lệ được giữ bằng mấy cái to lớn thạch trụ để không sụp đổ.

" Chúng ta cũng đi vào thôi. "

" Ừm. "

Nghe vậy những người khác cũng gật đầu, sau đó từng bước đi vào bên trong đại điện.

Tại rộng lớn hành lang bên trong, ba người thân ảnh nhìn qua có chút nhỏ bé, tiếng bước chân vang vọng.

Cứ như vậy ba người liên tục đi đi, nhưng vẫn không đến được vị trí.

" Không ổn. " lúc này Tiêu Long đột nhiên dừng lại.

" Ngươi đã phát hiện ra chuyện gì sao? " Vân Vân nghi hoặc hỏi.

Nàng cũng phát hiện ra vấn đề nhưng bị Tiêu Long nói trước.

" Đại điện này mặc dù nhìn qua rộng lớn, nhưng cũng không thể nào đi bộ lâu như vậy cũng không đến đích được, nhất định là xảy ra vấn đề. " Tiêu Long nói.

Nghe vậy Tuyết Nữ hơi nhíu mày một cái, sau đó linh hồn lực chậm rãi tỏa ra.

Một lúc sau liền thở ra một hơi.

" Chúng ta rơi vào bên trong một cái huyền thuật trận pháp. Tin tốt là trận pháp này cũng không quá phức tạp, bất kỳ ai trong chúng ta cũng có thể phá được. "

" Vậy làm phiền ngươi, Tuyết Nữ. "

" Giao cho ta. "

Trong người đầu khí chấn động, dưới chân Tuyết Nữ xuất hiện một cái kim sắc phức tạp phù văn.

Kim sắc phù văn lấp lánh, một đạo tinh thần lực giống như mũi tên hướng thẳng lên phía trên trần đại điện phóng đi.

Theo tinh thần lực đánh lên trần, một cái hồng sắc phù văn xuất hiện, ngay lập tức biến mất.

Không gian ba người xung quanh hơi biến ảo, một lúc sau liền trở lại bình thường. Xuất hiện trước mắt đám người là một cái cửa đá lớn, phía trên có ghi "đấu kỹ điện" ba chữ lớn.

"Đây có thể là nơi dùng để tu luyện đấu kỹ của mấy vị tiền bối đi, bên trong rất có thể sẽ có không ít đấu kỹ công pháp." Tiêu Long nói.

"Chúng ta đi vào đi." Vân Vận thản nhiên nói.

Nghe vậy Tiêu Long lập tức đẩy cửa đi vào.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Viễn Cổ Chiến Trường

Đập vào mắt ba người là một bức màn sáng trong suốt.

Ba người ánh mắt có thể nhìn thấy bên trong bay đầy trên không trung kim sắc quang cầu nhỏ, bên trong mỗi một viên quang cầu đều có một quyền trục.

Bên trong đầu là công pháp cùng đấu kỹ.

Tiêu Long ngưng tụ ra một viên ma đạn hướng về phía màn sáng ném đi.

Oanh!!

Một trận bạo tạc xuất hiện, tuy nhiên màn sáng cũng không hề bị lay động.

"Ba chúng ta cùng hợp sức lại, đem màn sáng này đánh vỡ." Tiêu Long nhìn hai nữ nói.

Nghe vậy hai nữ gật đầu, sau đó cũng bắt đầu thi triển mình mạnh nhất công kích.

"Phong Chi Cự - Vãn Sát!!"

"Địa Ngục Trảm!!"

"Băng Long Phá!!"

Quang tuyến, hỏa diễm trăm kích, hàn băng long... từng đạo công kích xuất hiện đánh thẳng lên màn sáng.

Ba loại địa giai đấu kỹ đồng loạt oanh sát, toàn bộ đại điện cũng theo đó chấn động.

Màn sáng trước mặt ba người vỡ nát thành nhiều mảnh biến mất.

Theo màn sáng biến mất, ba người đi vào bên trong.

Tiêu Long nhảy lên bắt lấy một quả quang cầu.

Rắc Rắc!!

Bàn tay dùng lực đem bên ngoài năng lượng vòng bảo hộ cho bóp nát, lộ ra bên trong quyền trục màu đỏ.

"Là một quyền Đấu Kỹ, phẩm giai địa cấp." Tiêu Long nói.

"Cũng không biết nơi này có hay không công pháp hay đấu kỹ thiên giai, dựa vào màn sáng lúc này, ngươi bỏ chí nó nhất định cũng phải là có Đấu Tôn trở lên thực lực, lần này chúng ta có thu hoạch lớn rồi." Tuyết Nữ cười nói.

Nghe vậy Tiêu Long cùng Vân Vận cũng rất động tâm.

Sau đó ba người nhanh chóng nhảy lên, đem toàn bộ quang cầu lấy xuống.

Kiểm tra xong Tiêu Long có chút thất vọng.

Toàn bộ công pháp cùng Đấu Kỹ nơi này đều là địa giai, không có thiên giai. Nhưng may mắn là nơi này có một quyền tu luyện linh hồn lực công pháp địa giai, Tiêu Long xem như là vừa lòng.

Tu luyện linh hồn lực công pháp so với bình thường địa giai công pháp còn muốn quý hiếm.

Tại trên Đẩu Khí đại lục, Linh Hồn Cảnh Giới phân cái cảnh giới: Phàm Cảnh, Linh Cảnh, Thiên Cảnh, Đế Cảnh.

Nếu như một người bình thường linh hồn thì là Phàm Cảnh.

Như vậy hẳn nhiều nhất chỉ có thể trở thành Thất Phẩm Luyện Dược Sư, đây cũng là rất nhiều Thất Phẩm Luyện Dược Sư không có thể đột phá bát phẩm Luyện Dược Sư nguyên nhân lớn nhất.

Bát phẩm đan dược đều có một số phi phàm linh tính, muốn giao phó nó loại này linh tính, nhất định phải đem Linh Hồn Cảnh Giới đột phá đến Linh Cảnh, chỉ có Linh Hồn Cảnh Giới đột phá đến Linh Cảnh, như vậy mới có thể trở thành không bát phẩm Luyện Dược Sư.

Mà cửu phẩm đan dược linh trí đã cùng thường nhân không khác, thậm chí còn có thể biến hóa, muốn luyện chế ra cửu phẩm đan dược, nhất định phải mượn dùng Thiên Địa lực lượng, chỉ có làm Linh Hồn Cảnh Giới đột phá đến Thiên Cảnh, mới có thể thuận lợi mượn dùng thiên địa lực lượng, bất quá Linh Hồn Cảnh Giới có thể đạt tới Thiên Cảnh Luyện Dược Sư, liền xem như tại trên Đẩu Khí đại lục, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Về phần sau cùng Đế Cảnh, chỉ có Viễn Cổ thời kỳ mới có người đạt tới qua, đã không biết bao nhiêu năm chưa từng xuất hiện.

Hiện tại Tiêu Long linh hồn lực cảnh giới là phàm cảnh đỉnh phong, có tu luyện linh hồn lực hẳn sớm muộn cũng sẽ đột phá.

Còn Vân Vận thì thật hài lòng với thu hoạch ở đây, nhiều như vậy địa giai công pháp cùng Đẩu Kỳ nhưng là nàng chưa từng thấy qua, có thể đem về cho tông môn tăng lên nội tình.

" Vân Vận, nơi này công pháp cùng Đẩu Kỳ chúng ta chia đều, ngươi thấy thế nào? " Tiêu Long nhìn Vân Vận hỏi.

" Có thể. " Vân Vận không chút do dự đáp ứng.

Đối phương không lấy hết đi nàng đã cảm thấy rất tốt rồi, bây giờ được chia đều nơi này vật phẩm, nàng cũng không có bất mãn gì.

Nơi này cũng có hơn trăm quyền địa giai công pháp, đẩu kỳ.

Nếu chia đều mọi người đều được hơn ba mươi quyền.

Bởi vì Tiêu Long cùng Tuyết Nữ là phu thê quan hệ, cho nên chia cho ai cũng không khác gì, hai người xem như là lấy được bảy phần đồ vật ở nơi này.

Đối với chuyện này Vân Vận cũng không có gì bất mãn.

Thu thập xong đồ vật, ba người tiếp tục đi sâu vào bên trong đại điện.

Rất nhanh tại phía cuối đại điện, đám người liền nhìn thấy một cái bị kết giới bao phủ thạch môn.

Kết giới này cũng không tính mạnh mẽ, Đẩu Hoàng cường giả cũng có thể tùy ý phá vỡ.

Tiêu Long một chiêu đem kết giới phá hủy, sau đó đẩy cửa đi vào bên trong.

Đập vào mắt ba người là một mảnh không gian hoàn toàn khác biệt.

Đó là một cái hoang vu chi địa, dưới mặt đất là có vô số bộ bạch cốt, vũ khí rải rác khắp nơi, mặt đất màu đỏ như máu giống như là bị máu tươi nhuộm đỏ một dạng, trong không khí còn lưu lại nhân nhật mùi huyết tính.

Xung quanh đại địa rải rác vô số binh khí.

Nơi này giống như một cái chiến trường một dạng.

Tiêu Long cả người đột nhiên nhún lên, sau đó lại nhú mảy một cái.

" Cẩn thận, nơi này tựa hồ có không gian cấm chế, chúng ta không thể phi hành trong này. " Tiêu Long nhú mảy nói.

" Quả không hồ là viễn cổ di tích, ngay cả dạng này lợi hại cấm chế cũng tồn tại. " Vân Vận cảm khái nói.

Sau đó ba người đi xuống phía dưới chiến trường.

Ba người dọc theo đường đi về phía trước, đi ngang qua vô số bộ hài cốt.

Tại ba người không chú ý đến góc độ, nằm dưới đất bạch sắc hài cốt đột nhiên trong mắt lóe lên một đạo hồng mang.

Răng rắc rắc!!!

Đột nhiên giống như xương cốt vỡ nát một dạng âm thanh vang lên.

Xung quanh ba người vô số bộ hài cốt đột nhiên run lên, bắt đầu chuyển động, từ từ đứng lên, hai mắt phát ra hồng quang.

Ngay lập tức ba người đứng gần sát lại nhau, cảnh giác nhìn xung quanh.

Rất nhanh, xuất hiện trên mắt ba người là bạch cốt khô lâu đại quân.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 137: Bạch cốt khô lâu

Nhìn xem cái này bạch cốt khô lâu đại quân, Vân Vận sắc mặt trở nên nghiêm nghị.

"Nhưng thứ này là gì?"

"Giống như là Bạch Cốt Khô Lỗi."

"Bạch Cốt Khô Lỗi?"

Tuyệt Nữ cùng Vân Vận không khỏi mang theo nghi hoặc ánh mắt nhìn xem Tiêu Long, chờ đợi hắn trả lời.

Tiêu Long cũng tại trong Dược Lão ký ức đạt được một ít liên quan đến viễn cổ thời kỳ cổ thư nội dung.

"Tại Viễn Cổ Thời Kỳ, có một loại Khô Lỗi Thuật, có thể sử dụng sương cốt nhân loại hoặc ma thú luyện chế một loại đặc thù con rối gọi là Bạch Cốt Khô Lỗi. Loại con rối này bản thân không có đẳng cấp, nhưng là như nếu luyện chế thời điểm, ở trong đó gia nhập ma hạch cấp bảy, bọn hắn liền có thể vùng ra Đấu Tông thực lực, như nếu gia nhập ma hạch cấp tám, những này Bạch Cốt Khô Lỗi uy lực liền có thể đạt tới Đấu Tôn thực lực."

Tiêu Long nhẹ giọng giải thích.

Bố trí những cái này bạch cốt khô lỗi người cũng thật thông minh khi chọn cái này giống như chiến trường vị trí.

Bạch cốt khô lỗi tại nơi này nằm xuống người ngoài đi vào nhìn sẽ cho rằng là đã chết khô thi thể, không cẩn thận nhất định sẽ bị ám sát mất mạng.

"Đầu... đầu tôn..." Vân Vận trợn mắt chấn kinh nhìn xem trước mắt đang áp sát bạch cốt khô lỗi đội quân.

"Yên tâm đi, nhưng cái này bạch cốt khô lỗi mặc dù có thể phát huy ra thực lực tương ứng với ma hạch đẳng cấp, nhưng bọn hắn cũng có nhược điểm đó là không thể vận dụng Đấu Kỳ, cho nên chúng ta vẫn là có cơ hội chiến thắng."

"Hơn nữa theo ta dò xét, nơi này cũng chỉ có mười cái đấu tông cấp bậc bạch cốt khô lỗi mà thôi, còn lại đều là đấu hoàng, đấu vương bạch cốt khô lỗi."

"Người còn dám nói chúng ta sẽ có phần thắng, nơi này bạch cốt khô lỗi cũng có mấy trăm cái a. Hơn nữa phía trên còn có mấy đầu phi hành ma thú bạch cốt khô lỗi, còn có mười cái đấu tông cấp bậc, chúng ta nơi này chỉ có một mình Tuyệt Nữ là đấu tông mà thôi, chúng ta nơi nào có phần thắng!!"

Vân Vận không khỏi oán trách nhìn Tiêu Long nói.

"Ai nói là không có đâu." Tiêu Long cười một tiếng tự tin nói.

Sau đó chỉ thấy sau lưng hắn xuất hiện một cái lam sắc ma pháp trận.

Đại lượng ma đạn xuất hiện tại sau lưng ma pháp trận bên trong, bay lên trên không trung lơ lửng.

Tại nơi này sinh vật sống không thể phi hành, phi hành ma thú bạch cốt khô lỗi vốn đã chết cho nên không nằm trong sinh vật sống phạm vi, nhưng chiêu thức thì có thể.

Oanh! Oanh! Oanh!!!

Vô số ma đạn từ trên không trung đánh xuống bạch cốt khô lỗi đội quân, từng trận bạo tạc đem bạch cốt khô lỗi cho thổi bay thành nhiều mảnh.

Liên tiếp không ngừng bạo tạc đánh xuống, để cho toàn bộ chiến trường cũng theo đó rung động không ngừng nghỉ.

Theo mưa ma đạn kết thúc, Vân Vận cùng Tuyết Nữ cũng mở mắt ra quan sát xung quanh chiến trường.

Mấy trăm cái bạch cốt khô lồi bây giờ chỉ còn lại không đến hai mươi cái, trong đó có mười cái Đầu Tông bạch cốt khô lồi.

Còn lại mấy cái cũng có Đầu Hoàng cấp bậc.

Sử dụng đại lượng ma đạn để cho hấn đầu khí tiêu hao hơn một nửa rồi.

"Tuyết Nữ, người có ngũ tinh đầu tông tu vi, trong chúng ta người có chiến lực mạnh nhất. Người cố gắng ngăn cản mười cái Đầu Tông bạch cốt khô lồi giúp ta, giải quyết xong những cái đầu hoàng khô lồi, ta cùng Vân Vận sẽ đến giúp người."

Đem mấy viên hồi khí tán nuốt vào, Tiêu Long nhìn Tuyết Nữ nói.

"Cứ giao cho ta đi phụ quân, bất quá ta nhiều nhất cũng chỉ có thể chống đỡ được hơn mười phút mà thôi." Tuyết Nữ nói.

"Mười phút là đủ rồi." Tiêu Long gật đầu. Sau đó hấn liền quay sang nhìn về phía Vân Vận nói: "Vân Vận, chúng ta phải nhanh chóng giải quyết hết đối thủ rồi quay sang giúp Tuyết Nữ."

Nghe vậy, Vân Vận gật gật đầu.

Sau đó đám người đồng loạt lấy ra vũ khí xông về phía đối thủ.

Tuyết Nữ chế tạo ra một đạo băng xích đem đầu tông cùng đầu tông bạch cốt khô lồi phân tách ra.

Vân Vận nhất chương vung ra, mười đạo đạo thanh sắc phong nhận tựa như tia chớp, đánh vào hai cái đầu hoàng bạch cốt khô lồi trên thân đem bọn hấn đánh tan xác.

Cuồng Phong Loạn Vũ!!!

Liệt Phong Toàn Vũ!!

To lớn long quyền phong xuất hiện quét về phái đầu hoàng bạch cốt khô lồi, đem bọn hấn hành động hạn chế.

Tiêu Long vung thương cuốn theo sắc bén phong nhận đem hai cái bạch cốt khô lồi cho đánh nát.

Còn lại mấy cái đầu hoàng bạch cốt khô lồi nhanh chóng đem Tiêu Long cùng Vân Vận bao vây lại.

Lôi đình chi nộ!!

Lôi điện năng lượng quán thấu vào Tiêu Long trong tay trường thương, hướng về phía trước đâm tới.

Một đạo lam bạch lôi quang tuyến xuất hiện xé rách không khí hướng về phía trước bạch cốt khô lồi đánh tới, tạo thành một trận bạo tạc đem ba cái bạch cốt khô lồi cho đánh nát.

Tiêu Long chiến lực có thể so sánh với Đầu Tông cho nên giải quyết những cái này bạch cốt khô lồi cũng rất nhanh gọn.

Tuy nhiên Vân Vận bên kia thì hơi khó khăn, xảy ra chút vấn đề.

Nàng mặc dù là Đầu Hoàng nhưng cùng một lúc đấu với ba cái đầu hoàng cấp bậc bạch cốt khô lồi cũng là quá khó khăn.

Tiêu Long ngay lập tức phóng đến giúp nàng một tay.

Địa Ngục Trảm!!!

Trường thương quán quanh đại lượng nóng bóng màu xanh hòa diễm. Tiêu Long vung vẩy trong tay trường thương đem gần nhất một cái bạch cốt khô lồi cho tiêu diệt.

Răng Rắc!!!

Như xương cốt vỡ nát âm thanh vang lên, bạch cốt khô lồi thân thể bị phá nát thành nhiều mảnh.

Ngay lúc này một cái bạch cốt khô lồi đột nhiên nhảy lên, phóng về phía Tiêu Long, trong tay cốt đao hướng về phía hấn bổ xuống.

Tiêu Long thấy vậy liền dùng trường thương nghênh tiếp.

Cốt đao cùng sắc bén trường thương va chạm.

Cốt đao bên trên xuất hiện vô số vết nứt, sau đó đột nhiên vỡ nát.

Sắc bén trường thương xuyên qua bạch cốt khô lồi thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đấu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Tuyết Nữ khi ghen rất đáng sợ

Lúc này Vân Vận cũng vừa giải quyết xong đối thủ của mình, nhanh chóng đi đến Tiêu Long bên cạnh cảm kích nói.

"Cảm ơn người giúp đỡ."

"Là chuyện nên làm."

"Nơi này nguy hiểm ngày càng lớn, cũng không biết phía sau sẽ như thế nào nữa đây?" Vân Vận thở dài.

"Yên tâm đi, Vân Vận, ta sẽ không để người xảy ra chuyện." Tiêu Long vỗ ngực đảm bảo nói.

Nhìn xem hán bộ đáng này Vân Vận cảm thấy hơi buồn cười.

"Phu Quân, xin lỗi vì làm phiền người tán tỉnh nữ hài, nhưng ta bên này sắp không chịu nổi rồi." đột nhiên Tuyết Nữ u oán âm thanh truyền đến.

Chỉ thấy nàng đã bị bảy cái đầu tông bạch cốt khô lồi vây đánh.

Trước đó vốn là có mười cái, nhưng bị nàng giết đi ba cái, nhưng cũng khiến nàng tiêu hao không ít.

Để cho nàng càng thêm tức giận là trong khi nàng đang ở nơi này khổ cực chiến đấu, Tiêu Long lại đi tán tỉnh nữ hài tử.

Thật đúng là làm người ta tức chết hoa tâm nam!!

Tuyết Nữ trong mắt lóe lên một tia lửa giận, trong người vô biên khí thế bạo phát.

"Thành thật xin lỗi, ta đến giúp người đây."

Bị Tuyết Nữ bắt gặp trong lúc này Tiêu Long cũng rất xấu hổ, ngay lập tức hướng về phía nàng phóng đi.

Vân Vận cũng nhanh chóng đuổi theo phía sau.

.....

Rasenshuriken!!

Ong ong ong!!!

To lớn phi tiêu gió xuất hiện tạo ra đỉnh tai nhức óc âm thanh.

Tiêu Long đem trong tay phi tiêu gió hướng về phía hai cái bạch cốt đầu tông ném đi. Trong không khí xuất hiện vô số sắc bén kinh phong.

Chỉ biết chiến đấu bạch cốt khô lồi không biết tránh né, ngay lập tức bị phi tiêu gió cho cắt thành vô số mảnh xương vụn.

Lôi Đình Chi Nộ!!

Lôi thương oanh kích, đem một cái bạch cốt khô lồi cho hủy diệt.

Băng Thương Địa Ngục!!!

Đại lượng hàn khí trong người khuếch tán, đem đại địa bao trùm.

Đại địa rung động, vô số băng thương xuất hiện phong tỏa bốn phương hướng di chuyển của bạch cốt khô lồi, tại hàn khí tác dụng dưới, tốc độ của bọn hắn nhanh chóng biến chậm lại.

Đây cũng xem như là nhược điểm của không biết bay bạch cốt khô lồi đi.

Phong Lôi Sát!!!

Lam bạch tía sáng mang theo to lớn long quyền phong đánh tới, đem toàn bộ bạch cốt khô lồi thôn phệ vào bên trong.

" Oanh!! "

Ngay lập tức một trận to lớn bạo tạc xuất hiện đem cả chiến trường cho chấn động mạnh liệt.

Đợi đến khi kết thúc, xuất hiện trước mắt đám người là một cái hồ to, bên dưới hồ to trung tâm còn bốc lên nhàn nhạt khói trắng, nếu nhìn kỹ thì có thể thấy được phía dưới có một cái màu trắng quyền trục lẳng lẳng nằm ở đó.

Tiêu Long thấy vậy liền đi xuống xem thử.

Đem quyền trục màu trắng mở ra xem thử.

" Quả nhiên, là luyện chế bạch cốt khô lồi phương pháp. "

Luyện chế bạch cốt khô lồi là nằm trong một cái mạnh nhất bạch cốt khô lồi đầu tông bên trong. Chỉ cần đánh bại được nó liền có thể lấy được phương pháp chế tạo.

Đây xem như là một cái khảo nghiệm đi.

Ma Viêm Cốc bên trong cũng có một quyền luyện chế khô lồi quyền trục, không biết hai thứ này có liên quan gì hay không.

Sau đó Tiêu Long liền nhảy ra hồ sâu.

" Thu hoạch thế nào? " Vân Vân đi tới hỏi.

" Không tệ, có phương pháp chế tạo bạch cốt khô lồi, chúng ta tại trong động phủ này sẽ an toàn hơn. " Tiêu Long cười nói.

Sau đó hắn liền nhìn thấy vẻ mặt không vui Tuyết Nữ đang nhìn về phía hắn.

Về mặt kia như muốn nói "ta rất tức giận, mau tới哄 ta" một dạng.

" Tuyết Nữ... "

Ngay lập tức Tiêu Long nhanh chóng đi tới trước mặt nàng.

Tuyết Nữ quay mặt sang hướng khác, thần sắc không vui.

" Ta biết mình sai rồi, Tuyết Nữ! Ta không nên bỏ mặc ngươi trong nguy hiểm đi tán tỉnh nữ nhân khác, tha lỗi cho ta lần này, đảm bảo là sẽ không có lần sau. "

Ôm lấy Tuyết Nữ, Tiêu Long tích cực trấn an nàng nói.

Đột nhiên Tiêu Long sắc mặt tái mét.

Chỉ thấy bên mấy ngón tay của Tuyết Nữ ở bên hông hắn捏 một cái thật mạnh.

Mặc dù có thân thể cường đại nhưng Tiêu Long không biết vì lý do gì lại cảm thấy rất đau.

" Phu Quân, ta có thể không để ý ngươi có bao nhiêu nữ nhân, nhưng làm ơn nhớ kỹ, muốn tán tỉnh nữ nhân cũng nên chọn lúc thích hợp. " Tuyết Nữ gương mặt tươi cười nhìn Tiêu Long nói, mấy ngón tay không chút nào buông lỏng trái lại càng thêm dùng sức.

" Tuyết... Tuyết Nữ, ta... ta nhớ...rồi. " Tiêu Long sắc mặt tái xanh, đồ mồ hôi đầm đìa, miễn cưỡng cười nói.

" Ta liền biết Phu Quân rất thương yêu ta mà, lần này ta tha thứ cho ngươi, lần sau ngươi nhất định phải chú ý đến ta cảm nhận nữa a. Nhìn thấy mình yêu người trêu chọc nữ nhân khác, chúng ta cũng rất thương tâm a. "

Buông ra Tiêu Long, Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long cười vô tội nói, giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra một dạng.

Tiêu Long trong lòng đổ mồ hôi lạnh.

Ai nói Tuyết Nữ không biết ghen tức đâu, nàng một khi ghen lên so với người khác còn muốn đáng sợ.

Sau này hắn muốn tán gái nhất định phải cẩn thận hơn mới được, tốt nhất không nên ở trước mặt nàng.

Sau đó đám người lấy ra đan dược nuốt vào, khôi phục lại đầu khí cùng thể lực.

Còn Tiêu Long thì để cho mọi người đều nghỉ ngơi tại chỗ, hắn thì nghiên cứu phương pháp luyện chế bạch cốt khôi lỗi.

Sâu trong động phủ sẽ càng thêm nguy hiểm, cho nên hắn muốn chế tạo ra mấy cái bạch cốt khôi lỗi để gia tăng an toàn cho ba người.

Bởi vì như vậy cho nên Tiêu Long quyết định dừng lại ở chỗ này mấy ngày.

Đến ngày thứ ba, Tiêu Long cũng đã nghiên cứu xong bạch cốt khôi lỗi phương pháp luyện chế, đồng thời bắt đầu chế tạo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Khu rừng thần bí

"Người muốn chế tạo bạch cốt khôi lỗi?" Vân Vận kinh ngạc nói.

"Ừm, như vậy chúng ta khi đi vào sâu bên trong sẽ có năng lực sống sót tốt hơn." Tiêu Long gật đầu.

"Nhưng chúng ta không có nguyên liệu a." Tuyết Nữ nói.

"Không sao, nguyên liệu thì đã có sẵn ở nơi này rồi." Tiêu Long chỉ về phía chiến trường nói, nơi đó có vô số bộ xương khô, ngoài ra còn có bạch cốt khôi lỗi một ít bộ phận xương cốt.

"Người muốn dùng những thứ này để luyện chế bạch cốt khôi lỗi." Tuyết Nữ kinh ngạc nói.

"Không sai, hơn nữa ta nơi này có bốn khóa cấp sáu ma hạch, có thể luyện chế bốn cái Đầu Hoàng bạch cốt khôi lỗi. Ngoài ra ta muốn nhờ các người một chuyện."

"Chuyện gì?"

"Nơi này có lẽ thật sự là một cái Viễn Cổ Chiến Trường, xung quanh có nhiều bộ thi thể như vậy, chắc chắn là phải có nạp giới của người từng chết ở chỗ này, các người thử tìm xem, hơn nữa nơi này có nhiều binh khí như vậy, mặc dù trải qua thời gian dài đã trở nên cũ kỹ nhưng nếu bỏ sức ra sửa lại vẫn có thể dùng được."

Nghe vậy hai nữ hơi kinh ngạc, các nàng chưa từng nghĩ đến những thứ này.

Các nàng cho rằng người chế tạo ra động phủ này là cố ý bố trí nơi này cho giống chiến trường để cho bạch cốt khôi lỗi nguy trang mà thôi, cũng không có suy nghĩ đến Tiêu Long nói vấn đề.

Bất quá ngẫm lại cũng đúng, nếu như bố trí nơi này cho giống chiến trường, như vậy những cái này bạch cốt khôi lỗi nguy trang ở nơi này cũng là để tập kích người, không lý nào lại không giết được một người.

Nếu như những gì Tiêu Long nói là đúng, như vậy nơi này là một mảnh đất đầy bảo vật a.

Ngay lập tức, hai nữ liền tản ra xung quanh, bắt đầu thu thập lại xung quanh binh khí, hài cốt cùng tìm kiếm một ít đồ vật khác tỷ như nạp giới.

Bởi vì người xông vào nơi này đã sớm chết rất nhiều năm, hài cốt cũng đã sớm không còn cho nên nạp giới trên thân đã sớm bị tro bụi phủ lên, muốn tìm kiếm cũng rất khó.

Bất quá hai nữ vận khí cũng không tệ lắm, tốn nửa ngày, ngoại trừ binh khí cùng hài cốt ra thì cũng tìm được bảy cái nạp giới.

Tiêu Long kiểm tra nạp giới bên trong, ngoại trừ một ít đan dược, dược liệu do thời gian dài đã không còn tác dụng, nhưng có không ít đầu kỹ, công pháp, trang bị, ma tinh các loại.

Cấp bảy ma tinh có khoảng hai ba chục cái, cấp sáu ma tinh có đến mấy trăm quả thật là đại khí thô, viễn cổ người đúng là có tiền a.

Vũ khí một số ít còn không tính quá cũ kỹ, có thể xài được, còn lại đại đa số đều là hư hỏng từ nhỏ đến lớn, nhưng có thể sửa lại được. Chủ yếu là huyền cấp cùng địa cấp trang bị.

Sau đó Tiêu Long bắt đầu luyện chế bạch cốt khôi lỗi.

Quá trình luyện chế mất mười ngày.

Mười ngày này Tiêu Long luyện chế ra ba mươi cái bạch cốt khô lõi đầu hoàng, năm cái đầu tông, hai cái đầu tông cốt điều.

Đội hình khủng bố này đủ để quét ngang Hắc Giác Vực rồi đi, đáng tiếc là những cái này bạch cốt khô lõi không biết sử dụng đầu kỹ, nhưng cũng không thể khinh thường.

Sau đó ba người ngồi trên một đầu cốt điều bay tới địa điểm kế tiếp.

Nơi này cũng thật rộng lớn, đám người phải bay khoảng một ngày một đêm mới qua được cái này giống chiến trường khu vực.

Rất nhanh một khu rừng rậm rạp xuất hiện tại đám người trong tầm mắt, ở bên ngoài rừng rậm trên không trung bọn hắn cũng có thể nhìn thấy phía xa xa trung tâm rừng rậm nhậm nhậm sương mù.

Đám người sau đó lại đáp xuống một khu rừng rậm rạp rộng lớn.

Vừa đặt chân xuống dưới đại địa, một cỗ hương thơm truyền đến để cho ba người cảm thấy thân thể thoải mái vô cùng.

"Nếu như ta đoán không sai, khu rừng này nhất định là tồn tại rất nhiều cao cấp dược liệu." Tiêu Long hai mắt tỏa sáng nói.

"Như vậy chúng ta cũng nhanh đi vào xem thử." Vân Vận nói.

"Khoan đã, để cho bạch cốt khô lõi dẫn đường đi, chúng ta cũng không biết bên trong có nguy hiểm gì." đem hai mươi cái bạch cốt khô lõi đầu hoàng thả ra, Tiêu Long nói.

Nghe vậy hai nữ gật đầu đồng ý.

Sau đó Tiêu Long liền để cho hai mươi cái bạch cốt khô lõi đi trước thăm dò.

Đồng thời đem bốn cái đầu tông bạch cốt khô lõi thả ra bảo hộ ba người bốn phía.

Trên đường đi có đụng phải dược liệu quý hiếm, đều bị bạch cốt khô lõi hái xuống mang đến, Tiêu Long chỉ việc ngồi một chỗ đợi bạch cốt khô lõi mang đến cho mình là được.

Càng đi vào sâu trong rừng, dược liệu cấp bậc ngày càng cao, bên ngoài khó gặp dược liệu đều có thể ở chỗ này tìm thấy, hơn nữa còn có không ít.

Rất nhanh đám người liền đi đến khu vực trung tâm khu rừng, từ bên ngoài chỉ nhìn thấy một tầng dày đặc sương mù.

"Phu Quân, đám sương mù này cho ta cảm giác rất không ổn." Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long nói.

"Không sai, đi vào trong đó không phải là một ý kiến hay, các ngươi lùi lại phía sau, đợi ta một chút, ta sẽ tìm cách giải quyết." Tiêu Long nhìn hai nữ nói.

Nghe vậy hai nữ gật đầu một cái, sau đó lùi lại hơn mười mét, cách xa đám sương mù.

Còn Tiêu Long thì đi vào Tiểu Thế Giới.

"Tiêu Long hẳn không phải là chưa đến Đầu Tông a, làm sao lại có thể sử dụng không gian chi lực?" nhìn thấy một màn này Vân Vận kinh ngạc, quay đầu nhìn Tuyết Nữ hỏi.

"Không biết, Phu Quân hẳn có nhiều bí mật ngay cả ta cũng không biết." Tuyết Nữ lắc đầu nói.

"Các ngươi không phải là vợ chồng sao? Ngay cả ngươi cũng không biết?" Vân Vận kinh ngạc nói.

"Trước khi trở thành hắc thê tử, ta chỉ là hắc thê một cái thị nữ kiêm hộ vệ mà thôi chúng ta xác định quan hệ phu thê mới được một năm." Tuyết Nữ lắc đầu nói.

"Chuyện gì đã xảy ra?" Vân Vận lòng hiếu kỳ thật bị câu lên rồi.

Nữ nhân mà, đều có bát quái tâm.

Nghe vậy Tuyết Nữ nhìn Vân Vận một lát, trong mắt lóe lên quang mang, không biết là đang suy nghĩ gì, một lúc sau nàng liền nói.

"Ta không phải là nhân loại."

Nói xong nàng liền lộ ra đuôi cùng tai hồ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 140: Dễ dàng đoạt bảo

" Ngươi là ma thú hóa hình. "

Nhìn xem Tuyết Nữ lộ ra tai cùng đuôi, Vân Vận kinh ngạc không thôi.

" Bản thể của ta là Bạo Phong Tuyết Hồ, cách đây mấy năm ta còn là bá chủ một phương đây sau đó thì đi theo Phu Quân. " hai tai động đập Tuyết Nữ cười nói.

Nói đến đây Tuyết Nữ thần sắc liền trở nên hoài niệm.

" Lúc trước ta còn là một đầu lục cấp ma thú, sau đó thì gặp được Phu Quân, khi đó hẳn mới là Đấu Linh mà thôi. "

" Đấu Linh, một cái Đấu Linh liền có thể thu phục được cấp sáu ma thú! "

Vân Vận lúc này đã không thể dùng kinh ngạc để hình dung Tiêu Long.

" Rất kinh ngạc đúng không, bản thân ta lúc đó cũng kinh ngạc không kém ngươi, hẳn thủ đoạn rất nhiều, khiến ngươi sẽ không ngờ đến được. Theo tình huống hiện tại, hẳn định sẽ làm chúng ta kinh ngạc một lần nữa đây. " Tuyết Nữ cười nói.

Quả nhiên, đợi đến khi Tiêu Long xuất hiện, trên tay còn cầm theo một cái hình chữ nhật tấm bảng kỳ lạ cùng với mười bộ bạch cốt khô lồi.

Mười bộ bạch cốt khô lồi này so với những cái khác bạch cốt khô lồi khác nhau rất nhiều, trên thân có trang bị đủ loại dụng cụ, trên tay còn cầm lấy mấy cái hình thù kỳ lạ mọc ra cánh quạt đồ vật.

" Phu Quân, trên tay ngươi là thứ gì a? " Tuyết Nữ đi đến tò mò hỏi.

" Ngươi có thể xem đây là dụng cụ truyền phát hình ảnh tại hai khoảng cách khác nhau đi, ta sẽ để cho bạch cốt khô lồi cùng những thứ này đi vào sương mù thăm dò. " Tiêu Long thao tác mấy tính bảng cười hắc hắc nói.

Không cần phải đi vào bên trong chỗ nguy hiểm, cũng có thể lấy được tài bảo bên trong, ta quả thật là thông minh.

Trước đây lấy ra được tường chừng là vô dụng vật phẩm bây giờ lại rất có ích.

Sau đó Tiêu Long liền điều khiển mười bộ bạch cốt khô lồi cùng máy bay không người lái di chuyển vào bên trong sương mù dày đặc.

Ngay sau đó hình ảnh bên trong liền truyền vào bên trong trên tay Tiêu Long mấy tính bảng. Mười bộ bạch cốt khô lồi dọc theo một con đường mòn đi sâu vào bên trong đám sương mù, máy bay không người lái bay xung quanh dùng Camera quan sát.

" Đây là gì a, thật thần kỳ. " Vân Vận nói ra trong lòng người khác nghi vấn.

" Ha ha, có thứ này cùng bạch cốt khô lồi, chúng ta không cần phải làm gì, ngồi một chỗ thu tài bảo là được. " Tiêu Long cười giảo hoạt nói.

Mặc kệ bên trong có gì, nhưng là sẽ không đụng vào vật chết.

Máy bay không người lái cùng bạch cốt khô lồi đều không có sinh mệnh, sẽ không gặp bất kỳ trở ngại.

" Không thể không nói thứ này rất tiện lợi, có thể giúp cho nhân loại thăm dò những nơi nguy hiểm từ phía xa. " Vân Vận cảm khái một tiếng.

" Có tình huống. " đột nhiên Tiêu Long nói.

Ngay lập tức hai nữ liền đem ánh mắt gắt gao nhìn vào màn hình.

Chỉ thấy mười bộ bạch cốt khô lồi phía trước không xa xuất hiện mấy bộ thi thể, có thể là vì chết thời gian dài cho nên huyết nhục đã sớm bị phân hủy, chỉ còn lại một bộ bạch cốt cùng quần áo rách nát trên người.

" Quả nhiên, trong đám sương mù này có gì đó kỳ quái, may mắn là ta có bạch cốt khô lồi cùng máy bay không người lái. " Tiêu Long cười đắc ý nói.

" Phu Quân, ngươi thật lợi hại. " Tuyết Nữ hai mắt bốc lên kim tinh nhìn Tiêu Long.

Vân Vận cũng không khỏi nhìn về phía Tiêu Long với ánh mắt tràn đầy tán thưởng, trong lòng càng là kinh ngạc với hẳn thủ đoạn.

Sau đó Tiêu Long lại khống chế bạch cốt khô lồi đem trên ngón tay mấy bộ thi thể nạp giới lấy xuống, sau đó lại tiếp tục đi sâu vào bên trong.

Càng đi sâu vào bên trong, sương mù ngày càng ít đi, đã có thể nhìn rõ được hơn một chút.

Trên đường đi, thi thể ngày càng nhiều, nạp giới cùng binh khí thu được cũng không ít.

Rất nhanh, một cái to lớn cổ thụ xuất hiện tại trong màn hình.

Cái này to lớn cổ thụ cao mấy chục mét, thân cây phía dưới có rất nhiều dây leo quấn quanh mấy bộ hài cốt.

"Quả nhiên, đám sương mù kia là do gốc cây này tạo ra, mặc dù không biết là có tác dụng gì, nhưng nhìn tình trạng của mấy bộ thi thể này có thể xác định bọn hắn bị gốc cây này hút hết sinh mệnh mà chết." Tiêu Long nói.

"Trên tay bọn hắn giống như là đang cầm thứ gì đó." Tuyết Nữ nói.

Nghe vậy Tiêu Long liền chỉnh hình ảnh gần hơn.

Chỉ thấy trên tay ba bộ hài cốt, mỗi cái cầm một cái lệnh bài.

"Hắc hắc lần này thật sự may mắn lớn a."

Tiêu Long cười nói, sau đó để cho bạch cốt khô lồi đi tới lấy đi trên tay ba bộ hài cốt lệnh bài, đương nhiên là không quên lấy đi nạp giới, đây đã là chuyện quen thuộc.

"..." mộng yểm yêu thụ.

.....

Khoảng một lúc lâu sau đó, bạch cốt khô lồi cùng máy bay không người lái trở về.

"Để xem lần này chúng ta thu hoạch được gì?" Tiêu Long hưng phấn cười nói, đem nạp giới trên tay bạch cốt khô lồi lấy tới.

Thấy vậy Tuyết Nữ cùng Vân Vận cũng giúp hắn kiểm tra.

Lần này thu hoạch so với những lần trước còn muốn lớn, số lượng ma tinh đều nhiều gấp đôi, bát cấp ma tinh cũng có mấy cái, thiên giai công pháp cùng đấu kỹ cũng có vài bộ.

Sau đó Tiêu Long liền đem mấy tấm lệnh bài lấy tới.

Một đỏ, một xanh cùng một lam ba cái lệnh bài.

Tiêu Long ngay lập tức sử dụng linh hồn lực dò xét ba cái lệnh bài.

Một lúc sau, thần sắc hắn hiện lên mừng rỡ.

"Sao rồi?" Vân Vận hỏi.

"Chúng ta giống như đạt được thứ quý giá nhất trong động phủ này." Tiêu Long khóe miệng nhếch lên cười nói.

Ba cái lệnh bài này là chìa khóa để mở ra một nơi nào đó.

Mặc dù không biết bên trong có thứ gì, nhưng nhất định không phải là vật tầm thường.

"Đồ cũng đã lấy tới tay, bây giờ chúng ta cũng nên rời đi." Tuyết Nữ nói.

"Ta cảm thấy nên ở lại nơi này mấy ngày."

Sau đó Tiêu Long lấy ra hai viên đan dược đưa cho hai nữ nói.

"Nơi này năng lượng rất nồng đậm, tốc độ tu luyện của các người sẽ nhanh hơn rất nhiều, nhân cơ hội này tăng lên một chút thực lực đi. Khả năng lớn là chúng ta sắp phải tách ra riêng lẻ."

Nghe vậy Tuyết Nữ cùng Vân Vận cũng không có phản đối, đem đan dược nhận lấy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Phá Thánh Đan

Bảy ngày sau, Tiêu Long đám người tiếp tục di chuyển đến địa điểm tiếp theo.

Dựa vào Tiêu Long đan dược, Tuyết Nữ tấn cấp thành lục tinh đấu tông, Vân Vận cũng tấn thăng thành lục tinh đấu hoàng.

Tiêu Long cũng dựa vào Ma Hạch đem lời nguyên luyện thể quyết tu luyện đến tầng thứ hai, đạt đến hóa lôi tầng thứ, có thể hóa thành lôi điện, đương nhiên là không thể cùng Goro Goro no mi năng lực giả so sánh.

Tại đấu tông cốt điều phi hành liên tục ba ngày, đám người liền đi đến một cái to lớn màu đen kiến trúc.

"Phu Quân, ta cảm nhận được bên trong có thứ gì đó đang kêu gọi ta." Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long nói.

"Ta cũng vậy." Tiêu Long gật đầu nói.

Tiêu Long cảm giác được cũng là do vừa mới ăn xong Trái Ác Quỷ, trước đó hắn chưa từng có cảm giác này qua.

Về phần Tuyết Nữ, nàng bản thể là ma thú, nếu như hắn đoán không sai, bên trong có đồ vật liên quan đến năng huyệt mạch.

Nếu như thuận lợi, lần này bọn hắn sẽ thu hoạch được không nhỏ. Đây cũng là nơi cuối cùng của động phủ này.

Đi vào bên trong kiến trúc được một lúc, đập vào mắt ba người là ba cái rộng lớn đại sảnh.

Xuất hiện trước mặt bọn hắn là hai cái to lớn hơn hai mươi mét tượng đá.

Một đầu mọc ra chín cái đuôi xinh đẹp vũ mị sinh vật cùng một đầu giống như chim sinh vật cao quý uy nghiêm.

"Một cái có lẽ là Viễn Cổ Thời Kỳ thần kỳ dị thú Cửu Vĩ Yêu Hồ, còn một cái khác ta không nhận ra được." Vân Vận lắc đầu nói.

"Là Bát Từ Điều." Tiêu Long đột nhiên nói.

"Bát Từ Điều? Viễn Cổ Thời Kỳ đã tuyệt chủng thần thú Bát Từ Điều!"

Hai nữ không khỏi kinh hô.

Tiêu Long sẽ không cảm giác sai.

Hình dạng đó, phong thái cao quý, cùng với trong người cảm giác thân quen, đối diện với Cửu Vĩ Yêu Hồ chính là Bát Từ Điều không sai được.

Tiêu Long cảm thấy mình rất may mắn, sau khi đạt đến lời nguyên luyện thể quyết tầng thứ hai, hắn liền đem Bát Từ Điều quả thực ăn vào, nếu không hắn e là cũng không có cơ duyên lần này.

"Đi vào bên trong thôi." Tiêu Long nói.

Nghe vậy Tuyết Nữ cùng Vân Vận gật đầu.

Sau đó ba người đi sâu vào bên trong.

Ba người đi vào một cái hàng lang rộng lớn, xung quanh hai bên có không ít cửa phòng.

"Nơi này có nhiều căn phòng như vậy, chúng ta chia nhau ra tìm kiếm thử xem." Tiêu Long nhìn hai nữ nói.

Nghe vậy hai nữ gật đầu đồng ý.

Sau đó ba người chia nhau ra, phân biệt mỗi người đi vào một căn phòng.

Giữa căn phòng là một cái to lớn Lô Đình, chung quanh tứ bát bên trên, thì là để đó đủ loại bình thuốc, Tiêu Long vừa mới tiến vào trong phòng, liền thẳng đến chung quanh tứ bát bên trên bình thuốc mà đi.

"Thất phẩm đấu tông đan, bát phẩm phá tôn đan, đấu tôn đan...đều là cao giai đan dược khó tìm, bất quá đáng tiếc, đều đã hết hạn sử dụng."

Nhìn xem mấy bình thuốc đan dược đã biến thành một đồng màu đen cặn thuốc, Tiêu Long lắc đầu tiếc nuối nói.

Một viên đấu tôn đan là có thể khiến cho một cái đấu tôn bán mạng cho mình a.

Nơi này đan được số lượng cũng không nhỏ, có hơn năm mươi viên, nhưng đều đã không dùng được, thật sự là lãng phí. Mà lại nơi này không có một bình là thấp hơn Ngũ Phẩm đan được, Thất phẩm trở lên đan được đều có trên mười bình, Bát Phẩm cũng có một hai bình.

Dựa theo tình huống này, nơi này có lẽ là phòng luyện chế và cất giữ đan được đi, cũng không biết còn đan được nào dùng được.

Mặc dù khả năng này không lớn, dù sao từ Viễn Cổ Thời Kỳ đến bây giờ cũng hơn vạn năm thời gian, tồn tại còn dùng được đan được gần như là điều không thể.

Sau đó Tiêu Long rời khỏi căn phòng này đi qua căn phòng kế tiếp.

Bất quá kết quả cũng là như vậy, đều không có một chút nào dùng được đan được, Tiêu Long sắc mặt bắt đầu trở nên khó coi.

Nếu không phải tìm được một ít liên quan đến luyện được tâm đắc kinh nghiệm, được đỉnh cấp cao cùng đan phương, hẳn thật sự trực tiếp đem nơi này hủy đi.

Mãi cho đến căn phòng thứ năm Tiêu Long đi vào, hẳn mới tìm thấy được còn dùng được đan được.

Tại trung tâm căn phòng, có một cái to lớn được đỉnh màu đỏ, được đỉnh miệng bị bịt kín, tuy nhiên lấy Tiêu Long linh hồn cảm giác lực vẫn có thể cảm nhận được bên trong có đồ vật.

Tiêu Long ngay lập tức đem được đỉnh mở ra một đạo kim quang đập vào mắt, kéo theo là nồng đậm đan hương. Chỉ thấy bên trong được đỉnh là một cái do kim sắc năng lượng tạo thành trong suốt vòng tròn, bên trong nằm năm viên đan được.

"Đan y!!"

Tiêu Long không khỏi kinh hô một tiếng.

Nếu như nói đan vân là đan được tại phẩm chất cao nhất xuất hiện, như vậy đan y là luyện được sư cao nhất đẳng cấp trong lúc luyện chế mới có thể làm thành.

Đan được có đan y sẽ không bị thời gian ăn mòn mà mất đi hiệu quả.

"Cũng không biết là đan được gì?" mang theo nghi hoặc, Tiêu Long đưa tay ra muốn bắt lấy năm quả đan được.

Huru!!

Bỗng nhiên năm quả đan được run lên một cái, sau đó hướng về năm đạo phương hướng khác nhau bay đi.

"Có linh trí đan được, xem ra phải là Bát Phẩm trở lên."

Tiêu Long cũng không có bởi vì đan được bay tán loạn trong phòng mà tức giận, trái lại càng thêm mừng rỡ.

Sau đó hắn liền đuổi theo năm viên đan được.

Bởi vì không gian trong phòng không phải quá lớn nguyên nhân cho nên hắn rất nhanh liền đem năm viên đan được bắt lại.

Tại hắn bắt được đan được lúc cũng là lúc hắn nhận được Đại Quang Cầu truyền đến tin tức, đây xem như là Đại Quang Cầu công dụng khác đi.

Ngay lập tức, Tiêu Long thần sắc liền mừng như điên.

Cửu Phẩm đan được Phá Thanh Đan: có thể để cho một vị Đẩu Tôn đỉnh phong hoặc Bán Thánh sử dụng tiến vào Đẩu Thánh cảnh giới.

Lần này thật kiếm lời rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Cuối cùng ba cửa

Muốn từ Đẩu Tôn đột phá lên Đẩu Thánh khó khăn vô cùng, vận khí tốt mới có thể thuận lợi đột phá lên đẩu thánh cảnh giới.

Nếu như đột phá thất bại cũng có thể lựa chọn đi đường dài là Bán Thánh con đường này nhưng phải tốn rất nhiều thời gian, thậm chí là vĩnh viễn dừng

lại không thể tiếp tục tiến thêm.

Người dừng lại ở bán thánh cùng Đầu Tôn đình phong có thể nói là nhiều vô cùng. Phá Thanh Đan xuất hiện có thể để cho bọn hắc vì nguoi mà bán mạng, thậm chí là vì vậy mà nhắc lên một trận tranh đoạt.

Trong tay Tiêu Long Phá Thanh Đan so với tu luyện giả thì đối với luyện được sư có giá trị hơn nhiều.

Bởi vì thời đại bây giờ luyện được sư không có người có thể luyện chế ra được đan dược có đan y, bọn cũng sẽ muốn lấy được phá thánh đan để nghiên cứu từ đó tăng lên luyện được thuật.

Nói đi nói lại, trong tay Tiêu Long lúc này nắm giữ có thể khiến cho vô số người phải liều mạng tranh giành bảo vật.

" Lần này thật đúng là để ta đạt được lợi rồi. " Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Đem Phá Thanh Đan cất kỹ vào nấp giới, Tiêu Long liền đem trong phòng có giá trị vật phẩm thu hết, sau đó đi ra ngoài.

Lúc này Tuyết Nữ cùng Vân Vận cũng đã kiểm tra xong những phòng khác.

" Thu hoạch thế nào? " Tiêu Long nhìn các nàng hỏi.

" Ta bên này thu hoạch được không nhỏ, được ba mươi hai viên đan dược, trong đó có mười viên bát phẩm đan dược, hai mươi hai viên thất phẩm đan dược. " Tuyết Nữ cao hứng cười nói.

Lấy được nhiều như vậy cao cấp đan dược để cho nàng vui mừng không thôi, phải biết đây đều là Viễn Cổ thời kỳ đan dược a.

Tùy tiện đem ra một viên cũng có thể khiến cho vô số người phải đổ cả mắt.

" Ta bên này thì ít hơn, chỉ có hai mươi viên đan dược, đều là thất phẩm. " Vân Vận thở dài một tiếng nói.

" Còn ta thì chỉ có năm viên...cửu phẩm đan dược. " Tiêu Long gượng cười nói.

"..."

"..."

Nói từ này đến giờ, hóa ra là nguoi thu hoạch lớn nhất a.

" Nơi này đã không còn đồ có giá trị, chúng ta cũng nên đi tiếp. " Tiêu Long vội vàng nói.

Nghe vậy hai nữ không nói gì, gật đầu đồng ý.

Sau đó hai người liền dọc theo hành lang đi tiếp.

Đi được khoảng mấy phút, đám người liền thoát khỏi hành lang, xuất hiện ở một cái rộng lớn sảnh, trước mặt ba người xuất hiện ba cái cửa đá.

Phía trước mỗi cái cửa đá có một cái thạch trụ cao khoảng một mét. Bên trên có một vết lõm xuống, nhìn giống như là dùng để bỏ vào một thứ gì đó, bên trên mỗi thạch trụ có ba loại đồ án khác nhau.

Hỏa diễm, hoa tuyết, phong.

Tương ứng với ba cái lệnh bài Tiêu Long lấy được ở trong mấy bộ thi thể trong chỗ của Mộng Yểm Yêu Thụ.

Sau đó Tiêu Long đem ba tấm lệnh bài đặt lên thạch trụ.

Kẹt kẹt kẹt!!!

Một đạo tiếng vang "kẹt kẹt" âm thanh vang lên, ba cái to lớn cửa đá mở ra.

" Tôi đây chúng ta phải tách ra rồi, có thể nhận được cơ duyên hay không thì phải xem chúng ta vận khí rồi. " Tiêu Long nhìn hai nữ cười nói.

" Phu Quân, đợi đến lúc gặp lại, ta nhất định sẽ khiến nguoi phải kinh ngạc. " Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long cười nói, sau đó nhẹ nhàng bước qua bên trong có hoa tuyết đồ án cánh cửa.

" Gặp lại sau, Tiêu Long. " cùng Tiêu Long nói một tiếng, Vân Vận cũng bước qua cánh cửa có phong đồ án.

Thấy vậy Tiêu Long cũng bước qua cánh cửa có hỏa diễm đồ án.

Theo ba người đi vào cánh cửa bên trong, ba tòa cửa đá đóng lại.

Phía sau cánh cửa có hoa tuyết đồ án.

Đập vào mắt Tuyết Nữ là một cái Băng Tuyết Thế Giới.

Bạo Tuyết bao phủ toàn bộ thế giới này, tiếng gió gào thét trong đêm tối vô cùng đáng sợ, từng ngọn núi tuyết lớn thật cao xông thẳng chân trời, so với nàng trước kia cai trị băng thiên sơn mạch còn muốn rộng lớn.

Ầm ầm ầm!!

Đột nhiên mặt đất chấn động kịch liệt, băng sơn không ngừng lay động.

Răng Rắc!

Ầm! Oanh!!

Băng Sơn xuất hiện vô số tiếng nổ, mấy chục đạo to lớn thân ảnh xuất hiện hướng về phía Tuyết Nữ bay đến.

Băng Long, Băng Xà, Băng Thú... đủ loại hình.

"Đây là ta khảo nghiệm sao, ta nhất định sẽ vượt qua cho ngươi xem, chờ đó đi!! "

Nhìn xem bay đầy trời địch nhân, Tuyết Nữ thần sắc không một chút sợ hãi, ngẩng cao đầu hướng về phía thiên khung cao giọng nói, sau đó bước nhấc chân hướng về phía đối diện địch nhân phóng đi.

Tại một nơi sâu xa trong băng tuyết thế giới, một đạo lam sắc ánh mắt vẫn luôn theo dõi Tuyết Nữ mọi động thái.

.....

Phía sau cánh cửa có "phong" đồ án, là một cái yên tĩnh khu rừng.

Khu rừng này rất đẹp, ngoại trừ cây cối cỏ thụ ra thì còn có không ít hoa thơm cỏ lạ.

Vân Vân nhìn xung quanh khu rừng này một lát, phát hiện không có nguy hiểm gì lúc mới hướng về phía trước đi tới.

Tuy nhiên tại nàng đi sâu vào bên trong lúc thì đột nhiên bắt đầu cảm thấy bước chân trở nên nặng nề, nhưng đối với nàng tới nói cũng không phải là rất khó khăn.

Vân Vân nhiu mày một cái tiếp tục đi vào bên trong.

Tuy nhiên càng đi vào sâu bên trong, không chỉ là bước chân, nàng cảm thấy toàn thân đều trở nên nặng hơn, áp lực trầm trọng.

Vân Vân ngẩng đầu lên nhìn, theo tầm mắt của nàng, xuất hiện một căn nhà làm bằng tre xanh.

Trong mắt lóe lên một tia kiên định, Vân Vân cắn chặt răng, tiếp tục bước đi.

Di chuyển đối với nàng tới nói ngày càng gian nan hơn, tuy nhiên nàng cũng không phải là người dễ dàng như vậy từ bỏ, đặc biệt là khi đã đi tới nơi này, đã đi đến cuối cùng một cái khảo nghiệm, nàng không muốn từ bỏ.

Mặc kệ mồ hôi rơi xuống thấm ướt quần áo, Vân Vân tiếp tục bước đi về phía trên.

Tại trong căn nhà tre, một cái ăn mặc màu xanh váy áo thân ảnh ngồi trên ghế, tay cầm chén trà nhẹ nhàng đưa lên miệng uống một ngụm, sau đó ánh mắt nhìn về phía ngoài cửa, con ngươi lóe lên một đạo tinh quang, không biết là đang suy nghĩ gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Bất Tử Điều chi chiến

Tại phía sau có họa điểm đồ án cánh cửa là một cái dung nham thế giới.

Mặt đất màu đen cứng cáp giống như là dung nham ngưng kết mà thành, từng dòng dung nham nóng bỏng lưu động tại trong khe nứt.

Phía xa là mấy tòa núi lửa, miệng núi không ngừng tỏa ra khói đen.

Trung tâm là một tòa núi lửa khổng lồ, lớn hơn so với những tòa núi lửa khác gấp mấy lần.

Đi vào trong thế giới này lúc, Tiêu Long cảm giác quen thuộc ngày càng lớn.

" Để ta xem thử, rốt cuộc là thứ gì đang đợi ta đi. "

Nghĩ như vậy, Tiêu Long hướng về phía trung tâm to lớn núi lửa bước đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!!

Oanh oanh oanh!!!

Đột nhiên mặt đất chấn động kịch liệt, miệng núi lửa phun ra từng dòng nham tương.

Nham tương như thủy triều chút xuống như muốn đem mọi thứ nhấn chìm vào bên trong một dạng.

" Oooooo!!

Bỗng nhiên một đạo vang vọng thiên khung tiếng hét truyền đến.

Sau đó "oanh" một tiếng.

Tại ngọn núi lửa ở trung tâm bên trong phóng ra một đạo to lớn thân ảnh.

Đó là một bộ cốt điều, toàn thân bị hỏa diễm màu đỏ bao phủ, nhìn giống như một đầu hỏa điều, kinh khủng uy áp xuất hiện quét sạch mọi thứ xung quanh.

" Đinh Phong Đầu Tông, còn có đứng thứ hai mươi đệ hỏa Long Phượng Diễm cũng xuất hiện ở chỗ này, lần này sẽ khó khăn rất nhiều đây. " Tiêu Long nhìn xem trên bầu trời hỏa điều nói.

Sau đó khoe miệng nhếch lên.

" Như vậy cũng tốt, phải như vậy mới có tính khiêu chiến! "

Quát lớn một tiếng, Tiêu Long cả phóng lên trên không trung, hai tay hai chân bị bao phủ bởi một đoàn màu xanh hỏa diễm.

Màu xanh hỏa diễm nhanh chóng bao phủ lấy hân toàn thân, thành một đầu lam sắc diễm điều.

Bất Tử Điều, đây chính là tên của nó.

Tiêu Long ăn vào Trái Ác Quỷ là Bất Tử Điều Quả Thực, cho nên cũng có thể hóa thành bất tử điều. Cũng vì vậy hân mới cùng Bất Tử Điều ở nơi này sinh ra quen thuộc cảm giác.

Bất Tử Điều truyền thừa vô cùng thích hợp với hân.

Đối phương có Long Phượng Diễm, hân có Thanh Liên Địa Tâm Hỏa.

Đây là một trận Dị Hỏa chi hiến.

Oanh!!

Tại trên không trung, một đỏ một xanh hai đầu Bất Tử Điều va chạm thân thể liên tục. Màu đỏ Bất Tử Điều so với màu xanh Bất Tử Điều hình thể phải lớn hơn một vòng.

Mỗi lần va chạm, không gian chấn động liên tục.

Theo hai đầu Bất Tử Điều đập cánh, cuộn cuộn không ngừng hỏa diễm xuất hiện đánh về phía đối phương, đem thế giới này phân chia thành hai loại màu sắc, một đỏ một xanh.

Hai đầu Bất Tử Điều tốc độ vô cùng nhanh chóng.

Cả hai cùng kêu lên một tiếng, hai đoàn một đỏ một xanh như hỏa long một dạng hỏa diễm xuất hiện đánh về phía đối phương.

Một đỏ một xanh hai đoàn hỏa diễm không ngừng thiêu đốt, không ai nhường ai, lúc tiến lúc lùi.

Hỏa diễm bay đầy trời chính là dùng vào lúc này để hình dung.

Hai màu hòa diễm bao phủ cả vùng trời này.

Màu đỏ Bất Tử Điều hướng về phía màu xanh Bất Tử Điều xông tới với tốc độ rất nhanh.

Màu xanh Bất Tử Điều cũng không chút nào sợ hãi xông lên nghênh chiến.

Xung quan cao lớn núi lửa sớm đã bị hai đầu Bất Tử Điều chiến đấu san bằng, dưới mặt đất cũng bị tràn ra dung nham bao phủ.

Trên không trung chiến đấu vẫn không có dừng lại, có thể nói là hai bên ngang tài ngang sức.

Trong không khí xuất hiện từng trận không khí nổ tung âm thanh. Theo hai đầu Bất Tử Điều vung cánh, cuốn theo cuồng phong đánh về phía đối phương.

Cả hai đều là Bất Tử Điều, đều có bất tử chi thân, nhất thời cũng không thể phân biệt ra được ai mạnh ai yếu.

Bỗng nhiên, màu đỏ Bất Tử Điều toàn thân hòa diễm đột nhiên trở nên cuồng bạo hơn gấp đôi, thân thể ngay lập tức bạo phát ra gấp đôi tốc độ.

Màu xanh Bất Tử Điều cũng không bắt kịp tốc độ của màu đỏ Bất Tử Điều, thân thể nhận lấy từng đạo trùng kích. Tuy nhiên có bất tử chi thân, trong nháy mắt khôi phục lại như cũ.

Màu xanh Bất Tử Điều cũng rất tức giận, trong người bạo phát ra mạnh liệt vô cùng cường đại khí thế, đầu khí chấn động, thân ảnh trong nháy mắt hóa thành một đạo tàn ảnh phóng thẳng về phía màu đỏ Bất Tử Điều.

Màu đỏ Bất Tử Điều không chút nào sợ hãi đón lấy.

"Oanh! "

Trên không trung xuất hiện một trận kinh khủng bạo tạc.

Một đỏ một xanh hai đầu Bất Tử Điều không ai nhường ai.

Màu xanh Bất Tử Điều mở miệng ra, phun ra một đoàn hỏa diễm đánh về phía màu đỏ Bất Tử Điều, nhanh chóng đem toàn thân nó cho bao phủ, tại trên không trung tạo thành một cái to lớn hỏa cầu màu xanh.

"Vù!! "

Hỏa cầu màu xanh đột nhiên nổ tung, màu đỏ Bất Tử Điều thoát được giam cầm xông ra ngoài.

"Oa!!!! "

Màu đỏ Bất Tử Điều mở ra miệng rộng, một đạo tiếng ca vang lên, kéo theo vô số hỏa diễm gọn sóng.

Chói tai tiếng ca để cho màu xanh Bất Tử Điều rơi vào hỗn loạn, hỏa diễm gọn sóng bao phủ lấy màu xanh phượng hoàng không ngừng tàn phá thân thể hắn.

Đột nhiên từ màu đỏ trong người bạo phát ra đại lượng hỏa diễm, hình thể trong nháy mắt phóng đại gấp mấy lần, quanh thân quán quanh hỏa diễm hồng quang vô cùng cường thịnh, giống như một cái tiểu thái dương phát sáng.

Màu đỏ Bất Tử Điều to lớn thân thể tại trên không trung lượn một vòng, sau đó từ trên không trung lấy tốc độ cực nhanh hướng về phía màu xanh Bất Tử Điều lao xuống, phía sau tạo thành một cái thật dài hỏa diễm đuôi.

Phanh!!

Một cổ chấn động không gian va chạm xuất hiện.

Bị đánh trúng màu xanh Bất Tử Điều bị màu đỏ Bất Tử Điều kéo xuống dưới.

Màu xanh hỏa diễm tán đi, màu xanh Bất Tử Điều biến trở lại thành Tiêu Long, tuy nhiên, hần lúc này đã mất đi ý thức ngất đi.

Màu đỏ Bất Tử Điều cùng Tiêu Long cùng lúc đều rơi xuống phía dưới mặt đất, bị nóng bỏng dung nham bao phủ.

P phía dưới mặt đất bạo động dung nham, trong nháy mắt trở nên yên tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 144: Truyền thừa

Không biết qua bao lâu, Tiêu Long từ trong hôn mê tỉnh lại.

Đây là nơi nào?

Đây là hắc ý nghĩ đầu tiên.

Nơi này cũng không phải là cái kia dung nham thế giới, mà là bên trong một cánh đồng hoa, còn có cơn gió nhẹ thổi qua.

Hắn nhớ là đang cùng màu đỏ Bất Tử Điều chiến đấu thì bị đánh bại, sau đó hắn liền mất đi ý thức.

" Tỉnh rồi a, hải tử." ngay lúc này một đạo vô cùng ôn nhu âm thanh truyền đến.

Tiêu Long cũng nhận ra mình hiện tại tỉnh thức.

Chỉ thấy một cái gương mặt xinh đẹp của một nữ nhân đập vào mắt hắn.

Một đầu tóc đỏ dài qua eo lúc này đang rủ xuống mặt đất, gương mặt tinh xảo hoàn mỹ không tỳ vết, mặc trên người màu đỏ đen cao quý váy dài, trên người toát ra một cỗ cao quý, cô cao quý này cho dù là Vân Vận hay Mỹ Đồ Toa Nữ Vương cũng không thể so sánh được.

Lúc này đầu, Tiêu Long đang gối đầu lên nữ nhân đôi kia thon dài đùi đẹp.

Ngay lập tức Tiêu Long vùng dậy, cùng nữ nhân này giữ khoảng cách.

" Không cần phải cảnh giác như vậy, ta sẽ không làm hại ngươi. " nữ nhân xinh đẹp che miệng khẽ cười.

" Ngươi lời nói này ta thật không thể tin được, ngươi nhưng là không chút khách khí đem ta đánh một trận a. " Tiêu Long hừ lạnh một tiếng nói.

Trước mắt nữ nhân này chính là đầu kia màu đỏ Bất Tử Điều. Nàng nhưng là không chút khách khí đánh hắn một trận toi tả.

Mặc dù có bất tử chi thân, thương thế của hắn đã tại hôn mê lúc khôi phục, nhưng Tiêu Long vẫn còn rất tức giận.

" Không có cách ngươi dù sao cũng là đầu khí đại lục cuối cùng một đầu Bất Tử Điều, nếu muốn tiếp nhận truyền thừa của ta, ngươi phải thông qua khảo nghiệm. " nữ nhân khẽ cười nói, giống như không có điều gì khiến nàng tức giận được một dạng.

" Như vậy ta thông qua kiểm tra sao? "

" Đã thông qua, không thể không nói ngươi thực sức rất lợi hại. Bằng vào Đấu Hoàng đỉnh phong tu vi liền có thể đánh bại ta ở Đấu Tông đỉnh phong trạng thái. Nếu không phải vận dụng trong tộc truyền thừa đấu kỹ ngay cả ta cũng không phải là ngươi đối thủ. "

Nói đến đây, nữ nhân ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long ngày càng vừa lòng.

" Hải tử, ngươi tên gì? " nữ nhân xinh đẹp nhìn Tiêu Long, dùng ôn nhu ngữ khí hỏi.

" Tiêu Long. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Tại nữ nhân này ôn nhu hiền hậu thái độ bên dưới, Tiêu Long trong lòng tức giận bất mãn đều đã tan biến không còn.

" Ta gọi Hỏa Phượng, Bất Tử Điều nhất tộc tộc trưởng. Ngươi đã thông qua kiểm tra của ta, như vậy Bất Tử Điều giao cho ngươi, cũng chỉ có ngươi mới thích hợp. " Hỏa Phượng cười nói.

Sau đó thân thể nàng đột nhiên bốc cháy lên màu đỏ hỏa diễm, toàn bộ thân thể bắt đầu dần dần tan biến.

" Ngươi... "

Tiêu Long kinh ngạc nhìn Hỏa Phượng.

" Ta đã sớm chết rồi, còn dư lại cũng chỉ là một đạo tàn hồn mà thôi, dựa vào Long Phượng Diễm ta mới có thể tồn tại đến bây giờ. "

" Ta vẫn luôn chờ đợi một người thích hợp đến, bây giờ đã tìm được người thích hợp, Bất Tử Điều truyền thừa cũng sẽ không đứt đoạn. "

Hỏa Phượng gương mặt xinh đẹp vẫn còn giữ lại đạo kia ôn nhu nụ cười, đối với mình sắp hoàn toàn từ vong không một chút nào để ý.

" Ngươi rất giống với con trai của ta, đều không hề sợ hãi khiêu chiến với mạnh hơn mình cường giả. Ngoại trừ truyền thừa của Bất Tử Điều, ta còn có

một lễ vật khác cho người...."

Vừa nói xong Hỏa Phượng thân ảnh tan biến thành màu đỏ hỏa diễm, biến mất tại chỗ.

Còn dư lại là một cái màu đỏ lông vũ vùng một đoàn màu đỏ hỏa diễm không ngừng biến ảo thành long phượng hình dạng.

Chính là dị hỏa Long Phượng Diễm.

Còn màu đỏ lông vũ là truyền thừa của Bất Tử Điều.

Tiêu Long không khỏi thở dài một tiếng.

Giống như Bất Tử Điều dạng này cường đại thần thú còn phải vẫn lạc, hẳn bây giờ vẫn chỉ là một con kiến hôi.

Sau đó Tiêu Long đi đến Long Phượng Diễm cùng lông vũ phía trước, đem cả hai bắt lấy, sau đó tiến vào trạng thái tu luyện.

Trước đó Hư Vô Quyết đã thôn phệ Phần Quyết cho nên có được phần quyết đặc tính, có thể một lúc sở hữu nhiều loại Dị Hỏa cùng với dung hợp Dị Hỏa năng lực.

Bởi vì hắn hiện tại đã sở hữu Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, bài danh so với Long Phượng Diễm cao hơn một bậc, cũng từng có kinh nghiệm luyện hóa dị hỏa cho nên không tốn bao nhiêu thời gian, Tiêu Long liền luyện hóa thành công dị hỏa, và dung hợp hai loại dị hỏa.

Tu vi cũng tăng lên đến Đẩu Tông.

Sau đó Tiêu Long bắt đầu tiếp thu Bất Tử Điều truyền thừa.

Bất Tử Điều tinh huyết, công pháp, đấu kỹ, thiên phú... đều nằm trong lông vũ do Hỏa Phượng để lại.

Theo Tiêu Long tiến vào tu luyện trạng thái, thời gian từng chút một trôi qua.

Một ngày... năm ngày... bảy ngày....

.....

Nửa tháng sau đó, tại dung nham thế giới bên trong, một trận chấn động xuất hiện.

Từng trận bạo tạc xuất hiện tại dòng dung nham nóng bỏng, vô số trận dung nham bắn lên trên không trung.

Oanh!!!

Theo một tiếng bạo tạc xuất hiện tại núi lửa trung tâm bên trong, một đầu to lớn hỏa diễm điều giống như vừa được giải phóng khỏi giam cầm một dạng xuất hiện trên không trung.

Kèm theo đó là vô biên khổng lồ uy áp giáng lâm.

Toàn thân lông vũ là một màu đỏ, cao ngạo, cao quý, thân thể to lớn, mỗi lần vỗ cánh đều tạo thành hỏa diễm cùng gió mạnh.

Một đầu Bất Tử Điều vừa được khai sinh.

Trên không trung Bất Tử Điều bay lượn một vòng sau đó đáp xuống mặt đất.

Dưới mặt đất không gian giống như có sinh mệnh một dạng chủ động lui xuống nhường đường cho Bất Tử Điều.

Bất Tử Điều thân thể lóe lên hồng quang, thân hình dần dần thu nhỏ, biến thành một cái màu đỏ tóc ngắn thiếu niên anh tuấn.

Màu đỏ con người lóe lên hỏa diễm, dáng người cao lớn, một cỗ nóng rực khí thế từ trên người hắn tỏa ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Thiên* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 145: Không đủ điều kiện

Đã hoàn toàn tiếp nhận Bất Tử Điều truyền thừa Tiêu Long hoàn toàn lột xác. Bây giờ hắn là chân chính bất tử điều, tu vi cũng tăng lên đẩu tông ngũ tinh.

Ngoài ra hắn còn nhận được mấy bộ thiên giai đầu kỳ cùng công pháp, đều là thiên giai cấp bậc.

Bất quá những thứ này là để nói sau.

Sau đó Tiêu Long giống như cảm ứng được thứ gì đó, con người liền chuyển sang một phương hướng.

Vù!!

Sau lưng mọc ra một đôi màu đỏ song dực, hướng về đạo phương hướng kia bay đi, như một đạo lưu tinh biến mất tại chỗ.

Rất nhanh Tiêu Long liền đáp xuống một ngọn núi đá bên trên, nơi này cũng không có dung nham lui tới. Phía trước mặt hắn là một cái thạch đài, bên trên cắm một thanh kim sắc trường kiếm.

Toàn thân kim sắc, màu đỏ song dực chuôi kiếm, trên thân kiếm có mấy đạo màu đỏ uốn lượn đồ án phức tạp.

"Đây chính là nàng nói lễ vật sao? "

Tiêu Long đi tới trường kiếm bên cạnh, đồng thời bàn tay nắm lấy cán kiếm, đem thanh kiếm rút lên.

Ngay lập tức thanh kiếm bạo phát ra một cỗ nhiệt độ mạnh mẽ vô cùng, cùng kim sắc kim quang, Tiêu Long có thể cảm nhận được bên trong thanh kiếm vô cùng vô tận lực lượng.

"Đã người là do Hỏa Phượng tặng cho ta, vậy dùng tên của nàng đặt cho người đi, từ bây giờ tên của người là "Hỏa Phượng Kiếm". "

Nhìn xem trên tay bảo kiếm kim sắc, Tiêu Long cười nói.

Giống như đáp lại Tiêu Long lời nói, Hỏa Phượng Kiếm hơi run lên.

Đẳng cấp cao trang bị sẽ sinh ra linh tính cũng là chuyện rất bình thường. Thanh kiếm này là Hỏa Phượng cho con trai mình chế tạo, qua hơn vạn năm, sinh ra linh tính cũng là chuyện rất bình thường.

Xem ra nàng thật rất yêu con trai mình a.

Tiêu Long trầm nghĩ.

Sau đó Tiêu Long liền xoay người bay đi.

.....

Không biết qua bao lâu, Tiêu Long liền bước ra khỏi cửa.

Sau đó hắn nhìn xem trông không đại sảnh cùng chưa mở ra hai cánh cửa, không khỏi lẩm bẩm một tiếng: "Các nàng còn chưa ra sao? "

Không còn cách nào khác, Tiêu Long liền tìm một chỗ ngồi xuống, sửa sang lại mình mới nhận được truyền thừa.

Hắn tổng cộng là nhận được năm món thiên giai công pháp đầu kỳ.

Thiên Giai Hạ Cấp: Phượng Hoàng Lưu Tinh Quyền.

Thiên Giai Hạ Cấp: Phượng Viêm Phong Ca.

Thiên Giai Trung Cấp: Liệt Hỏa Liễu Nguyên.

Thiên Giai Trung Cấp: Phượng Hoàng Biến.

Thiên Giai Cao Cấp: Phượng Hoàng Quyết.

Thiên Giai Cao Cấp: Phượng Hoàng Dực Vũ.

Trong đó Phượng Hoàng Biến là một môn bí pháp nâng cao tu vi trong thời gian ngắn, chỉ có sở hữu Bất Tử Điều huyết mạch mới có thể sử dụng.

Lúc hai người giao chiến, Hỏa Phượng có sử dụng qua, bởi vì như vậy nàng mới đánh thắng được hắn.

Còn Phượng Hoàng Quyết là một môn Thiên Giai Cao Cấp công pháp cùng Phượng Hoàng biến động dạng.

Còn lại là bốn môn đầu kỳ.

Cũng là Tiêu Long duy nhất bốn môn đấu kỹ.

Trong đó Phụng Viêm Phong Ca là một môn âm ba đấu kỹ, không chỉ là tàn phá ở bên trong còn tạo thành ở bên ngoài tàn phá.

Bốn môn đấu kỹ này xem như rất hoàn mỹ, cận chiến, tầm xa, âm ba đều đầy đủ, thêm phòng ngự nữa thì xem như hoàn mỹ.

Bất quá Bất Tử Điều đều sở hữu Bất Tử Chi Thân, không có phòng ngự xem như cũng không có gì, huống hồ Tiêu Long hiện tại sức phòng ngự đã rất cường đại.

Ngoài những thứ này ra Tiêu Long còn cảm thấy trong người còn một thứ gì đó, tuy nhiên hắn không đụng đến được, cũng không biết có phải là do Hòa Phụng cố ý hay không.

Kẹt kẹt kẹt!!

Đột nhiên cửa mở âm thanh truyền đến.

Tiêu Long ngay lập tức đem ánh mắt chuyển sang cánh cửa có Phong đồ án.

Một đạo cao quý ung dung thân ảnh từ bên trong đi ra.

Chính là Vân Vận.

Bất quá...

"Vân Vận, đã xảy ra chuyện gì?" Tiêu Long thần sắc hơi trầm xuống nói.

Vân Vận lúc này cũng trước khi vào trong cánh cửa kia không có chút nào thay đổi, nếu như có thay đổi thì cũng là tu vi của nàng từ lục tinh đấu hoàng tăng lên thành thất tinh đấu hoàng.

Phía sau cánh cửa kia chắc chắn phải có một vị nào đó tiền bối đấu thánh cấp bậc truyền thừa, hơn nữa còn tu luyện phong thuộc tính đấu khí giống Vân Vận.

Cho dù có yếu hơn, là Đấu Tông đi chăng nữa thì Vân Vận khí tức không lý nào cũng không thay đổi một chút nào đi.

Đột phá Đấu Tông đã là ít.

Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì... không lẽ nàng không nhận được truyền thừa.

"Ta... ta không nhận được truyền thừa..." Vân Vận cắn răng, sau đó thần sắc lại uể oải cười khổ nói.

"Mau nói cho ta biết, chuyện gì đã xảy ra?" Tiêu Long vội vàng hỏi.

Sau đó Vân Vận thở dài một tiếng, bắt đầu kể lại mọi chuyện cho Tiêu Long.

Sau khi nàng hoàn thành khảo nghiệm, đi tới được chỗ ở của vị tiền bối kia, cũng gặp được tàn hồn của nàng.

Tuy nhiên sau khi gặp được nàng, nàng lại nói cho Vân Vận biết mình không thích hợp tiếp nhận truyền thừa.

Bởi vì truyền thừa của vị tiền bối kia điều kiện tối thiểu nhất tu vi phải đạt tới Đấu Tông. Ngay cả điều kiện đầu tiên nàng cũng không đạt đến, làm sao có thể tiếp nhận truyền thừa.

Cho nên vị tiền bối kia chỉ giúp nàng tăng lên nhất tinh tu vi cùng mấy quyển công pháp cùng Đấu Kỹ xem như là phần thưởng cho Vân Vận đến được đây.

Vân Vận năm nay mới hơn hai mươi tuổi, nhưng đã có Đấu Hoàng tu vi, nàng vốn cho mình đã là rất giỏi rồi, nhưng hôm nay xảy ra chuyện này.

Nàng bị đá kích không nhỏ a.

"Mang ta đi vào bên trong."

Nghe xong, Tiêu Long đột nhiên nói, sắc mặt ảm ảm tức giận.

"Bỏ qua đi, ta không đủ điều kiện, có thể trách được ai." Vân Vận lắc đầu nói.

"Mang ta đi vào!"

"Nhưng mà..."

Nhìn xem Vân Vận vẫn ngoan cố không chịu nghe lời, Tiêu Long liền đi đến đem nàng bế lên, dùng công chúa bế tư thế.

"Ngươi... ngươi đang làm gì, mau bỏ ta xuống!! "

Bị Tiêu Long dùng cái này ám muội tư thế bế lên, Vân Vận gương mặt xinh đẹp hiện lên một vòng đỏ ửng, vừa thẹn thùng vừa tức giận.

"Đã đi tới nơi này thì làm sao có thể dễ dàng như vậy từ bỏ, ta sẽ giúp ngươi lấy được truyền thừa. "

Nói xong, Tiêu Long cũng không biết quản Vân Vận phản kháng, hướng về phía cánh cửa bên trong đập không bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Nói chuyện

Vân Vận gương mặt đỏ bừng nhìn xem Tiêu Long bá đạo đáng vẽ, không biết suy nghĩ gì.

Tiêu Long ôm lấy Vân Vận nhanh chóng bay đến cạnh nhà tre, sau đó nhanh chóng đáp xuống dưới.

"Tiền bối, mời ra cùng tại hạ gặp mặt. " Tiêu Long nhìn về phía căn nhà tre nói.

Bỗng nhiên một cỗ khổng lồ linh hồn lực xuất hiện, giống như một con phong bạo quét ngang khu rừng.

Thật khủng khiếp linh hồn lực!

Tiêu Long trong lòng trầm nghĩ.

Sau đó một đạo ăn mặc màu xanh váy áo xuất hiện tại Tiêu Long cùng Vân Vận trước mặt.

Đó là một nữ tử vô cùng xinh đẹp giống như tiên nữ hạ phàm, dáng người cao gầy đầy đặn được bao phủ trong một bộ màu xanh váy áo, màu đen mái tóc dài như thác nước một dạng rủ xuống.

Nữ tử nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc, sau đó liền hiện lên hoài niệm.

Mà điều này bị Tiêu Long bắt được, bất quá hắn cũng không có quá nhiều để ý.

"Như Ý tiền bối, ta cũng không phải là cố ý đến quấy rối ngài, ta chỉ muốn hỏi, thật không còn cách nào khác để cho Vân Vận tiếp nhận ngài truyền thừa sao? " Tiêu Long nhìn như ý nói.

Trước khi tới đây, Vân Vận có cùng hắn nói qua tên của vị tiền bối này.

"Cũng không phải là không có cách. " Như Ý rất kiên nhẫn trả lời.

"Là cách gì? " Tiêu Long hỏi.

Đứng bên cạnh hắn Vân Vận ánh mắt bên trong cũng hiện lên một tia mong đợi.

"Ta có thể giúp nàng tiếp nhận một bộ phận truyền thừa, sau đó đợi nàng đem tu vi tăng lên đến Đẩu Tông rồi tiếp thu số còn lại, bất quá làm như vậy sẽ có một ít nguy hiểm, ngươi vẫn muốn thử sao? " Như Ý nhìn về phía Vân Vận nói.

"Bất kể nói thế nào, ta cũng muốn thử một lần. " Vân Vận kiên định nói.

"Như vậy thì tốt thôi, ngươi trước đi vào trong này đi. " chỉ về phía căn nhà tre bên trong, Như Ý nói.

Nghe vậy Vân Vận gật đầu một cái đi vào bên trong.

Như Ý cũng xoay người đi vào.

Thấy vậy Tiêu Long cũng muốn đi theo vào.

"Ngươi ở bên ngoài này đợi. " đột nhiên Như Ý âm thanh truyền đến.

Nghe vậy Tiêu Long không thể không dừng lại bước chân, đợi ở bên ngoài.

Khoảng nửa giờ sau, Như Ý từ trong nhà đi ra.

"Như Ý tiền bối, Vân Vận nàng thế nào rồi?" Tiêu Long hỏi.

"Nàng đang tiếp thu truyền thừa của ta, người sẽ phải đợi khá lâu." Như Ý nói.

"Vậy là tốt rồi." Tiêu Long gật đầu thờ phào một tiếng nói.

"Người rất quan tâm nàng?" Đột nhiên Như Ý hỏi.

Nghe vậy Tiêu Long mặt hơi đỏ lên, gật gù đầu.

"Người nhận được Bất Tử Điều truyền thừa sao?" Như Ý hỏi tiếp.

"Ừm, ta vừa mới nhận được Bất Tử Điều truyền thừa." Tiêu Long gật đầu nói.

Dù sao cái chỗ của mấy người này đều đặt trong cái động phủ này, đối phương có lẫn nhau quen biết cũng không có gì lạ, Tiêu Long cũng không có cần thiết phải che giấu.

"Người rất giống với một người mà ta biết, hẳn cũng là Bất Tử Điều." đột nhiên Như Ý nói, thần sắc hiện lên một đạo hoài niệm.

Lại nữa sao.

Hỏa Phượng cũng nói hẳn giống như con trai nàng, bây giờ lại đến Như Ý, không lẽ trên đời này người giống nhau nhiều như vậy.

Tiêu Long trong lòng nhỏ nước bọt.

"Hắn sẽ không phải là tình nhân của ngài đi." Tiêu Long ngữ khí đùa giỡn nói.

"Ừm." Như Ý gật đầu đáp.

"Không thể nào!"

Hắn chỉ là đùa giỡn mà thôi, cũng không nghĩ đến vậy mà là thật, hơn nữa đối phương vậy mà gật đầu thừa nhận.

"Như Ý tiền bối cùng hẳn nhất định là một đôi trai tài gái sắc." Tiêu Long cười nói, hẳn lời nói này là thành tâm.

Dù sao Như Ý xinh đẹp như vậy, có nam nhân nào lại cưỡng lại được, nếu không phải đối phương đã chết, Tiêu Long cũng muốn thử theo đuổi nàng một phen.

"Là ngược lại, chúng ta không có ở bên nhau được."

Như Ý nói ra một câu trả lời ngoài Tiêu Long dự đoán.

"Tại sao?" Tiêu Long tò mò hỏi.

Không lẽ người nàng thích lại không thích nàng.

Không thể nào a?

Gương mặt kia, dáng người kia đều có thể khơi dậy nam nhân dục vọng. Tiêu Long không tin sẽ có người không động tâm với Như Ý, không lẽ viễn cổ thời đại liền xuất hiện Gay.

"Bởi vì Bất Tử Điều nhất tộc đại đa số người đều rất bài xích ngoại tộc, hơn nữa hắn còn là Bất Tử Điều nhất tộc thiếu tộc trưởng, phải giữ lấy huyết mạch thuần khiết." Như Ý ngữ khí u buồn nói.

"Hóa ra là như vậy." Tiêu Long gật đầu hiểu rõ.

Cũng giống như sở hữu đầu để huyết mạch một dạng Viễn Cổ Bất Tộc.

Sở hữu hoàn mỹ đầu để huyết mạch người càng được trong tộc coi trọng, đương nhiên cũng bởi vì vậy mà có rất nhiều chuyện không phải do mình có thể tự ý quyết định.

Điện hình là trong nguyên tác Tiêu Viêm với Huân Nhi.

Huân Nhi là ngàn năm qua duy nhất một người sở hữu hoàn đầu để huyết mạch, được xem là cổ tộc hy vọng, Cổ Tộc làm sao có thể tiện nghi người ngoài được, huống hồ đó còn là hậu nhân của sa sút Tiêu Tộc.

Cũng vì điều này mà Tiêu Viêm cơ hồ trở thành toàn bộ Cổ Tộc thế hệ trẻ công địch.

Giống cao ngạo Bất Từ Điều nhất tộc e là sẽ càng thêm nghiêm trọng.

Cho dù là Như Ý cùng người nàng yêu hai bên tình nguyện cũng không thể đến với nhau được.

" Thời gian đã đến, ta cũng nên đi gặp Hắc. " Như Ý nói, thân thể bắt đầu trở nên trong suốt.

" Cùng tiền Như Ý tiền bối. " Tiêu Long đối với nàng gật đầu nói.

" Hai người các ngươi làm ta nhớ đến mình cùng hắc trước đây. Nhớ cảm ơn ta, tiểu tử. "

Bỏ lại hai câu, mang theo giáo hoạt nộ cười Như Ý biến mất.

Điều này để cho Tiêu Long hoàn toàn không hiểu gì.

Sau đó hắc liền bắt đầu đội Vân Vân ở bên ngoài.

Nhưng càng đợi lâu, Tiêu Long càng có cảm giác trắng lạnh.

Nhìn về phía trong nhà tre, Tiêu Long do dự một chút liền đi vào bên trong.

Mặc dù căn nhà tre từ bên ngoài vào có hơi nhỏ, nhưng bên trong không gian là vô cùng lớn. Đem không gian mở rộng thủ đoạn Đấu Tông cường giả là có thể làm đến.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Xuân Dục

" Vân Vân! "

Trong nhà không gian thật sự rộng lớn, Tiêu Long cũng lười đi khắp nơi tìm, cho nên vừa đi vừa gọi tên Vân Vân.

Tuy nhiên không một tiếng đáp lại.

" Thật kỳ lạ, Như Ý tiền bối sẽ không hại Vân Vân đi, rốt cuộc là Vân Vân đang làm gì vậy a. " Tiêu Long trong lòng nghi hoặc ngày càng nhiều, đồng thời cũng có một chút lo lắng.

Không còn cách nào khác Tiêu Long chỉ có thể ở từng phòng tìm.

Phòng bếp, phòng tu luyện, luyện đan phòng...

Như Ý nữ nhân này rõ ràng không thể luyện đan vậy mà xây dựng một căn phòng luyện đan trong này, nhất định là để cho nàng tình nhân dùng đi.

Sau đó Tiêu Long liền đi tới một căn phòng cuối cùng.

Cộc cộc!!

" Vân Vân, ngươi có bên trong sao? "

Gõ cửa mấy lần, Tiêu Long lên tiếng nói.

Ầm!!

Mặc dù không nghe thấy Vân Vân trả lời, nhưng Tiêu Long rõ ràng nghe được bên trong phòng phát ra âm thanh.

" Ta vào đây. "

Cảm thấy lạ, Tiêu Long liền đẩy cửa đi vào.

" Khoan đã!! "

Bỗng nhiên Vân Vận kinh hoàng âm thanh vang lên.

Nhưng đã muộn, Tiêu Long đã mở cửa đi vào.

Ngay lập tức một cái đầy đặn thân thể nhào vào trong lòng hắn.

Chỉ thấy nằm trong người hắn Vân Vận khuôn mặt ngượng ngùng ửng đỏ mê người, con ngươi linh động lúc này trở nên mê ly.

"Vân Vận, chuyện này là thế nào?"

Mặc dù giai nhân chủ động để cho hắn rất vui, nhưng hắn tin tưởng Vân Vận sẽ không tự nhiên chủ động làm ra những hành động này.

Nhất định là có chuyện xảy ra.

"Ta...ta cũng không biết, Như Ý tiền bối đem liên quan đến truyền thừa tin tức phong ấn lại trong đầu ta sau đó đưa cho ta một viên đan dược bảo ta uống xong rồi ngồi đợi." Vân Vận hai mắt mê ly nhìn Tiêu Long nói, hơi thở nóng bỏng truyền đến đề Tiêu Long trong người có chút xung động.

Vân Vận cũng cảm giác được thân thể mình ngày càng trở nên khô nóng, hận không thể cởi sạch quần áo, bất quá dù sao nàng cũng là một vị đầu hoàng cường giả, định lực tự nhiên không yếu, mạnh mẽ đè ép cảm giác khô nóng trong cơ thể.

Tình huống này làm sao quen thuộc như vậy, làm sao giống như nguyên tác Tiêu Viêm cùng Vân Vận động cử cái kia cầu huyết nội dung cốt truyện.

Tiêu Long chắc chắn là Vân Vận nhất định là trúng xuân dược, không cần nghĩ cũng biết thủ phạm là ai.

Có làm hay không, người rõ ràng là một cái Cửu Tinh Đầu Thánh a, còn dùng dạng này phương pháp để trêu chọc hậu bối chúng ta.

Bây giờ Tiêu Long mới nhớ đến Như Ý trước khi biến mất câu nói kia.

"Nhớ cảm ơn ta, tiểu tử."

Cảm ơn cái đầu người, người đang hại chết ta thì có.

Dục hỏa trong lòng ngày càng mãnh liệt, đôi mắt của Vân Vận ngày càng trở nên mê ly, dục hỏa dường như ngày càng xâm lấn lý trí của nàng

"Vân Vận, người ăn phải xuân dược, để ta giúp người...ngồ..."

Không đợi Tiêu Long nói xong, bờ môi của hắn bị chiếm lấy.

Trên môi truyền đến cảm giác mềm mại, miệng khẽ nhếch, một đầu lưỡi ướt át, đột nhiên không thể giải thích được chui vào trong miệng.

Hai đầu lưỡi đột ngột quấn lấy nhau, Tiêu Long nhãn đồng đột nhiên mở to nhìn xem gần sát hắn gương mặt xinh đẹp.

Hai đầu lưỡi trong miệng Tiêu Long không ngừng dây dưa, liên tiếp khoái cảm không ngừng ăn mòn tâm linh Tiêu Long, ôm lấy thân thể nàng cánh tay càng ngày càng rắn sức, tựa hồ muốn đem nữ nhân trong lòng hòa tan vào thân thể mình.

Trong cơ thể hắn ngay lập tức xuất hiện một đoàn vô cùng mãnh liệt tà hỏa, bất quá bị Tiêu Long dùng Đấu Khí đè xuống.

Hắn dám khẳng định nếu tiến thêm nhất định sẽ bị Vân Vận ghi hận lên.

Nhanh chóng đem Vân Vận đẩy ra, Tiêu Long đem nàng bế lên giường, sau đó chậm rãi giải khai y phục trên người nàng.

Trên người Vân Vận y phục đã giải khai hơn phân nửa, xuân quang không ngừng tiết lộ ra, cực kỳ chói mắt. Điều này càng khiến Tiêu Long trong lòng tiêu khổ không thôi, trong lòng yên lặng rơi lệ.

Hắn lúc này đúng là có chút hiểu được Tiêu Viêm cảm giác trong nguyên tác, chẳng những phải áp chế dục hỏa, còn phải giả làm thánh nhân trước mỹ nhân đã thoát y nửa thân thể.

Điều này đối với một cái ăn thịt hệ như hắn làm sao chịu nổi.

Mỹ nhân tại trước mặt, không một chút sức phản kháng, là nam nhân thì nên sách lên vũ khí ra đánh trận.

Hắn thề, nếu như gặp lại Như Ý hắn nhất định sẽ cùng nàng liều mạng.

Bàn tay chậm rãi giương lên, đem đầu khí tụ tập lại.

Ba ngón tay nhẹ nhàng đặt lên gáy Vân Vận, đầu khí từ từ tràn vào cơ thể, tầng lớp đỏ hồng đang lan tràn trên khuôn mặt Vân Vận bỗng nhiên càng thêm nồng đậm.

" Ừm... " Vân Vận khẽ rên một tiếng.

" Không thể nào, tại sao lại nặng hơn rồi! " Tiêu Long chán kinh.

Phương pháp hãm dừng tuyệt đối là không sai, nhưng tại sao lại không có tác dụng. Không lẽ nàng uống phải xuân dược mạnh đến mức không thể giải được.

" Tiêu...Tiêu...Long... "

Bỗng nhiên, Vân Vận âm thanh truyền đến, hai tay nàng không biết từ lúc nào đã leo lên người Tiêu Long. Uyển chuyển thân thể đầy đặn vron lên ôm lấy hắn, Vân Vận hai mắt mê ly nhìn hắn, trong miệng không ngừng thổi ra nhiệt khí, được hóa trong người hắn lại có dâng lên xu hướng.

Dục hỏa trong cơ thể ngày càng bành trướng, bàn tay Tiêu Long run run từ từ leo lên chiếc eo thon mềm mại của Vân Vận, hơi hơi du động, sau đó xuyên qua đạo kia không hoàn chỉnh y phục, một lát sau, dĩ nhiên đã nắm lấy ngọn thánh nữ phong mềm mại.

Thân thể hai người tiếp xúc thân mật như vậy, Vân Vận thân thể run lên, hô hấp càng thêm dồn dập.

Mẹ nó, chết thì chết đi!!

Ngay lập tức, Tiêu Long cúi đầu xuống chiếm đôi môi hồng mềm mại gọi cảm.

Hai bộ thân thể chậm rãi ôm chặt lấy nhau, ngã xuống giường.

Một lúc sau, tiếng y phục bị xé nát âm thanh vang lên, lại thêm một lúc lâu, ngưng ngừng chuông nhạc vang lên trong phòng.

Xuân quang bắn ra bốn phía căn phòng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Vân Vận quy tâm

Không biết bao lâu trôi qua, sau khi cao trào qua đi.

Vân Vận từ trong cơn ngủ mê tỉnh lại, xích lửa hoàn mỹ thân thể hơi hơi rung động, có thể khiến cho nam nhân khí huyết phải sôi trào.

Ngay lập tức, một cơn đau nhức từ hạ thân truyền đến, Vân Vận sắc mặt trở nên tái nhợt.

" Ngươi... ngươi không sao a? " đã tỉnh lại từ lâu nhìn thấy Vân Vận như vậy, không nhịn được quan tâm hỏi.

Vân Vận nhìn xem Tiêu Long, không nói gì, nhưng nước mắt không ngừng hướng rơi xuống.

Đối với một cái Đấu Hoàng cường giả, Vân Lam Tông tông chủ, rồi lại là cỡ nào chuyện bất khả tư nghị a, cái này cũng biểu lộ Vân Vận rốt cuộc có bao nhiêu thương tâm.

Tiêu Long cũng không biết là như thế nào đi an ủi nàng.

Nói không phải lỗi của hắn cũng không đúng lắm, hắn cũng không trúng xuân dược.

Nhưng hắn thật sự đã cố gắng để giúp nàng.

Cũng không biết Như Ý cho Vân Vận uống loại xuân dược gì, Vân Vận tu vi vậy mà từ ty Thất Tinh Đấu Hoàng bay vọt lên Đấu Hoàng đỉnh phong, hắn tu vi cũng tăng lên đến lục tinh đấu tông.

" Vân Vận, ngươi... "

" Tiêu Long, ngươi có thể hứa với ta, truyện ngày hôm nay xem như chưa từng xảy ra, được không? " Vân Vận ngữ khí nức nở nói.

Nghe vậy Tiêu Long sắc mặt cũng biến nghiêm túc, nhìn về phía Vân Vận nói: " Ngươi muốn ta quên hết mọi chuyện? "

" Ừm. "

" Có thể. "

" A. "

Tiêu Long trả lời để cho Vân Vận hơi kinh ngạc, nước mắt cũng ngừng rơi.

Đã nói xong câu "ta sẽ chịu trách nhiệm đâu? "

" Ta rất tôn trọng ý của ngươi, ngươi muốn xem như không có gì xảy ra thì cứ theo ý ngươi đi. " Xoay người sang một hướng khác, Tiêu Long khoát tay nói, một bộ không để ý bộ dáng.

Nhìn xem Tiêu Long bộ dáng này, Vân Vận trong lòng dâng lên một cỗ tức giận.

Có làm hay không, không nghĩ tới ngươi lại là một người vô trách nhiệm như vậy. Tại lúc này ngươi không phải nên nói mấy câu ngon ngọt lời nói để dỗ ta a.

Một cỗ lửa giận xông lên đầu, Vân Vận trên gương mặt cũng hiện lên thần sắc tức giận.

Bất quá ngay lúc này, Tiêu Long đột nhiên xoay người lại, đem Vân Vận đè xuống, thân thể hấn nằm trên người nàng.

" Ta đùa giỡn, làm sao có chuyện ta sẽ bỏ qua dễ dàng như vậy, đã ngủ với ta nữ Nhân, tự nhiên sẽ là ta nữ nhân. " nhìn xem gương mặt đỏ bừng Vân Vận, Tiêu Long cười nói.

" Ai... Ai muốn làm ngươi nữ nhân, mau đi xuống. " Vân Vận vừa thẹn thùng vừa giận nói, hai tay không ngừng đánh lên ngực Tiêu Long.

Tiêu Long cười một tiếng, sau đó tại Vân Vận kinh ngạc hai mắt, hấn liền cúi đầu xuống chiếm lấy Vân Vận môi thơm.

Bờ môi truyền đến cảm giác mềm mại, miệng khẽ nhếch, một đầu lưỡi ướt át, đột nhiên không thể giải thích được chui vào trong miệng.

Hai đầu lưỡi đột ngột quấn lấy nhau, Vân Vận con ngươi đột nhiên mở to nhìn xem gần sát nàng nam nhân, gương mặt cấp tốc đỏ lên như quả táo.

Hai cánh tay nàng liên tục đánh lên Tiêu Long lồng ngực, phản kháng liên tục.

Tiêu Long cũng mặc kệ nàng phản kháng, tiếp tục tham lam đòi hỏi lấy.

Vân Vận thân thể run lên, phản kháng càng lúc càng yếu đi.

Một lúc sau, hai người mới rời môi.

Vân Vận gương mặt xinh đẹp đỏ bừng, liên tục thở dốc lấy không khí.

" Ta mặc kệ ngươi có đồng ý hay không, ta một khi đã quyết định sẽ không thay đổi, ngươi bây giờ là ta nữ nhân, chúng ta đã có phu thê chi thực, chuyện này ngươi muốn chối bỏ cũng không được. Không biết chừng ngươi lúc này đã mang trong mình hài tử của ta rồi đây. "

" Đừng... đừng nói nữa...ta... ta làm nữ nhân của ngươi, còn không được sao... "

Vân Vận vội vàng che lại Tiêu Long miệng, gương mặt đỏ bừng một mình, yếu ớt nói.

" Ha ha ha.... "

Lúc này, Tiêu Long đối với Như Ý bất mãn biến mất không còn.

Đã đạt được giai nhân tâm, còn hận cái quái gì nữa.

Hắn cũng đã đoán ra được tại sao Như Ý làm như vậy.

Nàng từng nói nhìn thấy nàng cùng tình nhân của mình đáng về ở hấn cùng Vân Vận.

Bởi vì gia tộc ngăn cấm cho nên hai người không thể ở bên nhau, cho nên nàng mới để cho Vân Vận cùng Tiêu Long đem gạo sống nấu thành cơm.

Thật đúng là gian xảo nữ nhân, đã chết rồi còn âm bợn hấn.

....

Khoảng nửa giờ sau, hai người đồng thời rời khỏi nhà tre, sau đó rời khỏi khu rừng.

Vừa đi ra khỏi cửa, Tiêu Long liền nhìn thấy một đạo thân ảnh hoàn mỹ đang đứng đợi ở bên ngoài, tỏa ra diễm đảo chứng sinh vẻ đẹp vũ mị nữ nhân.

Chính là Tuyết Nữ, nàng lúc này đã tiếp thu xong truyền thừa.

Thực lực cùng khí chất đều phát sinh nghiêng trời lệch đất cải biến.

"Phu Quân, hai người các ngươi làm sao lại cùng một chỗ đi ra?" Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long cùng Vân Vận, ánh mắt hiện lên một đạo nghi ngờ.

"Cái này..."

Nghe Tuyết Nữ hỏi, Tiêu Long cùng Vân Vận gương mặt đỏ bừng.

Nhìn xem hai người đáng vẻ, Tuyết Nữ giống như nghĩ đến chuyện gì đó, gương mặt xinh đẹp tràn đầy bất quá.

"Không lẽ lúc ta không có ở đây, Phu Quân ngươi liền đem Vân Vận muội muội bắt lại rồi à, ngươi cũng ra tay thật nhanh à." Vân Vận cười nói, hai chữ "muội muội" nhấn mạnh.

Vân Vận gương mặt đỏ bừng xoay mặt đi, không dám nhìn Tuyết Nữ.

"Thật ra là xảy ra một chút chuyện cho nên... đúng như ngươi nói như vậy."

"Quả nhiên."

Tuyết Nữ gật đầu, sau đó liền cười nói.

"Chuyện đó để sau hãy tính, bây giờ chúng ta cần phải rời khỏi đây đã."

Nghe vậy Tiêu Long cùng Vân Vận gật đầu đồng ý.

Sau đó ba người nhanh chóng rời khỏi kiến trúc này, lấy ra cốt điều, nhanh chóng phi hành vượt qua khu rừng cùng thần điện, sau đó vượt qua chiến trường.

Tại trên lưng cốt điều, Vân Vận bị Tuyết Nữ kéo qua một bên, hỏi một số chuyện về những gì đã xảy ra, để cho Vân Vận đỏ mặt liên tục.

Nhưng nàng cũng không dám cãi lời đại tỷ, chỉ có thể đem mọi chuyện nói qua một lần.

Tiêu Long thì cô đơn một mình không chế cốt điều.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 149: Thanh Lân có rắc rối

Rời khỏi động phủ, Tiêu Long điều khiển cốt điều bay về phía Viêm Thành.

Bỗng nhiên ba người liền cảm nhận từng đạo năng lượng chấn động cách bọn hắn không xa.

"Có người đang đánh nhau, bất quá trong đó có một đạo khí tức rất quen thuộc, hình như là..."

"Là Thanh Lân!!"

Cảm nhận được đạo kia quen thuộc khí tức, Tiêu Long mấy người sắc mặt đại biến, Tiêu Long lập tức điều khiển cốt dực bay về phía bên kia.

Tại phía xa, trên bầu trời là bốn đạo thân ảnh.

Ba nữ một xà.

Trong đó một cái là thanh lân, còn lại là hai cái nữ nhân thành thực.

Một cái là ăn mặc thanh y nữ nhân, mặc dù gương mặt đã được một tấm lụa xanh mỏng che lại, nhưng dưới tà áo xanh kia là một thân thể mềm mại, cũng khiến cho người tinh tường có thể đoán được dung mạo của nàng, có lẽ không quá kém.

Một cái khác là một nữ nhân có dáng người tuyệt mỹ, thân hình mềm mại như rắn, ăn mặc khá bạo, lộ ra dáng người gợi cảm khiến nam nhân phải mê mẩn.

" Bích Xà Tam Hoa Đồng quả nhiên là lợi hại, tiểu nha đầu này lại đem Bạch Nha thuần phục thật đúng là khiến người kinh ngạc a. " ăn mặc gọi cảm nữ nhân nhìn đứng trên đầu cự đại hắc xà Thanh Lân thần sắc kiêu kỳ nói.

Cự xà hình thể cực kỳ khổng lồ. Toàn thân ngăm đen, còn có một ít đường vân sắc sỡ. Nhìn qua có chút kỳ dị, thân thể cự xà còn có nhiều màu sắc. Dĩ nhiên còn có tám cánh đen. Hơn nữa phía trên đỉnh đầu, cũng sinh ra một cái sừng đen hình xoắn ốc ẩn chứa tử mạng. Tại mũi nhọn trên sừng lóe ra. Hiển nhiên là ẩn chứa kịch độc. Mơ hồ buộc vòng quanh một cái bộ dáng giống vương miện. Đồng tử hình tam giác, cũng đã không phải là dã thú rồi. Ngược lại thì giống như nhân loại tràn ngập khôn khéo xảo trá.

Đây chính là Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

Bát dực hắc xà hoàng là một loại dị thú thiên phú dị bẩm, là thể tiến hóa của Tam giai ma thú lưỡng dực hắc xà. Từ tam giai bắt đầu. Mỗi tấn thăng một giai là thêm một đôi cánh. Cho tới lúc bát dực, đó là hung danh hiển hách trên đầu khí đại lục bát dực hắc xà hoàng!

Bát Dực Hắc Xà Hoàng là tại một đoạn thời gian trước bị Thanh Lân thu phục được.

" Không sao cả, Thanh trưởng lão. Nàng chỉ là một cái Đầu Vương, hơn nữa cũng chỉ có một mình, cho dù có Bạch Nha trợ giúp cũng không thoát được. " che mặt thanh y nữ nhân nói.

" Nàng là già nam học viện người, chúng ta phải đánh nhanh thắng nhanh. Làm ra động tĩnh lớn như vậy rất có thể sẽ khiến bọn hắc đầu tới đây. " gọi là Thanh trưởng lão vị kia gật đầu nói.

" Việc này Thanh trưởng lão yên tâm, hiện tại Già Nam học viện xảy ra một chút chuyện, bọn hắc đầu tạm thời sẽ không rảnh đến nơi này, bất quá chúng ta vẫn phải nhanh lên. " che mặt thanh y nữ tử nói.

" Tiểu muội muội, người mau theo chúng ta, chúng ta sẽ không làm hại đến người. " Thanh trưởng lão nhìn Thanh Lân cười nói.

" Các người mau tránh ra! " Thanh Lân tức giận quát.

Bây giờ Già Nam Học Viện đang gặp nạn, nàng cần phải nhanh chóng quay về mới được.

Viêm Môn đã cho Từ Nữ cùng Lam Nguyệt mang theo người đến trợ giúp, nàng cũng phải mau chóng trở lại.

" Lục Man, không cần nói nhiều với nàng, cứ đem nàng bắt lại trước rồi hẵng tính sau. " Thanh trưởng lão nói. "

" Vâng. "

Lục Man tay phải vung lên, năm đạo năng lượng màu xanh như những ngọn trường tiên từ ngón tay bắn mạnh ra, bay lượn trong không gian đánh về phía Thanh Lân.

Tiêm Ảnh Xà Thủ!!

Cánh tay Thanh Lân ngay lập tức hóa thành mấy đạo bích lục tiểu xà, đem Lục Man đánh tới công kích chặn lại.

Sắc bén nanh xà đem năng lượng trượng tiên cắn nát.

Bàn tay Thanh Lân xuất hiện một quả bích lục quang cầu, sau đó phân tán ra thành mấy chục quả quang cầu hướng về phía hai người đánh tới.

Thanh trưởng lão nâng lên xà hình trường kiếm nghênh đón, trong cơ thể đấu khí toàn tốc vận chuyển, đấu khí hung hãn vô cùng khiến không gian xung quanh phát ra những tiếng nổ nhỏ.

Trường kiếm đem đánh tới quang cầu đánh tan, dù sao Thanh Lân một chiêu này uy lực cũng không quá mạnh, lấy Thanh Trưởng lão cao giai Đầu Vương tu vi, rất dễ dàng chặn lại.

Lục Man sau lưng thanh sắc đấu khí song dực chấn động, cả người hóa thành một đạo quang ảnh phóng về phía Thanh Lân, tay phải giơ mạnh lên, một cỗ bàng bạc năng lượng màu xanh biếc nhằm thẳng ngực Thanh Lân bắn đi.

Bát Dực Hắc Xà Hoàng vung lên cái đuôi lớn, trong đó ẩn chứa lực lượng khổng lồ, không gian bình ổn tự nhiên có cảm giác như bị vặn vẹo, đem đem đạo kia năng lượng công kích đánh tan.

" Bạch Nha người tên hồn đản này, ta nhất định phải đem người đánh tỉnh! " Lục Man cắn răng nghiêng lợi nhìn Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

Tay phải như chớp kết xuất, theo nàng thi triển kết ấn, không gian quanh thân cấp tốc ba động, trong nháy mắt thời gian, hằng trăm gai nhọn khổng lồ màu xanh như những cọc gỗ xuất hiện, sau đó cùng với kinh khí hung hãn đâm tới bát dực hắc xà hoàng.

Ngọn lửa màu đen, bỗng nhiên từ trong cơ thể bát dực hắc xà hoàng bạo dũng xuất ra, sau đó cuộn cuộn không ngừng chuyển vận phóng ra, cuối cùng trên khoảng không phía trước đầu. Ngưng tụ thành một cái hình thể năng lượng khổng lồ màu đen giống với Bát Dực Hắc Xà Hoàng.

Cái đuôi lớn vung mạnh, đem ngọn lửa màu đen kia kì dị ngưng tụ thành Bát Dực Hắc xà Hoàng, mãnh liệt bạo phát, một cỗ khí kinh khủng bố hỗn loạn,

hung hăng đem đánh tới gai nhọn cho thiêu đốt không còn.

Cự đại hòa xà lập tức lao thẳng về phía Lục Man, mang theo kinh khủng khí thế đánh tới.

Lục sắc quang mang tại trên người Lục Man bạo phát mà ra, vô số dây đằng xuất hiện tại nàng sau lưng, ngưng kết thành một cái mộc bích to lớn đem công kích cản lại.

" Âm Âm!! "

Hai người chiêu thức va chạm, chỗ không gian tiếp xúc, dường như nhẹ nhàng vị chân nứt thành những khe hở màu đen.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 150: Tiêu Long nổi giận

" Dừng tay lại cho ta!! "

Bỗng nhiên một đạo âm thanh chấn động màng nhĩ kèm theo khủng bố uy áp giáng xuống nơi này.

Đang chiến đấu mấy người đều đồng loạt dừng lại.

Kinh khủng uy áp như phong bạo quét ngang nơi này.

Mấy đạo thân ảnh từ phía xa bay đến.

" Ca Ca!! "

Nhìn thấy quen thuộc thân ảnh đang tiến lại gần, Thanh Lâm thần sắc hiện lên vui mừng.

" Thanh Lâm, ngươi không sao chứ? " Tiêu Long nhanh chóng đáp không bay đến Thanh Lâm bên cạnh vội vàng hỏi.

" Ta không sao? " Thanh Lâm lắc đầu nói.

" Không sao là tốt. " nghe vậy Tiêu Long gật đầu thở phào.

Sau đó ánh mắt hấn tràn ngập sát khí, màu đỏ con ngươi hung ác nhìn về phía Lục Man cứng Thanh trưởng lão của Thiên Xà Phủ.

Bị Tiêu Long ánh mắt khóa chặt, Lục Man cùng Thanh trưởng lão không khỏi run rẩy.

Đối phương là Đấu Tông cường giả, hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết các nàng.

" Tiền bối, chúng ta là người của Thiên Xà Phủ, mong tiền bối nể mặt Thiên Xà Phủ, bỏ qua chuyện lần này, chúng ta sau này không dám tái phạm. " Thanh trưởng lão run sợ nói.

" Các ngươi nói thì hay lắm, đánh đấm cho đã rồi kêu ta bỏ qua như chưa có chuyện gì, Thiên Xà Phủ mặt mũi không lớn đến mức đó. Thanh Lâm là muội muội ta, nàng chịu uất ức ta không giúp nàng đòi lại công đạo, ta còn đáng làm ca ca sao!! "

Khi nghe đến Thiên Xà Phủ, Tiêu Long không cần nghĩ cũng biết bọn hấn mục đích là gì, cho nên hấn càng thêm tức giận.

Tiêu Long trong mắt tràn đầy lửa giận quất lớn, màu đỏ hỏa diễm tại trên thân bùng phát.

Tiêu Long trong nháy mắt biến thành một đầu to lớn mấy chục mét hỏa diễm điều, sử dụng Phượng Hoàng Biến, trên người khí thế tăng lên gấp mấy lần.

Ngập trời hỏa diễm từ trên thân hấn bạo phát mà ra bao phủ cả vùng trời này.

Nhất thời toàn bộ hắc giác vực đều cảm nhận được đạo này kinh khủng khí thế.

" Bất... Bất Từ Điều... Đấu Tôn!! " Lục Man ngửi khí run sợ nhìn xem trên bầu trời bất từ điều.

Thanh trưởng lão sắc mặt cũng trở nên tái nhợt, cả người run rẩy không ngừng.

Phanh!!

Chỉ thấy to lớn bất từ điều đập cánh một cái, một trận cuồng phong xuất hơn, kéo theo nóng bỏng hỏa diễm hướng về phía hai người đánh tới.

Lục Man biến sắc, bay đến Thanh trường lão bên cạnh.

Lục quang đem hai người bao phủ, đầu khí điên cuồng vận chuyển bùng nổ trong thân thể, trong không gian vô số to lớn giấy đằng nhanh chóng đem hai người bao phủ vào bên trong.

Theo hỏa diễm phong bạo đánh tới, bao phủ giấy đằng tạo thành kén lớn bên trong.

Cái kén lớn nhanh chóng bốc lên khói trắng, "xì xì" âm thanh như có vật gì đang bị thiêu đốt.

Kèm theo đó là thê lương tiếng thét của hai nữ nhân.

Tại kinh khủng hỏa diễm bên trong, bất kỳ dạng gì công phòng ngự đều trở nên vô dụng.

Đợi đến khi công kích qua đi, Tiêu Long biến trở lại nhân hình, ho khan mấy tiếng, sau đó lấy ra mấy viên đan dược nuốt vào.

Phượng Hoàng Biến dù sao cũng là thiên giai công pháp, cho dù có được bất từ chi thân khi sử dụng hẳn cũng phải nhận không ít tổn thương, bất quá không có gì đáng ngại.

Tại cách hán không xa dưới mặt đất, hai đạo thân ảnh quần áo bị cháy hết không còn, da thịt xuất hiện vô số vết bóng nặng, thê thảm nằm dưới đất không biết sống chết.

"Ca ca!! "

Lúc này Thanh Lân cùng hai nữ nhanh chóng điều khiển cốt điều bay đến Tiêu Long bên này.

"Thanh Lân, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? "

"Ca Ca, người mau đi đến Già Nam Học Viện, Tiên Nhi tỷ tỷ đang gặp nguy hiểm. " Thanh Lân vội vàng nói.

"Cái gì!! " nghe được lời nàng nói những người ở đây đều đồng loạt chấn kinh.

"Chuyện này là thế nào? Tiên Nhi là Già Nam Học Viện nội viện trưởng lão, hơn nữa trong học viện còn có Tô Thiên cái này Đấu Tông cường giả tọa chân, kẻ nào gan như vậy dám đánh thẳng vào học viện. " Tiêu Long sắc mặt âm trầm.

"Là Dược Hoàng Hàn Phong! "

"Hàn Phong? Tại sao lại là hắn? "

Tiêu Long nhíu mày nói.

"Tại trong một lần Tiên Nhi tỷ tỷ ra ngoài, trong lúc vận dụng dị hỏa bị Hàn Phong phát hiện sau đó còn cùng tỷ tỷ giao thủ qua, nhưng hai người thực lực tương đương, cho nên không ai làm gì được nhau. "

"Tuy nhiên Hàn Phong cũng không chịu từ bỏ, không biết từ nơi nào mời đến một nhóm cường giả xông vào trong nội viện, hiện tại nội viện đã xảy ra một trận chiến. "

"Lam Nguyệt tỷ tỷ cùng Tử Nữ tỷ tỷ nghe được tin liền mang theo người của Viêm Môn tới giúp đỡ, ta cũng trên đường trở về, nhưng bị hai nữ nhân đáng ghét kia ngăn cản. "

Thanh Lân hai mắt xuất hiện nước mắt nói.

"Hàn Phong... gọi cho một cái Hàn Phong, ta không đến tìm hắn thì thôi, còn dám động vào đệ tử ta. " Tiêu Long sắc mặt âm trầm nói, trong con ngươi hỏa diễm mãnh liệt thiêu đốt, giống như sắp bùng phát núi lửa một dạng.

"Tuyệt Nữ, người mang Thanh Lân trở về Viêm Thành, sau đó để cho Hắc Ưng đến giúp. Ta trước sẽ cùng Vân Vận đi đến Già Nam Học Viện. " Tiêu Long nhìn Tuyệt Nữ nói.

"Ừm, người hãy cẩn thận, Phu Quân. " Tuyệt Nữ gật đầu nói.

Sau đó Tiêu Long liền đem Vân Vận ôm lấy, sau đó sử dụng không gian chi lực, biến mất khỏi chỗ.

.....

Lúc này tại nội viện Già Nam Học Viện bên trong, xảy ra một trận kinh khủng hỗn loạn chiến đấu.

Phía trên bầu trời, chiến đấu cực kỳ mãnh liệt, các vị đệ tử ở xa xa cũng không rõ ràng lắm trên bầu trời phát sinh đích xác vì sự tình gì, bất quá sau lúc chiến đấu bùng nổ, âm thanh năng lượng nổ mạnh liên tiếp không ngừng truyền ra, lại làm sắc mặt mọi người hơi đổi, để cho mọi người biết hắc giác vực cường giả đến lại già bất thiện.

Bất quá cho dù trong lòng biết như thế, một ít đệ tử có tâm muốn trợ giúp, nhưng chiến đấu ở trên bầu trời, lại khiến bọn họ theo không kịp, bởi vậy, cũng chỉ có thể trông mong nhìn khoảng không trên trời bùng nổ hỗn chiến dữ dội, trong lòng không ngừng cầu nguyện các vị nội viện trưởng lão có thể đem khách không mời mà đến này đuổi đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 151: Già Nam Học Viện hỗn loạn (1)

Tại một bên khác Tiểu Y Tiên cùng một cái thanh sam nam tử đang đối chiến.

Một nam tử ăn mặc trường sam màu xanh được thêu trên đó là những chiếc phong diệp, khuôn mặt có chút tuấn tú, tóc đen trên đầu sỏa dài tới vai, trên thân thể, tựa hồ lúc nào cũng đều tản ra một cỗ được hương đặc biệt, khiến cho kẻ khác nhìn không được có cảm giác muốn thân cận.

Hắn chính là Hắc Giác Vực đại danh鼎鼎 Dược Hoàng Hàn Phong.

Sắc mặt Tiểu Y Tiên băng lãnh, không nhiều lời vô nghĩa, hai tay giơ lên, kinh khủng đấu khí ở trong lòng bàn tay trào ra, đem khoảng không xung quanh chấn động, xuất hiện một chút run rẩy.

"Tiểu nha đầu, hỏi ngươi một lần cuối, dị hỏa, ngươi đến tột cùng là giao, hay là không giao?" Tại đây va chạm, Hàn Phong kiên nhẫn cũng dần dần mất đi, Tiểu Y Tiên nhàn nhạt nói.

"Nhiều lời vô nghĩa!!"

Sắc mặt Tiểu Y Tiên không chút thay đổi, quay mắt về phía Hàn Phong, chính là tay áo vền vền vung lên, một đạo đấu khí hoàng sắc hóa diễm cường hân, đột nhiên từ trong tay áo bạo bắn mà ra, thẳng đến Hàn Phong.

"Hừ!"

Tiểu Y Tiên ra tay trước, làm Hàn Phong sắc mặt cũng là dần dần trở nên âm lãnh, hừ một tiếng trầm đục, bấm tay hiện lên thâm lam sắc hỏa diễm, cuối cùng nhẹ nhàng vung lên, cùng đấu khí hoàn sắc hỏa diễm, mãnh liệt va chạm cùng nhau.

"Thình thịch!"

m thanh vang lên trầm thấp, cỗ năng lượng gợn sóng tản ra, đem Hàn Phong cùng Tiểu Y Tiên chấn lui một quãng, được một lúc hai người mới có thể đứng vững thân hình.

"Hàn Phong, giao ra dị hỏa của ngươi cho ta!"

Dừng mãnh hoàng sắc như hỏa diễm như thủy trùy trào ra, thân hình Tiểu Y Tiên không có chút nào đình trệ, trực tiếp hóa thành một đạo thiểm điện, nháy mắt vọt tới Hàn Phong, đồng thời đánh ra một trường.

"Còn muốn cướp dị hỏa của ta, thật cuồng vọng. Lần này không chỉ là Dị Hỏa của ngươi, mà Văn Lạc Tâm Viêm hôm nay ta cũng phải lấy cho bằng được." Hàn Phong lạnh lùng nói.

Bàn tay thâm lam sắc hỏa diễm tụ lại, nghênh tiếp Tiểu Y Tiên một trường.

Oanh!!

Hai đạo công kích va chạm, không gian vụn vụn, một tiếng trầm thấp âm thanh vang lên.

Dị Hỏa cùng Dị Hỏa va chạm, không ai nhường ai.

"Tiểu Y Tiên!!"

Nhìn thấy Tiểu Y Tiên chiến đấu, Tử Nữ cùng Lam Nguyệt nhanh chóng đuổi tới, nhưng ngay lập tức nàng liền dừng lại.

Phía trên bầu trời hai đạo thân ảnh quỷ dị hiện lên, một người kim bào, một người ngân bào, bất quá nhìn thật kỹ, lại có thể phát hiện, gương mặt hai người, cơ hồ hoàn toàn giống nhau, đều là đầu bạc râu bạc trắng, ngũ quan cũng giống như một cái khuôn mẫu ẩn ra.

Đối với thanh danh của hai người, Từ Nữ cũng biết, cho dù là nội viện các vị trưởng lão cũng là không xa lạ, bởi vậy sắc mặt đều cũng có chút biến hóa.

Hai người này gọi là kim ngân nhị lão, đó là hai gã cường giả đứng đầu tại Hắc Giác Vực Hắc băng, hai người là huynh đệ song sinh, hơn nữa tu luyện công pháp cũng là hoàn toàn giống nhau.

Bởi vậy, nếu tách hai người ra, thực lực nhưng thật ra chỉ có thể xấp xỉ cùng đấu hoàng đỉnh cường giả, nhưng nếu là cộng đồng đối địch thì liền hỗ trợ cho nhau, cho dù là đối mặt đấu tông cường giả, cũng có phần thắng không nhỏ. Bởi vậy, uy danh hai người ở trong Hắc Giác vực cường giả cực kỳ vang dội, thậm chí ngay cả nội viện các trưởng lão cũng đều có nghe qua.

"Kim Ngân nhị lão, các ngươi muốn cùng Viêm Môn đối địch. Các ngươi đừng quên, đây là Già Nam Học Viện, đặc tội một lúc hai thế lực lớn, các ngươi gánh nổi sao." Từ Nữ nhìn hai người lạnh lùng nói.

"Được người khác ủy thác, có qua có lại, cũng không có biện pháp nào khác." kim bào lão giả hướng về phía Từ Nữ cười cười nói.

"Nếu như Tiểu Nha đầu kia đem dị hỏa cấp cho hàn phong như vậy chúng ta cũng sẽ không đáp ứng cuộc ủy thác này. Hơn nữa các ngươi viêm môn môn chủ lẫn phó môn chủ đều không ở, già nam học viện viện trưởng tên kia cũng là như vậy, cũng không biết là chết ở đâu rồi." "

Thanh âm Ngân bào lão giả có chút không hảo ý cười nói, thanh âm kia ngữ điệu, thể nhưng cũng là cùng với kim bào lão giả giống nhau.

"Hai cái lão bắt từ các ngươi cũng vọng tưởng cùng Viêm Môn chống lại, đợi đến Môn Chủ trở về, các ngươi tốt nhất là đừng để bị bắt được, nếu không các ngươi phải hối hận về việc dám động đến Môn Chủ yêu quý đệ tử." Từ Nữ hừ lạnh nói.

"Ta cũng là muốn nhìn một chút, nghe đồn liên thủ có thể vượt giai đối địch Kim Ngân nhị lão, đến tột cùng có chỗ gì khó lường?" Lam Nguyệt ngữ khí băng lãnh nói, trong người đấu khí bạo động.

Oanh!!

Ngay lập tức, toàn bộ nội viện khí hậu cấp tốc cải biến, trở nên lạnh giá, vô số hoa tuyết từ trên bầu trời rơi xuống.

Ngoại trừ Phần Thiên Luyện Khí Tháp cùng Tiểu Y Tiên, Hàn Phong hai người bên kia chiến đấu, những nơi khác đều xuất hiện hoa tuyết.

"Cẩn thận một chút, nha đầu này có gì đó cổ quái." kim bào lão giả nói.

"Đã biết!" ngân bào lão giả gật đầu nói.

Chợt hai bàn tay trái phải của hai người nắm chặt lại, một cổ đấu khí cực kỳ cường hãn màu lục nhạt bạo bắn ra.

Vận vèo thân hình né tránh đấu khí màu lục nhạt bạo bắn đến, thân hình Lam Nguyệt cùng Từ Nữ vừa động, liền xuất hiện trước mặt Kim Ngân nhị lão, nhất thời, bốn người chưởng phong lần lượt giao thủ, chưởng phong trầm thấp như sấm rền, làm người ta hoa cả mắt, tàn ảnh không ngừng liên tiếp hiện ra.

Sư Vương Quyền!!

Băng Cầu!!

....

Kim ngân nhị lão bị Lam Nguyệt cùng Từ Nữ kéo lấy.

Một phía khác Hàn Phong mời đến Đấu Vương cùng Đấu Hoàng cường giả cũng bị nội viện trưởng lão cùng Viêm Môn cường giả kéo lấy.

Hỗn chiến tại nội viện bên trong diễn ra rất ác liệt.

Tất cả học viên đã sớm rút lui rời xa nơi này, một bên quan sát cái này khủng bố cục diện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Già Nam Học Viện hỗn loạn (2)

Tô Thiên nhướng mày cảm thụ cỗ áp lực trầm trọng đang phủ xuống nội viện, ngừng đầu nhìn lên huyết phát lão giả, chậm rãi nói:

"Địa Ma lão quỷ, không nghĩ đến Hàn Phong tên kia còn mời ngươi được đến, nhiều năm không gặp, thực lực của ngươi lại tiến thêm một bước. "

Lão giả tóc đỏ như máu trên người mặc một bộ khô lâu hoàng bào, khuôn mặt lão giả gầy gò, hết như da bọc xương, nhìn qua có cảm giác như là một cái xác chết vậy. Hai mắt hõm sâu, bên trong có quang mang đen tối không ngừng loé lên giống như lửa ma, vô cùng quỷ dị cùng âm trầm.

"Ha ha! Tô Thiên, không nghĩ tới ngươi cũng đã tiến vào cấp bậc Đấu Tông, năm xưa khi gặp mặt ngươi bất quá chỉ là một tên nội viện trưởng lão Đấu Hoàng đỉnh phong mà thôi." Địa Ma lão quỷ nhàn nhạt liếc mắt nhìn Tô Thiên một cái nói.

"Đáng tiếc Mang Thiên Xích lão gia hỏa kia không ở, đến đây rồi, ta thật muốn cùng bạn cũ gặp mặt một lần. " Địa Ma Lão Quỷ tiếu nuối lắc đầu nói.

Tô Thiên nghe vậy trên khuôn mặt cũng là hiện lên nét cười lạnh, nói: "Địa Ma lão quỷ, ngươi nói cũng không sợ người khác chê cười sao? Nếu Viện Trưởng đại nhân còn tại bên trong nội viện, ngươi còn dám đặt chân vào nội viện sao."

Địa Ma lão quỷ nghe được ý trào phúng bên trong lời nói của Tô Thiên, ánh mắt nhất thời loé ra hàn quang, nói: "Tô Thiên, ngươi thật là nghĩ lão phu ngại Mang Thiên Xích sao? Hơn nữa cho dù ta có kiêng kỵ hắn thì ngươi cũng còn không có tư cách nói chuyện với lão phu. Hôm nay lão phu đã quyết, giao ra tiểu nữ oa kia cùng dị hỏa của các ngươi, nếu không đừng trách nội viện đừng nghĩ mở lại. "

Địa Ma lão quỷ vừa nói xong, Tô Thiên trên mặt xuất hiện lửa giận. Lão gia hỏa này quả là vô cùng ngang ngược.

"Ta thật ra muốn xem thử, kẻ nào dám động vào đệ tử của ta!! "

Thanh âm như tiếng sấm vang vọng khắp nội viện, dư âm của nó không ngừng quanh quẩn như phạm âm khiến lòng người chấn động.

Sau khi tiếng quát đầy phẫn nộ vang lên không bao lâu, tại trên không trung nơi đám người Tô Thiên đang đứng có hai bóng người nhanh chóng xuất hiện.

Một nam một nữ.

Nam một đầu màu đỏ tóc ngắn, dung mạo tuấn tú, màu đỏ con ngươi loé lên hỏa diễm, ăn mặc một bộ màu đen y phục, tay cầm một thanh đỏ kim trường kiếm.

Nữ ăn mặc thanh y, dáng người yếu điệu đầy đặn, ung dung cao quý.

Tiêu Long cùng Vân Vận xuất hiện, để cho nội viện bên trong tất cả cường giả chấn động không ngớt.

"Sư Phụ!! "

Nhìn thấy đạo kia quen thuộc thân ảnh, Tiểu Y Tiên sắc mặt không khỏi hiện lên vui mừng.

Mặc dù Tiêu Long có thay đổi không ít, nhưng nàng vẫn có thể nhận ra hắn.

"Hôm nay đến nội viện người đệ tử ta mà đến đừng nghĩ rồi đi!! " Tiêu Long giọng nói bao hàm đầy sát khí.

"Tiểu tử, ăn nói rất cuồng vọng mà, là tiểu nữ oa kia sư phụ, vậy ngươi chính là Viêm Môn người sáng lập đi. "Địa Ma lão quỷ nhìn Tiêu Long ngữ khí lạnh lùng nói.

"Có cuồng vọng hay không đánh một trận liền biết! Tô Thiên đại trưởng lão, nơi này giao lại cho ta, hôm nay ta muốn xem thử cùng Mang Thiên Xích cùng một thế hệ người có bao nhiêu bản lĩnh. " Tiêu Long âm lãnh nói, cả người giống như núi lửa sắp bộc phát một dạng.

"Ừm... " Tô Thiên đỏ mặt hỏi gật đầu.

Hắn cũng biết lúc này Tiêu Long tâm trạng không được tốt, cho nên không có nói quá nhiều.

Vân Vận cũng đi qua một bên giúp đỡ những người khác.

"Để xem ngươi có bao nhiêu bản lĩnh. " Ánh mắt Địa Ma lão quỷ loé lên hàn quang, năm ngón tay vừa động, năm đạo hàn khí sắc bén từ đầu ngón tay bạo xuất mang theo kinh phong hung hãn bắn thẳng đến đầu Tiêu Long.

Năm đạo hàn mang còn cách đầu Tiêu Long khoảng chừng một trượng thì hắn liền vùng kiếm lên. Khí thể bằng bạc như núi lửa loại nhanh chóng phát ra, đầu khí màu đỏ trực tiếp đem năm đạo đầu khí sắc bén kia chấn nát.

Công kích bị đánh tan, Địa Ma lão quỷ ánh mắt loé ra, nhìn về phía Tiêu Long, chậm rãi nói: "Không nghĩ tới tuổi còn trẻ như thế mà đã đạt đến cấp bậc Đấu Tông, thật là khiến người ta ngạc nhiên a! Chẳng lẽ bây giờ tiến giai Đấu Tông đã trở nên dễ dàng như vậy sao? "

"Ngươi nghĩ ai cũng như ngươi sao, tu luyện nhiều năm như vậy cũng không có gì tiến bộ?" Tiêu Long cười lạnh nói, không hề cấp cho lão gia hỏa này chút mặt mũi nào.

Nghe được lời châm chọc của Tiêu Long, mí mắt Địa Ma lão quỷ hung hăng giật giật, trong mắt hiện lên hung quang. Thiên phú của hắn cũng không tính

là kém, nếu không cũng đã không thể đạt tới được cấp độ này.

Nhưng nếu là so sánh cùng Mang Thiên Xích cho đến những lão gia hoả cùng thế hệ năm đó rồi đi Hắc Giác Vực thì thiên phú của hắn cũng chỉ có thể xếp hạng chót.

Hiện giờ Mang Thiên Xích đã sớm trở thành cường giả Đấu Tôn còn hắn thì vẫn như cũ dậm chân tại chỗ - Đấu Tông. Đây vẫn luôn là nỗi đau trong tâm hắn, hiện giờ Tiêu Long nói như thế chính là hung hăng đâm một dao vào vết thương trong lòng của hắn.

Nếu Tiêu Long biết hắn ý nghĩ nhất định sẽ khịt mũi khinh thường.

Mang Thiên Xích bây giờ đã là Đấu Thánh rồi, cho dù không phải là Đấu Thánh thì cũng là Bán Thánh.

Về phần Địa Ma Lão Quỷ, một cái chỉ biết trốn bên trong Hắc Giác Vực ăn hiếp tiểu bối thì có thể làm nên trò trống gì. Không đi ra Hắc Giác Vực, Địa Ma lão quỷ vĩnh viễn không cách nào vượt qua Đấu Tông.

Địa Ma lão quỷ sâu trong hai tròng mắt xuất hiện sát ý vô cùng dữ tợn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 153: Già Nam Học Viện hỗn loạn (3)

Tiêu Long trong cơ thể ừn ừn bộc phát ra một luồng khí thể kinh khủng. Cổ khí thể này quấn quanh thân hắn làm cho không gian xung quanh xuất hiện những gợn sóng vặn vẹo.

Địa Ma lão quỷ chỉ hừ lạnh một tiếng, phát ra một luồng khí thể không kém so với Tiêu Long, cùng Tiêu Long khí thể hoàn toàn chống lại.

Hai cổ khí thể của cường giả Đấu Tông giao nhau trên bầu trời làm cho đại đa số đệ tử đang dưới sân rộng khi cảm thụ được dư áp ập xuống, đều không nhịn nổi kinh hoàng.

Đây là sự mạnh mẽ của cường giả Đấu Tông ư? Khí thể bằng bạc kia làm cho đấu khí trong cơ thể của bọn họ bị đình trệ, nếu chính diện chống đỡ, bọn họ căn bản muốn nhúc nhích còn không được.

Đột nhiên địa ma lão quỷ thân ảnh quỷ dị biến mất trên không trung.

Sau đó lại xuất hiện trước mặt Tiêu Long cách đó không xa, Địa Ma lão quỷ vận trường bào màu vàng thêu khô lâu đã liền xuất hiện như quỷ mị, khuôn mặt như đầu lâu chột âm trầm cười với hắn.

Năm ngón tay như quỷ trảo không chút lưu tình, chọt trực tiếp đánh một trảo vào Tiêu Long. Nếu như bị đánh trúng, chỉ sợ sẽ lập tức xuyên thủng yết hầu Tiêu Long.

Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, trong tay Hỏa Phượng Kiếm bạo phát ra nóng bỏng hỏa diễm màu đỏ đấu khí, hướng về phía Địa Ma Lão Quỷ bổ xuống.

Đồng tử của Địa Ma Lão Quỷ đã hơi co rút lại, mệnh môn đen nhánh hành khí tuôn ra ngoài đem hắn bao phủ vào bên trong.

Oanh!!!

Hỏa diễm trăm kích xuất hiện đánh về phía địa ma lão quỷ, tạo thành một đạo trầm thấp tiếng nổ chấn động không gian.

Xuất hiện lần nữa Địa Ma lão quỷ, ánh mắt hơi kinh ngạc nhìn chăm chú vào Tiêu Long, sau đó cước bộ khẽ đạp hư không, cứ như vậy từng bước từng bước ép về phía hắn.

Mà theo từng bước chân của Địa Ma lão quỷ ép tới, không gian chung quanh thân lão cũng đậm đặc hàn khí, càng ngày càng đậm, tới sau cùng, nhiệt độ ở chỗ này, đột nhiên hạ thấp đi rất nhiều. Không ít người thực lực kém cỏi, không nhịn được đã run lên cầm cập.

Nhìn thấy Địa Ma lão quỷ tự nhiên có thể bằng vào đấu khí bản thân mà ảnh hưởng đến nhiệt độ nơi này, trong mắt Tiêu Long cũng chỉ có khinh thường.

Địa Ma Lão Quỷ xem ra còn kém Lam Nguyệt năng lực, còn ở đó muốn trang bức.

Địa Ma lão quỷ nhìn xem Tiêu Long cái kia khinh thường dáng vẻ càng thêm phần nổi, hàn khí đen kịt ở đầu ngón tay lượn lờ, chọt mười ngón tay đột nhiên bùng ra liên tục.

" Thiên Huyền Huyền Băng Thứ! "

Phốc! Phốc! Phốc!

Theo mười ngón tay của Địa Ma lão quỷ di động, chỉ thấy băng trụ màu đen dày đặc, quỹ dị từ đầu ngón tay xuất hiện, thể như phô thiên cái địa mạnh mẽ bắn đến Tiêu Long, đồng thời mang theo kinh phong sắc bén, ma sát với không khí thành những tiếng chói tai, làm cho màng nhĩ mọi người tại đây ẽ ầm, da đầu phát lạnh.

Băng trụ màu đen nhìn như không nổi bật, nhưng kinh phong sắc bén ẩn chứa bên trong, lại cực kỳ kinh khủng. Chưa nói đến hiện trạng như mưa rào mùa hạ đánh đến, chỉ sợ một cái thôi cũng có thể trực tiếp đánh chết cường giả Đấu Hoàng, bởi vậy có thể thấy được vật nhỏ này thực cũng không phải đáng yêu như hình dáng bên ngoài.

Mặt cười hiện lên chút ngưng trọng nhìn màn mưa băng trụ đang lao đến, Tiêu Long cũng không dám chậm trễ, ma pháp trận tại sau lưng xuất hiện, vô số ma đạn như mưa phô thiên cái địa nghênh tiếp.

Oanh oanh oanh oanh!!

Ma đạn cùng băng trụ va chạm, tại trên không trung tạo thành vô số tiếng oanh minh.

Vô số băng trụ cùng ma đạn tại trên không trung va chạm liên tục không ngừng nghỉ m

" Băng Ngưng Kiếm Quyết! "

Càng ngày càng nhiều băng trụ hóa thành nước, Địa Ma lão quỷ cười nhạt, đôi tay khô héo mạnh mẽ kết ấn, chợt lớn tiếng quát.

Tiếng quát vừa hạ xuống, chỉ thấy mấy băng trụ kia vọt vào bên trong tường khí liên tụ tập với nhau, ngấn ngùi trong chớp mắt, liền dung hợp thành một thanh băng kiếm đen nhánh to tầm trượng.

Băng kiếm thành hình, một luồng hàn khí cuồng bạo tràn ra, mạnh mẽ chống lại lực phá hoại của ma đạn, mũi kiếm sắc bén không chút khách khí hướng về phía Tiêu Long cấp tốc lao đến.

Ong ong ong ong!!!

Tiêu Long trên tay cũng cấp tốc ngưng tụ ra một cái Rasenshuriken, đỉnh tai nhức óc âm thanh vang vọng trong không khí.

Đem trên tay Rasenshuriken ném ra ngoài, to lớn phi tiêu gió xé rách không khí kéo theo kinh khủng sắc bén kinh phong.

Oành!!!

Băng kiếm cùn phi tiêu gió va chạm, không hề báo trước cứ thế nổ tung, lực nổ mạnh mẽ trực tiếp tạo thành một con long quyền phong.

Nhưng ngay lúc này, Tiêu Long thân ảnh quỹ dị xuất hiện tại địa ma lão quỷ phía trên, trường kiếm trong tay quán quanh hỏa diễm đầu khí màu đỏ hướng về phía địa ma lão quỷ bổ xuống.

Mang theo cuồng bạo năng lượng trăm kích cũng khiến cho sắc mặt của Địa Ma Lão Quỷ như có như không run lên, Tiêu Long đầu kỹ uy lực mạnh mẽ hơn hẳn trước.

Đó là đương nhiên, Địa Ngục Trảm là có thể phối hợp với Dị Hóa để công kích, đã dung hợp hai loại dị hóa Tiêu Long có thể phát huy ra địa ngục trảm có uy lực rất mạnh.

Bất quá mặc dù dự đoán có khác nhưng vẫn chưa làm cho địa ma lão quỷ phải bối rối, tâm thần nhất động, hàn khí màu đen ùn ùn kéo đến rồi lập tức bùng phát ra.

Oanh!!!!

Ánh sáng lóa mắt xanh biếc giống như một mặt trời chói lọi trôi nổi ở cuối chân mây, trong nháy mắt không gian thoáng yên lặng, hào quang cũng đột ngột thu về. Ngay sau đó, một đạo thanh âm kinh thiên động địa bùng nổ, rền rĩ lan khắp không gian bao la, giống như sấm sét từ chín tầng trời, ầm ầm vang vọng!

Hai gã cường giả Đấu Tông đối chiến như điện quang hỏa thạch, nhưng ẩn chứa hung hiểm vô cùng, hầu như đều là sát chiêu, mà tất cả đều có tùy lúc mà tấn công trí mạng, một màn kinh tâm động phách như vậy, khiến cho không ít đệ tử toát mồ hôi lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Già Nam Học Viện hỗn loạn (4)

Đột ngột xuất hiện tiếng nổ vang như sét đánh, đã khiến cho cái lỗ tai mọi người tại đây phải ù đi trong chốc lát. Một ít người thực lực kém, còn choáng váng cả đầu óc, khi bọn họ phục hồi tinh thần liền nhanh chóng ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy đám kia một quãng lửa tựa như một đám mây hình nấm bốc lên thật cuộn cuộn.

Thân hình của Địa Ma lão quỷ biến mất, hiển nhiên lão đã bị đám mây lửa ẩn chứa năng lượng cuồng bạo đáng sợ nóng cháy xanh biếc đó bao bọc vào trong.

Toàn bộ Nội Viện nhất thời trở lên an tĩnh rất nhiều, nhìn trên bầu trời lộng lẫy một màu xanh biếc của đám mây hình nấm kia, cơ hồ tận trong đáy lòng mọi người đều dâng lên một chút kinh sợ đối với vị áo đen thanh niên kia! Thực lực kinh khủng như vậy, không hổ là Viêm Môn môn chủ.

Dưới vô số luồng ánh mắt soi mói, trên bầu trời đám mây năng lượng hình nấm cực lớn rốt cuộc cũng chậm rãi tán đi, một cái lồng năng lượng màu đen khổng lồ liền hiện ra trước tầm mắt mọi người.

Nhìn mặt ngoài lồng năng lượng kia hiện lên vô số hàn khí lốc xoáy rất nhỏ, Tiêu Long không khỏi cảm khái lão già này đúng là mạng lớn, vậy mà không chết.

Bầu không khí im lặng bắt đầu trầm trọng, lồng năng lượng lốc xoáy màu đen khổng lồ kia chậm rãi phai nhạt đi. Sau đó thân hình của Địa Ma Lão Quỷ lại hiện ra trong tầm mắt Tiêu Long.

Lúc này quần áo Địa Ma Lão Quỷ đã rách nát, đầu tóc có chút ít cũng tán loạn, hai mắt giống như lửa ma troi, cánh tay chảy ra máu tươi, lạnh lùng mang theo sát khí nhìn chằm chằm Tiêu Long.

Lòng bàn tay lão đã hiện lên một mảng huyết nhục lẫn lộn. Hiển nhiên, cứng rắn tiếp một chiêu Địa Ngục Trảm của Tiêu Long, Địa Ma Lão Quỷ mặc dù không chết, nhưng hẳn cũng bị thương nặng bởi Đấu Kỹ vừa rồi.

"Tiểu Tử, ngươi rất giỏi, hôm nay ngươi đừng nghĩ được toàn thắng!!"

Dứt lời, trong mắt Địa Ma Lão Quỷ sát ý đột nhiên bắn ra ngập trời, ánh mắt vô cùng dữ tợn nhìn Tiêu Long như nhìn người chết, thân hình mạnh mẽ run lên, quỹ dị biến mất.

Tiêu Long con ngươi lóe lên một tia hồng quang, hỏa diễm đầu khí tụ tập lại xong chưởng bên trong, sau đó lùi lại một chút.

Ngay tại chỗ hắn vừa đứng, từ trong không gian lộ ra một quỹ trào đen nhánh lạnh buốt chộp tới.

Hỏa diễm song trường cũng đánh tới.

"Thịch thịch!"

Dao động năng lượng kinh thiên từ chỗ bốn bàn tay tiếp xúc như thủy triều bùng phát ra, thân hình cả hai người đều run lên, nhanh chóng lùi lại.

Địa Ma lão quỷ hai cánh tay run rẩy, lòng bàn tay bốc lên nhân nhật khói trắng, còn có mùi thịt khét. Rất hiển nhiên là cứng đối cứng, Địa Ma Lão Quỷ không phải là Tiêu Long đối thủ, thể chất của hắn mạnh hơn địa ma lão quỷ không biết bao nhiêu lần.

"Khôn thể nào, ta không tin!!"

Bị một cái tiểu bối đẩy lùi Địa Ma lão quỷ có chút kích động, đầu khí trong người liền tiếp nổ tung, chấn động.

Địa Ma lão quỷ thân hình thoáng động, khuôn mặt tràn ngập sát khí trực tiếp hướng Tiêu Long đánh tới, song trào xé rách hư không, kéo theo sắc bén kinh phong.

Nắm chặt Hỏa Phượng Kiếm trong tay, Tiêu Long thần sắc không chút sợ hãi nghênh tiếp.

Hai bóng người trên không trung như thiểm điện, chỉ có một ít Đấu Hoàng cường giả trở lên mới có thể bắt kịp được hai người tốc độ.

Hai đạo nhân ảnh va chạm, sinh ra năng lượng đáng sợ dao động, trên bầu trời liền vang lên tiếng sấm sét ầm ầm vang vọng.

Ánh mắt Địa Ma Lão Quỷ càng thêm lạnh lẽo, tay áo mạnh mẽ vung lên, một đạo băng trụ đen nhánh từ trong tay áo nhanh như chớp bạo xuất tới trước mặt Tiêu Long.

"Xuy!"

Băng trụ đen nhánh vừa bắn ra, lập tức một đạo đầu khí màu đỏ xuất hiện đem băng trụ cho hòa tan.

Màu đỏ hỏa diễm tràn ra bạo phá, giống như một đầu hỏa diễm cự long kinh thiên động địa lao về phía Địa Ma lão quỷ.

Địa Ma lão quỷ trên thân đầu khí bạo phát, trầm thấp vang lên như tiếng sấm, màu đen hàn khí cuộn cuộn nghênh tiếp.

Tuy nhiên hàn khí của hắn có mạnh cỡ nào cũng không thể chống lại dị hỏa, rất nhanh liền bị đẩy lùi.

Địa Ma lão quỷ vung tay áo, cấp tốc khởi động hàn khí, cuối cùng hóa thành một khối băng bóng láng như gương trước mặt, ngăn chặn công kích của hỏa long.

" Xuy!!! "

Băng kính chặn lại hỏa diễm cự long, tuy nhiên Địa Ma Lão Quỷ nhìn qua có chút chật vật. Băng kính lập tức toát ra vụ khí màu trắng dày đặc, băng kính với tốc độ cực nhanh tan ra.

Địa ma lão quỷ không ngừng vận chuyển đầu khí quán thấu vào vào trong băng kính chống lại một chiêu này.

Cánh tay Tiêu Long bốc cháy lên màu đỏ hỏa diễm, nhiệt độ trong không khí trong nháy mắt tăng lên gấp mười lần.

Đây cũng là lần đầu tiên hắn sử dụng thiên giai đầu kỹ, cũng không biết sẽ có uy lực tới đâu.

Cảm thụ được năng lượng thiên địa bỗng trở nên dữ dội, sắc mặt Địa Ma lão quỷ rất cuộc cũng trở nên biến đổi. Cổ lực lượng này đủ để gây uy hiếp đối với hắn. Thật không nghĩ tới tên tiểu tử kia, thực lực cư nhiên lại có thể đạt tới trình độ này.

Không được, tuyệt đối không thể tiếp tục kéo dài!!

Ngay lập tức trong người địa ma lão quỷ đầu khí bạo phát, khí thế cấp tốc tăng lên, cùng hỏa long chống lại, muốn đem nó đánh tan.

Trong không gian đang tràn ngập tiếng ầm ỹ, tiếng quát tháo, tiếng kinh hô liên hoàn toàn tiêu thất, một cỗ năng lượng khủng bố tràn ngập sự hủy diệt, đang từ từ sinh ra trong yên lặng.

" Phụng Hoàng Lưu Tinh Quyền!! "

To lớn hỏa diễm cự quyền giống như lưu tinh xuất hiện, lao về phía Địa Ma Lão Quỷ.

Sắc mặt Địa Ma lão quỷ dần trở nên khó nhìn, cánh tay run rẩy không kiềm được phải hạ xuống, đến giờ khắc này, trong lòng hắn cũng tuôn ra một tia hối hận.

Hắn hối hận tại sao phải nghe theo lời mời của Hàn Phong đến nội viện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 155: Già Nam Học Viện hỗn loạn (5)

To lớn hỏa diễm cự quyền nơi đi qua, trong không gian hư vô liền xuất hiện một khe nứt vặn vẹo kéo dài. Không gian liệt phùng như một kẻ thôn phệ dữ tợn, nuốt trọn những chương ngại trên đường đi.

Nhìn hỏa quyền như sao băng lao xuống, lông tóc cả người Địa Ma lão quỷ đột nhiên dựng thẳng lên, quang mang trong ánh mắt cũng co rút lại.

Tại hỏa diễm cự quyền vừa xuất hiện lúc, hắn biết mình phía vẫn lạc tại cái này trẻ tuổi thiếu niên trong tay.

Thời khắc sinh tử, Địa Ma lão quỷ không dám tiếp tục chậm trễ, hắn mạnh mẽ hít sâu một hơi, sắc mặt đỏ lên một cách quỷ dị, chỉ nghe một tràng âm thanh tê tê vang lên, vô số đạo hàn khí màu đen từ khắp lỗ chân lông ùn ùn kéo ra ngoài, tập trung trước thân thể, hơn nữa, trong đám hàn khí đen xì này, mơ hồ trộn lẫn từng tia hàn khí màu đỏ sẫm, sự pha trộn đó, càng làm cho hàn khí đen nhánh trở nên âm hàn hơn.

" Huyết Hàn Cực Động Thiên! "

Tiếng quát âm trầm từ miệng Địa Ma lão quỷ truyền ra, theo tiếng quát, hàn khí đen nhánh bỗng nhanh chóng bành trướng, chỉ ngắn ngủi trong chớp mắt liền hóa thành đám mây lạnh màu đen khổng lồ, ước chừng vài chục trượng, che lấp hoàn toàn thân hình của Địa Ma lão quỷ.

Đám mây đen vừa xuất hiện, mảnh không gian xung quanh Địa Ma lão quỷ đột nhiên trở nên giá lạnh. Trên bầu trời, bỗng nhiên xuất hiện từng đạo băng tinh nhỏ bé quỷ dị rơi xuống.

Chỉ cần là người nhạy cảm, liền biết được băng tinh này dĩ nhiên do hơi nước trong không khí tạo thành, chỉ không ngờ đám mây lạnh của Địa Ma lão quỷ lại có thể đem nhiệt độ hạ thấp đến trình độ kinh khủng đó.

Nhiệt độ thấp như gợn sóng lan tràn ra xung quanh nhanh như thiểm điện, trong chớp mắt, bên trong Nội Viện gần như đã bị bao phủ bởi một lớp băng sương mỏng.

Phần đông đệ tử bị đóng băng bắt đầu run rẩy, hơn nữa sau một lúc kiểm tra, một số ít người kinh hãi phát hiện, dưới khí lạnh quý dị này, ngay cả những người vận khởi đấu khí cũng đều xuất hiện tình trạng bị đóng băng.

Khí lạnh khủng bố này của Địa Ma lão quỷ, thậm chí ngay cả người vận dụng đấu khí, cũng có thể đóng băng, không hổ là Lục tinh Đấu Tông đỉnh phong, thủ đoạn thật đáng sợ.

Đừng nói những đệ tử này thực lực không quá mạnh mẽ, ngay cả một ít cường giả Hắc Giác Vực cùng trưởng lão Nội Viện, giờ phút này sắc mặt đều tái xanh, dưới ảnh hưởng của Băng Tinh, đều nghiêng rằng thúc dục đấu khí chống đỡ lại khí lạnh khủng bố này.

Ngay thời điểm đám mây lạnh đen nhánh đang triển lộ uy phong to lớn, Hòa Quyền sắc sở đã cắt ngang không gian tiến tới, Hòa Quyền đi đến đâu, đám mây lạnh liền kịch liệt dao động dập dờn đến đó, bị sức nóng thiêu đốt thành những luồng sương trắng bay lên, cuối cùng bị Hòa Quyền thiêu đốt hoàn toàn.

Hòa Quyền càng tiến sâu, sức nóng cực lớn càng làm cho nhiệt độ giá lạnh giảm xuống, lúc này phần đông đệ tử Nội Viện mới cảm thấy dễ chịu hơn một chút. Cả đám đều ngừng đầu lên, mở to con mắt nhìn vào Hòa Quyền cháy bỏng như vẫn thạch xé ngang bầu trời, đang sắp sửa va chạm với đám mây lạnh to lớn đen nhánh.

"Xuy!"

Dưới vô số ánh mắt chăm chú, Hòa Quyền cắt ngang chân trời, tạo thành một trăng tiếng rít gió ở phía sau, nhẹ nhàng tiến vào bên trong bên trong không gian đang tràn ngập đám mây lạnh màu đen.

Hòa Quyền ẩn chứa lực lượng hủy diệt xông thẳng vào đám mây màu đen, khác với trông chờ của mọi người, không hề có tiếng nổ kinh thiên động địa nào phát ra, bên trong đám mây màu đen chỉ có sự yên tĩnh quý dị, thậm chí lớp mây đen ở phía ngoài cùng cũng không hề có chút dao động nào, dù chỉ là thoáng chút.

Một màn mạc thanh kỳ diệu ấy nhất thời làm những người quan khán chung quanh ngạc nhiên không thôi. Người này nhìn người kia, ngay khi tất cả bọn họ đều cho rằng hòa liên đã bị đám mây lạnh làm cho đông đặc thì trên bầu trời, sắc mặt Tô Thiên bỗng nhiên biến đổi nhanh chóng, vội vã buông tiếng quát to, tiếng quát chói tai vang vọng dồn dập trên bầu trời toàn bộ Nội Viện.

"Nội viện trưởng lão, lui! Tất cả đệ tử, cấp tốc nằm xuống! Mau! "

Vừa dứt tiếng quát, Tô Thiên ngay lập tức vội bắn người về phía sau, các nội viện trưởng lão thấy thế, thoáng sửng sốt trong giây lát cũng vội vã lui về phía sau, những đệ tử Nội Viện đang đứng trên mặt đất, bởi ngày thường Tô Thiên rất uy nghiêm, nên sau tiếng quát lớn của hắn, cơ hồ như có một loại phản xạ tức thời, tất cả đều nằm rạp xuống đất, vì thế trên mặt đất bên trong Nội Viện không hề có tiếng ồn ào, tưởng chừng như đang có vô số thi thể.

Ngay lúc Tô Thiên lui về phía sau, Từ Nữ sắc mặt cũng biến đổi, nàng đồng dạng cảm nhận được bên trong đám mây lạnh đen nhánh kia đột nhiên xuất hiện một cỗ lực lượng hủy diệt đáng sợ.

Thân hình nàng cấp tốc lóe lên, đã xuất hiện ngay bên cạnh Lam Nguyệt, bàn tay vung ra, cuốn chặt lấy người của Lam Nguyệt, sau đó lại phóng đến Tiểu Y Tiên bên cạnh, một bàn tay khác bắt lấy nàng, rồi lui lại phía sau nhanh như chớp.

Cùng bỏ chạy trốn chết, ngoài Tô Thiên còn có những cường giả của Ma Viêm cốc, cảnh tượng diễn ra trên bầu trời vô cùng quái dị, tất cả mọi người như đang diễn cảnh chạy nạn, ai nấy đều liều mạng, tìm mọi cách để chính mình là người đầu tiên rời khỏi chiến trường này.

Chỉ chốc lát sau khi Tô Thiên đưa ra lời cảnh báo, đám mây lạnh đen nhánh đang yên tĩnh bỗng rung động nhẹ nhàng, rồi một loạt tiếng động trầm thấp vang lên, khảm sâu vào linh hồn của những người đang có mặt ở đó, làm cho trống ngực mọi người đập liên hồi. Một luồng uy áp đáng sợ khác thường tuôn ra làm tay chân mọi người không tự chủ được mà run rẩy.

"Ầm ầm! "

Thanh âm trầm thấp vừa vang lên, đám mây lạnh màu đen đã mạnh mẽ bốc lên cao, bên trong thoáng ẩn hiện màu sắc sắc sở. Một cột khói lửa khổng lồ chừng trăm trượng, từ trong đám mây đen ầm ầm phun trào ra, tại nơi cột khói lửa vurun ra, bầu không khí đang bị khối Băng Tinh màu đen làm cho cô đọng cũng bị tan rã hoàn toàn, không hề có chút kháng cự.

Cột khói lửa sắc sở khổng lồ trăm trượng, bạo phát đến tận chân trời.

Một vài cường giả Hắc Giác Vực chậm chân chạy trốn, trong nháy mắt bị thiêu đốt thành hư vô, ngay cả một chút tro bụi cũng không còn, nhìn sóng lửa kinh khủng, những người nhanh chân chạy thoát lúc này mới tái nhợt mặt mũi, vỗ vỗ ngực, cảm thấy may mắn là mình phản ứng rất nhanh.

Cột lửa mạnh mẽ lan rộng, làm một vài tòa kiến trúc của Nội Viện sập đổ tơi tả, gần ngàn mét rừng rậm bên ngoài Nội Viện chỉ trong chốc lát đã bị san bằng thành một vùng đất bằng phẳng. Trên mặt đất, không còn tồn tại bất cứ thứ gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 156: Già Nam Học Viện hỗn loạn (6)

Oanh!!!

Đột nhiên một tiếng nổ son băng địa liệt đột nhiên vang vọng trên bầu trời. Đỉnh Thiên Phần Luyện Khí Tháp vô cùng chắc chắn kia ầm ầm bạo liệt, nham thạch nóng chảy phun lên.

Dòng dung nham nóng chảy tựa như một đạo hỏa trụ, trực chỉ hướng đỉnh Thiên Phần Luyện Khí Tháp ào ào xông ra. Trong khoảnh khắc đó, trời đất trong toàn bộ Nội Viện đột nhiên như bạo động cả lên.

Sau khi xông ra Thiên Phần Luyện Khí Tháp, một tiếng rít bén nhọn đầy hung phấn đột nhiên như tiếng sét truyền ra từ dòng dung nham.

Dung nham ngập trời đổ xuống, nơi nó đi qua ngay lập tức bùng phát một ngọn lửa hung mãnh. Do đó, chỉ trong một thời gian ngắn, khu vực mấy chục thước quanh Thiên Phần Luyện Khí Tháp đều hóa thành một biển lửa.

Trong dòng nham tương nóng bỏng đang chảy xuống, một đầu vô hình hòa mãng khổng lồ, to mấy chục trượng chợt bắn ra. Như cảm nhận được sự tự do đánh mất từ lâu, từ trong đôi mắt tam giác của nó tràn ngập vẻ kinh hi rất nhân tính.

Cách đó rất xa những học viên khác khuôn mặt kinh hãi nhìn "con vật" khổng lồ vừa xông ra khỏi tháp. Chưa có ai trong bọn họ tưởng tượng được nơi mà mình thường tu luyện lại che dấu một hung vật cỡ này.

"Không tốt, đầu súc sinh kia thoát ra ngoài rồi! " Tô Thiên kinh hãi nhìn xem khổ lồ vô hình hòa mãng.

Mặc dù Địa Ma lão quỷ đã bị Tiêu Long giết chết nhưng nội viện nguy cơ vẫn còn. Bởi vì vụ nổ lúc nãy mà Văn Lạc Tâm Viên nhân cơ hội phá tháp xông ra ngoài.

Ngay lập tức Tô Thiên cùng mấy vị trưởng lão liền phóng về phía Thiên Phần Luyện Khí Tháp phương hướng.

"Ha ha ha!! Dị hóa là của ta!! "

Nhìn xem vừa mới xuất hiện Văn Lạc Tâm Viên, Hàn Phong mừng rỡ cười lớn trong mắt tràn đầy tham lam, ngay lập tức hướng về phía hấn phóng đi.

"Muối cướp Dị hóa tử trong tay Già Nam học viện, đúng là người si nói mộng." Cười lạnh một tiếng, thân hình Tiểu Y Tiên uốn éo, thân thể nháy mắt biến mất tại chỗ, khi xuất hiện lại, đã tới trước mặt Hàn phong, chưởng giao nhau, sấm rền từng trận.

"Tránh ra cho ta!! "

Quát lớn một tiếng, Hàn Phong ánh mắt dần trở nên băng lãnh, hai tay vừa lật, thâm lam hỏa diễm đột ngột từ lòng bàn tay bốc lên đánh về phía Tiểu Y Tiên.

Bây giờ chiến lực mạnh nhất Địa Ma Lão Quỷ đã bị Tiêu Long giết chết, kim Ngân Nhị lão hợp lại mặc dù có thể cùng Đấu Tông đánh một trận, nhưng hiện tại đối phương người đồng thể mạnh, hai người bọn hấn có thể chống đỡ được bao lâu.

Còn lại mấy cái Đấu Hoàng cùng Đấu Vương e là cũng không đủ cho Tô Thiên với nội viện trưởng lão đánh.

"Hừ! Dị Hóa bài danh đệ thập ngũ - Hải Tâm Diễm, ngươi vận may xem như không tệ khi thu phục được nó. Nhưng là dựa vào bộ kia Phần Quyết tàn quyền ngươi có thể phát huy ra được Hải Tâm Diễm toàn bộ thực lực sao. " Tiểu Y Tiên châm chọc nói.

Bàn tay không chế Huyền Hoàng Hóa chặn lại Hàn Phong công kích.

"Ngươi làm sao biết được? " Hàn Phong khiếp sợ nhìn Tiểu Y Tiên.

Năm đó hấn vì có được Dị hóa bài danh đệ thập ngũ "Hải tâm diễm" cơ hồ thiếu chút nữa vứt bỏ mạng nhỏ, lúc đó cực kỳ may mắn đoạt được vào tay, hơn nữa sau đó cần nuốt luyện hóa, làm hấn ăn không hết đau khổ.

Hơn nữa bởi vì tu luyện "Phần quyết" tàn cuốn, cũng là không đủ áp chế dị hóa hoàn toàn, trong cơ thể thường xảy ra bạo động, làm cho hấn rất hao tổn tinh thần.

Điều khiến hấn kinh ngạc hơn là đối phương còn biết hấn tu luyện Phần Quyết.

"Một kẻ khi sư diệt tổ như ngươi không cần biết, chết đi!! "

Vừa dứt lời Tiêu Y Tiên liền lao về phía Hàn Phong.

Cặp mắt rắn âm lãnh chậm rãi ở trên bầu trời di động tới, cuối cùng lưu tại trên thân Hàn Phong cùng Tiêu Y Tiên, đặc biệt khi này trên thân thể hai người dị hóa đang tăng lên cao, mà nhiệt độ bên trong của con rắn kia, cũng lặng lẽ tăng vọt rất nhiều, hơn nữa, có chút tham lam cực kỳ nhân tính hóa, cũng theo đó mà sinh ra.

Hàn Phong muốn cắn nuốt nó, Tiêu Y Tiên cũng muốn đem nó mang về cho Tiêu Long cắn nuốt, đồng dạng Văn Lạc Tâm Viêm cũng có ý định cắn nuốt hai người dị hóa.

Song trường lại giao nhau, như tiếng sấm vang vọng xung quanh, không gian liên tục rung động.

Thâm lam hỏa diễm cùng hoàng sắc hỏa diễm giao nhau.

"Rít!! "

Một đạo tiếng rít vang lên từ trong miệng vô hình hỏa mãng, làm bọn họ cả người đều phát lạnh.

Vô hình hỏa mãng như cũng là có điều phát hiện, lập tức mạnh mẽ vừa nhấc đầu thật lớn, cự vĩ hung hăng vung ra, thân thể cao lớn đó là trực tiếp bạo bắn lên trời, hướng về phía Hàn Phong đánh tới.

Nhìn cái đến vô hình hỏa mãng kia đột nhiên phóng tới, Hàn Phong không khỏi biến sắc, nhìn thân thể to lớn mờ ảo của nó, hẳn có loại cảm giác như lâm đại địch.

"Ký!"

Vô hình hỏa mãng kia càng thêm tiếp cận đột nhiên phát sinh một đạo sắc nhọn âm thanh, mà ở này đạo tê kêu thanh hù dọa, một cổ vô hình hỏa diễm khiến không gian đều là trong nháy mắt trở nên vận vẹo lên, lặng yên lan tràn mà đến...

Cho nên Hàn Phong không chút do dự sử dụng Hải Tâm Diễm tạo thành hồ thuẫn bảo vệ bản thân. Thâm Lam sắc hỏa diễm giống như sóng biển, không ngừng tại Hàn Phong bên ngoài thân bốc lên.

Có Hải Tâm Diễm, Văn Lạc Tâm Viêm cũng không thể khiến hắn bị tổn thương quá nhiều.

Hàn Phong song chưởng giao nhau, hai thanh cự thương lưỡng sắc hỏa diễm cấp tốc ngưng tụ ra.

Hai thanh hỏa diễm cự thương dài hơn hai trượng trong tay, mang năng lượng hỗn loạn như sóng biển đánh ra tiếng vang ầm ầm, hung hăng hướng về vô hình hỏa mãng vọt tới.

"Thình thịch! "

Tại một tiếng vang lớn xuất hiện, vô hình hỏa mãng hung hăng va chạm vào hai thanh hỏa diễm cự thương.

Năng lượng bạo phá tựa như mũi giáo xuyên qua bầu trời, mang theo kinh lực chấn động không gian, mãnh liệt va chạm vào phần thân của vô hình hỏa mãng, năng lượng nổ mạnh, giống như pháo hoa nổ sáng lạng, xuyên thẳng vào thân thể to lớn của vô hình hỏa mãng.

Vô hình hỏa mãng thừa nhận Hàn Phong cường đại công kích, thân thể cao lớn cũng cấp tốc hạ xuống, tiếng rống phẫn nộ vang vọng khắp chân trời.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Già Nam Học Viện hỗn loạn (Kết)

Thấy vậy Hàn Phong trên gương mặt xuất hiện một đạo vui mừng.

Phốc!!!

Bỗng nhiên một lưỡi kiếm xuyên thủng lồng ngực hắn, máu tươi phun ra ngoài.

Hàn Phong trong miệng chạy ra máu tươi, nhìn xem đâm xuyên qua trái tim hắn lưỡi kiếm.

"Nghe nói ngươi muốn giết đệ tử ta. " Tiêu Long thần sắc lạnh lùng nhìn Hàn Phong nói.

Sau lưng Hàn Phong đầu khí song đực bắt đầu âm ảm rồi biến mất, hai mắt dần mất đi tiêu cự.

Rút kiếm ra khỏi Hàn Phong thân thể, Tiêu Long trên tay xuất hiện một ngọn lửa màu đỏ đem Hàn Phong thân thể bao phủ.

Bị dị hỏa thiêu đốt, Hàn Phong thân thể biến thành một đồng tro tàn.

Tại Hàn Phong vị trí xuất hiện một đoàn thâm lam sắc hỏa diễm.

Chính là Hàn Phong dị hỏa - Hải Tâm Diễm.

Sau đó chỉ thấy Tiêu Long vung tay lên, đem Hải Tâm Diễm thu vào trong tiểu thể giới.

"Viêm Môn nghe lệnh, đem trong nội viện tất cả người từ bên ngoài toàn bộ giết chết! Tuyệt đối không được bỏ sót bất cứ ai!!" Tiêu Long âm thanh như sấm động vang vọng toàn bộ nội viện.

"Tuân lệnh!!"

Viêm Môn người đồng loạt hô lên âm thanh vang vọng thiên khung.

Hắc Giác Vực cường giả sắc mặt khó coi vô cùng, Địa Ma lão quỷ cùng Hàn Phong đã chết, kim ngân nhị lão thì bị thương.

Nội viện trưởng lão cùng Viêm Môn thì người đông thể mạnh.

Bọn hần không có phản kháng.

"Rút!"

Vô hình hỏa mãng ngửa mặt lên trời phát ra một trận âm thanh sắc bén, cái đuôi lớn hung hăng vung lên, hóa thành một trận kinh phong hỏa diễm hỗn loạn, hướng Tiêu Long bắn tới.

Thấy vậy Tiêu Long cả người biến mất khỏi chỗ.

Một đạo kinh khí khủng bố bắn tới, ngay cả không khí xung quanh cũng phát ra một tiếng nổ mạnh.

Một kích không trúng, vô hình hỏa mãng xoay chuyển ánh mắt, ngoài trăm mét, trên bầu trời, một bóng người màu đỏ đứng đó, cự đại xà đồng lóe lên một tia lạnh lẽo, vô hình hỏa diễm rào rạt từ trong nội thể trào ra, chột thân thể không lồ của vô hình hỏa mãng lại một lần nữa quỷ dị biến mất.

"Vẫn Lạc Tâm Viêm, tu luyện phần mềm hack, ta nhất định phải lấy được." Tiêu Long khóe miệng nhếch lên một cái độ cung.

Nếu không phải bởi vì Phượng Hoàng Biển di chứng còn chưa khôi hần, hần cũng không cùng Địa Ma lão quỷ dây dưa lâu như vậy, cũng không để cho đầu vô hình hỏa mãng này ở bên ngoài lâu như vậy.

Vẫn Lạc tâm viêm, liệt bảng mười bốn, hỏa do tâm sinh, bình khí luyện cốt.

Trong giới Luyện Dược Sư, giá trị của Vẫn Lạc tâm viêm, cũng là có một biệt hiệu khiến người người thèm muốn, tu luyện tác hệ khí!

Có thể thành công luyện hóa Vẫn Lạc Tâm Viêm, như vậy trong cơ thể sẽ cuộn cuộn không ngừng sản sinh một loại tâm hỏa, mà loại tâm hỏa này, sẽ hoàn toàn không cần điều khiển mà mỗi ngày mỗi đêm, mỗi thời mỗi khắc đều đốt nóng đầu khí trong cơ thể, sẽ không ngừng nghỉ rèn luyện, cũng giống như lúc nào cũng đặt thân thể đều ở vào trong trạng thái tu luyện, hơn nữa với loại này tu luyện trạng thái, hiệu quả còn so với thường ngày tu luyện tốt hơn rất nhiều, loại này tu luyện, tự nhiên sẽ vượt xa hơn tu luyện tầm thường, cho nên, được xưng là làm tác hệ khí cũng không có gì kì lạ.

Ngay sau đó Tiêu Long liền cảm giác được phía sau một trận kịch liệt dao động, khóe mắt khẽ động thoáng nhìn, nguyên lai một chỗ vô hình hỏa diễm đột nhiên dao động lên, thân thể to lớn của hỏa mãng ở trong đó như ẩn như hiện.

"Rút!"

Phía chân trời đột nhiên bạo rộng lên một âm thanh sắc nhọn, vô hình hỏa mãng theo một chỗ trong hỏa diễm ngưng hiện mà ra.

Oanh!!!

Hỏa hồng hỏa diễm tỏa ra hồng quang đầy trời.

Vừa mới lao ra ngoài vô hình hỏa mãng ngay lập tức bị bắt lại.

Chỉ thấy xuất hiện là một đầu to lớn mấy chục mét hỏa diễm bất tử điều, toàn thân trên dưới tỏa ra kinh khủng khí thế để cho vô hình hỏa mãng cả người run lên trong mắt lóe lên một tia thật sâu kiêng kị.

To lớn hỏa diễm bất tử điều đánh ra một trào thật sâu đâm vào Vẫn Lạc Tâm Viêm trong thân thể.

Bây giờ đang thấy chỉ là Văn Lạc Tâm Viêm ngoại hình thể, chân chính căn nguyên Văn Lạc Tâm Viêm, hiện tại là đang trốn tại đâu đó trong thân thể không lộ kia.

"Kỳ!"

Một thanh âm thể lương đột nhiên vang lên từ phía chân trời, ngọn lửa vô hình tràn ngập thiên địa bỗng dưng biến mất giống như chưa bao giờ tồn tại.

Ngay khi ngọn lửa biến mất, nhiệt độ xung quanh cũng từ từ hạ dần xuống, nhưng dường như mọi người không thèm để ý. Giờ phút này ánh mắt mọi người đều dừng lại nơi vô hình hoá mặng biến mất.

Bất từ điều một lần nữa biến trở lại thành Tiêu Long, một ngọn lửa kỳ dị nhỏ nửa thước chậm rãi bốc cháy trong lòng bàn tay hắn.

Ngọn lửa nhìn như vô hình kia, mặc kệ ai nhìn thấy nó đều có một cảm giác thật kì dị, bên trong ngọn lửa dường như có cái gì đó chậm rãi lưu động, giống như là tinh linh.

Tuy nhìn từ bên ngoài, đó chỉ là ngọn lửa bình thường nhưng nó lại làm cho người ta cảm thấy một cảm giác cực kì quái dị dường như ngọn lửa này tựa hồ có trí tuệ như nhân loại vậy.

Khắp nơi là một mảng yên tĩnh, mọi người nhìn ngọn lửa đều có vẻ mặt kinh dị. Đoàn lửa này là bản thể chân chính của dị hoá sao?

" Sư phụ."

Lúc này Tiêu Y Tiên phóng đến, thân thể mềm mại nhào vào lòng hắn.

Đem Văn Lạc Tâm Viêm bốn nguyên ném vào tiểu thế giới bên trong, Tiêu Long trên gương mặt xuất hiện một đạo ôn nhu mỉm cười, bàn tay vuốt nhẹ Tiêu Y Tiên tóc dài.

" Tiên Nhi của ta đã lớn rồi. "

" Không có a ta vẫn luôn là người đệ tử bảo bối nhỏ. " Tiêu Y Tiên cười cười nói, trong ngời thoáng hiện lên một tia nhu tình.

" Đa tạ Viêm môn chủ ra tay giúp đỡ, Già Nam Học Viện vĩnh viễn sẽ ghi nhớ ân tình này. " lúc này Tô Thiên mang theo một đám trưởng lão đi đến Tiêu Long trước người, ôm quyền cảm kích nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Thân phê dị hỏa

" Tô Thiên đại trưởng lão không cần khách khí, đều là người một nhà cả, hơn nữa ta cũng được lợi không nhỏ. " Tiêu Long cười cười nói.

Nghe vậy Tô Thiên mấy người không khỏi thầm kêu khổ.

Thiên Phần Luyện Khí Tháp tồn tại là bởi vì có Văn Lạc Tâm Viêm, nếu không bọn hắn cũng khó tìm ra được phương pháp để bồi dưỡng ra cường giả.

Tiêu Long lấy đi Văn Lạc Tâm Viêm bọn hắn cũng không thể nói gì được, bởi vì có hắn tại, nội viện mới có thể vượt qua lần này nguy cơ.

Dựa theo tình huống này e là nội viện không tồn tại được lâu.

" Tô Thiên đại trưởng lão yên tâm đi, ta có thể dùng một đóa chưa thành hình Văn Lạc Tâm Viêm đưa cho các vị. Đầu này tiểu nhân Văn Lạc Tâm Viêm linh trí còn rất thấp, liền đặt ở Thiên Phần Luyện Khí Tháp bên trong nuôi đi! Chờ nó trưởng thành, nó cũng sẽ Đổi Nội viện sinh ra ý lại, sau này sẽ trở thành Nội Viện Thủ Hộ Giả, xem như là ta đưa cho các vị lấy đi Dị Hỏa bồi thường. "

Tiêu Long cũng biết Tô Thiên lo ngại cho nên, đem chưa thành hình Văn Lạc Tâm Viêm tin tức báo cho hắn.

" Như vậy thì thật là quá tốt rồi. " Tô Thiên vui mừng nói.

Đối với Tiêu Long cách này Tô Thiên rất hài lòng, ít nhất hắn cũng dễ tính.

Có thể khống chế Văn Lạc Tâm Viêm, xa xa so với tùy thời có khả năng sẽ phát sinh bạo động Văn Lạc Tâm Viêm càng có giá trị. Dù sao bọn hắn cũng không cần cùng Văn Lạc Tâm Viêm chiến đấu, mà là cần muốn Văn Lạc Tâm Viêm duy trì Thiên Phần Luyện Khí tháp vận hành.

Tạm thời Tiêu Long cũng không thể đi lấy ấu sinh Văn Lạc Tâm Viêm, hắn còn phải bế quan đem ba đóa dị hỏa cho thôn phệ, tại trong thời gian đó hắn cần để lại một đoàn hỏa diễm để duy trì Thiên Phần Luyện Khí Tháp.

Bất quá Thiên Phần Luyện Khí Tháp lúc này đã bị phá hủy, cần phải xây lại.

Tiêu Long đem Tiểu Y Tiên cùng thụ hạ hồi lại Viêm Môn.

.....

"Ca ca!! "

Tiêu Long vừa trở về, tiểu Tử Nghiên liền chạy đến ôm lấy hắn, gương mặt vui mừng không ngừng ma sát.

Một màn này để vừa đi tới Thanh Lâm sắc mặt không khỏi cứng lại, trong lòng dâng lên một trận nguy cơ.

Nàng vị trí bị cướp lấy.

"Mau buông ca ca ra! "

Thanh Lâm chạy đến ôm lấy Tiêu Long tay trái trừng mắt nhìn Tử Nghiên nói, ngữ khí bất thiện.

"Ngươi là ai vậy a? Mau buông ca ca ra!! "

Tử Nghiên cũng một mặt bất thiện nhìn Thanh Lâm, cánh tay ôm sát lấy Tiêu Long ôm phải.

"Đây là ca ca ta! "

"Cũng là ca ca ta! "

Xung quanh những người khác nhìn xem Tử Nghiên cùng Thanh Lâm không khỏi cười cười.

"Hai người các ngươi yên lặng một chút, các ngươi đều là ta yêu thương muội muội. " Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy Thanh Lâm cùng Tử Nghiên mới yên tĩnh lại, bất quá đau lẫn nhau không vừa mắt.

"Tiểu Y Tiên, ngươi làm sao lại bị Hàn Phong tên kia phát hiện a? " Tiêu Long nghi hoặc hỏi.

"Có thể là do ta đang luyện chế một viên lục phẩm đan dược cho nên mới khiến hắn phát hiện ra đi. " Tiểu Y Tiên xấu hổ gãi mặt cười nói.

Nghe vậy Tiêu Long gật đầu.

Sau đó hắn lại nói tiếp.

"Ta phải bế quan để thôn phệ dị hỏa, lần này sẽ phải bế quan thời gian sẽ không quá lâu, cũng tầm một tháng. "

"Nhanh như vậy a. Sư Phụ, chúng ta cũng có một năm không gặp mặt, ngươi không thể bỏ ra mấy ngày để bồi tiếp ta a. " Tiểu Y Tiên con ngươi mong đợi nhìn Tiêu Long nói.

Thanh Lâm thần sắc cũng hiện lên mong đợi, thủy uông uông con ngươi hiện lên vẻ đáng thương.

"Ca ca! "

Tử Nghiên kéo kéo Tiêu Long ống tay áo, gương mặt đáng thương.

Ngươi không cần nói, đừng cho rằng ta không biết ngươi đang nghĩ đến đồ ăn.

Tiêu Long lườm nàng một cái.

"Được rồi, đợi mấy ngày nữa đi. " Tiêu Long thờ dãi.

"Cảm ơn ngươi, Sư Phụ. "

Nghe vậy Tiểu Y Tiên cùng những người khác trên gương mặt cũng hiện lên ý cười.

Sau đó Tiêu Long dành ra ba ngày thời gian bồi tiếp chúng nữ chơi đùa, sau đó mới tiến hành bế quan.

Đi vào tiểu thế giới bên trong, Tiêu Long liền bắt đầu tu luyện.

Đầu tiên hắn lấy ra một viên đầu tông đan sử dụng.

Đầu tông đan có thể để cho một vị đầu tông tăng lên nhất tinh thực lực, trong vòng ba ngày luyện hóa được lực, tu vi hắn liền biến thành lục tinh Đấu Tông.

Sau đó hắn liền đi đi đến ba đóa dị hỏa vị trí.

Một đóa sâm bạch hỏa diễm, một đóa thâm lam sắc hỏa diễm và một đóa vô hình hỏa diễm.

Hải Tâm Diễm, Vãn Lạc Tâm Viêm, Cốt Linh Lãnh Hỏa.

Cốt Linh Lãnh Hỏa là bị Tiêu Long thu được lâu nhất một đóa dị hỏa, tuy nhiên bởi vì lúc trước thực lực hắn còn chưa đủ cho nên chưa có thôn phệ.

Bây giờ hắn đã là lục tinh đầu tông, lại sở hữu hai loại dị hỏa, thôn phệ những dị hỏa này cũng sẽ không có quá nhiều khó khăn.

" Bắt đầu với Vãn Lạc Tâm Viêm trước đi. "

Nói xong Tiêu Long liền đem Vãn Lạc Tâm Viêm lấy đến.

Hư Vô Quyết tại sau khi đem Phần Quyết thôn vậ liền tăng lên đến Đế Giai công pháp, rất dễ dàng chấn áp những cái này dị hỏa.

Lấy hắn hiện tại năng lực, chỉ cần không phải là năm hạng đầu tiên dị hỏa thì không có khó khăn để luyện hóa.

Tiêu Long tốn hết bảy ngày mới có thể thôn phệ xong Vãn Lạc Tâm Viêm, tại dị hỏa năng lượng khổng lồ này, tu vi của hắn cũng tăng lên đến Đấu Tông đỉnh phong.

Sau đó lại tới Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Hải Tâm Diễm.

Mười ngày sau, Tiêu Long chậm rãi mở hai mắt ra, đi qua mười ngày này không ngừng luyện hóa, hắn rốt cuộc cũng đem Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng Hải Tâm Diễm thôn phệ hầu như không còn, thực lực cũng đã đạt đến tu vi của hắn nhảy lên đến lục tinh đầu tông.

Trong vòng một tháng liền từ Đấu Tông nhảy lên đến đầu tông, vượt qua một cái đại cảnh giới, dạng này tốc độ tu luyện có thể nói là vô cùng khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Tra hỏi Lục Man

Hiện tại Tiêu Long đã có được năm loại Dị Hỏa, bởi vì Phần Quyết đặc tính mà Hư Vô Quyết cũng đã tiến hóa thành Đế Giai trung cấp công pháp.

Bây giờ Tiêu Long thực lực tăng nhiều, tăng thêm năm loại Dị Hỏa tổ hợp mà thành Dị Hỏa, một khi dẫn bạo, uy lực cực lớn, cho dù Tiêu Long hiện tại không sử dụng lá bài tẩy của hắn, chỉ là sử dụng năm loại Dị Hỏa liền có thể cùng Đấu Thánh cấp bậc cường giả chống đỡ được.

Vù!!

Lòng bàn tay mở ra, một đoàn kim sắc hỏa diễm xuất hiện tại lòng bàn tay bên trong. Tại đoàn kim sắc dị hỏa này xuất hiện lúc xung quanh không gian vậy mà liên tục không ngừng rung động.

Đây là Tiêu Long trong người năm loại dị hỏa dung hợp mà thanh tân dị hỏa, có thể cùng năm loại dị hỏa đứng đầu so sánh.

Hoạt động gân cốt một chút, Tiêu Long đi tới đại quang cầu trước mặt.

Lần cuối hắn rút ra đồ vật cũng là ở Đấu Hoàng Tam Tinh khí đó, bây giờ hắn đã là Đấu Tôn, chắc là sẽ rút ra một ít cường đại vật phẩm đi.

Ong ong ong!!!

Đại Quang Cầu rung động mãnh liệt, bốn quả tiểu quang cầu từ bên trong bay ra.

Một cái tiểu quang cầu bị Tiêu Long bắt lại, chỉ thấy xuất hiện là một cái kim sắc đoản thương.

Nhìn thấy cây thương này, Tiêu Long mí mắt co giật.

Gái Buidhe: Yellow Rose of Mortality.

Là Lancer Diarmuid một cái khác bảo cụ, có được không cách nào khép lại nguyên rủa, bị ngọn thương này làm bị thương sẽ không cách nào khôi phục trừ phi đem ngọn thương này hủy đi.

Gae Dearg, Gae Buidhe, lần này thì đủ nguyên một bộ song thương.

Sau đó hai quả tiểu quang cầu khác cũng bay về phía Tiêu Long, biến thành hai tấm thẻ bài, bị Tiêu Long bắt lấy.

" Không nghĩ đến lại lấy ra được hai gia hòa này. " nhìn xem trên tay một đỏ một đen hai con rồng trong thẻ bài, Tiêu Long cười nói.

Rồng đen mắt đỏ, Rồng trắng mắt xanh.

Tại Đấu Khí đại lục, Rồng đen mắt đỏ, Rồng trắng mắt xanh phân biệt là Đấu Tông cùng Đấu Tôn thực lực, hơn nữa còn là tương đối mạnh mẽ trong cấp độ đó.

Chỉ cần dùng hai sinh vật sống làm tế phẩm liền có thể triệu hoán ra Rồng đen mắt đỏ cùng Rồng trắng mắt xanh ra tác chiến, xem như là không tệ chiến lực giúp đỡ.

Sau khi kết thúc chiến đấu hoặc bị đánh bại liền sẽ trở lại trong tấm thẻ.

Sau đó Tiêu Long lại quay sang một món cuối cùng vật phẩm.

Thời Gian Chi Lực kết tinh.

Thứ này vừa vận phù hợp với Tiêu Long mới lấy được hai tấm thẻ.

Chỉ cần vận dụng thời gian chi lực kết tinh, liền có thể khiến cho được triệu hoán ra Rồng đen mắt đỏ, Rồng trắng mắt xanh lâu dài ở bên ngoài.

Rồng đen mắt đỏ xem như là Tiêu Gia thụ hồ thú đi, còn rồng trắng mắt xanh thì sử dụng làm vật cưới cũng không tệ.

Nghĩ đến đây Tiêu Long liền đem Rồng đen mắt đỏ cùng Rồng trắng mắt xanh hai tấm thẻ bỏ vào nẹp giới, rồi rời khỏi Tiểu Thế Giới.

.....

Tại Tiêu Long bế quan một tháng thời gian.

Tuyết Nữ thay hẳn chỉ đạo Viêm Môn lấy lời đình tư thế đem Ma Viêm Cốc, Hàn Phong cùng tham gia vào nội viện trận chiến kia thế lực địa bàn cho chiếm đoạt.

Mọi chuyện diễn biến vô cùng nhanh, để cho Hắc Giác Vực lớn nhỏ thế lực đều không kịp phản ứng.

Ma Viêm Cốc cùng bị Viêm Môn xâm lấn thế lực đều tại trong một ngày bị công chiếm, để cho Hắc Giác Vực nhấc lên một cơn cấp mười mấy chấn động.

Viêm Môn đây là muốn thống nhất Hắc Giác Vực tiết tấu a.

Ngay cả Ma Viêm Cốc dạng này lâu đời đại thế lực đều không thoát khỏi, thử hỏi ai còn có thể ngăn cản Viêm Môn.

Tại trước khi bế quan, Tiêu Long có đưa cho Vân Vận, Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân một ít đan dược trợ giúp các nàng tu luyện, các nàng thực lực cùng cũng là tăng nhiều.

Thanh Lân thực lực đạt đến Đấu Hoàng, mà Tiểu Y Tiên cùng Vân Vận thực lực thì là đạt đến Đấu Tông.

Tại Viêm Môn đại sảnh bên trong, Tiêu Long cùng Tuyết Nữ hai người chia sẻ một cái kim sắc Vương Tọa ngồi ở bên trên.

Bàn tay ôm lấy Tuyết Nữ cực phẩm eo thon, Tiêu Long sắc mặt âm lãnh nhìn về phía dưới một cái ăn mặc rách nát thanh y, hai tay hai chân bị còng lại bằng còng sắt nữ nhân.

Giương mặt xinh đẹp có một đạo thật đáng sợ vết bóng, trên người trang phục thậm chí là cũng không đủ để che đi chỗ yếu hại, lộ ra lượng lớn cánh xuân, da thịt nhiều chỗ xuất hiện vết bóng.

May mắn là nơi này ngoại trừ Tiêu Long cùng Tuyết Nữ ra thì không còn một cái nam nhân nào khác, nếu không trước mắt nữ nhân nhìn qua tiểu tụy thống khổ này e là đều có cắn lưỡi tự tử xúc động.

" Tên của ngươi là Lục Man? " Tiêu Long nhìn thanh y nữ nhân nhàn nhạt hỏi.

Nghe vậy Lục Man nhẹ gật đầu, không nói gì.

"Thiên Xà Phủ các người cũng thật là to gan, dám đánh muội muội ta Bích Xà Tam Hoa Đồng chủ ý. " Tiêu Long cười lạnh nói, con người sát ý không chút nào che dấu khóa chặt Lục Man.

"Viêm Môn Chủ, chúng ta cũng không phải đối với Thanh Lân tiểu thư có ác ý. Thiên Xà Phủ vẫn luôn tìm kiếm Bích Xà Tam Hoa Đồng, mục đích là để bồi dưỡng nàng thành người thừa kế Thiên Xà Phủ." Lục Man hoảng sợ giải thích.

Àm!!

Không đợi nàng nói xong, Tiêu Long một bàn tay vỗ xuống vương tọa, cả đại sảnh đều có thể nghe được đạo kia âm thanh thâm trầm vang vọng.

"Người cho rằng ta là con nít lên ba sao? Còn muốn gạt ta!! " Tiêu Long hai mắt lóe lên một đoàn kim sắc hỏa diễm, thuộc về Đẩu Tôn khí thể bạo phát.

Lục Man thân thể run rẩy, cực độ hoảng sợ.

"Những gì ta nói hoàn toàn là thật. Thiên Xà phủ là do một nhóm xà hệ Ma Thú hợp lại tạo thành thể lực, tuy nhiên cũng vì vậy mà nội bộ không được tính là rất đoàn kết... " Lục Man run rẩy nói.

Xà tại thế giới nào đi nữa cũng không phải là loại đáng tin sinh vật, rất giảo hoạt, gian xảo, bọn hắn cũng không dễ dàng khuất phục trước bất cứ ai.

Diễn hình là cái nào đó Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Medusa Nữ Vương tái hiện

Thiên Xà Phủ muốn tìm kiếm Bích Xà Tam Hoa Đồng mục đích chính là để khống chế lại nội bộ không yên ổn phần tử.

Bất quá Tiêu Long cũng sẽ không vì vậy mà bỏ qua cho bọn hắn dễ dàng như vậy.

Lục Man nữ nhân này nhưng là có không nhỏ tâm cơ cùng tham vọng.

Trong nguyên tác nàng nhưng là ẩn núp trong Mặc Gia mấy năm liền học trộm cây ghép thuật, lại thêm việc nàng nhận nhiệm vụ tìm kiếm Bích Xà Tam Hoa Đồng, Tiêu Long không tin nàng không có một chút ham muốn đối với Bích Xà Tam Hoa Đồng.

Thiên Xà Phủ cũng đồng dạng, nếu như có thể, ai lại để cho người ngoài tiếp quản tông môn, nắm trong tay mình mới là an toàn nhất.

Nếu không phải là bởi vì phát hiện ra không thể cấy ghép Bích Xà Tam Hoa Đồng, e là trong nguyên tác Thanh Lân cũng sẽ không đơn giản như vậy trở thành Thiên Xà Phủ thánh nữ đi.

Nếu là trước đây, Tiêu Long có thể sẽ kiêng kỵ Thiên Xà Phủ một hai, nhưng bây giờ thì khác, hắn đã không còn sợ Thiên Xà Phủ, cho nên hắn cũng không cần phải né mặt đối phương.

"Phu Quân, người định xử lý nàng thế nào? " bàn tay nhẹ nhàng đặt lên ngực Tiêu Long, Tuyết Nữ khẽ nói.

"Đem nàng tu vi phế đi, sau đó ném cho mấy đầu hợp viên. " Tiêu Long khoát tay, mặt không đổi sắc nói.

Nghe vậy Lục Man thân thể run lên, trong con người hiện lên sợ hãi tột độ.

Hợp Viên, hai chữ này vừa đập vào tai, Lục Man khuôn mặt nhất thời tái nhợt đi, nàng cũng đã nghe qua danh tiếng của dâm thú này, trong lòng nghĩ nếu như bản thân mình bị ma thú đó làm dơ bẩn, mới nghĩ thôi đã có cảm giác buồn nôn.

Nếu nàng thật rơi vào trong tình huống đó nàng thà chết còn hơn.

"Bình tĩnh một chút, Phu Quân. Dù thế nào đi nữa, nàng cũng là nữ nhân, làm như vậy thật có chút tàn nhẫn. " tựa vào Tiêu Long lồng ngực, Tuyết Nữ cười nói.

"Vậy người muốn làm thế nào? " Tiêu Long tùy ý hỏi.

Một nữ nhân mà thôi, cho dù có xinh đẹp thì thế nào, tổn thương người nhà hắn, vậy thì phải nhận lấy kết cục đáng phải nhận lấy.

"Chúng ta không phải muốn thống nhất Hắc Giác Vực a, nàng dù sao cũng là một cái đầu hoàng, đem nàng thu làm thụ hạ cũng tốt, sau này sẽ có ích

cho chúng ta. Hơn nữa nàng thân phận tại Thiên Xà Phủ cũng không thấp, nhất định biết rất nhiều Thiên Xà Phủ bí mật, có thể giúp ích cho chúng ta sau này. "

Tuyết Nữ nhẹ nhàng, cười yếu ớt nói.

Nghe vậy Tiêu Long không khỏi liếc nhìn Lục Man một cái, thần sắc trầm tư, không biết là đang suy nghĩ gì.

Lục Man con người tràn đầy hy vọng nhìn xem Tiêu Long.

Một lúc sau, Tiêu Long nói:

"Nàng giao cho người, Tuyết Nữ."

Nghe được Tiêu Long lời nói, Tuyết Nữ cười cười.

"Phu quân anh minh, bên cạnh người đã có một cái Đầu Hoàng thị nữ Nguyệt Mị, Lục Man nữ nhân này giao cho ta là vừa vặn. "

"Tốt nhất là đem nàng tất cả bí mật cùng tin báo đào ra, sau chuẩn bị cho sau này cùng Thiên Xà Phủ xung đột làm chuẩn bị. "

Tiêu Long nói xong liền đứng dậy, rời đi.

Đợi đến khi Tiêu Long bóng lưng biến mất, Tuyết Nữ mới từ Vương Tọa đi xuống, đi tới Lục Man trước mặt. Ngón tay đem nàng tinh xảo cá cảm nâng lên, hải lòng gật đầu cười nói.

"Mặc dù dung nhan đã bị hủy, nhưng còn có thể khôi phục lại được, người nên cảm ơn ta đi. Phu Quân khi giận lên hẳn thật sự là nói được làm được. "

"Cảm...cảm ơn..."

"Từ bây giờ người nên đổi cách xưng hô với ta, đem linh hồn bốn nguyên của người giao ra đây. "

"Vâng..."

Lục Man không một chút phản kháng, lộ ra linh hồn bốn nguyên, Tuyết Nữ thuận lợi in lên ấn ký.

Sau đó Tuyết Nữ liền cho Lục Man chữa trị, trên người nàng vết bóng cũng bắt đầu biến mất, da thịt trở lên bóng loáng, trắng mịn, dung mạo cũng khôi phục như cũ.

Xuất hiện trước mặt Tuyết Nữ là giống như Yêu Tinh một dạng gương mặt xinh đẹp, trước ngực thật cao vểnh lên, thon thả eo thon, gợi cảm đôi chân đẹp, thân hình gợi cảm như rắn nước khiến cho bất kỳ nam nhân nào nhìn vào cũng khó mà cưỡng lại được mị lực.

"Trước đây người che mặt, lại bị hủy dung cho nên ta không nhìn rõ, bây giờ khôi phục dung mạo, quả nhiên là rất xinh đẹp. " Tuyết Nữ hải lòng cười nói.

"Bây giờ có thể nói cho ta biết người thân phận rồi đi. "

"Ta tên Lục Man, là Thiên Xà Phủ..."

.....

Lúc này, tại Tiêu Long trong phòng.

"Người vậy mà thật đem bốn vương nuôi như một sủng vật sao? "

m thanh tuy lạnh như băng nhưng lại ẩn chứa một cỗ tà hỏa khiến lòng Tiêu Long tê dại.

Thân thể Thôn Thiên Mãng lại lần nữa bộc phát ra ánh hào quang bảy màu nhàn nhạt, thân hình từ từ uốn éo, lát sau, đã biến thành một vưu vật yêu mị, cơ hồ khiến cho mọi người đàn ông trong nháy mắt tình nguyện trở thành thú cưng.

Dáng người thon dài, quần áo hồ hang, chỉ vừa đủ che bộ ngực đầy đặn, hạ thân chỉ có vồn vẹn một lớp da màu tím che phủ đến bắp đùi. Dưới bộ váy bằng da lộ ra một đôi chân dài làm người khác miệng lưỡi khô khốc. Đường cong thon dài khiến đôi mắt kẻ khác mê muội.

"Lâu rồi không gặp, Medusa Nữ Vương. " Tiêu Long nhìn trước mặt khiến cho vô số nam nhân phải điên cuồng vưu vật thân thể cười cười nói.

"Đúng vậy a, lâu rồi không gặp, ta thật hận không thể đem người giết chết. " âm thanh của Medusa Nữ Vương bao hàm lạnh lùng sát ý.

"Tốt rồi, người bây giờ đã xuất hiện, chúng ta nên tiếp tục chuyện lúc trước giang dở. Ta rất muốn có một cái tỷ tỷ đây. " nói xong, trên tay Tiêu Long xuất hiện một quyển sách.

Chính là Số 14, Kỷ Niệm Đích Đạo Tặc Thư.

Ngay lập tức Medusa Nữ Vương hai mắt co rút lại, đầu khí ngưng tụ, trong tay ngưng tụ ra một thanh thất thái trường kiếm đâm về phía Tiêu Long Keng!!

Trường kiếm đâm vào Tiêu Long trước ngực, tuy nhiên không thể tiếp tục đâm sâu vào. Thất thái trường kiếm run lên.

Medusa Nữ Vương cũng thật bị Tiêu Long thân thể tổ chất hù dọa một trận.

"Ngươi..."

"Ta đã nói rồi, ta chỗ đáng sợ ngươi không cách nào tưởng tượng ra được."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Giao dịch

Tiêu Long cười lạnh, cánh tay bắt lấy Medusa Nữ Vương cầm trường kiếm cánh tay, một tay khác vòng qua, ôm lấy nàng eo thon.

Không nhìn Medusa Nữ Vương cái kia tràn đầy sát khí ánh mắt, Tiêu Long cúi đầu hôn xuống nàng cái kia đỏ hồng gợi cảm môi thơm.

Medusa Nữ Vương con ngươi màu tím lóe lên lửa giận, bằng bạc đầu khí từ trên người tỏa ra, tuy nhiên ngay lập tức nàng khí thể liền bị một đạo khí thể mạnh hơn cho đánh tan.

Medusa Nữ Vương hai mắt rung động, khiếp sợ nhìn Tiêu Long.

"Ta đã nói rồi, ta chỗ đáng sợ ngươi không cách nào tưởng tượng được." rồi môi, Tiêu Long cười cười nói.

"Một năm trước ngươi chỉ mới là một cái Đấu Hoàng mà thôi, bây giờ ngươi liền trở thành Đấu Tôn rồi." Medusa Nữ Vương khiếp sợ nói.

Một năm từ Đấu Hoàng nhảy lên đấu tôn, vượt qua hai cái đại cảnh giới, tốc độ gì thể này.

"Bất ngờ đi, ngươi có muốn giết không giết được ta."

"Chớ đắc ý, ngươi là Đấu Tôn thì thế nào, đừng cho rằng như vậy ta sẽ khuất phục ngươi." Medusa Nữ Vương cắn răng nói.

"Ta đương nhiên biết ngươi sẽ không khuất phục, nếu không ngươi cũng không phải Medusa Nữ Vương."

Nói xong, Tiêu Long liền đem Medusa Nữ Vương buông ra, sau đó nằm xuống giường.

"Ngươi định bắt giữ ta đến khi nào?" Medusa Nữ Vương nhìn Tiêu Long nói.

"Thất Thái Thôn Thiên Mãng bây giờ đã nhận ta làm chủ, ta tự nhiên không có ý định sẽ đem nó phóng sinh." Tiêu Long một mặt tất nhiên nói.

Nghe vậy, Mỹ Đồ Toa Nữ Vương nhú mày. Biết giờ Thất Thái Thôn Thiên Mãng cơ hồ có dấu hiệu nhận Tiêu Long làm chủ, mà nàng lại không có hoàn toàn lấy được quyền khống chế thân thể. Đi hay không đi, còn không tới phiên nàng để làm chủ.

"Ngươi là một cái luyện dược sư đi?" Medusa Nữ Vương đột nhiên nghĩ đến một chuyện gì đó, nhìn Tiêu Long hỏi.

"Vậy thì thế nào?"

"Ta muốn ngươi giúp ta luyện chế một viên Dung Linh Đan."

Nàng cũng không muốn tiếp tục bị thất thái thôn thiên mãng khống chế thân thể, cả đời làm người khác sủng vật.

"Ta từ chối."

Tiêu Long không chút do dự từ chối.

"Không có lý do gì ta phải từ bỏ một đầu cường đại sủng vật, ngươi tìm nhầm người rồi."

Có tốt như vậy một đầu có thể cùng Đầu Thánh chống lại Thất Thái Thôn Thiên Mãng, chỉ có gốc mới từ bỏ.

"Người rót cuộc muốn thế nào mới giúp ta luyện chế Dung Linh Đan. " Medusa Nữ Vương ngữ khí trở nên nóng nảy nói

"Nếu người đồng ý đi theo ta ba năm, ta có thể suy nghĩ lại. " Tiêu Long cười nói.

"Muốn ta làm hộ vệ cho người, đừng có mơ! "

Mỹ Đồ Toa Nữ Vương âm thanh lạnh lùng nói, không chút do dự cự tuyệt.

"Nói như vậy, người liền đi tìm người có thể luyện chế Dung Linh đan đi."

Tiêu Long cười lạnh nói.

"Vậy đem phương thuốc Dung Linh đan cho ta! "

Mỹ Đồ Toa Nữ Vương cắn môi, lạnh lùng nói.

"Ha ha, người cảm thấy có khả năng sao, Dung Linh Đan phương thuốc này là ta hao hết tâm cơ mới thông qua Luyện Dược Sư đại hội có được, như thế nào có thể cho người?"

Tiêu Long cười giễu cợt, lắc đầu nói.

"Medusa Nữ Vương, chúng ta đều là người trưởng thành, người không đem ra khiến cho ta hài lòng đồ vật, như vậy thì đừng hòng ta đưa cho người Dung Linh Đan. "

Hít sâu một hơi, Mỹ Đồ Toa Nữ Vương sắc mặt cũng dần dần âm trầm xuống, nàng vốn là không phải người thích tổn nước miếng, nếu không có kiêng kỵ thực lực của Tiêu Long, chỉ sợ nàng đã trực tiếp động thủ.

"Làm hộ vệ cho ta có gì lại không tốt, người nhìn xem Nguyệt Mị, đi theo ta hơn một năm, nàng bây giờ đã là Đầu Hoàng, thậm chí trong vòng một năm tới sẽ đột phá Đầu Tông, ta chưa từng bạc đãi qua nàng. " Tiêu Long cười nói.

Theo Mỹ Đồ Toa Nữ Vương sắc mặt ngày càng âm trầm, một cỗ khí thế bàng bạc làm cho người ta hoảng sợ chậm rãi từ trong cơ thể nàng trào ra. Mà trông từ xa cỗ khí thế cường hãn này, không khí quanh mình, tựa hồ vào bất cứ thời khắc nào cũng có thể phóng ra.

Vạn vật yên tĩnh, đây là bá đạo cùng cường hãn của Đầu Tông cường giả.

Tiêu Long khoé miệng nhếch lên, vô biên khí thế như chấn động không gian mà ra. Nhanh chóng bao phủ toàn bộ căn phòng.

Hai cỗ khí thế đồng dạng cường hãn khủng bố tại trong phòng dừng mãnh tràn tới, dưới hai cỗ khí thế áp bách mặt đất run nhẹ nhẹ, sau một lúc lâu, toàn bộ căn phòng của Tiêu Long đỏ đặc đều bị thổi bay.

Bên ngoài căn phòng ẩn núp trong bóng tối hộ vệ đều bị kinh động đến.

Bất quá đều bị đi tới Tuyết Nữ cản lại không cho xông vào.

Theo thời gian trôi qua, hai cỗ khí thế càng ngày càng mạnh, nhưng mà đang lúc Mỹ Đồ Toa Nữ Vương nhin không được muốn ra tay, đột nhiên sắc mặt của nàng cũng mạnh mẽ biến đổi.

Răng Rắc Rắc!!!

m lãnh hàn khí đột nhiên giáng lâm, đem toàn bộ căn phòng biến thành băng.

Tuyết Nữ mang theo Lục Man từ bên ngoài đi vào trong phòng.

"Phu Quân, người giống như gặp phải phiền phức. " Tuyết Nữ cười nói.

"Không tính là phiền phức, không cần người phải can thiệp vào, ta có thể tự mình giải quyết. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Lại thêm một cái Đầu Tôn!!

Medusa Nữ Vương khiếp sợ không thôi.

Đúng lúc này, thất thái quang mang cũng không ngừng từ trong cơ thể Mỹ Đồ Toa Nữ Vương trào ra.

"Chết tiệt! Người cái này đáng chết ngu xuẩn xà!! "

Dùng sức cắn môi. Mỹ Đồ Toa Nữ Vương hung hăng mắng một tiếng, trong cơ thể Thôn Thiên Mãng dĩ nhiên là dưới loại tình huống này đi ra tranh đoạt

quyền không chế thân thể, hơn nữa lần này còn phản kháng kịch liệt, làm hại nàng không thể không vội vàng ngưng tụ lực lượng áp chế.

Thất Thái Thôn Thiên Mãng rõ ràng là không muốn nàng làm hại Tiêu Long.

Có làm hay không, rõ ràng nàng mới là người bị hại a!!!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Tam đại thế lực thuần phục

Thất thái quang mang càng ngày càng thịnh, cuối cùng, con người của Mỹ Đồ Toa Nữ Vương trở nên thoáng có chút mờ mịt.

Hít sâu một hơi, nỗ lực áp chế Thôn Thiên Mãng phản kích, Mỹ Đồ Toa Nữ Vương lạnh lùng nhìn Tiêu Long đối diện, không cam lòng nói:

"Tốt đi, theo ý người. Ta sẽ làm hộ vệ của người trong vòng ba năm, người nhất định phải đưa cho ta Dung Linh Đan. Nhưng nếu là người lại tiếp tục đùa bỡn ta, vậy cho dù liều mạng bị Thôn Thiên Mãng phản phệ bốn vương cũng muốn cho các người tổn thất thảm trọng!"

"Ha ha, như vậy tự nhiên tốt nhất, trong vòng ba năm, dung linh đan chắc chắn dâng. Bất quá ta cũng hy vọng nữ vương bệ hạ cũng không nên giống như những lần trước, lòng mang sát ý nặng nề đi ở cạnh ta, nếu không ta sẽ đem người tẩy não."

Quơ quơ trong tay "Số 14, Ký Niệm Đích Đạo Tặc Thư", Tiêu Long cười lạnh nói.

"Chỉ cần người không nuốt lời bốn vương tự nhiên sẽ tuân thủ lời nói này."

Nhàn nhạt nói một câu, thất thái quang mang trong cơ thể Mỹ Đồ Toa Nữ Vương đột nhiên bùng nổ, thân thể lại lần nữa mấp máy. Một lát sau, một cái đẹp đẽ quyến rũ tuyệt sắc vu vật kia, lại lần nữa biến trở về thất thái tiểu xà dài hơn thước.

Biến trở về hình Thất Thái Thôn Thiên Mãng, hơi hơi lắc lư cái đuôi, nhanh như chớp xuất hiện bên cạnh Tiêu Long. Hướng về phía hắc kên bằng ngôn ngữ loài rắn tê tê, bên trong vẻ đẹp đẽ kia, giống như là có thêm một chút nhân tính hóa thân thiết.

"Cảm ơn người, Tiểu Thái."

Ôn nhu vuốt ve Thất Thái Thôn Thiên Mãng, Tiêu Long cười nói.

"Vị Nữ Vương này quả thật là khó thuần a." Tuyết Nữ cười hì hì nói.

"Như vậy mới thú vị không phải sao? Đợi đến lúc nàng tỉnh lại một lần nữa thời gian cũng sẽ không quá lâu." Tiêu Long cười nói.

"Phải rồi, Phu Quân! Ngày mai, Hắc Giác Vực tam đại thế lực sẽ đến Viêm Thành theo đúng như lời mời của người."

"Như vậy thì tốt, thời gian cũng không còn dài, Hắc Giác Vực cũng nên trở thành chúng ta vật trong tay."

.....

Qua ngày hôm sau.

Viêm Thành lúc này mọi sự chú ý đều đặt vào trong trang viên rộng lớn ở trung tâm của tòa thành. Nơi đó, trong ngày hôm nay hiển nhiên sẽ quyết định ai là chương không giả của Hắc Giác Vực.

Đối với Hắc Giác Vực được Viêm Môn thống nhất chuyện này, đại đa số người trong thành đều có hứng thú quá lớn. Bởi vì điều này có thể khiến cho toàn bộ Hắc Giác Vực biến hóa.

Ai cũng biết Viêm Môn cai trị Viêm Thành là nơi an toàn nhất ngoại trừ Già Nam Học Viện. Nếu như Hắc Giác Vực có thể được thống nhất bởi Viêm Môn, như vậy trị an cũng sẽ trở nên tốt hơn rất nhiều.

Đến lúc đó, bọn hắc cũng không cần thiết phải lẫn lóc tại tầng thấp hèn nhất sinh hoạt.

Trong Hắc Giác Vực khắp nơi đều là hạng người ném đá xuống giếng có thể cười trên nỗi đau người khác. Nếu như có thể trở nên tốt hơn thì ai lại không muốn.

Ước chừng khoảng nửa giờ trước, ba đoàn người tiến vào Viêm Thành, cuối cùng tiến đến trang viên rộng lớn ở trung tâm, đó nơi trú ngụ của chương không giả Viêm Thành - Viêm Môn.

Đối với ba nhánh thế lực cường hãn kia, đại đa số người đều đã nghe nói qua, dù sao với tư cách là nhất lưu thế lực, danh vọng cũng đủ để vang tiếng khắp toàn bộ Hắc Giác Vực. Bởi vậy hầu như mọi người đều là nghe mãi nên quen thuộc.

Thiên m Tông, La Sát Môn, Cuồng Sur Bang.

Ba đại danh trong Hắc Giác Vực đều thuộc về thế lực mạnh mẽ đại danh lừng lẫy. Thủ lĩnh của tam đại thế lực đều bài danh trong Hắc Bảng vị trí nằm giữa thập đại cường giả. Trong đó tùy tiện lấy ra một người cũng không yếu hơn Phạm Lao đã chết trong tay Tiêu Long.

....

Trang viên to lớn, tại đại sảnh rộng lớn bên trong, bầu không khí bị áp lực dường như đến mức nghẹt thở.

Phía dưới đại sảnh ngồi dưới ghế có ba cái thân ảnh.

Một gã đại hán trung niên, cánh tay xích lõa, trên ngực mờ hồ lộ ra lông là xồm xoàng.

Tại đại hán bên cạnh một mỹ phụ ăn mặc gợi cảm. Trên gò má mỹ phụ có hoa văn hắc sắc đẹp đẽ của một đóa hoa anh túc, tuy rằng mỹ lệ nhưng lại thấy như có độc tính chết người.

Ngoài ra bên cạnh, một lão giả che mặt, bàn tay khô quắp như bạch cốt.

Tam đại thế lực đoàn người đều cảm thấy áp lực như núi.

Đặc biệt là ngồi tại Vương Tọa phía trên hai cái thân ảnh.

Lúc này đứng tại Tiêu Long bên cạnh Nguyệt Mị bước ra phía trước một bước.

" Vào thẳng vấn đề chính, lần này chúng ta Viêm Môn môn chủ, Tiêu Long môn chủ, là muốn đem Thiên m Tông, La Sát Môn, Cuồng Sur Bang tam đại thế lực, tất cả đều thu về ta Viêm Môn dưới chương. "

Nguyệt Mị nói xong đối Tiêu Long cung kính thi lễ một cái, sau đó lùi xuống.

Nghe được Nguyệt Mị lời nói, phía dưới tam đại thế lực thủ lĩnh đều cảm như hén, không nói gì, thần sắc hiện lên do dự.

" Nếu như các ngươi còn tiếp tục do dự, như vậy thì ở lại nơi này luôn đi. "

Tiêu Long mở hai mắt ra, một đạo tinh quang hiện lên, nhàn nhạt lời nói, như là mùa đông lạnh giá gió tuyết để cho người ta cảm thấy thấu xương, dứt lời, một cỗ khí thế chấn động không gian kinh khủng tản ra.

Tam Đại Thủ Lĩnh cảm nhận được Tiêu Long trên người khí thế khủng bố, chỉ cảm thấy bọn hắn tim đập có loại muốn quỵ xuống xúc động.

Tam Đại Thủ Lĩnh thực lực đều là cấp bậc Đấu Hoàng, ngay cả thực lực của bọn hắn, đều sẽ có loại này chèn ép cảm giác như muốn thuận phục đối phương như vậy. Điều này đã nói lên trước mặt Tiêu Long thực lực tuyệt đối không phải là Đấu Tông cường giả đơn giản như vậy.

" Cho các ngươi mười giây thời gian cân nhắc, nếu như không đáp ứng, liền chết đi! " Tiêu Long nhàn nhạt nói, toàn thân dần dần phát ra sát ý, hần là chăm chú.

" Ha ha ha, đã Tiêu môn chủ nguyện ý tiếp nhận ta Thiên m Tông, Tô Mị tự nhiên nguyện ý thuận phục. " Tô Mị cười nói.

" Ta La Sát Môn cũng nguyện ý thần phục. " Hắc Bào lão giả m Cốt Lão, nhìn thấy Tô Mị lựa chọn thần phục về sau, cũng lập tức đi theo đầu hàng.

" Đã hai người bọn họ đều đầu hàng, ta Cuồng Sur Bang về sau liền cũng lấy Viêm Môn làm đầu. " Trung niên Đại Hán Nghiêm Sur lên tiếng nói.

Có Tuyết Nữ cùng Tiêu Long hai vị này tọa trấn ở chỗ này, bọn hắn biết hôm nay không muốn chết cũng chỉ có thể thần phục.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Thống nhất Hắc Giác Vực

" Rất tốt, buông ra linh hồn của các ngươi, để cho ta in dấu lên Linh Hồn Ấn Ký, về sau các ngươi chính là ta Viêm Môn người. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Nghe vậy tam đại thể lực sắc mặt trắng bệch, nhưng tại Tiêu Long cái kia kinh khủng khí thế cùng sát ý bên trong cũng không dám phản kháng, ngoan ngoãn dâng ra linh hồn bốn nguyên.

Sau khi xong việc, Tiêu Long liền lấy ra ba viên thuốc để cho Nguyệt Mị đưa qua cho tam đại thể lực thủ lĩnh ba người.

" Các ngươi bây giờ đã là Viêm Môn người, ta tự nhiên cũng sẽ không bạc đãi các ngươi, đây là ba khóa là Hoàng Cực Đan, thưởng cho các ngươi." Tiêu Long cười nhạt nói.

Hắc Giác Vực người đều là một đám không thể tin, Tiêu Long trước tiên phải in lên linh hồn ấn ký mới có cảm giác an toàn, sau đó mới đưa ra lợi lộc cho bọn hắn.

" Hoàng Cực Đan! "

Thanh âm bình thản rơi xuống, lại khiến tam đại thủ lĩnh mạnh mẽ ngừng đầu lên, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Nguyệt Mị trong tay đan dược, trong mắt đầy rẫy vẻ mừng như điên.

Hoàng Cực Đan, có thể nói là đan dược lực cấp đỉnh phong, tác dụng của nó rất đơn giản là có thể làm cho một gã Đấu Hoàng cường giả trong một thời gian tương đối ngắn, đề thăng nhất tinh hoặc nhị tinh không kể cấp bậc, hơn nữa Hoàng Cực Đan này còn có một tác dụng nữa đó là có kinh luyện cốt.

Sau khi đề thăng thực lực, đan dược còn dư lại sẽ giúp người phục dược cường hóa thân thể một lần, tuy rằng loại cường hóa này không thể so sánh với lần cường hóa kinh khủng bằng lời nguyên luyện thể quyết của Tiêu Long, nhưng đối với sức chiến đấu của người phục dược cũng có thể đề thăng không ít.

Không có người có thể chống cự lại đan dược sức mẽ hoặc, tam đại thể lực thủ lĩnh cũng là như vậy.

" Các vị, Hoàng Cực Đan của ta cũng không phải là bình thường Hoàng Cực Đan, có thể trực tiếp cho các vị tăng lên nhị tinh thực lực." Tiêu Long cười nói tiếp.

" Nhị tinh!! "

Nghe vậy tam đại thể lực thủ lĩnh không khỏi chấn kinh, nhìn về phía Hoàng Cực Đan càng thêm khát vọng.

Hoàng Cực Đan có thể trở thành một trong những loại đan dược được Đấu Hoàng cường giả truy lùng cũng là có nguyên nhân.

Đề thăng một tinh tới nhị tinh thực lực là dụ hoặc thực sự quá mê người đối với bọn họ. Phải biết rằng khi thực lực đã đến thời điểm của cấp bậc Đấu Hoàng, nói không chừng những người có ít vận khí có khi cho dù đã nhiều năm cũng khó đề thăng thêm một cấp bậc, đều là chuyện chẳng lạ lùng gì.

Có thể trực tiếp tăng lên nhị tinh Hoàng Cực Đan, đây là bao lớn sức dụ hoặc a.

" Gia nhập Viêm Môn lợi ích cũng sẽ không đơn giản như vậy. Sau này nếu như các ngươi muốn đột phá Đấu Tông, có thể từ chỗ ta bên này lấy Phá Tông Đan. Nếu như các ngươi cống hiến nhiều một chút, thì một ít cao giai đan dược, địa giai công pháp đấu kỹ đều có thể cho ngươi. "

Tiêu Long không chớp mắt đưa ra thêm mỗi dụ, để cho tam đại thủ lĩnh trong lòng âm âm chấn động.

Nhìn trong tay Hoàng Cực Đan, ba người chỉ cảm thấy như nhặt được chí bảo, lập tức đem Hoàng Cực Đan thận trọng thu vào, tiếp lấy đối Tiêu Long cung kính bái nói: " Đa tạ môn chủ! "

" Làm Viêm Môn người, bấy nhiêu đó đồ vật là các ngươi nằm được. " Tiêu Long khoát tay nói. Sau đó hắn liền hô lên: " Tuyết Lam. "

Tuyết Lam từ bên ngoài đi vào, đối với Tiêu Long cung kính đáp: " Môn Chủ! "

Lại thêm một cái Đấu Hoàng cường giả.

Tam đại thủ lĩnh không khỏi khiếp sợ nhìn xem Tuyết Lam.

Tuyết Lam tại mấy ngày trước đã đột phá thành Đấu Hoàng.

" Các ngươi thể lực quản lý các hạng mục đều báo lại cho Tuyết Lam, nàng sẽ thay ta sắp xếp. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

" Vâng thưa môn chủ. "

Ba người đồng loạt cung kính hô.

" Các ngươi trở về trước tu luyện, đợi sau khi tăng lên thực lực, Viêm Môn sẽ bắt đầu thống nhất Hắc Giác Vực. " Tiêu Long nói.

" Vâng. "

....

Đạo mất lại là một tháng trôi qua, tam đại thế lực thủ lĩnh thực lực tăng lên, lại có thêm Viêm Môn hai vị Đẩu Tông Tử Nữ cùng Hắc Ung. Không có gì bất ngờ xảy ra, toàn bộ Hắc Giác Vực đều bị thống nhất, hiện tại Hắc Giác Vực thế lực lớn nhất chính là Viêm Môn.

Về phần Già Nam học viện bên kia đã sớm biết Viêm Môn là Tiêu Long sáng lập, bọn hắn tự nhiên cũng là đại lực ủng hộ.

Già Nam học viện ngoại viện một chỗ trong lầu các.

Có ba cái thân ảnh ngồi tại bên trong phòng.

Ba người này chính là Tiêu Ngọc, Tiêu Mị cùng Tiêu Ninh ba người.

Ba người là Tiêu Già có thiên phú xuất sắc nhất, hơn nữa còn dùng qua tẩy tủy đan, thiên phú nâng cao thêm một bước.

Ba người đã tới Già Nam Học Viện được hơn một năm, bây giờ tu vi đều đã đạt đến đại đấu sư cấp bậc, thấp nhất là Tiêu Mị cùng Tiêu Ninh đều có Ngũ Tinh Đại Đấu Sư. Còn Tiêu Ngọc thì là ba người bên trong tu vi mạnh mẽ nhất Cửu Tinh Đại Đấu Sư.

" Tỷ tỷ, người gọi chúng ta đến là có chuyện gì sao? " Tiêu Ninh nhìn Tiêu Ngọc hỏi.

Tiêu Ngọc nhìn xem mình đệ cùng Tiêu Mị một cái, rồi nhàn nhạt nói: " Hắn muốn tới. "

" Hắn? Có phải là Tiêu Long trưởng lão không? " Tiêu Mị một mặt mong đợi nói.

" Òm. Hắc Giác Vực đã bị hắn thống nhất, Phó Viện Trưởng có thông báo cho ta, hắn sẽ tới thăm chúng ta. " Tiêu Ngọc gật đầu nói, trong mắt cũng hiện lên một tia vui vẻ.

" Tiêu Long trưởng lão cũng thật lợi hại a, còn trẻ tuổi như vậy liền đạt được kinh khủng như vậy thành tựu, hắn thật mới hai mươi tuổi a? " Tiêu Ninh một mặt sùng bái nói.

Đây là rất nhiều người trong lòng ý nghĩ, biết chuyện thì không ai lại cho rằng Tiêu Long lại là một cái chỉ mới hai mươi tuổi thiếu niên.

Hắn thành tựu để cho rất nhiều người phải mặc cảm.

Bản thân Tiêu Ngọc cũng không cách nào tưởng tượng được Tiêu Long lại là cùng nàng một lứa tuổi người.

Cùng hắn sinh ra trong một thời đại, có thể xem như là vĩnh viễn bị bỏ lại ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 164: Lâm Tu Nhai, Hàn Nguyệt

Bỗng nhiên không gian sau lưng Tiêu Ngọc xuất hiện từng trận gợn sóng, Tiêu Long thân ảnh xuất hiện trong phòng.

" Lâu rồi không gặp, các người vẫn khỏe a. " nhìn ba người, Tiêu Long cười nói.

" Tiêu Long trưởng lão. "

Nhìn thấy Tiêu Long xuất hiện, Tiêu Ngọc, Tiêu Mị cùng Tiêu Ninh ba người liền đối với hắn cung kính hành lễ.

" Òm. "

Tiêu Long gật đầu một cái, sau đó ngồi xuống.

" Ba người các người nhìn qua vẫn rất tốt a, đã trưởng thành hơn rất nhiều. "

" Tiêu Long trưởng lão cũng như vậy, chúng ta đều được nghe qua về ngài truyền kỳ. " Tiêu Mị cười nói.

" Ta hôm nay đến đây ngoại trừ để thăm các người ra, cũng là để làm chút việc. "

Nói xong, Tiêu Long lấy ra một cái nẹp giới đưa cho Tiêu Ngọc.

" Trong đây có mấy quyền địa giai cao cấp công pháp cùng địa giai đấu kỹ cùng một ít đan dược, vũ khí, các người tự mình phân phát. "

Nghe vậy ba người thần sắc hiện lên vui mừng, Tiêu Ngọc có chút kích động nhìn trong tay nạp giới.

" Đa tạ Tiêu Long trưởng lão. "

" Các người đều là Tiêu Gia người, không cho các người thì có thể cho ai. " Tiêu Long cười cười nói.

" Sẽ không phải liên quan đến nội viện tuyển bạt thi đấu đi? " Tiêu Ngọc không xác định hỏi.

Nội viện tuyển bạt thi đấu là sự kiện hàng năm lớn nhất của Già Nam học viện, cái gọi là tuyển bạt thi đấu kia, hiển nhiên là được mọi người cực kỳ chú ý.

Hơn nữa, ở trong các lần tuyển bạt tái này, các nhân vật phong vân trong học viện, đều sẽ lộ diện, những người này hầu hết là những thần tượng ở trong lòng của các nam nữ học viên, dẫn đến tuyển bạt tái có một lực hấp dẫn cực lớn.

" Không sai, bởi vì Nội Viện bị ta lấy đi Dịch Hòa, cho nên Tô Thiên lão đầu kia kêu ta chiếu cố một chút tân sinh ưu tú trong ngoại viện. " Tiêu Long lắc đầu cười khổ nói.

Tại trước khi đem ấu sinh Văn Lạc Tâm Viêm đưa cho Nội Viện, Tiêu Long vẫn phải trợ giúp Già Nam Học Viện một ít chuyện.

Tô Thiên lão đầu kia cũng đủ vô sỉ lại để cho hắn cùng Viêm Môn mấy cái Đấu Tông cường giả đi chỉ đạo cho một ít ngoại viện học viên ưu tú trong lần đại tái này.

Cái gì mà thất chặt hai bên quan hệ, muốn bọn hắn làm miễn phí chỉ đạo sư thì đúng hơn.

Nghe vậy Tiêu Ngọc ba người cười cười không nói gì.

.....

Qua ngày hôm sau.

Nội Viện Tuyển Bạt Thi Đấu không hồ là Già Nam Học Viện được hoan nghênh nhất sự kiện một trong.

Mặc dù đã chuẩn bị một cái quảng trường lớn nhất trong học viện để sử dụng, nhưng trên khán đài vẫn đầy áp khán giả, vô số học viên của Già Nam học viện, đang ngồi trên ghế của khán đài, từ trên đài liếc mắt một cái có thể thấy, toàn bộ đều là đầu người đông nghịt cùng với tiếng ồn ào vang đến tận trời.

Quảng trường khổng lồ này có dạng hình tròn, ở xung quanh quảng trường là những dãy khán đài dày đặc, ở giữa quảng trường nổi lên một giác đấu tràng, biến khán giả ở trên khán đài xung quanh giác đấu trường, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể thấy rõ ràng toàn bộ quảng trường.

Lúc này tại trên khán đài.

" Đa tạ Tiêu Môn Chủ chấp nhận đại trưởng lão đề nghị này lần này thật làm phiền người rồi. " Phó Viện Trưởng Hồ Kiên nhìn Tiêu Long cười cười, cung kính nói.

" Không có gì, là chuyện nên làm, mặc dù ta rất muốn đắm vào mặt Tô Thiên lão gia vô sỉ kia, vậy mà để cho ta cùng trong Viêm Môn toàn bộ Đấu Tông cường giả đến chỉ đạo một đám học viên. "

Tiêu Long cười đáp, tuy nhiên lời nói lại khiến cho Hồ Kiên cả đở một đồng mồ hôi.

" Mau mời ngồi. "

Tiêu Long, Tuyệt Nữ cùng với Viêm Môn cường giả xuất hiện để cho phía dưới Già Nam Học Viện học viên nghi hoặc không thôi.

" Hắn là ai vậy a? Lại có thể khiến cho Phó Viện Trưởng cung kính như vậy? " người nói chuyện là một gã dung mạo tuấn tú, thân mặc áo bào xanh, thanh niên này tuổi tác hơn hai mươi, ăn nói đi đứng nhỏ nhẹ.

" Hắn hình như là Viêm Môn Môn Chủ, sau lưng hắn đều là Viêm Môn cường giả. " nói chuyện là một vị ngân y nữ tử.

Dáng người mảnh khảnh, khuôn mặt có chút gương mặt có vẻ hơi gầy nhưng lại là một mỹ nhân hiếm thấy, da thịt trắng nõn như tuyết, mi thanh mục tú, càng làm cho người ta cảm thấy kinh ngạc chính là ngân y nữ tử này sở hữu một mái tóc cùng màu bạch ngân dài đến tận thắt lưng, hai sắc bạc hòa vào nhau càng làm cho ngân y nữ tử tỏa ra một loại khí chất lãnh đạm ngăn cản mọi người đến gần, làm cho người ta chỉ có thể nhìn ngắm từ xa mà không dám có chút kinh nhờn.

" Viêm Môn Môn Chủ! Quả đúng như lời đồn, hắn còn rất trẻ, so với ta còn muốn trẻ tuổi, thật không biết hắn là làm thế nào tu luyện a. " thanh y áo xanh cười khổ nói.

" Lâm Tu Nhai, người cho rằng Viêm Môn người tại sao lại đến quan sát trận thi đấu này? " ngân phát nữ tử nhân nhạ hỏi.

Ngân phát nữ tử nói tiếp.

" Viêm Môn cùng Già Nam Học Viện quan hệ từ trước đến giờ vẫn rất tốt. Ta nghe nói bên trong Nội Viện một vị trưởng lão còn là Viêm Môn Môn Chủ đệ tử nửa kia. "

" Người nói là Thiên Độc Nữ a, ta có gặp qua nàng một lần. Vừa tiến vào nội viện liền có Đấu Vương tu vi, nghe nói còn là một cái Lục Phẩm Luyện Dược Sư, còn biết sử dụng độc nữa. " tên là Lâm Tu Nhai thanh niên suy ngẫm nói.

" Khả năng lớn là Viêm Môn người đến quan sát thi đấu là sẽ có chỗ tốt cho chúng ta, chỉ cần biểu hiện xuất sắc, nhất định sẽ biết ngay. " ngân phát nữ tử nói.

" Người nói là thật a, Hàn Nguyệt? " Lâm Tu Nhai thần sắc vui mừng nói.

" Chỉ là một khả năng mà thôi, bất quá chuyện này đối với chúng ta nhất định là chỉ có tốt không xấu. " Hàn Nguyệt gật đầu nhân nhạ nói.

" Vậy lần này tuyển bạt thi đấu, chúng ta phải thất tốt biểu hiện mới được. " Lâm Tu Nhai cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Thi đấu kết thúc

Nội Viện Tuyển Bạt Thi Đấu đã bắt đầu được hơn một giờ.

Phía dưới học viên cũng phân ra được không ít người chiến thắng.

Biểu hiện xuất sắc nhất là Hàn Nguyệt, Lâm Tu Nhai, Lâm Diễm, Tiêu Ngọc, Tiêu Mị cùng Tiêu Ninh mấy người này, bọn hắn đều là ngoại viện xuất sắc nhất tân sinh.

" Tiêu Ngọc nhóm người quả không hổ là cùng Tiêu môn chủ một cái gia tộc đi ra đệ tử, biểu hiện vô cùng xuất sắc, đặc biệt là Tiêu Ngọc, nàng là năm nay xuất sắc nhất học viên. " Hồ Kiên cười nói.

" Những người khác cũng không tệ, giống như Hàn Nguyệt, Lâm Tu Nhai, Lâm Diễm những người này, tin tưởng sau khi vào nội viện, thực lực của bọn hắn sẽ tăng tiến rất nhanh. " Tiêu Long cười nhạ nói.

Hắn cũng không phải là nói đùa, kể từ một tháng trước bắt đầu, Viêm Môn cùng Già Nam Học Viện đã có một ít phương diện hợp tác.

Sau khi tốt nghiệp Già Nam Học Viện đệ tử có thể lựa chọn gia nhập vào Viêm Môn, đương nhiên là không ép buộc.

Già Nam Học Viện dù sao cũng là chỗ bồi dưỡng nhân tài, sau khi tốt nghiệp đi ra tu vi cũng là Đấu Vương cường giả, là không tệ máu mới cho các thế lực, Viêm Môn tự nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Đổi lại mỗi năm Viêm Môn phải cung cấp cho Già Nam Học Viện số lượng nhất định đan dược ngũ phẩm cùng lục phẩm, còn muốn cao hơn vậy thì bọn hắn phải tự mình tìm được liệu đến nhờ Viêm Môn luyện dược sư luyện chế hoặc tự bỏ tiền túi ra mua.

Thất phẩm đan dược cũng không phải dễ luyện như vậy.

Viêm Môn tốn nhiều thời gian như vậy cũng chỉ bồi dưỡng ra được hai cái lục phẩm luyện dược sư mà thôi, Tiểu Y Tiên không tin vào đây.

" Bất quá dù bọn hắn có giỏi đến đâu cũng không thể so với Tiểu Y Tiên cùng Tiêu môn chủ a. " Hồ Kiên cười nói, hắn lời này là thật lòng.

Trên đời này sợ rằng không có ai so được với hai tên biến thái này.

Phía dưới thi đấu vẫn tiếp tục, rốt cuộc cũng tại nửa ngày liền kết thúc.

" Nội viện thi tuyển lần này, đến đây là kết thúc. Năm người đứng đầu sau một hồi kịch liệt chiến đấu cũng đã chọn lựa ra. Bọn họ là Tiêu Ngọc, Tiêu Mị, Tiêu Ninh, Lâm Tu Nhai, Hàn Nguyệt, Bạch Trinh....! " Một gã trọng tài tuổi hơi cao chút, ánh mắt nhìn chung quanh quảng trường, chợt lớn tiếng tuyên bố.

Thanh âm của hắn vừa mới hạ xuống, trên quảng trường, đột nhiên âm thanh ủng hộ vang lên như bài sơn đảo hải. Dưới một loại giống như tiếng sóng âm động đất, toàn bộ quảng trường như muốn run lên.

Vô số người từ trên khán đài đứng dậy, vỗ tay như sấm.

Từ ghế đứng dậy đi tới. Hồ Kiên mỉm cười nói: " Các ngươi là mười người đứng đầu trong cuộc thi tuyển lần này. Dựa theo quy củ. Có đủ tư cách tiến vào Tầng Thứ Các thử vận khí. Bất quá trước đó ta còn có chuyện muốn thông báo. "

Nghe được Hồ Kiên lời nói, phía dưới sân đấu cùng xung quanh khán đài học viên đều yên tĩnh lại, chờ đợi hắn lên tiếng.

Phía dưới Tiêu Ngọc mười người cũng chăm chú lắng nghe.

" Các ngươi chắc cũng đã biết, Già Nam Học Viện cùng Viêm Môn quan hệ vốn rất tốt, hôm nay là lần đầu tiên trong Nội Viện Tuyển Bạt Thi Đấu, có Viêm Môn môn chủ Tiêu Long cùng Viêm Môn mấy vị cao tăng đến tham gia quan sát. "

Tại Hồ Kiên vừa dứt lời, phía dưới học viên hai mắt nóng rực nhìn xem phía trên thanh niên tóc đỏ trẻ tuổi cùng những người khác.

Viêm Môn là thế lực đứng đầu Hắc Giác Vực, không ai không biết, đặc biệt là vị kia Viêm Môn môn chủ Tiêu Long càng là nhân vật truyền kỳ được nhiều người mến mộ, sùng bái đối tượng.

Không chỉ là bởi vì hắn tuổi trẻ, thực lực mạnh, mà còn là vì hắn thay đổi Hắc Giác Vực mấy ngàn năm qua hỗn loạn thế cục, gián tiếp cứu không ít người.

Cho nên tất cả đều đối với hắn từ tận tâm kính phục.

Biết được có đại nhân vật này đến quan sát Nội Viện tuyển bạt thi đấu để cho không ít người vui vẻ.

" Từ nay về sau, cứ đến Nội Viện Tuyển Bạt Thi Đấu, Viêm Môn người đều sẽ đến quan sát, đồng thời đối với mười người xuất sắc nhất tiến hành chỉ điểm. Lần này các ngươi có thể nói là may mắn vô cùng, bởi vì chỉ điểm các ngươi tiền bối Viêm Môn tu vi thấp nhất cũng là Đấu Hoàng cường giả. "

Hồ Kiên lại tiếp tục quăng ra một quả bom nặng ký, để cho học viên nhóm trong lòng nhắc lên kinh đào hải lãng.

Sau đó đám người liền trở nên đặc biệt hưng phấn, tỷ như xuất sắc nhất mười người.

" Ta liền biết là sẽ như vậy? " Hàn Nguyệt cười nói, trong con ngươi hiện lên một tia vui mừng.

" Lần này chúng ta quả thật là may mắn. " Lâm Tu Nhai gật đầu cười nói.

Nếu như bọn hắn sớm hơn một năm vào nội viện, như vậy liền bỏ lỡ cơ hội này rồi.

" Ngoài ra, nếu như các ngươi may mắn hắn, có thể được Viêm Môn các vị tiền bối nhận làm thân truyền đệ tử, sẽ có cơ hội trở nên giống như Thiên Độc Nữ Tiểu Y Tiên như vậy. "

" Tiểu Y Tiên chắc các ngươi cũng đã nghe qua, nàng là Tiêu Môn Chủ đệ tử, bây giờ cũng đã là Đấu Tông cường giả. "

Hít!!!

Ngay lập tức, vô số hít vào một ngụm khí lạnh âm thanh vang lên.

Lâm Tu Nhai đám người cũng không cách nào giữ được bình tĩnh.

Tiểu Y Tiên là Già Nam Học Viện truyền kỳ, thiên phú tu luyện kinh khủng bọn hắn đã biết rồi, nhưng không nghĩ đến mới một thời gian không thấy nàng lại biến cường đến mức này, thật không theo lẽ thường.

Đấu Tông, đây chính là Đấu Tông a!!

Là cùng đại trưởng lão thiên một cái cấp bậc, là Hắc Giác Vực đứng ở kim tự tháp đỉnh cường giả. Mà điều quan trọng nhất ở đây là Tiểu Y Tiên năm nay mới có mười tám tuổi thôi a.

Mười tám tuổi Đấu Tông, nếu không tận mắt chứng kiến, e là sẽ không có người tin tưởng đi. Đương nhiên bọn hắn không có ai lại đi nghi ngờ Hồ Kiên lời nói, cho nên chuyện này chắc chắn là thật.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Quên

Bởi vì có Viêm Môn tham dự cho nên đi vào Nội Viện tân sinh phải dừng lại mấy ngày thời gian.

Được Viêm Môn mấy vị cường giả chỉ điểm để cho những học viên này vui mừng không thôi, bớt đi không ít tu luyện đường vòng, đối với bonk hần sau này có không nhỏ trợ giúp.

Giống như Lâm Tu Nhanh, Lâm Diễm mấy người này được Hắc Ứng cùng mấy người khác rất coi trọng, có nhận làm đệ tử ý định, bất quá vẫn cần phải theo dõi.

"Phu Quân, ta muốn nàng." Tuyết Nữ chỉ về phía Hàn Nguyệt nói.

"Người muốn nhận nàng làm đệ tử?" Tiêu Long kinh ngạc nói.

"Không sai, Phu Quân đã có một cái đệ tử là Tiểu Y Tiên, ta đương nhiên cũng muốn một cái đệ tử. Hàn Nguyệt thiên phú không tệ, ta rất thích nàng." Tuyết Nữ gật đầu cười nói.

"Nếu như người thích nàng thì cứ nhận nàng làm đệ tử đi, chỉ cần người thấy vui là được." Tiêu Long gật đầu.

Lúc này Hồ Kiên đi tới, đối với Tiêu Long cùng Tuyết Nữ hạ người cười nói.

"Tiêu môn chủ Tuyết Nữ đại nhân, không biết hai vị thấy thế nào?"

"Già Nam Học Viện rồi quả không hổ là đầu khí đại lục lớn nhất học phủ, nhất lưu thiên tài đều có một đóng, thế tử ta muốn nhận Hàn Nguyệt làm đệ tử." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

"Được Tuyết Nữ đại nhân nhận làm đệ tử, đây là Hàn Nguyệt may mắn, ta sẽ thông báo cho nàng." Hồ Kiên vui mừng nói.

"Lâm Tu Nhai, Lâm Diễm mấy người này cũng rất được trong Viêm Môn trưởng lão coi trọng, bất quá còn cần phải theo dõi nhiều hơn. Hồ Kiên phó viện trưởng lúc thông báo cho Hàn Nguyệt hãy làm trong bí mật, đừng để người khác biết."

"Tiêu môn chủ yên tâm, ta biết phải làm thế nào."

.....

Ba ngày sau, sau khi chỉ đạo cho một đám học viên kết thúc, Tiêu Long cùng Viêm Môn mấy người hồi lại Viêm Môn.

Tiêu Long trong phòng.

"Phu Quân, ta phải trở lại Tông Môn." Vân Vận đi tới Tiêu Long bên cạnh nói.

"Xảy ra chuyện gì sao?" Tiêu Long hỏi.

"Ta nghe sư phụ nói, có một cái thần bí thế lực gọi là Hồn Điện xuất hiện ở Gia Mã Đế Quốc, bọn hần giống như là có âm mưu." Vân Vận lo lắng nói.

Bởi vì Tiêu Long can thiệp, Vân Sơn đã sớm đột phá Đấu Tông cũng không có cùng Hồn Điện có cái gì tiếp xúc, cho Hồn Điện cũng không có nhanh như vậy liền nhúng tay vào Gia Mã Đế Quốc sự việc.

Bất quá Vân Sơn mặc dù là một cái nhị tinh đấu tông, nhưng tại cường đại mà thần bí Hồn Điện trước mắt cũng không thể gây nên cái gì sóng to gió lớn. Nhưng hần vẫn thấy không yên tâm cho nên mới để cho Vân Vận trở về.

Tiếp nhận Như Ý một bộ phận truyền thừa, Vân Vận tu vi tăng lên rất nhanh, hiện tại đã là ngũ tinh Đấu Tông, xem như là có thể bảo vệ bản thân an toàn.

"Vậy người mau quay về, còn có thứ này giao cho người."

Nói xong, Tiêu Long lấy ra ròng đen mắt đỏ thẻ bài đưa cho Vân Vận.

"Đây là gì?" tiếp nhận lấy ròng đen mắt đỏ thẻ bài, Vân Vận nghi hoặc nói.

Bên trong tám thẻ này là một đầu nhìn qua vô cùng bá khí long tộc ma thú, bất quá nó có tác dụng gì sao?

"Nếu gặp nguy hiểm, người có thể hiện tế hai sinh vật sống làm vật tế để triệu hồi bên trong tám thẻ này ròng đen mắt đỏ ra ngoài tác chiến. Vật sống cũng không nhất thiết là nhân loại, ma thú hay là bình thường sinh vật cũng có thể." Tiêu Long nhẹ giọng giải thích.

"Cám ơn người, Phu Quân." nhận lấy ròng đen mắt đỏ thẻ bài, Vân Vận cảm kích nói.

"Đều gọi ta là Phu Quân rồi, còn khách khí cái gì? " vuốt nhẹ Vân Vân xinh đẹp gương mặt, Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy gương mặt Vân Vân hơi đỏ lên.

Thấy vậy Tiêu Long không nhịn được, cúi đầu xuống tham lam chiếm lấy Vân Vân môi thơm.

Vân Vân gương mặt xinh đẹp hiện lên ngượng ngùng đỏ ửng, hai cánh tay chậm rãi ôm lấy Tiêu Long.

Đem cửa phòng đóng lại, Tiêu Long đem Vân Vân ném lên giường, có tiết tấu ngượng ngùng chương nhạc vang lên trong phòng, xuân quang nở rộ.

Đây xem như là trước khi tách ra triển miên một lần.

.....

Qua ngày hôm sau, Vân Vân quay trở về Vân Lam Tông.

Một tháng yên bình lại tiếp tục trôi qua.

Sử dụng Đấu Tôn Đan, Tiêu Long tu vi tăng lên thất tinh đấu tôn, Tuyết Nữ tu vi tăng lên tam tinh Đấu Tôn.

Có Vấn Lạc Tâm Viêm, Tiêu Long cũng không cần tu luyện, cho nên hắn đem tâm tư đều đặt ở luyện đan bên trong.

Trong thời gian này Tiểu Y Tiên cũng tiến hành bế quan để thử xem có thể hay không ngưng tụ độc đan. Nếu thành công nàng liền trở thành một danh Đấu Tôn.

" Cũng nên trở về rồi. " Tiêu Long lẩm bẩm một tiếng.

" Ngươi muốn trở về Tiêu Gia sao, Phu Quân? " Tuyết Nữ hỏi.

" Ừm, đã đi hơn một năm, cũng nên trở về. " Tiêu Long gật đầu, đồng thời trong đầu không khỏi nhớ đến một cái giống như thanh liên thiếu nữ thân ảnh.

Cũng không biết nàng bây giờ thế nào?

" Lần này ngươi cùng ta đi về. " Tiêu Long nhìn Tuyết Nữ cười nói.

" Chỉ hai chúng ta thôi sao? " Tuyết Nữ cười nói.

" Tất nhiên là không, mang theo Lam Nguyệt, Nguyệt Mị cùng Lục Man nữa. " Tiêu Long nói.

" Theo ý của ngươi, Phu Quân. Bất quá... "

" Có chuyện gì sao? " Tiêu Long nghi hoặc nói.

" Phu Quân, ngươi giống như là chưa giúp Nội Viện tìm kiếm một cái khác ấu sinh Vấn Lạc Tâm Viêm. " Tuyết Nữ cười cười nói.

"..."

Tiêu Long không khỏi vỗ trán, hắn thật đúng là quên đi chuyện này.

Trước khi trở về Tiêu Gia, hắn cũng nên đem chuyện này giải quyết xong. Bên dưới Thiên Phần Luyện Khí Tháp ngoại trừ Ấu Sinh Dị Hòa ra thì còn có linh hồn của Thiên Hòa Tôn Giả.

Nếu thuận lợi, Viêm Môn sẽ có thêm một cái Đấu Tôn cường giả tọa trấn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Đáy tháp

Già Nam Học Viện Nội Viện, bên trong Tô Thiên văn phòng.

" Dưới đáy tháp thật sự còn có có Dị Hòa? "

Tô Thiên nghe thấy Tiêu Long lời nói liền tròn mắt há mồm, không khỏi kích động đứng dậy.

Đối với thế giới ở đây thấp Tô Thiên cũng đã từng có tiếp xúc. Nơi đó dường như không có sự sống, chỉ có nham thạch nóng chảy không ngừng chảy xuôi. Thậm chí ngay cả năng lượng ở đây cũng vô cùng cuồng bạo, loại địa phương tuyệt cảnh này người bình thường còn tránh không kịp, ai lại nghĩ đến nơi đó còn có dị hỏa đâu, Tô Thiên không khỏi có chút thất thố.

"Không sai được, đây là Vãn Lạc Tâm Viêm nói cho ta biết." Tiêu Long cười nói.

"Cho nên ngươi muốn đi xuống dưới đáy tháp tìm kiếm." Tô Thiên nghe hắn nói như vậy liền đoán được Tiêu Long muốn làm gì.

"Dù sao cũng đã hứa sẽ cho nội viện tìm kiếm dị hỏa, nếu không làm sẽ rất không tốt, ta không phải là người hay nuốt lời." Tiêu Long nói.

"Đi theo ta, để ta dẫn ngươi đến tháp."

Nói xong, Tô Thiên liền từ ghế dựa ngồi dậy sau đó bước ra ngoài thư phòng, Tiêu Long cũng theo sát mà đi.

Tô Thiên cũng biết Tiêu Long thực lực cho nên cũng không có lo lắng gì.

Ra khỏi thư phòng, hai người chậm rãi rời khỏi trường lão viện, đi trong nội viện một lúc lâu sau đó tiến nhập Thiên Phần Luyện Khí Tháp.

Thiên Phần Luyện Khí Tháp đã mất đi Vãn Lạc Tâm Viêm nên cũng không có quá nhiều người. Cả không gian rất lớn cũng chỉ có vài nhân ảnh. Lúc này tu luyện ở đây cũng chỉ là một số người thích u tĩnh tu luyện, hơn nữa ở đây năng lượng hỏa thuộc tính cũng nồng đậm hơn bên ngoài rất nhiều vì dù gì dưới nền đất dung nham vẫn không ngừng chảy.

Mặc dù bị ngăn cách hàng trăm trượng thổ địa nhưng vẫn có một chút thẩm thấu mà qua, bởi vậy trong Thiên Phần Luyện Khí tháp đối với không ít đệ tử tu luyện hỏa thuộc tính mà nói cũng là một nơi không tệ.

Hai người vẫn không dừng lại một tầng nào, chỉ nhìn thoáng qua các tầng và tiếp tục đi xuống đáy tháp.

Không có người ngăn trở, chỉ sau 10 phút hai người cũng đi đến tầng cuối cùng của Thiên Phần Luyện Khí Tháp. Bởi vì Tiêu Long đã thu phục được Vãn Lạc Tâm Viêm khiến phòng ngự cũng không nghiêm mật như trước kia, tuy nhiên cũng chưa từng mở ra lần nào, vẫn phong tỏa cho tới bây giờ.

Tô Thiên mở ra cửa sắt, chậm chậm đẩy ra cánh cửa sắt nặng nề, trong khi cánh cửa mang tiếng trầm đục mở ra thì một luồng khí tức nóng bỏng như bị phong ấn vô số năm qua chen chúc thối ra.

Khẽ giơ tay trước mặt, Tô Thiên cười khổ nói: "Chỉ là năng lượng ở bên ngoài đã nóng cháy như thế, không thể tưởng tượng ở trong thế giới nham thạch còn kinh khủng tới bậc nào."

"Có thể sinh ra Dị Hỏa, tự nhiên là không đơn giản hoàn cảnh." Tiêu Long nói.

"Ngươi nói không sai." nghe Tiêu Long nói vậy, Tô Thiên thì thầm một tiếng sau đó chậm rãi đi vào không gian vô cùng rộng rãi của tầng cuối cùng Thiên Phần Luyện Khí tháp.

Tiêu Long cũng chậm rãi đi vào, tầng cuối này không có đèn, chỉ thấy một màu đỏ đậm hình thành một đạo ánh sáng chùng mui từ động khẩu không ngừng tỏa ra khiến không gian trong này sáng lên không ít.

Hai người chậm chậm đi bộ thẳng hướng trung tâm động sâu, mà khoảng cách càng gần, không khí xung quanh lại càng thêm nóng cháy, mà ẩn chứa trong đó hỏa thuộc tính thì từ tĩnh thuần dần chuyển thành cuồng bạo.

Khi hai người dừng trước động khẩu, nóng cháy cuồng bạo khiến Tô Thiên có hơi chút cảm giác bị bỏng. Hắn tu hành vốn không phải hỏa thuộc tính công pháp nên năng lượng đơn độc nồng đậm như vậy dĩ nhiên khiến Tô Thiên có cảm giác không thoải mái.

Đứng ở động khẩu, Tiêu Long dùng sức hít sâu một hơi, nhất thời một luồng năng lượng nóng cháy liền theo hơi thở tiến vào cơ thể khiến thân thể Tiêu Long nóng hơn một ít.

"Nơi này quả thật là một nơi hoàn mỹ cho người tu luyện hỏa thuộc tính công pháp." Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Đạp vào mặt hắn là một phiến đỏ đậm, khí tức nóng bỏng không ngừng từ đó phun ra tựa như một ngọn núi lửa. Từ động khẩu tới thế giới nham thạch nóng chảy vẫn còn một khoảng cách nhưng nóng cháy khí tức tựa như cổ họng tâm không hề ít chút nào.

Hắn cảm giác được trong người Vãn Lạc Tâm Viêm bỗng hoạt bát hơn trước.

"Đi sớm về sớm." Tô Thiên nhìn hắn cười cười nói.

"Ừm." Tiêu Long gật đầu.

"Ngươi cứ ở chỗ này chậm rãi tìm dị hỏa, ta sẽ thay ngươi thông báo cho Viêm Môn. Nơi này ta sẽ phái thêm một vài tên trường lão tu hành Hỏa Thuộc tính công pháp, nếu có gì biến cố bọn họ sẽ biết được trước tiên."

"Đa tạ đại trưởng lão."

"Không cần với ta khách khí như vậy. Hiện tại ngươi xuống đó trước thử xem, ta sẽ canh gác cho ngươi trước nếu có xuất hiện cái gì ngoài ý muốn liền phát tín hiệu, ta sẽ đi xuống cứu ngươi." Tô Thiên phát tay nói.

Tiêu Long liền gật đầu, ánh mắt nhìn về động sau không thấy cuối, không chần chờ thở ra một hơi, thân hình vừa động trực tiếp nhảy vào.

Ngay tại khoảnh khắc Tiêu Long nhảy vào động sâu, một đạo âm thanh kinh dị từ trong nham tương truyền tới, bởi vì trước lúc đó hắn tựa như cảm giác, ở dưới sâu bên trong có một tiếng gọi nhàn nhạt vang lên.

Trong cuồng phong nóng cháy gào thét bên tai, thân ảnh của Tiêu Long vẫn linh hoạt, không ngừng phóng xuống. Thân thể càng tiếp cận thể giới nham tương sâu trong lòng đất, không khí để hô hấp càng trở nên nóng rực.

Hỏa diễm kim sắc lạng lẽ xuất ra từ trong cơ thể Tiêu Long, ngăn cách thân thể và ngoại giới. Nhìn xuống bên dưới được bao phủ bởi một màu đỏ thẫm, hắn hít nhẹ một hơi, ánh mắt trở nên cảnh trọng.

Loại địa phương như thế này có không ít nguy hiểm, không phải là nơi dễ du ngoạn, cẩn thận một chút cũng không thừa. Trước đó, tâm linh của hắn cảm giác được có một sự triệu hoán mỏng manh, như có như không, xuất hiện trong chớp mắt rồi lại tán đi trong hư không.

Hắn cũng biết rõ cảm giác này là gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 168: Ấu sinh vẫn lạc tâm viêm

Tại cái này dung nham thể giới bên trong, không chỉ là tồn tại Di Hỏa cùng linh hồn của Thiên Hóa Tôn Giả mà còn tồn tại Đá Xà Cỗ Đế Động Phủ.

Đá Xà Cỗ Đế vốn là Di Hỏa, xây dựng động phủ ở chỗ này cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

Sau một thời gian giằng co với nhiệt độ nóng cháy này, tầm nhìn của Tiêu Long đột nhiên trở nên thoáng đãng.

Trước mặt hắn chợt hiện ra một thể giới nham tương trải dài không thấy điểm tận cùng, từng đám bọt khí khổng lồ trào ra, phình to, rồi cuối cùng nổ tung thành những đám khói trắng bay lên cao. Bên trong loại khói trắng này ẩn chứa một loại kịch độc, nếu hít phải cũng tạo thành phiền toái không nhỏ.

Biển nham tương tĩnh mịch, hơn nữa cũng không có dấu hiệu của sự sống, chỉ có âm thanh bạo liệt do bọt khí nham tương nổ mạnh phát ra quanh quẩn. Nham tương ở nơi này có chút sền sệt dính dính, nên cũng khó thấy được hoa lửa tóe ra. Tất cả những điều này làm cho nơi đây có chút tĩnh mịch, gây cho con người một cảm giác áp lực nặng nề.

Ánh mắt Tiêu Long nhìn chăm chăm vào hải vực nham tương không có điểm cuối. Kim sắc hỏa diễm một lần nữa bao phủ toàn thân, thân hình của hắn phóng đi.

Tựa như kinh ngư nhập hải, xuyên qua nham tương nóng cháy đặc quánh mà tới, phát ra một đóa hoa hỏa diễm vô tung vô ảnh có tác dụng như trình sát dò đường.

Theo hắn càng đi xuống sâu, Vẫn Lạc Tâm Viêm trong người càng thêm phản ứng mạnh.

Dù nơi này vẫn là một phiên hải vực nham tương đỏ thẫm nóng chảy như cũ, không nhìn ra điểm cuối.

Tiêu Long bay đến một chỗ nham tương màu sắc đã có vẻ như nhạt hơn một chút, lộ ra một phiến nham thạch ngăm đen, làm cho người ta vĩnh viễn không biết cuối cùng trên nền đất này tồn tại những gì.

Ngay lúc này Vẫn Lạc Tâm Viêm trong người Tiêu Long phóng ra một đoàn hỏa diễm, sau đó hiển thành một đạo hỏa nhuận đột nhiên đâm xuống.

Đạo hỏa nhuận này tựa như ngọn đèn soi đường chiếu xạ vào một địa phương đầy nham tương nóng chảy cách đó không xa. Một màn thần kỳ chợt xuất hiện. Chỉ thấy phiến nham thạch đen nhánh cứ nhiên lại bị đột ngột nâng lên, sau đó tán ra hào quang sáng rực, nham tương nóng chảy như lốc xoáy trào ra từ bên trong.

Một đạo quang đồ trong suốt rực rỡ kia đã phóng xuất từ bên trong nham thạch ra ngoài.

Bên trong vầng hào quang rực rỡ kia cũng không có vật gì khác ngoại trừ một bộ hài cốt đã trở thành một bộ xương trắng. Phía trên hài cốt tỏa ra ánh huỳnh quang nhàn nhạt, một ngọn lửa đang phiêu phù bên trên khối hài cốt. Ngọn lửa này toàn bộ trong suốt, tựa như vật vô hình, đối với người khác có

lẽ thật sự xa lạ, nhưng với Tiêu Long lại hoàn toàn quen thuộc dị thường.

Bởi vì đoàn hòa điểm này lại chính là Văn Lạc Tâm Viêm!

Chỉ cần liếc mắt là hẳn liền nhận ra hòa điểm bên trong vầng hào quang tuyệt không có tâm hỏa mà lại là Văn Lạc Tâm Viêm chân chính. Như vậy, nói cách khác, Văn Lạc Tâm Viêm xuất hiện trước mặt Tiêu Long lúc này lại chính là một loại Văn Lạc Tâm Viêm hoàn toàn khác?

" Cuối cùng cũng tìm được, ấu sinh Văn Lạc Tâm Viêm cùng Thiên Hòa Tôn Giả hài cốt. " Tiêu Long thần sắc vui mừng tiến tới hài cốt vị trí.

Khi thân hình Tiêu Long đột phá qua tầng ánh sáng trong suốt kia, hẳn rõ ràng cảm nhận được một cỗ dao động khác thường lướt nhanh trên thân thể kia, mà cỗ dao động này ngay khi tiếp xúc với Văn Lạc Tâm Viêm trên thân thể, nhanh chóng lặng lẽ tán đi, thân thể của Tiêu Long cũng thuận lợi tiến vào bên trong.

Lúc xuyên quang tráo kia, ánh sáng màu đỏ thắm tràn ngập nhanh chóng tán đi, thay vào đó là màu trắng nhàn nhạt của một cơn mưa lát phát, Tiêu Long ổn định thân hình, ánh mắt cẩn thận lướt qua chung quanh, cuối cùng dừng ở vị trí trung ương nơi hài cốt thần bí đang lơ lửng ở phía trên.

" Kia chính là ấu sinh Văn Lạc Tâm Viêm a. "

Ánh mắt sau khi quan sát hài cốt thần bí một hồi, tầm mắt Tiêu Long nhìn không được nhìn về phía trên bộ hài cốt, đó là một đóa hoa điểm vô hình, cũng chính là Tiêu Long mục đích lần này một trong.

Dị Hóa thành hình tương đối khó khăn, cần có vô số năm tháng tích lũy, mà đóa hoa này tụ tập cũng không có nhiều chỉ hỏa vô hình, sợ rằng tồn tại thời gian cũng không quá ngắn, chẳng qua không thể biết rằng, tại sao ở cùng một chỗ, có thể xuất hiện được hai loại Dị Hóa, Tiêu Long thật đúng là lần đầu được chứng kiến.

Ấu sinh thể Văn Lạc Tâm Viêm này đối với hắn mặc dù cũng có tác dụng nhưng lại không quá lớn, nhưng đối với nội viện mà nói, tác dụng tuyệt đối là một loại hạnh phúc trời ban, chỉ cần có vật này, như vậy Phần Thiên Luyện Khí Tháp chính thức có thể một lần nữa được mở ra, hơn nữa hiệu quả, so sánh với đi vắng cũng không yếu bớt quá bao nhiêu, chỉ cần có cường giả liên tục chuyển vận năng lượng hoặc đấu khí, như vậy có thể lần nữa làm cho Phần Thiên Luyện Khí tháp được kích hoạt.

Hơn nữa, như vậy không chỉ làm cho nội viện được lợi, đóa hoa ấu sinh Văn Lạc Tâm Viêm này, cũng có thể từng bước tiến hóa, đòi một thời gian, nhất định sẽ tiến hóa lên thành Văn Lạc Tâm Viêm kỳ thành thực. Hơn nữa, với loại Dị Hóa được bồi dưỡng từ lúc nhỏ, sau này việc thuần phục cũng sẽ dễ dàng hơn nhiều, sẽ không xuất hiện tình trạng như Văn Lạc Tâm Viêm kỳ thành thực kia phản nghịch, nói không chừng chỉ sau trăm năm, Văn Lạc Tâm Viêm tiến hóa thuận lợi, có thể là trợ lực cho nội viện.

Dù sao Dị Hóa, sớm muộn tiến hóa đều sinh ra linh trí của mình, đến lúc đó cũng với người bình thường không hề có chênh lệch, mà đến lúc đó, tất nhiên sẽ đem nó ra thức gục, để nó lấy nội viện làm nhà, tiến tới thù hận, kể từ đó, nội viện sẽ có người thù hận ngoại tộc địa cấp?

Ngay lúc này một tia ánh sáng màu trắng đột nhiên từ bên trong hài cốt phát ra, luồng ánh sáng trắng trước mặt chuyển động chậm chạp, cuối cùng hóa thành một bóng thân già nua, phẳng phát như lão nhân đắc đạo.

Một bóng người toàn thân mặc y phục màu trắng, bộ râu trắng như cước, khuôn mặt già nua, trong hai mắt lộ ra ánh nhìn bình thản một cách thần nhiên.

" Văn Lạc Tâm Viêm? Không nghĩ tới, nó đã bị thu phục rồi..." Bóng người hư ảo, liếc nhìn Tiêu Long, chợt nói chậm rãi, cùng với một nghi thức chuẩn mực, giọng nói có vị đặc ý.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 169: Ngũ luân ly hỏa pháp

" Lần đầu gặp mặt, Thiên Hòa Tôn Giả. " Tiêu Long nhìn Thiên Hòa Tôn Giả cười nói.

" Ngươi biết ta? " Thiên Hòa Tôn Giả thần sắc hơi kinh ngạc nói.

" Có thể khiến cho Văn Lạc Tâm Viêm xuất hiện phản ứng như vậy, cũng chỉ có thể là nó trước chủ nhân, năm đó nổi danh mạnh mẽ khổng hỏa thuật Thiên Hòa Tôn Giả - Diệu Thiên Hòa." Tiêu Long cười nói.

" Ngươi đoán không sai, trước khi chết, ta đã phóng thích cho nó tự do. Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không đoạt mất Văn Lạc Tâm Viêm của ngươi, nghiêm chỉnh mà nói, ta sớm đã làm một người chết, linh hồn tồn tại dưới đây nhiều năm như vậy, cũng sớm bị tiêu tán gần như không còn. " Diệu Thiên Hòa mỉm cười thần nhiên nói.

Sau đó Diệu Thiên Hòa phát tay áo, ánh mắt liếc nhìn Tiêu Long một cái, chợt chỉ vào ấu thể hỏa diễm, thần nhiên nói: " Có phải người đối với đóa Văn

Lạc Tâm Viêm này có chút hứng thú hay không? "

" Không sai, ta thật là muốn đóa ấu sinh vẫn lạc tâm viêm này, thứ này có thể giúp ích cho Già Nam Học Viện. " Tiêu Long gật đầu.

" Người đứng là thằng thần a. "

Nói xong, ánh mắt Diệu Thiên Hòa có chút hoài niệm, nhìn ấu thể đóa Vẫn Lạc Tâm Viêm kia, chậm rãi nói: " Năm đó ta tìm tới chỗ này, phát hiện ra tung tích của Vẫn Lạc Tâm Viêm, sau khi hao tổn khoảng thời gian mấy năm, mới may mắn đem nó thu phục. Khi ta thu phục được đóa Vẫn Lạc Tâm Viêm kia, cũng chính là đóa đang tồn tại trong cơ thể của người."

" Năm đó, ý vào mấy phần bản lĩnh, tương thiên hạ có thể để lại tự do, vì vậy, sau khi thu phục được đóa Vẫn Lạc Tâm Viêm, nhưng vẫn chưa rời đi, ngược lại tò mò xâm nhập vào trong thể giới nham tương."

" Sau khi thâm nhập vào trong thể giới nham tương, một lần nữa ta phát hiện ra mầm mống một đóa Vẫn Lạc Tâm Viêm nữa, phát hiện này làm cho ta vô cùng sung sướng. Vì vậy mới xuất hiện lòng tham đem mầm mống dị hỏa Vẫn Lạc Tâm Viêm này thu lấy. Kết quả, hai dị hỏa tồn tại trong thể nội, không thể nào dung hợp một cách hoàn mỹ được, ngược lại bài xích lẫn nhau giống như kẻ thù. Trận chiến giữa hai dị hỏa kia, làm cho bản thân ta bị trọng thương, ngay thời khắc như vậy, ta bị tập kích."

Tiêu Long cũng biết Diệu Thiên Hòa nói đến tập kích hẳn người là ai, chính là tồn tại trong thể giới nham tương này sinh vật.

Mặc dù Tiêu Long chưa gặp qua, nhưng đợi sau khi xong việc ở chỗ này sẽ đi tìm bọn hắn.

Nham tương sinh vật trong cơ thể có tồn tại một khối năng lượng rất thích hợp cho người tu luyện hỏa thuộc tính công pháp. Có cơ hội, tất nhiên phải vơ vét một phen.

Sinh vật trong nham tương thể giới này mạnh nhất cũng là đấu tôn, năm đó khi Diệu Thiên Hòa cũng bởi vì đụng phải một cái đấu tôn trong lúc có hai loại dị hỏa đang đấu đá nhau trong thân thể, cho nên mới vẫn lạc ở chỗ này.

" Tiểu huynh đệ, chúng ta làm giao dịch đi. " Diệu Thiên Hòa đột nhiên nói.

Tới rồi tới rồi!

" Mời nói. " Tiêu Long nhàn nhạt đáp.

" Ta xem hỏa khí bên trong cơ thể người tràn đầy, mà trong ngọn lửa mang theo cường đại mộc khí thanh đạm, vậy người hẳn phải là một Luyện được sư a? Hơn nữa người có thể thu phục được Vẫn Lạc Tâm Viêm, sợ rằng cấp bậc thuật chế thuốc càng không thấp? "

Diệu Thiên Hòa mỉm cười nói.

" Không hổ là cường giả Đấu Tôn, chỉ còn lại một tia linh hồn, ánh mắt vẫn còn rất sắc bén." Trong lòng Tiêu Long thầm khen một tiếng, trên mặt khẽ gật đầu.

" Người đã là Luyện được sư, nói vậy hẳn người có thể chế thuốc để chữa trị cho linh hồn sao? " Diệu Thiên Hòa khẽ cười nói.

" Ta không chỉ có thể khôi phục linh hồn, mà còn có thể giúp người sống lại, bất quá ta muốn một chút lợi tức. " Tiêu Long một bộ như gian thương cười nói.

" Tiểu tử, người đừng quá tham lam, có một đóa ấu sinh cùng thành thực hai đóa vẫn lạc tâm viêm còn chưa đủ hay sao, còn muốn thêm. " Diệu Thiên Hòa khóe miệng co giật nói.

" Cái này người nói sai rồi, bất kể là vẫn lạc tâm viêm đều đã là vật vô chủ, ta thu phục bọn chúng là chuyện thiên kinh địa nghĩa. Vói lại, có thể giúp người sống lại luyện được sư trên đời này cũng không nhiều, giúp người sống lại cũng không phải là việc đơn giản. " Tiêu Long cười hắc hắc.

" Xem như ta sợ người rồi, tiểu tử tham lam. "

Diệu Thiên Hòa bất đắc dĩ chậm rãi nói một tiếng.

Không có cách, sống lại đối với hắn tới nói thật sự là quá hấp dẫn.

Sau đó tay khẽ vẫy, từ trong đồng xương trắng, một khỏa nạp giới màu trắng như tuyết bay lên, rơi vào trong tay, ngón tay cong lại búng ra, một quyền trực màu trắng nhạt liền hiện ra ngay trước mặt. Trên quyền trực, có vẽ vô số thú vật chim bay, toàn thân tướng mạo màu hóa điểm.

" Đây là đấu kỹ thành danh của lão phu năm đó, Ngũ Hòa Luân Ly Pháp, ha ha, nói đây là đấu kỹ có ý đúng mà cũng có chút không đúng, phải nói là Khổng Hòa Pháp Quyết thì chính xác hơn."

Thiên Hòa tôn giả ném quyền trực kia cho Tiêu Long nói: " Chỉ cần người có thể giúp cho lão phu sống lại, như vậy, vật này liền thuộc về người, nếu như người hoài nghi thành ý của ta, trước tiên có thể giữ lấy quyền trực, đợi đến khi đã không còn vấn đề gì, người lại giúp ta chữa trị linh hồn cũng không muộn."

Vô cùng cẩn thận nhận lấy quyển trục, Tiêu Long cẩn thận từ từ mở ra.

"Ngũ Hôa Luân Ly Pháp! Không Hôa Pháp Quyết, pháp quyết chia làm ngũ trọng, lấy hình thú mà biện giải, sói, báo, sư tử, hổ, thường luồng. Mỗi một trọng đều có hỏa linh cho riêng mình, pháp quyết đại thành, ngũ thú tề tụ, nhưng có thể tạo thành Ngũ Luân Ly Hỏa Trận, có uy năng Phần Thiên lớn lao."

Sau khi chậm rãi đọc lướt qua một chút giới thiệu đơn giản, ánh mắt Tiêu Long chợt dừng lại ở hàng chữ nhỏ cuối cùng ở phía trên.

"Nếu có thể hội tụ ngũ thú, có bí quyết phương pháp chứa đựng được dị hỏa, uy lực có thể so với đấu kỹ Thiên giai."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170: Trong dung nham sinh vật

Không Hôa Pháp Quyết, đích thực là hần chưa bao giờ tu hành qua, thường ngày thủ pháp không chế dị hỏa có chút đơn giản, Ngũ Hôa Luân Ly Pháp này, đối với hần rất thích hợp, hiện tại hần đang có năm loại dị hỏa, phù hợp yêu cầu của pháp quyết này.

Tiêu Long đem quyển trục thu cất, nhìn Diệu Thiên Hôa chậm rãi nói.

"Ta có thể trợ giúp lão tiên sinh chữa trị linh hồn cùng sống lại, nhưng ta hy vọng lão tiên sinh có thể đáp ứng ta thêm một điều kiện nữa."

Nghe được lời nói của Tiêu Long!, Thiên Hôa Tôn Giả liền ngăn người ra, chợt khẽ mỉm cười, rồi nói: "Nói ta nghe một chút! "

Ánh mắt Tiêu Long chăm chú nhìn chăm chăm Diệu Thiên Hôa, nhẹ giọng nói: "Ta hi vọng rằng, nếu như là người sau khi khôi phục lại toàn thịnh thời kỳ lúc, có thể gia nhập vào Viêm Môn của ta. "

"Gia nhập vào thế lực của người?" Nghe hần nói vậy, Diệu Thiên Hôa đầu tiên là ngăn người, trên mặt chợt hiện lên thâm ý nụ cười, rồi nói: "Tiểu tử, người không muốn ăn thiệt, lại muốn cho ta gia nhập vào thế lực của người? Rất có can đảm! Người phải biết rằng, Đấu Tôn cường giả, cũng không phải là rau cải mà người bình thường có thể mời được."

"Đấu Tôn mà thôi, ta bây giờ cũng là Đấu Tôn. "

Nói xong, Tiêu Long đem trên người khí thể thả ra.

Cảm nhận được Tiêu Long trên người cổ kia thuộc về Đấu Tôn khí thể không khỏi ngăn người, rồi kinh ngạc.

"Tiểu tử, người năm nay bao nhiêu tuổi?" Diệu Thiên Hôa mí mắt co giật hỏi.

"Ta năm nay hai mươi. "

"Hai mươi tuổi. "

Diệu Thiên Hôa thật không biết phải nói gì hơn.

Hai mươi tuổi Đấu Tôn, hơn nữa từ trên người khí thể hần cũng có thể thấy được Tiêu Long thực lực phải cao hơn hần.

Tiểu tử này rốt cuộc là làm sao tu luyện, hai mươi tuổi liền thành Đấu Tôn, cho dù là những cái kia tại trung châu tuyệt thế thiên kiêu cũng không thể cùng hần so sánh đi. Diệu Thiên Hôa cảm giác mình giống như là sống uống.

"Diệu Thiên Hôa tiền bối, nếu như người chịu gia nhập Viêm Môn, ngoại trừ cho người một thân thể mới, ta còn có thể cho người luyện chế một viên Đấu Tôn đan. " Tiêu Long tiếp tục quảng ra mời thom.

"Đấu Tôn Đan, bát phẩm đan dược, người là bát phẩm luyện dược sư?" Diệu Thiên Hôa kinh ngạc đến mức tròn mắt há hốc mồm nhìn Tiêu Long.

Hai mươi tuổi Đấu Tôn, bát phẩm luyện dược sư, cái này đã không thể dùng thiên tài để hình dung rồi đi.

"Ta đồng ý, mong rằng ta không có nhìn lầm người." Diệu Thiên Hôa nhìn thật sâu Tiêu Long một cái, sau đó gật đầu nói.

Ném đi trong tay đóa hoa Vãn Lạc Tâm Viêm đang trôi lơ lửng ở trong tay, hướng về phía Tiêu Long bay qua.

Cẩn thận bắt lấy đóa hoa Vãn Lạc Tâm Viêm. Lúc chạm vào, Tiêu Long có thể cảm nhận được tiểu gia hỏa này bây giờ rất yếu ớt, nhanh chóng từ trong

giới chỉ lấy ra Tụ Hỏa Hồ (bình thu lửa), sau đó nhẹ nhàng đem nó bỏ vào.

Vẫn Lạc Tâm Viêm rơi vào trong Tụ Hỏa Hồ (bình thu lửa), mờ mờ hơi nóng lượn lờ bay lên, Tiêu Long có thể cảm giác được rõ ràng, một cổ dao động vô hình, đang lặng lẽ khuếch tán ra. Hắn đối với Vẫn Lạc Tâm Viêm hiểu biết rất rõ, đương nhiên là biết cổ dao động vô hình này chính là Thiên Phần Luyện Khí thấp vật cần có.

Giải quyết xong phiên toái Nội viện, Tiêu Long cũng như trút được gánh nặng, thở ra một hơi dài.

Diệu Thiên Hóa cầm trong tay chiếc giới chỉ màu tuyết trắng, sau đó nhìn về đồng hài cốt thờ dài mà nói: "Phiên người cũng đem đồng xương này thu lại, dù sao cũng là hài cốt Đầu Tôn cường giả sẽ có một ít tác dụng đặc thù gì đó."

Đối với điểm yếu cầu này của Diệu Thiên Hóa, Tiêu Long tự nhiên là sẽ không từ chối, liền đem toàn bộ đồng hài cốt thu vào trong giới chỉ.

Sau đó giới chỉ màu trắng trong tay chính là tự động đeo lên Tiêu Long ngón tay, mà thân hình mơ hồ của Diệu Thiên Hóa cũng là nhanh chóng ẩn vào bên trong.

Đã xong việc Tiêu Long đi ra khỏi màn sáng.

Màn hào quang mới vừa xuất ra, Tiêu Long chân đạp một phát, thân hình như là hóa thành một đạo bóng xanh, sau đó nhanh như tia chớp bắn đi.

Sống tại cái này dung nham thể giới người thần lẫn có thể cảm ứng được dung nham bên trong lưu động, Tiêu Long hy vọng trên đường trở về có thể nhìn thấy một vài người đề tiện tay diệt sát lấy hỏa châu trong người bọn hắn mang về.

Tiêu Long vận khí cũng không quá tệ.

Tại hán tâm mắt bên trong, cách vị trí hán đứng hơn mười thước, ba đạo thân ảnh hồng sắc đang du đãng trong nham thạch nóng chảy, cả thân ảnh cả vật thể đều đỏ đậm, cùng với màu sắc nham thạch nóng chảy xung quanh giống nhau, nếu không cẩn thận chỉ sợ cũng khó quan sát được.

Hơn nữa, trên thân thể sinh vật đỏ đậm kia, vảy đỏ che kín toàn thân, dài ước chừng nửa trượng, cái đuôi màu đỏ hơi vẩy động. Sinh vật màu đỏ cũng đứng thẳng trên hai chân, chẳng qua hai chân này lại to lớn dị thường, mà đầu của nó cũng tròn vo, đầy những vảy nhỏ xíu che kín, đôi đồng tử bé xíu, mơ hồ có thể thấy được vẻ hung ác lộ ra, một cái miệng khá lớn hơi hơi ngoác ra, lộ ra chi chít răng nhọn hoắt.

Thứ này nhìn toàn bộ bộ dáng thoát trông như một loại Tích Dịch (thần lẫn) có thể đứng thẳng.

" Chít chít! "

Ngay lúc hai mắt Tiêu Long đang nhìn chăm chăm vào sinh vật dung nham thì nó cũng hung ác quan sát hắn. Mà khi song phương đối mắt chỉ một sát na, sinh vật dung nham kia đột nhiên nổi hung, trong miệng vang lên từng tiếng kêu chói tai, sau đó vung mạnh cái đuôi, thủ trào sắc bén trực tiếp xé toạc dung nham nóng chảy, hướng thẳng về phía Tiêu Long mạnh mẽ lao tới.

" Muốn chết! "

Nhìn sinh vật dung nham lại lần nữa vọt lên, ánh mắt Tiêu Long đã lóe lên một tia lạnh lẽo, tay áo vung mạnh, một luồng kim sắc đầu khí, mỏng như sợi tơ từ trong bàn tay bắn ra, sau đó mạnh mẽ nện lên người sinh vật dung nham đang lao tới.

Lực đạo vô cùng mạnh mẽ, đem sinh vật này đánh văng ngược ra sau hơn mười thước thân, thân thể chảy ra máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 171: Rời khỏi dung nham thể giới

" Chít chít!! "

Nhìn xem đồng bạn bị giết, trong mắt mấy cái sinh vật dung nham nhất thời đỏ rực, mang đầy hơi thở cuồng bạo, cái mồm chi chít răng nhọn kia kêu lên một tiếng, dung nham xung quanh nhất thời chảy xuống nén chặt lại trước mặt nó, cuối cùng hóa thành một quả cầu dung nham nóng bỏng, giống như một quả đạn pháo, dữ dội bắn thẳng đến Tiêu Long.

"Hừ!" Nhìn thấy đám này dây dưa không chết không thôi, trong lòng Tiêu Long cũng nổi lên một cổ sát ý.

Hỏa Phượng Kiếm xuất hiện trong tay, hướng về phía đám kia tích dịch nhân chém ra một kiếm.

Kim sắc hoành diễm tạo thành trăm kích cắt ngang không gian, tạo thành một trận nổ tung trong không gian, đem mấy cái hỏa diễm tích dịch nhân

cho thôn phệ vào bên trong.

Đợi đến khi công kích tán đi, xuất hiện tại dòng dung nham bên trong là mấy quả xích hồng châu thể, chớp lóe ra hào quang nóng cháy.

Bên trong quả châu thể này, ẩn chứa một loại năng lượng thuộc tính Hỏa có chút cuồng bạo, so với năng lượng thể giới nham thạch nóng chảy này năng lượng càng thêm tinh thuần hơn một ít, hơn nữa năng lượng này, cũng tương đối mạnh.

Tiêu Long vùng tay lên, một cỗ hấp lực xuất hiện đem mấy viên hỏa châu hút vào trong tay.

"Hỏa Châu? " Nhìn thấy hạt châu màu đỏ ở lòng bàn tay Tiêu Long, Diệu Thiên Hỏa rất là kinh ngạc, chợt gật đầu nói: " Không nghĩ ra nha! Ngươi có thể phát hiện được bên trong cơ thể tích dịch nhân có bảo bối như vậy. Cái loại này đích xác là có chứa một chút năng lượng nồng đậm thuộc tính hỏa, nhưng là quá mức cuồng bạo nếu trực tiếp sử dụng e là có nguy hiểm không nhỏ."

" Không sao, mang về luyện chế đan dược liền không có vấn đề gì. " Tiêu Long cười cười.

Loại năng lượng Hỏa thuộc tính này có thể so với Dịch hỏa cuồng bạo hơn không? Đối với sở hữu dịch hỏa như Tiêu Long hay Tiểu Y Tiên thì không quá khó khăn.

Hơn nữa bên trong hỏa châu năng lượng cũng có thể dùng để luyện đan.

Hơn mười phút sau, Tiêu Long liền dần dần cách xa khu vực tồn tại của bọn người hỏa thần lần, mà giờ phút này nhiệt độ của dòng nham thạch cũng đã giảm hơn nhiều, hiển nhiên khoảng cách đến bề mặt dòng nham thạch đã không còn xa.

"Phù phù!"

Trên bề mặt dòng nham thạch vốn yên tĩnh, không sóng không gió, ngẫu nhiên chỉ có vài chỗ sôi sục nổ lụp bụp. Cả một thế giới nham thạch vẫn như trước, tịch mịch, yên lặng, đột ngột, một tiếng động phá nước vang lên, một thân ảnh bao bọc trong kim sắc ngọn lửa thoáng hiện ra, cuối cùng trôi nổi giữa không trung, trên khuôn mặt hơi thở nặng nề, có một chút hưng phấn cùng vui sướng sau khi sống sót qua cơn tai kiếp.

" Rốt cục thì cũng đã ra khỏi thế giới nham thạch nóng bỏng này rồi à, thật sự là hoài niệm mà! " Một thân ảnh hư ảo mặc áo bào trắng phiêu đảng bay ra, Diệu Thiên Hỏa nhìn vách núi xung quanh, thờ dãi nói.

" Tiêu Long, linh hồn của ta hiện giờ cực kỳ suy yếu, không thể xuất hiện được lâu, chuyện chữa trị linh hồn phải trông cậy ở ngươi, ngàn vạn lần nhớ rõ, hiện tại linh hồn của ta thời gian chống đỡ không còn nhiều, vì vậy ngươi phải nắm chặt thời gian. " Cảm thán một phen, ánh mắt Diệu Thiên Hỏa chuyển hướng sang Tiêu Long, trịnh trọng nói.

Tiêu Long mỉm cười gật đầu nói: " Diệu lão xin yên tâm, Tiêu Long ta cũng không phải dạng dặt được cái lợi liền bỏ mặc người khác."

Diệu Thiên Hỏa thỏa mãn gật đầu, chậm rãi nói: " Nếu ngươi tu tập Ngũ Luân Ly Hỏa Pháp gặp vấn đề gì có thể hỏi ta, ngươi đã giúp lão phu, lão phu tự nhiên sẽ không keo kiệt với ngươi."

" Như vậy ta xin đa tạ tiền bối trước. " nghe vậy, Tiêu Long không khỏi cười cười, hướng về phía Thiên Hỏa Tôn Giả nói lời cảm ơn.

Diệu Thiên Hỏa gật đầu, thân hình vừa động, hóa thành quang ảnh tiến vào trong nấp giới trắng như tuyết.

Tiêu Long thân ảnh nhanh chóng bay ra khỏi Thiên Phần Luyện Khí Tháp.

Nhìn thấy Tiêu Long xuất hiện, Tô Thiên đi tới vui mừng nói.

" Tiêu Long, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy liền đi ra, như vậy cũng tốt, đỡ mất công ta phải kêu người tới giúp ngươi canh gác. "

" Đa tạ đại trưởng lão quan tâm. "

Tiêu Long cười nói.

Sau đó vùng tay, Tụ Hỏa Hồ hiện ra trong tay, hướng về phía Tô Thiên cười thần bí nói: " Đại trưởng lão, nhìn xem đây là vật gì? "

" Hà, như thế nào? Ngươi đem tâm viêm đặt ở trong đó sao? " Thấy vậy, Tô Thiên cười cười, thuận tay tiếp nhận Tụ Hỏa Hồ, ánh mắt liếc nhìn, một lát sau, hắn liền cảm thấy tâm hỏa trong cơ thể đột nhiên bay lên, trong nháy mắt liền biến sắc, băng vào thực lực của hắn hôm nay, tâm viêm bình thường sao có thể điều động thể lạnh tâm hỏa của hắn?

" Đây... đây là... " Khuôn mặt cứng ngắc, kéo dài một lát, sau đó dường như nhớ ra cái gì đó, trong nháy mắt Tô Thiên trở nên vui mừng.

" Đây chính là ngươi nói qua ấu sinh vẫn lạc tâm viêm. " Tô Thiên kích động nói.

" Ừm. " Tiêu Long mỉm cười gật đầu.

Thấy vậy Tô Thiên Đại trưởng lão trên mặt vui mừng càng ngày càng nhiều. Hiển nhiên, có thể tiếp tục làm cho Thiên Phần Luyện Khí Tháp kích

hoạt, hẳn cũng cực kỳ hưng phấn.

Tô Thiên cầm Tụ Hỏa Hồ trong tay tựa như đang cầm bảo vật, nở nụ cười với Tiêu Long nói: " Vất vả cho ngươi rồi, Tiêu Long. Ngươi lấy đi một cái Dịch hỏa thành thực khó thuận phục, nhưng lại trả cho Nội Viện một cái Dịch Hỏa ấu sinh thể, từ về sau ngươi cũng không còn nợ chúng ta cái gì nữa. "

" Nơi này công chuyện cũng đã kết thúc, như vậy ta cũng nên trở về Viêm Môn đây. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Để ta tiễn ngươi. " Tô Thiên gật đầu nói.

Sau đó hai người nhanh chóng rời khỏi Thiên Phần Luyện Khí Tháp, Tiêu Long nhanh chóng rời khỏi nội viện, trở về Viêm Môn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Thê phẩm Tiêu Viêm

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long mang theo Tuyết Nữ, Lam Nguyệt, Nguyệt Mị cùng Lục Man mấy người cười cợt điều phi hành trở về Gia Mã Đế Quốc, Ô Thần Thành.

Trước khi rời đi, Tiêu Long có đưa rỗng trắng mắt xanh thể bài đưa cho Thanh Lâm, xem như là để đề phòng tình huống xấu nhất.

Tại cốt điều toàn lực phi hành dưới, thời gian hai tiếng, liền chờ Tiêu Long mấy người bay đến Ô Thần Thành trên không, tại một trảng thốt lên âm thanh bên trong của những người trong thành bay đến Tiêu Gia.

Trải qua hơn một năm phát triển, bây giờ Tiêu Gia đã không còn như trước kia, thực lực không hề thua kém tam đại gia tộc Cự Gia Mã Đế Quốc.

Tiêu Gia phụ đệ được mở rộng gấp mấy lần, Tiêu Chiến cùng ba vị trưởng lão đều đã đột phá Đấu Vương.

.....

Lúc này tại Tiêu Gia quảng trường bên trong, rất nhiều tiêu gia tộc nhân đều đang tụ tập ở chỗ này, hôm nay là hằng năm trắc thí nghi thức.

" Đấu Khí, một đoạn. "

Nhìn năm chữ to lớn có chút chói mắt trên trắc nghiệm ma thạch, Tiêu Viêm mặt không chút thay đổi, thần sắc tự giễu, nắm chặt tay, bởi vì dùng lực quá mạnh làm móng tay đâm thật sâu vào trong lòng bàn tay, mang đến từng trận trận đau đớn trong tâm hồn...

" Tiêu Viêm, đấu khí, một đoạn! Cấp bậc: Cấp thấp! "

Bên cạnh trắc nghiệm ma thạch, một vị trung niên nam tử, thoáng nhìn tin tức trên bia, ngữ khí hờ hững công bố...

Trung niên nam tử vừa nói xong, không có gì ngoài ý muốn, đám người trên quảng trường lại nổi lên trận trận chầm chọc tao động

" Một đoạn? Hắc hắc, quả nhiên không ngoài dự đoán của ta, "Thiên tài" này một năm rồi vẫn dậm chân tại chỗ a! "

" Ai, phế vật này thật sự làm mất hết cả mặt mũi gia tộc. "

" Nếu tộc trưởng không phải phụ thân của hắn. Loại phế vật này sớm đã bị đuổi khỏi gia tộc, tự sinh tự diệt rồi, làm gì còn có cơ hội ở gia tộc ăn không uống không. "

" Ai..., thiên tài thiếu niên năm đó của Ô Thần Thành, tại sao hôm nay lại trở thành bộ dáng này cơ chứ? "

" Ai mà biết được? Có lẽ do làm việc gì đó trái với lương tâm, làm thần linh nổi giận đó mà... "

Chung quanh truyền đến cười nhạo cùng thanh âm tiếu hạo, dừng ở trong tai của Tiêu Viêm, tựa như một chiếc dao nhọn hung hăng đâm vào tim hắn, khiến hô hấp của thiếu niên trở nên có chút dồn dập.

Nếu là ở ba năm trước, những người này làm sao dám nói với hắn những lời này.

Tiêu Viêm thần sắc khổ sở đi xuống đài.

" Người tiếp theo, Tiêu Huân Nhi! "

Trong âm thanh huyền ảo của đám người, thanh âm của trắc nghiệm viên lại vang lên.

Theo đó là một cái tên thanh nhã vang lên, đám người bỗng trở nên im lặng, ánh mắt đều dịch chuyển đến thiếu nữ áo tím kia, trong mắt hiện lên thật sâu ái mộ.

Huân Nhi cũng không có bởi vì người xung quanh mà thần sắc biến hóa, thần sắc bình tĩnh đi lên trên đài.

Sau một khoảng trầm tĩnh, trên thạch bìa hiện lên ánh sáng chói mắt.

"Cửu Tinh Đại Đấu Sư."

Nhìn mấy chữ trên thạch bìa, giữa sân trở nên tĩnh lặng.

"Đã tới Cửu Tinh Đại Đấu Sư rồi, thật là khủng bố mà! Người đứng đầu trong giới trẻ của gia tộc, chỉ sợ không ai ngoài Huân Nhi tiểu thư a."

"Nếu như Huân Nhi tiểu thư có thể đi đến Già Nam Học Viện thì tốt rồi, có thể nàng sẽ trở thành Đấu Linh, thậm chí là Đấu Vương cũng không biết chừng."

"Đúng vậy a, nếu không phải là vì người nào đó, Huân Nhi tiểu thư cũng không làm lỡ mình tiền đồ."

Yên tĩnh qua đi, các thiếu niên xung quanh đều không tự chủ được nuốt một ngụm nước miếng, ánh mắt tràn ngập kính sợ còn có tiếc hận.

Sau đó tất cả đều đồng loạt quăng về phía Tiêu Viêm ánh mắt đầy vẻ chán ghét.

Ngươi trở thành phế vật cũng đủ rồi, còn đi làm chậm trễ người khác tiền đồ, thật đúng là một tên đáng ghét.

Tiêu Viêm sắc mặt cũng không quá tốt, vẫn cứ cúi đầu không nói gì.

Nhìn tin tức trên thạch bìa, khuôn mặt hồ hởi của trung niên trắc nghiệm viên bên cạnh cũng lộ ra một tia mỉm cười hiếm hoi, đối với cô gái thoắt dưng âm thanh cung kính nói: "Huân Nhi tiểu thư, trong mấy tháng sau, tiểu thư hẳn sẽ có thể trở thành đấu linh, là Tiêu Gia trăm năm qua người thứ hai đạt đến cảnh giới đó vào tuổi 15."

Người thứ nhất tự nhiên là Tiêu Long, hẳn cũng trở thành Đấu Linh ở tuổi mười lăm, cũng không có mấy người biết rõ.

"Cảm ơn." Huân Nhi khẽ gật đầu, khuôn mặt bình tĩnh không vì được hắn khích lệ mà vui sướng, im lặng xoay người, dưới ánh mắt nóng bỏng của mọi người, chậm rãi đi đến cuối đám người, tới trước mặt đang suy sụp Tiêu Viêm.

"Tiêu Viêm ca ca." Tại lúc đến bên cạnh hắn, Huân Nhi dùng chân, đối với Tiêu Viêm cung kính cúi người, trên khuôn mặt xinh đẹp, tự nhiên lộ ra nụ cười thanh nhã khiến các cô gái chung quanh cũng phải trở nên ghen tị.

"Ta bây giờ còn có tư cách để muội gọi như vậy sao?" Nhìn trước mặt đã trở thành khóa mình châu sáng nhất trong gia tộc kia, Tiêu Viêm chưa xót nói, sau khi bản thân hắn tụt dốc nàng chính là một trong số cực ít những người vẫn bảo trì tôn kính đối với hắn.

Nhưng cũng vì vậy mà hắn rất áy náy.

Nếu không phải bởi vì hắn tên phế vật này, nàng cũng sẽ không bỏ lỡ mình tiền đồ, bỏ đi cơ hội gia nhập Già Nam Học Viện.

"Tiêu Viêm ca ca, ngươi không cần bỏ cuộc, thế giới này rất rộng lớn, ta tin tưởng ngươi thiên phú rồi cũng sẽ trở lại." Huân Nhi mỉm cười ôn nhu nói, giọng nói non nớt, khiến người tâm đã chết cũng cảm thấy ấm lòng.

Đây căn bản không phải là thế giới của ta, Tiêu Viêm tự giễu.

"Huân Nhi, đợt sau Già Nam Học Viện chiêu sinh, ngươi hãy tham gia đi." Tiêu Viêm nhìn Huân Nhi thần sắc nghiêm túc nói.

"Tiêu Viêm ca ca, ngươi..."

"Huân Nhi, ngươi có thiên phú rất tốt, không nên vì ta mà bỏ lỡ, ta không đáng để cho ngươi làm như vậy." Tiêu Viêm tự giễu.

"Tiêu Viêm ca ca, ngươi coi Huân Nhi là hạng người gì, không lẽ bởi vì ngươi mất đi đầu khí mà cho rằng chúng ta liền không thể tiếp tục mối quan hệ như trước sao?!" Huân Nhi ngữ khí cũng trở nên tức giận.

"Ta..."

"Các ngươi mau nhìn!! Đó là gì!!"

Bỗng nhiên có người hô lên, đem ánh mắt đám người xung quanh lực chú ý chuyển đến.

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một đầu to lớn bạch cốt điều, đang hướng về phía Tiêu gia quảng trường bay đến.

" Tiểu Thư cẩn thận, đầu cốt điều kia có đầu tông thực lực! " Lăng Ảnh trong bóng tối cảnh báo.

Nghe vậy Huân Nhi trong lòng kinh hoàng, không khỏi lùi kéo Tiêu Viêm lùi lại.

Àm!!

To lớn cốt điều dừng lại, sau đó đáp xuống Tiêu Gia quảng trường.

Theo cốt điều đáp xuống, một trận gió mạnh xuất hiện, đem đám người đẩy lùi về sau, những người khác lúc này cũng chú ý đến cốt điều trên lưng năm người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Trở về Tiêu Gia

" Đó là ai vậy a, vậy mà dám cười ma thú bay vào Tiêu Gia quảng trường, thật đủ cuồng vọng. "

" Ta cũng không biết nhưng nhìn quen mắt lắm, giống như là gặp ở đâu rồi. "

" Người nói như vậy ta cũng cảm thấy rất quen thuộc. "

" Đồ ngốc, người không thấy đứng bên cạnh tóc đỏ thiếu niên kia tóc xanh nữ nhân a, nàng chính là Lam Nguyệt tiểu thư, chính là Tiêu Long trưởng lão bằng hữu. "

" Quả đúng là nàng, nói như vậy vị kia tóc đỏ thiếu niên chính là Tiêu Long trưởng lão rồi.

" Còn phải nói sao, phía sau hắc nữ nhân kia chính là Tiêu Long trưởng lão thị nữ. "

" Quả đúng là Tiêu Long trưởng lão, mới hơn một năm hắc thân thay đổi quá nhiều, suýt nữa thì không nhận ra. "

" Tiêu Long trưởng lão ngày càng trở nên soái. "

Nhìn vào è phía Tiêu Long đệ tử nhóm một mặt hưng phấn đàm luận.

Tại Tiêu gia, mặc dù Tiêu Chiến là tộc trưởng, nhưng là uy vọng cao nhất lại là Tiêu Long, hiện tại chỉ cần Tiêu Long một câu liền có thể để Tiêu gia tộc trưởng thoái vị. Bởi vì tất cả mọi người biết, có Tiêu Long tồn tại, Tiêu gia mới trở thành như bây giờ, không thua kém Gia Mã Đế Quốc tam đại gia tộc.

" Tiêu Long ca ca! "

Bỗng nhiên một đạo quen thuộc âm thanh truyền đến.

Chỉ thấy một đạo như thanh liên mới nở rộ xinh đẹp thân ảnh đang hướng về phía bên này đi tới.

" Huân Nhi, lâu rồi không gặp. " Tiêu Long nhìn Huân Nhi cười nói.

" Tiêu Long ca ca, người cuối cùng cũng trở về. Người cũng thật quá đáng, không nói một tiếng liền đi, vừa đi lại đi lâu như vậy. " Huân Nhi nhỏ giọng oán nói.

" Xin lỗi, việc tu luyện không thể chậm trễ, ta lúc đó thật có việc gấp. " Tiêu Long cười khẽ nói.

" Hai lần rồi đi, hai lần quay về đều đứng vào lúc nghỉ thức trắc thí lúc, Tiêu Long ca ca cũng thật là biết chọn thời điểm. " Huân Nhi nói.

Sau đó nàng cũng chú ý đến đứng bên cạnh Tiêu Long Tuyết Nữ, không khỏi có chút ngẩn ngơ. Tuyết Nữ đứng thật là quá đẹp, Huân Nhi cũng không tìm thấy chỗ để chê.

" Tiêu Long ca ca, vị này là ai a? Còn không mau giới thiệu cho ta? " Huân Nhi tò mò nói.

" Nàng là Tuyết Nữ, là ta thê tử, trước đây ta từng nhắc qua với người. " Huân Nhi nắm lấy Tuyết Nữ tay đối với Huân Nhi giới thiệu nói.

Quả nhiên! Huân Nhi trong lòng thầm nghĩ.

Xinh đẹp như vậy, không trách tại sao Tiêu Long ca ca lại thích nàng đến vậy.

"Tiểu thư cẩn thận một chút, không chỉ là Tiêu Long thiếu gia, những người khác ta đều nhìn không thấu được." Lăng Ảnh âm thanh nhắc nhở truyền đến.

"Huân Nhi muội muội bí mật cũng thật nhiều đây." Tuyết Nữ nhìn Huân Nhi mỉm cười nói, nụ cười kia khiến cho vô số người phải mê đảo.

Nghe vậy Huân Nhi vẫn duy trì mỉm cười không nói gì.

Nàng cũng biết đối phương nhất định là đã phát hiện ra Lăng Ảnh tồn tại, dù sao đối phương thực lực so với Lăng Ảnh phải cao hơn nhiều.

"Tiêu Long, người đã trở về, hoan nghênh về nhà."

Tiêu Long bọn hắn vừa tới Tiêu gia trên quảng trường không được bao lâu, Tiêu Chiến cùng Tam đại trưởng lão, liền tất cả đều ra đón.

"Tộc trưởng, ta trở về." Tiêu Long nhìn thấy ý cười đầy mặt Tiêu Chiến cùng Tiêu gia đám người, lên tiếng nói.

"Có chuyện gì vào đại sảnh rồi hãy nói." Tiêu Chiến cười nói.

"Ừm."

Sau đó đám người tại Tiêu Gia đệ tử hâm mộ ánh mắt bên trong, liền tiến về đại sảnh.

Đứng tại Tiêu Gia đệ tử đám người bên ngoài, Tiêu Viêm nhìn xem Huân Nhi đi cùng Tiêu Long, hai tay không khỏi siết chặt lại, một lát sau liền buông lỏng ra, thở dài một tiếng, xoay người rời đi.

Bóng lưng vô cùng cô đơn.

"Tiêu Long, thực lực người bây giờ là đẳng cấp gì a." trong đại sảnh, Tiêu Chiến hỏi ra đám người trong lòng nghi vấn.

Tiêu Long chậm rãi uống một ngụm trà, cười nói: "Thất Tinh Đấu Tôn."

"Há, thất tinh đấu... Thất Tinh Đấu Tôn!" Nghe được Tiêu Long nhàn nhạt lời nói, Tiêu Chiến điếm một cái đầu, lập tức kịp phản ứng Tiêu Chiến cùng Tam đại trưởng lão, cái cảm đều nhanh muốn rơi xuống đất.

Tiêu Chiến nhìn về mặt mỉm cười Tiêu Long, lưu lại một nhò mồ hôi lạnh, trong lòng thầm nghĩ: "Trời ạ! Hơn một năm trước Tiêu Long thực lực cũng mới bất quá là Đấu Hoàng, bây giờ lại là Đấu Tôn, mặc dù biết gia hỏa này không thể theo lẽ thường đối đãi, thế nhưng là..."

Tiêu Chiến cùng Tam đại trưởng lão liếc nhau, nhìn thấy trong mắt bọn họ đồng dạng chấn kinh, không khỏi cười khổ lắc lắc đầu.

Trong gia tộc xuất hiện như thế một vị thiên tài là chuyện đáng giá cao hứng, nhưng là mình hậu bối thực lực tăng lên nhanh như vậy, mình những này làm trưởng bối, tâm lý cảm giác là lạ, đã cao hứng lại hồ thẹn!

Đứng một bên Huân Nhi cũng không khỏi che miệng khiếp sợ không thôi. Chính nàng cũng bị Tiêu Long tốc độ tu luyện cho dọa sợ.

Hơn một năm từ Đấu Hoàng tăng lên đến Đấu Tôn, tốc độ này cho dù là sở hữu hoàn mỹ Đấu Đế huyết mạch nàng cũng không thể làm được, cho dù là đem trong gia tộc tất cả tài nguyên tập trung vào nàng cũng khó mà làm được.

Thậm chí là Đấu Khí Đại Lục từ trước đến nay đều không có người làm được.

"Còn vị này là..." lúc này Tiêu Chiến cũng đem ánh mắt tập trung vào ngồi bên cạnh Tiêu Long xinh đẹp vũ nữ nhân.

"Nàng là ta thê tử, Tuyết Nữ."

"Thê tử?"

Tiêu Chiến cùng Tam đại trưởng lão liếc nhau, đều có thể nhìn ra được trong mắt bọn hắn kinh ngạc.

"Ra mắt tộc trưởng cùng ba vị trưởng lão." Tuyết Nữ đối với Tiêu Chiến bốn người nhàn nhạt chào hỏi.

"Đúng là Tiêu Long có khác, ánh mắt vô cùng lợi hại."

Tuyết Nữ so với Nhã Phi còn muốn xinh đẹp, không thể không nói Tiêu Long rất có số đào hoa, quen bị mỗi một vị nữ tử đều là khó tìm đại mỹ nữ.

"Tiêu Long, lần này trở về, người định khi nào sẽ đi tiếp?" Tiêu Chiến hỏi.

"Sẽ khá lâu, khoảng một hai năm." Tiêu Long nói.

"Như vậy là tốt rồi, sắp tới Vân Lam Tông người cùng Nạp Lan Gia người sẽ đến làm khách, hy vọng người có thể tham dự." Tiêu Chiến cười nói.

Cuối cùng cũng đến rồi sao, cũng không biết dưới sự can thiệp của hắn, từ hôn sự kiện sẽ diễn ra như thế nào đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Tài liệu cần thiết để luyện chế thân thể

Đêm đến.

Nhàn nhạt nguyệt quang chỗ cửa sổ dọi nghiêng vào, chiếu rọi tại thiếu nữ cái kia thon dài mảnh khảnh dáng người bên trên, ánh trăng bên dưới một đóa đáng dấp yêu điệu thanh liên, thanh nhã thoát tục, nhưng lại dụ hoặc tự nhiên.

"Tiểu thư, trong gia tộc có một số người, bởi vì tiểu thư một mực không có tìm được Tiêu gia bảo tồn cái kia phần chia khoá, đã đề nghị để tiểu thư sớm hồi tộc." một đầu bạc trắng Lăng Ảnh đối cái này bóng người đẹp đẽ, cung kính nói.

Huân Nhi ngồi tại kế bên cửa sổ đại mi hơi nhăn lại, có chút khổ não đối Lăng Ảnh hỏi: "Lăng Ảnh, người cảm thấy Tiêu gia bảo tồn Đà Xá Cổ Đế Ngọc, có thể sẽ tại trên tay người nào "

Lăng Ảnh suy nghĩ một chút liền nói ra: "Theo Tiêu gia tình huống, cái này Đà Xá Cổ Đế Ngọc, khả năng tại Tam cá nhân trên người, Tiêu Chiến thân là Tiêu gia tộc trưởng, có khả năng ở trên người hắn, Tiêu Viêm thiếu gia thân là Tiêu Chiến nhi tử, cũng có khả năng bị Tiêu Chiến cho hắn, về phần người thứ ba..."

"Người thứ ba, chính là Tiêu Long ca ca đi. Tiêu Long ca ca là trên Đấu Khí đại lục đều khó gặp thiên tài, Tiêu Chiến có rất lớn khả năng sẽ đem Đà Xá Cổ Đế Ngọc giao cho hắn." Huân Nhi nói tiếp.

"Tiểu thư, lão nô gần nhất lấy được tin tức, Hắc Giác Vực bị một cái thần bí thế lực tên là Viêm Môn thống nhất. Mà Viêm Môn phó môn chủ chính là Tiêu Long thiếu gia thê tử Tuyết Nữ." Lăng Ảnh đem Tiêu Tà gần nhất tin tức, nói cho Huân Nhi.

"Nói như vậy Viêm Môn chính là thế lực do Tiêu Long ca ca sáng lập nên rồi. Bất quá Tiêu Long ca ca là đầu tôn cường giả, một cái Hắc Giác Vực nhỏ nhoi không làm khó được hắn." Huân Nhi gật đầu nói.

Ai lại có thể nghĩ đến sinh ra ở xuống dốc Tiêu gia, lại có thể trưởng thành đến loại trình độ này. Nhớ tới Tiêu Long bộ kia tự tin cùng mang theo thần bí, Huân Nhi cũng không thể không nói, dạng này Tiêu Long quả nhiên rất dễ dàng hấp dẫn nữ hài chú ý đây.

Còn Tiêu Viêm thì...

Nghĩ đến Tiêu Viêm lúc, Huân Nhi trong mắt hiện lên một tia âm u.

Bởi vì lo lắng cho Tiêu Viêm, cho nên nàng mới không muốn đến Già Nam Học Viện. Nhưng là hơn một năm qua, nàng cùng Tiêu Viêm quan hệ không chỉ không tăng lên mà còn không ngừng giảm xuống, Tiêu Viêm cũng rất hay tránh mặt nàng.

Điều này để cho Huân Nhi rất thương tâm a.

Tiêu Long cũng như vậy, từ lúc trở về hắn cũng rất ít cùng nàng nói chuyện. Điều này cũng không trách hắn, hắn dù sao cũng đã có gia thất người.

Huân Nhi lắc lắc đầu một cái, đem ý nghĩ trong đầu ném ra ngoài, mỗi lần nàng nghĩ đến Tiêu Long thời điểm, sẽ có loại phản bội Tiêu Viêm cảm giác.

Chính Huân Nhi chính mình cũng không có chú ý tới thời điểm, Tiêu Long đã ở trong lòng nàng cũng lưu lại một cái bóng, chỉ là chính nàng một mực đang phủ định chuyện này.

.....

Tại Tiêu gia phía sau núi, bên trong sơn động trước kia Tiêu Long dùng để tu luyện.

Tiêu Long đi vào bên trong, phía sau hắn còn trôi nổi một cái áo trắng lão già.

"Tiểu tử ngươi vận khí đúng thật là để cho người ta phải ghen ghét cực độ, cư nhiên lại sở hữu một lúc năm loại dị hỏa." Diệu Thiên Hòa cười khổ nói.

"May mắn là ta hiện tại đã có đầy đủ tài liệu để giúp cho ngươi sống lại."

Muốn luyện chế 1 thứ có thể dung nạp linh hồn thân thể, chính yếu, cũng không nhiều, chỉ là cần ba loại đồ vật.

Đầu tiên, Sinh Cốt Dung Huyết Đan.

Đệ nhị, thất giai ma thú tinh túy huyết mạch.

Đệ tam, nhất cụ đầu tông cường giả cốt hải.

Sinh Cốt Dung Huyết Đan, đan dược thất phẩm đỉnh phong, thậm chí có thể bước vào bát phẩm đan dược, trong truyền thuyết ngay cả chỉ cần còn có một hơi thở chưa chết có thể lập tức cứu sống. Một loại siêu cấp linh đan.

Sinh Cốt Dung Huyết Đan có thể vô cùng hiếm thấy, nếu là trước đây Tiêu Long cũng không có, bất quá hiện tại, hắn cũng có thể tùy tiện bỏ ra.

Tại trong động phủ hắn tìm thấy thất phẩm cùng bát phẩm đan dược cũng có hơn trăm viên, may mắn là Sinh Cốt Dung Huyết Đan có hơn mười viên.

Thất giai ma thú tinh túy huyết mạch, hiện tại Tiêu Long cũng có thể lấy ra được, hắn có thất thái thôn thiên mãng cùng rồng trắng mắt xanh, nhưng là không thể đựng vào.

Thất giai ma thú tương đương với đầu tông siêu cấp cường giả, mà tinh túy huyết mạch là ma thú giống như tiên huyết cốt tủy trong nhân thể. Tất cả đều là rút ra từ cơ thể ma thú, tất làm chúng mất mạng, bởi vậy nói như vậy mà nói, muốn nhận được thất giai ma thú tinh túy huyết mạch, như vậy liền phải đánh chết nó.

May mắn là lúc ở trong động phủ nhận lấy truyền thừa, Tuyệt Nữ có đánh chết một đầu băng xà cấp bảy, cho nên lấy được tinh huyết của nó.

Về phần đầu tông hải cốt thi thể, thứ này hắn giống như là không thiếu đi.

Tại viên cổ động phủ bên trong, hắn là dùng đầu tông cùng đầu tôn hải cốt để luyện chế thành bạch cốt khôi lỗi, nếu cần thì trực tiếp dùng bạch cốt khôi lỗi trực tiếp luyện chế là được.

Cho nên hiện tại, Tiêu Long đã có thể ngay lập tức giúp Diệu Thiên Hòa sống lại.

"Diệu lão, việc luyện chế thân thể sẽ bắt đầu ngay bây giờ, người chuẩn bị chưa?" Tiêu Long đem một bộ đầu tôn bạch cốt khôi lỗi Đầu Tôn để lên trên mặt đá, sau đó đưa mắt nhìn Diệu Thiên Hòa bên cạnh hỏi.

"Ừm." Diệu Thiên Hòa nghiêm túc gật đầu.

Giờ phút này, dù lấy định lực của lão cũng không thể bình tĩnh nổi.

"Bắt đầu thôi." Tiêu Long khẽ gật đầu, từ từ bình ổn lại tâm tình.

Đây là lần đầu tiên hắn luyện chế thân thể, mặc dù có được lão ký ức, bất quá hắn vẫn phải cẩn thận.

Một lát sau, hắn hít sâu một hơi, búng tay bắn bình ngọc đựng Sinh Cốt Dung Huyết đan về phía Diệu Thiên Hòa. Đối với việc này, Diệu Thiên Hòa tự nhiên cũng không có gì kinh ngạc, lão không chút chần chờ đưa bàn tay bắt lấy bình ngọc, trong lòng vừa động, một luồng linh hồn lực bay ra, xoay xung quanh người Tiêu Long.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Hôn Điện hiện

Bàn tay vung lên, một cổ kinh phong vô hình nâng bạch cốt khôi lỗi lên không trung.

Bàn tay Tiêu Long huy động, kim sắc hỏa diễm liền xuất hiện xuất hiện bao bọc bạch cốt khôi lỗi.

Tiêu Long lấy từ trong giới chỉ ra một cái bình ngọc, bên trong bình ngọc là loại chất đỏ như máu, một loại năng lượng cuồng bạo kinh người từ bên trong bình ngọc tràn ngập ra.

"Đây chính là tinh huyết của Băng Xà!"

Bàn tay dùng sức, bình ngọc nổ tung, máu huyết phân tán, sau đó theo bàn tay của Tiêu Long huy động, qua hỏa diễm rồi đi vào trong bạch cốt khôi lỗi.

Máu huyết vừa mới tiến nhập, liền phát ra từng tiếng "xuy xuy", Tiêu Long vẫn bình tĩnh, lạnh nhạt nhìn thoáng, hắn tiếp tục tăng nhiệt độ của kim sắc hỏa diễm lên cao.

Sau khi nhiệt độ kim sắc hỏa điểm được tăng lên, máu huyết bám vào bạch cốt khô lồi, bắt đầu chậm rãi thấm vào, xuất hiện da thịt, cơ thể đã tái nhợt của xác chết theo máu huyết dung nhập dần dần tràn ngập sức sống.

Theo tình huyết dần dần dung nhập vào bạch cốt khô lồi, khoảng nửa giờ sau, đôi mắt đang nhắm của bộ thân thể bỗng nhiên mở ra, trong đôi mắt lại có điểm điểm sinh cơ dao động, đương nhiên luồng sinh cơ này không phải của bất cứ ai xa lạ mà là từ tia linh hồn của Thiên Hỏa tôn giả.

Trong khoảnh khắc bộ thân thể mở mắt, Tiêu Long trầm giọng, mạnh mẽ quát: "Diệu lão, đi thôi! "

Diệu Thiên Hỏa giả này giờ chờ đợi đã lâu, nghe Tiêu Viêm quát vậy chợt giật mình, liền mạnh mẽ bay đến bộ thân thể, cuối cùng xuyên qua kim sắc hỏa điểm, tiến nhập vào cổ thi thể đang lượn lờ hồng sắc quang mang.

Ngay khi linh hồn tiếp xúc với xác chết, mi tâm của Diệu Thiên Hỏa đột nhiên tràn ra một luồng khí lưu kì dị đỏ thẫm, sau đó luồng khí lưu này mạnh mẽ khuếch tán.

"Phốc!"

Khi khí lưu đỏ thẫm chậm rãi khuếch tán, linh hồn của Diệu Thiên Hỏa cũng va chạm mạnh mẽ với cổ thi thể, nhưng lại không đem linh hồn đánh văng ra mà chậm rãi dung hợp với nhau.

Kế tiếp, chỉ cần Diệu Thiên Hỏa cần phải đứng vững trước sự thiêu đốt của Dị hỏa, hơn nữa còn phải chiếm được quyền không chế thân thể, từ đó mới được tính là chân chính sống lại!

Đây cũng là bước quan trọng nhất.

Nếu Thiên Hỏa tôn giả không chịu được Dị hỏa thiêu đốt, chỉ sợ là thân thể sẽ hỏng mất, kể cả linh hồn cũng phải chịu đả kích trí mạng.

Bây giờ cũng chỉ có thể trông chờ vào Diệu Thiên Hỏa, việc còn lại không còn liên quan gì đến hắn.

Nhìn vào cổ thi thể được bị Dị hỏa thiêu đốt trên không trung. Nhìn thấy khuôn mặt đầy vẻ thống khổ của bộ thân thể.

"Ngươi phải cố lên a, Diệu Lão." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Nói xong, hắn liền đem mấy bộ bạch cốt khô lồi thả ra canh chừng ở chỗ này, sau đó hắn lại tiếp tục bố trí kết giới xung quanh sơn động rồi mới rời đi.

Đi ra ngoài sơn động, bỗng nhiên Tiêu Long dừng lại, ngẩng đầu nhìn về một phương hướng.

"So với Lăng Ảnh còn giỏi ẩn nấp, là ai vậy a?" Tiêu Long trầm nghĩ.

Sau đó thân ảnh của hắn liền biến mất khỏi chỗ.

Bên cạnh Ô Thần Thành một ngọn núi bên trong, bên trong một cái sơn động.

Ẩn mặc Demon Armor Tiêu Long xuất hiện ở phía trên sơn động.

"Là ngươi tự ra vẫn là để ta lôi ngươi ra, con chuột nhắt." Tiêu Long âm thanh vang vọng cả khu vực.

Từ phía dưới sơn động trong ngọn núi đột nhiên ừn ừn tuôn ra một mảng khói đen, khói đen này nhanh chóng ngưng tụ lại trên trời cuối cùng hóa thành một khối khói đen kịt đậm đặc.

Đoàn khói đen dừng lại tại Tiêu Long phía trước không xa. Mơ hồ quanh quẩn trong đoàn khói đen có tiếng cười quái dị truyền ra như tiếng gạ kêu trên bầu trời.

"Ha ha, không nghĩ đến ở cái này nhỏ bé Gia Mã Đế Quốc lại có người phát hiện ra được ta ẩn nấp. "

"Ngươi là Hồn Điện người?" Tiêu Log ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chú vào đoàn khói đen nói.

"Biết đến hồn điện ngươi quả nhiên là không đơn giản, bất quá cũng đến đây mà thôi, ngươi là ai?"

Đoàn khói đen kia chậm rãi ngưng tụ thành một người toàn thân bao phủ trong làn khói đen đặc, nhìn rất mơ hồ, đôi mắt đỏ sậm từ trong bóng đen lộ ra trước mắt tất cả mọi người.

"Ta là ai ngươi không cần biết, ngươi chỉ cần biết hôm nay là ngươi ngày chết là được." Tiêu Long lạnh lùng nói, trong mắt lóe lên sát ý.

"Ha ha, muốn giết bản hộ pháp, biết ta là Hồn Điện người còn dám nói như vậy, thật cuồng vọng." Vụ Hộ Pháp cười lạnh nói.

Vụ hộ pháp bản tay khẽ động, một sợi xích màu đen kịt từ bàn tay kéo dài ra mang theo thanh âm chói tai, cuối cùng tay hắn nhẹ nhàng chấn động, sợi xích liền tự động lượn lờ xung quanh người giống như một con rắn độc sống động vô cùng.

Sợi xích màu đen sau một hồi run nhẹ, một lát sau, Vụ hộ pháp đột nhiên cất tiếng cười quái dị, cánh tay vung lên, sợi xích liền hóa thành một tia sáng màu đen nhắm thẳng hướng Tiêu Viêm bắn tới.

Nhìn thấy Vụ hộ pháp động thủ, Tiêu Long sắc mặt chợt lạnh xuống, kim sắc ngọn lửa trong tay đột nhiên bốc thẳng lên rồi cũng trực tiếp bắn thẳng ra.

"Dị Hỏa? Người là luyện dược sư, vậy thì càng không thể để người sống."

Vụ hộ pháp sắc mặt càng trở nên âm lãnh.

Hắc sắc tòa liên (sợi xích) như con độc xà, đột ngột hóa thành một hắc tuyến mờ hồ, xuyên thấu qua không gian, đâm mạnh vào Tiêu Long cách đó không xa.

Mũi nhọn của tòa liên vô cùng bén nhọn, lại được bao phủ bởi các ký hiệu huyền ảo, từng vòng xoắn ốc quấn quanh một chỗ, nhờ vào năng lượng Vụ hộ pháp đưa vào, hiện lên sát khí mờ hồ, hiển nhiên hắc sắc tòa liên này cũng không phải là tòa liên bình thường.

Đối với tòa liên xuyên thấu qua không gian đâm tới, Tiêu Long khinh thường hừ lạnh một tiếng, bàn tay chậm rãi đưa ra, đem đánh tới tòa liên màu đen bắt vào tay.

Nhìn thấy một màn này Vụ Hộ Pháp sắc mặt không khỏi cứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 176: Vụ Hộ Pháp chết

Hắn vậy mà tay không bắt lấy lập hồn bộ, có cần khoa trương như vậy không?!!

Chỉ thấy bắt lấy sợi xích cánh tay Tiêu Long dùng lực kéo lại, Vụ Hộ Pháp thân thể bị kéo bay về phía Tiêu Long.

Kim sắc hỏa diễm tại bàn tay bùng nổ hình thành thủ trường hướng thẳng vào trong ngực Vụ Hộ Pháp đánh tới.

Ba!!!

Một chương này đem Vụ Hộ Pháp đánh bay ra ngoài, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

"Hồn Điện các người rất thích chơi mèo vờn chuột, để xem hôm nay con chuột nhất nhà người có thể thoát khỏi được tay ta hay không." Tiêu Long hừ lạnh nói.

Hắn muốn xem thử trong đầu Vụ Hộ Pháp có hay không liên quan đến Hồn Điện phân điện.

Đối với Hồn Điện phân điện vị trí, Tiêu Long có biết một hai, nhưng đem ký ức của Vụ Hộ Pháp đoạt lấy vẫn là tốt nhất.

Vụ Hộ Pháp cắn chặt răng, trong mắt lóe lên một tia quyết liệt, chợt cánh tay rung lên, ba tòa liên từ sau lưng bắn ra mang theo thanh âm hoa lạp lạp, giống như ba đầu độc xà, xoay qua xoay lại không ngừng.

"Tam đoạn hồn tỏa!"

Trong hắc vụ hiện lên bàn tay, chợt bàn tay biến đổi thủ ấn. Ba tòa liên xoay xung quanh đỉnh đầu Vụ hộ pháp, đột nhiên bắn ra, mang theo tiếng xé chói tai.

Ba tòa liên hóa thành ba hắc tuyến, đan xen kín kẽ nhau, vừa vận phong tỏa tất cả đường lui của Tiêu Long, hiển nhiên vị Vụ hộ pháp này đối với điều khiển vũ khí tòa liên quý dị này, đã đạt tới trình độ vô cùng thuần thục.

Tiêu Long khinh thường hừ lạnh một tiếng, Gae Dearg cùng Dae Buidhe xuất hiện trên tay, đem đánh tới ba sợi xích cho đánh bay ra ngoài.

Keng keng keng!!

Sợi xích cùng xong thương va chạm, tạo thành vô số tiếng kim loại âm thanh.

"Đây là người ép ta!" Vụ Hộ Pháp oán độc nhìn Tiêu Long một cái.

Vụ hộ pháp phát lạnh lưng âm thanh vừa vang lên, chợt hai tay mạnh mẽ biến ảo ra từng đạo quý dị rườm rà Thủ Ấn, nháy mắt sau, một tiếng quát sắc

nhọn, đột nhiên vang vọng phía chân trời!

" Cừu Bách Quỷ Phệ Hồn! "

Tiếng thét chói tai hạ xuống, một cỗ hắc vụ quỷ dị đột nhiên từ trong cơ thể Vụ hộ pháp bùng phát ra.

Vô số linh hồn không biết từ nơi nào chui ra từ vị trí của Vụ Hộ Pháp, từng đạo thanh âm rên rỉ khiến lông tóc dựng đứng từ trong sương mù chậm rãi truyền ra.

Thanh âm quỷ dị im lặng ở phía chân trời vang vọng, khó có thể tưởng tượng đến, tại trong sương mù, đang phát sinh một loại cảnh tượng đáng sợ đến cực nào.

Đoàn hắc vụ kia liền đột nhiên bộc phát ra một cỗ hấp lực quỷ dị. Cỗ hấp lực này ừn ừn kéo đến. Cỗ hấp lực này đối người bình thường thì không có thương tổn gì, nhưng những linh hồn xung quanh bởi vì cỗ hấp lực này xuất hiện mà không ngừng bị hút bay vào đoàn hắc vụ kia.

Tiêu Long có thể cảm giác được, trong đoàn hắc vụ, một cỗ khí tức âm lãnh quỷ dị đang nhanh chóng lớn mạnh.

Toàn bộ Gia Mã Đế Quốc cường giả đều bị cỗ khí tức âm lãnh này cho kinh động. Nhao nhao hướng về phía này bay đến.

Tiêu Chiến cùng Tiêu gia nhóm người thì đang đứng ở Ô Thần Thành trên tường thành quan sát Tiêu Long cùng Vụ Hộ Pháp trận chiến.

Cường giả Hồn Điện tu luyện công pháp cực kỳ quỷ dị, có thể cắn nuốt linh hồn để tăng cường thực lực của chính mình, bất quá chính vì như vậy nên loại bí pháp này có tác dụng phụ rất lớn, mặc dù giờ phút này Vụ Hộ Pháp có thể thuận lợi cắn nuốt nhiều linh hồn, nhưng sau đó cũng sẽ trả giá không nhỏ.

Nếu không phải bị Tiêu Long ép vào Tuyệt Cảnh, hẳn cũng sẽ không sử dụng đến chiêu này.

Bất quá... Vụ Hộ Pháp dạng này sau cùng dạy giũa thì có tác dụng gì?

Tiêu Long tay áo vung lên, một cỗ kim sắc hỏa diễm nồng đậm xuất hiện, bắn mạnh tới đoàn hắc vụ kia.

Kim sắc hỏa diễm xẹt qua chân trời tiến công, đoàn hắc vụ đột nhiên dao động kịch liệt, xoay tròn ngay tức thì. Cỗ âm lãnh hắc vụ liền trào ra, cùng hỏa diễm đụng vào nhau.

Kim sắc hỏa diễm như lửa gập cùi một dạng, nhanh chóng bùng lên, đem toàn bộ đoàn hắc vụ kia cho thôn phệ.

" A a a a!!! "

Ngay sau đó bên trong đoàn hắc vụ kia truyền đến một cỗ thê lương tiếng hét thảm.

Thu hồi dị hỏa, một bộ cháy đen thân ảnh từ trên không trung rơi xuống mặt đất.

Tiêu Long đáp xuống vụ hộ pháp bên cạnh, khí tức trên người hắn lúc này vô cùng yếu, bất quá hắn cũng không quan tâm nhiều như vậy.

Từ tiểu thế giới bên trong lấy ra "Số 14, Ký Niệm Dịch Đạo Tặc Thư", Tiêu Long lập tức phát động ma đạo thư năng lực.

Từ sắc ma pháp trận xuất hiện tại Vụ Hộ Pháp vị trí, từ sắc quang mang nhanh chóng bao trùm lấy hắn. Quỷ dị màu đen hoa văn xuất hiện ở Vụ Hộ Pháp thân thể phía trên, không ngừng lan rộng ra.

Một đạo nhàn nhạt bạch quang từ Vụ Hộ Pháp thân thể bên trong bay ra bị ma đạo thư trên tay Tiêu Long thu vào.

Tiêu Long cũng không ngốc như vậy tiếp thu người khác ký ức giống như của dược lão, nếu cứ tiếp tục như vậy hẳn tinh thần sớm muộn cũng sẽ xảy ra vấn đề lớn.

Qua một lúc sau, đó từ sắc ma pháp trận mới biến mất.

Tiêu Long tặng cho Vụ Hộ Pháp một đoàn dị hỏa, đem hắn giết chết, linh hồn cũng không có chừa lại.

Xong việc, Tiêu Long dự định xoay người trở về Ô Thần Thành, tuy nhiên ngay lúc này, không gian cách hắn không xa xuất hiện một cỗ giao động.

Mấy bóng người đột nhiên xuất hiện.

Tại mấy bóng người bên trong, Tiêu Long cảm nhận được một vài cỗ hơi thở quen thuộc.

Trên gương mặt xuất hiện một nụ cười, Tiêu Long hướng về phía mấy người đập không bay đi.

" Lâu rồi không gặp, các vị. "

" Ngươi là... "

" Viêm môn môn chủ! "

Xuất hiện ở nơi này chính là Gia Mã Đế Quốc cường giả.

Già Hình Thiên, Pháp Mã, Vân Vận, Hải Ba Đông...đều là hân người quen, còn có một vài người khác nữa.

Tiêu Long nhanh chóng đáp xuống Vân Vận trước mặt, tại đám người kinh ngạc ánh mắt bên trong đem nàng ôm vào trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 177: Gặp lại người quen

" Vân Nhi, ta rất nhớ ngươi. " Tiêu Long lấy Vân Vận cái kia thân thể nở nang cười nói.

" Còn không mau buông ra, nơi này nhiều người như vậy, ngươi không biết xấu hổ sao. " Vân Vận tức giận trừng mắt nhìn hắn.

Nghe vậy Tiêu Long không thể làm gì khác hơn là đem Vân Vận buông ra, đồng thời giải trừ Demon Armor.

Gia Hình Thiên đám người nhìn thấy cái kia hơi quen thuộc gương mặt lúc, con ngươi không khỏi nhú lại, lóe lên một tia trầm tư.

Cũng không trách bọn hắn, dù sao Tiêu Long lúc này thay đổi quá nhiều so với lúc còn ở luyện dược sư đại hội thời điểm kia, cho bọn hắn không nhận ra cũng là chuyện bình thường.

" Vân Vận tông chủ, có thể giới thiệu hai người quan hệ cho chúng ta biết sao? " Gia Hình Thiên tò mò hỏi.

" Như các ngươi cũng thấy rồi, chúng ta... "

" Vân Vận là nữ nhân của ta.

Không đợi Vân Vận nói xong, Tiêu Long liền lên tiếng.

Tại thời điểm này hắn là người nên mở miệng mới là tốt nhất.

Nghe được Tiêu Long lời nói, Gia Hình Thiên mấy người không khỏi trầm hô quả nhiên.

" Viêm Môn chủ cùng Vân Vận tông chủ là trai tài gái sắc, hai người đi đến với nhau thì không còn gì thích hợp hơn. " Gia Hình Thiên cười cười nói.

Kể từ lúc Vân Vận đột phá Đấu Tông, nàng trở thành rất nhiều người trong mộng nữ thân. Nếu như tin tức nàng trở thành hoa đã có chủ bị lộ ra ngoài, nhất định sẽ khiến rất nhiều người thương tâm đi.

Đặc biệt là Cổ Hà người này, hắn vì truy cầu Vân Vận cho nên mới gia nhập vào Vân Lam Tông, nếu biết Vân Vận đã trở thành nữ nhân của người khác, mình một tia cơ hội cũng không có, hắn không thương tâm chết mới lạ.

" Đây xem như là chúng ta lần đầu tiên gặp mặt đi, ta tên Tiêu Long, Viêm Môn môn chủ, ngoài ra ta còn có một cái tên khác là Long Nhất. "

" Long Nhất... hóa ra là ngươi, chẳng trách ta làm sao nhìn ngươi lại cảm thấy quen thuộc như vậy. " Gia Hình Thiên thần sắc rung động nói.

Ai lại nghĩ đến, năm đó đạt được luyện dược sư đại hội quán quân Long Nhất lại chính là đứng đầu một cái đỉnh cấp thể lực Viêm Môn a.

" Hải Ba Đông, ngươi có phải hay không là đã biết chuyện này? " Gia Hình Thiên nhìn Hải Ba Đông ngữ khí mang theo một tia tức giận.

" Ha ha, không sai, ta đã sớm biết. " Hải Ba Đông đắc ý nói.

Tiêu Long có bao nhiêu nữ nhân cũng không quan hệ, chỉ cần hắn trong lòng vẫn còn có Nhã Phi như vậy là được rồi.

Hải Ba Đông đắc ý, nhưng Gia Hình Thiên sắc mặt lại không tốt lắm.

Bởi vì cùng Tiêu Long có quan hệ cho nên Hải Ba Đông bây giờ đã là đỉnh phong đấu hoàng rồi, thực lực vượt qua hắn. Đẳng sơn tên kia cũng vừa đột phá đấu hoàng, Mặc Đặc Nhĩ gia tộc bây giờ đã có hai cái đấu hoàng cường giả.

Một cái gia tộc thực lực lại vượt qua hoàng thất, đây không phải là chuyện tốt lành gì.

Mới đây Vân Vận từ bên ngoài trở về, không biết gặp phải cơ duyên gì, đột phá đầu tông, có năng tồn tại, bây giờ địa vị của Vân Lam Tông ở Gia Mã Đế Quốc càng thêm vững vàng.

Cứ như vậy Hoàng Thất bọn hắn sẽ tụt về phía sau.

" Tiêu Môn Chủ, không biết nơi này đã xảy ra chuyện gì? " hít sâu một hơi, đè nén trong lòng rung động, Gia Hình Thiên nhìn Tiêu Long cung kính hỏi.

Hắn bây giờ cũng không dám đem trước mắt thiếu niên làm hậu bối đối đãi, ngữ khí cũng trở nên tôn kính hơn.

Trước mắt thiếu niên này nhưng là sáng lập ra một cái thống nhất Hắc Giác Vực siêu cấp thế lực. Rất hiển nhiên lớn như vậy tin tức, Gia Hình Thiên cũng biết được.

" Có một vài còn chuột lên vào Gia Mã Đế Quốc, bị ta phát hiện rồi đem tiêu diệt, ta cũng không muốn bọn hắn làm phiền đến gia tộc của ta. " Tiêu Long cười cười nói.

" Gia tộc? "

Nghe vậy Gia Hình Thiên không khỏi cảm thấy nghi hoặc, sau đó giống như là nhớ ra chuyện gì đó, thần sắc hắn liền hiện lên kinh ngạc.

" Tiêu gia ở Ô Thần Thành là Tiêu Môn Chủ gia tộc? "

" Không sai. "

" Quả nhiên là vậy. "

Nghe Tiêu Long thừa nhận, Gia Hình Thiên gật đầu hiểu rõ.

Không trách tại sao thời gian này Tiêu Gia phát triển nhanh chóng như vậy, trở thành bá chủ Ô Thần Thành, thì ra là phía sau có Tiêu Long dạng này nhân vật khổng lồ trợ giúp a.

Xem ra sau này cần phải tạo quan hệ tốt hơn với Tiêu Gia.

Gia Hình Thiên trong lòng có tính toán riêng.

" Phu Quân, ngày mai, ta sẽ cùng yên nhiên đến Tiêu Gia để bàn về hôn sự của Yên Nhiên. " Vân Vận ngữ khí có chút yếu ớt nói.

" Ừm, như vậy ngày mai ta ở Tiêu Gia đợi các người đến. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Nơi này đã không có chuyện gì, như vậy ta đi trước. "

Nói xong, Vân Vận thân ảnh liền biến mất khỏi chỗ.

" Tiêu Long, người đi hơn một năm, Nhã Phi nha đầu kia cũng rất nhớ người, nhớ đến thăm nàng. " Hải Ba Đông cười nhạt nói.

" Nhất định rồi. " Tiêu Long gật đầu cười nói.

Hải Ba Đông hài lòng gật đầu, sau đó lập tức thi triển đầu khí song đực, bay đi, biến mất tại chỗ.

" Tiêu Môn Chủ, nếu như nơi này đã không còn việc gì, như vậy ta xin phép đi trước. Ngày sau nhất định sẽ đến bái phỏng. "

" Gia lão đi thông thả. " Tiêu Long gật đầu.

Nhất định phải sớm để cho Yên Nguyệt bái Tiêu Long làm sư phụ mới được, cứ đà này, bọn hắn Hoàng Thất sẽ tụt lại phía sau.

Vân Lam Tông cùng Mễ Đặc Nhĩ gia tộc tăng tiến quá nhanh để cho Gia Hình Thiên cảm thấy nguy cơ.

Cùng Tiêu Long có quan hệ tốt được quá nhiều chỗ tốt, cho dù là một Đầu Hoàng cường giả như hắn cũng không thể chống cự.

Gia Hình Thiên thậm chí hoài nghi là Vân Vận có thể trở thành Đầu Tông cũng là do có sự trợ giúp của Tiêu Long, nếu thật là như vậy hắn phải nhanh chóng ra tay mới được.

Người điều đã đi hết, Tiêu Long cũng xoay người trở về.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 178: Cốt truyện bắt đầu

Ở trên tường thành, Tiêu Chiến mấy người nhìn thấy Tiêu Long trở về lúc, không khỏi vội vàng chạy đến hỏi thăm.

"Đã xảy ra chuyện gì a, Tiêu Long?"

"Không có gì đáng ngại, có mấy con chuột nhắt nhòm ngó đến Tiêu Gia bị ta phát hiện, bắt quá tộc trưởng xin yên tâm, ta đã giải quyết ổn thoả." Tiêu Long nói.

"Giải quyết được là tốt rồi."

Nghe vậy Tiêu Chiến mấy người thở ra một hơi.

Lúc này Vụ Hộ Pháp tỏa ra khí tức quá mức cường đại, cho dù đột phá tới Đẩu Vương bọn hắn cũng cảm thấy áp lực như núi.

Không nghĩ đến Tiêu Gia lại bị một kẻ địch cường đại như vậy nhắm đến. Cuối cùng, vẫn phải nhờ đến Tiêu Long ra mặt giải quyết.

"Được rồi, mọi người có thể tản đi, tiếp tục làm việc của mình đi." Tiêu Chiến đối với mấy người xung quanh hô lớn.

"Vâng thưa tộc trưởng!"

Đám người đồng thanh đáp, sau đó nhanh chóng tản đi.

Tiêu Long cũng trở về phòng mình.

"Người xong việc rồi?"

Tại trong phòng đợi sẵn Lam Nguyệt nhìn thấy Tiêu Long trở về, lập tức hỏi.

Đồng thời nàng cũng đi đến trợ giúp Tiêu Long cởi ra áo ngoài.

"Đã xong việc, bây giờ Tiêu Gia đã bị hồn điện nhắm đến, xem ra đợi đến khi Diệu Lão sống lại, ta sẽ an bài hắn ở lại Tiêu Gia. Đồng thời phải nhanh chóng xây xong không gian trùng động nối liền với Hắc Giác Vực bên kia Viêm Môn, như vậy ta mới yên tâm được." Tiêu Long gật đầu nói.

"Đừng quá sức, người nên nhớ còn có chúng ta nữa a." Lam Nguyệt ôn nhu cười nói.

"Ta biết rồi." Tiêu Long cười nói, trong nội tâm hiện lên một cảm giác ấm áp.

Trước khi thu phục được Văn Lạc Tâm Viêm, Tiêu Long vẫn luôn liều mạng tu luyện, hầu như chưa từng bỏ xuống.

Hắn vẫn luôn tích cực tăng lên thực lực, còn không phải muốn sớm ngày đột phá Đẩu Đế, để có thể chân chính sống tiêu sái.

Chúng nữ cũng biết hắn nổi khổ, cho nên vẫn luôn ra sức giúp đỡ hắn.

"Sắc trời đã tối, chúng ta cũng nên nghỉ ngơi." nói đến đây, Lam Nguyệt gương mặt đỏ ửng ngượng ngùng không thôi.

"Tuyết Nữ đâu, vào những lúc thế này nàng phải có mặt ở chỗ này mới phải a?" Tiêu Long cười hắc hắc nói.

Mấy ngày trước có hường thụ qua một lần nhất long song phượng để cho hắn có chút nghiệm, Tuyết Nữ đối với chuyện này cũng rất chủ động.

Nghe vậy Lam Nguyệt gương mặt càng thêm đỏ bừng.

"Tuyết Nữ tỷ tỷ bế quan tu luyện rồi, nàng muốn đột phá lên Tứ Tinh Đẩu Tôn." Lam Nguyệt nói.

"Như vậy thật có chút đáng tiếc, bắt quá không sao, có người ở đây cũng đủ rồi."

Nói xong Tiêu Long liền đem Lam Nguyệt ném lên giường, sau đó cũng lao xuống.

Như một con sói xám bắt lấy cừu non.

Trong phòng vang lên không ngừng đồ vật rơi xuống tai ngượng ngùng chường nhạc.

.....

Qua ngày hôm sau.

Tiêu Gia nghênh đón một đoàn khách đến thăm.

Tiêu Long cũng được thị nữ gọi đi đến đại sảnh.

Đại sảnh rất rộng lớn, người ngồi bên trong cũng không ít, vài người ngồi cao nhất là Tiêu Chiến và ba vị trưởng lão.

Tại bốn người bên trái, ngồi một số trưởng bối có thực lực không kém trong gia tộc, ở bên cạnh họ cũng có một số biểu hiện kiệt xuất trong gia tộc tuổi trẻ một đời.

Một bên khác, ngồi ba người đối với Tiêu Long tới nói cũng không xa lạ gì.

Một nam hai nữ.

Nam chính là Nạp Lan Túc.

Hai nữ, một vị là thành thực nữ nhân, còn một vị là thiếu nữ.

Thành thực nữ nhân ăn mặc một thân kim sắc tương tự cầm bào bó sát người. Tam thiên thanh ti. Được vắn thành dạng phượng hoàng trường minh. Mờ hồ lộ ra nét cao quý khó có thể che giấu. Dung nhan điềm tĩnh xinh đẹp rung động lòng người.

Thiếu nữ này tuổi cùng tuổi tác khoảng mười lăm, nàng dung mạo rất xinh đẹp, tại bên trong gia tộc, cũng chỉ có giống như hoa sen Tiêu Huân Nhi có thể so sánh.

Thiếu nữ mềm mại vành tai có một cái lục sắc ngọc trụ, khẽ động một chút, phát ra thanh thúy ngọc hưởng, đột ngột hiện ra một mặt kiêu quý...

Ngoài ra, tại thiếu nữ bắt đầu phát dục trên ngực, có chín khóa kim tinh.

Cửu tinh đầu giả!

Thiếu nữ này thiên phú so với trong Tiêu Gia đại đa số người còn muốn cao hơn nhiều.

Trong đại sảnh không ít thanh niên nhìn về phía hai nữ trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ.

Nàng chính là Nạp Lan Yên Nhiên.

"Tộc trưởng, ba vị trưởng lão!"

Tiêu Long mang theo Tuyết Nữ đi vào trong đại sảnh đối với Tiêu Chiến mấy người chào hỏi.

"Tiêu Long, Tuyết Nữ phu nhân, các người rốt cuộc cũng đến, mau ngồi xuống đi." Tiêu Chiến cười nói.

"Ừm" hai người gật đầu, sau đó ngồi xuống hai vị trí đã đặt sẵn ở chỗ cao nhất, cùng Tiêu Chiến đàm người ngang hàng.

Tại Tiêu Long xuất hiện lúc, Nạp Lan Yên Nhiên trong mắt tràn đầy cao hứng.

Tại Tiêu Long cùng Tuyết Nữ đi vào không được bao lâu.

Tiêu Viêm rất nhanh cũng đi vào đại sảnh bên trong.

Ánh mắt hắn đảo qua đại sảnh một vòng, sau đó dừng lại Vân Vận cùng Nạp Lan Yên Nhiên lúc, con ngươi hơi rung động, bất quá rất nhanh liền không tiếp tục để ý.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Long trong lòng trầm nghĩ.

Xem ra mấy năm nay chịu khổ để cho Tiêu Viêm tâm tính trở nên kiên định rất nhiều.

Bất quá Dược Trần tên kia cũng thật không khách khí, vậy mà đem Tiêu Viêm đầu khí hút hết chỉ chừa lại một đoạn, hắn cũng đủ tham lam.

"Phụ thân, bốn vị trưởng lão!" Bước nhanh về phía trước, Tiêu Viêm đối với năm người Tiêu Chiến cung kính hành lễ.

"A a, Viêm nhi, đến rồi a, mau ngồi xuống đi." Thấy Tiêu Viêm đã đến, Tiêu Chiến dừng lại cùng khách nhân đàm tiếu, hướng về phía hắn gật gật đầu, phát tay nói.

Tiêu Viêm gật đầu, sau đó cũng đi qua một bên, ngồi xuống vị trí của mình.

Bởi vì có Tiêu Long ở đây, cho nên nhĩ trưởng lão cũng không có như nguyên tác làm khó dễ Tiêu Viêm, vẫn bố trí cho hắn vị trí ngòi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Tiêu Viêm thay đổi

Trong đại sảnh, Tiêu Chiến cùng Tiêu Long mấy người đang cùng Vân Vận nói chuyện với nhau, bất quá nàng tựa như có việc gì đó khó nói, lời nói mỗi khi đến miệng lại bất đắc dĩ nuốt lại.

Nạp Lan Yên Nhiên ngồi bên cạnh Vân Vận ánh mắt vẫn đặt ở Tiêu Long trên người.

Về tai lắng nghe một hồi, Tiêu Viêm có chút nhàm chán lắc đầu.

"Tiêu Viêm ca ca, ngươi biết thân phận bọn họ không?" Đang lúc Tiêu Viêm nhàm chán muốn ngủ gật, Huân Nhi mảnh khảnh ngón tay lại mở ra cổ xưa bộ sách, mỉm cười nói.

"Ngươi biết?" Tô mò quay đầu lại, Tiêu Viêm kinh ngạc hỏi.

"Nhìn thấy trên bào phục của họ có vân thái ngân kiếm không?" Mỉm cười một cái, Huân Nhi nói.

"Nga?" Trong lòng chấn động, ánh mắt Tiêu Viêm chuyển hướng đến ba người, quả nhiên phát hiện một đám mây có hình ngân kiếm.

"Bọn họ là người của Vân Lam tông?" Tiêu Viêm kinh ngạc thấp giọng nói.

Mặc dù không ra ngoài lịch luyện nhưng hắn vẫn biết một ít cơ bản kiến thức. Vân Lam Tông là Gia Mã Đế Quốc mạnh nhất tông môn.

Nếu nói Tiêu gia ở Ô Thần thành là bá chủ, thì Vân Lam Tông có lẽ phải nói là độc bá cả Gia Mã đế quốc! Chênh lệch của hai bên giống như hồng cầu, khó tách ngay cả phụ thân ngày thường nghiêm túc, trong lời nói cũng rất kính sợ.

"Bọn họ đến gia tộc ra làm gì?" Tiêu viêm có chút nghi hoặc thấp giọng hỏi.

Di động mảnh khảnh đầu ngón tay một chút, Huân Nhi trầm mặc một lúc mới nói: "Có lẽ cùng Tiêu Viêm ca ca có quan hệ..."

"Ta? Ta cũng không quen biết bọn họ a?" Nghe vậy, Tiêu Viêm rùng mình, lắc đầu phủ nhận.

"Biết tên của thiếu nữ kia không?" Huân Nhi nhàn nhạt liếc mắt nhìn đối diện Nạp Lan Yên Nhiên.

"Nàng là ai?" Nhướng mày một cái, Tiêu Viêm truy vấn.

Đối diện kiều quý thiếu nữ từ đầu tới đuôi đều không nhìn hắn một cái, đều dán mắt về phía Tiêu Long, Tiêu Viêm còn tưởng rằng nàng là đến vì chuyện của Tiêu Long đây.

Ai biểu Tiêu Long hiện nay là người có địa vị cao nhất ở Tiêu Gia đây.

"Nạp Lan Yên Nhiên!" Huân Nhi khuôn mặt có chút cổ quái, liếc mắt nhìn thân hình có chút cứng ngắc Tiêu Viêm.

"Nạp Lan Yên Nhiên? Gia Mã đế quốc Sư tâm nguyên soái Nạp Lan Kiệt cháu gái Nạp Lan Yên Nhiên? Người đó... Người đó là hôn thê của ta?" Tiêu Viêm sắc mặt cứng ngắc nói.

"Hi hi, Gia gia năm đó cùng Nạp Lan Kiệt là hảo hữu, mà vừa đúng lúc ấy ngươi cùng Nạp Lan Yên Nhiên đồng thời xuất sinh cho nên hai vị lão gia từ quyết định hôn sự này. Bất quá, sau khi người xuất sinh ba năm, Gia gia cùng kẻ thù giao chiến trọng thương mà chết, theo thời gian trôi qua, Tiêu gia cùng Nạp Lan gia quan hệ càng ngày càng ít..."

Nói đến đây Huân Nhi hơi dừng lại, nhìn Tiêu Viêm hai mắt mở lớn, không khỏi đắc ý cười khẽ một tiếng, nói tiếp: "Nạp Lan Kiệt lão đầu này vô cùng kiệt ngạo, hơn nữa cực kỳ đề ý mặt mũi, hôn sự năm đó hắn đã đáp ứng cho nên Tiêu Viêm ca ca mấy năm nay thanh danh cực kém hắn cũng chưa từng phái người đến hỏi hôn..."

"Lão đầu này đích xác kiệt đến đáng yêu..." Nghe đến đây, Tiêu Viêm cũng nhin không được cười lắc đầu.

"Tiêu Viêm ca ca, ngươi biết nữ nhân đang cùng cha ngươi nói chuyện sao?" Huân Nhi chỉ về phía Vân Vận nói.

"Một nữ nhân rất xinh đẹp..." nhìn xem Vân Vận, Tiêu Viêm không khỏi cảm thán một tiếng, nàng so với Nạp Lan Yên Nhiên còn muốn xinh đẹp, nhất

là cỗ kia ung dung cao quý khí chất để cho người khác không sinh ra được ý niệm xấu.

Bất quá vừa lời nói ra, Tiêu Viêm liền phát hiện Huân Nhi thần sắc hơi trầm xuống, liền vội vàng nói: " Nàng đúng là rất xinh đẹp, nhưng ta không biết nàng a. "

Nghe vậy, Huân Nhi không khỏi lườm hắn một cái, chậm rãi mở miệng nói: " Nàng là Vân Lam Tông Chủ Vân Vận. "

" Vân Lam Tông Chủ... Vân Vận... tại sao một vị đại nhân vật này lại đích thân đến Tiêu Gia. "

Vân Lam Tông Chủ Vân Vận là vô số người trong lòng nữ thần, toàn bộ Gia Mã Đế Quốc không ai không biết đến nàng uy danh.

Không chỉ dung mạo xinh đẹp, thân phận cao quý, chỉ mới hai mươi mấy tuổi liền trở thành Gia Mã Đế Quốc trẻ tuổi nhất Đẩu Tông cường giả, cũng là Gia Mã Đế Quốc hiện tại đệ nhất cường giả.

Một cái nhân vật như vậy lại đích thân đến Tiêu Gia đúng thật là để cho Tiêu Gia thủ súng nhược kinh a.

" Nàng tự mình đến đây cũng là bởi vì Tiêu Gia bây giờ đã khác xưa, hơn nữa còn có Tiêu Long ca ca tồn tại. Nàng nhất định là biết Tiêu Long ca ca nội tình, cho nên mới hạ mình đến đây. " Huân Nhi cười nói.

Huân Nhi cũng không biết Vân Vận cùng Tiêu Long quan hệ, cho nên mới có suy đoán này.

Nghe vậy Tiêu Viêm cũng gật đầu tỏ vẻ hiểu ra.

Hắn cũng biết vị biểu ca này năng lực lớn mạnh đến đâu, Tiêu Gia có thể trong vòng ba năm ngắn ngủi phát triển đến mức này chính là do hắn một tay làm nên.

" Năm năm trước, Nạp Lan Yên Nhiên bị Vân Lam tông chủ Vân Vận thu làm đệ tử, năm năm thời gian, Nạp Lan Yên Nhiên biểu hiện ra tuyệt giai tu luyện thiên phú, khiến Vân Vận cực kỳ sủng ái... Khi một người có đủ thực lực thay đổi vận mệnh của mình, thì hắn sẽ nghĩ mọi biện pháp đem những chuyện mình không thích giải quyết đi... Rất bất hạnh, hôn sự của Tiêu Viêm ca ca và nàng là thứ nàng không hài lòng nhất!"

"Người muốn nói, nàng lần này đến đây để giải trừ hôn ước?"

Sắc mặt biến đổi, Tiêu Viêm trong lòng mạnh mẽ dâng lên một trận tức giận, sau đó khuôn mặt hắn tràn đầy tự giễu.

Nạp Lan Yên Nhiên là thiên chi kiều nữ, một cái phế vật như hắn đúng thật là không thể nào xứng với nàng, huống hồ Tiêu Viêm hắn cũng không có tình cảm với nàng.

Hắn lúc này là lo lắng một chuyện khác.

Nếu như Nạp Lan Yên Nhiên thật sự tại trước mặt mọi người đối với phụ thân của mình đề ra thỉnh cầu giải trừ hôn ước, như vậy thân là tộc trưởng phụ thân, mặt mũi sẽ mất hết.

Nghĩ đến đây Tiêu Viêm nhìn về phía Tiêu Long, hy vọng hắn có thể không để cho Tiêu Gia nhận lấy khuất nhục đi.

Mất hết dấu khí nhiều năm khiến cho Tiêu Viêm bây giờ đã không còn để ý đến người khác bàn tán hay đàn luận gì đến hắn, hắn bây giờ cũng chỉ quan tâm đến phụ thân của hắn mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 180: Từ hôn

Vân Vận đứng dậy, đối với Tiêu Chiến chấp tay mỉm cười nói: " Tiêu tộc trưởng, lần này đến quý gia tộc, chủ yếu là có việc muốn cầu! "

" Vân Vận tông chủ, có việc gì cứ nói là được, nếu có khả năng làm, Tiêu gia sẽ không chối từ." Đối với vị là Gia Mã Đế Quốc nhân vật phong vân, Tiêu Chiến cũng không dám chậm trễ, vội vàng đứng lên khách khí nói.

" Tiêu tộc trưởng, người nhận ra nàng không?" Vân Vận mỉm cười, chỉ vào thiếu nữ bên cạnh mỉm cười hỏi.

" Ách... Thứ cho Tiêu Chiến vụng về, vị tiểu thư này là..." Nghe vậy, Tiêu Chiến ngẩn người, dò xét thiếu nữ một chút, có chút xấu hổ lắc lắc đầu.

Năm đó Nạp Lan Yên Nhiên được Vân Vận thu làm đệ tử lúc mười tuổi, tại Vân Lam tông tu luyện năm năm thời gian, cái này gọi là nữ đại thập bát biến, nhiều năm không gặp, Tiêu Chiến tự nhiên không nhận ra thiếu nữ này là con dâu trên danh nghĩa của mình.

"Nàng là đệ tử ta, Nạp Lan Yên Nhiên. "

"Nạp Lan Yên Nhiên? Châu gái của Nạp Lan lão gia từ Nạp Lan Yên Nhiên?" Tiêu chiến đầu tiên là giật mình, ngay sau đó là thần tình vui mừng, có lẽ là nhớ lại việc năm đó, lập tức đối với thiếu nữ lộ ra ôn hòa nụ cười:

"Thì ra là Nạp Lan chất nữ, Tiêu thúc thúc đã nhiều năm chưa gặp lại người, đừng trách thúc thúc mắt mờ."

Bỗng nhiên xuất hiện một màn, làm mọi người thoáng ngẩn ra, ba vị trưởng lão nhìn nhau, lông mày không khỏi cau lại. .

"Tiêu thúc thúc, chất nữ nhiều năm không đến bái kiến, người nên bồi tội là ta mới phải, đâu dám trách tội Tiêu thúc thúc." Nạp Lan Yên Nhiên mỉm cười ngọt ngào nói.

"Nạp Lan chất nữ được Vân Vận thu làm đệ tử chuyện này quả nhiên không phải là lời đồn a, chất nữ thiên phú thật là tốt a..." Tiêu chiến tán thưởng cười nói.

"Đó là Yên Nhiên vận khí tốt..." Nhọt nhạt cười, Nạp Lan Yên Nhiên có chút ăn không tiêu nhiệt tình của Tiêu Chiến.

"Tiêu tộc trưởng, việc tại hạ muốn thỉnh cầu hôm nay cùng Yên Nhiên có quan hệ. " Vân Vận thần sắc nghiêm túc nói.

Sắc mặt hơi đỏ, Tiêu Chiến thu liễm nụ cười, Vân Lam tông tông chủ Vân Vận chính là Gia Mã đế quốc đại nhân vật, lại đích thân đến Tiêu Gia. Bằng thể lực và thực lực của nàng, có việc gì lại cần Tiêu gia hỗ trợ? Vân Vận nói cùng Nạp Lan chất nữ có quan hệ, chẳng lẽ?

Nghĩ đến đó, khóe miệng Tiêu Chiến hơi gật gật, bàn tay run nhẹ, bất quá có tay áo che dấu nên cũng không bị phát hiện. Mạnh mẽ áp chế lửa giận, thanh âm có chút phát run nói: "Vân Vận tông chủ, mời nói!"

"Trước khi vào vấn đề, tại hạ muốn hỏi mấy câu. "

"Xin mời Vân Vận tông chủ nói. "

"Không biết Tiêu Viêm thân thể tình huống như thế nào rồi?" Vân Vận hỏi.

Nghe được Vân Vận lời nói, toàn bộ đại sảnh liền rơi vào yên lặng, Tiêu Chiến cũng không nói được gì, trong người sôi trào đấu khí cũng dần dần hạ xuống.

Ngồi ở một bên Tiêu Long nhìn xem Vân Vận chỉ dùng một câu nói liền đem Tiêu Chiến làm cho á khẩu không nói được gì, không khỏi trong lòng tán thưởng.

Có thể trở thành Vân Lam Tông tông chủ, Vân Vận quả nhiên không đơn giản.

Một lúc sau, Tiêu Chiến thở dài một tiếng, cười khổ nói: "Viêm Nhi tình huống ba năm nay vẫn như vậy, tại một năm trước càng thêm nặng nề. "

"Yên Nhiên cùng Tiêu Viêm có hôn ước chuyện này ta cũng đã biết, nhưng lấy Tiêu Viêm hiện trạng ta thật rất lo lắng. Xin Tiêu tộc trưởng tha thứ ta nói thẳng, nếu Tiêu Viêm thiếu gia thiên phú vẫn tiếp tục như vậy, không cách nào tu luyện, ta e là không thể chấp nhận hôn sự này. "

Vân Vận thần sắc nghiêm túc nói.

Tiêu Long cũng không có nói gì, tiếp tục yên lặng theo dõi. Ba vị trưởng lão sắc mặt hơi chấn động, Tiêu Chiến sắc mặt âm trầm.

Một ít thiếu nam thiếu nữ cũng không biết Tiêu Viêm cùng Nạp Lan Yên Nhiên có hôn ước, bất quá sau khi hỏi cha mẹ bên cạnh, sắc mặt bọn họ đột nhiên trở nên phấn khích, cười nhạo cùng châm chọc ánh mắt hướng đến Tiêu Viêm. .

Nhìn Tiêu Chiến sắc mặt âm trầm, Nạp Lan Yên Nhiên cũng không dám ngắt đầu, ngón tay khảm trang chấp vào nhau.

"Tiêu tộc trưởng, ta biết yêu cầu này rất quá đáng, nhưng người cũng biết người tu luyện chúng ta thọ mệnh rất dài, nếu như Tiêu Viêm không thể tu luyện được, chuyện này..."

Vân Vận không có nói hết, nhưng Tiêu Chiến cũng biết nàng muốn biểu đạt điều gì, trong lòng không khỏi cười khổ.

Nếu không thể tu luyện, như vậy không thể nào tăng lên thọ mệnh.

Nếu như cứ cưỡng ép để cho Tiêu Viêm cùng Nạp Lan Yên Nhiên đến với nhau, như vậy không phải là phúc mà là họa.

Mấy chục năm sau, Tiêu Viêm thì trở thành một cái lão nhân, còn Nạp Lan Yên Nhiên thì vẫn là một cái trẻ tuổi xinh đẹp nữ nhân, thử hỏi đến lúc đó bọn hắn sẽ cảm thấy thế nào, người bên ngoài cũng sẽ đàm tiếu ra vào.

Rất hiển nhiên, Tiêu Viêm cũng nghĩ đến chuyện này, hai tay không khỏi siết chặt.

Nghe Vân Vận những lời nói này, Tiêu Chiến trong lòng lửa giận đã biến mất không thấy, tại tình huống lúc này nàng đến Tiêu Gia từ hôn cũng không phải là sai, hơn nữa Vân Vận tự mình đến đã là cho Tiêu Gia mặt mũi rất lớn rồi.

"Viêm Nhi, hôn sự này là của ngươi, ngươi tự mình quyết định đi." Tiêu Chiến nhìn Tiêu Viêm thờ dài nói.

Tiêu Viêm nghe vậy, đứng dậy nhìn Nạp Lan Yên Nhiên, bình tĩnh mở lời hỏi: "Nạp Lan tiểu thư, ta muốn hỏi một chút, việc hôn hôm nay, Nạp Lan lão gia từ đã đáp ứng chưa?"

Không đợi Nạp Lan Yên Nhiên mở miệng, phụ thân nàng Nạp Lan Túc lên tiếng nói: "Việc này phụ thân ta cũng biết, nhưng hấn thái độ vẫn như trước không đổi, đây là Vân Vận tông chủ tự mình quyết định."

"Tiêu Viêm, ta biết chuyện này đối với ngươi tới nói là rất không công bằng, nhưng Yên Nhiên là ta đệ tử, ta không thể nhìn nàng tiến hành cuộc hôn sự không cân bằng này, mong ngươi hiểu cho." Vân Vận cũng nhìn Tiêu Viêm nói.

Tiêu Viêm trầm mặc, rơi vào trầm tư.

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều chờ đợi hấn câu trả lời.

Một lúc sau, Tiêu Viêm ngẩng đầu lên nhìn Vân Vận mấy người, cắn răng nói: "Giải trừ hôn ước đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Tin tức kinh người

"Tiêu Viêm ca ca."

Nhìn xem rời khỏi đại sảnh có bóng lưng cô đơn thiếu niên, Huân Nhi trong mắt hiện lên một tia thất vọng.

Tiêu Viêm lúc này đã hoàn toàn mất hết ý chí, e là hấn sau này sẽ không thể gượng dậy nổi.

Trong đại sảnh những người khác nhìn về phía rời đi Tiêu Viêm cũng không có tiếp cười nhạo hay châm chọc, thay vào đó là thương cảm.

Là một cái mười mấy tuổi thiếu niên, Tiêu Viêm thật sự trải qua quá nhiều chuyện.

Thân thể khẽ run rẩy, Nạp Lan Yên Nhiên ngập ngừng nói: "Tiêu thúc thúc..."

"Gọi ta Tiêu tộc trưởng là được, thúc thúc xưng vị, ta không nhận nổi."

"Tiêu tộc trưởng, mong ngài tha thứ chúng ta hôm nay hành vi." Vân Vận nhìn Tiêu Chiến nhận nhạ nói.

"Vân Vận tông chủ, ta cũng không có trách ngươi, dù sao Viêm Nhi cũng đã chấp nhận việc giải trừ hôn ước." Tiêu Chiến lắc đầu thờ dài nói.

Mặc dù bên ngoài là nói như thế, nhưng con trai mình lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, làm cha hấn làm sao có thể không tức giận đâu.

Nhưng hấn còn có thể nói gì hơn nữa đây, Tiêu Viêm cùng Nạp Lan Yên Nhiên hai người đã định sẵn là không thể tiến tới được.

"Tiêu Tộc trưởng, hôm nay chúng ta đến đây đã gây nên cho quý tộc ảnh hưởng không tốt, nhưng ta hy vọng chuyện ngày hôm nay sẽ không ảnh hưởng đến mối quan hệ của Tiêu gia với Nạp Lan gia cùng Vân Lam Tông."

"Vân Vận tông chủ nói đùa, hôm nay ngươi tự mình đến đây đã là cho Tiêu gia rất lớn mặt mũi, ta làm sao có thể trách các ngươi."

"Tiêu tộc trưởng, ta..."

"Khụ!!"

Nhìn xem Vân Vận cùng Tiêu Chiến khách khí qua lại, Tiêu Long rớt cuộc cũng không nhận được đánh gãy hai người.

"Tộc trưởng, Vân Nhi, hai người các ngươi đừng tiếp tục khách khí như vậy nữa a, dù sao đều là người một nhà." Tiêu Long nhìn hai người nói.

Nghe vậy, Vân Vận gương mặt hơi đỏ lên.

Còn Tiêu Chiến thì mặt nghi hoặc hỏi: "Tiêu Long, ngươi là có ý gì?"

Qua ngày hôm nay, Tiêu gia cùng Vân Lam Tông quan hệ đều sẽ có ảnh hưởng, mặc dù mọi chuyện đã được giải quyết ổn thỏa đi chăng nữa. Nhưng cũng không thể nào thân đến mức nói là người một nhà như Tiêu Long được.

Tiêu Long nhìn Vân Vận một chút, sau đó lại nói: "Vân Nhi là nữ nhân của ta."

Tiêu Long âm thanh vang vọng toàn bộ đại sảnh.

Đám người một mặt chấn kinh nhìn xem Tiêu Long cùng Vân Vận.

Nhất là Vân Vận cái kia ngượng ngùng biểu hiện, đám người không khỏi hít sâu một hơi.

Vậy mà là thật!!

Gia Mã Đế Quốc nữ thần bị Tiêu Long trường lão tù bện rồi!

Đám người không khỏi quăng đến ánh mắt đầy bội phục về phía Tiêu Long.

Ngay cả Vân Lam Tông Chủ Vân Vận cũng rơi vào tay hắn, Tiêu Long quả thật là thần nhân.

Huân Nhi thì trầm mặc không nói gì.

Tiêu Long ca ca cũng thật là hoa tâm.

Chấn động nhất thì không ai bằng Nạp Lan Yên Nhiên, nàng đến lúc này còn chưa từ rung động bên trong đi ra.

Tiêu Long lời nói không khác nào viên đạn hạt nhân nổ tung trong lòng nàng, thân thể hơi run lên.

Tại sao có thể như vậy...sur phụ với Tiêu Long ca ca...

Ngồi bên cạnh Nạp Lan Túc nhìn thấy nữ nhi mình dạng này, không khỏi lắc đầu thở dài.

"Đây quả đúng là tin mừng, chúc mừng ngươi, Tiêu Long." Tiêu Chiến đối với Tiêu Long cười khê chúc mừng nói.

Ba vị tộc trưởng cùng những người khác cũng đi lên chúc mừng.

Tin tức này quả thực là một tin tốt.

Nếu Vân Vận gả vào Tiêu Gia, như vậy khác nào nói, Tiêu Gia sau này sẽ là Gia Mã đế quốc bá chủ. Toàn bộ mọi người trong đại sảnh đều vô cùng vui mừng.

Mặc dù Nạp Lan Yên Nhiên không gả vào Tiêu Gia, nhưng có Vân Vận gả vào Tiêu Gia thì càng là tốt hơn.

"Các vị, sau này nếu có thời gian, mời các vị đến Vân Lam Tông làm khách!" hơi khom người hành lễ với Tiêu Chiến mấy người, Vân Vận cũng không muốn ở lâu, mang theo Nạp Lan Yên Nhiên đi ra khỏi đại sảnh.

"Tiêu Tộc trưởng, Tiêu Long, sau này có thời gian, mời ngài đến Nạp Lan gia làm khách!" Nạp Lan Túc đối với Tiêu Chiến mấy người chấp tay nói, sau đó cũng rời khỏi đại sảnh.

Khi Vân Vận mấy người rời đi, Tiêu Long cũng tùy tiện lấy lý do để rời khỏi đại sảnh.

"Chúc mừng ngươi, Tiêu Long ca ca, lại có thêm một thê tử xinh đẹp." Huân Nhi từ phía sau hắn đi tới, yếu ớt cười nói.

"Cảm ơn ngươi chúc phúc, Huân Nhi." Tiêu Long gật đầu cười nói.

"Tiêu Long ca ca cũng thật lợi hại, ngay cả Vân Lam Tông tông chủ cũng bị ngươi thu vào tay." Huân Nhi ngữ khí không đổi nói.

"Ta cùng nàng có thể đến với nhau cũng là có người tác hợp cho chúng ta."

Nếu không phải là có như ý làm cho bọn hắn gạo sống nấu thành cơm, hai người bọn hắn sợ là đến bây giờ cũng không thể đi tới một bước lớn như vậy.

"Huân Nhi rất tò mò chuyện gì đã xảy ra với các ngươi a." Huân Nhi tò mò hỏi.

"Nha đầu ngốc, không nên tò mò quá nhiều chuyện của người khác, như vậy là không tốt." Tiêu Long ở trên trán Huân Nhi búng một cái, cười nói.

"Ta mới không ngốc đâu." Huân Nhi hai má phồng lên, một bộ không vui nói.

"Trong mắt ta ngươi chính là ngốc như vậy, để ta có thể dễ ức hiếp ngươi." nhéo nhéo Huân Nhi mịn màng hai má, Tiêu Long cười nói.

" Chán ghét, ta không thèm tiếp tục để ý đến ngươi nữa, Tiêu Long ca ca. " Huân Nhi xoay mặt đi, ngửi khí u oán, nhưng trên gương mặt cũng không có hiện lên không vui.

" Ha ha ha... "

Hai người cứ như vậy tại trên hành lang cười cười nói nói đi lại, rất nhanh hai người liền đi tới Tiêu Long phòng ngủ.

Giống như là nhớ ra chuyện gì, Tiêu Long chợt dừng lại bước chân.

Hắn chợt nhớ ra Lam Nguyệt lúc này còn ở trong phòng, nếu cứ như vậy mang Huân Nhi đi vào thì thật không tốt lắm.

Hơn nữa hắn còn phải đi xem Diệu Lão dung hợp thân thể mới đến đâu rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 182: Gặp lại Nhã Phi

Xoay người lại nhìn Huân Nhi áy náy nói.

" Ta đột nhiên nhớ ra mình còn một chút việc chưa giải quyết, cho nên hôm nay không mời ngươi uống trà được. "

Nghe vậy Huân Nhi trong ánh mắt lóe lên một tia âm u, bất quá bên ngoài vẫn tỏ ra bình thường, ngửi khí tức nuốt nói.

" Như vậy thì đợi lần sau cũng được. "

" Vậy thì để lần sau đi, xin lỗi ngươi, Huân Nhi. "

Nói xong Tiêu Long liền biến mất khỏi chỗ.

Nhìn xem Tiêu Long biến mất vị trí, Huân Nhi thần sắc hơi trầm xuống, cười khổ lắm lắm một tiếng.

" Cả ngươi cũng bắt đầu xa lánh ta a, Tiêu Long ca ca. "

Tiêu Viêm cũng vậy, Tiêu Long cũng là như vậy.

Tiêu Viêm bởi vì mất đi thiên phú tu luyện lâu ngày, cho nên mất hết ý chí, không muốn cùng nàng vị này thiên chi kiêu nữ đi gần, hắn cho rằng sẽ có không tốt ảnh hưởng đến nàng, lại sẽ chuốc lấy thù hận vào người.

Còn Tiêu Long, mặc dù đã có gia thất, tuy nhiên tại đấu khí đại lục cũng không có một vợ một chồng chế độ, hắn cũng không giống như là hạng người chỉ chung tình với một nữ nhân duy nhất.

Cho nên hắn không có lý do gì để tránh mặt nàng mới phải a.

Nếu Tiêu Long biết Huân Nhi lúc này ý nghĩ, nhất định sẽ nói ngươi suy nghĩ nhiều rồi.

Hắn rời đi cũng là vì muốn nhìn xem Diệu Lão mà thôi, cũng không phải là cố ý tránh mặt nàng.

....

Dị hỏa thiêu đốt được chừng một ngày, cỗ thân thể ở trong hỏa diễm vẫn như cũ, chỉ khác là vẻ thống khổ trên khuôn mặt giảm đi rất nhiều, một luồng hơi thở mệnh môn, khí thể bức nhân đang âm thầm nổi lên.

Tiêu Long xuyên qua kết giới đi vào bên trong sơn động.

Nhìn thấy Tiêu Long đi tới, xung quanh mấy bộ bạch cốt khô lồi chủ động nhường đường.

Một thời gian sau, hai giò trôi qua.

Bao quanh cỗ thân thể kia dị hỏa tán đi.

Bộ thân thể kia chậm rãi mở ra hai mắt.

Trên thân xuất hiện một đạo dấu khí, tạo thành một bộ bạch y, đem bộ thân thể kia bao quanh, chậm rãi đáp xuống không trung.

" Cảm giác có lại thân thể thật tốt. " Diệu Thiên Hóa vung tay một chút, cười mừng rỡ nói.

" Chúc mừng ngươi thành công sống lại, Diệu Lão. Ngươi cảm giác thế nào rồi? " Tiêu Long hỏi.

" không còn gì có thể tốt hơn được, bất quá ta vẫn còn chưa quen với thân thể này, phải đợi thêm một thời gian mới làm quen được. " cảm nhận thân thể của mình đôi chút, Diệu Thiên Hóa cười nói.

" Vậy là tốt rồi, chúng ta đi ra ngoài rồi nói tiếp. "

" Ừm. "

Sau đó hai người rời khỏi sơn động.

Tại bên ngoài, Tiêu Long đem mình muốn để cho hấn ở lại Tiêu Gia nói ra.

" Ở lại Tiêu Gia cũng không thành vấn đề, mới sống lại, ta muốn tìm một chỗ yên tĩnh để tu luyện. " Diệu Thiên Hóa gật đầu đáp.

" Như vậy là tốt. " Tiêu Long gật đầu hài lòng, sau đó lấy ra một bình ngọc đưa cho Diệu Thiên Hóa cười nói: " Trong đây là Đấu Tôn đan, Diệu Lão ngươi cầm đi, sau này tìm cơ hội sử dụng. "

Cầm lấy đấu tôn đan, Diệu Thiên Hóa trên gương mặt tươi cười không hề giảm đi.

Vừa mới sống lại thì có ngay một viên bát phẩm đan dược, hấn vận khí quả thật là rất tốt khi gặp phải Tiêu Long.

Sau đó Tiêu Long liền mang theo Diệu Thiên Hóa đi gặp Tiêu Chiến cùng ba vị trưởng lão.

Khi bọn hấn biết Diệu Thiên Hóa là Đấu Tôn lúc, suýt nữa thì bị dọa ngã xuống từ trên ghế, vô cùng nhiệt tình tiếp đãi hấn.

Sắp xếp cho Diệu Thiên Hóa xong rồi, Tiêu Long liền đi tới Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá.

Cũng rất lâu rồi hấn không có gặp qua Nhã Phi.

.....

Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá bên trong, Tiêu Long đi tới Nhã Phi căn phòng.

Đi vào trong phòng, chỉ thấy một cái ăn mặc cảm bào nữ nhân xinh đẹp, tại cảm bào bao khóa dưới, lộ ra muốt mà mà ngạo nghễ uốn lên dáng người đầy đặn, cực kỳ mê người.

" Ngươi cuối cùng cũng triệu đến thăm ta rồi sao, đồ vô tâm. " ngồi tại trên giường Nhã Phi u oán nhìn Tiêu Long.

" Thật xin lỗi a, Nhã Phi, bởi vì gần nhất công chuyện khá nhiều, cho nên mới không tới thăm ngươi được. " vội vàng đi đến ôm lấy Nhã Phi eo thon, Tiêu Long cười lấy lòng nói.

Tiêu Long nhẹ ngửi từ trước người Nhã Phi truyền đến nhàn nhạt mê người mùi thơm cơ thể, trong lòng nhất thời có chút rung động.

Nhã Phi vẫn là như vậy mê người a.

" Bạn nhiều việc, ta thấy bạn trên hoa ghẹo nguyệt thì đúng hơn. " Nhã Phi khinh bỉ nhìn Tiêu Long, hờn rồi nói.

Vân Vận cùng Tiêu Long hai người quan hệ mặc dù còn chưa có truyền khắp Gia Mã Đế Quốc, nhưng một ít người có địa vị cao đều đã biết được.

Vân Vận sau khi trở về liền tuyên bố với tông môn mình cùng Tiêu Long quan hệ, khiến cho toàn bộ Vân Lam Tông đều sôi trào lên, e là không bao lâu nữa, toàn bộ Gia Mã Đế Quốc đều biết.

" Ta thừa nhận mình ở bên ngoài trên hoa ghẹo nguyệt, nhưng ta chưa bao giờ quên ngươi a, tiểu bảo bối. " Tiêu Long ôm lấy Nhã Phi cười nói.

Nói xong, Tiêu Long liền từ trong nạp giới lấy ra một bộ màu đỏ cảm bào, cùng Nhã Phi trên người giống như đúc kiểu dáng.

" Nhã Phi, đây là ta từ trong động phủ lấy được một bộ cảm bào, là lấy da của một đầu thất cấp ma thú chế thành, cho dù là Đấu Vương toàn lực một đòn cũng khó mà phá vỡ được phòng ngự. "

Nhìn thấy cảm bào lúc, Nhã Phi hai mắt lóe lên một tia ý động, sau đó liền đem cảm bào cầm lấy, rồi nhìn Tiêu Long nói.

" Xem như ngươi có lương tâm. "

Nhã Phi bàn tay nhẹ nhàng sờ vào cảm bảo, trên gương mặt xinh đẹp như yêu tinh kia đầy vẻ yêu thích, nàng thật sự rất thích bộ cảm bảo này.

" Thích không? " ôm lấy Nhã Phi, Tiêu Long khẽ nói.

" Ta rất thích, cảm ơn ngươi. "

Nhã Phi khẽ gật đầu, tại Tiêu Long trên gương mặt hôn một cái.

Thấy vậy Tiêu Long liền cúi đầu xuống, hôn lên môi nàng.

Nhã Phi gương mặt hơi đỏ lên, trong mắt tràn đầy tương niệm, nhẹ nhàng đáp lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Ăn Nhã Phi

Nhã Phi quả thật phi thường phù hợp với "tinh nhân" hai chữ này, chỉ cần là nam nhân bình thường đều sẽ bị nàng vẻ đẹp cho mê đảo, không thể cưỡng lại được.

Hai người sau khi rời môi, Tiêu Long đem Nhã Phi ôm vào trong lòng.

" Có hay không nhớ ta? " Tiêu Long ngồi trên giường, ôm Nhã Phi ngồi tại chân của mình bên trên, nhìn lấy Nhã Phi hỏi.

Nhã Phi đem trán dán tại Tiêu Long trong ngực, có chút lười biếng uốn éo người, giọng dịu dàng nói: " Rất nhớ ngươi. "

Tiêu Long một tay ôm lấy Nhã Phi thân hình như thủy xà bên trên, một tay nhẹ vỗ về Nhã Phi tóc dài, cái cảm nhẹ chống đỡ lấy Nhã Phi trán đầu, nhẹ ngửi ngửi nàng nhân nhật mùi thơm cơ thể, hưởng thụ cái này xa cách từ lâu trùng phùng ấm áp cảm giác.

" Tiêu Long, hơn một năm không thấy, ngươi tựa hồ trở nên soái hơn không ít, thậm chí ngay cả ta đều nhanh không nhận ra ngươi. " Nhã Phi cười tủm tỉm nói.

" Ngươi cũng vậy, càng ngày càng quyến rũ động lòng người, ta lúc này đã đói khát khó nhịn rồi đây. " Tiêu Long cười nói.

" Sau này đừng tiếp tục rời đi ta nữa được không, nhất định phải mang theo ta đi cùng. " Nhã Phi nhìn Tiêu Long, hai mắt rung động, phong tình vạn chủng.

Bị Nhã Phi phong tình vạn chủng đôi mắt nhìn lấy, Tiêu Long toàn thân một cái giật mình, bụng dưới một trận hỏa nhiệt.

" Yên tâm, chúng ta sau này sẽ không tiếp tục tách ra. " Tiêu Long nhìn nàng khẽ nói.

Sau đó hắn liền không nhịn được nữa đem Nhã Phi đè xuống giường, một ngụm hôn lên.

Mấy phút sau, hắn mới buông tha cho nàng, nhẹ nhàng đem thân thể nàng ôm lấy.

" Người xấu, chỉ bị ức hiếp ta. "

Nhã Phi cảm nhận được chống đỡ mình dưới bụng lửa nóng cây gậy lớn, khuôn mặt nhỏ kiêu diễm ửng ửng đỏ lên say lòng người, nhịn không được uốn éo người.

Tê~!

Cái này tiểu yêu tinh, không biết sức hấp dẫn lớn bao nhiêu sao? Uốn éo như vậy để cho hắn làm sao chịu nổi a.

Tiêu Long hai bàn tay tà ác liền leo Nhã Phi đôi kia cao vút đồi núi.

Nhã Phi trong đôi mắt đẹp kia, hiện lên xuân thủy, có chút mê ly nói: " Ngươi tới đi. "

" Tê~" mỹ nhân đã ưng thuận, Tiêu Long nếu không làm chút gì, như vậy coi như nam nhân sao?

Hóa thân thành một đầu sói xám, lao vào mình con mồi.

Trong phòng cảnh xuân bắn ra bốn phía.

.....

Mây mưa qua đi, mặt trời cũng đã hạ xuống.

Nằm trên giường, Tiêu Long yên lặng ôm lấy trong người cực phẩm vu vật, mê người thân thể.

Hơn một năm không thấy, Nhã Phi ngày càng mê người, dáng người càng thêm hấp dẫn, đầy đặn, là có thể hái xuống quả ngọt.

Ngoài ra thực lực của nàng cũng tăng trưởng không ít, bây giờ đã là Đấu Vương rồi. Mặc dù tốc độ không thể cùng Tiểu Y Tiên so sánh hay Thanh Lan dạng này sở hữu nghịch thiên thể chất nữ hài, nhưng cũng đã rất nhanh rồi.

Hơn một năm trước, Nhã Phi còn chưa đột phá Đấu Linh đây.

Nhã Phi ghé vào Tiêu Long trên lồng ngực, ngón tay ngọc tại hân trước ngực, nhẹ nhàng vẽ nên các vòng tròn, hờn dỗi nói: "Ngươi không có chút nào biết thương hương tiếc ngọc, không biết đạo nhân gia lần thứ nhất sao? "

" Ai biểu ngươi quá mê người, thật dễ ta không tài nào khắc chế nổi, hảo hảo yêu thương ngươi. " Tiêu Long cười nói.

" Miệng lưỡi trơn tru." Nhã Phi đôi mắt đẹp cong thành một cái mỹ lệ bán nguyệt, nhẹ nhàng đánh một bên lên ngực hân.

" Cũng không biết là ai lúc này bảo ta dùng lực một điểm a. " Tiêu Long hai bàn tay tại đôi kia thánh nữ phong tác quái không ngừng nói.

" Ngươi còn dám nói! " Nhã Phi khuôn mặt đỏ lên, hung hăng bóp một bên dưới Tiêu Long bên hông thịt mềm.

Đại sắc lang này, như vậy xấu hổ sự tình, vậy mà cũng dám nói ra.

" Đến, chúng ta làm tiếp một hiệp nữa." Tiêu Long tại Nhã Phi tinh tế tỉ mỉ hoạt nộn trên gương mặt hôn một cái, sau đó một lần nữa đem nàng đè xuống.

" Chán ghét! Ngươi cho rằng ai cũng giống như ngươi như vậy dư sức sao, ta đã bị ngươi hành hạ hơn ba giờ, bây giờ ta phía dưới còn đau đây. " Nhã Phi liếc hân một cái, oán trách nói.

" Ha ha, ai biểu ngươi mê người như vậy. " Tiêu Long cười hắc hắc nói.

Lườm Tiêu Long một cái, Nhã Phi giống như nghĩ đến thứ gì đó, gương mặt hiện lên một đạo say lòng người ửng đỏ.

Thân thể uốn éo như rắn, chậm rãi trượt xuống, đồng thời đem chân trùn lên người.

" Tê~! " Ngay lập tức Tiêu Long không khỏi hít sâu một hơi, thân thể tê dại.

Hắn lúc này cảm thấy như ở trên thiên đường một dạng.

Mãi đến nửa giờ sau, trong phòng cảnh xuân mới kết thúc.

Nhã Phi đứng dậy mặc quần áo, cảm thụ được sau lưng Tiêu Long cái kia nóng rực, hận không thể đem nàng ăn đi ánh mắt, Nhã Phi có chút ngượng ngùng đồng thời, cũng có chút vui sướng.

Sau khi mặc quần áo vào, Nhã Phi lại khôi phục thành cái kia yêu diễm mỹ nhân, cùng lúc trước tiểu nữ nhân bộ dáng, tưởng như hai người một dạng.

" Ta phải quay về, nếu không Tuyết Nữ cùng Lam Nguyệt sẽ không vui. " mặc vào quần áo, Tiêu Long ôm lấy Nhã Phi khẽ nói.

" Như vậy ngươi mau trở về với mấy vị tỷ tỷ a. " Nhã Phi cười nói.

Tuyết Nữ mới là chính thể, chuyện này không ai có thể thay đổi được, làm người sau, Nhã Phi tự nhiên là sẽ biết nhường nhịn đúng lúc.

Khăng khăng giữ lại Tiêu Long sẽ khiến các tỷ muội ở giữa tình cảm xuất hiện ngăn cách.

Ở Nhã Phi trên môi hôn một cái, sau đó hân lại nói tiếp: " Ngày mai ngươi hãy dọn vào Tiểu Gia, đến lúc đó chúng ta liền chân chính ở cùng một chỗ. "

" Ừm, ta nghe theo ngươi. " Nhã Phi gật đầu, gương mặt tràn đầy hạnh phúc.

Sau đó Tiêu Long xung quanh không gia xuất hiện một trận gọn sóng, hân biến mất khỏi vị trí cũ, để lại gương mặt đỏ bừng mỹ nhân.

Đây là một đêm khó ngủ đối với rất nhiều người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 184: Thanh Lân cùng Tử Nghiên đến

Qua ngày hôm sau, Nhã Phi dọn vào Tiêu Gia.

Những người khác đều rất nhiệt tình đón tiếp nàng vào ở.

Tuyệt Nữ cũng vừa vận xuất quan, đối với Nhã Phi chuyển đến cũng không có tỏ ra cái gì kinh ngạc.

Tiêu Long cùng Nhã Phi là có hôn ước cho nên hai người có thân mật hơn nữa cũng không khiến người khác kinh ngạc.

Cứ như vậy, lại ba tháng trôi qua.

Tiêu Long mỗi ngày đều dành thời gian để bồi tiếp chúng nữ, không gian trùng động cũng đã xây xong.

Trong Tiêu Gia đại sảnh.

"Tiêu Viêm mất tích? Chuyện này là thế nào?" Tiêu Long kinh ngạc nhìn thần sắc khổ sở Tiêu Chiến nói.

"Ta cũng không biết, cả ngày hôm nay, ta không nhìn thấy Viêm Nhi, cảm thấy lo lắng cho nên ta mới qua phòng hắn xem thử, nhưng không nhìn thấy hắn đâu. Ta đã cho người tìm khắp Ô Thần Thành rồi, nhưng không hề tìm thấy hắn."

Tiêu Chiến thần sắc khổ sở nói, lòng như lửa đốt.

"Hắn có thể đi đâu được?" Tiêu Long thần sắc nghi ngờ.

Không còn Phần Quyết. Tiêu Long đối với Tiêu Viêm coi trọng cũng không có như trước đại, hắn cũng chỉ đem Tiêu Viêm thành một cái người bình thường đạt được tương đối tốt kỳ ngộ là Được Lão mà thôi.

Bất quá Tiêu Viêm đột nhiên biến mất chuyện này để cho Tiêu Long cảm thấy có chút bất ngờ.

"Có khi nào bởi vì chịu quá nhiều đả kích khiến cho Tiêu Viêm ca ca rời đi hay không?" Huân Nhi thần sắc trầm xuống, bắt đầu dè dặt nói.

Nghe vậy những người khác trong đại sảnh cũng cảm thấy rất hợp lý.

Nhưng mà Tiêu Chiến vẫn cảm thấy lo lắng vô cùng, Tiêu Viêm là con trai hắn, bây giờ mất tích, hắn làm sao không lo lắng cho được.

Hắn lo lắng hơn là Tiêu Viêm có thể bởi vì chịu đả kích quá lớn mà sẽ nghĩ quẩn.

"Tộc trưởng, ở những thành thị khác cũng có Tiêu Gia sản nghiệp, hay là để cho bọn hắn tìm kiếm thử xem, biết đâu sẽ có kết quả." Tiêu Long nói.

"Ừm." nghe vậy Tiêu Chiến gật đầu, chậm rãi đi ra khỏi đại sảnh.

Nhìn hắn bóng lưng giống như là già hơn mười tuổi một dạng.

"Tiêu Long ca ca, ngươi cảm thấy Tiêu Viêm ca ca có thể đi đâu?" Huân Nhi nhìn hắn hỏi.

"Ta không biết, dù sao ta cùng hắn cũng không quá quen thuộc." Tiêu Long lắc đầu nói.

Nghe vậy Huân Nhi không khỏi thở dài một tiếng, nàng đã sớm biết sẽ có kết quả này.

Ngươi đây là vì không muốn gặp ta sao... Tiêu Viêm ca ca?

Nhìn xem Huân Nhi cái kia cô đơn bóng lưng, Tiêu Long hai mắt hép lại.

"Bây giờ Tiêu Viêm không còn ở đây, đây sẽ là cơ hội tốt cho ta truy cầu Huân Nhi", ngươi đang nghĩ như vậy đúng không?" lúc này Tuyệt Nữ đi tới, ngồi tại Tiêu Long đồng gối bên trên, khẽ cười nói.

"Quả nhiên, cũng chỉ có ngươi hiểu ta." Tiêu Long ôm lấy Tuyệt Nữ eo thon cười nói.

"Phu Quân, ngươi rất xem trọng nàng?" Tuyệt Nữ khẽ nói, nhàn nhạt mùi thơm cơ thể truyền đến.

"Đương nhiên, ta thật sự rất thích nàng." Tiêu Long gật đầu nói.

Dù sao Huân Nhi cũng là người đầu tiên ở thế giới này đi vào trong lòng hắn.

"Nếu như ngươi thích nàng thì cứ việc truy cầu là được rồi, nàng có thích ngươi hay không, thì cũng phải nghe chính miệng nàng nói ra a. " Tuyết Nữ cười nói.

"Bây giờ quá gấp gáp, đợi thêm một thời gian nữa đi. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Sau đó giống như là nhớ ra điều gì đó, Tiêu Long liền nói.

"Hôm nay Thanh Lâm cùng Tử Nghiên sẽ đến đây đi? "

"Ừm, tính toán thời gian thì các nàng sẽ đến đây vào hôm nay, e là cũng sắp đến rồi. "

"Cũng không biết Tiểu Y Tiên đã xuất quan chưa, nếu đã xuất quan, chắc nàng cũng sẽ cùng đi. " Tiêu Long cười nói.

"Chúng ta mau đi xem đi. "

"Được. "

.....

Tiêu gia hậu sơn, không gian trùng động bên ngoài.

Tuyết Nữ cùng Tiêu Long hai người đứng đợi ở không gian trùng động bên ngoài.

Rất nhanh, tại không gian trùng động bên trong bay ra hai đạo thân ảnh.

"Ca ca!! "

Hai cái nhỏ bé thân ảnh lung linh ngay lập tức lao về phía Tiêu Long.

Tiêu Long nhanh chóng đem hai người ôm lấy.

"Thanh Lâm, Tử Nghiên, lâu rồi không gặp. " Tiêu Long ôm lấy hai cái thiếu nữ cười nói.

"Ca ca, ta rất nhớ ngươi. " Thanh Lâm cười cười nói.

"Ta cũng vậy! " Tử Nghiên hai mắt đầy kim tinh nhìn Tiêu Long cười nói.

"Thanh Lâm thì không nói, nhưng Tử Nghiên chắc là nhớ đan dược của ta đi. " nhéo nhéo Tử Nghiên cái mũi nhỏ, Tiêu Long cười nói.

"Ta mới không có đây. " Tử Nghiên quay mặt đi, ngạo kiều tràn đầy nói.

Thấy vậy Tiêu Long trong mắt lóe lên một tia giảo hoạt, từ trong nạp giới lấy ra một cái bình ngọc đựng đưa trước mặt nàng cười nói.

"Tử Nghiên, ta nơi này có mấy viên lục phẩm đan dược, vừa mới luyện chế xong a, còn rất nóng hổi. "

"Mau cho ta! " Tử Nghiên hai mắt sáng lên, ngay lập tức đem trên tay Tiêu Long bình ngọc cho đoạt tới tay.

"Ha ha ha..."

Một màn này để cho Tiêu Long, Tuyết Nữ cùng Thanh Lâm mấy người không khỏi cười cười.

Bị mọi người như vậy trêu chọc, Tử Nghiên gương mặt đỏ lên, nhìn ba người vội vàng nói.

"Ta sắp đột phá lục giai, cho nên mới cần năng lượng trong đan dược để tiến giai. "

Bây giờ nàng đã là Ngũ Giai đỉnh phong rồi, chỉ cần cắn nuốt mấy viên đan dược này, sẽ tăng lên lục giai.

"Đã biết, đã biết, chúng ta cũng không có nói gì, ha ha..."

"Còn cười nữa! "

"Được rồi, chúng ta sẽ không cười. Đi thôi, ta mang các ngươi đi xem phòng ở. "

Nói xong, Tiêu Long cùng Tuyết Nữ liền mang theo Tử Nghiên cùng Thanh Lâm rời khỏi hậu sơn.

"Tiểu Y Tiên còn chưa xuất quan sao? " Tiêu Long nghi ngờ hỏi.

"Ừm, lúc hai chúng ta rời đi, Tiên Nhi tỷ tỷ còn chưa xuất quan. " Thanh Lâm lắc đầu nói.

"Còn Medusa Nữ Vương thế nào rồi, nàng không tới cùng các người a? " Tiêu Long hỏi tiếp.

Trước khi trở về Tiêu Gia, hắn có đưa cho Medusa Nữ Vương một viên Dung Linh Đan để hòa hợp với Thất Thái Thôn Thiên Mãng Linh Hồn.

Mặc dù mất đi một đầu sừng vật để hắn có chút đáng tiếc, bất quá Medusa Nữ Vương cũng sẽ không vì vậy mà nuốt lời, vẫn sẽ tiếp tục ở bên cạnh hắn làm hộ vệ, như vậy là đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Tấn thẳng Lục Giai

Dung hợp với Thất Thái Thôn Thiên Mãng linh hồn, thực lực của nàng tăng lên rất nhiều, trước khi hắn đi nàng đã là Ngũ Tinh Đầu Tông rồi, cũng không biết bây giờ nàng tu vi có tăng lên hay không.

"Nàng nói đợi sau khi Tiên Nhi tỷ tỷ xuất quan rồi mới cùng Tiên Nhi tỷ tỷ đến luôn một thể. " Từ Nghiên nói.

"Phải rồi Từ Nghiên, người đã muốn tấn thẳng thành Lục Giai đúng không, đan dược ta cho người năng lượng đủ dùng sao? " Tiêu Long nhìn nàng hỏi.

"Đủ dùng, có mấy viên đan dược này, trong vòng ba ngày ta sẽ tấn thẳng thành lục giai. " Từ Nghiên gật đầu nói.

"Như vậy sau khi trở về phòng, người hãy lập tức đem đan dược ăn, ta sẽ giúp người canh gác. "

"Có thể a."

Tuyệt Nữ mang theo Thanh Lâm đi tìm Lam Nguyệt, Nhã Phi cùng Huân Nhi, năm người có chuyện muốn nói.

Còn Tiêu Long thì mang theo Từ Nghiên đi tới một căn phòng riêng.

Đóng cửa phòng lại, Tiêu Long quay sang nhìn Từ Nghiên nói.

"Bắt đầu đi. "

"Ừm. " Từ Nghiên gật đầu, sau đó mở ra bình ngọc, một hơi đem mấy viên đan dược bỏ vào miệng.

May mắn bản thể của nàng là ma thú, nếu không nàng đã sớm bị dược lực cuồng bạo làm cho bảo thể.

Cuồng bạo năng lượng khổng lồ xuất hiện trong thân thể, để cho Từ Nghiên hai mắt từ nhắm lại, chậm rãi ngủ thiếp đi.

Tiêu Long ngay lập tức đem Từ Nghiên ôm lên giường, sau đó hắn liền nhìn thấy nồng đậm hào quang màu tím dị từ bên trong Từ Nghiên thân thể tuôn ra, sau cùng Hóa làm một cái chùng hơn một trượng rộng từ sắc quang kén, đem thân thể nàng vây kín mít vào bên trong.

Cái kén bên ngoài thân, hào quang màu tím lúc sáng lúc tối, liên giống như trái tim nhảy lên, vô cùng có tiết tấu, Tiêu Long cường đại linh hồn cảm giác bên dưới, có thể rất rõ ràng cảm giác được, mỗi khi cái kén quang mang chuyển đổi chốc lát, trong không khí Thiên Địa Năng Lượng chính là sẽ xuất hiện một trận sóng chấn động bé nhỏ, chợt cái kia đông đảo năng lượng, chính là sẽ đều bị thu nạp vào nhập cái kén bên trong, làm cho kén thân quang mang càng thêm sáng ngời.

Tiêu Long vẫn ở trong phòng đợi Từ Nghiên phá kén đi ra, kho hể rời đi.

Bởi vì có Vãn Lạc Tâm Viêm cho nên bây giờ hắn không cần phải tu luyện.

Trong thời gian này hắn cũng lấy ra Ngũ Luân Ly Hóa Pháp ra nhìn.

....

Ba ngày sau, Tiêu Long đột nhiên cảm nhận được căn phòng rung chuyển.

Cảm thụ được tình huống rung chuyển bất thành linh này, Tiêu Long thoáng kinh ngạc, ánh mắt chợt đảo qua, chỉ thấy chỗ từ sắc quang kén trên giường, giờ phút này chính là đang bộc phát ra ánh sáng chói mắt!

" Tấn giai thành công sao? " Nhìn một màn đột nhiên xuất hiện này, trong mắt Tiêu Long cũng hiện lên một tia kinh hỷ, cô nàng này, cuối cùng cũng có động tĩnh.

Sau khi quang kén phát ra ánh sáng càng lúc càng mạnh, đến mức chói mắt, tới cuối cùng, rốt cục vang lên một tiếng rầm rắc rất nhỏ, mặt ngoài quang kén vốn có rất nhiều khe nứt nhỏ, giờ phút này, nhất thời lạng lẽ vỡ ra, vô số tia ánh sáng tím chói sáng, theo chỗ cái khe bùng phát ra đến tận cuối chân trời.

Cũng may có không gian phong tỏa ngăn lại, nếu không với dị động như vậy, sẽ hấp dẫn không ít sự chú ý. Toàn bộ Ô Thần Thành đều có thể bị hù dọa đến.

Các khe nứt xuất hiện càng lúc càng nhiều, tới cuối cùng, nhất thời một khối lớn của vỏ kén đột nhiên vỡ ra rơi xuống. Sau khi khối thứ nhất bóc tách ra, cả quang kén giống như có phản ứng dây chuyền nhanh chóng nổ tung, mà trong đó một cột sáng tử sắc, đột nhiên mạnh mẽ bắn thẳng về cuối chân trời, cuối cùng đụng vào không gian phong tỏa làm phát ra từng đợt sóng dao động lan tràn khắp nơi.

Hai mắt của Tiêu Long phát sáng, nhìn chăm chăm vào cột sáng màu tím thật lớn kia. Bằng vào nhãn lực của hắn có thể mơ hồ nhìn thấy bên trong một thân ảnh mờ mịt.

Cột sáng kéo dài một lát, liền trở nên nhạt đi, một lát sau, cuối cùng đã hoàn toàn tiêu tán, mà bóng người trong đó cũng trực tiếp hiện ra trong ánh mắt của Tiêu Long.

Bóng người xuất hiện, một thân thể trần trụi, từ quang bao bọc xung quanh thân thể, làm cho nàng khi nhìn qua đầy vẻ yêu mị, một đầu thon dài mái tóc tím mềm mại rồi tung xõa xuống, trực tiếp buông xuống bộ ngực, thân thể thành thực, đầu còn là tiểu cô nương lúc trước không chút vẻ phong tình? Mà nhìn kỹ dung mạo có vài phần đáng yêu quen thuộc, rõ ràng là tiểu Tử Nghiên đã thành thực!

Cho nên mới nói, thiếu nữ đại mười tám biến. Nếu không phải tận mắt nhìn thấy hắn thật sự không tin đâu.

Tiêu Long không khỏi trong lòng cảm khái nhìn thiếu nữ.

Dáng người thành thực xinh đẹp với bộ tóc rối dài này, khó có thể tưởng tượng, tiểu thí hài kia khi phát dục lại tốt đẹp như vậy, quá mê hoặc dụ người.

Trong cột sáng Tử Nghiên cũng là tại lúc này lười biếng duỗi cái lưng mệt mỏi, lập tức cái kia vốn là mê người lồi lõm đường cong tức thì bị hoàn mỹ đột hiện đi ra, nàng lười biếng mở ra hai con ngươi.

Nhìn thấy bên cạnh cái kia tròn mắt hốc mồm Tiêu Long, ánh mắt ngượng ngùng hướng về Tiêu Long liếc một cái, hai cánh tay dương lên che lại nàng đầy đặn kiêu nhũ.

Tiêu Long ngay lập tức cảm thấy miệng lưỡi khô khan, một màn này để cho hắn muốn phun máu mũi.

Cũng không biết nha đầu này từ đâu học đến những thứ này.

" Ca ca, xin ngươi nhẹ nhàng một chút, ta...ta còn là lần đầu tiên..." Tử Nghiên ngữ khí run run, hai mắt hiện lên một đạo xuân thủy nhìn Tiêu Long, ngượng ngùng nói.

Phốc!!

Tiêu Long trong lòng phun máu, nha đầu này quả thật đang đùa với lửa, nàng bộ dáng này để hắn làm sao chịu nổi.

" Tử Nghiên, là ai dạy ngươi những thứ này? " Tiêu Long nhìn nàng kinh ngạc hỏi.

Rốt cuộc là ai lại đi dạy cho Tử Nghiên mấy câu này a, nếu biết hắn tuyệt đối sẽ đánh chết hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 186: Không tiết tháo

" Ca ca không thích sao? Lúc trước đi ngang qua phòng ngươi, ta thấy Lục Man cũng nói như vậy, ngươi không phải rất thích a? " Tử Nghiên hơi nghiêng đầu, nghi hoặc nói.

Nghe được Tử Nghiên lời nói, Tiêu Long không khỏi vỗ trán, lần sau nếu làm chuyện xấu, nhất định không nên quên đóng cửa phòng lại.

Không nghĩ đến lúc đó lại bị nha đầu này nhìn trộm.

" Lúc đó ta thấy ca ca vô cùng ưa thích cầm lấy Lục Man nơi này, không lẽ nơi này tốt như vậy. " hai bàn tay xoa xoa trước ngực đoàn kia kiều nữ, Từ Nghiên hơi nghi hoặc, cảm giác có chút lạ lạ.

" Khụ! Bây giờ ngươi nên mặc đồ vào cái đã. " Ho khan một tiếng, Tiêu Long nhìn xuống đem nha đầu này đè xuống xúc động.

Tiêu Long thu hồi lửa nóng ánh mắt, từ trong nệm giới lấy ra một bộ áo choàng, vừa định đưa cho Từ Nghiên. Nhưng khi bàn tay vừa chạm đến người của đối phương thì cả người Từ Nghiên đột nhiên run lên.

Chợt một trận ánh sáng xanh khác thường từ trong cơ thể Từ Nghiên bùng phát ra. Dưới đạo ánh sáng xanh này, thân hình Từ Nghiên bỗng nhiên thu nhỏ lại bằng tốc độ mắt thường cũng nhìn thấy được. Chỉ vùn vùn có mấy lần hô hấp, một cái đại mỹ nhân có dáng người lung linh liền biến thành thân thể mềm mại trần truồng trong bộ dáng của một tiểu nữ hài.

Ngạc nhiên nhìn sự biến hoá này của Từ Nghiên, Tiêu Long giật mình, chợt nhìn không được bật cười, lắc lắc đầu. Xem ra mặc dù đã tiến vào lục giai, nhưng Từ Nghiên vẫn chưa hoàn toàn hoá giải hết được lực của Hoá Hình Thảo kia a!

Tiêu Long thần sắc hiện lên một tia tiếc nuối, hẳn còn muốn nhìn lâu một chút đây. Đợi đến khi Từ Nghiên trưởng thành, cũng không biết đến khi nào.

Từ Nghiên cũng bị biến hóa đó của mình mà kinh hãi. Nhưng mà khi nàng nhìn thấy thân thể của mình lại biến trở về bộ dáng của tiểu cô nương trước kia thì hai lông mày nhỏ nhỏ nhất thời dựng lên.

Nhìn thấy Tiêu Long cái kia tiếc nuối về mặt lúc, không khỏi tức giận đến xông tới, hai tay không ngừng quơ loạn trên mặt của Tiêu Long.

Cánh tay Tiêu Long ôm lấy Từ Nghiên đang nhào đến, cảm thụ được da thịt trơn mịn như dương chi bạch ngọc, ánh mắt nhất thời có chút xấu hổ, ho khan một tiếng, vội vàng đem áo choàng đen trên tay mạnh mẽ phủ lên người của Từ Nghiên, sau đó hung hăng gõ một cái ở trên đầu, nói: " Im lặng một chút cho ta! Nếu không về sau không luyện chế đan dược cho ngươi. "

" Đừng a, Ca Ca, ta biết sai rồi. " Từ Nghiên hai mắt uông uông nước mắt nhìn Tiêu Long đáng thương nói.

" Biết sai là tốt rồi. " xoa xoa Từ Nghiên mái tóc rối, Tiêu Long hài lòng gật đầu.

" Đáng giận hóa hình thảo! " Từ Nghiên nghiêng răng nghiêng lợi nói, sau đó lại cười híp mắt nhìn Tiêu Long nói: " Ca Ca, nếu không để ta hôn ngươi một cái, sau đó ngươi luyện chế cho ta thêm mấy chục viên đan dược. "

Nghe được lời của nàng nói, Tiêu Long trên trán rơi xuống một đạo hắc tuyến.

" Ngươi cho rằng đan dược là rau cải trắng sao, muốn bao nhiêu là có bấy nhiêu. " Tiêu Long tại Từ Nghiên móng đất nhỏ bóp một cái tức giận nói.

" A. " Từ Nghiên kinh hô một tiếng, không khỏi lùi lại, hai tay bưng bít lấy móng đất nhỏ, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ nhìn lấy Tiêu Long.

" Vậy cho ta mấy viên cũng được, cùng lắm ta cõi đồ ra cho ca ca ôm ngủ. " Từ Nghiên nha đầu này tuyệt đối học được rất nhiều cái xấu, mở miệng ra liền biết dụ người.

Nàng cho rằng Tiêu Long hẳn là gặp sắc liền bị mê hoặc sao?

" Hừ! Không cần phải tốn công luyện chế, ta nơi này có sẵn mấy trăm viên rồi, cho ngươi làm quà ăn vặt. "

Nói xong, Tiêu Long mặt không đỏ, xuất thủ hào phóng, liền đem ba bình ngọc chứa đầy đan dược từ trong nệm giới lấy ra để ở trên bàn.

" Yêu nhất Ca Ca!! "

Từ Nghiên hai mắt sáng lên nhìn chăm chăm trên bàn bình ngọc, sau đó liền treo trên người ôm lấy hắn, ở trên môi Tiêu Long hôn một cái.

Tiêu Long bị Từ Nghiên hôn môi, hận không thể phun huyết, nha đầu này tuyệt đối xem trộm hắn rất lâu rồi mới học được những thứ này.

" Đem quà ăn vặt thu lại đi, tuyệt đối không được đem truyện ngày hôm nay nói cho người khác biết, nghe chưa? " Tiêu Long nhìn Từ Nghiên dặn dò nói.

Nếu như để chúng nữ biết hắn đối với Từ Nghiên nói mấy câu lúc này, các nàng nhất định sẽ đem hắn đánh cho tàn phế.

Đặc biệt là Thanh Lân nha đầu này, nếu như để nàng biết hắn như vậy sủng Từ Nghiên, nàng nhất định sẽ dùng một cái Vạn Xà La Chi Trận, đem mấy vạn đầu xà hệ ma thú cho triệu hoán ra truy sát Từ Nghiên.

Nghĩ đến khung cảnh đó, Tiêu Long không khỏi rung mình một cái.

" Yên tâm đi Ca Ca, ta rất kín miệng. " Từ Nghiên vỗ ngực đảm bảo nói.

Nghe vậy Tiêu Long liền yên tâm.

"Người cứ chậm rãi ăn đan dược, ta trước đi ra ngoài. "

Nói xong, Tiêu Long liền xoay người rời đi.

.....

Vừa rời khỏi đình viện, hắn liền nhìn thấy một cái như thanh liên mới nở xinh đẹp thân ảnh đi tới.

" Tiêu Long ca ca. "

" Là Huân Nhi a, người đến nhìn ta sao? " Tiêu Long nhìn Huân Nhi cười nói.

" Cũng không phải vậy, có Gia Mã Đế Quốc Hoàng Thất Gia Hình Thiên đến tìm người, hắn còn có mang theo hai vị công chúa, hiện tại Tiêu thúc thúc đang tiếp đón bọn hắn. " Huân Nhi nhìn Tiêu Long hí mắt cười nói.

" Gia Hình Thiên tới, hắn tới làm gì? " Tiêu Long nghi ngờ hỏi.

Huân Nhi trầm mặc một lúc mới nói: " Có lẽ cùng Tiêu Long ca ca có quan hệ..."

" Cùng ta có quan hệ gì? " Tiêu Long không hiểu.

Huân Nhi xinh đẹp ánh mắt hí lại, hài hước nói: " Ta nghe nói Tiểu công chúa trời sinh linh hồn lực cường đại, hơn nữa còn sở hữu hỏa thuộc tính mang theo một tia mộc thuộc tính. Tại tự mình học hỏi mấy năm liền có thể luyện chế ra được nhất phẩm đan dược....Mà Tiêu Long ca ca là một vị cường đại luyện dược sư, e là Gia Hình Thiên muốn để cho Tiêu Long ca ca nhận Tiểu công chúa làm đệ tử đi. "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 187: Tiểu công chúa Yêu Nguyệt

" Muốn ta nhận nàng làm đệ tử sao? "

Nghe vậy Tiêu Long hơi ngần ra, đồng thời bắt đầu đi lắc đầu.

Gia Mã Đế Quốc đối với hắn trợ giúp cũng đã không lớn, hơn nữa hắn cùng bọn hắn cũng không có thù gì, xem như là nước sông không phạm nước giếng đi.

Đối với Gia Mã Đế Quốc hoàng thất tới nói, Tiêu Long bây giờ là một cái đại thần, có thể lôi kéo quan hệ tốt thì nên lôi kéo, bọn hắn tự nhiên không thể bỏ lỡ bất cứ cơ hội nào.

Mẽ Đặc Nhĩ gia tộc cùng Vân Lam Tông phát triển quá nhanh để bọn hắn cảm thấy nguy cơ.

Bất quá Tiêu Long cũng không có ý định sẽ tiếp tục nhận đệ tử, hắn hiện tại có Tiểu Y Tiên là một cái đệ tử là đủ rồi.

" Bất quá Huân Nhi, người làm sao biết nhiều chuyện như vậy, ngay cả Gia Mã Đế Quốc hoàng thất nội bộ sự tình cũng biết được? " Tiêu Long đầy thâm ý nhìn nàng hỏi.

Nghe vậy, Huân Nhi thần sắc hơi động, cũng chỉ mỉm cười không nói gì.

Nhìn Huân Nhi tránh né tư thế, Tiêu Long chỉ có thể bắt đầu đi không hỏi nữa. Nàng còn tưởng rằng hắn không biết nàng thân phận a.

Theo Huân Nhi đi ra đại sảnh, mấy gương mặt quen thuộc đập vào mắt hắn.

Tiêu Chiến cùng ba vị trưởng lão đang cùng Gia Hình Thiên nói chuyện.

Còn có ăn mặc một bộ cẩm bào xa hoa, vóc người cao gầy, vẫn như cũ băng lạnh cao quý đại công chúa Yêu Dạ.

Đứng bên cạnh Yêu Dạ là một cái cùng nàng có mấy phần tương tự tiểu thiếu nữ.

Thiếu nữ ăn mặc một thân váy dài màu tím khảm hoa văn màu bạc, dung mạo tinh xảo, không hổ là người thuộc hoàng thất gia tộc, mơ hồ lộ ra một tia khí chất cao quý.

Tại vòng eo nhỏ tinh tế buộc một dải đai màu tím, càng làm cho vòng eo thon nhỏ, lộ ra sự nhuần nhuyễn vô cùng, tuổi tác của nàng tựa hồ cũng không quá lớn, nhìn qua khoảng mười lăm mười, trên mặt mỉm cười, pha vẻ ưu nhã cùng tĩnh lặng, trong con ngươi như thủy kia hiện lên một tia tiểu ý cổ quái, hiển nhiên, nàng cũng không phải một người giống như mặt ngoài, thích an tĩnh.

"Sách sách, thật là tiểu cô nương xinh đẹp..." Nhìn cô gái váy áo màu tím này, Tiêu Long tán thưởng một tiếng.

Thiếu nữ này rất hiểu nhiên là Tiểu Công Chúa Yêu Nguyệt rồi.

"Tiêu Long ca ca, người ta dù thế nào cũng là công chúa, không nên thất lễ." Huân Nhi không vui nhìn Tiêu Long nói.

"Ta nơi nào thất lễ, chỉ là khen nàng một tiếng mà thôi. Hơn nữa, cao quý hơn công chúa người ta đều trêu chọc, người cho rằng ta sẽ sợ nàng thân phận sao?"

Nhéo nhéo Huân Nhi tinh xảo cái mũi, Tiêu Long cười ha ha nói.

Bị Tiêu Long cái này thân mật hành vi, khiến cho Huân Nhi gương mặt ngay lập tức đỏ lên.

Nhìn thấy Tiêu Long đi đến, Gia Hình Thiên, Tiêu Chiến cũng những người khác đều đứng dậy, đối với hắn trào hỏi.

"Tiêu Long."

"Tiêu Long tiên sinh."

"Lại gặp mặt rồi Gia Lão, không cần khách khí."

"Đâu có, đâu có, Tiêu Long tiên sinh không chê chúng ta phiền là tốt lắm rồi."

"Gia Lão, hôm nay ngươi lặn lội đường xa đến nơi này tìm ta làm gì a? Nếu có chuyện, tại sao không nói luôn lúc trước?" Tiêu Long ngồi xuống nhìn Gia Hình Thiên nói.

"Đêm hôm trước không tiện, hôm nay ta đến đây đúng là quan trọng muốn thỉnh cầu Tiêu Long tiên sinh." Gia Hình Thiên khách khí cười nói.

Hắn là muốn cho Yêu Nguyệt đến bái sư Tiêu Long, hắn khuyên bảo Yêu Nguyệt mấy tháng nàng mới chịu nghe lời.

Nếu không hắn đã sớm đến rồi.

"Mời nói." Tiêu Long gật đầu nói.

"Ta có hai vị tôn nữ, Yêu Dạ chắc tiên sinh cũng đã gặp rồi, đây là ta tiểu tôn nữ, Yêu Nguyệt." "

Gia Hình Thiên chỉ về phía thiếu nữ áo tím giới thiệu.

"Ra mắt Tiêu Long đại nhân." Yêu Nguyệt đối với Tiêu Long mỉm cười hành lễ.

"Quả không hổ là Hoàng Thất dạy dỗ, không chỉ xinh đẹp, khí chất cao quý." Tiêu Long gật đầu, nhìn Yêu Nguyệt tán thưởng nói.

Yêu Nguyệt cũng không ngừng quan sát vị này không lớn hơn nàng bao nhiêu tuổi anh tuấn thiếu niên tóc đỏ.

Nghe gia gia nói qua, vị này anh tuấn thiếu niên nhưng là Gia Mã Đế Quốc truyện kỳ, mười lăm tuổi liền trở thành Nhị Phẩm Luyện Dược Sư.

Ba năm trôi qua, cũng không biết hắn đã trưởng thành đến trình độ nào, nghe nói là vượt qua đan vương Cổ Hà, nếu không cũng không thể chiếm lấy Vân Lam Tông Chủ Vân Vận trái tim.

"Tiêu Long đại nhân, chuyện hôm nay ta muốn thỉnh cầu là liên quan đến Yêu Nguyệt." Gia Hình Thiên nói.

"Yêu Nguyệt công chúa làm sao?" Tiêu Long vội hỏi.

"Thật ra Yêu Nguyệt linh hồn lực vô cùng cường đại, có thiên phú để trở thành một luyện dược sư. Nha đầu này còn rất hiểu học, tại không có người chỉ dạy tình huống liền tốn mấy năm liền luyện chế ra được nhất phẩm đan dược. Bởi vì không muốn lãng phí nàng thiên phú luyện dược, cho nên ta muốn tìm một vị cường đại luyện dược sư dạy cho nàng."

Gia Hình Thiên dài dòng đôi co nói.

"Như vậy, ý của Gia lão là..."

"Mong Tiêu Long tiên sinh có thể nhận Yêu Nguyệt làm đệ tử."

Nghe vậy trong đại sảnh ngoại trừ Huân Nhi cùng Gia Hình thiên mấy người, Tiêu Chiến cùng ba vị trưởng lão không khỏi kinh ngạc, đồng thời trong

lòng vui mừng không thôi.

Thời gian này Tiêu Gia có quá nhiều chuyện vui, bọn hán cũng không biết nói gì hơn.

"Chuyện này... không giấu diếm gì Gia Lão, ta hiện tại đã có một vị đệ tử rồi, hiện tại cũng không có ý định nhận thêm ai làm đệ tử. " Tiêu Long lắc đầu nói.

"Vậy sao...cũng thật là đáng tiếc. " nghe vậy Gia Hình Thiên không khỏi tiếc nuối thở dài nói.

Hắn cũng không ôm quá nhiều hy vọng vào chuyện này, bất quá nghe được Tiêu Long câu trả lời lúc cũng cảm thấy vô cùng đáng tiếc.

Tiêu Chiến cùng ba vị trưởng lão cũng cảm thấy đáng tiếc.

Đây là cơ hội tốt cùng hoàng thất lôi kéo quan hệ.

"Khoan đã!! "

Bỗng nhiên, từ bên ngoài truyền đến một đạo âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Tiểu Y Tiên nhận đồ đệ

Chỉ thấy ăn mặc bạch sắc trang phục Tiểu Y Tiên từ bên ngoài đi vào đại sảnh.

"Tiên Nhi, ngươi đã xuất quan rồi sao? " Tiêu Long kinh ngạc nói.

"Ừm. " Tiểu Y Tiên gật đầu cười cười.

"Tiêu Long tiên sinh, nàng là...? "

Nhìn xem Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Long hai người thân mật như vậy, Gia Hình Thiên không nhịn được hỏi.

Nữ hài này tuổi còn trẻ, nhưng đã khiến hắn nhìn không thấu, nhất định là cùng Tiêu Long có quan hệ.

"Nàng tên là Tiểu Y Tiên, là ta đệ tử. " Tiêu Long đem Tiểu Y Tiên giới thiệu cho Gia Hình Thiên.

"Hóa ra là Tiêu Long tiên sinh đệ tử, quả nhiên là tuổi trẻ tài cao. " Gia Hình Thiên tán thưởng nói.

"Tiên Nhi, ngươi muốn nói chuyện gì sao? " Tiêu Long hỏi.

"Sư phụ, không bằng để ta nhận tiểu công chúa làm đệ tử đi, lúc trước khi ngươi nhận ta làm đệ tử cũng ta cùng nàng không sai biệt lắm số tuổi, hơn nữa ta bây giờ cũng đã là thất phẩm luyện được sư, cũng đã có thể nhận đệ tử. " Tiểu Y Tiên cười nói, hoàn toàn không hề ý thức được mình nói ra lời nói có bao nhiêu kinh người.

Gia Hình Thiên cùng hai vị công chúa gần như chết lặng tại chỗ.

Thất phẩm luyện được sư...cái này giống như là đã vượt qua Đan Vương Cổ Hà rồi đi.

Gia Hình Thiên cùng hai vị công chúa phát hiện, mình giống như là còn xem nhẹ Tiêu Long. Nguyên bản bọn hắn tưởng rằng lấy Tiêu Long thiên phú kinh khủng, cùng lắm là một cái thất phẩm luyện được sư, đã vượt qua Cổ Hà.

Nhưng không nghĩ đến, không chỉ là Tiêu Long, mà đệ tử hắn còn kinh khủng không kém.

Đệ tử đã như vậy, làm sư phụ Tiêu Long còn kinh khủng đến mức nào.

Nghĩ đến thôi Gia Hình Thiên cùng hai vị công chúa không khỏi cảm thấy run rẩy cả người.

"Ngươi nhanh như vậy liền muốn ta trở thành sư tôn? " Tiêu Long nhún mày nói.

"Có sao đâu, ta thấy tiểu công chúa thiên phú cũng không tồi, nhận nàng làm đệ tử cũng không phải chuyện gì xấu. " Tiểu Y Tiên mỉm cười nói.

"Được rồi, người muốn làm gì thì làm đi, bất quá vẫn phải hỏi ý kiến của Gia Lão cùng Yêu Nguyệt tiểu công chúa trước." Tiêu Long khoát tay nói.

Nghe vậy Gia Hình Thiên ánh mắt liền ra hiệu cho Yêu Nguyệt.

Đây là cơ hội tốt, mặc dù không được như mong đợi, nhưng cũng là đã rất tốt rồi. Làm sư tôn Tiêu Long cũng sẽ không bạc đãi Yêu Nguyệt đi.

"Yêu Nguyệt đồng ý bái Tiểu Y Tiên làm sư phụ." nhận được tín hiệu Yêu Nguyệt gật đầu đáp ứng.

"Quyết định vậy đi, bắt đầu từ hôm nay, người sẽ là ta Tiểu Y Tiên đệ tử, kể từ hôm nay người hãy chuyển đến cùng ta sống chung." Tiểu Y Tiên đi đến, hai tay nắm lấy vai Yêu Nguyệt cười nói.

"Sư Phụ..." Yêu Nguyệt gương mặt hơi xấu hổ.

Yêu Nguyệt cứ có cảm giác lạ lạ, bất kể là sư phụ hay sư tôn nàng đều không lớn hơn nàng quá năm tuổi.

"Rất tốt rất tốt, nhân tiện ta cũng có chuyện muốn nói."

Nói xong, Gia Hình Thiên liền từ trong nạp giới lấy ra một cuộn giấy, đưa cho Tiêu Chiến cười nói.

"Đây là Ô Thần Thành khế ước, từ nay về sau, Ô Thần Thành không còn thuộc về Gia Mã Đế Quốc nữa, mà độc lập thuộc về Tiêu Gia, xem như là Yêu Nguyệt bái sư lễ vật."

Trong đại sảnh tất cả mọi người đều bị Gia Hình Thiên xuất thủ hào phóng làm cho kinh ngạc.

Tiêu Chiến hai tay run run tiếp lấy Ô Thần Thành khế ước giấy.

Hắn thật không thể tin tưởng được những chuyện này vậy mà là thật.

Tiêu Long không khỏi im lặng nhìn Gia Hình Thiên, lão già này ngay cả thứ này cũng chuẩn bị sẵn rồi, xem ra hắn thật sự đối với chuyện này ôm không nhỏ tâm tư a.

Bất quá chuyện này đối với Tiêu Gia tới nói là một chuyện tốt, Tiêu Long cũng không nói gì.

Một tòa thành một năm lợi nhuận rất lớn a, Tiêu Gia giống như trong nháy mắt từ có tiền gia tộc trở thành thành chủ.

Bái sư công chuyện kết thúc, Gia Hình Thiên mang theo Yêu Dạ trở về, còn Yêu Nguyệt bị Tiểu Y Tiên mang đi.

Tiêu Long thì cùng Huân Nhi đi dạo hậu sơn.

Một nam một nữ đi dạo tại con đường yên nhỏ trong núi, bầu không khí vô cùng yên tĩnh.

"Nhờ có Tiêu Long ca ca, bây giờ Tiêu Gia phát triển rất mạnh." Huân Nhi cười nói.

"Phát triển tốt, cũng đồng nghĩa với việc có nguy hiểm đi kèm, Tiêu Gia vẫn còn quá yếu, không phải lúc dễ đắc ý." Tiêu Long cười lắc đầu nói.

"Tiêu Long ca ca có suy nghĩ này là tốt rồi, cứ theo tiến độ này, Tiêu Gia trong vòng một hai năm đến, sẽ vượt qua Vân Lam Tông dạng này siêu cấp quái vật." Huân Nhi cười cười.

"Vẫn chưa đủ, bao nhiêu đó thôi vẫn chưa đủ." Tiêu Long lắc đầu cười nói.

Bây giờ Tiêu Gia đúng là tốt hơn trước đây nhiều, nhưng so với Tiêu Tộc trước đây huy hoàng còn kém xa.

"Tiêu Long ca ca cũng thật là tham lam đây." Huân Nhi đầy thâm ý cười nói.

"Không có tham vọng, thì không thể phát triển, đây là từ trước đến nay chân lý, không phải sao?" Tiêu Long cười hỏi lại.

Cổ Tộc người cùng Tiêu gia Tổ Tiên Tiêu Huyền ký kết Huyết Khế, không được thương tổn người của Tiêu gia, cho nên Cổ Tộc mới không thể trắng trợn đoạt lấy Đá Xà Cổ Đế Ngọc.

Không nên nhìn trong nguyên tác Cổ Nguyên tốt với Tiêu Viêm như vậy liền cho rằng hắn có ý tốt, nếu hắn thật có ý tốt cũng sẽ không để cho Huân Nhi đến năm vùng rồi.

Chỉ là hắn không nghĩ đến đem nữ nhi mình phái đi, lại tiện nghi cho Tiêu Gia mà thôi.

"Quay về thôi, ta cũng cảm thấy đói bụng rồi, chúng ta cùng ăn cơm trưa đi, rất lâu rồi chúng ta không cùng một chỗ ăn cơm."

Nói xong Tiêu Long kéo lấy Huân Nhi bàn tay rời khỏi hậu sơn.

Bị Tiêu Long nắm tay dẫn đi, Huân Nhi gương mặt đỏ lên, nhưng cũng không phản kháng, tùy ý để Tiêu Long kéo đi ra khỏi hậu sơn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Cổ Hà tức giận

Tại trong mấy ngày tới, Vân Lam Tông tông chủ Vân Vận cùng Tiêu Long có ái muội quan hệ truyền khắp Gia Mã Đế Quốc.

Vô số người hâm mộ ghen ghét không thôi, Vân Vận nhưng là vô số người truy cầu nữ thần trong mộng, thậm chí là Đan Vương Cổ Hà nhiều năm như vậy truy cầu nàng cũng chưa từng thành công qua một lần, vậy mà bị một cái không biết gia tộc người cho tù binh, ai có thể không ghen ghét cho được.

Nhưng sau đó Tiêu Long chính là luyện được sư đại hội quán quân long nhất tin tức cũng bị truyền ra, ngay lập tức, không ai dám nói gì nữa. Ghen ghét biến mất không còn, chỉ có hâm mộ.

Bởi vì đây là một cái tôn thờ vũ lực thế giới, có thực lực thì có tất cả, không có thực lực có tư cách gì đi ghen ghét người khác.

Không chỉ như thế, mấy ngày sau Gia Hinh Thiên tuyên bố ô thần thành thuộc về Tiêu Gia, trở thành một tòa độc lập thành thị tin tức lúc, một trận phong bạo quét ngang qua Gia Mã Đế Quốc, khiến vô số người chấn động.

Gia Mã Đế Quốc từ trước tới giờ chưa bao giờ có tiền lệ này, cho nên có thể thấy được Hoàng Thất là cỡ nào xem trọng Tiêu Gia, hay nói đúng hơn là trong tiêu gia Tiêu Long.

Vân Lam Tông đại diện.

"Vân Nhi, chuyện này là sao? Ta cần một lời giải thích?!!"

Cổ Hà thần sắc tức giận nhìn xem trước mắt thần sắc ung dung nữ nhân xinh đẹp, ngữ khí chất vấn.

"Có gì phải giải thích, ta cùng Tiêu Long hai người thật tâm yêu nhau, đây là chuyện rất bình thường." Vân Vận thần sắc không đổi nói.

Nghe vậy Cổ Hà cực kỳ phẫn nộ, tuy nhiên vẫn cố giữ lấy bình tĩnh, hai mắt mang theo hy vọng nhìn Vân Vận nói: "Vân Vận, hắn thật là phu quân của ngươi?"

Hắn hy vọng có thể nghe Vân Vận nói "không phải" hai chữ này.

Nữ nhân mình yêu mến lại trở thành người khác nữ nhân, nằm trong lòng nam nhân khác ôm ấp.

"Không sai, hắn là ta Phu Quân." Vân Vận không chút do dự đáp lại.

Hai người đã sớm có phu thê chi thực, cho nên Vân Vận không chút do dự thừa nhận.

Nghe được nàng thừa nhận, Cổ Hà cảm xúc trong đáy lòng bị triệt để dẫn nổ, hắn cảm thấy toàn bộ thế giới giống như trở nên u ám.

"Tại sao?"

Cổ Hà Nghiến răng, âm thanh trầm thấp từ trong miệng truyền ra.

Nghe vậy Vân Vận giữ im lặng không nói một lời.

"Ta vì ngươi gia nhập vào Vân Lam Tông, ta truy cầu ngươi mười mấy năm, ngươi tại sao lại không thừa nhận ta, lại đi chấp nhận một cái tiểu tử!!"

Cổ Hà phẫn nộ lớn tiếng nói, bộ dáng hắn lúc này làm sao còn là cái kia nho nhã trung niên.

"Cổ Hà Trưởng Lão, ngươi tốt nhất nên chú ý mình ngôn từ, Tiêu Long là ta Phu Quân, dựa theo địa vị, hắn lớn hơn ngươi rất nhiều." mình nam nhân bị nhục nhã, Vân Vận ngữ khí cũng trở nên tức giận.

"Hắn rốt cuộc có gì tốt hơn ta, không phải chỉ là tuổi trẻ một chút thôi sao, lại còn là một cái hoa tâm nam. Hắn đã có một cái hôn thê Nhã Phi, ngươi tại sao còn thích hắn?!"

"Hắn hơn ngươi về mọi mặt, hắn có bao nhiêu nữ nhân đi nữa ta cũng khi dễ ý."

"Ta không tin, ta muốn cùng hắn quyết đấu, ta muốn chứng minh cho ngươi thấy, chỉ có ta mới xứng với ngươi."

Hắn đường đường là Đan Vương Cổ Hà, Lục Phẩm Luyện Dược Sư, còn sợ thua kém một cái đoạt được luyện dược sư đại hội quán quân tiểu tử hay sao.

Tiêu Long là Viêm Môn môn chủ sự tình cũng không có mấy người biết rõ, bọn hắn cũng không có đem tin tức này truyền ra.

Nếu biết, e là Cổ Hà cũng sẽ không dám nói như vậy.

"Ngươi cần gì phải làm như vậy a, cho dù ngươi thật có đánh thắng được hắn, ta cũng sẽ không thay đổi mình tâm ý." Vân Vận lắc đầu thờ dài nói.

Huống chi ngươi căn bản không đánh thắng được hắn.

Lời này nói ra quả đã kích người, cho nên Vân Vận không nói.

"Vân Nhi nói không sai, ngươi có làm thế nào đi nữa cũng vô dụng thôi, nàng sẽ không rời đi ta."

Một đạo âm thanh truyền đến, Tiêu Long thân ảnh không biết từ lúc nào đã xuất hiện tại phía sau đại điện, đi tới nơi này.

"Phu Quân, ngươi tại sao lại tới nơi này?"

Nhìn thấy Tiêu Long xuất hiện, Vân Vận hơi kinh ngạc.

"Ta đến thăm mình thê tử, không được sao?"

Đi đến Vân Vận bên cạnh, Tiêu Long không chút nào để ý Cổ Hà cái kia như muốn ăn thịt ánh mắt, vòng tay qua ôm lấy Vân Vận eo thon.

Vân Vận không khỏi trừng hắn một cái.

Trong lúc này còn có tâm tư đùa giỡn, quả thật là một cái ác liệt nam nhân.

"Mau buông ra nàng!" Cổ Hà thần sắc tức giận nhìn Tiêu Long quát.

"Ngươi lấy tư cách gì bảo ta buông nàng ra, ôm mình thê tử là chuyện rất bình thường đi." Tiêu Long một mặt đắc ý nhìn hắn nói.

Cổ Hà nhưng thật ra là cái có phần có phong độ chính nhân quân tử, làm người không tệ, không chỉ là bị Tiêu Viêm đoạt lão bà, cũng có thể nhin hạ một hơi này, không ngăn cản Tiêu Viêm. Cuối cùng còn giống như tiếp nhận Tiêu Viêm thủ hạ thế lực Viêm Minh mời chào?

Lúc trước nhìn thấy cái này một tình tiết thời điểm, Tiêu Long còn cảm thấy Cổ Hà có chút đáng thương. Bất quá bây giờ nhân vật chính từ Tiêu Viêm biến thành hắn, vậy cũng chỉ có thể nói với Cổ Hà tiếng xin lỗi rồi.

Vân Vận là nữ nhân của hắn, tự nhiên là không thể cho mình tình địch một chút sắc mặt tốt.

Tiêu Long lời nói để cho Cổ Hà cảm thấy ghen ghét không thôi, trên gương mặt kia của hắn đầy vẻ tức giận.

"Tiêu Long, ta muốn cùng ngươi quyết đấu!" Cổ Hà nhìn Tiêu Long lớn tiếng quát.

"Không cần thiết, bởi vì..."

Ngay lập tức, vô biên uy áp chấn động không gian, điên cuồng hướng về phía Cổ Hà đè ép tới.

Như thái sơn đè người, Cổ Hà bị đè ép quỳ xuống hai chân, thân thể run rẩy, cả người đổ xuống vô số mồ hôi lạnh.

Phốc!!

Một ngụm máu tươi từ trong miệng hắn phun ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 190: Chưa đánh liền bại

"Ngay cả trước khí thế của ta ngươi còn đứng, không vững, lấy tư cách gì cùng ta so."

Ôm lấy Vân Vận vòng eo, Tiêu Long nhìn Cổ Hà khinh thường hừ lạnh nói.

Cổ Hà toàn thân run rẩy, gian nan nhìn trước mắt khí thế bức người Tiêu Long, hai mắt hơi thấp xuống.

"Người rót cuộc là tu vì gì?" Cổ Hà ức chế trong lòng sợ hãi, cắn răng nói.

"Tu vì a... thứ này người không cần phải biết." Tiêu Long lạnh lùng nói.

"Ha ha, đây chính là người lựa chọn nam nhân sao, rất cường đại, ta thua không oan." Cổ Hà gian nan đứng dậy, nhìn Vân Vận khổ sở nói.

Sắc mặt có chút tái nhợt Cổ Hà, tại Tiêu Long thu hồi khí thế trên người lúc, trong mắt mới chậm rãi khôi phục thần thái, ngẩng đầu híp mắt, nhìn qua đáng vẻ uy nghiêm lạnh lùng Tiêu Long, đáng chất cười một tiếng.

"Người thắng!"

Nói xong câu này nhìn hấn giống như già hơn mười tuổi một dạng.

"Vân Vân, người lựa chọn không sai, ta đúng thật là không bằng hấn." Cổ Hà nhìn xem bị Tiêu Long ôm lấy eo thon Vân Vận, thân thể run lên, có chút tan nát cõi lòng, khổ sở cười nói.

Vân Vận cũng là trầm mặc, Cổ Hà trong xương cốt có chút ngạo khí, có thể làm cho được hấn nói ra nói đến đây đến, có thể tưởng tượng Chu Thần đối với hấn đã kích là cỡ nào trọng đại a.

Nhưng mà loại thời điểm này, nàng cũng là nói không ra lời gì đến, tốt một lát sau, mới nói khẽ: "Người không sao chứ?"

Cổ Hà khoát tay áo, chợt chưa xót mà nói: "Tiêu Long hấn căn bản không ra tay, ta lại có thể có chuyện gì?"

Dừng một chút âm thanh, Cổ Hà nhìn xem Vân Vận, có chút bi ai nói: "Mười sáu năm trước, ta sở dĩ sẽ gia nhập Vân Lam Tông, cũng là bởi vì người. Bây giờ người và ta ở giữa lại không khả năng, ta cũng không cần lưu tại nơi đau lòng này... Cáo từ."

Nói xong, Cổ Hà liền xoay người rời khỏi đại điện.

Cái kia bóng lưng cô đơn để cho người ta cảm thấy thương cảm.

"Ài! Cổ Hà sở dĩ có thể tông tứ phẩm luyện được sư tấn cấp lục phẩm, toàn bộ nhờ ta Vân Lam Tông khổng lồ tài nguyên cung cấp nuôi dưỡng, hấn cứ như vậy không từ mà biệt, lần này Vân Lam Tông tổn thất lớn rồi, mấy lão gia hỏa kia nhất định lại sẽ kiểm soát gây sự nữa đây." Vân Vận thở dài.

"Hừ! Ta xem bọn hấn dám không, ta có thể để cho bọn hấn ngậm miệng lại." Tiêu Long hừ lạnh một tiếng nói.

Nữ nhân của hấn cũng không đến phiên người khác bắt nạt.

"Đừng làm rộn, nếu người thật sự nhúng tay, ta sau này làm sao còn có mặt mũi nào nhìn bọn hấn." Vân Vận cảnh cáo nói.

Ngay sau đó, ánh mắt nàng liền hòa hoãn xuống, sau đó nàng lại nói tiếp: "Ta hiện tại vẫn là Vân Lam Tông tông chủ, phải vì Tông Môn suy nghĩ. Muốn giao lại tông môn cho yên nhiên thì cũng phải đợi nàng đạt đến Đẩu Hoàng mới được."

"Được rồi, nếu như Vân Lam Tông có thiếu đan dược, cứ để cho Viêm Môn lo liệu, luyện chế vài khóa đan dược, cũng không có làm tổn bao nhiêu mấy cái luyện được sư trong Viêm Môn thời gian." Tiêu Long tùy ý nói.

"Ta biết Phu Quân tốt với ta nhất."

Hai tay ôm lấy Tiêu Long vòng eo, gương mặt áp sát vào Tiêu Long trong lòng, Vân Vận cười nhu hòa nói.

"Người là ta thê tử, không tốt với người thì tốt với ai." Tiêu Long ôm lấy nàng cười cười nói.

"Phải rồi, hôm nay người đến đây là có chuyện gì không?" Vân Vận đột nhiên hỏi.

"Cũng không phải là vấn đề gì quan trọng, ta đến đây chủ yếu để xem người một chút, sau đó sẵn tiện thông báo với người là, một năm sau chúng ta sẽ khởi hành đi đến Trung Châu." Tiêu Long nói.

"Một năm sao, như vậy trong một năm này ta sẽ cố gắng tăng lên thực lực." Vân Vận gật đầu nói.

"Không cần phải cố gắng quá nhiều, người còn có Như Ý tiên bối truyền thừa một bộ phận chưa tiếp thu xong."

"Yên tâm đi, Phu Quân, Như Ý tiên bối truyền thừa ta cũng nhanh tiếp thu xong, trong một năm này ta chắc chắn sẽ đạt đến đỉnh phong Đẩu Tông."

"Vậy là tốt rồi."

Tiêu Long hài lòng gật đầu.

Lúc này, Nạp Lan Yên Nhiên từ bên ngoài đi vào.

Nhìn thấy cùng Tiêu Long thân mật ôm nhau Vân Vận, trong lòng không khỏi hiện lên một tia mát mẻ, đắng chát, bất quá bên ngoài cũng không có biểu hiện ra quá nhiều.

" Sư phụ, Tiêu Long ca... đại nhân. "

Nạp Lan Yên Nhiên vốn định xưng hô Tiêu Long là "ca ca" như trước kia, bất quá bây giờ hắn đã trở thành sư phụ nàng phu quân, cho nên không thể dùng cách xưng hô như trước.

" Yên Nhiên, ngươi cũng có thể tiếp tục dùng "Tiêu Long ca ca" xưng hô ta. " Tiêu Long nhìn nàng cười nói.

" Như vậy cũng quá không phải phép, ít ra ta cũng nên xưng hô ngài là "sư công" mới phải. " Nạp Lan Yên Nhiên miễn cưỡng cười nói.

" Yên Nhiên, hắn nói thế nào thì cứ theo hắn đi, ta cũng sẽ không để ý đến những chuyện này. " Vân Vận nhẹ lắc đầu nói.

Ngươi không để ý, nhưng ta thì có a.

Nạp Lan Yên Nhiên trong đầu trầm nghĩ.

" Được rồi, ta cũng nên trở về, hôm nay ta chỉ ghé quan nhìn ngươi một lát thôi, bữa khác ta lại ghé qua thăm ngươi. " Tiêu Long nói.

" Ừm. "

" Yên Nhiên nữa a, nhớ chăm chỉ tu luyện a. "

Xoa xoa Nạp Lan Yên Nhiên đầu, Tiêu Long cười nói.

Nạp Lan Yên Nhiên gương mặt đỏ bừng, ngượng ngùng gật đầu nói.

Sau đó Tiêu Long liền thi triển không gian chi lực, biến mất khỏi đại điện.

.....

Quay trở lại Tiêu Gia, Tiêu Long liền nhìn thấy Huân Nhi đang đứng trước cửa phòng hắn, sắc mặt có vẻ như không được tốt lắm, rất buồn bã.

Thấy vậy, Tiêu Long không nhịn được nghi hoặc, đi tới hỏi.

" Huân Nhi, đã xảy ra chuyện gì sao? "

" Tiêu Long ca ca, ngươi trở về rồi. " Huân Nhi nhìn Tiêu Long miễn cưỡng cười nói.

" Đã xảy ra chuyện gì? " Tiêu Long gắng hỏi.

" Ta... ta sắp phải đi rồi. " Huân Nhi thần sắc âm u, buồn bã nói.

Nghe vậy Tiêu Long hai mắt trừng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 191: Huân Nhi tâm

" Đi? Ngươi muốn đi đâu? " Tiêu Long có chút gấp gáp hỏi.

Trong lòng hắn mặc dù đã có đáp án, nhưng Huân Nhi như vậy rồi đi cũng quá gấp gáp.

" Ta phải trở về trong tộc. " Huân Nhi thần sắc khổ sở nói, sau đó đem mọi chuyện xảy ra giải thích cho Tiêu Long.

Thì ra là bởi vì lần trước Vụ Hộ Pháp xuất hiện ở bên ngoài Ô Thần Thành khiến cho Lăng Ảnh cảm thấy không yên tâm, nên đem chuyện này báo lại trong tộc, Huân Nhi phụ thân Cổ Nguyên quyết định đem nàng mang về trong tộc.

Dù sao Huân Nhi cũng đã đi đến Tiêu Gia được mười năm, Đá Xà Cổ Đế tung tích cũng không tìm thấy, Huân Nhi cũng hưởng thụ đủ yên bình tuổi thơ, cũng nên quay về.

Biết được nguyên nhân Tiêu Long mặc dù có chút khó chịu, nhưng hắn cũng không thể trách Lăng Ảnh được, bởi vì hắn cũng là vì Huân Nhi an toàn mà suy nghĩ.

Bất quá hắn vẫn cảm thấy có chút không bỏ.

"Người lúc nào rồi đi?" Tiêu Long hỏi.

"Ngày mai." Huân Nhi xuống sắc nói.

"Ngày mai sao, như vậy người cũng chỉ có thể ở cùng ta duy nhất hôm nay." Tiêu Long thở dài nói, sau đó hắn lại nhìn Huân Nhi khẽ nói: "Như vậy hôm nay hãy để ta thật tốt bồi tiếp người đi."

"Ừm." Huân Nhi khẽ gật đầu, miễn cưỡng cười.

Sau đó Tiêu Long kéo lấy tay Huân Nhi hướng về bên ngoài ô thân thành bay đi.

Hai người tiến vào thâm sơn, rồi nằm ở bãi cỏ xanh um tùm, dựa sát vào nhau, sưởi những tia nắng vô cùng ấm áp, đầy thư thái và hạnh phúc.

Lúc này Huân Nhi phát hiện, trong đầu nàng liên quan đến Tiêu Viêm hình ảnh đã biến mất không còn, thay vào đó là một cái màu đỏ thân ảnh.

Tiêu Long cùng Huân Nhi im lặng nằm trên bãi cỏ, ánh nắng chiếu lên bao trùm thân thể làm cho người ta cảm thấy tràn đầy ấm áp và buồn ngủ.

"Tiêu Long ca ca, ta có chuyện này muốn nói cho người." đột nhiên, Huân Nhi nói.

Nàng cảm thấy có một số chuyện nên nói cho Tiêu Long biết, nàng không muốn sau này vì một số chuyện trong quá khứ giữa nàng và Tiêu Viêm mà ảnh hưởng đến hai người quan hệ.

"Người nói đi." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Huân Nhi trầm mặc một lát, sau đó liền cắn răng nói: "Lúc Huân Nhi sáu tuổi, mỗi ngày buổi tối đều có một người vào phòng ta, sau đó dùng đầu gối không ngừng ôn dưỡng ta kinh mạch cùng cốt cách, nâng lên ta tư chất, cũng từ đó ta liền đối với người đó sinh ra một ít tình cảm."

"Người mà người nói đến là Tiêu Viêm đi." Huân Nhi nhàn nhạt nói, trên gương mặt cũng không có bất kỳ giao động nào.

Huân Nhi thân thể hơi run lên, hai bàn tay không tự chủ siết chặt lại, gật gật đầu, sau đó lại nói tiếp.

"Cũng bởi vì như vậy ta vô cùng cảm kích Tiêu Viêm ca ca, ở trong Tiêu Gia hắn là thật tâm đối xử tốt với ta, qua nhiều năm quen nhau, hai chúng ta cũng ngày càng thân thiết, ta... ngờ..."

Không đợi Huân Nhi nói hết lời, Tiêu Long liền cúi đầu xuống, đem nàng môi thơm chiếm lấy.

Huân Nhi hai mắt trừng lớn, kinh ngạc nhìn Tiêu Long, con người hiện lên một đạo ngưng ngưng ướt át.

Tiêu Long đem Huân Nhi mềm mại thân thể ôm lấy, như muốn đem nàng hòa vào thân thể hắn như vậy, Huân Nhi hai tay hơi run, từ từ ôm chặt lấy hắn.

Một con rắn nhỏ chậm rãi xâm nhập vào Huân Nhi miệng nhỏ bên trong, không ngừng tham lam chiếm lấy.

Mãi đến mấy phút sau đó, Tiêu Long mới đem Huân Nhi buông ra, Huân Nhi không ngừng thở dốc lấy không khí, gương mặt xinh đẹp hiện lên một đạo say lòng người ửng đỏ, tăng thêm mấy phần phong tình.

"Nha đầu ngọc, chuyện này ta đã sớm biết." Tiêu Long không khỏi nhẹ gỡ đầu Huân Nhi một cái, cười lắc đầu nói.

Người Cổ Đại tư tưởng cũng quá không xong, còn không phải là bị sờ qua một cái, rồi bị nhìn thấy hết sao. Làm một cái tư tưởng phóng khoáng thế kỷ hai mươi mốt thanh niên, Tiêu Long đối với chuyện tình cảm cũng không giống như người cổ đại.

Huân Nhi cùng Tiêu Viêm ở giữa cảm tình, chỉ là tự thanh mai trúc mã, hơn nữa bởi vì khi còn nhỏ lúc, tình cảm phương diện còn chưa thành thực, bị Tiêu Viêm cho sờ qua một lần, cho nên Huân Nhi mới nhận định hắn là sau này nàng phải gả người.

Lúc đó nàng vẫn còn nhỏ, cũng không hiểu chuyện, có thể trách được ai, nếu muốn trách, cũng chỉ có thể trách Tiêu Viêm tên khốn kiếp kia.

Nghe vậy Huân Nhi trong lòng chấn động, sau đó ánh mắt hiện lên đầy cảm động.

"Người đã biết như vậy, tại sao còn đối xử tốt với ta như vậy a?" Huân Nhi cười khổ.

" Thích một người, thì không cần để tâm đến những thứ khác. " Tiêu Long lắc đầu cười nói.

Nghe vậy Huân Nhi nội tâm ám áp vô cùng, trong lòng tràn ngập vui sướng cùng hạnh phúc, vào lúc này, Tiêu Long hình ảnh hoàn toàn chiếm lấy nàng tâm trí.

" Huống hồ lúc đó ngươi còn nhỏ, làm sao có thể trách được ngươi. Nếu muốn trách thì cũng nên trách Tiêu Viêm tên kia ý đồ không thuần. " Tiêu Long thần sắc trầm xuống nói.

" Tiêu Long ca ca, ngươi quả nhiên là tức giận. " Huân Nhi cười cười nói.

" Ta là tức giận Tiêu Viêm, không phải là tức giận ngươi. " Tiêu Long nhàn nhạt nói.

" Tiêu Viêm ca ca cũng là bởi vì có ý tốt mà thôi, Tiêu Long ca ca đừng tức giận nữa được không. " ôm lấy Tiêu Long ca ca cánh tay, Huân Nhi nũng nịu nói.

" Huân Nhi a, có rất nhiều chuyện ngươi không hề nghĩ đến, cho nên ta mới nói ngươi là một nha đầu ngốc. Ngươi cảm thấy một cái sáu tuổi tiểu hài sẽ nghĩ ra được dùng đầu khí ôn dưỡng kinh mạch cùng cốt cách được sao? " Tiêu Long thờ dãi một tiếng.

Oanh!!!

Nghe được Tiêu Long lời nói, Huân Nhi như cảm thấy một tiếng sấm vang lên trong đầu, không ngừng chấn động.

Cả người nàng như chết lạng tại chỗ, hai mắt trừng lớn, một lúc sau, thân thể hơi run lên, hai hàng nước mắt từ trong hốc mắt chảy ra ngoài.

" Nguyên lai... ta mới là kẻ ngốc a... "

Huân Nhi giọng nói khàn khàn vang lên.

Tiêu Long yên lặng đem nàng ôm vào lòng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 192: Cổ Tộc người đến

Một cái sáu tuổi tiểu hài tử có tài giỏi đến đâu cũng sẽ bị giới hạn về kiến thức, không tài nào nghĩ ra được dùng đầu khí để ôn dưỡng kinh mạch được.

Tiêu Viêm là một cái xuyên việt giả, bên trong thân thể hắn là một cổ thành thực linh hồn, lại đột nhập vào phòng nữ hài tử, còn đem người ta sờ qua một lần, không thể không nói hắn thật đúng là rất biết chơi, lolicon chính cống.

Cho dù không phải là Tiêu Viêm tự mình nghĩ ra phương pháp này thì cũng có khả năng là cha hắn yêu cầu, mục đích là để lôi kéo quan hệ với Huân Nhi.

Huân Nhi bây giờ cũng nghĩ đến những vấn đề này, nàng cảm thấy mình vô cùng ngốc.

Không chỉ bị người khác lợi dụng, lại còn đi cảm kích đối phương, bị đối phương lừa dối mơ mơ màng màng hơn mười năm.

Lúc này Huân Nhi tâm đầu nát.

" Tiêu Viêm ca ca, ngươi nhất định cảm thấy ta rất ngốc đi, bị người lừa gạt lâu như vậy, còn giúp hắn nhiều như vậy. " Huân Nhi xoa đi nước mắt, cười khổ nói.

" Đúng vậy, ngươi vẫn luôn ngốc như vậy. " Tiêu Long cười nói.

" Tiêu Long ca ca, ngươi cứ như vậy sẽ không có người thích. " Huân Nhi u oán nói.

" Ai nói không có, ta hiện tại có rất nhiều người thích a, hơn nữa, nơi này có sẵn một người rồi, không phải sao. " ôm lấy Huân Nhi, Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy Huân Nhi gương mặt hơi đỏ lên, trong lòng cảm động không thôi.

Hai người cứ như vậy ôm lấy nhau.

Nguyên cả ngày hôm nay, Tiêu Long đều không rời khỏi Huân Nhi...kể cả đi ngủ.

Hơi nghiêng đầu, hai con mắt sáng như hồng bảo thạch của Tiêu Long nhìn về ăn mặc tử y thiếu nữ đang nhắm hai mắt nhắm nhả nằm bên cạnh, cái miệng hơi cong lên. Lát sau như nghĩ tới việc gì đó, thấp giọng nói: " Yên tâm đi Huân Nhi, không tới ba năm, ta sẽ đến gặp ngươi, đến lúc đó không ai có thể ngăn cản ta cùng ngươi ở chung một chỗ. "

Nhắm mắt ngủ say thiếu nữ khoe miệng hơi cong lên.

Ta sẽ đợi ngươi Tiêu Long ca ca.

Hai người cứ như vậy ôm nhau ngủ say.

.....

Qua ngày hôm sau, bên ngoài Ô Thần Thành.

Tiêu Long cùng Huân Nhi đứng tại bên trên một ngọn đồi.

" Tiêu Long ca ca, lát nữa nếu như tộc nhân ta có làm gì quá đáng, ngươi cũng không nên làm quá tay a. " Huân Nhi cười nói.

" Huân Nhi đã lên tiếng, ta tự nhiên sẽ không làm quá tay. Bất quá hạ một chút mã uy của bọn hắn, để bọn hắn bớt kiêu ngạo một chút. " Tiêu Long cười cười.

Nghe vậy Huân Nhi bất đắc dĩ lắc đầu cười.

Ngay lúc này, mười đạo khí thể không nhỏ đột nhiên xuất hiện, trên bầu trời không gian phát sinh văn vẹo, mười đầu phi hành ma thú xuất hiện trên không trung.

Mười con ma thú này toàn thân đen kịt, trên đầu có một chiếc sừng bạc lớn đầy những đường văn kì dị, thậm chí còn mơ hồ có thanh âm phong lôi từ đó truyền ra, sau lưng ma thú là bốn đôi cánh cực lớn, cánh vừa động, cuồng phong từ trên cao ập xuống đem rừng rậm bốn phía ép ngã xuống.

Ma thú trên thân có một cỗ khí tức cực kỳ hung hãn, hiển nhiên, ma thú này không phải là phi hành ma thú dùng cho vận chuyển binh thường mà là loại phi hành ma thú chiến đấu.

Phi hành ma thú vốn đã thừa thốt, chiến đấu phi hành ma thú lại càng cực kì hiếm thấy, trừ khi chỉ có những thế lực cực kì khổng lồ mới đủ tài lực nuôi dưỡng đám gia hỏa này.

Ánh mắt từ những cái cánh rộng lớn cuối cùng lại dừng trên những cái lưng rộng lớn của chúng, Tiêu Long phát hiện trên lưng mỗi đầu ma thú đều có một đạo nhân ảnh, dẫn đầu là hai cái lão giả, khí thế trên người vô cùng cường đại không thua kém gì Tuyệt Nữ.

Những người khác trên thân đều mặc một bộ tử hắc bào, ánh mắt không đổi, sắc bén lạnh lẽo như đao mang, làm người ta cảm thấy một tia hàn ý.

Mười đầu tứ dưc độc giác thú cánh vừa động, cuối cùng dừng lại ở phía trên khe núi, từng đạo ánh mắt quét về phía thanh y thiếu nữ trên bãi cỏ.

" Ha ha, Huân Nhi tiểu thư, cuối cùng cũng tìm được ngươi. ". Dẫn đầu một đầu tứ dưc độc giác thú chậm rãi hạ xuống, đang ngồi trên lưng ma thú một vị nam tử hướng Huân Nhi cười nói.

Vị nam tử này tuổi cũng không lớn, tựa hồ chỉ khoảng hai mươi tuổi, bộ dáng cực kỳ tuấn tú, sợ rằng chỉ có Lâm Tu Nhai mới có thể so sánh, một thân hắc bào, khí chất so với Lâm Tu Nhai có phần hơn, tối trọng yếu là, vị nam tử này tựa hồ là đầu lĩnh của đám người kia, bởi vì sáu người còn lại đều đứng ở phía sau, thứ tự như vậy cũng có thể thể hiện cấp bậc chênh lệch.

Ngoại trừ hai vị hắc bào lão giả ra.

" Ta là Hắc Yên Quân tân Phó thống lĩnh, Linh Tuyền, phụng lệnh tộc trưởng đại nhân đem tiểu thư hồi tộc! ", nam tử tự xưng Linh Tuyền, đứng trên tứ dưc độc giác thú cung kính ôm quyền hướng Huân Nhi nói.

Bất quá sau khi nhìn thấy tay trong tay Huân Nhi cùng Tiêu Long hai người lúc, sắc mặt liền trở nên dữ tợn.

" Từ đâu tới rác rưởi, còn không mau buông ra Huân Nhi tiểu thư tay!! "

Linh Tuyền âm thanh, sau lưng hắn bảy đạo nhân ảnh sắc mặt chợt lạnh, ánh mắt đầy bất thiện nhìn về phía Tiêu Long.

Tiêu Long cười lạnh một tiếng.

" Rác rưởi đang nói ai? "

" Rác rưởi đang nói ngươi! "

" Hóa ra là rác rưởi đang nói chuyện với ta a, tự biết thân phận mình như vậy là tốt. "

Nghe được Tiêu Long lời nói, Huân Nhi không khỏi che lại miệng, bả vai hơi run lên, cổ nín cười lên.

Linh Tuyền sắc mặt ngày càng đen lại, khó coi vô cùng, sau đó lại khinh thường nói: "Nếu ta không làm thì vị này hẳn là Tiêu gia thiên tài Tiêu Long thiếu gia đúng không? Ta đã xem qua bức họa của ngươi. "

" Nhanh như vậy liền xem ta là thiếu gia của ngươi rồi sao? Cảm ơn nha. " ôm lấy Huân Nhi eo thon như tuyên bố chủ quyền, Tiêu Long cười lạnh nhìn Linh Tuyền nói.

" Ngươi muốn chết!! "

Linh Tuyền sắc mặt trở nên dữ tợn, trong người đầu khí chấn động. Sau lưng hắt bảy cái thân ảnh cũng đem trên người khí thể toàn bộ thả ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Huân Nhi rời đi

Bảy người khí thể hoàn mỹ hợp lại, có thể cùng Đấu Tông so sánh.

Đứng một bên hai vị lão giả cũng không hề nhúc nhích, yên lặng nhìn một màn này. Bọn hắn muốn xem thử, xuống dốc Tiêu Tộc thiên tài có bao nhiêu bản lĩnh.

Nhìn xem giống như con chó điên một dạng Linh Tuyền cùng mấy người khác, Tiêu Long khước miệng nhếch lên.

Oanh!!

Cường đại vô cùng khí thể từ Tiêu Long trên người bạo phát mà ra.

Không gian xung quanh nơi này không ngừng vặn vẹo, vô biên uy áp khiến cho không gian không ngừng chấn động.

Rống rống rống!!!

Đây là Tiêu Long lần đầu tiên đem toàn bộ khí thể thả ra ngoài. Một cái đầu tôn uy áp giáng xuống, không chỉ là người mà ngay cả mấy đầu phi hành ma thú đều rơi vào hoảng loạn

Ngoại trừ hai cái đầu tôn lão giả, những người khác bao gồm Linh Tuyền đều bị ma thú hất xuống mặt đất.

" Ngươi cho rằng mình là kẻ nào, dám dùng giọng điệu đó nói chuyện với ta. " Từng bước từng bước đi đến Linh Tuyền trước mặt, Tiêu Long khinh thường hừ lạnh nhìn hắn nói.

" Hồn dân!! Ngươi dám sỉ nhục ta!! " Linh Tuyền hai tay siết chặt, ngẩng đầu lên, sắc mặt dữ tợn nhìn Tiêu Long

" Có gì không dám. "

Nói xong, Tiêu Long nhấc chân lên, hướng về phía Linh Tuyền bàn tay đập xuống.

Răng Rắc!!!

" A!!! Mau bỏ ra!!! "

Bị Tiêu Long đập nát bàn tay, Linh Tuyền gương mặt đau đớn đến vặn vẹo.

" Mau dừng tay!! "

Thấy vậy hai cái đầu tôn lão giả liền gấp gáp, muốn đi tới ngăn cản Tiêu Long.

" Yên tâm, ta sẽ không giết hắn, dù sao Huân Nhi cũng đã giúp các ngươi cầu xin. " Tiêu Long chăm chọc nhìn mấy người nói.

" Ta có chút nghi ngờ về Hắc Yên Quân thực lực, các ngươi yếu đuối như vậy làm sao có thể bảo vệ Huân Nhi đây. Đầu Đế huyết mạch cho các ngươi thật là lãng phí, so với ta cái này đã xuống dốc gia tộc còn không bằng. "

Tiêu Long không chút nào khách khí trào phúng, rồi xoay người đi tới Huân Nhi bên cạnh.

Linh Tuyền cùng những người khác nhìn xem Tiêu Long bóng lưng nghiêng rặng nghiêng lợi, con ngươi bên trong đầy vẻ oán hận.

Linh Tuyền chưa bao giờ cảm thấy nhục nhã như vậy, lại bị một cái xuống dốc gia tộc đệ tử làm nhục trước mắt bao nhiêu người. Tin tức này nếu truyền về trong tộc, hẳn còn có mặt mũi nào nhìn người khác.

Hai vị đầu tôn lão giả không khỏi thở ra một hơi.

Linh Tuyền không chết là tốt rồi, nếu không gia tộc hẳn lại sẽ gây thêm không nhỏ phiền phức.

Bất quá...

Nghĩ đến một chuyện, hai cái đầu tôn lão giả nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt tràn ngập khiếp sợ.

Bọn hắn đã biết xuống dốc Tiêu Tộc xuất hiện một cái thiên tài, nhưng đây đâu phải là thiên tài đơn giản như vậy, là quý tài mới đúng.

Hai mươi tuổi Đầu Tôn, trong gia tộc giống như chưa từng có tiền lệ này đi.

"Tiêu Long ca ca, ngươi giống như ra tay hơi nặng." Huân Nhi bất đắc dĩ nói.

"Ta chỉ muốn cho bọn hắn một bài học mà thôi, để cho bọn hắn sau này tốt nhất nên biết khiêm nhường một chút." Tiêu Long cười cười.

Nghe vậy Huân Nhi cũng không biết nói gì hơn.

Viễn Cổ Bát Tộc người đều như vậy, bởi vì sở hữu Đầu Đế Huyết Mạch, cho nên đều là mắt cao hơn đầu, đặc biệt là thế hệ trẻ tuổi một nhóm người.

"Tiêu Long ca ca, Huân Nhi chờ ngươi. Chờ ngươi chân chính trở thành cường giả ngạo thị quần hùng, Huân Nhi vẫn tin tưởng, ngươi sẽ đứng ở đỉnh của đại lục, đến lúc đó, Tiêu gia có thể lần thứ hai đứng sừng sững trên đại lục!"

Nắm lấy Tiêu Long hai tay, Huân Nhi mỉm cười nói.

"Yên tâm đi Huân Nhi, không phải chỉ là Đầu Đế thôi sao, ta rất nhanh liền sẽ đạt đến." Tiêu Long tự tin cười nói.

"Huân Nhi tin tưởng ngươi." Huân Nhi gật đầu mỉm cười.

"Tiêu Long thiếu gia, chúng ta đang đi làm nhiệm vụ, cho nên, ngươi hãy buông tay tiểu thư ra." Nhìn thấy Tiêu Long nắm tay Huân Nhi như vậy, Linh Tuyền trong lòng tức giận, nhưng ngoài mặt vẫn giữ thái độ tươi cười.

Bất quá hắn cũng không để ý một chút nào đến lời nói của Linh Tuyền.

Chỉ thấy Tiêu Long vòng tay qua, ôm lấy Huân Nhi eo thon, một ngụm hôn xuống.

Ngay lập tức, Cổ Tộc đám người mặt đầy sát khí nhìn chăm chăm về phía khinh nhờn bọn hắn nữ thần Tiêu Long.

"Nhớ kỹ, Tiêu Long ca ca nhất định phải đến tìm Huân Nhi a, nếu không Huân Nhi sẽ không tha thứ cho ngươi."

Nói xong Huân Nhi xoay người, đầu ngón chân điểm nhẹ trên mặt đất, thân hình bay lên không trung.

Nhìn Huân Nhi bay đi, phía sau Linh Tuyền bốn thân ảnh cười quái thú cũng nhanh chóng rời đi, theo sau đuổi kịp mà lên, đem Huân Nhi văng vẳng bảo hộ ở chính giữa.

Ánh mắt chăm chú nhìn từ từ xa dần, Tiêu Long trong lòng thấy cô đơn, ánh mắt quay lại, thấy Linh Tuyền vẫn ở đó không đi, nhàn nhạt nói: "Linh Tuyền phó thống lĩnh còn không đi sao?"

"Thật ra ta không vội." Linh Tuyền cười cười, chợt đáng tươi cười biến thành âm lãnh, ánh mắt lạnh lùng nhìn chăm chăm Tiêu Long, cười lạnh nói: "Chỉ muốn nói với ngươi một việc, bằng ngươi Tiêu Gia lúc này, căn bản không xứng đáng với tiểu thư. Hãy quên tiểu thư đi, trong gia tộc không biết có bao nhiêu thiên tài truy cầu nàng... tiểu thư tại tộc ta địa vị cực kỳ quan trọng, cùng nàng xứng đôi chỉ có đại lục cường giả chân chính, ngươi còn không từ bỏ!"

Nói xong mấy câu, Linh Tuyền trên khuôn mặt tỏ ra khinh thường, Huân Nhi trong tộc bao nhiêu thiên tài truy đuổi làm mục tiêu, trong đó tự nhiên bao quát cả hắn, nếu không phải là bởi vì đánh không lại đối phương, cho nên chỉ có thể dùng Cổ Tộc uy thế đã kích đối phương.

Nhưng mà, dứt lời nhìn mặt Tiêu Long bình tĩnh ngoài ý muốn của hắn, màu đỏ hờ hững nhìn chăm chăm Linh Tuyền, một lát sau, nhếch miệng cười, khiêu khích nói: "Ta đây không xứng, thì cũng không tới phiên ngươi cái này bại tướng khoa tay múa chân, hơn nữa ngươi hẳn là ở đó đó kị ta đi? A a, môi Huân Nhi mặc dù không phải là lần đầu tiên nếm thử, vẫn ngọt như mội khi."

"Ngươi muốn chết, đừng tưởng rằng mình có chút thực lực liềng có thể kiêu ngạo!" Linh Tuyền mặt đầy sát khí nhìn Tiêu Long nói.

Oanh!!!

Ngay lúc này, một đạo năng lượng đạn đột nhiên xuất hiện đánh lên người Linh Tuyền, đem hấn đánh bay ra ngoài, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

" Ta chán phải nghe người sửa rồi, biến cho khuất mắt ta. "

Phủ tay một cái, Tiêu Long khinh thường liếc mắt nhìn hấn, sau đó biến mất khỏi chỗ.

Àm!!

Một quyền nện xuống đất, Linh Tuyền sắc mặt vô cùng dữ tợn.

" Chờ đi! Tiêu Long, nếu người dám tới Cổ Tộc, ta sẽ để người không thể quay về! "

Nói xong, Linh Tuyền kéo theo bị thương thân thể bay đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Thiên kinh sơn mạch

Xuân đi thu đến, một năm yên bình nhanh chóng trôi qua.

Một năm này Tiêu Long không rời khỏi Tiêu Gia, vẫn luôn ở trong Tiêu Gia trợ giúp những người khác tu luyện cùng tăng lên mình linh hồn lực.

Có Văn Lạc Tâm Viêm hấn không cần phải tu luyện, hấn bây giờ đã đạt đến đấu tôn, bình thường phương pháp tu luyện cũng không thể khiến hấn trở nên mạnh hơn nhanh được.

Trong một năm này hấn cũng chỉ vừa mới đạt đến Đấu Tôn đỉnh phong mà thôi.

Sau khi đến Trung Châu, hấn sẽ tìm cơ hội để đột phá sử dụng Phá Thánh Đan để đột phá Đấu Thánh.

Tiêu Gia quảng trường bên trong, một đầu cao hơn hai mươi mét cự thú đứng sừng sững ở bên trong, màu xanh như bầu trời con người, toàn thân bị bao phủ bởi bạch sắc bóng loáng lấp ló, ánh nắng mặt trời chiếu rọi xuống làm nó trở nên vô cùng chói mắt.

Xung quanh Tiêu Gia đều vây xung quanh nhìn xem đầu này to lớn long hệ ma thú không khỏi nghị luận sôi nổi.

Lúc này Tiêu Chiến đám người Tiêu Long nhóm người đi đến.

" Tiếp xuống một đoạn thời gian, ta sẽ rời đi Gia Mã Đế Quốc tiến về Trung Châu, Tiêu Gia giao lại cho người a, Tộc Trưởng. " Tiêu Long nhìn Tiêu Chiến nói.

" Yên tâm đi, Tiêu Long, trong tộc mọi việc cứ giao lại cho ta. Bất quá làm gì thì làm, người cũng đừng có chết a, người là Tiêu Gia hy vọng. " Tiêu Chiến cười nói.

" Ha ha, ta chỉ mới hai mươi mốt tuổi, còn chưa sống đủ lâu đây, làm sao có thể chết nhanh như vậy được. " Tiêu Long cười nói.

Lấy Tiêu Gia hiện tại thực lực, lại thêm Viêm Môn trợ giúp, ở tây bắc đại lục này cũng không có bao nhiêu uy hiếp. Hiện tại hấn cũng đã có thể an tâm đi tới Trung Châu.

Cùng Tiêu chiến dặn dò mấy câu, Tiêu Long liền cùng chúng nữ leo lên rồng trắng mắt xanh trên lưng.

Rống!!!

Ngay sau đó, Rồng trắng mắt xanh rống lên một tiếng, chở theo Tiêu Long, Tuyết Nữ, Tiểu Y Tiên, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương cùng Thanh Lân, Tử Nghiên sáu người, hai cánh vung lên, nhắc lên một trận cuồng phong, xẹt qua chân trời, hướng nơi xa bay đi.

Xa xa trên bầu trời, thân hình to lớn rồng trắng mắt xanh, phe phẩy song dực, một vòng nhàn nhạt trong suốt lồng ánh sáng từ Tiêu Long trên người lan tràn ra, đem chạm mặt tới cuồng phong, đều chống cự bên ngoài.

Rồng trắng mắt xanh trước tiên bay đến Vân Lam Tông đón Vân Vận, sau đó mới có thể xem là bắt đầu khởi hành.

" Ca ca, chúng ta bây giờ sẽ đi nơi nào? " Thanh Lân hưng phấn hỏi.

"Muốn đi Trung Châu, đầu tiên phải tới một tòa thành thị tên là "Thiên Nhai Thành", ở nơi đó, chúng ta có thể thông qua không gian trùng động mà tới Trung Châu." Tiêu Long cười giải thích.

Đối với đám người ở nơi này, Không Gian Trùng động cũng không phải là cái gì xa lạ danh từ, bởi vì tại Tiêu Gia còn có một cái không gian trùng động đây.

Thiên Nhai Thành xa xôi nằm bên trong Thiên Kinh sơn mạch, cách Hắc Giác Vực gần vạn dặm. Trong vòng một ngàn dặm này là tòa thành thị duy nhất đi thông với Trung Châu - "Không gian trùng động". Chính vì thế sự phồn hoa như Thiên Nhai thành này cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay.

Lấy tốc độ của rồng trắng mắt xanh đầu này đầu tôn đỉnh phong cấp bậc ma thú, trong vòng nửa ngày liền đi tới thiên nhai thành.

Rồng trắng mắt xanh lướt qua bình nguyên, từ từ tiến vào bên trong dãy núi. Tầm mắt của đám người Tiêu Long chợt phát hiện những đại lộ từ bốn phương hiện ra. Trên những con đường lớn còn có thể thấy rất nhiều bóng người qua lại, thậm chí dù khoảng cách còn khá xa nhưng vẫn mơ hồ nghe thấy một ít âm thanh huyền ảo truyền đến.

Phía trên bầu trời của dãy núi này, cũng không phải chỉ có nhóm người Tiêu Long cười phi hành thú mà ngay tại thời điểm vừa mới tiến vào đã nghe thấy không ít tiếng động xé gió từ những phi hành thú kỳ dị. Ở cách đám người Tiêu Long không xa, bọn họ còn có thể nhìn rõ được không ít nhân ảnh đang ngồi trên phi hành thú.

Tiến vào sơn mạch về sau, nhìn lên bầu trời bên trong không ngừng bay qua các loại hình thù kỳ quái, bình thường không thấy nhiều Phi Hành Ma Thú, cũng có thể thấy được nơi này phồn hoa, coi như tại Hắc Giác Vực trên không, cũng rất ít gặp nhiều như vậy Phi Hành Ma Thú, tuy nhiên những ma thú này đại đa số đều là Nhất Giai hoặc là Nhị Giai Phi Hành Ma Thú, tam giai trở lên cũng rất ít gặp.

Bất quá đám dùng đầu tôn cấp bậc ma thú làm vật cưỡi thì cũng chỉ có Tiêu Long một nhóm này.

Tiêu Long bọn hắn cười rồng trắng mắt xanh, cũng hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, tuy nhiên bọn hắn nhìn không ra rồng trắng mắt xanh đến cùng là cái gì Ma Thú, nhưng nhìn rồng trắng mắt xanh cái kia uy vũ bất phàm bộ dáng, cũng có thể đoán ra ma thú này đẳng cấp sẽ không thấp.

Tiêu Long không có để ý người khác ánh mắt hâm mộ, cười rồng trắng mắt xanh hướng phía sơn mạch chỗ sâu bay đi, chỉ chốc lát sau, một tòa khổng lồ Thành Trì hình dáng, liền xuất hiện ở Tiêu Long đám người trong ánh mắt, ngay tại rồng trắng mắt xanh bay tiến Thiên nhai thành thời điểm.

Một đạo bạch quang từ Thiên nhai thành bên trong bắn ra, hóa thành một vị ăn mặc áo giáp trung niên nhân, tên này ăn mặc áo giáp trung niên nhân sắc mặt có chút lãnh túc, phía sau một đôi hai cánh đầu khí màu đỏ hơi chấn động lấy, liền như vậy thẳng tắp đứng ở trên trời hoàng hạo phi hành lộ tuyến trước đó, trầm giọng nói: "Các người là lần đầu tiên đến Thiên nhai thành sao? Chẳng lẽ không biết là phía trên không trung thành thị, không cho phép phi hành thú tiến vào a?"

Phi hành lộ tuyến bị ngăn cản, rồng trắng mắt xanh, có chút không cao hứng một tiếng rống lên một tiếng, một cỗ thuộc về Đầu Tôn cấp bậc uy áp, trực tiếp ép hướng về phía ăn mặc áo giáp trung niên nhân đè ép.

Tại cái này kinh khủng uy áp dưới, ăn mặc áo giáp trung niên nhân sau lưng hai cánh đầu khí, kém chút duy trì không được, thật vất vả ổn định thân hình về sau, ngay cả vội có chút kinh hồn táng đảm đôi Tiêu Long nói: "Không biết vị tiền bối nào đại giá quang lâm, còn xin tiền bối thứ lỗi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: La Gia không gian trùng động

Lúc này ăn mặc áo giáp trung niên nhân tâm đều muốn nát, vốn là nhìn thấy có người lần đầu tiên tới nơi này vi phạm quy tắc, chuẩn bị vơ vét một phần, nhưng không nghĩ đến đụng phải thiết bản a.

"Tốt rồi, Tiểu Bạch." Tiêu Long vỗ vỗ rồng trắng mắt xanh, đưa nó trấn an xuống tới, rồng trắng mắt xanh rống lên một tiếng, sắp tán đi ra uy áp, cho thu hồi lại.

"Đa tạ tiền bối." ăn mặc áo giáp trung niên nhân lau mồ hôi lạnh, cung kính bái nói, hẳn biết mình mạng nhỏ tạm thời bảo vệ.

"Chúng ta thực sự là lần đầu tiên đến Thiên Nhai Thành, không biết nói nơi này còn có quy củ nhiều như vậy." Tiêu Long nhàn nhạt nói nói.

Lần này hẳn là đến mượn người ta Không Gian Trùng Động dùng, không phải đến đánh nhau, đương nhiên sẽ không ý thế hiếp người, làm lớn chuyện.

Trung niên nhân có chút cẩn thận nhìn thoáng qua Tiêu Long đám người, vừa xem xét liền giật mình, những người này hẳn vậy mà đều nhìn không thấu

Trong đám người mấy cái tiểu cô nương tuổi tác cũng không lớn lắm, vậy mà vượt qua hắn vị này đầu vương cường giả, nhất định là đến từ Trung Châu

hay đại gia tộc để từ đi.

Trung niên nhân cung kính, hướng phía Tiêu Long thi lễ một cái nói: " Tiền bối, cái này đích xác là Thiên nhai thành bao năm qua tới quy củ, phía dưới thành nơi cửa, có La gia vì lui tới người đi đường, thành lập chuyên nhóm đặt phi hành thú địa phương."

" Chỗ đó có người của La Gia sao? Ta đến đây là muốn sử dụng không gian trùng động để đi đến Trung Châu. " Tiêu Long nói.

Quả nhiên là từ Trung Châu đến a!

Trung niên nhân thăm nghĩ.

" Tiền bối, ta có một vị bằng hữu là người của La gia, để kêu hắn dẫn đường cho các ngươi. " trung niên nhân cung kính nói.

" Mau lên. "

" Vâng. "

Nói xong, vị kia trung niên nhân liền hướng về phía Thiên Nhai Thành bay đi.

Một lúc sau hắn liền quay lại, còn mang theo một người, dựa theo khí tức trên người hắn, phải là một cái đầu hoàng.

" Tiền bối, tại hạ là La Hoàn, là La Gia trưởng lão, mời đi theo ta, ta sẽ dẫn đường cho các vị đến La Gia. " La Hoàn cung kính nhìn đám người nói.

Tiêu Long gật đầu.

Sau đó, La Hoàn vội vàng bay ở phía trước dẫn đường.

Tiêu Long vỗ vỗ rỗng trắng mắt xanh, rỗng trắng mắt xanh lập tức vung lên hai cánh, bay theo La Hoàn hướng phía trong thành bay đi, về phần Phi Hành Ma Thú không thể tiến vào Thiên Nhai Thành quy định, cái kia đối với kẻ yếu hữu hiệu, đối với Tiêu Long loại này cường giả tới nói, nhưng không cần tuân thủ tất yếu.

Bay theo La Hoàn sau lưng, phi hành mười phút, đi ngang qua nửa cái Thiên Nhai Thành, rốt cục đạt tới Thiên Nhai Thành trong thành, một tòa cự đại Hắc Thạch quảng trường, thu vào Tiêu Long trong tầm mắt của bọn hắn.

Quảng trường diện tích cực kỳ rộng lớn, đều là sử dụng một loại màu đen vật liệu đá sở kiến, băng lãnh bên trong, lộ ra từng tia từng tia kiên cố cảm giác, thời khắc này quảng trường, đã bị đông đảo La gia hộ vệ phong tỏa, tại quảng trường bên trong một cái cao ngất trên bệ đá, trong lúc mơ hồ, có cực kỳ hùng hồn không gian chỉ lực, lan tràn ra.

Có La Hoàn vị này La gia trưởng lão dẫn đường, tự nhiên cũng sẽ không có người ngăn cản bọn hắn, La Hoàn bước nhanh đi đến bên trong quảng trường một vị lam bào lão giả bên cạnh, nhanh nói nhỏ một phen, lam bào lão giả nhìn về phía Tiêu Long, ánh mắt của bọn hắn, cũng càng ngày càng đặc sắc.

Tiêu Long bọn hắn mới từ Thiên Hoàng hào bên trên xuống tới, La Hoàn liền mang theo vị kia lam Bào Lão Giả tiến lên đón, lam bào lão giả hướng phía Tiêu Long ba người, chấp tay nói: " Tại hạ ông tổ nhà họ La, La Thành, gặp qua các vị."

" Ta là Tiêu Long đến La Gia mục đích là muốn sử dụng không gian trùng động để đến Trung Châu. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Chuyện này... không dám giấu diếm tiền bối, không gian trùng động đã sử dụng nhiều năm, thường xuyên hư hỏng, hiện tại đang trong thời gian bảo trì, muốn sử dụng được cũng phải đợi thêm mấy ngày nữa. " La Thành bắt đầu nói.

" Đợi thêm mấy ngày nữa thì quá lâu, chúng ta sẽ giúp ngươi chữa trị không gian trùng động. " Tiêu Long lắc đầu nói.

" Nếu như các vị có thể giúp ta chữa trị không gian thông đạo, ta sẽ dùng một cái ma hạch cấp bảy làm tạ lễ đưa lên." La Thành cười mở miệng nói.

" Tốt, như thế liền bắt đầu chữa trị đi! " Tiêu Long nhàn nhạt nói, hắn muốn nhờ lấy Không Gian Trùng Động tiến về Trung Châu, dù sao cũng phải chữa trị đầu này Không Gian Trùng Động, La Thành muốn cho Tiêu Long đưa lên một cái ma hạch cấp bảy, hắn cũng tự nhiên không khách khí, xem như niềm vui ngoài ý muốn đi.

" Các vị, mời đi theo ta." La Thành nghe vậy, dẫn đầu đi lên đài cao.

Tiêu Long đám người cũng đi theo La Thành bước chân, dọc theo cao ngất thêm đá, chậm rãi đi lên đài cao.

Bình đài to lớn này như được trời đất sắp đặt, vừa vặn chiếm lấy vị trí trung tâm của quảng trường. Dưới ánh dương chiếu rọi, có thể từ trên cao nhìn rõ mấy trăm mét phụ cận, thu hết cảnh tượng xung quanh vào tầm mắt, xung quanh là đông đảo La Gia hộ vệ.

Tại trung tâm, có một hắc động tối đen kích thước khổng lồ, khoảng chừng mười trượng, đang chậm rãi xoay tròn, từ trung tâm phát ra từng đợt lực lượng không gian ngập tràn, làm người kinh hãi mà biến sắc mặt. Bất quá, hiện giờ không gian chỉ lực này đã có dấu hiệu hỗn loạn mơ hồ.

Cái này không gian trùng động cùng Tiêu Long từng thấy qua không gian trùng động ở động phủ cũng không sai biệt lắm.

"Không gian trùng động này do một vị tiên bối của La gia năm đó tạo ra, tồn tại đã nhiều năm. Không gian ẩn kỹ trong ngoài cũng đã xuất hiện sự trục trặc mơ hồ, nên mới phát sinh ra chuyện như vậy. Điều ba vị cần làm, chính là sử dụng không gian chỉ lực đưa vào bên trong phong ấn, củng cố cho nó thêm mạnh mẽ. Vấn đề lần này hẳn có thể giải trừ!" La Thành vì Tiêu Long mấy người giới thiệu nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 196: Đến Trung Châu

"Không cần nhiều lời, như vậy ta cũng nên bắt đầu."

Nói xong, Tiêu Long quanh thân không gian, lập tức trở nên vận vẹo lên, một cỗ khổng lồ Không Gian Chi Lực, tuôn ra hiện ra, chợt gào thét lên xông vào Không Gian Trùng Động bên trong.

"Đây là Đầu Tôn!" La Thành cảm thụ được Tiêu Long trên thân tràn ra khí tức khủng bố, nghẹn ngào gọi nói, trong lòng vô cùng khiếp sợ.

Đầu Tôn đặt tại Trung Châu cũng là bá chủ một phương rồi, trẻ tuổi như vậy Đầu Tôn, không biết là dạng gì tồn tại đây.

Đối với cường giả đầu tôn tới nói, chế tạo một cái ổn định Không Gian Trùng Động, cũng là một chuyện đơn giản sự tình, nếu như là chữa trị Không Gian Trùng Động, vậy thì càng đơn giản.

Nửa giờ sau, Tiêu Long thu hồi Không Gian Chi Lực, tiếp lấy chỉ thấy cái kia xoay chậm chậm Không Gian Trùng Động, cũng hơi hơi run rẩy, chợt từng tia từng tia ngân mang lượn lờ tại trùng động bốn phía, từ xa nhìn lại, uyển như trên bầu trời phồn tinh, mà lại cái kia cỗ từ trong đó truyền ra hỗn loạn Không Gian Chi Lực, cũng là dần dần tiêu tan hết.

"Cuối cùng cũng đã chữa trị xong rồi! Ha...ha... Đa tạ Tiểu Công Tử! Phần nhân tình này La Thành ta sẽ ghi tạc vào lòng!"

Cảm thụ được sự vận chuyển của "Không gian trùng động" đã hồi phục bình thường, La Thành cất tiếng cười sang sảng, xoay người về phía Tiêu Long ôm quyền nói bằng ngữ khí chân thành.

"Đây là cho Tiêu công tử thù lao." La Thành lấy ra một cái hộp ngọc, lấy ra một khóa ma hạch cấp bảy đưa cho Tiêu Long.

Tiêu Long nhanh chóng đem ma hạch nhận lấy.

Thu hộp ngọc vào nạp giới, Tiêu Long cũng thở dài nhẹ nhõm, ánh mắt lại nhìn thẳng vào bên trong "Không gian trùng động" rồi nhẹ giọng nói:

"Hiện đã có thể dùng 'Không gian trùng động' được hay chưa?"

"Đã không thành vấn đề rồi! Nhưng lão phu đề nghị hay là các vị nên chờ một thời gian vài ngày. Dù sao, chúng ta chỉ mới duy tu xong. Hiện tại, cũng chưa cần phải lập tức mạo hiểm đi vào."

Nghe vậy, La Thành chần chờ một chút rồi nói.

"Không cần! Chúng ta còn có việc gấp, không thể ở đây lâu được!"

Tiêu Long lắc đầu, nhàn nhạt đáp. Hắn cũng không muốn ở lại Thiên Nhai Thành lâu hơn nữa. Đối với Trung Châu, hắn còn có sự tình cần gấp phải làm.

Hơn nữa nếu như thật sự xuất hiện không gian phong bạo như trong nguyên tác Tiêu Long cũng không lo lắng, bởi vì hắn cũng có năng lực bảo hộ những người khác an toàn rồi đi.

Nghe vậy, La Thành cũng phải thất vọng gật gật đầu, từ trong nạp giới lấy ra một chiếc thuyền gỗ cơ bản tay. Trên đó, mơ hồ lóe lên chút ngân mang. Vật này hiển nhiên còn hàm chứa một tia không gian chỉ lực cực kỳ mỏng manh.

"Đây là Thuyền Không Gian chuyên dụng để đi lại trong 'Không gian trùng động' Chi phí để chế tạo nó vô cùng đắt đỏ, mỗi một chiếc đều hơn trăm vạn, nên người bình thường không thể nào sử dụng được. Hôm nay, Tiểu Công Tử ra tay đã để La gia ta chiếm tiện nghi. Một khóa ma hạch nho nhỏ cũng không đáp nổi công sức của công. Vật nhỏ này, hãy xem như là lễ vật tạ ơn đi!"

Đưa thuyền gỗ cho Tiêu Long, La Thành cười nói.

Một vị Đầu Tôn ra tay giúp hắn La Gia sửa chữa không gian trùng động, một quả ma hạch cấp bảy làm thù lao là quá ít, cho nên La Thành cũng không tiếc đem ra một chiếc thuyền không gian làm lễ đưa cho Tiêu Long.

Đối với La Thành thành ý Tiêu Long cũng nhận lấy, mặc dù chiếc thuyền này không sánh bằng rồng trắng mắt xanh, nhưng có tiện nghi không chiếm là vương bát đần.

Sau đó, Tiêu Long đám người liền tiến nhập Không Gian Trùng Động một khắc này, liền trong nháy mắt biến mất, một cỗ ngân mang chậm rãi khuếch tán mà ra, sau cùng thiểm lược đến đen nhánh không gian bên trong.

Tiêu Long cũng không có ý định sử dụng chiếc thuyền do La Thành tặng. Nếu dùng chiếc thuyền kia cũng phải mất hai mươi ngày mới đến được Trung Châu, còn không bằng dùng rồng trắng mắt xanh bay đi đây.

Tiêu Long tay phải vung lên, đem rồng trắng mắt xanh phóng ra, lấy rồng trắng mắt xanh tốc độ, khoảng hai ba ngày liền có thể xuyên qua cái không gian này Trùng Động. Tiêu Long cùng chúng nữ nhảy lên rồng trắng mắt xanh trên lưng.

Tại Không Gian Trùng Động bên trong đi đường là một kiện phi thường khó khăn sự tình, tuy nhiên may mà rồng trắng mắt xanh tốc độ rất nhanh, Tiêu Long ba người trực tiếp tại rồng trắng mắt xanh bên trên tu luyện, trong tu luyện thời gian trôi qua nhanh chóng, hai ngày rất nhanh liền đi qua.

Tiêu Long chỉ cảm thấy một trận rung động truyền đến, ngay sau đó một tia sáng truyền đến, rồng trắng mắt xanh hai cánh bỗng nhiên vung lên, uốn phẩy thêm, xông ra Không Gian Trùng Động.

Đập vào mắt bọn hắn là một tòa vô cùng to lớn quảng trường, xung quanh có vô số thị vệ, từ vị trí của bọn hắn lúc này có thể nhìn thấy quảng trường phía xa rộng lớn thành thị.

"Ca Ca, chúng ta tới rồi sao?" Thanh Lâm có chút hưng phấn nhìn lấy bốn phía.

"Ừm! Chúng ta đến rồi. " Tiêu Long điểm một cái đầu cười nói, mang theo chúng nữ từ trên lưng rồng trắng mắt xanh bay xuống.

"Đây là nơi nào a? " Tuyết Nữ nhìn xung quanh nghi hoặc hỏi.

"Không biết, chúng ta tìm người hỏi thử xem. " Tiêu Long nói.

Nghe vậy đám người cũng không có phản đối, đi theo Tiêu Long phía sau.

Tùy tiện tìm một cái hộ vệ kéo đến hỏi chuyện, Tiêu Long rốt cuộc cũng biết nơi này là Thanh Phong thành, nằm tại Trung Châu Bắc Vực một tòa thành thị.

Như vậy càng thuận tiện hơn cho Tiêu Long, bởi vì nơi này nằm gần Thiên Sơn Huyết Đàm, cho nên hắn cũng không cần phải đi nơi nào xa để giúp chúng nữ đột phá bình cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 197: Trung Châu thế lực

Sau đó, Tiêu Long đoàn người tìm kiếm một quán trọ ở lại.

Bên trong phòng, đám người ngồi vây quanh một chỗ.

"Bây giờ chúng ta đã đến Trung Châu, làm gì tiếp theo đây? " Thái Lâm nhìn Tiêu Long hỏi.

"Đầu tiên, chúng ta sẽ đến Thiên Sơn Huyết Đàm một chuyến." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

"Thiên Sơn Huyết Đàm? "

"Thiên Sơn Huyết Đàm ở trên Thiên Mục Sơn Mạch có thể xem là một loại dị bảo, dù cho là toàn bộ Trung Châu Bắc vực cũng có rất ít người là không biết chuyện này. Nghe nói cứ mỗi ba năm, trên một miệng núi lửa của dãy núi này sẽ xuất hiện thiên địa năng lượng triều tịch, mà sau khi triều tịch qua đi, tại Thiên Sơn Đàm bên trong miệng núi lửa sẽ tràn ngập một loại hồng sắc dịch thể cực kỳ kỳ dị, nó chính là Thiên Sơn Huyết Đàm, huyết đàm này chỉ tồn tại trong vòng năm ngày sau đó sẽ biến mất "

Tiêu Long giải thích.

"Tác dụng của huyết đàm này là gì? " Thái Lâm thân nhiên nói.

"Nghe nói có thể trợ giúp một ít cường giả Đấu Hoàng đỉnh phong đột phá thành công, hơn nữa cho dù là cường giả Đấu Tông đi vào trong đó cũng có

thể phát ra công hiệu tẩy tủy phạt cốt, làm cho thực lực đề thăng lên, chính vì huyết đàm kia có hiệu quả cực kỳ thần kỳ, cho nên cứ mỗi ba năm lại có vô số người từ Trung Châu Bắc Vực thậm chí ở các địa phương kéo đến, mà tháng sau lại vừa đúng kỳ hạn ba năm. "

"Nếu như chỉ là giúp cho đấu hoàng đột phá đấu tông, như vậy cũng chỉ có tác dụng với Thanh Lâm cùng Tử Nghiên mà thôi a. " Vân Vận nghi hoặc nói.

"Không đơn giản như vậy, Thiên Sơn Huyết Đàm bên trong chỗ sâu có vô cùng khổng lồ năng lượng, cho dù có là Đấu Thánh cũng có thể trợ giúp đột phá cảnh giới. " Tiêu Long cười nói.

Nghe vậy chúng nữ không khỏi kinh ngạc, các nàng cũng hiểu được Tiêu Long dụng ý.

Hiện tại chỗ này đám người đều đạt đến bình cảnh.

Ngoại trừ Tiểu Y Tiên hiện tại là tam tinh đấu tôn cùng tuyệt nữ là thất tinh đấu tôn, những người khác đều đạt đến cảnh giới bình cảnh lớn, nếu như mượn nhờ Thiên Sơn Huyết Đàm, thì có thể đột phá được.

"Nguyên bản ta đều coi là hội bỏ lỡ lần này Thiên Mục Huyết Đàm, đến lúc đó nghĩ ít biện pháp khác tăng lên tu vi của các ngươi, hiện tại xem ra vận khí của chúng ta cũng không tệ lắm. "

"Sau khi xong việc, chúng ta sẽ tìm kiếm vị trí để xây dựng Viêm Môn phân bộ, đồng thời chế tạo không gian trùng động, đem Viêm Môn cường giả mang đến nơi này. " Tiêu Long cười cười nói.

Hắn đã sớm có tọa độ của Hắc Giác Vực cùng Gia Mã Đế Quốc, bây giờ chỉ cần tìm vị trí thích hợp để chế tạo không gian tọa độ là có thể.

"Trung Châu có những thế lực hùng mạnh nào vậy? " Thái Lâm chần chờ một chút rồi hỏi. Hành tẩu tại mảnh địa vực kia thì cũng nên biết đến tột cùng là ai nên đắc tội, ai không nên đắc tội.

"Tại Trung Châu thế lực nhân loại được chia làm " Nhất Điện Nhất Tháp, Nhị Tông, Tam Cốc, Tứ Phương Các."

"Nhất Điện Nhất Tháp, Nhị Tông, Tam Cốc, Tứ Phương Các? "

Nhất Điện chỉ chính là Hồn Điện, Hồn Điện bên trong Cao Thủ như Vân, liền xem như Đấu Thánh Cường Giả, cũng là hai chữ số tính toán, thuộc về đỉnh cấp thế lực.

Nhất Tháp chỉ là Đan Tháp, nơi này là Luyện Dược Sư căn cứ, cùng các đại thế lực cũng phải có gặp nhau, cũng thuộc về Trung Châu Đỉnh Cấp Thế Lực.

Hai tông là Thiên Minh tông, Hoa Tông, hai cái tông phái này, ở trung châu cũng là có được cực mạnh thế lực, trong tông Cường giả như vân, mặc dù so ra kém Đan Tháp cùng Hồn Điện, nhưng là cũng có Đấu Thánh Cường Giả, ở trung châu cũng là không thể khinh thường tồn tại.

Về phần Tam cốc, thì là Băng Hà Cốc, m cốc cùng Phần Viêm Cốc, bọn hắn xem như nhất lưu trong thế lực đỉnh tiêm tồn tại.

Trong đó Phần Viêm Cốc có Cửu Long Thiên Cương Hòa.

Tuy nhiên Cửu Long Thiên Cương Hòa của Phần Viêm Cốc sớm đã bị bọn họ hạ phong ấn hoàn mỹ. Muốn lấy đi cũng không dễ dàng như vậy.

Còn lại phía dưới bốn các, theo thứ tự là: Tinh Văn Các, Vạn Kiếm Các, Hoàng Tuyền Các, Phong Lôi Các.

Bởi vì phương vị vừa vận thành bốn góc phương hướng sừng sững ở trung châu phía trên, cho nên cũng là được xưng là Tứ Phương Các, thực lực của bọn hắn, đồng dạng cực kỳ không yếu, mỗi một vị Các chủ đều là cường giả đấu tôn, cho dù để ở trong mắt châu nhất lưu thế lực, cũng có thể tính là trong đó người nổi bật.

Còn Ma Thú thế lực lấy ba chủng tộc làm chủ, theo thứ tự là Thái Hư Cổ Long, Cửu U Địa Minh Mãng cùng Thiên Yêu Hoàng tam tộc.

Ba chủng tộc thực lực cũng không yếu hơn Hồn Điện cùng Đan Tháp dạng này đại thế lực bao nhiêu.

"Phụ Trung Châu thế lực đứng là so với Viêm Môn mạnh hơn nhiều. Có Đấu Thánh tồn tại thế lực cũng có nhiều như vậy. " Thái Thân thần sắc kiêng kỵ nói.

Tiêu Long gật đầu nói: "Cho nên chúng ta phải cẩn thận, hiện tại tổng thể thực lực của chúng ta cũng chỉ có thể cùng Tứ Phương Các so sánh mạnh hơn một chút thôi. Dựa vào Bát Phẩm Luyện Dược Sư thân phận, ta có thể chiêu mộ một ít cường giả gia nhập vào Viêm Môn, bất quá bọn hắn cũng không đáng tin. "

Sau đó hắn lại nói tiếp: "Nhưng nếu các ngươi có thể đột phá bình cảnh, như vậy nàng thì khác, thực lực của Viêm Môn sẽ không thua kém gì Tam Cốc. "

"Ngươi đã tính toán kỹ trước khi đến Trung Châu rồi đúng không. " Thái Lâm môi hơi cong lên nhìn hắn cười nói.

Nghe vậy Tiêu Long cười cười không nói gì.

Biết trước cốt truyện cũng là một lợi thế a.

"Ca Ca, người lúc này có nói qua Thái Hư Cổ Long tộc đúng không?"

Đột nhiên Từ Nghiên nghi hoặc nói.

"Suýt nữa thì ta quên mất, Từ Nghiên chính là thuộc về Thái Hư Cổ Long Tộc, đợi sau khi Viêm Môn đã ổn định rồi, ta sẽ mang người trở về Long Đảo." Tiêu Long xoa xoa Từ Nghiên đầu nhỏ cười nói.

Nghe vậy Từ Nghiên mỉm cười gật đầu, thần sắc vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Đến Thiên Mục Sơn Mạch

Đình Yêu Mục, tại Bắc Vực Trung Châu cũng vô cùng nổi tiếng, nguyên nhân chủ yếu là vì cứ ba năm sẽ có một lần Thiên Mục Huyết Đàm xuất hiện. Cái đàm này vô cùng thần dị, đối với những tu luyện giả, nhất là những người trẻ tuổi có lực hấp dẫn cực lớn. Bởi Huyết Đàm có công hiệu thoát thai hoá cốt, trợ giúp đột phá bình cảnh vô cùng diệu kỳ, mà càng trẻ tuổi thì càng có hiệu quả.

Đương nhiên, đối với những thế lực lớn có ý định tài bồi cho đám thanh niên ưu tú của môn phái mình cũng sẽ cực kỳ quan tâm tới Thiên Sơn Huyết Đàm. Bởi ở Trung Châu, Đầu Hoàng và Đầu Tông đối xử cách biệt vô cùng, Đầu Hoàng dĩ nhiên cũng được xưng là cường giả, thế nhưng phải đạt tới Đầu Tông mới được hưởng những đãi ngộ thực sự của cường giả.

Thiên Sơn Huyết Đàm trân quý là vậy, theo lý mà nói, phải có một thế lực cường đại nào đó chiếm giữ, nhưng đến nay, chưa từng có phương nào độc hữu được nó. Dù là Phong Lôi Các, cũng hữu tâm mà vô lực!

Bởi Huyết Đàm ảnh hưởng quá lớn, độc chiếm nhất định sẽ trở thành cái gai trong mắt mọi người. Phong Lôi Các cũng không phải vô địch. Tứ phương các xưa giờ đều không ưa nhau mấy, đều muốn đề đầu cười cổ đối phương, tự nhiên không để bất kỳ phương nào sở hữu rồi.

Cho nên, dưới cặp mắt trừng trừng như sói đói của vô số thế lực trong thiên hạ, Thiên Sơn Huyết Đàm vẫn vĩnh viễn vô chủ.

Tuy vậy, nếu nói Huyết Đàm không có chủ nhân là không phải! Ma thú cư ngụ xưa giờ trên dãy núi này chứ đâu. Thế nhưng nhân loại tham lam là vậy, làm sao có thể bỏ qua. Sức hấp dẫn của Huyết Đàm, đủ làm loài người đỏ mắt mà liều mạng chém giết.

Khoảng cách Thiên Sơn Huyết Đàm khai phóng còn có thời gian một tháng, nhưng là lúc này Thiên Mục Sơn mạch đã là lít nha lít nhít người.

Mỗi một lần Thiên Sơn Huyết Đàm, đều chỉ có mười cái danh ngạch, cứ việc cơ hội xa vời, nhưng là mỗi lần Thiên Sơn Huyết Đàm mở ra, đều sẽ có hàng ngàn hàng vạn người, chạy đến Thiên Mục Sơn mạch.

Một cỗ nồng đậm mây mù, đem phần lớn Thiên Mục Sơn mạch bao phủ trong đó, khiến cho đến người căn bản khó mà thấy rõ trong đó đến tột cùng có được cái gì, mà lại cái kia trong mây mù, tựa hồ còn ẩn chứa một cỗ cực kỳ mệnh mong Năng Lượng.

Tại cỗ này năng lượng khổng lồ phía dưới, cho dù là Cửu Tinh Đầu Hoàng cũng sẽ bị cái này nồng đậm lực lượng xé thành mảnh nhỏ, khó trách nhiều như vậy đầu vương cùng đầu hoàng, đều ở phía dưới trong rừng cây đi đường, mà không người dám từ trên cao bay vào đi.

"Rống!"

Một trận cự đại tiếng gào thét, từ Đình Yêu Mục phía trên không dãy núi xẹt qua, nhất đạo kinh khủng phong áp, đem Thiên Mục Sơn Mạch bên trong từ các phương chạy tới Đầu Giả, thổi đến xiêu xiêu vẹo vẹo.

"Cường giả đầu tôn!" Một số Đầu Hoàng Cấp Bậc cao thủ, trước tiên ổn định thân hình, nhìn lấy bay vào Thiên Mục Sơn mạch chỗ sâu to lớn hình thể rỗng trắng mắt xanh, một mặt khiếp sợ gọi nói.

"Tại sao lại có Đầu Tôn tới, Tứ Phương Các mấy vị kia Tôn Giả sao?"

"Cường giả đầu tôn vậy mà tự mình, đây không phải phá vỡ quy củ sao?"

"Như nếu người là cường giả đầu tôn, người cũng có thể đánh vỡ quy củ."

"Ta nhìn vừa rồi cái kia ma thú hẳn không phải là Tứ Phương Các, chỉ sợ là ngoại lai Đầu Tôn, tiếp xuống đoán chừng sẽ có một trận trò vui dễ nhìn."

Tại một chỗ trong đám người, một cái tóc đen thiếu niên nhìn xem bay qua Rồng Trắng Mắt Xanh, con người lóe lên một đạo tinh quang.

.....

Thiên Mục Sơn đình, một tên tướng mạo bì ổi lão giả áo xám vì, dẫn theo một đám người thân chuột đầu Phệ Kim Thử, nghênh hướng cái kia rồng trắng mắt xanh, lão giả áo xám có chút cung kính mà hỏi: "Tại hạ Phệ Kim Thử tộc trưởng Kim Thạch, không biết vị tiền bối nào đại giá quang lâm?"

"Người chính là Thiên Mục Sơn mạch chủ nhân." Tiêu Long mang theo chúng nữ chậm rãi từ phía trên hoàng hào bên trên bay xuống dưới, Tiêu Long nhìn lấy Kim Thạch, nhàn nhạt mà hỏi.

"Đúng vậy." Kim Thạch có chút cung kính về nói, tuy nhiên hắn không nhìn ra Tiêu Long thực lực.

Nhưng là có thể để Đẩu Tôn Cấp Bạc Phi Hành Ma Thú, xem như công cụ thay đi bộ, lai lịch của người này, chỉ sợ hội phi thường khủng bố.

"Nửa tháng sau Thiên Sơn Huyết Đàm, ta Tiêu Long bao hết." Tiêu Long nhàn nhạt nói nói.

"Cái này..."

Nghe vậy Kim Thạch lộ ra thần sắc khó xử.

Hắn cũng đã đoán được Tiêu Long là vì danh ngạch mà đến, nhưng là chuyện này cũng không do hắn toàn quyền quyết định.

"Tiền bối có lẽ mới đến nơi này lần đầu tiên cho nên không biết, Phệ Kim Thử chúng ta cũng chỉ chiếm hai danh ngạch mà thôi, còn lại tám danh ngạch khác đều cho còn lại tám cái danh ngạch, là làm cho nhân loại thế lực tranh đoạt, trong đó có Tứ Phương Các." Kim Thạch lúng túng nói.

"Tứ Phương Các Tứ Đại Tôn Giả, ta tự nhiên có cách đối phó, người không cần lo lắng." Tiêu Long khoát tay chặn lại, bá khí nói nói.

"Đã Tiêu công tử lời nói đều nói đến đây loại phân thượng, như vậy lão hủ cự tuyệt nữa, cũng có chút không biết điều." Kim Thạch có chút bất đắc dĩ cười nói.

Không có cách, ai biểu đối phương thân phận lớn đây, không thể đắc tội, không thể đắc tội.

"Kim tộc trưởng yên tâm, ta cũng không phải là loại ý thế hiếp người, ta là một cái luyện dược sư, có thể giúp người giải trừ hỏa độc trong người, đồng thời dùng bốn viên đấu tông đan làm thù lao cho các người." Tiêu Long nói.

Nghe vậy Kim Thạch gương mặt phía trên xuất hiện mừng rỡ, đối với kẹt tại Lục Tinh Đấu Tông Cấp Bạc nhiều năm Kim Thạch, đấu tông đan cũng là một cái trí mạng dự hoặc.

Huống chi còn lại ba khóa đan dược cũng có thể cho trường lão cùng hậu bối trong tộc dùng.

Tiêu Long lấy ra một cái bình ngọc vớt cho Kim Thạch, nói ra: "Trong cái chai này trang chính là Đấu Tông Đan, ta sẽ đem trên người người Hỏa Độc giải. Tiếp xuống một tháng, chúng ta lại ở chỗ này ở dưới, người cho chúng ta an bài cái chỗ ở."

"Vâng, mời các vị đi theo ta." nói xong Kim Thạch liền cho đám người dẫn đường.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Tiến vào Thiên Sơn Huyết Đàm

Giúp Kim Thạch giải trừ Hỏa Độc, Tiêu Long liền quay trở lại với chúng nữ.

Một tháng trong nháy mắt trôi qua.

Tại Thiên Sơn Huyết Đàm bên trên miệng núi lửa, xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

"Sư Phụ, người không định vào cùng chúng ta sao?" Tiểu Y Tiên nghi hoặc nói.

"Không, ta sẽ ở lại bên ngoài. Chúng ta bá chiếm thiên sơn huyết đàm nhất định sẽ kinh động đến Tứ Phương Các, một mình rồng trắng mắt xanh sẽ không giải quyết được, phải có người ở lại giải quyết. Ta là người có tu vi mạnh nhất ở chỗ này, cho nên ta sẽ ở lại." Tiêu Long lắc đầu nói.

Thiên Mục Sơn đình miệng núi lửa, là cả tòa Thiên Mục Sơn mạch Năng Lượng nồng nặc nhất địa phương, mà thiên sơn huyết đàm, càng là từ cực kỳ năng lượng không lồ ngưng tụ mà thành, nhưng cái này, lại không phải là Thiên Sơn Huyết Đàm tinh diệu nhất chỗ.

Mỗi một lần Năng Lượng Triều Tịch, tuy nói tuyệt đại bộ phận Năng Lượng đều là hội ngưng tụ trở thành Thiên Sơn Huyết Đàm bên trong chất lỏng, nhưng lại sẽ có một phần nhỏ lắng đọng mà xuống, sau cùng xâm nhập Thiên Sơn Huyết Đàm chỗ sâu nhất, bộ phận này Năng Lượng tuy nhiên thừa thớt, nhưng là bởi vì tể nguyệt lắng đọng tích lũy, lại có vẻ phá lệ tinh thuần.

Tuy nhiên nơi này Hỏa Độc cũng rất nặng, mà Kim Thạch cũng bởi vì tu luyện ở chỗ này nên mới bị trúng phải Hỏa Độc.

Bất quá Hỏa Độc ở nơi này đối với sở hữu ách nan độc thể Tiểu Y Tiên tới nói chính là thuốc bổ. Dem toàn bộ Hỏa Độc ở nơi này hấp thu cũng có thể để cho nàng tăng lên mấy tinh tu vi.

Giống như Thái Lan hay Vân Vận dạng này đã đạt đến Cửu Tinh Đẩu Tông cường giả, hay là Tuyết Nữ đầu tôn cường giả cũng chỉ có thể đi xuống dưới đáy huyết đàm mới có thể trợ giúp các nàng tăng lên tu vi.

Còn Thanh Lan cùng Tử Nghiên cũng chỉ cần ở bên ngoài hấp thu năng lượng chất lỏng là đã có thể đột phá Đẩu Tông.

Có Tiêu Long vị này bát phẩm luyện dược sư này ở đây cũng có thể giúp các nàng giải quyết căn cơ vững chắc vấn đề.

Tiêu Long cũng không có ý định tiến vào Thiên Sơn Huyết Đàm để tu luyện, hần lo lắng nếu chỉ có một mình Rồng Trắng Mắt Xanh sẽ không ứng phó nổi Tử Phương Các tứ đại tôn giả, cho nên hần phải ở lại bên ngoài giúp chúng nữ canh gác.

Sau khi tu luyện xong, Tuyết Nữ sẽ tự động giúp hần thu lại số năng lượng còn lại, để trợ giúp hần đột phá Đẩu Thánh sau này.

" Oanh! "

Thiên không đột nhiên truyền đến từng đợt kinh lôi âm thanh, Tiêu Long ngẩng đầu lên, chỉ thấy bầu trời bên trên cái kia năng lượng năm màu triều tịch, thể mà đỉnh chỉ khuếch tán, một cái cự đại ngũ thái vòng xoáy xuất hiện ở miệng núi lửa trên không, xoay chậm chậm ở giữa, ở đây mấy người có thể cảm nhận được, một cỗ cực kỳ đáng sợ bàng bạc năng lượng, chính đang điên cuồng đối với trên bầu trời ngưng tụ đến.

" Triều tịch đã xuất hiện, các người cũng vào đi. " Tiêu Long nhìn chúng nữ nói.

" Cần thận một chút a, Phu Quân. Ta cứ có cảm giác không được tốt lắm. " Tuyết Nữ nhìn Tiêu Long dặn dò nói.

Nghe vậy Tiêu Long cũng sợ, sau đó trịnh trọng gật đầu.

Tuyết Nữ cảm giác rất chuẩn, hần cũng nên cẩn thận một chút, biết đâu sắp tới sẽ có chuyện xảy ra cũng không biết chừng.

Trên bầu trời, lốc xoáy năng lượng năm màu thật lớn xuất hiện, khiến cho năng lượng bốn phía chân trời cũng trở nên bắt đầu dậy sóng kịch liệt. Từng luồng năng lượng tựa như những sợi dây dài năm màu bất tận, liên tục không ngừng rót vào bên trong lốc xoáy, làm cho tốc độ xoay tròn của nó càng lúc càng nhanh hơn.

Cùng với tốc độ lốc xoáy xoay tròn nhanh hơn, một con lốc cũng đột xuất hiện, ô ô ở trên đỉnh núi tàn sát bừa bãi. Con lốc giống như đao phong, thổi qua đỉnh núi, trực tiếp một trận xuy xuy vang lên, phía trên một số tầng đá khổng lồ đã lưu lại nhiều cái khe thật lớn.

Tuyết Nữ thể nội tuôn ra đầu khí đem chúng nữ bảo hộ vào bên trong.

Trên bầu trời, năng lượng lốc xoáy trước mặt càng lúc càng lớn, ẩn chứa năng lượng cũng càng ngày càng khủng bố. Bất chợt trong nháy mắt, tốc độ xoay tròn của nó đột nhiên dần dần trở nên thông thả, lốc xoáy có chút dừng lại, ở trung tâm lốc xoáy, một đạo cường quang đột nhiên phát sáng!

Phanh!

Một quang sáng mạnh mẽ đột ngột xuất hiện, cơ hồ bao phủ cả Thiên Mục Sơn, khiến cho giờ khắc này, sương mù vốn dày đặc tràn ngập dãy núi, dưới tia sáng này trở nên mỏng manh đi rất nhiều! Tại khoảnh khắc quang sáng cực mạnh đó xuất hiện, lốc xoáy năng lượng mạnh mẽ run lên, chừng mấy chục hỏa trụ năng lượng năm màu khổng lồ, giống như năng lượng pháo, phanh một tiếng, từ bên trong lốc xoáy bắn ra, mà mục tiêu chính là miệng núi lửa bên dưới

Ầm!

Tốc độ cột sáng cực kỳ nhanh, vền vền chợt lóe gây lát, liên hung hăng rơi vào bên trong miệng núi lửa khổng lồ. Và rồi, một đạo khí lăng không lồ nhất thời thổi quét ra, nhất thời cát bay đá chạy, quái thạch nổ vụn tung tóe.

" Bây giờ là thời khắc tốt nhất để đi vào Thiên Sơn Huyết Đàm, hãy mau động thân! "

Nghe vậy, Tuyết Nữ cùng những người khác, thân ảnh như hóa thành tia chớp nhanh chóng xông vào bên trong miệng núi lửa.

Tại miệng núi lửa phía trên cũng chỉ còn Thái Lan cùng Tiêu Long hai người.

Thái Lan thần sắc hơi phức tạp không nói gì, cũng không biết nàng đang suy nghĩ gì.

" Ngươi làm sao còn không đi " Tiêu Long hồi thức.

" Cảm ơn ngươi. "

Để lại một câu, Thái Lâm liền nhảy vào bên trong miệng núi lửa.

" Nữ nhân này cuối cùng cũng nói được một câu dễ nghe. " Tiêu Long lắc đầu cười cười.

Sau đó, tay phải vung lên, rồng trắng mắt xanh xuất hiện.

" Cùng ta ở chỗ này canh chừng đi, tiểu bạch. Nếu như có người dám xông vào, giết không tha. " vỗ vỗ rồng trắng mắt xanh đầu, Tiêu Long nói.

" Rống!! "

Rồng trắng mắt xanh ngửa mặt lên trời dài rống một tiếng, tràn ra ngập trời hung uy, đem toàn bộ thiên sơn huyết đàm bao phủ vào bên trong.

Để cho chắc ăn, Tiêu Long đem hai mươi đầu đầu tông bạch cốt khô lồi cho thả ra ngoài.

Với đôi hình như vậy, Tiêu Long cũng không tin có người dám xông vào

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 200: Tứ Đại Tôn Giả (1)

Hai mươi đầu đầu tông bạch cốt khô lồi, một đầu đỉnh phong Đầu Tôn rồng trắng mắt xanh, phía dưới núi đám người có cho mười cái lá gan cũng không dám tiến đến.

Phía dưới thực lực người quá yếu, thậm chí là không cần Tiêu Long phải ra tay, hẳn tìm một chỗ ngồi xuống nhắm mắt dưỡng thần.

Mà phía dưới chân núi, bị ngăn cản lại đám người đều vô cùng bất mãn, tuy nhiên không ai dám tiếp tục xông đi lên.

Không có cách, đối phương cư xử so với phong lôi các còn muốn bá đạo, bọn hắn những cái này con kiến hôi nào dám có ý kiến gì.

Mà ở một chỗ khác, có một vị thiếu nữ xinh đẹp nhìn về phía đỉnh núi to lớn thân hình rồng trắng mắt xanh hơi nhíu mày lại.

Thiếu nữ có thân hình mảnh dẻ, váy hoa dài tung bay tỏa ra hào quang bảy màu, tôn lên cần cổ trắng muốt. Khí chất tôn quý khó có thể che giấu, bao phủ lấy khuôn mặt trái xoan thon gầy, làm nổi bật cặp mắt màu nâu tím như hai viên bảo thạch.

Nhìn từ góc độ nào, cũng cho người ta có cảm giác đây là một cô công chúa của hoàng gia, mỹ lệ mà thánh khiết, trái ngược hoàn toàn với cảnh tượng xô bồ ở nơi đây.

Điểm duy nhất không hoàn mỹ ở người con gái này, là bên trong vẻ thánh thiện trong sáng kia, ẩn ẩn một nét cao ngạo lạnh lùng, lạnh người ngoài ngàn dặm. Một cảm giác thật khó thân cận!

" Mộc trưởng lão, ngoại trừ sự phụ ra thì tam các khác tôn giả có đến không? " Phụng Thanh Nhi mở miệng nói, thanh thúy âm thanh tràn đầy lạnh lùng.

Phía sau Phụng Thanh Nhi, một mục giả mặc áo xanh cười khổ nói: " E là đều sẽ tới đi, dù sao chuyện lớn như vậy, lại liên quan đến mình sao có thể không lo. "

" Tự nhiên lại xuất hiện một cái thần bí nhân vật đem Thiên Sơn Huyết Đàm chiếm lĩnh, chuyện này đúng thật là không tốt. Ngay cả Đầu Tôn cấp bậc ma thú cũng bị đem ra làm thú cưỡi, quả thật là không tầm thường, so với Phong Lôi Các chúng ta còn muốn hành xử bá đạo. " Phụng Thanh Nhi thờ dãi nói.

" Đối phương có năng lực, tự nhiên có quyền làm như vậy. " Lúc này, một cái thiếu nữ áo xanh đi tới Phụng Thanh Nhi bên này, nhàn nhạt nói.

" Mộ Thanh Loan, xem ra ngươi cũng bị chặn ở dưới này. " liếc nhìn đối phương một cái, Phụng Thanh Nhi nói.

" Còn phải nói sao, có đại gia hỏa kia tại, ai dám xông lên. " Mộ Thanh Loan bất đắc dĩ nói.

Nghe vậy Phụng Thanh Nhi cũng không nói gì, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn về phía đỉnh núi.

Không biết vì lý do gì, trong người nàng huyết mạch rung động rất mãnh liệt, phía trên đỉnh núi nhất định là có thứ gì đó liên quan đến huyết mạch của

nàng.

Phượng Thanh Nhi trong lòng lúc này rất tò mò.

Ầm ầm!!!

Ngay lúc này một tiếng sét ین tai chợt vang lên, một luồng lôi điện chói mắt từ trong tầng mây mạnh mẽ xuyên phá mà ra. Cường quang hiện lên đột ngột làm cho mọi người xung quanh theo quán tính nhắm mắt cả lại, một đạo thân ảnh trống rỗng xuất hiện tại trên không trung.

Người này thân hình cao lớn, nhìn không quá bốn năm mươi tuổi, nhưng râu trên cằm lại hoàn toàn bạc trắng. Trên thân thể có mặc một bộ áo bào màu bạc, trên bộ áo bào tràn ngập hoa văn Lôi Điện, từ xa nhìn lại, liền giống như vật còn sống, không ngừng lưu chuyển, mờ hồ một ít Lôi uy từ trong đó tràn ngập mà ra.

" Là Lôi Tôn Giả!! Lôi Tôn Giả đến rồi!!

Phía dưới đám người nhìn thấy áo bạc lão già không khỏi kinh hô.

Lôi Tôn Giả ánh mắt nhìn về phía trên đỉnh núi rỗng trắng mắt xanh một chút, ánh mắt bên trong hiện lên thật sâu kiêng kỵ. Đầu ma thú này khí thế vậy mà không chút nào so với hắc kén.

Cũng không biết là đại nhân vật nào đến Thiên Sơn Huyết Đàm nữa đây?

Sau đó Lôi Tôn Giả ánh mắt đảo quanh phía dưới chân núi một vòng, rồi dừng lại tại Phượng Thanh Nhi vị trí. Thân hình như tia chớp phóng về phía nàng.

" Sư Phụ. " Phượng Thanh Nhi nhìn thấy Lôi Tôn Giả đến, không khỏi cung kính hành lễ.

" Đối phương có động tĩnh gì sao? " Lôi Tôn Giả hỏi.

" Vẫn chưa, bắt quá có mấy người xông đi lên đã bị đối phương bày ra mấy cỗ bạch cốt khô lổ chém giết. Toàn bộ đầu là Đầu Tôn cấp bậc. " Phượng Thanh Nhi nói.

" Quả nhiên là không đơn giản, đầu tôn cấp bậc phi hành ma thú, lại thêm nhiều bạch cốt khô lổ đầu tôn, người đến chắc phải thuộc về thể lực rất mạnh mẽ, e là không yếu hơn gia tộc người. " Lôi Tôn Giả gật đầu nói.

Nghe vậy Phượng Thanh Nhi cũng không nói gì.

Có thể một lần làm ra lớn như vậy thú bút, tự nhiên là không tầm thường. Bất quá để cho nàng quan tâm hơn là người đứng sau chuyện này.

Hưu!

Ngay tại đám người phía dưới đang sợ hãi than thẳm thì một âm thanh chói tai xé gió vang vọng trên đỉnh núi. Mọi người liền kinh ngạc nhìn thấy, một thanh cự kiếm khổng lồ đang dữ dội xuyên phá trường không, chợt lóe lên rồi dừng lại giữa quảng trường.

" Ha ha, Kiếm tôn giả, người lúc nào cũng tới sớm nhất a! "

Nhìn thấy thanh cự kiếm trên bầu trời, tiếng cười như sấm của Lôi tôn giả liền vang vọng khắp chân núi.

Cự kiếm chợt run lên một trận, hóa thành vô số điểm sáng nhỏ tiêu tán, từ trong đó có một thân ảnh hiện trên không trung rồi bay tới, đáp xuống Lôi Tôn Giả bên cạnh.

Lão già đứng bên cạnh Lôi Tôn Giả thân hình hơi có chút thấp bé, một thân áo vải nhìn không chút nổi bật chẳng khác gì người bình thường. Nhưng bất cứ ai ở đây cũng đều biết, lão đầu này là một nhân vật đáng sợ cùng cấp bậc với Lôi tôn giả!

" Không nghĩ tới ngay cả Kiếm tôn giả cũng đến đây! Xem ra lần này bọn hắc đối với chuyện này rất coi trọng. "

Kiếm tôn giả xuất hiện, nháy mắt làm cho bầu không khí xung quanh trở nên sôi nổi hẳn lên.

Đối với tiếng cười của Lôi tôn giả, Kiếm tôn giả cũng chẳng để ý. Lão đảo cặp mắt trắng dã nhìn núi phía đỉnh núi.

" Khí thế thật cường đại, quả nhiên là đầu tôn ma thú, e là thực lực của ma thú này không chút nào thua kém chúng ta đi. " Kiếm Tôn Giả ngừ khí kiêng kỵ nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 201: Tứ đại tôn giả (2)

" Nếu đã tới, tất nhiên là phải kiến thức một phen đại nhân vật này. " Lôi Tôn Giả cười nói.

" Hắc hắc, hai lão đầu các ngươi vẫn là đến sớm như vậy. "

Ngay lúc này, một thanh âm âm trầm cùng với tiếng cười quái dị chợt vang lên. Từ trên không trung một đạo hào quang đen tuyền dữ dội lướt đến, rồi giống như thuận di trực tiếp hiện ra tại hai vị tôn giả bên cạnh.

Người vừa xuất hiện là một lão giả mặt mày tái nhợt vận áo bào đen, có chút âm u. Hai con mắt một đen một trắng nhìn hết sức quỷ dị.

Người này chính là Hoàng Tuyền Tôn Giả.

" Lão gia hỏa này vẫn không thay đổi, luôn là người đến cuối cùng. "

Kiểm tôn giả cũng ngẩng đầu đưa ánh mắt đục ngầu nhìn lên không trung vô tận, cười cười. Lão vừa dứt lời, thì trên bầu trời một con cuồng phong khổng lồ màu xanh bỗng xuất hiện trên đỉnh núi dưới cái nhìn chăm chú của vô số người.

Con lốc khổng lồ màu xanh trên bầu trời vừa mới xuất hiện, bỗng nhiên xao động rồi bên trong truyền ra một khí tức vô cùng cường đại. Sau đó con lốc rung lên rồi hóa thành vụn vụn điểm tinh quang tiêu tán đi, từ bên trong hiện ra một đạo thân ảnh trên không như một chiếc lá từ từ rơi xuống trước khán đài.

Đó là một lão giả áo dài màu xanh, tóc rối xõa tung trên vai, nhìn thật tiêu sái khoái hoạt khác thường. Mặc dù lão đã lớn tuổi nhưng vẫn có thể nhìn ra vẻ anh tuấn ẩn trên khuôn mặt đó, không nghĩ cũng biết khi còn trẻ tướng mạo tất nhiên không kém.

Trong bốn vị Tôn giả, thì tướng mạo người mới tới này là dễ nhìn nhất, hơn nữa có lẽ vì lão tu luyện đấu khí Phong thuộc tính nên khí tức cũng có chút mờ hồ tán lạc vô chừng, làm người ta có cảm giác quỷ dị khó lường.

" Chính là Phong tôn giả? Không ngờ lời đồn lần này sẽ xuất hiện bốn vị tôn giả lại không phải là chuyện đùa giỡn. "

" Cường giả Đấu Tôn ngày thường cực kỳ khó gặp, không ngờ một lúc lại xuất hiện cả bốn vị. Ta còn tưởng chỉ có thể Tứ phương Các đại hội mới có thể nhìn thấy, quả nhiên rất phô trương, khó trách hấp dẫn đến nhiều người như vậy."

" Hắc hắc, không biết chuyện lần này sẽ có kết quả gì đây thật đáng mong chờ. "

Cuối cùng xuất hiện một người, đã đem mọi ánh mắt toàn trường hấp dẫn, nghị luận sôi nổi.

Tại trên đỉnh núi Tiêu Long cũng mở ra nhăm lại đôi mắt màu đỏ, nhìn về phía dưới chân núi.

" Bốn vị đầu tôn, là Tứ Đại Tôn Giả sao? Không biết bọn hán định làm gì đây? "

Lôi tôn giả cùng Kiểm tôn giả khi thấy Phong tôn giả đến, đều tươi cười chấp tay chào hỏi. Tuy nói bọn họ đồng thân phận, nhưng Phong tôn giả thành danh đã lâu nên hai người này vẫn rất kính nể lão. Chỉ có Hoàng Tuyền tôn giả ở bên cạnh tựa hồ cùng Phong Tôn Giả có điều xích mích, nên chỉ liếc mắt một cái sau đó liền làm như không thấy.

Phong Tôn Giả một thân áo bào xanh khê tươi cười ảm áp, tỏ ra khách khí đáp lại Lôi tôn giả cùng Kiểm tôn giả, còn Hoàng Tuyền tôn giả ngồi kia lão cũng xem như là hạt cát vậy. Hiện giờ đang ở trong Tứ phương Các nên ai cũng phải kiềm chế một chút, nhưng đối với Hoàng Tuyền tôn giả, Phong Tôn Giả cũng có một chút không ưng. Từ sự che đậy tính cách cho đến làm việc không từ thủ đoạn, cũng đã khiến lão không hề vừa mắt.

Mấy người khách sáo một phen, rồi Lôi tôn giả ngẩng đầu nhìn thoáng qua đỉnh núi vị trí, rồi quay sang nhìn ba người còn lại nói.

" Nếu tất cả đã đến, như vậy chúng ta cũng nên đi lên nhìn xem vị đại nhân vật kia. "

Nghe vậy còn lại ba vị tôn giả gật đầu nói.

Sau đó tứ đại tôn giả liền hướng về phía đỉnh núi đi tới, theo sau là bọn hán mấy vị đệ tử.

Phượng Thanh Nhi, Mộ Thanh Loan, Đường Ứng, Vương Trần bốn người yên lặng đi theo tứ đại tôn giả phía sau.

Đi được một lúc lâu, tám người liền bị Bạch Cốt Khôi Lỗi chặn đường.

" Quả nhiên là Bạch Cốt Khôi Lỗi, đây là Viễn Cổ Thời Kỳ một loại bí pháp. " Phong Tôn Giả nhìn xem Bạch Cốt Khôi Lỗi nhàn nhạt nói.

Nghe vậy còn lại những người khác đều nhìn nhau một cái, có thể thấy được trong mắt đối phương kiêng kỵ ngày một sâu.

"Tại hạ là Lôi Tôn Giả của Phong Lôi Các, không biết có thể cùng các hạ gặp mặt một lần, chúng ta không có ác ý. " Lôi Tôn Giả cao giọng nói, âm thanh vang vọng cả ngọn núi.

Được một lúc sau, tất cả bạch cốt khô lồi liền tránh qua hai bên, một đầu bạch cốt khô lồi đi trước dẫn đường.

Thấy vậy Tứ Đại Tôn Giả đoàn người cũng nhanh chóng theo sau.

Đi lên đỉnh núi vị trí, hình thể to lớn rỗng trắng mắt xanh xuất hiện trước mắt xuất hiện tại đám người trước mắt.

Đứng bên cạnh rỗng trắng mắt xanh là một cái ăn mặc màu đỏ trang phục, tóc đỏ anh tuấn thanh niên trẻ tuổi.

Nhìn thấy tuổi còn trẻ Tiêu Long, đám người không khỏi sửng sốt một cái, bất quá rất nhanh liền trở nên bình tĩnh lại.

"Tại hạ là Tiêu Long, ra mắt bốn vị Tôn Giả. " Tiêu Long đối với bốn người chấp tay cười nói.

Bốn vị tôn giả nhìn thấy Tiêu Long, cũng đón lên, lên tiếng chào hỏi, Tiêu Long cũng cho bọn hắn từng cái đáp lễ.

Quan sát Tiêu Long một chút, Lôi Tôn Giả ánh mắt đột nhiên biến đổi, có chút khiếp sợ đối Tiêu Long hỏi: "Không biết Tiêu công tử năm nay bao nhiêu tuổi? "

"Ta năm nay hai mươi một tuổi, có chuyện gì sao? " Tiêu Long hơi nghi hoặc một chút mà hỏi.

"Hai mươi một tuổi đỉnh phong Đấu Tôn, Tiêu công tử thật đúng là... Thật sự là thiên tài đâu!" Lôi Tôn Giả khoe miệng có chút co giật nói nói.

Phong Tôn Giả ba người bọn họ, nghe được Lôi Tôn Giả, cũng là sắc mặt đột nhiên biến đổi, cẩn thận cảm giác một dưới, mới kinh ngạc hiện, Tiêu Long tu vi lại là đỉnh phong Đấu Tôn, thần sắc đều vô cùng khiếp sợ.

Hai một tuổi Đấu Tôn tu vi, thiên phú gì thể này?

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Tứ đại tôn giả kinh ngạc

"Hai mươi một tuổi liền có Cửu Tinh Đấu Tôn tu vi, Tiêu công tử đúng là để cho chúng ta mấy lão già này phải hổ thẹn a. " Lôi Tôn Giả bắt đầu dĩ nhiên nói.

"Tiền bối quá khen, ta chỉ là vận khí tốt một chút gặp được kỳ ngộ, mới có thể nhanh như vậy đột phá Cửu Tinh Đấu Tôn." Tiêu Long khoát tay áo, khiêm tốn nói.

"Tiêu công tử quá khiêm tốn, có thể lấy hai mươi một tuổi, đạt tới Cửu Tinh Đấu Tôn tu vi, chỉ sợ đấu khí Đại Lục phía trên, Tiêu công tử, người cũng là người thứ nhất." Hoàng Tuyền Tôn Giả nghe vậy, hơi xúc động nói.

"Hoàng Tuyền tiền bối quá khen, ta tốc độ tu luyện, có thể tại đấu khí Đại Lục bên trên, xem như đứng hàng đầu, nhưng là đệ nhất nhân nhưng không dám nhận." Tiêu Long ngay cả vội khoát khoát tay nói.

Không nói những người khác, chính là Tiểu Y Tiên độ tu luyện, liền không so với chính mình hơn hẳn cái này sự phụ.

Đội nàng xuất quan, e là cũng sắp đuổi kịp hắn rồi đi.

Quan trọng hơn là nàng tu luyện cũng chỉ có mấy năm mà thôi. So với hắn cái này có bàn tay vàng tu luyện mười mấy năm còn muốn nhanh chóng.

"Ồ? Không lẽ Tiêu công tử, còn gặp qua so với người có tốc độ tu luyện nhanh hơn người sao? " Kiếm Tôn Giả có chút hiếu kỳ hỏi.

Bọn hắn Tứ Đại Tôn Giả kỳ thực đối Tiêu Long lai lịch cũng rất tò mò, bây giờ nghe Tiêu Long kiểu nói này, cũng muốn tìm kiếm Tiêu Long nội tình.

Tiêu Long cười nói: "Ta có một vị đệ tử, nàng tốc độ tu luyện so với ta còn muốn khủng bố nhiều. Nàng nhỏ hơn ta hai tuổi, nhưng cũng đã có tu vi không kém ta là mấy. "

Lôi Tôn Giả bọn hắn nghe vậy, trong lòng nao nao, Tiêu Long như thế một cái quái vật, liền đã rất đã kích bọn hắn, không nghĩ tới còn thật sự có cùng Tiêu Long quái vật.

Quả thật là hai sư đồ quái vật.

" Bốn vị tiền bối, Thiên Sơn Huyết Đàm đối với ta đến nói là tình thế bất buộc, lần này mong các vị bỏ qua cho. "

Nói xong Tiêu Long từ trong nạp giới lấy ra bốn cái bình ngọc đưa cho bốn người nói.

" Trong đây là bốn viên đầu tôn đan, xem như là ta đối với Tứ Phương các bối tội, ngoài ra ta có thể đưa ra bốn viên Hoàng Cực Đan cho các vị đệ tử xem như đền bù. "

" Đầu tôn đan! "

Nghe được "Đầu tôn đan" ba chữ, tứ đại tôn giả đều có chút kích động.

Đầu tôn đan có thể giúp cho bọn hắn tăng lên nhất tinh thực lực, đối với bọn hắn mấy cái lão già này nhưng là vô cùng hấp dẫn.

Đạt đến đầu tôn về sau, nếu như không có cơ duyên, thì trong vòng mười năm thậm chí là lâu hơn cũng đừng hòng có tăng lên tu vi.

Nốt viên Đầu tôn đan có thể giúp bọn hắn giảm bớt mấy chục năm thời gian, đương nhiên là không thể không khiến bọn hắn kích động.

" Không nghĩ đến Tiêu Công Tử còn là một vị bát phẩm luyện dược sư nữa a. "

Tứ đại tôn giả đám người lúc này đã không biết dùng từ gì để hình dung Tiêu Long.

Hơn hai mươi tuổi liền có Cửu Tinh Đầu Tôn tu vi, bát phẩm luyện dược sư, quả đúng là yêu nghiệt.

" Nếu như Tiêu Long công tử đã có lòng, như vậy chuyện hôm nay xem như là dừng lại ở đây. " Lôi Tôn Giả cười nói.

Nghe vậy những người khác cũng gật đầu đồng ý.

Một cái Bát Phẩm Luyện Dược Sư, cho dù là Đầu Tôn cường giả đứng trước mặt hắn cũng phải cung kính.

Tứ đại tôn giả cũng không muốn vì chuyện nhỏ nhặt này đắc tội với một cái bát phẩm luyện dược sư. Hơn nữa đối phương cũng đã đưa ra đền bù, như vậy bọn hắn cũng không muốn nói gì hơn.

" Làm sao vậy, Phụng tiểu thư, có lời gì muốn nói không? " Tiêu Long nhìn đứng ở Lôi Tôn Giả bên cạnh, có chút muốn nói lại thôi Phụng Thanh Nhi, lên tiếng hỏi.

Phụng Thanh Nhi hít một hơi, một mặt trinh trọng đối Tiêu Long hỏi: " Tiêu công tử, ta muốn biết ngươi có phải hay không cùng ta Thiên Yêu Hoàng tộc có quan hệ. "

Phụng Thanh Nhi kỳ thực nội tâm lúc này cũng là có chút không xác định.

Nàng đích xác từ phía trên người Tiêu Long cảm nhận được một đạo quen thuộc khí tức, nhưng cũng quá khác biệt với Thiên Yêu Hoàng tộc khí tức.

Thế nhưng là khi gặp được Tiêu Long, Huyết Mạch trong người nàng có thuần phục xung động, điều này để cho nàng cảm thấy rất kinh sợ. Cho nên Phụng Thanh Nhi mới sẽ nghĩ đến Tiêu Long có phải hay không cùng Thiên Yêu Hoàng tộc có quan hệ gì.

Nàng thậm chí là cho rằng, Tiêu Long là từ thời Viễn Cổ một chi khác của Thiên Yêu Hoàng Tộc hậu duệ được kéo dài đến bây giờ, đối phương huyết thống so với nàng còn muốn cao quý cho nên mới để cho nàng có cảm giác này.

Nếu như đối phương thật sự là sở hữu Viễn Cổ Thiên Yêu Hoàng Huyết Thống, như vậy đối với gia tộc nàng thật sự là vô cùng quan trọng.

" Nói ra lời này ngươi có thể cho rằng là ta cuồng vọng, nhưng Thiên Yêu Hoàng Tộc đem ra so sánh với ta cái này thật sự là sỉ nhục ta. " Tiêu Long khinh thường nói.

Cho dù là Viễn Cổ Thiên Yêu Hoàng cũng không thể so sánh với Bát Tử Điều, bọn hắn cũng chỉ là một chi thứ của Bát Tử Điều mà thôi, huống chi là bây giờ Thiên Yêu Hoàng Tộc thì càng thêm không bằng.

" Cái này... "

Phụng Thanh Nhi sắc mặt cũng hơi biến hóa, không biết nên nói gì cho phải.

Thiên Yêu Hoàng Tộc bị đối phương khinh thường như vậy nàng trong lòng cũng có chút tức giận. Tuy nhiên Tiêu Long thân phận thật sự quá thần bí, nàng cũng không dám phản bác quá nhiều, sợ làm đối phương bất mãn.

" Thanh Nhi cũng chỉ muốn làm rõ một chút mà thôi, Thiên Yêu Hoàng Tộc đối với Huyết Mạch quản lý rất nghiêm ngặt. "

" Cho nên ngươi muốn đem ta mang về Thiên Yêu Hoàng Tộc. " Nói đến đầu Tiêu Long hai mắt híp lại, nghiêm nghị nói.

" Không có... mong Tiêu công tử không nên hiểu lầm. "

"Được rồi Thanh Nhi, không được lỗ mắng. " Lôi Tôn Giả nhìn thấy cái này một màn, vội vàng lên tiếng giải vây.

Nghe vậy Phương Thanh Nhi mới thờ dài một tiếng, sau đó thật sâu nhìn kỹ Tiêu Long nói: " Là Thanh Nhi lỗ mắng rồi, Tiêu công tử. "

" Không sao, người cũng không có nói gì quá đáng. " Tiêu Long lắc đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Chúng nữ xuất quan

" Chuyện hôm nay đến đây thôi, chúng ta cũng không tiếp tục làm phiền Tiêu công tử nữa. " đột nhiên Phong Tôn Giả lên tiếng nói.

Nghe vậy những người khác cũng lên tiếng chào hỏi, sau đó cũng cáo từ rời đi.

Cùng tứ đại tôn giả hội ngộ cứ như vậy liền kết thúc.

Dưới chân núi.

" Không nghĩ đến tiểu tử này đã trưởng thành tới mức này. " Phong Tôn Giả thần sắc kiêng kỵ nói.

" Hẳn chính là Dược Tôn Giả nhắc qua Tiêu Long sao? " Mộ Thanh Loan hỏi.

" Không sai được, không nghĩ đến chỉ trong mấy năm ngắn ngủi, hắn liền từ Đấu Hoàng tăng lên đến Đấu Tôn, bây giờ cho dù có là Dược Trần hắn khôi phục lại toàn bộ thực lực cùng với ta hợp sức cũng khó mà đem hắn đánh bại. Hơn nữa sau lưng hắn thế lực cũng không đơn giản. " Phong Tôn Giả nói.

Tại một năm trước, Dược Trần linh hồn trở về Tinh Vãn Các, bất quá là đang trong trạng thái suy yếu cực độ, Dị Hòa cũng bị lấy mất.

Thậm chí là liên quan đến luyện dược ký ức cũng biến mất không còn.

Thông qua Dược Trần, Phong Tôn Giả cũng biết được người gây ra những chuyện này là Tiêu Long.

" Theo ta thấy, không nên đắc tội với một kẻ đáng sợ như vậy thì tốt hơn. " Mộ Thanh Loan suy ngẫm một chút liền nói.

Nghe vậy Phong Tôn Giả cũng không nói gì.

Một cái có thể trong vòng ba năm từ đấu hoàng đột phá đến đấu tôn, làm kẻ địch với một người như vậy đương nhiên không phải là một chuyện tốt.

Nhưng là Dược Trần Cốt Linh Lãnh Hóa cùng luyện dược ký ức đều ở Tiêu Long nơi đó, nếu không lấy lại cũng không được.

.....

Theo Tứ đại tôn giả rời khỏi, phía dưới chân núi người cũng nhanh chóng rời đi.

Cả Tứ Phương Các cũng không làm gì được, như vậy bọn hắn còn ở lại có tác dụng gì.

Cũng vì sự kiện lần này mà Tiêu Long sự tình cũng truyền ra.

Thời gian thấm thoát trôi qua, tu luyện quên mất thời gian, một tháng cứ như vậy trôi qua nhanh chóng.

Mấy cỗ kinh khủng khí thế tại bên trong Thiên Sơn Huyết Đàm bên trong xuất hiện. Kinh khủng khí thế khiến cho đang tu luyện Kim Thạch cũng bị kinh động.

" Cuối cùng cũng xuất quan rồi. " cách miệng núi không xa, Tiêu Long nhìn về phía miệng núi lửa cười nói, thân ảnh chậm rãi đi tới.

Chỉ thấy, từ trong miệng núi lửa bên trong bay ra mấy đạo thân ảnh, tất cả đều là nữ hài, hơn nữa đâu là vô cùng hiếm có đại mỹ nữ.

" Chúc mừng các người đột phá thành công. " Tiêu Long ánh mắt đảo qua chúng nữ một cái, cười nói.

Đúng như dự đoán, Tuyệt Nữ tu vi đột phá lên đấu tôn cửu tinh giống hắc. Tiểu Y Tiên bởi vì thôn phệ tất cả hỏa độc trong thiên sơn huyết đàm cho nên tu vi tăng lên đến lục tinh đấu tôn.

Thanh Lâm cùng Từ Nghiên thì đột phá lên Đẩu Tông, Thái Lâm cùng Vân Vận thì đột phá lên Đẩu Tôn. Lấy các năng chiến lực, tại Trung Châu xem như là có sức tự vệ.

"Ca Ca, bây giờ ta đã đột phá Đẩu Tông rồi, sau này có thể giúp cho người nhiều hơn." Thanh Lâm cười cười nói.

"Thanh Lâm ngoan lắm." xoa xoa Thanh Lâm đầu, Tiêu Long cười cười khen ngợi.

Lúc này, Kim Thạch từ phái xa bay đến.

Cảm nhận được bên trong thiên sơn huyết đàm năng lượng trở nên sắp cạn kiệt lúc, sắc mặt hắn trở nên lúc trắng lúc xanh.

"Thật xin lỗi a, Kim Thạch tộc trưởng. Người của ta không cẩn thận đem trong huyết đàm chín phần năng lượng cho hấp thu hết rồi." Tiêu Long hơi lúng túng nói.

Nghe vậy Kim Thạch khòe miệng co giật.

Người còn dám nói!

Nếu như không phải bởi vì đánh không lại đối phương, kim thạch thật muốn đem Tiêu Long một chưởng đánh chết.

Thiên Sơn Huyết Đàm vô số năm tích lũy xuống năng lượng lại bị các người lấy hết, cũng không biết đợi đến khi nào mới khôi phục lại, Kim Thạch lúc này thật muốn khóc.

Tiêu Long thấy vậy cũng không còn cách nào khác, liền đem một viên phá tôn đan bồi thường cho Kim Thạch, sau đó nhanh chóng mang theo chúng nữ leo lên trên rồng trắng mắt xanh rồi khỏi nơi này.

"Chúng ta kế tiếp đi nơi nào?" Thái Lâm hỏi.

"Lần này chúng ta sẽ đi Trung Vực, nơi này chỉ là Trung Châu bên ngoài mà thôi. Trung Vực mới được xem là trung tâm, nơi đó có thể xem là ngọa hổ tàng long." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Trung Châu khu vực Trung Châu có thể nói là nơi cường giả tụ tập, rất nhiều thế lực lớn đều ở chỗ này, tỷ như Phần Viêm Cốc hay Băng Hà Cốc một dạng.

Nghe vậy Thái Lâm cũng không nói gì tiếp.

Trước khi xây dựng được Viêm Môn thì mọi việc đều là do Tiêu Long quyết định. Nàng chỉ cần ở bên cạnh hắn làm hộ vệ là được.

"Phu Quân, chúng ta cần một vị trí thích hợp để xây dựng Viêm Môn phân bộ." Tuyết Nữ nhắc nhở.

"Chuyện này ta đã có quyết định, ta đã tìm được một nơi thích hợp rồi." Tiêu Long gật đầu nói.

Rồng trắng mắt xanh hóa hành một đạo bạch quang, nhanh như chớp lao về gần nhất một tòa thành thị.

Hắn muốn tìm một tòa thành thị ở Trung Vực để xây dựng Viêm Môn ở nơi đó. Các tòa Thành Thị ở Trung Vực hầu như đều nằm dưới quyền quản lý của các thế lực khác, cho nên muốn tìm được một tòa thành thị không dính dáng đến các đại thế lực ở Trung Châu cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Tại rồng trắng mắt xanh tốc độ phi hành bên dưới, Tiêu Long đoàn người, bay trên không trung liên tục mấy ngày mấy đêm, vượt qua mấy tòa thành thị, cuối cùng mới tìm thấy được một tòa ưng ý thành thị để ở lại.

Nơi này gọi là Phong Diệp Thành, nơi này mạnh nhất cũng chỉ là một cái Đẩu Tôn mà thôi.

Tiêu Long cũng không có ý định làm loạn cái gì, Viêm Môn muốn tồn tại vững chắc ở Trung Châu cần có thêm cường giả gia nhập.

Vào lúc này, Tiêu Long Bát Phẩm Luyện Dược Sư liền phát huy ra tác dụng.

Một tháng sau, một cái tên là Viêm Môn thế lực xuất hiện ở Trung Châu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 204: Huân Nhi nhớ nhung

Nơi này là một mảnh thế giới huyền diệu, mây bay ở trên bầu trời, sau đó có các mây mù lượn lờ xung quanh, khung cảnh giống như tiên cảnh vậy. Hơn nữa năng lượng ở đây vô cùng nồng đậm, nếu ở chỗ này tu luyện thì sợ rằng hiệu quả hơn các chỗ khác không ít.

Chỗ này được vô số dãy núi hiểm trở che kín, ngẫu nhiên ở phía đường chân trời còn có mấy đạo lưu quang lướt qua, trong lúc đó dường như còn có các khí tức cường hân phát ra. Nếu như ở nơi khác thì sợ rằng không ít người phải để mắt nhìn qua.

Dưới đám mây mù đó có một ngọn núi vô cùng hiểm trở, ngọn núi này nhìn qua giống như một thanh kiếm khổng lồ vậy, xông thẳng lên trời cao. Ngẩng đầu nhìn lại thì chỉ có thể thấy mây mù lượn lờ, rất khó nhìn thấy đỉnh.

Ở trên đỉnh núi đây mây mù lượn lờ này có một chỗ có một tảng đá hình tròn, trên tảng đá đang có một bóng hình xinh đẹp ngồi xếp bằng, hai tay kết xuất tu luyện ấn pháp. Hơi thở phun ra nuốt vào giống như là có thực chất vậy, tụ lại thành một luồng khí trắng nõn ngay chớp mắt mà không tiêu tan.

Bóng hình xinh đẹp này thân mặc quần áo màu xanh không hoa lệ, nhưng lại làm cho người ta có cảm giác thanh nhã. Ở ngay chỗ eo thon nhỏ đó có một cái mảnh lụa màu tím nhẹ nhàng thắt ngang, làm cho cái vòng eo đó gọn lại hiện ra những đường cong động lòng người, trên cổ đeo một sợi dây chuyền, lam sắc bảo thạch tỏa ra nhàn nhạt quang mang khiến cho nữ tử này tăng thêm mấy phần mỹ lực.

Thiếu nữ này nhìn qua giống như một tiên nữ hoặc một đóa thanh liên không nhiễm lấy cát bụi của hồng trần, cả người lộ ra một cỗ khí tức thánh thiện, làm cho người ta chỉ dám ở xa xem mà không dám tới gần. Một cô gái mang đầy linh khí của thiên địa như vậy, chỉ sợ có rất nhiều nam tử khi đứng trước phải xấu hổ không thôi.

Năng lượng thiên địa nồng đậm chung quanh đều tập trung quanh người nữ này, giống như là cùng một loại vậy, không ngừng theo ý niệm của nàng tiến vào trong thân thể.

Cứ im lặng như vậy mà tu luyện khoảng gần một canh giờ. Sau đó, đôi mắt đẹp khép hờ của thiếu nữ này cũng từ từ mở ra, mà khi đôi mắt này mở ra thì một luồng hỏa diễm kim sắc thoáng hiện ra. Nhất thời một cỗ uy áp khác thường cũng theo luồng hỏa diễm kim sắc này tán phát khắp nơi.

Dưới cỗ uy áp khác thường này, dường như ngay cả năng lượng thiên địa chung quanh cũng trở nên đình trệ, trong lúc mơ hồ còn có cảm giác hỗn loạn.

Thiếu nữ này tao nhã đứng dậy, dáng người thanh cao vô cùng mê người, nàng hơi hơi nghiêng đầu, liếc mắt nhìn một cái sau đó mỉm cười, nói:

"Lăng lão, xuất hiện đi."

Khoảnh khắc nàng cười thì có phong thái vô cùng tuyệt mỹ, mà cả trời đất xung quanh hình như cũng vì nụ cười này mà lặng lẽ hơn.

Sau khi âm thanh Huân Nhi phát ra thì ở phía sau cũng có một bóng ảnh chậm rãi động đậy, sau đó hóa thành thân ảnh già nua, đối với người trước cùng kính cúi người thì lễ, cười nói:

"Cảm giác của tiểu thư ngày càng tiến bộ rồi. Ta chỉ vừa mới tiến đến thì đã bị phát hiện ra."

Đối với lời nói này Huân Nhi lại từ chối cho ý kiến, ngọc thủ khẽ vén làn tóc đen lên nói: "Lăng lão tới đây chắc là có chuyện chứ?"

"Nếu như không có thì làm sao lão phu dám quấy rầy tiểu thư tu luyện." Lăng Ảnh cười nói.

"Chuyện trong tộc ta không có hứng thú."

Huân Nhi thuận miệng nói, ngọc thủ vừa nhắc lên thì mây mù lượn lờ xung quanh chợt ngưng tụ lại ngay trong lòng bàn tay hóa thành khuôn mặt anh tuấn của một nam tử. Nàng nhìn gương mặt này, trên dung nhan tuyệt mỹ lộ ra nụ cười ôn nhu hiếm thấy.

Nghe vậy, Lăng Ảnh cũng là cười một tiếng, chợt trêu tức nói: "Ta nghĩ tiểu thư đối với những lời ta nói đây sẽ rất hứng thú."

Ánh mắt Huân Nhi vẫn chăm chú nhìn vào khuôn mặt người nam tử do đám mây mù lượn lờ hình thành kia, nghe thấy Lăng Ảnh nói như thế thì mắt đẹp hơi nhìn hẩn một chút, mỉm cười nói:

"Hi vọng thế, nói đi."

Lăng Ảnh ho nhẹ một tiếng, chợt chậm rãi nói:

"Theo tin tức mới nhất ta lấy được, tại Trung Châu Bắc vực, xuất hiện một cái tân thể lực, gọi là Viêm Môn. Mà Viêm Môn môn chủ là một thanh niên tuổi trẻ tên là Tiêu Long."

Phốc!

Gương mặt hình người do mây mù tụ tập tiêu tán, thân ảnh xinh đẹp thanh cao động lòng người kia dường như lúc này đang run rẩy nhẹ nhàng. Một lát sau, Huân Nhi khẽ hít vào một chút khí lạnh, thấp giọng nói:

"Có chắc chắn không?"

"Chắc chắn là hẩn, Trên đời này cũng không có nhiều chuyện trùng hợp như vậy."

Lăng Ảnh mỉm cười.

"Viêm Môn vừa mới thành lập tại một tòa thành thị tên là Phong Diệp Thành, bất quá hiện tại đã đổi lại tên là "Viêm Thành". Hơn nữa tại hơn một tháng trước ở Thiên Sơn Huyết Đàm, Tiêu Long thiếu gia lấy sức một người khiến cho Tứ Đại Tôn giả của Tứ Phương Các phải lùi bước. "

"Vậy là Tiêu Long ca ca đã tới Trung Châu. Vừa đến Trung Châu liền không yên, quả đúng là Tiêu Long ca ca đây. " sò sò trên cổ mặt dây chuyền, Huân Nhi khẽ cười nói.

" Còn gì nữa không? " Huân Nhi hỏi.

" Không còn, sau khi nghe được Tiêu Long thiếu gia tin tức, ta liền nhanh chóng trở về báo cáo cho Tiểu Thư. " Lăng Ảnh lắc đầu nói.

" Được rồi, Lăng lão, cảm ơn ngươi đã đem tin tức báo lại cho ta. " Huân Nhi gật đầu nhàn nhạt nói.

" Thuộc hạ xin phép cáo lui. "

Nói xong, Lăng Ảnh thân ảnh liền biến mất tại chỗ.

Sò sò trên cổ mặt dây chuyền, Huân Nhi trong mắt hiện lên một tia hoài niệm, gương mặt xinh đẹp hiện lên một đạo ôn nhu mỉm cười.

" Ngươi rút cuộc cũng đến rồi a, Tiêu Long ca ca. Ta cũng phải cố gắng lên mới được, đợi đến lúc gặp lại, ta sẽ khiến ngươi phải kinh ngạc... ngươi phải nhanh nhanh đến tìm Huân Nhi a, Tiêu Long ca ca....ta rất nhớ ngươi. "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 205: Viêm Môn người đến

Trung Vực phía tây nam

Trong khu vực này các thế lực nổi tiếng nhất là m cốc cùng Phần Viêm cốc, hai thế lực này chính là chúa tể của khu vực đây. Đương nhiên, ngoại trừ hai thế lực lớn này thì còn có rất nhiều các thế lực nhỏ các, nhưng nếu so sánh với m cốc cùng Phần Viêm cốc thì còn kém nhiều lắm.

Mà Tiêu Long chiếm lấy Phong Diệp Thành cũng là nằm trong khu vực tây nam.

Phong Diệp Thành là một tòa thành không hề nhỏ hơn Viêm Thành ở Hắc Giác Vực, hơn nữa bởi vì tòa thành này có hai cái không gian trùng động, một cái có thể nói thẳng với Đan Vực, cho nên làm cho danh tiếng của tòa thành này cũng không hề nhỏ.

Phong Diệp Thành là có một cái thế lực cai trị gọi là Phong Diệp gia tộc, mà người đứng đầu Phong Diệp gia tộc là một cái tam tinh đầu tôn Phong Diệp Tất.

Tại một thời gian trước Phong Diệp Thành đi tới mấy vị thần bí cường giả, lấy lời đình tư thế thu phục Phong Diệp Gia, thành lập Viêm Môn.

Đối với Phong Diệp Thành người tới nói, Phong Diệp Thành có đổi chủ hay là đổi tên thành Viêm Thành cũng không có quan hệ quá nhiều đến bọn hắn, dù sao bọn hắn vẫn phải lẫn lộn ở tầng dưới chót sinh tồn.

Phong Diệp gia tộc phụ đề nằm tại Viêm Thành trung tâm, tuy nhiên nơi đó hiện tại đã thay đổi, toàn bộ phủ đệ cùng gần đó một tòa núi lớn cùng mấy ngàn mét phạm vi xung quanh đều bị cải tạo lại, trở thành một tòa to lớn kiến trúc uy nghiêm.

Nơi này bây giờ chính là Viêm Môn tại trung châu phân bộ.

Không biết bởi vì nguyên nhân gì, năng lượng thiên địa nồng đậm chung quanh đều tập trung vào Viêm Môn, khiến cho nơi này tăng thêm rất nhiều sức sống.

Tại Viêm Thành bên ngoài không xa một cái to lớn quảng trường.

Tiêu Long cùng một cái ăn mặc hắc y lão giả đứng tại quảng trường bên trong.

Quảng trường đầy những mảnh đá vụn, bên trong có một bãi đá rất lớn, trên bãi đá là một cái trùng động đen không lồ màu đen dài hơn mười trượng đang chậm rãi xoay tròn, không gian dao động không ngừng từ bên trong đó tràn ra ngoài.

Phốc! Phốc!

Quảng trường đá vụn đang yên tĩnh, bỗng nhiên có từng âm thanh trầm thấp vang lên, mà theo những âm thanh trầm thấp đó vang lên, thì ngay tại trùng động, không gian đang dao động vô cùng kịch liệt. Cùng lúc đó, từng đạo thân ảnh từ bên trong thoáng hiện ra, chằng chịt rơi trên quảng trường.

Có tất cả hơn hai mươi người, trong đó lấy hai nam một nữ dẫn đầu đoàn người.

" Bái kiến môn chủ! "

Mấy chục người đồng loạt quỳ một chân xuống, cung kính hành lễ với trước mắt tóc đỏ thiếu niên. m thanh đồng loạt vang lên, vang vọng cả quảng trường.

Dẫn đầu ba người trong đó một nam một nữ là Từ Nữ cùng Hắc Ứng, còn một cái là Mạc Thiên Hành.

Mạc Thiên Hành trước đây là Hắc Hoàng Tông tông chủ, nhưng ở Tiêu Long thống nhất Hắc Giác Vực lúc liền quy thuận với Viêm Môn.

Từ Nữ, Hắc Ứng cùng Mạc Thiên Hành đều là Đẩu Tông cường giả, sau lưng bọn hắn hai mươi người khác đều là Viêm Môn bồi dưỡng tinh anh, lần này Tiêu Long để cho ba người mang theo đến Trung Châu.

" Đứng lên đi. " Tiêu Long nhìn bọn hắn, nhàn nhạt nói.

" Đa tạ môn chủ!! "

Nói xong, đám người đồng loạt đứng lên.

" Đây là Phong Diệp Tất, hắn là Viêm Môn tân trưởng lão, là một cái cường giả đầu tôn. " Tiêu Long cũng đem Phong Diệp Tất giới thiệu cho đám người.

Nghe vậy Hắc Ứng mấy người kinh ngạc nhìn xem thần sắc ung dung bình tĩnh Phong Diệp Tất, trong mắt hiện lên vẻ tôn kính.

" Ra mắt Phong Diệp trưởng lão!! "

Bất kể ở nơi nào thì cường giả cũng đều được tôn kính, huống chi Phong Diệp Tất còn là Viêm Môn trưởng lão.

Phong Diệp Tất đối với bọn hắn gật đầu một cái, xem như chào hỏi.

" Phong Diệp trưởng lão, làm phiền ngươi mang bọn hắn đi tới Viêm Môn trụ sở. " Tiêu Long nhìn Phong Diệp Tất nói.

" Vâng, thưa môn chủ. " Phong Diệp Tất gật đầu, cung kính đáp, sau đó đối với Hắc Ứng ba người nói: " Đi theo ta, ta sẽ dẫn đường cho các ngươi. "

" Làm phiền Phong Diệp trưởng lão!! "

" Không sao, đều là người một nhà. " Phong Diệp Tất nhàn nhạt lắc đầu nói.

Viêm Môn những người này thực lực cũng không tệ đều là cao giai Đẩu Tông, hơn nữa hai mươi người khác đều có Đẩu Hoàng thực lực, đều là tinh anh.

" Vậy ra đây chính là Trung Châu sao, năng lượng trong thiên địa cũng nhiều hơn tây bắc đại lục. "

Lúc này, một cái ăn mặc cẩm bào yêu mị nữ nhân đi tới Tiêu Long bên cạnh nhẹ giọng nói.

" Để ngươi phải đợi lâu rồi, Nhã Phi. " đem Nhã Phi eo thon ôm lấy, Tiêu Long cười nói.

" Lần này chỉ có hơn hai tháng, không tính là quá lâu, cho nên ta tha thứ ngươi. " bàn tay ở trên ngực Tiêu Long đánh một cái nhẹ, Nhã Phi cười nói.

" Đợi thêm một thời gian nữa, việc chuẩn bị sẽ hoàn tất, đến lúc đó, Viêm Môn liền sẽ không có thời gian rảnh rồi đâu. " Tiêu Long nhìn về phương xa nhàn nhạt nói.

Khi một cái thế lực xuất hiện, thì sẽ khiến cho thế lực lâu năm ở đây cảm thấy được uy hiếp, sau đó tìm cách phá hủy Viêm Môn.

Phong Diệp gia tộc có thể yên ổn ở chỗ này làm bá chủ đó là vì Phong Diệp Tất rất biết điều, không có tranh giành hay mở rộng địa bàn cho nên hắn mới yên ổn đến bây giờ.

Xung quanh nơi này thành thị không phải thuộc về tam cốc thì cũng thuộc về một ít gia tộc quản lý, mạnh nhất cường giả một tòa thành thị cũng là Đẩu Tông, còn có một số ít là Đẩu Tôn.

Mà những tòa thành thị không thuộc tam cốc địa bàn chính là Viêm Môn mục tiêu. Viêm Môn muốn mở rộng địa bàn thì sẽ không tránh khỏi một trận chiến.

Chương 206: Mở rộng địa bàn

Đại Sơn Thành, đây là một tòa thành thị cách Viêm Thanh về phía nam mấy hơn mười dặm, là một tòa không so với Viêm Thanh kém bao nhiêu thành thị.

Ngoài thành, chỉ thấy vô số cái bóng màu đỏ đang chậm rãi từ bốn phương tám hướng hướng nơi mà đến. Trên người bọn hắn đều có một cái màu đỏ đóa hoa bốc cháy hỏa diễm huy chương.

Những người này là Viêm Môn người.

Trong Đại Sơn Thành vô số người tròn mắt há mồm nhìn nhiệt độ kinh người đang không ngừng toát ra từ những cái bóng màu đỏ. Cuối cùng trực tiếp ảnh hưởng đến hoàn cảnh xung quanh, nhiệt độ trong thành tăng lên không ngừng, bầu trời cũng dần dần bị nhuộm thành một màu đỏ.

"Này... những điều này do là người Viêm Môn làm?"

"Viêm Môn, đó là gì?"

"Ngu ngốc, Viêm Môn là mới xuất hiện thế lực ở Viêm Thành, nghe nói thực lực so với tứ phương các còn mạnh hơn."

"Bọn họ đến Đại Sơn Thành làm cái gì vậy? Cứ nhiên bày ra mà trận kinh khủng như thế?"

"Chẳng lẽ là bọn hắn muốn mở rộng địa bàn sao?"

"Nói nhảm, những người này so với Tứ Phương Các còn mạnh hơn nhiều lắm, Đại Sơn Thành thành chủ chỉ là một cái vừa mới đột Đấu Tôn cường giả, làm sao có thể so sánh được."

"Vậy người nói bọn họ nhiều người như vậy đến nơi này, chẳng lẽ chỉ đến đại sơn thành du ngoạn thôi sao?"

Bên trong đại sơn thành, bởi vì ngoài thành đột nhiên xuất hiện đại quân Viêm Môn mà xôn xao hẳn lên. Bọn họ đều không biết điều gì có thể làm cho Viêm Môn xuất động nhiều người như thế.

Kinh khủng nhiệt độ từ bên ngoài thành tựa như thiên địa, khuếch tán xung quanh Đại Sơn Thành Thành hơn một thước mới từ từ dừng lại. Đem toàn bộ tòa thành vây lại, tạo thành một bình chướng vây quanh Đại Sơn Thành, không cho một ai ra vào.

"Vương Sơn, mau ra đây!"

Ở trong thành, mọi người nhất thời vì bình chướng hỏa diễm mà hoảng hốt. Từ ngoài thành một đạo thanh âm nhàn nhạt già nua mang theo đấu khí hùng hồn chậm rãi truyền vào trong thành, vang vọng rõ ràng bên tai mỗi người.

"Quả nhiên là bọn hắn nhắm đến Thành Chủ, lần này Viêm Môn thật muốn khuếch trương thế lực."

"Đó không phải là Phong Diệp Tất của Phong Diệp Tộc sao? Nghe nói Phong Diệp Tất mang theo Phong Diệp Tộc quy thuận Viêm Môn, xem ra đây là sự thật."

"Quả thật là bá đạo, xem ra lần này Đại Sơn Thành thật muốn đổi chủ."

Nghe được đạo thanh âm già nua kia, những tiếng xôn xao trong thành trở nên yên lặng hơn nhiều, một số người còn thở dài nhẹ nhõm. Xem ra, Viêm Môn thật là vì Vương Sơn mà tới.

Tuy nói hiện giờ đã vây thành, nhưng chỉ cần những người khác không lỗ mãng làm loạn, Viêm Môn tự nhiên không làm tổn thương người vô tội.

Nhận ra được Phong Diệp Tất thân phận, bọn hắn đều biết lần này Đại Sơn Thành thật muốn đổi chủ.

Mấy đạo thân ảnh màu đỏ chậm rãi phi không mà đến, sau đó dừng lại ở giữa không trung. Ánh mắt nhàn nhạt đảo qua Đại Sơn Thành, sau đó hướng về khu vực Trung Tâm nhìn lại.

Đầu lĩnh của mấy đạo thân ảnh này là Phong Diệp tôn giả - Phong Diệp Tất. Ngoại trừ hắn ra, bên cạnh còn có vài tên cường giả có thực lực cường hãn của Viêm Môn.

Hắc Ứng, Từ Nữ cùng Mạc Thiên Hành.

Đây là nhiệm vụ đầu tiên Tiêu Long ban bố khi đến Trung Châu, nếu hoàn thành tốt thì có thể được trọng thưởng, đây chính là cơ hội để bọn hắc thủ hiện.

Ngay lúc này một đạo cường đại khí thế xuất hiện tại trong đại sơn thành, một đạo thân ảnh từ trung tâm đại sơn thành bên trong bay ra ngoài, theo sau lưng hắc còn có mấy trăm người, khí thế đều không yếu.

Người này là một cái gần bốn mươi tuổi trung niên, ăn mặc một thân màu vàng áo giáp, mái tóc đem dựng lên như con nhím, trên tay cầm một thanh trường thương.

Người này chính là Đại Sơn Thành chủ Vương Sơn.

Sau lưng hắc mấy trăm người bay lơ lửng trên không trung, khí thế ngút trời, có thể động thủ chiến đấu bất cứ lúc nào.

"Phong Diệp Tất!! Đại Sơn Thành cùng Viêm Môn từ trước đến nay nước giếng không phạm nước sông, các ngươi rốt cuộc muốn làm gì!!" Vương Sơn nhìn Phong Diệp Tất quát lớn, âm thanh mang theo một tia nặng nề khí thế.

"Thuần phục hoặc là chết!!" Phong Diệp Tất nhìn Vương Sơn lạnh lùng nói.

"Phong Diệp Tất, các ngươi Viêm Môn không khỏi quá bá đạo, tưởng Vương Sơn ta là quả hồng mềm sao?!" Vương Sơn tức giận quát lớn.

"Vậy thì hôm nay ngươi phải bỏ mạng lại đây!"

Nói xong, Phong Diệp Tất liền ra tay.

"Nhiều lời vô nghĩa!"

Phong Diệp Tất lập tức cười lạnh nói: "Bên ngoài Đại Sơn Thành đã bị Viêm Môn ta kết đại trận, các ngươi không một ai có thể chạy thoát."

Wang Sơn sắc mặt bình tĩnh, đầu khí bàng bạc từ trong cơ thể chậm rãi vận chuyển.

Sắc mặt Phong Diệp Tất lạnh lùng, lục sắc con gió chậm chậm từ trong cơ thể dữ dội tuôn ra, mơ hồ có thể nhìn thấy vô hình phong nhuận tại xung quanh hắc lượn lờ, hai bàn tay tạo thành song chưởng, hắc nói: "Mạng của ngươi hôm nay, ta thu!"

Song chưởng như tia chớp hướng Vương Sơn đánh tới.

Cường phong gào thét kéo theo sắc bén phong nhuận đánh ập về phía Vương Sơn.

Bàn tay Vương Sơn nắm chặt trường thương, ánh mắt không nửa điểm ba động, cước bộ nhẹ nhàng lướt tới, nhất thời một đạo hắc sắc thiểm điểm trực tiếp từ trong hư không xuyên thấu ra, sau đó như tia chớp bắn đi.

Ầm ầm ầm!!!

Thổ hoàng sắc đầu khí quanh quần phía trên trường thương, cổ tay Vương Sơn vừa động, trường thương mang theo đầu khí thổ thuộc tính cứng cáp hung hăng đem đánh tới phong nhuận cho đánh tan.

Phong Diệp Tất song chưởng tiếp tục động, hai đạo to lớn mấy chục trường long quyền phong xuất hiện, hướng về phía Vương Sơn đánh tới.

Wang Sơn hừ lạnh một tiếng, trong tay trường thương huy động, sau đó chỉ nghe từng đợt tiếng xé gió khúc khích truyền ra, gần mười đạo hoàng sắc trường thương to lớn do đầu khí tạo thành xuất hiện đâm tới.

Long quyền phong bị trường thương phá tan, mấy đạo to lớn trường thương xé rách không gian hướng về phía Phong Diệp Tất đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Vương Sơn thuần phục

Phía trên đại sơn thành, hai phe nhân mã giao chiến kịch liệt, toàn bộ đại sơn thành đều bị hai phe chiến đấu làm cho rung chuyển. Phía thành thị quan chiến đám người cũng rơi vào hỗn loạn.

Thần tiên đánh nhau, phàm nhân chịu khổ.

" Huyền Ảnh Ma Thương!! "

Quát lên một tiếng, Vương Sơn thân hình như tia chớp lao về phía Phong Diệp Tất, trong tay trường thương lấy tốc độ vô cùng nhanh chóng đánh tới, tạo ra vô số huyền ảnh.

Phong Diệp Tất dù sao cũng là một cái tam tinh đầu tôn, so với Vương Sơn tu vi cao hơn nhị tinh, kinh nghiệm đầy mình, dễ dàng tránh thoát công kích.

Phong Diệp Tất song quyền liên tục huy động, mấy chục đạo chân không quyền kích xuất hiện ào ào hướng về phía Vương Sơn đánh tới.

Vương Sơn chặt vật tránh né đánh tới công kích.

Công kích rơi xuống phía dưới thành thị, tạo thành từng trận kinh khủng phá hoại bạo tạc.

" Đây là ngươi ép ta!! " quát lớn một tiếng, Vương Sơn trong mắt lóe lên một tia quyết liệt.

Một luồng hơi thở cường đại từ trong cơ thể Vương Sơn bùng phát ra, không gian xung quanh dần vặn vẹo, do không chịu nổi mà rung chuyển kịch liệt.

Thân hình Vương Sơn lơ lửng trên bầu trời, sắc mặt đỏ lên thường, đôi mắt đen nhánh bị một loại năng lượng cuồng bạo che lấp.

Thực lực của Vương Sơn cũng tăng lên đến Tam Tinh Đầu Tôn, cùng Phong Diệp Tất một cái đẳng cấp.

Đứng ở cách đó không xa quan sát trận chiến là Tiêu Long cùng Vân Vận hai người.

" Chắc chắn, quả không hổ là Trung Vực cường giả, đều có không tệ con bài chưa lật. " Tiêu Long gật đầu nói.

" Loại tăng lên thực lực bí pháp này cũng không thể kéo dài được lâu, hơn nữa Phong Diệp Tất tiền bối còn có người đưa cho hắn lá bài tẩy, sẽ không có chuyện gì. " Vân Vận cười nói.

Nghe vậy Tiêu Long cũng chỉ cười nhạt, không nói gì.

Theo trận chiến ngày càng kéo dài, dần dần có không ít người chết đi.

Một đạo thân ảnh núp trong bóng tối không ngừng đem chết đi người linh hồn cho thu lấy.

Nhìn xem chết đi thụ hạ ngày càng nhiều, Vương Sơn giận tím mặt.

" Lão già hỗn đản, ta hôm nay ta nhất định phải lấy mạng của ngươi. " Vương Sơn nhìn Phong Diệp Tất lớn tiếng quát.

Phong Diệp Tất ánh mắt lạnh như băng nhìn Vương Sơn nói: " Bớt dài dòng đi thôi, bí pháp này cố nhiên có thể làm cho thực lực ngươi tăng lên không ít, nhưng thủy chung thời gian cũng chỉ có giới hạn, một khi thời gian tăng phúc đã hết, ngươi cũng còn có thể làm gì! "

" Để rồi xem!! " Vương Sơn ánh mắt đầy sát ý cười lạnh, thân thể đột nhiên run lên.

Đột nhiên Phong Diệp Tất trong lòng hắn liền xẹt qua một chút cảm giác lạnh lẽo. Theo trực giác nhạy cảm hắn nhanh như chớp liền lui về phía sau.

Tại nơi Phong Diệp Tất vừa lui về phía sau hai bước, không gian đột nhiên ba động, một thân ảnh lạng lẽ xuất hiện, trong tay trường thương tỏa ra cuồng bạo đấu khí như xuyên qua không gian đâm tới.

Mặc dù chưa đánh trúng hắn nhưng cũng đủ để cho Phong Diệp Tất khiếp sợ không thôi.

Một kích của Vương Sơn thất bại, Phong Diệp Tất nhanh chóng lui lại, nhịn không được toàn thân đổ mồ hôi lạnh. Lúc trước nếu hắn không phản ứng nhanh lẹ chỉ sợ rằng sẽ trực tiếp bị một kích của Vương Sơn cho xuyên tâm.

" Sau khi thi triển bí pháp, tốc độ Vương Sơn bỗng trở nên nhanh đến đáng sợ, ngay cả ta tu luyện phong thuộc tính đấu khí công pháp cũng không bằng. " Phong Diệp Tất vừa nghĩ vừa sợ.

Bất quá...

Nghĩ đến một điều gì đó, Phong Diệp Tất khòe miệng nhếch lên.

Một chương đánh ra, tạo thành mấy chục đạo phong nhuận hướng về phía Vương Sơn đánh tới.

Tộc được đẩy lên đến cực hạn Vương Sơn dễ dàng tránh thoát Phong Diệp Tất công kích.

Mãng Xà Du Bộ!

Kim Cốt Thương!!!

Vương Sơn Thân ảnh giống như trời nên một hồ một dạng, không ngừng lay động, đung đưa theo gió, để cho đối diện Phong Diệp Tất cũng cảm thấy có chút hoa mắt.

Nắm lấy cơ hội này, Vương Sơn cầm trong tay trường thương đâm tới, thân ảnh như tia chớp mất lần nữa phóng đi.

Trường thương lóe lên kim quang, khiến người ta nhìn liền có cảm giác cả người lạnh run, như muốn xé rách không gian, nhanh như chớp hướng Phong Diệp Tất vọt tới.

Thân thể đang lơ lửng giữa không trung, ánh mắt Phong Diệp Tất lạnh như băng nhìn trường thương đang đâm đến đang lướt đến mang theo tiếng xé gió chói tai, khẽ hít một hơi, miệng phồng lên nhìn qua rất đáng sợ.

" Rống!!! "

Ngay lập tức một đạo như tiếng rống sư tử vang lên, chấn động không khí. Kinh khủng sóng âm khuếch tán ra ngoài khiến cho cả tòa thành thị phải run rẩy.

Phóng đến Vương Sơn không khỏi dừng lại tại trên không trung, dùng hai tay che lại lỗ tai, máu tươi bắt đầu chảy ra từ lỗ mũi cùng hai tai hai mắt.

Không chỉ là bị Phong Diệp Tất âm ba đầu kỹ mang đến tổn thương, mà còn bởi vì bí pháp mang đến tác dụng phụ tới, cho nên Vương Sơn lúc này thân thể đau nhức từ trong ra ngoài.

Cả người tê liệt, từ trên không trung ngã xuống.

" Vương Sơn, đây là cơ hội cuối cùng của ngươi, thuận phục vẫn là chết!! " Phong Diệp Tất tại trên không trung nhìn xuống Vương Sơn lạnh lùng quát.

Đang chiến đấu hai phe đều dừng lại, người trong thành thị cũng đều đưa ánh mắt nhìn về phía Vương Sơn, chờ đợi hắn câu trả lời.

" Ta...thuận phục... " Vương Sơn không cam lòng âm thanh chậm rãi vang lên.

Theo Vương Sơn âm thanh vang lên, cũng tuyên bố trận chiến này kết thúc.

Vương Sơn thụ hạ đều dừng lại không tiếp tục chiến đấu, một mặt bất đắc dĩ. Ngay cả thành chủ cũng đã đầu hàng, như vậy còn đánh cái gì nữa.

Trận chiến này Viêm Môn thắng, đại sơn thành thuận phục.

" Bắt đầu từ hôm nay, Đại Sơn Thành chính là Viêm Môn phụ thuộc thành thị! " Phong Diệp Tất âm thanh vang vọng toàn bộ đại sơn thành.

Rống!!!!

Viêm Môn người ngay tại chỗ hoan hô ăn mừng chiến thắng.

" Đem linh hồn bản nguyên lộ ra. "

Đáp xuống Vương Sơn bên cạnh, Phong Diệp Tất lạnh lùng nói.

Nghe vậy Vương Sơn mặc dù không cam lòng, nhưng cũng chỉ có thể đem linh hồn bản nguyên lộ ra.

Phong Diệp Tất cũng giúp Tiểu Long in lấy linh hồn ấn ý.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Hồn Điện Đấu Tôn tới

Đột nhiên, Phong Diệp Tất thần sắc biến đổi, nhìn về một đạo phương hướng quát.

" Là kẻ nào đang giờ trò!! "

Phong Diệp Tất âm thanh vang vọng khiến cho vô số người nghi hoặc không thôi. Viêm Môn người ngay lập tức trở nên cảnh giác.

Oanh!!

Phong Diệp Tất một chưởng đánh ra mấy đạo phong nhuận đánh về phía một đám thi thể phương hướng.

Nhàn nhát hắc vụ xuất hiện, lộ ra một cái hai mắt huyết hồng thân ảnh, mấy đạo xiềng xích màu đen lơ lửng xung quanh vô cùng quỷ dị.

" Hắc hắc, quả không hổ là Đẩu Tôn cường giả, lại có thể phát hiện ra tung tích của ta. " bóng đen truyền ra quỷ dị âm thanh.

" Hồn điện người! "

Tất cả mọi người đối với đột nhiên xuất hiện người của Hồn Điện kinh ngạc không thôi.

Đối với Hồn Điện chuyên đi thu thập linh hồn thể lực, mọi người cũng không lạ gì.

Viêm Môn cùng Vương Sơn đám người không khỏi phần nộ nhìn xem đạo hắc ảnh kia. Phía dưới chết đi người là bọn hán đồng đội, tại sao có thể để cho người khác đem bọn hán linh hồn bắt đi được đâu.

" Hắc hắc, Phong Diệp Tất, người tốt nhất không nên ngăn cản ta, nếu không hồn điện sẽ... "

" Cho ta đem hán giết chết!! "

Ngay lúc này, một đạo hùng hậu âm thanh truyền đến.

" Tuân lệnh Môn Chủ!! "

Phong Diệp Tất cùng Viêm Môn người ngay lập tức cung kính đáp.

Tất cả mọi người ở đây đều không khỏi kinh ngạc, không nghĩ đến Viêm Môn môn chủ lại tự mình đến quan sát trận chiến này.

Bất quá hán cùng hồn điện có ân oán sao?

Đặc biệt là Viêm Sơn lúc này, trong lòng lạnh run.

May mắn là hán thuần phục, nếu không e là bị Viêm Môn môn chủ cho đánh lên phải chết nhãn hiệu.

Ngay lập tức, vô số đạo ánh mắt đầy sát khí nhìn chăm chăm về phía cái kia Hồn Điện người.

Bị vô số ánh mắt nhìn chăm chăm, Hồn Điện Thiết Hộ Pháp cả người liền kinh sợ, không khỏi lùi về phía sau một bước.

" Nếu người giết ta, Hồn Điện sẽ khiến Viêm Môn không có đất đặt chân ở Trung Châu. Các người nên nhớ, Hồn Điện không là Tứ Phương Các..."

Cố nén sự sợ hãi từ vong đang đập chồm trước mặt xuống, Thiết hộ pháp ráng mạnh miệng, cất lời uy hiếp.

" Người nào trước giết được hán, thưởng cho một viên thất phẩm đan dược. " Tiêu Long âm thanh một lần nữa truyền đến.

Lời nói của Tiêu Long ngay lập tức khiến cho một số ít người chùn bước liền dừng lại, hai mắt đầy lửa nóng nhìn xem Thiết Hộ Pháp.

Thiết Hộ Pháp mặt mặt mòng bức, vậy mà thật có người không để ý đến hán uy hiếp, dám đắc tội với Hồn Điện.

" Các... các người đừng qua đây...A a a!! "

Nhìn xem ngày càng áp sát hán đám người, Thiết Hộ Pháp ngữ khí run rẩy nói.

Tuy nhiên hán lời nói cũng không có tác dụng gì, ngay lập tức bị đám người lao vào xé xác, tiếng kêu thảm thiết của Thiết Hộ Pháp truyền ra, rất nhanh liền biến mất.

Còn Phong Diệp Tất lúc này cho Vương Sơn dùng đan dược chữa trị thương thế.

" Không coi Hồn Điện ra gì, trắng trợn giết người của Hồn Điện thật coi chúng ta không người đứng không... "

Ngay lúc này, một giọng nói vừa thản nhiên vừa mạnh mẽ như sét giữa trời quang đã vang lên khiến cho ai nấy giật mình kinh hoàng.

Dưới âm thanh bình thản đó, nóng bỏng kết giới đang bao trùm cả Đại Sơn thành chợt dập dờn rồi đột ngột bị xé toang. Từ nơi đó, vô tận sương khói đen kịt mờ mịt tuôn trào như muốn che phủ cả đất trời. Trong thoáng chốc, dưới ánh mắt kinh hãi của chúng nhân, màn khói đen đó dần cuộn xoáy tụ lại một chỗ giữa thình không.

Lốc xoáy đen kịt chậm rãi ngưng đọng, hắc khí mờ nhạt đi để lộ ra mười bóng người. Mười người này khí tức tỏa ra thật sự không kém, đặc biệt là người đứng đầu. Người này vận một bộ áo bào xanh thẫm, nhìn rất già nua, toàn thân không toát ra chút năng lượng nào, thế nhưng khi lần xuất hiện, cả phiến không gian xung quanh đó như chấn động mà run lên.

" Hồn Điện... Đẩu Tôn..? "

Mười người nọ hiện rõ thân thể, đã khiến cả Đại Sơn thành lập tức vang lên hàng loạt tiếng rì rào kinh hãi, không ít người còn sững sốt đến đại hân ra.

Đại Sơn thành hôm nay quả thật náo nhiệt như chưa từng được náo nhiệt. Cường giả mà ngày thường nằm mơ cũng khó gặp, ấy vậy mà giờ liền tiếp xuất hiện như cái trắng bán đầy ngoài chợ!

Khi đám người này vừa đến thì Phong Diệp Tất cũng sững sờ, nét mặt hân trong phút chốc sa sầm. Hân thật không nghĩ được, người Hồn Điện tại sao nhanh như vậy lại đột nhiên kịp thời chạy tới đây.

"Hồn Điện các ngươi cũng thật là lợi hại a, vậy mà trực tiếp đánh đến Viêm Môn địa bàn cướp đoạt linh hồn."

Cũng ngay lúc này, một đạo ung dung âm thanh vang lên, trong nháy mắt, không gian run lên, một đạo hai thân ảnh xuất hiện.

Một nam một nữ.

Chính là Tiêu Long cùng Vân Vận.

"Bái kiến môn chủ!!"

Phong Diệp Tất cùng Viêm Môn đám người liền đối với Tiêu Long cung kính hành lễ.

"Hân chính là Viêm Môn môn chủ Tiêu Long sao... quả nhiên là tuổi trẻ."

"Tuổi trẻ như vậy liền có Đấu Tôn thực lực, quả thật là sâu không lường được."

"Bên cạnh Viêm Môn môn chủ nữ nhân giống như cũng là đấu tôn đi, hôm nay Đại Sơn Thành đến đâu là đại nhân vật."

Bên trong Đại Sơn thành không thiếu người lịch duyệt, kiến thức sâu rộng, nên khi vừa nhìn thấy Tiêu Long xuất hiện trên bầu trời liền thất thanh hô vang.

Nhìn xem đột nhiên xuất hiện Tiêu Long, Thanh Hải khẽ nhíu mày, trong mắt toát ra nét kinh ngạc:

"Ngươi là Tiêu Long?"

"Không sai?"

"Ngươi cũng rất can đảm, dám trắng trợn giết người của Hồn Điện."

"Hồn Điện các ngươi cũng rất giỏi, ta còn chưa cùng các ngươi tính sổ ở Hắc Giác Vực cùng Gia Mã Đế Quốc sự tình đây, còn dám đối với ta hung sư vấn tội." Tiêu Long cười lạnh nói.

"Quả nhiên không sai, Hồn Điện tổn thất hai vị hộ pháp là do Viêm Môn các ngươi gây nên." Thanh Hải lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 209: Dương danh

"Vậy thì thế nào, muốn cắn ta sao?" Tiêu Long nhìn Thanh Hải khiêu khích cười nói.

Nghe được lời của Tiêu Long, Thanh Hải trên trán nổi gân xanh, trong mắt lóe lên sát khí.

Hân đường đường là một cái đấu tôn cường giả lại bị một cái tiểu tử cho sĩ nhục. Nhưng mà Thanh Hải cũng thật không dám làm gì.

Thanh Hải cũng không phải ngu ngốc, hiện tại hân bên này có một cái Đấu Tôn, chín cái Đấu Tông, còn đối phương có bốn cái đấu tôn, mặc dù hai cái bên trong có một cái bị thương nặng, nhưng Thanh Hải thật không dám làm bừa.

Lúc này trong lòng hân thật muốn mắng Thiết Hộ Pháp một trận, lại đi chọc vào một cái kinh khủng như vậy thế lực.

Đối phương thế lực có mấy vị Đấu Tôn, hơn nữa đây còn chưa phải là tất cả, kinh khủng như vậy thế lực Hồn Điện cũng sẽ không tùy tiện trêu chọc.

"Hừ! Lần này xem như là các ngươi Viêm Môn may mắn, nhưng lần sau đừng mong Hồn Điện bỏ qua cho các ngươi."

Thanh Hải nói xong, không gian xung quanh hân liền bắt đầu giao động.

Quần từ báo thù, mười năm không muộn.

Đợi một lúc nào đó, hấn sẽ quay lại trả mối si nhục này.

"Viêm Môn địa bàn cũng không phải là để người muốn đến thì đến, muốn đi thì đi."

Tiêu Long âm thanh vang lên, thân hình đột nhiên hóa thành một đạo lôi quang biến mất khỏi chỗ.

Huu!!

Thanh Hải ngay lập tức biến sắc, bản năng nguy hiểm để cho nhanh chóng lùi lại. Một đạo kim quang thoáng hiện xé rách không khí đánh tới, tại Thanh Hải vai phải tạo thành một đạo vết thương khá lớn.

Nhìn xem tránh thoát Gea Buidhe công kích Thanh Hải, Tiêu Long có chút không vừa lòng, hấn mục đích là đem đối phương một cánh tay lưu lại.

"Tiêu Long, người hiệp người quá đáng, Hồn Điện không phải là loại người cuồng vọng như người có thể trêu chọc đến." ôm lấy vai phải Thanh Hải oán độc nhìn Tiêu Long nói.

"Lần này chỉ là cảnh cáo, lần sau người tốt nhân nên biết điều một chút." Tiêu Long hừ lạnh nói.

Thanh Hải nghiêng răng nghiêng lợi, sau đó cùng chín người khác biến mất khỏi nơi này.

Nhìn xem biến mất Thanh Hải, Tiêu Long thần sắc vẫn như thường.

Bị Gea Buidhe làm bị thương, là không có cách nào khôi phục, trừ phi hấn đem cánh tay chặt đứt, sau đó cấy ghép một cánh tay khác, nếu không hấn vĩnh viễn sẽ phải ôm lấy vết thương đó.

Khi trở về, hấn phải bế quan để đột phá Đấu Thánh mới được, bây giờ đã cùng Hồn Điện chính thức kết thù, lấy bọn hấn cái kia tà ác hành vi xem ra, sớm muộn cùng kéo người đánh tới.

Viêm Môn quản lý có thể giao lại cho Tuyệt Nữ.

Sau đó Tiêu Long liền đáp xuống Phong Diệp Tất cùng Vương Sơn hai người, Vân Vận cũng nhanh chóng theo sau.

"Môn chủ."

Phong Diệp Tất cùng Vương Sơn đối với Tiêu Long cung kính hành lễ.

"Phong Diệp Tất, lần này người làm rất tốt, như đã hứa, đấu tôn đan cho người."

Nói xong Tiêu Long đem một cái bình ngọc ném qua cho Phong Diệp Tất.

Phong Diệp Tất vội vàng đem bình ngọc tiếp lấy rồi thu cất, miệng cười tươi như hoa.

"Đa tạ môn chủ khen thưởng."

Nhìn xem nhận lấy đấu tôn đan Phong Diệp Tất, Vương Sơn không khỏi hâm mộ không thôi.

Không trách tại sao Phong Diệp Tất lại thuần phục Vương Môn, đối phương còn là một cái Bát Phẩm Luyện Dược Sư a.

"Vương Sơn, thứ này cho người."

Nói xong, Tiêu Long liền đem một bình ngọc ném cho Vương Sơn.

"Môn Chủ... đây là...?"

"Là một ít trị thương đan dược, cùng một ít giúp người tăng cao tốc độ tu luyện đan dược." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Nghe vậy Vương Sơn cùng Phong Diệp Tất không khỏi tròn tròn mắt nhìn bình ngọc, đồng thời trong lòng có chút không hiểu.

"Hy vọng sau khi người thương thể khôi hấn, có thể biểu hiện ra xứng đáng với những gì ta bỏ ra giá trị, quản lý cho tốt Đại Sơn Thành."

"Thuộc hạ nhất định sẽ không làm Môn Chủ thất vọng." Vương Sơn cung kính đáp.

Gia nhập vào Viêm Môn xem ra cũng không phải là một chuyện xấu, ít nhất Tiêu Long cũng rất hào phóng cùng trọng dụng hấn.

Chỉ là mấy viên đan dược mà thôi, Tiêu Long cũng không quá để ý, cái hấn cần là thu phục Vương Sơn trung tâm. Chỉ cần hấn biểu hiện tốt một chút,

Tiêu Long tự nhiên sẽ không keo kiệt.

Đại Sơn Thành phong ba kết thúc, Tiêu Long cùng những người khác quay về Viêm Môn.

Sau khi vừa quay về Viêm Môn, Tiêu Long liền ngay lập tức bế quan để trùng kích đầu thánh.

Có Tuyết Nữ từ Thiên Sơn Huyết Đàn thu lấy năng lượng cùng Phá Thánh Đan, lần bế quan này cũng không vượt qua nửa năm.

Mặc dù sự kiện đã kết thúc, tuy nhiên rung động vẫn còn.

Trận chiến hôm nay, đã để lại trong đầu tất cả những người nơi đây hai chữ "Chấn động". Quyết chiến kinh thiên như vậy, cả đời này của bọn họ, có thể trông thấy được mấy lần?

Rất nhanh sự kiện ở Đại Sơn Thành tin tức liền truyền ra ở Trung Vực.

Đại Sơn Thành thất bại, trở thành Viêm Môn phụ thuộc thế lực, Tiêu Long một chiêu trọng thương Hồn Điện Đấu Tôn...

Viêm Môn cùng Tiêu Long tin tức đều lọt vào tất cả các thế lực trong tầm mắt.

Tất cả mọi người đều biết, Trung Châu xuất hiện một cái tân thế lực mạnh mẽ.

Chú ý nhất Viêm Môn tin tức thì cũng là Hồn Điện, Đan Tháp cùng Tinh Văn Các tam đại thế lực này.

.....

"Thật sự là nhảm chán." nằm trên kim sắc vương tọa, Tuyết Nữ lười biếng thờ dài.

Sau khi Tiêu Long bế quan, mọi việc ở Viêm Môn đều giao cho Phó Môn Chủ • Tuyết Nữ giải quyết, bất quá nói là nói như vậy, nhưng bởi vì có Tuyết Lam tại, nàng liền biến thành một cái vung tay chưởng quỹ.

"Phu Nhân."

Lúc này Lục Man đi vào bên trong vắng người đại điện, đối với Tuyết Nữ hành lễ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Hàn Gia rắc rối

"Có chuyện gì?" Tuyết Nữ một bộ lười biếng, tùy ý nói. Mỗi một động tác nhỏ cũng tỏa ra kinh người mị lực.

Tùy ý từ vai xóa xuống màu trắng như tuyết tóc dài, khoác trên người lấy bạch sắc lông vũ cấm bảo, cấm bảo bên dưới thân thể mềm mại, vô cùng hoàn mỹ, giống như một kiệt tác của thượng đế, thẩm thấu ra nhàn nhạt vũ mị, lúc ẩn lúc hiện lộ ra trắng nõn tinh tế tỉ mỉ da thịt, tăng thêm cấm bảo bên dưới cặp kia cao gầy mê người đùi ngọc.

Liền xem như nữ nhân Lục Man cũng không dám nhìn thẳng dung nhan tuyết mỹ kia, nàng sợ hãi mình nhìn nhiều thêm mấy lần nữa liền sẽ bị uốn cong, nghe nói từ khi Tuyết Nữ phu nhân tiếp nhận truyền thừa biến hóa, trên người mị lực lớn hơn trước đây nhiều.

Tại trước mặt nàng giới tính vấn đề giống như không còn quan trọng nữa rồi, không trách tại sao Tiêu Long đại nhân lại mê mẩn nàng như vậy a.

Lục Man trong lòng than thở một tiếng.

"Phu nhân, Hàn Nguyệt tiểu thư gia tộc xảy ra một chút chuyện." Lục Man cúi đầu nói.

"Ara...ta đáng yêu đệ tử Hàn Nguyệt có thể xảy ra chuyện gì, ta làm sao không nghe nàng nhắc tới." Tuyết Nữ nghi hoặc nói.

"Hàn Gia bị một cái đối địch gia tộc mượn nhờ Phong Lôi các thế lực chèn ép, Hàn Nguyệt tiểu thư muốn tự mình giải quyết chuyện này cho nên mới không báo cho Phu Nhân, nhưng ta cảm thấy vẫn là báo cho ngài một tiếng."

Lục Man nhàn nhạt nói.

"Ngươi làm rất tốt, chuyện này giao cho ngươi xử lý, để cho Phong Lôi Các cho chúng ta một cái công đạo." Tuyết Nữ nhàn nhạt nói.

Nếu như không phải bởi vì Tiêu Long đang bế quan, cần nàng ở nơi này tọa chấn, nếu không Tuyết Nữ cũng muốn ra ngoài xem thử vui chơi một chút.

"Vâng, thưa phu nhân." Lục Man gật đầu.

"Diệp Thành thăm dò thế nào rồi?" Tuyết Nữ đột nhiên hỏi.

"Tiểu Y Tiên tiểu thư vẫn chưa hồi âm, có lẽ vẫn còn đang cùng Diệp Gia thương lượng." Lục Man nói.

Theo Viêm Môn thế lực ngày càng phát triển, cũng cần thêm nhiều tài nguyên để bồi dưỡng thụ hạ. Đan dược là một trong những không thể thiếu.

Bất quá nếu chỉ dựa vào chiêu mộ luyện dược sư ở Trung Châu vậy thì có chút không đủ tiến độ. Cho nên Tuyết Nữ quyết định đem một cái luyện dược sư gia tộc thu phục, mà Diệp Gia chính là nàng nhắm đến mục tiêu, do Tiểu Y Tiên giải quyết.

Diệp Gia là đan tháp ngũ đại gia tộc một trong, tuy nhiên đã sớm mất đi huy hoàng trong quá khứ. Hiện tại tộc trưởng diệp gia bất quá là một cái thất phẩm luyện dược sư mà thôi.

Nếu Viêm Môn chiêu mộ Diệp Gia thuần phục, điều này cũng không ảnh hưởng hay đắc tội đến Đan Tháp.

Viêm Môn giúp Diệp Gia giữ vững Đan Tháp trưởng lão ghế, bọn hắn giúp Viêm Môn luyện chế đan dược.

Việc thương lượng sẽ do Tiểu Y Tiên quyết định.

Dù sao nàng cũng là Tiêu Long thân truyền đệ tử, sớm muộn cũng phải tiếp nhận Viêm Môn môn chủ bảo tọa, để cho nàng lịch luyện nhiều một chút cũng là chuyện nên làm.

"Được rồi, người có thể lui ra, nếu không có chuyện quan trọng, tốt nhất không nên làm phiền ta." Tuyết Nữ phát tay nói.

"Vâng."

Đáp lại một tiếng, Lục Man liền lui ra khỏi đại điện, xuyên qua kết giới rời khỏi.

.....

Phong Lôi Các chia làm Đông – Tây – Nam - Bắc bốn Các, phân biệt tọa lạc tại bốn góc của Trung Châu Bắc Vực, mà Phong Lôi Các - Bắc vừa đứng lại ở trên Tê Phụng Sơn cách bên ngoài Thiên Bắc Thành khoảng ngàn dặm

Thiên Bắc Thành có hai cái đại gia tộc là Hàn Gia cùng Hồng gia.

Hàn gia, tọa lạc tại phía Nam Thiên Bắc Thành, mà ngược lại, Hồng gia lại chiếm cứ Bắc phương, hai cái gia tộc này, liền giống như hai vị chúa tể của tòa thành thị này, song phương đem tòa thành thị này chia làm hai nửa phân biệt rõ rệt.

Đương nhiên, tại trong thành thị cũng vẫn còn có một ít tiểu thế lực khác, bất quá nếu cùng so sánh với hai nhà Hàn - Hồng thì lại là bé nhỏ đến mức không đáng kể, giống như phù du vậy, chỉ có thể sinh tồn trong khe hẹp và ngược nhìn hai gã khổng lồ trong tòa thành thị này.

Tại Hàn gia trang viên bên trong, phần đông thân ảnh tụ tập ở ngoài phòng nghị sự.

Bầu không khí bên trong phòng nghị sự hơi có chút khẩn trương, phần đông cường giả Hồng gia đều hai tay ôm trước ngực, cười lạnh nhìn người Hàn gia.

Cầm đầu bọn họ là một gã nam tử thân mặc thanh sắc y sam, tuổi tác hơn hai mươi, khuôn mặt cũng không thể nói là anh tuấn, nhưng cũng có được một phần si lực, ánh mắt lộ ra một luồng trường dương khí tức khó có thể che dấu, mà hắn cũng quả thật là có vốn liếng để ngang ngược.

"Hồng Thần, người hôm nay dẫn người xông vào Hàn gia chúng ta không phải là quá đáng lắm sao? Đừng tưởng rằng người là đệ tử Phong Lôi Các liền có thể không hề kiêng sợ, Hàn gia chúng ta có thể đứng sừng sững tại Thiên Bắc Thành này nhiều năm như vậy, cũng không phải là dễ bị người khác đâm đạp đâu!"

Trong đại sảnh, một gã trung niên thân mặc cẩm bào, chậm rãi nói, âm điệu cũng không lớn nhưng lại có loại cảm giác không giận mà uy.

"Hàn bá phụ cũng không cần phải uy hiếp tiểu chất, tiểu chất hôm nay đến đây chỉ là muốn hỏi một chút, những điều kiện mà Hồng gia vài ngày trước đưa ra đã có câu trả lời hay chưa thôi?"

Vị thanh y nam tử được gọi là Hồng Thần kia may mắn không thêm để ý cười cười, chợt ánh mắt đột nhiên chuyển hướng sang khuôn mặt không chút dao động nào của hai vị ngân phát nữ tử, nhếch miệng cười nói.

Một vị trong đó là Hàn Tuyết.

Còn một người khác là một nữ tử lông mày như liễu, da thịt như tuyết, dáng người cao gầy, thân mặc tử sam, mà ở trong tử sam bao bọc dáng người, có lời cô lõm cổ vẻ vô cùng đầy đặn. Chẳng qua duy nhất không hoàn mỹ là trên gương mặt hơi lạnh lùng.

Nàng là Hàn Tuyết muối muối Hàn Nguyệt.

"Hàn gia ta, không có thông lệ hai nữ cùng hầu hạ một chồng, hơn nữa ta cũng sẽ không cho phép điều này. Loại sự tình mà Hồng gia yêu cầu, Hàn gia ta tuyệt sẽ không đáp ứng!" Nam tử trung niên cương quyết nói.

"Hắc hắc, một khi đã như vậy thì cũng chớ trách Hồng gia ta vô tình!" Nghe vậy, sắc mặt Hồng Thần cũng liền âm trầm, cười lạnh nói.

"Mặc dù Hàn gia ta không sánh bằng Hồng gia các người, nhưng muốn nuốt được Hàn gia ta thì Hồng gia các người tất cũng sẽ phải thương cân đo đong đếm!" Nam tử trung niên ánh mắt âm thầm nhìn chằm chằm vào Hồng Thần, chậm rãi nói.

"Hàn bá phụ, nếu như người đã không đồng ý, vậy thì cũng đừng trách ta..." Bắc trưởng lão, nhờ ngài." Hồng Thần quay sang một vị ăn mặc áo bào màu xám lão già cung kính nói.

Ngay lập tức tất cả mọi người Hàn Gia trong phòng nghị sự đều đem ánh mắt tập trung đến áo xám lão già trên thân.

"Không biết lão tiên sinh danh xưng là gì?" Hàn Trì chấp tay, có chút khách khí nói. Mặc dù Phong Lô Các - Bắc chỉ là một trong Tứ Các nhưng thực lực so với bọn hắn vẫn mạnh hơn nhiều, lập tức không dám chậm trễ.

"Lão phu là Phong Lô Các - Bắc Trầm Vân." Lão già áo xám trừng mắt lên, ngữ khí vẫn như trước bình thản nói.

"Trầm Vân? Chính là Bắc Các Phong Vân Lô Điện tử đại trưởng lão Vân Trường lão?" Nghe vậy, Hàn Trì trong lòng khẩn trương, vội vàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211: Lục Man đến

"Không hổ là Hàn gia, đối với Phong Lô Các - Bắc ta cũng có hiểu biết nhỉ?" Lão già áo xám cười nhạt nói.

"Trầm lão nói đùa rồi! Phong Vân Lô Điện tử đại trưởng lão tại Trung Châu Bắc Vực này thanh danh hiển hách. Văn bối nào không có biết đạo lý ấy." Hàn Trì chấp tay cười cười nói.

Trầm Vân chậm rãi nói: "Ta với vị đại trưởng lão còn sống của Hàn gia năm đó cũng coi như có chút duyên phận, cũng không có làm khó các người. Hồng Thần là Phong Lô Các - Bắc đệ tử, thiên phú rất cao, gả Hàn Nguyệt cùng Hàn Tuyết cho hắn thì có gì không tốt, chuyện này chúng ta có thể từ từ thương lượng a."

"Trầm lão, người đây là ý thế hiếp người." Hàn Trì sắc mặt khó coi nói.

Vác mặt đến đây, còn dùng Phong Lô Các để uy hiếp Hàn Gia bức hôn, không phải là ý thế hiếp người thì là gì.

"Hàn Trì, việc của tuổi trẻ thì nên để cho bọn hắn tự giải quyết đi. Theo ta thấy như vậy đi, ba ngày sau, trên Thiên Thạch Thai tại nội thành, để cho Hàn Nguyệt cùng Hồng Thần tỷ thí một trận, nếu như nàng thua, vậy thì phải chấp nhận hôn sự này." Trầm Vân thần sắc không thay đổi.

Nghe vậy, sắc mặt của tử Hàn Trì cho đến một ít trưởng lão Hàn gia đều không khỏi hơi đổi, tuy nói tính tình Hồng Thần này kiêu ngạo nhưng thiên phú tu luyện lại là rất mạnh, nếu không hẳn cũng sẽ không được Phong Lô Các nhìn trúng, thực lực của hắn bây giờ đã là đỉnh phong đầu vương, ở bên trong đám người cùng thế hệ, cả Thiên Bắc Thành này sợ là khó có người có thể địch lại được, tỷ thí như vậy, quả thực chính là khi dễ người ta a.

Nhưng, nếu không đồng ý việc này, chỉ sợ Hồng gia thật sự sẽ vận dụng thủ đoạn cuối cùng. Đến lúc đó lại cả Phong Lô Các - Bắc cũng nhúng tay vào thì Hàn gia thật là chạy trời không khỏi nắng...

Hàn Nguyệt trong mắt hiện lên một tia suy tư.

Nàng mặc dù được Tuyết Nữ dạy dỗ một năm, nhưng bây giờ bất quá chỉ là một cái Lục Tinh Đầu Vương, hoàn toàn không thể cùng Hồng Thần so sánh.

Vốn dĩ là nàng muốn tự giải quyết chuyện này, nhưng nàng lại nghĩ đến Hồng Thần lúc này lại gia nhập Phong Lô Các, dựa theo tình huống này, nàng không thể không nhờ cậy sự phụ ra tay.

Bất quá, nếu để Tuyết Nữ biết nàng giấu nàng chuyện này nàng sẽ phản ứng như thế nào nữa đây?

Nghĩ đến Tuyết Nữ ưa thích đùa giỡn nàng, Hàn Nguyệt không khỏi rung mình một cái.

" Phong Lôi Các các người cũng thật tài giỏi, ngay cả chúng ta Phó Môn Chủ đệ tử cũng dám ức hiếp. "

Lúc này một đạo âm thanh từ bên ngoài truyền đến, chỉ thấy đi vào trong phòng nghị sự là một cái xinh đẹp như yêu tinh nữ nhân, thân hình đầy đặn như thủy xà.

Nhìn thấy nữ nhân này đi vào, trong phòng nghị sự đám người ánh mắt đều bị hấp dẫn đến.

" Đầu Tông. "

Nhìn thấy được nữ nhân xinh đẹp này tu vi, Trầm Vân cùng Hàn Tri mấy người không khỏi kinh hô.

" Lục Man tỷ tỷ, người tại sao lại tới đây? " Hàn Nguyệt kinh ngạc nói.

" Nếu ta không tới, người có phải hay không lại định tự ý chủ chương. " Lục Man tức giận nói.

Nghe vậy Hàn Nguyệt hơi xấu hổ, nàng cũng không phải là định giấu diếm vĩnh viễn, chỉ là muốn thử tự mình giải quyết mà thôi.

Bây giờ Lục Man đã tới, như vậy cũng có nghĩa là sư phụ nàng Tuyết Nữ cũng đã biết chuyện này, cũng có nghĩa là...

Nghĩ đến lúc trở về gặp nàng sẽ xảy ra chuyện, Hàn Nguyệt không khỏi rung mình một cái.

" Vị tiểu thư này, không biết người cùng Hàn Nguyệt có quan hệ gì? " Trầm Vân nhìn Lục Man chớp tay hỏi, ngữ khí cũng trở nên cung kính.

Trước mắt nữ nhân xinh đẹp này tu vi còn cao hơn hắn, Trầm Vân cũng không thể giữ thái độ như lúc này.

" Ta là Lục Man, Viêm Môn phó môn chủ thị nữ, Hàn Nguyệt là Phó Môn Chủ đệ tử. " Lục Man nhìn Trầm Vân cùng Hồng Gia đám người hừ lạnh một tiếng nói.

" Viêm Môn. "

Nghe được Viêm Môn hai chữ này, Trầm Vân sắc mặt biến đổi.

Viêm Môn là thế lực so với Phong Lôi Các phải mạnh hơn nhiều, hiện tại vẫn còn đang tiếp tục mở rộng địa bàn, ngày càng lớn mạnh.

Lần này thật đúng trúng phải thiết bản.

Nghĩ đến mình lại đắc tội với một cái thế lực như vậy, Trầm Vân cảm thấy mình mạng nhỏ giống như không giữ được.

" Phong Lôi Các cũng thật là to gan, ngay cả Phó Môn Chủ đệ tử cũng dám ức hiếp, ta có thể xem đây là Phong Lôi Các muốn cùng Viêm Môn khai chiến sao? " Lục Man lạnh lùng nói.

" Hiểu lầm, hiểu lầm mà thôi, chuyện hôm nay chỉ là một hiểu lầm. " Trầm Vân vội vàng nói.

Hắn lúc này thật muốn mắng Trầm Vân một tiếng, nếu biết trước Viêm Môn cùng Hàn gia có quan hệ, có đánh chết hắn cũng sẽ không đến.

" Ta hy vọng Phong Lôi Các có thể cho Viêm Môn một cái công đạo, nếu không đích thân Phó Môn Chủ sẽ cùng Phong Tôn Giả bàn bạc về vấn đề này. " Lục Man hừ lạnh một tiếng nói.

Nghe vậy Trầm Vân trong lòng kinh sợ, nếu để cho Lôi Tôn Giả biết chuyện này, hắn chức vị các chủ này e là khó mà giữ được.

" Lục Man tiểu thư yên tâm, ta sẽ cho các vị một cái công đạo. "

Nói xong, Trầm Vân liền quay sang nhìn Hồng Thần lớn tiếng nói: " Hồng Thần, từ nay về sau người không còn là Phong Lôi Các - Bắc đệ tử nữa. "

Nghe vậy Hồng Thần sắc mặt trắng xám, ngữ khí khản đặc: " Trầm lão. "

Nếu bây giờ bị đuổi ra khỏi Phong Lôi Các - Bắc, hắn sẽ trở thành toàn bộ Thiên Bắc Thành trò cười, đến lúc đó Hồng Gia mặt mũi đều mất hết, Hồng Gia cũng mất đi Phong Lôi Các - Bắc che chở.

Còn Hàn Gia có Viêm Môn trợ giúp, sẽ nhanh chóng vượt qua Hồng Gia, đến lúc đó Hồng Gia sớm muộn cũng bị Hàn Gia trả thù.

Trầm Vân cũng không thêm để ý đến Hồng Thần, vội vàng cùng Lục Man cáo từ, rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 212: Diệt gia

"Người chính là Hồng Thần?" Lục Man lạnh lùng lườm Hồng Thần nói.

Bị Lục Man cái kia lạnh lùng ánh mắt nhìn xem, Hồng Thần cả người run rẩy.

"Ta..."

Một cảm giác lạnh lẽo sợ hãi từ trong lòng tràn ra. Còn không đợi lời cầu xin tha thứ vang lên, từ phía trước một đạo kinh lực hung hăng trúng ngực.

"Phốc xuy!"

Một ngụm máu tươi mãnh liệt bắn ra, mà thân thể Hồng Thần cũng mềm nhũn té xuống, cầm đầu xuống đất.

Cơ hồ cùng lúc kinh lực đẩy ra, Lục Man liền đá ra một cước, đem thân thể Hồng Thần bắn về phía sau.

"Thiếu gia!!!"

Nhìn thấy một màn này Hồng Gia người rớt cuộc cũng phản ứng lại, đồng loạt kinh hô vang lên, nhanh chóng chạy đến Hồng Thần bên cạnh.

Hồng gia người vội vàng xem xét nhưng sắc mặt chợt trắng bệch. Hồng Thần đúng là còn một hơi thở nhưng kinh mạch toàn thân đã bị một chương của Lục Man toàn bộ phế nát. Dù có chữa trị được thì cũng chỉ là phế nhân.

"Mau mang hắn đi, nếu muốn trả thù, cứ đến Viêm Môn tìm, Viêm Môn chúng ta chưa bao giờ sợ ai." Lục Man lạnh lùng nhìn Hồng gia đám người nói.

Nghe vậy Hồng gia người trong lòng mặc dù tức giận nhưng cũng không dám hó hé nửa lời. Ai biểu đối với thế lực mạnh a.

Rất nhanh Hồng gia người liền rời đi, đem Hồng Thần khiêng đi.

"Tại hạ là Hàn Tri, Hàn gia gia chủ đa tạ Lục Man đại nhân ra tay giúp đỡ."

Đợi đến khi Hồng Gia người rời đi, Hàn Tri đi tới, ôm quyền đối với Lục Man cảm kích nói.

"Không cần khách khí, Hàn gia xem như là Viêm Môn minh hữu, ra tay giúp đỡ là chuyện nên làm." Lục Man nhàn nhạt lắc đầu nói.

"Xin hỏi... việc Nguyệt Nhi là Viêm Môn phó môn chủ đệ tử chuyện này là thật sao? Ta cũng chưa từng được nghe Hàn Nguyệt nhắc qua?" Hàn Tri nghi hoặc hỏi.

"Là thật, Hàn Nguyệt tiểu thư được Phu Nhân nhận làm đệ tử lúc còn ở Già Nam học viện, cũng đã được hơn một năm rồi." Lục Man gật đầu nói.

Nghe vậy Hàn Tri cùng trong tộc trưởng lão vui mừng không thôi.

Có Viêm Môn cái này thế lực lớn chống lưng, Hàn Gia sau này sẽ không cần phải lo lắng Hồng Gia hay Phong Lôi Các làm phiền.

Mà Hàn Nguyệt tiền đồ có thể nói là một mảnh quang minh.

Cũng nhờ chuyện này mà danh vọng của Hàn Gia sau này cũng sẽ tăng lên nhanh chóng.

"Lục Man tỷ tỷ, người đến đây, vậy còn Sư Phụ... nàng lúc này thế nào?" Hàn Nguyệt sốt ruột hỏi.

"Phu Nhân đương nhiên là đã biết chuyện này rồi, người cũng rất to gan, lại không chịu nói cho Phu Nhân biết chuyện này, muốn tự mình giải quyết." Lục Man như cười không phải cười nhìn Hàn Nguyệt nói.

"Lục Man tiểu thư nói không sai a, Nguyệt Nhi. Nếu người sớm một chút nói ra mình là Viêm Môn phó môn chủ thân phận, Hồng Gia cũng sẽ không dám kéo đến Hàn Gia ta, khi trở về Viêm Thành, người nhất định phải tự mình đi lãnh phạt." Hàn Tri nghiêm túc nhìn Hàn Nguyệt nói.

Phụ thân người căn bản không biết Sư Phụ ta là dạng người gì, nếu không người cũng sẽ không dám nói câu này.

Hàn Nguyệt trong lòng thở dài.

"Hàn Nguyệt tiểu thư, Phu Nhân muốn ta đem người mang về Viêm Thành, để nàng có thể chú tâm chỉ đạo cho người." Lục Man nói.

"Tỷ tỷ, ta đi cùng người đến Viêm Thành một chuyến có được không? Ta cũng muốn đến Viêm Môn xem thử." Hàn Tuyết tò mò mong đợi hỏi.

"Chuyện này..." nghe vậy Hàn Nguyệt thần sắc có chút do dự, nhìn về phía Lục Man hỏi ý kiến.

"Hàn Nguyệt tiểu thư quyết định đi, các người không thấy có vấn đề gì là được." Lục Man nhàn nhạt nói.

"Tất nhiên là không có vấn đề gì, để Hàn Tuyết đi qua Viêm Thành chơi mấy ngày cũng không có vấn đề gì." Hàn Trì gật đầu cười nói.

"Được rồi, như vậy để muội cùng đi với ta." Hàn Nguyệt gật đầu nói.

"Cảm ơn người, tỷ tỷ."

.....

Diệp thành, chúa tể ở nơi đây hiển nhiên là Diệp Gia, đương nhiên Diệp gia bây giờ không còn là Diệp gia năm đó nữa, vinh quang năm xưa cũng đã dần mất hết. Nhưng dù như vậy thì lạc đà gãy vẫn còn hơn ngựa, trong Diệp thành này vẫn chưa có một thế lực nào dám khiêu khích quyền uy của Diệp gia.

Thân là chúa tể của tòa thành thị này, nơi ở của Diệp gia chính là trung tâm của tòa thành. Xung quanh một ngàn mét vuông ở đó đều là khu vực của Diệp gia, nơi này bình thường đều cấm người ngoài đi vào, mà thủ vệ ở đây cũng sâm nghiêm vô cùng. Đương nhiên, đây cũng chỉ là đối với người bình thường mà thôi...

Giờ phút này, trong phòng nghị sự của Diệp gia đang đón tiếp một vị khách quý.

Ăn mặc màu trắng y phục Tiểu Y Tiên nhìn về phía một lão giả mặc áo lam cười nói: "Diệp Trọng đại trưởng lão, không biết ta đưa ra điều kiện, các vị suy nghĩ thế nào rồi?"

Tiểu Y Tiên đưa điều kiện rất đơn giản, nàng sẽ giúp cho Diệp gia giữ lại trưởng lão vị trí trong đan tháp, đổi lại mỗi năm Diệp Gia phải cung phụng cho Viêm Môn số lượng nhất định đan dược.

Điều kiện này đối với Diệp gia tới nói cũng không có quá nhiều khó khăn, không khác nào đưa lửa đến sưởi ấm ngày tuyết rơi. Diệp gia không có lý do gì phải từ chối mới phải.

Nghe vậy Diệp gia đại trưởng lão cùng mấy vị trưởng lão khác nhìn nhau một cái, sau đó bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Chúng ta không phải không muốn đồng ý với Tiểu Y Tiên tiểu thư đưa ra điều kiện.chỉ là khảo hạch không đơn giản như vậy."

"Diệp Trọng đại trưởng lão, có thể nói sơ qua cho ta về khảo hạch được không?" nghe vậy Tiểu Y Tiên hơi nghi hoặc, nhẹ giọng nói.

"Đan Tháp rất coi trọng việc bồi dưỡng những người trẻ tuổi. Mà khảo hạch, tự nhiên sẽ khảo hạch những người trẻ tuổi."

Ánh mắt Diệp Trọng liếc nhìn Hàn Lam một cái, khe thờ dài. Thế hệ sau của Diệp gia cũng không xuất hiện nhân tài như người ta, tựa hồ như phiên thủ luyện đan dần mai một lần, thậm chí so với một vài Luyện dược sư bên ngoài cũng không bằng. Trong thế hệ tuổi trẻ lần này, chỉ có Hàn Lam xem như thiên phú không tồi. Bất quá, chỉ mới đạt đến tam phẩm Luyện dược sư mà thôi.

Nhìn thấy ánh mắt của Diệp Trọng, trên mặt Hàn Lam đầy vẻ xấu hổ.

Sau đó Diệp Trọng lại nói tiếp.

"Mỗi một lần khảo hạch, ngũ đại gia tộc đều phái ra một tộc nhân trẻ tuổi tiếp nhận khảo thí của Đan Tháp. Nếu như thông qua khảo thí, vị trí trong Trưởng lão hội của gia tộc sẽ được giữ lại. Nếu không thông qua được khảo thí thì sẽ rất nguy hiểm!"

"Diệp gia ta đã hai lần không được thông qua khảo thí rồi. Lúc này đây, nếu lại tiếp tục không thông qua được đợt khảo thí lần này, không chỉ hoàn toàn mất đi tư cách tiến nhập Trưởng lão hội của Đan Tháp, còn bị chèn ép rời khỏi Ngũ đại gia tộc."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Diệp gia vấn đề

"Ngũ đại gia tộc là con đường tắt để tiến vào tầng lớp cao tầng trong Đan Tháp. Cho nên, sẽ có vô số ánh mắt thèm thuồng nhìn chằm chằm vào vị trí này. Chỉ cần Diệp gia ta bị bài trừ đi, mấy tên gia hỏa kia sẽ lập tức xông vào chiếm chỗ mất thôi."

Diệp Trọng thờ dài nói.

"Điều kiện khảo hạch rất hà khắc sao?"

Tiểu Y Tiên hạ giọng hỏi.

Diệp Trọng gật đầu, thờ dãi:

" Tư cách tham gia loại khảo hạch thấp nhất, cần phải có Luyện dược sư đạt tới ít nhất là Lục phẩm. Mà muốn thông qua đợt khảo thí thì Luyện dược sư phải đạt tới trình độ Thất phẩm mới có thể! "

Nghe vậy, Tiểu Y Tiên khẽ gật đầu, chậm rãi nói:

" Thất phẩm, cũng không khó cho lắm, ta vừa vặn đủ điều kiện. "

" Lão già như ta đây tu luyện nhiều năm mới đạt đến cấp bậc như vậy. Tiểu Y Tiên tiểu thư có thiên phú dị bẩm nên không ngại. Nhưng thế hệ trẻ của Diệp gia ta, làm gì có ai đạt tới trình độ này? "

Diệp Trọng cười khỏ nói:

" Hơn nữa, bất bất nhất, chính là vì Diệp gia ta hai lần trước không thông qua được khảo hạch. Lần này, tại khảo hạch, Diệp gia ta phải đạt vị trí từ thứ ba trở lên mới có đủ tư cách tiến vào Trường lão hội. "

" Từ vị trí thứ ba trở lên? "

Tiểu Y Tiên hơi ngần ra, bất quá trong lòng cũng không có quá nhiều lo lắng.

Nàng đã sớm trở thành thất phẩm luyện dược sư, đạt được vị trí thứ ba trở lên mà thôi, nàng đủ khả năng làm được.

" Diệp Trọng đại trưởng lão, những điều kiện mà ngươi nói, ta đều đạt yêu cầu, tại sao ngươi lại nói ta không thể giúp các ngươi? " Tiểu Y Tiên hỏi.

" Đan tháp quy tắc là không cho phép người ngoài tham dự vào ngũ đại gia tộc khảo hạch, cho nên là... " nói đến đây Diệp trọng cũng không có nói tiếp, nhưng Tiểu Y Tiên cũng đoán được ý của hắn.

Nếu như nàng là nam nhân, vậy thì còn có thể lấy con rể của Diệp gia thân phận để tham gia khảo hạch, nhưng hết lần này đến lần khác nàng lại là nữ, cho nên không có cách.

Cho dù Tiểu Y Tiên có lấy thân phận là Diệp gia con nuôi cũng không thể tham gia được, về phần làm con dâu, nếu Diệp Trọng dám nói ra, Diệp gia nhất định sẽ bị diệt.

Suy nghĩ một chút, Tiểu Y Tiên giống như nghĩ đến điều gì đó, nhìn về phía Diệp Trọng nói.

" Khảo hạch khi nào bắt đầu? "

" Lần khảo thí sẽ bắt đầu vào năm tháng sau, Tiểu Y Tiên tiểu thư không lẽ có phương pháp gì sao? " Diệp Trọng mong đợi hỏi.

" Diệp Trọng đại trưởng lão, ta có quen biết một thanh niên trẻ tuổi, hơn nữa còn là một vị bát phẩm luyện dược sư, nếu như ta có thể thuyết phục hắn giúp Diệp gia các ngươi, như vậy ngươi cảm thấy thế nào? "

Tiểu Y Tiên cười nói, trong lòng nảy ra một ý.

Nếu nàng không được, nhua vậy để cho sư phụ nàng ra tay chắc là có thể, hắn cũng chỉ lớn hơn nàng có một hai tuổi mà thôi.

" Như vậy thì không còn gì bằng! Chỉ là nếu muốn tham gia khảo hạch, hắn phải dùng thân phận là Diệp gia con rể để tham gia, liệu vị bằng hữu kia của Tiểu Y Tiên tiểu thư sẽ đồng ý sao? " Diệp Trọng nói.

" Không thành vấn đề, chỉ cần liên quan đến Viêm Môn phát triển, hắn nhất định sẽ đồng ý, bất quá hiện tại hắn đang bế quan, đợi đến khi hắn xuất quan mới có thể báo cho hắn được. " Tiểu Y Tiên nói.

" Khi nào vị bằng hữu mà Tiểu Y Tiên tiểu thư nói xuất quan? "

" Nhanh nhất cũng là bốn tháng, chậm cũng phía nửa năm " Tiểu Y Tiên xấu hổ nói.

Nghe vậy Diệp gia đám người không khỏi trầm mặc.

Hy vọng có chút nhỏ, nhưng bọn hắn cũng chỉ còn cách trông chờ vào Tiểu Y Tiên nói vị bằng hữu kia.

" Bất quá, trước đó phải nói rõ cho ngươi biết, ngàn vạn lần không nên dùng thủ đoạn "con rể" để ràng buộc hắn, nếu không đừng trách Viêm Môn trở mặt. " Tiểu Y Tiên lạnh lùng nói.

Nàng không hy vọng, Tiêu Long bên cạnh lại nhiều thêm mấy cái nữ nhân, nàng cũng không muốn giúp hắn mở thêm hậu cung.

" Tiểu Y Tiên tiểu thư yên tâm, Diệp Trọng ta không phải hạng người vô si như vậy! " Diệp Trọng trịnh trọng gật đầu nói.

"Như vậy, ai sẽ là đối tượng cho bằng hữu ta "kết hôn". " Tiểu Y Tiên sắc mặt bình thản nói, hai chữ "kết hôn" nhấn mạnh vô cùng

Đôi mắt vừa chuyển động, đột nhiên nhìn thấy khuôn mặt cười cười của Hâm Lam có chút không được tự nhiên, ngẩn ra, liền hỏi:

"Người đó sẽ không phải là nguoi chứ? "

Nghe vậy Hâm Lam ngượng ngùng gật đầu.

Hâm Lam có khuôn mặt rất đẹp, thân thể mềm mại, những đường cong mê người ẩn hiện bên dưới lớp quần áo khiến cho người khác phải động tâm, tuổi tác cũng không quá lớn, nhưng phát dục không tệ, nàng cũng là một vị không kém Tiểu Y Tiên bao nhiêu mỹ nữ.

Tiểu Y Tiên nhìn chăm chăm về phía Hâm Lam, nàng không biết mình quyết định này có đúng hay không nữa.

Diệp gia sự tình đã được quyết định, Tiểu Y Tiên cũng không có tiếp tục ở lại Diệp gia.

Nàng muốn sớm quay trở lại Viêm Môn đem chuyện này báo cho Tuyết Nữ.

.....

"Tiêu Long, ta nhất định phải đưa nguoi nghiền xương thành tro!" Một tòa cung điện màu đen bên trong, nhất đạo oán độc âm thanh vang vọng toàn bộ đại điện, đem những người hầu kia nhóm dọa đến lạnh run rẩy.

Thanh Hải hẳn không nghĩ đến Tiêu Long thủ đoạn lại quỷ dị như vậy, vết thương trên vai không cách nào khôi phục được cũng không biết lúc nào mới có thể khôi phục, giống như trứng phải nguyên rủa một dạng.

Mà lại nếu như không nhanh lên đem thương thế ổn định lại, hẳn cũng không có khả năng phát huy ra toàn bộ thực lực, Thanh Hải hiện tại muốn giết nhất, chính là Tiêu Long.

Nhưng hẳn cũng không ngờ, lấy hẳn hiện tại thực lực, lại thêm thương thế, không cách nào báo thù, chỉ có thể vận dụng mình quan hệ trong Hồn Điện, mời một số cao thủ giúp đỡ.

Bản thân Tiêu Long cũng đã là cao giai Đấu Tôn rồi, dưới tương cang là có mấy vị đấu tôn cường giả. Muốn đối phó với hẳn, không phải là chuyện đơn giản, hơn nữa Viêm Môn tình báo lại quá ít.

"Chỉ có thể tìm Tiêu Long người thân cận bắt lấy, sau đó moi ra Viêm Môn cùng Tiêu Long nội tình....cứ chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ đem nguoi banh ra thành ngàn mảnh. "

Thanh Hải oán độc âm thanh vang vọng trong cung điện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 214: Băng Hà Cốc tìm chết

Lại thêm một tháng trôi qua, Viêm Môn vẫn tiếp tục bành trướng, xung quanh thành thị đều trở thành Viêm Môn lãnh địa.

Cũng trong thời gian này, Viêm Môn môn ít cường giả như Vân Vận, Thái Lân đều xông ra không nhỏ danh khí. Viêm Môn cũng thu về một ít cường giả, đều là cao giai Đấu Tông cường giả.

Chỉ đáng tiếc là ngoại trừ Viêm Sơn cùng Phong Diệp Tất ra thì không có một vị Đấu Tôn nào khác nguyện ý thuần phục với Viêm Môn, có hai vị Đấu Tôn bởi vì liều chết chống cự cho nên bị Vân Vận cùng Thái Lân giết chết, hai nữ danh tiếng cũng từ đó xuất hiện.

Đương nhiên, Viêm Môn bành trướng như vậy cũng khiến cho không ít người không vừa mắt, khó chịu.

Tại trong đại điện, Tuyết Nữ cùng Nhà Phi hai người đang bàn bạc công chuyện, Lục Man từ bên ngoài đi vào.

"Phu Nhân, có Băng Hà Cốc người đến. " Lục Man khẽ nói.

"Tam cốc một trong Băng Hà Cốc? Bọn hẳn tới đây làm gì? " Tuyết Nữ nghi hoặc nói.

"Người đến là Thiên Sương Tử, Băng Hà Cốc đại trưởng lão, hẳn nói lần trước Thái Lân đại nhân giết chết vị kia Đấu Tôn cường giả là hẳn hảo hữu, cho nên muốn chúng ta cho hẳn một cái công đạo. Thái Lân đại nhân đang ở bên ngoài cùng hẳn nói chuyện. " Lục Man hơi cúi đầu nhẹ giọng nói.

" Băng Hà Cốc đây không phải là muốn kiếm chuyện sao. " Tuyết Nữ khinh thường nói.

Vì hảo hữu đòi lại công đạo, nói thật dễ nghe. Nếu hấn thật sự coi trọng hảo hữu như vậy thì lần trước lúc Thái Lâm giao chiến với đấu tôn cường giả kia liền ra mặt rồi, cũng không đợi đến bây giờ mới đến.

Rõ ràng là Băng Hà Cốc muốn gây sự đây mà.

" Nếu Thái Lâm đã ở đó thì để nàng giải quyết đi, một cái Băng Hà Cốc mà thôi, muốn tại Viêm Môn địa bàn dương oai còn kém xa lắm. " Tuyết Nữ khoát tay, tùy ý nói.

" Vâng, thưa phu nhân. "

Nói xong, Lục Man liền lui ra ngoài.

" Tuyết Nữ tỷ tỷ, làm như vậy sẽ không có vấn đề gì a? "

Nhã Phi thần sắc hơi lo lắng nói.

" Ta nghe Phu Quân nói Băng Hà Cốc cốc chủ là một vị lâu năm Đấu Tôn. "

" Không có chuyện gì đâu, Nhã Phi, cho dù có là Đấu Thánh tìm đến ta cũng có thể ứng phó được, huống chi là một cái đấu tôn. " Tuyết Nữ tùy ý nói.

Chỉ là một cái đấu thánh cũng không có Băng Hà Cốc mà thôi không đáng coi trọng. Băng Hà Cốc đây là tự tìm đường chết, trở thành Viêm Môn đá kê chân.

Nghe Tuyết Nữ nói như vậy, Nhã Phi gật đầu, không tiếp tục lo lắng nữa.

" Phải rồi, Mễ Đặc Nhĩ Phòng Đấu Giá xây dựng như thế nào rồi? " Tuyết Nữ hỏi.

" Đã xong rồi, đã có thể mở cửa. " Nhã Phi gật đầu nói.

" Phòng đấu giá đối với Viêm Môn có rất lớn ý nghĩa, không được phép xảy ra bất kỳ sơ xuất nào. "

" Ừm. "

.....

Viêm Môn phòng nghị sự.

Ngoại trừ Thái Lâm bên ngoài thì còn có một lão giả mặc áo lông trắng, trên khuôn là nụ cười hiền hậu.

Hắn là Thiên Sương Tử, là Băng Hà Cốc đại trưởng lão.

Thiên Sương Tử cười cười ra vẻ hiền hòa, sau đó chớp mắt một cái, nhìn Thái Lâm nói: " Medusa Nữ Vương, các người môn chủ đâu? Việc này cần phải có hấn chủ trì mới được. "

" Hấn có việc, Phó Môn Chủ cũng không rảnh, một mình ta tiếp chuyện với người cũng đủ rồi. " Thái Lâm thần sắc lạnh lùng liếc nhìn hấn nói.

Nghe vậy Thiên Sương Tử nhũ mày một cái, khẽ cười nói: " Như vậy người nói xem, việc người giết hảo hữu ta nên giải quyết như thế nào? "

" Giải quyết, người giống như là có chút hiểu lầm. "

Thái Lâm cười lạnh nói.

" Ta chỉ giết một con chó cản đường Viêm Môn mà thôi, người tự xưng là hấn hảo hữu, như vậy người muốn từ nơi này lấy được mấy khúc xương sao? "

Quả không hổ danh là hung danh một thời Medusa Nữ Vương, chưa bao giờ biết sợ là gì.

Nghe được lời nàng nói, Thiên Sương Tử sắc mặt cứng lại, ngữ khí cũng mang theo tức giận nói:

" Medusa Nữ Vương, cẩn thận lời nói của mình, người đang nhục mạ Băng Hà Cốc trưởng lão. Viêm Môn bất quá chỉ là một cái mới xuất hiện thế lực mà thôi, các người muốn cùng Băng Hà Cốc chúng ta tuyên chiến sao?! "

" Hừ! Từ lúc người nói ra "đòi lại công đạo" mấy chữ này, Băng Hà Cốc đã cùng Viêm Môn xuất hiện mâu thuẫn, người cho rằng mình có thể còn sống đến bây giờ là do ai ban cho. " Thái Lâm cười lạnh nói.

Ong!!!

Tại nàng vừa dứt lời, toàn bộ phòng nghị sự liền xuất hiện một trận to lớn năng lượng ba động.

Một đạp vô hình cường đại quỹ dị khí tức đè nặng lên người Thiên Surong Tù, vô hình trong lực bao phủ toàn bộ nghị sự phòng, khiến cho rộng lớn phòng nghị sự rung chuyển không ngừng.

Thiên Surong Tù bị khủng bố trọng lực ép đến không thở nổi.

Mặc dù căn phòng đều bị trọng lực trận pháp cho bao phủ, nhưng Thái Lâm vị trí giống như là không có chuyện gì xảy ra một dạng.

" Medusa Nữ Vương, nếu ngươi dám giết ta, Băng Hà Cốc sẽ không tha cho các ngươi! " Thiên Surong Tù lạnh lùng quát, cổ nén xương cốt vỡ nát đau nhức, máu tươi trong miệng cùng trên thân thể chảy ra ngoài.

" Đã Băng Hà Cốc muốn thôn tính chúng ta vậy thì cứ tới đi, đã là địch nhân, tự nhiên có không giết địch nhân đạo lý. Đây là do các ngươi tự mình tìm đường chết, không trách chúng ta được. "

Thái Lâm âm thanh lạnh lùng vang lên, bờ môi dương lên nhàn nhạt nụ cười, thâm thấu ra nhàn nhạt vũ mị.

Ngay lập tức, tại Thiên Surong Tù vị trí mặt đất xuất hiện ba đầu hắc xà từ dưới mặt đất phóng lên, sắc bén răng nanh không ngừng đâm vào thân thể hắn.

Thiên Surong Tù tiếng hét thảm từ trong đại điện truyền ra.

Một lúc sau, trận pháp tác dụng kết thúc, Hắc Xà cũng rút đi, chỉ để lại Thiên Surong Tù thi thể.

Thanh Lâm từ bên ngoài đi vào, đem Hắc Xà thu lại vào trong không gian của mình.

" Thái Lâm tỷ tỷ. "

" Thanh Lâm, để cho Viêm Môn mọi người chuẩn bị đi, chúng ta muốn nghênh đón một trận đại chiến. "

" Ta biết rồi. "

Nói xong, Thanh Lâm liền đem Thiên Surong Tù thi thể lôi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Băng Tôn Giả

Qua ngày hôm sau, toàn bộ Viêm Thành đều chấn động, Băng Hà Cốc đại trưởng lão Thiên Surong Tù thi thể bị treo ngoài thành.

Tin tức này trong vòng hai ngày liền quét sạch toàn bộ Trung Châu, một cơn phong bạo nổi lên.

Viêm Môn đây là đang muốn cùng Băng Hà Cốc khai chiến.

Tất cả mọi người đều minh bạch, một trận chiến giữa Băng Hà Cốc cùng Viêm Môn là không thể tránh khỏi.

Một bên là ở Trung Châu cảm rở lâu ngày thế lực Băng Hà Cốc, một bên là như ngôi sao sáng chói tân thế lực Viêm Môn, vô số thế lực cùng cá nhân đều mong chờ một trận chiến này.

Hồn điện, đan tháp, nhị tông, Phần Viêm Cốc, m Cốc, Tử Phương Các....các thế lực lớn nhỏ đều tập chung chú ý vào trận đại chiến này.

Ba ngày sau, tại Viêm Thành bên ngoài.

Trong Viêm Thành, vô số người trợn mắt há mồm nhìn hàn khí kinh người đang không ngừng toát ra từ những bóng trắng.

Bóng trắng số lượng có rất nhiều, lấy ngàn, thậm chí là đến vạn số lượng tạo thành đội hình vây quanh Viêm Thành, kết trận, nhiệt độ trong không khí cấp tốc hạ xuống, vô số bông tuyết từ trên bầu trời rơi xuống.

" Tiêu Long, mau ra đây cho ta!! "

Một tức giận tiếng quát vang lên, từ trong vùng không gian đang dao động không ngừng, mơ hồ xuất hiện một chiếc ngai vàng băng giá. Ngồi trên ngai, là

một người mặc áo bào trắng toát.

Trong không gian vẩn xoắn, hàn khí ngập tràn thiên địa, bóng người áo trắng từ từ đứng dậy. Hoa tuyết từ đầu bỗng rụng rơi xuống tràn ngập đất trời, chỉ trong thoáng chốc đã bao phủ cả Viêm thành. Từ xa nhìn lại, tòa thành ánh lên một màu trắng bạc, lạnh lẽo mà xinh đẹp tuyệt vời.

Không gian đang chấn động bỗng nhiên vang lên một loạt âm thanh nứt gãy, rồi từ đó từng cái bậc thang đen kịt băng giá lần lượt hiện lên. Người áo trắng khoan thai bước xuống từng bước một.

Khi người đó hiện thân, vô số những luồng sáng sắc mãnh cũng bùng lên, lan tỏa vào không gian.

Người vừa đột ngột xuất hiện này, thân thể cao lớn và cường tráng, khuôn mặt nhìn rất trẻ trung, vầng trán cao rộng nhưng cao ngạo hừng hờ, tuy vậy vẫn không thể làm mờ đi dung mạo anh tuấn bất phàm, dù trong cái vẻ anh tuấn ấy có pha lẫn chút khí chất âm nhu.

Trên mi tâm của người áo trắng thần bí, một đồ án hình hoa tuyết đen tuyền vô cùng quý dị lấp lánh tỏa sáng dưới ánh mặt trời. Tưởng chừng như bất cứ ai nhìn vào cũng sẽ có cảm giác linh hồn mình như sắp bị đóng băng.

Người áo trắng chấp tay sau lưng, đứng trên bậc thang băng đen bóng, hoa tuyết lạnh giá tung bay quay cuồng. Những bông hoa tuyết bình thường vốn giòn tan dễ vỡ, không ngờ bây giờ lại tràn ngập một lực lượng phá hoại vô cùng kinh khủng.

"A...! Là... là Cốc chủ Băng Hà cốc...!"

"Quả nhiên là lão yêu này tự thân đến đây! Bất quá cũng đúng, Băng Hà Cốc đại trưởng lão bị người khác treo xác trên tường thành, chuyện lớn như vậy hẳn làm sao lại không đến được."

Bên trong Viêm thành không thiếu người lịch duyệt, kiến thức sâu rộng, nên khi vừa nhìn thấy người áo trắng đứng bất động trên bầu trời liền thất thanh hô vang.

Cốc chủ Băng Hà cốc - Băng Tôn Giả không ai không biết, không ai không nghe, bậc này cường giả xuất hiện khiến cho không ít người chấn động.

"Không ngờ Cốc chủ Băng Hà cốc hôm nay cũng xuất đầu lộ diện!"

Đứng tại trên tường thành, Thái Lâm cười cười nhìn Băng Tôn Giả nói.

Đứng bên cạnh nàng là Vân Vận, Vương Sơn cùng Phong Diệp Tất ba người.

"Tiêu Long đâu, để hắn ra đây, giết người của Băng Hà Cốc ta tuyệt đối không thể cứ như vậy bỏ qua." Băng Tôn Giả thần sắc lạnh lùng nói.

"Không cần hắn phải ra tay, kể cả Phó Môn Chủ nữa, ngươi không đủ tư cách để bọn hắn ra mặt." Thái Lâm lạnh lùng cười lạnh.

"Khẩu khí thật lớn, chỉ là một cái nhị tinh đấu tôn mà thôi, cho dù là Phong Diệp Tất hẳn bất quá cũng chỉ là một cái Tứ Tinh Đấu Tôn, các ngươi cho rằng mình có thể ngăn cản ta." Băng Tôn Giả hừ lạnh một tiếng nói.

Từng giai từng bậc của Đấu Tôn có sự khác biệt rất xa, phân cấp rất tinh tế và nghiêm cẩn, người tầm thường không cách nào đoán biết. Nếu không có thủ đoạn gì đặc biệt, thì chuyện vượt cấp khiêu chiến là cực kỳ khó khăn. Mà Cốc chủ Băng Hà cốc uy danh nào phải mới nổi một sớm một chiều, bản thân Thái Lâm bốn người không thể so sánh!

Hắn là lâu năm Đấu Tôn, một mình đánh bốn người cũng không có vấn đề gì khó, chỉ là hơi phiền phức mà thôi.

"Đã hắn muốn làm rùa rụt cổ, vậy thì tự tay ta sẽ lôi hắn ra."

Nói xong, đồ án bông tuyết màu đen trên mi tâm lão đột nhiên sáng ngời lên, hoa tuyết quay cuồng xung quanh lão liền tối đen lại. Lão vươn tay, điểm nhẹ về phía Thái Lâm đám người.

Vù!

Ngón tay vừa điểm, hoa tuyết đen tuyền như sống dậy, bùng lên ngập cả đất trời, ùn ùn lao về phía bốn người bọn họ.

Thấy Băng tôn giả xuất thủ, sắc mặt của Thái Lâm bốn người không chút thay đổi. Đấu khí năng lượng trong không gian cuộn cuộn dâng trào rồi bùng ra thành một bức tường Đấu khí màu đỏ cao ngất.

Vút! Vút! Phập!

Vô số hoa tuyết màu đen như ám khí khảm sâu vào bức tường Đấu khí, rồi quý dị tan chảy.

Màu đỏ hư ảo đấu khí bức tường đem toàn bộ Viêm Thành cho bao phủ.

"Có chút ý tứ, nhưng các ngươi có thể chống cự được bao lâu." Băng Tôn Giả lạnh lùng nói.

Chỉ thấy hắc liếc mắt nhìn bốn người một cái, rồi lại vung tay áo, đám hoa tuyết màu đen xung quanh chợt rung lên rồi hóa thành bốn con Hắc long, rít lên há miệng rống lớn rồi lao vút đến chỗ bọn hắn.

Rống rống!!!

Ngay lúc này, mấy đạo tiếng rống vang lên chấn động cả Viêm Thành.

Một lam bạch, một đen, hai đỏ....bốn đạo tia sáng to lớn đánh tới, đánh lên bốn đầu Hắc Long trên thân, đem toàn bộ Hắc Long cho đánh tan.

Ba đạo to lớn thân ảnh từ trong Viêm Thành bay ra ngoài, bay trên không trung tường thành phía sau Thái Lâm bốn người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 216: Đại chiến nổ ra

Song đầu Hòa Linh Xà, Bát Dực Hắc Xà Hoàng cùng Rồng Trắng Mất Xanh ba đầu Đầu Tôn cấp bậc Ma Thú.

Song đầu Hòa Linh Xà cùng Bát Dực Hắc Xà Hoàng đã đi theo Thanh Lâm từ lâu, mỗi ngày đều ăn đan dược thiên tài địa bảo, đã đột phá lên Đầu Tôn.

"Ba đầu Đầu Tôn ma thú, vậy ra đây chính là Viêm Môn các người át chủ bài." Băng Tôn Già sắc mặt hơi khó nhìn nói.

Băng Hà Cốc cũng có Đầu Tôn cường giả, Thiên Surong Tử là một trong số đó, tuy nhiên cũng không nhiều như Viêm Môn. Hơn nữa trong đó một đầu ma thú khí thế còn không thua kém hẳn.

"Ha ha, Băng Tôn Già, cần chúng ta giúp một tay sao?"

Lúc này một đạo tiếng cười truyền đến, cách Băng Tôn Già không xa không gian xuất hiện một trận vận vẹo, năm bóng người đột ngột xuất hiện.

Trong năm người là có một cái quen thuộc thân ảnh, chính là hồn điện Đầu Tôn cường giả, Thanh Hải.

Chỉ thấy ở giữa không trung năm người, dẫn đầu là một gã lão giả áo xám đang đứng trên một sợi xích đen, cười nói với Băng Tôn Già.

"Hóa ra là Trích Tinh tôn giả a." Băng Tôn Già cười đáp.

Hồn Điện cùng Viêm Môn có ân oán chuyện này hẳn cũng biết.

Trích Tinh lão quý xuất hiện ở đây, đối với Băng Hà Cốc tới nói là một chuyện tốt, dù sao bọn hắn đều cùng chung kẻ thù, có thể hợp tác được.

"Viêm Môn môn chủ Tiêu Long là một kẻ cuồng vọng, cả gan dám khiêu khích hồn điện chúng ta. Muốn hợp tác sao, Băng Tôn Già?" Trích Tinh lão quý nhìn Băng Tôn Già cười nói.

"Tại sao lại không, đa tạ Trích Tinh tôn giả, đợi chuyện này kết thúc, ta nhất định sẽ hậu tạ." Băng Tôn Già cười nói.

"Động thủ đi!!"

Trích Tinh lão quý cười, bàn tay tái nhợt như người chết vươn ra từ tay áo hắc vụ mệnh môn bắt đầu khởi động, trong nháy mắt đã ngưng tụ thành một chương án khổng lồ, hung hăng vỗ về phía Thái Lâm mấy người.

"Ồ ô."

Nghe được tiếng gió rít khủng khiếp, Vân Vận liền động thủ, trên tay kỳ dị trường kiếm tại trong không khí vẽ một một đường.

Một đạo sắc bén to lớn hắc sắc phong nhuận xuất hiện nghênh tiếp.

Thình thịch!!!

Chương án cùng phong nhuận va chạm, tại trên không trung tạo thành một trận bại tạc.

Trích Tinh lão quý, bàn tay năm ngón xò ra chỉ về phía Thái Lâm mấy người, chợt thấy tay một cái. Năm luồng sương mù đen kịt từ đầu ngón tay bùng phát ra, sau một tiếng động vang lên, ngưng tụ thành một chuỗi dây xích màu đen quý dị. Chúng lơ lửng giữa không trung, "Xuy" một tiếng trực tiếp xuyên phá không gian, nháy mắt đã xuất hiện trên đỉnh đầu Thái Lâm.

" Rống!!! "

Ngay lúc này rồng trắng mắt xanh rống lên một tiếng, đỉnh tai nhúc nhúc óc sóng âm khuếch tán, không gian xung quanh rung động, đánh tới màu đen xiềng xích chấn động dừng lại, Trích Tinh lão quỷ nhanh chóng thu hồi lại.

" Vân Vận, ngươi sử dụng trận pháp đi, Trích Tinh lão quỷ giao cho ta. " Thái Lâm nhìn Vân Vận nói.

" Giao cho ta đi. " Vân Vận gật đầu.

Ngay sau đó, Thái Lâm liền xông lên, phóng về phía Trích Tinh lão quỷ.

Trích Tinh lão quỷ hừ lạnh một tiếng, cước bộ khẽ nhích, không gian dao động thân hình liền biến mất.

Ngay lúc Trích Tinh lão quỷ biến mất, Thái Lâm thấy được một bàn tay gầy guộc nhẹ nhàng từ không gian hư vô bên cạnh xuyên ra, sau đó chộp tới yết hầu của nàng. Bàn tay khô héo nhìn qua như không có đầu khí bao trùm, nhưng khi nó lướt qua đến đâu thì không gian bị trực tiếp phá vỡ thành một lần đen đến đó.

Sắc mặt Thái Lâm hơi ngưng trọng, cước bộ cấp bách, trường kiếm màu đỏ trong tay nháy mắt đã điên cuồng bổ tới.

Trường kiếm cuốn theo từ sắc đầu khí âm hàn chặn lại đánh tới bàn tay, tạo thành kinh phong nhìn hung mãnh.

Thái Lâm thân hình bị đẩy lùi về sau mấy bước, trường kiếm một lần nữa huy động, từ sắc đầu khí sôi trào, cấp tốc ngưng tụ lại thành một đầu to lớn từ sắc cự xà, hướng về trích tinh lão quỷ xông tới.

Cự xà lao tới mở ra to lớn chầu máu hướng về phía trích tinh lão quỷ cắn tới.

" Chỉ là một cái Nhị Tinh Đầu Tôn liền có thể phát huy ra cường đại như vậy thực lực, có chút bản lĩnh, nhưng cũng chỉ đến đây mà thôi, Trích Tinh Thủ! "

Trên mặt Trích Tinh lão quỷ lượn lờ hắc khí, tay phải lão ta lúc này đột nhiên trở nên phình to lên một cách kì dị, đem đánh tới cự xà cho bắt lấy.

Trích Tinh lão quỷ lộ ra nụ cười quái gở, chọt bàn tay mạnh mẽ nắm chặt làm không gian xung quanh trong nháy mắt sụp đổ, cự xà nổ tung.

Tại Thái Lâm đang cùng trích tinh lão quỷ đang chiến đấu kịch liệt, một bên khác chiến đấu cũng không kém.

Vân Vận hai tay liên tục kết ra từng đạo kỳ dị thủ ấn, trong một ngàn mét xung quanh trong nháy mắt bị hắc phong cho bao trùm, giống như là một đạo to lớn phong bích mờ ốt dạng, đem đám người vây khốn ở bên trong.

Hắc phong gào thét liên tục giống như tiếng thét một dạng, vô cùng quỷ dị.

Vân Vận không ngừng thúc Di Phong lực lượng, xung quanh không ngừng xuất hiện hắc sắc phong nhuận hướng về phía Băng Tôn Giả cùng Hồn Điện cường giả đánh tới.

Hắc sắc phong nhuận số lượng đến hàng ngàn hàng vạn.

Trận pháp phối hợp với di phong, uy lực kinh người.

Vân Vận đã sớm đem Như Y truyền thừa tu luyện thuần thực, trận pháp không chế vô cùng linh hoạt.

Hắc sắc phong nhuận còn mang theo kinh người ăn mòn thuộc tính, bất cứ thứ gì chạm vào đều nhanh chóng bị ăn mòn.

Lại thêm Vương Sơn, Phong Diệp Tất cùng ba đầu Đầu Tôn Ma Thú phối hợp, Băng Tôn Giả cùng Thanh Hải mấy người có chút chật vật.

" Chỉ cần không phải là Đầu Thánh, như vậy các ngươi đừng hòng dễ dàng thoát ra khỏi trận pháp này. " Vân Vận cười nhạt, hai tay kết ra mấy đạo thủ ấn.

Hưu hưu hưu!!!

Ngay lập tức phô thiên cái địa phong nhuận đồng loạt phóng lên trên cao, sau đó lại giống như cơn mưa lao xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 217: Thái Lân vs Trích Tinh lão quỷ

"Tê!"

Tiếng quát chói tai vừa vang lên, Trích Tinh lão quỷ thân hình chuyển động, giống như chim ưng vồ mồi lao về phía Thái Lân. Đầu khí mệnh mông, làm cho không gian chấn động không dứt.

"Đề lão phu dạy cho ngươi biết, đầu là chênh lệch giữa tứ tinh với nhị tinh đầu tôn. "

Sắc mặt Trích Tinh lão quỷ dữ tợn, sát khí mãnh liệt quát lên, như sấm vang lên giữa không gian, vang vọng khắp nơi.

"Ngươi nói quá nhiều rồi, lão già! " Thái Lân lạnh lùng nói.

"Đừng có ở trước mặt ta điều võ dương oai, nữ nhân!! "

Quát lớn một tiếng, Trích Tinh lão quỷ lại không dám tiếp tục chậm trễ chút nào, tay áo vung lên, chỉ nghe xoạt xoạt một trận vang giòn, chọt mười mấy đạo xiềng xích màu đen, liền giống như độc xà xuất động, từ trong tay áo của Trích Tinh lão quỷ dữ dội lướt ra.

Tốc độ của xiềng xích đen nhánh này cực kì khủng bố, một lần hạ xuống dưới liền trực tiếp xuyên thủng hư không, liền đầu nhọn hoặc giống như một loại tiêu thương hung hăng tiến về phía Thái Lân.

"Hồn Liên, Tòa Hồn."

Sắc mặt Trích Tinh lão quỷ hiện âm trầm, ngón tay cong lại rồi bung ra, chỉ thấy mấy cái xiềng xích đen nhánh quỷ dị đang vờn quanh thân Thái Lân, hình thành một trận pháp tràn ngập hắc vụ, bộc phát ra một luồng hấp lực khác thường, khi luồng hấp lực phát ra thì Thái Lân mạnh mẽ phát hiện, linh hồn ở mi tâm cứ nhiên run rẩy.

Nhận thấy được biến hóa, Thái Lân nhú mày, một cước đạp hư không, từ sắc đầu khí ừ ừ kéo đến từ trong cơ thể bạo phát ra rồi ngưng tụ thành vô số đầu từ sắc tiêu xà.

Từ sắc tiêu xà hung hăng bám vào phía trên mấy cái xiềng xích đen kia, phía bên trong xiềng xích liền truyền ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết.

"Thủ đoạn nham hiểm này đối với ta cũng không có tác dụng "

Thái Lân đã sớm dung hợp với Thất Thái Thôn Thiên Mãng linh hồn, Trích Tinh lão quỷ dạng này công kích linh hồn thủ đoạn không có tác dụng với nàng.

Hàn quang trong mắt Thái Lân chọt lóe, ngân quang trên bàn chân chọt lóe ra, nháy mắt hiện ra ở phía trên đầu Trích Tinh lão quỷ, bàn tay nắm chặt, song kiếm hiện lên, không chút do dự liền bổ xuống.

Hai đạo từ sắc trăm kích kéo theo cuồng bạo năng lượng đánh xuống, thân hình Trích Tinh lão quỷ bất động, mười mấy đạo xiềng xích đen nhánh khác mạnh mẽ từ trong quần áo bùng phát ra, hướng trên đỉnh đầu cấp tốc quấn quanh, sau đó đốn đỡ trăm kích đánh xuống, mạnh mẽ chống đỡ, đẩy lui Thái Lân lại hai bước.

"Thủ đoạn không tệ, bất quá vẫn là không đủ."

"Sâm La Đại Tinh Thủ."

Cùng với tiếng hô của Trích Tinh lão quỷ vừa dứt, Thái Lân phát hiện, không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt vặn vẹo, quang cảnh quanh mình nhanh chóng chuyển biến, giống như ở trong tinh không, xung quanh lộ ra nhiều ngôi sao lập lờ.

"Chết đi."

Trích Tinh lão quỷ sắc mặt âm hàn, bàn tay đối với Thái Lân đang ở xa xa hung hăng nắm chặt, chỉ thấy mảnh tinh không cấp tốc nhúc nhích, tập hợp lại thành một bàn tay tinh không khổng lồ, hung hăng chụp tới Thái Lân, nơi nào bàn tay khổng lồ đi qua thì không gian đều sụp đổ, lộ ra không gian đen nhánh trống rỗng.

Sâm La Đại Tinh Thủ, đây chính là Trích Tinh Lão Quỷ mạnh nhất chiêu số.

Thái Lân hút sâu một hơi, toàn thân bạo phát ra thất thái quang mang, một đầu thất thái cự xà to lớn xuất hiện tại Thái Lân phía sau, uy áp cường hãn từ trong đó tràn ngập mà ra, làm cho khoảng không gian kịch liệt chấn động.

Tại thất thái cự xà hư ảnh, năng lượng đáng sợ làm cho không gian không ngừng bạo liệt, xuất hiện từng cái khe đen nhánh.

Thất Thái cự xà dữ dội lướt đi, trong chớp mắt hung hăng va chạm với bàn tay to như tinh không kia.

"Vỡ cho ta"

Sắc mặt Trích Tinh lão quý dữ tợn hẳn lên, tâm thần vừa động, bàn tay khổng lồ như tinh không kia hung hăng nắm lấy thất thái cự xà.

Mặc dù thất thái cự xà này hơi có chút cường hãn ngoài dự tính, nhưng đối với chiêu thức của mình, bản thân hắn cũng có tin tưởng không nhỏ, Trích Tinh lão quý hoàn toàn có thể tự tin đem Thái Lâm ép tới không còn chút lực hoàn thủ.

Bất quá, hẳn lại không biết, bản thể của Thái Lâm là Thất Thái thôn thiên mãng, đây là có thể cùng đấu thánh cường giả chống lại dị thú, có thể đem hai người chênh lệch bù đắp lại.

"Àm"

Bàn tay khổng lồ cùng thất thái cự xà kia, dưới ánh mắt soi mói của mọi người âm âm chạm vào nhau, tiếng động kinh thiên nổ ra, nhất thời thiên địa đột nhiên trào dâng.

"Thình thịch."

Hai người chạm vào nhau, năng lượng kinh khủng tựa như mưa gió bão bùng lúc này đột nhiên bùng ra, ở trung tâm của cơn bão năng lượng, không gian sụp đổ, xuất hiện một khoảng không gian trống không hắc ám làm cho trong lòng mọi người hơi có chút lạnh lạnh.

Tại nơi không gian đen nhòm trống không đó, bàn tay khổng lồ như tinh không cùng thất thái cự xà kia tỏa ra quang mang chói mắt, năng lượng mạnh mẽ cuồng bạo điên cuồng cắn nuốt nhau, tựa hai con dã thú toàn lực cắn nuốt đối phương.

Bàn tay khổng lồ như tinh không cùng thất thái cự xà không ngừng phóng thích ra năng lượng cuồng bạo, nhưng mà cái loại đối chọi gay gắt trực diện này, va chạm chớp nhoáng khiến quang mang của hai người dường như cùng lúc giảm xuống, quả thực giống như ngọn lửa bị dập tắt đột ngột vậy.

Năng lượng giống như gió bão hải hùng mà hai người tạo ra liền đột nhiên ngừng lại, sau đó dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người mà dần dần tiêu tán đi.

Ngay lúc này, trên tay Thái Lâm song kiếm đã biến mất, thay vào đó là một thanh màu đỏ trường thương.

"Đề ta dùng ngươi đưa cho ta lực lượng giải quyết hắn đi." nhìn xem trong tay màu đỏ Ma Thương, Thái Lâm trong mắt lóe lên một tia kiên quyết.

"Nữ Nhân này, cứ nhiên cứng rắn đánh chặn được Sâm La Đại Tinh Thủ của lão phu."

Nhìn một màn này, sắc mặt Trích Tinh lão quý nhất thời âm trầm xuống, tới giờ phút này hắn mới thoáng cảm thấy có chút khó giải quyết, Thái Lâm này cấp bậc chân chính chỉ là nhị tinh Đấu Tôn, nhưng trên người mang rất nhiều cao giai đấu kỹ, uy lực rất dọa người, nếu muốn thu thập hắn hẳn có chút phiền toái đây.

Ngay lúc này, một đạo lạnh lùng âm thanh vang lên.

"Trái tim của ngươi, ta nhận lấy...Gae Bolg!!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218: Trích Tinh lão quý chết

Gae Bolg là đối người Bảo cụ, là Cu Chulainn tất sát kỹ cùng vương bài, có thể đem mang ý nghĩa sự vật trình tự "Nhân quả" nghịch chuyển chiêu thức.

Tại thả ra này nháy mắt, "Đối thủ trái tim bị xỏ xuyên" cái này "Quả" sẽ trước tiên bị tạo ra, "Bởi vì trái tim bị xỏ xuyên, cho nên thương là trúng đích" cái này "Nhân" thì từ sau phát sinh.

Như không có tương đương may mắn, nhưng nói là một chiêu xác định là "Một khi thả ra là chết" chiêu thức.

Bởi vì thả ra thời điểm đã có "Xuyên qua đối thủ trái tim" kết quả, cho nên coi như vượt lên trước một bước giết chết người thi triển, cũng vô pháp cải biến kết quả này, bởi vậy không cách nào hủy bỏ thanh thương này quý tích vận hành.

Có thể nói, đây là liên quan đến nhân quả chiêu thức, mười phần khủng bố!

Thái Lâm trên tay xuất hiện một thanh trường thương màu đỏ, đối Trích Tinh lão quý phương hướng bỗng nhiên ném ra ngoài trường thương màu đỏ như là một đạo hồng sắc thiểm điện xuyên qua không gian, nhanh chóng đâm về Trích Tinh lão quý!

Trích Tinh lão quý ngay lập tức biến sắc, trong lòng cảm giác được nguy cơ thường nồng đậm, sắc mặt âm trầm, tay áo trống rỗng đột nhiên rung động,

rất nhiều hắc tảo liên giống như độc xà bắn ra, trực tiếp ngưng tụ lại thành một cánh tay bằng xích sắt.

Nhẹ nhàng cảm thiết liên như cánh tay lên, thiết quyền do hắc tảo liên ngưng tụ thành mang theo âm hàn kinh phong sắc bén đánh tới.

Hắn muốn nghênh tiếp một đòn này.

Màu đỏ trường thương cùng thiết quyền do hắc tảo liên ngưng tụ thành va chạm, tại trên không trung sinh ra một trận năng lượng ba động.

Theo Trích Tinh lão quý gầm lên một tiếng, thôi thúc đầu khí cùng lực lượng dồn vào cánh tay, màu đỏ trường thương bị đánh bay ra ngoài.

"Ngươi chỉ làm được như vậy thôi sao?" Trích Tinh lão quý đắc ý nhìn Thái Lâm cười lạnh nói.

"Ngu xuẩn, Gae Bolg cũng không phải đơn giản như vậy." Thái Lâm nhàn nhạt nói.

Sau một khắc, bị đánh trường thương màu đỏ đột nhiên lần nữa nhanh chóng di động, tại không có người khống chế tình huống dưới, lần nữa đâm về Trích Tinh lão quý.

Lần này, trường thương màu đỏ tốc độ cực nhanh, thậm chí ngay cả Trích Tinh lão quý đều chưa kịp phản ứng, trực tiếp đâm xuyên Trích Tinh lão quý trái tim, sau đó càng là trực tiếp kéo theo Trích Tinh lão quý dính tại trên mặt đất!

"A!"

Đau nhói cảm giác truyền đến, Trích Tinh lão quý lập tức phát ra một tiếng kêu rên, dòng máu màu đỏ từ trường thương đâm rách vị trí chảy xuôi mà ra, thậm chí Trích Tinh lão quý khóe miệng chảy ra máu tươi, một giây sau liền mất đi sinh mệnh.

Gae Bolg một lần nữa bay về phía Thái Lâm trên tay.

Trích Tinh lão quý dễ dàng như vậy bị giết chết, để cho ta quan sát trận chiến đám người không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, vô số ánh mắt nhìn về phía trên không trung thần sắc ung dung yêu điểm nữ nhân, trong lòng không khỏi hiện lên kinh sợ.

Lấy nhị tinh thực lực chiến thắng tứ tinh đầu tôn cường giả, chiến tích này quả thật là kinh người.

Tất cả mọi người đều bị Thái Lâm biểu hiện ra thực lực cho chấn nhiếp.

"Nữ Vương uy vũ!!!"

Thái Lâm giết chết Trích Tinh lão quý một màn này khiến cho Viêm Môn người sĩ khí tăng cao, không khỏi gào thét hoan hô.

Ngược lại Băng Hà Cốc cùng hồn điện bốn vị Đấu Tôn không được tốt lắm.

Hưu!!!

Ngay lúc này một đạo bóng trắng từ Trích Tinh lão quý thi thể phóng ra ngoài, hướng về một phương hướng nhanh chóng bay đi.

Là Trích Tinh lão quý linh hồn.

"Muốn chạy, mơ tưởng!!!"

Ngay lúc này, một đạo màu trắng thân ảnh xuất hiện tại phía trước Trích Tinh lão quý, hoàng sắc hỏa diễm hình thành cự trào đánh tới.

A!!!!

Do dị hỏa tạo thành cự trào đem Trích Tinh lão quý linh hồn cho bắt lấy, Trích Tinh lão quý tiếng hét thảm truyền ra, linh hồn nhanh chóng bị hủy diệt.

"Tiên Nhi, không phải Tuyệt Nữ nói ngươi nên ở lại trong thành bảo hộ Tiêu Long sao?" Thái Lâm nghi hoặc nói.

"Ta cũng rất muốn a, bất quá Tuyệt Nữ tỷ tỷ nghe nói Băng Tôn Giả là hậu thiên Ách Nan Độc Thể liền cho ta đem hắn bắt lại thôn phệ lực lượng của hắn, như vậy sẽ giúp ta mạnh hơn." Tiểu Y Tiên cười cười nói.

Nghe vậy Thái Lâm gật đầu nói: "Đã như vậy thì ngươi cũng đi qua giúp Vân Vận đi, bên đó cũng gần xong rồi."

"Vâng."

....

Băng Tôn giả cùng hồn điện bốn cái Đấu Tôn bị vây khốn trong Vân Vận trận pháp bên trong, còn phải hứng chịu ba đầu ma thú cùng hai cái Đấu Tôn cường giả vây công, từ đầu đến cuối đều rơi vào yếu thế.

Bị thương Thanh Hải không thể phát huy ra toàn bộ thực lực đã sớm chết.

" Phải tìm cách rút lui mới được. " ba người hồn điện nhìn nhau một cái, đều có cùng một ý nghĩa.

" Chúng ta bị bao vây."

Băng Tôn Giả nói một câu, liền làm cho trong lòng ba người Hồn Điện khác trầm xuống. Ánh mắt gã khề đảo qua xung quanh quảng trường, liền phát hiện, đột nhiên xuất hiện thêm gần trăm đạo thân ảnh, hơi thở hùng hồn tràn ngập thiên địa.

Những người này tất nhiên là Viêm Môn người.

Số lượng Đẩu Tông cường giả của Viêm Môn nhiều hơn Băng Hà Cốc, có bọn hắn ra tay, Băng Hà Cốc mang đến người đều nhanh chóng bị tiêu diệt, một số ít thì bị thương nặng bất sống.

Nếu không rút lui, bọn hắn sớm muộn cũng không hề trụ lại được.

" Hôm nay các ngươi ai cũng đừng hòng rời đi. "

Một đạo lạnh lùng không chút nào ẩn giấu sát khí đột nhiên vang vọng lên, chợt hai đạo thân ảnh mơ hồ từ giữa hư không dữ dội lướt đến, dường như chỉ trong tích tắc, liền xuất hiện ở trước mặt Băng Tôn Giả đám người một khoảng cách không xa.

Hai bóng người xuất hiện đột ngột làm cho sắc mặt Băng Hà tôn giả cùng Hồn Điện ba người khề biến, ánh mắt quét về phía hai thân ảnh kia, sau khi nhìn thấy hai người đến là ai, thì trong lòng mạnh mẽ trầm xuống.

Người đến chính là Thái Lâm cùng Tiểu Y Tiên.

Thái Lâm xuất hiện ở nơi này cũng có nghĩa là Trích Tinh lão quỷ đã thất bại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Đại chiến kết thúc

" Viêm Môn các vị, chuyện hôm nay chỉ là hiểu lầm, chúng ta có thể từ từ thương lượng. " Băng Tôn Giả nhìn Thái Lâm miễn cưỡng cười nói.

Nói ra được câu này người da mặt cũng thật là đủ dày.

Đám người không khỏi quăng đến cho Băng Tôn Giả một đạo khinh bỉ ánh mắt.

" Ngươi cảm thấy có khả năng sao? " Thái Lâm nhàn nhạt nói.

Tiểu Y Tiên tiến lên một bước, hoàng sắc hóa điểm tại lòng bàn tay tỏa ra.

" Dị Hóa! "

Hồn Điện cùng Băng Tôn Giả mấy người không khỏi kinh hô. Đặc biệt là Hồn Điện, bọn hắn kiêng kỵ nhất chính là Dị Hóa.

Tiểu Y Tiên bàn tay vung lên, hoàng sắc Hỏa Diễm phóng lên trên không, hình thành một cái to lớn lưới nhện hướng về phía đám người đánh tới.

Băng Tôn Giả cùng Hồn Điện biến sắc, muốn tránh né.

Tuy nhiên tại bọn hắn vừa động thân thể một cái, xung quanh liền đánh tới vô số phong nhuận, đem bọn hắn hành động, bốn phương tám hướng phong tỏa.

Không thể tránh né, bốn người bị dị hóa tạo thành tám lưới tiếp cận.

Ngay lúc này, Băng Tôn Giả trong mắt lóe lên một tia quyết liệt, đầu khí tụ lại tại song trường, hướng về phía ba cái hồn điện người phương hướng đánh ra.

Song trường tạo thành trùng kích đem ba cái Hồn Điện cường giả đánh bay về phía tám lưới.

" Băng Tôn Giả, ngươi tên hồn dân này!! "

Hồn Điện đầu tôn cường giả bị Băng Tôn Giả âm một bả không khỏi oán độc nói.

Bất quá lúc này tám lưới cũng đã lao xuống, không gian bị phong tỏa, ba cái hồn điện cường giả bị tám lưới bao phủ.

Xi xì xì!!!

Thiêu đốt âm thanh vang lên, kèm theo đó là ba cái Hồn Điện cường giả thảm thiết âm thanh vang lên. Thân thể cùng linh hồn bị đều dị hỏa cho hủy diệt.

Còn Băng Tôn Giả lúc này đã xoay người chạy, tuy nhiên một chuỗi dây xích màu đen quỷ dị đột nhiên. Chúng lơ lửng giữa không trung, xuyên phá không gian, nháy mắt đã xuất hiện vây quanh Băng Tôn Giả.

Bị phong tỏa đường lui Băng Tôn Giả bị sợi xích mà đen cho chói lại.

" Cũng không tệ lắm!! "

Phóng đến nơi này Thái Lâm hài lòng nhàn nhạt lắm lắm một tiếng.

Sợi xích màu đen này là năng lực từ trên người trích tinh lão quỷ lấy tới chiến lợi phẩm. Bị sợi xích vây khốn Băng Tôn Giả cảm thấy một trận đau nhức kinh khủng vô cùng từ linh hồn bên trong xuất hiện.

Không đợi hắn làm ra phản ứng, Thái Lâm trên tay Gae Bolg đã xuyên qua trái tim của hắn.

Theo Băng Tôn Giả bị đánh bại, trận chiến này cũng đi tới hồi kết.

Viêm Môn giành được thắng lợi.

Băng Hà Cốc thế lực địa bàn nhanh chóng bị Viêm Môn cùng các thế lực khác cho chia cắt.

Băng Hà Cốc thế lực so với Tứ Phương Các còn muốn lớn mạnh, một miếng mồi lớn như vậy tự nhiên là khiến cho không ít người đỏ mắt.

Viêm Môn cũng chỉ chiếm lấy được bốn thành tài nguyên cùng mấy tòa thành thị mà thôi, còn lại đều bị những thế lực khác chiếm lấy.

Bất quá Tuyệt Nữ cũng không để tâm, Viêm Môn vừa mới trải qua một trận đại chiến, địa bàn cũng mở rộng đủ rồi, đợi đến khi Tiêu Long xuất quan, bị các thế lực chiếm lấy đi tài nguyên cũng phải chủ động đem trả lại.

Băng Hà Cốc cùng Viêm Môn trận chiến này khiến cho toàn bộ Trung Châu chấn động.

Mặc dù giữa chừng có Hồn Điện xen vào, nhưng Viêm Môn vẫn giành được chiến thắng, hơn nữa một trận chiến này Viêm Môn môn chủ lần phó môn chủ đều chưa từng xuất hiện, khiến cho không ít người càng thêm kiêng kỵ Viêm Môn thực lực.

Viêm Môn có không nhỏ thu hoạch từ Hồn Điện năm người, bọn hắn thu được mấy vị linh hồn của cường giả.

Trong đó có ba cái là Đầu Tôn cùng bảy cái Đầu Tông.

Tiểu Y Tiên có thể giúp cho bọn hắn sống lại, đổi lại bọn hắn phải gia nhập vào Viêm Môn.

Đối với yêu cầu này, mấy vị cường giả cũng không có từ chối, trên đời này không có bữa cơm chưa miễn phí, nếu không phải là Viêm Môn cứu bọn hắn thoát khỏi tay của Hồn Điện, e là bọn hắn đã không có cơ hội đạt được cái thứ hai sinh mạng rồi.

Có thêm mấy vị cường giả gia nhập, Viêm Môn thực lực lại được tăng lên thêm một bậc.

Băng Tôn Giả bản thân cũng là một cái Ách Nan Độc Thể hậu thiên, sau khi đem hắn độc thể thôn phệ luyện hóa, Tiểu Y Tiên thực lực trực tiếp tăng lên đến Bát Tinh Đầu Tôn, tốc độ này để cho chúng nữ trợn mắt há hốc mồm.

Cứ như vậy, hai tháng trôi qua, rung động từ trận đại chiến cũng qua đi.

Tại thời kỳ nghỉ ngơi dưỡng sức, Viêm Môn cũng không có tiếp tục ở khắp nơi mở rộng địa bàn, an ổn quản lý mình địa bàn.

Tại hai tháng này bên trong, Tiêu Long cũng không có dấu hiệu xuất quan.

Mễ Đặc Nhĩ phòng đầu giá cũng bắt đầu mở cửa được một thời gian, tại Nhã Phi tài năng bên trong, xông ra được không nhỏ danh tiếng, rất nhiều chưa gặp qua đan dược, thiên tài địa bảo đều từng xuất hiện qua.

Tiêu Long trước khi bế quan, có đem trong Tiểu Thế Giới đại bộ phận tài nguyên đưa cho Tuyệt Nữ, để nàng trợ giúp Nhã Phi phát triển Phòng Đầu Giá.

Bị tổn thất năm cái Đầu Tôn, Hồn Điện cũng không có dấu hiệu tìm đến Viêm Môn báo thù, cũng không biết là bọn hắn đang có âm mưu gì.

.....

Viêm Thành bên ngoài không gian trùng động vị trí thạch đài.

Từ không gian trùng động bên trong xuất hiện một đạo thân ảnh.

Đó là một vị có dáng người cao gầy mỹ nữ, dáng người đầy đặn nở nang, cực phẩm cặp chân thon dài mượt mà.

"Lâu rồi không gặp, Tiểu Ngọc tỷ tỷ."

Tiểu Y Tiên nhìn Tiểu Ngọc cười nói.

"Đúng là đã lâu rồi không gặp, kể từ lúc người đến nội viện cũng đã có ba năm rồi đi." Tiểu Ngọc nhìn Tiểu Y Tiên cười nhạt.

Các nàng là cùng một chỗ tiến vào Già Nam Học Viện, nhưng Tiểu Y Tiên thiên phú xuất sắc hơn nàng, trong vòng mấy tháng liền rời khỏi ngoại viện tiến vào Nội Viện, kể từ lúc đó hai người cũng không có tiếp tục gặp nhau, đến bây giờ cũng đã gần ba năm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 220: Người của Phần Viêm Cốc

Sau đó nàng liền đem ánh mắt nhìn xung quanh, chậm rãi cảm nhận trong thiên địa năng lượng, không khỏi than thở một tiếng.

"Trung Châu không hổ là đại lục trung tâm a, trong thiên địa năng lượng so với tây bắc đại lục nhiều hơn."

"Ba năm không thấy, Tiểu Ngọc tỷ tỷ người tiến bộ không ít, đã đạt đến Đấu Vương đỉnh phong rồi." Tiểu Y Tiên cười nói.

"Có giỏi hơn cũng không thể so với người." Tiểu Ngọc bắt đầu dĩ nói.

"Mau đi thôi, để ta mang người đi vào Viêm Thành tham quan." nói xong, Tiểu Y Tiên liền thả ra một đầu Đấu Tông cốt điều rồi nhanh chóng nhảy lên trên lưng nó.

Thấy vậy Tiểu Ngọc cũng nhanh chóng nhảy lên cốt điều trên lưng.

Cốt điều vỗ cánh một cái, nhấc lên một trận phong áp, mang theo Tiểu Y Tiên cùng Tiểu Ngọc hai người bay lên trên không trung hướng về phía Viêm Thành bay đi.

Bay qua rộng lớn thành thị, Tiểu Ngọc ánh mắt tò mò nhìn xuống phía dưới.

Viêm Thành so với Gia Mã Thánh Thành còn muốn rộng lớn.

"Để ta dẫn người đến Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá, hiện tại nơi đó có không ít thứ thú vị." Tiểu Y Tiên cười nói.

"Phải rồi, Tiểu Long đâu rồi?" Tiểu Ngọc đột nhiên hỏi.

"Sư Phụ lúc này đang bế quan." Tiểu Y Tiên cười nói.

"Hắn vẫn không thay đổi, vẫn cuồng tu luyện như trước kia." Tiểu Ngọc bắt đầu dĩ thờ dài.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên cũng chỉ cười cười không nói gì.

Rất nhanh Cốt Điều liền bay đến Mễ Đặc Nhĩ phòng đấu giá bên trong một cái sân rộng.

Đem Cốt Điều thu vào, Tiểu Y Tiên cùng Tiểu Ngọc đi vào bên trong.

Đại sảnh vô cùng hoa lệ cùng rộng lớn, so với ở Gia Mã Đế Quốc tòa kia phòng đấu giá còn muốn gấp năm lần rộng lớn, ngoài ra còn chia thành nhiều tầng.

Bởi vì có Đấu Tôn sử dụng không gian chi lực cải tạo qua, cho nên mỗi tầng đều rất rộng lớn, so với bên ngoài nhìn vào hoàn toàn không thể so sánh.

Mỗi tầng đều có phân theo cấp bậc, muốn đi lên tầng thứ hai, ít nhất cũng phải có đấu tông thực lực, tầng thứ ba là đấu tôn, tầng tư năm là đấu thánh, đương nhiên, đồ vật bên trong mỗi tầng đều vô cùng chân quý, bên ngoài vô cùng khó gặp.

Có Từ Nghiên nha đầu này tại, tìm kiếm thiên tài địa bảo giống như không chút nào khó khăn.

Bởi vì phòng Đấu Giá có nhiều như vậy chân quý vật phẩm cho nên cũng được canh gác rất nghiêm ngặt, tại nơi này có tất cả là hai vị Đấu Tôn cùng sáu vị Đấu Tông trong bóng tối canh gác, đấu hoàng hộ vệ càng là không thiếu.

Có Tiểu Y Tiên vị này đại nhân vật dẫn đường, Tiểu Ngọc một đường thuận lợi đi tới tầng thứ hai, lúc này Nhã Phi đang ở tầng thứ hai, nàng đang cùng một vị lão giả nói chuyện.

Chỉ thấy đó là một lão giả mặc bào phục màu đỏ đang đứng đó cùng Nhã Phi nói gì đó, thái độ cung kính, trên khuôn mặt già nua đó còn có chút ửng đỏ lên.

Hắn cũng không phải là bài rở vì đứng trước mỹ nhân mà xuất hiện tình huống này, mà là do trời hay hoặc là do tu luyện công pháp mà tạo thành.

"Tiểu Y Tiên, Tiểu Ngọc."

Nhìn thấy Tiểu Y Tiên cùng Tiểu Ngọc đến Nhã Phi mỉm cười chào hỏi.

"Nhã Phi tỷ tỷ, chúng ta đang làm phiền người sao?" Tiểu Y Tiên hơi xấu hổ nói.

"Cũng không có, vừa đúng lúc ta có chuyện đang muốn tìm người đây." Nhã Phi lắc đầu cười nhạt nói.

"Vị này là Xích Hóa trưởng lão của Phần Viêm cốc?"

Sau đó Nhã Phi liền đem bên cạnh lão giả giới thiệu cho hai người biết.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên cùng Tiểu Ngọc đối với lão giả gật đầu một cái, xem như chào hỏi.

"Vị này là Tiểu Y Tiên, là Viêm Môn môn chủ thân truyền đệ tử, còn vị này là Tiểu Ngọc, là Viêm Môn môn chủ biểu muội." Nhã Phi cũng đem hai người giới thiệu cho lão giả.

Nghe vậy xích hóa hơi kinh ngạc, sau đó ánh mắt liền trở nên cung kính nhìn Tiểu Y Tiên hai người.

"Rất hân hạnh được gặp hai vị."

Trận đại chiến vừa rồi Xích Hóa cũng có nghe qua Tiểu Y Tiên danh tiếng, trước mắt hắn thiếu nữ trẻ tuổi nhưng là một chiêu tiêu diệt ba cái Hồn Điện Đấu Tôn cường giả, là một cái cao thâm khó lường Đấu Tôn cường giả, lại thêm Viêm Môn môn chủ Tiểu Long thân truyền đệ tử, hắn không thể không cung kính.

Còn một người khác mặc dù chỉ là một cái Đấu Vương, nhưng tuổi tác trẻ như vậy liền có đỉnh phong Đấu Vương tu vi, không nghi ngờ gì là một thiên tài, lại thêm Tiểu Long biểu muội thân phận này, cho dù một cái Đấu Tông như hắn cũng phải cung kính.

"Phần Viêm cốc chủ cần luyện chế một loại đan dược, cần phải có một số mua dược liệu ở phòng đấu giá chúng ta, đồng thời cũng cần mời một ít Luyện Dược sư cao giai tới hỗ trợ." Nhã Phi chậm rãi nói.

"Cho nên mới cần ta giúp sao?" Tiểu Y Tiên nghe vậy liền hiểu ra.

"Người là một cái Thất Phẩm Luyện Dược Sư, là Viêm Môn hiện tại mạnh nhất luyện dược sư, không nhờ người thì nhờ ai." Nhã Phi cười nói.

"Không nghĩ tới, Tiểu Y Tiên tiểu thư còn là một vị luyện dược sư a."

Nghe thấy lời này của Nhã Phi thì Xích Hóa trưởng lão chấn kinh không thôi, ánh mắt khiếp sợ nhìn về phía Tiểu Y Tiên, không khỏi có cảm giác khó tin.

Tiểu Y Tiên có thể ở tuổi này mà đạt đến cảnh giới Đấu Tôn thì đã là từ trước tới nay chưa từng có rồi, nếu như nói nàng còn có thân phận là một Luyện Dược sư thì cũng không khỏi quá đáng sợ đi?

Tu luyện đấu khí cùng luyện dược đều là hai con đường bác đại tinh thâm, có thể ở có tài năng ở một trong hai con đường đó đã là không dễ, còn việc có thể có thành tựu ở cả hai con đường đó thì lại càng ít người có thể làm được, huống chi Tiểu Y Tiên còn trẻ như vậy.

"Chỉ là may mắn mà thôi, có được một cái tốt Sư Phụ." Tiểu Y Tiên cười cười.

"Có Tiểu Y Tiên giúp đỡ, ta tin tưởng Đường Chấn Cốc Chủ chắc chắn sẽ hài lòng đi." Nhã Phi nhìn Xích Hóa nói.

"Đương nhiên là sẽ vô cùng hài lòng rồi." Xích hóa trưởng lão vui mừng gật đầu cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Đến phần viêm cốc

Nhã Phi vẫn phòng bên trong.

"Nhã Phi tỷ tỷ, tại sao ngươi lại muốn ta đi trợ giúp Phần Viêm Cốc a?" Tiểu Y Tiên nghi hoặc hỏi.

Nàng không tin Nhã Phi có lòng tốt như vậy, lại đi đồng ý giúp Phần Viêm Cốc một tay.

Nếu chỉ là để cho Thất Phẩm Luyện Dược Sư ra tay, vậy thì để cho một vị Thất Phẩm Luyện Dược Sư trong Viêm Môn ra tay là được, trong Viêm Môn vừa vận mới chiêu mộ được hai vị thất phẩm luyện dược sư.

"Ta đúng là có một mục đích khác." Nhã Phi gật đầu nói. Sau đó nàng lại nói tiếp: "Ta nghe nói trong Phần Viêm Cốc có Dị Hỏa."

"Dị Hỏa." nghe vậy Tiểu Y Tiên cũng hơi kinh ngạc.

"Là bài danh thứ mười hai, Cửu Long Lôi Cương Hỏa. Ta muốn ngươi đến đó một chuyến để thử xem có thể thương lượng giao dịch lấy Dị Hỏa." Nhã Phi gật đầu nói.

"Ta minh bạch."

Bất kể là nàng hay Tiêu Long đều cần có dị hỏa mới có thể nhanh chóng tăng lên thực lực, riêng nàng thì bởi vì có Ách Nan Độc Thể cho nên chỉ cần ăn độc cũng có thể tăng lên thực lực.

Nàng chỉ cần Huyền Hoàng Hỏa là đủ rồi, về phần Cửu Long Lôi Cương Hỏa, nếu lấy được thì cũng đưa cho Tiêu Long.

.....

Qua ngày hôm sau, Tiểu Y Tiên cười cợt điều cùng Xích Hóa cười màu đỏ hỏa điều đi tới Phần Viêm Cốc. Đương nhiên đi cùng còn có Tiêu Ngọc, Tiểu Y Tiên mang theo nàng để cho nàng mở mang tầm mắt.

Phần Viêm cốc nằm tại sơn mạch Chích Hỏa phía tây nam Trung Vực, cách Viêm Môn cũng không quá xa. Dãy núi này hoàn toàn được hình thành trên các miệng núi lửa, phóng tầm mắt nhìn ra có thể nhìn thấy khắp trong nghìn dặm toàn là màu đỏ, ở các đỉnh núi còn không ngừng có sương mù màu trắng nồng đậm dâng lên, ngẫu nhiên sẽ còn có nham thạch nóng chảy từ trong đó tràn ra.

Ở khắp toàn bộ Trung Châu thì sơn mạch Chích Hỏa có thanh danh không nhỏ chút nào, đương nhiên trong đó một phần cũng là do có Phần Viêm cốc, mà nguyên nhân khác là do hoàn cảnh ở những dãy núi này quá khắc nghiệt.

Mặc dù cảnh ở đây không hề đẹp mắt chút nào, nhưng do các ngọn núi lửa liên miên vô tận nên làm cho năng lượng thuộc tính hỏa ở đây cũng nồng đậm vô cùng. Nếu như ở chỗ này mà tu luyện công pháp thuộc tính hỏa thì không thể nghi ngờ sẽ có hiệu quả rất tốt, cho nên mặc dù biết rõ ở đây có chút nguy hiểm, nhưng vẫn có không ít người tu luyện công pháp thuộc tính hỏa mạo hiểm tới đây.

Bay khoảng nửa ngày, hai người liền tới nơi.

Đứng trên thân cốt điều, Tiểu Y Tiên đưa mắt nhìn về phía xa. Chỉ thấy ở cuối tầm mắt dường như xuất hiện một đường nét màu đỏ rực, cái đường nét này trông vô cùng hùng vĩ, liếc mắt một cái cư nhiên nhìn không thấy cuối.

"Hai vị tiểu thư, đó chính là sơn mạch Chính Hỏa, tổng bộ của Phần Viêm cốc ở đó."

Xích Hóa trưởng lão nhìn hai người cười cười nói:

"Năng lượng thuộc tính hỏa ở trong sơn mạch Chích Hỏa này cực kỳ nồng đậm, nhưng mà bởi vì hàng năm cho có núi lửa phun mang theo sự cuồng bạo, cho nên nếu muốn đem nó hấp thu thì phải khu trừ sự cuồng bạo trong đó đi. Nếu không thì tu luyện lâu dài sẽ làm ảnh hưởng đến tâm trí."

Tiểu Y Tiên nghe vậy mỉm cười gật đầu, nàng có dị hỏa hộ thể, căn bản không cần kiêng kỵ cái gọi là năng lượng cuồng bạo này, nhưng dù sao đây cũng là ý tốt của đối phương.

"Mặt khác, ở trong sơn mạch Chích Hỏa có rất nhiều ma thú, nhưng bởi vì có năng lượng ở đây cho nên ma thú ở đây so với các nơi khác cuồng bạo và hung ác hơn rất nhiều. Hơn nữa, sơn mạch Chích Hỏa này còn liên miên vô tận, mặc dù ta là trưởng lão Phần Viêm Cốc nhưng có vài chỗ ta cũng không dám dò xét. Cho nên Tiêu Ngọc tiểu thư nếu như có đi một mình thì cũng nên cẩn thận một chút."

Ở nơi này yếu nhất là Tiêu Ngọc, cho nên Xích Hóa muốn nhắc nhở nàng một chút, nếu không nàng thật sự ở Phần Viêm Cốc xảy ra chuyện, e là Phần Viêm Cốc phải cùng Viêm Môn kết thù rồi.

"Đa tạ Xích Hóa trưởng lão nhắc nhở." Tiêu Ngọc cảm kích nói.

Xích Hôa trưởng lão không thèm để ý khoát tay áo, tay áo vung lên thì tốc độ con chim không lồ màu đỏ ở dưới chân lại lần nữa nhanh hơn. Chợt hóa thành một đạo hỏa mang lướt vào trong dãy núi trước mắt.

Thấy vậy Tiểu Y Tiên cũng không chế cốt điều bay đi theo.

Ba người thao túng tọa kỵ đáp xuống ngay chân núi một trong các ngọn núi ở sơn mạch Chính Hôa.

Đám người nhảy xuống, ánh mắt nhìn thoáng qua. Trước mặt bọn hắn bây giờ là hai ngọn núi màu đỏ sậm cực kỳ hùng vĩ, hai ngọn núi này dựa sát vào nhau, đồng thời có một cái thang đá từ dưới chân núi lên tới đỉnh.

Từ không gian bên trong có sự dao động dữ dội của lực lượng không gian, hiển nhiên ở sau đó còn có một động thiên khác.

"Hai vị, mời đi theo ta đến đây đi."

Xích Hôa trưởng lão cười cười, sau đó đi đến thang đá.

Thấy vậy hai nữ cũng nhanh đi theo.

Một lát sau, ba người dừng lại ở trước thang đá, mà đi đến đây thì hai nữ mới phát hiện nơi này có một tầng không gian chướng bích.

Bàn tay nhẹ nhàng đề lên không gian chướng bích một chút thì một luồng lực lượng kinh người nhất thời phản chấn ra, làm cho bàn tay Tiêu Ngọc phải giật trở lại sau:

"Không gian chướng bích thật là kiên cố."

Lắc cái tay một chút, sự ngạc nhiên hiện rõ lên trong mắt Tiêu Ngọc.

"Ha ha, không gian chướng bích này do đích thân các lịch đại cốc chủ Ma Viêm Cốc ra tay gia cố, đủ để chống lại sự công kích của cường giả Đấu Tôn, các Đấu Tôn bình thường không thể nào đánh vỡ nó được."

Xích Hôa trưởng lão cười nói.

"Đủ để chống lại sự công kích của cường giả Đấu Tôn?"

Nghe vậy, Tiêu Ngọc cũng nhin không được mà phải than thở không thôi. Thực lực của Phần Viêm cốc quả nhiên các thể lực tầm thường không thể nào sánh bằng được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 222: Đường Chấn, Đường Hỏa Nhi

Xích Hôa trưởng lão lấy ra một cái vù bài màu đỏ trong nạp giới, sau đó đặt lên trên không gian chướng bích. Bỗng nhiên có một sự dao động kỳ lạ từ khuếch tán ra, không gian chướng bích kia cũng chậm rãi mở ra.

"Hai vị Tiểu Thư, xin mời!"

Xích Hôa trưởng lão nhìn hai nữ cười cười, sau đó dẫn đầu đi vào, mà thân hình của hắn vừa bước vào bên trong không gian chướng bích thì cũng biến mất đi một cách quỷ dị.

Hai nữ nhìn nhau một cái cũng nhanh chóng cất bước đi theo vào.

Ngay lúc hai người đi vào trong không gian chướng bích thì đột nhiên phía trước sáng rõ lên, làm cho hai nàng theo quán tính nhắm mắt lại. Lúc chậm rãi mở ra thì ngạc nhiên không thôi.

Trước mặt Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Ngọc giờ phút này là một thang đá thật dài, chung quanh thang đá là một không gian xanh um. Đưa mắt nhìn về phía xa có thể thấy trong không gian xanh um này có không ít kiến trúc, trong lúc mơ hồ còn có tiếng người từ đằng xa truyền đến rồi quanh quẩn khắp cái sơn cốc không thấy cuối này.

"Thế giới tự thành, Phần Viêm cốc không hổ danh là một trong Tam Cốc a."

Nhìn thấy trong này hoàn toàn khác với thế giới đồ rục ở bên ngoài, cho dù là Tiêu Ngọc cũng phải sợ hãi không thôi.

"Ha ha, cái này cũng không phải là thể giới tự thành, cái bồn sự này chỉ có Đẩu Thánh mới có thể làm được. Nhưng mà nơi này trải qua được các lịch đại cốc chủ cùng trường lão kiến tạo thì đúng thật cũng có thể coi là một thể ngoại đảo nguyên bên trong miệng núi lửa. "

Xích Hôa trường lão khoát tay áo, nhưng mà trên trán lại có chút đắc ý. Có thể ở trong thể giới núi lửa mà kiến tạo được một sơn cốc khổng lồ như vậy thì đích thật họ có quyền tự hào về nó.

Ngay lúc này, chung quanh thang đá tại rừng núi đột nhiên vang lên tiếng xé gió, rồi có mùi mấy đạo thân ảnh thoáng hiện lên. Khi dừng lại ở chung quanh thang đá, bọn họ lập tức phát hiện ra Xích Hôa trường lão, lúc này sự đề phòng trên khuôn mặt cũng đã giảm đi, sau đó còn cung kính khom người hành lễ.

Những người này đều mặc áo bào đỏ, tuổi tuy không lớn nhưng đầu khí từ trong cơ thể phát ra lại tương đối hùng hồn. Tiểu Y Tiên nhìn thấy thế thì không khỏi giật đầu, thiên phú của đệ tử Phần Viêm Cốc cũng không kém Viêm Môn a.

"Hai vị tiểu thư, mời đi theo ta."

Xích Hôa trường lão nhìn hai người cười, sau đó thân hình khẽ động, bàn chân đạp trong hư không bay lướt tới chỗ sâu trong sơn cốc.

Sau đó, Tiểu Y Tiên dưới ánh mắt kính ngạc của các đệ tử Phần Viêm Cốc mà theo sát phía sau, Tiêu Ngọc cũng mở ra đầu khí hóa dực bay theo phía sau.

Hai nữ bay sát theo Xích Hôa trường lão, vài phút sau thì đã dừng lại trước một đại điện màu đỏ.

Xích Hôa trường lão sau đó nhẹ nhàng đẩy cửa đại điện bước vào.

Kết kết!

Theo cửa đại điện mở ra, hình dáng bên trong điện đã hiện lên trong mắt đám người, còn Xích Hôa trường lão cũng vội vàng tiến lên, sau đó đi đến vị trí chủ của đại điện, khom mình hành lễ nói:

"Cốc chủ, Xích Hôa đến phục mệnh, đã thu thập đầy đủ dược liệu và cũng đem Luyện Dược đại sư của Viêm thành mời đến. "

Trong đại sảnh có mấy người, đều ăn mặc màu đỏ áo bào.

Tại vị trí của chủ đại điện, có một lão giả khuôn mặt mộc mạc, thân hình nhỏ gầy mặc một đạo bào màu đỏ đang đứng đó tươi cười. Nhưng mà những người ngồi ở đây đều hiểu rõ sức nặng của vị lão giả này.

Bên cạnh lão giả đó là một gã nữ tử hồng y xinh đẹp, tuy đứng đó nhưng ở chỗ eo thon nhỏ lại có một cây trường tiên sậm đỏ quấn lấy, làm cho vòng eo càng thêm động lòng người. Dung nhan của người nữ này cũng không tầm thường, nhưng mà ở ngay hàng lông mày lại để lộ ra khí phách hiên ngang, phối hợp với trang phục màu đỏ rực làm cho người khác cảm thấy hơi khác thường.

"Cốc Chủ, vị này là Tiểu Y Tiên tiểu thư, là Viêm Môn môn chủ thân truyền đệ tử, còn vị này là Tiêu Ngọc tiểu thư, là Tiêu môn chủ biểu muội. " Xích Hôa đem Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Ngọc giới thiệu.

"Gặp qua Cốc Chủ! " hai nữ đồng thanh lên tiếng.

Nghe vậy Đường Chấn kinh ngạc nhìn xem hai vị nữ tử trẻ tuổi.

"Ha ha, hai vị tiểu thư khách khí rồi, lão phu Đường Chấn. Không ngờ rằng hai còn trẻ như vậy mà đã có thành tựu như vậy, thiên phú bậc này đúng là để lão phu phải hổ thẹn a, quả không hổ là cùng Tiêu môn chủ có quan hệ mật thiết người a. "

Đường Chấn cười nói.

Bên cạnh Đường Chấn, người nữ tử kia cũng dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn về phía Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Ngọc hai người, trong đó lại có thêm phần tò mò.

Nàng tên là Đường Hóa Nhi, là Đường Chấn nữ nhi.

Tiêu Ngọc thì không nói, hai người tuổi tác tương đồng, tu vi cũng tương đồng, hai người đều là thể lực lớn thiên tài, Đường Hóa Nhi có cảm giác mình tìm thấy một cái đối thủ.

Nàng cũng từng nghe qua Viêm Môn Tiểu Y Tiên, tuổi còn trẻ liền có Đẩu Tôn thực lực, nàng không cách nào tưởng tượng vị này so với nàng còn nhỏ hơn vậy mà có thể đạt được kinh khủng như vậy tồn tại, hai người hoàn toàn không thể so sánh.

"Đường cốc chủ quá khen rồi, chúng ta chỉ là vận khí tốt một chút, gặp được một cái Sư Phụ tốt. " Tiểu Y Tiên mặt không đổi sắc nói.

Tiêu Ngọc cũng không nói gì, các nàng thành tựu đúng là do Tiêu Long trợ giúp mới có được.

Tiểu Y Tiên thì nhân sinh hoàn toàn thay đổi, không chỉ không chế được Ách Nan Độc Thể, còn có thể trở thành một vị luyện dược sư. Tiểu Ngọc thì đạt được Đầu Vương tu vì sớm hơn nhiều năm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 223: Yêu cầu

"Không giấu diếm hai vị, một đoạn thời gian trước, nữ nhi của ta muốn mạnh mẽ dung hợp Cửu Long Lô Cương hỏa, đã bị phản phệ rồi, tuy nói có thể lưu lại một mạng nhưng cũng đã lưu lại di chứng rất lớn. Nếu như cứ tiếp tục để như thế thì chỉ ba năm nữa thôi là sinh mệnh sẽ cạn kiệt."

Đường Chấn thờ dài nói.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên cũng không có cảm thấy quá nhiều kinh ngạc, nàng đã sớm nhìn ra Đường Hóa Nhi vấn đề.

Cửu Long Lô Cương Hỏa thuộc về loại chí dương chí cương hỏa diễm, nữ tính không thể thu phục được, nếu gượng ép thu phục, nhất định sẽ chết, Đường Hóa Nhi có thể còn sống, đó là vì do Công Pháp của Phần Viêm Cốc có thể phối hợp với Cửu Long Lô Cương Hỏa.

"Cho nên Đan Dược ta muốn luyện chế là Hỏa Bò Đan, một loại thất phẩm cao cấp đan dược. Không biết Tiểu Y Tiên tiểu thư có thể luyện chế được sao?"

Đường Chấn mong đợi nói.

"Có thể." Tiểu Y Tiên gật đầu nói.

Mặc dù nàng chưa từng luyện chế thất phẩm cao cấp đan dược qua, nhưng cũng có phần lớn nắm chắc.

"Như vậy thì tốt chỉ cần Tiểu Y Tiên thành công luyện chế Hỏa Bò Đan, tại hạ nhất định sẽ dâng lên một phần hầu hinh thù lao." Đường Chấn vui mừng gật đầu nói.

"Đường Cốc Chủ, ngoại trừ đáp ứng luyện chế đan dược cho ngài, ta còn có một cuộc giao dịch muốn bàn bạc với ngài." Tiểu Y Tiên đột nhiên nói.

"Mời nói."

Tiểu Y Tiên chậm rãi nói: "Ta muốn cùng Đường Cốc Chủ giao dịch: Sơn Dong Đình, Thiên Hòa Tam Huyền Biến cùng Cửu Long Lô Cương Hỏa."

Nghe thấy lời này của Tiểu Y Tiên, từ Đường Chấn cho đến Đường Hóa Nhi ở bên cạnh đều là ngẩn ra, rồi nhú chân mày lại.

Thiên Hòa Tam Huyền Biến là một trong những chí bảo của Phần Viêm cốc, tuy nói loại bí pháp này đối với một số người chỉ là bí pháp phế vật, nhưng đối với những người có dị hỏa trong người thì đó lại là một thanh lợi khí vô cùng sắc bén! Thiên Hòa Tam Huyền Biến có thể lấy một phương thức đặc thù để vận chuyển ngọn lửa được che giấu trong cơ thể, cuối cùng trong khoảng thời gian ngắn mà xuất ra thực lực rất mạnh. Mỗi một biến có thể phát ra một ngọn lửa, tam biến cùng nhau trọng lên thì lực tăng phúc là vô cùng khủng bố. Đương nhiên năng lượng mà do ngọn lửa này phát ra là vô cùng cường không bạo, nếu như tố chất thân thể không thể chịu nổi sẽ bị năng lượng tác động ngược lại.

Cho nên đối với Thiên Hòa Tam Huyền Biến này, cho dù là nội bộ Phần Viêm cốc thì cũng bị quản lý cực kỳ nghiêm khắc, chỉ có những đệ tử trung tâm mới có thể tu luyện đệ nhất biến của Thiên Hòa Tam Huyền biến, còn về phần hai biến còn lại thì cần phải xem đến cống hiến cho môn phái cùng thiên phú của mình. Thành ra, những người có thể tu hành đầy đủ cả ba biến Thiên Hòa Tam Huyền Biến ở trong Phần Viêm cốc cũng chỉ có thể tính trên đầu ngón tay mà thôi, mà nếu như ngay cả đệ tử trong cốc còn khó có thể tu luyện thì cũng có thể thấy Phần Viêm cốc đối với Thiên Hòa Tam Huyền Biến này xem trọng thế nào.

Cửu Long Lô Cương Hỏa là Phần Viêm Cốc truyền thừa Dịch Hóa suốt ngàn năm nay, tầm quan trọng không cần phải nói.

Sơn Dong đình, đây chính là bảo vật trên Thiên Đình bảng, thứ này so với Dịch Hóa còn muốn hi hữu. Phần Viêm Cốc bên trong cũng không có mấy người biết Đường Chấn sở hữu Sơn Dong Đình.

Bọn họ không hề nghĩ tới người này lại chơi chiêu công phu mồm sư tử lớn đến như vậy.

"Ta biết yêu cầu này hơi quá, bất quá Viêm Môn có thể đưa ra vật phẩm ngang giá để trao đổi." Tiểu Y Tiên vội nói.

"Tiểu Y Tiên tiểu thư, ngươi cũng không phải không biết, những gì ngươi vừa nói có bao nhiêu giá trị..."

"Năm viên Cửu Phẩm Đan Dược, một quyền thiên giai công pháp cùng Đấu Kỹ, ngoài ra chúng ta có thể giúp Đường Cốc Chủ trở thành một vị luyện dược sư."

Tiểu Y Tiên lời nói vang vọng trong đại điện, Đường Chấn cùng Đường Hòa Nhi có chút hít thở không thông, con mắt tròn to nhìn xem nàng.

Cửu Phẩm Đan Dược, Thiên Giai Công Pháp Đấu Kỹ.... đây là có muốn cũng không được bảo vật a.

Cửu Phẩm đan dược, chỉ có thể do cửu phẩm luyện dược sư luyện chế, hơn nữa mỗi một viên đều có thể khiến cho vô số đấu thánh cường giả phải điên cuồng.

Đưa ra năm viên cửu phẩm đan dược một lúc, Viêm Môn quả thật là đại khí thô.

Thiên giai công pháp cùng đấu kỹ thì càng quý hơn, bởi vì đan dược chỉ có thể dùng một lần, còn công pháp đấu kỹ có thể truyền thừa xuống, hơn nữa còn là cấp bậc cao nhất thiên giai công pháp đấu kỹ, cho dù Phần Viêm Cốc dạng này đại thế lực cũng chỉ có một quyền thiên giai đấu kỹ mà thôi, thiên giai công pháp cũng là như vậy.

Về phần để cho Đường Chấn trở thành một vị luyện dược sư, điều này cũng khiến hấn động tâm.

Thiên Hòa Tam Huyền Biến là do Tiêu gia tổ tiên Tiêu Huyền sáng tạo, lấy Thiên Hòa Tam Huyền Biến cũng là nàng nhất thời ý nghĩ.

Bất quá chuyện này hấn không thể tự mình quyết định được.

"Tiểu Y Tiên, tiểu thư, có thể cho ta một ít thời gian suy nghĩ được không, ta cần phải bàn bạc chuyện này với các trưởng lão trong cốc." Đường Chấn nhìn Tiểu Y Tiên nói.

"Có thể, trong lúc đó ta sẽ tập trung luyện chế Hóa Bò Đan." Tiểu Y Tiên gật đầu đáp.

.....

Bên trong một tòa đại điện vô cùng khí thế.

Ngoại trừ Đường Chấn ra thì ở hai bên cạnh lúc này còn có thêm hai gã lão giả hồng bào tóc bạc trắng. Sắc mặt hai người này trầm như nước, hơi có chút khí thế không giận mà uy, thực lực không hề thua kém đường chấn.

Mà dưới hai lão giả bạch phát này còn có mười lão giả ngồi dưới nữa, những lão giả này cũng có thực lực không kém. Mà Xích Hóa trưởng lão đã đón Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Ngọc tới Phần Viêm cốc cũng ở trong mười người này, hiển nhiên bọn họ đều là trưởng lão Phần Viêm cốc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đấu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 224: Thỏa hiệp

"Các vị cảm thấy Viêm Môn yêu cầu thế nào?" Đường Chấn lên tiếng nhìn đám người nói.

"Còn phải hỏi sao, tất nhiên là không đồng ý rồi. Viêm Môn yêu cầu có chút quá, nếu là Thiên Hòa tam Huyền Biến, thứ này ta còn có thể chấp nhận được, dù sao đây cũng là Tiêu Long tổ tiên Tiêu Huyền sáng tạo công pháp, giao lại cho bọn hấn là chuyện kinh thiên địa nghĩa, dù sao đối phương cũng đồng ý giúp chúng ta luyện chế Hóa Bò Đan."

"Nhưng Cửu Long Lô Cương Hóa thì không được, đây là Dịch Hóa truyền thừa của Phần Viêm Cốc chúng ta. Cho dù là Viêm Môn, Phần Viêm Cốc cũng không thể nhượng bộ."

Lên tiếng chính là lão giả bạch phát ngồi bên cạnh Đường Chấn.

Người này chính là tam trưởng lão của Phần Viêm Cốc, Ngô Thần.

"Đối phương cũng không có muốn lấy không, mà là trao đổi. Bằng năm viên cửu phẩm đan dược cùng với một quyền thiên giai công pháp cùng đấu kỹ." Đường Chấn nói.

Nghe được lời của hấn, những người trong đại điện sì xào bàn tán không ngừng.

Không thể không nói lần này Viêm Môn đúng thật là quyết tâm muốn lấy cho bằng được Cửu Long Lô Cương Hóa, nếu không cũng sẽ không ra lớn như vậy đại thủ bút. Cho dù là Đan Tháp cũng không dám ra lớn như vậy thủ bút chỉ vì một đóa dịch hỏa cùng được đỉnh, công pháp.

"Chuyện này tin tưởng được không, Viêm Môn thật sự bỏ ra được nhiều như vậy đồ tốt." một người nói lên lòng nghi ngờ.

"Ta cho rằng có thể, Viêm Môn thần bí không phải các ngươi không biết, cùng Băng Hà Cốc một trận chiến kia nghe nói hai vị môn chủ còn không ra mặt liền có thể ung dung giải quyết Băng Hà Cốc cùng Hồn Điện năm vị Đấu Tôn. "

"Hơn nữa, chúng ta đáng lẽ nên đối với bọn hắn nói một tiếng cảm ơn đây. Dù sao chúng ta có thể lấy được Băng Hà Cốc một phần lãnh địa cũng là do Viêm Môn nhường bộ. "

Lên tiếng là một vị lão giả khá đứng bên cạnh Đường Chấn.

"Tính ra chúng ta còn nợ Viêm Môn một cái ân tình đây. " Đường Chấn vị trưởng lão phản đối bên cạnh một cái, thần nhiên nói.

"Nhưng điều đó cũng không đủ chúng ta thỏa hiệp. "

"Tại sao lại không? "

Nghe vậy trong đại điện mấy vị lão giả cùng đường chấn đều đem ánh mắt chuyển đến vị lão giả kia trên người.

"Cửu Long Lôi Cương Hòa có thể trở thành Phần Viêm Cốc truyền thừa dị hỏa cũng bởi vì nó có thể phối hợp với công pháp của Phần Viêm Cốc để tu luyện, bất quá vẫn là có nguy hiểm. "

"Nếu như dùng Cửu Long Lôi Cương Hòa để đổi lấy một bộ công pháp tốt hơn, còn kết được thiện duyên với Viêm Môn, đối với chúng ta tới nói là một chuyện tốt, hơn nữa đối phương còn bỏ ra Cửu Phẩm Đan Dược. "

Lời này vừa phát ra thì trong đại điện nhất thời im lặng. Phần đông trưởng lão phía dưới đều hai mặt nhìn nhau, tựa hồ tán đồng với vị lão giả kia lời nói.

Đường Chấn vẫn im lặng không nói gì.

Bản thân hắn rất muốn đáp ứng, bởi vì đây là hắn có thể trở thành luyện dược sư cơ hội, còn có thể tăng lên thực lực.

Lúc này, Đường Hòa Nhi đi vào trong đại điện.

"Hòa Nhi, có chuyện gì sao? Ngươi không lại là đang ở cùng Tiểu Y Tiên nhóm người sao? " Đường Chấn nghi hoặc hỏi.

"Phụ Thân, ta cảm thấy chúng ta vẫn còn xem thường đối phương. " Đường Hòa Nhi cười khổ nói.

Nghe vậy Đường Chấn cùng mấy vị trưởng lão không khỏi nghi hoặc nhìn nhau.

"Tiểu Y Tiên đã đưa cho ta Hóa Bò Đan. " Đường Hòa Nhi nói.

"Nhanh như vậy liền luyện chế xong Hóa Bò Đan? Không thể nào a, nếu như luyện chế thất phẩm đan dược cũng không thể nào nhanh như vậy đi, hơn nữa ta lại không cảm thấy chút nào? " Đường Chấn nghi hoặc hỏi.

Luyện chế thất phẩm đan dược nhất định sẽ sinh ra đan lôi, điều này nhất định sẽ kinh động toàn bộ phần viêm cốc, không thể nào không có chút rung động nào khi luyện chế đan dược đi.

"Nàng cũng không có luyện chế đan dược, mà là trực tiếp đưa Hóa Bò Đan cho ta, theo ta thấy nàng nhất định là đã sớm biết ta tình huống cho nên đã chuẩn bị trước rồi. " Đường Hòa Nhi cười khổ, nội tâm sinh ra một cỗ kiên kỵ.

Phần Viêm Cốc nội bộ sự tình lại bị đối phương biết rõ như vậy, đổi lại là ai cũng sẽ rất kinh ngạc, Viêm Môn ngày càng thần bí.

Rất hiển nhiên, những người ở đây cũng nghĩ đến chuyện này, bọn hắn cảm giác mình vẫn còn coi nhẹ Phần Viêm Cốc.

"Ngoài ra Tiểu Y Tiên còn nói, đối phương có thể bỏ ra thêm năm viên bát phẩm đan dược. "

Nghe được Đường Hòa Nhi lời nói, trong đại điện đám người mí mắt co giật.

Năm viên bát phẩm đan dược, năm viên cửu phẩm đan dược, Viêm Môn e là so với Đan Tháp còn biết chơi.

"Khụ! Đã đối phương có thành ý như vậy, ta cũng không có phản đối. " vốn là phản đối kịch liệt vị kia lão giả đột nhiên thay đổi ý kiến.

Nghe được hắn lời nói, xung quanh những người khác đồng loạt đem ánh mắt vô sỉ quăng đến.

Thực lực của nhị trưởng lão như thế nào thì bọn họ cũng hiểu rõ: Đấu Tông đỉnh phong, chỉ còn thiếu chút nữa là có thể tiến vào Đấu Tôn.

Nếu như có thêm năm viên bát phẩm đan dược, thế nào cũng có hắn một phần, như vậy hắn cũng có cơ hội đột phá lên Đấu Tôn.

Bất quá lão giả hòa này trở mặt cũng rất nhanh, da mặt cũng đủ dày.

"Như vậy còn có người nào khác phản đối không? " Đường Chấn nhìn đám người lên tiếng.

Xung quanh một mảnh im lặng không nói gì.

Thấy vậy, Đường Chấn liền nói: "Nếu đã không có ai phản đối, như vậy ta quyết định, đồng ý cùng Viêm Môn giao dịch. "

Theo Đường Chấn lời nói hạ xuống, kết quả cũng đi ra.

Tiểu Y Tiên cũng đã sớm biết, Phần Viêm Cốc mấy lão gia hỏa kia nhất định sẽ không nhận được cao giai đan dược hấp dẫn.

Đem Dịch Hòa cùng được đình lấy tới, Đường Chấn liền mang theo Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Ngọc đi tới Thiên Hòa Tam Huyền Biển truyền thừa địa phương.

Tiểu Y Tiên các nàng đi theo Đường Chấn đi qua một đầu đá vụn tiểu lộ.

Trước mắt xuất hiện một tràng giấu ở trong rừng cây công trình kiến trúc, trong lúc mơ hồ, tại cái kia cự đại công trình kiến trúc phía trên, có Đầu Kỳ Các ba chữ to.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 225: Tiếp nhận công pháp truyền thừa

"Đây chính là Đầu Kỳ Các của Phần Viêm cốc ta, bình thường thì cấm người tiến vào. "

Đường Hòa Nhi nói nhỏ với Tiêu Ngọc.

Tiêu Ngọc khẽ gạt đầu rồi khẽ đưa mắt nhìn sang chung quanh. Trong lúc mơ hồ thì nàng có thể cảm giác được xung quanh đây còn có những đạo hơi thở cường đại, hiển nhiên là hộ vệ của Đầu Kỳ Các.

"Đi theo ta, Thiên Hòa Tam Huyền Biển là bí pháp đứng đầu Phần Viêm cốc ta, cho nên chỉ có thể ở đây mới có thể nhận được truyền thừa hoàn chỉnh."

Đường Chấn phát phát tay với hai nữ, sau đó đến gần cái lầu các kia, hai nữ vội vàng bước theo.

Ngay khi cước bộ ba người dừng trước Đầu Kỳ Các thì lập tức có ba đạo thân ảnh từ trên đỉnh lầu các lướt xuống, hóa thành ba lão giả mặc áo bào màu hồng, sau đó khom mình hành lễ với Đường Chấn.

"Ba vị trưởng lão, xin hãy mở ra Đầu Kỳ Các đi."

Đường Chấn phát phát tay, thản nhiên nói.

Nghe vậy thì ba lão giả hơi nhìn qua Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Ngọc một chút, nhưng sau đó cũng gạt đầu, rồi đồng thời tay kết xuất ra ba đạo án pháp. Từng đạo hào quang màu hồng từ trong tay ba người phát ra, sau đó bay tới đại môn đang đóng chặt ở trước mặt. Sau khi bị đạo ánh sáng màu hồng đó đánh trúng thì đại môn kia nhất thời nổi lên từng cơn sóng dao động kịch liệt, rồi từ bên trong phát ra tiếng động kéo kẹt, chậm rãi mở ra.

Nhìn thấy đại môn mở ra, Đường Chấn dần dần đi tới.

Sau khi đi vào bên trong thì ánh sáng đã mờ đi rất nhiều, đập vào trong mắt của ba người chính là những cái tủ chính tề rất cao, trên giá gỗ của những cái tủ này còn có những quyển trục màu sắc khác nhau. Nhưng Đường Chấn cũng chưa dừng lại ở đây mà tiếp tục lên lầu.

Tòa lầu các này tổng cộng có ba tầng, bốn người Tiểu Y Tiên đi thẳng lên đến lầu thứ ba thì mới dừng chân lại.

Diện tích tầng thứ ba của Đầu Kỳ Các cũng không quá lớn, nhìn đi thì lại có chút trống trải. Mà ở trong bốn góc thì lại được bao phủ bởi một tầng quang mang nồng đậm khiến cho không gian chung quanh có cảm giác bị bẻ gãy. Hiển nhiên những đồ vật ở nơi đây đã được cấm chế phòng hộ.

"Những thứ kia không cần loạn động, không phải vậy sẽ có một chút phiền toái."

Đường Chấn đối đàm người nhắc nhở một câu, sau đó hướng đi tầng này trung gian khu vực, nơi đó có một đoàn hồng quang quanh quẩn, hán mười ngón ở tại bên trên nhanh chóng chỉ vào, Hồng Mang dần dần tiêu tán, sau cùng lộ ra một cái đầu lớn nhỏ Thủy Tinh Cầu.

Thủy Tinh Cầu lơ lửng giữa không trung, chính thể đỏ bừng, liếc nhìn lại, chỉ thấy tinh thạch bên trong tựa hồ tràn ngập vô số huyền dị phù, nhìn qua cực kỳ thần kỳ.

"Đây là ta Phần Viêm Cốc truyền thừa tinh thạch, trong đó không chỉ có lấy đầy đủ nhất Thiên Hỏa Tam Huyền Biến Tu Luyện Chi Pháp, cũng mà còn có lấy Phần Viêm Cốc các đời tiền bối, đối cái này một công pháp một số cái tiến cùng kinh nghiệm." Đường Chấn đối với Tiêu Ngọc lạnh nhạt cười nói.

Nghe vậy thì trong mắt Tiêu Ngọc hiện lên một chút kinh ngạc, điều này có chút ngoài dự kiến của nàng. Nguyên bản nàng tưởng rằng Đường Chấn chỉ đưa cho nàng một quyển trục Thiên Hỏa Tam Huyền Biến đầy đủ mà thôi, chứ chưa bao giờ đoán được rằng Đường Chấn lại đưa cho hân bản bí pháp truyền thừa này.

Dựa vào cái này thì nàng có thể trong thời gian nhanh nhất lĩnh ngộ được một bản Thiên Hỏa Tam Huyền Biến đầy đủ, hơn nữa bên trong đó còn có kinh nghiệm của các tiền bối Phần Viêm cốc, nói không chừng thì ngày sau người học thiên hỏa tam huyền biến vẫn có thể dựa vào sức của mình mà làm cho công pháp này càng thêm cường đại.

Tiêu Ngọc tu luyện là thủy thuộc tính đấu khí, đối với hỏa thuộc tính công pháp thì không có tác dụng gì, nhưng sau này có thể đưa lại cho Tiểu Y Tiên, bởi vì nàng có Dị Hỏa.

Thiên Hỏa Tam Huyền Biến đối với một cái Đấu Tôn tới nói cũng có không nhỏ tác dụng.

"Đa tạ Đường Cốc Chủ!"

Hít sâu một hơi, Tiêu Ngọc trình trọng ôm quyền nói với Đường Chấn.

"Không cần khách khí, người bản thân liền là Tiêu Huyền tiền bối hậu nhân, học tập cái này Thiên Hỏa Tam Huyền Biến vốn là không gì đáng trách."

Đường Chấn khoát tay cười nói.

Đều là do mấy lão già vô sỉ kia, nếu không hân cũng không muốn cùng Tiêu Ngọc đòi cái gì đồ trao đổi. Đối phương dùng đan dược, công pháp đấu kỹ trao đổi dị hỏa cùng được đỉnh cũng là quá đủ rồi.

Đường Chấn nói tiếp đi nói: "Được rồi, người hãy đem linh hồn của người dung nhập vào trong đó thì trong nháy mắt sẽ đạt được truyền thừa của Thiên Hỏa Tam Huyền Biến thôi. Nhưng mà, bởi vì đây là cấm địa của Phần Viêm cốc cho nên lão phu phải ở lại."

"Ta minh bạch." Tiêu Ngọc gật đầu.

Đối với điều này thì Tiêu Ngọc không có dị nghị gì cả. Đấu Kỹ các đối với bất kỳ thế lực nào cũng là địa phương vô cùng trọng yếu, Đường Chấn có thể cho hân vào đây đã là ân huệ lớn lắm rồi.

Chậm rãi tiến lên, Tiêu Ngọc thở nhẹ ra một hơi, hai tay nhẹ nhàng đặt lên quả thủy tinh cầu màu hồng kia. Sau đó đôi mắt dần nhắm lại, mà theo đó thì lực lượng linh hồn của hân cũng theo bàn tay ào ra tràn vào trong thủy tinh cầu.

"Tiểu Y Tiên tiểu thư, bây giờ có thể đưa Mộc Thuộc Tính bản nguyên mà người nói cho ta đi." Đường Chấn có chút vội vàng nhìn Tiểu Y Tiên nói.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên liền từ trong nạp giới lấy ra một viên lục sắc tinh cầu đưa cho Đường Chấn.

Chậm rãi cảm nhận bên trong lục sắc tinh cầu mộc thuộc tính bản nguyên, Đường Chấn thần sắc vui mừng không thôi.

Không thể trở thành luyện dược sư, là hân đời này tiếc nuối, bây giờ mong ước có thể thực hiện được, hân làm sao có thể không kích động được.

"Chúc mừng người, Phụ Thân." Đường Hóa Nhi cũng vì Đường Chấn có thể thực hiện được mong ước mà vui mừng lây.

"Cảm ơn người, Tiểu Y Tiên tiểu thư."

"Đây là chuyện nên làm."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Đấu giá (1)

Tiêu Ngọc tiếp nhận truyền thừa xong liền cùng Tiểu Y Tiên trở về Viêm Thành.

Lấy được Cửu Long Lô Cương Hỏa, Sơn Dong Đình cùng Thiên Hỏa Tam Huyền Biến trả giá có chút lớn, bất quá Tuyết Nữ vẫn tương đối hài lòng.

Một tháng sau đó.

Viêm Thành nhất thời lâm vào sôi trào khắp chốn, vô số cửa hàng giăng đèn kết hoa, cử hành thời gian giảm giá, lộng lẫy pháo hoa bắn thẳng đến vân thiên, trên đường phố người đến người đi, cực kỳ náo nhiệt. Nguyên nhân đơn giản là Viêm Thành xây xong đến nay, lần thứ nhất đại hình Mê Đặc Nhĩ buổi đầu giá xuống vào hôm nay....Khai Mạc!

Đối với Viêm Môn muốn tổ chức buổi đầu giá, các thế lực đều rất nể mặt mũi, nhận lời mời đến tham gia buổi Đầu Giá.

Tại Mê Đặc Nhĩ phòng đầu giá lớn nhất bên trong.

Ngoại trừ viễn cổ tám tộc ra thì Ma Thú tam tộc, Nhất Điện Nhất Tháp nhị tông nhị cốc Tứ Phương Các cùng các thế lực đại biểu thậm chí là rất nhiều tán tu cường giả, giờ phút này đồng đều ngồi tại mỗi cái ghế trong phòng đầu giá, song quyền nắm chặt, kiên nhẫn chờ đợi trận kịch tâm động phách đầu giá hội bắt đầu.

Giờ khắc này, không còn là xem bọn hắn ai mạnh ai yếu, trên đầu giá hội, bọn họ có thể so sánh chỉ có một dạng, cái kia chính là xem... người nào tài sản phong phú hơn!

Thông qua một tháng tuyên truyền, rất nhiều người đối với hôm nay buổi Đầu Giá đều mang theo không nhỏ mong đợi. Một phần nguyên nhân khác cũng là do lúc trước Mê Đặc Nhĩ phòng Đầu Giá xong ra danh tiếng hấp dẫn không ít người.

Nguy nga lộng lẫy đầu giá đại diện.

Vô luận là trong bao sương sang trọng khách hàng, vẫn là ngồi tại bình thường ghế khách hàng, nhất thời Đò đứng lên thân thể, song quyền nắm chặt, rất là khẩn trương.

Bọn họ đều có thể nhìn thấy ngay phía trước trên đài cao ăn mặc lục sắc áo bào lão giả, chậm rãi dâng lên một cái pha lê trụ, cây cột bên trong, đứng đầy một cái đầy đặn ăn mặc màu đỏ cấm bào nữ nhân xinh đẹp.

Mê Đặc Nhĩ Nhã Phi tuy nhiên ngoại giao năng lực cực mạnh, cũng có Đầu Hoàng tu vi, buổi đầu giá thủ tịch sư càng là không tính toán. Cái này có thể xưng đại lục đỉnh phong cấp bậc đầu giá, thật đúng là để Nhã Phi cái này quyền rũ nữ nhân trái tim đập mạnh liên tục như muốn nhảy ra, có chút tiểu tâm thần bất định.

"Nhã Phi tiểu thư, xin ngài yên tâm. Nơi này là Viêm Thành, cho dù là bọn hắn thế lực có mạnh đến đâu cũng không dám làm bậy." Phong Diệp Tất nhìn Nhã Phi cười nhạt nói.

"Ừm." Nhã Phi gật đầu, tâm trạng mới ổn định lại.

Cũng không phải chỉ có một mình Phong Diệp Tất ở đây, còn có Vân Vận cùng Tiểu Y Tiên ở trong bóng tối quan sát nơi này. Bên trong thành thì có Vương Sơn quản lý trị an.

Buổi đầu giá này rất quan trọng với Mê Đặc Nhĩ phòng đầu giá, cũng như Viêm Môn, cho nên không được có sơ sót.

Nhã Phi chậm rãi đi lên trên đài.

"Đến từ thế lực khắp nơi chư vị, hoan nghênh các vị đến Mê Đặc Nhĩ buổi đầu giá ngày hôm nay, chắc là các vị đã đợi không kịp đi, Nhã Phi cũng không lãng phí mọi người thời gian, hiện tại, buổi đầu giá chính thức bắt đầu, mời kiện vật phẩm thứ nhất lên sân khấu."

Nhã Phi cái miệng anh đào nhỏ nhắn khẽ cười, đối mọi người dưới đài vũ mị cười nói. Nàng như vậy trực tiếp làm việc thủ đoạn, cùng cái kia có thể xưng tuyệt sắc dung mạo, hoàn mỹ thân thể, nhất thời để cho mọi người dưới đài đối với nàng hảo cảm tăng nhiều.

Thậm chí có người bắt tranh khí một mặt đỏ bừng, sắc mặt phát trắng, muốn phát tiết lại không chỗ có thể phát, dẫn đến chỉ có thể trực tiếp lấy tay cho mình giải quyết. Để cho ngồi tại bên cạnh bọn hắn những người khác cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Theo Nhã Phi thoại âm rơi xuống,

Phía sau Nhã Phi đứng vị trí đài cao, năm cái mỹ mạo nữ tử, chậm rãi đi lên, bắt quá, tất cả mọi người phảng phất không có chú ý tới các nàng mỹ mạo, chăm chú nhìn các nàng đang trên tay phủ lên tấm vải đỏ cái khay lớn.

Nhã Phi vung tay một cái, một trận gió nhẹ thổi qua, năm tấm vải bị hất lên, lộ ra bên trong năm tảng đá lớn.

Đỏ, nâu, ngân, lam, lục năm tảng đá.

Đám người đối với năm tảng đá này cũng hứng thú vô cùng. Bởi vì bọn hắn có thể cảm nhận được bên trong mỗi một viên đá ẩn chứa cực kỳ cường đại năng lượng.

"Nơi này có năm tảng đá, đại diện cho Hỏa, Thổ, Thủy, Phong, Lôi năm loại thuộc tính linh thạch, bên trong mỗi một loại đều ẩn chứa năng lượng rất lớn, có thể để cho một vị Đầu Hoàng Đỉnh Phong cường giả đột phá Đầu Tông, Đầu Tông sử dụng cũng có thể tăng lên một đến hai tinh thực lực. Buổi đầu giá chỉ áp dụng lấy vật đổi vật." "

Nhã Phi quyền rũ âm thanh vang vọng đại diện.

Nhã Phi vừa dứt lời, liền có mấy vị ở phổ thông ghé báo giá.

"Ta ra giá năm khóa ma hạch cấp bảy! "

"Ta ra giá bảy khóa ma hạch cấp bảy! "

"Ta ra giá năm khóa ma hạch cấp bảy, một quyền địa giai cấp thấp đầu kỷ. "

"Ta ra giá ba quyền Địa Giai Cấp Thấp Đầu Kỷ, một quyền Địa Giai trung cấp công pháp. "

.....

"Nhã Phi tỷ tỷ này vẫn như trước đây lợi hại!" Đại sảnh nơi hẻo lánh, Tiểu Y Tiên nghiêng dựa vào trên vách tường, nhìn xem trên đài váy đỏ nữ nhân quyền rũ, cảm thán nói.

"Nếu nàng không giới, lúc ở Gia Mã Đế Quốc cũng không thể khiến cho nhiều người như vậy điên cuồng. " Vân Vận gật đầu cười nói.

Sau một hồi đấu giá, năm viên linh thạch thuộc về phòng khách quý số 1, Phần Viêm Cốc đấu giá được.

"Không nghĩ đến Đường cốc chủ lại tự mình đến đây, lần này Phần Viêm Cốc lại muốn ra thấy mấy vị Đấu Tông cường giả rồi. " Tiểu Y Tiên kinh ngạc nói.

Phòng khách quý số một bên trong không phải là ai khác mà chính là Đường Chấn cùng Đường Hòa Nhi hai cha con.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 227: Đấu giá (2)

"Vật phẩm đấu giá kế tiếp là Huyết Thọ Đan, có thể cho người dùng tăng thêm một ngàn năm thọ mệnh. "

Nói xong Nhã Phi liền mở ra trên tay hộp ngọc, một viên màu đỏ đan được xuất hiện tại vô số người ánh mắt bên trong.

Một cỗ nông đảm đan hương tỏa ra khắp đại điện, ngửi thấy mùi hương này lúc, những người ở đây đều cảm thấy trong người nhất thời tràn đầy sinh lực.

"Một ngàn năm thọ mệnh! "

Phổ thông ghé một vị sẽ thọ mệnh sắp hết chết già cường giả đầu tôn ngón tay khẽ nhúc nhích, nắm thật chặt bên cạnh lan can, hai mắt phát ra nóng rực hồng quang, phảng phất rút mất lực khí toàn thân, lần lượt nói ra năm cái tựa hồ tràn ngập ma lực chữ lớn.

Không chỉ là hắn, mà những người khác trong đại điện cũng kinh ngạc không ngớt, kích động vạn phần, không khỏi nghị luận liên tục.

"Cái này mai Huyết Thọ Đan thể nhưng là trong đấu khí đại lục chưa bao giờ xuất hiện qua đan dược, giá trị không kém hơn bất luận cái gì một cái cửu phẩm đan dược, một khi bỏ lỡ, lần tiếp theo cũng không biết là lúc nào nha." Nhã Phi quyền rũ âm thanh lại một lần nữa vang lên.

Nghe được lời của nàng, trong phòng rất nhiều người đều kích động.

Đặc biệt là một ít thọ mệnh sắp hết cường giả, hai mắt lửa nóng nhìn xem viên kia Huyết Thọ Đan, hận không thể nhảy ra đem đan dược đoạt lấy.

"Huyết Thọ Đan là của ta!! "

"Mơ tưởng đoạt được, đan dược là của ta!! "

"Vậy xem ai có nhiều tài sản liền có thể đoạt được. "

Tại một ngàn năm thọ mệnh trước mắt, vô số người trở nên điên cuồng, liên tục báo giá.

Tại thế giới này bên trong, chỉ có Đấu Tôn cường giả mới có thể có được ngàn năm thọ mệnh. Có dài đằng đặc sinh mệnh, sau này còn sợ vì không thể đột phá mà chết già sao?

"Huyết Thọ Đan, chưa bao giờ nghe quan đan dược. "

Tại phòng khách quý số 5 bên trong, một vị bạch y lão giả thần sắc hứng thú nhìn xem Nhã Phi trên tay viên kia màu đỏ như máu đan dược.

Vị bạch y lão giả này cả người không thấy một chút khí tức cường giả, liền giống như một lão giả bình thường. Vị bạch y lão giả này râu tóc bạc phơ, khuôn mặt như được che kín bởi những nếp nhăn, hai mắt cũng được che phủ thật sâu, tựa như một cái hồ không đáy, nhưng lại có một chút ôn hoà.

Vị bạch y lão giả này là Huyền Không Tử, là Đan Tháp tam cự đầu một trong.

Bởi vì nghe tin Buổi Đấu Giá này có vật phẩm quý hiếm cho nên đến tham gia thử.

Thân là đan tháp tam cự đầu, hẳn xem qua đan phương đều có khoảng một vạn, tăng lên thọ mệnh đan dược tại đại lục này cũng có không ít, bất quá cũng chỉ tăng mười hay hai mươi năm mà thôi, giống như Huyết Thọ Đan thứ này tăng lên một ngàn năm thọ mệnh nghe cũng chưa từng nghe qua.

Huyền Không Tử đối với loại đan dược này thật rất hứng thú, hẳn cũng muốn đem viên đan dược này mua về nghiên cứu thử xem có nghiên cứu ra đan phương hay không, nếu nghiên cứu ra được vậy thì lời to.

Ngay sau đó hắn liền báo giá: "Mười viên Bát Phẩm Đan Dược. "

"Phòng khách quý số 5 ra giá mười viên bát phẩm đan dược, có ai khác ra giá cao hơn hay không? "

Xung quanh một mảnh yên tĩnh, không người nào lên tiếng.

Huyết Thọ Đan tuy nhiên rất làm cho người khác mê muội, nhưng chỉ là một ngàn năm thọ mệnh mà thôi, bị người giết liền vô dụng, với lại không thể tăng cao tu vi, thực sự quá tiêu cực, cho nên giá cả một cao, những Đỉnh Tiêm Thể Lực đó liên nhau nhao nhao dừng lại, bọn họ tới đây cũng là có nhất định phải được vật đấu giá, không thể lãng phí tiền tài.

Huống hồ có thể một lần đưa ra mười viên bát phẩm đan dược, tất nhiên là không đơn giản, không thể tùy tiện đắc tội.

Không có người tiếp tục tranh giành. Sau cùng, Huyết Thọ Đan thuộc về Huyền Không Tử.

Buổi đấu giá ngày càng gay gắt, càng về sau thì đồ vật ngày càng quý hiếm.

Lại giá cao bán đi một kiện đồ vật, Nhã Phi hiện tại là thuận buồm xuôi gió đứng lên, lại lần nữa để cho người ta bùng tới một kiện dùng mảnh vải hồng che lại vật đấu giá.

Nhã Phi giây dựa chính mình tràn ngập mị lực thân thể mềm mại, tiến lên tiếp nhận ngọc bàn, đối mọi người lộ ra tiểu nữ nhân mới có vũ mị thần sắc, hướng tới mọi người nói ra.

"Kính thưa quý vị, bây giờ chính là thời điểm quan trọng của buổi đấu giá ngày hôm nay. Đây là vật phẩm Đấu Giá tiếp theo.... "

Nói xong Nhã Phi liền đem mảnh vải hồng cho lấy xuống, lộ ra một quả tỏa ra từ cùng kim hai màu trái cây.

Trái này chỉ cỡ lòng bàn tay, hoa văn hai màu Tử-Kim lưu chuyển trên bề mặt. Nhìn kỹ, hoa văn kim sắc uốn lượn như như một đầu Thái Hư Cổ Long thu nhỏ vô số lần, mà hoa văn tử sắc thì giống như một đầu Thiên Yêu Hoàng Tộc đang vỗ cánh.

Mà hình phượng kia cũng không phải là Thiên Yêu Hoàng bây giờ mà là tiên tổ từ viễn cổ - Viễn Cổ Thiên Hoàng.

Tại quả trái cây này xuất hiện lúc, một đạo khủng bố uy áp giáng lâm xuống đại điện, cho dù là Đấu Tôn Cường Giả, gặp phải loại này khủng bố uy áp cũng có chút hít thở không thông.

"Tin tưởng mọi người ở đây đều là người có hiểu biết rộng, có thể nhận ra đây là loại trái cây gì, ta cũng không tiếp tục vòng vo nữa. Vật phẩm đấu giá này có tên là Long Hoàng Căn Nguyên Quả!! "

Long Hoàng căn nguyên quả, quả cây này cần hấp thu sinh mệnh lực của Thái Hư Cổ Long với Thiên Yêu Hoàng mới có thể xuất hiện trái cây.

Chỉ cần sở hữu Long Hoàng Căn Nguyên Quả liền có thể đoạt được Thái Hư Cổ Long cùng Viễn Cổ Thiên Hoàng Huyết Mạch.

Đối với người bình thường, Long Hoàng Căn Nguyên Quả chính là khó gặp bảo vật huống chi là Thái Hư Cổ Long cùng Thiên Yêu Hoàng Tộc.

Tại trong lịch sử đã biết, Long Hoàng căn nguyên quả cũng chỉ xuất hiện qua năm lần mà thôi.

Tại Long Hoàng Căn Nguyên Quả vừa xuất hiện lúc, mấy đạo ánh mắt nóng rực, nhìn chăm chăm vào Long Hoàng Căn Nguyên quả.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 228: Đấu giá (3)

Tại phòng khách quý số 4 bên trong là một vị hắc phát lão giả cùng một vị xinh đẹp thiếu nữ.

"Hoàng Hiền trưởng lão, thật là Long Hoàng Căn Nguyên Quả." Phụng Thanh Nhi kích động nhìn hắc phát lão giả nói.

"Quả thật là Long Hoàng Căn Nguyên Quả không sai, không nghĩ đến loại vật này lại xuất hiện tại buổi đấu giá này, chúng ta nhất định phải lấy được bằng bất cứ giá nào!" Hoàng Hiền trịnh trọng nói.

"Bảo giá đi."

"Vâng, Hoàng Hiền trưởng lão."

Ngay sau đó Phụng Thanh Nhi liền báo giá.

"Năm viên bát cấp ma hạch, ba quyền địa giai đấu kỹ."

"Năm viên bát cấp ma hạch, ba quyền địa giai công pháp."

Công pháp tất nhiên là so với đấu kỹ càng thêm có giá trị.

"Tiếp tục tăng giá." Hoàng Hiền nói.

"Mười viên bát cấp ma hạch, năm quyền địa giai đấu kỹ."

"Hai quyền thiên giai đấu kỹ."

Ngay lập tức, toàn trường yên tĩnh như chết.

Nghe được "Thiên Giai Đấu Kỹ" bốn chữ, toàn bộ hội trường đều ồ lên, tất cả mọi người đều đem ánh mắt tập trung đến phòng khách quý số 6.

Thiên Giai đấu kỹ, đây cũng không phải là bình thường thế lực có thể bỏ ra được, huống hồ Thiên Giai đấu kỹ cũng không phải dễ nhìn thấy được, cũng chỉ có mấy cái bán thánh hay đấu thánh mới có thể nắm giữ một hai bản.

Hoàng Hiền cùng Phụng Thanh Nhi hai người đều nhú mày một cái.

"Rốt cuộc là ai nhắm đến Long Hoàng Căn Nguyên Quả, không lẽ là Thái Hư Cổ Long dám người kia."

"Cũng có thể là Cửu U Địa Minh Mãng, bọn hắn huyết mạch ngày càng suy yếu cho nên đem mục tiêu chuyển đến Long Hoàng Căn Nguyên Quả cũng không biết chừng."

"Bất kể thế nào đi nữa, chúng ta cũng không thể để mất Long Hoàng Căn Nguyên Quả, nếu như đối phương đã muốn đấu, như vậy chúng ta sẽ đấu đến cùng."

.....

"Vị khách trong phòng khách quý số 6 ra giá hai quyền thiên giai công pháp, còn có vị nào ra giá cao hơn hay không. Đây chính là ngàn năm khó gặp Long Hoàng Căn Nguyên Quả, không biết lúc nào mới có thể lại xuất hiện."

Nhã Phi tràn ngập dự hoặc âm thanh truyền vào trong tràng trong tai mọi người, nhất thời tràng diện càng thêm sôi trào.

"Hai quyền thiên giai đấu kỹ, ba viên bát phẩm đan dược."

"Hai quyền thiên giai đấu kỹ, ba viên bát cấp ma hạch đan dược."

"Hai quyền thiên giai đấu kỹ, một quyền thiên giai công pháp."

.....

Một cuộc tranh đoạt diễn ra, hiển nhiên cũng không phải chỉ có Thái Hư Cổ Long cùng Thiên Yêu Hoàng muốn chiếm đoạt Long Hoàng Căn Nguyên Quả, mà một số thế lực khác đều muốn.

Long Hoàng Căn Nguyên Quả bên trong có Viễn Cổ Thiên Hoàng cùng Viễn Cổ Thái Hư Cổ Long tinh huyết, nếu như có thể đem luyện hóa, Đấu Thánh cũng có thể tăng lên thực lực, thậm chí là còn có thể đạt được cường đại huyết thống, sẽ không có người dễ dàng bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Lúc này tại một chỗ vắng vẻ bên trong đại điện, Tiểu Y Tiên cầm lấy một cuộn giấy đi tới, nhìn Vân Vận nói.

" Đây là bức họa của khách quý phòng số 6, Tử Nghiên cảm giác không sai, hẳn đúng là người của Thái Hư Cổ Long Tộc. " Tiểu Y Tiên nói.

" Như vậy thì tốt, xem ra bọn hắn cũng bị Long Hoàng Căn Nguyên quả hấp dẫn đến, nhất định phải điều tra xem hắn là tới từ cái nào Long Đảo. " Văn Vận gật đầu nói.

Nếu như là đối phương đến từ Đông Long Đảo, như vậy có thể để Tử Nghiên trở về với bọn hắn, để Tử Nghiên sớm tiếp nhận truyền thừa, điều này đối với nàng trưởng thành sẽ tốt hơn, đây cũng là một trong những mục đích mà Viêm Môn tổ chức buổi Đấu Giá.

Kể từ khi Long Hoàng mất tích, Long Đảo liền xảy ra nội chiến, chia ra làm nhiều phe, cũng chỉ có Đông Long Đảo còn đứng về phe ủng hộ long hoàng và chờ hắn trở về.

Nếu để cho những cái khác Long Đảo biết Tử Nghiên là đời trước Long Hoàng hải tử tồn tại, như vậy bọn hắn nhất định sẽ tìm mọi cách giết nàng.

Chúng nữ cũng không muốn đem Tử Nghiên đẩy vào hố lửa.

Buổi đấu giá bên dưới vẫn còn tiếp diễn.

" Hai viên cửu cấp ma hạch, hai quyền thiên giai đấu kỹ. "

Hoàng Hiên nghiêng răng nghiêng lợi hô lớn.

Đây đã là hắn có thể ra được cực hạn, nếu còn không thể đập xuống Long Hoàng Căn Nguyên Quả, vậy thì chỉ có thể thông tri trong tộc cường giả đến cướp đồ.

" Ba viên cửu cấp ma hạch, hai quyền thiên giai đấu kỹ. "

Phòng khách quý số 6 lại tiếp tục vang lên báo giá âm thanh.

" Hồn Đan! "

Hoàng Hiên tức giận vỗ bàn một cái, ánh mắt đầy sát khí nhìn xem phòng khách quý số 6 phương hướng.

" Đừng để ta biết người là ai, nếu không người đừng hòng mang đi Long Hoàng Căn Nguyên Quả. "

Cuối cùng, Long Hoàng Căn Nguyên Quả bị phòng khách quý phòng số 6 đập đến, Hoàng Hiên nghiêng răng nghiêng lợi, hận không thể lập tức liền kết thúc đấu giá, đem hắn nhất chương mất mạng.

Khách quý phòng số 6 bên trong, là một cái thân ảnh cường tráng, trên người toát ra một cỗ khí thế bá đạo, vừa nhìn liền biết không phải là đơn giản cường giả.

" Thật sự là chán ghét khí tức, quả nhiên là Thiên Yêu Hoàng Tộc đám người kia. Bất quá muộn cùng ta cướp Long Hoàng Căn Nguyên Quả còn kém xa lắm. " Hắc Kinh cười lạnh nói.

Bất quá rất nhanh, ánh mắt hắn lại chuyển qua một phương hướng, ánh mắt hơi híp lại.

Hắn vậy mà cảm nhận tại trong thành thị này có một đạo quen thuộc khí tức.

Ban đầu hắn còn tưởng đạo khí tức này là do Long Hoàng Căn Nguyên Quả phát ra, bây giờ thì hắn biết là không phải.

" Đợi buổi đấu giá này kết thúc. Nhất định phải điều tra kỹ càng mới được. "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Tiêu Long xuất quan, đột phá Đấu Thánh

Theo Long Hoàng Căn Nguyên quả bị đấu giá thành công, buổi đấu giá cũng kết thúc, đám người nhao nhao rời khỏi Viêm Thành.

Còn có một số ít người ở lại, ở phòng đấu giá tìm xem có đồ tốt hay không để mua về.

Lúc này, tại Viêm Môn đại điện.

" Tại hạ là Thái Hư Cổ Long tộc Hắc Kinh, gặp qua phó môn chủ. " Hắc Kinh đối với trước mặt xinh đẹp động lòng người nữ nhân cung kính nói.

Bắt quá ánh mắt của hắn lại tập trung về phía bên cạnh Tuyết Nữ tóc tím nữ hài.

" Hắc Kinh tiền bối, vào thẳng vấn đề chính đi, bên cạnh ta vị này là Từ Nghiên, nàng là Long Hoàng hậu đại. " Tuyết Nữ nói.

" Quả nhiên là ta cảm ứng không sai, nàng quả thật có long hoàng khí tức. " Hắc Kinh gật đầu, thần sắc vui mừng nói.

" Chúng ta tổ chức buổi đấu giá cũng là vì hy vọng Thái Hư Cổ Long có thể phái người đến, đem Từ Nghiên mang về trong tộc tiếp nhận truyền thừa. Ngươi cũng biết, chúng ta cùng Hồn Điện có một chút ân oán, cũng không biết lúc nào sẽ gây chiến, để Từ Nghiên ở đây không phải là rất an toàn, để cho nàng trở về trong tộc tiếp nhận truyền thừa sẽ tốt hơn. "

Tuyết Nữ nhàn nhạt cười nói.

" Đa tạ phó môn chủ đã trợ giúp ta tìm lại Long Hoàng Hậu Đại, sau này nếu cần trợ giúp, Thái Hư Cổ Long nhất định sẽ không từ chối. " Hắc Kinh ôm quyền tạ trọng gật đầu nói.

Nghe vậy Tuyết Nữ gật đầu một cái, sau đó đối với thần sắc u buồn không bỏ Từ Nghiên nói: " Từ Nghiên, cũng đến lúc ngươi quay về trong tộc rồi. "

" Tuyết Nữ tỷ tỷ, ta không muốn đi, ta còn gặp được ca ca. " Từ Nghiên hai mắt ướt ướt nước mắt nhìn Tuyết Nữ đáng thương nói.

" Tiêu Long hán hiện tại đang bế quan cho nên không thể ra gặp ngươi. Hơn nữa chúng ta cũng không phải là không có cơ hội gặp lại, ngươi bây giờ phải cố gắng tăng lên thực lực, như vậy mới có thể giúp được chúng, Tiêu Long hán cũng sẽ rất vui. "

Xoa xoa trên mặt Từ Nghiên nước mắt, Tuyết Nữ ôn nhu nói.

" Không sai, thực lực của ngươi bây giờ đi theo Viêm Môn cũng chỉ thêm trời buộc bọn hắn thôi, nói không chừng ngày nào đó còn liên lụy đến hắn. Sự tình này chắc ngươi muốn thấy à?"

Hắc Kinh vừa cười vừa đáp:

" Nhanh chóng hoàn thành xong việc truyền thừa, thực lực ngươi cũng sẽ tăng vọt, khi đó cũng không ai ngăn ngươi ra ngoài nữa, lúc ngươi đi tìm Tiêu Long môn chủ, bọn hắn có thể giúp ngươi không ít việc. "

Nghe vậy, Từ Nghiên hơi ngăn người, sau đó cúi đầu nán lòng thót:

" Được rồi, đại thúc ngươi thắng, ta trở về với ngươi. "

Tuyết Nữ liếc mắt nhìn Hắc Kinh, người này nhìn có vẻ tục tũn nhưng rất giao hoạt, một câu liền nói đúng chỗ yếu của Từ Nghiên, làm nàng không thể không khâm phục.

Tuyết Nữ nhẹ sờ sờ đầu Từ Nghiên, mỉm cười dặn dò, còn Từ Nghiên chỉ có thể rầu rĩ gật đầu đáp ứng.

" Như vậy cáo từ! "

Thanh âm vừa vang lên thì bên cạnh Hắc Kinh không gian lại một lần nữa vặn vẹo, một vết rách không gian lại xuất hiện.

" Đi thôi. "

Hắc Kinh vung tay, xoay người chui vào khe rách, Hùng Chiến theo sát, Từ Nghiên vào sau cùng, nàng lưu luyến không rời nhìn Tuyết Nữ, đôi tay nhỏ bé nắm chặt, nghiêm giọng nói:

" Tuyết Nữ tỷ tỷ, lần gặp tới ta sẽ trở nên mạnh hơn, nhớ nói cho ca ca biết, đến lúc đó ta sẽ bắt ngươi luyện đan cho ta ăn mỗi ngày! Hi hi! "

Nói xong, Từ Nghiên cười ngây ngô, sau đó xoay người lại bước vào trong không gian liệt phùng kia.

Xuy!

Từ Nghiên vừa tiến vào thì đoạn không gian liệt phùng đó liền theo tiếng xuy ấy mà biến mất.

" Nghe nói Thái Hư Cổ Long bộ tộc có thiên phú xuyên qua hư vô không gian, bọn họ vận dụng không gian chi lực, cũng không ai sánh bằng, quả nhiên là không sai. "

Trong lòng Tuyết Nữ thì thảo tự nói.

Nhìn đám người Từ Nghiên biến mất, Tuyết Nữ cũng cảm thấy có vài phần trống trải, thiếu tiểu nha đầu này bên cạnh tựa hồ cũng vui vẻ hơn trước một chút, dù sao đâu là lâu ngày sống chung, nàng cũng có chút không bỏ.

" Phu Quân, ngươi mau mau xuất quan a. "

.....

Hơn hai tháng sau đó.

Ầm!!

Một luồng uy áp phô thiên cái địa nhanh chóng bao phủ cả Viêm Môn không gian này.

Cảm nhận được cổ uy áp này, Tuyết Nữ cùng những người khác đều không khỏi kinh ngạc, sau đó trên mặt các nàng người nào người nấy đều hiện lên vui mừng, đồng loạt nhìn về phía uy áp truyền đến phương hướng.

"Đấu Thánh uy áp, Phu Quân xuất quan rồi. "

Ngay lập tức chúng nữ đồng loạt hướng về phía Tiêu Long bế quan phương hướng phóng đi.

Khi các nàng đến nơi, biển lửa từ sâu bên trong căn phòng Tiêu Long bế quan ào ào tràn ra, cuối cùng hội tụ trên không trung của Viêm Môn trụ sở. Biển lửa bốc lên, từ từ tách thành một con đường lửa. Từ trong đó, một bóng người mặc quần áo màu đỏ chân đạp sóng lửa, chậm rãi xuất hiện trước mắt mọi người.

" Sư phụ! "

" Ca Ca. "

" Phu quân xuất quan rồi. "

Nhìn thấy bóng người quen thuộc kia, chúng nữ thần sắc mừng rỡ.

Toàn bộ Viêm Thành bên trong vô số đạo ánh mắt cuồng nhiệt hoặc sợ hãi nhìn chăm chăm vào bóng người đi từ trong biển lửa ra. Dưới loại uy áp đáng sợ này, cho dù là cường giả Đấu Tôn cũng cảm thấy tâm thần run rẩy.

Đấu Thánh! Viêm Môn môn chủ Tiêu Long đột phá Đấu Thánh rồi!!

Ngay lập tức Viêm Môn người ánh mắt liền trở nên cuồng nhiệt, sùng bái nhìn về phía trên không trung bóng người kia.

Biển lửa tràn ngập khắp nơi, dưới vô số ánh mắt kinh hãi nhìn vào, thân hình Tiêu Long lơ lửng trên không trung chậm rãi đáp xuống, uy áp kinh khủng cũng biến mất không còn.

Ngay lập tức chúng nữ nhanh chóng chạy đến đem Tiêu Long cho vây quanh.

" Chúc mừng người đột phá Đấu Thánh, Phu Quân. " Tuyết Nữ ôm lấy Tiêu Long, mỉm cười chúc mừng nói.

Tiêu Long ở Tuyết Nữ trên môi hôn một cái, cười nói: " Trong thời gian ta bế quan, người đã vất vả rồi. "

" Mới không có đây, ta nhưng là rất an nhàn. "

Hầu hết toàn bộ thời gian nàng đều ngồi không một chỗ, không làm gì, giống như là không chút nào vất vả đi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230: Đến thánh đan thành

Tiêu Long thành công đột phá Đấu Thánh, chúng nữ liền tổ chức một bữa tiệc chúc mừng.

Đêm đó Tiêu Long có thể nói là vô cùng vui vẻ, không chỉ là vì đột phá đấu thánh, mà còn là vì được hưởng thụ qua chần lớn cùng ngủ cảm giác.

Qua ngày hôm sau, Tiểu Y Tiên đi vào đại điện.

" Sư Phụ, chúng ta phải sớm đi đến Thánh Đan Thành. Ngoài giúp Diệp Gia thông qua khảo hạch, chúng ta còn phải tham gia đan hội. " Tiểu Y Tiên cười nói.

" Người không nói, ta còn thật sự quên mất chuyện này. " Tiêu Long gật đầu nói.

Đối với Tiểu Y Tiên cùng Diệp gia ở giữa thỏa thuận, Tiêu Long cũng được nàng nói cho hôm qua. Hắn cũng không có cảm thấy phiền cái gì nếu như giúp Diệp Gia, dù sao đây cũng là vì Viêm Môn lợi ích, tiện tay giúp người ta một chút.

"Diệp gia những người khác đã đi trước Thánh Đan thành, bây giờ chỉ cần chờ chúng ta tới nữa là xong." Tiểu Y Tiên cười nói.

"Chỉ có hai chúng ta đi thôi sao, còn những người khác đâu?" Tiêu Long hỏi.

"Tuyệt Nữ tỷ tỷ không đi, mấy ngày nữa Lam Nguyệt tỷ tỷ sẽ đến, cho nên mọi người muốn ở lại đợi nàng." Tiểu Y Tiên nói.

"Lam Nguyệt a..."

Nghe đến cái tên quen thuộc này, Tiêu Long thần sắc hiện lên một tia hoài niệm.

Lam Nguyệt ban đầu cũng không có cùng bọn hắn đến Trung Châu, mà ở lại Hắc Giác Vực, cũng có một thời gian dài Tiêu Long không có nhìn thấy nàng.

Đợi đến khi Đan Hội kết thúc, hắn nhất định phải hảo hảo bù đắp cho nàng mới được.

.....

Bởi vì sắp đến Đan Hội, cho nên rất nhiều Luyện được sư đều tập trung đến Thánh Đan Thành.

Đan Hội – Đại hội Luyện được sư quan trọng nhất. Vô số Luyện được sư tu luyện suốt đời, mục tiêu cuối cùng, chính là có thể trở hết tài năng tại Đan hội. Đến đây, bọn họ đã bỏ ra vô số nỗ lực cùng mồ hôi.

Tham dự Đan hội liền có thể có được tư cách cùng quần hùng trên đại lục tranh tài cao thấp.

Đây là một cách để biểu hiện thực lực!

Vạn đỉnh cùng lên, ai có thể vì tôn?

Rồng trắng mắt xanh to lớn thân ảnh xuyên qua không gian trùng động, đập vào trong chính là một mảnh nham thạch đỏ ngầu tạo nên một quang trường không lồ thấy đầu không thấy cuối, ít nhất cũng dài hơn một ngàn thước.

Đứng tại đây khiến cho người ta có cảm giác bản thân thật nhỏ bé như một con kiến không đáng để so sánh.

Mảnh cát đỏ đậm trên sân rộng dường như chứa đầy áp người người đang ùn ùn kéo đến, thanh âm từ nơi đó truyền ra xông lên tận trời xanh.

Nơi này chính là Thánh Đan thành sao?

Nhìn quang trường rộng không lồ thấy đầu không thấy cuối này, Tiêu Long nhin không được hít một hơi.

Thánh Đan thành – Thánh địa trong lòng tất cả Luyện được sư!

Không gian phía sau hắn đang không ngừng nổi lên từng trận ba động kịch liệt. Thuyền không gian đưa đám người Tiêu Long đến đây dần thu nhỏ lại. Không biết bao nhiêu người đang từ trên trời bay xuống. Hiển nhiên, nơi này chính là một Không Gian Trùng Động. Chẳng qua, chỉ là chỗ dành cho Không Gian Trùng Động thôi mà đã rộng đến vậy sao?

Lúc này, một đám người đi tới Tiêu Long phía nên này.

"Vị này chắc là trong lời đồn đại Viêm Môn môn chủ Tiêu Long môn chủ đi, tại hạ là Diệp gia đại trưởng lão, Diệp Trọng." Diệp Trọng đối với Tiêu Long ôm quyền, cung kính nói.

"Mọi chuyện ta đã nghe Tiên Nhi kể lại, ta đồng ý giúp các vị." Tiêu Long gật đầu.

"Vạn phần đa tạ Tiêu Môn Chủ." Diệp Trọng vui mừng nói, trong lòng thờ phào một tiếng.

Khi biết người mà Tiểu Y Tiên nói là Tiêu Long lúc, Diệp Trọng trái tim như muốn bay ra ngoài.

Tiêu Long là một cái đại nhân vật, có thể ra tay giúp bọn hắn cái này sắp lụi tàn gia tộc là vô cùng may mắn rồi.

"Hiện tại, đầu tiên chúng ta đi đến chỗ nào?"

Thu liễm tâm tình, ánh mắt Tiêu Long cùng cùng Tiểu Y Tiên nhìn về phía Diệp Trọng.

Hai người bọn hắn lần đầu tiên đến Thánh Đan thành, đối với nơi này không có nửa điểm quen thuộc, hết thảy đều do Diệp Trọng hướng dẫn.

"Thời gian khảo thí của Ngũ đại gia tộc cũng đến rất gần rồi. Trước tiên, chúng ta tìm chỗ nghỉ ngơi. Ngày mai, ta dẫn Tiêu Môn Chủ đi Đan Tháp dự khảo thí." Diệp Trọng cười nói.

"Đan Tháp là nơi chứng thực cấp bậc huy chương của Luyện được sư." Diệp Trọng hơi trầm ngâm nói.

Nghe nói đến cấp bậc huy chương Luyện được sư, Tiêu Long ngẩn ra hỏi: "Còn phải cần nó sao?"

Huy chương xác định cấp bậc Luyện được sư này Tiêu Long cũng có. Chính là khi lịch lãm ở Gia Mã đế quốc đã nhận lấy một mai huy chương Luyện được sư.

"Ha ha, Đan Tháp khảo chứng thực lực Luyện được sư nghiêm khắc hơn so với những nơi khác nhiều bởi vì huy chương này của họ thông dụng trên toàn đại lục. Cho dù đi tới bất kỳ địa phương nào cũng tuyệt đối có lực chấn nhiếp. Mà muốn được tham gia Đan hội, cấp bậc huy chương phải có nếu không sẽ không cho phép đại nhân tham gia!" Diệp Trọng cười nói.

Tiêu Long hai người khẽ gật đầu. Hắn cũng không có gì dị nghị đối với chuyện này. Bất quá nhiều năm như vậy hắn cũng chưa từng tham gia trắc thí cấp bậc nên quả thật có chút tò mò.

Nhìn thấy Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên không có dị nghị gì, Diệp Trọng cười cười, xác định phương hướng rồi tìm một chỗ nghỉ ngơi.

Trên đường đi, Tiêu Long cũng có hỏi qua một số thông tin liên quan đến ngũ đại gia tộc.

Ngũ đại gia tộc chia làm Đan - Tào - Bạch - Khâu - Diệp.

Hiện giờ theo Tiêu Long được Diệp Trọng kể cho biết thì chính là Đan gia đứng đầu, không có đối thủ, ngạo thị ngũ gia, thiên phú luyện được xuất chúng.

Có thể nói thanh thế Tào gia là lớn nhất, Bạch gia thì được tài giàu có nhất, còn Khâu gia thì có tiếng nói quan trọng nhất tại Đan vực. Nhìn qua thì vẫn kém ba nhà kia nhưng so với Khâu gia thì còn tốt hơn vô số lần. Tổng quát mà nói, trong ngũ đại gia tộc hiện giờ, chỉ có Diệp gia là thâm trầm nhất. Mà tứ đại gia tộc còn lại, Khâu gia tuy tộc nhân không đông nhưng lại vẫn duy trì địa vị vững vàng ở Đan Tháp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 231: Đan thần

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên theo chân Diệp Trọng di chuyển gần mười phút đồng hồ mới đến được một Thạch tháp cổ xưa trong Thánh Đan thành. Giờ phút này, ở ngoài Thạch tháp có vô số Luyện được sư đang không ngừng lui tới, huyền não âm ỹ hóa thành những tiếng vang vọng như sấm.

"Nơi này là Phân tháp của Đan Tháp, tương tự như các Công hội Luyện được sư ở các đế quốc."

Diệp Trọng dẫn Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên hai người theo dòng người tiến vào tòa Thạch tháp mang dáng vẻ cổ xưa, thấp giọng giới thiệu.

Tiến vào Thạch tháp, Tiêu Long nhìn lướt qua chung quanh. Diện tích nó rất lớn, Công hội Luyện được sư ở đế quốc Gia Mã không thể so được. Lúc này, bên trong tháp có không ít người mặc áo bào đại biểu cho Luyện được sư tiến vào trong.

"Bên trong Tháp, phía Bắc là khu giao dịch. Rất nhiều Luyện được sư đều có thể thực hiện giao dịch các dược liệu cần thiết hoặc là đan dược ở nơi đó. Phía nam mới là nơi lấy huy chương."

Sau khi giới thiệu xong, Diệp Trọng đoàn người liền dẫn Tiêu Long hai người đi.

Khi đám người Tiêu Long tới khu vực phòng khảo hạch thì đã thấy một đội ngũ thật dài. Thấy thế, Diệp Trọng khẽ chau mày nói với Tiêu Long:

"Tiêu Môn Chủ đợi ở chỗ này chờ ta một chút để ta liên lạc với người bên trong. Nếu cứ chờ đợi như thế này chỉ sợ đến hết hôm nay cũng không hoàn thành được khảo hạch."

Tiêu Long gật đầu, nhìn Diệp Trọng dần đi xa. Hắn theo thói quen, lui về sau một chút. Chợt cảm giác được lưng mình đụng phải một thân thể mềm mại.

"A!"

Tiếng kinh hô nhẹ nhàng vang lên sau lưng Tiêu Long. Hắn nhanh chóng quay đầu lại, nhìn thấy cô gái bị hắn làm cho ngã trên mặt đất. Bàn tay hắn nhanh như chớp đỡ cô gái dậy.

" Không cần! "

Thấy Tiêu Long định đỡ mình dậy, thiếu nữ nhất thời vội vàng nói.

Thanh âm của nàng đã chậm một chút, bàn tay Tiêu Long nhanh như chớp nắm lấy cánh tay nàng. Nhưng còn chưa đợi hắn dùng lực đỡ nàng dậy, sắc mặt hắn đã trở nên kinh hãi. Bởi vì hắn phát hiện, linh hồn lực lượng trên mi tâm hắn đang có dấu hiệu tràn ra tiến vào cơ thể thiếu nữ này.

Hoi kinh ngạc, bàn tay Tiêu Long vội buông ra. Sau đó, có chút hồi hộp lùi hai bước, ánh mắt khiếp sợ nhìn thiếu nữ có khuôn mặt nhỏ nhắn nhợt nhạt ở phía trước. Trước ngực thiếu nữ này có một tấm huy chương vẽ một đồ văn hình tròn, giống như một viên đan dược.

" Người của Đan gia? "

Tuổi của thiếu cũng không lớn, chỉ khoảng mười bảy đến mười tám, thân hình yếu đuối mềm mại. Khuôn mặt tuyệt đẹp nhưng đôi má lại tái nhợt tựa như có bệnh trong người.

Đương nhiên, hấp dẫn ánh mắt Tiêu Long không phải là dung mạo của cô gái mà là chiếc huy chương hình tròn trước ngực. Chiếc huy chương này chính là tộc huy của một trong Ngũ đại gia tộc của Đan vực – Đan gia.

" Ngươi... ngươi không sao chứ? "

Thiếu nữ từ trên mặt đất đứng dậy, sợ hãi nhìn Tiêu Long, thấp giọng nói.

Nghe được giọng nói của thiếu nữ, Tiêu Long mới từ dời mắt ra khỏi huy hiệu của Đan gia, hồi hộp nhìn cô gái trước mặt. Một màn kinh hãi vừa rồi làm cho trái tim hắn không ngừng đập loạn. Hắn cảm giác rõ ràng trong cơ thể của cô gái này xuất hiện một loại thôn phệ chi lực cực kỳ quý dị, ngay cả linh hồn lực của hắn cũng có dấu hiệu bị hút ra không cưỡng lại được.

Sở hữu quý dị như vậy thể chất, nếu hắn đoán không sai, trước mắt thiếu nữ này chính là Đan Thần đi.

" Không có gì! "

Nhìn thấy Tiêu Long lắc đầu, lúc này thiếu nữ mới khẽ thở phào nhẹ nhõm. Ánh mắt nhìn Tiêu Long có chút kỳ quái, tựa hồ kinh ngạc vì đụng phải nàng nhưng lại không có chuyện gì.

" Chuyện kia... thật không tốt... "

Thiếu nữ nhìn Tiêu Long rồi nói một câu như xin lỗi, sau đó cũng không chờ Tiêu Long đáp trả liền nhanh chóng xoay người rời đi, hòa cùng dòng người biến mất.

Nhìn những cử chỉ có chút quái dị của cô gái, Tiêu Long không nhịn được lắc đầu cười, hắn vậy mà sinh ra nhận nàng làm đệ tử tâm tư.

Lấy Đan Thần thể chất, lại phối hợp Thôn Thiên Phệ Địa Quyết, tốc độ tu luyện của nàng hoàn toàn không chút nào thua kém một người tu luyện thiên giai công pháp.

Đương nhiên, nếu như nàng có hư vô quyết, đem một đồng công pháp dung hợp, tốc độ tu luyện càng tăng lên gấp nhiều lần.

" Sư Phụ, ngươi đang suy nghĩ gì a? " Tiểu Y Tiên đột nhiên hỏi.

" Ta nghĩ nên tìm cho ngươi một cái đồng môn sư muội. " Tiêu Long cười nói.

" Sẽ không phải là cái kia đan gia thiếu nữ đi? " Tiểu Y Tiên kinh ngạc hỏi.

" Không sai, lấy nàng thiên phú, nếu chỉ dùng trong luyện đan thì thật có chút phí phạm. " Tiêu Long gật đầu.

" Tiêu môn chủ, Tiểu Y Tiên tiểu thư, chúng ta đã có thể đi. "

Lúc này thanh âm của Diệp Trọng đột nhiên vang bên tai hai người.

" Ừ... " Diệp Trọng gật đầu, chân chờ một chút nói: " Ta đã liên hệ rồi, có thể để ngươi sử dụng trắc nghiệm thất đặc thù. Nhưng mà, hiện giờ trong trắc nghiệm thất còn có những người khác nữa. Ta xem, hay là để ngày mai rồi đến? "

Nhìn thần sắc có chút âm trầm của Diệp Trọng, Tiêu Long chau mày, nói: " Những gia tộc kia sao? "

Nghe vậy, Diệp Trọng ngẩn người, gật đầu cười khỏ, thở dài: " Đúng lúc người của Bạch gia cùng Khâu gia ở bên trong khảo thí. Trước kia, hai gia tộc vẫn bị Diệp gia đè phía dưới. Hiện giờ, thật vất vả bọn họ mới xoay người đi lên, tự nhiên là tiểu nhân đắc chí. Mỗi lần gặp mặt, bọn họ đều giờ trò giễu cợt. Đối với ta thì cũng không ảnh hưởng gì, chỉ sợ sẽ nói những lời khó nghe đối với các vị. "

Tiêu Long cười cười, vỗ vai Diệp Trọng nói: " Không cần để ý đến bọn hắn, đến cũng đã đến rồi, chẳng lẽ lại tay không quay về sao? "

Thấy thế, Diệp Trọng chần chờ một lát liền gật đầu, nói:

"Được rồi! Đến lúc đó bọn chúng có nói gì, các vị cứ coi như không nghe thấy là được! "

Dứt lời, Diệp Trọng xoay người bước vào thông đạo đặc thù, Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên cũng theo sát phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 232: Chấn nhiếp

Sau khi đi ngang qua một đoạn đường u ám, phía trước đột nhiên xuất hiện một ngọn đèn. Tiến tới một chút nữa, một gian phòng rất rộng đột nhiên hiện ra trong tầm mắt của ba người.

Căn phòng này rất rộng lại cực kỳ u tĩnh, tiếng động huyền não từ bên ngoài không thể truyền vào được. Lúc này, trong phòng có mười người, ánh mắt của bọn họ cũng dừng lại trên ba người Tiêu Long.

"Hắc hắc, Diệp Trọng trưởng lão... Không nghĩ tới ngươi cũng dẫn người đến tham gia khảo hạch. Xem ra những người khác cũng đều biết chuyện này tương đối mất mặt a! "

Ba người Tiêu Long vừa mới bước vào phòng, chưa kịp nói gì thì một tiếng cười chanh chua chói tai vang lên.

Sắc mặt Tiêu Long hơi trầm xuống, ánh mắt hướng về nơi phát ra âm thanh, hần liền thấy một lão phụ áo xám mặc trang phục như một vị phu nhân đang nhếch cái miệng đầy răng vàng cười cười, hai mắt lộ vẻ châm chọc.

P phía sau lão phụ áo xám này có ba người trẻ tuổi mặc áo trắng, hai nam một nữ. Nữ tử với thân thể mềm mại cao lớn, dáng người khêu gợi trông cực kỳ hấp dẫn. Hai gã nam tử bên cạnh đang dùng ánh mắt đầy nóng bỏng và tham lam không ngừng nhìn vào những bộ vị gợi cảm trên người nàng.

Bạch y nữ tử nhìn qua cực kỳ lãnh ngạo, ánh mắt nhìn về phía ba người Tiêu Long đầy vẻ khinh thường lẫn trào phúng. Hiện tại Diệp gia ngay cả vị trí trong ngũ đại gia tộc cũng không bảo đảm nổi, nói chung cũng đứng là hơi mất thể diện.

"Mụ già vừa mới miệng vừa rồi là người của Bạch gia! "

Đối với những lời châm chọc của lão phụ áo xám, Diệp Trọng mỉm cười, thấp giọng nói với Tiêu Long.

Tiêu Long khẽ gật đầu rồi nhìn qua chỗ khác. Tại đó, đồng dạng cũng có ba người đang đứng. Người đứng đầu là một lão nhân áo vàng phía sau cũng có một nam một nữ. Hai người này, nam anh tuấn còn nữ thì tú lệ, nhìn qua giống như một đôi trai tài gái sắc. Ba người này mặc dù không nói gì, nhưng từ ánh mắt cũng có thể nhìn ra sự khinh thường, càng khiến cho người ta tức giận.

Đối với ba người này, Diệp Trọng mặc dù chưa giới thiệu, nhưng Tiêu Long cũng đoán ra, bọn họ hẳn là người Khâu gia.

"Ha hã, người của Diệp gia cũng tới rồi sao! "

Ở bên trong phòng, một lão giả mặc áo bào Luyện dược sư màu trắng nhìn hai người Diệp Trọng, trên mặt tươi cười rất chân thành. Hiển nhiên người này có chút giao tình cùng Diệp Trọng.

"Phiền toái trưởng lão Hàn Lợi rồi! "

Diệp Trọng chấp tay, khách khí nói.

"Ai, hai người chúng ta cần gì phải khách khí như thế! "

Thấy thế, người được gọi là Hàn Lợi thờ dài, nói.

"Tốt lắm, Diệp Trọng ngươi không nên lăm lăm nữa! Ta không muốn vì các ngươi mà phải kéo dài thời gian. Tiểu tử này là người Diệp gia ngươi phải tới? Như thế nào mà ngay cả cấp bậc huy chương cũng không có? Chẳng lẽ chưa từng thông qua khảo thí của Đan Tháp? "

Lão phụ áo xám không kiên nhẫn phát phát tay như đuổi ruồi, chột liếc nhìn Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên rồi cười lạnh nói.

"Quả thực chúng ta chưa từng có huy chương nào từ Đan Tháp... đây cũng là lần đầu tiên ta tới nơi này! "

Đối với sự châm chọc của lão phụ áo xám, Tiêu Long thành thật nói.

" Hắc, quả nhiên! "

Nghe vậy, lão phụ áo xám nở một nụ cười khinh thường. Bạch y nữ từ đứng sau cũng khinh thường liếc nhìn Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên, thanh âm bình thản nói:

" Trắc nghiệm thất đặc thù này trừ phi khảo hạch cấp bậc huy chương từ Ngũ phẩm trở lên mới có tư cách đi vào. Điểm này Diệp Trọng trưởng lão chẳng lẽ không biết?"

" Tốt hơn hết nên lo cho mình đi, người của Bạch gia hiện giờ giáo đường càng ngày càng kém! "

Sắc mặt Diệp Trọng trầm xuống quát lạnh.

Nghe tiếng quát lạnh của Diệp Trọng, bạch y nữ từ khẽ đỏ mặt, hừ lạnh một tiếng.

" Hắc hắc, vài năm không gặp mà tính tình Diệp Trọng nguoi càng lúc càng lớn lối quá rồi. Chẳng qua Diệp gia nguoi không lọt vào tốp ba của lần khảo hạch này, chỉ sợ sẽ phải rời khỏi Ngũ đại gia tộc! " Lão phụ áo xám cười nhạo.

Oanh!

Bất quá tại nàng vừa dứt lời, một đạo như thần lâm uy áp liền buông xuống, điên cuồng hướng về phía lão phụ áo xám đè ép mà tới.

Phốc!!!

Bị cường đại như vậy uy áp bao phủ, vị kia lão giả áo xám toàn thân run rẩy, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi. Sắc mặt kinh hãi nhìn xem ăn mặc màu đỏ trang phục thanh niên trẻ tuổi.

" Đấu Thánh cường giả! "

Nghe được Hàn Lợi lời nói, trong căn phòng này tất cả mọi người đều đem ánh mắt tập trung đến trên người Tiêu Long, trong ánh mắt tràn ngập khó tin thần sắc.

" Hắc vậy mà là Đấu Thánh cường giả!! "

" Đùa giỡn đi, hắc tuổi tác cùng chúng ta tương đương đi, làm sao có thể... "

Từng trận nghị luận âm thanh vang lên, đám người kinh hãi nhìn về phía Tiêu Long.

Bọn hắc làm sao nghĩ đến vị này thuộc về Diệp gia thanh niên trẻ tuổi lại là Đấu Thánh cường giả.

" Các nguoi tốt nhất nên ngậm miệng lại cho ta, nếu không cho dù các nguoi có là đan thập ngũ đại gia tộc đi nữa cũng đừng hòng toàn mạng rời khỏi Thánh Đan Thành. " Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói.

" Vị đại nhân này, không biết đại nhân danh tính là... "

Hàn Lợi đi đến, cung kính nhìn Tiêu Long nói.

" Ta là Tiêu Long, còn nàng là đệ tử ta, Tiểu Y Tiên. "

Tiêu Long đem Tiểu Y Tiên kéo đến nhân nhạ.

" Tiêu Long, Viêm Môn môn chủ! "

Hàn Lợi kinh ngạc nói.

Những người khác cũng kinh ngạc không ngớt.

Bọn hắc trước đó cũng có nghe qua danh tiếng của Viêm Môn môn chủ, nhưng không nghĩ đến một thời gian không thấy, hắc đã đột phá Đấu Thánh rồi.

Trẻ như vậy liền có Đấu Thánh thực lực, quái vật gì thế này.

Sắc mặt khó coi nhất phải là Bạch Gia nguoi, bọn hắc nào nghĩ đến, Diệp Trọng lại mời đến Viêm Môn môn chủ, càng không nghĩ đến trước mắt thanh niên này là trong lời đồn đại thiên tài Tiêu Long, còn không ngừng mở miệng si nhục châm chọc.

Bây giờ thì hay rồi, đặc tội một cái Đấu Thánh, đây là hành vi không chút nào khôn ngoan.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 233: Khảo thí huy chương hoàn thành

Diệp Trọng nhìn xem Bạch Gia đám người kia, trên gương mặt già nua xuất hiện một tia cười trên nỗi đau người khác.

Hắn sớm biết sẽ xảy ra chuyện này, cho nên đang chờ đợi đối phương ăn quả đắng đây.

Đề cho Bạch Gia gia chủ biết lão phụ nhân đám người đắc tội một cái đầu thánh, nhất định sẽ đem bọn hắn cho xử phạt.

Dưới ánh mắt của mọi người, Tiêu Long léo theo Tiểu Y Tiên chậm rãi tiến lên liếc nhìn Hàn Lợi nói:

"Nơi này, có hạn chế cấp bậc khảo thí cao nhất không?"

Nghe vậy, Hàn Lợi ngẩn ra vội vàng nói:

"Thất phẩm trung cấp đã là cực hạn ở nơi này, vì lão phu cũng chỉ là Thất phẩm trung cấp. Không biết vị đại nhân này muốn khảo thí cấp bậc nào?"

Tiêu Long chậm rãi gật đầu tùy ý nói:

"Vậy thì Thất phẩm trung cấp đi, cả hai chúng ta."

Lời vừa nói ra, thanh âm chậm biểm trong phòng đột nhiên tắt hẳn. Không khí trong phòng bởi vì câu nói vừa rồi của Tiêu Long mà trở nên an tĩnh dị thường.

Bởi vì Tiêu Long là một cái đầu thánh cường giả, cho nên cũng không có người nào dám chế nhạo hắn, thay vào đó là kinh ngạc.

Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên còn trẻ như vậy liền thật có thất phẩm trung cấp luyện được sư trình độ sao?

Đương nhiên, trong lòng bọn hắn cũng không dám không tin, một cái đầu thánh cường giả khinh thường đùa giỡn những chuyện như thế này.

Nếu thật là như vậy Tiêu Long cũng quá đáng sợ đi.

"Phiền toái Hàn trưởng lão rồi! Không biết khảo thí Luyện được sư Thất phẩm trung cấp cần phải thực hiện những gì?" Tiêu Long nhìn Hàn Lợi nói.

"Cứ gọi ta là Hàn quân sự là được, ta còn không phải là trưởng lão của Đan Tháp." Hàn Lợi cười nói.

Sau đó hắn lại nói:

"Nếu muốn khảo hạch thất phẩm trung cấp luyện được sư thì phải đi đến Thiên Phòng bên kia, ta bây giờ có thể dẫn hai vị đi khảo hạch ngay."

"Vậy làm phiền Hàn quân sự rồi."

Vốn là do Bạch Gia cùng Khâu gia người khảo hạch trước, bất quá có Tiêu Long vị này Đầu Thánh ở đây người nào dám hó hé nửa lời.

Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên đi theo Hàn Lợi vào trong Thiên phòng.

"Diệp Trọng, không nghĩ đến Diệp gia các người vận khí tốt như vậy, lại để cho Viêm Môn môn chủ đích thân ra tay."

Bạch y lão phụ nhân nhìn Diệp Trọng nói.

"Chỉ là vận khí tốt một chút mà thôi." Diệp Trọng cười đắc ý nói.

"Cũng không biết Viêm Môn môn chủ luyện được trình độ đẳng cấp gì?"

Lúc này có người không nhịn được nói lên nghi hoặc trong lòng.

Những người khác đều đem ánh mắt tập trung vào Diệp Trọng trên người, chờ đợi hắn trả lời.

Trước đó khinh thường châm chọc đã không còn, bây giờ những người ở đây thái độ đối với Diệp Trọng đã hoàn toàn thay đổi.

"Tiêu môn chủ thì ta không biết, nhưng còn đề từ của hắn Tiểu Y Tiên thì ta biết, hơn bốn tháng trước nàng là Thất Phẩm Cao Cấp luyện được sư, còn bây giờ ra sao ta không rõ ràng." Diệp Trọng cười nói.

Tề!!

Ngay lập tức Bạch Gia cùng Khâu Gia người đều đồng loạt hít vào một ngụm khí lạnh.

Bọn hắn thật không biết nói gì thêm nữa, quả thật là hai cái quái vật sư đồ.

Trong lúc mọi người đang chờ xem kết quả, không khí ồn ào trong phòng dần dần chìm xuống. Tất cả ánh mắt đều dồn về căn phòng đang đóng kín, cùng chờ đợi kết quả cuối cùng.

Thời gian từ từ trôi qua, đám người lão thái bà có vẻ không chờ thêm được nữa nhưng cũng không dám than vãn gì.

Nửa giờ nữa trôi qua, cửa phòng khảo nghiệm đang đóng chặt bỗng rít khe rồi từ từ mở ra. Tinh thần của mọi người không ngừng xao động, tất cả đều nhìn về nơi khảo nghiệm.

Cánh cửa dần dần mở rộng, theo sau đó thân ảnh của lão nhân áo trắng cũng dần dần hiện ra. Lúc này mọi người chỉ thấy Hàn Lợi khẽ lắc đầu cười khổ.

Nhìn thấy bộ dáng của Hàn Lợi, tất cả mọi người đều đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên. Tất cả ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào ngực áo trên người hai người huy chương.

Tám huy chương này nhìn qua có chút bí ẩn mịt mờ, trên mặt có họa điểm lượn lờ, bên trong họa điểm có một cái tháp thật lớn. Có thể thấy trên thân tháp loé lên bảy ngôi sao chói mắt. Chẳng qua hiện tại, ngôi sao thứ bảy hơi mờ một chút.

Bên trong gian phòng, từng ánh mắt kinh ngạc nhìn tám huy chương chói mắt trên ngực hai người rồi trở nên yên tĩnh lạ thường.

Bọn hắn đều biết, thất phẩm trung cấp cũng không phải là hai người này chân chính thực lực, chỉ là có chút khó tiếp nhận mà thôi.

Cả hai đều vô cùng trẻ tuổi, lại còn là đầu tôn đầu thánh, bây giờ lại thêm luyện được sư thân phận... thiên phú này quả thật khiến cho vô số người phải hổ thẹn.

Khuôn mặt Diệp Trọng giờ đây tràn ngập niềm vui, khẽ vuốt chòm râu. Kể từ khi Diệp gia thất thế, đã lâu rồi không thấy được một màn đặc sắc như vậy.

"Đi thôi Diệp Trọng, Tiên Nhi."

"Vâng, thưa sư phụ."

"Vâng."

Không để ý đến trong phòng đám người ánh mắt, Tiêu Long ba người nhanh chóng rời đi.

Ở bên ngoài.

"Ha ha, quả thật là sáng khoái, ta chưa bao giờ nhìn thấy cụ già kia có sắc mặt như vậy, quả thật là hạ dạ." Diệp Trọng cao hứng cười nói.

"Cao hứng là tốt rồi, bất quá không thể không thừa nhận. Bạch Gia cùng Khâu gia người cũng thật là có nhiều thiên tài, mấy người trong phòng lúc này, nếu đặt ở bên ngoài đều là hiếm có thiên tài a." Tiểu Y Tiên cảm thán nói.

"Thiên tài cái gì, cho dù có giỏi hơn cũng không thể cùng môn chủ cùng Tiểu Y Tiên tiểu thư so sánh." Diệp Trọng than thở nói.

Hắn lời nói này là thật lòng, Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên hai người có thể nói là tuổi tác trẻ nhất trong đám người lúc này, nhưng Bạch Gia cùng Khâu gia người hoàn toàn không thể cùng hai người so sánh.

Nghe vậy Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên cũng chỉ cười cười không nói gì.

Ngũ đại gia tộc khảo hạch ngày mai mới bắt đầu, bây giờ bọn hắn có không ít thời gian rảnh rồi.

Tiểu Y Tiên thì muốn đi tới đan tháp chỗ giao dịch bên kia xem thử có tìm được một ít dược liệu tốt hay không, Tiêu Long cùng Diệp Trọng cũng đi theo nàng.

Đạo quanh một vòng chỗ giao dịch, Tiểu Y Tiên cũng tìm được không ít đồ tốt, mãi hơn một giờ sau đó ba người mới quay lại Diệp gia biệt viện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 234: Ngũ Đại Gia Tộc (1)

Địa điểm khảo hạch của Ngũ đại gia tộc nằm trong một tòa đại điện thuộc nội vực Đan thành. Đây là địa phương được Đan Thập thiết kế riêng cho việc khảo hạch. Có thể thấy Đan Thập coi trọng khảo hạch đối với Ngũ đại gia tộc đến mức nào.

Loại khảo hạch này không phải tiến hành bí mật mà là bán công khai. Những thế lực giàu có đều sẽ đến đây quan sát Ngũ đại gia tộc khảo hạch. Vị trí của Ngũ đại gia tộc luôn được vô số thế lực dòm ngó đến. Bởi vì ai cũng biết, đây là con đường tắt để tiến vào cao tầng Đan Thập. Chỉ cần được vị trí mơ ước đó thì thế lực lẫn danh khí trong một đêm đều như một bước lên trời.

Hiện giờ, trong Ngũ đại gia tộc chỉ có địa vị của Diệp gia là có nguy cơ bị mất. Nếu lần khảo hạch này lại không thông qua thì họ sẽ không còn nằm trong Ngũ đại gia tộc nữa. Mà một khi Diệp gia mất đi địa vị này, những thế lực khác sớm đã như hổ rình mồi sẽ cùng xông lên xâu xé tranh giành nó.

Bởi vậy, rất nhiều thế lực muốn tiến vào Đan Thập đều coi trọng và chú ý đến đợt khảo hạch Ngũ đại gia tộc này.

Đoàn người Tiêu Long đi theo sau Diệp Trọng qua một tòa nhà cực kỳ rộng lớn. Khi đến đại điện thì nơi này sớm đã đông nghẹt người, đôi lúc có một nhóm người trông rất oai phong thông qua đám thủ vệ nghiêm mật tiến vào đại điện.

"Đi thôi!"

Diệp Trọng nhìn tòa đại điện khảo hạch khổng lồ, siết chặt hai tay trong áo. Nơi này đã khắc sâu vào trong trí nhớ của hắn vì mỗi một lần đến đây khảo hạch lại là mỗi lần lưu lại cho lão sự sỉ nhục sâu đậm.

Giọng nói vừa dứt, Diệp Trọng dẫn đầu đoàn người hướng cửa đại điện bước vào. Sau đó, mấy người Tiêu Long cũng theo sát sau.

Đám người Diệp Trọng đột nhiên xuất hiện đã hấp dẫn rất nhiều người trong đại điện chú ý. Từng đạo ánh mắt nhìn tới, khi bọn họ thấy tộc huy trên ngực đám người Diệp Trọng thì nhất thời bàn tán xôn xao, cả đại điện như loạn cả lên.

"Mau nhìn, kia là đoàn người của Diệp gia!"

"Hắc hắc, lúc này nếu bọn họ thất bại nữa, chỉ sợ Diệp gia sẽ rời khỏi Ngũ đại gia tộc. Không còn được Đan Thập che chở, cuộc sống sau này của Diệp gia e là không dễ chịu!"

"Đúng vậy! Diệp gia nắm đó uy phong bao nhiêu, trong Ngũ đại gia tộc chỉ mỗi Đan gia có thể sánh cùng. Vậy mà bây giờ lại xuống dốc đến mức độ này, đáng tiếc!"

"Phong thủy luân chuyển a!"

Nghe được những tiếng bàn tán xôn xao kia, trong mắt Diệp Trọng cũng hiện lên vẻ cay đắng. Diệp gia xuống dốc đến mức độ này, không thể nghi ngờ chính là đã kích lớn nhất trong đời lão. Hiện tại, vì mong muốn Diệp gia vượt khỏi một lần nữa, lão đã dốc hết tất cả mọi thứ đặt cược tất cả hy vọng trên người Tiêu Long.

Bất quá hắn cũng đối với Tiêu Long rất có tự tin, Diệp gia lần này được cứu rồi.

Dưới ánh mắt soi mói của nhiều người, đoàn người Diệp Trọng thuận lợi đi tới cửa đại điện. Những hộ vệ ở cửa đại điện dùng ánh mắt thoảng trào phúng bình thần nhìn huy tộc Diệp gia trên ngực đám người Diệp Trọng. Diệp gia thất bại mấy năm nay đúng là sỉ nhục khó có thể rửa sạch.

Tuy nói trong lòng bọn họ khinh thường Diệp gia nhưng những hộ vệ này không dám gây khó dễ bọn họ trước mặt mọi người. Tên đội trưởng tùy ý phát tay để cho đám người Diệp Trọng đi vào, sau đó hắn quát to vào trong đại điện:

"Diệp gia đến!"

Diệp Trọng mặt không đổi sắc, như không nhận ra vẻ khinh thường trên mặt bọn cận vệ, dẫn đám người Tiêu Long bước vào đại điện, sau đó biến mất khỏi ánh mắt dòm ngó của mọi người.

Đi vào trong, dưới ánh đèn nhu hòa chiếu khắp đại điện, Tiêu Long nhận thấy vô số ánh mắt đầy ý vị nhìn đoàn người của mình. Hắn không yếu thế, cũng liếc mắt nhìn lại.

Tiêu Long khẽ nheo mắt đảo khắp đại điện. Hiện giờ có không ít người ngồi nơi này. Những người này phần lớn đều toát ra khí thế mạnh mẽ, hiển nhiên bọn họ đến từ một vài thế lực hay gia tộc mạnh.

Đối với những ánh nhìn soi mói từ bốn phương tám hướng, Diệp Trọng cũng không thêm quan tâm. Lão biết những người này đến đây đều mong đợi Diệp gia mình khảo hạch thất bại. Có như thế, bọn chúng mới có thể thay thế vị trí của Diệp gia.

Bất quá hôm nay bọn hắn phải thất vọng rồi.

"Phía trước là hàng ghế dành cho Tào, Đan, Bạch, Khâu tứ đại gia tộc!"

Thời điểm Diệp Trọng dẫn đoàn người Tiêu Long bước vào đã thấp giọng nói.

Nghe vậy, Tiêu Viêm ngạc nhiên nhìn lên. Quả nhiên, trước đại điện có những hàng ghế, bất quá những hàng ghế này chỉ có người của ba đại gia tộc. Nhìn huy chương trên áo bọn họ, hẳn là ba gia tộc Đan, Bạch, Khâu.

Trước tiên Tiêu Long dừng mắt tại nơi Đan gia ngồi, hắn liền nhìn thấy một bóng người quen thuộc, chính là lần trước gặp qua Đan Thần.

Trong lúc Tiêu Long nhìn nàg, Đan Thần giống như cảm giác được cái nhìn của hắn liền quay đầu. Mắt đối mắt, Đan Thần lại vội vàng né tránh, bộ dáng sợ hãi.

"Nàng chính là Sư Phụ nói qua là có thể trở thành ta sư muội đi. " Tiểu Y Tiên cũng chú ý đến Tiêu Long nhìn Đan Thần ánh mắt, cũng quay đầu nhìn sang nói.

"Ừm, không sai! " Tiêu Long gật đầu.

"Quả thật là nàng cũng giống như ta, sở hữu kỳ dị thôn phệ chi lực, làm cho ta cảm giác giống như bên trong Hư Vô Quyết thuộc về thôn thiên phệ địa quyết thôn phệ chi lực. Sư Phụ ánh mắt quả thật là hoàn mỹ. " Tiểu Y Tiên gật đầu cười nói.

"Đây chỉ là ta cá nhân ý nghĩ, nàng cũng không nhất định sẽ đáp ứng. " Tiêu Long cười lắc đầu nói.

Diệp Trọng cũng nhìn Đan Thần. Bất chợt, lão nhìn sang nam tử áo lam bên cạnh nàng rồi biến sắc mặt, thấp giọng nói:

"Đan Hiên, không nghĩ hắn cũng tới. Xem ra, lần khảo hạch này của Đan gia là do hắn xuất thủ! "

Nhìn thấy bộ dáng lo lắng của Diệp Trọng, Tiêu Long cũng nhìn qua. Chỉ thấy, bên cạnh Đan Thần có một nam tử áo lam cao lớn đứng thẳng tắp, dung mạo tuấn tú, gương mặt ôn hòa. Chẳng qua, vẻ ôn hòa này rõ ràng chỉ dành cho bên cạnh Đan Thần. Nhưng dù vậy, phối hợp với trang phục của nam tử, nhìn qua có chút nho nhã.

"Đan Hiên! "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Ngũ Đại Gia Tộc (2)

"Thiên phú luyện đan của Đan Hiên rất cao! Dù là phóng mất khắp Đan gia cũng đứng số một số hai, không kém yêu nữ Tào Dĩnh của Tào gia là mấy. Trong Tào gia, có thể áp chế hắn e chỉ có mỗi yêu nữ kia. Nếu lần này hắn xuất thủ, e sẽ dành được một trong ba vị trí đầu tiên. "

"Còn người kia là người trẻ tuổi xuất sắc nhất Bạch gia – Bạch Ứng! Nghe nói hắn gần tuổi ba mươi liền có thất phẩm trung cấp luyện dược sư trình độ. "

Nghe vậy hắn nhìn một chút liền dừng lại trên người một gã nam tử bạch y của Bạch gia. Trên người nam tử này tràn ngập hàn khí nhàn nhạt, bộ mặt lãnh túc, ánh mắt lóe hàn quang chớp động khiến cho người khác không dám đối diện với hắn.

Giống như là cảm nhận được Tiêu Long ánh mắt, Bạch Ứng cũng quay đầu nhìn sang, thần sắc lạnh túc cũng dần hòa hoãn lại, đối với Tiêu Long nhẹ gật đầu cung kính chào hỏi.

Xem ra Bạch Gia khi bị Tiêu Long dạy dỗ liền trở nên ngoan ngoãn hơn một chút.

Trong lúc mọi người nói chuyện, đoàn người Diệp gia cũng đã an vị tại khu vực được dành cho mình. So với lực lượng hùng hậu của bốn đại gia tộc, thật sự hoàn cảnh bọn họ bên này hơi khó nhìn.

"Đan Hiên cùng Bạch Ứng đã sớm bước chân vào cấp bậc Luyện dược sư Thất phẩm trung cấp. Khâu gia thì đỡ hơn, chỉ có một Luyện dược sư Thất phẩm sơ cấp, bất quá nếu là Tiêu môn chủ thì bọn hắn không tạo thành nguy hiểm quá lớn! "

Nói đến đây, ánh mắt Diệp Trọng nhìn về dãy ghế Tào gia. Hiện giờ, Tào gia vẫn chưa đến.

"Lần này Tào gia sẽ phái ai? Là cái kia yêu nữ Tào Dĩnh sao? "

Tiểu Y Tiên thấp giọng hỏi.

Nàng đối với vị này được vô số người ca ngợi Yêu Nữ mang theo không nhỏ hứng thú, dù sao đầu nữ tính, Tiểu Y Tiên trong lòng liền sinh ra cạnh tranh tâm tư.

" Tào gia có ba người, được xưng là trụ cột tương lai của Tào gia. Trong đó, yêu nữ Tào Đình đứng đầu, Tào Đan kém nhất, còn lại một người tên là Tào Hưu. Thiên phú luyện đan của hai người này cũng không thể so với Tiểu Y Tiên tiểu thư. Về phần yêu nữ Tào Đình, nàng thiên phú vô cùng xuất chúng, ta cũng không phải là rất rõ ràng, bất quá tuyệt đối là thất phẩm cao cấp trở lên. "

Tiểu Y Tiên chậm rãi gật đầu. Tào gia này quả nhiên thiên tài xuất hiện lớp lớp. Có thể đạt được danh vọng đến bậc này quả không phải không có đạo lý. Ít nhất, Diệp gia so với bọn họ kém hơn rất nhiều.

Nàng càng ngày càng muốn gặp vị kia Yêu Nữ Tào Đình.

" Tào gia tới! "

Ngay khi đám người đang bàn luận về Tào Gia thì một tiếng quát rõ to từ bên ngoài đại điện truyền vào, thanh âm vang dội không ngừng.

Sau khi nghe tiếng nói vang vọng, bên trong đại điện chợt xôn xao không ngừng. Không ít thế lực vốn đã an tọa đều vội vàng đứng bật dậy, khuôn mặt ai ai cũng hiện vẻ tươi cười. Địa vị Tào gia hiện giờ đủ để cho bọn họ vượt mong ngửa.

Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên quay đầu lại nhìn ra đại môn đang rộng mở. Nơi đó, một thân ảnh tuyệt mỹ từ từ xuất hiện.

Ngay khi thân ảnh tuyệt mỹ đó bước ra, bầu không khí cũng bởi vì sự có mặt của nàng dường như lập tức động lại.

Thân hình cô gái mềm mại, cao ráo. Một thân trang phục màu đen lộ ra khí chất lãnh ngạo. Da nàng trắng tựa tuyết, ba búi tóc đen tùy ý xõa trên hương phiến. Đôi má hơi gầy nhưng đặc biệt tinh xảo tựa như ngọc trắc khiến cho người ta có cảm giác yêu thích không rời tay.

Cô gái đứng ở cửa đại điện, khẽ chớp chớp đôi mắt. Hai hàng lông mi hẹp, dày lộ ra sự xinh đẹp lạ thường, quyến rũ động lòng người.

Trong đại điện, không ít người nhìn nàng mà trở nên mê mẩn thất thần. Khóe môi cô gái khẽ cong, chậm rãi nở một nụ cười mỉm. Khẽ liếc mắt nhìn mọi người trong đại sảnh, trong nháy mắt, yêu khí dạt dào.

Thiếu nữ áo đen lười nhác đảo mắt nhìn xung quanh đại điện. Cứ hễ ai bị ánh mắt nàng quét trúng, trong lòng lập tức nổi lên một luồng tà hỏa lẫn cảm giác kiêng sợ cực kỳ.

Dáng vẻ phong tình vạn chủng của nàng tạo nên một sự hấp dẫn trí mạng nhưng ẩn dấu bên trong là một loại cảm giác mơ hồ làm người ta sợ hãi. Danh tiếng của nàng đang vượt lên đến đỉnh, căn bản ai cũng đã từng nghe qua một lần! Yêu nữ Tào Gia – Tào Đình, cũng chính là một trong những hậu tuyển giả của vị trí đứng đầu Đan Tháp trong tương lai.

Có lẽ danh tiếng của nàng tuy vang dội nhưng vẫn không thể sánh được với người ở sau lưng. Tào Đình là Đan Tháp tam cự đầu một trong đệ tử.

Đan Tháp, thánh địa trong lòng tất cả Luyện dược sư trên toàn đại lục, thậm chí có thể không chút khách khí nói rằng nơi đó chính là lãnh tụ tinh thần của vô số Luyện dược sư. Lực hiệu triệu của Đan Tháp thật sự không thể nghi ngờ, mà tất cả đều nằm trong một ý niệm của những cự đầu Đan Tháp này.

Tào Đình của Tào gia, một trong những thiên tài kiệt xuất nhất từ trước đến nay, là đệ tử thân truyền của một trong ba đại cự đầu Đan Tháp.

Dựa theo xu thế phát triển bây giờ của nàng, cứ theo đà này thì thêm mười năm nữa nàng sẽ trở thành cự đầu của Đan Tháp. Thậm chí chỉ cần có đủ cơ duyên lập tức có thể bỏ đi ba chữ "người thừa kế" mà trở thành một vị nữ lãnh tụ đầu tiên của Đan Tháp từ trước đến nay!

Đối với thiếu nữ có tài năng và danh vọng ngút trời như vậy, vầng hào quang chói sáng của nàng dường như đã khiến mọi người trong đại điện ngưỡng vọng muốn phần.

Thiếu nữ áo đen phóng mắt đảo qua khắp sân một lượt. Trong khi ánh mắt nàng quét qua thì chợt dừng lại trên bàn tiệc của Đan gia. Đương nhiên, không phải nàng muốn nhìn Đan Hiên ôn nhuận văn nhã kia mà chính là Đan Thần luôn có dáng vẻ khiếp nhược như chim non lần đầu rời tổ này.

Như cảm ứng được ánh mắt của Tào Đình, đôi mày đen như vẽ của Đan Thần chợt nhíu lại thành một đường, chỉ nhìn thoáng qua những người Đan gia liền nhanh như chớp lùi vào ẩn nấp bên trong.

Thấy thế, Tào Đình bèn nở một nụ cười xinh như hoa rồi nhẹ bước vào hàng ghế của Tào gia tùy tiện ngồi xuống.

Tiểu Y Tiên cũng đem ánh mắt tập trung đến Tào Đình trên người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 236: Khảo thí (1)

Tào Đình tuổi tác cùng nàng không sai biệt lắm, bất quá từ trên người nàng Tiểu Y Tiên cảm nhận được một đạo cường đại linh hồn lực.

" Quả không hổ là Tào Gia Yêu Nữ, linh hồn lực thật cường đại, người nói có đúng không... Sur Phụ. " Tiểu Y Tiên quay sang Tiêu Long hỏi.

Bất quá ngay lập tức sắc mặt nàng liền cứng lại.

Chỉ thấy Tiêu Long ánh mắt nhìn chăm chăm vào Tào Đình.

Tiểu Y Tiên trong lòng dâng lên một cỗ ghen tuông cùng địch ý.

Nha đầu này, Tiêu Long bắt đặc dĩ cười khò.

Giống như cảm nhận được Tiểu Y Tiên ánh mắt, Tào Đình cũng quay đầu lại nhìn xem. Nhìn thấy không chút nào che dấu với nàng địch ý Tiểu Y Tiên, Tào Đình khóe miệng nhếch lên một cái độ cong, giống như là khiêu khích một dạng.

Dưới vô số ánh mắt nhìn chăm chăm trong đại điện, Tào Đình đi đến dãy ghế dành cho Đan gia, Tào Đình đưa mắt nhìn thiếu nữ nhu nhược yếu đuối rồi thân nhiên nói:

" Đan Thần muội muội, đã lâu rồi không gặp đó nha! "

Nghe những lời chào hỏi của Tào Đình, Đan Thần cũng không đáp trả mà chỉ khẽ gật đầu.

" Không nghĩ tới lần này muội cũng tới! Chắc cũng do Đan hội mà đến a? Hắc hắc, Đan gia cũng chấp nhận bỏ ra vốn lớn đây! Chẳng lẽ lại muốn đoạt được ngôi quán quân Đan hội lần này sao? "

Tào Đình thấp giọng cười hàm ý.

Dưới áp lực do khí chất lạnh lẽo cao ngạo của Tào Đình, Đan Thần giống như một nữ hài bé nhỏ đáng thương, không có cách nào đấu võ mồm với nàng ta cả.

" Tào Đình tiểu thư đã đùa quá rồi! Quán quân của Đan hội lần này, không phải là cô nương thì e rằng chẳng còn ai khác đủ tư cách nhận lấy... "

Đan Hiên bước tới chắn trước mặt Đan Thần mỉm cười rồi nói với vẻ muốn nhận sự khiêu khích này.

" Xem ra người cũng là người biết lấy lòng nhưng cũng đừng nghĩ chi vì mấy câu dối trá này mà có thể khiến ta buông lỏng! "

Đối với ý tứ của Đan Hiên, Tào Đình cũng không hề đáp lại, chỉ nheo mắt nhìn Đan Thần rồi nhẹ giọng:

- Chẳng qua, ta cũng muốn thấy sau hai năm cách biệt người có thể mạnh hơn bao nhiêu?! Chẳng biết đã hoàn toàn đặt chân vào cảnh giới kia hay chưa vậy?

Chỉ nhắc tới luyện đan thì ngay lập tức Đan Thần mất hẳn vẻ nhu nhược vốn có, tựa như đã biến thành một người khác, quắc mắt nhìn Tào Đình rồi nói:

- Ta cũng muốn biết...!!

Sự biến hóa đột ngột của Đan Thần dường như không nằm ngoài dự kiến của Tào Đình. Nàng ta cũng không tiếp tục công kích, ngược lại chỉ gật đầu cười khẽ liền xoay người bước về khu vực dành cho Tào gia.

Khi đi ngang qua chỗ Diệp gia, ánh mắt nàng liếc qua Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên hai người một cái, bước chân nàng vẫn nhẹ nhàng thoải mái giống như không hề quan tâm cũng chẳng hề dừng lại, lập tức đi tới vị trí của mình rồi chậm rãi ngồi xuống.

Sau khi Tào gia đã ổn định vị trí, mặt đất bên trong đại điện đột nhiên chậm rãi chấn động. Nền đất tại khu vực của năm phương gia tộc thoát lui về phía sau. Trong chớp mắt, đại điện như đã được mở ra một quảng trường vô cùng rộng rãi.

Khi quảng trường này xuất hiện, chợt một lão nhân áo trắng tinh thần phấn chấn chậm rãi tiến ra, sau đó dừng lại giữa khoảng sân rộng rồi đảo mắt nhìn xung quanh một lượt đoạn tươi cười nói:

" Nếu Ngũ đại gia tộc đã tề tụ đông đủ, như vậy lão phu cũng không cần nói nhiều! Lần khảo hạch này do ta chủ trì, các vị có ý kiến gì hay không? "

" Hi hi... Thịnh trưởng lão! Lấy thân phận và địa vị của ngài ở Đan Tháp thì còn ai dám nghi ngờ! "

Sau tiếng cười của lão nhân áo trắng, bên trong đại điện chỉ có Tào Đình cười duyên đáp lại. Bởi thân phận người này so với số đông đang ngồi trong đại điện thì cao hơn quá nhiều.

" Lão nhân này tên là Thịnh Diệu, một trong bát đại trưởng lão của Đan Tháp. Quyền lực và tiếng nói của lão có trọng lượng không nhỏ tại Đan Tháp, xem như là nhân vật cao tầng chân chính! "

Diệp Trọng ghé sát tai Tiêu Long thấp giọng giới thiệu.

Tiêu Long khẽ gật đầu.

Khi lão nhân áo trắng này xuất hiện thì có một cỗ áp lực như có như không bao phủ, hơn nữa áp lực này còn ảnh hưởng sâu đến trong linh hồn. Bởi vậy, cũng không khó nhận ra vị lão nhân này tuyệt đối không phải là nhân vật tầm thường.

"Nha đầu kia... Khà khà... Không cần nói mấy câu nịnh bợ nữa! Xương cốt của lão già ta không chịu nổi đâu! "

Lão nhân áo trắng mỉm cười. Sau đó quét mắt nhìn toàn trường rồi nói:

"Thời gian không còn nhiều! Mời những người tham gia khảo hạch của Ngũ đại gia tộc tiến vào tràng đi! "

Cùng lúc lão nhân dứt lời, đại diện đang xôn xao náo nhiệt cũng đồng thời im phăng phắc.

Tiêu Long cũng đứng dậy chuẩn bị đi tới.

"Sur Phụ có lên! "

Tiểu Y Tiên mỉm cười cổ vũ cho hắn.

Tiêu Long cười gật đầu, sau đó nhẹ nhàng đứng dậy dưới vô số ánh mắt soi mói của toàn trường.

Khi Tiêu Long đứng dậy thì ở khu vực của tứ đại gia tộc cũng có bốn người từ từ hành động tương tự. Nhất thời, ánh mắt toàn trường đều tập trung lên năm người bọn họ.

Người dự khảo thí do hai nhà Đan, Tào phái ra thật sự không ngoài dự liệu của Diệp Trọng, đúng là Tào Hưu và Đan Hiên. Mà phía Bạch gia chính là người kiệt xuất trẻ tuổi nhất tên là Bạch Ứng. Về phần Khâu gia là một nam tử có dáng người nhỏ thó, Tiêu Long cũng không quá để ý.

Ánh mắt Thịnh trưởng lão chậm rãi đảo qua năm người trong sân, sau đó dừng lại ở Tiêu Long một chút.

Hắn đã nghe qua Hàn Lợi báo lại, thật không nghĩ đến Diệp Gia lại mời được một vị đại nhân vật trợ giúp, lần này Diệp gia xem như được cứu rỗi.

Hắn cùng với Diệp gia trước kia có chút giao tình, nhưng mấy năm nay vì Diệp gia suy đồi mà ít đến Thánh Đan thành. Bởi vậy quan hệ giữa hai bên cũng nhạt đi rất nhiều, chẳng qua đối với tình cảnh bọn họ bây giờ, Thịnh trưởng lão cũng có chút cảm thông, cũng đã từng lên tiếng nói giúp. Nhờ thế mà đến nay Diệp gia mới còn giữ được một đường sinh cơ cuối cùng

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 237: Khảo Thí (2)

Người đại biểu cho các gia tộc tham gia khảo hạch, tiến vào sân đi...

Nghe được thanh âm nhàn nhạt của Thịnh trưởng lão, đám người Tiêu Long trước vô số ánh mắt chăm chú của mọi người cũng từ từ đi xuống, sau đó đứng tách nhau ra trên quảng trường, ánh mắt mỗi người đều mang một tia đề phòng.

"Đan Hiên của Đan gia bái kiến Thịnh trưởng lão! "

Đan Hiên đứng thẳng, ôm quyền cung thanh nói với Thịnh trưởng lão.

"Tào Hưu Tào gia..."

"Bạch Ứng Bạch gia..."

"Khâu Cơ Khâu gia..."

Sau Đan Hiên, mấy người Tào Hưu cũng ôm quyền hành lễ. Thịnh trưởng lão chính là một trong Bát đại trưởng lão của Đan Tháp, địa vị hơn xa trưởng lão bình thường, cho dù là ngũ đại gia tộc cũng phải khách khí với lão vài phần.

"Đại biểu Diệp Gia, Tiêu Long. "

Tiêu Long nhàn nhạt nhất lên tiếng.

Tiêu Long vừa dứt lời, cũng khiến cho phần đông ánh mắt kinh ngạc trong đại điện đổ dồn lên người hắn. Nhưng một số người tin tức linh thông thì đều mơ hồ biết Tiêu Long cùng Diệp gia có chút quan hệ. Bởi vậy họ cũng không cảm thấy kỳ quái, dù sao loại khảo hạch này cũng không hạn chế Ngũ đại gia tộc tìm kiếm ngoại nhân trợ giúp.

"Ha ha, hóa ra Tiêu Long đại nhân a?! Thời gian này ngài nhưng là rất nổi tiếng a...!!!" Thịnh trưởng lão vuốt vuốt chòm râu, ngữ khí cung kính cười nói.

Đầu tiên là Viêm Môn không ngừng khuếch trương lãnh địa, sau đó là cùng Băng Hà Cốc với Hồn Điện có một trận đại chiến một trận kinh thiên với họ ở Viêm thành. Vì thế chuyện này đã trở thành một đề tài đàm luận không nhỏ ở Đan vực.

Nghe được Thịnh trưởng lão lời nói, xung quanh những người khác không khỏi quăng đến kinh ngạc ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long, ngoại trừ Bạch Gia cùng Khâu gia người đều đã biết chuyện cho nên không có cái gì kinh ngạc.

"Nơi này là Thánh Đan Thành, hy vọng Tiêu Long đại nhân không nên làm loạn." Thịnh trưởng lão nhàn nhạt nói.

"Thịnh trưởng lão yên tâm, ta đến nơi này chỉ là để khảo thí, không phải để làm loạn." Tiêu Viêm cười cười nói.

Thịnh trưởng lão gật đầu rồi nói:

"Nếu tất cả đều không có vấn đề gì nữa thì khảo hạch hôm nay của chúng ta sẽ bắt đầu."

Thịnh trưởng lão chậm rãi lui ra sau, ở đó có một vật hình khối bị tám vải đen bao phủ. Lão tự tay kéo tám vải xuống liền lộ ra một khối bia đá cao tám một trượng. Kỳ thật nói là khối bia đá cũng không chính xác, bởi vì khối bia này trong suốt nhìn qua giống như một loại thủy tinh.

"Khảo hạch của chúng ta chia làm ba hạng mục. Mục đầu tiên chính là trắc hồn!"

"Mọi người đều biết, linh hồn chính là điều căn bản trọng yếu nhất của Luyện dược sư. Có linh hồn đầy đủ cường đại mới có được cảm giác khổng lồ, điều khiển tuyệt nhất."

Thịnh trưởng lão vừa nói vừa chỉ vào khối bia đá, nơi đó có một kính bàn hình tròn bóng loáng, nói:

"Các ngươi từng người một đưa lực lượng linh hồn của mình vào khối bia đá này. Trị số hiển thị trên kính bàn chính là trị số trắc nghiệm lực lượng linh hồn của ngươi. Trị số này Đan Tháp gọi là "Hồn Trị"..."

"Hồn Trị chỉ cần hơn bốn trăm điểm là đạt tiêu chuẩn. Trong khảo hạch của Ngũ đại gia tộc mấy năm nay, Trị giá trị cao nhất của khảo thí Hồn Trị được ghi lại do Tào Đình lập được. Năm đó năng lực trắc nghiệm Hồn Trị đạt đến 976, tới nay vẫn chưa bị phá!"

Nói đến đây, ánh mắt Thịnh trưởng lão cũng chuyển hướng sang phía Tào gia, nơi đó Tào Đình một thân quần áo màu đen, ngọc thủ đang chống cằm vẻ nhàn nhã, tay ngọc còn lại thì vuốt vuốt một quả ngọc châu xanh mượt, bộ dáng không chút thay đổi nào dù đang bị bao phủ bởi vô số ánh mắt chăm chú của mọi người xung quanh.

"Ha ha, được rồi! Nếu tất cả đã rõ quy củ, như vậy liền bắt đầu đi! Ai lên trước?"

Thịnh trưởng lão thu hồi ánh mắt nhìn năm người Tiêu Long cười nói.

Thịnh trưởng lão vừa dứt lời, năm người lâm vào trầm mặc. Một lát sau, nam tử đáng người nhỏ bé của Khâu gia tên là Khâu Cơ liền xung phong đi đầu. Sau đó hắn khẽ ấn tay lên khối bia, đôi mắt khép hờ, lực lượng linh hồn theo cánh tay mạnh mẽ tuôn vào.

"Tích, tích, tích..."

Theo lực lượng linh hồn dừng mãnh tiến vào khối bia đá, chỉ thấy tám kính bàn bóng loáng trên khối bia đá đột nhiên truyền ra âm thanh rất khẽ, sau đó một con số màu đỏ đột nhiên hiện lên nhảy nhót, cuối cùng sau chừng mười giây, dưới sự chứng kiến của nhiều người trong đại điện đã dừng lại ở con số 707.

Sau khi hình ảnh mấy con số dừng hẳn lại, Khâu Cơ mới buông tay ra, nhìn thoáng qua mấy con số trên mặt kính bàn rồi khẽ thở phào nhẹ nhõm. Giá trị này cũng không tính là thấp, một ít Luyện dược sư Thất phẩm trung cấp cũng chưa chắc đạt được như hắn.

Sau khi có kết quả, Khâu Cơ cũng chậm rãi lui về sau. Dù sao giá trị này đã vượt xa tiêu chuẩn khảo thí nên hắn cũng không cần lo lắng nữa. Lúc Khâu Cơ lui về phía sau thì Bạch Ứng cũng lập tức bước lên trước hàng ngũ, cười lạnh liếc nhìn Tiêu Viêm. Đến lúc này hắn mới chậm rãi ấn bàn tay lên khối bia đá, hít một hơi, lực lượng linh hồn cũng mạnh mẽ tuôn ra.

"Tích, tích, tích..."

Theo lực lượng linh hồn từ trong cơ thể Bạch Ứng xuất ra, mấy con số màu đỏ trên kính bàn cũng nhanh chóng tăng lên, ngắn ngủi vài giây đã đạt đến 700, sau đó từ từ dừng lại ở giá trị 785.

Nhìn mấy con số trên khối bia đá, bên trong đại điện cũng xôn xao bàn luận. Ở khu vực của mấy người Bạch gia lại càng rộ lên nhiều âm thanh mang vẻ đắc ý.

Thịnh trưởng lão nhìn thoáng qua trị số trên kính bàn rồi chậm rãi gật đầu. Thành tích bậc này có thể coi là thượng đẳng, danh tiếng thanh niên kiệt xuất trẻ tuổi nhất của Bạch gia quả nhiên không phải lời đồn.

Lão nhẹ nhàng vung tay ra hiệu toàn trường im lặng rồi nhìn ba người Tiêu Long, Tào Hưu, Đan Hiên, cười nói:

"Đến lượt các ngươi rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 238: Khảo thí (3)

Nghe vậy, ba người liếc mắt nhìn nhau, Tào Hưu liền mỉm cười, nói:

"Nếu hai vị trước đã xuất thủ thì tiếp theo ta cũng đành bêu xấu vậy!"

Nói xong, hắn bước nhanh lên trước rồi chậm rãi tiến đến khối bia đá. Bàn tay nhẹ nhàng tiếp xúc, ánh mắt mạnh mẽ mở ra, một cỗ linh hồn lực cực kỳ hùng hồn từ trong cơ thể như lũ quét trào ra.

"Tích, tích, tích..."

Theo lực lượng linh hồn từ trong cơ thể Tào Hưu mạnh mẽ tuôn ra, chỉ thấy trị số màu đỏ trên mặt kính bàn liên tục nhảy vọt, trong chớp mắt đã đột phá 800, cuối cùng từ từ dừng lại ở trị số 846.

Nhìn trị số trên kính bàn, trong đại điện cũng vang lên một ít tiếng than sợ hãi. Trị số này, ở cấp bậc Thất phẩm trung cấp đã thuộc dạng tốt nhất rồi.

- Đến hai người các ngươi rồi...

Tào Hưu chậm rãi lui về sau, sau đó chuyển mắt nhìn hai người Tiêu Viêm, Đan Hiên, nói.

Nghe vậy, Đan Hiên khẽ gật đầu rồi hướng về phía Tiêu Viêm cười ôn hòa, đoạn chậm rãi đi lên.

Đan Hiên tiêu sái đi ra, không nghi ngờ là khiến cho vô số ánh mắt trong đại điện đều đổ dồn đến, thậm chí ngay kẻ hồ hững như Tào Đình cũng đưa mắt đẹp ngược lên nhìn. Đan Hiên - thiên tài của Đan gia, đại danh鼎鼎 này rất nhiều người biết, chưa kể hẳn sau này nhất định sẽ là người lèo lái con thuyền Đan gia. Thực lực lẫn tính tình của hắn đều có tư cách này.

Dưới vô số ánh mắt soi mói của mọi người, Đan Hiên dừng bước trước khối bia đá, nhẹ nhàng đặt tay lên, trên khuôn mặt không chút lo lắng và khăn trương gì cả.

Bàn tay sờ khối đá, Đan Hiên chậm rãi nhắm mắt. Một cỗ lực lượng linh hồn bàng bạc chậm rãi từ trong cơ thể tuôn ra. Trong lúc mơ hồ, ngay cả không gian xung quanh cũng dường như bị vận vẹo. Thấy một màn như vậy, ánh mắt Thịnh trưởng lão cũng thoáng hiện nổi kinh ngạc.

Lực lượng linh hồn bàng bạc mạnh mẽ tràn vào khối bia đá, âm thanh "tích, tích" dồn dập vang lên. Con số màu đỏ trên kính bàn nhảy nhót liên tục, dùng một tốc độ kinh hồn khiến tim người ta đập rộn đột ngột nhảy vọt!

Trị số tăng một cách khủng khiếp, nhảy mắt đã đột phá 700 rồi 800, lúc này mới từ từ hãm dần tốc độ, nhưng vẫn như trước tiếp tục nhảy lên. Cuối cùng, khi tất cả mọi người đang hồi hộp thì trị số đã vọt qua 900 rồi dừng lại ở con số 903.

Thịnh trưởng lão cũng ở thời khắc này gật đầu cười hài lòng. Đan Hiên có thể đạt tới trị số này thì không lâu sau hẳn sẽ có cơ hội tiến nhập Luyện dược sư Thất phẩm cao cấp. Quan trọng hơn, hẳn vẫn còn trẻ, ngày sau nói không chừng còn có tư cách đạt đến cảnh giới Tông sư chân chính.

Ở chỗ ngồi Tào gia, đôi mắt đẹp của Tào Đình cũng hiện lên chút ít kinh ngạc, chột khe mỉm cười. "Đan Hiên này quả không tồi! Mặc dù vẫn chưa đủ tư cách so với mình nhưng với người khác cùng bối phận thì đã là dạng kiệt xuất rồi!"

Trong sân tiếng kinh hô tán thán kéo dài một lúc mới dần dần an tĩnh lại. Sau đó tất cả ánh mắt của mọi người đều hội tụ trên người cuối cùng. Đây chính là cơ hội cuối cùng của Diệp gia, nếu như Tiêu Long không đạt được trị số vượt qua được Bạch Ưng kia để đứng vào hàng ba người xếp đầu thì Diệp gia triệt để toi đời.

Tào Đình khẽ giương đôi mắt yêu mị dạt dào hăng hái ngó Tiêu Long. Nàng cũng rất muốn biết gã thanh niên thời gian này khiến cho Trung Châu nổi lên sóng gió này đến tột cùng có bao nhiêu bản lĩnh.

Ánh mắt toàn trường đều tập trung dồn lên trên người Tiêu Long đang chậm rãi đi tới tấm bia đá. Mấy người khảo thí trước đó có lẽ hấp dẫn ánh mắt người khác, nhưng ở chỗ này người được mong đợi nhất chính là Tiêu Long rút cuộc sắp ra tay.

Bởi vì sự xuất thủ của hán đại biểu cho Diệp gia, kết quả khảo thí của hán cũng sẽ quyết định vận mệnh sau này của Diệp gia. Danh tiếng một trong Ngũ đại gia tộc đến tột cùng có thể giữ lại hay không đều dựa vào lần khảo thí này.

Trước tất cả ánh mắt soi mói của toàn trường, Tiêu Long sắc mặt trầm ổn, từ từ bước lên trước, bàn tay nhẹ nhàng đặt lên rồi áp chặt vào khối bia khảo thí!

Không gian quanh thân Tiêu Long đột nhiên bạo liệt. Một con bão linh hồn trong lúc này nhanh chóng thành hình, mà trong quá trình nó thành hình, không gian chung quanh thân thể Tiêu Long chợt chậm chạp tan vỡ.

Ngay khi linh hồn phong bạo xuất hiện, sắc mặt vị trưởng lão đứng gần Tiêu Long nhất mạnh mẽ biến đổi, thân hình lui gấp về phía sau, hai mắt nhìn chăm chăm vào thân ảnh mơ hồ ở giữa vùng không gian vận vẹo kia.

Thời điểm trắc kiểm tra giá trị linh hồn lại xuất hiện dị tượng thể này, không phải là lần đầu tiên hán gặp qua, năm đó khi Tào Đình kiểm tra cũng từng dẫn phát dị tượng như vậy, thế nhưng mức độ linh hồn phong bạo lúc đó hình như "nhỏ" hơn nhiều so với Tiêu Long hiện tại thì phải?

Ba người Đan Hiên, Tào Hưu, Bạch Ứng trước tấm bia đá là cũng biến sắc vì biến cố xuất hiện. Tất cả đều lui về phía sau chừng mười bước, đưa ánh mắt khiếp sợ nhìn tới thân ảnh kia.

Ở khu vực của Tào gia, bàn tay ngọc của Tào Đình đang chậm rãi chuyển động hai viên ngọc châu lúc này cũng đã đình chỉ, đôi tròng mắt yêu khí dạt dào kia dừng ở trên người gã thanh niên đứng trước tấm bia đá. Trên gương mặt nàng rốt cục đã lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Quả không hổ danh là Đầu Thánh a." Thịnh trưởng lão cảm thán một tiếng.

Linh hồn phong bạo xuất hiện làm cho toàn trường ồ lên kinh ngạc. Sau một hồi lâu luồng gió lốc mới chậm rãi giảm bớt, mấy chục giây sau mới hoàn toàn tiêu tán.

Ngay sau khi con bão linh hồn tiêu tán, bàn tay Tiêu Long đang tiếp xúc tấm bia đá cũng chậm rãi thu về, sau đó cùng với ánh mắt toàn trường trong chuyển hướng nhìn lên trên tấm bia đá.

Một con số "1800" đỏ rực đập vào mắt tất cả mọi người, mà trị số cũng khiến cho toàn trường nháy mắt im bật. Mỗi ánh mắt giống như là bị hóa đá, hết thấy đều dừng lại trên con số kia, không thể dời đi được nữa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Khảo thí (4)

Sự tĩnh lặng bên trong đại điện kéo dài hồi lâu, rốt cục bị từng tiếng hít thở gấp gáp và lạnh giá phá vỡ, phần lớn ánh mắt mang theo cảm giác khó tin và kinh hãi như đóng đinh lên bóng lưng Tiêu Long.

Con số này so với kỷ lục Tào Đình năm đó lập nên còn cao hơn gấp đôi số điểm.

Năm đó Tào Đình xuất thủ, lần đầu tiên đột phá đã bị tất cả người xem dứt khoát đặt cho cái danh "Yêu nữ". Nhưng mà hiện giờ Tiêu Long lại lần phá vỡ kỷ lục năm đó, hơn nữa còn vượt qua rất xa. Thành tích bậc này quả thực nghe rộn cả người.

Đôi mắt Tào Đình cũng bị con số màu đỏ kia làm cho kinh hãi không ít, sau đó nàng lại nhìn về phía Tiêu Long cười nói:

"Thật là thú vị! Trung Châu quả nhiên là tàng long ngoạ hồ! Từ trước tới nay ta không thể nào nghĩ tới trong nhân gian còn có nhân vật cỡ này! Xem ra lần Đan Hội này sẽ có rất nhiều chuyện hay để xem rồi..."

Có thể khiến cho Tào Đình cực kỳ lãnh ngạo đến cực điểm này chính thức để ý, chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay mà thôi.

Tại chỗ ngồi Diệp gia, Diệp Trọng cùng Tiểu Y Tiên vẫn đều nở nụ cười. Tiêu Long lấy được thành tích này thật sự là quá tốt rồi, hai người cũng đã đoán được, bọn họ chưa bao giờ hoài nghi thực lực Tiêu Long. Nhưng đồng dạng cũng không hề nghĩ tới, hán lại có thể phá vỡ được kỷ lục trước kia của yêu nữ Tào gia.

"Diệp gia được cứu rồi!"

Diệp Trọng kích động đến mức hai tay đều run rẩy, hán tin tưởng lấy tiêu chuẩn mà Tiêu Long thể hiện năng lực đến xem, đừng nói vị trí thứ ba, muốn đạt được hạng đầu cũng không khó.

Vị trưởng lão đứng bên cạnh tấm bia đá sau khi nhìn thấy con số màu đỏ kia rất là kinh ngạc. Một lúc lâu sau mới chậm rãi hồi tỉnh nhìn về phía Tiêu

Long gật đầu tán thưởng, trong mắt còn nổi lên từng tia cuồng nhiệt dị thường.

Người khác có lẽ không biết giá trị này hàm nghĩa đại biểu cho cái gì, nhưng lão ta cực kỳ rõ ràng điều này biểu thị linh hồn lực lượng Tiêu Long đã đạt đến trình độ bát phẩm trung cấp.

Hơn nữa, đáng nhắc đến chính là tuổi tác của Tiêu Long.

Mới nhiều đó tuổi đã đạt đến thành tựu này, trong nhóm thanh niên trẻ tuổi hiện tại, chỉ có Tào Đình e là cũng khó so sánh được với hắn. Nói cách khác, sau Tào Đình, Đan Tháp lại xuất hiện thêm một vị kỳ tài yêu nghiệt, là siêu cấp yêu nghiệt.

Bây giờ cách đột khảo thí lần trước cũng đã có hơn một hai năm thời gian, Tào Đình nhất định cũng là có đột phá, cũng không biết có hay không đạt đến giống như Tiêu Long trình độ này.

Dựa theo lẽ thường quả thật là như vậy. Nhưng lão làm sao có thể biết được trị số hiện giờ không phải là toàn lực của Tiêu Long?

" Quả không hổ là Tiêu môn chủ. "

Thịnh trưởng lão vuốt vuốt chòm râu, cười to nói. Xem bộ dáng này hiển nhiên là hắn đang cực độ hưng phấn, nếu như báo cáo việc này lên trên, tất nhiên sẽ khiến dẫn đến chấn động không nhỏ.

" Linh hồn khảo thí đến đây là kết thúc. Xếp thứ nhất tự nhiên là Tiêu Long đại biểu Diệp gia! Mặt khác cũng phải chúc mừng hắn sáng lập kỷ lục mới! Kỷ lục này hắn là trong một đoạn thời gian rất dài sẽ không bị phá vỡ rồi! "

Nghe được thanh âm của vị trưởng lão, mọi người trong đại điện cũng âm thầm cảm thán. Diệp gia này quả nhiên là mạng dai như gián, tại thời điểm sắp chết thế mà còn có thể tìm ra một vị viện thủ khủng bố như vậy.

Từ biểu hiện lần này mà đoán, hai hạng khảo thí kế tiếp tất nhiên sẽ xếp hàng ba trở lên không có vấn đề gì. Chỉ cần hắn thông qua khảo hạch lần này, vậy thì Diệp gia lại có được sinh lực để tiếp tục sinh tồn. Kế tiếp vẫn còn hai hạng khảo hạch cuối cùng, nếu như mọi việc kết thúc, như vậy khảo hạch Ngũ đại gia tộc lần này sẽ xuất hiện kết quả cuối cùng rất đáng chờ mong.

Thịnh trưởng lão nhìn về phía Tiêu Long, nụ cười trên mặt hắn tăng thêm vài phần nóng bỏng và hiền lành, so với vẻ bình thản trước kia đã nhiệt tình hơn rất nhiều.

Đối với sự nhiệt tình của trưởng lão, Tiêu Long cũng chỉ mỉm cười đáp lễ. Khi vừa lùi ra phía sau hai bước đột nhiên cảm nhận được một cảm giác áp bách làm cho linh hồn hắn khẽ rung động, lập tức quay đầu nhìn lại, trong tầm mắt hắn chính là cô gái áo đen trên hàng ghế Tào gia.

Nhìn thấy ánh mắt Tiêu Long bắn tới, khóe môi Tào Đình cũng khẽ nhếch lên nở một nụ cười tràn ngập yêu khí, giống như là một tiểu yêu tinh hạ xuống phạm trần.

Mà đối với nữ yêu tinh cực kỳ hấp dẫn và nóng bỏng kia, trong lòng Tiêu Long lại dâng lên một tia ác thú vị.

Nếu ngươi muốn chơi thì cùng chơi đi.

Khóe miệng dương lên một cái nhỏ bé độ cong, Tiêu Long trên người cũng tỏa ra một đạo linh hồn lực đánh về phía nàng.

Tào Đình hai mắt hơi trợn lên, linh hồn đột nhiên rung động lên.

Con người xinh đẹp nhìn về phía đang đối với nàng mỉm cười Tiêu Long.

" Ha ha, thật thú vị nam nhân... "

....

" Khảo hạch tiếp theo gọi là khống chế linh hồn! "

Thịnh trưởng lão cười tùm tùm nhìn về phía năm người Tiêu Long, sau đó lấy một viên thiết châu đen nhánh ra từ nạp giới. Nó ảm đạm vô quang, tối đen như mực làm cho người ta có cảm giác ư ảm.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 240: Khảo thí (5)

"Hạt châu này chế tạo từ hồn cương, gọi là Đoán Hồn Châu! Nếu cầm bằng tay thì rất nhẹ nhưng đối với linh hồn lại nặng tựa ngàn cân! "

"Khi khảo thí không chế linh hồn bắt đầu, trên trần nhà sẽ rơi xuống những viên Đoán Hồn Châu. Nhiệm vụ của các người là không được vận đẩu khí, chỉ được dùng linh hồn lực không chế những viên Đoán Hồn Châu này. Cứ theo số lượng mà xếp hạng, người nào tiếp được số lượng Đoán Hồn Châu nhiều nhất sẽ được xếp hạng nhất. "

Nói tới đây Thịnh trưởng lão nhìn thoáng qua Tào Đình, sau đó lại nhìn về phía Tiêu Long mà cười nói:

"Ồ khảo nghiệm không chế linh hồn này, người mang kỷ lục vẫn là Tào Đình cô nương! Nàng là người duy nhất tiếp được 89 viên, kỷ lục này đến nay vẫn chưa có người nào phá được. "

Nghe Thịnh trưởng lão nói như thế, ánh mắt toàn trường liền hướng về phía Tiêu Long, bọn hắn muốn biết kỷ lục mà vị Tào cô nương này lưu lại có bị gã Tiêu Long này phá vỡ hay không?!

Tào Đình thần sắc hứng thú nhìn xem Tiêu Long, nam nhân này sẽ mang đến cho nàng bao nhiêu kinh ngạc nữa đây.

Hồn Trị lớn hay nhỏ đại biểu cho một Luyện được sư có cường đại hay không nhưng Luyện được sư chân chính lại không quá quan tâm đến chuyện mạnh yếu của hồn lực. Muốn chế ra đan dược cao giai thì phải cần đến sự nhạy cảm linh hồn và kèm theo đó là sự không chế đến lô hỏa thuần thanh, nếu không chẳng khác nào lấy búa tạ mà đập vào trứng gà, thừa lực nhưng trứng thì nát bét hết cả.

Chỉ những người có linh hồn lực mạnh mẽ, hơn nữa phải không chế vô cùng thuần thực mới có thể là một Tông sư luyện được chân chính!

"Thế nào rồi? Tất cả đều chuẩn bị xong cả chứ? "

Thịnh trưởng lão mỉm cười nhìn đám người Tiêu Long hỏi.

Đám người liền chậm rãi gật đầu. Linh hồn lực tại mi tâm bắt đầu vận khởi chậm chậm, tùy thời mà phát.

"Ta có một vài điều nhắc nhở đến các vị! Ngàn vạn lần đừng tưởng mình có thể hoàn toàn tiếp được hết, phân tán linh hồn lực trong cửa này chính là hành vi ngu xuẩn nhất!"

Thịnh trưởng lão nghiêm túc nhắc nhở một hồi, liền nhanh chóng thôi lui. Khi lão vừa lùi ra ngoài, trên trần nhà hiện ra vô số lỗ hồng đen. Một lát sau, các viên thiết châu đen nhánh rơi xuống như mưa rào!

Nhìn thấy Đoán Hồn Châu rào rào rơi xuống như mưa, đám người Tiêu Long như một phản xạ có điều kiện, liền phóng người tách nhau ra, duy trì khoảng nhất định. Sau đó tinh thần lực bằng bạc của họ liền từ mi tâm bạo phát.

Do lúc trước Thịnh trưởng lão đã nhắc nhở, Tiêu Long không phân tán linh hồn lực thành tám lưới mà ngưng tụ thành một bàn tay tinh thần lực nhanh chóng chụp vào đám Đoán Hồn Châu rơi xuống không ngừng.

Nhưng có lẽ phải dùng từ nhặt mới có thể diễn tả chuẩn xác hơn, bởi bàn tay do linh hồn lực cấu thành kia không vợ bắt lung tung, mà khi nó nhắm vào một viên châu nào thì hai ngón tay vô hình lướt ra vững vàng kẹp lấy.

Viên Đoán Hồn Châu đầu tiên vào tay, Tiêu Long liền cảm giác được bàn tay linh hồn lực đột nhiên trầm xuống, thậm chí hắn còn cảm giác nửa thân mình bỗng nhiên bị áp lực của Đoán Hồn Châu này đè xuống không thể cử động.

"Quả nhiên nặng thật!"

Tiêu Long âm thầm gật đầu, sau đó đem ánh mắt chuyển sang những người khác.

Chỉ hai người Bạch Ứng và Khâu Cơ đang chật vật tránh né Đoán Hồn Châu nện xuống, linh hồn lực toát ra từ mi tâm của họ hoàn toàn không làm Đoán Hồn Châu rơi chậm lại mà trực tiếp bị xé rách. Hiển nhiên là do linh hồn lực của họ quá phân tán.

So với hai người này, tình hình của Tào Hưu và Đan Hiên lại tốt hơn một ít. Tuy lần đầu luồng cuồng tay chân nhưng họ đã nhanh chóng ổn định và ngưng tụ tinh thần lực lại một chỗ, không dám tham nhiều mà chỉ tiếp lấy từng viên châu đang rơi xuống.

Tiêu Long lập tức chuyển động tinh thần, bàn tay linh hồn xé gió bay ra không ngừng bắt lấy từng viên Đoán Hồn Châu, sau đó giữ chúng trôi nổi bên cạnh.

Một viên, hai viên, ba viên rồi lại bốn viên. ...

Nhìn từng viên Đoán Hồn Châu đen nhánh không ngừng quanh quẩn cạnh Tiêu Long, ánh mắt những người trong đại điện cũng chột khăn trương theo, trong lòng không ngừng thầm đếm số lượng Đoán Hồn Châu.

"Bốn mươi ba, bốn mươi bốn. ..."

Ngay lúc số Đoán Hồn Châu xung quanh Tiêu Long tăng lên thì Khâu Cơ và Bạch Ứng vì không chịu nổi áp lực linh hồn nên không thể không bỏ cuộc. Khi bọn họ rời khỏi thì lơ lửng trước mặt bọn họ là 11 viên cùng với 43 viên Đoán Hồn Châu.

Không lâu sau khi hai người Bạch Ưng rời khảo thí thì Tào Hưu cũng bỏ cuộc. Trước mặt hắn lơ lửng 56 viên Đoán Hồn Châu.

Khi Tào Hưu rời khỏi thi trong sân lúc này chỉ còn Tiêu Viêm và với Đan Hiên vẫn kiên trì, nhưng theo số lượng Đoán Hồn Châu không ngừng rơi xuống thì sắc mặt của Đan Hiên cũng đỏ dần lên, hô hấp trở nên dồn dập.

Phù, phù...

Kiên trì thêm được vài phút, Đan Hiên bất chợt thở một hơi dài buông tay rồi liếc mắt về phía đám Đoán Hồn Châu trôi nổi trước mặt.

Vừa đúng 66 viên!

Phù, phù, phù...

Thở dốc liên hồi, Đan Hiên cảm thấy linh hồn lực của mình đã đến cực hạn.

Lúc Đan Hiên tự động bỏ cuộc thì nụ cười đã xuất hiện trên mặt Tiêu Long. Hắn liền dừng lại không tiếp tục thu Đoán Hồn Châu nữa, ngón tay khẽ gảy điều khiển đám Đoán Hồn Châu đang xung quanh xoay tròn quanh thân, cười vang:

"120 viên, đa tạ!"

Ngón tay khẽ bung ra, đám Đoán Hồn Châu đang xoay chuyển xung quanh thân liền dừng lại rơi xuống. Tiêu Long xoay người hướng tới đám người Đan Hiên mỉm cười nói.

Thấy Tiêu Long đang mỉm cười, đám người Đan Hiên chỉ có thể nở nụ cười khổ. Trông bộ dạng thông dong của hắn, rõ ràng hắn vẫn chưa xuất toàn lực... Nhưng chỉ cần thành tích bấy nhiêu đó thôi cũng đủ phá vỡ kỷ lục được ghi chép của Tào Đình rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 241: Khảo Thí (6)

Bóp... bóp...

Lúc đám Đoán Hồn Châu quanh thân Tiêu Long rơi xuống đất, bên trong đại điện nhất thời rộ lên tiếng vỗ tay vang dội. Tiêu Long xuất thủ hai lần cũng đủ để bọn họ hiểu ra rằng Diệp gia được cứu rồi!

Trong tiếng vỗ tay vang lên liên hồi, khoe môi Tào Đình cũng cong lên thành nụ cười yêu mị, ánh mắt mỹ miều mang theo sự cuồng nhiệt dừng lại trên người nam tử áo đỏ luôn có nụ cười tự tin trên mặt kia.

Mấy năm gần đây, người nàng xem là đối thủ trong giới Luyện dược sư chỉ có tiểu nha đầu Đan Thần của Đan gia mà thôi, hiện giờ có lẽ thêm một người trẻ tuổi tên là Tiêu Long nữa rồi.

Thịnh trưởng lão cười tủm tỉm nhìn Tiêu Long, nét mặt mang theo sự hoan hỷ khó giấu, 120 viên, so với Tào Đình trước kia còn nhiều hơn ba mươi một viên! Và lại, nhìn vẻ thông dong như vậy, rõ ràng hắn vẫn chưa dốc hết toàn lực mà chỉ dùng đủ lực để quá quan.

"Rất tốt, rất tốt!!"

Thịnh trưởng lão cười, nói liên tiếp hai từ "rất tốt". Đến đẳng cấp của lão, ham muốn đối với những thứ quyền thế gì đó trở nên nhạt đi rất nhiều. Giờ đây, chuyện làm lão thích nhất chính là nhìn thấy Đan Thập ngày càng có nhiều Luyện dược sư trẻ tuổi mà cường đại. Bởi như vậy mới có thể đảm bảo cho Đan Thập mãi mãi trường tồn.

"Qua vòng thứ hai! Hạng nhất vẫn thuộc về Tiêu Long! Kế đến là Đan Hiên và Tào Hưu..."

Nghe được Thịnh trưởng lão tuyên bố, lúc này khuôn mặt Diệp Trọng cùng Tiểu Y Tiên trong khu vực của Diệp gia tràn đầy nét vui sướng. Biểu hiện từ đầu đến giờ của Tiêu Long đã nằm ngoài phán đoán của tất cả bọn họ. Lần khảo hạch Ngũ đại gia tộc này đã làm cho họ hiểu thế nào là "lực áp quần hùng".

Giữa sân, lúc này Thịnh trưởng lão vuốt ve chòm râu, cười híp mắt nói:

"Linh hồn lực là căn bản của Luyện dược sư, nhưng khảo hạch của chúng ta không chỉ có trải nghiệm độ mạnh yếu của linh hồn mà còn phải qua một cửa, chính là công kích linh hồn! Dù sao nó cũng là thủ đoạn công kích chủ yếu của Luyện dược sư... Khảo hạch cuối cùng này rất đơn giản. Năm người các ngươi đi vào trong gian phòng này, dùng linh hồn công kích giao thủ với nhau. Người nào có thể trụ lại cuối cùng liền là người thắng cuộc!"

Nói xong Thịnh trưởng lão chỉ vào một gian phòng kín màu đỏ lớn chừng mười trượng đang đặt trong sân

Nghe thế năm người liền gật đầu, vừa muốn đi vào bên trong một tiếng cười thanh thúy như chuông gió vang lên trong đại điện, cắt đứt đi:

"Thưa Thịnh trưởng lão, Tào gia muốn thay người, không biết có được hay không?"

Tất cả ánh mắt trong đại điện liền bị kéo về phía người đang chống đôi ngọc thủ lên bàn, thân nàng hơi nghiêng về phía trước, lộ ra những đường cong quyến rũ chết người, đó là Tào Đình. Thịnh trưởng lão lúc này cũng hơi ngần người, đôi lông mày già chột nhú.

"Hắc hắc, thưa Thịnh lão! Theo quy củ, gia tộc đạt quán quân lần trước có quyền thay người một lần. Xin ngài yên tâm, ta không có ý gì khác, chỉ là ngựa tay muốn thử một phen! Với lại ngài có thể phán Tào gia ta bỏ cuộc cũng được! Kết quả lần khảo thí thứ ba này không tính cho Tào gia, dù bị xếp hạng thấp nhất cũng được... Như vậy có được không?"

Cái miệng như hoa đào của Tào Đình khẽ cười, nhẹ nhàng hỏi. Rõ ràng Tiêu Long mới chính là mục tiêu của nàng.

Tiểu Y Tiên hai mắt đầy địch ý nhìn xem Tào Đình nữ nhân đáng ghét này.

Đến bước này rồi còn đi ra can thiệp, quả nhiên là đáng ghét, bắt quá...

Nghĩ đến Tiêu Long thực lực, Tiểu Y Tiên như cười trên nỗi đau ánh mắt nhìn xem Tào Đình.

Nếu không hiểu rõ Tiêu Long thực lực mà mù quáng khiêu chiến, Tào Đình đây là tự chuốc lấy nhục.

Vì những lời của Tào Đình, bên trong đại điện đột nhiên trở nên an tĩnh hơn nhiều. Từng ánh mắt đều đảo tới đảo lui nhưng chung quy vẫn tập trung vào nàng và Tiêu Long.

Xem tình huống hiện tại, tựa hồ vị Tào gia yêu nữ này quá kinh ngạc bởi những bất ngờ liên tiếp do Tiêu Long mang lại, nên khiến nàng không khỏi ngửa ngáy chân tay.

Bắt quả nàng thật sự có thể giáo huấn Tiêu Long sao?

Đám người trong lòng nghi hoặc không thôi.

Tiêu Long biểu hiện thật sự quá kinh người, lấy Tiêu Long áp đảo thành tích như vậy, tại nơi này có mấy người có thể so được với hắn.

Thịnh trưởng lão khẽ cau mày, sắc mặt cũng tỏ ra bất đắc dĩ. Lão biết, Tào Đình thoát nhìn bề ngoài luôn ra vẻ tươi cười nhưng trong lòng lại vô cùng lạnh ngạo. Sở dĩ nàng ta muốn xuất tràng, có lẽ quả thật đã hơi ngứa tay nhưng ý đồ chân chính lại là triệt tiêu nhuệ khí của Tiêu Long.

Trầm ngâm một lát, Thịnh trưởng lão chuyển hướng nhìn Tiêu Long. Đối với việc này, lão cũng không biết phải làm sao.

Thiên phú của Tiêu Long xác thật rất mạnh, nhưng nếu có thể áp chế nhuệ khí của hắn, ít nhiều gì cũng không phải là chuyện xấu, nhưng đây là ở trường hợp bình thường, bắt quả hắn dù sao cũng là đầu thánh a, làm như vậy e là sẽ khiến hắn cảm thấy bất mãn.

Ánh mắt toàn trường hội tụ trên người Tiêu Long, chính là đang đợi hắn quyết định.

Tiêu Long chú mục nhìn Tào Đình vẫn đang mỉm cười. Một lát sau, hắn cũng mỉm cười nói:

"Nếu Tào Đình tiểu thư đã nói như vậy, nếu ta không phụng bồi vui đùa một phen thì quả thật không có phong độ rồi!"

Hắn quyết định rồi, mình phải giáo huấn nữ nhân này một phen.

Nghe Tiêu Long nói vậy, trên gương mặt linh xảo xinh đẹp của Tào Đình xuất hiện tiểu ý động lòng người. Nàng che miệng cười nói:

"Tiêu Long tiên sinh đã nói vậy..."

Tiếng nói vừa dứt, ngọc thủ Tào Đình vỗ nhẹ mặt bàn, thân hình tựa như hồ điệp xuyên hoa phiêu phiêu bay ra, sau đó nhẹ nhàng dừng ở trong sân, mắt đẹp chuyển hướng Tào Hưu, nhẹ giọng nói:

"Tào Hưu đại ca, để cho ta tới chơi đùa một chút đi!"

Tào Hưu không biết làm sao đành phải gật đầu cười khổ. Địa vị Tào Đình tại Tào gia cực cao, cho dù ngay cả tộc trưởng cũng phải cực kỳ coi trọng lời nói của nàng. Hơn nữa hắn đã xác định, chuyến đi này mọi lập trường của Tào gia đều do Tào Đình làm chủ, bất kỳ lời nào của nàng cũng là mệnh lệnh phải tuyệt đối chấp hành.

Bởi vậy, tuy biết hành động này của Tào Đình là bốc đồng, nhưng hắn chỉ có thể chậm rãi cười khổ rồi khỏi sân, trở về khu vực Tào gia.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 242: Khảo Thí (7)

Nhìn thấy Tiêu Long không phản đối, Thịnh trưởng lão cũng không nói gì thêm, chỉ vào quang tráo màu đỏ bên trên mặt đất nói:

" Nếu đã không có vấn đề gì, như vậy liền bắt đầu đi! "

Nghe vậy, năm người Tiêu Long đều gật đầu, sau đó theo thứ tự đi vào bên trong rồi tự động phối hợp với nhau tách ra một khoảng cách nhất định giữa mỗi người. Ai cũng biết, thời điểm này bất cứ người nào cũng sẽ là đối thủ của mình, bảo trì khoảng cách an toàn nhất định là tốt nhất...

Năm người chiếm cứ lấy năm phương vị rồi đều khoanh chân ngồi xuống. So đấu linh hồn lực không giống như Đấu khí, đạt tới trình độ như bọn họ thì tùy thời có thể dùng linh hồn lực công kích đối phương, bởi vậy cũng không cần phải di động thân thể.

Nhìn thấy năm người đều chuẩn bị sẵn sàng, Thịnh trưởng lão cũng chậm rãi lui ra phía sau, bàn tay vung mạnh lên, trầm giọng quát:

" Khảo hạch bắt đầu! "

Tiếng quát Thịnh trưởng lão vừa hạ xuống, chỉ trong nháy, mắt năm luồng linh hồn lực bàng bạc liền bùng phát ra, sau đó bao phủ bên ngoài cơ thể họ, ánh mắt ai ai cũng cảnh giới nhìn bốn phía...

Lực lượng linh hồn vô hình bàng bạc bao phủ quảng trường, uy áp của nó làm cho một số người trong đại điện có cảm giác như bị núi đè không thở nổi. Loại cảm giác này tồn tại sâu trong linh hồn, cùng trình độ Đấu khí hoàn toàn không quan hệ. Lúc này, năm người giao phong trong sân cũng là lĩnh vực hoàn toàn khác biệt...

Thế giằng co trong sân kéo dài sau một lúc lâu rất cực thì bị một tiếng ho khan không biết từ đâu vang lên rồi đột nhiên đánh vỡ. Năm cỗ linh hồn lực bàng bạc giống như vô hình cự mãng nhanh chóng bùng phát ra từ mi tâm mỗi người, sau đó ở bên trong gian phòng va chạm với nhau rồi nổ tung, cực kỳ hỗn loạn.

Bùng, bùng...!

Dao động linh hồn vô hình do va chạm khuếch tán ra, đột ngột thành hình một con bão khủng khiếp gào thét giữa không trung đại điện. Cuồng phong thổi mạnh làm cho bên trong đại điện vang lên từng đợt âm thanh ầm ầm liên tiếp.

Linh hồn va chạm hung hãn như vậy làm cho thân hình năm người bên trong quang tráo màu đỏ lắc lư như thuyền gặp bão. Tiêu Long cũng không cảm thấy cái gì, Tào Đình vẫn còn tốt, hai vai chỉ run nhẹ liền hồi phục bình thường, mà trái lại ba người Đan Hiến, Bạch Ứng, Khâu Cơ ngồi xếp bằng cũng bị đẩy về phía sau một khoảng cách khác nhau.

Ánh mắt Tiêu Long gắt gao tập trung vào Tào Đình ngồi đối diện cách mười trượng. Hắn biết năng mới là đối thủ lớn nhất của mình. Lần giao thủ linh hồn vừa rồi hắn nhận rõ đối phương toàn lực hướng về mình, chẳng qua may là hắn đã sớm chuẩn bị nên mới không quá mức chật vật trong lần giao thủ đầu tiên này.

Nhưng ba người Đan Hiến thì khác, đã hoàn toàn chịu cảnh cá nằm trong chậu nên chỉ có thể chịu thiệt, bởi vì linh hồn lực của Tiêu Long và Tào Đình hơn xa bọn họ.

Ba người Đan Hiến cũng phát hiện ra tình huống này. Tuy không cam lòng nhưng thực tế đã như vậy thì họ cũng hết đường phản kháng. Sự chênh lệch trình độ đến mức này, mặc cho bọn họ chống cự gãy dựa như thế nào chẳng nữa cũng không tạo nên tác dụng gì.

Trận giao phong linh hồn này, hoàn toàn chỉ là sân chơi riêng của Tiêu Long cùng Tào Đình! Bọn họ mới thật sự là nhân vật chính!

"Quả nhiên không đơn giản!"

Tào Đình đưa ngọc thủ vén làn tóc đen rủ xuống trán, gương mặt xinh đẹp tinh tế tươi cười càng tăng thêm phần quyến rũ. Sau đó, tay ngọc lạng lẽ kết xuất rồi đột nhiên ngưng tụ thành một thủ ấn.

Khi thủ ấn ngưng tụ thành công, linh hồn lực bàng bạc quanh thân nàng lập tức nhanh chóng ngưng tụ, trong chớp mắt liền hóa thành một con linh hồn phượng hoàng. Nó vỗ hai cánh làm không gian xung quanh vận vẹo mãnh liệt, thậm chí mơ hồ thấy được từng đạo không gian liệt phùng rất nhỏ đen nhánh lan tràn ra.

Linh hồn phượng hoàng tuy vô hình nhưng lại tràn ngập uy áp, làm cho mọi người trong đại điện đều tạm dừng hoạt động, ngưng thần chú mục về không gian trước mặt Tào Đình.

" Đi! "

Ngọc chi của Tào Dinh điểm nhẹ vào hư không. Một tiếng phượng hót thanh thúy đột nhiên vang vọng khắp đại điện, mà linh hồn phượng hoàng cũng rung hai cánh, mang theo một trận cuồng phong dữ dội lướt về hướng Tiêu Viêm.

Lấy tốc độ linh hồn phượng hoàng, chỉ trong nháy mắt ngùn ngụt liền hiện ra trên đỉnh đầu Tiêu Long, đang lúc sắp đánh trúng người hắn thì đôi mắt khép hờ của Tiêu Long chợt mở bừng ra, một tiếng quát lạnh cũng theo đó mà xuất:

"Phá...!"

m thanh chưa dứt, một cự xà linh hồn vô hình thật lớn đột nhiên hình thành từ hư vô, sau đó hung hăng cán lên đầu linh hồn phượng hoàng.

Cự xà cùng phượng hoàng giao nhau, trực tiếp tạo thành một con lốc linh hồn cuồng mãnh. Dù mặt sàn quảng trường vô cùng cứng rắn cũng bị xé thành từng cái rãnh thật lớn.

Con lốc linh hồn đến nhanh, đi cũng nhanh.

Rống!!!

Linh hồn cự xà rống lớn một tiếng, tạo thành một trận linh hồn phong bạo đánh về phía Tào Dinh bốn người, xung quanh bức tường sân nhà đều bị cuồng bạo không lồ linh hồn lực làm cho rạn nứt.

Ngoại trừ Tiêu Long cùng Tào Dinh ở bên ngoài thì những người khác đều bị đánh bay ra ngoài.

Tào Dinh bị cự xà tạo ra linh hồn phong bạo cho đẩy lùi về sau mấy bước.

Nhưng dù vậy, cũng làm cho không ít người quan sát tròng đầu chấn động mạnh. Bọn họ chưa từng đoán được Tiêu Long cư nhiên lại thật sự có thể đem Tào Dinh yêu nữ bức này thiên tài làm cho rơi vào thế hạ phong.

"Người rất mạnh! Mấy lần khảo hạch trước, quả nhiên người không xuất toàn lực!"

Tào Dinh chậm rãi duỗi cánh tay ngọc thon dài, dáng người mềm mại uyển chuyển như rắn nước làm cho hầu hết nam nhân nơi này đều dấy lên ham muốn vọng động.

Đối với nữ nhân này trêu chọc, Tiêu Long thật sự cảm thấy trong lòng ngứa ngáy vô cùng.

Hận không thể đem nàng cho đè xuống hung hăng ức hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 243: Khảo Thí (8)

"Người thiên phú rất cao, đệ tử ta sẽ là người một cái tốt đối thủ, nhưng đáng tiếc, hôm nay người gặp lại là ta." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

"Đề tử?"

Tào Dinh hơi kinh ngạc một chút, sau đó lại nhìn về phía Tiểu Y Tiên tại khu vực của Diệp gia.

"Không nghĩ đến người lại sớm nhận đệ tử như vậy." Tào Dinh cười nói.

Tiêu Long nhìn qua còn rất trẻ, cũng không lớn hơn nàng là mấy, nhưng hắn nhận đệ tử sớm như vậy thật dễ cho nàng kinh ngạc.

"Nếu không phải bởi vì khảo thí quy tắc bắt buộc, ta cũng không muốn tham gia, điều này để cho ta có cảm giác như bất nạt hậu bối một dạng...cũng giống như bây giờ."

Nói đến đây, Tiêu Long khoe miệng nhếch lên.

Linh hồn lực không hề giữ lại từ trong cơ thể bùng phát ra, sau đó hóa thành một vô hình cự mãng mang theo khí thế sắc bén hung ác, dữ dội phóng về phía

"Chưa đánh thì không biết ai thắng ai thua đâu?"

Tào Dinh thân nhiên cười khẽ, ngọc thủ trước mặt nhẹ nhàng ngừng cử động. Nó thật hoàn mỹ không tỳ vết giống như một tác phẩm nghệ thuật, đẹp đến

độ làm cho lòng người run rẩy.

Một luồng linh hồn lực mệnh mỏng bằng bạc đang hình thành bên trong bàn tay ấy, trong lúc mơ hồ có thể thấy được một thủ ấn như ẩn như hiện từ trong không gian vẩn vơ.

" Hồn Huyền Chương Ẩn. "

Tiếng quát vừa buông, linh hồn lực bằng bạc trên ngọc thủ Tào Đình nháy mắt đã ngưng tụ, một đạo linh hồn thủ ấn lớn xấp xỉ bàn tay như chớp bay vụt ra, liên tục xé rách không gian trước mặt thành một khe hở đen nhánh.

Linh hồn Thủ ấn tuy vô hình nhưng loại áp lực khác thường này cũng làm cho người khác hít thở không thông mặc dù cách thật xa.

Răng Rắc Rắc!!!

Cường đại hai đạo linh hồn lực va chạm, xung quanh không gian như muốn rạn nứt một dạng.

Linh hồn cự xà và thủ ấn trong nháy mắt đã chạm vào nhau ầm ầm, thổi bùng lên từng cơn gió lốc dữ dội vô hình như sóng gợn khuếch tán ra bốn phía. Trên sàn quảng trường lúc này phát ra một đạo kinh khí cuộn sóng làm những phiến đá lát sàn cứng rắn nổ ầm ầm, rồi vỡ tung thành từng mảnh nhỏ bắn tứ tung trên mặt đất.

Chỉ thấy to lớn thủ ấn bị cự xà hung hăng cho cắn nát.

Bỗng nhiên Tào Đình đôi mắt đẹp trong như nước mùa xuân của Tào Đình cũng ánh lên một tia kinh ngạc. Nàng biết rất rõ ràng uy lực một chương kia của mình, vậy mà đối phương lại dễ dàng như vậy phá tan.

To lớn cự xà tiếp tục hướng về phía nàng cắn tới.

Tào Đình không khỏi liên tục lùi về, hai mắt tràn đầy hoảng sợ nhìn xem xông tới hung ác cự xà.

Thấy vậy Thịnh trưởng lão cùng Tào Gia người liền gấp gáp, muốn xông lên ngăn cản.

Bất quá tại cự xà vừa tiếp cận ta Tào Đình lúc liền biến mất không còn.

Tào Đình cái kia dáng người như rắn nước ngã xuống, ngồi dưới mặt đất, hơi thở có chút loạn.

" Trận đấu này là ta thắng. "

Nhìn xem ngồi dưới đất Tào Đình, Tiêu Long khẽ mỉm cười rồi đứng dậy.

" Ngươi quả nhiên rất mạnh, ta nhớ kỹ ngươi rồi, lần này ta thua. "

Đồng tử chợt lóe sáng, nét cười trên gương mặt Tào Đình càng động lòng người.

Nàng vốn có tính tình cao ngạo và hiếu thắng trời sanh, điều luôn ao ước không thiên hạ vô địch thủ, mà chính là gặp được một người có tư cách làm đối thủ của nàng.

Đan Thần có thể tính là một, nhưng nha đầu kia ngày thường bị Đan gia che giấu thực lực, lúc nào cũng sợ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, dù có đại sự gì đi nữa cũng sẽ không rời khỏi Đan gia.

Bởi vậy hiện giờ gặp được Tiêu Long, để cho nàng ý chiến chiến đấu, cạnh tranh hiện lên.

Tào Đình chậm rãi đứng dậy, khẽ hít một hơi, bộ ngực đầy đặn nhún nhảy theo hơi thở, để cho Tiêu Long không khỏi được bỏ mắt một lần.

Lời nói của Tào Đình vừa dứt thì bên trong đại điện đều bàng hoàng, còn sắc mặt của mọi người trong Tào gia thì khế đơ lại. Bọn họ không bao giờ ngờ tới việc Tào Đình lại có thể thất bại trong cuộc thi này.

Sự im lặng trong đại điện kéo dài một hồi lâu rồi cuộc cũng bị phá vỡ bởi từng tràng cảm thán hoặc sợ hãi. Từ trước đến giờ, đây là lần đầu tiên bọn họ nhìn thấy Tào Đình bại trong tay một thanh niên cùng lứa tuổi.

Danh tiếng của Tào Đình tại Đan vực thật sự quá mức vang dội. Yêu nữ với thực lực kinh người, câu nói đó không có nửa phần phóng đại. Nhìn khắp Đan vực, quả thật rất khó tìm được vài người cùng lứa tuổi có thể so sánh với nàng.

Tại chỗ ngồi Diệp gia, khuôn mặt của Diệp Trọng đang kích động xen lẫn sợ hãi bởi chiến tích của Tiêu Long. Trong cuộc khảo hạch này, Tiêu Long đã tặng cho hắn một bài thi hoàn mỹ đến mức chính cả họ cũng không tin được. Đứng đầu trong ba hạng, thành tích cỡ này sợ rằng chỉ có Diệp gia trong lúc đỉnh phong mới có thể so sánh được...

" Diệp gia... Được cứu rồi... "

Nhìn về mặt kích động của hai người, Tiểu Y Tiên cũng cũng khẽ cười.

Bất chợt, đôi mắt xinh đẹp của Tiểu Y Tiên nhìn về phía thân ảnh màu đỏ kia, hần chưa từng làm cho người khác thất vọng, cho dù đối thủ là ai thì hần thủy chung chưa bao giờ đánh mất niềm tin...đặc biệt là đối với người bên cạnh vô cùng ôn nhu chiều chuộng.

Hình ảnh của hần in sâu vào trong tâm trí nàng.

Tiểu Y Tiên trái tim đập loạn lên, gương mặt có chút nóng lên, đỏ ửng.

Người đang suy nghĩ gì a, Tiểu Y Tiên, đó là sư phụ người...

Sau đó nàng liền lắc đầu, đem trong đầu ý nghĩ đen tối ném qua một bên.

Bất quá sắc mặt của nàng ngay lập tức đen lại.

Chỉ thấy phía bên kia Tào Đình vừa che miệng cười, vừa nhẹ nhàng bước tới trước mặt hần, đôi mắt kiều sa như làn thu thủy nhìn chăm chăm vào khuôn mặt Tiêu Long, cười tình quái nói:

"Nếu Tiêu Long tiên sinh có thời gian thì... có lẽ ta sẽ nhờ tiên sinh chỉ địa cho tiểu nữ một hai...chỉ có hai chúng ta.."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244: Khảo thí kết thúc

Hương thơm nhẹ nhàng lướt qua trên mặt hần, Tiêu Long nhìn hai gò má xinh đẹp đang kề cận mình trong gang tấc mà trong lòng lại có chút ý động, tuy thế trên mặt vẫn tĩnh bơ, cười đáp lễ:

"Nếu có thời gian thì... chắc chắn phải tìm Tào Đình tiểu thư giao lưu một hồi rồi..."

Mặc dù nhìn qua hần là người chiến thắng, tuy nhiên Tiêu Long biết rõ, từ đầu đến giờ Tào Đình vẫn chưa hề xuất toàn lực, hần cũng giống vậy.

Tào Đình cũng nhìn ra được rồi, Tiêu Long cũng không có dùng toàn lực, nàng cũng không biết hần mạnh đến mức nào.

Nàng hiểu nam nhân trước mặt này sẽ không dễ dàng quỳ gối trước đôi chân của nàng giống như nam nhân khác, bất quá...nếu như vậy thì mới hấp dẫn chứ, không phải sao?

"Đan hội sắp cử hành rồi, hi vọng đến lúc đó có thể gặp lại người ở đan hội, ta biết rằng... Lúc trước, người cũng lưu thủ..."

Khẽ lướt đôi mắt xinh đẹp về phía Tiêu Long, khóe môi Tào Đình khẽ hé mở tạo thành một nụ cười tình quái. Nàng xoay người bước ra ngoài đại điện, lưu lại trong mắt Tiêu Long một bóng dáng tuyệt mỹ lười nhác nhưng lại vô cùng cao ngạo.

Nhìn bóng dáng tuyệt mỹ đó rời xa, Tiêu Long cũng khẽ thở dài một hơi, nữ nhân này, khó đối phó a.

Bên trong đại điện, mọi người đưa mắt nhìn Tào Đình dẫn người của Tào gia đi ra cửa điện, đều liếc nhau âm thầm thờ dài. Không ai có thể nghĩ đến, năm nay trong Ngũ đại gia tộc tự nhiên xông ra một chú ngựa ô mà ngay cả Tào Đình cũng không áp chế được...

Khảo hạch kết thúc, những người muốn lưu lại cũng không nhiều, vì thế liên tục xoay người rời đi. Một số thế lực trước có giao tình cùng Diệp gia giờ phút này cũng bắt đầu bắt chuyện hàn huyên với Diệp Trọng.

Diệp gia tuy đã suy kiệt, nhưng dù sao vẫn là một trong Ngũ đại gia tộc, sau này cũng sẽ có một người làm trưởng lão ở Đan Tháp, tuy địa vị có lẽ còn kém hơn so với Tào gia nhưng các thế lực bình thường khó có thể sánh được.

Đối với sự niềm nở của những người này, Diệp Trọng cũng tươi cười đáp lễ. Tuy bây giờ Diệp gia xuống dốc, nhưng bọn họ cũng không quá kiêu ngạo mà lên mặt. Trải qua thời gian xuống dốc không phanh, Diệp Trọng biết rõ phải làm thế nào để có lợi cho tương lai Diệp gia.

Tiêu Long lúc này mới chậm rãi đi về ghế của Diệp gia, hướng về phía đám người Diệp Trọng cười cười.

"Sư Phụ, người không sao a?"

Tiểu Y Tiên vội vàng hỏi.

Tiêu Long cười khoát tay áo, vừa muốn nói chuyện thì ánh mắt lại chuyển, chỉ thấy đoàn người Đan gia đang ở bên dưới dẫn người đi tới

" Diệp Trọng trường lão...!!! "

Đan Hiên trước chấp tay với Diệp Trọng sau đó ánh mắt chuyển về phía Tiêu Long mỉm cười nói:

" Ha ha, Tiêu Long tiên sinh quả nhiên là làm cho người ta kinh ngạc không thôi! Không nghĩ tới ngay cả Tào Dinh cũng không thắng được ngươi..."

Đối với Đan Hiên, Tiêu Viêm vẫn có một chút hảo cảm. Hắn thuộc về loại thua cũng không oán người, bởi vậy nhìn thấy hắn chủ động đến chúc mừng Tiêu Long cũng cười nói:

" Chỉ là may mắn mà thôi! Nàng ta cũng chưa xuất ra toàn lực, nếu không ta cũng không biết có ứng phó được hay không. "

Đang nói chuyện, Tiêu Long nhận không được chuyển mắt đến thiếu nữ phía sau kia. Lúc này, Đan Thần ấy cũng tò mò nhìn lại hắn. Thấy ánh mắt hắn lướt qua, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời hồng lên, giống như chim non rụt cổ về, tránh phía sau Đan Hiên.

" Ha ha đây là biểu muội của ta là Đan Thần, nàng xưa nay không thích gặp người lạ..."

Đan Hiên có chút áy náy nói.

Tiêu Long cười lắc đầu, một bộ không để ý.

" Ngươi là Đan Thần đúng không? " Tiêu Long nhìn Đan Thần mỉm cười hỏi.

" Ừm. " Đan Thần ngượng ngùng gật đầu, biểu hiện có hơi rụt rè.

" Chúng ta làm một cái thỏa thuận đi, nếu như ta đạt được Đan Hội quán quân, ngươi làm ta đệ tử thế nào? "

" Há!! "

Tiêu Long lời nói để cho Đan gia đoàn người đều đồng loạt kinh ngạc, những người khác cũng nghe được hắn lời nói, cũng đồng thời kinh ngạc không thôi.

Đứng ở Tiêu Long bên cạnh cũng quan sát vị này có thể sẽ trở thành nàng tương lai sư muội.

" Tiêu Long tiên sinh, ngươi là đang nói đùa đúng không? " Đan Hiên miễn cưỡng cười nói.

" Không có a, ta là nghiêm túc. "

Nói xong Tiêu Long liền đem ánh mắt chuyển dời đến Đan Thần trên người, cười nói:

" Ngươi được ban cho một món quà, nếu như không hảo hảo lợi dụng thì rất là phí phạm, chỉ có ta mới có thể giúp ngươi khống chế lực lượng kia, ngươi không cần phải trả lời ngay lập tức, đợi đến khi đan hội kết thúc rồi hãy trả lời ta. "

Nghe vậy Đan Thần không nói gì, ánh mắt hơi lấp lóe.

" Tiêu Long tiên sinh, ngày sau có rảnh rồi có thể tới Thánh Đan thành trong nội vực Đan viện! Đến lúc đó sẽ chén một phen! "

Giờ phút này đại diện bầu không khí có chút quái dị, Đan Hiên cũng không nán lại, nói chuyện phiếm cùng Tiêu Long vài câu liền chấp tay cáo từ mà đi.

Tiêu Long đưa mắt nhìn đoàn người Đan Hiên rời khỏi, ánh mắt vẫn chăm chú nhìn về phía Đan Thần.

Đan Thần quay lại nhìn hắn một chút, hai người hai mắt nhìn nhau, nàng gương mặt hơi đỏ lên, nhanh chóng quay đầu sang hướng khác.

" Nếu khảo hạch xong rồi chúng ta cũng đi thôi..."

" Vâng. "

.....

Quay trở lại Diệp gia biệt viện, bên trong phòng Tiêu Long.

" Sư Phụ, ngươi nên cẩn thận với Tào Dinh nữ nhân kia, nàng không đơn giản. " Tiểu Y Tiên nhìn Tiêu Long nhắc nhở nói.

" Ta đương nhiên là biết, nàng là một cái xấu bụng vô cùng nữ nhân. " Tiêu Long gật đầu cười nói.

Sau đó Tiêu Long nhìn về phía Tiểu Y Tiên nói: " Nàng là một cái đối thủ tốt, tại trong Đan Hội này hãy đánh bại nàng, đem nàng kiêu ngạo cho đánh tan. "

" Yên tâm đi sư phụ, ta nhất định sẽ không để thua nữ nhân kia. " Tiểu Y Tiên thần sắc kiên quyết nói.

" Tốt lắm, như vậy mới đúng là đệ tử đáng yêu của ta. "

Bàn tay vuốt nhẹ Tiểu Y Tiên gương mặt xinh đẹp, Tiêu Long cười nói.

Bị Tiêu Long bắt ngờ dùng cái này thân mật hành vi để cho Tiểu Y Tiên gương mặt đỏ bừng.

" Sư Phụ...ngươi chỉ biết trêu chọc ta mà thôi... "

Tiểu Y Tiên gương mặt đỏ bừng ngượng ngùng nói.

" Ngươi là ta đệ tử, không trêu chọc ngươi thì trêu chọc ai a. " Tiêu Long cười nói.

Nhưng ta cũng không muốn chỉ là đệ tử mà thôi... "

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 245: Hai cửa ải

Hôm sau, ánh rạng đông chiếu xuống xé toang bóng đêm bao phủ.

Cả đan thành đều sôi trào!

Hôm nay, ánh mắt toàn bộ Trung Châu đều hội tụ ở đây, chờ đợi người có thể đứng sừng sững vào thời điểm cuối cùng. Nơi này là nơi các thiên tài luyện được sư trên đấu khí đại lục trở hết tài năng, một ít người không thể nghi ngờ sẽ là thiên chi kiêu tử chân chính!

Mỗi một quán quân đan hội đều không ngoại lệ, tất cả đều lưu lại uy danh hiển hách trong lịch sử đấu khí đại lục.

Mà cũng chính vì vậy, ngôi vị quán quân của đan hội mới bị phóng đại vô hạn. Ai trở thành người thắng cuối cùng, vậy trong tương lai của đấu khí đại lục, hẳn chắc chắn sẽ có tên trong lịch sử.

Phản vinh quang này đủ để cho bất kỳ ai cũng phải điên cuồng. Dù sao chỉ sống một lần, có ai lại muốn một cuộc đời bình thường?

" Kéo kẹt..."

Theo cửa phòng Tiêu Long mở ra, sau đó một thân ảnh cao gầy chậm rãi hiện ở trong mắt đám người Tiểu Y Tiên đứng chờ ngoài cửa.

Hôm nay Tiêu Long rút cuộc cũng thay đi bộ kia vạn năm màu đỏ trang phục, mặc một bộ đồ luyện được sư màu tím được đan thếp làm đặc biệt. Trên ngực có một chiếc huy chương gắn bảy miếng tử kim tinh đang lóe sáng.

Đây xem như là lần ăn mặc thịnh trọng nhất của Tiêu Long trong nhiều năm. Bởi vậy có thể thấy được địa vị của đan hội trong lòng Luyện Được Sư.

Tiểu Y Tiên cũng là như vậy, cùng Tiêu Long giống nhau, mặc trên người một bộ luyện được sư màu tím.

Nếu không biết thì người ta còn tưởng rằng hai người là một cặp đây.

Tiêu Long vốn đã anh tuấn, mặc thêm một thân bào phục Luyện Được Sư, nhìn qua có một chút tiêu sái tuấn đạt, trong mắt Tiểu Y Tiên xẹt qua một chút tiểu ý, nàng cũng lần đầu nhìn thấy Tiêu Long mặc thịnh trọng như vậy, nhưng không thể không nói, hiện tại bề ngoài Tiêu Long thật sự rất hấp dẫn người nữ cầu.

Tiêu Long khẽ sửa lại áo bào, sau đó mỉm cười với đám người Tiểu Y Tiên: " Đi thôi..."

Dứt lời, hẳn dẫn đầu chuyển bước đi ra ngoài, sau đó đám người Tiểu Y Tiên đều bước theo.

Địa điểm tổ chức đan hội là bên trong bắc khu, mà nơi đó từ mấy ngày trước đã bị người người chiếm cứ, bởi vậy lúc đám người Tiêu Long đến đây thì chỉ có thể nhìn thấy biển đầu người không thấy điểm cuối. Tiếng ồn ào rung trời, trong phạm vi trăm dặm cũng có thể nghe thấy.

Đoàn người Tiêu Long đứng trên một tòa kiến trúc, lúc này mới phát hiện, đây là một quảng trường khổng lồ đến ngàn trượng, giữa không trung có rất nhiều bãi đá, mơ hồ có hào quang lóe lên, nhìn cực kỳ thần dị.

" Đó là vị trí cuối cùng của người dự thi." Diệp Trọng chỉ vào những bãi đá trôi nổi trên không trung cười nói.

" Vị trí cuối cùng? " Nghe vậy, chân mày Tiểu Y Tiên cau lại.

" Ha ha, đan hội cực kỳ long trọng, không phải ai tham dự cũng có thể tiến vào giữa sân, trở thành tâm điểm cho mọi người chú ý, vẫn còn có hai cửa ải."

Diệp Trọng cười, sau đó chỉ vào quảng trường khổng lồ tựa như vô biên kia nói: " Thấy mảnh không gian màu xám kia không?"

Ánh mắt hai người nhìn theo chỗ Diệp Trọng chỉ, quả nhiên thấy một không gian xám đen, khi hần quan sát kĩ mới phát hiện mảnh không gian kia bị người mạnh mẽ bóp méo, trong không gian tràn ngập một khí thể màu xám đen ngăn trở tầm mắt.

" Tư cách cơ bản nhất để dự thi đan hội là phải đạt tới cấp độ vương phẩm luyện dược sư, mà không gian xám đen kia là cửa thứ nhất, tên là ảo cảnh kiểm soát, loại khí thể màu xám đen đó do huyền hồn ma thú sinh ra, không chỉ có thể che lấp tầm mắt mà còn tạo thành cản trở đối với linh hồn, hơn nữa trong mảnh không gian còn có huyền cơ khác, không gian chông chênh, tựa như mê cung, một khi vào trong đó sẽ mất đi cảm giác với phương hướng, do đó bị mê hoặc, bị lạc ở bên trong. Mà nếu trong thời gian nhất định không thể thoát ra sẽ mất tư cách dự thi."

Diệp Trọng cười nói.

Hai người chậm rãi gật đầu, trong mắt xẹt qua một vẻ kỳ dị, Đan hội chọn lựa quả nhiên không phải thủ đoạn bình thường.

" Nếu thông qua kiểm soát này, sẽ có tư cách tiến vào đan giới..." Nói đến đan giới sắc mặt Diệp Trọng trở nên trịnh trọng hơn hẳn.

"Đan giới?"

" Vài ngày trước ta cũng từng nói qua, đan hội bắt đầu, tất cả người dự thi đều sẽ tiến vào một nơi kỳ dị, đó là đan giới."

Diệp Trọng gật đầu chậm rãi nói:

" Đan giới là một mảnh không gian, theo truyền thuyết, là do một vị cường giả đầu thánh của Đan Tháp sáng chế ra cách đây rất lâu, nhưng sau bởi một số lý do đan giới dần dần trở nên rách nát. "

" Nhưng nó vẫn là bảo địa mà vô số luyện dược sư mơ ước, trong đó có vô số thiên tài địa bảo hiếm thấy bên ngoài, luyện dược sư có tư cách tiến vào đều bị phân phối một quyền trục ghi lại một ít dược liệu mà các người phải tìm được trong Đan giới, sau đó mới ra ngoài đổi lấy một viên không gian thạch để rời khỏi đan giới, tham dự cuộc thi cuối cùng kia."

" Mà những bãi đá trên bầu trời kia là để chuẩn bị cho những người thông qua được cả hai cửa ải, cũng không phải ai cũng có tư cách lên đó."

" Không hổ là đan hội."

Tiêu Long nhẹ nhàng gật đầu tán thưởng một tiếng. Trải qua hai tầng chọn lựa, có thể loại bỏ hầu hết số người đến tham dự, mà những người trụ lại đều là tinh anh của Đan Hội.

" Chuyện phát sinh bên trong đan giới, Đan Tháp sẽ không nhúng tay, hơn nữa chỉ cần làm thần không biết quỷ không hay... thì ai cũng sẽ không biết, tuy nó hơi khác nghiệt nhưng nếu ngay cả loại khảo hạch này đều không thông qua thì sao có thể sống yên trên đại lục, hơn nữa trở thành tông sư chân chính?"

Diệp Trọng mỉm cười nhẹ giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 246: Đan Hội bắt đầu

"Đông."

Lúc đám người Tiêu Long đang nói chuyện, một tiếng chuông thanh thúy đột nhiên vang lên, tiếng chuông chậm rãi khuếch tán, ngay cả những tiếng ồn ào rung trời cũng bị áp chế.

Tiếng chuông vang lên, mảnh thiên địa này cũng trở nên yên tĩnh hơn nhiều, vô số ánh mắt nhìn lên thềm đá cao nhất của quảng trường, đó là nơi xuất hiện của cao tầng Đan Tháp.

Tiếng chuông vang lên không lâu, từng đợt âm thanh xé gió vang lên, không gian trên thềm đá hơi vặn vẹo, mười mấy đạo thân ảnh chậm rãi xuất hiện.

Ánh mắt Tiêu Long đảo qua hơn mười đạo nhân ảnh kia, sau đó liền dừng lại ở ba đạo nhân ảnh đứng giữa.

Trong ba người, có một người đã từng đến tham gia Lễ Đặc Nhĩ đấu giá hội, đó chính là hội trưởng Đan Tháp Huyền Không Tử.

Ở hai bên là hai người không hề cảm giác đến chút khí tức nào tồn tại, vị lão giả bên trái da tay có chút ngăm đen, khuôn mặt nghiêm nghị, hai mắt như điện.

Phía bên phải bắt ngờ lại là một người đẹp mặc sườn xám, tuổi của nàng tuyệt đối không nhỏ hơn Huyền Không Tử nhưng dung mạo lại như xấp xỉ như mới ba mươi, thần sắc lạnh nhạt, mơ hồ có ý vị của năm tháng đọng lại.

Đây là lần đầu tiên Tiêu Long đều lần đầu nhìn thấy đan tháp tam cự đầu.

Ba người này vừa xuất hiện, quảng trường trở nên yên tĩnh hơn rất nhiều, vô số ánh mắt chứa đầy loại cảm xúc đều hội tụ trên người cả ba. Ba cự đầu của Đan Tháp, chưa nói tới Trung Châu mà ngay cả ở Đấu khí đại lục cũng là thanh danh hiển hách, ba người này đều tồn tại trong truyền thuyết. Hiện giờ họ đột nhiên lộ diện, khiến nhiều cảm thấy khó tin.

"Ha ha, lão phu Huyền Không Tử, Đan Tháp hoan nghênh tất cả Luyện Dược Sư tới đây hôm nay, tiếp theo, nơi này là sân khấu cho mọi người thi triển thân thủ..." Huyền Không Tử chậm rãi nói, âm thanh ôn hòa, vang bên tai những người có mặt tại đây.

Toàn trường yên tĩnh không tiếng động, cho dù là con ngựa hoang bất kham nào, hạng người hung ác nào dưới tình huống này đều chỉ có thể thu liễm khí sự hung hăng của mình, không dám có chút chống đối, dù sao ba người trên thềm đá kia chính là những tượng đài đứng sừng sững trên đỉnh đại lục.

"Chư vị vì đan hội mà lặn lội đường xa tới đây, lão phu cũng không lãng phí thời gian nữa. Ha ha, đan hội giống như mọi khi chia làm ba bước, thứ nhất..."

Đám người im lặng nghe Huyền Không Tử giới thiệu việc tuyển chọn của đan hội, cũng đại khái giống như lời Diệp Trọng nói, quy định như vậy, hiển nhiên là tiêu chuẩn chung của các kỳ đan hội.

"Chỉ cần thông qua ba lần thử thách, người đứng đến cuối cùng sẽ trở thành quán quân của đan hội."

Huyền Không Tử nhìn biển người bị hai chữ quán quân làm gọn sóng, không khỏi thần nhiên cười:

"Quán quân không chỉ được nằm trong danh sách dự bị trở thành đầu sỏ của Đan tháp, mà còn có thể có được một phương pháp tu luyện linh hồn viên cổ, sau này có thể đặt chân vào bát phẩm, thậm chí là cửu phẩm."

Xôn xao!

Huyền không tử vừa nói xong, trong biển người vang lên tiếng ồ kinh thiên. Vô số ánh mắt của các luyện dược sư lúc này đều đổ lên.

Bát phẩm? Cửu phẩm?

Những cấp bậc chỉ có trong truyền thuyết, cách họ như trời và đất, nhưng nếu có được cuốn phương pháp tu luyện linh hồn viên cổ kia, khoảng cách này lập tức sẽ được kéo lại gần. Đối với tất cả các luyện dược sư mà nói, đây quả là lực hấp dẫn trí mạng.

Phần thưởng này đối với Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên đến nói cũng không có cái gì sức hấp dẫn.

Linh hồn tu luyện công pháp hiện tại Viêm Môn bên trong cũng có không ít, thấp cao đầu có mấy cuốn. Hẳn chỉ quan tâm Tam Thiên Diễm Viêm Hóa mà thôi.

Trên đài cao, Huyền Không Tử nhìn những ánh mắt đỏ ngầu phía dưới, mỉm cười, ngẩng đầu nhìn thoáng qua sắc trời, sau đó tay áo vẫy nhẹ, một cổ dao động vô hình khuếch tán ra, trong hư không lại xuất hiện một tiếng chuông ngân nga.

"Thời điểm đã tới, tất cả người dự thi từ ngũ phẩm trở lên mời vào cửa thứ nhất, "linh hồn ảo cảnh". "

Ngón tay Huyền Không Tử chuyển hướng đến quảng trường khổng lồ, nơi đó, không gian màu xám đen vận vẹo thành từng phiến thể giới kỳ dị xuất hiện rất nhiều ảo diệu.

"Àm!"

Huyền Không Tử vừa dứt lời, dưới biển người, từng đạo thân ảnh chớp lên, ừ ừ xẹt qua bầu trời, sau đó đều nhảy vào mảnh không gian vận vẹo kia.

"Cố lên a, Tiểu Y Tiên."

"Sur Phụ yên tâm, ta sẽ không dễ như vậy liền thất bại." Tiểu Y Tiên cười nói.

Sau đó giống như nghĩ đến điều gì đó, Tiểu Y Tiên gương mặt hơi đỏ lên, sau đó ánh mắt liền trở nên kiên quyết, nhìn về phía Tiêu Long nói.

"Sur Phụ, nếu như ta có thể đánh bại Tào Đình, ngươi có thể đáp ứng ta một chuyện được không?"

Nghe vậy Tiêu Long hơi bất ngờ, bất quá nhìn xem Tiểu Y Tiên cái kia kiên quyết ánh mắt, Tiêu Long gật đầu mỉm cười nói: " Có thể a, ai biểu người là đệ tử ta đây. "

" Cảm ơn người...Sur Phụ. "

Nói xong, Tiêu Long cùng Tiểu Y tiên hai người cũng chậm rãi bước ra.

" Cố lên...!"

Nghe được thanh âm của Diệp Trọng đám người, Tiểu Y Tiên cùng Tiêu Long mỉm cười, sau đó bàn chân đạp mạnh, thân hình hóa thành một đạo hắc ảnh, không chút do dự lướt vào mảnh không gian màu xám.

Chỉ là ảo cảnh mà thôi, cũng không thể so với, tu luyện huyền thuật Thanh Lân, đối với Huyền Thuật hai người cũng có một chút kinh nghiệm.

Đan hội, long tranh hổ đấu, chính thức bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 247: Tiến vào đan giới (1)

Nhìn đám người đang ùn ùn tiến vào cánh cửa của huyền cảnh, Huyền Không Tử ở trên đài cao cũng khẽ gật đầu, phẩy nhẹ tay áo, thản nhiên nói: " Đan hội lần này thật thú vị. Không ngờ lại có cả mấy lão gia hỏa đã thành danh đến... "

" Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa vượt xa so với những Di hỏa tầm thường khác. Đối với những lão gia hỏa này cũng có lực hấp dẫn không nhỏ, đương nhiên là cũng muốn đến góp vui. " Bên cạnh Huyền Không Tử, lão giả da đen mờ to mắt, ánh mắt sáng rực sắc bén đảo qua những bóng người đi vào cửa huyền cảnh và nói.

" Sóng sau đề sóng trước! Hiện giờ một ít hậu bối trẻ tuổi cũng không kém gì bọn hần. Cho dù họ có ra tay, cuối cùng chỉ sợ cũng tự rước lấy nhục. " Thiếu phụ xinh đẹp mặc sườn xám ở bên cạnh cũng khẽ cười nói.

Huyền Không Tử cười cười, gật đầu, đưa tay vuốt râu nói: " Tuổi trẻ bây giờ cũng xuất hiện một số nhân vật. Nhưng mà khiến ta tò mò nhất vẫn là Tiêu Long tên kia. "

" Tiêu Long, Viêm Môn môn chủ sao? " da đen lão giả nghi hoặc nói.

" Ùm, hần so với chúng ta tưởng tượng còn muốn kinh khủng, hần đã là Đấu Thánh rồi. " Huyền Không Tử thờ dài nói.

" Đấu Thánh!! "

Nghe vậy da đen lão giả cùng Huyền Y không khỏi kinh ngạc.

" Không nghĩ đến chúng ta lại bị một cái hậu bối vượt qua, đúng là sóng sau đề sóng trước a. " Huyền Không Tử thờ dài một tiếng.

Bọn hần tu luyện lâu như vậy cũng chỉ mới là bán thánh mà thôi, Tiêu Long năm nay mới hơn hai mươi tuổi, liền có đột phá đấu thánh thành tựu, quả thật để bọn hần đám gia hỏa này hổ thẹn.

.....

Trong lúc Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên đang tham gia vòng khảo hạch thứ nhất của Đan Hội thì tại Viêm Thành bên ngoài không gian trùng động bệ đá xuất hiện mấy đạo thân ảnh.

Đó là hai nữ nhân vô cùng xinh đẹp.

Một cái là một cái có lam sắc tóc dài nữ hài, gương mặt tinh xảo xinh đẹp vô cùng, ăn mặc trên người một bộ lam sắc áo giáo, làm nổi bật nàng ma quỷ đáng người, cả người tản mát ra một loại thành thực cao lạnh khí chất.

Một vị khác là một vị xinh đẹp không kém nữ hài, cũng là một vị tuyệt sắc giai nhân.

Nữ tử thân mặc trường bào màu xanh bó sát người, Một vòng đai lưng trong suốt bó lấy vòng eo, thể hiện sự hoàn mỹ đến cực điểm. Bàn tay nữ tử như ngọc, da thịt trắng nõn, khuôn mặt nhàn nhạt hiện lên vẻ anh khí, làm cho người ta hâm mộ và kính ngưỡng

Vành tai mềm mại của nữ tử lộ một đôi hoa tai lục sắc, hoa tai khê lay động kêu leng keng rất nhỏ giống như tiếng suối chảy róc rách như một bản nhạc. Trên ống tay áo nữ tử có kí hiệu một đám mây xanh cùng một thanh trường kiếm bằng bạc.

Hai người này chính là Lam Nguyệt cùng Nạp Lan Yên Nhiên.

"Đã lâu không gặp, Lam Nguyệt, còn có Yên Nhiên. "

Vân Vận nhìn hai người mỉm cười nói.

"Sư Phụ, đồ nhi rất nhớ ngài. "

Nạp Lan Yên Nhiên ngay lập tức phóng tới, cả người treo lên trên Vân Vận.

Trải qua mấy năm, thiếu nữ ngây ngô cũng biến thành mỹ lệ nữ tử, tuy nhiên tại sư phụ nàng Vân Vận trước mặt, nàng vĩnh viễn lộ ra bộ dáng như trẻ con như vậy.

Đã đột phá Đấu Hoàng Nạp Lan Yên Nhiên bây giờ đã trở thành Vân Lam Tông tông chủ.

Nạp Lan Yên Nhiên nghe nói Tuyết Nữ muốn đến Trung Châu, cho nên đi theo cùng một chỗ.

Cũng có mấy năm rồi nàng không gặp Vân Vận, hơn nữa nàng muốn gặp lại nam nhân kia. . .

"Lâu rồi không gặp, Yên Nhiên. "

Vuốt nhẹ Nạp Lan Yên Nhiên mái tóc, Vân Vận gương mặt xinh đẹp hiện lên một tia cung chiêu.

"Lớn như vậy rồi còn như trẻ con vậy. "

"Hi hi, trẻ con thì trẻ con đi, miễn là có thể tiếp tục ở cùng với sư phụ là được rồi. " Nạp Lan Yên Nhiên thâm ý cười nói.

"Ngũ tinh đấu tôn, Lam Nguyệt mười mười mấy năm này cũng không bỏ xuống tu luyện a. " đứng tại Vân Vận bên cạnh Tuyết Nữ đi tới Lam Nguyệt cười nói, đồng thời mở ra hai tay đem nàng ôm lấy.

"Nhưng vẫn không thể so với Tuyết Nữ tỷ tỷ a. "

Lam Nguyệt cùng Tuyết Nữ ôm nhau một cái, mỉm cười nói.

Sau đó nàng lại nhìn xung quanh một chút, không phát hiện ra quen thuộc bóng người, Lam Nguyệt nghi hoặc nhìn Tuyết Nữ nói: "Phu Quân đâu rồi? "

"Hắn lúc này đang cùng Tiểu Y Tiên đến Thánh Đan Thành tham gia Đan Hội, phải một thời gian nữa hắn mới trở về. " Tuyết Nữ cười khê nói.

"Là như vậy a, bất quá không sao, ta đã nhìn được mấy năm, đợi thêm mấy ngày nữa cũng không có vấn đề gì. " Lam Nguyệt thở dài nói, ngữ khí có chút buồn bã.

Lâu ngày không gặp, nàng thật sự rất nhớ hắn.

"Yên tâm đi, Lam Nguyệt mười mười, đợi hắn trở về, ta sẽ để hắn bù đắp cho ngài. " Tuyết Nữ khê nói.

"Đi thôi, để ta dẫn ngài tham quan một vòng Viêm Môn trụ sở, lúc này mọi người đều đang chờ ngài. "

Nói xong Tuyết Nữ liền kéo theo Lam Nguyệt đi tới, Vân Vận cũng kéo theo Nạp Lan Yên Nhiên đi vào Viêm Thành.

Tại Thánh Đan Thành bên kia, Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên đã thông qua ảo cảnh không gian, tìm thấy không gian thông đạo đi sang Đan giới!

Phía trước không gian thông đạo là một mảnh đất trống khá rộng lớn. Không gian xung quanh khu đất cực kỳ vắng vẻ. Hiển nhiên là do cường giả của Đan Tháp thi triển thủ đoạn mạnh mẽ xây dựng một chỗ dừng lại của không gian. Thủ đoạn cùng bút tích như vậy thật sự rất cao minh. Chưa nói đến các thể lực bình thường, cho dù là Băng Hà cốc e rằng cũng không có được năng lực và quyết đoán đến vậy.

Giờ phút này ở trên mảnh đất trống không có một bóng người.

Rất hiển nhiên, hai người bọn hắn là nhóm người dự thi đầu tiên thông qua cửa Huyền cảnh.

Hai người tìm một chỗ ngồi xuống, ánh mắt nhìn xung quanh.

Ngay lập tức hai người ánh mắt chuyển về phía không gian thông đạo cách đó không xa. Phía trước thông đạo có một lão giả mặc quần áo bình thường ngồi khoanh chân trên người một con rùa lớn màu đen như hắc thiết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 248: Tiến vào đan giới (2)

Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên hai người cũng chỉ nhìn lão giả cười rùa một lát mà thôi, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Tại hai người vừa thu hồi ánh mắt lúc, lão giả vốn trong trạng thái lim dim ngủ bỗng đột ngột mở ra hai mắt nhìn về phía hai người, sau đó liền tiếp tục nhắm mắt lại.

Theo thời gian trôi qua, thì càng có nhiều người thông qua khảo hạch, Tiêu Long còn nhìn thấy không ít người quen, trong đó có Tào Đình.

Qua một thời gian, ở trên mảnh đất trống đã có không ít người hoặc ngồi hoặc đứng. Khí tức của mỗi người đều bất phàm. Đương nhiên, có thể thông qua cửa Huyền Cảnh đều là tinh anh trong Đan Hội lần này.

Những bóng người này phần lớn đều là đứng tách riêng, cảnh giác lẫn nhau, chỉ có một số ít người mới tụ tập lại cùng nhau. Nhưng ánh mắt của bọn họ nhìn về phía những người khác cũng tràn ngập vẻ đề phòng. Ở loại địa phương này không có bằng hữu, cái có chỉ là đối thủ cạnh tranh.

Tiêu Long ánh mắt tùy ý đảo qua xung quanh đám người, bất ngờ thấy được Tào Đình và Tống Thanh.

Khi Tiêu Long nhìn thấy Tào Đình, nàng cũng nhận ra ánh mắt của hắn. Tào Đình hơi ngẩn người, khoe miệng chợt hiện lên nụ cười khe khẽ làm đảo điên tâm thần của không ít thanh niên xung quanh.

Điều này khiến cho đứng bên cạnh nàng thanh niên không chút dấu vết khẽ cau mày một cái, nhìn về phía Tiêu Long ánh mắt lóe lên một tia địch ý.

Mà một tia địch ý này bị ngồi bên cạnh Tiêu Long Tiểu Y Tiên bắt được, con ngươi lóe lên một tia sát khí.

Lão giả mở mắt ra, sau đó ánh mắt chuyển ra giữa sân, bình tĩnh mở miệng:

"Thời gian đã đến, có thể đi vào Đan giới rồi. Trước khi đi vào trong đó phải đến chỗ ta lấy một tờ danh sách được liệu, bản đồ của Đan giới cùng một viên không gian thạch. Danh sách được liệu là những được liệu mà các ngươi phải tìm kiếm ở bên trong."

"Chỉ có đem toàn bộ được tài thu thập đủ mới có thể tính là thông qua cửa ải này. Tác dụng của bản đồ, ta không cần phải nói nhiều, trên đó có viết địa điểm cửa ra vào của Đan giới. Sau khi các ngươi tìm đủ được liệu thì chạy đến nơi đó là được."

"Về phần Không gian thạch là dùng để bảo vệ tính mạng. Nếu như vô tình gặp phải tình huống khẩn cấp, có thể bóp nát Không gian thạch, sau đó ngươi sẽ tự động bị đưa ra khỏi Đan giới. Nhưng bóp nát Không gian thạch cũng tượng trưng cho việc ngươi mất đi tư cách tiếp tục dự thi. Tất cả đều hiểu rồi chứ?" Nói đến cuối cùng, lão giả chậm rãi khép lại mí mắt rồi.

Nghe vậy mọi người đều khẽ gật đầu. Những người có thể đến được đây, không có một ai kém cỏi, đương nhiên đều hiểu rõ được lão nhân trước mặt cũng không phải là người tầm thường.

"Bên trong Đan giới, vì bị hư tổn nên không thích hợp cho việc ở lâu. Bởi vậy các ngươi chỉ có mười ngày để tìm kiếm các được liệu cần thiết trong nhiệm vụ. Phân biệt được liệu là kiến thức cơ bản của Luyện Dược sư, cái này thì không cần người khác phải dạy chứ?"

Lão giả nhếch khoe miệng, lười nhác nói.

"Bên trong Đan giới mặc dù không thích hợp cho người ở nhưng đối với một ít ma thú mà nói thì đó lại là động tiên. Trải qua nhiều năm sinh sản, ma thú trong Đan giới cũng cực kỳ mạnh mẽ. Nếu như gặp phải chúng, cần cẩn thận một chút, đừng có đánh mất luôn cái mạng nhỏ của mình. Bởi vì, sẽ không có ai đi cứu các ngươi. Điểm này, các ngươi nên sớm có chuẩn bị về tâm lý. Đan hội, cũng không phải là trò chơi, càng không phải là một trận đấu bình thường. Nơi này, là một tràng thi đấu đồ máu!"

"Mà người cuối cùng có đứng vững chính là quán quân của Đan hội lần này. Nhất tướng công thành vạn cốt khô, Đan hội cũng giống như vậy." Nói đến cuối cùng, thanh âm của lão giả rõ ràng trở nên lạnh lùng hơn rất nhiều.

"Cũng không nói nhảm nhiều nữa. Đã chuẩn bị tốt tâm lý thì đi lên nhận đồ. Bây giờ nếu muốn rời đi thì vẫn còn kịp!"

Lão giả cười rùa đưa ánh mắt chậm rãi đảo qua bốn phía nhưng không có ai rời khỏi. Người ở chỗ này cũng không phải là kẻ yếu, làm sao có thể vì mấy lời này mà kinh sợ thối lui!

Không lâu sau khi lão giả cười rùa nói xong liền có một trung niên nam tử mặc áo bào Luyện Dược Sư khuôn mặt không chút biểu tình đứng dậy, sau đó đi đến trước mặt lão giả, tiếp nhận đồ vật, bàn chân bước một bước, lập tức đi thẳng vào trong không gian thông đạo đang chậm rãi xoay tròn kia, tiếp đó biến mất không thấy bóng dáng... Sau trung niên nam tử bắt đầu lục tục có người đi lên, tiếp nhận đồ vật rồi nhanh chóng đi vào trong không gian thông đạo.

Tiêu Long cũng không vội vàng đi vào mà chỉ lạnh nhạt đứng nhìn. Theo lời vị lão giả cười rùa này, Đan giới kia rõ ràng không phải vùng đất tốt đẹp gì. Nhưng mà nghĩ lại cũng thấy đúng, chỉ một địa phương đủ để loại bỏ hầu hết những Luyện Dược Sư vĩ đại từ khắp nơi trên Đầu Khí đại lục, nếu nói không hung hiểm, chỉ sợ rằng cũng chẳng ai tin.

Mà loại địa phương này, cứ để cho những kẻ phía trước kia đánh trận đầu đi!

Sau khi có khoảng gần trăm người đi vào không gian thông đạo, Tào Đình và thanh niên kia cũng đứng dậy, tiếp nhận đồ vật từ chỗ lão giả cười rùa rồi tiến vào thông đạo.

Trước lúc bước vào, yêu nữ kia còn quay đầu hung dữ trừng mắt nhìn Tiêu Long một cái, làm cho hắn không hiểu vì sao.

Sau đó Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên cũng nhanh chân tiến lên, tiếp nhận vật phẩm từ tay lão giả cười rùa, sau đó thu vào Nạp giới, xoay người tiến vào trong không gian thông đạo, thân ảnh hai người từ từ biến mất.

Đây là một mảnh bình nguyên hoang vắng, chỉ có một màu vàng nâu trải dài, điểm xuyết chút màu xanh, dường như là minh chứng cho sự sống ở nơi này.

Một vài ma thú nhỏ thoáng xuất hiện rồi mang theo bụi đất vàng biến mất ở phía xa.

Bình nguyên hoang vắng yên tĩnh không một tiếng động kéo dài được một khoảng thời gian. Đột nhiên trong hư vô xuất hiện dao động lạ thường, rồi hai bóng người đột ngột hiện ra giữa không trung.

Hai người này chính là Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên, trước đó đã biến mất ở bên kia không gian thông đạo. Hắn thoáng ngậy người khi mảnh bình nguyên hoang vắng này hiện ra trong tầm mắt. Tiêu Long cũng không lỗ mãng hạ xuống mặt đất ngay mà thân thể cứ lơ lửng ở trên không trung.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 249: Hội ngộ

"Đây chính là Đan giới sao? "Tiểu Y Tiên đưa mắt nhìn xung quanh, có thể thấy được cả dãy núi phía xa, liên khê cau mày, thấp giọng tự lầm bầm.

"Năng lượng ở nơi này vừa dồi dào, lại có một phần cuồng bạo. Chẳng trách Đan giới ngày càng suy bại." Tiêu Long trầm nghĩ.

"Mở một không gian riêng phải cần đến lực lượng thông thiên như Đầu Thánh. Nhưng mặc dù có mở thành công, nếu không giữ gìn thì nó cũng sớm bị suy bại mà thôi."

Trầm ngâm một lát, Tiêu Long bỏ qua khúc mắc trong đầu, bàn tay vung lên, một tấm da dê hiện ra. Đây chính là danh sách dược liệu mà lúc trước lão giả cười rùa đã đưa cho khi hắn. Phải tập hợp đầy đủ tất cả những dược liệu ghi trong đó mới được tính là thuận lợi thông qua lần tuyển chọn này.

"Chiều này của Đan tháp thật không tồi. Lợi dụng những người dự thi để kiếm dược liệu cho mình, quá khôn khéo a." Tiêu Long cười nói.

Trên tấm da dê ghi lại thiên tài địa bảo cũng không nhiều lắm, vụn vặt chỉ có ba loại mà thôi. Nhưng chỉ có ba loại này thôi cũng đủ làm cho Tiêu Long một phen đau đầu vàng óc.

"Chúng ta cũng xuất phát thôi, Sư Phụ." Tiểu Y Tiên nhìn Tiêu Long nói.

"Ừm."

Tiêu Long gật đầu.

Sau đó hai người liền hướng về một đập phương hướng đập không mà đi.

Tại trên đường đi, hai người nhìn thấy không ít luyện dược sư cùng ma thú đánh nhau, đương nhiên cũng có luyện dược sư đánh nhau để tranh cướp dược liệu.

Một số ít bị đánh bại luyện dược sư, không gian phát sinh vận vẹo, biến mất khỏi chỗ, bị đưa ra khỏi đan giới.

Xem ra là bọn hắn đã vận dụng đá không gian để rời khỏi đan giới.

Mục tiêu đầu tiên của Tiêu Long là Vạn Dược Sơn Mạch, vùng núi này là một trong ba điểm đỏ nằm trên Bản đồ, không biết những dược liệu hắn cần ở nơi này hay không, nhưng bất kể thế nào, hắn đều phải đến xem một lần.

Mục đích của hắn là đi đánh cướp mấy đầu ma thú bên trong tích lũy được liệu, tốt như vậy cơ hội, tại sao có thể không làm đầu.

Đan giới hơi nhỏ lại vì nguyên nhân dần dần suy vong, bởi thế nó chỉ còn không đến một phần ba lãnh thổ, nhưng chớ xem thường những thiên tài địa bảo nằm trên một phần ba lãnh thổ này, trên đại lục chỉ sợ không có thể lực nào là không động tâm với chúng.

Có lãnh thổ như vậy mới có những kho được liệu quý báu dùng mãi không hết, từ đó thấy được được liệu trong Đan giới phong phú như thế nào.

Dùng tốc độ của Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên, đi hết Đan giới cũng chỉ cần một ngày một đêm là cùng, cho nên lúc xế chiều Tiêu Viêm đã tới phụ cận của điểm đỏ trên Bản đồ.

Trên đường, hai người gặp không ít người dự thi, những người kia phần lớn khi nhìn thấy Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên đều tránh ra xa, hiển nhiên là sợ hai người bắt ngờ ra tay, loại việc này ở Đan giới cũng không hiếm thấy, dù sao mọi người ở đây đều là đối thủ cạnh tranh, cứ thiếu một người thì phần thắng của mình lại càng lớn, vì vậy đối với những người khác, ai cũng mang tâm tư đề phòng cẩn thận.

Đối với những kẻ tránh đi này, Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên cũng không quá để ý, chỉ cần không chủ động tìm chết, hai người mới sẽ lười quản bọn hắn.

"Bên trong Vạn Dược Sơn Mạch này ma thú rất nhiều, mà chỉ huy những ma thú này là một đầu Thất Giai đỉnh phong, thậm chí có không ít sắp đột phá Bát Giai tuyệt thế hung thú, hung thú này đem tất cả thiên tài địa bảo trong sơn mạch dời về động phủ của nó, mục tiêu của chúng ta chính là đem tất cả thiên tài địa bảo cướp lấy."

Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên nói.

"Chưa đến bát giai? Vậy thì không đáng lo, cho dù có là bát giai ma thú cũng không thể uy tạo hiệp gì cho chúng ta." Tiểu Y Tiên gật đầu nói.

Vạn Dược Sơn Mạch, chỉ nghe tên thôi cũng biết dãy núi này không phải bình thường, mà Tiêu Long lần đầu nhìn thấy dãy núi nguy nga này, cũng có chút ít thất thần, bởi vì hắn phát hiện, năng lượng ở dãy núi này quá mức nồng đậm.

Dãy núi uốn lượn như Cự Long, vụ khí lơ lửng giữa không trung hiển nhiên không phải do thiên nhiên hình thành, mà đều do năng lượng nồng đậm tạo ra.

Sườn núi hiểm ác, ở trong đó không ngừng vang lên tiếng rống của dã thú, mà trong những tiếng rống này tràn đầy sự cuồng bạo.

Lúc này Tiêu Long cũng nhìn thấy ở ngoài dãy núi có một gò núi, có không ít trướng bồng dựng lên, không ít bóng người như ẩn như hiện.

Rất hiển nhiên những người này cũng là tham gia đan hội luyện dược sư, số lượng cũng không nhiều.

Tiêu Long cũng nhìn thấy hai bóng người quen thuộc.

Một cái là Tào Đình, một bộ quần áo đen, duyên dáng ngồi trên một tảng đá, bàn tay trắng muốt vuốt ve vài sợi tóc, nhìn cực kỳ lười biếng, làm cho xung quang có không ít ánh mắt nóng cháy nhìn sang, nữ nhân này dù đi đến đâu cũng là hại nước hại dân.

Một người khác chính là lúc trước đối với Tiêu Long lộ ra địch ý thanh niên, hình như tên là cái gì Tống Thanh.

"Sư Phụ, phía dưới có người, có lẽ bọn hắn cũng định xông vào bên trong Vạn Dược Sơn Mạch." Tiểu Y Tiên nhìn về phía dưới đám người nói.

"Không cần để ý bọn hắn, chúng ta cứ trước đi vào bên trong là được." Tiêu Long nói.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên gật đầu.

Sau đó hai người bay sâu vào trong ngọn núi phía trước.

Mà Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên hai người hành vi cũng khiến cho không ít người kinh ngạc.

"Có người xông vào trong núi sâu!"

"Đáng ghét, mau đuổi theo, tuyệt đối không nên để bọn hắn lấy hết Dược Liệu."

Bởi vì không có đủ tình báo cùng thực lực cho nên bọn hắn mới chờ ở nơi này, không dám tự tiện hành động, nhưng bây giờ có người xông vào đe dọa bọn hắn rất là lo lắng.

Một ít người nóng nảy bắt đầu xông vào bên trong.

"Các vị hãy chờ đã!"

Ngay lúc này một đạo âm thanh vang lên.

Đám người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một thân ảnh trẻ tuổi đứng trên một tảng đá ở bên trên, đó là vị trưởng lão trẻ tuổi nhất của Đan tháp, Tống Thanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 250: Vạn Dược Sơn Mạch

"Chư vị, chắc hẳn trên bản đồ của các ngươi, cũng đánh dấu ba điểm đỏ, ở trong Vạn Dược Sơn Mạch, quả thật có vật phẩm nhiệm vụ của các ngươi, nhưng các ngươi hẳn là cũng tính toán, trong dãy núi này, không phải cứ muốn lấy là có thể lấy được, không nên xông loạn giống như những người kia."

"Theo ta được biết, trong Vạn Dược Sơn Mạch này ma thú rất nhiều, mà chỉ huy những ma thú này là một đầu Thất Giai đỉnh phong, thậm chí còn một nửa sắp đột phá Bát Giai tuyệt thế hung thú, hung thú này dùng một phương pháp đặc biệt đem tất cả thiên tài địa bảo trong sơn mạch dời về động phủ của nó, trong đó có rất nhiều vật phẩm nhiệm vụ của chúng ta ở đó."

Tổng Thanh đứng ở tảng đá kia, ngắm nhìn bốn phía, trầm giọng nói, thân là người của Đan Tháp, sự hiểu biết về Đan giới của hẳn người bình thường hiển nhiên không thể so sánh.

Nghe Tổng Thanh nói, xung quanh bắt đầu xôn xao, một chân đã bước vào bát giai ma thú, sức chiến đấu tuyệt đối có thể cùng một vị Đấu Tôn cường giả so sánh, muốn từ miệng nó đoạt được gì đó, cũng không phải sự tình đơn giản.

"Dưới trướng của ma thú này, còn có rất nhiều ma thú cực mạnh khác, nếu muốn một mình làm việc thì trừ khi ngươi đạt tới cảnh giới Đấu Tôn giống hai người kia. Nói cách khác, nếu một mình, mọi người không thể có được vật phẩm mình cần."

"Cho nên ta đề nghị mọi người liên thủ, đối phó với con ma thú kia trước, chỉ cần giải quyết nó, đám ma thú còn lại sẽ tự chạy tán loạn."

Tổng Thanh không đề ý đến âm thanh xôn xao của đám người, thân nhiên nói. Hẳn nói cũng không giả, có đầu hung thú kia tọa trấn ở Vạn Dược Sơn Mạch, bọn họ đừng nghĩ có được bất cứ vật phẩm nhiệm vụ nào.

Đối với đạo lý này, mọi người ở đây đương nhiên hiểu, chần chờ một chút sau đó đều gật đầu. Đương nhiên, tuy nói là gật đầu, nhưng những người này cũng không phải là ngu xuẩn, lời nói của Tổng Thanh dù rất êm tai, nhưng nếu thật sự tin tưởng vào cái gọi là liên thủ kia, thì quả thật là đang ngai cái mạng mình quá dài.

"Nhưng chúng ta bên này cũng không có nhiều người, hơn nữa đã có hai người đi vào trước, nếu không nhanh lên, ta sợ rằng đồ tốt đều bị bọn hắn chiếm."

Lúc này có một người không nhịn được lên tiếng.

Những người khác nghe vậy liền gấp.

Tiêu Long là một cái chân chính Đấu Tôn, không cần sợ những ma thú bên trong. Bây giờ hắn đã đi vào bên trong, nếu không nhanh lên, được liệu e là sẽ bị hắn lấy hết.

Những người này ở đây cũng không đơn giản chỉ là vì muốn tìm kiếm được liệu để thông qua khảo thí, bọn hắn cũng muốn nhân cơ hội này kiếm lợi.

Phải biết, Đan Giới bên trong được liệu có thể khiến cho người đồ cả mất, không thừa cơ hội kiếm chút lợi thì sao được.

Tại trên đường đến đây cũng có không ít người vì một góc được liệu mà đánh nhau.

"Việc này các vị không cần lo lắng, bên trong Vạn Dược Sơn Mạch được liệu nhiều như vậy, hơn nữa ma thú bên trong thực lực cũng không tầm thường, cho dù là Đấu Tôn cường giả muốn cướp đoạt cũng có không ít thời gian, nếu xui xẻo thì sẽ gặp đại lượng ma thú vây công, đến lúc đó thì muốn lấy được liệu cũng rất khó."

Nghe vậy, người ở chỗ này đều hai mặt nhìn nhau, trầm ngâm trong chốc lát, cũng có một số người đồng ý, nếu không tìm được biện pháp nào thì họ cũng không thể hoàn thành nhiệm vụ, bởi vậy lập tức, trong đám người vang lên những âm thanh phụ họa.

Tổng Thanh là người của Đan tháp, những người ở chỗ này đều biết, lời của hắn tự nhiên càng thêm có trọng lượng.

Thấy vậy, Tổng Thanh cũng mỉm cười, nghiêng đầu nhìn sang Tào Đình, trong mắt có chút đắc ý, có thể ở trước mặt người đẹp đem những luyện dược sư này thu phục, cũng không phải người bình thường có thể làm được.

Ngồi ở một bên Tào Đình nhìn xem những người này, sâu trong ánh mắt lóe lên một tia khinh thường.

Nếu như tiếp tục chờ nữa e là đồ tốt đều sẽ không còn, những người này hoàn toàn không biết một chút nào về thực lực của Tiêu Long, bắt quá nghĩ thì nghĩ như vậy thôi, nằng cũng không dám một mình xông vào bên trong Vạn Dược Sơn Mạch, trừ phi có thêm mấy cái dê thế mạng.

Bên trong Vạn Dược Sơn Mạch.

Thân hình lướt vào trong sơn mạch, thứ đầu tiên hai người cảm thấy, là năng lượng của vùng núi này thật nồng đậm, khó trách dám được gọi là Vạn Dược sơn mạch, lấy điều kiện tiên thiên nơi này, sinh trưởng ra một ít thiên tài địa bảo rất khó tìm thấy ở bên ngoài cũng không phải việc gì lạ.

Bên trong sơn mạch, thú rừng không ngừng, có lẽ vì gần đây không ngừng có nhân loại xông vào, làm cho ở trong tiếng rống, nhiều hơn chút ít sát ý hung tàn. Có lẽ do nhiễm sự cuồng bạo trong phiên thiên địa này, những ma thú ở đây hung bạo hơn bên ngoài rất nhiều.

Thân hình hai người dừng trên một ngọn núi giống hình cái miệng, nhú mày xem xét xung quanh, bằng vào linh hồn cảm giác, hẳn có thể cảm nhận được vùng núi này có không ít khí tức dị thường hung hãn, mà kinh khủng hơn cả là ở phía Đông Bắc.

Nếu như hẳn đoán không lầm, phía Đông Bắc chính là nơi tồn tại mạnh nhất ma thú, Viễn Cổ Long Hùng.

Viễn Cổ Long Hùng là một chi khác của Thái Hư Cổ Long, cũng không biết hẳn có thể giống như nguyên tác đựng phải Tử Nghiên, nếu vậy thì mọi chuyện sẽ dễ làm hơn rất nhiều.

Dọc đường đi, Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên cũng đã dò xét một phen, tuy nói nhìn thấy không ít dược liệu tương đối quý trọng, nhưng vẫn chưa thể làm cho hai người chân chính động tâm, như vậy cùng danh tiếng của Vạn Dược sơn mạch có chút không xứng.

Bất quá hẳn vẫn để cho Bạch Cốt Khôi Lỗi đi ra xung quanh thu thập dược liệu.

Nếu đã gặp, vậy thì tại sao phải bỏ qua đây, dù sao cũng không tốn thời gian, có tiện nghi mà không chiếm vậy thì thật là có lỗi với bạn thân đây.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 251: Hùng Chiến

Càng xâm nhập Vạn Dược sơn mạch, ma thú nơi đây cũng càng ngày càng cường hãn, trên đường Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên đựng phải mấy đầu bảy cấp ma thú, nhưng đều bị hai người tùy tiện diệt sát.

"Cách đạo khí thế cường đại kia ngày càng gần, e là đầu ma thú kia đã đạt tới Bát Giai rồi." Tiểu Y Tiên sắc mặt ngưng trọng nói.

"Không có vấn đề gì, nếu như thuận lợi, chúng ta có thể dễ dàng thông qua nhiệm vụ, còn thu phục thêm một vị cường giả Đầu Tôn cho Viêm Môn." Tiêu Long cười nói.

"Một cái Đầu Tôn cấp bậc ma thú dễ như vậy thu phục sao?" Tiểu Y Tiên nghi hoặc nói.

"Có thể không dễ dàng, cùng lắm là đánh một trận được rồi." Tiêu Long trấn tư nói.

Nếu như giống như nguyên tác, có Tử Nghiên xuất hiện thì có thể dễ thuyết phục Viễn Cổ Long Hùng, nhưng nếu không có thì chỉ cần đem hẳn đánh đến khi nào hẳn phục mới thôi.

Một đường đi thẳng, hai người đi tới một tòa thạch điện, hai người xuyên thẳng vào phía trong thạch điện, xuyên qua vài dãy hành lang, sau đó tiến vào quảng trường rộng lớn bên trong đại điện.

Vừa bước vào quảng trường, Tiêu Long đã ngửi thấy một mùi hương nồng đậm của dược liệu, làm hắn hưng hăng hất xì một cái, sau đó ngẩng đầu nhìn đồng dược liệu bên trong quảng trường, khuôn mặt lập tức trở nên ngốc trẻ.

"Đằng Long hoa tâm... Xích Viêm quả... Lưu Diễm linh tiên..."

Ánh mắt ngốc trẻ của hai người đảo qua đồng dược liệu được sắp xếp cực kỳ chỉnh tề trước mặt. Những thứ này, ở bên ngoài đều thuộc loại cực kỳ hy hữu, nhưng ở đây lại như củ cải trắng tùy ý bày ra thành núi nhỏ.

Một lát sau, Tiêu Long mới từ từ phục hồi tinh thần lại, hít sâu một hơi, áp chế sự rung động trong lòng.

Mặc dù dược liệu nơi này rất quý hiếm, bất quá quan trọng nhất lúc này chính là...

Tiêu Long đem ánh mắt chuyển đến một đạo cường tráng thân ảnh bên trên. Hẳn chính là nơi này bá chủ, Viễn Cổ Long Hùng, bất quá đáng về hẳn lúc này có hơi khúm núm sợ sệt.

"Ngươi chính là chủ nhân của nơi này?" Tiêu Long hỏi.

" Vàng, thừa đại nhân! Ta tên là Hùng Chiến. " Hùng Chiến vội vàng gật đầu nói.

" Người giống như là rất sợ ta a? " nhìn xem Hùng Chiến bộ dáng này, Tiêu Long nghi hoặc hỏi.

" Đại nhân, mặc dù ngài đem khí tức thu lại rất kỹ càng, nhưng ta vẫn có thể cảm nhận được huyết mạch của ngài mang đến uy áp. " Hùng Chiến thành thật đáp.

" Ra là vậy. " Tiêu Long gật đầu.

Hắn suy nghĩ nửa thì quên mất mình còn có Bất Tử Điều Huyết Mạch, biết vậy hắn đã sớm đem uy áp thả ra, như vậy liền không gặp phải mấy cái ma thú công kích.

" Là người đem tất cả dược liệu quý trọng trong Vạn Dược sơn mạch đều chuyển về đây a?" Tiêu Long chỉ vào đồng dược liệu kia hỏi.

" Không sai, nếu đại nhân muốn thì cứ lấy hết, dù sao ta cũng muốn rời khỏi đi nơi này, để lại đây ngược lại tiện nghi cho những kẻ khác." Hùng Chiến gật đầu nói.

Mặc dù nói như vậy, hắn trong lòng vẫn cảm thấy lòng đau như cắt a...

Nghe vậy, Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên cũng không có khách khí, sau đó cẩn thận tiến tiến về phía đồng dược liệu, ánh mắt cẩn thận đảo qua từng góc, tìm kiếm dược liệu mà hai người cần.

Đồng dược liệu trong quảng trường này, dường như là tất cả dược liệu trong Vạn Dược sơn mạch. Số lượng, chủng loại đủ làm cho bất cứ kẻ nào hoa mắt, bởi vậy, cho dù là người có kiến thức cao về mặt phân biệt dược liệu như hai người cũng phải mất nửa canh giờ mới tìm ra ba thứ.

Sau đó hắn lại quay sang Hùng Chiến nói: " Hùng Chiến, người đã quyết định rời khỏi đây, như vậy đi theo ta đi, ta có thể cung cấp cho người đầy đủ tài nguyên tu luyện. "

" Đa tạ đại nhân xem trọng, ta đồng ý. " Hùng Chiến vui mừng gật đầu nói.

" Tốt, vậy liền lập tức khởi hành thôi. "

" Tự mình bay đi sẽ rất phiền. "

Hùng Chiến cười hắc hắc, trong miệng đột nhiên phát ra một tiếng hút sáo.

Trong Vạn Dược sơn mạch đột nhiên vang lên một tiếng chim kêu. lát sau, một thân ảnh không lồ từ trong sơn mạch bay tới, cuối cùng dừng lại trên đỉnh núi:

" Đại nhân, đây là Huyền Điều thú có tốc độ cực nhanh, hơn nữa bớt việc..."

Hùng Chiến vẫy vẫy tay với Tiêu Long hai người, sau đó đạp mạnh chân lên mặt đất, thân thể chớp động, vững vàng dừng lại trên lưng Huyền Điều thú đang dang rộng đôi cánh. Hai người Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên thấy vậy cũng theo sát mà lên.

"Kỳ!"

Huyền Điều thú ngửa mặt lên trời phát ra một tiếng gáy sắc nhọn. Đôi cánh lớn vung lên mang theo cuồng phong dạt dào, hướng về phía bên ngoài vạn dược sơn mạch mà bay đi.

Bất qua phi hành không được bao lâu thì trong lòng lại đột nhiên khẽ động, ánh mắt chuyển hướng về một chỗ phía dưới chân núi. Nơi đó, đột nhiên bạo phát một nguồn năng lượng ba động cực kỳ kịch liệt, loại ba động này cũng không phải là năng lượng ba động tầm thường mà ngược lại giống như là do bị đầu khí giao chiến ba động tạo nên.

Cảm giác được loại dao động này, chân mày Tiêu Long không khỏi nhíu lại.

Hắn cảm nhận được nơi đó có một đạo cường đại khí tức nhân loại, đây là thuộc về Đấu Tôn cấp bậc khí tức.

" Sư Phụ. " Tiểu Y Tiên quay sang nhìn Tiêu Long hỏi ý kiến.

" Chúng ta đi qua xem thử đi. " Tiêu Long suy nghĩ một lát liền gật đầu nói.

Dù sao thời gian cũng còn rất nhiều, đi qua xem một chút cũng không có vấn đề gì.

Đã quyết định đi qua xem thử, Hùng Chiến liền điều khiển Huyền Điều thú bay về phía chiến đấu phương hướng.

Rất nhanh bọn hắn liền nghe thấy một ít tiếng người rất nhỏ.

" Chẳng lẽ là đám người Tào Đình? " Tiểu Y Tiên kinh ngạc nói.

Xuất hiện trong tầm mắt của Tiêu Long đám là một lòng chảo bị lõm xuống. Lúc này ở bên trong lòng chảo đang có gần trăm người vây quanh. Ánh mắt đảo qua, quả nhiên là từ giữa nhìn thấy vài đạo thân ảnh quen thuộc. Rõ ràng là đám người Tào Đình.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 252: Thấy chết không cứu

"Quả nhiên là bọn hắn, bất quá bọn hắn giống như là đụng vào rắc rối a." Tiêu Long nhìn phía trước không gian xung quanh nhàn nhạt nói.

Chỉ thấy trước mắt không gian cứ nhiên lại xuất hiện có chút cảm giác vụn vẹo.

"Linh Hồn Bình Chương, lần này bọn hắn thật gặp phiền phức rồi."

Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Đối với Tào Đình đám người xuống tay vị kia cường giả thực lực còn rất khủng bố, loại Linh Hồn Bình Chương này không phải là cường giả bình thường có thể làm được.

"Chính là Hắc y nam tử kia!"

Tiêu Y Tiên chỉ về phía một vị hắc y nam tử nói.

Ánh mắt Tiêu Long nhanh như chớp chuyển về phía bên trong lòng chảo bị lõm xuống, quả nhiên là trong đám người kia gặp được một đạo hắc sắc thân ảnh.

"Người này thật tàn nhẫn, lại muốn đem toàn bộ những người này giải quyết. Tổng Thanh cùng Tào Đình đều có thực lực mạnh mẽ, có thể tranh chức vô địch. Nếu mà đem hai người họ giết thì đoạt lấy quán quân sẽ có phần thắng cao hơn." Tiêu Long nói.

"Đúng là đủ tàn nhẫn." Tiểu Y Tiên gật đầu nói.

Tại trong đan giới làm việc xấu, người ở bên ngoài sẽ không thể phát hiện, người chết rồi thì ai có thể biết được.

"Các hạ đây là có ý gì? Chẳng lẽ muốn ở nơi này xuất thủ đối với chúng ta sao?"

Trong lòng chảo, đạo hắc sắc thân ảnh kia đem gần trăm đạo thân ảnh bao vây vào giữa. Mà Tổng Thanh, giờ phút này với sắc mặt kinh sợ nhìn Hắc y nam tử trầm giọng nói.

Lúc trước khi tới chỗ này, trong chớp mắt đã có hơn mười vị Luyện Dược Sư chết trong tay hắn, nếu không phải hắn phản ứng kịp e rằng ứng phó không kịp mà trở thành hồn ma dưới tay hắn.

Ở bên cạnh Tổng Thanh là Tào Đình với dáng người đáng yêu... Chẳng qua là giờ phút này đôi mắt đẹp của nàng cũng có chút ngưng trọng nhìn Hắc y nam tử kia. Bằng vào cảm giác linh hồn cường hãn hơn xa những người khác. Nàng có thể nhận thấy được vị hắc y nam tử trước mặt này có một thực lực phi thường khủng bố!

"Hai vị tiểu thiên tài Đan Tháp, ha ha... Tên tuổi thực không nhỏ. Bất quá vì vị trí quán quân kia, ta cũng chỉ có thể sử dụng thủ đoạn như vậy thôi!" Quay mặt về phía đám người bị vây quanh, trên khuôn mặt Hắc y nam tử kia vẫn lộ ra một nụ cười quỷ dị nhẹ giọng nói.

"Không biết các hạ là vị tiền bối nào? Ngươi nếu giết ta, cũng không sợ Đan Tháp truy sát sao?"

Đôi mắt đẹp của Tào Đình nhìn chằm chằm vào Hắc y nam tử, đột nhiên lên tiếng nói.

"Ha ha... Nếu người nơi này đều chết hết, như vậy Đan Tháp làm sao mà biết." Hắc y nam tử cười cười nhìn Tào Đình. Bộ dạng giống như mèo đang vờn chuột vậy.

Nghe được những lời này, phần đông Luyện Dược Sư chung quanh nhất thời giật tim mắt. Một số người cũng không khách khí trực tiếp rút vũ khí ra, mắt lộ hung quang nhìn chằm chằm vào Hắc y nam tử.

"Ngươi không khỏi cũng quá ngông cuồng! Chúng ta nhiều người như vậy mà còn sợ ngươi sao?"

Tổng Thanh giận giữ quát.

Nghe vậy trên khuôn mặt của hắc y nam tử đột nhiên nở nụ cười quỷ dị.

" Cẩn thận! Có người đánh lén! "

Nụ cười quỷ dị trên khuôn mặt hắc y nam tử còn chưa khuếch tán xong, thì phản đông Luyện Dược Sư trong vòng vây đột nhiên bạo xuất tiếng kêu thê lương thảm thiết? Hơn mười đầu người theo cột máu đỏ tươi trực tiếp là phun lên cao.

Đột nhiên xuất hiện biến cố, làm cho Tổng Thanh thậm chí cả kinh.

Ánh mắt vội vàng nhìn lại thì thấy mười mấy đạo thân ảnh mang theo sát khí sắc bén, hơi thở dị thường cường hãn làm cho mọi người biến sắc.

Trong khoảnh khắc không đến một phút. Máu tươi trực tiếp đem mảnh đất xanh um này nhuộm đỏ.

Mà phản đông Luyện Dược Sư lúc trước còn sinh long hoạt hổ, thì giờ phút này đã hóa thành vong hồn dưới đao, hai mắt trừng lớn, trong mắt tràn đầy kinh nghi cùng với vẻ không cam lòng. Bọn họ ngay cả lúc chết, cũng chưa từng thấy đến tột cùng là ai ra tay.

" Thành thịch! Thành thịch!! "

Đám người Tào Đình cùng Tổng Thanh cũng bởi vì biến cố này mà chấn động, lập tức đầu khí vội vàng từ bên trong thân thể bùng phát, xung phong liều chết mà đem mấy thân ảnh sắc bén ngăn cản lại.

" Những người kia, cư nhiên vẫn ẩn dấu trong đám đông!"

Trong bầu trời, ở trên lưng Huyền Diệu Thủ, Tiểu Y Tiên nhìn thấy đột nhiên sát lục triển khai thì sắc mặt khẽ biến, nàng ngay từ đầu cũng không từng nghĩ tới bên trong đám đông còn che dấu hắc y nam tử đồng bọn, hơn nữa tựa hồ bọn họ là cùng bọn với hắc y nam tử kia.

" Bọn người kia cuối cùng là ai, cư nhiên thật sự dám ra tay với người của Đan Tháp...? "

Tiểu Y Tiên nhú mày nói.

" Ha ha, ngoại trừ Hồn Điện ra thì còn có ai dám ra tay với người của Đan Tháp a. " Tiêu Long cười nói.

" Hồn Điện. " nghe vậy Tiểu Y Tiên liền hiểu ra.

Hồn Điện cùng Đan Tháp là trời sinh kẻ địch.

Một bên là lấy luyện dược sư làm chủ, một bên thì là chuyên thu thập, giết hại luyện dược sư, hai bên xảy ra mâu thuẫn như vậy cũng không có gì lạ.

" Chúng ta sẽ giúp Tào Đình đánh người sao, Sư Phụ? " Tiểu Y Tiên nhìn Tiêu Long hỏi.

" Tạm thời không cần, đợi thêm một chút nữa hẵng đi ra, chuyện này đối với chúng ta cũng không phải là một chuyện xấu. " Tiêu Long cười cười nói.

Nếu có người có thể thay bọn hắn giảm bớt đối thủ, như vậy thì còn gì tốt hơn. Cho dù có bị phát hiện thì tội danh cũng rơi vào Hồn Điện trên đầu.

Chuyện tốt như vậy rất khó gặp, phải thật tốt tận dụng.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên gật đầu một cái, cũng không tiếp tục nói gì. Chỉ cần là sư phụ nàng quyết định, nàng đều sẽ không phản đối.

Tiểu Y Tiên vung tay lên, một tầng vô hình hộ trảo đem Huyền Diệu Thủ xung quanh cho bao vây lại, ẩn tàng ở trên không trung.

Lúc này, ở bên trong lòng chảo đối mặt với mười mấy đạo thân ảnh như lang như hổ, rốt cục có người chống đỡ không được, vội vàng từ trong nấp giới lấy ra không gian Thạch tấn đem nó bóp nát. Không gian vận vẹo, liền muốn thoát đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 253: Khó thoát

" Ta nói rồi, nơi này không ai có thể đi...!"

Thấy thế, hắc y nam tử vẫn chưa từng xuất thủ, cười nhạt, tay áo vẩy nhẹ, không gian dao động vô hình khuếch tán ra. Cư nhiên trực tiếp đem mấy người đang muốn thoát khỏi Đan Giới ngưng lại. Sau đó bàn tay chưởng nắm chặt lại, làm không gian áp lại, đem mấy Luyện Dược Sư bên kia bóp thành một đoàn huyết nhục mơ hồ.

" Không gian vận vẹo! Người này quả nhiên là Đấu Tôn cường giả! "

Tổng Thanh mấy người kinh hãi, đồng tử hơi co lại.

Giữa sân, những Luyện Dược Sư mất đi thủ đoạn cuối cùng rốt cục trở nên tuyệt vọng, bắt đầu liều mạng xông đến. Nhưng mười mấy đạo hắc sắc thân ảnh này thực lực hơn xa bọn họ, rất ít người có thể cùng bọn họ triển đấu một hồi. Còn lại phần lớn đều là bị chết cực kỳ thảm.

Sát lục kéo dài khoảng gần mười phút, gần trăm danh Luyện Dược Sư này hiện giờ còn không tới mười người, trong đó kể cả Tổng, Tào Đình còn có hai gã Huyền Minh Tông trưởng lão lưng đeo Thần Nhân.

" Giấy dựa cũng vô ích thôi! "

Còn lại mấy người thực lực đều là cấp bậc Đấu Tông, bởi vậy đều tập trung lại cùng một chỗ, hơn mười bóng đen kia nhất thời khó có thể giải quyết, sở dĩ cũng chỉ có thể đem họ bao vây. Bất quá xem bộ dáng này thì việc công phá tuyến phòng thủ của đám người Tào Đình cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Sắc mặt Tổng Thanh khó coi nhìn hắc bào nhân cùng đám người sát khí dày đặc chung quanh, sắc mặt âm trầm bất định.

Từ trên người những người này, hắn cảm giác được một loại hơi thở tử vong.

" Tiền bối thực sự phải đuổi tận giết tuyệt sao? "

Trên gương mặt Tào Đình vẫn lộ vẻ tươi cười đáng yêu. Dưới tình huống này cũng có một chút xanh mét. Nàng từ nhỏ đã khác hẳn với thường nhân, chung quanh họ vệ có nhiều đêm không xuể. Trảng diện huyết tinh như vậy cũng không được thấy nhiều lắm.

"Ha ha. Đối với linh hồn của ngươi, ta cảm thấy rất là hứng thú, nếu để ngươi phát triển tùy ý.

Chỉ sợ ngày sau thật sự là có thể trở thành đầu sỏ kế tiếp của Đan Tháp... Bất quá đáng tiếc.....". Hắc y nam từ cười nhìn Tào Đình liếm liếm môi, bộ dáng kia giống như đang nhìn con mồi ngon vậy.

Gương mặt Tào Đình lạnh băng, nàng biết hôm nay người này đã quyết định muốn diệt trừ bọn họ. Bất quá, mặc dù thực lực đối phương cường hãn nhưng nếu nghĩ muốn làm cho nàng chết ở nơi này, nếu không phải trả một đại giá, e rằng là chuyện không thể nào!

Có thể trở thành người có danh khí đệ nhất Đan Tháp, nàng làm sao mà không có một số con bài chưa lật chứ!

Hắc y nam từ cũng không để ý tới sắc mặt của Tào Đình. Ánh mắt liếc mấy người đang dựa vào nơi hiểm yếu mà chống cự thân sắc hiện lên một tia cười lạnh.

" Bây giờ chúng ta nên làm gì đây, đá không gian cũng vô hiệu, không thể thoát ra được. " Tổng Thanh sắc mặt khó coi nói.

"Ta có thể phá được Linh Hồn Bình Chương, nhưng nếu như ta ra tay, thì tên kia nhất định sẽ động thủ, bởi vậy ta cần có một chút thời gian."

Tào Đình khẽ cắn môi, đôi mắt đẹp như có như không nhìn chăm chăm vào Tổng Thanh. Nàng mặc dù không thích Tổng Thanh cái này liếm chó, nhưng đến nước này thì chỉ có thể cùng hắn hợp tác.

Nghe nàng nói, Tổng Thanh hơi kinh ngạc nhìn Tào Đình, con ngươi lóe lên một tia suy tư...sau một lát, hắn liền gật đầu nói.

" Không thành vấn đề, bất quá, ngươi cần chúng ta kéo dài thời gian bao lâu? "

Những người khác cũng đem ánh mắt tập trung lên người Tào Đình.

Có thể kiên trì đến bây giờ cũng đủ để chứng minh người này không phải là một nhân vật tầm thường. Đương nhiên, có thể đi vào Đan Giới Nhân ít nhất cũng phải có chút tài năng. Bất quá đến tận cùng là ai mạnh ai yếu, vậy còn phải xem thời gian.

Tại tử vong uy hiếp ở trước mắt, bọn hắn cũng không nghĩ nhiều được như vậy.

" Ba phút! " Tào Đình nói.

" Chúng ta sẽ cố gắng tranh thủ cho ngươi. "

Tổng Thanh gật đầu nói.

Mặc dù đối phương là đấu tôn cường giả, nhưng nếu chỉ ngăn trở trong ba phút đồng hồ, bọn hắn vẫn nắm chắc.

"Bắt đầu đi!"

Tào Đình nhẹ nhàng nói một tiếng, sau đó mũi chân điểm nhẹ trên mặt đất, thân thể phiêu phiêu lui lại. Mà sau khi nàng lướt về phía sau thì dây buộc tóc

bằng tơ lụa của nàng đột nhiên rối tung mà xõa ra. Trong chốc lát một luồng uy áp linh hồn bàng bạc mênh mông chậm chậm từ vị trí mi tâm Tào Dinh khuếch tán.

"Động thủ! "

Ngay khi Tào Dinh lui về phía sau, Tống Thanh hét to một tiếng. Đầu khí từ trong cơ thể tuôn ra dữ dội, sau đó trực tiếp xông tới hắc y nam tử, gắt gao dây bám lấy hắn.

Cảm nhận được linh hồn lực lượng từ vị trí mi tâm của Tào Dinh phát ra liên miên không dứt, nấp ở một bên trong lòng Tiểu Y Tiên cũng cảm thấy thất kinh.

Nữ nhân này xác thật không đơn giản chút nào, nếu muốn bàn về lực lượng linh hồn thì Tào Dinh tuyệt đối là người mạnh nhất mà mấy năm nay nàng từng chứng kiến ngoại trừ Tiêu Long.

Trong đám bạn đồng lứa nàng có được danh hào yêu nữ, xem ra cũng không phải chỉ hoàn toàn là bởi vì dung mạo xinh đẹp của nàng. Nếu để cho cho nàng có thời gian, ngày sau tiền đồ tất nhiên bất khả hạn lượng, đến lúc đó cho dù là hắc y Đầu Tôn thần bí trước mặt này, sợ rằng cũng sẽ không phải là đối thủ của nàng.

" Không trách tại sao Sư Phụ lại coi trọng nàng như vậy, Tào Dinh quả thật là tầm thường, cho dù là ta cũng khó mà hơn được với nàng về linh hồn lực. "

Nhìn xem Tiêu Long đôi mắt màu đỏ kia không rời khỏi Tào Dinh thân ảnh, Tiểu Y Tiên thầm nghĩ.

" Bất quá mặc kệ người tài giỏi đến đâu, ta cũng sẽ đánh bại người. "

Nhìn về phía Tào Dinh, Tiểu Y Tiên trong mắt hiện lên nhàn nhạt đầu chí.

Lúc này, nàng thật sự đem Tào Dinh xem là chân chính đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 254: Anh hùng cứu mỹ nhân

" Bằng người cũng muốn ngăn lại bốn tôn sao? "

Hắc y nam tử ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào xông tới Tống Thanh, sau đó nhanh chóng nhìn Linh Hồn Bình Chương bắt đầu bị Tào Dinh thi triển thủ đoạn phá giải. Long mây của hắn nhú lại, chợt hắn hừ lạnh một tiếng, tay áo tùy ý rung lên, không gian xung quanh Tống Thanh liền ngưng lại giống như cá nằm trong chậu, đem mọi đường lui phong tỏa.

Nhận thấy không gian xung quanh mình ngưng lại, sắc mặt Tống Thanh khẽ biến. Đầu Tôn cường giả quả nhiên là biến thái, giờ tay nhắc chân cũng có thể đem không gian hư vô tạo thành lao tù kiên cố.

Tống Thanh trên người đầu khí bạo phát, cuộn cuộn đầu khí khiến xung quanh không gian phải run rẩy, tuy nhiên cũng không thể thoát ra khỏi một cái đầu tôn thi triển không gian cầm cố.

Nhìn xem không ngừng gãy gục Tống Thanh, trong mắt Hắc y nam tử cũng xẹt qua một tia khinh thường.

Bàn chân đạp mạnh vào hư không, thân hình liền hiện ra trước mặt Tống Thanh, tung ra một chưởng về phía hắn. Một chưởng của Hắc y nam tử này nhìn thì nhẹ tênh nhưng sắc mặt Tống Thanh lại trở nên cực kỳ khó coi. Một chiêu của đối phương trực tiếp phong tỏa không gian chung quanh hắn, làm cho hắn không thể tránh được.

Ầm!!

Bị hắc y nam tử một chưởng đánh trúng, Tống Thanh bay ngược ra xa, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Thân thể tại trên không trung rơi xuống, sống chết Không rõ.

" Phế vật!! "

Nhìn xem một chiêu liền bị đánh bại Tống Thanh, Tào Dinh sắc mặt trầm xuống, trong lòng không khỏi mừng Tống Thanh một tiếng.

Cứ như vậy đứng nói kéo dài ba phút, ngay cả một phút e là cũng không làm được.

Mà những cái khác luyện được sư cũng bắt đầu rơi vào hạ phong.

Linh Hồn Bình Chương chung quanh do Tào Đình phá giải trở nên càng lúc càng mờ nhạt dần.

"Đừng hòng chạy trốn."

Lạnh lùng nói một tiếng, hắc y nam tử cũng không quản Tổng Thanh sống chết, liền phóng về phía Tào Đình.

Một luồng năng lượng nóng cháy kỳ dị đột nhiên từ trong cơ thể Hắc y nam tử bùng phát. Sau đó cánh tay ngưng tụ thành một lớp màu xanh đậm kỳ dị, từ xa nhìn lại cánh tay giống như thủy tinh xanh vậy.

Không gian trước mặt Tào Đình liền vặn vẹo một trận, bỗng nhiên một tinh tầng màu xanh đậm che kín cánh tay bắt đầu từ trong không gian hư vô vòng lại, sau đó hướng về phía lồng ngực của nàng hung hăng đánh tới.

Nhìn xem đánh tới màu xanh đậm che kín cánh tay, Tào Đình gương mặt xinh đẹp bị tuyệt vọng bao phủ.

Phải chết rồi sao... ta thật không cam tâm... ta thậm chí còn chưa tìm thấy mình thích hợp nam nhân a...

Lúc này, nấp ở một bên quan sát Tiêu Long liền ra tay, chỉ thấy hắc bàn tay to tướng hướng về không gian xa xa, hung hăng bóp mạnh một cái.

Răng Rắc!!

Một đạo như xương cốt vỡ nát âm thanh vang lên.

"A!!" Kèm theo đó là hắc y nam tử tiếng hét thảm vang lên.

Sau đó tại Tào Đình trợn tròn mắt khi nhìn xem trước mắt hắc y nam tử đột nhiên phát ra một tiếng động thanh thúy, đồng thời thân thể của hắc y nam tử toàn thân giống như co rút lại, máu tươi trong người phun ra, thân thể rơi xuống mặt đất.

Biến cố này để cho đồng bạn hắc kinh hãi không thôi, một cái đầu tôn dễ như vậy liền bị đánh bại, rốt cuộc là dạng gì cường giả mới có thể làm được a.

Chỉ thấy xuất hiện tại Tào Đình phía trước là một cái tóc đỏ, áo đỏ nam tử.

"Ngươi không sao a?"

Tiêu Long quay sang nhìn xem còn chưa hết rung động Tào Đình hỏi.

Tào Đình chợt ngẩn người, ánh mắt đẹp nhìn xem Tiêu Long, gương mặt hơi đỏ lên, một đạo âm thanh rất nhỏ truyền tới tai hắn: "Cảm ơn."

Tiêu Long nhẹ gật đầu, ánh mắt chuyển sang hướng mấy cái hắc y nhân khác, khóe miệng nhếch lên một cái độ cong.

Hưu hưu hưu!!!

Mấy cái hắc y nhân kia cảm thấy không ổn liền tách ta bốn phương tám hướng chạy trốn.

"Tại bàn Thánh trước mặt còn muốn chạy trốn!!"

Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, kim sắc hỏa diễm tại lòng bàn tay xuất hiện, chậm rãi ngưng tụ thành mười mấy thanh hỏa diễm mũi tên.

Hỏa diễm mũi tên hướng về bốn phương tám hướng phóng đi, mười mấy mũi tên như xuyên qua không gian phóng đi, xuyên thủng mấy cái hắc y nhân lồng ngực, thân thể nhanh chóng bị một đoàn kim sắc hỏa diễm cho bao phủ.

Sau đó Tiêu Long chậm rãi đáp xuống mặt đất, bên cạnh vị kia đầu tôn hắc y nam tử.

"Chờ ta." Thấy vậy Tào Đình vội vàng đuổi theo.

Tên này quả không hổ là đầu tôn, vậy mà vẫn còn sống sau khi ăn phải Tiêu Long một đòn.

"Nếu ta đoán không sai, ngươi chính là Mộ Cốt lão nhân đi." nhìn xem hắc y nam tử, Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Trong nguyên tác, tựa hồ cũng chỉ có Mộ Cốt lão nhân tham gia vào Đan Hội sự kiện này, tên này giống như là cùng Dược Trần là đồng môn sư huynh đệ thì phải.

Nếu như hắn thật là Mộ Cốt lão nhân, hắn quả thật có thủ đoạn để qua mặt ba đại cự đầu của Đan tháp mà đi vào Đan Giới.

Mộ Cốt lão nhân lão nhân cũng không có trả lời hắn, lúc này hắn đã bị thương rất nặng, bất cứ lúc nào cũng có thể hao hết sinh mạng chết đi.

Thấy vậy Tiêu Long cũng lười cùng hắn nói chuyện, trên tay bùng ra một đoàn kim sắc hỏa diễm, đem Mộ Cốt lão nhân thân thể cùng linh hồn hủy diệt.

không còn.

" Ta... "

Ngay tại Tào Đình chuẩn bị nói gì đó thì đột nhiên một đạo âm thanh từ phía trên không trung truyền đến.

" Sư Phụ! "

Chỉ thấy lúc này Hùng Chiến cũng điều khiển Huyền Diệu Thủ đáp xuống Tiêu Long cùng Tào Đình bên cạnh.

Tiểu Y Tiên từ Huyền Diệu Thủ trên lưng nhảy xuống, cả người nhào vào trên người hắn, con ngươi đầy cảnh giác nhìn xem Tào Đình, giống như là tuyên bố chủ quyền một dạng.

Tào Đình nhìn xem Tiểu Y Tiên dạng này, trên gương mặt xinh đẹp kia cũng hiện lên một tia không vui.

Hai nữ hai tròng mắt nhìn nhau, trong không khí giống như xuất hiện tia lửa một dạng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 255: Đến sớm

Nhìn xem hai nữ đầy khói thuốc súng, Tiêu Long không khỏi ho khan một tiếng: " Khụ! "

Thấy vậy Tiểu Y Tiên cùng Tào Đình hừ lạnh một tiếng, đồng loạt quay mặt sang hướng khác.

Tiêu Long thấy vậy không khỏi cười cười lắc đầu.

Tào Đình thì không nói, nhưng Tiểu Y Tiên có dạng này đáng yêu biểu hiện hắn còn lần đầu tiên nhìn thấy.

Tiêu Long cũng đảo mắt qua thân thể xinh đẹp yêu kiều của Tào Đình. Thấy hắn trông lại, gương mặt quyến rũ động lòng người này còn nở một nụ cười nhu hòa.

" Một lần nữa, cảm ơn ngươi đã cứu mạng ta. "

Thấy Tào Đình nhu hoà cười với mình, Tiêu Long cũng ngẩn người.

Yêu nữ này thường ngày cũng rất hay cười nhưng đó là kiểu cười lãnh đạm, cao cao tại thượng, thế mà hôm nay lại cười với mình như vậy, kiểu này có lẽ ngay cả Tống Thanh cũng chưa bao giờ được hưởng.

Mà Tống Thanh tên kia lúc này còn đang nằm tại dưới đất bên kia chưa tỉnh lại.

" Không có gì, chỉ là tiện tay mà thôi. Hồn Điện cùng ta cũng có một chút ân oán. " Tiêu Long cũng mỉm cười đáp lễ.

Tiểu Y Tiên nghe vậy không khỏi lườm hắn một cái.

" Dù sao ngươi cũng đã cứu mạng, nếu sau này có cơ hội ta sẽ báo đáp ngươi. " Tào Đình cười nói.

Lấy thân báo đáp thì không còn gì tốt hơn.

" Ngươi đã kiếm đủ dược liệu chưa a? Chúng ta chuẩn bị rời khỏi đan giới. " Tiêu Long đột nhiên hỏi.

Nghe vậy Tào Đình lắc đầu nói: " Vẫn chưa, chỉ mới được một loại. "

" Đưa ngươi danh sách cho ta xem thử, không biết chừng ta có thể giúp được ngươi. "

Nghe vậy Tào Đình liền đem danh sách đưa cho Tiêu Long.

Trải qua chuyện vừa rồi, nàng đối với Tiêu Long rất tin tưởng, có không nhỏ hảo cảm.

Mặc dù hàng ngày nàng tỏ ra là một người rất mạnh mẽ, nhưng đối với tình huống kia thì nàng vẫn là một nữ nhân yếu ớt, lúc đó, chỉ cần một tác động dù nhỏ bé cũng lưu lại ấn tượng sâu đậm trong nàng.

Tiêu Long anh hùng cứu mỹ nhân hành vì để cho nàng trong lòng không cách nào phai mờ hình ảnh.

Còn bị một chương miếu sát Tống Thanh, thì đã bị nàng ném vào sổ đen.

Nhìn xem phía trên danh sách Tào Đình được liệu, Tiêu Long gật đầu nói: "Ta vừa vặn có hai loại dược liệu ngươi cần, ta có thể đưa cho ngươi."

"Ngươi tại sao phải giúp ta?"

Tào Đình một mặt không hiểu nhìn Tiêu Long nói.

Đối phương đã có thể bỏ qua cạnh tranh tâm mà cứu mạng nàng, nàng rất cảm kích, Tiêu Long bây giờ còn muốn giúp nàng thông qua khảo hạch, để cho Tào Đình rất nghi hoặc.

"Cứ xem như là ta đối với tương lai cự đầu đan thất trợ giúp một chút đi, Hồn Điện người có thể còn ở trong Đan Giới, để ngươi tiếp tục ở lại nơi này ta có chút không yên tâm." Tiêu Long cười cười nói.

Nghe vậy Tào Đình hơi ngẩn ra, rồi cười nói: "Cảm ơn ngươi."

Sau đó Tiêu Long liền đem hai loại dược liệu còn lại đưa cho Tào Đình, sau đó đám người một lần nữa leo lên lưng Huyền Điều thú.

Về phần Tống Thanh, Tiêu Long mới không muốn quản hắn đây.

Bất quá dù sao có Tào Đình ở đây, nếu cứ để mặc hắn ở nơi này mà không cứu thì sẽ rất phiền phức, cho nên Tiêu Long trị thương sơ qua cho hắn rồi mới cùng đám người rời đi.

Cửa ra của Đan giới nằm ở địa vực tận cùng phương bắc, cách Vạn Dược Sơn Mạch khá xa. Cũng may có đầu điều thú của Hùng Chiến hỗ trợ, với tốc độ của nó, trong vòng một ngày là có thể đến Đan Giới cửa ra.

Bởi vì chỉ mới có qua hai ngày cho nên cũng chưa có người nào đến đây.

Bay một ngày trên không trung, đến khi sắc trời gần tối thì nhóm của Tiêu Long cũng nhìn thấy một quảng trường bằng đá khổng lồ, bên trong có không ít bóng đen lớn nhỏ.

"Đây là cửa ra của Đan giới."

Nhìn quảng trường khổng lồ phía xa, Tiêu Long nhàn nhạt nói.

"Kỳ."

Huyền điều thú ngửa mặt lên trời kêu lên một tiếng, đôi cánh khổng lồ rung lên, mang theo cuồng phong nhằm hướng quảng trường kia lướt tới.

"Chúng ta đến có hơi sớm, phải đến kỳ hạn thì mới có người đến kiểm tra, rồi mang chúng ta ra ngoài." Tào Đình giải thích.

"Nếu đã như vậy, thì chúng ta cứ đợi ở đây thêm mấy ngày nữa đi." Tiêu Long gật đầu nói.

Nghe hắn nói như vậy, những người khác cũng không có ý kiến gì.

Theo thời gian trôi đi, trên quảng trường rộng lớn lại có thêm nhiều người tụ tập. Đại đa số những người về được tới đây đều không phải là những kẻ yếu. Cũng đúng, có thể vững vàng vượt qua những thử thách trong Đan giới, chẳng lẽ lại không có chút bản lĩnh nào.

"Cái cô nàng Đan Thần của Đan gia kia cũng đến rồi, đúng là không phải là người tầm thường a."

Ánh mắt Tiêu Long di động rồi dừng lại ở vị trí Đan Thần đang nhắm mắt dưỡng thần. Đối với cô gái có vẻ yếu ớt nhu nhược này, Tiêu Long cũng rất coi trọng, dù sao cũng là hắn muốn nhận làm đệ tử đối tượng.

Thế chất của Đan Thần là có chút đặc thù, lực lượng linh hồn rất cường đại nhưng ngược lại, lực lượng thân thể lại quá yếu ớt.

Loại thế chất này có một loại hấp lực có khả năng hấp thu linh hồn, cùng Tiểu Y Tiên ách nan độc thế có mấy phần tương tự.

Ngoại trừ Đan Thần ra còn có Tống Thanh, hắn vận khí cũng không đến nỗi tệ, vậy mà có thể thông qua khảo hạch.

Bất quá ánh mắt hắn nhìn về phía Tiêu Long đầy vẻ ghen ghét.

Quả thật là một cái tiểu nhân, biết vậy Tiêu Long đã không cứu hắn làm gì.

"Tống Thanh người này quả thật là một tên tiểu nhân, nếu không phải là có Sư Phụ cứu hắn, thì e là bây giờ hắn đã chết trong đan giới rồi." Tiểu Y Tiên cũng nhìn thấy Tống Thanh bộ kia ghen ghét đáng ghét, không khỏi khó chịu lạnh một tiếng.

Mà cũng không trách hẳn được, làm một cái liếm chó, thấy mình thích đối tượng cùng nam nhân khác thân mật không ghen ghét mới lạ.

" Không cần để ý đến hắn, đừng để tên phé vật kia làm phiền chúng ta tâm trạng. "

Tào Đình ôm lấy Tiêu Long cánh tay cười nói, không chút nào để ý mình trước ngực đôi kia mềm mại kiêu nhũ đem Tiêu Long cánh tay lồm sồm vào

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: Rời khỏi đan giới

Cô nàng này lúc nào lại trở nên bạo gan như vậy a.

Bị Tào Đình như vậy trêu chọc, Tiêu Long trong lòng có chút ý động.

Bất quá vẫn có người không thích Tào Đình hành động này.

Một cái là Tống Thanh, một cái đương nhiên là Tiểu Y Tiên rồi.

" Không biết xấu hổ nữ nhân, mau buông ra sư phụ cánh tay. " Tiểu Y Tiên cũng kéo lấy Tiêu Long một cái khác cánh tay, trừng mắt nhìn Tào Đình, ngữ khí uy hiếp nói.

" Ta nói Tiểu Y Tiên muội muội, ta cùng Tiêu Long có làm gì thì cũng không liên quan đến ngươi đi, đây là hai chúng ta chuyện riêng. " Tào Đình cười nói, không chút nào sợ hãi nhìn Tiểu Y Tiên, cũng không hề đem Tiêu Long cánh tay buông ra.

" Đương nhiên là có liên quan, hắn là sư phụ ta, hơn nữa các vị tỷ tỷ đã căn dặn ta phải trông chừng sư phụ đằng hoàng. " Tiểu Y Tiên hừ lạnh nói.

" Không quan hệ, ta chỉ là muốn cảm tạ Tiêu Long tiên sinh đã cứu mạng ta mà thôi, cho nên ta muốn cùng hắn tâm sự một chút nhân sinh vấn đề. "

Tào Đình cười mê người nói, thân thể xinh đẹp càng thêm ép sát vào Tiêu Long trong người, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Y Tiên đầy khiêu khích.

Ngay lập tức Tiểu Y Tiên liền xù lông.

" Mau buông Sư Phụ ra, ngươi cái này không biết liêm sỉ nữ nhân! "

" Ngươi tại sao lại phản ứng như vậy a, sẽ không phải là ngươi thích sư phụ mình đi. " Tào Đình hí híp mắt nhìn Tiểu Y Tiên cười nói.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên gương mặt nhất thời đỏ lên, sau đó trừng mắt nhìn Tào Đình nói: " Không phải là chuyện của ngươi, không cần thiết xen vào. "

" Ta vẫn cứ thích xen vào, ngươi có thể làm gì được ta. "

" Ngươi... "

Hai nữ nhân liền thành một cái chợ.

Đứng một bên phái nam nhìn thấy Tiêu Long trái ôm ấp phải hai cái mỹ nữ, ghen ghét không thôi.

Bất quá cũng không có ai dám tiến lên, bởi vì lúc đầu cũng có mấy người muốn tiến lên bắt chuyện nhưng bị Tiểu Y Tiên một chưởng đánh bay ra ngoài, kể từ đó không có người nào dám đi lên.

Ngay lúc này, tại một vị trí khá rộng trong quảng trường, không gian tại đó có chút vắng vẻ, rồi từ đó bước ra một lão giả mang trang phục của Đan tháp. Lão giả này có khuôn mặt nhăn nheo, tay cầm quả trượng, trên ngực có một cái huy hiệu của Đan tháp màu tím rực rỡ.

" Một trong tám vị trưởng lão của Đan Tháp. " Nhìn thấy huy hiệu đặc thù này, không ít người trong quảng trường bật thốt lên.

Lão giả chống gậy cũng không để ý đến những âm thanh hỗn loạn trong quảng trường, mắt vẫn nhắm như lão tăng nhập định. Một lúc lâu mới từ từ mở ra, thân nhiên nhìn quanh rồi nói: " Đã đến giờ, các ngươi đem những dược liệu mà nhiệm vụ yêu cầu giao cho lão phu, sau đó đi ra ngoài để tham gia vòng tỷ thí cuối cùng. "

Lời nói vừa dứt, lão vung gậy trúc điểm nhẹ một cái vào không gian vắng vẻ kia, từ đó một thông đạo đen nhánh dần dần xuất hiện.

Nghe lão giả nói vậy, không ít người trong quảng trường biến đổi sắc mặt, có vẻ suy sụp, hiển nhiên bọn họ cũng chưa hoàn thành nhiệm vụ được giao.

Ngay sau đó, một gã trung niên sắc mặt lạnh lùng tiến tới, mang danh sách và các dược liệu tương ứng trình lên. Sau một hồi cẩn thận kiểm tra, lão giả khẽ gật đầu, trung niên nam tử kia mới bước chân vào thông đạo không gian rồi biến mất trong đó.

Có người đầu tiên xuất hiện, những người còn lại cũng lục tục tiến lên trả nhiệm vụ rồi thuận lợi biến mất trong thông đạo không gian, tất nhiên cũng có một vài người chưa hoàn thành nhiệm vụ, cố ý nộp lên những dược liệu không đúng yêu cầu, tuy nhiên, khi vừa mới đưa dược liệu ra đã bị lão giả kia một gậy đánh văng ra xa, bụi đất đầy mặt.

Thấy nhóm người Tổng Thanh cũng đã biến mất trong thông đạo, Tiêu Long quay sang nhìn Hùng Chiến nói: "Ta phải đi rồi, những thứ này đưa cho người." "

Nói xong Tiêu Long đem Thứ Nguyên Phương Trận cùng một cái màu đỏ lệnh bài đưa cho Hùng Chiến rồi nói tiếp.

"Sử dụng thứ này sẽ đem người dịch chuyển đến một tòa thành thị tên là Viêm Thành, vị trí là một tòa đại viện, nếu có người hỏi thì đem lệnh bài này đưa cho bọn hắn, rồi báo lên tên của ta, sẽ có người tự thu xếp cho người." "

"Vâng, thưa đại nhân." tiếp nhận đồ vật, Hùng Chiến gật đầu nói.

"Ừ."

Tiêu Long gật đầu cười cười, sửa sang lại áo bào rồi trong ánh mắt hâm mộ của những người còn lại, mang theo Tào Dinh cùng Tiểu Y Tiên bước nhanh tới chỗ lão giả.

Sau khi đám người lấy ra danh sách cùng dược liệu, lão giả kiểm tra xong rồi tùy ý liếc mắt nhìn bọn hắn, khẽ gật đầu nói: "Vào đi."

Tiêu Long mấy người cung kính ôm quyền với lão giả rồi bước tới thông đạo đen nhánh kia, khẽ hít sâu một hơi rồi tiến vào.

.....

Đây là một quảng trường có quy mô hoành tráng, làm người ta rung động khi nhìn vào. Xung quanh nó là một biển người chen chúc không thấy điểm cuối, phát ra âm thanh âm ỉm như sấm dội rung trời, tựa như tiếng rít gào điên cuồng của cự long vang dội mãi không ngớt. Dưới ảnh hưởng của sóng âm thanh này, những đám mây cao tít trên tầng không cũng tựa hồ như bị đánh tan ra thành từng mảnh vụn tung tóe khắp nơi.

Giữa không trung của quảng trường có một bình đài khổng lồ được xây dựng từ đá cứng lơ lửng. Nó cũng chính là tiêu điểm nơi ánh mắt toàn trường dồn vào, cũng chính là nơi diễn ra trận giao phong cuối cùng của Đan hội lần này.

Trải qua mấy ngày mê man chìm đắm trong không khí của Đan hội, hôm nay, không thể nghi ngờ, chính là ngày làm cho sự cuồng nhiệt của mọi người lên đến đỉnh điểm. Thời khắc này là lúc Đan giới được mở ra, chỉ có những Luyện dược sư tiến ra từ bên trong mới có đủ tư cách tiếp tục thi thố tài nghệ ở Đan hội lần này!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 257: Thông qua

Bầu không khí toàn trường lúc này đã sôi sục đến cực độ. Vô số ánh mắt nhìn như đóng đinh vào cánh cửa cực lớn bằng nham thạch đen bóng giữa bình đài. Bên trong, không gian dao động mạnh mẽ vặn vẹo thành những hình dạng quái lạ. Đây chính là nơi duy nhất để ra khỏi Đan giới. Không còn lâu nữa, những nhân vật phong vân trong cuộc thi này sẽ đi ra từ đây.

Trên một chỗ ngồi thật cao trong quảng trường, ánh mắt của Hâm Lam cũng như mọi người, chăm chú nhìn vào cửa không gian khổng lồ kia, sắc mặt lộ vẻ căng thẳng khẩn trương. Mặc dù rất tin tưởng năng lực của Tiêu Long, nhưng đối với sự cạnh tranh thảm liệt trong Đan giới, nàng cũng biết được ít nhiều.

"Khà khà, không cần phải lo lắng quá mức! Trong thời gian này không ngừng có người dự thi bóp nát không gian thạch để ra ngoài. Nếu Tiêu Long môn chủ đã ra, thì tất nhiên sẽ đến tìm chúng ta."

Diệp Trọng bên cạnh thấy thế cũng cố cười cười an ủi một câu, nhưng chợt thấy lời này có vẻ không ổn lại cười khan, chữa lại: "Lấy Tiêu Long môn chủ thực lực, muốn thông qua ải thứ hai này ắt hẳn sẽ không có vấn đề gì."

Đối với mấy câu an ủi của Diệp Trọng, Hâm Lam cũng không biết đáp sao cho phải, chỉ đành gật đầu.

Vừa muốn nói gì thì mỹ nữ lại nhanh chóng chuyển xuống giữa sân. Cánh cửa không gian khổng lồ nơi đó đột nhiên tràn ngập dao động kịch liệt.

"Không gian đại môn mở rồi!"

Không gian chỉ dao động trong chốc lát, biển người đông ngút mắt nhất thời đẩy lên tiếng hoan hô rung trời. Vô số ánh mắt nóng bỏng thoảng cái đã dời đến cánh cổng không gian.

Dưới ánh mắt soi mói của toàn trường, không gian bên trong cửa lớn dao động càng ngày càng kịch liệt, từng bóng người rút cục cũng chậm rãi bước ra, đặt chân lên nền đá của quảng trường trong những tiếng hoan hô vang dội.

Nhìn những người dự thi thành công đi ra này, trên khán đài như chợt vỡ òa thành những âm thanh cổ vũ đinh tai nhức óc. Có thể tiến đến giai đoạn này, trên cơ bản đã được tính là những Luyện được sư nổi bật trên toàn bộ đại lục rồi. Mặc dù hiện tại có bỏ cuộc, bọn họ cũng sẽ được những thế lực lớn mời chào làm thượng khách.

Theo sau những bóng người tiến ra ngày càng đông từ cửa lớn không gian, âm lượng của những tiếng hoan hô ngày càng tăng. Ngay cả quảng trường khổng lồ như thế dưới ảnh hưởng của sóng âm cũng dường như trở nên rung chuyển nhẹ nhẹ.

"Mau nhìn!"

Cánh cửa không gian khổng lồ vẫn tiếp tục dao động, chợt một dáng người xinh đẹp uyển chuyển dịu dàng, hấp dẫn động lòng người chậm rãi bước ra, sau đó hiện rõ dưới ánh mặt trời ấm áp.

Nhất thời, tiếng hoan hô trong tràng cũng đã tăng vọt đến đỉnh. Tào Đình, trong những năm gần đây danh tiếng của nàng cực kỳ vang dội. Tất cả mọi người đều biết, ở lần Đan hội này, nàng chính là người có triển vọng đoạt ngôi quán quân nhất.

So sánh với Tào Đình, hào quang của Tống Thanh cũng nhạt hơn rất nhiều. Dưới quang mang như vậy của yêu nữ, dù hắn cũng được xưng là thiên tài, nhưng trước sau gì cũng khó có thể so sánh với nàng ta được.

"Là Tiêu Long đại Nhân!" Nhìn thấy người này, trên mặt Hàn Lam nhất thời hiện lên vẻ kinh hi khó tả, vội vàng nói.

Đám người quay đầu nhìn sáng, chỉ thấy bên cạnh Tào Đình bên người lúc này chính là Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên, nhìn xem bọn hắn đi gần như vậy, không ít người đều tò mò bọn hắn quan hệ.

"Ha ha, ta đã nói, lấy thực lực của Tiêu Long đại nhân, làm sao lại không qua ải thứ hai này được cơ chứ!" Diệp Trọng cười lớn nói.

Đứng bên trong quảng trường, Tiêu Long quét mắt qua xung quanh một lượt, thấy cửa không gian không ngừng có người bước ra, trong mắt cũng không khỏi xẹt qua một tia kinh ngạc.

Xem ra, lượng người trong sân rộng này e rằng không ít hơn một ngàn. Hắn trước giờ cũng không thể dự đoán được, trải qua hai đợt sàng lọc khắt khe như vậy, mà cư nhiên lại có nhiều người có thể an toàn vượt qua như vậy. Lượng người tề tụ nơi đây, dù cho tổng số người tham gia Đại hội Luyện được sư ở Đế quốc Gia Mã năm đó cũng không thể sánh được.

Đương nhiên, không chỉ có số lượng mà cả về chất lượng cũng khác nhau như trời với vực. Trong sân này, chỉ cần tùy tiện xuất ra một người thì vẫn có khả năng dùng một tay mà đạt được quán quân của Đại hội năm đó.

Lúc này tại chỗ cao nhất của quảng trường, Đan Tháp tam cự đầu đang quan sát dòng người đi ra.

Trong quảng trường, cánh cổng không gian dao động một thời gian khoảng nửa tiếng thì rốt cục cũng từ từ ngưng lại. Lập tức, cánh cửa không gian rộng lớn này cũng lại một lần nữa khôi phục lại sự tĩnh lặng ban đầu.

Lúc cửa không gian hoàn toàn đóng lại thì lượng người trong sân rộng cũng đã nhiều lên không ít. Tiêu Long cũng không lấy làm kinh hãi trong lòng.

Những người này dường như chính là những Luyện được sư ưu tú đến từ các địa phương có truyền thống lâu đời trên Đại lục a! Muốn đạt ngôi vị quán quân Đan hội, cần phải bước qua tất cả bọn họ, thẳng tiến một đường lên trên, đến khoảnh khắc dừng lại đến đỉnh núi vinh quang, quả thật là một khó khăn không nhỏ!

Đến khi cửa không gian đóng lại, quảng trường vốn dĩ thường huyên náo lại lập tức trở nên yên tĩnh hơn nhiều. Tất cả mọi người đều biết thời điểm kế tiếp mới đích thực là trọng điểm của Đan hội lần này!

"Lần này người dự thi có chút thiếu a!" Quảng trường trên đài cao, ngồi ngay thẳng Thiên Lô Tử, nhìn lấy trong sân rộng những người dự thi, cau mày một cái, thường ngày Đan Hội, cuối cùng thông qua khảo hạch người dự thi, thế nhưng là quá ngàn tên, lần này nhưng so ra kém mấy lần trước khoảng một nửa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 258: Vòng cuối cùng bắt đầu

Một bên thân thể mặc sườn xám Huyền Y, khẽ cười nói: "Tuy nhiên nhân số chỉ có dĩ vãng một nửa, nhưng là chất lượng lại qua dĩ vãng bất luận cái gì một giới, những người dự thi này, tất cả đều là lục phẩm sơ cấp trở lên Luyện Dược Sư, lần này Đan Hội tranh tài sẽ rất khốc liệt."

"Điều này cũng đúng." Thiên Lôi Tử nghe vậy, gật gật đầu, dù sao Đan Hội chọn lựa là sau cùng trong tình anh tình anh, những cái kia bị đào thải Luyện Dược Sư, tham gia hay không tham gia, cũng không có cái gì ảnh hưởng.

Khụ!!!

Trên đài cao, Huyền Không Tử quét mắt nhìn qua toàn trường một lượt, khẽ hắng giọng một tiếng nhưng lại như vang vọng bên tai của từng người, làm cho ánh mắt của tất cả mọi người nơi đây đều dồn cả vào người lão.

"Trước tiên, chúc mừng mọi người còn có thể đứng ở nơi đây! Các người đã thông qua lần tuyển chọn thứ hai! Nhưng... các người cũng nên biết, vòng tiếp sau đây mới là vòng quan trọng nhất của Đan hội lần này! Ai có thể trụ lại đến phút cuối, thì người đó chính là quán quân của Đan hội lần này!"

"Bãi đá trên bầu trời kia, chính là vũ đài nơi các người có thể tung hoành phô diễn tài nghệ! Hy vọng... các người có thể vượt qua tất cả, đoạt được thời khắc rực rỡ nhất trong cuộc đời! Vinh quang đang đợi các người sáng tạo ra!"

Cuộc nói chuyện tuy ngắn ngủi nhưng lại như kích vào kíp nổ của quả bom hạt nhân.

Ầm, ầm...

Đại hội long trọng nhất trong giới Luyện dược, vào giờ khắc này, rốt cuộc cũng đi đến cao trào! Đan hội, cuối cùng cũng đã thực sự bắt đầu.

Nhìn quảng trường đang sôi sục, Huyền Không Tử cũng không khỏi mỉm cười. Bầu không khí thế này, nhìn khắp toàn bộ đại lục, chỉ e rằng cũng chỉ có khi tổ chức Đan hội mà thôi.

"Tất cả người dự thi, lên đài! Tỷ thí lần cuối này không có quy củ hạn chế nào! Hãy tận lực trở tài của các người, luyện chế ra đan dược mà các người sở trường nhất đi!"

Nghe được âm thanh tuy già nua nhưng hữu lực của Huyền Không Tử vang vọng khắp trời, phần đông người dự thi trong sân rộng đều sôi trào nhiệt huyết.

Bọn họ nhìn nhau, sau đó trong sân chợt vang lên từng tiếng nổ mạnh "Ầm ầm", từng bóng người đột nhiên lướt lên bình đài dữ dội, nhất thời khắp trời chỉ thấy đâu cũng là bóng người ùn ùn kéo tới làm cho ánh dương ảm áp chiếu xuống mấy ngày nay cũng phải trở nên ảm u mấy phần.

"Sur Phụ, ta cũng đi tìm vị trí thích hợp đây, ta nhất định sẽ khiến người phải kinh ngạc." Tiểu Y Tiên nói xong liền rời đi.

"Ta cũng đi đây, ta nhất định sẽ không chịu thua." Tào Đình nhìn Tiêu Long cười nói, sau đó xoay người rời đi.

Nhìn xem Tào Đình cái kia như rắn nước một dạng mềm mại thân thể rời đi, Tiêu Long cũng xoay người đi tìm cho mình một vị trí.

Những bình đài trên bầu trời rất nhiều, tuy chứa rất nhiều thí sinh như vậy cũng không thành vấn đề. Bất quá, mặc dù tuyển thủ đã trải qua hai đợt sàng lọc đã bị đào thải gần như đến chín phần mười, nhưng số người còn lại vẫn là một lượng cực kỳ không nhỏ. Hơn một ngàn người đồng thời bay lên cũng tạo thành quang cảnh tương đối hoành tráng.

Lúc bóng người ùn ùn kéo lên, Tiêu Long cũng xen lẫn vào bên trong. Hắn vẫn chưa sót ruột chọn lấy thạch đài cho mình, mà những thân ảnh đang lướt đến kia, một ít đã tiến đến thềm rồi. Thậm chí có một số người đã xuất thủ vì muốn chọn cho mình một nơi ưng ý nhất.

Tiêu Long chậm rãi hạ xuống một thạch đài trên rìa bãi đá. Luyện chế đan dược cần phải hết sức chăm chú. Trong hầu hết các thạch đài ở mặt tiền bãi đá, cơ hồ đều đã bị chiếm lấy cả. Vạn nhất, thời điểm luyện đan bị quấy rầy thì đến lúc đó bọn họ muốn khóc cũng không kịp.

Tiêu Long dừng lại ở một thạch đài diện tích cũng không lớn, chỉ ước chừng khoảng hai đến ba trượng nhưng đủ để một mình hắn tự do hành động.

Mà sau khi tìm được chỗ, giờ đây hắn cũng chỉ xếp bằng ngồi xuống rồi quét mắt nhìn bốn phía đoạn lướt qua bọn người Tào Đình, Đan Thần, Tổng Thanh, Tiểu Y Tiên ở phía xa. Bọn họ người chỉ cách nhau một khoảng không xa, với lại bọn họ cũng giống Tiêu Long, vẫn chưa thêm hay trước tiên chiếm đoạt mấy bình đài thoạt nhìn bất mắt rộng rãi ấy, mà đang lặng lẽ tìm kiếm một bình đài tĩnh lặng khác.

"Boong...!!!"

Huyền Không Tử chậm rãi đảo mắt một vòng quanh những thạch đài giữa không trung, một lát sau mới ngẩng đầu lên nhìn sắc trời, đoạn nhẹ phát tay áo. Nhất thời, một âm thanh như tiếng chuông ngân vang vọng, trào dâng lên trong cả mảnh trời đất nơi đây.

"Thời điểm đã đến! Chư vị, mời xuất đình luyện đan!"

Bùng! Ầm! Bùng!

Huyền Không Tử vừa dứt lời, cả mảnh không gian này chợt như đọng lại. Ngay sau đó, hoàng loạt hoàng loạt được đỉnh ùn ùn hiện ra, cuối cùng nện mạnh lên nền đá của bình đài. Tiếng kim thiết (kim loại, sắt thép) trầm thấp dội ra không ngừng vang đến cuối chân trời.

Nhìn đám được đỉnh ngọn ngọn này, trên sân rộng cũng chợt vang lên một tiếng "Ồ..." kinh ngạc. Chỉ sợ rằng toàn bộ khán giả ở đây mới lần đầu tiên thấy được nhiều loại được đỉnh có phẩm chất cao đến như vậy xuất hiện.

Sau khi hầu hết Luyện được sư đã triệu hồi ra được đỉnh, trên bầu trời bỗng chợt vang lên những tiếng "Phốc! Phốc! Phốc!" liên tiếp. Nhất thời, các loại hỏa diễm đủ mọi màu sắc liên bốc lên. Từ xa nhìn lại giống như pháo hoa chiếu sáng làm cho mảnh trời đất nơi đây huyền lệ dị thường.

Tiêu Long im lặng ngồi xếp bằng trên thềm đá vẫn chưa sót ruột động thủ ngay, ngược lại nhắm mắt cảm nhận và điều chỉnh suy nghĩ trong đầu. Hắn đang suy nghĩ nên luyện chế loại đan được này.

Sau khi đột phá đầu thánh, linh hồn lực của hắn đã tiến vào Thiên Cảnh, đạt tới cửu phẩm luyện được sư trình độ, bất quá hắn chưa bao giờ luyện chế qua cửu phẩm đan được, Được Trần ký ức cũng có kinh nghiệm luyện chế qua mấy lần cửu phẩm đan được, bất quá số lần thành công lại quá ít.

Hắn muốn luyện chế là Đầu Thánh Đan, một loại có thể để cho Đầu Thánh cường giả tăng lên nhất tinh thực lực.

Tiêu Long bây giờ đã là Đầu Thánh, Đầu Thánh Đan tự nhiên có tác dụng với hắn, Tuyệt Nữ cũng sắp phải bế quan đột phá Đầu Thánh, luyện chế Đầu Thánh Đan để cho nàng sau này dùng.

Tiểu Y Tiên giống như cũng nhanh tiến vào Đầu Thánh, Đầu Thánh Đan sau này sẽ cần không ít.

Ngay tại Tiêu Long đang nhắm mắt trầm tư, đám người Tào Dinh cũng chưa lập tức ra tay, cũng đều nhắm mắt dưỡng thần thật tốt.

Một hồi lâu sau mới từ từ lấy được đỉnh ra.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 259: Di Hỏa xuất hiện

Sau khi Tào Dinh triệu hồi được đỉnh ra trước mặt mọi người thì cong ngón tay búng ra, một luồng lửa đỏ rực nóng rực mang khí thế sắc nhọn như đâm vào mắt mọi người chậm rãi bốc lên rồi phóng thẳng vào không trung.

Ngọn lửa này khi hiện ra chỉ là tuyến một màu đỏ tươi, thậm chí khi nhìn kỹ còn thấy đỏ hơn cả máu. Lúc nó bốc lên, mơ hồ thấy được bên trong có một cái bóng thật nhỏ tựa như Hỏa diễm tinh linh đang nhảy múa không ngừng bay vút lên cao.

Khi ngọn lửa này mới xuất hiện, những ngọn lửa trong mấy chiếc được đỉnh xung quanh liền bỗng nhiên dao động một hồi, như bộ dạng trẻ con sợ hãi muốn tè ra quần vậy. Chuyện này làm cho bọn chủ nhân phải bận rộn ngưng thần không chế rồi mới quay sang nhìn Tào Dinh bằng ánh mắt khiếp sợ.

"Đây là... Huyết Yêu Diễm hỏa?!"

Con dao động đột nhiên xuất hiện cũng làm cho Tiểu Y Tiên chú ý. Hắn chuyển mắt nhìn ngọn lửa đỏ như máu trong lòng bàn tay Tào Dinh, trong lòng cũng hơi nao nao, ngay cả ánh mắt cũng thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

Đối với loại lửa mà Tào Dinh triệu hồi ra, Tiểu Y Tiên cũng biết một chút. Nàng đã từng nghe qua Tiêu Long nói qua, đây chính là thứ gọi là Huyết Yêu Diễm Hỏa! Thật ra, nó cũng không được tính là ngọn lửa do tự nhiên sinh ra mà chính là do người tạo thành.

Bởi vì... đồ vật này cũng không phải do hỏa diễm thật sự tạo nên mà cần phải gom đủ máu của một ngàn loại ma thú thuộc tính hỏa, sau đó đem tất cả các loại máu của một ngàn loại hỏa thú này khi còn đủ khí tức hùng mạnh dung hợp và ngưng luyện một chỗ, cuối cùng mượn năng lượng thuộc tính hỏa ngưng tụ lại thành hình dạng ngọn lửa như bây giờ.

Đó chính là quá trình hình thành Huyết Yêu Diễm Hỏa.

Đương nhiên, loại lửa này cũng có sự phân chia mạnh yếu, mà để phân biệt được thì phải căn cứ vào cái bóng bên trong ngọn lửa có hoàn chỉnh hay không. Nhìn cái bóng trong ngọn lửa của Tào Dinh thì liền biết đây chính là loại Huyết Yêu Diễm Hỏa lợi hại nhất.

Uy lực của Huyết Yêu Diễm Hỏa quả thực không nhỏ nhưng phương pháp chế luyện nên nó lại quá hà khắc. Nếu không có tài lực dồi dào duy trì, quả thật không có cách nào thu được đầy đủ máu huyết của cả ngàn loại ma thú hỏa hệ.

"Tào gia kia quả thật giàu nứt đổ đổ vách. Chỉ vì tài bồi cho Tào Dinh mà ngay cả Huyết Yêu Diễm Hỏa cũng đã xuất ra ngoài!" Tiểu Y Tiên thầm nghĩ.

Có Huyết Yêu Diễm Hỏa, Tào Đình tựa như hồ thêm cánh, xác suất luyện chế đan dược thành công cũng tăng lên rất nhiều.

Kể Tào Đình, Tống Thanh và Đan Thần cách đó không xa cũng triệu ngọn lửa của bản thân ra. Hỏa diễm của hai người họ mặc dù cũng là thú hỏa mạnh mẽ, dù so ra thì kém Huyết Yêu Diễm Hỏa nhưng cũng là hàng khủng dẫn đầu các loại Thú hỏa, xem như lợi khí luyện đan.

"Phốc!"

Tiểu Y Tiên cũng không chờ nữa, nắm chặt tay rồi thả ra một ngọn lửa màu vàng. Huyền Hoàng Hỏa, bốc lên sau đó hóa thành một con hỏa xà bay lượn quanh thân mình hắn.

Huyền Hoàng Hỏa vừa xuất hiện, những Luyện dược sư đứng gần Tiểu Y Tiên liền kịch liệt biến sắc. Bởi ngọn lửa trong được đỉnh của bọn họ giờ này xao động mãnh liệt, sau đó đột nhiên nổ mạnh "Đùng! Đùng!" trong đó rồi tung ra ngoài, tạo thành những ngọn kinh phong trực tiếp chấn mạnh mấy người trên thềm đá, làm họ không kịp trở tay.

"Dị hỏa?!"

Nhìn thấy cảnh tượng này, vô số ánh mắt trên sân rộng nhất thời hướng tới đây nhanh như đạn bắn, từng tiếng hô kinh hãi liên tiếp vang dội bầu trời. Đây chính là dị hỏa mà bọn họ đã từng chứng kiến trong những lần Đan hội trước.

Đối với mấy Luyện dược sư bị thiệt thòi chịu cảnh cá chậu chim lồng, Tiểu Y Tiên cũng không quan tâm, mà Huyền Hoàng Hỏa tại nàng thao túng bên trong, không ngừng vọt vào bên trong Vạn Thú Đình.

"Là Dị Hỏa, không trách tại sao nữ nhân này lại tự tin như vậy. "Tào Đình một bên không chế Huyết Yêu Diễm Hỏa, một bên kinh ngạc nhìn Tiểu Y Tiên đang thao túng Huyền Hoàng Hỏa. Sau đó ánh mắt cũng trở nên quật cường: "Bất quá ta cũng sẽ không chịu thua."

Tiêu Long nhàn nhạt liếc qua phía Tiểu Y Tiên một chút, khóe miệng hiện lên nhàn nhạt ý cười. Kim sắc hỏa diễm cùng tại lòng bàn tay xuất hiện.

"Oa!!! "

Kim sắc hỏa diễm hóa thành một đầu kim sắc phượng hoàng hét lên một tiếng oanh minh.

Những cái khác người dự thi trong tay Thú Hỏa, cũng vì đó mà ngừng lại, khẽ run lên, Dị Hỏa vừa ra, Vạn Hỏa thần phục, bọn họ tốn hao một số công phu, mới đưa Thú Hỏa ổn định lại.

Cùng lúc đó, tất cả mọi người ánh mắt, tất cả đều rơi xuống Tiêu Long trên thân, nhìn xem không ngừng bay quanh Sơn Động Đình đình chung quanh kim sắc phượng hoàng hỏa diễm lúc, sở hữu người dự thi đều lộ ra hâm mộ, tham lam ánh mắt.

Xôn xao!

Nhìn trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một màn này, trong quảng trường liền vang lên những âm thanh ồn ào, những ánh mắt mang theo vẻ khiếp sợ đều nhìn về phía kim sắc ngọn lửa hình phượng hoàng bay ra từ cơ thể Tiêu Long.

Tại kim sắc hỏa diễm phượng hoàng xuất hiện, những luyện dược sư khác cũng bị ảnh hưởng nhiều, bất quá bọn họ cảm nhận được đan dược trong đình bị âm thanh tiếng hét ảnh hưởng, trở nên bạo động hơn rất nhiều, lập tức sắc mặt khẽ biến, nhưng đối với loại dị hỏa thân là Vạn Hỏa tôn sư này, họ cũng không có biện pháp nào.

Trên đài cao, đám người Huyền Không Tử cũng lộ ra ánh mắt kinh ngạc khi nhìn thấy một màn này. Một lát sau, nhũ mào phỏng đoán: "Nếu ta đoán không sai, Dị Hỏa của tiểu nha đầu kia là Huyền Hoàng Diễm đứng thứ hai mươi ba, nhưng Dị Hỏa kim sắc của Tiêu Long so với Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa đang bị phong ấn càng thêm kinh khủng, nhưng tại sao lại cảm thấy có chút xa lạ?"

"Có gì đó không đúng, trong mười loại dị hỏa đứng đầu thì loại thứ tư Kim Đế Phần Thiên Viêm tuy có màu sắc nhìn gần giống thứ này, nhưng xem xét cẩn thận thì lại thấy được khác biệt rất lớn." Huyền Y khẽ gật đầu, chợt kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ hắn này lại tìm ra một loại Dị Hỏa mới?"

Thiên địa mệnh mông, có vô số điều kỳ diệu, Dị Hỏa lại là càng huyền diệu dị thường, Dị Hỏa bằng tay nói rất đáng tin nhiệm, nhưng cũng không thể nói chắc chắn thế gian này chỉ có những loại Dị Hỏa đó, bởi vậy Huyền Y mới nghĩ như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 260: Chờ đợi

"Không rõ lắm, nhưng ngọn lửa kim sắc kia làm ta nhận ra một chút mùi vị của Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, còn có không ít mùi vị của dị hỏa khác, còn có Cốt Linh Lãnh Hỏa..." Thiên Lôi Tử cũng lộ vẻ mặt trầm trọng nói.

"Cốt Linh Lãnh Hòa, là Dược Trần Dĩ Hòa!" Huyền Y song tay nắm chặt, tuy nhiên có được dĩ hòa, nhưng là nàng càng kinh ngạc là, Tiêu Long trên người có thuộc về Dược Trần tin tức, Cốt Linh Lãnh Hòa mùi vị chính là bằng chứng tốt nhất.

Những năm này nàng một mực đang nghe ngóng Dược Trần hạ lạc, thế nhưng là vẫn luôn không có hần tin tức, bây giờ lại phát hiện ra Dược Trần tin tức, nàng có thể không kích động sao?

Hần còn sống hay đã chết, nàng nhất định phải biết.

"Xem ra vị Viêm Môn môn chủ này cất giấu không ít bí mật a, đợi Đan Hội kết thúc, chúng ta hãy tìm hần hỏi thăm thử xem." Huyền Không Tử đề lại Huyền Y vội vàng nói.

Dược Trần cùng bọn hần đều có rất tốt quan hệ, có thể nói là bạn tốt, nếu như không phải Dược Trần ưa thích nhân văn đã hạc sinh hoạt, Dược Trần cũng sẽ là Đan Tháp bá chủ một trong.

Huyền Y cùng Dược Trần có một số âm mưu quan hệ, xem như người yêu cũng không sai.

Dược Trần biến mất về sau, Huyền Y tuy nhiên mặt ngoài không nói, nhưng là âm thầm thế nhưng là triệu tập không ít lực lượng, Dược Trần tin tức, những này là không thể gạt được Huyền Không Tử cùng Thiên Lô Tử con mắt.

Hiện tại đột nhiên phát hiện Dược Trần tin tức, có thể tưởng tượng nàng có bao nhiêu kích động, bất quá thân là Đan Tháp Tam Cự Đầu, cũng không thể cất ngang Đan Hội cử hành, đây là Đan Tháp quy củ, cho nên Huyền Không Tử ngăn cản Huyền Y động tác.

"Ta biết." Huyền Y bị Huyền Không Tử một ngăn cản, cũng tỉnh táo lại, bất quá nàng ánh mắt lại chăm chú nhìn Tiêu Long, giống như sợ hần chạy giống như, trong mắt lóe lên một tia hy vọng.

"Bất quá điều này cũng khiến ta nghĩ đến một chuyện, Dược Trần năm đó từ trong một cái Viễn Cổ Di Tích lấy được một bộ có thể dung hợp nhiều loại dĩ hòa. Theo ta đoán, Tiêu Long nhất định là tu luyện công pháp này, cho nên dĩ hòa của hần mới quý dĩ như vậy, thậm chí là Dược Trần Cốt Linh Lãnh Hòa cũng đang ở trong tay hần."

Huyền Không Tử trầm ngâm nói.

Nghe vậy Huyền Y cùng Thiên Lô Tử gật đầu, cũng đồng ý với Huyền Không Tử lời nói. Nếu thật là như vậy thì đạt được Dược Trần tin tức sẽ cao hơn.

"Tiêu Long, người thật đúng là cái không giống bình thường nam nhân đâu!" Tào Đình nhìn xem bị kim sắc hỏa diễm phượng hoàng vây quanh Tiêu Long, trong mắt đẹp dĩ sắc liên tục, cũng chỉ có loại nam nhân này mới đáng giá nàng coi trọng như vậy.

Nhìn xem Tiêu Long, Tiểu Y Tiên một mặt tự hào, đây chính là sư phụ nàng, không gì không làm được.

Tiêu Long trực tiếp lấy ra mấy ngàn loại dược liệu, lợi dụng Linh Hồn Chi Lực âm thầm đặc biệt quy luật, ném vào ngực bên trong sơn động đỉnh, tại loại này không độ nhiệt độ dưới, những dược liệu này, trong nháy mắt liền bị đề thuần, luyện hóa thành dịch thể.

Sắc mặt Tiêu Long cũng dần nghiêm túc, cho đến nay, Đẩu Thánh Đan chính là đan dược cao cấp nhất mà hần luyện chế, cũng là loại khó khăn nhất, chỉ cần sơ suất dù chỉ một chút, kết cục sẽ rất thảm. Dù sao luyện loại đan dược này, có thể gặp phải tình huống rơi từ thiên đường xuống địa ngục bất cứ lúc nào.

Tiêu Long không chỉ có muốn thắng được lần này Đan Hội Quán Quân, còn muốn nghiền ép thức đoạt được lần này Quán Quân, luyện chế ra cửu phẩm đan dược cũng là mạnh nhất nghiền ép.

Trên bầu trời, trong bãi đá lơ lửng, sắc mặt tất cả những người dự thi đều ngưng trọng không chế hỏa diễm, luyện chế riêng rẽ đan dược bên trong dược đỉnh, cả phiên không gian quanh quảng trường, đều có chút im lặng, vô số ánh mắt, đều hội tụ vào các thân ảnh đang bận rộn trên bầu trời...

Bọn họ đang chờ đợi ngày cuối cùng, bởi vì đó chính là thời điểm quan trọng nhất của đan hội, thời điểm mà quán quân xuất hiện!

Chờ đợi mặc dù buồn tẻ, nhưng lúc đó có lẽ là thời khắc đặc sắc nhất trong cuộc đời, rất đáng giá!

Luyện đan là một chuyện cực kỳ tiêu tốn thời gian, đặc biệt là luyện chế đan dược. Thường thì một lần luyện là mười ngày nửa tháng, cũng không hiếm thấy.

Mà đối với loại tình huống này, mọi người ngồi đây cũng rất rõ ràng. Nên họ cũng không vì chờ đợi mà tỏ ra mất kiên nhẫn, có thể đi tới Thánh Đan Thành quan sát, phần lớn thực lực đều không yếu, nên tự nhiên phải có sự kiên nhẫn này.

Mà dưới vô số đạo ánh mắt chăm chú xen lẫn chờ mong. Thời gian lặng yên trôi, chỉ như một cái chớp mắt, năm ngày đã qua đi.

Trong ngày này, trên bầu trời nơi luyện chế đan dược có vẻ tĩnh lặng. Nhưng ngẫu nhiên cũng có âm thanh trầm thấp truyền ra. Nguyên nhân là do luyện đan xảy ra vấn đề, gây ra tiếng nổ trong đỉnh.

Trong thời gian năm ngày cũng có một phần nhỏ Luyện Dược Sư luyện chế thành công, tuy nhiên khi đan dược luyện ra, bọn họ liền hiểu được lần tham dự này cũng chấm dứt ở đây rồi. Vì trong quá trình luyện chế, đan dược cấp bậc càng cao thì cần thời gian càng nhiều. Mà bọn họ căn bản chỉ là vật lót đường cho những người khác.

Ánh mắt toàn trường cũng không dừng lại trên một số người đã thành công luyện chế đan dược. Ngược lại, hầu hết tầm mắt đều đặt chú ý trên người Tào Đình, Tổng Thanh cho đến một số Luyện Dược Sư có chút danh tiếng, đặc biệt là có dị hỏa Tiêu Long cùng Tiểu Y Tiên.

Bọn họ biết rằng, tranh đấu của những người này mới là màn đặc sắc nhất của Đan hội.

Thời gian thoáng tấp như sợi chỉ nhanh chóng trôi qua. Chớp mắt đã gần nửa tháng qua đi. Tại khoảng thời gian này, càng ngày càng có nhiều người dự thi luyện chế ra đan dược.

Àm!!

Qua ngày hôm sau, trong không khí nóng bức, một tiếng sấm trầm thấp đột nhiên vang vọng phía cuối chân trời. Vô số luồng ánh mắt vội vàng dời về phía nó, chỉ thấy trên bầu trời chằng biết từ lúc nào đã xuất hiện thêm một đoá mây đen.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 261: Bát Phẩm Đan Dược

Trên bầu trời đã bắt đầu rơi xuống Đan Lôi, nói cách khác có Thất Phẩm đan dược thành hình.

"Đan lôi? Có Thất phẩm đan dược xuất thế! "

Nhìn thấy dị tượng trên bầu trời, trên sân rộng cũng vang lên những âm thanh kích động. Vô số ánh mắt hội tụ về bãi đá dưới lôi vân. Nơi đó, một nam tử trung niên sắc mặt mừng như điên nhìn lên Lôi Vân trên bầu trời. Hắn là người đầu tiên dẫn động được Đan lôi.

Đan lôi xuất hiện, cũng đưa tới sự chú ý của một số người. Bất quá rất nhanh liền rời đi. Đan lôi nhỏ yếu như vậy, có nghĩa là đan dược sắp xuất thế kia cũng chỉ là cấp thấp của thất phẩm mà thôi.

Tiếp theo, sau khi lần đan lôi đầu tiên xuất hiện, chỉ vùn vụt nửa ngày thời gian. Trên bầu trời lại có thêm Lôi vân ngưng tụ, hơn nữa độ mạnh của so với lần đầu tiên còn muốn cao hơn. Hiển nhiên là có người dự thi luyện chế được đan dược phẩm chất cao hơn so với người đầu tiên.

Những ngày tiếp theo càng lúc càng náo nhiệt. Cơ hồ mỗi một ngày qua đi sẽ có hai đến ba lượt Đan lôi xuất hiện. Dù vậy, mức độ nồng đậm của Đan lôi cũng không đồng nhất. Tuy nhiên dựa theo phỏng đoán của Tiêu Viêm, đan dược có phẩm chất cao nhất cũng chỉ là Thất phẩm trung cấp.

Trên quảng trường, cũng bởi vì thi thoảng Đan lôi xuất hiện mà trở nên sôi nổi dị thường. Sự trầm lắng của mấy ngày trước cũng đã tiêu tán đi, mỗi một lần Thất phẩm đan dược xuất thế đều đưa tới không ít những ánh mắt thèm thuồng. Loại Thất giai đan dược này, ngoại trừ một số cường giả đã tiến vào cấp bậc Đấu Tôn ra, đều có lực hấp dẫn cực lớn đối với những người còn lại.

Oanh oanh oanh!

Đan lôi vốn rất khó gặp, nhưng tại mảnh thiên không này lại biến thành bình thường như cơm bữa, làm cho không ít người đều có loại cảm giác đại khai nhãn giới.

Theo thời gian trôi qua, đan hỏa phía trên trên bãi đá cũng càng ngày càng ít, cơ hồ không tới năm mươi. Nhưng tất cả mọi người đều biết rằng những người còn lại này tuyệt đối có thể xưng là tồn tại cao nhất bên trong luyện dược giới của Đấu Khí Đại Lục. Nếu như không xảy ra bất ngờ gì, ngôi vị quán quân của đan hội cũng sẽ là ở trong những người này mà sinh ra.

Nhìn mấy chục đan hỏa còn bốc lên trên bãi đá, bầu không khí nơi đây cũng bất tri bất giác trở nên căng thẳng, ngưng trọng. Mọi người ngồi nơi đây đều hiểu, trận tranh đấu kịch liệt nhất đan hội cũng sắp đến rồi.

Hiện tại đan hội đã đi đến vòng cuối cùng.

Phía trên bãi đá của đan hội số hòa điểm chỉ còn ba mươi sáu đoá. Nói cách khác, vẫn còn ba mươi sáu người dự thi cuối cùng đang tỉ mỉ chuẩn bị cho đan dược sở trường nhất của bọn họ.

Mà trong ba mươi sáu người này cũng đã tính luôn cả Tiêu Long, Tiểu Y Tiên, Tào Đình, Đan Thần...Được coi là những người có năng lực thật sự tranh đoạt ngôi vị quán quân đan hội.

Tại một chỗ trên thềm đá, Đan thần ngồi xếp bằng, giờ phút này hai má cũng cực kỳ tái nhợt, thân thể của nàng vốn đã gầy yếu, nếu không có linh hồn

lực lượng chống đỡ, hiện tại nàng đã sớm chống đỡ không được, nhưng may mắn, nàng ngồi xuống."Sắp thành công!"

Giờ phút này Đan Thần hai mắt dường như đọng lại bên trong được đỉnh, Thủ Ấn không ngừng biến ảo, linh hồn lực bàng bạc mệnh mỏng, liên tục không ngừng dũng mãnh tiến vào đỉnh thuốc, trong lúc mơ hồ, trong sức mạnh linh hồn có linh khí nhân nhật tràn ngập.

"Phốc!" Thủ Ấn biến ảo, Đan Thần hai má đột nhiên đỏ lên, chợt một ngụm máu tươi phụt lên mà ra, sau đó đều bắn ngược vào bên trong được đỉnh, cuối cùng dung hợp lại thành một viên thuốc quay cuồng trong ngọn lửa.

Máu tươi dính lên đan dược, một luồng quang mang sáng như ngọc mạnh mẽ giống như bánh xe mặt trời, đột nhiên xuất hiện bên trong được đỉnh, một cỗ dao động năng lượng kinh khủng làm cho người khác cảm thấy kinh hãi thình thịch một tiếng, liên bùng phát ra, đủ để thừa nhận Dịch Hóa đốt cháy được đỉnh hồi lâu, cũng dưới loại tình huống dao động đáng sợ này, trực tiếp nổ tung thành vô số mảnh vỡ!

"Xuy!" Được đỉnh nổ tung, một đạo lực sắc quang trụ khổng lồ cỡ chừng mười trượng bạo xuất ra từ được đỉnh nổ tung kia, bắn thẳng về phía chân trời!

Tại chỗ lực sắc quang trụ phía dưới, trên bầu trời thiểm điện màu bạc dày đặc, giống như vào lúc này gặp phải một thứ gì đó đáng sợ, nhanh chóng tránh lui, mấy cái Lôi vân lúc trước còn diễu vũ giương oai, cũng vội vàng thoái lui, không dám cùng cột sáng kia có nửa điểm dây dưa.

Cột sáng dưới vô số ánh mắt rung động bắn thẳng về phía chân trời. Ngay sau đó, tại nơi cột sáng xẹt qua, mây mù đột ngột xuất hiện, ngăn ngui trong vài cái chớp mắt đã ngưng tụ thành một mảnh Lôi Vân khổng lồ gần trăm mét!

Hơn nữa, càng làm cho người khác cảm thấy khiếp đảm hơn, lúc này đây hình thành Lôi Vân, tự nhiên có được hai màu xanh lam, ngân bạc!

"Nhị sắc Lôi Vân? Nhìn trời kia! " Xuất hiện nhị sắc Lôi Vân, toàn bộ quảng trường thời khắc này đều sôi trào lên! Có được nhị sắc Đan lôi, rất nhiều người ở đây là lần đầu tiên trong đời nhìn thấy!

Trên đài cao, đám người Huyền Không Tử sắc mặt có chút ngưng trọng nhìn nhị sắc Lôi Vân, một lát sau, liếc nhìn nhau, đều là gật gật đầu: " Đan gia nha đầu này, quả nhiên không giống bình thường, thật sự có thể luyện chế ra bát phẩm đan dược, nhưng lại dẫn động nhị sắc Lôi Vân."

Bát phẩm đan dược, đan dược đạt đến phẩm cấp này đã có thể coi là đứng trên đỉnh Kim Tự Tháp trong các đan dược rồi. Bát phẩm cùng thất phẩm, tuy nói chỉ cách nhau một phẩm, nhưng cách biệt lại như trời và đất vậy.

Bát phẩm đan dược, có được linh tính, thậm chí đã cơ bản có được một ít linh trí, nói cách khác, bát phẩm đan dược, có được lực lượng thuộc về tính mạng của nó! Có thể nói nó đã tính vào phạm trù sinh linh!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 262: Nhiều người mong đợi

Bát phẩm đan dược, phân chia cấp bậc rất nghiêm khắc, phẩm chất cũng không thể dùng mắt thường để nhận biết, mà phải lấy màu sắc Đan Lôi để nhận biết phẩm chất!

Đan dược phẩm chất càng cao, tại lúc thành hình sẽ dẫn động càng nhiều màu sắc Đan Lôi, nghe nói, nếu có thể dẫn động cửu sắc Đan Lôi, như vậy liền nói rõ, đan dược đã có được tạo hóa lực, tiến vào cửu phẩm! Loại đan dược bậc này, chỉ sợ xưng là Thần Đan cũng không đủ.

Mà Đan Thần có thể dẫn động nhị sắc Lôi Vân, cũng đã nói rõ ràng, nàng thành công luyện chế ra bát phẩm đan dược, nhưng chỉ là nhị sắc Đan Lôi bát phẩm đan dược!

Phía chân trời mệnh mỏng, cuộn cuộn nhị sắc Lôi Vân chiếm cứ thiên không, một luồng Lôi uy mệnh mỏng trong đó tràn ngập mà ra, Đan Lôi đưa tới cửa những người khác, so với nhị sắc Đan Lôi có vẻ hết sức tầm thường!

Nhìn nhị sắc Lôi Vân kia, đám người mới luyện ra được thất phẩm đan dược khóe miệng cũng ngập ngừng, tràn ngập cay đắng, nhị sắc Đan lôi vừa xuất hiện, đã triệt để đem bọn họ đè xuống dưới chân!

Trên thềm đá, Đan Thần lau đi vết máu ở khóe miệng, hai gò má trên mặt tái nhợt, nhìn lên nhị sắc Lôi Vân trên bầu trời, khóe miệng hiện lên chút tươi cười, có chút gian nan đứng dậy, thân hình nhỏ gầy xinh xắn lại làm các cường giả Đầu Tôn không dám có chút khinh thường.

Mặc kệ hôm nay kết quả có như thế nào, danh tiếng Đan gia, sẽ bởi vì tiểu nha đầu này, triệt để vang danh Trung Châu!

"Khanh khách, Đan Thần muội muội, mấy năm nay người quả nhiên tiến bộ rất nhiều, bất quá muốn ta nhận thua, cũng không đơn giản vậy đâu..."

Ngay khi trên khuôn mặt của Đan Thần hiện lên nét tươi cười thì phía xa xa, một tiếng cười duyên đột nhiên truyền đến, nàng quay đầu lại, lại là nhìn thấy Tào Đình từ từ đứng dậy, xem ra xinh đẹp động lòng người. Khuôn mặt giờ phút này cũng là có một màu tái nhợt che khuất đi, nhưng dù vậy, vẻ diễm lệ

trên gương mặt tươi cười, vẫn là như trước rất quyến rũ.

Luyện đan, trong long Tào Đình cũng là đồng dạng kiêu ngạo, cũng không phải nói suông, nhiều năm tại Đan Tháp khổ tu, hôm nay, triệt để biểu hiện ra trước ánh mắt chăm chú của hàng vạn người!

Trên gương mặt Tào Đình hiện lên một chút kiêu ngạo, ngọc thủ đột nhiên kết động Thủ Ấn, chợt quát nhẹ một tiếng: "Lên".

Tiếng quát hạ xuống, một cột sáng cự đại tại bên trong được đỉnh trước mặt Tào Đình dữ dội lướt ra, bay thẳng đến chân trời!

Cột sáng dữ dội lướt đi, trên thiên không mây mù nhanh chóng ngưng tụ, sau đó dưới vô số ánh mắt rung động, hiện ra hai loại màu sắc, nhưng nếu là người có ánh mắt sắc bén, hẳn là có thể nhìn ra, tại bên dưới sắc xanh lam, ngân lượng vẫn còn pha trộn một tia lãnh đạm hồng sắc!

"Lại là một quả bát phẩm đan được!"

Toàn bộ quảng trường giờ khắc này triệt để sôi trào lên, vô số người ánh mắt đỏ bừng nhìn lên màu sắc Lôi Vân sáng như ngọc trên bầu trời, kích động mê mông trong lòng, máu trong người, chốc lát đã sôi trào hẳn lên!

Thế này, mới là đan hội chân chính!

Lúc này vẫn đang ở phía xa xa trên thềm đá ngồi xếp bằng ăn mặc bạch y Tiểu Y Tiên rốt cuộc cũng chậm rãi đứng dậy.

Khoảnh khắc thân thể Tiểu Y Tiên đứng lên, trên sân rộng, vô số ánh mắt nóng bỏng di động gần như là thuận di qua, đột nhiên dừng lại trên thân thể của nàng.

Trên đài cao, đám người Huyền Không Tử không nhịn được đem ánh mắt hội tụ tại đạo thân ảnh bạch y thiếu nữ phía trên bầu trời đầy mây đen!

"Đấu thánh đệ tử, quả nhiên không tầm thường." Huyền Không Tử cảm thán.

Dưới vô số ánh mắt nhìn chăm chú, Tiêu Viêm chậm rãi đứng dậy, trên bầu trời Lôi Đình nổ vang, ngẫu nhiên thiểm điện xẹt qua thiên không, mang theo cường quang chiếu xạ lên khuôn mặt trẻ tuổi kia, nhìn lại có vẻ hết sức bình tĩnh.

Nhìn Tiểu Y Tiên đứng lên, đám người Tào Đình, Đan Thần, cũng đều dời ánh mắt từ Lôi Vân phía cao trên bầu trời xuống dưới, ngừng lại phía trên thân thể Tiểu Y Tiên.

Tào Đình ánh mắt đầy mong đợi nhìn đạo bạch y thân ảnh kia, trong nội tâm nàng rất rõ ràng, Tiểu Y Tiên tại thiên phủ luyện đan, so với nàng cũng không thua kém bao nhiêu, đây là chỗ kiêu ngạo của nàng trong những năm qua, nàng đánh giá bậc này đối với một nữ tử cũng tám tuổi nàng, có thể nhìn ra nàng rất xem trọng Tiểu Y Tiên.

Xem như là ngang hàng đối thủ!

Nàng có thể thua cho Tiêu Long, nhưng tuyệt đối sẽ không để thua cho đệ tử của hắn.

Hai má Đan thần tái nhợt, con ngươi cũng đồng dạng bỗng dừng lại trên người Tiểu Y Tiên, nàng cùng Tiểu Y Tiên đứng là có gặp mặt qua mấy lần.

Nhưng nàng lại chưa từng đoán được, từ đầu đến cuối đứng tại hầu bên cạnh nam nhân kia như người hầu một dạng thiếu thật sự lại có thể có năng lực một đường đi đến nơi đây.

Đan Thần cũng không biết Tiểu Y Tiên là Tiêu Long đệ tử, nhưng lúc này nàng hoàn toàn có thể đoán được, Tiểu Y Tiên luyện đan trình độ không hề thua kém nàng.

Ban đầu khi đối phương tuyên bố muốn nhận nàng làm đệ tử lúc, nàng còn cho rằng đối phương nói đùa, bây giờ giống như là đối phương thật là có bản lĩnh.

Nàng đối với Tiểu Y Tiên cũng mang không nhỏ mong đợi.

Đối với vô số đạo ánh mắt riêng rẽ không đồng nhất đang nhìn chăm chú, Tiểu Y Tiên vẫn như không nghe thấy, sắc mặt bình tĩnh, hai mắt chăm chú nhìn bên trong được đỉnh, một lát sau, hít sâu một hơi, chợt tay áo vùng mạnh lên!

"Đang!" Theo sự huy động của tay áo Tiểu Y Tiên, nắp đỉnh của Vạn Thú Đình, nhất thời nhấc mở ra, năng lượng dao động kinh thiên, từ trong được đỉnh thổi quét mà ra, chợt hung hăng đụng vào được đỉnh trên vách đá, phát ra tiếng động đỉnh tai nhức óc.

Tuy nói có được đỉnh ngăn trở, nhưng vẫn có một phần năng lượng khuếch tán mà ra, tới gần Tiểu Y Tiên trên bãi đá, loại năng lượng này trực tiếp dao động, "thình thịch" một tiếng bạo liệt nổ tung, bắn ra tràn đầy mảnh Thiên thạch.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 263: Hắc Ma Lô

"Àm! "

Năng lượng kinh thiên dao động vừa khuếch tán, Vạn Thú Đình đột nhiên kịch liệt run rẩy, chợt một đạo hỏa trụ xanh biếc không lồ, hura một tiếng, dưới ánh mắt rung động của mọi người, phóng lên cao!

Hỏa trụ phóng tận trời, hỏa mang nóng cháy, chung quanh trong vòng tầm mắt đều có thể nhìn thấy, trong vòng trụ lửa kia, mơ hồ tràn ngập dao động năng lượng, làm cho không ít cường giả sinh lòng hoảng sợ.

"Loại dao động này..." Trên đài cao, Huyền Không Tử hai mắt nhắm lại, nhẹ giọng nói: "Hẳn là bát phẩm đan dược, Tiểu nữ oa này, quả nhiên không tầm thường, bất quá, không biết nàng có thể dẫn động mấy sắc Đan Lô?"

Lời nói Huyền không Tử vừa hạ xuống, Thông thiên hỏa trụ phía cuối chân trời kia, cũng là bắt đầu ngưng tụ, sau một hồi lâu, liền ngưng tụ thành hình dạng Lô Vân! Toàn trường ổn định tâm trí, vô số đạo ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm vào Lô Vân đang nổi lên trên bầu trời!

Tại dưới ánh mắt soi mói toàn trường, Lô Vân bốc lên, sau đó xanh lam, ngân lượng màu sắc, từ từ hiển lộ mà ra!

"Nhị sắc, cư nhiên cũng là nhị sắc Lô Vân!"

Nhìn màu sắc Lô Vân kia, chung quanh quảng trường, nhất thời vang lên tiếng xôn xao kinh hãi.

"Không đúng, Lô Vân hiện tại còn đang bốc lên, còn có màu sắc khác xuất hiện!"

Tiếng ồ náo động vừa mới vang lên không lâu, đột nhiên lại thêm từng đạo tiếng kinh hô trào dâng.

Nghe được tiếng kinh hô, không ít người đột nhiên cả kinh, vội vàng ngưng thần chăm chú nhìn chăm chăm vào Lô Vân đang nổi lên trên bầu trời, tại bên dưới màu sắc xanh lam, ngân bạc bắt đầu dần dần mạnh mẽ xuất hiện. Sau một lúc lâu, màu đỏ càng nồng đậm, có thể là tới sau, cho nếm độ dày màu sắc, muốn thấp hơn hai màu trước đó một chút!

Đợi đến khi màu đỏ kia xuất hiện, Lô Vân quay cuồng rồi cuộc từ từ ngừng lại, sau đó triệt để động lại thành ba loại màu sắc diễm lệ.

"Là tam sắc Lô Vân!"

"Quả nhiên là tam sắc, so với màu sắc Đan lô của Tào Đình tương đồng!"

"Tiểu Y Tiên này đến tột cùng là thần thánh phương nào? Thậm chí là có thể sánh bằng Tào Đình của Đan Thập."

"Ta nghe nói nàng là một cái đầu tôn, nhưng thiên phú luyện đan như vậy cũng thật là... quá yêu nghiệt đi."

Cả quảng trường rộng lớn, giờ khắc này triệt để ồ lên, Tiểu Y Tiên trước đó cũng không có danh tiếng gì trong luyện đan giới, chỉ biết nàng từng một chiều đem mấy cái đầu tôn giết chết thiên tài thiếu nữ.

Nhưng cũng không ai biết nàng còn có luyện dược thiên phú, cũng có thể là do thường xuyên yên lặng đi theo phía sau Tiêu Long nguyên nhân, ít biểu hiện mình.

Mặc dù Tiểu Y Tiên có dị hóa, nhưng xa xa không theo kịp danh tiếng vang dội của Tào Đình, nhưng hiện giờ biểu hiện ra, lại cùng Tào Đình đánh đồng, thành tích bực này, đủ để khiến cho nàng trở thành "ngựa ô" giới đan hội!

Phía xa xa, Tào Đình cùng Đan Thần, cũng đồng thời bị tình huống như thế làm cho ngẩn ra, trong con ngươi toát ra một chút vẻ rung động, Tiểu Y Tiên có thành tích bực này cũng để các nàng kinh ngạc.

Bất quá hai người đều rõ ràng, đáng sợ nhất, vẫn là còn đang luyện đan nam nhân kia.

Đối với người khác ý nghĩ Tiểu Y Tiên không phải rất để ý, nàng đối với mình thành quả không vừa lòng lắm.

Nàng đã hứa với Tiêu Long là sẽ đánh bại yêu nữ kia, nhưng bây giờ chỉ đạt được một cái ngang tay kết quả, Tiểu Y Tiên trong lòng rất không cam lòng.

Bởi vì kết quả này cũng mang ý nghĩa là nàng đã không có cơ hội đối với Tiêu Long nói rõ mình cảm tình.

Ngay lúc này, Tiểu Y Tiên, Đan Thần cùng Tào Đình tam nữ đều đem tầm mắt hướng về trên đài cao vị kia áo đỏ thanh niên, mỗi người đều mang theo khác nhau tâm tư.

"Ta bắt đầu có chút hâm mộ Tiêu Long tên kia, lại thu được một vị đệ tử xuất sắc như vậy." Huyền Y khuôn mặt như đọng lại nhìn tam sắc Lô Vân

trên thiên không, sau đó ánh mắt chuyển hướng sang thân ảnh màu đỏ trên thềm đá, mỉm cười, nhẹ giọng nói.

"Hai sư đồ đệ của ngươi đều là quái vật quái vật. Đệ tử đã kinh khủng như vậy, cũng không biết sư phụ sẽ còn kinh khủng cách mấy." Huyền Không Tử thở dài nói, ánh mắt cũng không rời khỏi Tiêu Long.

"Tiểu nữ oa này ngày sau tiền đồ vô lượng. Thật đúng là để cho người ta phải hâm mộ thiên phú cùng kỳ ngộ." trên khuôn mặt của nghiêm khắc của Thiên Lô Tử cũng lộ ra một tia thương thức, tươi cười nói.

Kết quả tại hiện giờ nói ra còn hơi sớm, chỉ còn lại duy nhất một người là Tiêu Long, kết quả của hắn, sẽ quyết định đến ngôi vị quán quân đan hội lần này.

Tại vô số ánh mắt chăm chú bên trong, Tiêu Long chậm rãi mở ra hai mắt, màu đỏ con ngươi lóe lên một đạo kim sắc hỏa phượng hoàng.

"Chính là lúc này đây." Tiêu Long khoe miệng nhếch lên.

"Oanh!"

Một đạo chói ánh mắt trụ mang theo một cỗ kinh khủng uy thế, xông ngực bên trong sơn động đỉnh, phun ra ngoài, cái này loá mắt quang trụ, giải tán cường quang, đem mọi người con mắt đâm vào không mở ra được đến.

Thông qua linh hồn cảm giác, Huyền Không Tử bọn họ kinh ngạc hình, cái này loá mắt trong cột sáng bên trong năng lượng ba động so với các thí sinh trước đó còn muốn kinh khủng hơn không biết bao nhiêu lần.

"Oanh..."

Quang trụ chui vào chân trời, nhất thời thiên địa biến sắc, không trung nhanh chóng ngưng tụ ra một tầng cự đại lôi vân, đem trước đó đan lôi xuất hiện cho đánh tan, Đan Lôi trực tiếp chấn vỡ, tầng mây gấp cuộn cuộn, các loại nhan sắc không ngừng hiện lên.

"Là cửu sắc Đan Lôi!"

"Cửu sắc đan lôi... bát phẩm đỉnh phong đan dược!"

"Có Bát Phẩm Đan Dược muốn xuất thế!!"

....

Chờ đến lôi vân nhan sắc toàn bộ hiển hiện về sau, nhìn lấy này lộng lẫy Cửu Thái lôi vân, tất cả mọi người đều kích động kêu to lên.

Cửu sắc Đan Lôi thế nhưng là bát phẩm đan dược bên trong đỉnh phong thể hiện, khoảng cách trong truyền thuyết cửu phẩm đan dược, cũng cũng chỉ thiếu kém như vậy một bước, ánh sáng là có thể tận mắt nhìn đến cửu sắc Đan Lôi xuất hiện, liền có thể trở về thời một năm ngưng bức.

Bất quá mọi chuyện cũng không như vậy liền kết thúc, một màn kế tiếp để cho toàn trường kinh hãi.

Huyền Không Tử bọn hắn cũng nhìn không được từ chỗ ngồi đứng lên, nhìn xem trên bầu trời lôi vân.

Chỉ thấy trên bầu trời Cửu Thái lôi vân, bắt đầu không ngừng co vào đứng lên, dần dần chín loại nhan sắc không ngừng dung hợp, sau cùng toàn bộ lôi vân chỉ còn lại có một loại nhan sắc, làm người sợ hãi hắc sắc.

"Rầm..."

Nhìn lên bầu trời bên trong tản ra khí tức khủng bố, không ngừng ngợp ngập hắc sắc lôi vân, mọi người không tự chủ được nuốt ngụm nước bọt.

"Hắc Ma Lôi, thời gian thật dài chưa từng nhìn thấy!" Huyền Không Tử nhìn chăm chú lên trên bầu trời hắc sắc lôi vân, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng nói ra.

Chương 265: Cửu Phẩm Huyền Đan

"Quả không hổ là Hắc Ma Lôi, rất mạnh mẽ."

Tiêu Long ngược nhìn bầu trời bên trong hắc sắc lôi vân, khoe miệng giờ lên một vòng mỉm cười, cái này hắc sắc trong lôi vân mỗi một tia chớp đều lộ ra khí tức khủng bố, mỗi một đạo lôi điện màu đen, đều có thể oanh sát một vị hạ cấp cường giả đầu tôn.

Tại mọi người chấn kinh trong ánh mắt, Tiêu Long thân hình nhất động, bay thẳng thân thể xông vào, này khủng bố hắc sắc trong lôi vân.

"Oanh..."

Theo Tiêu Long xông vào hắc sắc trong lôi vân, toàn bộ lôi vân cũng bắt đầu bạo động, trên bầu trời phương viên hơn mười dặm bầu trời, đều bị oanh thành toái phế, lộ ra đen nhánh hư không, bầu trời liền như là bị xé mở một cái cự đại lỗ hổng.

Nhìn thấy cái này như là ngày tận thế đồng dạng tràng cảnh, không ít người đã sợ đến đi đứng mềm.

Màu đen lòi điện cuồng bạo lấy tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy không ngừng bị hấp thu lấy.

Đối với người khác tới nói, Hắc Ma Lôi có thể rất nguy hiểm, nhưng đối với tu hành Hư Vô Quyết cùng Lôi Nguyên luyện thể quyết Tiêu Long tới nói chính là vật đại bổ.

Trên bầu trời đám mây toàn bộ tách ra, toàn bộ bầu trời như là bị thanh tẩy qua một dạng, ngẩng đầu nhìn lại, ngàn dặm không mây, bầu trời màu lam, thanh tịnh không tì vết.

Tiêu Long trên thân lóe ra một tầng hắc sắc lòi quang, rơi xuống trên bệ đá, trên thân khí thể càng thêm cường đại.

Tu vi mặc dù không tăng lên bao nhiêu, nhưng Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết cũng tăng tiến không ít, tuy nhiên nếu muốn bước vào tầng cuối cùng cũng không đủ.

"Tiểu gia hỏa nhà ngươi thật đúng là đáng yêu đâu!"

Tiêu Long nhìn lấy lơ lửng tại ngực phía trên chiếc dong sơn đỉnh, lớn chừng bàn tay màu trắng bạch điêu, đưa tay sờ sờ nó.

Bạch Điêu cũng không hề phản kháng Tiêu Long, ngoan bị Tiêu Long vuốt đầu.

"Cửu phẩm đan dược, là cửu phẩm đan dược a!"

"Ta thao, không nghĩ tới lão tử lại có thể tận mắt thấy cửu phẩm đan dược xuất thế!"

"Đan dược biến hóa, đan dược biến hóa đan thú, trong truyền thuyết cửu phẩm đan dược, thật xuất hiện!"

...

Nhìn thấy Tiêu Long trong tay này bàn tay đại Bạch Điêu, toàn bộ quảng trường đều sôi trào, rất nhiều người nhìn không được bạo nói tục, đến phát tiết trong lòng bọn họ kích động.

Đây chính là Cửu phẩm đan dược a.

Mặc dù một mực có quan hệ với nó truyền thuyết, nhưng lại không có mấy người nhìn thấy qua, hiện tại loại này trong truyền thuyết đan dược, đột nhiên sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt mình, không điên đã coi như là tốt.

"Ta liền biết sư phụ nhất định có thể thắng." Tiểu Y Tiên nhìn lấy trên bệ đá Tiêu Long, khẽ cười nói.

Một bên Diệp Trọng cùng Diệp Hân Lam, cũng là tại kích động kêu to, thân là Ngũ Đại Gia Tộc người, bọn họ càng thêm biết cửu phẩm đan dược đại biểu cái gì.

Nhìn về phía Tiêu Long, Tào Đình hai mắt lập lòe tinh quang, khóe miệng nhếch lên một cái mê người độ cong.

Đan Thần nhìn về phía Tiêu Long, trầm mặc, không biết là đang suy nghĩ gì.

Qua tốt sau nửa ngày, tất cả mọi người không hẹn mà cùng đem ánh mắt chuyển tới Tam Cự Đầu trên thân, nhìn thấy nhìn không được từ chỗ ngồi bên trên đứng lên Tam Cự Đầu lúc, mọi người cảm thấy kinh ngạc đồng thời, lại cảm thấy đương nhiên.

Bây giờ tam cự đầu cũng không dám đem hấn xem như là mình hậu bối nữa, mà là đem hấn xem là ngang hàng đối đãi.

Tại mọi người nhìn chăm chú trong ánh mắt, Huyền Không Tử mỉm cười, từ trên đài cao, từng bước một đi đến Tiêu Long bọn họ chỗ trên bệ đá.

Hiện tại trên bệ đá, cũng chỉ còn lại có mười đạo nhân ảnh, tất cả đều là bát phẩm Luyện Dược Sư, còn lại người mặc kệ có thành công hay không, đều đã lui ra, bởi vì tiếp xuống sân khấu, chỉ thuộc về mười người này, đây là một loại tôn kính.

"Muốn đến tất cả mọi người chờ không nổi, lão phu cũng không nói nhảm, tiếp xuống mời các vị tuyển thủ dự thi, đem bọn ngươi đan dược lấy ra đi!" Huyền Không Tử ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long mấy cái người cười nói.

Tiêu Long bọn người nghe vậy, tay phải vung lên, từng khóa mượt mà đan dược, nhất thời từ tay bên trong bay ra, lơ lửng giữa không trung, đem trọn cái quảng trường, đều che kín, một cỗ nồng đậm đan hương.

Mười viên thuốc, lơ lửng giữa không trung làm ba tầng, tối cao tự nhiên là cửu phẩm Huyền Đan biến thành bạch điêu, tại trước mặt nó, hấn đan dược cũng không dám làm cản, như là sao quanh trắng sáng đồng dạng vây quanh nó.

Trung gian một tầng, cũng là tám khóa bát phẩm đan dược, những này bát phẩm đan dược đã có linh tính, chung quanh nồng đậm linh vụ, ngưng tụ thành đủ loại ma thú hình dáng, bất quá đối mặt Đẩu Thánh Đan biến thành Bạch Điêu, chúng nó lại chỉ có thể đành hoàng cúi xưng thần.

Nhìn lấy bị hấn đan được, như chúng tinh phùng nguyệt vây quanh Bạch Điều, Huyền Không Tử cười nói: "Đan trong được, lấy linh vi tôn, lần này Đan Hội Quán Quân, chính là Tiêu Long!"

"Tiêu Long! Tiêu Long! Tiêu Long..."

Huyền Không Tử dứt lời, tất cả mọi người đều sôi trào lên, kích động hô to Tiêu Long tên.

Lần này có thể nhìn thấy cửu phẩm đan được xuất thế, đồ với rất nhiều người mà nói, đều là cự đại kinh hi, chuyện này sau này trở về, nói ra không biết hội tiền sát bao nhiêu người đâu! Những cái kia không có tới quan sát Đan Hội người, biết tin tức này, chỉ sợ ruột đều sẽ hồi hận muốn chết.

Luyện Dược Sư luyện chế đan được thời điểm, bình thường cũng sẽ không cho người ta nhìn, trừ lần này Đan Hội, về sau còn muốn nhìn thấy cửu phẩm đan được quá trình luyện chế, chỉ sợ đời này đều không có cơ hội.

"Tiêu Long, lão phu có một vấn đề muốn hỏi ngươi, ngươi luyện chế viên này cửu phẩm Huyền Đan, là đan được gì?" Huyền Không Tử nhìn không được đối với Tiêu Long hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 264: Nói dối

"Viên này cửu phẩm huyền đan là Đấu Thánh Đan, có thể cho Đấu Thánh cường giả sau khi phục dụng liền có thể tăng lên nhất tinh thực lực." vuốt vuốt Bạch Điều trên tay, Tiêu Long cười nói.

Nghe Tiêu Long giới thiệu Đấu Thánh Đan tác dụng, đám người nhìn lấy cái kia bạch điều, tất cả mọi người ánh mắt tất cả đều trở nên tham lam vô cùng, hận không thể trực tiếp đi lên đoạt, bất quá vừa nghĩ tới Tiêu Long sâu cạn, đám người liền nhìn xuống tìm chết xung động.

Một viên đấu thánh đan liền có thể để cho một cái đấu thánh cường giả vì vậy mà bán mạng.

Đột phá Đấu Thánh so với đột phá đấu tôn còn muốn khó khăn hơn không biết bao nhiêu lần. Ở các thế lực lớn tài nguyên nắm giữ bên trong, chỉ cần bỏ ra thời gian liền có thể bồi dưỡng ra một cái Đấu Tôn.

Nhưng muốn từ đấu tôn đột phá lên đấu thánh là vô cùng khó khăn, sau khi đột phá đấu thánh muốn tăng lên nhất tinh là một chuyện vô cùng khó khăn, có thể mất khoảng mấy chục năm, cũng có thể là hơn trăm năm thời gian.

Một viên đan được có thể khiến cho một cái đấu thánh tiết kiệm hơn trăm năm thời gian tu luyện, cửu phẩm đan được được xưng là trong truyền thuyết đan được cũng không phải là không có nguyên nhân.

"Tiêu Long, ngươi là lần này Đan Hội Quán Quân, đồng thời cũng là Đan Thập bá chủ người ứng cử." Huyền Không Tử bình phục một hạ tâm tình, đối với Tiêu Long cười nói.

Người khác nghe được Huyền Không Tử lời nói, lộ ra hâm mộ thần sắc, bất quá càng nhiều thật là đương nhiên, nếu như là người khác, bọn họ khẳng định sẽ phi thường hâm mộ, thế nhưng là Tiêu Long có thể luyện chế ra cửu phẩm Huyền Đan,

Đã tương đương với cửu phẩm Luyện Dược Sư, coi như trực tiếp làm Đan Thập bá chủ, cũng không phải cái gì kỳ quái sự tình.

Huyền Không Tử tay phải vung lên, lấy ra một quyển phong cách cổ xưa quyền trục, đưa cho Tiêu Long, cười nói: "Cái này là Quán Quân khen thưởng, là Viễn Cổ linh hồn tu luyện công pháp."

"Đa tạ Huyền Không Tử hội trưởng." Tiêu Long hướng Huyền Không Tử nói tiếng cảm ơn, tiếp nhận phong cách cổ xưa quyền trục, thu lại.

"Lần này Quán Quân nhân tuyển đã tuyển ra, hai ngày sau, chính là Tinh Vực mở ra thời điểm, khi đó lần này Đan Hội mười vị trí đầu, các ngươi có một lần thu phục Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa thời cơ." Huyền Không Tử gật gật đầu, vừa cười vừa nói.

Nghe vậy, bao quát Tiêu Long ở bên trong, mười người đều lộ ra thần sắc kích động. Dị Hóa sức hấp dẫn đối với Luyện Dược Sư sức hấp dẫn thế nhưng là trí mạng, Tiêu Long còn đỡ một ít, người khác có thể là một loại Dị Hóa đều không có, cho nên bọn họ càng thêm hi vọng có được chính mình Dị Hóa.

"Tiêu Long, ngươi đi theo ta, ta có một số việc muốn cùng ngươi nói." Đan Hội sau khi kết thúc, nhìn qua bắt đầu dần dần tán đi đám người, Huyền Không Tử quay đầu nói với Tiêu Long.

Tiêu Long hơi sững sờ, lập tức gật gật đầu.

" Tiên Nhi, người đi qua cùng Diệp Trọng mấy người hội họp, một chút nữa ta sẽ đi gặp người. " Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên nói.

" Ừm " Tiểu Y Tiên gật đầu một cái, sau đó liền xoay người rời đi.

Tiêu Long cũng theo Huyền Không tử rời đi.

Tào Đình cùng Đan Thần thấy vậy liền đi theo Tiểu Y Tiên phía sau, mỗi người đều có ý định khác nhau.

.....

Đan Hội kết thúc, nhưng là mọi người nhiệt tình nhưng không có làm lạnh, tất cả mọi người tại hưng phấn đàm luận lần này Đan Hội, lần này Đan Hội, là dĩ vãng Đan Hội nào nhiệt nhất một lần, dĩ vãng có thể làm lại chưa từng xuất hiện cửu phẩm đan dược a!

Theo lần này Đan Hội kết thúc, Tiêu Long tên cũng đem bị mọi người, truyền khắp toàn bộ Đấu Khí Đại Lục, hai mươi hai tuổi cửu phẩm Luyện Dược Sư, liền xem như Đấu Thánh Cường Giả, ở trước mặt hắn, cũng phải lịch thiệp ba phần.

"Tiêu Long, vị này là Huyền Y Hội Trưởng, nàng và Dược Trần quan hệ thế nhưng là rất thân mật." Huyền Không Tử dẫn Tiêu Long đi vào Huyền Y trước mặt, cho hắn giới thiệu nói.

Tiêu Long nghe vậy, trong lòng lập tức có chút gấp, bọn hắn không phải là phát hiện chuyện gì đó rồi đi, bất quá chắc cũng không thể nào biết được là hắn đem Dược Trần dĩ hòa cươp đoạt đi, nếu không bọn hắn sắc mặt cũng không như vậy tươi cười.

Chỉ cần bọn hắn không biết, Tiêu Longa cũng không cần thiết nói ra tình hình thực tế để chuốc thêm kẻ thù.

" Nếu ta đoán không sai, các vị tìm ta nhất định là vì Dược Trần tung tích đi. " Tiêu Long nhìn Huyền Y đám người nói, trên tay xuất hiện một đoàn sâm bạch hòa diễm.

" Quả nhiên là Cốt Linh Lãnh Hỏa của Dược Trần! "

Huyền Y mấy người thần sắc rung động, trong mắt lóe lên một tia hoài niệm.

Huyền Y trên gương mặt xinh đẹp hiện lên một vòng đỏ bưng, sau đó có chút bận tâm đối với Tiêu Long hỏi: "Tiêu Long, Dược Trần... hắn... Hắn hiện tại còn tốt sao?"

" Ta cũng không biết. " Tiêu Long lắc đầu nói.

" Không biết, người tại sao không biết được! "

Huyền Y tức giận nói.

Cốt Linh Lãnh Hỏa của Dược Trần đã ở trên người Tiêu Long, như vậy Dược Trần còn sống hay đã chết, nhất định là phải có một câu trả lời rõ ràng, làm sao có thể không biết.

" Ba năm trước hắn liền cùng đệ tử của mình biến mất, ta hiện tại cũng không biết hắn ở đâu? " Tiêu Long lắc đầu nói.

Hắn thật sự là không biết được trần đang ở đâu, nếu biết hắn đã sớm đi tìm rồi, dù sao để một cái không ổn định nhân tố chạy ở bên ngoài là một chuyện không tốt.

" Như vậy người làm sao có được Cốt Linh Lãnh Hỏa, là do Dược Trần hắn giao cho người sao? " Huyền Y nghi hoặc hỏi.

" Cốt Linh Lãnh Hỏa đúng là hắn giao cho ta, đây là thù lao để ta giúp hắn Hàn Phong tên khi sư diệt tổ kia. Cũng không biết người có biết không, Dược Trần gặp nạn là do Hàn Phong tên kia cùng Hồn Điện hợp tác đánh lén, khiến hắn nhục thân bị hủy, chỉ còn lại linh hồn thể. "

" Ta gặp được Dược Trần lúc hắn đang trên đường chạy trốn, ta giúp hắn giết Hàn Phong, hắn đưa ta Cốt Linh Lãnh Hỏa cùng phần quyết. Bất quá lúc đó ta còn chưa có năng lực luyện chế cho hắn một cái thân thể mới, cho nên ta để cho hắn ở bên cạnh ta một thời gian. "

" Nhưng lão gia hỏa này đúng thật là không chịu ngồi yên, lúc đó hắn vừa ý một cái thiếu niên, đem hắn nhận làm đệ tử, sau đó một thời gian, cả hai đều biến mất không để lại một chút tung tích. "

Tiêu Long nhàn nhạt "giải thích".

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 265: Thu đệ tử Đan Thần

"Hồn Điện, lại là Hồn Điện người! Còn có Hàn Phong cái này khi sư diệt tổ súc sinh, hán không lẽ đã quên là người nào đã ban cho hán sinh mệnh mới rồi sao. Ta nhất định phải đem hán nghiền xương thành tro, sao có thể tiêu tan mỗi hận trong lòng ta!"

Huyền Y nghe xong Tiêu Long lời nói, ngọc tay nắm chặt, nghiêng răng nghiêng lợi kêu lên.

"Huyền Y hội trưởng bớt giận, Hàn Phong người này đã bị ta giết, về phần Hồn Điện người, không lâu sau, ta nhất định lời nói giết sạch bọn họ." Tiêu Long trịnh trọng nói với Huyền Y.

Nghe vậy Huyền Y gật đầu, nhìn về phía Tiêu Long cũng thêm mấy phần hảo cảm, nhàn nhạt nhắc nhở nói: "Tiêu Long, ta biết ngươi cùng Hồn Điện có thù, nhưng là Hồn Điện thế lực cực kỳ cường đại, ngươi bây giờ mặc dù đã đột phá đầu thánh, nhưng còn cần ần nhẫn thêm nữa, đợi khi ngươi đã đủ thực lực rồi tìm bọn hán cũng không muộn."

"Cám ơn Huyền Y hội trưởng nhắc nhở, ta tự biết chừng mực." Tiêu Long gật đầu.

Cùng tam cự đầu nhóm người nói mấy lời, Tiêu Long liền rời đi.

Hai ngày sau Tinh Vực mới mở ra, đến lúc đó bọn hán mới có cơ hội thu phục tam thiên diêm viêm hỏa.

Tiêu Long nhanh chóng trở về Diệp gia biệt viện ở thánh đan thành, lập tức hán liền đi tới Tiểu Y Tiên căn phòng, bất quá lúc này trong phòng nàng cũng không chỉ có một mình Tiểu Y Tiên, Đan Thần cùng Tào Đình đều có mặt tại trong phòng.

"Không nghĩ đến các ngươi lại đi trung một chỗ." Tiêu Long đi tới nhìn ba người cười nói.

"Sư phụ."

Nhìn thấy Tiêu Long trở về, Tiểu Y Tiên liền trở nên cao hứng.

"Ừm, lần này ngươi biểu hiện rất tốt." Tiêu Long gật đầu nhìn nàng tán thưởng nói.

"Không có a, ta cảm thấy mình còn chưa biểu hiện tốt, còn để không thắng được nữ nhân nào đó." Liếc mắt nhìn Tào Đình một cái, Tiểu Y Tiên thần sắc có chút đi xuống.

"Hừ! "Tào Đình cũng hừ lạnh một tiếng.

Đan Thần vẫn rất ngoan ngoãn ngồi một chỗ không nói gì.

"Ngươi đã làm rất tốt, ta rất vui mừng, ngươi cũng không cần phải buồn." vuốt nhẹ Tiểu Y Tiên mái tóc dài, Tiêu Long cười khẽ nói.

Tiểu Y Tiên gương mặt hơi đỏ lên, cúi đầu không nói gì.

Nàng cái này biểu hiện để cho ngồi một bên Tào Đình càng thêm xác định Tiểu Y Tiên đối với Tiêu Long có không thuần ý đồ.

Sau đó Tiêu Long lại quay sang nhìn Tào Đình nghi hoặc nói: "Ngươi làm sao lại ở chỗ này?"

"Thế nào? Không chào đón ta sao?" Tào Đình phồng má không vui nói, bộ dáng vô cùng đáng yêu.

"Đương nhiên là không, có một cái mỹ nữ chủ động tìm đến, ta đương nhiên là sẽ không cự tuyệt." Tiêu Long cười nói, đồng thời cũng ngồi xuống nàng bên cạnh.

"Được Tiêu Long đại sư khen ngợi, quả là ta vinh hạnh đây."

Nói xong, Tào Đình không chút nào khách khí, hai tay ôm lấy Tiêu Long cánh tay, hăm sâu vào trong ngực nàng, còn không quên khiêu khích nhìn Tiểu Y Tiên một cái.

Tiểu Y Tiên hai mắt bốc hỏa nhìn Tào Đình, màu xám đầu khí hội tụ tại bàn tay, con ngươi phóng ra sát khí khóa chặt Tào Đình.

"Sư phụ, có một cái người xấu đang dính lên người ngươi, để đồ nhi thay ngươi đem nàng lôi xuống." Tiểu Y Tiên cắn răng nghiêng lợi nói.

"Tiêu Long đại sư, nhân gia thật sợ a, mau ngăn cản người đồ đệ, người thật nỡ lòng nhiều ta hương tiêu vẫn ngọc sao?" Tào Đình một bộ hoảng sợ bộ dáng, co rút vào trong ngực Tiêu Long.

Một cái mê chết người yêu nữ nằm trong người để Tiêu Long có một cổ muốn đem nàng đè xuống hung hăng ức hiếp xung động, bất quá hán vẫn nhịn xuống được.

"Khụ! Đủ rồi tiên nhi, đối phương dù sao cũng là khách nhân, không nên cùng đối phương động thủ." ho khan một tiếng, Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên

cười nói.

Nghe vậy Tiểu Y Tiên thần sắc không vui hừ lạnh một tiếng, ngồi xuống mình vị trí.

"Ngươi còn không chịu buông ra sao? Đương nhiên nếu như ngươi muốn tiếp tục như vậy, ta cũng sẽ không từ chối. "

Ở trên Tào Đình bờ sông vỗ mấy cái, Tiêu Long cười nói.

Tào Đình gương mặt đỏ bừng một mảnh, nhanh chóng lui ra khỏi người Tiêu Long.

Thấy vậy, Tiêu Long liền quay sang nhìn Đan Thần nói: "Ngươi tới nơi này, như vậy cũng đã đồng ý trở thành ta đồ đệ rồi đi. "

"Ừm. " Đan Thần gật đầu một cái, bộ dáng có chút nhút nhát.

"Tốt! Từ bây giờ ngươi liền trở thành ta cái thứ hai đệ tử, về phần bái sư lễ nghi cái gì đó thì miễn đi. Đợi đến khi ta thu phục xong Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa sẽ giúp ngươi giải quyết thân thể vấn đề. " Tiêu Long gật đầu cười nói.

"Cảm ơn ngươi... sư phụ..." Đan Thần gật đầu nói.

Đan gia cũng không phản đối Đan Thần trở thành Tiêu Long đệ tử, dù sao hắn cũng đã chứng minh mình có năng lực trở thành Đan Thần sư phụ.

Đầu thánh, cửu phẩm luyện dược sư, bất kể là dùng thân phận gì thì cho dù Đan Gia gia chủ có tại Tiêu Long trước mặt cũng phải cung kính.

Có thể cùng một vị cường giả tạo quan hệ tốt đương nhiên Đan Gia sẽ không bỏ qua cơ hội tốt này.

"Đây là ngươi lễ vật, xem như là ngươi bái sư lễ vật đi. "

Nói xong, Tiêu Long đem phá thánh đan đưa cho Đan Thần.

Khi nghe Tiểu Y Tiên giải thích đan dược tác dụng, cho dù là Tào Đình cũng hâm mộ không thôi.

.....

Hai ngày thời gian, trong chờ đợi của vô số người cơ hồ qua trong nháy mắt. Tại ngày thứ hai, khi ánh rạng đông phía chân trời chậm rãi chiếu xuống thì hai ngày bình tĩnh thoáng qua trong Đan Tháp kia lại sôi lên lửa nóng.

Vô số người tiến lên hướng tới Đan Tháp, hôm nay, mười cường giả đứng đầu đan hội sẽ đi vào Tinh Vực, hàng phục Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa. Vô số người trong lòng rất hiếu kỳ, Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa này bị Đan Tháp phong ấn trong nhiều năm, lần này có khả năng bị hàng phục không?

Ở ngoài Đan Tháp đã sớm ồn ào, bóng người tràn ngập mỗi phố lớn ngõ nhỏ. Khi mặt trời dần kéo lên đỉnh núi thì ba đạo thân ảnh kia cũng từ đỉnh Đan Tháp mà bay ra, rồi đứng tại phía trên bầu trời.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 266: Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa

"Cường giả đi vào Tinh Vực chuẩn bị đi!" Huyền Không tử trôi nổi trên bầu trời, ánh mắt nhìn xuống phía dưới, thanh âm trầm thấp vang vọng khắp thiên địa.

Huru huru!!!

Huyền không Tử vừa nói xong, từng đạo thân ảnh từ bốn phương tám hướng nhanh chóng lướt đến, chợt dừng lại trên bầu trời, xem bộ dáng rõ ràng là đám người lọt vào top 10.

Ánh mắt đảo qua đám người một lúc, ba người Huyền Không Tử nhìn nhau một cái, Thủ Ấn biến ảo nhanh như chớp, linh hồn lực mệnh mỏng dao động từ trong cơ thể ba người tràn ra. Mọi người liền nhìn thấy mảnh hư vô trên bầu trời đột nhiên xuất hiện những gợn sóng kịch liệt. Một cánh cửa không gian lớn màu bạc xuất hiện.

"Về quy định, khi các ngươi cùng nhau đi vào Thánh Vực, Đại Trưởng Lão hắn sẽ nói tỉ mỉ cho các ngươi." Huyền Không Tử liếc nhìn cánh cửa màu bạc, ánh mắt bỗng trở nên sắc bén.

"Bây giờ thì vào đi thôi!"

Khi lời nói của Huyền Không Tử vừa dứt thì một thân ảnh mặc áo bào trắng cũng từ từ hiện ra trước mặt mọi người, ánh mắt trước tiên quét qua đám người Tiêu Long, thân nhiên nói:

"Lão phu Khâu Lăng, đại trưởng lão của Đan Tháp, lần này đợi các ngươi ở đây để dẫn mọi người vào Tinh Vực, nhớ rõ, sau khi tiến vào đi theo ta là được, nếu không phục tùng quy củ, lão phu có quyền hủy bỏ hẳn tư cách đi vào Tinh Vực lần này."

Nghe vậy, đám người Tiêu Long đều khẽ gật đầu.

Khi mấy người kia nói chuyện, cánh cửa không gian màu bạc đang dao động cũng đã ổn định.

"Đi thôi."

Thấy thế, ánh mắt của Khâu Lăng và ba người Huyền Không Tử khẽ giao nhau một chút, sau đó đều nhẹ nhàng gật đầu, người trước vung tay lên, liền dẫn đầu bước vào trong cánh cửa không gian, nháy mắt đã biến mất không thấy. Sau đó đám người Tiêu Long cũng hối hả đuổi theo.

Nurong theo sự dao động của không gian, từng thân ảnh liên tiếp biến mất, ngắn ngủi không đến một phút, mười một người lần lượt biến mất trước mắt vô số người đang xem.

Trong không gian hư vô, đột nhiên xuất hiện một trận dao động, chừng mười thân ảnh từ từ hiện lên...

Thân thể vừa hiện ra, Tiêu Long nhất thời cảm nhận được một loại nhiệt độ nóng bức từ không khí truyền tới, cùng lúc đó, trong cơ thể, Dịch Hóa cũng đột nhiên phát nhiệt, có tính đối chọi với nhiệt độ bên ngoài, khiến trái tim hắn đập loạn xạ. Loại tình huống này chỉ có khi gặp loại Dịch Hóa khác mới xuất hiện...

Cái gọi là Tinh Vực, là một phiên không gian mà ba người đứng đầu Đan Tháp đã mạnh mẽ xé rách, loại không gian này, tự nhiên kém hơn so với Đan giới, Cổ giới, hơn nữa nhìn qua có chút hoang vắng, quanh mình trần ngập sương mù nhàn nhạt, trong lúc mơ hồ, có thể thấy chút ít ánh sáng mỏng manh thẳm thẳm qua mảnh không gian này, hình thành những vệt sáng trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Bàn tay Tiêu Long tùy ý chụp lấy ánh sáng mỏng manh kia, nhưng trong tay chỉ là một mảng lạnh lẽo, khiến đôi mắt hắn nhíu lại: "Đây là ánh sáng từ các ngôi sao?"

"Tuy tinh vực cũng không thể cản trở ánh sáng của ngôi sao thẳm thẳm vào, chẳng qua ban ngày là thời điểm lực lượng của ngôi sao yếu nhất, vì vậy chúng ta có thể tiến vào từ phía sau..." Trưởng lão Khâu Lăng ở phía trước giờ phút này thân nhiên nói.

Nghe vậy, đám người Tiêu Long cũng thoáng giật mình, Tam Thiên Diễm Viêm Hóa được xưng là tinh không chi hỏa, nó ngưng tụ từ lực lượng của sao mà sinh ra, chỉ cần lực lượng của sao còn thì nó vĩnh sinh bất diệt, thế giới này, lực lượng của ngôi sao có đôi khi nhìn như hoàn toàn biến mất, nhưng chẳng qua là vì ban ngày nên lực lượng của nó tương đối yếu nhược mà thôi.

"Đi theo ta, không cần tách rời, phiên Tinh Vực này tồn tại ở khe không gian, trong đó có vài chỗ tiếp xúc đến không gian hư vô, nếu xông vào đó, hậu quả chắc các ngươi biết rõ." Khâu Lăng phát phát tay, thân hình vừa động, liền tiến về phía trước, đám người thấy thế cũng vội vàng đuổi theo.

Tinh vực trước mặt so ra kém đan giới, nhưng nếu tương đối mà nói, không gian trước mặt này, theo suy đoán của đám người Tiêu Long, chỉ sợ so với Thánh Đan Thành không lồ kia cũng không kém. Lúc này, bọn họ đã bay được gần mười phút nhưng vẫn chưa từng nhìn thấy đường biên giới hạn để có thể tìm ra một chút manh mối.

Đám người tiếp tục phi hành, ở chỗ không gian hư vô xa xôi kia, đột nhiên một cỗ ánh sáng nóng rực mạnh mẽ xuất hiện, tia sáng mãnh liệt, giống như mặt trời ban trưa, làm cho ánh mắt mọi người có chút đau đớn.

"Đã đến rồi, các ngươi nên cẩn thận một chút, nhớ rõ, ai nếu có cử chỉ khác thường, lão phu có quyền chém giết tại chỗ!"

Đại trưởng lão Khâu Lăng cảm đầu đám người đột nhiên ngừng lại, quay đầu dùng ánh mắt sắc bén bình tĩnh đảo qua mọi người, lạnh lùng nói.

Nói xong những lời này, Khâu Lăng mới từ từ thả chậm tốc độ, bay xuống phía dưới, sau đó đám người Tiêu Long cũng lần lượt đuổi theo.

Dần dần tiếp cận một ít với ánh sáng chói mắt kia, vật thể bên trong nó, bây giờ mới rõ ràng trong tầm mắt bọn họ.

"Ừc!"

Khi nhìn rõ được vật thể trong vòng sáng kia, sắc mặt đám người Tiêu Long nhất thời dãi ra, yết hầu hơi động, gian nan nuốt nước miếng một cái, trong mắt tràn đầy vẻ rung động!

Trong vòng hào quang là một cự long không nhìn thấy đuôi, đôi mắt cự long đóng chặt, phía trên thân thể khổng lồ lượn lờ một loại tử hắc sắc Hỏa diễm quỷ dị, khi ngọn lửa bốc lên, không gian quanh đều xuất hiện cảm giác vặn vẹo!

Trong không gian mờ mịt nơi cự long chiếm cứ, tử hắc sắc hỏa diễm không ngừng từ trong cơ thể nó thẳm thẳm ra, không biết một mối thiêu đốt không gian. Loại tình cảnh đồ sộ này khiến cho người ta có một cảm giác rung động không thể che giấu.

Chỉ có ở gần, mới có thể cảm nhận được rõ ràng kỳ quan thiên cổ rung động nhân tâm này. Đứng trước mặt Cự Long, đám người bọn hắn giống như một đám kiến hôi, cảm thấy mình thật nhỏ bé.

"Đây chính là Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa sao?"

Trầm mê ở bên trong, có thanh âm một người khê ni non, tuy hiện tại Cự Long vẫn nhắm chặt hai mắt, nhưng loại Long Uy nồng đậm này lại khiến cho người khác cảm giác run rẩy xúc động, loại hình thể này quá mức kinh thế hãi tục!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 267: Thôn phệ hai loại dị hoá

Khâu Lăng ánh mắt nhu hòa chuyển hướng về phía Tiêu Long nói: "Tiêu Long ngươi lần này là quán quân của Đan hội, do vậy, ngươi tới trước đi.."

Khâu Lăng vừa dứt lời, ánh mắt của mọi người đều tập trung trên người Tiêu Long.

Trước những ánh mắt soi mói này, sắc mặt Tiêu Long cũng không thay đổi, hơi ngập ngừng rồi khẽ gật đầu, sau đó hít một hơi, chậm rãi hướng về phía Cự Long đang ngủ say kia!

"Oanh!"

Tiêu Long hai mắt ngưng tụ, một cổ kinh thiên uy áp, từ trên người hắn tuôn trào ra, như núi lớn, đè ép hướng Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa.

"Ngang!"

Trong ngủ mê Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa, đột nhiên bừng tỉnh, đột nhiên mở ra cặp kia cự đại long nhãn, mở ra huyết bồn đại khẩu, phát ra một tiếng cao vút Long Ngâm.

"Ngươi là ai? "

Ngay khi Tiêu Long còn đang chưa kịp làm gì thì đột nhiên từ miệng Hỏa Long phát ra một thanh âm lạnh như băng bằng tiếng nhân loại, ngữ khí mang theo một tia kiêu kị.

"Quả không hổ là Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa, còn có thể nói được cả tiếng người." Nghe được lời kia, Tiêu Viêm không khỏi cảm thán.

Vẫn Lạc Tâm Viêm mà hắn gặp năm đó chỉ mới sinh ra linh chí mà thôi, nhưng xem ra hôm nay Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa còn ác liệt hơn, nói thẳng tiếng người, quả nhiên bất kể cái gì sống đã lâu, đều thành tinh cả.

Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa đã có thể so sánh với nhân loại rồi đi.

"Ta là ai, không trọng yếu, trọng yếu là, ngươi bây giờ chỉ có hai loại lựa chọn, một là thần phục, hai là ta đánh tới ngươi thần phục." Tiêu Long khoát khoát tay, lạnh lùng nói ra.

"Muốn ta thần phục, si tâm vọng tưởng!" Cự Long lạnh hừ một tiếng, khinh thường kêu lên.

Mặc dù Tiêu Long trên thân uy áp rất khủng bố, nhưng là nếu như thần phục lời nói, cũng liền đại biểu mất đi tự do, Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa mới sẽ không làm chuyện như vậy đâu!

Một lời nói chắc như đinh đóng cột, không đợi Tiêu Long nói thêm điều gì nữa, từ hắc hỏa diễm trong cơ thể Hỏa Long đột nhiên tuôn ra dữ dội, khí thế phô thiên cái địa trực tiếp cuốn văng Tiêu Long đi.

Nhìn thấy tên gia hỏa vừa nói đã hành động ngay, sắc mặt Tiêu Long biến đổi, trầm xuống.

"Đã ngươi thích uống rượu phạt thì cũng đừng trách ta. " Tiêu Long lạnh lùng nói, sau đó hít một hơi thật sâu.

Phượng Viêm Phong Ca!!

Oa!!!

Kinh khủng sóng âm xuất hiện điên cuồng đánh về phía Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa, đinh tai nhức óc sóng âm khiến cho khâu lăng đám người không khỏi phải phong bế lại thất khiếu để tránh phải ảnh hưởng.

Phượng Viêm Phong Ca dù sao cũng là thiên giai âm ba đầu kỹ, nếu như không nhanh chóng phòng bị, cho dù không chết cũng bị thương nặng.

Kinh khủng sóng âm kéo theo từng đạo kim sắc hỏa diễm gọn sóng đem Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa cho bao phủ, bởi vì bị phong ấn duyên cớ, nó căn bản không thể động đậy, nếu không nó khẳng định hội không chút do dự chạy trốn.

Cuộn cuộn kim sắc hỏa diễm từ trên người Tiêu Long xuất hiện, ngưng tụ thành một đầu to lớn kim sắc hỏa diễm phượng hoàng lửa hư ảnh.

Tại đầu phượng hoàng lửa này vừa mới xuất hiện lúc, một đạo vô biên uy áp liền giáng xuống, toàn bộ tinh vực cũng theo đó mà rung động, không gian xung quanh vậy mà xuất hiện méo mó hiện tượng.

"Đây... đây là gì..." Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa hoảng sợ nhìn xem đầu kia phượng hoàng hư ảnh.

Nó có thể từ trên người cảm nhận được uy áp vô cùng kinh khủng.

"Đây chính là trong truyền thuyết viễn cổ thần thú, Bất Tử Điều, không nghĩ tới lão phu lúc còn sống còn có thể tận mắt nhìn thấy Bất Tử Điều thân ảnh." kiến thức sâu rộng Khâu Lăng rất nhanh liền nhận ra được Bất Tử Điều danh tính, thần sắc vô cùng rung động.

"Thật là xinh đẹp, vậy ra đây chính là hãn chân thân a." Tào Đình nhìn xem đạo kia cao quý mạnh mẽ thân ảnh, không khỏi thì thào nói, hai mắt đẹp chớp chớp không rời.

Kim sắc hỏa diễm phượng hoàng lửa hót lên một tiếng, sau đó lập tức lao về phía Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa.

Chỉ có Bán Thánh thực lực Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa tất nhiên là không phải kim sắc hỏa diễm phượng hoàng lửa đối thủ, bản nguyên trực tiếp bị rút ra.

Sau khi xong việc, kim sắc hỏa diễm phượng hoàng lửa liền biến mất Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa bản nguyên chỉ hỏa liền bị Tiêu Long tiếp được.

Theo bản nguyên bị rút ra, cự đại hỏa long thân thể bị vỡ nát, dần dần biến mất.

Nhìn trong tay màu tím đen mê ly hỏa long, Tiêu Long khóe miệng dương lên.

"Chúc mừng người thuần phục được Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa, sư phụ." lúc này Tiểu Y Tiên đi tới cười chúc mừng nói.

"Tiên Nhi, người ở lại nơi này hộ pháp cho ta, ta muốn đem Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa cùng Cửu Long Lôi Cương Hỏa cho luyện hóa, chỉ tốn mấy ngày mà thôi." Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên nói.

"Cứ giao cho ta đi, sư phụ." Tiểu Y Tiên gật đầu nói.

Sau đó Tiêu Long bày ra một cái kết giới đem hãn bao phủ vào bên trong.

Những người khác thấy vậy không khỏi cười khổ.

Bọn hãn mấy người này đến đây cũng chỉ có thể chứng kiến dị hỏa mà thôi, cũng không thể làm gì được, dị hỏa cũng bị người khác thu phục.

Có Khâu Lăng đại trưởng lão cùng Tiểu Y Tiên vị này Đẩu Tôn ở, ai dám quấy rối.

Bên trong kết giới, Tiêu Long đem Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa bản nguyên cho nuốt vào bụng sau đó trực tiếp ngồi xếp bằng, bắt đầu toàn lực luyện hóa lên thể nội Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa cùng Cửu Long Lôi Cương Hỏa.

Có năm loại dị hỏa trợ giúp, quá trình luyện hóa Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa cùng Cửu Long Lôi Cương Hỏa bản nguyên vô cùng thuận lợi.

Tiêu Long trên thân khí tức, cũng đang không ngừng gia tăng lấy, mấy trăm năm nay trong thời gian.

Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa không ngừng hấp thu tinh thần chi lực, bên trong ẩn chứa năng lượng, là phi thường to lớn. Lại thêm đứng thứ mười hai Cửu Long Lôi Cương Hỏa, năng lượng vô cùng khổng lồ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 268: Gặp lại Lam Nguyệt

Có cái này hai cổ cổ năng lượng cường đại rót vào, trong năm ngày, Tiêu Long tu vi bắt đầu không ngừng tăng lên.

Nhất tinh đầu thánh trung kỳ...nhất tinh đầu thánh hậu kỳ...nhị tinh đầu thánh sơ kỳ...nhị tinh đầu thánh hậu kỳ...

Tại ngày cuối cùng, Tiêu Long tu vi rốt cục tại Nhị Tinh Đầu thánh đỉnh phong cấp bậc liền dừng lại.

Luyện hóa hai loại dị hỏa cũng không thể khiến cho Hư Vô Quyết của hắn tiến giai, sau khi công pháp đạt đến Đế Giai thì ngày càng khó tăng lên, có luyện hóa thêm hai loại dị hỏa cũng không thể tăng lên đẳng cấp.

Tiêu Long chậm rãi mở ra hai con ngươi, trong mắt một đạo tử sắc hòa diễm chợt lóe lên.

Sau khi luyện hóa tam thiên diễm viêm hỏa thì sẽ đạt được ba ngàn ngôi sao thể thể chất, thân thể trở nên càng thêm cường đại. Bất quá hắn đã có bất tử điều huyết mạch, có sẵn bất tử chi thân, cho nên Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa tác dụng đối với hắn không lớn.

Tiêu Long ngồi dậy, đem kết giới giải trừ.

Hưu hưu hưu!!!

Ngay lúc này, mấy đạo thân ảnh bay đến Tiêu Long vị trí.

" Sư phụ, ngươi xuất quan rồi. " Tiểu Y Tiên cười nói.

Sau đó nàng lại quan sát Tiêu Long một cái, một mặt sùng bái nói: " Khí tức của sư phụ lại mạnh lên rồi, ngươi lại đột phá. "

" Ừm, nhị tinh đầu thánh đỉnh phong, cũng không tệ lắm. " Tiêu Long gật đầu cười nói.

Nghe được hắn lời nói, xung quanh những người khác hận không thể đem hắn đánh chết.

Trong mấy ngày tu vi tăng lên gần nhị tinh, vậy còn chưa vừa lòng, để cho mấy cái lão quái vật đầu thánh kia biết được không tức đến phun máu mới lạ.

" Dị hỏa cũng đã lấy được, như vậy ta xin phép cáo từ, Khâu Lăng đại trưởng lão. " Tiêu Long nhìn khâu lăng nói.

Khâu Lăng gật đầu cười cười không nói gì.

Sau đó Tiêu Long liền tại không gian bên cạnh xé ra một đạo lỗ hổng, Tiêu Long, Tiểu Y Tiên cùng Tào Đình ba người đi vào bên trong, biến mất khỏi tầm mắt.

.....

Viêm Thành, Viêm Môn trụ sở bên trong.

Không gian ở giữa sân mở ra một lỗ hổng, Tiêu Long, Tiểu Y Tiên cùng Tào Đình ba người từ bên trong đi ra.

Còn Đan Thần thì tạm thời trở về Đan Gia cho nên không cùng bọn hắn theo đến.

" Tiên Nhi, ngươi mang Tào Đình đi sắp xếp cho nàng một căn phòng. " Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên dặn dò nói.

" Vâng. "

Mặc dù trong lòng rất không muốn, nhưng Tiểu Y Tiên cũng không có làm trái lời Tiêu Long.

Sau đó Tiểu Y Tiên liền mang theo Tào Đình rời đi.

" Lâu rồi không gặp, phu quân. "

Ngay lúc này, một đạo thân ảnh ôm lấy hắn từ phía sau.

Ngay lập tức, Tiêu Long thần sắc vui mừng không thôi, xoay người lại đem Lam Nguyệt cho ôm lấy.

" Lâu rồi không gặp, Lam Nguyệt, ta rất nhớ ngươi. "

Nhìn xem trước mắt tóc lam nữ hài, Tiêu Long hai mắt tràn đầy nhu tình.

Kể từ khi hắn rời khỏi Gia Mã Đế Quốc để đến Trung Châu, cũng đã có hơn hai năm hắn không có gặp Lam Nguyệt.

Lam Nguyệt cũng không có nói gì nhiều, chủ động dâng lên môi thơm, mấy năm này nhớ nhung bạo phát ra ngoài.

Mỹ nữ đã chủ động, Tiêu Long tự nhiên không thể từ chối, hai tay ôm lấy nàng eo thon, tận tình đáp lại.

Mấy phút sau, hai người rời môi, ngay sau đó hắn liền đem Lam Nguyệt bế lên đi vào trong phòng.

Quen thuộc chương nhạc rất nhanh liền vang lên, cảnh xuân bắn ra bốn phía.

Mây mưa qua đi lúc đã là mấy tiếng sau.

Tiêu Long nằm trên giường ôm chặt lấy Lam Nguyệt.

"Mấy năm này người vất vả rồi, cai quan một cái Hắc Giác Vực rộng lớn, nhất định là rất cực khổ đi." vuốt nhẹ Lam Nguyệt tấm lưng, Tiêu Long nhìn nàng cười nói.

"Không có a, có thể giúp được người, ta rất vui vẻ, ít nhất ta cũng cảm thấy mình có giá trị." Lam Nguyệt lắc đầu cười nói.

Hắc Giác Vực đã được thống nhất, công việc quản lý cũng được giao cho thủ hạ, nàng chủ yếu là ngồi không tu luyện, tọa trấn ở Viêm Môn.

So với ở Trung Châu giúp cho Tiêu Long phát triển mở rộng địa bàn thì không đáng là gì.

"Nói năng bậy bạ, bản thân người tồn tại chính là giá trị lớn nhất với ta." ngón tay ngăn lại Lam Nguyệt bờ môi, Tiêu Long cười nói.

Đối với thủ hạ, Tiêu Long mới coi trọng giá trị, nhưng đối với thân nhân của mình, hẳn tất nhiên sẽ dùng thái độ khác đối đãi, Lam Nguyệt cũng không phải là hàng hóa, đương nhiên không thể dùng giá trị để đo đạc.

Tuyết Nữ mặc dù là hắc nữ nhân đầu tiên, nhưng Lam Nguyệt mới là người mà hắc yêu thích nhất, so với Tuyết Nữ thì hẳn đã gặp Lam Nguyệt trước tiên, đặc biệt nhất là nàng dung mạo vô cùng giống với Esdeath, càng dễ hắc yêu thích hơn.

Nghe được Tiêu Long lời nói, Lam Nguyệt mỉm cười, càng thêm ôm chặt lấy hắc, giống như nghĩ đến gì đó, Lam Nguyệt gương mặt đỏ bừng, ngượng ngùng nhìn Tiêu Long nói.

"Phu quân, người có hay không nghĩ đến có... có một đứa con."

"Người mới nói cái gì?"

Nghe được Lam Nguyệt lời nói Tiêu Long cũng kinh ngạc không thôi.

Lam Nguyệt muốn có hài tử, tin tức này cũng quá lớn!

Bất quá Tiêu Long lúc này cũng không muốn sớm như vậy có hài tử.

Nào là Hồn Tộc, Hồn Điện, Thái Hư Cổ Long Đảo, Huân Nhi, Thiên Mộ... đủ loại sự tình cần phải giải quyết, sắp tới còn phải giải quyết Thái Lâm vấn đề nữa.

Tại trong một hai năm tới, e là hắc sẽ rất bận rộn, có hài tử lúc này thật không thích hợp.

"Ta cảm thấy có thêm hài tử trong sinh hoạt sẽ mang đến nhiều điều vui vẻ hơn, người không thích sao?" Lam Nguyệt mắt to nhìn Tiêu Long nói.

"Việc có hài tử hãy đợi thêm một đoạn thời gian nữa được không, bây giờ không phải là lúc thích hợp để nghĩ đến chuyện này." Tiêu Long sắc mặt cũng hơi xấu hổ nói.

"Ừm." nghe vậy Lam Nguyệt cũng không có nói gì nhiều, ngượng ngùng gật đầu.

Hai người cứ như vậy ôm lấy nhau ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 269: Thái Lâm quy tâm

Qua ngày hôm sau, Đan Thần đến Viêm Thành, gia nhập vào Viêm Môn, trở thành Tiêu Long thứ hai đệ tử.

Tuyết Nữ cũng bế quan để đột phá Đấu Thánh.

Tiêu Long cũng đi một chuyến vào Tiểu Thế Giới để từ đại quang cầu lấy ra mới Vật Phẩm, mặc dù vật phẩm rất không tệ, nhưng đối với hắc tới nói tác dụng không lớn, hơn nữa còn là thế giới này bản thổ chân quý dị bảo.

Là dị hóa, hơn nữa còn là bốn đóa một lúc.

Không sai, là bốn đóa dị hóa.

Vạn thú linh hòa, cùng lục đạo luân hồi điểm đặt song song Băng Phong Hàn Diễm, ngoài ra còn có Phong Lôi Nộ Diễm cùng Viêm Sơn Thạch Diễm.

Tu vi càng cao thì rút ra được vật phẩm càng quý hiếm, chỉ tính riêng thiên giai công pháp, bảo cụ đều có một đồng.

Bây giờ chỉ cần không phải mười vị trí đầu dị hóa thì không thể giúp ích được cho Tiêu Long, cho dù hắn có đem tất cả luyện hóa cũng chỉ tăng lên đến tam tinh đầu thánh sơ kỳ là cùng, còn không bằng để cho người khác sử dụng.

Lâm Phi, Tuyết Mị, Tào Dĩnh cùng Đan Thần đều là vô cùng xuất sắc luyện được sư, vừa vặn có được bốn đóa dị hóa phân đều cho bốn người.

Một cái dị hóa đối với luyện được sư là bậc nào chân quý cũng không cần phải tiếp tục nói, lúc nhận được dị hóa, Tào Dĩnh kích động không thôi, suýt nữa thì cùng Tiêu Long xác định quan hệ, chỉ đáng tiếc là bị Tiểu Y Tiên giữa đường ngăn cản.

Lâm Phi cùng Tuyết Mị dị hóa phân biệt là Vạn Thú Linh Hòa cùng Băng Phong Hàn Diễm. Tào Dĩnh cùng Đan Thần thì dị hóa phân biệt là Phong Lôi Nộ Diễm cùng Viêm Sơn Thạch Diễm.

Có Dị Hóa trợ giúp, luyện được trình độ của các nàng đều tăng lên không ít, Lâm Phi cùng Tuyết Mị đã đạt đến thất phẩm cao cấp luyện được sư trình độ, Đan Thần cùng Tào Dĩnh cũng đạt tới Bát Phẩm trung cấp trình độ.

....

Ban đêm, tại Tiêu Long trong phòng.

Từng trận khiến lòng người run rẩy âm thanh vang lên không ngừng. Tại trong tối tăm căn phòng, hai cái xích lửa thân thể cuốn lấy nhau không rời.

Nữ nhân gương mặt thành thực xinh đẹp thắm thêu ra thản nhiên vũ mị, thân thể đầy đặn khiến cho bất kỳ nam nhân nào cũng phải điên cuồng xuất hiện từng giọt mồ hôi cùng đỏ ửng, một đầu mái tóc dài tán loạn theo gió, trong miệng khẽ ngâm lên từng đạo khiến người khác phải tê dại âm thanh.

Nam có một đầu màu đỏ như hỏa diễm tóc ngắn, thân thể cường tráng cao lớn, bắp thịt săn chắc, dung mạo soái khí hoàn mỹ vô cùng.

Không phải là Tiêu Long cùng Thái Lâm thì là ai.

Trước đây Tiêu Long từng cùng Thái Lâm đạt thành giao dịch, chỉ cần nàng ở bên cạnh làm hộ vệ ba năm, Tiêu Long sẽ đưa cho nàng dung linh đan.

Bây giờ kỳ hạn ba năm đã tới, Tiêu Long muốn biết nàng câu trả lời.

Tiếp tục ở lại vẫn là rời đi.

Và kết quả là nàng đồng ý ở lại, cho nên mới có chuyện này xảy ra đây.

Theo một đạo cao vút mị hoặc âm thanh vang lên, mỹ nhân đầy đặn thân thể ngã vào lòng Tiêu Long.

" Thái Lâm, ngày mai cùng ta đi một chuyến đến Địa Mạch Minh Xà một chuyến. "

" Địa Mạch Minh Xà? Đại bản doanh của Cửu U Địa Minh Mãng tộc? " Thái Lâm nghi hoặc nói.

" Ừm. " Tiêu Long gật đầu.

" Có nguyên nhân gì sao? "

Nằm trong ngực Tiêu Long, Thái Lâm lười biếng nói, thân thể hơi di động ma sát với Tiêu Long thân thể, để cho hắn trong người tà hỏa một lần nữa dâng lên.

Quả thật là một cái mê chết người vu vật.

" Tại Cửu U Địa Minh mãng địa bàn bên trong có Cửu Thái Thôn Thiên Mãng truyền thừa, ngươi nếu thành công tiếp nhận truyền thừa thực lực sẽ tăng lên một mảng lớn, Huyết Mạch cũng sẽ nhận được tiến hóa thành đẳng cấp cao hơn -- Cửu Thái Thôn Thiên Mãng. "

Ôm lấy Thái Lâm, Tiêu Long nhàn nhạt giải thích.

Trước đó mấy ngày, phòng đấu giá thu được một khối cửu thái nguyên thạch, điều này có thể trở giúp cho Thái Lâm trở thành Cửu Thái Thôn Thiên Mãng.

" Theo ý ngươi đi. " Thái Lâm gật đầu vũ mị mỉm cười nói.

Như rắn nước thân thể không ngừng uốn éo, để cho cả người hần nóng lên.

Yêu tinh này, quả thật là để cho người khác muốn ngừng cũng không được!

Tiêu Long cả người vùng lên, xoay người lại, một lần nữa đem Thái Lâm ép dưới thân.

Hai cánh tay ngọc vòng qua ôm lấy cổ Tiêu Long, Thái Lâm hai mắt tràn đầy xuân thủy thật sâu nhìn xem trước mặt nam nhân.

Chính nam nhân này là người cướp đi nàng yêu.

Hắn cường đại hấp dẫn lấy nàng, hắn bá đạo chiếm lấy nàng tâm trí. Ở cùng với Tiêu Long, hắn để cho nàng có cảm giác là không gì không làm được một dạng, mang theo mấy phần thần bí lại cao ngạo nam nhân.

Cũng vì vậy nàng mới quyết định ở lại, đem mình phó thác cho hắn.

Ôm lấy cái kia như thượng đế tạo ra hoàn mỹ tác phẩm thân thể một dạng, Tiêu Long trong mắt tràn đầy si mê, cúi đầu đem nàng môi đỏ cho chiếm lấy.

Trong phòng một lần nữa vang lên ngượng ngùng chương nhạc, không ngừng kéo dài.

Đêm nay có một vài người suốt đêm không ngủ.

Qua ngày hôm sau, Tiêu Long mang theo Thái Lâm, Tiểu Y Tiên còn có Thanh Lâm đi tới Địa Mạch Minh Xà.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 270: Cửu U Hoàng Tuyền

Cửu U Địa Minh Mãng chỗ ở nằm ở thế dưới lòng đất.

Địa hình thế giới trong lòng đất vô cùng phức tạp, cũng may lần này đám người Tiêu Long đã sớm chuẩn bị chu toàn, đương nhiên là có được bản đồ chi tiết, cho nên chỉ chưa đến một canh giờ bọn họ đã tới nơi. Tiếp đó, trên đường đi bọn họ còn xuyên qua bộ lạc Xà nhân, mất thêm chừng nửa ngày thì cuối cùng cũng đặt chân đến đại bản doanh của Cửu U Địa Minh Mãng tộc, địa mạch Minh Xà.

Địa mạch Minh Xà chính là tổng bộ của tộc Cửu U Địa Minh Mãng, đồng thời là thánh địa trong suy nghĩ phần đông bộ lạc Xà nhân. Một nơi linh thiêng như thế thì hiển nhiên phòng ngự sẽ cực kỳ sâm nghiêm, thậm chí đến cả xà nhân bình thường cũng không thể tiến vào.

"Không hổ là một trong ba đại tộc của ma thú, trong sơn mạch này quả thật là cường giả như mây."

Trên một ngọn núi bên ngoài địa mạch Minh Xà, đoàn người Tiêu Long xuất hiện, ánh mắt liếc nhìn dãy núi ở phía xa, miệng lầm bầm

"Không ngờ lại có thể nhìn thấy bộ lạc Xà nhân ở đây, với quy mô như thế này thì còn cường đại hơn rất nhiều lần so với bộ lạc của chúng ta."

Thái Lâm có phần kinh ngạc khi quan sát bộ lạc Xà nhân đông đúc trên bình nguyên nói: "Ta từng nhìn qua gia phả lưu lại trong tộc, chỉ bộ lạc chúng ta đã di chuyển đến sa mạc Tháp Qua Nhĩ từ rất lâu rồi, nhưng không chắc rằng có phải di chuyển từ Thú Vực này ra ngoài hay không."

"Mặc kệ chuyện đó đi, chúng mục đích chính là Cửu U Hoàng Tuyền. Không cần tận lực cùng đối phương giao thủ, để tránh phiền phức không cần thiết." Tiêu Long nhìn ba người dẫn dò.

"Ừm." tam nữ gật đầu.

Tay áo Tiêu Long vùng lên, không gian xung quanh liền nhanh chóng trở nên vắng vẻ. Chợt thân thể mọi người được bao bọc chặt chẽ, không gian rung động, toàn bộ đều biến mất một cách quỷ dị.

.....

Nơi sâu thẳm bên trong địa mạch Minh Xà có một vực sâu rất lớn tối hun hút, rộng chừng trăm trượng không nhìn thấy đáy. Từ nơi đó, hàn khí âm lãnh tràn ra mạnh mẽ như cương phong. Bình thường thì chỉ cần đứng ở nơi này thôi thì máu huyết trong cơ thể hay thậm chí là đầu khí cũng gần như bị đông cứng lại.

Dưới đáy vực sâu này che giấu thánh trì của Cửu U Địa Minh Mãng tộc, Cửu U Hoàng Tuyền, đó cũng là mục tiêu lần này của đám người Tiêu Long.

Bên cạnh vực sâu không hề có thứ gì phòng vệ, vì một lẽ đơn giản, những đợt gió âm hàn không ngừng thổi quét kia chính là người bảo vệ tốt nhất. Cho

dù là cường giả Đấu Tông cũng không dám tùy tiện xâm nhập.

"Xuy xuy!"

Từng trận gió âm hàn không ngừng thổi lên, bất chợt không gian nơi này bỗng trở nên vắng vẻ, vài đạo thân ảnh hiện ra, chính là đám người Tiêu Long.

Vừa hiện thân ra thì Tiêu Long đã liếc mắt nhìn vực sâu tối tăm kia, miệng khẽ mỉm cười, tay áo lại vung lên, không gian chi lực nồng đậm bao bọc lấy mọi người, mạnh mẽ kháng cự lại cường phong âm hàn, lướt nhanh xuống dưới đáy vực sâu.

Quả nhiên khe vực này sâu vô cùng, với tốc độ của Tiêu Long mà phải mất hơn năm phút mới thấy được đáy. Khi đặt chân đến đó thì thứ xuất hiện trong tầm mắt là một hồ nước cực kì không lồ. Tiếp đó, từng đợt khí âm hàn đủ làm đông cứng cả thân người bắt đầu tràn ra ào ạt từ cái hồ quái dị kia.

Nước trong chiếc hồ kia có màu vàng sẫm, nhưng nếu nhìn kĩ lại sẽ thấy có những tia máu tươi xen lẫn bên trong. Hai màu vàng đỏ trộn lẫn với nhau hợp thành từng luồng khí không ngừng thẩm thấu ra ngoài, cuối cùng gào thét phóng vút lên bầu trời.

"Đây chính là Cửu U Hoàng Tuyền trong truyền thuyết?"

Nhìn thấy hồ nước màu vàng kia, trong lòng Tiêu Long khẽ thở phào nhẹ nhõm, từ từ tiến đến gần. Khi hần tiếp cận Cửu U Hoàng Tuyền, có thể cảm giác được xuất hiện luồng khí âm hàn đáng sợ không ngừng nhập vào trong cơ thể.

"Nơi này vô cùng âm hàn, cho dù là tộc nhân Cửu U Địa Minh Mạng đi chăng nữa thì cũng không thể chịu đựng trong thời gian dài được. Vì vậy, ngoại trừ những tình huống đặc biệt thì bình thường không có ai xuất hiện nơi đây, như thế cho chúng ta đủ thời gian để hành động." Tiểu Y Tiên nhẹ giọng nói.

Nàng đứng cách hồ nước rất xa, dù thế vẫn cảm giác cực kì khó chịu với những luồng khí âm hàn không ngừng quấy nhiễu.

"Thải Lân, ta sẽ tiến xuống đáy Hoàng Tuyền trước để dò xét, các người ở đây giúp ta canh chừng." Tiêu Long quay sang Thải Lân nói.

"Ừm, chú ý cẩn thận một chút, nếu quả thật không thể thì đừng cố ép." Thải Lân khẽ gật đầu, trong giọng nói có phần ngưng trọng.

m hàn lực trong Cửu U Hoàng Tuyền quá mức khủng bố, thật khó tưởng tượng nổi trên thế gian lại có nơi lạnh lẽo đến thế. Khó khăn trách Tiêu Long nói nơi này có thể làm nàng thăng cấp lên Cửu Thái Thân Thiên Mạng, khi đến chỗ này lúc, Thải Lân thật tin rằng khả năng này hoàn toàn có thể xảy ra.

"Sau khi ta đi vào thì mọi người hãy ẩn nấp đi để tránh bị phát hiện." Tiêu Long quay lại nói với hai người Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân đang đứng sau lưng.

Sau đó liền nhảy vào bên trong hồ nước, đương nhiên là không quên vận dụng Hư Vô Quyết. Có Hư Vô Quyết cùng dị hóa tại, Tiêu Long hoàn toàn không sợ những cái này hàn khí.

Phù phù!!

Tiêu Long thân hình chuyển động tiến thẳng xuống Cửu U Hoàng Tuyền, nhanh chóng biến mất trong tầm mắt mọi người.

Thải Lân nhìn sang hai người Tiểu Y Tiên, nói: "Chúng ta đi kiểm chỗ ẩn nấp trước đã, chờ Tiêu Viêm đi ra rồi tính sau."

"Ừm..."

Nghe nàng nói vậy, cả Tiểu Y Tiên và Thanh Lân đều gật đầu, thân hình hai người nhanh chóng lướt đi, tiến vào vùng đất tối tăm xung quanh, đồng thời cũng thu liễm khí tức của bản thân lại.

Nhìn thấy hai người hành động gọn gàng, Thải Lân cũng cấp tốc thoái lui vào trong bóng tối, chớp mắt cả vùng đất Cửu U Hoàng Tuyền lại trở nên yên tĩnh tịch mịch. Lâu lâu lại ngẩng nhiên nghe được mấy tiếng xé gió trên bầu trời, nhưng may mà không có bất kỳ ai đi vào trong kiểm tra...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 271: Bị giam dưới đáy hồ Người

"Xuy!"

Trong hồ nước đục ngầu, một đạo thân ảnh xẹt qua nhanh như điện. Một cỗ hấp lực xuất hiện ở xung quanh thân thể người này, mỗi lần tiếp xúc với hàn khí đều bị hấp thu.

"Không hồ là Cửu U Hoàng Tuyền, âm hàn lực thật kinh khủng..."

Thân hình Tiêu Long nhanh chóng lướt xuống đáy Hoàng Tuyền, sắc mặt cũng trở nên ngưng trọng. Dường như âm hàn lực ẩn chứa trong Cửu U Hoàng Tuyền có thể đóng băng cả đầu khí. Muốn đem Hàn Khí nơi này luyện hóa thành cũng là một chuyện vô cùng khó khăn, không kém luyện hóa dị hỏa là bao nhiêu.

Thân hình Tiêu Long chớp động, tốc độ lại tăng vọt thêm lần nữa. Một vệt nước thật sâu xuất hiện quanh người hắn, đợi đến khi thân thể đã lướt qua thì nước trong hồ mới tràn tới bao phủ lại.

"Ừc, ực! "

Khi Tiêu Long đang di chuyển thì một tiếng động kỳ lạ đột ngột truyền vào trong tai. Lập tức, hắn cảm nhận được vùng nước phía sau bỗng trào đến.

"Phanh!"

Khi vùng nước đột ngột gia tốc thì một quyền của Tiêu Long cũng đánh mạnh về phía sau. Lực lượng đáng sợ xuyên qua dòng nước một cách kỳ dị, hung hăng đánh nát vụn một đạo bóng đen.

Nhìn sinh vật bị đánh thành huyết tương kia, trong mắt Tiêu Long cũng xẹt qua vẻ kinh ngạc.

Cho dù là Cửu U Địa Minh Mãng cũng không dám ở lâu trong Cửu U Hoàng Tuyền, nơi này lại tồn tại sinh vật sống thật đúng là khiến người ta phải kinh ngạc.

Bất quá hắn cũng chỉ là hơi kinh ngạc mà thôi, dù sao đầu khí đại lực lớn như vậy, chuyện lạ gì cũng có thể tồn tại.

Bất quá không đợi Tiêu Long lặn xuống sâu hơn thì hắn đã cảm nhận được vùng nước này đang trở nên dao động. Đột ngột, trong tầm nhìn của hắn, một đám sương đen lớn đang nhanh chóng tràn đến.

Bất quá nhìn kỹ thì có thể phát hiện, đây cũng không phải sương mà là vô số quái xà cả người che kín lân phiến màu đen tạo thành. Mà những tiếng "tê tê" chói tai kia cũng là do loại quái xà này phát ra.

"Xuy xuy!"

Khi những quái xà này còn cách Tiêu Long một khoảng khá xa thì bỗng dưng tợn há miệng.

Nhất thời, vô số đạo thủy tiễn màu đen liền được phóng ra. Những thủy tiễn này khi gặp nước liền tự động phân liệt, điều này làm cho tốc độ của chúng càng nhanh hơn. Nhiều tiếng ô ô đình tai nhức óc vang lên, chấn động cho cả vùng nước này phát ra những tiếng nổ trầm thấp.

"Năng lượng thật âm hàn..."

Nhìn những đạo thủy tiễn đen ngòm kia, hai hàng lông mày của Tiêu Long nhíu chặt lại. Âm hàn lực trong thủy tiễn này và Cửu U Hoàng Tuyền hoàn toàn giống nhau, mà giờ còn ngưng tụ lại một chỗ tạo thành lực sát thương mạnh hơn.

Bất quá bao nhiêu đây cũng không đủ để làm khó hắn được.

Bàn tay hắn bỗng nắm chặt lại, từ sắc đốm lửa lớn chợt xuất hiện trên lòng bàn tay, sau đó ném mạnh về phía sau. Chỉ trong nháy mắt, đốm lửa chợt căng phồng lên thành một quả cầu lửa tràn ngập ra xung quanh.

"Chít chít!"

Ngọn lửa khuếch tán thành một biển lửa, mặc dù là âm hàn lực ở đây cũng không thể dập tắt được nó. Mà những quái xà bên kia không thu lực lại kịp, liền tiếp va chạm với biển lửa. Sức nóng khủng khiếp lập tức đốt chúng thành tro bụi chỉ trong nháy mắt.

"Chít chít!"

Đối mặt với biển lửa, những quái xà kia cũng xuất hiện sự sợ hãi. Sau khi chết một số lượng khá lớn thì rốt cuộc cũng dừng lại, không dám tiến lên nữa, chỉ có thể đứng từ xa phun thủy tiễn dập tắt dần dần biển lửa.

Mà khi đám quái xà này nỗ lực dập tắt biển lửa thì thân hình Tiêu Long cũng chuyển động, nhanh chóng lướt xuống phía dưới.

Cửu U Hoàng Tuyền này quả nhiên không phải một nơi bình thường. Mặc dù thực lực của quái xà cũng không mạnh, nhưng thủy tiễn âm hàn kia lại vô cùng hung ác. Nếu bị số lượng nhiều như vậy đánh trúng thì dù là cường giả Bán Thánh cũng sẽ không dễ chịu...

Sau khi thoát khỏi đám quái xà, Tiêu Long tiếp tục tiến sâu vào dưới đáy Cửu U Hoàng Tuyền.

Ánh mắt hơi quét xuống, vậy mà lại phát hiện bên dưới xuất hiện một chút hào quang. Tinh thần hắn lập tức đại chấn, tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều. Sau một lúc lâu, rốt cuộc cũng xuất hiện ở nơi có ánh hào quang kia.

"Nơi này chính là đáy của Cửu U Hoàng Tuyền sao?"

Xuất hiện trong mắt Tiêu Long là một mảnh cát đá cực kỳ khổng lồ. Vô số những hòn đá vụn lớn chừng nắm đấm trải rộng trên bề mặt. Bên trong những hòn đá này phát ra hào quang óng ánh, cũng chính bởi vậy mới làm cho nơi này tương đối sáng sủa.

"Đây là đáy của Cửu U Hoàng Tuyền, bên dưới hẳn có một lòng đất sâu hơn nữa, chắc hẳn là Cửu Thái Thôn Thiên Mãng truyền thừa địa phương. " liếc qua một cái, Tiêu Long liền ở dưới đáy di động.

Hắn nhớ bên trong nguyên tác có nhắc qua nơi này có Cửu U Địa Minh Mãng tộc trưởng Yêu Minh bị giam giữ.

Tiêu Long sắp tới cũng muốn đi vào Cửu U Địa Minh Mãng tộc tìm kiếm Hoàng Tuyền Tinh Huyết để tấn giai tam tinh đấu thánh, có Yêu Minh vị này tộc trưởng ở, mọi chuyện sẽ rất thuận lợi.

"...cứu...ta..."

Ngay khi Tiêu Long đang tìm kiếm thì một tiếng rên rất nhỏ xuyên qua mặt nước, truyền vào trong tai hắn.

Tiêu Long khòe miệng nhếch lên, hắn biết rõ, đó là Yêu Minh âm thanh.

Lập tức, hắn chậm rãi cúi đầu đáp xuống phía dưới, rồi vung tay trào mạnh.

"Xoạt xoạt!"

Theo một trào này của Tiêu Long, bề mặt cát đá kia nhất thời bị bóc ra một cái trào ấn. Mà khi cát đá lay động, một cái xích sắt khổng lồ lớn chừng trăm trượng xuất hiện trong tầm mắt của Tiêu Long.

Nhìn thấy chiếc xích sắt khổng lồ này, Tiêu Long hơi híp mắt lại. Hắn cách không chớp lấy, chiếc xích sắt kia bị kéo ra ngoài. Mà nương theo điều này, bề mặt cát đá xung kia cũng đột ngột chấn động, lại thêm ba chiếc xích sắt khác chồi lên từ trong nước bùn. Mà những chiếc xích này đều nối đến mấy tòa núi khổng lồ xung quanh, kéo thêm nữa cũng không thể di động thêm được.

Ánh mắt của Tiêu Long cũng không để ý đến sợi xích bị khóa ở đâu. Hắn chỉ nhìn chăm chăm vào phía giữa của bốn sợi xích, ở nơi đó còn một chỗ nước bùn đen đặc.

Nhìn chỗ nước bùn kia, Tiêu Long vung tay lên đánh tan chúng. Mà khi nước bùn tán đi, thứ ở bên trong rõ rệt cũng hiện ra, rõ ràng đó là một người!

Một người nhìn khô héo như bộ xương khô!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Yêu Minh

Tiêu Long nhìn đạo thân ảnh kia, giả vờ hỏi: "Người là ai? Vì sao lại bị giam cầm ở đây? "

"Hộc..."

Một phen giãy dụa kia dường như đã tiêu hao gần hết sức lực. Bóng người gầy gò chỉ còn da bọc xương kia ngay cả hô hấp cũng trở nên dồn dập.

Tiêu Long có thể cảm nhận từ từ trong bốn cái dây xích cực lớn kia đang không ngừng truyền ra năng lượng cực kỳ âm hàn, tiêu hao dần dần khí trong cơ thể hắn, khiến cho hắn luôn luôn ở vào trạng thái cực kỳ suy yếu. Nhưng đồng thời cũng không tổn hại tính mạng của hắn, hắn vĩnh viễn chỉ có thể kéo dài hơi tàn trong trạng thái tiêu hao này mà thôi.

Yêu Khiếu Thiên tên kia cũng đủ tàn độc, lại đem ca ca hắn giam ở dưới này.

"Ta là Yêu Minh, tộc trưởng của Cửu U Địa Minh mãng tộc." Nghe Tiêu Long hỏi, bóng người gầy trơ xương kia thờ dốc một lát, cuối cùng cũng mở miệng đáp lại. Giọng nói của hắn khàn đặc, nghe giống như cát đá cọ xát vào kính, vô cùng chói tai.

"Cứu! Cứu ta. Chỉ cần ngươi cứu ta ra khỏi đây, ngươi muốn gì ta cũng sẽ đáp ứng ngươi." Kẻ tự xưng là Yêu Minh kia dùng ánh mắt gần như cầu xin nhìn chăm chăm vào Tiêu Long nói.

"Tộc trưởng Cửu U Địa Minh mãng tộc? Theo ta được biết thì tộc trưởng của Cửu U Địa Minh Mãng tộc hiện giờ là Yêu Khiếu Thiên mới đúng? " Tiêu Long nói.

"Tên khốn khiếp, tên tạp chủng đó! Chính hắn đã sử dụng độc kế cướp lấy vị trí của ta. Hơn nữa còn phong ấn ta dưới đáy Cửu U Hoàng Tuyền này.

Aaaa! Tên súc sinh đó hại ta phải chịu đựng nỗi khổ bị âm hàn lực hành hạ. Cuộc đời này nếu may mắn thấy lại ánh mặt trời, Yêu Minh ta nhất định sẽ khiến hắn sống không bằng chết!"

Vừa nghe thấy ba chữ Yêu Khiếu Thiên, trong giây lát, mắt Yêu Minh đã vằn đỏ, ánh mắt tràn ngập oán hận. Tiếng gầm rú điên cuồng vang vọng khắp đáy Cửu U Hoàng Tuyền.

Tiêu Long nghe thế liền âm thầm chắc lưỡi.

Không ngờ người kia lại bị phong ấn ở nơi này mấy trăm năm rồi, kết cục như thế cũng thật đáng buồn. m hàn lực của Cửu U Hoàng tuyền này khi xâm nhập vào cơ thể sẽ gây đau đớn như bị dao cứa. Loại đau đớn này không phải người bình thường có thể chịu đựng được. Mà người này lại phải chịu đựng nỗi khổ này mấy trăm năm.

Cho dù là Tiêu Long cũng không khỏi lắc đầu thương tiếc.

"Có thể nói chuyện giữa ngươi với Yêu Khiếu Thiên kia không?" Tiêu Long khẽ hỏi.

"Ta là ca ca của Yêu Khiếu Thiên." Yêu Minh chần chờ một chút, cuối cùng khàn khàn nói: "Ta mới đúng là tộc trưởng chính thức được mọi người đề cử của Cửu U Địa Minh Mãng tộc, phần lớn trưởng lão trong tộc đều ủng hộ ta. Bởi vậy nên Yêu Khiếu Thiên tuyệt đối không thể trở thành tộc trưởng được. Trong lòng hắn cũng biết rõ điều này nên ngày thường đối với ta rất cung kính nhưng âm thầm lại dùng độc kế. Đầu tiên thì dùng độc hại ta, khiến cho thực lực của ta giảm xuống, sau đó thì ra tay đánh bại ta, hơn nữa còn phong ấn ta dưới đáy Cửu U Hoàng Tuyền này."

"Tại sao hắn không trực tiếp giết ngươi? Như vậy có phải bớt phiền phức hơn không?" Tiêu Long hỏi.

"Bởi vì hắn muốn để ta ngay cả chết cũng không được chết dễ dàng... Ha ha, ta vị này đệ đệ đối xử với ca ca này thật là tốt!" Nói đến cuối cùng, Yêu Minh không nhịn được mà cười lên. Trong tiếng cười khàn ngập bi thương cùng phẫn nộ.

Tiêu Long im lặng không nói gì, hắn không có ca ca hay đệ đệ cho nên không biết cảm giác này. Hắn không cách nào tưởng tượng được tại sao thân huynh đệ lại có thể oán hận nhau nhiều như vậy, sâu đậm như vậy.

Bất quá hắn trong lòng cảm thấy may mắn, cũng không phải ca ca hay đệ đệ nào cũng tốt như mình mong muốn.

"Chỉ cần ngươi cứu ta ra ngoài, sau đó giúp ta nắm giữ Cửu U Địa Minh Mãng tộc, nếu ngươi có bất kỳ yêu cầu gì, ta nhất định sẽ giúp đỡ." Ánh mắt Yêu Minh sáng rực nhìn chăm chăm vào Tiêu Long, trầm giọng nói.

"Muốn ta cứu ngươi ra ngoài cũng không thành vấn đề, bất quá ngươi phải giao cho ta hoàng tuyền yêu thánh truyền thừa." Tiêu Long nói.

"Không thành vấn đề. Ta có Cửu U Minh trượng! Đây chính là tín vật của tộc trưởng Cửu U Địa Minh Mãng. Có được minh trượng mới chính là tộc trưởng. Chỉ cần ta có thể thoát thân, hơn nữa giải quyết xong Yêu Khiếu Thiên thì ta chính là tộc trưởng mới. Ta có thể giao Hoàng Tuyền Yêu Thánh truyền thừa cho ngươi." Yêu Minh nói.

"Còn chưa đủ, nếu như giữa đường ngươi nuốt lời, như vậy ta sẽ thiệt thòi lớn a."

Tiêu Long ánh mắt nhìn chăm chăm vào Yêu Minh và nói tiếp: "Ngươi phải tự động buông ra linh hồn, để cho ta bố trí một cái linh hồn ấn ký. Nếu ngươi lừa dối ta, ta sẽ cho phát nổ linh hồn ấn ký. Đến lúc đó, coi như ngươi là cường giả Đẩu Thánh cũng sẽ bị trọng thương. Từ đó về sau thực lực không thể tăng lên được nữa."

Nghe thế, sắc mặt Yêu Minh có chút thay đổi. Làm như thế chẳng khác nào giao mạng của mình vào tay người khác cả.

"Chỉ có như vậy ta mới có thể tin tưởng ngươi được. Nếu như ngươi không chịu vậy thì ta sẽ lập tức quay người rời khỏi đây. Nói thật ra, ta cũng không muốn dính líu vào chuyện phiền phức này." Tiêu Long trầm giọng nói tiếp.

Yêu Minh cắn chặt răng, ánh mắt không ngừng thay đổi. Tính cách của hắn vốn không bao giờ cam chịu bị người khác kiểm chế, nhưng nghĩ tới nỗi khổ mà bản thân phải chịu mấy trăm năm nay, oán hận trong lòng liền tăng vọt, lập tức cắn răng một cái, gầm nhẹ quát: "Được! Làm theo lời ngươi nói! Ta đã không nhịn được oán hận trong lòng, muốn băm xác tên khốn kia làm vụn mảnh."

"Được! Hợp tác vui vẻ." Tiêu Long cười nói.

Sau đó Yêu Minh chủ động buông ra mình linh hồn, Tiêu Long liền in lên một đạo ấn ký. Đồng thời Yêu Minh cũng đem Hoàng Tuyền tinh huyết của mình giao cho hắn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 273: Yêu Khiếu Thiên

Ngay khi Tiêu Long vừa phá vỡ phong ấn cho Yêu Minh thì trong một tòa cung điện rộng lớn ở Minh Xà địa mạch cũng đang vô cùng náo nhiệt. Phần lớn thủ lĩnh của các bộ lạc Xà nhân đều tụ tập ở đây, tiếng trò chuyện cười nói vang vọng khắp đại điện.

Ngồi trên vương tọa của đại điện là một hắc y nam tử. Người này có chút anh tuấn nhưng giữa trán lại lộ ra vẻ lạnh lùng âm u không thể che giấu được. Hai mắt hắc khếp hờ, thỉnh thoảng mở ra, lấp lóe ánh sáng giống như một con rắn độc trong chốc lát có thể cướp đi sinh mệnh của người khác, khiến cho người ta thấy ớn lạnh ở trong lòng.

Ở bên cạnh nam tử, hai nữ tử dáng người xinh đẹp đang cẩn thận vuốt ve thân thể hắc. Mà bàn tay của hắc cũng không ngừng di động trên thân thể của hai nữ tử kia, khiến cho ánh mắt họ thêm vài phần mê ly, nhìn qua cực kỳ quyến rũ.

"Hà?"

Đột nhiên, hai mắt đang khếp hờ của hắc y nam tử bỗng mở ra. Trong mắt có chút khiếp sợ: "Phong ấn vỡ rồi?"

"Tộc trưởng, làm sao vậy?" Ở phía dưới nam tử, một lão già mang trên vai một con rắn độc màu tím hồng khẽ nhíu mày hỏi.

"Phong ấn trấn áp Yêu Minh đột nhiên tan vỡ rồi!" Sắc mặt của hắc y nam tử trở nên u ám, cũng bất ngờ đứng dậy. Đồng thời, một thanh âm rất nhỏ truyền vào trong tai lão già kia.

"Cái gì? Làm sao có thể như thế được?" Nghe thế, sắc mặt lão già liền thay đổi, nhưng hắc cũng vội vàng thu liễm cảm xúc, khẽ liếc nhìn những trưởng lão và thủ lĩnh các bộ lạc ở trong đại điện. Sau đó thấp giọng truyền âm lại: "Người mau qua đó đi! Nếu để cho Yêu Minh kia trốn thoát thì chúng ta sẽ xong đời! Ta ổn định ở đây xong sẽ nhanh chóng tới giúp người..."

"Yên tâm! Ta sẽ không cho hắc có cơ hội xoay người đâu!"

Hắc y nam tử cười u ám nham hiểm, thân hình khẽ động, biến mất khỏi vương tọa.

"Ha ha, có trưởng lão đến bẩm báo công việc, tộc trưởng đi gấp rồi. Mọi người cứ tiếp tục đi!"

Nhìn thấy hắc y nam tử biến mất, lão già kia cũng đứng dậy nói.

....

Tại một bên khác, Tiêu Long đã mang theo Yêu Minh phá vỡ mặt nước lao lên trên.

Huru!

Lúc này ba đạo bóng người bay đến Tiêu Long bên cạnh.

Chính là Thái Lâm, Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lâm ba người.

"Các người vẫn ổn sao?" Tiêu Long hỏi thăm ba người nói.

Tại hắc phá xong phong ấn, Yêu Khiếu Thiên tên kia nhất định cũng sẽ cảm ứng được rồi nhanh chóng chạy đến.

Bất quá nhìn tình huống của chúng nữ lúc này, giống như không có gặp phải chuyện gì.

"Chúng ta không sao, cũng không có người đi tới nơi này." Thái Lâm lắc đầu nói.

"Vậy là tốt rồi?" nghe vậy Tiêu Long gật đầu.

"Người này là ai?" Thái Lâm nhìn bị Tiêu Long diu lên Yêu Minh hỏi.

"Hắc là..."

"Hóa ra là các người giúp Yêu Minh giải trừ phong ấn, đừng mong có thể sống sót rời khỏi nơi này."

Lúc này trên không trung truyền đến một đạo giọng dữ âm thanh.

Ở giữa không trung, một bóng người mặc đồ đen đang đứng lơ lửng. Giờ phút này, người kia cũng cúi đầu xuống, ánh mắt cực kỳ âm độc nhìn chăm chăm vào Tiêu Long.

Trên không trung, hắc y nam tử dùng ánh mắt âm trầm nhìn Tiêu Viêm rồi nhìn sang Yêu Minh gầy gò ở bên cạnh. Trên khuôn mặt hiện lên nụ cười âm độc.

"Tên nhãi khốn khiếp kia, ngươi dám phá hỏng việc lớn của bản vương. Bất kể ngươi có lai lịch như thế nào thì hôm nay bản vương cũng sẽ làm cho ngươi bỏ xác tại Hoàng Tuyền này. Còn về phần ba vị mỹ nhân này, bản vương sẽ nhận thay cho ngươi. Đây chính là cái giá phải trả cho sự lơ đãng của ngươi."

Nghe được hần lời nói, Tiêu Long sắc mặt lạnh xuống, trong lòng nổi lên sát ý, con ngươi lóe lên một cái rồi biến mất từ sắc hỏa diễm.

"Yêu Khiếu Thiên, tên cậu tạp chủng này, hôm nay ta phải băm thầy ngươi vạn đoạn rồi ném vào Vạn Xà Quật!"

Nhìn thân ảnh mặc hắc y trên bầu trời, hai mắt Yêu Minh vẫn đỏ. Hần trừng mắt oán độc nhìn nam tử đó, tiếng gầm giận dữ vang vọng cả dãy núi.

"Hắc hắc. Đại ca tốt của ta, không ngờ ngươi vẫn còn sống, nhưng ngươi bây giờ cũng chẳng đỡ nổi một chiêu của ta đâu. Yên tâm, lần này ta sẽ không tiếp tục cho ngươi có bất kỳ cơ hội nào để gây dựa nữa." Nghe được tiếng kêu gào của Yêu Minh, hắc y nam tử trên bầu trời cười lạnh nói.

"Chỉ bằng một cái nhất tinh đấu thánh như ngươi cũng muốn động vào nữ nhân của ta, muốn chết!!" Tiêu Long ngữ khí âm trầm nói.

"Cẩn thận một chút, hần chỉ là một Nhất tinh Đấu Thánh trung kỳ, nhưng lại tu luyện tuyệt học của Cửu U Địa Minh Mãng tộc chúng ta, rất lợi hại." Yêu Minh lên tiếng nhắc nhở.

Việc cấp bách mà hần phải làm hiện tại chính là mau chóng khôi phục đấu khí. Tuy nói Yêu Khiếu Thiên cố kỵ sự xuất hiện của hần nên không dám làm lớn sự việc, nhưng qua những năm này, tất nhiên hần sẽ có lòng tin vào thực lực của mình. Các trưởng lão khác có lẽ vì thân phận của hần mà không dám ra tay, còn những thân tín tất nhiên sẽ tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của Yêu Khiếu Thiên.

"Ừm..."

Tiêu Long gật gù đầu, lấy ra một bình ngọc rồi đưa cho Yêu Minh. Ngay sau đó, bản chân hần đạp một bước lên mặt hồ, một vòng gợn sóng dập dều nổi lên. Thân hình hần tức khắc xuất hiện trước mặt Yêu Khiếu Thiên, bình tĩnh nói: "Đây là lần đầu tiên ta giao thủ với cường giả cùng cấp từ khi tiến vào Đấu Thánh..."

"Yên tâm, Cửu U Hoàng Tuyền là vùng đất rất tốt. Ngươi vẫn lạc tại đây cũng coi như là phúc khí của ngươi." Yêu Khiếu Thiên cười quái dị, nói: "Có thể ở độ tuổi này tu luyện đến Đấu Thánh, xem ra thiên phú của ngươi cũng không tồi, nhưng ngươi ngàn vạn lần không nên có quan hệ gì với tên phế vật kia. Chính vì thế mà hôm nay, bất kì ai cũng không cứu được ngươi!"

"Chỉ bằng ngươi." Tiêu Long khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 274: Chiến đấu thánh

Khuôn mặt cười cợt của Yêu Khiếu Thiên chậm rãi thu liễm. Ánh mắt lạnh lùng như độc xà nhìn chăm chăm vào Tiêu Long, thân thể chấn động mạnh. Một luồng khí tức âm lãnh đột nhiên bùng phát ra từ trong cơ thể, chỉ trong nháy mắt đã làm thiên địa rung chuyển kịch liệt, sóng gió nổi lên, hàng nghìn tia chớp ập ập kéo đến tụ hội thành một cự chưởng khổng lồ trên bầu trời. Bên trong cự chưởng ẩn chứa âm hàn lực vô cùng cực đoạn.

"Chết!"

Một chữ phun ra, cự chưởng ầm ầm hạ xuống. Lực đạo đáng sợ trong nháy mắt ép nát không gian xung quanh Tiêu Long.

"Xem ra ngươi hơi đánh giá cao chính bản thân mình rồi." Tiêu Long ngẩng đầu, nhìn cự chưởng ầm ầm chứa năng lượng khổng lồ đang ép xuống, mỉm cười vùng tay lên. Một ngọn lửa lập tức bùng phát ra, chớp mắt, ngọn lửa đã ập ập bộc phát thành biển lửa, quần chặt lấy bàn tay khổng lồ kia. Nhiệt độ đáng sợ làm cho không khí bị bóp méo tạo thành một màn sương trắng nồng đậm.

"Dị hỏa?"

Nhìn thấy cự chưởng bị biển lửa bao vây làm cho bốc hơi, Yêu Khiếu Thiên cũng hơi nhíu mày. Chợt hừ lạnh một tiếng, hai tay nhanh như chớp kết xuất thủ ấn cực kỳ phức tạp, mà theo thủ ấn được kết thành, năng lượng trong mảnh thiên địa này lại hội tụ lại thêm lần nữa.

"Hoàng Tuyền chi!"

Năng lượng khổng lồ dần hội tụ, dưới sự điều khiển của Yêu Khiếu Thiên nhanh chóng ngưng tụ thành một ngón tay màu vàng dài mấy trăm trượng. Bề mặt ngón tay cực kỳ thô ráp nhưng tràn ngập lực lượng hủy diệt, từ xa nhìn lại giống như một cây cột đá chống trời, đứng kiêu ngạo trong thiên địa.

"Nhất Chỉ Hoàng Tuyền. Đoạn sinh tử!"

Yêu Khiếu Thiên cười lạnh nhìn xuống Tiêu Long phía dưới, ngón tay vận lực. Nhất thời, Hoàng Tuyền Chỉ khổng lồ trên bầu trời ầm ầm đổ xuống. Cả không gian lúc này tưởng như sụp đổ, mặt đất rung chuyển dữ dội tạo ra vô số khe nứt sâu và dài, đồng thời nham thạch từ dưới khe trào lên mạnh mẽ, giống như đang xảy ra một cơn địa chấn.

"Thiên Giai đấu kỹ sao..."

Nhìn uy thế của Hoàng Tuyền chỉ, Tiêu Long cũng cảm thấy một chút kinh ngạc, cường giả Đấu Thánh thi triển Thiên Giai đấu kỹ, gần như có thể hủy diệt một tòa thành trì một cách dễ dàng.

"Khâu khí cuồng vọng, nhưng ngươi còn chưa có bốn sự này." Tiêu Long tiến lên một bước, trên tay phải nhanh chóng hội tụ đấu khí. Một tia hồng mang lập tức bùng ra rồi nhanh chóng hóa thành một màu đỏ hỏa diễm cự quyền dài chừng trăm trượng. Đây là lần đầu tiên sau khi trở thành Đấu Thánh, Tiêu Long mới lại thi triển Phượng Hoàng Lưu Tinh Quyền, uy lực cùng thanh thế dĩ nhiên là mạnh gấp trăm lần so với lúc còn ở Đấu Tông.

Phượng Hoàng Lưu Tinh Quyền giống như lưu tinh phóng đi, không gian như muốn sụp đổ, tại trong không gian giống như tạo thành vô số vết nứt, hỏa quyền nhiệt độ nóng bỏng thiêu đốt hết tất cả mọi thứ trên đường đi.

"Rắc rắc!"

Hoàng Tuyền chỉ đâm mạnh hỏa diễm cự quyền. Năng lượng trùng kích vô cùng đáng sợ quét qua thiên địa như một cơn bão khổng lồ.

"Ầm ầm!"

Hỏa diễm cự quyền tạo thành biển lửa quyết tâm thôn phệ ngón tay khổng lồ kia, mà Hoàng Tuyền chỉ càng lúc càng lún sâu vào trong đó, từng trượng từng trượng một. Cuối cùng dưới ánh mắt hoảng sợ của Yêu Khiếu Thiên đã bị quang sáng cắn nuốt hoàn toàn.

"Hảo tiểu tử, xem ra ta vẫn coi thường ngươi rồi!"

Nhìn thấy Hoàng Tuyền chỉ bị phá, khuôn mặt Yêu Khiếu Thiên cũng hiện lên một chút ngưng trọng. Thân hình nhoáng lên một cái, hàn khí trong cơ thể bùng phát ra. Mà thân thể hắn cũng nhanh chóng biến hóa, chỉ trong nháy mắt liền hóa thành một hắc sắc Cự Xà lớn chừng nghìn trượng, khí thế độc ác tràn ngập bầu trời. Hình ảnh hắn bây giờ giống như một tên ác thần của địa ngục.

"Phong ấn kỹ năng, Hoàng Tuyền đại ấn!"

Hóa thành bản thể, Yêu Khiếu Thiên ngửa mặt lên trời rống giận. Mà khi hắn đang rống, bên dưới Cửu U Hoàng Tuyền đột nhiên trào ra âm hàn lực vô cùng khủng bố. m hàn lực này được Yêu Khiếu Thiên khống chế, lại phối hợp với đấu khí của bản thân, chỉ trong nháy mắt liền hình thành một cự ấn màu đen, trông xa như một ngọn núi khổng lồ. Phía trên cự ấn hiện vô số ma văn quý dị.

"Tiêu Long, cẩn thận! Đây là đấu kỹ trấn tộc của Cửu U Địa Minh Mãng tộc, chính là một thiên giai trung cấp đấu kỹ, nếu không phá giải được chắc chắn sẽ bị phong ấn trong Cửu U Hoàng Tuyền, Năm đó ta đã bị một chiêu này ám toán nên mới nếm đau khổ cả mấy trăm năm!"

Cự ấn vừa hiện ra, Yêu Minh lập tức lên tiếng cảnh báo.

"Thiên giai trung cấp đấu kỹ, không tệ. " nghe vậy Tiêu Long gật đầu.

"Tiểu tử, vẫn lạc cho bản vương!"

Nhìn thấy cự ấn thành hình, Yêu Khiếu Thiên cười lớn một tiếng. Đuôi rắn khổng lồ màu đen vung lên va vào cự ấn làm nó chuyển hướng ngay về phía Tiêu Long. Lực lượng âm hàn không cách nào hình dung tỏa ra dày đặc làm cho người ta cảm thấy không gian như đang cháy ra, cô đặc lại quanh người.

"Trấn áp!"

Cự ấn xuyên qua không gian như muốn đánh về phía Tiêu Long.

Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, Hỏa Phượng Kiếm xuất hiện trong tay.

Liệt Hỏa Liễu Nguyên!!

Từ Hỏa Phượng Kiếm bạo phát ra kinh người hồng mang, toàn bộ không gian rung động mãnh liệt, một đạo hồng quang rực rỡ như ánh sáng mặt trời ào ạt tỏa ra bốn phía, dài mấy trăm trượng kiếm quang xuất hiện, xuyên thẳng không gian đâm vào cự ấn kia.

Răng Rắc Rắc!!!

Kiếm quang đâm vào cự ấn lúc tạo thành một trận rung động mãnh liệt trong không gian, kiếm quang thôn phệ cự ấn tiếp tục tiến lên, không gian xuất hiện vô số vết rạn nứt màu đen vô cùng kinh khủng, hung hăng đâm vào đầu Cự Xà.

"Ầm!"

Kiếm quang vừa tiếp xúc với đỉnh đầu Cự Xà liền bộc phát ra một cỗ kinh khí hủy diệt. Lực lượng đáng sợ trong đó trực tiếp đánh thẳng vào thân thể

Yêu Khiếu Thiên. Nhất thời, thân thể to lớn của hắn như ăn phải vô số sấm sét, không ngừng vang lên những tiếng ầm ầm. Trên thân thể, một đám lỗ máu nóng rực liên tiếp vỡ ra.

"Bành!"

Yêu Khiếu Thiên bay ngược ra phía sau. Cuối cùng va phải một ngọn núi, trực tiếp chấn nát đỉnh núi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 275: Đuổi tới

Tiêu Long vùng tay lên, biển lửa do dị hỏa lực tạo thành bao phủ thân thể Cự Xà, làm cho tên kia không ngừng phát ra những tiếng kêu thê lương thảm thiết.

"Đồ khốn nạn, lại dám đến Cửu U Địa Minh Mãng tộc phá hoại. Minh Xà Vệ, bắt lấy gã này cho lão phu!"

Ngay khi Tiêu Long đang chuẩn bị kết liễu Yêu Khiếu Thiên thì trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng rống giận kinh thiên động địa.

Bất chợt, bên trong dãy núi truyền ra vô số tiếng xé gió. Từng luồng khí tức cường hãn nhanh chóng bộc phát ra. Hiện nhiên, khi Tiêu Long cùng Yêu Khiếu Thiên chiến đấu đã làm kinh động đến toàn bộ Cửu U Địa Minh Mãng tộc.

Nghe thấy tiếng rống giận vang động từ phía chân trời, Tiêu Long cũng không có tiếp tục dừng lại, hai tay kết ấn liên tục, biển lửa nhanh chóng đem Yêu Khiếu Thiên bao phủ vào bên trong.

Theo một đạo tiếng hét thảm của Yêu Khiếu Thiên vang lên, toàn bộ sinh mệnh liền mất đi.

"Hỗn đản!! "

Tiêu Long ngẩng đầu lên nhìn chăm chú trên không trung, chỉ thấy giờ phút này đang có vô số những cường giả Địa Minh Mãng tộc đang đứng che kín cả một vùng trời, ai nấy đều dùng ánh mắt phần nộ nhìn chăm chăm vào hắn.

Dù sao thì Cửu U Địa Minh Mãng tộc cũng là một trong tam đại bộ tộc của ma thú giới, hiện giờ bị người lên vào thánh địa còn chưa nói, đã thế còn đem tộc trưởng của bọn họ chém giết ngay tại chỗ, bảo sao bọn họ không giận cho được.

"Tiểu tử, ngươi rốt cuộc là ai mà dám đến Cửu U Địa Minh Mãng tộc giương oai?"

Trên bầu trời, một lão giả quần trên vai một con độc xà đỏ sậm khổng lồ vừa dùng ánh mắt hung hăng nhìn Tiêu Long, vừa quát lạnh nói.

Mặt khác hắn vẫn lưu ý đến con cự xà đen thui không chút khí tức nằm dưới chân Tiêu Long mà thoáng thất tim lại. Hắn không ngờ với thực của Yêu Khiếu Thiên mà lại bị một tên gia hỏa không rõ lai lịch chém giết dễ dàng như vậy.

"Mặc kệ hắn là ai, hôm nay đều phải lưu lại đây. Hắn đã chém giết tộc trưởng của chúng ta mà còn để hắn rời đi, mặt mũi của Cửu U Địa Minh Mãng tộc chúng ta coi như mất hết, đến lúc đó chúng ta sao có thể sống yên trong giới ma thú!" Một lão giả tóc xám đứng bên cạnh tức giận nói.

"Minh Xà Vệ nghe lệnh, bắt người này cho ta!" Lão giả tóc xám phần nộ quát.

"Tuân lệnh!"

Nghe thấy lão giả gầm lên, từ trên bầu trời liền nhất loạt vang lên những tiếng hô ứng chỉnh tề, vô số tiếng xé gió vang lên, từng bóng thân ảnh mặc giáp rần liên tiếp xuất hiện từ những ngọn núi xung quanh xé gió tuôn ra, cuối cùng gắt gao bao vây quanh Tiêu Long.

"Cửu U Địa Minh Mãng tộc quả nhiên không tầm thường. Mỗi một người đều có khí tức cường đại, hành động phối hợp ăn ý."

Tiêu Long đảo mắt qua hơn trăm vị Minh Xà vệ xung quanh, trong lòng thoáng kinh ngạc. Loại đội ngũ tinh nhuệ như thế này cho dù là Viêm Môn cũng không thể có được.

"Muốn bắt ta, vậy phải xem các ngươi có năng lực đó hay không đã!! "

Oanh!!!

Tiêu Long cười lạnh nói, đầu khí trong cơ thể bùng nổ, cuộn cuộn hỏa diễm bộc phát bao phủ lại thân thể hắn, chỉ trong nháy mắt liền hình thành một đầu to lớn phượng hoàng.

Cường đại uy áp giáng lâm nhân gian, không chỉ là Cửu U Hoàng Tuyền, mà xung quanh đó những ngọn núi khu vực khác nhiệt độ cũng không ngừng tăng lên.

Nhìn xem đột nhiên xuất hiện to lớn hỏa diễm phượng hoàng Cửu U Địa Minh Mãng Tộc trong nháy mắt lâm vào hoảng sợ, cường đại như chúa tể uy áp khiến cho sâu trong linh hồn bọn hắn sinh ra sợ hãi.

Ngay khi to lớn hỏa diễm phượng hoàng chuẩn bị vỗ cánh thì đột nhiên một đạo âm thanh vang lên.

"Khoan đã! " ngay lúc này, một đạo thân ảnh dữ dội lướt đến, xuất hiện trong không trung trước mắt mọi người.

Bóng người vừa xuất hiện tự nhiên là Yêu Minh được Tiểu Long cứu ra từ cõi chết trở về, bất quá giờ phút này thân thể hắn đã không còn khô héo như trước mà ngược lại còn trở nên cao lớn hùng tráng hơn xưa. Đôi mắt chớp động trên gương mặt ngăm đen tràn ngập sát khí âm lãnh.

Chứng kiến gương mặt Yêu Khiếu Thiên và Yêu Minh có nét hao hao giống nhau, tất cả Cửu U Địa Minh Mãng tộc nhân có mặt ở đây đều lâm vào sửng sốt.

Một lát sau mới có một vị trưởng lão dùng âm thanh hoài nghi kêu lên: "Yêu Minh tộc trưởng? Làm sao có thể? Không phải ngài tu luyện bị tẩu hỏa nhập ma mà đã vẫn lạc sao? "

"Yêu Minh tộc trưởng?"

"Hình như là đại ca của Thiên Khiếu tộc trưởng, là tiền nhiệm tộc trưởng, bất quá nghe Thiên Khiếu tộc trưởng nói do bất cẩn lúc luyện công mà tẩu hỏa nhập ma chết đi đã mấy trăm năm thời gian rồi. Hiện giờ như thế nào tái xuất hiện? "

Nghe được phần đông tiếng bàn luận xôn xao vang vọng phía chân trời, lão giả khoác con rắn đỏ sậm trên vai đưa mắt liếc nhìn nhau, rồi mạnh mẽ quát lạnh nói: "Đều bình tâm cho ta, không nên bị người kia lừa gạt. Người này tất nhiên là đồng đảng của tên kia, cố ý giả bộ thành bộ dáng tiền nhiệm tộc trưởng muốn làm cho tộc chúng ta xáo xáo. Tất cả trưởng lão, còn không vận chuyển đại trận, giết chết chúng đi!"

Nghe vậy, những trưởng lão kia cũng là ngẩn ra, những thuộc hạ dưới tay lại càng thêm chần chờ.

"Ha ha, Đại Trưởng Lão, người nhanh như vậy mà đã vội vã muốn giết người diệt khẩu sao?" Yêu Minh ngửa mặt lên trời cười to, sau đó tầm mắt chuyển sang hướng mấy vị trưởng lão: "Hàm trưởng lão, Minh trưởng lão, Liễu trưởng lão, năm đó các người chính là người thân cận nhất của ta, hay là các người ngay cả ta cũng nhận không ra sao?"

Nghe tiếng Yêu Minh cười to, ba vị kia khẽ lay động mái tóc bạc, gương mặt tái nhợt vì kích động nhìn lướt qua trên người Yêu Minh rồi nói: "Thật sự là Yêu Minh tộc trưởng, khí tức của ông ấy, ba người chúng ta chính là vô cùng quen thuộc."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 276: Cửu U Minh Trượng

"Minh Thường, ba người các người chớ có làm nhiều loạn tộc tâm, hiện giờ tộc trưởng Cửu U Địa Minh Mãng tộc chính là Yêu Khiếu Thiên. Các người làm như vậy làm có phải là muốn phản bội tộc đúng không?" Lão giả khoác con rắn đỏ trên vai dùng ánh mắt âm sâm nhìn ba người, quát lạnh nói.

"Đại trưởng lão, đây thật sự là Yêu Minh tộc trưởng a, trong này chắc có điều chi hiểu lầm?" Ba vị trưởng lão vội vàng nói.

"Không có gì hiểu lầm cả, năm đó ta đúng là bị hảo huynh đệ của mình và Đại trưởng lão liên kết hạ độc thủ, hơn nữa còn phong ấn ta tại dưới đáy Cửu U Hoàng Tuyền. Nếu như không có người cứu thoát thì chỉ sợ một đời ta phải phải bị phong ấn ở bên trong Cửu U Hoàng Tuyền rồi. Bọn họ hôm nay thấy ta thoát khỏi, tự nhiên là phải giết người diệt khẩu..." Yêu Minh cười nhạt nói.

"Cái gì? "

Lời này của Yêu Minh không khác gì sấm giữa trời quang, nổ ầm ầm bên tai những người ở đây, nhất thời ánh mắt mọi người đều đổ dồn về phía Yêu Khiếu Thiên và Đại trưởng lão.

"Đại trưởng lão, lời này của Yêu Minh tộc trưởng là sự thật?" Ngay lập tức, liền có thêm một ít trưởng lão gầm lên.

"Người này là giả mạo, lời hắn nói các người cũng tin sao?" Đại trưởng lão âm u nói, mặt khác lại bất chợt vung tay áo lên, diễm nhiên quát: "Một khi đã như vậy, ta đây liền tự mình ra tay, đem tên này giam giữ lại, bất hủ nói ra sự thật, cấp mọi người một cái công đạo! "

Đại trưởng lão vừa dứt lời thì thân hình liền đột nhiên biến mất, khi xuất hiện đã tới trước mặt Yêu Minh, đôi bàn tay khô héo lúc này đã trở nên đen

nhánh vô cùng, mang theo một mùi hôi thối kịch liệt, tuôn ra tràn ngập khắp nơi.

"Khô Diệp đại độc chủng!"

"Đại trưởng lão, tốc độ giết người diệt khẩu của ngươi cũng nhanh quá đó!"

Chủng phong của Đại trưởng lão mới vừa xuất hiện thì một tiếng cười to liền vang lên bên cạnh hắn. Bất chợt một bóng người mang theo kim quang không lồ mạnh mẽ chắn ở giữa hắn vào Yêu Minh. Kim quang bạo phát, hung hãn đối kháng cùng chủng phong của Đại trưởng lão.

"Đang!"

Hai người va chạm với nhau, nhất thời tạo thành một con lốc năng lượng bùng quét ra bốn phía, chấn nát cả một góc núi không lồ dưới chân.

Sau khi ngạnh kháng một chủng, Đại trưởng lão loạng choạng lùi về sau hai bước, ánh mắt âm trầm nhìn vàng kim quang đang chắn trước mặt Yêu Minh, trên khuôn mặt lộ ra nét dữ tợn: "Tiểu tử, ngươi đang muốn chết!"

"Hừ, Đại trưởng lão, xem ra ngươi càng lúc càng nóng vội rồi..."

Yêu Minh bước lên từng bước, ánh mắt lạnh lùng nhìn Đại trưởng lão, miệng lạnh lùng nói. Bất chợt, một đạo quang mang đen nhánh to chừng nửa trượng bỗng nhiên xuất hiện trên tay hắn, cuối cùng biến ảo thành một thanh quyền trượng quý dị có hình dạng như hai con độc xà quấn quanh. Trên đỉnh quyền trượng là hai cái đầu rắn dữ tợn đang tranh đoạt viên châu màu đen tỏa ra hàn quang nhàn nhạt.

"Các vị trưởng lão, còn nhận biết vật này không?"

"Cửu U minh trượng? Là Cửu U minh trượng đã biến mất mấy trăm năm."

"Đây chính tín vật biểu tượng cho tộc trưởng a."

Nhìn thấy quyền trượng màu đen kia, tất cả trưởng lão trên bầu trời sắc mặt đều biến đổi, ánh mắt trở nên cuồng nhiệt nóng bỏng. Trên thanh quyền trượng kia, bọn họ có thể cảm nhận được một luồng uy áp huyết mạch mạnh mẽ. Tương truyền bên trong xà châu của Cửu U quyền trượng ẩn chứa huyết mạch tinh thuần nhất của Cửu U Vương tộc, nếu hiện giờ Cửu U Địa Minh Mãng tộc có thể có được huyết mạch này, không thể nghi ngờ là sẽ kéo gần tốc độ pha loãng huyết mạch.

"Trách sao ta tìm kiếm tất cả địa phương đều tìm không thấy Cửu U minh trượng, nguyên lai là bị tên hỗn đản này nuốt vào bụng." Đại Trưởng Lão sắc mặt cực độ âm trầm nhìn Yêu Minh, nắm tay siết chặt.

"Nếu không phải ta khôn khéo đem Cửu U minh trượng nuốt vào bụng, e là hôm nay cũng sẽ không có cơ hội để thanh minh đi." Yêu Minh hừ lạnh một tiếng nói.

"Cho dù ngươi thật là Yêu Minh thì thế nào, nhưng hiện tại tộc trưởng chính là Yêu Khiếu Thiên. Mấy năm nay, Cửu U Địa Minh Mãng tộc dưới sự dẫn dắt của Thiên Khiếu tộc trưởng đạt được thành tích như thế nào thì trong lòng của các ngươi đều hiểu rõ."

"Mặc dù Yêu Minh là tiền nhiệm tộc trưởng, nhưng dù sao cũng chỉ là tiền nhiệm mà thôi. Hơn nữa hắn còn cấu kết ngoại nhân chém giết đương nhiệm tộc trưởng, đây là tội không thể tha thứ, ngươi không có tư cách giữ Cửu U Minh Trượng."

Nói xong Đại trưởng lão hung hăng liếc mắt nhìn Tiêu Long một cái.

"Đúng vậy a, cấu kết ngoại nhân chém giết đồng tộc, Yêu Minh đã phạm vào tội ác tày trời, không còn tư cách để trở thành tộc trưởng."

Một ít vị trưởng lão lúc này cũng mở miệng nói, bọn họ đều là thuộc loại thân tín của Yêu Khiếu Thiên, cùng phe với đại trưởng lão, đến thời điểm như thế này tự nhiên là hiểu được nên đứng về bên nào.

"Lời của Đại trưởng lão sai rồi, ai nắm giữ Cửu U minh trượng sẽ trở thành tộc trưởng của Cửu U Địa Minh Mãng tộc, đây là thiết quy của lịch đại tộc chúng ta."

"Lúc trước để cho Yêu Khiếu Thiên lên làm tộc trưởng cũng chỉ là ngộ biến từng quyền, hơn nữa bây giờ hắn cũng đã chết, chân tướng năm đó sự việc cũng được làm rõ, các ngươi muốn vì một cái người chết chống lại Yêu Minh sao?"

Lúc này Tiêu Long lên tiếng.

Yêu Minh có thể quay về làm tộc trưởng đối với hắn mới có lợi, đương nhiên phải giúp hắn nói giúp.

Quả nhiên, nghe được Tiêu Long lời nói, một ít trưởng lão thuộc phe Yêu Khiếu Thiên có một tâm chút động.

Đúng vậy a, người dù sao cũng đã chết, bọn hắn có tiếp tục tranh đấu cũng không đạt được lợi ích gì, thậm chí còn có thể chuốc vào họa sát thân.

Yêu Minh đã trở về, lại thêm Cửu U Minh Trượng trên tay hắn, tộc trưởng chức vị chắc chắn cũng trở về với hắn. Đặc tội thêm với hắn tựa hồ cũng không phải là một ý kiến sáng suốt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 277: Giải quyết đại trưởng lão

"Đồ khốn kiếp, chết cho ta."

Nhìn xem mấy trưởng lão khác thần sắc biến hóa, Đại trưởng lão sắc mặt đều trở nên âm lãnh, hần bất chợt cùng lúc hung hãn lướt tới, trong chớp mắt đã xuất hiện ở trước mặt Tiêu Long, kinh phong đáng sợ ầm ầm quét tới, hung hăng đánh về phía Tiêu Long.

Tiêu Long không chỉ giết chết Yêu Khiếu Thiên, còn lắc lư người của hắn, lúc này Đại Trưởng Lão chỉ muốn đem Tiêu Long xé thành trăm mảnh.

Đại Trưởng Lão bất quá chỉ là một cái nhất tinh đấu thánh hậu kỳ mà thôi, so với Yêu Khiếu Thiên mạnh hơn một chút mà thôi, làm sao có thể cùng nhĩ tinh đấu thánh đỉnh phong Tiêu Long so với.

Lôi Đình Chi Nộ!!

Gea Buidhe xuất hiện tại Tiêu Long trên tay, dốc toàn lực thi triển Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết. Thân hình cao lớn của hắn nhanh chóng lói quang rực rỡ lưu chuyển bên ngoài thân thể. Màu xanh lam lói điện mang theo một tia hắc sắc lói quang, tiếng sấm vang truyền ra từ bên trong.

Song sắc lói quang quán thấu vào Gea Buidhe đâm thẳng về phía Đại Trưởng Lão.

Hai tay của lão đều biến thành màu đen, tỏa ra một mùi vị tanh hôi nồng nặc xộc thẳng vào mũi mọi người. Nếu như dính phải chất kịch độc như vậy thì cho dù là cường giả Bán Thánh cũng sẽ gặp một kết cục cực kỳ thảm.

"Àm... Àm!"

Lôi thương cùng song chưởng giao nhau, tạo thành một đạo kinh khủng năng lượng ba động, tại hai đạo công kích va chạm vị trí xinh ra vụn vụn, đồng thời dư âm của khí kinh phát ra sau khi va chạm cũng đã làm cho những ngọn núi trong phạm vi trăm dặm đều bị sụp đổ.

Lực phá hoại khi cường giả Đấu Thánh giao thủ không ngờ lại kinh khủng đến vậy.

A!!!

Đại trưởng lão tiếng hét thảm, toàn bộ cánh tay phải đều bị đánh nát không còn.

Giữa các cấp bậc của cảnh giới Đấu Thánh tuy chỉ là một cấp độ nhỏ nhỏ nhưng cũng có chênh lệch rất lớn, huống chi là so với đại trưởng lão mạnh hơn một cấp độ lớn Tiêu Long tự nhiên rất dễ dàng đánh bại hắn.

Àm!!!

Tiêu Long đánh ra một quyền, như có tiếng sấm nổ vang, đại trưởng lão thân thể ngay lập tức bị oanh xuống phía dưới ngọn núi.

"Còn có ai?!" Tiêu Long con ngươi màu đỏ liếc qua Cửu U Địa Minh Mãng đám người nói một tiếng.

Tiếng nói như sấm, ầm ầm vang vọng khắp cả một vùng trời, một số người có thực lực yếu khi nghe thấy tiếng cười đó thì khí huyết trong cơ thể liền trở nên nhộn nhạo, bước chân liên tiếp lui về phía sau.

May mà đó là Tiêu Long vẫn chưa thêm xuống tay với bọn họ đấy. Nếu như trong lòng hắn tồn tại sát ý thì quả thật hắn chỉ cần nói to một tiếng là chắc chắn sẽ có một số cường giả cảnh giới Đấu Tông bị chấn đứt kinh mạch mà chết.

Uy thế bậc này phải là cường giả Đấu Thánh mới có được!

Một tiếng nói khiến cho lòng người vỡ vụn.

Nhìn xem không còn người nào dám lên tiếng phản đối, Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, sau đó quay sang Yêu Minh nói.

"Yêu Minh tộc trưởng, ta có một yêu cầu này có lẽ hơi quá đáng."

"Tiêu Long huynh đệ cứ nói, ngươi đã giúp ta một cái đại ân, nếu có thể giúp được ta tuyệt đối sẽ cố gắng hết sức." Yêu Minh ôm quyền gật đầu nói.

"Ta hy vọng Yêu Minh tộc trưởng có thể giao đại trưởng lão cho ta xử lý." Tiêu Long liếc mắt cái đang thoi thóp đại trưởng lão nhân nhật nói.

Chỉ cần cho Thanh Lâm dùng bích xà tam hoa đồng khổng chế đại trưởng lão, như vậy bên cạnh nàng liền có thêm một cái Đẩu Thánh Hộ Vệ, Tiêu Long càng thêm yên tâm.

"Có thể! Đại trưởng lão đã phạm vào tội lớn, cho dù bị bắt vào trong tộc, hắn cũng sẽ bị xử tội chết." Yêu Minh gật đầu nói.

Nhân cơ hội này cùng Tiêu Long lôi kéo một chút quan hệ.

Không có đại trưởng lão thì còn lại những người khác cũng không dám nổi lên cái gì tâm tư.

"Đa tạ Yêu Minh tộc trưởng thành toàn." Tiêu Long gật đầu cười.

"Tiêu Long huynh đệ khách khí rồi! Nếu không nhờ có người ta chỉ có thể ôm hận mà chết. Đại ân lần này, Yêu Minh luôn ghi nhớ trong lòng. Ngày sau, Cửu U Địa Minh Mãng tộc ta cũng sẽ nguyện ý cùng chung chiến tuyến với người."

Yêu Minh nhìn về phía Tiêu Long, rồi đột nhiên cúi người thi lễ với hắn, trong giọng nói tràn ngập cảm kích. Nếu không phải Tiêu Long cứu hắn từ Cửu U Hoàng Tuyền, nếu không phải Tiêu Long cho hắn đan dược, nếu không phải Tiêu Long giúp hắn giải quyết đại trưởng lão cùng Yêu Khiếu Thiên thì kết cục hôm nay của hắn hiển nhiên sẽ là ôm hận mà chết!

Nghe vậy Tiêu Long cười cười không nói gì.

Dù sao bản thân hắn cũng là vì mục đích riêng mới cứu Yêu Minh.

"Chúc mừng Yêu Minh tộc trưởng trở về ngai vị, chúng ta tất sẽ thề chết đi theo!"

Một số trưởng lão tâm tư nhanh nhẹn đều vội tiến lên cung kính nói với Yêu Minh.

"Làm phiền các vị trưởng lão rồi, vậy chuyện trong tộc sẽ giao cho các vị, người không nên giữ thì cũng nên loại trừ..." Yêu Minh thân nhiên nói, nếu hắn muốn tiếp nhận lại ngai vị thì tất nhiên phải loại bỏ đám tay chân của Yêu Khiếu Thiên, nếu không sớm hay muộn đó cũng sẽ là một mối họa.

"Tuân lệnh!"

Nghe vậy, những trưởng lão kia đều cung kính đáp.

Nhìn Yêu Minh xử lý việc trong tộc đầu vào đấy, Tiêu Long cũng khẽ gật đầu. Tuy người này bị phong ấn nhiều năm nhưng khí phách vẫn còn, nếu sau này phát triển thích đáng thì cũng sẽ trở thành một bậc kiêu hùng.

Bất quá nếu đem tất cả Yêu Khiếu Thiên thụ hạ chém giết thì có chút phí phạm, Tiêu Long phải cùng Yêu Minh thương lượng thêm xem có thể hay không đem bọn hắn giao cho Thanh Lâm khổng chế.

Yêu Khiếu Thiên thụ hạ không phải là Đẩu Tôn thì cũng là Bán Thánh, đem bọn hắn thu lấy sẽ giúp cho Viêm Môn thực lực đại tăng, thậm chí là có thể cùng hồn điện sánh ngang.

"Tiêu Long huynh đệ, như đã hứa, ta sẽ đem Hoàng Tuyền Tinh Huyết giao cho người." Yêu Minh nhìn Tiêu Long cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 278: Hoàng Tuyền Thiên Nộ

Hoàng Tuyền Yêu Thánh là một trong những người mạnh nhất sau thời đại của Đá Xà Cổ Đế, nghe nói hắn khi còn sống thực lực đạt đến Bán Đế.

Hoàng Tuyền Yêu Thánh mặc dù không phải là người của Cửu U Địa Minh Mãng tộc nhưng lại có quan hệ sâu xa với bọn hắn.

Tại Cửu U Địa Minh Mãng tộc có một tấm bia đá Hoàng Tuyền được lưu lại từ thời viễn cổ. Trên tấm bia có ghi chép sơ học cả đời của Hoàng Tuyền yêu thánh, thậm chí nghe nói ẩn sâu trong tấm bia đá kia là tinh huyết của hắn.

Đương nhiên, Hoàng Tuyền yêu thánh cho tới khi chết cũng không đạt tới bước cuối cùng thành Đế. Bởi vậy con cháu hắn cũng không nhận được phúc khí kia. Tuy hậu nhân của hắn không nhận được huyết mạch lực bùng xuống, nhưng tinh huyết của Hoàng Tuyền yêu thánh đối với cường giả Đẩu Thánh mà nói thì có lực hấp dẫn cực lớn. Nếu có thể lấy được nó, thực lực sẽ tăng lên không ít.

Đây chính là thứ Tiêu Long cần.

Bia đá Hoàng Tuyền là trấn tộc chi bảo của tộc Cửu U Địa Minh Mãng. Trên tấm bia đá điêu khắc ba loại đấu kỹ. Hoàng Tuyền chỉ và Hoàng Tuyền chương là đấu kỹ Thiên giai cấp thấp, cái còn lại chính là Thiên giai trung cấp. Nhưng trong đó mạnh nhất là thiên giai cao cấp Hoàng Tuyền Thiên Nộ, uy lực vô song.

Hoàng Tuyền Thiên Nộ là Đấu kỹ thành danh của Hoàng Tuyền yêu thánh năm đó.

Hoàng Tuyền Thiên Nộ là một loại đấu kỹ Thiên giai cao cấp âm ba. Trong sách cổ ghi lại, Hoàng Tuyền Thiên Nộ cho dù là Đấu Thánh đỉnh phong khi nghe thấy cũng phải biến sắc. Đỉnh cấp cường giả chết trong tay Hoàng Tuyền yêu thánh, mười người có ít nhất chín người là bị Hoàng Tuyền Thiên Nộ chấn vỡ linh hồn mà chết.

Đấu kỹ Thiên giai cao cấp!

Phải biết Tiêu Long hiện tại Phượng Viêm Phong Ca mới chỉ là Thiên Giai cấp thấp mà thôi, đã có thể xem là rất hiếm rồi, Hoàng Tuyền Thiên Nộ còn kinh khủng hơn.

Bất quá muốn học tập điều kiện vô cùng khắc nghiệt, linh hồn lực phải đạt tới thiên giai trở lên mới có thể học được.

Yêu Minh người này cũng rất sáng khoái, vậy mà để cho hắn tiếp nhận cơ duyên này, đương nhiên hắn còn có mục đích khác là muốn mượn Tiêu Long năng lực để mở ra bia đá hoàn toàn, như vậy sau này Cửu U Địa Minh Mãng tộc có thể hoàn toàn trường không bia đá.

Bất quá Tiêu Long cũng không để ý những chuyện này.

....

Tại một tòa tế đàn cổ xưa.

Tế đàn này cực kỳ to lớn, hoàn toàn tạo bởi một tảng đá xanh. Đứng trên đỉnh tế đàn cũng đủ để bao quát một vài ngọn núi.

Đoàn người Tiêu Long từ từ dừng ở trên đỉnh tế đàn. Trong vị trí trung tâm, có một tòa bia đá vàng nhạt lớn khoảng trăm trượng, tịch liêu đứng sừng sững ở nơi này. Một luồng khí tức cổ xưa từ đó lan tỏa ra bốn phía, giống như hằng cổ vĩnh tồn.

"Đây là bia đá Hoàng Tuyền trong truyền thuyết sao?"

Tiêu Long ngẩng đầu nhìn, trên bia đá khắc vô số kí hiệu kỳ dị, mơ hồ có ánh sáng kỳ quái lóe ra. Trên tấm bia khắc một ngón tay không lồ cùng một chương ấn sâu đến nửa trượng. Một chút tin tức kỳ dị từ trong đó khuếch tán ra. Hắn đó là phương pháp tu luyện Hoàng Tuyền chỉ và Hoàng Tuyền chương.

Yêu Minh trầm trọng đứng trước bia đá, cúi đầu thi lễ, sau đó mới chậm rãi lui lại đằng sau, nhìn Tiêu Long, nói: "Đây là bia đá Hoàng Tuyền của tộc ta. Mà Hoàng Tuyền Thiên Nộ và tinh huyết Yêu thánh cũng ẩn giấu ở bên trong. Về phần có lấy được hay không, vậy cần phải dựa vào Tiêu Long huynh đệ."

Tiêu Long lặng im gật đầu, ánh mắt ngưng trọng nhìn tấm bia đá này. Hắn cảm nhận được một uy áp linh hồn mạnh mẽ đến cực đoan từ trên đó tỏa ra.

"Chỉ là một mảnh tàn hồn đã mạnh mẽ như vậy. Không biết Hoàng Tuyền yêu thánh còn mạnh mẽ tới mức nào."

Tiêu Long trong lòng trầm nghĩ.

"Năm đó ta cũng đã thử qua một lần, muốn lấy được phương pháp tu luyện Hoàng Tuyền Thiên Nộ và tinh huyết Yêu thánh ở trong tấm bia đá. Nhưng lúc lực lượng linh hồn của ta vừa mới xâm nhập vào tấm bia đá đó thì liền bị chấn cho đến học máu thấm bại, phải nghỉ ngơi trên dưới nửa năm mới khỏi phục lại được."

Yêu Minh nhìn bộ dạng nghiêm túc của Tiêu Long cũng không kềm chế được liền khẽ thờ một tiếng dài, ánh mắt sợ sệt dè chừng nhìn tấm bia đá, nói: "Mặc dù thực lực của ta bây giờ hùng mạnh hơn xưa rất nhiều, nhưng ta vẫn có cảm giác là nếu như ta lại thử một lần nữa thì kết quả cũng chẳng khả quan hơn bao nhiêu."

"Đúng là trong tấm bia đá kia ẩn chứa một luồng linh hồn lực vô cùng cường đại. Và lại, ta còn lờ mờ cảm thấy một uy áp kỳ dị nữa. Nếu đoán không sai, vị Hoàng Tuyền Yêu Thánh kia đã tu luyện linh hồn đến một mức độ vô cùng kinh khủng..." Tiêu Long khẽ gật đầu, thấp giọng nói.

"Người có thể bước một chân vào cảnh giới Đấu Đế thì đâu phải nhân vật đơn giản gì..." Yêu Minh cười khò một tiếng, chợt nói: "Vậy tính sao đây? Tiêu Long huynh đệ có nắm chắc không?"

"Đương nhiên có nắm chắc. Trong khoảng thời gian này đừng để ai đến quấy rầy ta..."

Tiêu Long nhẹ giọng nói một câu, thoáng chốc thân thể khẽ run lên. Một thân ảnh có phần hư ảo bắt đầu chui ra từ mi tâm, cuối cùng trôi nổi phía trước tấm bia đá.

Linh hồn thể của Tiêu Long lơ lửng trước tấm bia đá, ánh mắt cũng nhìn chăm chăm vào nó. Đến tận một lúc lâu sau hắn mới bước về phía trước một bước, thân thể có chút hư ảo trực tiếp lao về phía bia đá trong ánh mắt chăm chú của mọi người.

"Xèo!"

Mà lúc linh hồn thể chạm vào tấm bia đá, trên bề mặt nó lại gọn lên từng đợt dao động như mặt nước. Mà linh hồn của Tiêu Long giống như bị nó cắn nuốt, biến mất trước tấm bia đá một cách quỷ dị.

"Àm! Âm!"

Trên bầu trời, sấm sét vần vũ như nộ long rít gào. Những tiếng nổ âm âm vang vọng, thậm chí còn khiến cho mảnh không gian này trở nên kịch liệt run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 279: Đột phá

Trên tế đàn, Thái Lâm nhìn đám người đang ngồi gần trụ đá liền đi lại chỗ thân thể Tiêu Long đang ngồi mà đôi mày hơi cau lại. Tấm bia đá này nhìn qua tưởng bình thường nhưng lực lượng ẩn chứa bên trong làm cho đám cường giả lần Yêu Minh không dám coi thường.

Từ trước đến nay nàng đối với Tiêu Long luôn có lòng tin nhưng giờ phút này trong lòng không tránh được chút đa tâm. Dù sao Hoàng Tuyền Yêu Thánh là người có thể đặt một chân vào Đầu Đê cảnh giới, tuyệt học của hắn cũng không dễ như vậy lấy được.

"Yêu Minh tộc trưởng, trước đây những cường giả trong tộc các người đi vào đó mất nhiều thời gian như vậy sao?" Chờ đợi hồi lâu Thái Lâm nhin không được hỏi

Nghe nàng nói Yêu Minh tần ngần chốc lát, lắc lắc đầu nói: "Trước đây cường giả tộc ta đi vào thì cơ bản không thể chịu đựng đến quá nửa giờ. Chẳng qua, linh hồn Tiêu Long huynh đệ cường đại dị thường nên hắn là có chút ngoài ý muốn."

Đối với lời này của Yêu Minh, Thái Lâm càng nhíu mày nhưng cũng chỉ có thể đè nén sự lo lắng trong lòng xuống và bình tĩnh đợi hắn đi ra mà thôi.

Chờ một chốc mà nháy mắt thời gian trôi qua đã qua nửa canh giờ. Khi đám người Thái Lâm không thể chờ được nữa thì tấm bia đá đột nhiên bộc phát một luồng quanh mang mãnh liệt, trong luồng sáng đó có một đạo linh hồn bay ra, cuối cùng tiến nhập vào thân thể người đang ngồi xếp bằng gần tấm thạch bia trong ánh mắt kinh hi của Thái Lâm.

Ngồi xếp bằng Tiêu Long mở ra hai mắt, trong tích tắc sắc mặt hơi tái nhợt, trong tiếng ho khan kịch liệt lộ ra vẻ suy nhược.

Hoàng Tuyền Yêu Thánh so với hắn trong tương tượng còn khó giải quyết hơn, đặc biệt là Hoàng Tuyền Thiên Nộ kia, cho dù đạt đến thiên cảnh linh hồn Tiêu Long cũng phải nhận lấy tổn thương.

"Phu quân, ngươi không sao à?"

Thấy sắc mặt Tiêu Long tái nhợt Thái Lâm tam nữ vội vàng hỏi

"Không sao, tàn hồn Hoàng Tuyền Yêu Thánh quả nhiên khủng bố dị thường!", Tiêu Long chậm rãi khoát tay áo, khẽ thở dài.

"Tiêu Long huynh đệ, ngay cả ngươi cũng không làm gì được tàn hồn đó?" nghe vậy Yêu Minh biến sắc hỏi

"Không có, ta đã thông qua, tàn hồn trong thạch bia suy yếu lắm rồi." Tiêu Long nói không hề che giấu.

"Phanh!"

Tiêu Long mới dứt lời thì trên thạch bia truyền ra tiếng động, mọi người nhìn lại thấy chỗ dấu chương lưu trên đó truyền ra một tia ba động kì dị

"Hoàng Tuyền Thiên Nộ!"

Nhìn thấy thế, Yêu Minh chợt ngẩn ra rồi chợt mừng như điên, vội vàng ngồi xuống nhanh chóng phát ra linh hồn lực. Nhưng ngay lúc linh hồn lực của hắn tỏa đến thạch bia chưa kịp thu được tin tức gì thì một luồng linh hồn cực kỳ cường hãn khác lại hung hăng đánh vào linh hồn của hắn.

"Phụt!"

Linh hồn tổn thương làm cho Yêu Minh phun máu, thân thể bị đánh bay, cuối cùng rớt xuống cầu thang phía xa. Một lúc sau, hắn mới lê thân thể uể oải, mặt mũi xanh mét tới chỗ nhóm người Tiêu Viêm đang nhìn bản thân bằng ánh mắt kỳ quái.

"Linh hồn thật khủng khiếp! Xem ra ta không đạt đủ điều kiện tu luyện Hoàng Tuyền Thiên Nộ rồi."

Đối với mấy ánh mắt cổ quái nhìn mình, Yêu Minh đành cười khổ một tiếng, lau vết máu trên miệng rồi thở dài đầy tiếc hận.

"Hoàng Tuyền thạch bìa có chút cổ quái, tàn hồn Yêu thánh đã gần tan biến mà lại có uy năng như vậy, quả thật bản lĩnh năm xưa không ai bằng!" Tiêu Long lấy ra một viên Linh hồn đan từ trong nạp giới nhét vào miệng rồi nói.

"Bất quá ngươi không cần gấp. Phương pháp tu luyện Hoàng Tuyền Thiên Nộ đã khắc sâu vào thạch bìa, khi nào ngươi đạt yêu cầu thì có thể đủ tu luyện thôi."

"Ta hiện giờ đã là Nhị tinh Đấu Thánh hậu kỳ. Tới trình độ này mà muốn tăng lên rất khó khăn, muốn đạt tới yêu cầu đó cũng không biết phải đợi đến tháng năm nào. Xem ra... Ta cùng Hoàng Tuyền Thiên Nộ vô duyên rồi." Yêu Minh thở dài một hơi nghĩ là đã hết hi vọng, bất chợt đảo mắt nhìn Tiêu Long xoa xoa tay cười khan nói: "Tiêu Viêm huynh đệ, ngươi đã đánh bại tàn hồn trong thạch bìa, vậy tinh huyết Yêu thánh ngươi đã đoạt được rồi phải không?"

"Yên tâm, thạch bìa đó là tộc vật của Cửu U Địa Minh Mãng ngươi, ta không phải người tham lam." Tiêu Long cười nhạt nói.

"Tiêu Long huynh đệ nói vậy sao được, dù gì ngươi liều mạng mới đoạt được, có thể được chia chút ít nước canh là ta thỏa mãn rồi." Yêu Minh nói với vẻ xấu hổ.

Tiêu Long cười cười, bàn tay nắm lại. Một luồng kim sắc tanh mùi máu xuất hiện. Năng lượng mệnh mông làm cho cả thiên địa phải biến sắc.

"Yêu Minh tộc trưởng ai có mặt đều có phần. Thái Lâm ba người ta chia ba phần có ai dị nghị không?" Tiêu Long cười nói.

Hiện tại Tiểu Y Tiên sau khi phục dụng một ít cao cấp độc dược của Cửu U Địa Minh Mãng, tu vi đã là Cửu tinh Đấu Tôn, còn Thái Lâm là lục tinh Đấu Tôn, Thanh Lâm cũng đột phá Đấu tôn rồi mặc dù có thiên phú dị bẩm nhưng muốn trong thời gian ngắn tăng lên tu vi nhanh chóng thì rất khó khăn.

Nếu các nàng có được tinh huyết của Hoàng Tuyền Yêu Thánh thì sẽ giảm đi vô số thời gian tu luyện.

"Khà khà, tùy vào ý của Tiêu Long huynh đệ." Yêu Minh khăng khái nói. Hẳn hiểu được nếu không có Tiêu Long thì ngay cả cạnh tranh hẳn cũng không có mà uống.

Tiêu Long mỉm cười, gảy nhẹ ngón tay, tinh huyết nhất thời hóa thành bốn đạo kim mang hướng Yêu Minh, Thái Lâm tam nữ bay tới làm trong lòng bọn họ chợt cảm thấy khản trương. Vật này nếu truyền ra ngoài, dù là cường giả Đấu Thánh cũng phải điên cuồng chạy đến cướp đoạt.

Phân ra xong, tinh huyết trong tay Tiêu Long chỉ còn một giọt cỡ ngón tay cái mà thôi, nhưng năng lượng chứa trong đó cực kỳ khủng bố.

Khôi phục không sai biệt lắm, Tiêu Long liền bắt đầu ngồi xếp bằng tại chỗ, bắt đầu luyện hóa Hoàng Tuyền Yêu Thánh tinh huyết.

Luyện hóa Hoàng Tuyền Yêu Thánh Tinh Huyết giúp cho Tiêu Long tu vi từ nhị tinh đấu thánh đỉnh phong tăng lên đến tam tinh đấu thánh trung kỳ, tốc độ tu luyện quả thực vô cùng khủng bố.

Cho dù là Yêu Minh nhìn thấy Tiêu Long tốc độ tu luyện cũng cảm khái không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 280: Ba năm ước hẹn sắp tới

Đến ngày thứ hai, đoàn người bọn họ mới xuất hiện ở Cửu U Hoàng Tuyền.

"Cửu U Hoàng Tuyền ẩn chứa âm hàn lực rất nặng, đối với người bình thường mà nói thì nhiều đó cũng đủ mất mạng rồi. Nhưng Thất Thái Thôn Thiên Mãng vốn căn âm hàn chỉ khí vô cùng mạnh nên chỉ có các ngươi, mới có thể không kiêng nể gì mà hấp thu âm hàn lực trong đó." Nhìn Cửu U Hoàng Tuyền tràn đầy hàn khí, Tiêu Long nghiêng đầu nhìn Thái Lâm, cười nói.

"Bên trong Cửu U Hoàng Tuyền âm hàn lực cường đại hơn bình thường, cho dù là cường giả của Cửu U Địa Minh Mãng tộc cũng không dám xâm nhập. Bất quá đối với ta mà nói đó cũng không phải là vấn đề gì lớn." Thái Lâm cười nhạt, trong lời nói còn có chút kiêu ngạo.

Thân là Thất Thái Thôn Thiên Mãng độc nhất trên thế giới này, nàng có tư cách ngạo thị tất cả ma thú loài rắn.

Tiêu Long cười cười, bàn tay nắm chặt một cái thì trong lòng bàn tay đã xuất hiện một bình ngọc. Trong bình đan vân lượn lờ, truyền ra một luồng năng lượng không lồ.

"Đây là cửu phẩm đan được phá thánh đan, tác dụng thì người đã biết rồi, vào thời khắc máu chốt, người dùng nó có lẽ đem lại hiệu quả không nhỏ a!"
Tiêu Long đưa bình ngọc cho Thái Lâm rồi nói.

Thái Lâm khẽ gật đầu, nàng cũng không cự tuyệt, khẽ vươn ngọc thủ tiếp nhận chiếc bình mát lạnh từ tay Tiêu Long. . .

"Lần tu luyện này cũng không chắc thuận buồm xuôi gió, với lại cần thời gian không ngắn mới có thể xuất quan. Nếu phải rời đi, ta sẽ dặn Yêu Minh phái người bảo vệ người. Người cứ an tâm ở chỗ này tu luyện, Viêm Môn bên kia đã có Tuyết Nữ lo liệu. "

Thái Lâm vuốt bình ngọc trong tay. Nàng biết Tiêu Long lời nói là có ý gì.

Còn không phải là vì Hồn Điện vấn đề.

Yên tĩnh đã lâu hồn điện rốt cuộc cũng muốn động thủ, lấy Viêm Môn cùng Đan Tháp mạng lưới tình báo, cũng có thể nhận ra được bọn hán đang chuẩn bị làm một cái đại hành động.

Hiện tại nàng chỉ có thể cố gắng tu luyện, sau đó quay về Viêm Môn giúp đỡ.

Thái Lâm trầm mặc không nói gì, sóng mắt khẽ chuyển chợt nhẹ nhàng áp chặt đôi môi đỏ mọng của mình lên miệng Tiêu Long.

Chợt cảm nhận được đôi môi mềm mại kia, Tiêu Long thoáng chút thất thần, đôi tay không tự chủ được mà vòng qua chiếc eo thon thả của nàng. Thái Lâm có một sức hấp dẫn nhẹ nhàng nhưng đầy quyến rũ, mị hoặc chứng sinh.

" Khụ!! "

Bỗng nhiên bên tai truyền đến một đạo ho khan âm thanh.

Chỉ thấy Thanh Lâm cùng Tiểu Y Tiên hai người gương mặt xấu hổ đỏ bừng liếc nhìn hai người.

Thái Lâm ngay lập tức đem Tiêu Long đẩy ra, gương mặt đỏ bừng ngay lập tức khôi phục thành dáng vẻ lạnh lùng của một vị nữ vương.

"Chờ ta trở lại, nếu như người xảy ra chuyện, ta tuyệt đối sẽ không tha thứ cho người."

Vừa dứt lời, Thái Lâm đã vội thoát khỏi hán hóa thành Thất Thái Thôn Thiên Mãng. Quất đuôi một cái liền hóa thành lưu quang tiến vào Cửu U Hoàng Tuyền, thân hình không lồ làm bốc lên từng đợt sóng lớn đến kinh người.

"Thái lâm ngạo kiều đáng vẻ cũng thật là đáng yêu a." Đứng ở cạnh Cửu U Hoàng Tuyền, Tiêu Long lắc đầu bất đắc dĩ.

Thái Lâm đi vào Cửu U Hoàng Tuyền làm mặt nước dậy sóng, Tiêu Long có thể cảm nhận được toàn bộ Cửu U Hoàng Tuyền lúc này đang bị kinh động không yên.

Sau đó Tiêu Long tay áo lại vung lên. Một luồng năng lượng không gian khổng lồ chậm chậm lan tỏa ra, hóa thành kết giới bao trùm lấy Cửu U Hoàng Tuyền. Đây là màn chắn cảm ứng do hán tạo nên, không chỉ có thể bảo vệ cho Cửu U Hoàng Tuyền mà còn làm cho hán cảm nhận được nếu như có bất kỳ động tĩnh gì.

Sau đó đám người liền trở về Viêm Môn.

Viêm Môn bên trong, tại đại điện, Tiêu Long cùng chúng nữ đều tập trung ở chỗ này.

" Theo tình báo chúng ta nhận được thì Hồn Điện thời gian này cùng Thiên Minh Tông có không ít tiếp xúc, có lẽ bọn hán đã đạt thành hợp tác gì đó. " Tuyết Nữ nói.

" Thiên Mịn Tông, là nhị tông một trong Thiên Minh Tông? "

" Ừm, Thiên Minh Tông mạnh nhất bất quá chỉ là một cái Bán Thánh mà thôi, có ăn gan hùm mật gấu bọn hán cũng không dám xâm phạm Viêm Môn. . . "

Trước khi Viêm Môn vừa mới tiêu diệt Băng Hà Cốc thì một phần địa bàn chính là bị Thiên Minh Tông lấy đi, bất quá lúc đó Viêm Môn cũng không quá để ý.

Nhưng sau khi Tiêu Long đạt đến đầu thánh đã tự mình đến thăm hỏi Thiên Minh Tông một chuyến, để bọn hán phải nhường lại đã lấy địa bàn cùng một bút lớn tiền bồi thường.

Cho nên nếu Thiên Minh Tông có đối với bọn hán Viêm Môn sinh ra oán hận cũng không phải là chuyện bất ngờ.

"Nhìn tình huống này có lẽ Hồn Điện đã cho Thiên Minh Tông rất lớn lợi ích. Trải qua nhiều thua thiệt như vậy, Hồn Điện cuối cùng cũng khôn ra." Tiêu Long gật đầu.

Hợp tác với thế lực khác để gia tăng binh lực, giảm bớt phe mình tổn thất.

"Nhìn dáng dấp là sắp tới sẽ có một trận ác liệt trận chiến đây." Vân Vân gật đầu nói.

"Hiện tại lấy Viêm Môn thế lực cũng không phải sợ hồn điện, cho dù là Hồn Diệt Sinh tên kia có đích thân ra mặt, chúng ta cũng không sợ." Tiêu Long nói.

"Bất quá, trước đó còn một chuyện mà ngươi phải đích thân đi một chuyến!" Tuyết Nữ cười cười nói.

"Đi đâu ạ?" Tiêu Long kinh ngạc hỏi.

"Cổ tộc – Cổ giới!" Tuyết Nữ nhẹ giọng nói.

Nghe được hai cái tên này, bàn tay Tiêu Long không tự chủ được mà run mạnh. Một khuôn mặt tuyệt sắc mỹ nhân khuynh quốc khuynh thành cùng với khí chất thanh nhã như hoa sen dần dần hiện lên trong tâm trí hắn. Vô luận thế nào cũng không thể xóa mờ!

"Huân Nhi!"

Hít một hơi thật sâu, trong đôi ngươi đen nhánh của Tiêu Long bỗng dâng tràn một ngọn lửa nóng. Cuối cùng cũng đến lúc rồi sao, ba năm ước hẹn với Huân Nhi rốt cuộc cũng đến. Lần này sẽ không có người có thể ngăn cản hắn cùng Huân Nhi ở chung một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 281: Sóng ngầm bắt đầu nổi lên

"Thêm một tháng nữa chính là Lễ thành nhân hai mươi năm một lần của Cổ tộc! Đây chính là đại sự của họ nên những người có tư cách tham gia đều là thanh niên trẻ tuổi ưu tú nhất của Cổ tộc!" Tuyết Nữ cười nói.

"Những thế lực nhận được thiệp mời của Cổ tộc cũng không nhiều. Bất quá lấy chúng ta Viêm Môn danh tiếng vẫn là phu quân danh tiếng hoàn toàn có tư cách này!"

Tuyết Nữ lấy ra một tấm ngọc thiệp màu đen từ trong nạp giới. Trên mặt nó có khắc rất nhiều hoa văn huyền ảo, nhìn qua làm người ta có cảm giác vô cùng kỳ diệu: "Đây chính là thiệp mời! Chỉ khi cầm nó thì mới có thể đi vào Cổ giới."

"Vốn là ta muốn để cho vài người đi cùng ngươi, nhưng là bởi vì lo lắng hồn điện cho nên lần này cũng chỉ có thể để cho ngươi cùng Tiêu Ngọc đi thôi, hai người các ngươi là Tiêu Gia xuất sắc nhất người."

Tiêu Long đưa tay đón lấy ngọc thiệp. Cổ tộc này cùng Tiêu gia là hai đại chủng tộc có quan hệ sâu xa. Giờ đây, cuối cùng cũng phải tiếp xúc chính diện với họ rồi sao?

Tấm ngọc thiệp trong tay tản ra một cảm giác ôn lạnh tràn ngập làm trong lòng Tiêu Long cũng khôi phục lại sự thanh tĩnh.

"Có thể được Cổ tộc mời đến thì tất cả đều là những thế lực lớn hoặc là cường giả hàng đầu đại lục. Đó cũng là một loại lịch lãm! Đương nhiên, lấy danh tiếng lẫn thực lực của ngươi hiện giờ cũng đã đủ bọn hắn tôn trọng!" Tuyết Nữ cười nói.

Trẻ tuổi nhất Cửu Phẩm Luyện Dược Sư cùng Đấu Thánh, cho dù là Viễn Cổ Bát Tộc cũng phải nghiêm túc đối đãi, không dám đắc tội.

Tiêu Long gật đầu, quay sang nhìn Tiêu Ngọc nói.

"Ngọc Nhi, ngươi cảm thấy thế nào? Có gan đi xem thử một chuyến hay không?"

"Ta chỉ là một cái Đấu Tông, đi đến Cổ Tộc sẽ không có vấn đề gì sao?" Tiêu Ngọc hơi do dự nói.

Nàng chỉ sợ lấy thực lực của nàng sẽ khiến cho Tiêu Long cùng gia tộc mất mặt mà thôi, dù sao không phải ai cũng có thể giống như Tiêu Long.

"Ngọc Nhi, ngươi không cần phải tự ti, lấy ngươi thiên phú đặt trong viễn cổ bát tộc cũng có thể cùng xuất sắc thiên tài so sánh, có ta đi cùng ngươi sẽ không có chuyện gì."

"Hơn nữa lần này ngoại trừ đi dự lễ thành nhân của Cổ Tộc, chúng ta sẽ có cơ hội vào Thiên Mộ, ta sẽ có cách giúp ngươi đi vào, chúng ta phải đi bãi phóng Tiêu Huyền tiên bối."

Tiêu Long cười cười nói.

Nghe vậy Tiêu Ngọc trong lòng cảm thấy an tâm không ít, gật đầu khẽ đáp: "Như vậy ta cùng đi với ngươi."

"Quyết định vậy đi, ta sẽ mang theo Ngọc Nhi đến Cổ Giới, Viêm Môn giao lại cho các người."

"Vâng."

....

Đã quyết định đến Cổ Tộc, Tiêu Long định sẽ tăng lên thực lực của mình một chút, cho nên hắn sử dụng Đấu Thánh đan để tăng lên nhất tinh tu vi.

Từ tam tinh đấu thánh trung kỳ tăng lên đến tứ tinh Đấu Thánh sơ kỳ.

Tiêu Ngọc trong thời gian này cũng được Tiêu Long cùng chúng nữ trợ giúp, tu vi cũng tăng lên đến Tứ Tinh đấu tông.

Những người khác tu vi cũng có nhất định tăng lên, đặc biệt là có hoàng tuyền tinh huyết Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân, các năng thiên phú vốn là đã rất cao, lại có riêng mình cơ duyên, đợi đến khi Tiêu Long từ Cổ Tộc trở về, e là các năng đều đã đạt tới Đấu Thánh.

Khoảng hai mươi ngày sau, Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc cười rộ trắng mắt xanh bay đến Đông Vực.

Cổ giới tọa lạc ở Đông vực Trung Châu.

Cơ hồ đa số những thế lực và những cường giả cũng đều không biết nơi hạ lạc của bọn họ, thậm chí kể cả những thế lực đầu não nơi đây cũng rất xa lạ với vị Thái thượng hoàng của Đông vực này. Cái bọn họ biết được là vị vua ngầm này có thực lực vô cùng khủng bố. Muốn hành tẩu ở Trung Châu, chỉ cần các thế lực này được đình chiêu bài Cổ tộc trên đầu thì nó cũng tương đương với một cái kim bài miễn tử.

Từ Viêm Thành đến Đông Vực khá xa, lấy rộ trắng mắt xanh tốc độ cùng đi qua mấy cái không gian trùng động thì trong vòng ba ngày liền tới.

Tại Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc vừa rời đi Viêm Thành không được bao lâu, Hồn Điện liền bắt đầu hành động.

.....

Tại một cái nào đó hắc ám cung điện bên trong.

Đại điện bên trong đại sảnh.

Đại sảnh thủ tọa ngồi một người, tản mát ra ngũ tinh đấu thánh hơi thở, người này đó là hồn điện điện chủ Hồn Diệt Sinh.

Mà sau lưng hắn là hai cái thân ảnh.

"Vậy là Tiêu Long đã đi tới Cổ Tộc rồi sao?"

"Không sai, ngay tại ngày hôm nay hắn đã xuất phát, đây là cơ hội tốt cho chúng ta hủy diệt Viêm Môn."

"Hai mươi ba tuổi cửu phẩm luyện được sư, đấu thánh tu vi, đúng là phải tiêu diệt. Hiện tại Tiêu Long không ở, đây chính là thời cơ tốt nhất tiêu diệt Viêm Môn."

"Viêm môn mạnh nhất cũng chính là có nhất tinh đấu thánh thực lực Tiêu Long, phó môn chủ e là cũng chỉ là một cái bán thánh, đề đề phòng đích thân thuộc hạ sẽ ra tay, Thiên Minh Tông cũng đã sẵn sàng."

"Vậy thì mau làm đi, không thể để Viêm Môn cùng Tiêu Long tiếp tục bành trướng hơn nữa."

"Vâng."

Tặng đậu

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 282: Đến Cổ Thánh thành

Đây là một thảo nguyên rộng mênh mông vô tận trải dài một màu xanh biếc ngút ngàn, phóng thích ra sức sống bùng bùng.

Tại đây tọa lạc một quảng trường vô cùng nguy nga rộng lớn được lát bằng đá tảng đứng sừng sững. Nó được chống đỡ bởi vô số cột đá khổng lồ có chiều cao ước chừng trăm trượng. Từ xa nhìn lại, nó tựa như một người khổng lồ đứng sừng sững trong thiên địa, làm người ta cảm thấy vô cùng hùng vĩ.

Không gian trên quảng trường này thỉnh thoảng lại vẩn vèo, đôi lúc lại lóe ra ngân quang. Từng thân ảnh đi ra từ bên trong, sau đó nhẹ nhàng hạ xuống. Giờ khắc này, trong quảng trường cực kỳ khổng lồ kia cũng đầy ắp bóng người. Từng tràng âm thanh cười nói huyền ảo ngừng lại một chỗ rồi vang dội cả trời đất.

"Vù..."

Giữa không gian trên bầu trời lúc này chọt vẩn vèo kịch liệt. Mấy bóng người chọt lướt ra từ bên trong rồi vũng vàng hạ xuống bình đài. Họ đưa mắt nhìn xung quanh rồi trên mặt ai cũng đều thoáng hiện vẻ kinh ngạc.

"Nơi này chính là quảng trường Cổ Thạch theo hướng dẫn trên bản đồ sao? Xem ra chúng ta không nhầm đường!" Nhìn thấy quảng trường đá nguy nga này, Tiêu Ngọc mỉm cười với Tiêu Long bên cạnh rồi nói.

"Ừm!" Tiêu Long gật nhẹ đầu, ánh mắt lại lướt quanh bình đài một lần nữa.

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên nhận ra nơi này phát ra không ít hơi thở tương đối kinh khủng. Bất quá so với hắn còn muốn yếu nhiều lắm.

"Không hổ là Cổ tộc! Có thể được bọn họ mời đến thì đều là cường giả chân chính! Lực hiệu triệu thế này quả nhiên là khủng bố!" Tiêu Ngọc kinh ngạc nói.

Tiêu Long ánh mắt nhìn về phía Đông. Trong lúc mơ hồ, hắn thấy được cuối chân trời có một tòa thành dáng vóc cực kỳ khổng lồ.

Đó chính là Cổ Thánh Thành.

"Huân Nhi, ta tới rồi đây."

Hưu!!!

Rồng trắng mắt xanh chọt động rồi thân ảnh đã phóng vút lên không trung bay thẳng đến tòa thành ở phía xa xa.

Trên không trung cũng có không ít người cùng đường với hai người bọn hắn, tuy nhiên đều bị rồng trắng mắt xanh vượt qua một cách dễ dàng.

Trên đường đi không ít người kinh hãi với rồng trắng mắt xanh tốc độ cùng uy áp.

Ngần ngừ thời gian bên trong, một tòa thành thị lớn liền xuất hiện rõ ràng dưới tầm mắt bọn họ.

Lần đầu trông thấy tòa thành này, nhóm người Tiêu Long cũng kinh ngạc không dứt. Bởi vì, nó cũng không tràn ngập khí phách như họ nghĩ mà tòa thành do những tảng nhám thạch khổng lồ màu xanh nhạt này thoạt nhìn lại có vẻ mục nát, tựa như nó bị năm tháng ăn mòn... Nhưng bên trong nó lại toát ra một khí tức cổ kính dị thường làm cho người nhìn lập tức liên tưởng đến hương vị thời viễn cổ.

Tòa thành này được bao phủ bên trong một chiếc lồng ánh sáng gần như trong suốt. Tuy nhìn rất yếu ớt nhưng lại phát ra uy áp đè nặng linh hồn của người khác. Uy áp bức này làm sắc mặt không ít người chọt biến, mà những cường giả đã quen thuộc tòa thành này thì sắc mặt càng thêm phần kính sợ.

"Ngôi Cổ Thánh thành này được truyền lại thời viễn cổ, nghe nói là do một vị cường giả Đẩu Đế kiến tạo nên. Mà chiếc lồng sáng kia lại ẩn chứa một tia Đẩu Đế lực. Có quang tráo này thủ hộ, Cổ Thánh thành này được xưng tụng là không gì phá nổi!" Tiêu Long thấp giọng nói.

"Đẩu Đế lực! Khó trách lại khủng bố như vậy!"

Lúc này Tiêu Ngọc mới chột hiểu.

Càng tiếp cận tòa thành này hai người càng cảm giác được uy áp linh hồn càng mạnh mẽ.

Cho dù lấy Tiêu Long hiện tại thiên cảnh linh hồn cũng chịu không ít ảnh hưởng bởi uy áp này.

Bởi vì để tỏ lòng tôn kính với nơi này, cho nên xung quanh ngàn dặm không cho phép phi hành, mà Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc cũng vậy, hạ xuống mặt đất, rồng trắng mắt xanh cũng biến thành một đầu tiêu bạch long đáng yêu bị Tiêu Ngọc ôm lấy.

Khi chạm đất, hai người họ cũng không giảm tốc độ mà hóa thành những thân ảnh mơ hồ lao tới tòa thành kia như sấm vang chớp giật.

Đến sát cửa ra vào Cổ Thánh thành, Tiêu Long hai người cũng từ từ dừng lại.

Đây chính là một tòa thành không thể tùy ý xuất nhập! Nếu không có thiệp mời của Cổ tộc thì đây chính là nơi người thường không thể đi vào. Chẳng qua tuy nói thủ tục xuất nhập của tòa thành này khá rườm rà, nhưng vì e ngại thanh danh vang dội của Cổ tộc nên không kẻ nào dám giương oai nơi đây.

Nhóm Tiêu Long cũng xếp hàng theo đội ngũ dần đi vào. Sau một hồi lâu, khi đến cửa thành, họ đảo mắt nhìn thì thấy hai bên cửa có gần trăm người mặc giáp trụ màu đen, tay cầm trường thương đứng thẳng tắp. Ánh mắt họ sắc bén và lạnh như băng, không ngừng quét qua bốn phía chung quanh. Từng luồng khí tức cường hãn từ cơ thể họ tràn ngập ra ngoài.

Điều này làm ai cũng phải cảm thán: "Bút tích Cổ tộc đúng là to lớn!"

Ánh mắt bắt gặp một thân ảnh trong đông đảo binh sĩ giáp trụ đen nhánh ở nơi này, Tiêu Long thấy được một bóng người quen thuộc ở cửa thành, lập tức hai mắt hân híp lại.

"Linh Tuyền..."

Ở cửa thành có một thân ảnh đứng đó thẳng tắp như cán thương. Giáp trụ của y lóe ra thanh quang nhàn nhạt làm toàn thân hắn bộc lộ một khí tức lãnh liệt. Áo choàng sau lưng tung bay phấp phật làm hắn càng thêm vẻ uy dũng. Thân ảnh quen thuộc đó tự nhiên chính là người đã từng tiếp xúc qua một lần Tiêu Long, thống lĩnh Hắc Yên Quân – Linh Tuyền!

Không ngờ vừa đến Cổ Thánh thành này, Tiêu Long đã gặp ngay phải hắn. Đúng là oan gia ngõ hẹp!

Lúc Tiêu Long thấy Linh Tuyền thì ánh mắt lãnh liệt của gã cũng chợt chuyển sang, liền lập tức ngăn người rồi sắc mặt nhanh chóng sầm lại.

"Tiêu Long, ngươi..."

Không đợi hắn nói xong, một đạo sắc bén con người xuyên thấu linh hồn hắn, Linh Tuyền thân thể run rẩy không ngừng, trên mắt lóe lên một tia kinh hãi.

Đã đột phá Đẩu Thánh vòng trắng mắt xanh chỉ cần một cái ánh mắt, cũng có thể khiến chỉ có Đẩu Tông thực lực linh tuyền chết đi không biết bao nhiêu lần rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 283: Động thủ

"Đây không phải là bại tướng Linh Tuyền thống lĩnh a, nhiều năm không thấy ngươi rồi cuộc cũng đột phá Đẩu Tông rồi, quả không hổ là Cổ Tộc "thiên tài" a." Tiêu Long ngữ khí nhìn xem Linh Tuyền trào phúng nói.

Linh Tuyền hai tay siết chặt, nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tiêu Long: "Ngươi..."

"Đây là ngọc thiếp các ngươi gửi đến, chắc Cổ Tộc cũng sẽ không quá đáng đến mức đuổi khách mời đi a."

Lấy ra ngọc thiếp, Tiêu Long ném xuống trước mặt Linh Tuyền cười nói.

Linh Tuyền cùng Tiêu Long bên này xảy ra chuyện thu hút không ít người phải chú ý nên liền đến gần, cuối cùng ánh mắt họ như dán vào người Tiêu Long với vẻ kinh ngạc.

Đoạt ngôi quán quân Đan hội, là một cái cửu phẩm luyện dược sư, danh tiếng của hắn đã sớm được bàn tán sôi nổi khắp Trung Châu, bất kỳ thế lực nào cũng không ngu ngốc đến mức đắc tội với hắn.

Vừa nhìn thấy qua thì cũng biết Tiêu Long cùng Linh Tuyền có ân oán, bất quá tại trong mắt những người khác, Linh Tuyền là một cái khoảng biết tự lượng sức mình đi khiêu khích một cái cửu phẩm luyện dược sư.

Cho dù là Cổ Tộc dạng này thế lực cũng sẽ không tùy tiện đắc tội Tiêu Long, Linh Tuyền hành vi này e là sẽ để cho người trong tộc trừng phạt hắn.

Nhất thời nghị luận âm thanh cùng tiếng cười nhạo truyền đến.

Một màn này làm sắc mặt Linh Tuyền đã đỏ bừng lên trong nháy mắt. Tiêu Long cái này thái độ hoàn toàn không đem hắn để vào mắt. Trước mặt nhiều người như vậy hắn thể diện xem như mất sạch!

"Hôn đàn!"

Dưới con ngượng tốt bụng, Linh Tuyền cũng quên mất thân phận hiện tại của mình. Gã gầm lên giận dữ lập tức phát ra chương phong sắc bén công kích Tiêu Long trước mặt một cách dữ dội.

Rống!!!

Ngay lúc này, bị Tiêu Ngọc ôm lấy vòng trắng mắt xanh liền rống lên một tiếng, đầu thánh uy áp không một chút giữ lại thả ra.

Mang theo đầu khí tiếng gầm thét đem Linh Tuyền trực tiếp đánh bay gã ra ngoài rồi đập mạnh lên tường thành.

"Phụt!"

Từ tường thành rơi xuống, Linh Tuyền trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

"Ngoan lắm tiểu bạch, đợi lát nữa ta sẽ thưởng cho ngươi." vuốt nhẹ rỗng trắng mắt xanh đầu, Tiêu Long cười tán thưởng nói.

Rỗng trắng mắt xanh thần sắc liền hiện lên một tia hưởng thụ, ngoan ngoãn nhắm mắt lại, yêu thích không thôi.

Nhìn xem một màn này đám người xung quanh chấn kinh khủng thối, tất cả ánh mắt đều tập trung vào bị Tiêu Ngọc ôm lấy nhìn qua như vô hại đầu tiểu ma thú.

Đầu Thánh cấp bậc ma thú!

Tê~

Ngay lập tức, vô số tiếng hít vào một ngụm khí lạnh âm thanh vang lên.

Đem cừu cấp ma thú làm sủng vật, cho dù là Viễn Cổ Bát Tộc cũng không làm được đi.

"Hắc Yên tiểu đội, bắt giam hắn cho ta!" Nhìn xem không thèm nhìn hắn một cái Tiêu Long, tròn mắt Linh Tuyền lập tức đỏ ngầu rồi hét lên giận dữ.

"Vèo!"

Nghe tiếng rống giận dữ của gã, gần trăm hắc sắc giáp sĩ Cổ tộc đứng ở cửa thành không chút do dự, liền vùng trường thương trong tay lên. Chỉ nghe "vù" một tiếng, tất cả đã chĩa thẳng vào Tiêu Long.

Nhìn thấy tràng diện này, sắc mặt Tiêu Long cũng chậm rãi sầm xuống.

Một số người hiểu sự dùng ánh mắt dò xét nhìn Tiêu Long hai người, hiển nhiên họ cảm thấy kinh ngạc vì những người này lại dám ra tay với tộc nhân Cổ tộc ngay trong Cổ Thánh thành.

"Ha ha, xem ra là ta bị xem thường đây." Tiêu Long cười cười nói, trong mắt lóe lên một đạo lạnh lùng quang mang.

Nếu là trước kia, Tiêu Long có thể còn sẽ kiêng kỵ Cổ Tộc mấy phần, nhưng bây giờ thì không còn nữa, hắn cũng không cần phải nhường nhịn cái gì.

Bị năm lần bảy lượt khiêu khích như vậy, Tiêu Long có tốt hơn thì cũng không thể nhịn xuống được.

Con ngươi tỏa ra sát khí khóa chặt lấy Linh Tuyền, giống như bất cứ lúc nào cũng có thể động thủ một dạng.

Bị Tiêu Long sát khí khóa chặt Linh Tuyền cả người run rẩy, không khỏi lùi lại một bước, hắn có cảm giác mình thật sẽ bị giết.

"Tiêu Long, nơi này là Cổ Tộc địa bàn!" Linh Tuyền cảnh cáo nói.

"Vậy thì xem thử đi, để xem ta phế ngươi xong rồi, Cổ Tộc sẽ vì ngươi mà đắc tội với một cái Cửu Phẩm Luyện Dược Sư hay không...không đúng, phải nói đúng hơn là sẽ vì một đám cỏ hay không cũng được ngu xuẩn phế vật mà đắc tội với ta hay không."

Nói xong, Tiêu Long ánh mắt quét qua hắc yên tiểu đội.

Ngay lập tức đám người cả người chấn động, ánh mắt tràn ngập hoảng sợ nhìn xem Tiêu Long.

Tên điên, Tiêu Long người này quả thật là một tên điên. Vậy mà thật không sợ trời không sợ đất.

Tiêu Long bàn tay hình thành trào hình, sau đó vùng lên một cái, xung quanh không gian biến dạng, tại hắc yên tiểu đội trên thân mỗi người xuất hiện một đạo vết thương, đám người bị đánh bay ra ngoài, trong miệng phun ra máu tươi.

"Ngươi... ngươi thật dám động thủ..." Linh Tuyền kinh hãi nhìn xem Tiêu Long nói.

"Các ngươi quá đề cao mình rồi, ngươi nên cảm thấy may mắn vì nơi này là Cổ Thánh Thành, nếu không bây giờ ngươi đã sớm chết không biết bao nhiêu lần rồi." Tiêu Long khinh thường hừ lạnh một tiếng nói.

"Xảy ra chuyện gì?"

Ngay lúc này từ trên tường thành đã vang lên mạnh mẽ. Chợt một thân ảnh lướt xuống như chớp, nó tựa một tòa thiết tháp hạ thật mạnh xuống trước của thành.

Nhìn thấy thân ảnh này, thần sắc Linh Tuyền cũng khẽ biến. Hắn lau vết máu ở khóe miệng rồi nói: "Không việc gì!"

"Không việc gì?!" Nghe vậy, thân ảnh kia cũng khẽ nhíu mày liếc nhìn đám người Tiêu Long. Sau đó lại nhìn xem xung quanh bị thương hắc yên quân tiểu

đội, không khỏi nhũu mày một cái.

Tiêu Long cũng nhìn thấy rõ diện mạo của người này. Hắn cũng mặc một bộ giáp trụ sáng bóng hào quang tương tự Linh Tuyền nhưng lại mạnh hơn gần không ít. Dựa theo Tiêu Long cảm ứng, hẳn thực lực của người này đã đạt đến nhất tinh Đấu Tôn.

"Bái kiến Ngũ thống lĩnh!"

Mấy chiến sĩ Hắc Yên quân nhìn thấy nam tử này đều nhất cũng miễn cưỡng đứng dậy tề cung thanh hô lớn.

Sau đó một người trong nhóm bước ra, rất nhanh đã kể lại câu chuyện phát sinh một cách ngắn gọn.

Tặng đầu

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 284: Thực lực chấn nhiếp

Nghe được người báo lại nam tử thống lĩnh nhũu mày một cái, đang nghe đến cái tên Tiêu Long này thì nam tử thống lĩnh mặc thanh quang giáp trụ chợt xúng người rồi cau mày nhìn Tiêu Long. Trong ánh mắt của hắn cư nhiên lại mơ hồ phát ra một địch ý nhàn nhạt.

"Người là Tiêu Long?"

"Không sai." Tiêu Long tùy ý nói.

"Chuyện lúc nãy là Linh Tuyền hơi quá đáng, mong Tiêu Long các hạ bỏ qua cho, là chúng ta tiếp đãi không chu toàn." nam tử thống lĩnh ngữ khí nhận lỗi nói.

Nghe vậy Tiêu Long hơi kinh ngạc một chút sau đó lại nói.

"Nếu người đã nói như vậy, vậy thì chuyện này đến đây thôi."

"Ngũ thống lĩnh, hẳn chính là Tiêu Long, người còn muốn để hắn đi vào sao?" nghe vậy Linh Tuyền có chút bất mãn, còn muốn nói gì đó thì ngay lập tức bị chặn lại.

Ngũ thống lĩnh chợt quay lại nhìn Linh Tuyền quát lên với vẻ giận dữ: "Người còn có đầu óc không? Hắn có ngọc thiếp, đó chính là khách nhân của Cổ tộc ta! Cứ như người vậy chính là muốn người khác cười nhạo Cổ tộc ta không hiểu lễ nghi hay sao?"

Bị Ngũ thống lĩnh nổi giận mắng mỏ một trận, sắc mặt Linh Tuyền cũng trở thành lúc trắng lúc xanh. Nhưng do ngại địa vị của đối phương cao hơn mình nên gã cũng không dám nói gì thêm, chỉ có thể hừ lạnh rồi lui ra.

"Tiêu Long các hạ, xin mời! Trước tiên, thỉnh các vị đội mấy ngày nữa! Đến lúc đó tự sẽ có người đón các vị đến Cổ giới!"

Sau khi quát đuổi Linh Tuyền, Ngũ thống lĩnh cũng ôm quyền với Tiêu Long rồi trầm giọng nói.

Tiêu Long khẽ gật đầu. Mặc dù Ngũ thống lĩnh này tựa hồ phát ra địch ý nhàn nhạt với hắn nhưng xử sự rất công tư phân minh, so với Linh Tuyền kia thì tốt hơn nhiều.

Sau đó Tiêu Long mang theo Tiêu Ngọc cùng tiểu bạch long tiếp tục tiến vào tòa thành cổ xưa này dưới vô số ánh mắt tràn ngập tò mò.

"Cổ tộc người đối với người có thái độ rất không tốt a." Tiêu Ngọc nhìn hắn cười nói.

"Hay là nguyên nhân bởi Huân Nhi đi."

Tiêu Long thâm cười khổ.

Có câu "hồng nhan họa thủy", lời này xác thật không giả! Huống chi, nhan sắc Huân Nhi cũng đúng là họa nước ương dân a... lại thêm nàng sở hữu hoàn mỹ đầu đế huyết mạch, là hầu hết anh tài tuổi trẻ trong Cổ tộc đều ôm lòng ái mộ nàng. Thế nên bọn họ vô hình trung sẽ xem Tiêu Long là tình địch có uy hiếp lớn nhất của mình.

Nữ thần bị một cái ngoại nhân cướp đi, bọn hắn không đối với Tiêu Long sinh ra địch ý mới lạ.

Hiện giờ là thời điểm Cổ Thánh thành tương đối coi như náo nhiệt, trên đường thường xuyên thấy người qua lại. Mặc dù không có lưu lượng người kinh

khủng như những tòa thành khác nhưng phần lớn những người có thể hành tẩu trong tòa thành này đều là cường giả thực lực không kém.

Đoàn người cứ đi khoảng mười phần chung thì đã đến trung tâm thành thị. Nơi đây có một trang viên vô cùng rộng lớn sừng sững đứng giữa đất trời, thoáng nhìn đã thấy lầu các xan sát nối tiếp nhau liên miên không ngớt. Ở cửa trang viên này không ngừng có bóng người tập nập ra vào. Từng khí tức tràn ngập như bùng nổ làm nhóm người Tiêu Viêm cũng phải nhướng mắt.

Dựa vào ngọc thiếp, nhóm người Tiêu Viêm cũng thuận lợi đi vào bên trong. Sau đó dưới sự hướng dẫn của một thị nữ xinh đẹp đã tìm được một sương phòng u tĩnh.

Vào trong sương phòng, bởi vì trải qua một đoạn đường dài bốn ba không nghỉ nên ai cũng cảm thấy mệt mỏi. Họ trò chuyện thêm mấy câu rồi ai cũng tìm cho mình một gian phòng yên tĩnh tranh thủ nghỉ ngơi hồi phục.

Trên một đỉnh núi sương vụ quấn quanh.

Một thân ảnh y trang màu xanh nhạt đang ngồi xếp bằng trong mây mù dày đặc. Dưới ánh mặt trời phản chiếu, nàng như một tiên nữ thoát tục rực rỡ dưới sương vụ lung linh đầy màu sắc, đáng vẻ lộ ra một khí chất kinh người.

"Tiểu thư, Tiêu Long thiếu gia đã tới Cổ Thánh thành!"

Khi nữ tử nhắm mắt im lặng thì một thân ảnh thương lão lại bỗng xuất hiện rồi nhanh thông báo cho nàng.

Lão nhân vừa dứt lời liền nhận thấy không gian xung quanh bỗng bỗng bành như sóng gợn. Khi lão ngẩng đầu lên thì đã thấy nữ tử đã đứng trước mặt mình với vẻ mặt tươi cười. Nhan sắc của nàng làm khung cảnh lung lay xung quanh chợt ảm đạm đi không ít. Dung nhan như vậy, ngoại trừ Huân Nhi ra thì có thể là người nào?

"Lăng lão, Tiêu Long ca ca vẫn khỏe chứ?" Huân Nhi chợt cất giọng êm ái hỏi, phảng phất như có ma lực đặc thù làm cho cả phiến vân vụ đột nhiên cũng dao động.

"Thực lực của Tiêu Long thiếu gia hiện giờ không phải cỡ lão đầu tử này có thể nhìn thấu được. Nhưng nghe đồn là đã đạt đến đấu thánh." Lão nhân khẽ thở dài một tiếng, trong giọng nói không che dấu nỗi sự kinh ngạc.

"Ánh mắt tiểu thư quả nhiên không sai."

Nghe được những lời kinh ngạc của Lăng Ảnh, Huân Nhi cũng mỉm cười. Mấy năm nay nàng luôn luôn tiến hành bế quan sâu bên trong, những chuyện của ngoại giới rất ít khi truyền đến tai nàng. Nhưng dù vậy nàng cũng hiểu được hiện giờ Tiêu Long ở Trung Châu hẳn là phải có thanh danh rất hiển hách.

Bởi vì, từ đầu đến cuối nàng vẫn luôn tin tưởng năng lực của hắn, dù xưa kia khi hắn vẫn luôn sáng chói như vậy.

Hắn có thể nói là kỳ tích hóa thân a.

"Tiêu Long ca ca vẫn luôn khiến người khác kinh ngạc như vậy.đấu thánh, cử phẩm luyện được sư...lần này trong tộc mấy lão đầu kia sẽ không có phản đối gì đi." Huân Nhi mỉm cười nhàn nhạt nói.

Nghe vậy, Lăng Ảnh cũng chỉ biết lắc đầu cười khò.

Ở thời gian trước, sau khi vị thiên kiều chi nữ này xuất quan đã liên thương thảo hôn sự tương lai của mình trong hội nghị trưởng lão.

Nàng dùng ngữ khí cực kỳ bình tĩnh nói ra làm hầu hết các vị trưởng lão đều biến sắc mặt. Mà những lời này cũng chính là ngọn nguồn làm cho Tiêu Long bị những cường giả thiên tài trẻ tuổi lộ ra địch ý khi hắn vừa đến Cổ Thánh thành.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 285: Viêm tộc

Hôm sau, tòa trang viên khổng lồ này sớm đã ngập tràn các cường giả đến từ bốn phương tám hướng. Những cường giả này nếu thực lực bản thân không cường hãn thì hẳn sau lưng sẽ có thế lực không kém. Họ ở cùng một chỗ với nhau lập tức tạo thành một bầu không khí vô cùng náo nhiệt.

Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc ở bên ngoài đi dạo một hồi.

Cũng không có Cổ Tộc người đến làm phiền bọn hắn, có lẽ bọn hắn cũng biết được mình không có thực lực cho nên không đến chuốc lấy nhục.

"Hắn chính là Tiêu Long?"

Cách Tiêu Long vị trí không xa một tòa lầu, một đạo âm thanh vang lên.

Đây là một nơi khá khuất và yên tĩnh hơn những chỗ khác trong tòa lầu rất nhiều. Hiện giờ, nơi này có một chiếc bàn gồm bốn người, ba nam một nữ. Trên trán mỗi người có một ấn ký mờ hồ hình ngọn lửa như vật thật làm cho người ta có cảm giác nóng cháy.

Mà thanh âm trước đó được phát ra từ một trong bốn người này do một nam tử có gương mặt thô hào nói ra.

"Tiêu Long người này mặc dù nhìn qua có chút cuồng vọng, nhưng hẳn thật có tư cách đó, Viễn Cổ Bát Tộc bên trong không có bất cứ ai có thể cùng hắn so sánh được." Đối diện với nam tử vừa nói, một nam tử trung niên có đôi mày thô cũng ngừng khí cảm thán nói.

"Quả thật là vậy, ta có cảm giác mình có già Đầu Đế huyết mạch. Cùng tên yêu quái này sinh cùng thời quả thật là bi ai." Cuối cùng, một nam tử mặc áo bào trắng chột lại vấn đề, cười khổ nói.

Vừa nói xong, bạch y nam tử này cũng chuyển hướng nhìn nữ tử mặc y phục đỏ rực bên cạnh.

Nàng mang một cái khăn che mặt nhưng dù vậy cũng có thể mơ hồ nhìn thấy dung nhan kiều mị bên trong. Đôi mắt nàng sáng rực, trong suốt và tĩnh lặng như nước hồ thu không có gợn sóng nào. Đối với đề tài ba người kia bàn luận, đến lúc này nàng ta cũng không tham gia một tiếng tựa như hết thảy không gây cho nàng chút hứng thú nào. Nó giống mọi việc xảy ra chỉ là việc bình thường vậy.

"Hóa Trĩ, ngươi cũng không cần phải làm như chúng ta không tồn tại như vậy chứ?" Nhìn bộ dáng nàng như vậy, bạch y nam tử không khỏi lắc đầu bất đắc dĩ.

"Đúng là ta cảm thấy hứng thú với Dị hỏa của hắn!" Nghe được lời của thanh niên, cô gái áo đỏ rốt cục cũng ngừng đầu liếc mắt nhìn Tiêu Long rồi đáp bằng thanh âm trong trẻo êm tai nhưng vô cùng lạnh giá.

"Khụ..."

Nghe vậy, ba người kia cũng cảm thấy bất đắc dĩ, bèn lảng cái nhìn đầy dục vọng của mình đi chỗ khác. Đột nhiên thiếu nữ áo đỏ lại nói tiếp: "Từ trên người hắn ta cảm nhận được rất nhiều dị hỏa khí tức."

"Chắc là ngươi ảo giác đi, một người làm sao có thể có nhiều loại Dị Hỏa a." bạch y nam tử cười nói.

Nghe vậy Hóa Trĩ cũng không nói gì, ánh mắt vẫn nhìn chăm chăm Tiêu Long.

Nàng bản thân cũng sở hữu dị hỏa, là đứng thứ bảy Hồng Liên Nghiệp Hỏa, nàng dị hỏa mà lại đối với trên người Tiêu Long sinh ra sợ hãi.

Hóa Trĩ ngày càng đối với Tiêu Long cảm thấy tò mò.

Bỗng nhiên Tiêu Long cũng phát hiện Dị hỏa trong thể nội chợt dao động mãnh liệt. Ánh mắt hắn chợt theo một cảm ứng rất nhỏ quan sát xung quanh, cuối cùng dừng lại ở một nơi rất u tĩnh trong tửu quán. Nơi đó, một nữ tử mang khăn che mặt đang bình tĩnh nhìn hắn chăm chú, ấn ký hình ngọn lửa rất sống động ở mi tâm nàng lúc này chợt lặng yên nở rộ.

"Dị hỏa?"

Nhìn ấn ký của nàng, trong lòng Tiêu Long chợt động.

"Nàng kia là người Viêm tộc sao? Có dị hỏa trong người nữ nhân, hẳn là Hóa Trĩ đi." Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Bốn mắt chạm nhau, trong tròng mắt mỗi người đều chợt lóe lên quang mang nóng rực. Không khí nơi ánh mắt hai người tiếp xúc đều chợt trở nên nóng chảy ra.

"Phốc!"

Bốn mắt đối diện. Một lúc sau, tiêu điểm không gian nơi hai người bỗng nhiên nổ mạnh tạo thành một ngọn lửa, mà dư ba của nó liền trực tiếp đốt hủy một chiếc bàn thành tro tàn.

"Ha ha, thú vị." Tiêu Long trong lòng cười thầm.

Hắn cảm thấy thú vị cũng không phải chỉ riêng Hóa Trĩ, mà còn có dị hỏa trong người nàng.

Bài danh thứ bảy dị hỏa Hồng Liên Nghiệp Hỏa.

"Xảy ra chuyện gì sao?" Tiêu Ngọc nghi ngờ nói.

"Không có gì?"

Tiêu Long lắc đầu nói.

Hắn đang xem xét có nên lấy luôn dị hỏa của Hỏa Tri hay không.

Dù sao sau khi rời khỏi Thiên Mộ, Viêm Tộc đã không thể uy hiếp gì đến hắn.

"Hỏa Tri, thế nào?" Nhìn đám người Tiêu Viêm rời đi, nam tử áo bào trắng cười hỏi.

"Dị hỏa rất mạnh!" Nữ tử áo đỏ tên là Hỏa Tri nhẹ giọng đáp, trong đôi mắt như thủy đàm tĩnh mạch cũng gọn lên một con sóng: "Nếu như có cơ hội, ta thật sự muốn giao thủ với hắn một hồi! Để xem Hồng Liên Nghiệp Hỏa xếp thứ bảy Dị hỏa bảng của ta đến tốt cùng mạnh hay yếu hơn hắn!"

"Người đứng là cảm thấy hứng thú vậy thôi ư?" Nam tử bào trắng lắc đầu bất đắc dĩ nói.

"Tiêu Long hắn là Tiêu Tộc người, không nghĩ tới chúng tộc có huyết mạch gần như phế bỏ thể mà cư nhiên lại xuất hiện nhân vật đến bậc này! Quả nhiên là bất khả tư nghị! Lấy hắn biểu hiện ra tiềm lực, e là lần này vào Thiên Mộ sẽ có hắn một cái danh ngạch."

"Quả thật là như vậy, Cổ Tộc cùng Tiêu Tộc là có quan hệ thân cận nhất, nếu như để hắn tới được Tiêu Huyền phân mộ, e là Tiêu Tộc sẽ một lần nữa lấy lại năm xưa huy hoàng."

Nam tử bào trắng lắc đầu, duỗi thẳng lưng một cái rồi cười nói: "Điều làm ta cảm thấy hứng thú nhất chính là sự kiện Thiên Mộ hai mươi năm một lần được mở ra! Lần này có Tiêu Long tại, e là sẽ xảy ra một ít chuyện thú vị cũng không biết chừng."

Nghe vậy những người khác cũng gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

Tiêu Long thực lực vốn đã sâu không lường được, nếu để cho hắn đến được Tiêu Huyền mộ phần, như vậy e là cũng chỉ có các tộc tộc trưởng mới có thể ứng phó được hắn

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 286: Hồn Tộc người

Đi trên đường Tiêu Ngọc nhìn Tiêu Long hỏi.

"Lúc này cũng là người của Viễn Cổ Bát Tộc sao?"

"Ừm, là người của Viêm Tộc." Tiêu Long gật đầu.

"Người lúc nào cùng Viêm Tộc có ân oán?" Tiêu Ngọc hỏi tiếp.

Cũng không trách tại sao nàng lại hỏi như vậy, nhìn thấy Tiêu Long cùng Hỏa Tri giao thủ, nàng hiểu lầm là hai người có ân oán cũng là chuyện đương nhiên.

"Không phải như người nghĩ như vậy, ta cùng nữ nhân kia chỉ là thăm dò nhau mà thôi, nàng cũng có dị hỏa, có lẽ bởi vì như vậy nàng mới đối với ta cảm thấy hứng thú đi." Tiêu Long nhún vai cười nói.

"Là vậy sao." nghe vậy Tiêu Ngọc gật đầu nói, nàng cũng không tiếp tục đề ý đến.

Đi trên đường một lúc, bỗng nhiên Tiêu Long đột nhiên có cảm ứng khác thường nên chợt ngừng đầu liền thấy cuối con đường nhỏ trong rừng có ba thân ảnh áo đen đang tùy tiện đứng đó. Một cảm giác nguy hiểm bỗng chốc đã tràn ngập xung quanh.

Lúc Tiêu Long phát hiện ra ba người này thì lập tức đầu khí trong thể nội nhảy mắt đã vận chuyển.

"Người chính là Tiêu tộc Tiêu Long?"

Một bóng người dường như là thủ lĩnh của ba kẻ áo đen hơi run rẩy nhưng tức thì phát ra một tiếng cười âm nhu. Nghe thanh âm cũng không có vẻ già nua, hiển nhiên chủ nhân của nó hẳn không phải là một lão quái vật.

"Hồn Tộc người?" Tiêu Long cau mày nhìn hắn.

"Cũng không tệ, không nghĩ đến sa sút Tiêu Tộc lại xuất hiện như người dạng này thiên tài." Kẻ áo đen cười nói nhưng bên trong tiếng cười lộ ra sát ý âm trầm.

"Hồn Tộc các người đến đây cũng thật là thuận tiện cho ta, hy vọng sau khi rời khỏi Thiên Mộ, các người có thể an toàn rời khỏi đây." Tiêu Long cười

lạnh nói, sát ý tràn đầy.

"Cuồng vọng tự đại, nguoi cho là đạt đến Đẩu Thánh liền có thể chống lại Hồn Tộc sao. Ta đến đây chỉ là muốn khuyên nguoi một câu: Làm kẻ địch của Hồn tộc ta cũng sẽ không có kết cục gì tốt!" nghe Tiêu Long lời nói, đầu lĩnh áo đen kia cũng chỉ cười nhạt, hơi ngẩng đầu lên. Dưới bộ bào phục che khắp người giờ đây lộ ra một khuôn mặt gầy gò mà tái nhợt hiện giờ vẫn đang giữ một nụ cười băng giá.

"Có phải cuồng vọng hay không các nguoi rất nhanh rồi sẽ biết!" Tiêu Long đáp bằng thanh âm bình thản.

"Khắc khắc... Ta cũng hy vọng sẽ có ngày đó! Nhưng ta nghĩ kết cục cuối cùng của nguoi cùng Tiêu Huyền cũng không khác bao nhiêu!" Nam tử hắc y khẽ cười, cùng lúc đó thân hình của hắn cũng trở nên hư ảo. Một lúc sau rốt cục cũng từ từ biến mất một cách quỷ dị.

"Nhớ thật kỹ tên của ta – Hồn Nhai! Một trong những người năm xưa đánh trọng thương tổ tiên Tiêu Huyền của nguoi, cuối cùng khiến hắn phải đi đòi chính là tổ tiên của ta! Cho nên, người sau này chấm dứt số phận của nguoi có lẽ cũng là chính ta! Đây là số mệnh, nguoi không bao giờ trốn tránh được! Ha ha ha..."

Cùng lúc ba kẻ áo đen biến mất, một tiếng cười nhạt quái dị cũng chợt truyền tới từ không gian, cuối cùng vang vọng quanh quẩn trong bầu trời. Thật lâu sau, mới cùng đối phương chậm rãi tiêu biến.

Tiêu Long mặt không đổi sắc. Đợi đến khi tiếng cười kia hoàn toàn biến mất thì mới thu hồi ánh mắt như đóng đinh nơi ba kẻ kia vừa đi khỏi.

"Hồn Nhai đúng không, nguoi yên tâm, đợi đến khi Thiên Mộ mở ra, ta sẽ tự tay đưa nguoi xuống địa ngục."

"Ta vẫn không nhận được tín hiệu từ Tuyệt Nữ tỷ tỷ, Viêm Môn cũng không có gặp phải Hồn Điện công kích. Có lẽ bọn hắn muốn đợi chúng ta vào trong Thiên Mộ mới ra tay với viêm môn." Tiêu Ngọc nói.

"Ha ha, nếu bọn hắn dám làm như vậy, vậy thì chịu thiệt cũng chỉ có bọn hắn mà thôi. Tuyệt Nữ từ trước đến giờ không ra tay cũng là có nguyên nhân." Tiêu Long cười lạnh nói.

Sau đó hắn lại nói tiếp: "Chúng ta cũng quay về đi."

"Ừm"

.....

Sau ngày thứ ba, khi ánh rạng đông chiếu xuyên tầng mây xuống, toàn Cổ Thánh thành lập tức trở nên náo nhiệt dị thường. Hôm nay là ngày Cổ giới mở ra, mọi người sớm đã ôm lòng hiếu kỳ tràn ngập đối với không gian hư ảo thần bí này. Thần thông khai mở ra không gian như vậy, phóng mắt nhìn khắp thế gian cũng hiếm ai có được.

Lúc trong thành truyền ra những tràng âm thanh náo động cũng chính là lúc đoàn người Tiêu Viêm đang ở cửa hậu hoa viên chuẩn bị xuất phát. Họ hòa theo dòng người lập tức nhanh chóng đi đến trung tâm thành thị.

Ở trung tâm Cổ Thánh thành có một hồ nước vô cùng khổng lồ. Nó trong suốt một cách dị thường nhưng khi nhìn kỹ thì dường như cũng không hề thấy đáy. Độ sâu như vậy làm người biết nhìn hàng cũng cảm thấy sờn tóc gáy.

Giờ phút này, những vị trí gần sát hồ nước đã bị vô số thân ảnh chiếm lấy, thậm chí những kiến trúc xung quanh cũng có không ít bóng người. Vô số ánh mắt cùng hội tụ ở trung tâm hồ nước phẳng như gương, mà trên không trung nơi đó cũng có không ít người cảm thương đứng thẳng tắp. Khí tức cường hãn ngập tràn từ phía làm không người nào có can đảm mò đến đó để thỏa tính hiếu kỳ.

"Chư vị, Cổ giới lập tức sẽ mở ra. Bên trong Cổ giới đất đai bao la nên cứ vọng động xông loạn thì khó tránh sẽ lạc hướng. Nếu đi nhầm vào một số khe nứt không gian thì chỉ e sẽ gửi luôn mạng lại không gian hư vô! Cho nên... mong sau khi các vị tiến vào đó không được tự ý xông loạn!"

Ở trung tâm hồ nước, Cổ Tôn trưởng lão lẳng không, cao giọng hét lớn.

"Sau khi tiến vào Cổ giới, tự nhiên sẽ có người tiếp đãi chư vị, sau đó sẽ hướng dẫn các vị đến trung tâm Cổ giới! Mặt khác, bên trong Cổ giới còn có hậu đại của Cổ tộc, mong chư vị không nên quấy rầy bọn họ! Nếu không chắc chắn sẽ bị Cổ tộc ta liệt vào sổ đen! Mọi người có rõ ràng chưa?"

Nghe được những lời của Cổ Tôn, bên ngoài hồ nước cũng chợt vang lên một số thanh âm khách khí.

"Hậu đại Cổ tộc?"

Cách xưng hô này cũng làm cho Tiêu Ngọc cảm thấy hơi nghi hoặc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 287: Giao Thủ

"Hậu đại của Cổ tộc chính là những tộc nhân tầng dưới cùng nhưng cũng chính là tầng trọng yếu nhất! Trải qua vô số năm sinh sản, số lượng hậu đại của Cổ tộc đã không còn nhỏ nữa, mà trong thế hệ nội bộ họ cũng đều có được huyết mạch Đẩu Đế nhưng lại rất ít nên không được coi trọng lắm."

"Đương nhiên cũng có một số trường hợp ngoại lệ muốn cũng như một số người biến dị mà huyết mạch trở nên mạnh mẽ. Những hậu đại này sau khi được phát hiện thì giá trị bản thân sẽ đột nhiên tăng vọt, trở thành tộc nhân chính thức của Cổ tộc, được hưởng thụ sự tôn sùng vô kể!" Tiêu Long cười giải thích.

"Một dòng máu mới vô hạn... Khó trách Cổ tộc trường cửu bất suy!" Tiêu Ngọc khẽ gật đầu.

Có hậu đại số lượng khổng lồ như vậy, chẳng trách thiên tài trẻ tuổi của Cổ tộc ừn ừn xuất hiện không ngừng. Nguyên lai chính là nhân tuyển thiên tài trong mười vạn, thậm chí là trăm vạn người.

"Cái này cũng không thể nói như vậy, trải qua nhiều năm như vậy, Viễn Cổ Bát Tộc huyết mạch đã bắt đầu suy yếu, nếu như không xuất hiện Đẩu Đế, như vậy sớm muộn cũng sẽ suy yếu." Tiêu Long lắc đầu nói.

Huân Nhi là Cổ Tộc mấy trăm năm thậm chí là ngàn năm qua sở hữu tuyệt phẩm huyết mạch đẩu đế, có thể thấy được Cổ Tộc huyết mạch đã bắt đầu suy yếu.

Trong Viễn Cổ bát tộc thì có huyết mạch suy yếu nhiều nhất hẳn là linh tộc cùng thạch tộc. Bất quá Viễn Cổ bát tộc nổi tình cũng không kém, cho dù huyết mạch có suy yếu bọn hắn vẫn thể lực đứng ở đầu khí đại lục đỉnh.

Ngay tại hai người đáng nói chuyện thì hồ nước vốn tĩnh lặng đột nhiên nổi lên từng gợn sóng.

Mọi người nơi đây chợt cảm giác được một luồng lực không gian vô cùng cực đoan khủng bố đang dao động và dần dần tán ra tràn ngập theo hồ nước này.

"Xoẹt!"

Khi dao động không gian cực đoan khủng bố này đạt đến đỉnh điểm thì một cột sáng như ngọc cực độ chói mắt bỗng nhiên bắn mạnh ra từ giữa hồ, cuối cùng hợp lại với vòng năng lượng bao quanh tòa thành làm một thể.

"Àm! Đoàng! Đoàng!"

Khi mọi người chú mục vào cảnh tượng tráng lệ này thì không gian phía trên hồ nước đột nhiên truyền ra tiếng sấm vang vọng rung trời. Không gian này chợt rung động mãnh liệt rồi như bị từ từ xé ra trước mặt mọi người. Sau hồi lâu, một đại môn thông đạo không gian đen kịt không biết từ đâu trong hư vô đã xuất hiện dưới vô số ánh mắt quan sát chăm chú.

"Đại môn không gian đi Cổ giới đã mở! Chư vị, mời vào a!"

Nhìn cánh cửa không gian lớn không tả xiết, Cổ Tôn mỉm cười rồi sau đó cất cao giọng nói.

Khi Cổ Tôn vừa dứt lời thì những bóng người xung quanh đột nhiên chớp động bay nhanh tới rồi xuất hiện tại trước cửa không gian. Họ tò mò đánh giá một chút rồi một số người tài cao mặt lớn liền xung phong vào trước. Đối với Cổ tộc họ thật sự rất yên tâm và cũng không hề lo lắng chủng tộc này sẽ tạo nên chuyện gì sai trái với khách mời.

Có người mở đầu thì đàn đàn lũ lũ những người phía sau bắt đầu lục tục lao tới không gian đại môn. Nhìn quy mô lẫn số lượng người đi vào nhưng chỉ thấy cánh cửa kia như một cái động không đáy, tùy ý bao người vào trong nó cũng không dao động nửa phần.

"Chúng ta cũng đi thôi!"

Nhìn thấy cánh cửa không gian chẳng phát sinh ra dị trạng gì, Tiêu Long chợt cười rồi dẫn đầu đoàn người tiến vào hồ nước. Đôi chân hắn không ngừng đạp sóng tiến lên lao về không gian đại môn và Tiêu Ngọc cũng bám sát theo sau.

Xung quanh cánh cửa không gian có rất nhiều chiến sĩ Hắc Yên quân thực lực mạnh mẽ đang bảo vệ, mà lúc này Tiêu Long liếc mắt đã thấy đầu lĩnh của họ chính là Linh Tuyên cùng Ngũ thống lĩnh đã gặp qua một lần. Về phần những người khác Tiêu Long không quen cho nên hắn cũng không biết bọn hắn.

Nhìn thấy đoàn người Tiêu Long đang đến, đôi mắt đám người cũng chợt nheo lại rồi thoáng liếc nhìn trưởng lão Cổ Tôn đang bận rộn tứ bề. Nhất thời, gã bước tới vài bước vừa vặn cản đường nhóm người Tiêu Long lại.

"Thật không biết sống chết."

Nhưng đối với hành động ngáng đường của bọn hắn, Tiêu Long hừ lạnh một tiếng, một đạo mạnh mẽ linh hồn lực hóa thành từng đạo lưỡi kiếm hướng về phía đám người đánh tới.

Phốc phốc!!!

Đám người đồng loạt phun ra một ngụm máu tươi lùi lại mấy bước.

Bất quá Tiêu Long cũng không có ý định tha cho bọn hắn dễ dàng như vậy, hắn cũng không ngại trực tiếp động thủ ngay tại chỗ này.

Hai bàn tay cấp tốc rung lên một cách quỷ dị. Đánh ra mấy luồng kinh phong nhanh như tia chớp không ngừng oanh kích về phía bọn hắn.

Huru!!!

Ngay lúc này một đạo thân ảnh phóng đến đám người trước mặt, đem Tiêu Long công kích đỡ lấy.

"Cát! Ta còn tưởng rằng sẽ thành công phé được bọn hắn đây." Tiêu Long khó chịu nói.

Nghe được lời hắn xung quanh những người khác đỏ mặt hồi lạnh.

Đám ở Cổ Tộc địa bàn ra tay đánh người cũng chỉ có một mình hắn dám làm.

Phủi tay một cái, Cổ Tôn hai tay hơi run đối với Tiêu Long chấp tay vội vàng nói: "Tiêu Long tiên sinh, mọi chuyện chỉ là hiểu lầm, mong người bỏ qua cho bọn hắn."

"Nếu Cổ Tôn trưởng lão đã nói như vậy, ta cũng không tiện nói gì. Nhưng nếu như ta còn gặp phải như vậy sự tình, ta cũng không ngại động thủ. Yên tâm, nể mặt Huân Nhi, ta sẽ không lấy mạng bọn hắn, đương nhiên nếu như ta có mạnh tay hủy đan điền kinh mạch của bọn hắn, như vậy cũng đừng trách ta."

Tiêu Long tùy ý nói.

Hít sâu một hơi, Cổ Tôn nhìn Tiêu Long gật đầu nói: "Đa tạ Tiêu Long tiên sinh rộng lượng bỏ qua."

Tiêu Long tùy ý liếc mắt qua Linh Tuyền đám người cùng mấy cái vừa cản đường hắn người một cái, hừ lạnh một tiếng, hắn cũng chẳng nói gì lại một lần nữa bước tới lập tức đi vào cánh cửa không gian hun hút.

Nhìn xem Tiêu Long bóng lưng, Cổ Tôn thở phào một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 288: Cổ Giới (1)

Sau khi Huân Nhi nói về Hôn Sự của mình, rất nhiều người đều không đồng ý, nhưng là sau khi bọn hắn tìm hiểu về Tiêu Long lúc, đại đa số người đều đồng ý.

Cửu phẩm luyện được sư, lại có đấu thánh tu vi, tám thành trưởng lão cao tăng đều đồng ý Huân Nhi hôn sự rồi, cũng vì vậy nhiều người trẻ tuổi mặc dù biết mình không bằng Tiêu Long nhưng cũng không cam lòng bỏ qua chuyện này.

Cao ngạo người trẻ tuổi tự nhiên là không thể chấp nhận mình bị một cái đã sa cơ thất thế gia tộc đệ tử vượt qua, lại còn cướp đi bọn hắn thắm mến nữ thần.

"Phốc!"

Khi thân ảnh Tiêu Long biến mất, đám người cản đường Tiêu Long kia một lần nữa phải cất tiếng rên đau đớn. Dưới ánh mắt kinh hãi lẫn khiếp nhược của Linh Tuyền và một số Hắc Yên quân, khóe miệng gã chợt ứa ra một tia máu rồi chảy chậm chậm xuống, thân thể lão đảo một hồi rồi ngã xuống.

Cổ Tôn biến sắc, sau đó nhanh chóng đi đến kiểm tra.

"Tiêu Long tên này cũng đủ thâm độc, linh hồn những người này đều bị tổn thương không nhẹ, không có một tháng tĩnh dưỡng e là sẽ không khỏi được."

Cổ Tôn thở dài một tiếng, sau đó quay đầu nhìn xem những người khác nói: "Ta không hy vọng chuyện ngày hôm nay sẽ xảy ra lần nữa, nếu như các ngươi còn tiếp tục ngoan cố muốn đi gây sự với Tiêu Long, như vậy sẽ bị đuổi ra khỏi Cổ Tộc, đến lúc đó các ngươi sống chết Cổ Tộc sẽ không quản nữa. Tiểu thư hôn sự đã được quyết định, các ngươi tốt nhất nên từ bỏ đi."

Nghe vậy những người ở đây hai tay siết chặt, sắc mặt không cam lòng.

....

Trên phía chân trời xanh thăm mênh mông vô bờ có những đám mây lơ lửng, ngẫu nhiên theo gió nhẹ bay về bốn phương. Cỏ cây nơi đây cũng là một mảnh xanh biếc kéo dài vô tận bằng phẳng như sóng triều trong gió.

"Xoẹt!"

Không gian trên bầu trời bỗng rung động một trận kịch liệt. Một cánh cửa khổng lồ tối đen chợt hiện lên một cách quỷ dị giữa hư vô. Mà sau khi nó xuất hiện không lâu thì từng thân ảnh cũng chậm rãi bước ra từ bên trong, cuối cùng đặt chân vào phiên thiên địa xa lạ này.

"Nơi này là Cổ giới ư? Năng lượng thiên địa vô cùng nồng đậm, so với ngoại giới còn hơn hẳn nhiều lần!"

"Không hổ là không gian do cường giả Đấu Thánh xây dựng! Thần thông đạt đến bậc này quả nhiên bất khả tư nghị!"

Cùng với sự xuất hiện của những thân ảnh này, từng tiếng hô to kinh ngạc cũng theo đó vang vọng.

Khi mọi người còn kinh hãi tán thán thì Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc cũng từ bên trong cánh cửa bước ra. Cảm thụ được năng lượng dày đặc nơi này, khuôn mặt ai cũng thoáng hiện vẻ kinh dị.

"Thiên địa năng lượng thật mạnh! Nếu tu luyện trong này thì sự tiến triển e rằng phải hơn ngoại giới gấp đôi! Cổ tộc không những may mắn có được vô số người có thiên phú mà còn được phúc địa bậc này, sự cường thịnh của họ không phải không có nguyên do!" Tiêu Ngọc hít một hơi rồi kinh hãi cảm thán.

"Khai mở không gian kiểu này e rằng đã tự thành thế giới! Tuy diện tích không to lớn như đại lục Đấu Khí nhưng nguyên nhân chính vì vậy mà thiên địa năng lượng tập trung dày đặc hơn nhiều. Tu luyện tại đây ắt sẽ đạt được hiệu quả không thể tin nổi!" Tiêu Long cũng gật đầu nói.

"Ừnh!"

Lúc hai người đang nói chuyện thì ở phía chân trời xa xăm bỗng nhiên vang lên một tiếng nổ tựa sấm rền. Mọi người chợt nhìn thấy một đám mây đen dày nặng bỗng nhiên vọt đến bằng khí thể che trời lấp đất.

"Đó là..."

Tiêu Long hí hóp mắt nhìn đám mây đen một cách chăm chú, một lúc sau liền nói: "Phi hành chiến thuyền!"

Cùng lúc Tiêu Long phát hiện ra đám mây đen thì những cường giả có ánh mắt chuẩn độ khác cũng tương tự, lập tức phát ra từng tiếng kinh hô.

Nguyên lai, đám mây đen này chính là do mười chiếc phi hành chiến thuyền tạo nên, mây đen tràn ngập xung quanh chúng làm từ xa nhìn lại rất giống như các chiến thuyền điều khiển mây đen tạo nên sấm sét quanh quẩn. Thanh thế như vậy thật nguy nga đồ sộ!

"Không hổ là Cổ tộc! Thủ bút đến bậc này thì cả Trung Châu cũng không có thể thực nào so nổi!" Nhìn đám chiến thuyền bay nhanh tới, Tiêu Long tán thưởng nói.

"Àm! Đoàng! Đoàng!"

Mây đen mang theo sấm sét giăng ngập trời mà đến, cuối cùng cũng từ từ dừng lại trên không trung. Một thanh âm thương lão từ chiến thuyền vọng xuống: "Ha ha... Chư vị khách nhân, thỉnh lên thuyền a!"

Cùng lúc thanh âm buông xuống, chỉ thấy đám mây đen lượn lờ đột nhiên bị chia làm đôi thành một cái khe nối thẳng từ mặt đất đến chiến thuyền.

Thấy thế, sau khi chần chờ một lúc thì một số người cũng động thân phóng vào bên trong những chiến thuyền khổng lồ. Mà đoàn người Tiêu Long sau khi chờ đợi đến khi thấy không có dị biến gì cũng tranh thủ theo sau.

Sau khi lướt lên chiến thuyền, đám người Tiêu Long mới thấy được sự khổng lồ của thứ đồ chơi này. Những người bên trong hầu như quá bé nhỏ đến mức không đáng kể. Nơi này tùy lúc đều thấy được những chiến sĩ Hắc Yên quân cầm thương trong tay, phòng ngự dị thường nghiêm ngặt.

Khi tất cả đã vào hết bên trong thuyền, thanh âm thương lão lúc trước lại vang lên một lần nữa. Ngay sau đó, thân thuyền chấn động mạnh và Tiêu Long cảm nhận được dao động của không gian quanh mình trở nên cực kỳ kịch liệt. Hắn nhắm mắt lại cẩn thận cảm ứng rồi khuôn mặt bỗng nhiên bị một vẻ kinh ngạc chiếm cứ.

"Xuyên qua không gian! Chiến thuyền thật thần kỳ, mặc dù không nhanh bằng rồng trắng mắt xanh, nhưng tiện ích hơn rất nhiều."

"Ha ha... loại chiến thuyền này được Cổ tộc truyền lưu từ thời viễn cổ đến giờ, tên là Toa Không Chu. Nói về tốc độ, chi e rằng cả Đấu Tôn đỉnh phong cũng không theo kịp, tất nhiên nếu đem ra so sánh, đương nhiên là không thể so với sủng vật của Tiêu Long huynh đệ rồi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 289: Cổ Giới (2)

Khi Tiêu Long còn đang cảm khái thì một tiếng cười đột nhiên vang lên từ phía sau hắn.

"Người là? "

Từ nụ cười tươi rất tự nhiên của nam tử áo trắng này, Tiêu Long cũng có thể cảm nhận được hắn cũng không ôm tâm tư gì bất lương nên lập tức cũng cười, ôm quyền đáp.

"Ha ha... khách khí! Tại hạ Hỏa Huyền!" Nam tử bào trắng cười nói.

"Tiêu Long!" Tiêu Long cũng cười, đáp lại. Nhưng Hỏa Huyền lại khoát tay áo, nói: "Quán quân Đan hội Tiêu Long! Ha ha... ta đây tự nhiên đã biết, phòng trưng toàn bộ Trung Châu không ai không biết người."

"Hỏa Huyền huynh hử là người của Viêm tộc a?" Tiêu Long mỉm cười, nói.

Hỏa Huyền đối với chuyện Tiêu Long nói toạc ra thân phận của mình cũng không cảm thấy bất ngờ, gật đầu cười, đáp: "Rất lâu trước kia hai tộc chúng ta cũng có giao tình sâu xa! Không biết lần này Tiêu Long huynh tới Cổ giới có phải vì nguyên nhân Thiên Mộ mở ra hay không?"

"Không sai." Tiêu Long gật đầu.

Thiên Mộ được di lưu xuống từ viễn cổ. Trong đó có không ít mộ phần của các cường giả, mà nơi đó cũng có mộ phần của Tiêu Huyền, chính là Tiêu Long mục đích.

Thiên Mộ bên trong có những ẩn ký năng lượng của đông đảo cường giả viễn cổ. Hơn nữa, trải qua biến thiên cùng năm tháng, chúng đã biến thành bộ dáng của những người đó năm xưa. Chỉ cần đánh bại bọn họ, chính là có thể lập tức chiếm được ẩn ký năng lượng này! Hơn nữa còn có thể hấp thu chúng tăng tiến thực lực.

Ngoại trừ Đấu Thánh năng lượng thể, Tiêu Long không cảm thấy có năng lượng thể nào có thể giúp ích cho hắn, nhưng đối với chỉ có Tứ Tinh Đấu Tông Tiêu Ngọc tới nói là bảo địa.

Sau khi ra khỏi Thiên Mộ, năng thực lực ít nhất cũng phải đột phá Đấu Tôn.

Thời gian bên trong Thiên Mộ thông thả hơn ngoại giới rất nhiều! Tính ra năm ngày trong Thiên Mộ chính là tương đương với một ngày ở ngoại giới.

Mỗi hai mươi năm Thiên Mộ mở ra một lần, những người đi vào bên trong Thiên Mộ chỉ có thể ở lại bên trong Thiên Mộ ba năm thì bên ngoài chỉ mới trôi qua nửa năm mà thôi.

Hỏa Huyền cười nói: "Đương nhiên, người có tư cách được vào Thiên Mộ chỉ vền vẹn nằm trong Viễn Cổ Bát tộc mà những người khác thì không có tư cách này! Cho nên, luận về khía cạnh này thì Tiêu Long huynh cũng có tư cách tiến vào đó!"

"Tiêu tộc có thể tiến vào được sao?" Tiêu Ngọc hỏi.

Tiêu Tộc đã suy yếu nhiều năm, đã sớm không thể cùng Viễn Cổ Bát Tộc đánh đồng, danh ngạch e là đã sớm bị tộc khác lấy đi.

"Quy củ đã như vậy, bất luận Tiêu tộc có tung quần thể nào thì cũng đã từng là một trong Bát tộc. Đương nhiên, người cũng hiểu được chuyện này tóm lại là sẽ có phiên toái, nhưng lấy năng lực của Tiêu huynh thì hử không thành vấn đề gì." Hỏa Huyền phát tay cười nói.

"Đa tạ Hỏa Huyền huynh nhắc nhở." Tiêu Long nhìn hắn gật đầu cười đáp.

"Ha ha, không cần khách khí, có thể cùng một vị cửu phẩm luyện được sư kết giao là một chuyện tốt. Hơn nữa chúng ta sắp phải vào Thiên Mộ, thì không thể không hợp tác a!" Hỏa Huyền mỉm cười nói.

Nếu Tiêu Long chỉ là người bình thường thì hử cũng không chủ động bắt chuyện, nhưng đối tượng là một cái cửu phẩm luyện được sư.

Cho dù là tộc trưởng của Viêm Tộc có ở đây cũng phải đối với Tiêu Long cung kính ba phần. Có thể cùng Tiêu Long kết giao thì tốt hơn là đắc tội hử.

Sau khi Hỏa Huyền hàn huyên xong rồi mới cáo từ rời khỏi.

Phải mất nửa ngày mới có thể đến Cổ Thánh Sơn Mạch trong Cổ Giới cho nên Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc tìm một vị trí chờ đợi.

Không gian xung quanh vốn đang dao động cũng từ từ tiêu tán, mà tốc độ chiến thuyền cũng dần dần giảm xuống. Trong tầm mắt mọi người lúc này chợt hiện lên cảnh non xanh nước biếc trùng trùng điệp điệp phía xa xa.

"Đến Cỏ Thánh Sơn Mạch rồi sao?"

Khoảng cách giữa chiến thuyền cùng mảnh thiên địa mây mù lượn lờ càng lúc càng gần, thân hình hắn bắt động rồi đột nhiên quay đầu nhìn lại, ánh mắt chiếu thẳng vào một ngọn núi xa thăm vãn vùn quanh. Ở nơi đó... có một bóng dáng mờ ảo màu xanh xinh đẹp tuyệt trần đang đứng như ẩn như hiện. Dù cách nhau khá xa nhưng Tiêu Long vẫn cảm giác được một cảm xúc nhớ mong quen thuộc từ tận cốt tủy.

Từ xa thăm, bốn mắt đối diện... dần dần như hòa quyện vào nhau!

"Cuối cùng cũng được gặp lại người, Huân Nhi."

Nhìn xem đạo thân ảnh quen thuộc kia, Tiêu Long trên mặt hiện lên một đạo nhu tình cùng hoài niệm.

Ba năm, đã ba năm rồi hắn mới gặp lại thiếu nữ kia.

Mặc dù chỉ có ba năm, so với trước đây hắn rời đi năm năm còn không bằng, nhưng lúc đó với lúc này khác biệt rất lớn.

Trước đây hắn không có cùng Huân Nhi xác định quan hệ, nhưng bây giờ hắn đã cùng Huân Nhi xác định quan hệ, ba năm xa cách tự nhiên là mang nhiều ý nghĩa.

Cũng giống như khi hắn gặp lại Lam Nguyệt một dạng.

Mây đen dày đặc dừng đọng cuối chân trời, chiến thuyền khổng lồ cũng đang dừng lại trên không trung của dãy núi mệnh mông vô bờ, hấp dẫn vô số ánh mắt đang quan sát chăm chú.

Mọi người bên trên đều tụ tập ở mũi thuyền nhìn xuống những dãy núi hiểm trở chập chùng phía dưới. Họ cảm nhận được từ trong sơn mạch này toát ra vô số khí tức vô cùng cường hãn làm không ít người đều phải thảm tắc lưỡi tán thán. Không hổ là bản doanh Cổ tộc, cường giả nơi này đã đạt đến số lượng vô cùng kinh khủng.

"Ha ha... Các vị khách quý Cổ tộc, xin mời!"

Lại nghe thanh âm thương lão vang lên trên thuyền, rất nhiều người rất khách khí đáp lại một câu, sau đó mới thi triển bộ pháp từ chiến thuyền hạ xuống. Liền sau đó, họ bay vút đến một quần thể kiến trúc tháp thoáng ở trung tâm sơn mạch, bởi nơi đó chính là trụ sở tiếp tân của Cổ tộc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 290: Gặp lại Huân Nhi

Sau một lúc lâu thì cuối cùng bóng hình xinh đẹp trên đỉnh núi đầy mây bao phủ cũng động. Nàng ngự trên mây, tà áo vờn bay theo làn gió thổi tựa như vãn trung tiên tử và mang theo một cảm giác huyền ảo. Trong ánh mắt quan sát của rất nhiều người, nàng vẫn ung dung bước đến và cuối cùng đã phiêu phù bên ngoài chiến thuyền.

Thấy một thiếu nữ thanh y xinh đẹp tuyệt trần, tất cả ánh mắt trên chiến thuyền đều bắn lên người nàng, trong đó không ai giấu nổi vẻ kinh diễm...

Thiếu nữ vận một thân trang phục màu xanh, ba búi tóc đen dài tùy ý cột ở sau gáy xõa dọc xuống vai rồi vờn quanh chiếc eo nhỏ, cuối cùng che phủ kiều đồn. Dưới những cơn gió nhẹ đưa đẩy, mái tóc nàng cũng bay tà tà phiêu đảng tạo nên một hình ảnh xuất trần thoát tục. Dung nhan mỹ lệ kia của nàng cũng khiến cả mảnh đất trời đột nhiên âm đạm, thêm đôi mắt long long sâu thẳm như sao đêm lấp lánh làm người nhìn khó có thể rời mắt đi nơi khác.

Nhất tiểu khuynh thành – Tái tiểu khuynh quốc!

Nhan sắc tuyệt mỹ như vậy chính là minh chứng hùng hồn nhất cho câu nói kia. Khi lần nữa nhìn thiếu nữ dường như do linh khí đất trời sinh ra, ngay cả những nam nhân tự hào bản thân hoàn mỹ nhất cũng cảm thấy xấu hổ vì không khéo thì mình sẽ làm ô uế nàng mất.

Nhìn dung nhan cơ hồ quen thuộc đến tận linh hồn, gương mặt đang xúc động của Tiêu Long cũng dần nở một nụ cười nhu hòa.

"Tiêu Long ca ca!"

Dưới vô số ánh mắt chăm chú, thiếu nữ áo xanh chột nhoèn miệng cười, thân hình mềm mại chột lóe đã xuất hiện cạnh Tiêu Long trên chiến thuyền. Thanh âm dịu dàng như tiên nhạc chột vang lên bên tai Tiêu Long.

Cách xưng hô quen thuộc như một cây búa tạ giáng mạnh vào nơi sâu nhất trong lòng Tiêu Long, khiến cho hắn hầu như không nén được xúc động muốn

ghì chặt Huân Nhi trước mặt vào lòng thật lâu...

"Tiểu nữ tử càng ngày càng đẹp!" dưới ánh mắt của vô số chiến sĩ Hắc Yên quân đang si ngốc trợn mắt há mồm, Tiêu Long đem Huân Nhi ôm vào trong lòng, khẽ cười nói.

Nhìn xem hai người dạng này thân mật, xung quanh những người khác không khỏi ghen ghét không thôi.

"Nguyên lai tiểu tử này cư nhiên cư đồ nữ thần của Cổ tộc! Khó trách mấy tên kia lại thực sự đối xử với hắn như vậy! Chẳng qua, tiểu tử này cũng quá trâu a!" Nam tử có vẻ mặt khinh khinh của Viêm tộc nhìn thấy một màn này cũng không khỏi phản thán phục.

"Dù sao hắn thiên phú bày ra ở đó, đổi lại là người khác e là cũng sẽ đồ đi, không thể cưỡng lại được." Hòa Tri ánh mắt thoáng dừng mắt lên người Huân Nhi, chột nhẹ giọng nói.

"Người nói không sai, Tiêu Long người này quả thật là quá mức sáng chói. Ai lại đi nghĩ đến, Tiêu Tộc lại đi ra một cái quái vật như hắn, phỏng chừng năm đó Tiêu Huyền cũng không thể so với hắn được." Hòa Huyền cười cười, thân nhiên nói.

Nghe được Hòa Huyền lời nói như vậy, mấy người bên cạnh cũng không nói gì, bởi vì đây là sự thật.

"Lâu rồi không gặp Huân Nhi." đứng bên cạnh Tiêu Long Tiêu Ngọc nhìn Huân Nhi cười nói.

"Lâu rồi không gặp, Tiêu Ngọc biểu tỷ, mấy năm không thấy ngươi quả thực để cho ta bất ngờ a." Huân Nhi nhìn Tiêu Ngọc cười nói.

Nàng cùng Tiêu Ngọc gặp mặt lần cuối là lúc nàng đi ghi danh giả nam học viện lúc kia, lúc đó Tiêu Ngọc Đẩu Sư còn chưa đến, qua mấy năm, nàng liền nhảy lên đến Đẩu Tông, tốc độ tu luyện cùng thiên phú không chút nào kém Viêm Cổ Bát Tộc thiên tài, thuộc hàng trung tầng một nhóm kia.

"Nhờ người nào đó phúc, bất quá vẫn không thể so với ngươi cái này tiểu gián điệp." Tiêu Ngọc bắt đắc dĩ cười khổ.

Đối với Huân Nhi trước kia nằm vùng ở Tiêu Gia, Tiêu Ngọc bây giờ cũng không có quá nhiều để ý, dù sao được lợi nhất vẫn là Tiêu Gia.

Huân Nhi thực lực nàng không chút nào nhìn thấu, cho nên mới nói quả không hổ là sở hữu đầu để huyết mạch hoàn mỹ nhất người a.

"Tiêu Long ca ca, Tiêu Ngọc biểu tỷ, hai người hãy đi theo ta." Huân Nhi mỉm cười, thân hình chợt động đã lao vào bên trong sơn mạch.

Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc thân hình cũng động, thoát khỏi chiến thuyền, sau đó nhanh chóng đuổi theo Huân Nhi phía trước.

Ở một nơi hiểm trở trong sơn mạch, có một thân ảnh đang đứng chấp tay mà ánh mắt đang hướng về Tiêu Long và Huân Nhi trên bầu trời. Mái tóc có hai màu đen trắng của hắn đang vũ động trong gió, dưới mái tóc này lộ ra một đôi mắt lạnh như băng tựa tu la địa ngục.

"Tiêu Long, ngươi cuối cùng cũng đã đến đây..."

Một tiếng cười khẽ bỗng nhiên vang lên rồi thân ảnh một nam tử vận ngân bào đã xuất hiện sau lưng người kia một cách quỷ dị.

"Cổ Yêu, xem ra cảm tình của Huân Nhi với hắn thật là tốt a! Hay là ngươi buông tha chủ ý đánh vào nàng đi!" Nam tử mặc ngân bào nói vọng lên nam tử có mái tóc đen trắng, rồi cười hắc hắc, nói.

"Hắn không phải tộc nhân Cổ tộc, vì vậy không thể ở cùng một chỗ với Huân Nhi! Dích thân ta sẽ giáo huấn hắn!" Nam tử có mái tóc đen trắng nói bằng thanh âm không chút dao động nào, thần sắc không thay đổi.

"Ngươi đánh không lại hắn." Nam tử mặc ngân bào lắc đầu cười khổ nói.

"Ta mới không tin một cái sa sút gia tộc để tử lại có thể đạt được thành tựu như vậy, ta sẽ chứng minh cho Huân Nhi thấy, ta mới là người xứng đáng với nàng." Cổ Yêu trong mắt kiên định ý không hề thay đổi.

Tiêu Long tự nhiên cũng phát hiện ra được Cổ Yêu tồn tại, bất quá hắn cũng không có quá nhiều để ý, dù sao cũng chỉ là một cái Đẩu Tôn mà thôi, muốn cùng hắn giành nữ nhân, không có cửa đâu.

Theo Huân Nhi hướng dẫn, đoàn người cũng chưa đến nơi tiếp đãi chuyên môn của Cổ tộc mà lại đi đến rồi dừng lại trước một gian lâu trúc sâu trong sơn mạch.

Đồng thời Tiêu Long cũng cảm nhận một đạo khí tức ở bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 291: Trao đổi

"Tiêu Long ca ca, ngươi trước đi vào bên trong, có ngươi muốn gặp ngươi." Huân Nhi nhìn hấn mỉm cười nói.

"Sẽ không phải là phụ thân ngươi đi." Tiêu Long nghi ngờ nói.

"Quả thật là bị Tiêu Long ca ca đoán trúng rồi, phụ thân ta đang ở bên trong chờ ngươi." Huân Nhi cười cười.

"Được rồi, để ta đi xem thử cha vợ tương lai đi." Tiêu Long cười nói, sau đó đi vào bên trong.

Đề lại gương mặt đỏ bừng Huân Nhi cùng không biết phải nói gì Tiêu Ngọc.

Tiêu Long đi vào bên trong lầu trực, đi lên tầng thứ hai bên trong, đập vào mắt hấn là một vị trung niên nhân.

Người này khoảng hơn bốn mươi tuổi, nhìn sơ qua thì cứ như một trung niên nhân bình thường vậy. Trên người mặc một chiếc áo vải thô mộc mạc, khuôn mặt còn mang theo nụ cười hòa ái làm người khác nhìn vào không khỏi cảm thấy an tâm hơn rất nhiều.

Nhìn qua trên người hấn cũng không có áp lực cường đại gì, nhưng lại làm Tiêu Long không dám có chút khinh thường nào, hấn biết rõ, người này chính là Đấu Khí đại lục mạnh nhất mấy vị cường giả một trong.

Hấn cũng là Huân Nhi phủ thân, Cổ Tộc đương nhiên tộc trưởng - Cổ Nguyên.

"Vẫn bối Tiêu Long, ra mắt Cổ Nguyên tiền bối." Tiêu Long nhìn Cổ Nguyên cung kính nhàn nhạt nói.

Hấn cung kính bởi vì đối phương là Huân Nhi phụ thân, ngoài ra là một vị cường giả, chỉ có hai điểm này mà thôi.

Có câu, gừng càng già càng cay mà, trước mặt hấn cái này nhìn qua hiền hòa trung niên nhân cũng không phải đơn giản. Có thể trở thành tộc trưởng Cổ Tộc, tự nhiên là không đơn giản.

"Không tệ không tệ! Không nghĩ tới, sau khi Đấu Đế huyết mạch khô cạn, Tiêu tộc còn có thể xuất hiện một thanh niên ưu tú như vậy. Điều này làm ta tin tưởng, những hành động năm đó của Tiêu Huyền, cũng có một chút đạo lý của riêng hấn..." Cổ Nguyên gật đầu cười hài lòng nói, ánh mắt nhìn Tiêu Long như đang nhìn con rể tương lai một dạng.

Sau đó hấn lại nói: "Chuyện của ngươi và Huân Nhi, trong tộc mấy lão gia hỏa kia đã không có người phản đối, ngoại trừ mấy người trẻ tuổi ra, ta hy vọng ngươi có thể nhẹ tay với bọn hấn một chút. Ngươi cũng biết, người trẻ tuổi mà, không tránh khỏi có chút xung động."

Vậy ta có phải hay không hiểu là có thể đánh một trận.

Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

"Ta sẽ chú ý." Tiêu Long tùy ý đáp.

"Ngươi nhất định là có nghe qua Thiên Mộ rồi đi, mấy lão gia hỏa kia đã đồng ý cho ngươi đi vào Thiên Mộ..."

"Về chuyện này ta có một yêu cầu."

Tiêu Long đột nhiên nói.

Nghe vậy Cổ Nguyên gật đầu, nhìn hấn nói: "Yêu cầu gì?"

Hiện tại Cổ Tộc đều rất muốn kéo Tiêu Long vị này cử phẩm luyện được sư về phía mình, có hấn giúp đỡ, Cổ Tộc thực lực sẽ tăng lên, đạt được không ít chỗ tốt.

Lại thêm Huân Nhi cùng Tiêu Tộc với Cổ Tộc quan hệ, không nghi ngờ gì, Tiêu Long đối với Cổ Tộc quan hệ là không có chút nào xấu.

Để cho hấn vào Thiên Mộ dễ dàng như vậy chính là thể hiện Cổ Tộc thành ý.

"Thiên Mộ hành trình lần này ta muốn dẫn theo một cái khác Tiêu gia người cùng đi." Tiêu Long nhàn nhạt nói.

Đã đến đây hấn nhất định phải tìm mọi cách để cho Tiêu Ngọc đi theo, Thiên Mộ hành trình lần này đối với nàng tới nói thật sự là quá quan trọng.

"Cái này thì có chút khó khăn." Cổ Nguyên ngừ khí do dự nói.

Cổ Tộc đám lão đầu kia bởi vì nhìn trúng Tiêu Long thiên phú cho nên mới để cho hấn vào Thiên Mộ dễ dàng như vậy.

Kể từ khi Tiêu Tộc sa sút, Tiêu Tộc danh ngạch vẫn luôn được Cổ Tộc chiếm lấy, cũng đồng nghĩa với việc có thể bồi dưỡng nhiều hạt giống hơn, nếu như để cho thêm một người của Tiêu Tộc đi vào Thiên Mộ e là mấy lão bất tử kia sẽ kêu ca.

Cho dù Tiêu Long có là một cái Cừu Phẩm Luyện Dược Sư, e là bọn hán cũng không dễ dàng như vậy đồng ý.

Cổ Tộc cũng không phải là Cổ Nguyên một mình làm chủ, dù sao gia tộc lợi ích luôn phải được đặt lên hàng đầu.

Tiêu Long cũng biết Cổ Nguyên khó khăn, cho nên hán đã chuẩn bị sẵn đôi sách.

"Nếu như có thứ này bọn hán nhất định sẽ chấp thuận đi." nói xong Tiêu Long lấy ra một khối cổ ngọc.

Nhìn thấy khối bích lục cổ ngọc này Cổ Nguyên hai mắt trừng lớn, không khỏi kinh hô:"Đá Xà Cổ Đế Ngọc!"

Không sai, Tiêu Long lấy ra chính là Đá Xà Cổ Đế Ngọc.

Đá Xà Cổ Đế Ngọc chính là chìa khóa để tìm thấy Đá Xà Cổ Đế động phủ, có tất cả là tám khối, phân biệt cho Viễn Cổ Bát Tộc mỗi người giữ một khối.

Đối với người khác Đá Xà Cổ Đế Ngọc có thể nói chính là một bảo vật có thể khiến cho toàn bộ Đấu Khí Đại Lục phải điên cuồng, nhưng đối với Tiêu Long tới nói không đáng một xu.

Nếu không tập hợp đủ tám khối, Đá Xà Cổ Đế Ngọc cũng không có tác dụng gì.

Đá Xà Cổ Đế động phủ Tiêu Long đã sớm biết, muốn đi vào cũng không cần phải tập hợp đủ Đá Xà Cổ Đế Ngọc.

Dùng Đá Xà Cổ Đế Ngọc đổi lấy một danh ngạch vào Thiên Mộ là tốt nhất, hơn nữa chỉ cần Đá Xà Cổ Đế Ngọc rơi vào tay Cổ Tộc trong tay, như vậy Hồn Tộc xếp vào Cổ Tộc gián tiếp sẽ biết sau đó báo về cho Hồn Thiên Đế, điều này có thể để hán rời đi chú ý đối với Tiêu Long cùng Viêm Môn phần nào.

Cho nên dùng Đá Xà Cổ Đế Ngọc trao đổi là đáng.

"Tốt lắm, có thứ này những lão gia hỏa kia nhất định sẽ không tiếp tục phản đối." đem Đá Xà Cổ Đế Ngọc nhanh chóng thu lại, Cổ Nguyên cao hứng vỗ vỗ vai Tiêu Long, thái độ thay đổi hẳn ra, càng thêm nhiệt tình.

Cổ Nguyên cho nữ nhi mình đến nằm vùng Tiêu Tộc còn không phải là vì Đá Xà Cổ Đế Ngọc sao, bây giờ mục đích đã đạt được hỏi hán làm sao không cao hứng cho được.

Cổ Nguyên là thiên tài, đã sớm tu luyện thành Đấu Thánh Cừu Tinh nhiều năm, hán đương nhiên không cam lòng dừng ở đây, bây giờ hán muốn trở thành Đấu Đế xác suất lớn hơn rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 292: Xấu Hổ Huân Nhi

Cùng Cổ Nguyên bàn bạc xong, Tiêu Long liền rời khỏi.

"Tiêu Long ca ca, thế nào rồi?" nhìn thấy Tiêu Long đi xuống, Huân Nhi vội vàng đi tới hỏi.

"Nhạc phụ đề ta chăm sóc Huân Nhi nhiều một chút, hán nói Huân Nhi sau này liền giao cho ta chăm sóc rồi." ôm lấy Huân Nhi eo thon, Tiêu Long cười nói.

"Chán ghét Tiêu Long ca ca, người nói năng gì đó." Huân Nhi gương mặt đỏ bừng một mảnh, nhỏ giọng nói.

Tiêu Long mỉm cười, đôi ngươi như lửa đỏ nhìn dung nhan tinh nhã nghiêng nước nghiêng thành, sau đó vươn tay ra nhẹ nhàng cầm lấy ngọc thủ Huân Nhi rồi nhẹ giọng nói: "Mấy năm nay vất vả cho ngươi rồi! Về sau, những sự tình này cứ để ta gánh vác, không ai có thể ngăn cản ngươi và ta!"

Cầm thụ được sức nóng trên ngọc thủ truyền vào, gương mặt Huân Nhi cũng thoáng hiện lên ánh phớt hồng nhưng trong lòng thoáng chút vui sướng.

Mặc kệ nàng trước mặt tộc nhân biểu hiện cường thế ra sao nhưng dù sao nàng vẫn là một thiếu nữ nên trong lòng cũng có một nơi yếu mềm. Nhiều năm cố gắng kiên trì như vậy, có được những lời này thì đã thỏa mãn tất cả những gì mình mong muốn rồi. Vốn nàng có huyết mạch lẫn thiên phú rất cao không ai sánh được nhưng đối với cảm tình lại vô cùng chấp nhất, thậm chí rất quật cường.

"Tiêu Long ca ca, ngày mai chính là lúc lễ thành nhân của Cổ tộc bắt đầu! Lễ thành nhân vốn không có quan hệ gì đến khách nhân được mời nhưng bởi vì huynh là người Tiêu tộc và lẫn nguyên nhân do ta nên Lễ thành nhân lần này hán sẽ có bóng dáng của người!" Huân Nhi cau mày lại rồi nói: "Dựa theo

quy củ, phạm là tộc nhân tham gia Lễ thành nhân thì có thể tùy ý chọn một người để luận bàn tỷ thí. Cơ hội quang minh chính đại như vậy chỉ e rằng rất ít người có thể bỏ qua!"

"Yên tâm đi Huân Nhi, người không phải không biết ta thực lực ra sao."

"Không phải, ta sợ là Tiêu Long ca ca ra tay quá nặng, sẽ đem bọn hắc đánh chết."

"Tiểu ný tử, nếu để cho bọn hắc nghe được người mấy lời này nhất định sẽ tức giận đến thổ huyết."

"Ta chỉ là nói sự thật mà thôi, không ai có thể đánh bại được Tiêu Long ca ca. Ta chỉ hy vọng Tiêu Long ca ca hạ thủ nhẹ một chút, nếu không ta sẽ rất khó xử, dù sao bọn hắc là Cổ Tộc tương lai."

"Ha hã, nếu Huân Nhi đã lên tiếng, ta làm sao không dám nghe theo đâu, bất quá Huân Nhi có phải hay không nên đưa ta chút lợi tức a."

Nghe được Tiêu Long lời nói, Huân Nhi có chút không hiểu gì, bất quá ngay sau đó gương mặt nàng đỏ bừng như ánh chiều tà.

Chỉ thấy Tiêu Long cúi đầu xuống đem Huân Nhi môi thom cho chiêm dụng.

Huân Nhi gương mặt cấp tốc đỏ lên, bất quá cũng không có phản kháng, yên lặng phối hợp với hắn, lẳng lặng hưởng thụ lại cái này quen thuộc cảm giác.

Tiêu Ngọc thì rất biết điều chủ động đi ra ngoài, dành thời gian cho hai người.

Đây là một đêm yên bình.

....

Lúc tia nắng đầu tiên từ phía chân trời khuynh sai xuống, thì toàn bộ Cổ Thánh sơn mạch lập tức trở nên nhiệt náo. Trên bầu trời, từng đạo thân ảnh lướt qua và tiếng chiêng trống tràn ngập về hân hoan vui sướng cũng vang dội không dứt trên các dãy núi.

"Kéo kẹt..."

Cửa phòng đang đóng chặt cũng chậm rãi mở ra, Tiêu Long cùng Huân Nhi hai người bước ra từ bên trong.

Hai người cũng không có làm gì, bất quá ôm nhau ngủ ăn một chút tiện nghi là có.

"Huân Nhi hạ thủ cũng thật nhanh a."

Nhìn xem Tiêu Long cùng Huân Nhi bước ra khỏi phòng, Tiêu Ngọc không nhịn được trêu chọc một phen.

"Tiêu Ngọc biểu tỷ!" Huân Nhi gương mặt đỏ bừng oán trách nhìn nàng, sau đó không khỏi trừng mắt nhìn Tiêu Long một cái.

Nhớ lại chuyện tối hôm qua, gương mặt đỏ bừng một mảnh, không khỏi dùng ngón tay đụng vào môi.

Tiêu Long ca ca là đại phiêu dân... vậy... vậy mà bắt ta... làm chuyện đó...

Tiêu Long ánh mắt trông về nơi những gian điện xa xa rồi nói: "Nghỉ thức thành nhân sẽ sớm cử hành?"

"Vâng, chúng ta cũng động thân đi!"

Nói xong ba người liền rời khỏi căn nhà, đi ra bên ngoài.

Lúc này rồng trắng mắt xanh đã đợi sẵn ở bên ngoài, ba người leo lên rồng trắng mắt xanh trên lưng. Rồng trắng mắt xanh vỗ cánh một cái nhấc lên một trận cuồng phong, luồng bạch quang nhanh chóng lao về phía xa xa một cách mạnh mẽ.

Tốc độ Rồng trắng mắt xanh cực nhanh, chỉ trong một phút ngắn ngủi đã đến dãy đại điện san sát kia. Cuối cùng, theo sự hướng dẫn của Huân Nhi bắt đầu dần hạ cánh xuống mảnh đất trung tâm.

Đồng hành với Huân Nhi, không thể nghi ngờ gì đoàn người Tiêu Long đã trở thành tiêu điểm cho rất nhiều ánh mắt dồn vào.

Nhìn thấy hắc dùng đầu thánh cấp bậc ma thú làm tọa kỵ, đám người không khỏi kinh hãi.

"Đi thôi!"

Huân Nhi cũng không để ý đến những ánh mắt này, nhẹ giọng nói với đoàn người Tiêu Long. Sau đó, nàng bèn nhanh chóng làm tiên phong đưa đoàn người Tiêu Long đến một quảng trường khổng lồ trước một tòa điện được khí tức cổ kính vờn quanh.

Xung quanh quảng trường khổng lồ này được bao vây bởi những chiến sĩ Hắc Yên Quân mặc giáp đen đứng thẳng tắp. Ánh mắt họ sắc bén như mắt ưng không ngừng quét qua bốn phía chung quanh. Mà khi bọn họ nhìn thấy Tiêu Long thì ánh nhìn sắc bén kia chợt dừng lại một chút nhưng vẫn không

có cử động gì khác.

Quanh quảng trường rộng lớn hiện giờ có không ít bóng người đã ngồi xuống. Huân Nhi bước đến đây vẫn chưa dừng lại mà đi thẳng đến hàng ghế rộng rãi phía trước quảng trường. Sau đó, đám người Tiêu Long cũng thoáng do dự rồi cũng cất bước theo sau.

Không có người ngăn cản, Tiêu Long thuận lợi ngồi xuống dãy ghế khách quý.

Trong lúc Tiêu Long và Huân Nhi đang thấp giọng trò chuyện thì hắn cũng đảo mắt nhìn qua những khu vực đặc thù cho khách quý. Có thể vào đến chỗ này, đại đa số đều là người rất có danh vọng đối với Cổ tộc. Chẳng qua ở trong này, Tiêu Long cũng thấy được mấy người Hóa Huyền đã gặp và nói chuyện với nhau trên chiến thuyền.

Khi Tiêu Long nhìn tới thì Hóa Huyền kia cũng mỉm cười gật đầu chào hắn.

Cười đáp lại Hóa Huyền, tầm mắt Tiêu Long chuyển hướng đến vị trí một ngôi cao bên trái. Nơi đó có một đám người vây quanh, những người này phần lớn đều là lớp trẻ tuổi của Cổ tộc. Ở trong nhóm này, Tiêu Long bắt gặp mấy gương mặt quen thuộc là Linh Tuyền cùng mấy thống lĩnh Hắc Yên Quân nữa.

Mà giờ khắc này, mấy người kia cũng đang nhìn hắn về phía hắn, đám người ánh mắt va chạm, bọn hắn ánh mắt liền không khỏi co rút lại.

Sau đó Tiêu Long đem ánh mắt chuyển sang một chỗ khác. Nơi đó có một thân ảnh lộ ra sát ý sắc bén đang ngồi xếp bằng. Người này có mái tóc hai màu hắc bạch, khí tức toàn thân rất băng lãnh giống như huyền băng vạn năm, làm người nào nhìn thấy y cũng cảm giác được một sự nguy hiểm đến nỗi gai ốc.

Chính là Cổ Yêu

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 293: Nghi thức bắt đầu

Tu là đô thống - Cổ Yêu.

Cổ Yêu thiên phú tại cổ tộc thế hệ trẻ chỉ xếp thứ ba, đứng sau Huân Nhi cùng một người khác nhưng luận về tu vi thì phải so với Huân Nhi phải cao hơn.

"Cứ nghĩ là Cổ Tộc đám người đáng ghét kia đều biết điều mà lui rồi a, không nghĩ đến vẫn còn một cái cứng đầu gia hỏa."

Liếc nhìn Cổ Yêu một cái, Tiêu Long thầm nghĩ, khoe miệng nhếch lên.

Đã nguoi không chịu chấp nhận số phận, vậy thì để ta đánh cho nguoi phục vậy.

"Boong..."

Ngay lúc này một tiếng chuông cổ kính bỗng vang vọng khắp phiên thiên địa. Tiếng chuông dần dần khuếch tán ra bốn phía, cuối cùng quanh quẩn khắp bên trong những dãy núi non trùng điệp.

"Thời gian bắt đầu rồi! Nghi thức, bắt đầu đi!"

Sau khi tiếng chuông ngân vang quanh quẩn tan hết, một thanh âm đột nhiên truyền ra từ không gian hư vô. Bên trong thanh âm này ẩn chứa uy áp vô cùng khủng bố làm không ít người ở quảng trường không nén nổi phải hít vào một hơi khí lạnh.

"Đấu Thánh, là Đấu Thánh chân chính!"

Cảm thụ được uy áp đánh sâu vào trong linh hồn, trong mắt những người ở đây cũng lộ ra sự rung động thật mạnh. Đây chính là lần thứ hai bọn hắn cảm nhận được uy áp của Đấu Thánh chân chính ngoại trừ Cổ Tổn.

Khi thanh âm mệnh môn cuộn cuộn vừa dứt, mấy vị trưởng lão Cổ tộc y quan nghiêm cẩn sắc mặt nghiêm trang cũng đứng lên tự hàng ghế cách đó không xa, sau đó tiến vào trung tâm quảng trường.

Giờ phút này, ở nơi đó có rất nhiều đạo cụ được sắp sẵn. Nghi thức trưởng thành của Cổ tộc cũng tương đối rườm rà bởi vì trong Cổ tộc, phải trải qua Lễ trưởng thành thanh niên thì mới được xem như chính thức trưởng thành. Sau đó, những thanh niên này mới có thể chính thức trở thành đệ tử trung tâm của Cổ tộc. Thậm chí, cái gọi là hôn sự cũng chỉ sau khi trải qua lễ thành nhân này mới có thể tiến hành.

Mấy vị đầu thánh của Cổ Tộc cũng không lộ diện, mà núp ở một bên quan sát, Tiêu Long có thể cảm giác được có mấy đạo hư vô mờ mịt khí tức như ẩn như hiện.

"Nghỉ thức bắt đầu, Linh Tuyền!"

Ngay lúc này ba vị trưởng lão Cổ tộc trên quảng trường cũng đã chuẩn bị hết sức đầy đủ, sau đó dựa theo danh sách gọi lên một cái tên đầu tiên.

Nghe tiếng quát của ba vị trưởng lão, Linh Tuyền cũng vội vàng đứng dậy. Thân hình hắn vừa động đã hăng hái lướt vào giữa sân cung kính thi lễ với ba vị trưởng lão.

Số lượng người trẻ tuổi trưởng thành trong Cổ tộc tự nhiên không ít, nhưng có thể được tham gia vào nghỉ thức lớn như thế này thì rất ít ỏi. Không thể nghi ngờ, những người này chính là tài năng trong tài năng của Cổ tộc rồi. Bởi vậy cũng khó trách vì sao khuôn mặt Linh Tuyền giờ đây toát ra một vẻ đặc ý nhàn nhạt.

Giữa sân, một vị trưởng lão sắc mặt nghiêm túc cầm chặt một chiếc tinh bàn lớn gần một trượng đi đến trước mặt Linh Tuyền, mà hắn ta giờ này cũng vội vã bước nhanh đến đưa tay chạm vào tinh bàn rồi nhắm mắt lại.

Cùng lúc Linh Tuyền nhắm mắt lại thì tinh bàn bỗng bật phát ra một luồng sáng mạnh mẽ. Sáu ngôi sao từ từ hiện lên. . .

Nhìn thấy sáu ngôi sao này, vị trưởng lão kia cũng gật gù đầu rồi sau đó thét lớn: "Linh Tuyền, Thất thống lĩnh Hắc Yên quân! Thực lực nhị tinh Đấu Tông, đẳng cấp huyết mạch lục phẩm! Sau khi được Trưởng lão viện thương thảo, quyết định ban cho Kim sắc Tộc văn!"

"Cư nhiên là Kim sắc Tộc văn! Không hổ là Thất thống lĩnh. . . ."

Nghe được tiếng quát từ miệng vị trưởng lão kia, đa số tộc nhân Cổ tộc trong quảng trường nhất thời phát ra thanh âm có vẻ vô cùng hâm mộ.

Nghe vậy, trong mắt lẫn sắc mặt Linh Tuyền cũng hiện ra một nỗi vui mừng, hắn liền quỳ một gối xuống ngẩng đầu lên. Sau đó, một vị trưởng lão cầm một chiếc hào bút lóe lên kim quang, cánh tay vũ động lập tức tạo thành từng đạo tàn ảnh hình thành một phù văn huyền ảo kỳ dị trên trán Linh Tuyền. Nó cũng bật phát ra kim quang ẩn chứa dao động năng lượng đặc thù tràn ngập.

"Cấp bậc huyết mạch lục phẩm? Kim sắc Tộc văn? Máy thứ kia là gì vậy?" Tiêu Ngọc đối với những thứ này cực kỳ xa lạ, lập tức nhíu mày nhìn Huân Nhi dò hỏi.

"Cấp bậc huyết mạch được chia là mười phẩm. Nhất phẩm là thấp nhất còn thập phẩm là cao nhất! Chẳng qua bình thường mà nói thì huyết mạch đạt ngoài tứ phẩm mới đủ tư cách tham gia Lễ trưởng thành! Linh Tuyền có thể đạt tới lục phẩm đó đã là không tệ rồi." Huân Nhi mỉm cười giải thích: "Về phần Kim sắc Tộc văn chính là do Cổ tộc truyền thừa xuống. Ở trong lúc nguy cấp, nó có tác dụng làm huyết mạch lục phẩm trong thể nội của Cổ tộc nhân tạm thời tăng vọt, do đó có thể hóa nguy thành an. Loại Tộc văn này cũng chia làm bốn cấp: Ngân – Kim – Tử kim – Thất thái kim. Dùng màu sắc mà nhận biết thì Tộc văn của Linh Tuyền chính là đệ tam sắc Tộc văn!"

"Tộc văn còn có kỳ hiệu bậc này?" Trong mắt Tiêu Ngọc thoáng hiện nỗi kinh ngạc hỏi.

"Nghe nói đây chính là do vị Đấu Đế khai tộc sáng tạo ra. Bất quá sau khi có được tộc văn thì phải ôn dưỡng nó trong một tháng thì mới có thể phát huy năng lực!" Huân Nhi cười nói.

Tiêu Ngọc khẽ gật đầu. Nàng còn tưởng Lễ thành nhân của Cổ tộc chẳng qua chỉ là một nghi thức giống tiêu gia mà thôi, không nghĩ tới cư nhiên lại có thêm ưu đãi bậc này. Thật khó trách vì sao bọn người kia lại coi trọng nó đến như vậy, thì ra còn do nguyên do Tộc văn như thế này!

Tiêu Long thần sắc vẫn không thay đổi.

Tiêu Tộc nguyên bản cũng có tộc văn, bất quá hiện tại không ai có thể sử dụng được, phải thông qua huyết mạch truyền thừa trong thiên mộ mới có thể khởi động tộc văn.

Tiêu Long đã có bất tử điều truyền thừa, tộc văn cũng có thể sử dụng, hơn nữa còn là thuộc loại cao cấp nhất.

Bất quá đã có Phượng Hoàng Biến, hắn cũng rất ít khi sử dụng bất tử điều tộc văn

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 294: Trắc nghiệm huyết mạch

Dựa theo tính toán cấp bậc huyết mạch của Cổ tộc thì chỉ cần đạt thập phẩm là hắn có tiềm lực trở thành Đấu Thánh. Về phần tuyệt phẩm huyết mạch thì có lẽ làm cho người sở hữu đạt tới Đấu Thánh đỉnh phong!

Tuyệt phẩm huyết mạch đã rất nhiều rất nhiều năm vẫn chưa xuất hiện qua, trong Cổ Tộc ngoại trừ Huân Nhi cùng Cổ Nguyên e là không có ai khác sở hữu tuyệt phẩm huyết mạch.

"Kế tiếp, Lâm Hù!"

Lúc Tiêu Viêm và Huân Nhi đang nói chuyện thì một tiếng quát lớn khác chợt vang lên. Lâm Hù bên kia lập tức đứng lên, tâm tình hưng phấn lướt như điên đến nơi trắc thí, sau đó mới dựa theo Linh Tuyền lại đi đến áp tay vào tinh bàn. Chẳng qua lần này trên tinh bàn cũng chỉ xuất hiện có sáu ngôi sao như trước.

"Lâm Hù, Tam thống lĩnh Hắc Yên quân – lục tinh Đẩu Tông! Cấp bậc Lục phẩm huyết mạch! Được Kim sắc Tộc văn!"

"Hạ Nhất Chu..."

Kế tiếp Linh Tuyền và Lâm Hù, sau đó có rất nhiều cường giả trẻ tuổi thực lực không tệ lục bước vào quảng trường, nhưng thủy chung không ai có được cấp bậc huyết mạch vượt quá lục phẩm. Mà chuyện này làm Tiêu Long hiểu được cấp bậc huyết mạch bên trong Cổ tộc này quả nhiên cực độ khó có thể tăng lên.

"Cổ Chân, Đại thống lĩnh Hắc Yên quân – Thất tinh Đẩu Tông! Thất phẩm huyết mạch lục! Ban..."

Ngay khi Tiêu Long sắp mất kiên nhẫn vì thời gian quá dài nhưng không có gì đột biến thì giữa sân đột nhiên truyền đến một thanh âm quanh quẩn.

"Cổ Chân?"

Nghe được cái tên này, trong lòng Tiêu Long cũng thoáng động. Hắn ngẩng đầu nhìn lên chỉ thấy Cổ Chân đang quỳ một gối xuống mảnh đất giữa quảng trường, vẻ mặt hắn vẫn bình tĩnh đang nhìn ba vị trưởng lão kia nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Cổ Chân người này là trong nguyên tác không đối với Tiêu Long lộ ra địch ý, cho nên Tiêu Long có chút ấn tượng, bất quá hắn từ lúc đi vào Cổ Giới cũng không có gặp mặt hắn.

Nhìn thấy ba vị trưởng lão kia bắt đầu bàn luận, mọi người trong quảng trường cũng chợt đưa mắt nhìn nhau rồi ánh mắt tất cả đều hội tụ trên người Cổ Chân. Xem ra, người này cùng những kẻ trước kia có chút bất đồng a!

Sau một lúc bàn luận ở giữa tràng, ba vị trưởng lão rốt cục cũng ngừng lại. Mà một vị trưởng lão trong đó nắm chặt tay tức thì một chiếc hào bút có màu tử kim đã xuất hiện trong tay ông ta.

"Cư nhiên là Tử Kim Long Bút!"

Nhìn thấy cây bút tử kim trong tay vị trưởng lão kia, giữa tràng lập tức vang lên trận trận kinh hô.

"Sau khi Trưởng lão viện thương nghị đã quyết định: Cổ Chân chiến công phi phạm, tính cách trầm ổn... Vì vậy ban cho Tử kim Tộc văn!"

Vị trưởng lão kia sắc mặt nghiêm trang, trầm giọng thét lớn. Chợt năng lượng trong lòng bàn tay ông ta bạo dũng thúc dục Tử Kim Long Bút bay nhanh đến trán Cổ Chân rồi lưu lại một ký hiệu Tử kim Tộc văn. Bất quá độ sáng của màu tím nhìn vẫn qua vẫn có vẻ hơi nhạt nhưng điều này cũng chưa từng ngăn cản đông đảo ánh mắt hâm mộ của toàn trường.

"Dựa theo tình trạng của Cổ Chân thì kỳ thực không đạt được cấp bậc Tử kim Tộc văn, nhưng chẳng qua danh vọng của hắn trong Hắc Yên Quân cực cao và có thể bức bách cả đến Tứ đại đô thống, cho nên lần này Trưởng lão viện mới cho ngoại lệ!"

Khi Tiêu Long nhìn Cổ Chân giữa trường thì một thanh âm dịu dàng lại vang bên tai hắn, tự nhiên đó là Huân Nhi đang giải thích cho hắn biết.

Tiêu Long gật đầu, Cổ Chân người này tính cách cũng không tệ lắm, tính cách trầm ổn, hành xử cẩn thận, thành tựu cùng địa vị sau này nhất định sẽ không thấp.

"Cổ tộc này quả nhiên cường giả xuất hiện lớp lớp, không hổ là chủng tộc viễn cổ được truyền thừa vô số năm tháng! Lão mà không suy!"

Giữa quảng trường, Cổ Chân dù ngoài dự đoán đã chiếm được Tử kim Tộc văn nhưng khuôn mặt hắn vẫn như cũ không dao động quá mức mãnh liệt. Hắn cung kính thi lễ với ba vị trưởng lão rồi sau đó mới đứng dậy. Thân hình vừa động tức thì hắn đã trở về chỗ ngồi của mình dưới vô số ánh mắt cực kỳ hâm mộ. Khi ngồi xuống, hắn cũng chợt lướt mắt sang nhìn rồi sau đó khẽ gật đầu với Tiêu Long.

Đối với hành động đầy thiện cảm của hắn, Tiêu Long cũng mỉm cười đáp lễ. khi vừa muốn nói chuyện thì chợt cảm giác mãnh liệt rồi nhận thấy nhiệt độ của thiên địa lúc này bỗng trở nên dần dần lạnh giá.

Dưới sự biến hóa của trời đất, Tiêu Long chậm rãi dời mắt đến rồi cuối cùng dừng lại ở thân ảnh lạnh giá kia. Giờ phút này, một trong bốn vị đại Đô thống của Cổ tộc – Tu La đô thống dưới sự chú ý của toàn trường mà đứng lên không một tiếng động. Hắn chỉ khẽ dẫm chân thì đã xuất hiện ở giữa quảng trường.

Dưới sự chú mục của toàn trường, Cổ Yêu ung dung nhẹ nhàng nện từng bước vào giữa tràng, sau đó khom người thi lễ nhưng vẫn không giống đám

người Linh Tuyền – Cổ Chân quý một gói lúc trước, mà thân hình vẫn đứng thẳng tắp tựa như một thanh trường thương sắc bén tỏa ra hàn khí bốn bề.

Đối với hành động của hắn, ba vị trưởng lão cũng chẳng lộ ra vẻ gì không hài lòng. Cổ Yêu trong tộc tuy không phải nhân vật lão thành như bọn họ nhưng phải có thanh danh rất vang dội. Hơn nữa, hắn lại có một thân thực lực không tệ nên không quý xuống trước họ cũng là chuyện bình thường, một vị trưởng lão liếc nhìn hắn rồi vung tay áo bảo lên.

Ngay lập tức, tinh bàn lớn chừng một trượng đã nhẹ nhàng bay đến trước mặt Cổ Yêu, phát tán ra vô số điểm huỳnh quang sáng rực.

"Đến ngươi, Cổ Yêu!"

Nghe vậy, Cổ Yêu lập tức gạt đầu mặt không đổi sắc. Sau đó dưới vô số ánh mắt chăm chú đưa tay ra nhẹ nhàng chạm vào tinh bàn.

Khi tay Cổ Yêu tiếp xúc với tinh bàn thì đầu tiên nó vẫn yên lặng. Sau một lúc lâu, tinh bàn chợt rung lên mãnh liệt bạo phát ra một luồng sáng rực rỡ như bảo ngọc. Từng ngôi sao lấp lánh lần lượt hiện lên phía trên tinh bàn...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 295: Cổ Yêu hành động

"Một ngôi, hai ngôi, ba ngôi... Tám ngôi sao!"

Nhìn tinh bàn chậm rãi hiện lên tám ngôi sao rực rỡ, toàn trường nhất thời đều ồ lên, thậm chí còn có một số trưởng lão còn bật lên những câu tán thán hoặc vui sướng gât gù. Hiển nhiên lần trắc thí này làm bọn họ cực kỳ hài lòng.

"Cư nhiên là cấp bậc huyết mạch bát phẩm! Không hổ là một trong Tứ đại Đô thống a!"

"Giống như tiểu thư trắc thí năm đó cũng chẳng qua chỉ là bát tinh thôi a! Không nghĩ đến Cổ Yêu lại nhanh chóng vượt qua tiểu thư đến như vậy!"

"Bất quá đó chỉ là lần trắc thí rất lâu rồi! Ai có thể biết đẳng cấp cấp huyết mạch của tiểu thư giờ đây đã tăng lên đến bậc nào rồi?!"

Giờ khắc này, toàn bộ tộc nhân Cổ tộc hiện đang châu đầu ghé tai nói chuyện khe khẽ nhưng thanh âm vẫn như tầm ăn rào rào vang ra tứ phía.

"Quả nhiên người kia đã đạt đến Bát phẩm huyết mạch lực a!" Huân Nhi nhìn thân ảnh giữa sân kia cũng than nhẹ một tiếng.

Tiêu Long mặt không đổi sắc nhìn xem Cổ Yêu.

Cổ Yêu người này có thể nói là một cái thê thảm nhân vật cùng Cổ Hà là một loại, bất quá so với Cổ Hà tốt hơn một chút.

Không ít tác phẩm đồng nhân đều có hán xuất hiện, bất quá vai trò đều là nhân vật chính đá kê chân, thậm chí là bị ép thu làm thụ hạ, dù loại kết cục, nhưng mỗi cái đều so với cái trước tệ hơn.

Chỉ có thể dùng hai chữ "xui xẻo" để hình dung hắn.

So với Cổ Yêu này, dù đám người được gọi là thiên tài trẻ tuổi của Cổ tộc như Linh Tuyền – Lâm Hủ căn bản cũng không được tính là gì. Thanh danh của Tu La đô thống này cũng không phải là hư danh.

Ba vị trưởng lão trong quảng trường cũng vì tám ngôi sao mà phải thoáng thất thần. Một lúc lâu sau họ mới hồi phục tinh thần lại, trên khuôn mặt vốn nghiêm túc của họ cũng hiện lên chút ý cười.

"Cổ Yêu, một trong Tứ đại Đô Thống Hắc Yên quân! Bát tinh Đấu Tôn, bát phẩm huyết mạch lực! Ban thưởng Từ kim Tộc văn!"

Tiếng quát hạ xuống, Từ Kim Long Bút trong tay một vị trưởng lão liền bộc phát ra quang mang như ngọc cực độ rực rỡ và chói mắt. Năng lượng dày đặc bỗng nhiên hội tụ vào đầu ngôi bút rồi sau đó ông ta vung động cánh tay tạo thành một ấn ký nhanh chóng xuất hiện trên trán Cổ Yêu.

"Phù!"

Về nên cái gọi là Từ kim Tộc văn này dường như phải tiêu hao đấu khí cực độ nên khi động tác cuối cùng vừa dứt thì trên trán vị trưởng lão kia cũng thoáng xuất mồ hôi. Ông ta thở dài một hơi rồi dùng bút lại thì ánh sáng như ngọc trên đầu ngôi bút mới dần dần yếu bớt.

Tộc văn này chính là do Cổ Yêu thu hoạch được dựa vào toàn bộ tự thân thực lực của hắn mà không giống như Cổ Chân, phải bằng ngoại lệ mới thu được Từ kim Tộc văn có thể sánh được.

"Tộc vẫn đã thành! Cổ Yêu, đi xuống đi! Tiếp theo, hoàn thành Tộc vẫn!" Vị trưởng lão kia cũng nở nụ cười hiếm hoi rồi sau đó phát tay, nói.

"Chậm đã!"

Nhưng vị trưởng lão kia còn chưa dứt lời thì Cổ Yêu vốn vẫn giữ sắc mặt hờ hững bỗng đột nhiên lên tiếng.

"Hả?" Thấy thế, cả ba vị trưởng lão thoát ngẩn người, chợt nhíu mày nói: "Như thế nào?"

"Đã xong nghi thức thành nhân, ta đã có đủ tư cách tùy ý hướng người khiêu chiến?" Dưới vô vàn ánh mắt chăm chú vào mình, Cổ Chân bèn hỏi bằng thanh âm lãnh đạm.

Nghe được những lời này của Cổ Yêu, sắc mặt không ít người trong quảng trường chợt biến đổi kịch liệt. Đặc biệt là đám người Linh Tuyền đều không khỏi đem ánh mắt nhìn về phía Tiêu Long. Hiển nhiên đối với chuyện này bọn họ đã sớm có dữ liệu trước.

"Cổ Yêu, không được phép làm càn, ngươi còn không chịu từ bỏ sao." một vị trưởng lão thờ dãi một tiếng nói.

Bọn hắn tự nhiên biết Cổ Yêu đang có ý định gì, cho nên mới lo lắng.

Lo lắng Cổ Yêu sẽ chọc dẫn Tiêu Long mà bị đánh cho không gượng dậy nổi, sẽ tạo thành đả kích cho hắn. Tiêu Long cùng Huân Nhi hôn sự là không cách nào thay đổi, Cổ Tộc không cách nào bỏ qua một vị thiên tài như vậy.

Nếu bàn về giá trị thì Tiêu Long vượt xa Cổ Yêu.

Bất quá là quy củ, ba vị trưởng lão cũng không thể làm gì khác hơn, chỉ hy vọng Tiêu Long nhẹ tay một chút đi.

"Dựa theo quy củ, sau khi vượt qua nghi thức trưởng thành thì ngươi có thể khiêu chiến bất kỳ người nào của bản tộc, nhưng nếu đối phương không phải là người của bản tộc thì phải cần sự đồng ý của họ mới được giao thủ!"

Cổ Yêu chậm rãi gạt đầu sau đó xoay người lại làm ai ai cũng nhìn rõ mái tóc hai màu hắc bạch. Mà giờ khắc này, ánh mắt lạnh thấu xương của hắn lại trực tiếp tập trung ở thân ảnh một thanh niên cao gầy phía xa rồi bình thản nói:

"Ngươi hẳn là biết ta muốn hướng đến ngươi mà khiêu chiến! Nếu muốn đàm tiếu phong sinh một cách vui vẻ ở Cổ Tộc như vậy phải xuất ra bản lĩnh chân chính đi! Bằng không, tất cả những người khác đều nhìn ngươi bằng cặp mắt chế nhạo lẫn thương hại..."

"Hiện tại, ta có thể cho ngươi cơ hội này! Đương nhiên về phần ngươi đủ dũng khí hay không thì đó là chuyện của ngươi! Chẳng qua, ta hy vọng nếu ngươi cự tuyệt thì ngay trong ngày hôm nay chính bản thân mình phải rời khỏi Cổ giới!"

Quy củ của nghi thức thành nhân cho phép Cổ Yêu có thể khiêu chiến bất cứ ai, nhưng theo lời hắn nói này giờ lại làm cho Tiêu Long phải chủ động khiêu chiến chính hắn!

Bình thường, khiêu chiến phải tiến hành từ dưới đi lên nhưng theo nhận thức của Cổ Yêu thì người khiêu chiến không phải hắn mà chính là Tiêu Long!

"Bốp!"

Lời Cổ Yêu vừa dứt thì mắt mắt toàn trường đều đổ dồn vào thân ảnh gầy gầy ngồi ở hàng ghế phía trước, không ít người không biết chuyện đều lộ ra cái nhìn vui sướng khi thấy người gặp họa.

Ngay lập tức vô số tiếng nghị luận vang lên xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 296: Đấu Thánh uy áp

"Cổ Yêu lại đi khiêu khích Tiêu Long, Cổ Tộc lại để yên cho hắn làm chuyện này, bọn hắn điên hết rồi sao?" Ở một vị trí khác trong quảng trường có mấy thân ảnh đang dựa vào lan can, trong đó một nam tử trên trán có đồ văn một "độc hồ" nhìn nam tử gầy gầy phía xa nhíu mày một cái nói.

Được tộc đối với ngoại giới luyện được sư rất khinh thường, bất quá nếu là tuổi trẻ liền có thể luyện chế ra được cửu phẩm huyền đan Tiêu Long thì vẫn sẽ ôm tôn trọng tâm tư.

Có thể luyện chế ra cửu phẩm huyền đan Tiêu Long năng lực không kém được tộc đương nhiên tộc trưởng, sẽ không người nào điên đến mức đi đắc tội hắn.

"Còn không phải là vì tranh giành nữ nhân sao." Một nữ tử vận trang y vô cùng hờ hang khiêu gọi và có dáng người bốc lửa đến cực đoan bĩu môi. Xem đồ văn đặc thù trên trán cô ta thì hẳn cũng là người của Dược tộc.

"Ha ha, lần này có trò vui xem rồi, lần này Cổ Tộc mất mũi nhất định sẽ mất hết."

"Hy vọng Cổ Yêu tiểu tử kia có thể chịu đựng một hồi a! Nếu bởi vì chuyện này mà không gượng dậy nổi thì rất đáng tiếc a!" Ở một góc khác, một gã toàn thân vận hắc bào thoảng ngang đầu lộ ra một khuôn mặt trẻ tuổi nhưng tái nhợt. Rõ ràng đó chính là Hồn Điện – Hồn Nhai đã từng tiếp xúc với Tiêu Long ngày trước!

"Quả nhiên là đã có người không nhận được phải ra tay rồi a!" Trong một khu vực đặc biệt, Hỏa Huyền nhìn thân ảnh có giao tình với mình rồi khẽ thở dài một tiếng nói.

"Cổ Yêu đây là tự rước lấy nhục!" Hỏa Tri cũng nhẹ giọng nói.

"Cổ Tộc người cũng quá kiêu ngạo, Cổ Yêu mặc dù có tam tinh Đấu Tôn thực lực, nhưng cũng không thể so với đấu thánh được!" Nam tử có sắc mặt thô hào bên cạnh cũng gật đầu nói.

"Hy vọng Tiêu Long có thể tha cho hắn một cái mạng a!"

"Ta thấy trong này nhất định là có nguyên nhân khác." đột nhiên Hỏa Tri lên tiếng nói.

"Người biết gì sao?" Hỏa Huyền nghi hoặc hỏi.

Bất quá Hỏa Tri cũng không có trả lời, tiếp tục yên lặng theo dõi biến hóa.

"Cổ Yêu, Tiêu Long ca ca là khách của Cổ Tộc, người lại yêu cầu như thế thì thật quá đáng!" Huân Nhi siết chặt ngọc thủ. Giờ phút này nàng cũng không nén được mà đứng thẳng dậy, mày liễu dựng ngược rồi trầm giọng quát.

"Quy củ đã định như thế! Bởi vì hắn là khách nên ta mới cho hắn tư cách khiêu chiến chính ta! Phản tư cách này hắn có thể cự tuyệt!" Cổ Yêu nhìn Tiêu Long chòng chọc rồi nói tiếp bằng thanh âm nhẹ nhàng: "Chỉ cần hắn nói một từ "không" thì trận tỉ thí này có thể bỏ qua!"

Gương mặt Huân Nhi đã cực độ băng hàn.

Nàng trước đó còn hy vọng cho Tiêu Long nhẹ tay với tộc nhân một chút, bây giờ Cổ Yêu làm như vậy quả thật là đang tìm chết, Tiêu Long như vì vậy mà tức giận hạ thủ quá nặng sẽ khiến cho Cổ Tộc thái độ có thể thay đổi, chuyển biến trở nên căng thẳng hơn.

Đây cũng là Cổ Yêu mục đích, hắn biết mình không có khả năng đánh thắng Tiêu Long.

Hắn chỉ muốn chọc cho Tiêu Long tức giận, rồi tại trên lời đài hạ thủ nặng tay một chút, như vậy có thể gây nên xích mích giữa Cổ Tộc với Tiêu Long, để cho Huân Nhi cùng Tiêu Long hôn sự bị hoãn lại, nếu bị hủy luôn thì càng tốt.

Chỉ cần Tiêu Long giám ứng chiến, như vậy hắn sẽ có cách khiến Tiêu Long phạm lỗi, chỉ cần hắn động kích một chút là được. Mặc dù kế hoạch này khả năng thành công không lớn, nhưng hắn phải thử một lần.

Nếu không có Tiêu Long xuất hiện, thì khả năng lớn nhất là hắn cùng Huân Nhi là được người trong tộc kết hợp, Cổ Yêu rất không cam lòng nhìn mình thích nữ nhân bị người khác cướp đi, hơn nữa còn là một cái ngoại nhân.

"Tiêu Long, ngươi dám ứng chiến sao?! "

Cổ Yêu nhìn xem Tiêu Long lạnh lùng nói.

Tất cả mọi người đều đem ánh mắt tập trung lên người Tiêu Long, chờ đợi hắn trả lời.

Đáp ứng vẫn là không!!!

"Khiêu chiến..." Tiêu Long trong miệng vang lên nhàn nhạt âm thanh.

Oanh!!!

Ngay lập tức một đạo uy áp vô cùng khủng bố làm cho không ít người ở quảng trường phải cảm nhận được khủng bố áp lực từ trên thân Tiêu Long tản má ra.

Theo uy áp xuất hiện, không gian vậy mà xuất hiện méo mó hiện tượng, thế như núi đè không chút nào cản trợ bao phủ lấy Cổ Yêu.

Ầm!!

Cổ Yêu trong người đầu khí chấn động, điên cuồng chống lại đạo uy áp kia, hàm răng cắn chặt. Nặng nề uy áp khiến cho dưới chân hắn mặt đất vị trí xuất hiện vô số vết rạn nứt.

Tiêu Long cn người lóe lên một tia ánh sáng hòa diễm.

Sau một giây, kinh khủng hơn uy áp xuất hiện.

Ầm!!!

Cổ Yêu rút cuộc cũng không nhịn được, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, hai chân quỳ xuống.

"Cổ Yêu!"

Thấy vậy ba vị trưởng lão không khỏi kinh hô.

Nếu như Cổ Yêu xảy ra chuyện, đây sẽ là một tổn thất lớn với Cổ Tộc.

"Muốn khiêu chiến ta, người xứng sao?" hờ hững âm thanh từ trong miệng Tiêu Long truyền ra, đồng thời hắn cũng đem uy áp thu hồi lại.

Quỳ dưới đất Cổ Yêu hàm răng cắn chặt, hai tay thật sâu đâm vào lòng bàn tay, từng tia máu tươi chảy ra.

"Ngay cả uy áp của ta người cũng không đỡ nổi, người lấy tư cách gì khiêu chiến ta. Nếu không phải Huân Nhi trước đó để ta không được hạ thủ nặng tay với tộc nhân của nàng, người cũng không chỉ bị nổi thương nhẹ đơn giản như vậy."

"Ngay cả bản thân sống người cũng không bảo vệ được, phải để nữ nhân mở miệng giúp người nói giúp, người có tư cách gì khiêu chiến ta."

Tiêu Long âm thanh vang vọng toàn trường.

Cảm nhận được Tiêu Long kinh khủng lực lượng sau, không còn ai dám nói gì, đồng thời quay đầu nhìn sang Cổ Yêu với ánh mắt đầy cười nhạo.

Còn phải để cho nữ nhân bảo vệ, quả thực là quá mất mặt.

Đoán chừng là sau chuyện lần này Cổ Yêu mặt mũi đều mất hết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 297: Tuyệt phẩm huyết mạch

Cổ Yêu sắc mặt âm trầm, cắn chặt răng, từ trước đến nay hắn vốn dĩ tâm cao khí ngạo nên rất khó tiếp nhận được sự thực tàn khốc như vậy.

Ngay cả đối phương uy áp hắn cũng không đứng vững được.

Đây chính là Đấu Tôn cùng Đấu Thánh chênh lệch.

"Cổ Yêu, người đi xuống đi, đợi trắc thí kết thúc, chúng ta sẽ định tội người sau." một vị tộc trưởng lạnh giọng quát.

Cổ Yêu không nói gì, đứng dậy xoay người đi xuống.

"Nháo kịch đến đây liền kết thúc, trắc thí có thể tiếp tục."

"Huân Nhi tiểu thư, đến lượt người."

Nương theo thanh âm của trưởng lão vang lên, ánh mắt toàn trường đều đổ dồn về phía bóng hình xinh đẹp kia. Trong Cổ tộc này, nàng chính là một viên minh châu thật sự.

"Tiêu Long ca ca, đợi ta một chút, ta rất nhanh sẽ trở lại." Huân Nhi nhìn Tiêu Long mỉm cười.

"Nhanh lên a, ta muốn xem thử trong truyền thuyết tuyệt phẩm huyết mạch là như thế nào." Tiêu Long cười cười nói.

Huân Nhi gật đầu một cái, thân hình phiêu động, nhẹ nhàng đáp xuống giữa sân như một con hồ điệp bay múa.

Vị trưởng lão kia cười khỏ nhìn khuôn mặt lạnh lùng của Huân Nhi rồi nói: "Huân Nhi tiểu thư, người cũng biết đấy, lấy sự ưu tú và địa vị của người ở Cổ tộc, việc này có phát sinh cũng không quá kỳ quái."

"Ta hy vọng đây sẽ là lần cuối!" Huân Nhi lạnh lùng đáp.

"Yên tâm, hẳn đã dùng thực lực để chứng minh bản thân mình. Ngày sau, chắc sẽ không có thêm kẻ nào đui mù tiếp tục trêu chọc." vị trưởng lão kia gật đầu, sau đó vẫy tay một cái, một chiếc tinh bàn lớn chừng một trượng xuất hiện trước mặt lão.

"Huân Nhi, ngươi tới đi."

Huân Nhi chậm rãi tiến lên, ngọc thủ nhẹ nhàng tiếp xúc với tinh bàn, mỷ mầu chợt khép hờ lại.

Theo Huân Nhi nhắm mắt lại, trên ngọc thủ nâng lại chậm rãi phát ra chút quang mang. Mà được quang mang này chiếu xuống, trên tinh bàn, từng ngôi, từng ngôi sao cũng lặng lẽ hiện lên.

Lúc này, ánh mắt toàn trường đều ngưng tụ trên tinh bàn. Mỗi một ngôi sao xuất hiện đều sẽ làm cho trái tim không ít người hưng hăng rung lên.

"Một viên... Hai viên... Năm viên... Bảy viên... Tám viên..."

Nhìn số sao trên tinh bàn càng lúc càng nhiều, trên sân rộng, nhiều hơi thở cũng vì vậy mà trở nên ồ ồ hơn rất nhiều. Thậm chí, một số người cảm giác nhạy cảm còn nhận thấy mảnh không gian này đang nổi lên những gợn sóng rất nhỏ, trong lúc mơ hồ có từng đạo khí tức mịt mờ mà cường đại truyền ra. Hiên nhiên, đây chính là những cường giả chưa hề lộ diện của Cổ tộc, giờ phút này, bọn họ đã bắt đầu đứng ngồi không yên chút ý quảng trường.

Dưới ánh mắt chăm chú của vô số người, sau khi ngôi sao thứ tám xuất hiện không lâu, lại một trận cường quang hội tụ. Một ngôi sao nữa chậm rãi ngưng tụ lại trong từng đợt tiếng hít khí lạnh của mọi người.

"Cửu tinh, cửu phẩm huyết mạch!"

Nhìn chín ngôi sao rực rỡ chói mắt trên tinh bàn, gần như tất cả tộc nhân của Cổ tộc ở đây đều hít một hơi khí lạnh. Thậm chí ngay cả các trưởng lão có thực lực mạnh như Cổ Sơn, Cổ Khiêm đều nắm chặt tay vịn trên chiếc ghế dựa, hai mắt nhìn chăm chăm vào tinh bàn, thần sắc trên mặt cực kỳ hưng phấn cùng kích động.

Cửu phẩm huyết mạch, điều này đã nói lên Cổ tộc lại có một tộc nhân có tiềm lực tiến vào cảnh giới Đấu Thánh!

Tuy nói chỉ có tiềm lực, nhưng nếu cộng thêm thời gian sung túc. Tiềm lực này sẽ chân chính tạo nên một vị Đấu Thánh mới!

Đấu Thánh, giờ đây chính là trọng trung cho tầng lớp đứng đầu mảnh thiên địa này. Dù là siêu cấp thế lực như Cổ tộc đều cực kỳ coi trọng. Bởi vì so đấu giữa các thế lực như họ, thật ra đều là xem bên nào có nhiều Đấu Thánh hơn.

Ai có nhiều Đấu Thánh hơn, người đó chính là thế lực mạnh nhất!

"Quả nhiên là cửu phẩm huyết mạch. Huyết mạch lực của Huân Nhi thật là cường hãn."

Ở phía xa, trên đại thụ che trời. Nhìn một màn này, nam tử áo bạc cũng không nhịn được mà há to miệng, vẻ mặt kinh ngạc cùng hâm mộ.

"Vẫn chưa xong đâu, nếu chỉ là cửu phẩm thì mấy lão già kia sẽ không tụ tập hết ở đây."

Thanh sam nam tử thân nhiên nói.

Nghe vậy, trong lòng nam tử áo bạc và nam tử cường tráng kia đều chấn động, hơi liếc nhau một cái, đều thấy được một chút khó tin từ trong mắt đối phương.

Thanh sam nam tử vừa dứt lời, trong quảng trường, quang mang phóng thích ra từ chín ngôi sao càng lúc càng thêm rực rỡ trong ánh mắt mừng như điên của vị trưởng lão phụ trách trách thí.

"Cửu phẩm đỉnh phong rồi!"

Phụ trách trách thí trưởng lão nhìn chăm chăm vào chín ngôi sao rực sáng kia. Giờ phút này, lấy tâm cảnh tĩnh lặng như nước của lão cũng không thể giữ nổi bình tĩnh nữa.

Dưới vô số ánh mắt chăm chú, ngọc thủ của Huân Nhi bỗng rung nhẹ lên. Cánh tay còn lại phảng phất như đều trở nên trong suốt. Trong mạch máu, huyết dịch nhanh chóng lưu động, một vài quang điểm màu vàng nương theo mạch máu nhanh chóng hội tụ về phía bàn tay tiếp xúc với tinh bàn.

"Xuy!"

Quang điểm màu vàng càng lúc càng đậm thêm, đến sau cùng, cả cánh tay Huân Nhi đều biến thành như hoàng kim đúc thành. Mà chiếc tinh bàn kia tại thời khắc này cũng trở nên kịch liệt run rẩy. Từng vết rạn nhỏ lặng lẽ xuất hiện, rồi sau đó nhanh chóng lan tràn.

"Huyết mạch lực thật khủng khiếp, thậm chí cả tinh bàn đều không chịu nổi!"

Thấy một màn này, không chỉ là tộc nhân bình thường của Cổ tộc, mà ngay cả những trưởng lão kia cũng đều kinh hãi không thôi. Dựa vào huyết mạch

lực chấn vỡ tinh bàn, loại sự tình này, dù là bọn họ cũng chưa từng thấy lần nào

"Ong ong!"

Khi vết rạn bắt đầu lan ra, đột nhiên có một mảnh huỳnh quang màu óng ánh màu vàng xuất hiện ở khoảng đen phía sau ngôi sao thứ chín.

Cùng với ánh huỳnh quang óng ánh này xuất hiện, tất cả thanh âm trong mảnh thiên địa này đều trở nên yên tĩnh. Thậm chí ngay cả những khí tức mịt mờ trên bầu trời cũng lặng lẽ dừng lại. Trong lúc mơ hồ, bầu không khí kinh hi bỗng trào dâng trong cả quảng trường.

Ánh huỳnh quang màu vàng óng kia vừa xuất hiện thì đã nhanh chóng khuếch tán. Chỉ ngắn ngủi vài cái nháy mắt, nó đã lớn chừng ngón cái. Sau một lúc lâu, một ngôi sao màu vàng lóng lánh, nhưng hơi có phần âm đạm đã triệt để xuất hiện trong vô số ánh mắt chăm chú của mọi người.

"Phanh!"

Khi ngôi sao thứ mười xuất hiện, chiếc tinh bàn kia liền trực tiếp bạo liệt. Một cột sáng màu vàng chọt bùng nổ lên bầu trời từ ngọc thủ của Huân Nhi. Uy áp mạnh mẽ trào ra từ trong cột sáng. Dưới loại uy áp này, hầu hết mọi người ở đây đều kinh hãi phát hiện, đầu khí trong cơ thể mình thậm chí đã dừng vận chuyển, thậm chí ngay cả linh hồn cũng nảy lên sự kính sợ không thể cưỡng lại.

Đây là sự kính sợ của hạ vị giả với thượng vị giả!

"Thập tinh! Tuyệt phẩm huyết mạch!"

Tất cả người của Cổ tộc đều trợn mắt há mồm nhìn cột sáng màu vàng trên bầu trời. Huyết mạch của bọn họ giống với Huân Nhi, cho nên uy áp này lại có vẻ càng thêm mãnh liệt. Lập tức liền có phản động người của Cổ tộc không chịu nổi uy áp mãnh liệt này mà quỳ rạp xuống mặt đất, trên mặt tràn ngập sự cuồng nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 298: Thất Thái tộc văn

Chỉ trong khoảnh khắc, hơn phân nửa người của Cổ tộc xung quanh mấy người Tiêu Long đều đã quỳ xuống. Trong đó cũng bao gồm cả mấy người Linh Tuyền, nhưng một số trưởng lão và người có thực lực mạnh như Cổ Yêu vẫn chưa quỳ xuống, dù vậy, cũng hơi khom người, không dám nhìn thẳng vào bóng hình xinh đẹp trong cột sáng màu vàng kia.

"Tuyệt phẩm huyết mạch, Cổ tộc thật là có đại phúc duyên a."

Ngồi ở một chỗ khác Mang Thiên Xích cũng khẽ thở dài một tiếng, trong thanh âm của hắn không che dấu được sự hâm mộ. Hắn là người của Lôi tộc, tự nhiên sẽ cực kỳ rõ ràng cái gọi là tuyệt phẩm huyết mạch này quan trọng với một chủng tộc viễn cổ đến mức nào.

"Ha ha, thấy chưa, các ngươi biết sự đáng sợ của Huân Nhi tiểu thư chưa?"

Trên đại thụ che trời, thanh sam nam tử híp mắt nhìn cột sáng phía xa, cười nói với hai người đã sớm trợn mắt há mồm bên cạnh.

"Tuyệt phẩm!"

Hai người nhìn nhau một cái, đều cảm giác được miệng đầy cay đắng. Dù trong lòng họ đã có một số dự đoán từ trước, nhưng khi những suy đoán này trở thành hiện thực, họ vẫn rất khó có thể tin nổi. Dù sao trong vòng ngàn năm này, Cổ tộc vẫn chưa hề xuất hiện thêm tuyệt phẩm huyết mạch a!

Cột sáng màu vàng chọc thẳng lên trời cao, một lúc lâu sau rốt cục cũng dần dần tiêu tán, cuối cùng hóa thành một đạo kim quang chui lại vào trong thân thể Huân Nhi. Mà lúc này, nàng mới chậm rãi mở mắt ra, cũng không hề kinh ngạc với sự yên tĩnh xung quanh. Hai mắt bình tĩnh nhìn chăm chăm vào vẻ mặt cuồng nhiệt của phụ trách trách thí trưởng lão.

"Quả thực là tuyệt phẩm huyết mạch..."

Dưới cái nhìn chăm chú của Huân Nhi, phụ trách trách thí trưởng lão hưng phấn thì thầm hai tiếng rồi mới từ từ tỉnh táo lại. Lão cười khan một tiếng, sau đó sắc mặt ngưng trọng, hai tay từ từ đưa lên rồi bỗng nắm chặt hư không trước mặt.

Một chiếc long bút bảy màu chọt xuất hiện trong lòng bàn tay. Chiếc long bút bảy màu này vừa xuất hiện, trên mặt của tất cả tộc nhân Cổ tộc đều hiện lên sự tôn sùng.

Nhìn chiếc long bút này, Mang Thiên Xích thở mạnh một hơi, lẩm bẫm nói.

"Thất Thái Thiên Đế Bút! Thứ Cổ tộc chưa từng vận dụng cả ngàn năm nay, rốt cục lại muốn lấy ra rồi sao..."

Sắc mặt phụ trách trắc thí trường lão cung kính cảm thất thái long bút. Trong lòng lão tràn ngập sự kích động, Thất Thái Thiên Đế Bút mà Cổ tộc chưa từng vận dụng cả ngàn năm nay, rốt cuộc cũng được khai phong rồi.

"Ngưng thần..."

Nắm chặt Thất Thái Thiên Đế Bút trong tay, phụ trách trắc thí trường lão đưa mắt nhìn Huân Nhi. Thấy vậy, nàng cũng hơi gật đầu, hai mắt chột nhắm lại.

Thấy Huân Nhi gật đầu, sắc mặt của phụ trách trắc thí trường lão cũng dần trở nên ngưng trọng. Khí tức mênh mông bạo phát ra từ cơ thể, sau đó cánh tay nắm Thất Thái Thiên Đế Bút chột vung mạnh lên, cổ tay chuyển động, từng đạo quỹ tích huyền diệu nhanh chóng thành hình. Mà tùy theo Thất Thái Thiên Đế Bút vũ động thì từng nét, từng nét thất thái tộc văn cũng xuất hiện trên vùng trán tròn bóng của Huân Nhi.

Bảy màu này đều huyền lệ tới mức tận cùng, so với thất thái tộc văn trên trán thanh sam nam tử, không biết nó còn cường thịnh hơn gấp bao nhiêu lần. Tuyệt phẩm và Cừu phẩm, tuy nói chỉ chênh lệch có một phẩm, nhưng sự khác biệt của chúng lại như trời với đất vậy.

Theo từng nét thất thái tộc văn hiện lên, khuôn mặt phụ trách trắc thí trường lão cũng càng lúc càng ngưng trọng. Bàn tay nắm Thiên Đế Bút không ngừng run nhẹ, đầu khí trong cơ thể lão cũng trào ra ngoài nhanh như thủy triều.

"Thật đáng sợ, khó trách cả ngàn năm nay không có ai đủ tư cách để sử dụng đến nó. Tốc độ tiêu hao đầu khí này, nếu không có thực lực Đấu Thánh, chỉ sợ trong nháy mắt sẽ bị hút khô!"

Cảm thụ được đầu khí trong cơ thể đang nhanh chóng biến mất. Sắc mặt phụ trách trắc thí trường lão cũng hơi trầm xuống, chột hấn nhanh chóng ngưng thần, cố gắng không chế quỹ đạo của bút một cách hoàn mỹ nhất.

"Xuy xuy!"

Thất Thái Thiên Đế Bút không ngừng bay múa ở vị trí cách trán Huân Nhi chừng nửa tấc. Từng vệt sáng bảy màu không ngừng xuất hiện trên trán nàng.

"Hô..."

Dưới vô số ánh mắt chăm chú, công việc vẽ tộc văn này kéo dài gần mười phút mới kết thúc. Mà khi vẽ xong nét cuối cùng, dù lấy thực lực mạnh mẽ của Thông Huyền trường lão thì trên trán cũng vẫn chảy đầy mồ hôi. Dù vậy, tuy nói tiêu hao rất lớn, nhưng trong mắt lão vẫn tràn ngập vẻ hưng phấn.

"Xong rồi..."

Nghe được câu này, hai mắt đang nhắm của Huân Nhi từ từ mở ra. Mà ngay khoảnh khắc này, thất thái tộc văn trên trán nàng cũng bộc phát ra thất thái quang mang cực kỳ mãnh liệt!

"Phốc..."

Khi thất thái quang mang bùng nổ, lại có thêm không ít tộc nhân Cổ tộc thực lực cường đại quỳ xuống vì uy áp đến từ sâu trong linh hồn kia. Sau đó cuồng nhiệt nhìn về phía Huân Nhi đứng giữa sân.

"Ha ha, thất thái tộc văn! Sau ngàn năm, cuối cùng Cổ tộc ta lại xuất hiện thêm lần nữa..."

Khi thất thái quang mang bộc phát, ở phía chân trời xa xa cũng truyền đến một tiếng cười già nua như có như không. Tiếng cười này cực kỳ nhỏ, chỉ vang lên một chút rồi biến mất, nếu không phải người có nhãn lực hơn người thì không thể nào cảm ứng được.

"Không ngờ ngay cả vị này đều bị kinh động..."

Lúc giọng nói già nua kia vang lên, phụ trách trắc thí trường lão cũng hơi giật mình, sau đó vội khom người thi lễ với một nơi nào đó trên bầu trời.

Thất thái quang mang chỉ kéo dài một lát rồi thu liễm vào tộc văn trên trán Huân Nhi. Thậm chí ngay cả tộc văn cũng hơi dao động một chút rồi biến mất. Loại tộc văn này, bình thường sẽ không hiển lộ ra ngoài, chỉ khi chủ nhân có ý triệu hoán thì nó mới xuất hiện trên trán.

Tặng đầu

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 299: Các tộc tụ hợp

Theo Huân Nhi kiểm tra xong, Tiêu Long cũng không còn hứng thú tham dự lễ thành nhân, ngay lập tức mang theo Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc trở về ba người nghỉ ngơi chỗ.

Ba ngày sau, đến khi ánh rạng đông của ngày thứ ba chiếu xuống mặt đất, một bầu không khí khác thường tràn ngập cả vùng núi này. Ngay cả mấy người Tiêu Long cũng bị bao bọc bên trong...

"Hôm nay là ngày Thiên Mộ mở ra..."

Đứng trước căn phòng làm bằng trúc, Huân Nhi cười nói với Tiêu Long bên cạnh.

Tiêu Long cười cười, vẫy tay một cái, rồng trắng mắt xanh trắng như tuyết bay ra từ khu rừng. Đoàn người Tiêu Long cũng theo đường cũ mà khởi hành.

"Nơi Thiên Mộ mở ra là sâu trong Cổ Thánh sơn mạch. Nơi đó được xem như là cấm địa của Cổ tộc. Bình thường sẽ không cho phép ai tiến vào, chỉ khi Thiên Mộ mở ra thì nó mới được mở theo."

Ngồi trên rồng trắng mắt xanh, gió nhẹ thổi bay vài lọn tóc trên trán Huân Nhi, nàng mỉm cười giảng giải với mấy người Tiêu Long.

"Trong Thiên Mộ cũng khá nguy hiểm. Nơi đó mai táng vô số cường giả từ thời viễn cổ, mặc dù linh hồn của họ đã sớm biến mất, nhưng vì sự thần kỳ của Thiên Mộ, nên năng lượng khi còn sống của họ biến thành bộ dáng trước kia. Những năng lượng thể này đều có lực công kích rất mạnh, và lại, bọn họ còn có thể sử dụng đấu kỹ khi còn sống. Rất khó đối phó!"

Nói đến tình huống bên trong Thiên Mộ, khuôn mặt Huân Nhi cũng thoáng trở nên ngưng trọng, nói: "Vì vậy, nếu gặp phải năng lượng thể quá cường đại thì nên cố hết sức tránh đi. Nghe nói, một số cường giả có thực lực cực mạnh khi còn sống, năng lượng thể của họ cũng có được trí tuệ nhất định. Bọn họ đã có thể tính là một sinh vật kỳ dị."

"Từ người chết chuyển hóa thành một sinh vật khác sao..." Tiêu Long có chút đăm chiêu, thực lực khi còn sống quá mạnh, lại thêm sự thần kỳ của Thiên Mộ, tất cả dẫn đến việc những thứ kỳ dị như thế phát sinh.

"Thiên Mộ chia làm ba tầng. Năng lượng thể ở tầng thứ nhất phần lớn đều là Tam tinh Đấu Tôn trở xuống, ở trong trạng thái phiêu đảng vô thức, đối phó cũng khá dễ. Tầng thứ hai thì từ Tam tinh trở lên, Bát tinh trở xuống, cũng hơi khó giải quyết một chút. Về phần tầng ba, ít nhất cũng là Đấu Tôn đỉnh phong, thậm chí còn có cả cường giả đạt tới Đấu Thánh lúc còn sống. Bình thường, nếu không có mười phần chắc chắn, rất ít người sẽ xông vào tầng thứ ba, nơi đó quá nguy hiểm."

"Mộ phủ của Tiêu Huyền chính là ở tầng thứ ba. Nghe nói hình như là ở nơi sâu nhất của tầng ba. Nơi đó, dù là trong Cổ tộc, cũng rất ít người dám tiến vào." Huân Nhi bắt đầu đi nói.

Tiêu Long lắng lắng nghe Huân Nhi, đồng thời trong lòng suy tính.

Lần này vào Thiên Mộ, mục tiêu của hắn không chỉ là Tiêu Huyền mộ phần truyền thừa, mà còn có Thiên Mộ chi hồn.

Chỉ có chiếm lấy Thiên Mộ chi hồn, linh hồn lực của hắn mới có thể tăng lên đến Đế Cảnh.

Muốn trở thành đấu đế phải có đủ hai điều kiện.

Linh hồn đạt đến Đế Cảnh, ngoài ra còn phải có linh hồn bốn nguyên. Lần này vào Thiên Mộ bên trong là hân cơ hội duy nhất.

Ngay tại Tiêu Long đang suy nghĩ thì rồng trắng mắt xanh cũng đã đi tới sâu trong dãy núi. Trên đường, nhóm người Tiêu Long cũng gặp một số người cùng mục đích. Đây phần lớn là Lục tộc còn lại và một số cường giả của Cổ tộc. Nhưng dù gặp, cũng không nói chuyện với nhau nhiều, duy chỉ có mấy người của Cổ tộc, sau khi nhìn thấy Huân Nhi thì đều cung kính thi lễ từ xa, rồi nhanh chóng rời đi.

Phi hành kéo dài chừng mười phút, rốt cục rồng trắng mắt xanh cũng đáp xuống một vách núi hiểm trở. Giờ phút này, ở đây đã có không ít thân ảnh đang đứng. Tiêu Long đảo mắt nhìn quanh, phát hiện ra không ít người quen.

Nhìn quanh một vòng, ánh mắt Tiêu Long đột nhiên ngưng tụ lại. Nơi hắn nhìn, ba đạo thân ảnh mặc hắc bào đang phiêu phù trên hư không, khí tức âm lãnh không ngừng tràn ngập ra từ cơ thể.

"Hồn Nhai..."

Thấy ba người này, Tiêu Long hơi nheo mắt lại, lóe lên một tia lạnh lẽo.

Chờ đi, đợi ngươi hết giá trị, ta liền đem ngươi giết chết!

"Lần này, trong bát tộc, người của Linh tộc chưa tới, ở hướng Đông Nam là người của Dược tộc..."

"Hử?" Trong lòng Tiêu Long hơi động, nhìn theo hướng Huân Nhi chỉ. Ở đó, có vài thân ảnh đang đứng, trên trán họ đều có một đồ án hình hồ lô thuốc.

Khi Tiêu Long nhìn về phía đám người kia, vị nam tử đầu lĩnh dường như nhận ra điều gì đó, chuyển mắt sang hướng Tiêu Long. Hắn hơi sững sốt một chút, sau đó trên mặt hiện lên nét hữu hảo, đối với Tiêu Long gật đầu một cái xem như chào hỏi.

Thấy vậy, Tiêu Long cũng cũng gật đầu xem như đáp lại.

"Phía Đông là Lô tộc, Mang Thiên Xích lão tiên sinh là đầu lĩnh của họ, nhưng có lẽ lão sẽ không vào Thiên Mộ. Những người tiến vào hầu hết đều là thanh niên trẻ tuổi, dù sao Thiên Mộ cũng là một nơi lịch luyện không tệ."

Tiêu Long lại rời mắt đi thêm lần nữa, nhìn đám người trên trán có ấn ký hình sấm sét kia, hần khẽ gật đầu.

Mang Thiên Xích người này chính là Già Nam Học Viện viện trưởng, mấy ngày trước hắn có gặp qua Mang Thiên Xích một lần.

Mang Thiên Xích đối với việc Tiêu Long lấy đi Văn Lạc Tâm Viêm cũng không có ý kiến gì, dù sao hắn cũng đã dùng một đóa khác Văn Lạc Tâm Viêm để đền bù, cho nên hai người cũng không có thù oán gì.

Lại thêm Tiểu Y Tiên là Già Nam Học Viện trưởng lão quan hệ, hai bên xem như là nửa cái người một nhà. Mang Thiên Xích còn để cho hắn ở trong Thiên Mộ chiếu cố Lô Tộc người đây.

"Người Viêm tộc, huynh đã gặp rồi."

"Phía Tây là Thạch tộc, huyết mạch của họ rất cực đoan kinh khủng, đủ để so sánh với một số ma thú đứng đầu."

Tiêu Long nhìn sang phía Tây, ở đó có một nhóm người da màu xám trắng, trên trán có ấn ký hình tảng đá.

"Bọn họ chính là những người tiến vào Thiên Mộ lần này. Ngoại trừ Cổ tộc trông giữ Thiên Mộ, các tộc khác chỉ được vẹn vẹn hai vị trí mà thôi." Huân Nhi cười nói.

Tiêu Long gật đầu, lần này Viễn Cổ Bát Tộc đều gần tập hợp đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 300: Tiến vào Thiên Mộ

Ngay lúc này, Tiêu Long đột nhiên cảm thấy được mảnh thiên địa này chợt rung chuyển. Một luồng khí tức cổ xưa chậm rãi phủ xuống từ không gian hư vô. Loại khí tức xa xôi viễn cổ này làm trong lòng những người ở đây đều nảy lên một chút kính sợ.

"Thiên Mộ muốn mở ra rồi..."

Nhìn bầu trời đột nhiên tối sầm xuống, Huân Nhi nhẹ giọng nói.

"Àm!"

Lời của Huân Nhi vừa dứt, không gian hư vô kia chợt bộc phát ra một tiếng nổ kinh thiên. Một vết rách không gian lớn chừng ngàn trượng trực tiếp vỡ ra từ bầu trời. Mà ở giữa vết rách một vầng sáng màu bạc dần dần hiện lên, cuối cùng hóa thành một cánh cửa không gian không lồ.

Mà khí tức viễn cổ mệnh mông kia cũng phát ra từ cánh cửa này.

"Đây là lối vào Thiên Mộ sao..."

Nhìn cánh cửa cổ xưa đứng sừng sững giữa thiên địa kia, Tiêu Long thì thảo tự nói.

Cánh cửa không gian đứng sừng sững trong trời đất, khí tức xa xưa kia phủ xuống, làm linh hồn của tất cả mọi người đều lâm vào rung động.

"Các vị, quy củ tiến vào Thiên Mộ, chắc các người cũng biết. Mỗi một tộc chỉ có hai vị trí, tuyệt đối không thể nhiều hơn." Thân ảnh già nua của Thông Huyền trưởng lão xuất hiện trên bầu trời, đảo mắt nhìn những thân ảnh kia, thần nhiên nói.

Nghe được lời hắn, tất cả mọi người đều khẽ gật đầu. Quy định tiến vào Thiên Mộ trước nay đã vậy, mỗi tộc hai vị trí, vẫn duy trì đến bây giờ. Dù vậy, chỉ có Cổ tộc canh giữ Thiên Mộ nên được ưu tiên hơn, ví như lúc này, bọn họ có bốn vị trí tiến vào Thiên Mộ. Loại ưu đãi này, làm các tộc khác không thể không đỏ mắt.

"Tiêu Long ca ca, nếu đi riêng lẻ thì sẽ bị tùy cơ truyền tống đến những nơi khác nhau. Vì vậy, chúng ta cùng vào đi." Huân Nhi quay đầu lại, mỉm cười nói với Tiêu Long.

"Ừm..." Tiêu Long gật gật đầu, hần rất xa lạ với Thiên Mộ. Có Huân Nhi đồng hành, tất nhiên sẽ giảm được rất nhiều rắc rối không cần thiết.

"Oanh long long!"

Khi Tiêu Long gạt đầu, trên bầu trời, cánh cửa cổ xưa bên trong vết rách không gian bỗng bật phát ra những tiếng nổ ầm ầm. Hai cánh cửa từ từ tách ra, tạo thành một khe hở. Ánh sáng chói mắt bùng phát ra từ trong đó, chiếu rọi trên mảnh trời đất này.

"Nếu đã phân phối vị trí, vậy thì chuẩn bị tiến vào Thiên Mộ đi. Nhớ kỹ, các ngươi chỉ được ở trong Thiên Mộ ba năm, ba năm sau, Thiên Mộ sẽ tự động đá các ngươi ra..." Nhìn cánh cửa đang từ từ mở ra kia, Thông Huyền trưởng lão lại trầm giọng nhắc nhở.

"Àm!"

Trên bầu trời, cánh cửa càng lúc càng rộng mở, sau cùng, nó đã lớn chừng mười trượng. Khí tức viển vông nồng đậm như sương mù không ngừng cuộn cuộn bay ra từ bên trong.

"Xuy!"

Tùy theo cánh cửa cổ xưa kia mở rộng, trong rừng núi đột nhiên vang lên vài tiếng xé gió. Ba đạo thân ảnh xẹt qua bầu trời như chớp giật, sau đó lao vào cánh cửa kia trong những ánh mắt soi mói của mọi người.

Ba người này đều là Cổ Tộc đi vào Thiên Mộ lần này, vốn là có Cổ Yêu một cái danh ngạch, bất quá giống như hấn bị đá kích không nhẹ sau khi bị Tiêu Long hành một trận, cho nên còn chưa gượng dậy nổi.

Huân Nhi chợt duyên dáng cười nói: "Chúng ta cũng khởi hành chứ?"

Tiêu Long cũng gạt đầu một cái, sau đó xoay người lại nhìn Tiêu Ngọc cười nói: "Lúc vào Thiên Mộ, ngươi hãy cố gắng theo sát chúng ta."

"Ta minh bạch." Tiêu Ngọc gạt đầu.

Tiêu Long cười cười, sau đó liếc nhìn Huân Nhi bên cạnh, ba người thân hình mạnh triển động, hóa thành ba đạo quang ảnh, đồng thời lao về phía cánh cửa cổ xưa kia, sau đó tan biến trong vầng sáng chói mắt. Mà sau hai người Tiêu Long, tộc nhân của các tộc còn lại cũng lục tục động thân, hóa thành nhiều đạo lưu quang lướt về phía cánh cửa.

Khi thân ảnh cuối cùng tiến vào, cánh cửa cổ xưa kia cũng kịch liệt dao động một trận. Trong ánh mắt chăm chú của những người ở đây, từ từ mờ đi, rồi cuối cùng hoàn toàn tiêu tán.

...

Sương mù mờ mịt, ngẫu nhiên lại có ánh lửa quỷ dị chợt lóe ở phía xa. Sự yên tĩnh chết chóc bao phủ cả vùng đất xa lạ này.

"Xuy!"

Trên vùng đất yên tĩnh, không gian đột nhiên vặn vẹo, chợt hai đạo thân ảnh chậm rãi lao ra từ không gian. Khi vừa xuất hiện, đầu khí trên người cả hai đều vận chuyển cùng lúc, ánh mắt cẩn thận đảo qua xung quanh.

"Đây chính là Thiên Mộ?"

Khi không phát hiện ra biến cố gì, Tiêu Long mới thở phào nhẹ nhõm một hơi, ánh mắt đảo qua bốn phía hỏi.

"Ừm." Huân Nhi mỉm cười gạt đầu.

Xem ra tất cả người tiến vào đều bị truyền tống đến các nơi khác nhau. Diện tích của Thiên Mộ này lại cực kỳ rộng lớn, về phần có gặp nhau hay không, ai cũng không đoán trước được.

"Năng lượng cực kỳ nồng đậm, còn mạnh hơn cả Cổ giới nữa." Tiêu Ngọc đưa tay bắt lấy khí thể mờ ảo trước mặt. Hấn kinh ngạc phát hiện, trong những khí thể này đều ẩn chứa năng lượng cực kỳ nồng đậm. Thêm nữa, độ tinh thuần của những năng lượng này đều vượt xa dự liệu của nàng.

"Chúng ta đối với Thiên Mộ không quen, làm phiền người dẫn đường, Huân Nhi." Tiêu Long nhìn Huân Nhi nói.

"Đi thôi, Thiên Mộ rất lớn, chúng ta đến tầng thứ hai đã. Dựa theo dự kiến của muội, phải mất chừng bốn tháng. Trong Thiên Mộ, vì năng lượng uy áp nên không thể phi hành lâu được. Bởi vậy, phần lớn thời gian chúng ta cũng chỉ có thể chạy đi." Huân Nhi gạt đầu mỉm cười.

"Không cần phải vội vàng, Tiêu Ngọc thực lực vẫn còn yếu, trước ở tầng thứ nhất giúp nàng tăng lên tu vi trước sau đó mới đi tiếp." Tiêu Long nói.

Tiêu Ngọc lúc này chỉ mới có tứ tinh Đấu Tông, muốn tăng lên Đấu Tôn trong thời gian ngắn cũng không phải là chuyện đơn giản.

May mắn là trước khi vào Thiên Mộ Tiêu Long đã chuẩn bị đầy đủ rồi.

Nghe vậy Tiêu Ngọc cũng cảm thấy có chút xấu hổ, nàng tại chỗ này tu vi là thấp nhất.

Chương 301: Thiên Minh Tông chiến thư

Tại Tiêu Long cùng mấy người khác đi vào Thiên Mộ được một tháng thời gian, bên ngoài cũng chỉ trôi qua mấy ngày mà thôi.

"Su phụ."

Một bóng người cao gầy xinh đẹp đi vào bên trong Viêm Môn đại điện, bóng người kia chính là Hàn Nguyệt.

Trong mấy năm qua, nàng dành phần lớn thời gian ở lại Viêm Môn, thân là tuyệt nữ đệ tử thân truyền, nàng dễ dàng có được các loại đan dược cho đến phát động các loại thiên tài địa bảo bồi dưỡng. Cũng bởi vậy mà trong thời gian mấy năm ngắn ngủi, nàng đã đạt đến Đẩu Tông đỉnh phong.

"Có chuyện gì?"

Biết Hàn Nguyệt đi tới, lười biếng nằm trên vương tọa Tuyệt Nữ mở mắt ra nhìn nàng. Khi thấy khuôn mặt có chút ngưng trọng của nàng liền nghi hoặc mà cất tiếng hỏi.

Đôi mắt đẹp của Hàn Nguyệt nhìn lướt qua từ trên xuống dưới tòa ra kinh người mỹ hoặc Tuyệt Nữ, gương mặt hơi đỏ lên. Sau đó, nàng mới từ trong nạp giới lấy ra một tấm thiệp đỏ như máu và nói: "Đây là Thiên Minh Tông đưa tới."

"Đây là cái gì?" Tuyệt Nữ nhún mày, nhận lấy, mở thiệp ra. Ba chữ thật to màu đỏ sậm đột nhiên đập vào mắt.

"Thư tuyên chiến?"

Thấy thế, Tuyệt Nữ khẽ cười lạnh, ánh mắt tiếp tục nhìn xuống dưới.

"Nửa tháng sau, cường giả của Thiên Minh Tông chúng ta sẽ cùng tới Viêm Môn. Đến lúc đó đánh một trận phân cao thấp. Người thắng làm vua, kẻ thua làm giặc!"

"Lại dám chủ động tới Viêm Môn của chúng ta? Giọng điệu thật cuồng ngạo. Xem ra Thiên Minh lão yêu kia không nhịn được nữa, muốn ra tay rồi...không đúng phải nói là Hồn Điện mới đúng a."

"Bọn hần cho rằng không có Phu Quân ở đây liền muốn làm gì thì làm sao."

Tuyệt Nữ khẽ híp mắt lại, cười lạnh nói.

"Thiên Minh Tông im lặng hơn nhiều năm qua rồi. Lần này đột nhiên dám phát chiến thư, lại còn chủ động tới Viêm Môn chúng ta. Xem ra bọn chúng có một ít năm chắc nên mới dám như thế. Không thể không đề phòng!" Hàn Nguyệt nói cũng trầm ngâm rồi nói.

"Bọn hần có thể có bản lĩnh gì, nếu không phải Phu Quân lười để ý bọn hần, bây giờ bọn hần đã sớm bị diệt từ lâu rồi. Còn không biết sống chết hợp tác với Hồn Điện đến đánh Viêm Môn." Tuyệt Nữ khinh thường cười lạnh nói.

Cường giả có thực lực mạnh nhất của Thiên Minh Tông chỉ là một cái cao cấp bán thánh, cũng chính là Thiên Minh lão yêu, cho dù có hồn điện trong bóng tối giúp đỡ thì cũng chỉ đạt đến Nhất Tinh Đẩu Thánh là cùng, thậm chí là thêm ra mấy vị sơ cấp bán thánh, tính sơ qua cũng không vượt quá năm người.

Bất quá lấy đội hình này thật có thể diệt Viêm Môn sao?

Tất nhiên là không thể!

Nếu như bọn hần cảm thấy Viêm Môn ngoài trừ Tiêu Long ra liền có không một vị Đẩu Thánh nào, vậy thì thua thiệt nhất định là bọn hần.

"Truyền mệnh lệnh xuống dưới, triệu tập toàn bộ những trưởng lão đang phân tán ở bên ngoài mà không có nhiệm vụ trọng yếu trở về. Đồng thời mệnh lệnh cho những trưởng lão đang trấn thủ các thành trì quan trọng mấy ngày nay phải chú ý nghiêm chỉnh, đề phòng Thiên Minh Tông đánh lên." Bàn tay ngọc của Tuyệt Nữ khẽ vuốt ve tấm thiệp mời trong tay, trầm giọng nói: "Mặt khác, người đi xem thử Thanh Lân cùng Vân Vận các nàng xem, các nàng chắc cũng nên xuất quan rồi."

"Vâng." Hàn Nguyệt gật đầu đáp.

"Trong khoảng thời gian này, bên trong Viêm Thành cũng cần tăng cường cảnh giới tới mức cao nhất." Hàn Tuyệt cười lạnh nói: "Ta muốn xem xem Thiên

Mình lão yêu muốn làm trò quỷ gì."

Hàn Nguyệt tiếp tục gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Mấy năm này nàng cũng có không nhỏ danh vọng trong Viêm Môn, quyền lợi của nàng không chút nào thua kém trong Viêm Môn, lời nàng nói nhất định bọn hắn sẽ tuân theo.

Nhìn xem Hàn Nguyệt rời đi, Tuyết Nữ nhắm lại đôi mắt đẹp.

.....

Hôm nay, sự canh gác đề phòng ở Viêm Thành có thể nói là nghiêm mật nhất trong mấy năm qua. Bởi vì ngày hôm nay chính là thời gian quyết chiến mà Thiên Minh Tông ghi trên chiến thiệp.

Mặc dù không biết rõ tại sao lần này Thiên Minh Tông lại khua chiêng gióng trống tiến đến như thế. Nhưng cho dù thế nào thì Viêm Môn cũng không thể tỏ ra yếu thế trước mặt bao người như vậy. Lần này, chuyện cường giả của Thiên Minh Tông tập trung tới Viêm Môn đã sớm bị bọn hắn tuyên truyền khắp nơi. Bởi vậy, từ hai ba ngày trước đã có không ít người ồ ồ kéo đến Viêm Môn.

Mọi người đều biết, Thiên Minh Tông cùng Viêm Môn trận chiến này kết quả, chuyện đặc sắc như vậy bọn hắn làm sao có thể bỏ qua a.

Đối với những người nghe tiếng đồn, mang tâm lý đến xem cuộc vui này, Viêm Môn cũng không áp dụng biện pháp đuổi đi mà còn cho bọn họ một khu vực ở lại. Nhưng đồng thời Viêm Môn cũng phái ra cường giả trong thành tiến hành canh gác giới nghiêm ở đây. Bất kỳ kẻ nào có hành động khác thường đều bị coi là kẻ địch, chém giết tại chỗ.

Trong sự chờ đợi của hầu hết những người đó, ngày ghi trên chiến thiệp cuối cùng cũng tới.

Bên ngoài Viêm Môn trụ sở kiến trúc có một ngọn núi cao chọc trời. Đường lên núi cực kỳ cheo leo, hiểm trở. Người bình thường khó có thể trèo lên được. Mà đỉnh ngọn núi lại giống như bị một thanh búa khổng lồ chém ngang, biến thành một quảng trường đá rộng lớn, bằng phẳng. Nơi này chính là nơi tiếp khách của Viêm Thành vừa mới được xây dựng.

Hiện giờ, trên quảng trường rộng lớn này có rất nhiều người đang đứng. Từng đạo khí tức mạnh mẽ tuôn ra, chậm chậm tràn ngập cả vùng trời nơi này. Bất kỳ kẻ nào cũng có thể thấy được, Viêm Môn bây giờ thật sự là đậm rồng hang hổ. Tiếp theo chỉ cần chờ đợi cường giả của Thiên Minh Tông tới nữa mà thôi.

Ở vị trí trung tâm của quảng trường, ăn mặc bạch y Tiểu Y Tiên ánh mắt bình tĩnh. Phía sau nàng là Vân Vận, Thanh Lâm cùng một số trưởng lão của Viêm Môn. Đội hình cỡ này đủ để khiến những người vây xem xung quanh phải chấn kinh.

Đội hình như vậy hoàn toàn có thể so sánh cùng Hồn Điện, đương nhiên chỉ có người biết nội tình mới có thể biết được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 302: Khai chiến

"Viêm Thành đã tiến nhập vào trạng thái đề phòng cao nhất. Một số đệ tử thực lực yếu kém đã được chuyển đi. Phần lớn các trưởng lão được triệu tập đã trở về." Tiểu Y Tiên nhẹ giọng nói: "Tất cả đều đã chuẩn bị xong, chỉ chờ người của Minh Hà minh tới."

Vân Vận lại gật đầu, đang muốn nói chuyện thì ánh mắt bỗng dừng lại, nhìn về phía cửa vào của Viêm Thành, thần nhiên nói: "Bọn hắn đến rồi..."

Nghe nàng nói vậy, những người ở đây đều có chút căng thẳng, ánh mắt đều tập trung về phía cửa vào của Viêm Thành. Không gian nơi đó từ từ vỡ ra một khe hở lớn. Trong chớp lát, một luồng khí tức âm lạnh ngập trời giống như một con mãnh thú tà ác mãnh liệt xông tới không gian này.

Giọng nói cuồng vọng có chút âm u lạnh lẽo như tiếng sấm vang vọng khắp không gian.

"Viêm Môn, mau ra nhận lấy cái chết! "

Theo sau giọng nói vang vọng này, từ vết nứt không gian kia xuất hiện một loạt bóng người theo nhau đi ra. Mấy đạo ánh sáng lóe lên, trong vài tích tắc những người này đã xuất hiện giữa không trung của quảng trường.

Khi đám người kia bắt đầu tiến vào Viêm Thành thì một số Trưởng lão cũng lặng yên vận chuyển đấu khí bên trong cơ thể, trong ánh mắt tràn ngập cảnh giác.

Tiểu Y Tiên chậm chậm ngẩng đầu lên, ánh mắt nhìn thẳng vào vị trí dẫn đầu của đám người. Ở đó, một bóng người mặc áo bào màu tro đang đứng lơ

lửng giữa không trung.

Người này có mái tóc dài màu xám, khuôn mặt không có một nếp nhăn nào, ngược lại còn cực kỳ trắng nõn. Nếu như đôi mắt màu lam của hắn không lộ ra một cổ khí tức già nua tang thương thì e rằng không ai tin người này đã sống mấy trăm năm rồi.

Bóng người mặc áo bào tro kia nhìn qua thì có vẻ rất bình thường. Thậm chí ngay cả khí tức trong cơ thể cũng giống như một người bình thường. Nhìn hết một lượt cũng không có điểm gì nổi bật. Nhưng mà ai cũng hiểu được, người này có thể đứng ở vị trí kia thì đương nhiên không phải kẻ tầm thường.

"Thiên Minh lão yêu... không biết ngươi từ đâu lấy tới tự tin dám đặt chân đến Viêm Môn, lần trước không phải là bị phu quân ta cho dọa sợ à."

Mấy bóng người cũng xuất hiện cách Thiên Minh lão yêu không xa.

Người lên tiếng đó là một nữ tử mặc quần áo màu trắng. Trong lúc lướt đi, làn váy khẽ lay động theo chiều gió, để lộ ra một khí chất ung dung cao quý. Khuôn mặt tuyệt sắc của nàng làm cho vùng núi rừng âm đạm này trở nên rực rỡ hẳn lên.

Người này không phải là ai khác mà chính là Vân Vận.

Nhiều năm trôi qua nàng càng thêm xinh đẹp cao quý, sau khi đột phá Đấu Thánh, cổ khí chất cao quý kia khiến người không dám nhìn thẳng vào.

"Ha ha, thời thế rồi cũng thay đổi, hôm nay ta sẽ đem năm đó sỉ nhục hoàn lại gấp trăm ngàn lần." Thiên Minh lão yêu thần nhiên cười nói.

"Thiên Minh lão yêu, ngươi nói ra câu này mà không cảm thấy xấu hổ sao. Nếu như không phải là Phu Quân không ở, ngươi dám bước chân tới đây sao. Đột phá Đấu Thánh khiến ngươi tự tin như vậy sao." Vân Vận khinh thường cười lạnh nói.

"Hừ! Chờ hắn trở lại, ta nhất định sẽ đem ngươi giết chết trước mặt hắn!" Thiên Minh lão yêu hừ lạnh một tiếng nói.

Vân Vận nhướn mày, không thèm để ý đến Thiên Minh lão yêu mà đưa mắt nhìn đám người ở phía sau. Lần này, Thiên Minh Tông coi như dốc toàn bộ lực lượng. Ở đây có gần trăm người, trong đó có một nửa cường giả có thực lực Đấu Tôn, lại thêm bốn cái bán thánh sơ cấp. Đội hình như vậy lại có thêm nhất tinh đấu thánh như Thiên Minh lão yêu cũng coi như đáng sợ rồi.

Nhưng mà, đội hình kia tuy rằng cực kỳ mạnh mẽ nhưng nếu chỉ bằng vào những người này mà muốn tiêu diệt Viêm Môn thì rõ ràng là không đủ.

"Nể tình năm đó Viêm Môn không đؤi tận giết tuyệt, ta cũng cho các ngươi một lựa chọn, chỉ cần Viêm Môn nguyện ý thuận phục với Thiên Minh Tông, chuyện ngày hôm nay xem như bỏ qua, chúng ta sẽ rút lui."

Thanh âm lạnh nhạt của Thiên Minh lão yêu từ giữa không trung truyền xuống khiến cho không ít trưởng lão của Viêm Môn trở nên tức giận, trong miệng không ngừng chửi rủa.

Nếu không phải năm đó Viêm Môn môn chủ tha chết cho Thiên Minh lão yêu, bây giờ Thiên Minh tông đã trở thành Viêm Môn thế lực phụ thuộc rồi.

Có thể nói ra được lời này Thiên Minh lão yêu cũng đủ vô sỉ.

"Ta cũng cho các ngươi một lựa chọn, chỉ cần Thiên Minh Tông các ngươi rời xa phạm vi thế lực của Viêm Môn một nghìn dặm, hơn nữa đồng ý sau này không tranh chấp với Viêm Môn nữa thì hôm nay các ngươi có thể giữ lại mạng."

Vân Vận mang theo mấy phần trào phúng lời nói vang lên.

"Ngươi đừng có nằm mơ!" Giọng nói lạnh như băng của Thiên Minh lão yêu vang lên.

Rút lui khỏi đây ngàn dặm? Như vậy, chẳng phải phạm vi thế lực của Thiên Minh co rút lại chỉ còn duy nhất là tổng bộ tòa thành chính hay sao? Lại còn đồng ý không được có bất kỳ tranh chấp nào với Viêm Môn? Đây chẳng phải là trực tiếp chịu thua rồi? Nếu đáp ứng như vậy thì sau này Thiên Minh Tông làm sao có thể đứng vững ở Trung Châu được nữa.

"Vậy thì không còn gì để bàn nữa, khai chiến đi!" Vẻ cười lạnh trên khuôn mặt ngưng lại, Thiên Minh lão yêu chậm rãi nói.

Nghe thế, Vân Vận cười cười đáp lại: "Ngươi cho rằng với thực lực của Thiên Minh Tông thì có tư cách nói những lời này với chúng ta sao?"

Vân Vận đột nhiên vung một tay lên.

"Ầm ầm!"

Theo bàn tay của Vân Vận vung lên, xung quanh đỉnh núi đột nhiên bộc phát từng đạo khí tức cực kỳ mạnh mẽ. Từng cỗ từng cỗ đầu khí cột sáng xông thẳng lên không trung, đan xen ngang dọc, cuối cùng phát ra ánh sáng rực rỡ, giống như một cái đại trận bao vây lấy đám người Thiên Minh lão yêu đang lơ lửng giữa không trung.

Biến cố đột nhiên xuất hiện khiến cho đám người đứng xem trên đỉnh núi đều có chút kinh hãi. Xem ra Tinh Vãn các đã sớm có chuẩn bị rồi. Trò hay ngày hôm nay đã bắt đầu mở màn.

Chương 303: Viêm Thành đại chiến (1)

Thiên Minh lão yêu nhìn màn sáng Đấu khí trên không trung bao vây xung quanh đám người mình, trên khuôn mặt từ từ hiện lên nụ cười lạnh. Ánh mắt hắn nhìn sang phía Vân Vận và nói: "Lấy thực lực của Thiên Minh Tông chúng ta đúng thật là khó có thể hủy diệt Viêm Môn của các ngươi. Nhưng nếu không nắm chắc tuyệt đối thì ngươi cho rằng lão phu lại đại đột chui đầu vào lưới hay sao?"

Nghe thế, nhóm người Vân Vận thần sắc cũng không thay đổi.

"Hai vị, mời xuất hiện đi!"

Thấy thế, Thiên Minh lão yêu cười quái dị một tiếng, sau đó quát to.

"Xuy!"

Trong sự chú ý của tất cả mọi người, khi lời nói của Thiên Minh lão yêu vừa chấm dứt thì không gian ở cạnh đó đột nhiên động dậy. Một vết nứt không gian trực tiếp bị xé rách mà bung ra. Từ trong khe không gian đó, hai cỗ khí tức âm lạnh ngập trời giống như thủy triều nhanh chóng tràn ra.

Cảm ứng được hai cỗ khí tức không xa lạ gì kia, sắc mặt Vân Vận trở nên lạnh giá, trầm trọng. Ánh mắt nhìn chăm chăm vào vết nứt không gian kia, âm trầm nói: "Hồn Điện, quả nhiên là do các ngươi nhúng tay vào!"

"Hắc hắc! Viêm Môn các ngươi cho là đắc tội Hồn Điện sẽ có kết cục tốt sao, nếu không phải vì một số nguyên nhân, các ngươi cho rằng mình sẽ tồn tại đến bây giờ được sao?"

Sương mù đen từ trong khe không gian cuộn cuộn trào ra. Dưới sự chú ý của tất cả mọi người, hai bóng người chậm rãi hiện ra. Cùng lúc đó, tiếng cười cùng giọng nói âm u lạnh lẽo cũng vang lên.

Trên bầu trời, sương mù đen di chuyển, cuối cùng tản ra, để lộ hai bóng người. Lão già đứng đầu trông giống như một bộ xương chính là Cốt U, Nhị thiên tôn của Hồn Điện. Mà ở phía sau còn một người nữa. Khí tức người này không kém Cốt U.

Cũng không biết hán may mắn vẫn là Tiêu Long mang đến hồ điệp hiệu ứng, vốn chỉ có bán thánh thực lực Cốt U vậy mà nhảy lên thành đấu thánh chân chính.

Hai gã đấu thánh! Cộng thêm cả Thiên Minh lão yêu thì là ba người!

Đội hình như vậy ngay lập tức khiến không ít người phải choáng váng.

"Hắc Phong Tôn Giả, hiện giờ ngươi có cần suy nghĩ lại về điều kiện của ta hay không?" Thiên Minh lão yêu nở nụ cười quỷ dị, âm trầm nói.

"Có một câu ngươi nói sai rồi." đột nhiên Vân Vận nhìn ba người nói.

Nghe vậy Thiên Minh Lão Yêu ba người hơi nhíu mày.

"Ta cũng không còn là Tôn Giả nữa."

Nói xong khí thế Vân Vận liền toàn lực thả ra, bên cạnh nàng Tiểu Y Tiên cùng Thanh Lân cũng đem khí thế thả ra.

Cảm nhận được ba người khí thế, Thiên Minh lão yêu ba người cùng quan sát đám người hai mắt tròn to.

"Phải gọi ta là Hắc Phong Thánh Giả mới đúng."

Vân Vận cười cười nói.

"Cốt U, không phải các ngươi nói Viêm Môn ngoại trừ Tiêu Long ra thì không còn Đấu Thánh sao, chuyện gì thế này?!" Thiên Minh lão yêu sắc mặt khê biến, nhìn sang Cốt U chật vắn nói.

"Tính sai, không nghĩ đến Viêm Môn lại giấu sâu như vậy, ba cái Đấu Thánh, lấy thực lực này cho dù Hồn Điện cũng không dám xem thường." Cốt U sắc mặt cũng trở nên khó coi.

Nguyên bản bọn hắn chỉ cho rằng Viêm Môn chỉ có Tiêu Long một cái Đấu Thánh mà thôi, không nghĩ đến giữa đường lại giết đi ra ba cái, bọn hắn tình báo thiếu sót quá nhiều.

Khuôn mặt Cốt U lạnh như băng, trong mắt hiện lên tia sát khí đến lạnh người. "Hiện giờ, ngoài việc tử chiến ra chúng ta đã không còn đường lui nào khác."

Nghe vậy Thiên Minh Lão Yêu cũng không nói gì, xem như đồng ý.

Sắc mặt Vân Vận âm trầm, ngẩng đầu nhìn đám người Cốt U trên không trung rồi nói: "Thiên Minh Lão Yêu giao cho ta đối phó! Về phần thì giao cho Thanh Lâm và Tiểu Y Tiên các ngươi thay nhau giải quyết bọn hắn!"

Thanh Lâm cùng Tiểu Y Tiên gật đầu.

Vân Vận thân hình chợt động, trong phút chốc đã xuất hiện ngay trước mặt Thiên Minh Lão Yêu. Đầu khí trong cơ thể ào ào tuôn ra, hướng thẳng về phía hắn.

"Động thủ! Kẻ nào đầu hàng thì bỏ qua, kẻ nào kháng cự liền giết!!!"

Thiên Minh Lão Yêu cười lạnh. Hắn bước lên một bước rồi quát lên, trong tiếng nói tràn ngập sát ý lạnh lẽo.

"Vâng..."

Nghe Thiên Minh Lão Yêu ra lệnh, trong mắt đám cường giả của Thiên Mịn Tông ở phía sau lộ rõ sát ý, từng đạo đầu khí mạnh mẽ đồng loạt bộc phát. Cùng lúc đó, cường giả của Viêm Môn cũng vận chuyển Đầu khí, sắc mặt trầm trầm nhìn kẻ địch bên phía Thiên Minh Tông.

"Giết..."

Hai bên chỉ nhìn nhau trong chốc lát, bất chợt có tiếng hét lên, đồng đạo cường giả của Thiên Minh Tông hóa thành một luồng quang sắc, nhanh chóng lao xuống quảng trường phía dưới.

Mà bên phía Viêm Môn cũng không cam lòng yếu thế, bay vọt lên xông thẳng về phía đám người của Minh Hà minh ở giữa không trung. Chỉ trong nháy mắt, những tiếng nổ kinh thiên động địa thi nhau vang lên, đại chiến nhanh chóng bùng phát bên ngoài Viêm Thành.

Thấy đại chiến nổ ra, đám người đến nhìn xem ở xung quanh cũng vội vàng tránh ra xa, chỉ sợ liên lụy tới mình.

Thiên Minh Lão Yêu cười lạnh, chân đạp mạnh trên không, đầu khí mạnh mẽ lan ra, thân hình lão chợt động, xuất hiện ngay trước mặt Vân Vận. Bàn tay trắng bạch cong lên như vuốt ung, xuyên thủng hư không, chụp thẳng về phía cổ họng của Vân Vận.

"Hừ!!!"

Thấy Thiên Minh Lão Yêu vừa mới xuất thủ đã thi triển đòn tàn độc như thế, Vân Vận liền hừ lạnh một tiếng, ngay lập tức xuất ra một chương mạng hắc phong đầu khí, đánh nghênh tiếp Thiên Minh Lão Yêu một trào này.

Oanh!!!

Công kích va chạm tạo thành một tiếng vang thật lớn, năng lượng ba động khiến cho không gian công kích va chạm vị trí phải méo mó.

Những tiếng nổ trầm đục theo hai đòn công kích va chạm vang lên, thân hình Thiên Minh lão yêu cũng bị bắn ngược ra xa.

Mặc dù hai người đều là cao thủ cấp nhất tinh đấu thánh, nhưng Vân Vận có một lợi thế mà những đấu thánh bình thường khác không thể có, đó chính là dị phong. Trong cuộc chiến đồng cấp, dị phong mang đến cho nàng vô vàn ưu thế, giúp Vân Vận chiếm được thế thượng phong.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 304: Viêm Thành đại chiến (2)

Tại Tiểu Y Tiên phía bên kia đang cùng Cốt U giao chiến.

Một mảnh hắc vụ mang theo vô vàn tiếng kêu thảm thiết đánh tới. Từ trong màn sương mù đó, một sợi dây xích đen thui bắn ra, không gian xung quanh nó bị phá rách thành vô vàn khe hở nhỏ.

"Vù!"

Tiểu Y Tiên chợt tối lại, bàn tay vung lên,片片 không gian trước mặt dường như nhanh chóng đông đặc lại, đẩy lui sợi xích sắt màu đen ấy về sau. Cùng

lúc đó, thân hình Tiểu Y Tiên chuyển động, phóng vào trong hắc vụ đồng thời đánh ra một chuông thạch phá thiên kinh.

"Oanh..."

Cốt U thân hình bị bắn ngược bay ra khỏi đám hắc vụ kia.

"Tiểu nữ oa, thực lực không tệ, lấy tuổi tác của ngươi có thể đạt đến Đẩu Thánh tu vi đã có thể vượt qua vô số người. Nhưng đang tiếc ngươi lại là Tiêu Long đệ tử, hôm nay phải bỏ mạng tại đây."

Mà khi âm tiết cuối cùng phát ra từ miệng lão, cây gậy khô lâu trong tay chợt tuôn ra từng luồng hắc vụ. Chỉ trong nháy mắt, hắc vụ đã tràn ngập cả một vùng trời. Trong những hắc vụ này tràn ngập năng lượng âm hàn đến cực điểm. Dù là sự nóng rất trong không khí cũng dần dần tiêu tán.

Cốt U không chế hắc vụ ngưng tụ thành một khô lâu đen tuyền lớn gần nghìn trượng, đứng sừng sững trên bầu trời. Trông từ xa thật giống như khô lâu của Tà Thần, hắc vụ quanh thân nó bốc lên cuộn cuộn. Một luồng uy áp âm hàn từ trào ra từ trong khô lâu làm cho mọi người đều run lên, linh hồn như bị ngấm trong hồ băng, vô cùng lạnh lẽo.

Hai bàn tay của Tiểu Y Tiên xuất hiện hai đầu to lớn hỏa long. Cuộn cuộn nóng bỏng hỏa long sau khi xuất hiện liền hướng về phía Cửu U phóng đi, hỏa long đi tới đâu thì nơi ấy đều lắng lặng sụp đổ, đồng thời còn vạch ra hai vết nứt khổng lồ màu đen ở trên hư không.

Đây là năng lực nhất đấu kỹ, tiếp cận thiên giai cao cấp đấu kỹ, Tiểu Y Tiên là dùng toàn lực ứng phó.

"Vạn Hồn Cốt Giáp!"

Nương theo thanh âm khàn khàn của Cốt U vang lên là từng luồng hắc vụ dày đặc từ trong cơ thể ập ập bạo phát ra. Lập tức, những tiếng kêu gào thảm thiết vang vọng khắp cả chân trời, rõ ràng hắc vụ kia là do vô số linh hồn thể ngưng tụ thành.

Những linh hồn thể vừa xuất hiện liền bám chặt lên thân thể Khô Lâu, tuôn ra hắc quang quang dữ dội, hình thành một bộ cốt giáp màu đen bao bọc lấy khô lâu. Trên bề mặt của cốt giáp là những mảng cốt nhỏ in vô số khuôn mặt dữ tợn. Đứng từ xa nhìn lại, những khuôn mặt đó mờ hồ hội tụ thành một khuôn mặt khổng lồ ẩn chứa sự thống khổ tột cùng, khiến người nào thấy cũng phải sởn tóc gáy.

Ngưng tụ cốt giáp thành công, Cốt U liền mãnh liệt ngẩng đầu, nhìn về hai đầu hỏa long đang xé rách chân trời lao đến, giọng nói già nua vang vọng khắp bốn phía.

"Vù...!"

Thanh âm khàn khàn của Cốt U vừa dứt thì hỏa liên đã dữ dội lướt tới, rồi va chạm mạnh mẽ với cốt giáp dưới cái nhìn chăm chú của mọi người.

"Ầm!"

Vào thời điểm va chạm xảy ra, cả không gian liền lâm vào trạng thái tĩnh lặng, dường như ngay cả tiếng gió thổi cũng đã tiêu thất. Chỉ có điều sự yên tĩnh này chỉ kéo dài trong phút chốc, rồi bất chợt trên bầu trời vang lên một tiếng nổ mạnh mẽ, làm cho thiên địa trở nên run rẩy...

Từ nơi phát ra tiếng nổ xuất hiện một con bão lửa khổng lồ cỡ nghìn trượng, thổi quét ra xung quanh. Ngay lập tức, một khoảng không gian rộng lớn liền bị chấn cho vỡ vụn, biến thành một mảng hư vô hắc ám. Kinh phong đáng sợ còn trút xuống mặt đất, hình thành một trận bão cát đánh sập những ngọn núi lớn.

Tất cả mọi người đều có thể nhìn thấy rõ ràng, mặt đất trong phạm vi ngàn trượng đang bị quét bay đi bằng một tốc độ có thể quan sát bằng mắt thường. Những khe nứt khổng lồ không ngừng lan tràn ra từ sâu trong lòng đất.

"Ầm!"

Giờ phút này, phía chân trời, phong bạo hỏa diễm đang thổi quét điên cuồng. Bất kì sinh vật nào ở trong phạm vi khuếch tán của hỏa liên đều gặp phải hủy diệt chí mạng.

Mà những cường giả ở xung quanh thì sợ đến vỡ mật, vội vàng trốn chạy, không dám bén mảng đến gần phạm vi đó.

Dưới cái nhìn chăm chú của những người ở đây, phong bạo hỏa diễm rất cực đã từ từ yếu bớt đi. Mà nương theo sau sự yếu bớt của phong bạo, những mảnh không gian đã bị phá hư đến vỡ nát kia cũng bắt đầu phục hồi như cũ một cách chậm rãi...

Ánh mắt Tiểu Y Tiên gắt gao nhìn về phía trung tâm của phong bạo hỏa diễm thì chỉ thấy thân ảnh Hắc Ám Khô Lâu khổng lồ đang dần dần hiện ra dưới ánh mắt chăm chú của mọi người.

"Răng rắc!"

Cơ thể Hắc Ám Khô Lâu đột nhiên truyền ra một tiếng răng rắc rất nhỏ, rồi ngay sau đó một khối cốt giáp liền vỡ vụn dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

"Rắc rắc! "

Liên tiếp sau đó, càng lúc càng có nhiều cốt giáp nhẹ nhàng rớt xuống giống như bông tuyết, đồng thời thân thể to lớn của Khô Lâu nhanh chóng xuất hiện từng vết nứt. Và cuối cùng, bộ cốt giáp khổng lồ liền nổ tung một tiếng, vỡ vụn thành từng mảnh nhỏ bay đi tứ tán.

Cốt giáp vỡ tan để lộ ra thân hình của Khô Lâu. Giờ phút này thân thể cứng như thép của Hắc Ám Khô Lâu cũng giăng đầy những vết rạn nứt. Một cơn gió nhẹ thổi qua phía chân trời, "vù" một tiếng, u quang xanh biếc trong hốc mắt của Khô Lâu liền ảm đạm dần, rồi chậm rãi tiêu tán...

"Phốc!"

Thời điểm hai luồng u quang vừa biến mất thì Hắc Ám Khô Lâu cũng lập tức tan thành mây khói dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

"Phụt! "

Khi Khô Lâu vỡ nát thì bản thể của Cốt U ở phía xa xa kia vốn đang bất động đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời hai mắt liền xuất hiện lại u quang màu xanh. Chỉ có điều khuôn mặt của lão lúc này đã trở nên trắng bệch, trông rất khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 305: Viêm Thành đại chiến (3)

Xoa đi khóe miệng vết máu, Cốt U nhìn Tiểu Y Tiên thân nhiên nói: "Không hổ là Tiêu Long đệ tử, Thiên Phú của ngươi cũng chỉ có một mình Tiêu Long tên kia có thể sánh vai, bất quá muộn giết lão phu cũng không dễ vậy đâu."

"Đúng không."

"Xuy!!"

Tiếng quát lạnh của Cốt U vừa dứt, một đạo nhàn nhạt âm thanh vang lên từ trong miệng Tiểu Y Tiên, thân hình nàng giống như lôi điện làm người khác trở tay không kịp bỗng nhiên xuất hiện trước mặt lão. Đánh ra một chưởng ẩn chứa một cỗ lực lượng kinh khủng, hung hăng công kích lên đầu Cốt U.

"Hừ! "

Công kích đột ngột làm cho Cốt U cũng có chút thất thần, nhưng trong nháy mắt lão liền khôi phục được tinh thần, mạnh mẽ áp chế thương thế bên trong cơ thể, bàn tay khô héo nhanh chóng vùng lên, đối chọi với quyền đầu của đạo kim quang.

"Đang!"

Một âm thanh chói tai giống như kim thiết vang khắp bầu trời. Sau đó chỉ thấy bạch sắc thân ảnh chật vật thối lui vài chục bước, đồng thời trên nắm tay đã xuất hiện một chưởng ấn sâu chùng nửa tấc. Mặc dù Cốt U đã bị trọng thương nhưng lực phản kích của cường giả Bán Thánh vẫn cực kì khủng bố.

"Muốn giết lão phu? Ngươi còn non lắm!"

Tuy Cốt U cũng bị đẩy lùi vài bước nhưng ngay lập tức lão đã ổn định được thân hình, ánh mắt âm hàn nhìn đạo bạch sắc thân ảnh phía trước.

Tiểu Y Tiên cũng không nói gì, ánh mắt bên trong ẩn chứa tia trào phúng.

Ngay lập tức Cốt U liền cảm thấy không ổn.

Quả nhiên chỉ thấy một cỗ màu xám đầu khí nhàn nhạt động lại tại nắm tay đồng thời không ngừng lan ra, dần dần bao trùm lấy cánh tay Cốt U.

"Có Độc....thật âm hiểm."

Dùng đầu khí ngăn lại chất độc không ngừng lan rộng, Cốt U cẩn thận nhìn Tiểu Y Tiên nói.

Tiểu Y Tiên thần sắc thờ ơ nhìn hắn.

Mặc dù nàng trở thành luyện dược sư, nhưng nàng vẫn là ách nan độc thể, dùng độc là nàng sở trường.

Thanh Lân bên kia cùng Hồn Điện đấu thánh giao chiến cũng đi ra kết quả, dù sao sở hữu sức mạnh của Viễn Cổ Thiên Mãng cùng biến dị bích xà tam hoa đồng Thanh Lân muốn giết một cái Đấu Thánh nhất tinh cũng rất dễ dàng.

Nhìn xem ngày càng trở nặng độc tố Cốt U cắn chặt răng, trong mắt lóe lên một tia quyết liệt, thể nội vận chuyển đầu khí đến cực điểm. Nhất thời, cả

mảnh không gian này nổi lên cuồng phong, mây đen hội tụ, giống như bão lớn chuẩn bị kéo về.

Tiểu Y Tiên thân nhiên đứng nhìn Cốt U thi triển thủ đoạn, đôi mắt đen thăm thẳm giống như nước trong giếng sâu, không hề dao động. Nhưng mà ở tận sâu bên trong đôi mắt kia lại chậm rãi xuất hiện một tia hàn ý khiến lòng người ớn lạnh.

"Vạn Hồn Thiên Tỏa!"

Khí tức của Cốt U điên cuồng tăng vọt lên, đến cuối cùng đều đỏ mặt gầm lên một tiếng. Một đạo kinh phong sắc bén ẩn chứa năng lượng cực kỳ đáng sợ trong nháy mắt chấn vỡ không gian quanh đó, giống như một đầu cự long đang giận dữ, điên cuồng rít gào lao về phía Tiểu Y Tiên.

Tiểu Y Tiên mở ra hai bàn tay, hoàng sắc hóa điểm cùng màu xám yên vụ xuất hiện bay lên trên không trung nhanh chóng dung hợp lại với nhau.

Trong phút chốc, hóa điểm cùng độc khí nhanh chóng xoay tròn, biến thành một vòng tròn hai màu kỳ dị to đến trăm trượng. Vòng tròn chậm rãi xoay chuyển, bên trong hiện ra màu đen u ám. Loại hắc ám này còn đen hơn, thuần túy hơn cả hắc động trong không gian...

Trong đó ẩn chứa một loại tử vong khí tức.

Vòng tròn hình thành trong bàn tay của Tiểu Y Tiên, sau đó nhẹ nhàng bay ra, đánh về phía của Cốt U.

Trong ánh mắt chăm chú của vô số người, một ngọn lửa thật lớn tràn ngập mùi vị tử vong kia va mạnh vào luồng năng lượng kinh khủng của Cốt U!

"Xuy!"

Hai bên va chạm, uy thế đáng sợ như thiên thạch đụng nhau. Nhưng điều làm cho người ta bất ngờ lại là tiếng nổ mạnh trong tưởng tượng cũng không xuất hiện. Khi tiếp xúc với ngọn lửa kia, ba đạo năng lượng khổng lồ liền nhanh chóng tan rã như chưa từng tồn tại vậy.

Dưới vòng xoáy lửa này, dường như ngay cả không gian đều có dấu hiệu băng liệt...

"Rắc, rắc!"

Chỉ ngắn ngủi vài giây, luồng năng lượng khổng lồ kia đã lặng lẽ hóa thành hư vô, biến mất trong mảnh thiên địa này. Mà xoáy lửa kia vẫn trôi nổi trên phía chân trời, chậm rãi chuyển động...

"Đây là đấu kỹ gì?"

Nhìn công kích của mình thậm chí còn không lay động nổi xoáy lửa kia, sắc mặt của Cốt U lại lần nữa trở nên khó tin.

Bất quá hần lúc này cũng không quan nhiều như vậy, cắn chặt răng, đem bị độc bao phủ cánh tay cho chém đứt.

Nhịn xuống đau nhức, Cốt U đã nhanh chóng xoay người hóa thành một đạo lưu quang bay ra phía ngoài Viêm Thành.

Thiên Minh lão yêu cũng bị Vân Vận dùng dị phong chém giết, chỉ có một mình hắn không có cách nào chống lại ba cái Đấu Thánh một lúc.

Thấy hắn chạy trốn, đám cường giả Thiên Minh Tông đều sợ đến mức hồn phi phách tán, tất cả vội vàng quay đầu chạy ra ngoài Viêm Thành như một đàn chó hoang.

"Muốn chạy, nằm mơ đi!"

Tiểu Y Tiên đạm mạc nhìn những bóng người đang chạy trốn kia, chậm rãi phun ra một từ.

Theo lời này phát ra, xoáy lửa khổng lồ trên trời chợt phun ra một cột sáng màu đen, lặng lẽ xuyên qua không gian giam cầm đám người Cốt U vào bên trong.

"A!"

Trong phạm vi bao quát của cột sáng, có không ít cường giả Thiên Minh Tông đen đầu bị cuốn vào bên trong. Bọn họ đều kinh hãi phát hiện thân thể mình đang nhanh chóng phân giải dưới loại ánh sáng này.

Một số cường giả vội vàng thi triển đấu khí, nhưng khi đấu khí xuất hiện thì sự sợ hãi trong mắt họ lại càng thêm nồng đậm. Bởi vì họ phát hiện khi đấu khí tiếp xúc với cột sáng kia thì cũng từ từ hóa thành hư vô. Nhất thời, những tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Đồng thời Vân Vận cùng Thanh Lân cũng nhanh chóng chạy đến, đem bọn hắn bao vây lại.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 306: Viêm Thành đại chiến (4)

Xung quanh lẫn trong Viêm Thành, nhìn thấy cảnh đám cuồng giả Thiên Minh Tôn điên cuồng giãy dụa trong vô vọng này, tất cả mọi người đều biết lần này Thiên Minh Tôn muốn thua.

Ai lại có thể nghĩ đến Viêm Môn lại còn che dấu chiến lực kinh người như vậy.

"A!"

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng truyền ra từ cột sáng, chỉ không đến một phút, trừ Cốt U ra thì tất cả những người còn lại đều đã bị phân giải thành hư vô, ngay cả linh hồn cũng hoàn toàn biến mất trước loại ánh sáng màu đen này.

"Vĩnh biệt a, lão già."

"Xuy!!!"

Tiểu Y Tiên bình tĩnh nhìn Cốt U, thân hình lóe lên, xuất hiện trước mặt tên kia, sau đó đánh ra một chưởng.

Đối mặt với bàn tay thon dài của Tiểu Y Tiên, cả người Cốt U đều cảm thấy lạnh lẽo như lọt vào hầm băng.

"Điện Chủ... cứu ta!! "

Ngay lúc này, Cửu U hướng về phía hư không cầu cứu.

Chưởng phong của Tiểu Y Tiên cực kỳ mạnh mẽ, nhưng khi bàn tay hần sắp đánh lên thân thể Cốt U thì không gian bên cạnh đột ngột chấn động. Một cánh tay khô héo như chỉ có da bọc xương nhanh chóng thò ra từ không gian.

"Hồn Điện một cái khác Đẩu Thánh sao? Còn là điện chủ, rốt cuộc cũng chịu hiện thân rồi sao?"

Khi cánh tay đen ngòm kia xuất hiện, đồng tử của Tiểu Y Tiên chợt co rút lại!

Cánh tay đen sì thò ra từ trong không gian hư vô bắt đầu mò mẫm xung quanh. Cánh tay đó nhìn khô quắt giống như chỉ còn da bọc xương vậy. Trên làn da của nó mờ mờ có thể nhìn thấy một số hoa văn hắc khí quý dị. Cánh tay này vừa xuất hiện thì dường như làm cho ánh sáng trở nên âm đạm u ám. Một luồng hấp lực quý dị chậm rãi tràn ra, hấp dẫn linh hồn con người.

Sắc mặt Tiểu Y Tiên trở nên ngưng trọng. Ý niệm trong đầu vừa chuyển, hỏa độc trôi nổi giữa không trung cách đó không xa bỗng nhanh chóng lao tới, cuối cùng quăng lửa bao bọc lên năm tay. Sau đó hần đánh một quyền thật mạnh vào chỗ cánh tay màu đen vừa xuất hiện.

"Phanh! "

Hỏa độc màu đen va chạm với cánh tay đen thui, hàng loạt tia sáng màu đen dày đặc bùng nổ, vây kín lấy bàn tay đó.

"Xuy...!!!"

Đối mặt với tia sáng màu đen, chủ nhân cánh tay này rõ ràng bắt đầu cẩn thận hơn. Hoa văn trên cánh tay nhanh chóng nhấp nháy rồi bạo xuất giống như rắn độc vừa mới tỉnh dậy, nó va chạm với tia sáng màu đen. Sau đó chúng tự nhiên biến mất không một tiếng động.

Cánh tay màu đen đột nhiên mạnh mẽ xông về phía trước đẩy lùi hỏa diễm. Không gian hư vô nhanh chóng khuếch tán, hấp lực tuôn ra mãnh liệt, hút Cốt U vào bên trong.

"Mở tường chạy trốn!"

Vân Vân cùng Thanh Lâm làm sao có thể cho đối phương chạy trốn, lập tức thi triển đấu kỹ công kích.

Một thanh một bích lục hai đạo cường đại tia sáng xuyên qua không gian. Hai đạo tia sáng lập tức đem Cốt U thân thể hủy diệt.

Cùng lúc đó, một giọng nói lạnh nhạt không chút cảm xúc nào vang vọng viêm thành.

"Giới cho một cái Viêm Môn, dám cả gan tại bản điện trước mặt giết người của Hồn Điện. Thật đem Viêm Môn các ngươi là Thiên Hạ vô địch roi, hay là xem Hồn Điện không người."

Ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng về một góc của đại điện. Không gian ở nơi đó bỗng từ từ trở nên vắng vẻ, sương mù màu đen nồng đậm từ đó toát ra.

"Bản điện?"

Nghe được giọng nói hờ hững truyền ra từ không gian vụn vẹo kia, đồng tử đám người chột co rụt lại.

Người tới rõ ràng là của Hồn Điện, mà hắn lại tự xưng là “bản điện”, chẳng lẽ đây chính là vị điện chủ cực kỳ thần bí của Hồn Điện sao?

Hắc vụ không ngừng thâm thấu ra từ trong không gian, cuối cùng ngưng tụ lại thành một đạo thân ảnh mờ ảo được bao bọc trong hắc vụ.

"Điện chủ Hồn Điện?"

"Không lẽ thật là Hồn Điện điện chủ tự mình ra mặt sao?"

"Thần bí điện chủ Hồn Điện muốn xuất hiện rồi."

....

"Gọi ta là Phó điện chủ thì đúng hơn đây..."

Đám hắc vụ kia hơi dao động, một tiếng cười nhạt truyền ra từ bên trong.

"Phó điện chủ Hồn Điện a, thanh thế thật lớn. Hồn Diệt Sinh tên kia sợ đến nỗi không dám ra mặt sao, lại để thụ hạ liên tục ra mặt, hẳn không sợ Hồn Điện sẽ tổn thất thêm nhiều cường giả sao." Tiểu Y Tiên cười lạnh nói.

"Tiểu nữ oa, ngươi rốt cuộc biết những gì?" Phó Điện Chủ Hồn Điện ngữ khí cũng trở nên nghiêm túc.

Cho dù là tại bên trong Hồn Điện cũng không có mấy người biết được, Tiểu Y Tiên một hơi nói ra danh tính của Hồn Diệt Sinh, để cho Phó Điện Chủ Hồn Điện càng thêm kiêng kỵ.

Qua trận chiến hôm nay, bọn hắn biết về Viêm Môn quá ít, Viêm Môn so với hắn tưởng tượng còn muốn thần bí.

"Biết nhiều hơn ngươi tưởng! Hồn Điện điện chủ là Hồn Diệt Sinh, thực lực là ngũ tinh đấu thánh..."

Tiểu Y Tiên một hơi nói ra tất cả tình báo của Hồn Diệt Sinh, làm cho không chỉ là Phó Điện Chủ Hồn Điện mà ngay cả những người ở đây cũng tròn mắt há hốc mồm.

Đồng thời trong lòng không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh.

Viêm Môn cũng quá đáng sợ đi, một hơi liền đem thần bí Hồn Điện điện chủ Hồn Diệt Sinh tất cả tình báo nói ra, bao gồm cả tu vi, thân phận, thủ đoạn... đoán chừng sau ngày hôm nay, Hồn Diệt Sinh cũng không phải là cái gì nhân vật thần bí nữa.

Tiểu Y Tiên trong lòng không khỏi có chút đắc ý.

Sư phụ nàng cũng thật lợi hại, ngay cả những tình báo này cũng biết được, nhìn xem Phó Điện Chủ Hồn Điện cái kia càng ngày càng khó coi thần sắc, Tiểu Y Tiên trong lòng không khỏi cười trộm.

Càng nghe Phó Điện Chủ Hồn Điện sắc mặt càng đen lại, lập tức quát lớn: "Câm miệng cho ta!!"

Nếu như để cho nàng tiếp tục nói nữa, e là Hồn Điện bí mật đều bị đối phương tiết lộ ra hết.

Hôm nay dù có phải bằng bất cứ giá nào cũng nhất định phải đem Viêm Môn tiêu diệt.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 307: Viêm Thành đại chiến (5)

"Hừ! Vốn dĩ hôm nay định bỏ qua cho Viêm Môn các ngươi, nhưng bây giờ xem ra thì không cần nữa, để Viêm Môn các ngươi tiếp tục tồn tại chính là mối họa lớn đối với Hồn Tộc."

Phó Điện Chủ Hồn Điện nói xong liền từ nạp giới lấy ra một khối ngọc, sau đó đem bóp nát.

Ngay lập tức một cỗ không gian chi lực xuất hiện, tại bên cạnh Phó Điện Chủ Hồn Điện xuất hiện mười hai cái thân ảnh, mỗi một người đều có khí tức mạnh mẽ mẽng mông, không ít người xem đều có cảm giác run rẩy.

Trong đó dẫn đầu hai người khí thế không kém Phó Điện Chủ Hồn Điện, đều có tam tinh đấu thánh thực lực, còn lại tám người đều có Đấu Tôn đỉnh

phong thực lực, hai cái có bán thánh cấp cao thực lực.

Hồn Điện là Hồn Tộc thế lực, đấu thánh cường giả đại đa số đều là từ Hồn Tộc bên trong đi ra, có nhiều hơn đấu thánh xuất hiện những người ở đây cũng không cảm thấy gì lạ.

Hồn Điện không hổ là bá chủ của Trung Châu a! Một lần xuất ra đến ba vị Đấu Thánh, hai cái bán thánh, tám cái đấu tôn. Số lượng này khiến cho người khác không thể không thán phục.

"Giữa đấu thánh chênh lệch dù chỉ là một tinh cũng giống như trời và đất khoảng cách vậy, lần này các ngươi nhất định phải chết." Phó Điện Chủ Hồn Điện nhìn Tiểu Y Tiên ba người cười lạnh nói.

"Muốn cùng chúng ta số lượng, vậy thì so đi."

Tiểu Y Tiên cười lạnh nói.

Oanh!!!

Ngay lập tức năm cỗ khí tức cường đại khiến cho không gian phải run rẩy xuất hiện phóng thẳng lên trên không trung, năm đạo thân ảnh xuất hiện, đem Hồn Điện đám người cho bao vây.

Cửu U Địa Minh Mãng đại trưởng lão cũng ở bên trong, mặc dù bị Thanh Lân khống chế, nhưng hắn vẫn có thể tu luyện để trở nên mạnh hơn.

Tại Viêm Môn tài nguyên cùng đan dược bồi dưỡng bên trong, hắn bây giờ cũng đã là tam tinh Đấu Thánh. Trong đó có hai cái Tam Tinh Đấu Thánh là do Viêm Môn dùng đấu thánh đan mời đến trở thành Viêm Môn khách khanh trưởng lão, còn lại hai cái là chính quy trưởng lão của Viêm Môn.

"Đấu thánh... năm cái... lại thêm Hắc Phong Thánh Giả ba người nữa thì là tám cái, Viêm Môn có tám cái Đấu Thánh."

"Ngươi sẽ không quên còn hai vị môn chủ nữa sao, Viêm Môn có tất cả mười vị Đấu Thánh!"

"Viêm Môn có tới mười vị Đấu Thánh!! "

Sau khi kinh ngạc, mọi người mới bình tĩnh đánh giá nhóm người Viêm Môn vừa xuất hiện. Ngay lập tức lại hít một hơi, một số lão quái, sắc mặt cũng biến đổi.

Mười vị Đấu Thánh.

Lúc này, Viêm Môn mặc dù chưa xuất ra tất cả cường giả của mình. Nhưng đội hình cỡ này gần như có thể so sánh được với các chủng tộc viễn cổ.

Khắp nơi đều trở nên yên tĩnh, hiển nhiên là bị lực lượng của Viêm Môn làm cho kinh sợ. Trong mắt của một số lão quái và thái thượng trưởng lão mấy tông phái đều tràn ngập vẻ khiếp sợ. Không ai nghĩ tới thực lực của Viêm Môn lại cường đại tới mức này.

Hồn Điện đám người sắc mặt cũng trở nên khó coi vô cùng.

Các ngươi Viêm Môn đúng thật là biết chơi a.

"Động thủ!!!"

Theo Tiểu Y Tiên tiếng quát vang lên, tất cả tám người đều đồng loạt xông lên.

Một trận đại chiến nổ ra.

Tại Viêm Môn số lượng cường giả áp đảo bên trên, Hồn Điện cường giả không ngừng chết đi, Đấu Tôn đã chết không còn một cái, mấy vị bán thánh thì bị thương nặng gắng gượng chống đỡ, Đấu Thánh cường giả thì bị vây công.

"Dừng tay cho ta!"

Một đạo già nua từ trong hư không vang lên.

Hư không xuất hiện trận trận dao động, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một bàn tay hắc ám lớn chừng trăm trượng, hướng về phía đang cùng Phó Điện Chủ Hồn Điện Tiểu Y Tiên chộp tới.

"Hồn Diệt Sinh, lấy bồi phạt của ngươi mà lại ra tay với một đứa tiểu bối, ngươi thật là quá rồi, thật coi Viêm Môn chúng ta dễ ức hiếp sao..."

Khi bàn tay khổng lồ kia đang chộp tới Tiểu Y Tiên thì một giọng nói khiến người mê muội nữ tính vang lên, một bàn tay khổng lồ cũng thành hình trên không, hai tay chộp vào nhau tạo thành một con bẫy linh hồn lập tức phá tan giam cầm của phiến thiên địa này.

"Linh hồn lực thật khủng khiếp, lần này người đến linh hồn lực tuyệt đối không thua kém sư phụ." Tiểu Y Tiên đỏ mặt hời hợt.

"Xem ra người chính là vị kia thần bí Viêm Môn phó môn chủ đi."

Bị ngăn cản, trong hư không bỗng truyền ra lạnh lùng âm thanh của Điện chủ Hồn Điện.

"Viêm Môn cũng không phải chỗ Hồn Điện các người muốn tới thì tới, muốn đi thì đi." Tuyết Nữ âm thanh lại một lần nữa truyền ra.

"Phó môn chủ, chúng ta bàn bạc một chút đi, thả năm người bọn hắn ra, Hồn Điện cùng Viêm Môn ân oán từ nay về sau liền bỏ qua." Hồn Diệt Sinh âm thanh già nua vang lên.

"Viêm Môn trưởng lão nghe lệnh, đem năm người bọn hắn giết đi!" Tuyết Nữ âm thanh lại một lần nữa vang lên.

"Người..."

Hồn Diệt Sinh giật tím mắt, hắn không ngờ đến Viêm Môn lại như thế không nể mặt, tại hắn trước mặt còn dám hạ lệnh giết người.

Đám người đồng loạt vang lên, ngay lập tức đầu khí trong người chấn động, xung quanh không gian xuất hiện từng đạo vết rạn nứt.

Tám vị đầu thánh ngay lập tức thi triển mình mạnh nhất thủ đoạn hướng về phía ba người của Hồn Điện đánh tới.

"Dừng tay!"

Thấy vậy Hồn Diệt Sinh liền muốn ra tay ngăn cản.

Lần này hành động, bọn hắn nhưng là điều động gần như tất cả Hồn Điện cường giả, nếu như để tất cả đều chết ở đây, như vậy hắn nhất định sẽ bị Hồn Thiên Đế trách tội, đến lúc đó có giữ được mạng hay không thì còn là ẩn số.

Tuyết Nữ tự nhiên sẽ không để cho Hồn Diệt Sinh được như ý, tại hắn vừa ra tay nàng liền ra tay ngăn cản.

Trong nháy mắt qua đi, Hồn Điện ba cái Đầu Thánh cùng hai cái bán thánh đều bị tiêu diệt không còn, ngay cả linh hồn đều bị hủy diệt.

"Viêm Môn các người chờ đó, Hồn Tộc sẽ không để yên cho các người."

Hồn Diệt Sinh tức giận âm thanh truyền đến, sau đó liền nhanh chóng biến mất khỏi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 308: Tuyết Nữ quyết định

Tuyết Nữ nếu là ban đầu lấy Tam Tinh Đầu Thánh thực lực cũng không thể cùng Hồn Diệt Sinh đánh cái ngang tay. Nguyên nhân là tại Tiêu Long vừa rời đi lúc, nàng liền mang theo Tiểu Y Tiên dựa theo Tiêu Long dặn dò đi tìm Bồ Đề Cổ Thụ.

Trải qua Bồ Đề Cổ Thụ năng lực, Tuyết Nữ tu vi từ Tam Tinh Đầu Thánh nhảy lên đến Ngũ Tinh Đầu Thánh, cùng Hồn Diệt Sinh cùng một cái cảnh giới.

Nếu như thật sự đánh lên, nàng cũng chưa chắc sẽ thua Hồn Diệt Sinh. Tuyết Nữ bản thể là Cửu Vĩ Yêu Hồ, nếu như vận dụng truyền thừa, cho dù là Thất Tinh Đầu Thánh cũng chưa chắc là nàng đối thủ.

Chỉ cần nàng vận dụng toàn bộ thủ đoạn, hoàn toàn có thể cùng Tiêu Long đánh một trận không phân cao thấp.

Một cái Hồn Diệt Sinh giống như không để nàng cảm thấy kiêng kỵ.

Tại nghị sự đại sảnh bên trong, Tuyết Nữ cho triệu tập tất cả trưởng lão cao tăng của Viêm Môn, tất cả đều là Đầu Tôn trở lên cường giả, số lượng tuyệt đối là vượt qua năm mươi người.

Năm đó từ Hắc Giác Vực mang đến cường giả cũng đã đột phá Đầu Tôn.

Đội hình này quả thật là không thua kém gì viễn cổ bát tộc.

"Phó môn chủ, không biết ngài cho gọi chúng ta đến là có chuyện gì?" một vị đầu thánh trưởng lão lên tiếng hỏi.

Tại Tiêu Long không có ở chỗ này, thì mọi việc trong Viêm Môn đều phải nghe theo Tuyết Nữ an bài. Hơn nữa, Tuyết Nữ biểu hiện ra thực lực để bọn hắn không thể không nghe theo.

"Gọi các vị đến đây là để tuyên bố một chuyện, thăm tử của chúng ta phát hiện được Hồn Điện mấy cái cứ điểm." Tuyết Nữ nhìn đám người một cái nhàn nhạt nói.

Nghe vậy những người xung quanh đều biết Tuyết Nữ đang có ý định gì.

"Hồn Điện lúc này đã tổn thương nguyên khí nặng nề, đây là cơ hội cho chúng ta."

"Hồn Điện bao năm qua làm qua vô số chuyện ác, đây chính là cơ hội tốt để diệt trừ bọn hần."

"Ta e là rất khó, các ngươi không nên quên Hồn Điện sau lưng là Hồn Tộc, khiến bọn hần suy yếu thì có thể, nhưng muốn tiêu diệt Hồn Điện là không có khả năng."

"Không sai, Hồn Điện bất quá chỉ là một con chó của Hồn Tộc mà thôi, chỉ cần Hồn Tộc còn tại thì Hồn Điện vĩnh viễn không thể tiêu diệt được."

.....

Phía dưới đám người tranh luận liên tục.

Gần một nửa người ở đây đều có thù oán với Hồn Điện.

Đại chiến mặc dù kết thúc, nhưng Tuyết Nữ cũng không có cho Viêm Môn đường thương ý định, tại trong trận chiến này Viêm Môn không có tổn thất cái gì, tổn thất là Hồn Điện.

Hồn Điện lần này mất đi bảy thành cường giả, hiện tại bọn hần đang trong trạng thái suy yếu, đây là lúc tốt nhất để tấn công.

Mục đích của nàng cũng không phải là để cho Hồn Điện ngày càng suy yếu đơn giản như vậy, mà còn muốn thu thập Linh Hồn Bản Nguyên.

Linh hồn là căn bản của sinh vật. Thiên địa vạn vật đều có linh hồn, mà ẩn sâu trong linh hồn lại dựng dựng thành một tia linh hồn bản nguyên. Đó chính là căn bản của linh hồn, có thể nói đó là một loại năng lượng kỳ dị tinh khiết nhất trong thiên địa.

Hấp thu linh hồn bản nguyên lực có thể tăng lên linh hồn lực, tại cơ duyên xảo hợp dưới có thể tiến vào trong truyền thuyết để cảnh.

Đây mới chính là mục đích của Tuyết Nữ.

Vốn dĩ Tuyết Nữ còn muốn nhờ một số thế lực khác tham gia vào, bất quá Linh Hồn bản nguyên thứ này thật sự là quá hấp dẫn, nàng lo lắng là sẽ gây nên một ít người lòng tham.

Cho nên chuyện này vẫn phải để cho Viêm Môn tự mình giải quyết.

Đại chiến mặc dù kết thúc nhưng cũng chỉ là tạm thời.

Hồn Tộc nhất định sẽ có tiếp theo hành động.

Nàng chỉ cần chống đỡ cho đến khi Tiêu Long cùng Thái Lan trở về là được.

.....

Bên trong Thiên Mộ.

Trên mảnh đất mờ mịt sương mù này, ánh huỳnh quang phiêu phù. Cả thế giới như bị bao phủ trong một bầu không khí tĩnh mịch, không hề có một chút sức sống.

Đang ngồi xếp bằng Tiêu Ngọc trên thân tỏa ra một đạo năng lượng dao động, một cỗ cường đại hơi thở cũng dần dần xuất hiện.

Oanh!!!

Một tiếng vang xuất hiện, theo đó là không lồ năng lượng ba động, khí thế kinh khủng từ trên người Tiêu Ngọc xuất hiện.

Nàng chính thức trở thành Đẩu Tôn.

Muốn đột phá Đẩu Tôn cần năng lượng rất lớn, nếu không mượn nhờ năng lượng thể, cũng không biết mấy năm nữa Tiêu Ngọc mới có thể đột phá đến cảnh giới này.

"Chúc mừng ngươi đột phá Đẩu Tôn, Tiêu Ngọc biểu tỳ." Huân Nhi Tiêu Ngọc chúc mừng cười nói.

"Ta có thể nhanh như vậy đột phá cũng là nhờ có các ngươi." Tiêu Ngọc gật đầu cười nói.

Từ lúc tiến vào Thiên Mộ tới giờ cũng đã gần hai tháng, trong hai tháng này, bọn họ vẫn hành tẩu trên vùng đất rộng lớn này.

Những năng lượng thể gặp trên đường đều sẽ biến thành năng lượng hạch xuất hiện trong tay họ. Vì vậy, thu hoạch trong hai tháng này cũng khá phong phú, nhưng điều làm họ tiếc nuối là những năng lượng thể gặp được lại không phải quá mạnh. Bởi vậy, năng lượng hạch đạt được nhiều lắm cũng chỉ là hai, ba cấp.

Mặc dù chỉ là cấp thấp năng lượng thể nhưng đối với Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc vẫn có tác dụng lớn.

Tiêu Ngọc có thể đột phá Đấu Tôn, còn Huân Nhi từ nhất tinh Đấu Tôn tăng lên đến Tam Tinh Đấu Tôn.

"Chúng ta cũng đi thôi, nơi này năng lượng thể đã không thể giúp gì cho các người." Tiêu Long nhìn hai nàng nói.

Nơi này dù sao cũng chỉ là biên giới trung bộ của tầng thứ nhất, năng lượng thể cũng không mạnh, hấp thụ ngày càng nhiều, hiệu quả thu được cũng yếu dần đi.

Hấp thụ quá nhiều năng lượng hạch, sẽ dẫn đến một chút kháng tính. Nhưng dù vậy, nếu so sánh với đan dược, kháng tính của năng lượng hạch này lại yếu hơn rất nhiều.

Trong thế giới tĩnh mịch này, lợi ích thu được khi tu luyện quả thật rất lớn hơn bên ngoài rất nhiều, nhưng cũng đòi hỏi sự nhẫn nại tương ứng. Cũng may là ba người Huân Nhi, Tiêu Ngọc và Tiêu Long có thể nói chuyện với nhau, bởi vậy, tuy quá trình buồn tẻ, nhưng ít nhất vẫn còn một chút sức sống.

Khoảng cách từ vị trí của bọn họ đến tầng thứ hai còn một tháng thời gian, cho nên bọn họ phải tranh thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 309: Đến tầng thứ hai

Thiên Mộ mênh mông, quanh năm bị năng lượng sương mù nồng đậm bao phủ. Thêm nữa, dưới loại năng lượng uy áp này, bất kỳ thứ gì bay trên bầu trời đều sẽ phải chịu sức nặng như núi đè trên lưng. Chỉ cần phi hành một lát, sẽ gặp phải tình trạng kiệt sức. Cũng chính bởi vậy, sự rộng lớn của Thiên Mộ lại càng như được khuếch đại ra.

Thế giới Thiên Mộ tuy buồn tẻ tĩnh mịch, nhưng những người có thể vào đây cũng không phải là hạng tầm thường. Bọn họ đều là những người nổi bật trong thế hệ trẻ của các tộc, trải qua tuyển chọn kỹ càng. Không chỉ có thực lực cường hãn, tâm tính cũng khá trầm ổn. Đối với cảm giác buồn tẻ này, họ cũng rất chán ghét, nhưng nó vẫn nằm trong phạm vi có thể nhẫn nại.

Mà dưới sự buồn tẻ này, khái niệm về thời gian cũng trở nên nhạt đi rất nhiều. Vì vậy, khi hai người Tiêu Long trải qua bốn tháng lận lộn, xuyên qua Thiên Mộ rộng lớn này, nhìn thấy bức tường năng lượng phía cuối tầm mắt, họ cũng không nhận được mà hơi sững sờ.

"Đây chính là lối vào tầng hai?"

Nhìn bức tường năng lượng phảng phất như trái dài khắp chân trời kia, Tiêu Long có chút kinh ngạc nói.

Từ khi tiến vào sâu trong tầng thứ nhất, gần như mỗi ngày, hắn, Tiêu Ngọc và Huân Nhi đều gặp phải sự tập kích của một số năng lượng thể có thực lực cường hãn. Mặc dù lấy Tiêu Long đầu thánh thực lực nhưng gặp nhiều như vậy đối thủ hắn cũng bắt đầu cảm thấy mệt mỏi.

Hắn cũng không thể trông chờ vào Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi chiến đấu được, các nàng cũng chỉ có thể hợp sức chiến đấu với tứ tinh đấu tôn năng lượng thể trở xuống mà thôi, còn cao hơn thì do một mình Tiêu Long gánh.

Có Tiêu Long cái này đầu thánh bảo kê, Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi chỉ cần ngồi một chỗ hưởng kinh nghiệm là được, qua ba tháng tu luyện, Tiêu Ngọc cũng đột phá lên tam tinh Đấu Tôn, Huân Nhi thực lực cũng đột phá lên ngũ tinh Đấu Tôn.

Có thể nói hai nữ lần này đến Thiên Mộ gần như là không cần phải làm gì cũng có thể lên cấp, nếu để cho người khác biết không phải ganh tỵ chết.

Dần dần tiếp cận bức tường cực lớn kia, một luồng năng lượng uy áp cường hãn dị thường cũng tràn ngập ra từ trong đó.

"Năng lượng uy áp thật mạnh. Muốn vượt qua nó, nếu thực lực không đủ, chỉ sợ sẽ trực tiếp bị ép thành bụi phấn." Thân hình Tiêu Long dừng lại bên ngoài lớp tường năng lượng. Bàn tay nhẹ nhàng xuyên vào trong đó, cảm thụ được năng lượng uy áp này, nhàn nhạt nói.

"Ừm, bình thường, những người có thực lực từ Ngũ tinh Đấu Tôn trở xuống đều không thể tiến vào bên trong." Huân Nhi mỉm cười, nói: "Năng lượng thể tầng thứ hai, dù yếu nhất cũng là Ngũ tinh Đấu Tôn. Nếu không có thực lực như vậy, dù có vào cũng chỉ là đi chịu chết."

"Chỉ là lối vào tầng thứ hai thôi đã cần thực lực Ngũ tinh Đấu Tôn. Nếu vậy, chẳng phải tầng thứ ba sẽ cần thực lực ít nhất là Thất tinh, hay thậm chí là

Bất tỉnh?" Tiêu Ngọc khẽ nhủ mảy nói.

"Hắn là không sai biệt lắm. Nhưng loại năng lượng uy áp này tuy mạnh, nhưng lấy thực lực của Tiêu Long ca ca, chắc sẽ không có vấn đề gì, chỉ là Tiêu Ngọc biểu tỹ..."

"Cứ an tâm, sau khi đi vào ta sẽ dùng Đầu Khí bảo hộ Tiêu Ngọc." Tiêu Long nhìn tường năng lượng trước mặt nhàn nhạt nói.

Sau đó hắn đưa tay về phía Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc cười nói: "Đi thôi, cùng tiến vào."

"Ừm." Huân Nhi ôn nhu gật đầu, sau đó đặt ngọc thủ vào tay Tiêu Long.

Còn Tiêu Ngọc thì gương mặt hơi đỏ lên, bất quá cũng ngoan ngoãn đặt ngọc thủ lên tay Tiêu Long.

Hai người tùy ý cho hắn dẫn các nàng đi vào bức tường năng lượng khổng lồ kia.

Khi ba người từ từ bước vào, một ngọn lửa tím đen cũng dần dần cháy lên, giúp ba người chống đỡ lại tất cả uy áp đến từ tường năng lượng.

Màng năng lượng này kéo dài chừng trăm trượng. Ba người Tiêu Long đi trong đó gần mười phút mới dần cảm giác được uy áp kia đang từ từ yếu đi.

"Sắp ra ngoài rồi..."

Tiêu Long hít một hơi, nhìn con đường phía trước cũng không còn quá dài. Hắn thở phào nhẹ nhõm một hơi, cước bộ bỗng gia tốc, kéo theo Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc nhanh chóng xuyên qua lớp năng lượng này.

"Hô..."

Xuyên qua tường năng lượng, loại uy áp bao phủ toàn thân này liền biến mất. Huân Nhi vừa muốn thả lỏng thì giọng nói có phản đòn đập của Tiêu Ngọc lại vang lên bên tai.

"Cẩn thận!"

Tiếng nói vừa lọt vào tai, trong lòng Tiêu Long liền xuất hiện một chút lạnh lẽo. Trên bàn chân, ngân mang chợt chớp động. Một đạo tàn ảnh liền động lại ở chỗ cũ, xuất hiện tại Huân Nhi trước người.

"Àm!"

Tàn ảnh vừa hiện lên, vài đạo năng lượng kinh khí sắc bén chợt dữ dội lướt tới. Năng lượng cuồng bạo lập tức xé rách đạo tàn ảnh kia thành phần bụi.

Cách tàn ảnh chừng mười thước, thân hình Tiêu Long lại xuất hiện. Khẽ cau mày nhìn xung quanh, chỉ thấy ba đạo năng lượng thể đang phiêu phù bất định. Những ánh mắt trống rỗng đều đang nhìn chăm chăm vào hắn.

"Năng lượng thể! Là ba đạo năng lượng thể có thực lực Ngũ tinh Đầu Tôn."

Tiêu Long nhủ mảy nói.

"Vận khí của chúng ta cũng đủ tệ, vừa mới bước vào tầng thứ hai liền gặp phải ba cái ngũ tinh Đầu Tôn năng lượng thể." Tiêu Ngọc thờ dãi nói.

Sau đó nàng cùng Huân Nhi đều đem ánh mắt tập trung lên người Tiêu Long, không nói cũng biết là các nàng có ý gì.

Tiêu Long bất đắc dĩ lắc đầu, hắn lại phải một mình chiến đấu rồi a.

Sau đó trong nháy mắt hắn liền phóng về phía ba cái năng lượng thể kia. Lấy hắn Đầu Thánh thực lực, giải quyết ba cái năng lượng thể còn không phải là trong nháy mắt a.

"Diện tích tầng thứ hai nhỏ hơn tầng thứ nhất rất nhiều. Nếu thuận lợi, chỉ cần không đến nửa tháng, chúng ta có thể đến lối vào tầng ba." Huân Nhi nhẹ giọng nói.

"Đi thôi, những năng lượng hạch này, trước giờ lại, đội thu thập thêm một ít rồi hai người các ngươi hãy hấp thu nó trên đường đi vậy."

Huân Nhi gật đầu, Tiêu Long thân hình chợt động, hóa thành một cái bóng mờ hồ, dữ dội lao về phía trước. Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc cũng nhanh chóng đuổi kịp.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 310: Tự tập

Lại mười ngày trôi qua.

Năng lượng thể gấp trên đường đều sẽ biến thành năng lượng hạch trong tay họ. Thậm chí, ở mấy ngày trước, bọn họ may mắn gặp được một năng lượng thể có thực lực đạt tới cửu tinh Đầu Tôn.

Trong mười ngày, bọn hắn thu hoạch được gần trăm viên năng lượng thể, trong đó có một viên cửu tinh đầu tôn năng lượng thể, bát tinh cùng thất tinh đầu có mấy viên, còn lại đều dưới thất tinh.

Đương nhiên họ vẫn không quên mục đích chủ yếu là tu luyện.

Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc tu vi đều có tăng lên.

Ba người một đường thuận lợi tiến về phía trước.

Đột nhiên Tiêu Long phát hiện phía sau truyền đến mấy đạo khí tức, ngay lập tức liền quay đầu nhìn sang. Lập tức liền phát hiện từng đạo bóng đen đang nhanh như chớp lao về phía này. Mấy người đưa mắt nhìn nhau, tất cả đều sùng sốt.

"Ha ha, không ngờ Tiêu Long huynh đệ đi nhanh như vậy, đã sớm tới nơi này rồi."

Hai đạo thân ảnh kia là một nam một nữ, đúng là Hỏa Huyền và Hỏa Trĩ của Viêm tộc. Nhìn thấy Tiêu Long, trong mắt Hỏa Huyền không khỏi hiện lên sự vui vẻ, cười to nói.

Nghe được thanh âm này, Tiêu Long cũng mỉm cười. Chắp tay với hai người từ phía xa, nói: "Hỏa Huyền huynh cũng không chậm a."

Hỏa Huyền cười cười, cùng Hỏa Trĩ tăng tốc, đuổi kịp hai người Tiêu Long.

Khi ánh mắt hắn đảo qua Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc không khỏi chấn kinh: "Các ngươi đột phá?"

"Ha ha, may mắn mà thôi." Huân Nhi mỉm cười đáp.

"Có Tiêu Long tại, chúng ta cũng không cần chiến đấu cái gì, trên đường gặp phải năng lượng thể đều dễ dàng đoạt vào tay." Tiêu Ngọc cười nói.

Nghe vậy, Hỏa Huyền và Hỏa Trĩ liếc nhau một cái, đều nhìn thấy hâm mộ trong mắt đối phương. Mới vào Thiên Mộ gần nửa năm, không ngờ Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi đã có sự đột phá. Tốc độ như vậy, phải nói là tương đối kinh khủng.

Bất quá có Tiêu Long vị này Đầu Thánh tại, không có đột phá thì chính là lạ a.

Bọn hắn tận tâm khổ luyện sức lại cùng cao giai năng lượng thể liều mạng chiến đấu, còn đối phương lại dễ dàng lấy tới năng lượng thể, thậm chí là không cần ra tay cũng có thể đột phá.

Đem ra so sánh quả thực khiến người tức chết.

Đám người tại nửa ngày bên trong vẫn luôn lấy tốc độ nhanh nhất để di chuyển, bọn hắn đều có không ít năng lượng thể để dự trữ khôi phục đấu khí, cho nên sau nửa ngày liền sắp đến nơi.

"Tiêu Long ca ca, sắp tới lối vào tầng ba rồi."

Khi đang toàn lực chạy trốn, Huân Nhi đột nhiên nhìn về phía xa, mở miệng nói.

Nghe được lời này của nàng, Tiêu Long và hai người Hỏa Huyền đều mừng rỡ. Cẩn thận cảm ứng một chút, quả nhiên đều nhận thấy được có năng lượng uy áp mơ hồ truyền đến từ phía xa.

"Tăng tốc độ!"

Thấy được lối vào, Tiêu Long cười to một tiếng. Bàn tay vung lên, tốc độ đột ngột tăng thêm, tựa như sao băng xẹt qua bầu trời. Chỉ qua vài cái chớp mắt, đã biến mất không thấy tăm hơi.

Xa xa, một bức tường năng lượng cực lớn phủ kín từ trên bầu trời xuống mặt đất, tựa như thiên tường đứng sừng sững trong thiên địa.

Giờ phút này, trước bức tường năng lượng đó, bốn đạo thân ảnh đang ngồi xếp bằng. Một lát sau, một người trong số đó ngẩng đầu, nhìn về phía xa thản nhiên nói: "Bọn họ đều đã đến."

"Lấy tốc độ bọn hắn, bây giờ mới đến thì có chút chậm." cường tráng nam tử áo bạc đi đến rồi nói.

"Hắn là phải tốn thời gian để đột phá đi, đặc biệt là tiêu thụ, bất quá có Tiêu Long tại, bọn hắn bây giờ mới đến được đây cũng là có thể hiểu được." Cô

Chân nhân nhật nói

"Cũng đúng." Nghe được lời này của hắn, nam tử áo xanh cũng nhìn không được mà mở mắt, nhìn về phía xa xa, cười nói: "Bức tường năng lượng ở đây đã thực chất hóa. Chỉ có cách mạnh mẽ đánh ra một con đường. Nhưng việc này chỉ ba chúng ta thôi thì không làm được. Bởi vậy, dù đến đây đầu tiên, nhưng vẫn phải chờ những người khác nữa..."

"Chắc người lo lắng tiêu hao quá lớn, không thể ứng phó ở tầng ba mà thôi..." Cổ Chân lắc đầu cười nói.

Nam tử áo xanh cười cười, cũng không phản bác. Thân hình chậm rãi đứng dậy, đưa mắt nhìn chân trời phía xa, nói: "Huân Nhi tới rồi..."

"Xuy!"

Lời hắn vừa dứt, không lâu sau, mấy đạo thân ảnh đã xuất hiện phía chân trời. Chỉ trong vài cái chớp mắt đã đến gần bức tường năng lượng. Nhìn bốn người đang ngồi xếp bằng phía dưới, tất cả đều sững sốt.

"Cổ Thanh Dương? Tốc độ của mấy người này thật nhanh a." Nhìn bốn người kia, Hòa Huyền kinh ngạc nhẹ giọng nói.

"Thanh Dương đại ca, sao còn không tiến vào?" Huân Nhi cũng từ từ đáp xuống đất từ giữa không trung, cau mày hỏi.

"Tường năng lượng đã thực chất hóa, phải phá vỡ được nó. Ta đang chờ bọn họ." Cổ Thanh Dương cười, nhìn lướt qua người Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc.

Đặc biệt là khi nhìn thấy Tiêu Ngọc lúc, trong mắt xẹt qua chút kỳ dị, rồi chợt quay sang Huân Nhi, nhìn kỹ một chút liền kinh hãi hỏi: "Người đột phá rồi?"

"Có Tiêu Long ca ca tại, nên thuận lớn đột phá, ta bây giờ đã là Thất Tinh Đẩu Tôn rồi." Huân Nhi mỉm cười gật đầu, đôi mắt đẹp quay sang nhìn Tiêu Long.

Nghe vậy Cổ Thanh Dương ba người nhìn nhau cười khò một tiếng.

Chỉ trong nửa năm ngắn ngủi, bọn hắn liền bị vượt qua rồi. Thậm chí là đi cùng Tiêu Long một vị khác Tiêu Ngọc cũng đã sắp đuổi kịp bọn hắn.

Có Đẩu Thánh bảo kê quả nhiên là chỗ tốt rất nhiều.

Tiêu Long lúc này cũng quay sang nhìn xem những người khác, Hồn Nhai cùng Hồn Lệ hai người cũng xuất hiện trong tầm mắt của hắn.

Nhìn thấy Tiêu Long lúc, hai người bọn hắn hai mắt liền hơi nhú lại, quay đầu đi nơi khác.

Còn tưởng ta không biết kế hoạch của các người sao, đợi đến khi các người hết giá trị lúc cũng là các người tử kỳ.

Tiêu Long trong lòng thầm nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 311: Hợp sức

"Các vị, tình huống bây giờ ra sao, chắc các vị cũng hiểu. Nhưng con đường đi thông tầng thứ ba này đã thực chất hóa, phải mạnh mẽ đánh vỡ mới có thể tiến vào. Nhưng việc như vậy cũng không phải một người có khả năng làm được. Vì vậy, ta xin mời các vị cùng liên thủ phá vỡ nó." Cổ Thanh Dương bước lên một bước, đảo mắt nhìn xung quanh, thản nhiên nói.

Nghe được lời của hắn, sắc mặt mọi người trầm ngâm một hồi, tất cả đều chậm rãi gật đầu.

Có thể tiến vào Thiên Mộ, tất cả đều không phải hạng tầm thường, bọn họ mục đích chính là tầng thứ ba.

Đã đi đến đây thì không có lý do dừng lại.

Thấy mọi người đều gật đầu, Cổ Thanh Dương mỉm cười. Nhìn năng lượng phong bạo phía xa đang cuộn cuộn trào đến, nói: "Nếu không ai phản đối thì chúng ta bắt đầu thôi. Vì đề nghị này do ta đưa ra, nên sẽ do chúng ta bắt đầu trước, những người phía sau thay phiên nhau lên. Đương nhiên, nếu có người muốn hờ hững cho qua, lòng mang dã tâm thì cũng đừng trách ta không khách khí..."

Nói đến đây, ánh mắt hắn đảo qua mọi người, cuối cùng dừng lại trên người Hồn Nhai và Hồn Lệ. Nụ cười trên mặt nhiều thêm một phần lạnh lẽo.

Hồn Tộc cùng Cổ Tộc trong bóng tối tranh đấu nhiều năm, Cổ Thanh Dương không yên tâm nhất chính là hai tên này.

"Thanh Dương đô thống cứ yên tâm, bây giờ tất cả mọi người đều ngồi trên một chiếc thuyền. Nếu có ai muốn làm chìm nó, những người còn lại tất nhiên sẽ không bỏ qua cho chúng." Người nói là một nam tử trên trán có ký hiệu hình tia sét. Hiển nhiên, hắn chính là người của Lôi tộc.

"Ha ha, đa tạ!" Cổ Thanh Dương cười, sau đó quay đầu nói với ba người Cổ Chân: "Chúng ta động thủ trước. Tiêu Long tiên sinh, Tiêu Ngọc, Huân Nhi, các người lên cuối cùng."

Thấy mục quang của Cổ Thanh Dương chuyển tới mình cuối cùng, Tiêu Long cũng khẽ gật đầu. Hắn hiểu được, Cổ Thanh Dương muốn bọn họ đi cuối cùng, để phòng hai người Hồn Nhai.

"Được rồi, bắt đầu thôi!"

Nam tử áo bạc kia cười một tiếng, sau đó cùng ba người còn lại chậm rãi đến gần tường năng lượng. Đầu khí trong cơ thể trào ra như đại hồng thủy, cuối cùng hóa thành một mũi khoan khổng lồ, hung hăng oanh kích vào bức tường do năng lượng ngưng kết lại kia.

"Bành!"

Bốn người liên thủ, lực công kích tự nhiên là cực kỳ kinh khủng. Dù tường năng lượng cực kỳ cứng rắn, nhưng chịu sự oanh kích như vậy cũng nứt ra từng cái khe lớn, rồi vỡ ra, tạo thành một cái cửa động nhỏ cao chừng ba, bốn trượng.

"Phanh phanh phanh!"

Thấy công kích có hiệu quả, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm một hơi. Bốn người Cổ Thanh Dương lại chợt nâng tay lên lần nữa, đầu khí như những lưỡi dao sắc bén, không ngừng hung hăng cắm vào trong tinh bích. Mảnh vỡ năng lượng không ngừng nứt vỡ bay ra.

Giờ phút này, bốn người giống như những cái máy đục đá. Đầu khí mệnh mông không ngừng bạo phát, cái động kia cũng càng lúc càng sâu.

"Hô..."

Chỉ chừng mười phút sau, trên mặt bốn người Cổ Thanh Dương lấm tấm mồ hôi, động đã được đào sâu hơn mười trượng. Phía sau họ, mọi người nối đuôi nhau tiến vào, tò mò nhìn lớp năng lượng xung quanh.

Tường năng lượng này rộng chừng trăm trượng. Vì vậy, dù đoàn người có đào không ngừng nghỉ đi chẳng nữa thì cũng cần nhiều giờ. Khối lượng công việc như vậy, nếu chỉ dựa vào một hay hai người, chỉ sợ làm hơn một tuần cũng không thể hoàn thành.

"Thanh Dương đô thống, đổi cho bọn ta đi."

Thấy bốn người Cổ Thanh Dương dừng lại, hai gã nam tử Lôi tộc cười nói. Bọn họ đương nhiên biết, lấy thực lực của bốn người kia thì vẫn có thể kiên trì thêm một thời gian, nhưng rõ ràng là bọn họ muốn giữ lại một chút khí lực, không thể vắt hết sức ở đây được. Dù sao, quan hệ giữa viễn cổ bát tộc cũng không thân mật như bề ngoài. Dù phối hợp với nhau đi chẳng nữa thì vẫn sẽ giữ một chút dè phòng.

"Ha ha, vậy thì làm phiền Lôi Lạc huynh đệ rồi." Cổ Thanh Dương cười cười, sau đó bốn người liền nhanh chóng lui lại, nhường cho hai nam tử Lôi tộc bước về phía trước. Lôi quang rực rỡ ngưng tụ trên nắm tay, sau một tiếng quát khẽ liền cùng trào ra. Nhất thời, trong thông đạo lại vang lên những tiếng nổ âm ầm.

"Lối vào tầng thứ ba này vẫn luôn thực chất hóa như vậy sao?" Tiêu Ngọc đột nhiên đưa tay chạm vào lớp năng lượng ngưng kết này. Những thứ đẹp đẽ này đều do ngưng tụ từ năng lượng cực kỳ kinh khủng, hơn nữa trải qua sự áp súc khó tin, cuối cùng mới trở thành một tường năng lượng thực chất lớn đến vậy được.

"Ừm, từ lúc Bát tộc chúng ta lần đầu đến đây, tường năng lượng này đã thực chất hóa. Mặc dù trải qua vô số năm tháng thay đổi, năng lượng ở đây vẫn không hề có dấu hiệu hòa tan." Huân Nhi gật nhẹ đầu, nói.

Trong miệng Tiêu Ngọc không khỏi than thở một tiếng. Thiên Mộ này quả nhiên thật thần kỳ.

Khi hai người đang nói chuyện, thông đạo cũng càng ngày càng dài. Nhưng Lôi tộc chỉ có hai người, nên tiến trình đương nhiên sẽ chậm hơn bốn người Cổ Thanh Dương rồi. Bởi vậy, khi bọn hắn đổi người thì chỉ có thể mở ra không đến năm trượng. Nhưng may là phía sau vẫn còn có không ít người, từng đợt từng đợt thay phiên nhau tiến lên, làm cho thông đạo càng lúc càng sâu.

Kế tiếp đó người của thạch tộc, dược tộc, viêm tộc, Lôi Tộc cũng đi lên hỗ trợ.

Được một lúc lâu, Tiêu Long đột nhiên nhớ đến chuyện gì đó, sau đó hô: "Dừng lại, không cần làm nữa."

Nghe vậy đang đã thông thông đạo hai người dược tộc đột nhiên dừng tay lại. Đám người đều đồng loạt đem ánh mắt chuyển lên người hắn.

"Người muốn đi lên hỗ trợ sao, Tiêu Long tiên sinh?" Cổ Thanh Dương không xác định hỏi.

Tiêu Long không nói gì, ánh mắt đảo qua tinh bích hai bên, thân thể khựng lại một lúc lâu. Sau đó, trong ánh mắt nghi hoặc của mọi người, cong tay búng

ra, hai luồng năng lượng mạnh như sợi tơ bay ra từ đầu ngón tay, chui vào tinh bích.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 312: Viễn Cổ Phệ Trùng

Hành động kỳ quái như vậy của Tiêu Long khiến những người khác nghi hoặc không thôi.

"Tiêu Long Tiên sinh?" Cổ Thanh Dương khẽ nhíu mày, gọi một tiếng.

Nhưng đối với tiếng gọi này của hắn, Tiêu Long lại như không hề nghe thấy. Chậm rãi ngẩng đầu lên nhìn mọi người, nhàn nhạt nói: "Tinh bích đang tự chữa trị..."

Lời này vừa ra, không khí trong thông đạo nhất thời trở nên tĩnh mịch.

Sắc mặt của Cổ Thanh Dương cũng trở nên khó coi, học theo cách của Tiêu Long, phất tay bắn ra hai sợi năng lượng để cảm ứng. Quả nhiên nhận thấy được, một áp lực năng lượng rất nhỏ đang truyền về từ sợi tơ.

"Mẹ kiếp, đây là chỗ quái quỷ gì vậy!"

Thấy sắc mặt của Cổ Thanh Dương, tất cả mọi người đều lạnh gáy. Có người còn nhịn không được mà chửi mắng ra tiếng.

Sắc mặt của Cổ Chân cũng cực kỳ ngưng trọng. Bước nhanh đến bên cạnh tinh bích, chợt trầm giọng nói: "Bên trong tinh bích dường như có thứ gì đó."

"Àm!"

Vừa dứt lời, hắn cũng đánh mạnh lên tinh bích một chưởng. Chỉ thấy nơi đó nứt ra một khe hở, có thể mơ hồ thấy được bên trong đang có một chất lỏng gì đó màu trắng không ngừng động đậy rồi thẩm thấu ra, sau đó bao trùm trên bề mặt tinh thể phía ngoài, dần dần tạo nên một tầng năng lượng thực chất cực kỳ mỏng.

"Là mấy thứ này phân bố năng lượng chữa trị tinh bích."

Nhìn một màn này, Tiêu Ngọc hít sâu một hơi, cảm giác lạnh lẽo tràn ngập từ đầu tới chân. Chậm rãi xoay người, ánh mắt đảo qua xung quanh.

Nếu nói như vậy, không phải tất cả bức tường năng lượng đứng sừng sững trong thiên địa này đều do những con tiểu trùng này tạo nên sao? Mà dựa theo thể tích của chúng, muốn tạo nên tường năng lượng không lồ như vậy thì số lượng sẽ khủng khiếp đến mức nào?

Bọn họ... cư nhiên xông vào một ổ côn trùng vô cùng khổng lồ!

Khi Tiêu Ngọc đang lạnh người vì những điều này, ánh mắt của Cổ Thanh Dương cũng động lại trên những con tiểu trùng màu trắng kia. Sắc mặt từ từ tái đi...

"Viễn cổ phệ trùng..."

"Viễn Cổ Phệ Trùng?"

Nghe được lời nói của Cổ Thanh Dương, Tiêu Ngọc cũng hơi ngẩn người.

"Đây là một loại sinh vật tồn tại từ thời viễn cổ, tuy thể tích rất nhỏ nhưng số lượng thì có thể nói là vô cùng vô tận. Viễn Cổ Phệ Trùng, tên như ý nghĩa. Chúng có thể cắn nuốt tất cả mọi thứ, sau đó không ngừng phân bố ra năng lượng tinh thuần. Vốn loại trùng này đã sớm tuyệt tích, không ngờ rằng lại có thể thấy được ở đây." Tiêu Long nhẹ giọng giải thích.

"Bức tường năng lượng này hẳn là do Viễn Cổ Phệ Trùng tạo nên. Thật không ngờ rằng chúng ta lại xông vào một ổ côn trùng như vậy. Nếu chúng nó toàn bộ thức tỉnh thì mấy người chúng ta ngay cả cận bã cũng không còn thừa lại." Sắc mặt Cổ Thanh Dương cũng cực kỳ ngưng trọng. Hiển nhiên, việc gặp phải Viễn Cổ Phệ Trùng ở đây cũng hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn.

"Sợ rằng không chỉ có tường năng lượng này, có khi cả nguồn năng lượng không nhỏ bên trong Thiên Mộ cũng là do chúng nó tạo nên." Cổ Chân ngồi xổm xuống, gõ gõ mặt đất rồi chậm rãi nói.

"Cổ Thanh Dương, ngươi muốn hại chết tất cả chúng ta sao?" Hồn Nhai cười lạnh nói.

"Chúng ta đều muốn đến tầng thứ ba, đây là cách duy nhất để đi qua." Cổ Thanh Dương thân nhiên liếc mắt nhìn hắn, sau đó chuyển về phía mọi người,

trầm giọng nói: "Bây giờ không phải lúc nói mấy điều này. Tinh bích ở hai bên đang từ từ khép lại, chúng ta phải mau chóng đánh xuyên thông đạo, nếu không..."

Nghe vậy, tất cả mọi người đều khẽ gật đầu, bây giờ có nói gì thì cũng đã muộn. Ở ngoài cũng chết, ở trong này cũng chết, cách duy nhất để tìm được đường sống chính là đánh xuyên thông đạo này!

"Từ giờ trở đi, các vị không cần giữ lực nữa. Đương nhiên, nếu muốn chết, ta cũng sẽ không ngăn cản." Cổ Thanh Dương trầm giọng nói, sau đó lại quay sang tiên sinh cung kính nói: "Tiêu Long tiên sinh, mời người giúp chúng ta một tay."

"Giúp các người cũng được, bất quá ta phải nói trước Viễn Cổ Phệ Trùng có thể thôn phệ mọi thứ. Tùy tiện công kích sẽ càng thu hút bọn chúng." Tiêu Long ngừ khí nhàn nhạt nói.

"Vậy chúng ta phải làm sao bây giờ, cũng không thể ngồi im chờ chết." Cổ Thanh Dương sắc mặt khó coi nói.

"Dùng dị hỏa đi, Viễn Cổ Phệ Trùng không thôn phệ được Dị Hỏa."

Nói xong Tiêu Long bàn tay nắm chặt lại, nhưng không thi triển đầu khí mà là phun ra một ngọn lửa màu tím đen. Dị Hỏa vừa xuất hiện, nhiệt độ trong thông đạo lập tức trở nên cao hơn rất nhiều.

"Đi!"

Tiêu Long búng tay, Dị Hỏa bay vút ra, cuối cùng nhẹ nhàng tiếp xúc với bề mặt tinh bích.

"Xèo xèo!"

Hai thứ vừa tiếp xúc, một tiếng động chói tai đột nhiên truyền ra từ tinh bích. Mọi người kinh ngạc nhận thấy, nơi ngọn lửa tiếp xúc, một cửa động sâu hơn hai thước chợt xuất hiện. Nhiệt độ nóng rực, chỉ trong nháy mắt đã làm vô số Viễn Cổ Phệ Trùng tan chảy.

"Thật đúng là có tác dụng, chúng ta vẫn có thể có cơ hội sống sót."

Thấy Dị Hỏa có tác dụng, khuôn mặt mọi người đều như trút được gánh nặng. May mắn, cuối cùng vẫn tìm được một tia hy vọng.

"Tiêu Long, mau tiếp tục khai thông thông đạo."

Trong mắt Hồn Nhai cũng xẹt qua vẻ vui mừng, dồn dập thúc giục.

Tiêu Long không hề để ý tới Hồn Nhai, chuyển mắt sang Hỏa Trĩ của Viêm tộc và hai người của Dược tộc, nói: "Các vị, việc mở đường thì ta sẽ nhận, nhưng hy vọng các vị có thể thi triển Dị Hỏa làm chậm tốc độ chữa trị của tinh bích hai bên. Ta nghĩ, đối với các vị mà nói, việc này cũng không khó lắm."

Nghe vậy Hỏa Trĩ gật đầu một cái.

Nghe vậy, Hỏa Trĩ gật đầu không chút do dự. Mà Dược Tinh Cực lại hơi nhú mày lại, nhưng nghĩ đến tình hình lúc này, cũng đành phải gật đầu.

"Mặt khác..."

Nhìn hai người gật đầu, Tiêu Long mỉm cười, chậm rãi nói: "Mọi người cũng biết, đã thông tường năng lượng này là cả một khối lượng công việc lớn đến thế nào. Mà sử dụng Dị Hỏa cũng tiêu hao khá nhiều đầu khí, tất nhiên sẽ không thể kéo dài quá lâu được. Vì vậy, ngoại trừ hai người Hỏa Trĩ, ta cần năng lượng hạch trong tay những người khác."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 313: Dị Hỏa đồng loạt xuất hiện

Nghe vậy, tất cả mọi người đều ngẩn ra, nhóm Cổ Thanh Dương không nói gì thêm, trực tiếp gật đầu. Những người còn lại sau khi chần chờ một lúc thì cũng không lên tiếng phản đối.

Bọn họ biết, lời của Tiêu Long cũng không giả. Một đám người liên thủ mà vẫn còn cảm thấy mỗi mết, huống chi hầu như tất cả công việc tiếp theo đều phải do hắn thực hiện.

"Lời này của Tiêu Long tiên sinh cũng có lý. Đây là năng lượng hạch mà chúng ta thu thập trong khoảng thời gian này." Hai người của Lôi tộc hơi trầm ngâm, sau đó lấy ra một chiếc túi vải, bên trong truyền ra dao động năng lượng cực kỳ nồng đậm. Theo sức nặng, ước chừng bên trong có đến không

dưới trăm mảnh.

Thấy hai người của Lô tộc mờ đầu, những người còn lại đều lục tục lấy ra vài chiếc túi chứa đầy năng lượng hạch, sau đó giao cho Tiêu Long.

Tiêu Long mỉm cười, cất kỹ tất cả những chiếc túi này, sau đó đưa mắt nhìn về phía hai người Hồn Nhai đứng phía sau, thản nhiên nói: "Còn hai vị?"

"Tiêu Long, người thu nhiều năng lượng hạch như vậy còn chưa đủ sao?" Thấy không trốn được, khuôn mặt Hồn Nhai lạnh lùng, trầm giọng nói.

"Dù có đủ hay không, ta vẫn muốn đòi thù lao của các người, các người có ý kiến gì sao?" Tiêu Long híp mắt cười.

Muốn cho hắn làm không công cho hai tên này? Hừ, chuyện cười! Đẳng nào bọn hắn cũng phải chết, giữ năng lượng hạch để làm gì?

Thấy vậy, Huân Nhi một bên bật cười ra tiếng. Xem ra, hôm nay Tiêu Long quyết tâm vật hai tên này một khoản ra trò.

"Đương nhiên, nếu hai người các người không muốn, ta cũng chẳng ép làm gì. Nhưng mời xoay người, đi về phía sau đi."

Thấy Tiêu Long làm ra thủ thế mời, Hồn Nhai và Hồn Lệ đều biến sắc. Nhưng bây giờ bên Tiêu Long người đông thế mạnh, nếu động thủ, chắc chắn người chịu thiệt sẽ là họ. Hai người liếc nhau, chỉ có thể cắn răng không cam lòng lấy ra một cái túi, ném mạnh về phía Tiêu Long.

"Cầm đi, mau ra tay!"

Thấy vẻ tức giận của hai tên này, nụ cười trên mặt Tiêu Long càng đậm.

Thu năng lượng hạch vào nạp giới, nụ cười trên mặt Tiêu Long cũng dần dần biến mất, ánh mắt động trên tinh bích trước mặt. Giờ phút này, dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy bên trong tinh bích đang có vô số tiểu trùng động đậy. Từng luồng chất lỏng năng lượng không ngừng thẩm thấu ra phía ngoài, sau đó thực chất hóa bám trên bề mặt của tinh bích.

"Hai vị, hai bên trái phải, xin nhờ các người." Tiêu Long quay đầu lại, trịnh trọng nói với Hòa Tri và Dược Tinh Cực.

Tiêu Long mặc dù có thể làm một mình nhưng hắn tại sao phải không công giúp những người này đây, không thể không thu một chút lợi tức được. Lấy được số năng lượng hạch kia cũng có thể giúp cho Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi tăng lên mấy tinh thực lực.

Đối với lời nói của hắn, Hòa Tri khề gật đầu, còn Dược Tinh Cực thì chỉ liếc nhìn Tiêu Long một cái, tuy nhiên lại không hề có biểu cảm gì. Hiển nhiên trong hắn có chút khó chịu với sự chỉ đạo của Tiêu Long.

"Xuy!"

Dược Tinh Cực thu hồi ánh mắt, thủ ấn chợt kết lại, một ngọn lửa màu đen nhạt chậm rãi xuất hiện trên lòng bàn tay hắn. Khi ngọn lửa bùng cháy, mơ hồ có một luồng tin tức kỳ dị đó truyền ra. Mà khi vào tai người khác, sẽ làm họ cảm thấy phiền hà khó chịu, giống như loại dị thanh này có thể ảnh hưởng đến cảm giác của người khác vậy.

"Đây là..."

Ánh mắt mọi người đều đổ dồn vào ngọn lửa màu đen nhạt trong tay Dược Tinh Cực. Dù sao đi nữa, Dị Hỏa cũng quá ít ỏi, mặc dù là người của viễn cổ chủng tộc như họ đi chăng nữa, cũng không thể nói thấy được là có thể thấy được.

"Cửu U Phong Viêm, xếp thứ mười trên Dị Hỏa bảng." Thấy ánh mắt kỳ dị của mọi người, khóe môi Dược Tinh Cực cũng hơi cong lên, cười nhạt nói.

"Cửu U Phong Viêm..."

Ánh mắt của Tiêu Long cũng ghim chặt lên ngọn lửa màu đen này. Thân là luyện dược sư, đương nhiên hắn đã từng nghe nói về danh tiếng của thứ này.

Cách thức thành hình của Dị Hỏa đều làm cho người ta khó tin, ví như Tam Thiên Diễm Viêm Hỏa của hắn hình thành trong hư không vậy. Mà Cửu U Phong Viêm này sinh ra ở nơi khắc nghiệt nhất của vùng đất cực âm trong thâm uyên vô tận. Ở nơi đó, gió lạnh luôn tràn quét không ngừng nghỉ, dù là cường giả Đẩu Tôn cũng không dám xâm nhập.

Muốn lấy được Cửu U Phong Viêm này, không phải cứ may mắn là được, mà còn đòi hỏi thực lực cực kỳ mạnh mẽ. Dựa theo phán đoán của Tiêu Long, để lấy được loại Dị Hỏa này, công sức mà Dược tộc bỏ ra chắc chắn không phải là nhỏ.

"Phốc!"

Khi ánh mắt của mọi người hội tụ trên Cửu U Phong Viêm, một tiếng động rất nhỏ chợt vang lên. Tinh bích trong thông đạo chợt ánh lên màu hồng, tất cả ánh mắt nhìn về nơi ánh sáng phát ra, chỉ thấy trên ngọc thủ của Hòa Tri đang thiêu đốt một ngọn lửa màu hồng thắm cực kỳ xinh đẹp. Mà khi cháy, phía trên ngọn lửa còn tạo thành hình dạng giống như một đóa hồng liên.

Ngọn lửa này vừa xuất hiện, Cửu U Phong Viêm trong tay Dược Tinh Cực nhất thời ảm đạm hẳn đi, thậm chí ngay cả tiếng ù ù kỳ dị kia cũng yếu đi không ít.

Thấy Dịch Hóa của mình có biểu hiện như vậy, khóe môi của Dược Tinh Cực hơi giật giật, nhưng dù có khó chịu đi chăng nữa thì cũng không làm được gì. Trên Dịch Hóa bằng, Nghiệp Hỏa Hồng Liên hơn Cửu U Phong Viêm của hắn hai vị trí. Đương nhiên giữa chúng sẽ phải có một chút chênh lệch.

"Chắc chắn... Nói vậy, đây chính là Nghiệp Hỏa Hồng Liên của Viêm Tộc sao?" Nhìn Dịch Hóa trong tay Hỏa Tri, Cổ Thanh Dương cười hỏi.

"Ừ." Hỏa Tri khẽ gật đầu, nhưng mỹ mâu lại chuyển về phía Tiêu Long. Trong mắt, có chút ý vị kỳ dị.

Thấy ánh mắt có phần khiêu khích này của Hỏa tri, Tiêu Long không khỏi bật cười. Nữ nhân này ngày thường yên lặng trầm tĩnh, không ngờ ở việc liên quan đến Dịch Hóa này lại có vẻ đã tính mười phần như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 314: Xông ra ngoài

Khẽ thở ra một hơi, bàn tay Tiêu Long cũng nắm chặt lại, từng ngọn lửa có màu sắc khác nhau không ngừng trào ra từ đầu ngón tay, cuối cùng hội tụ lại một chỗ, hóa thành một ngọn lửa màu tím đen. Ngọn lửa thành hình, một con hỏa long uốn lượn bay ra từ bên trong, có thể mơ hồ nghe được tiếng long ngâm chấn động nhân tâm quanh quẩn bên tai.

"Hồng!"

Ngay khoảnh khắc Dịch Hóa xuất hiện trong tay Tiêu Long, mấy đoá hồng liên trên Nghiệp Hỏa Hồng Liên của Hỏa Tri liền kịch liệt dậy sóng, trở nên mờ ảo hơn. Mà Cửu U Phong Viêm trong tay Dược Tinh Cực cũng chịu số phận tương tự, nó vốn đã bị Nghiệp Hỏa Hồng Liên áp chế, giờ lại càng thêm ảm đạm.

"Mặc dù Dịch Hóa của ngươi xếp hạng không cao, nhưng trải qua dung hợp, lại có thể so sánh với ba loại Dịch Hóa đứng đầu. Dù vậy, việc điên cuồng như dung hợp Dịch Hóa này, từ xưa đến nay, chỉ sợ ngươi chính là người đầu tiên." Mỹ mâu của Hỏa Tri xuất hiện chút dao động, dưới tấm mạng che mặt, một giọng nói êm tai truyền ra.

Đối với lời này, Tiêu Long cũng từ chối cho ý kiến. Dung hợp Dịch Hóa, mặc dù nhìn như điên cuồng, nhưng cũng không phải là không thể. Về phần nói hắn là người đầu tiên dung hợp Dịch Hóa, lời này chỉ sợ sẽ không đúng.

Tu luyện Phần Quyết Đá Xà Cổ Đế cũng có dung hợp nhiều loại dịch hóa.

Tu luyện Hư Vô Quyết Tiểu Y Tiên cũng có thể dung hợp nhiều loại dịch hóa, cũng không biết nàng có hay không dung hợp Quy Linh Địa Hóa mà hắn lúc trước đưa cho nàng.

Trước khi hắn rời đi Tiểu Y Tiên đã là Đấu Tôn đỉnh phong, nếu như dung hợp Dịch Hóa chắc là cũng nhanh tiến vào Đấu Thánh rồi đi.

Dược Tinh Cực nhìn về phía Tiêu Long nhiều loại Dịch Hóa kia, trong mắt lóe lên một tia tham lam.

Nếu như hắn có thể đạt được công pháp của Tiêu Long cùng Dịch Hóa, như vậy hắn bây giờ cũng đã là Đấu Thánh rồi.

"Tốt lắm, thời gian cấp bách, chúng ta động thủ đi."

Tiêu Long cũng không có thời gian ngồi thảo luận việc dung hợp Dịch Hóa. Thấy hai người đều đã đem Dịch Hóa của mình triệu hồi ra, hắn bước về phía trước vài bước, đứng trước tinh bích, trầm giọng nói: "Tất cả theo sát ta, đừng ai tụt về phía sau!"

Vừa dứt lời, Dịch Hóa trong tay Tiêu Long đột nhiên tăng vọt. Trong một tiếng động đình tai nhức óc, một con hỏa long màu tím đen trực tiếp phóng ra từ ngọn lửa, hung hăng đánh lên lớp năng lượng tinh thể dày đặc kia. Chỉ trong nháy mắt, tinh bích đã nổ bung ra thành một cái động khẩu to lớn.

"Đi thôi!"

Phần đuôi của hỏa long cuốn lên cánh tay của Tiêu Long. Hắn hét lớn, cước bộ hung hăng dậm trên mặt đất, thân hình vọt mạnh về phía trước. Đằng sau, mấy người Cổ Thanh Dương cũng nhanh chóng theo sát.

"Năng lực khống chế hỏa diễm thật mạnh..."

Thấy Tiêu Long ngưng tụ hỏa long phá vỡ tinh bích, trong mỹ mâu của Hỏa Tri xẹt qua chút kinh ngạc. Nàng cũng nhanh chóng đuổi kịp, cùng lúc đó, ngọn lửa màu hồng đậm quét ra từ bàn tay, bao trùm lên vùng tinh bích bên trái. Nhiệt độ kinh khủng lập tức làm cho tốc độ chữa trị của tinh bích giảm đi.

Phía bên kia, Dược Tinh Cực cũng bắt đầu làm việc. Mặc dù hắn chú ý mắt Tiêu Long chỉ huy, nhưng hiện giờ vẫn là cái mạng nhỏ quan trọng hơn.

Hắn có gây sự với ai đi nữa thì cũng sẽ không gây sự với cái mạng của mình, bởi vậy, lúc ra tay thì cũng khá có trách nhiệm, hết phận hết sự.

Trong tình bích, hỏa long gầm thét, dưới nhiệt độ kinh khủng này, tuy còn cách một đoạn khoảng cách nhưng Viễn Cổ Phệ Trùng trong tình bích đã đều bị nung chảy. Nhưng dù như vậy, đám tiểu trùng này vẫn ùn ùn kéo tới như thiêu thân lao đầu vào lửa. Nguồn năng lượng phân bố đột nhiên tăng mạnh cũng gây cho Tiêu Long trở ngại không nhỏ.

"Phanh phanh phanh!"

Bên trong tình bích, âm thanh dữ dội không ngừng vang lên. Tốc độ của đoàn người cũng nhanh hơn rất nhiều.

"Tiêu hao đầu khí tốc độ thật khủng khiếp a."

Cho dù lấy hấn Đầu Thánh tu vi, đầu khí tiêu hao cũng rất lớn.

Một đường tiến lên, tiếng ầm ầm vang vọng không dứt, nhưng bầu không khí lại tương đối căng thẳng.

"Ầm!"

Hỏa Long gầm thét, đánh mạnh lên tình bích, các mảnh vỡ năng lượng bắn ra bốn phía.

Tất cả đều như liều mạng lao về phía trước, gần nửa giờ sau, hỏa mang trên thân thể hỏa long mới dần dần âm đạm xuống.

"Sắp ra ngoài rồi..."

Nhìn thân thể hỏa long càng lúc càng âm đạm, Tiêu Long quát khẽ một tiếng. Ngẩng đầu nhìn tình bích trong suốt như phi thủy trước mặt, nơi đó đang tràn ngập Viễn Cổ Phệ Trùng bu lại. Chỉ cần xông qua nơi này, hắn có thể chân chính tiến vào tầng ba Thiên Mộ.

Khi hỏa long sắp hưng hăng va chạm với tình bích phía trước, ánh mắt Tiêu Long đột nhiên ngừng trên phía trung tâm của tình bích. Nơi đó, có thể mơ hồ nhìn thấy một vật thể màu hồng lớn bằng nắm tay. Từ xa trông lại, giống như một chiếc kén côn trùng kỳ dị vậy!

Tiêu Long bước về phía trước một bước. Thân hình trực tiếp hội tụ với hỏa long, tay phải đánh ra, tiếng gió rít ù ù chói tai vang vọng cả thông đạo.

"Bành!"

Tay phải của Tiêu Long và hỏa long nhanh chóng hợp lại, sau đó đột nhiên đánh ra, hưng hăng nện trên lớp tình bích nhìn như phi thủy kia. Nhất thời, một tiếng nổ trầm thấp đột nhiên vang vọng, kinh khí mệnh mông lấy nắm tay của Tiêu Long làm trung tâm, nhanh chóng khuếch tán ra xung quanh, làm cho cả thông đạo đều rung chuyển.

"Cạch..."

Ngay lúc mọi người khản trương nhìn chăm chăm về phía trước, tình bích đột nhiên vỡ ra một vết nứt, sau đó nhanh chóng mở rộng. Cuối cùng, trong ánh mắt kinh hãi của tất cả mọi người, ầm ầm nổ tung.

Khi tình bích nổ tung, bàn tay Tiêu Long chộp mạnh về phía trước. Một vật mát lạnh như ngọc gì đó rơi vào tay. Lúc này, Tiêu Long cũng không có nhiều thời gian xem xét thêm, trực tiếp cất nó vào nạp giới.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 315: Đến tầng thứ ba

"Đi!"

Đánh vỡ lớp tình bích cuối cùng, bàn chân Tiêu Long đạp mạnh xuống đất, thân hình dẫn đầu lao về phía trước. Phía sau hắn, đám người Cổ Thanh Dương đã sớm chuẩn bị tốt, theo sát Tiêu Long như bóng với hình, vọt ra khỏi tầng năng lượng.

Tốc độ của Tiêu Long cực kỳ nhanh, chỉ trong nháy mắt đã ra khỏi thông đạo. Mà đạp vào mắt hắn, chính là một mảnh đất màu xám mờ mịt không thấy điểm cuối

Nơi này cũng không có quá nhiều sương mù năng lượng, nhưng khi đặt chân lên nó, mấy người Tiêu Long lại cảm giác được từng luồng năng lượng tinh thuần đang không ngừng thẩm thấu vào cơ thể họ từ dưới chân. Phát hiện này làm cho tất cả mọi người đều sửng sốt, rồi trên mặt nhanh chóng hiện lên vẻ vui mừng lẫn sợ hãi.

Tầng thứ ba Thiên Mộ, quả nhiên hơn xa hai tầng trước. Nhiều năng lượng tự động quán chú vào thân thể như vậy, dù không thu thập năng lượng hạch đi chăng nữa, họ vẫn có thể đạt được hiệu quả tu luyện không đến nỗi tệ.

"Đây chính là ranh giới của tầng ba."

Sắc mặt mọi người đều cực kỳ vui vẻ, loại cảm giác sống sót sau kiếp nạn này làm trong lòng họ đều thầm thở phào một hơi.

"Ong ong..."

Mà khi đoàn người đang thở phào nhẹ nhõm, tường năng lượng như nổi lên bầu trời với mặt đất kia lại đột nhiên truyền đến những tiếng động ong ong. Một màn này, làm cho bọn họ kinh hãi không khỏi, thân hình nhanh chóng lùi về phía sau.

"Ong ong!"

Ngay khi họ lùi về phía sau, trong thông đạo đột nhiên trào ra từng con sóng màu trắng. Mang theo những tiếng động ong ong khổng lồ, dữ dội cuốn về phía đám người Tiêu Long.

"Viễn Cổ Phệ Trùng, chúng nó đuổi ra ngoài!"

Thấy một màn này, sắc mặt mấy người Cổ Thanh Dương đều thay đổi, thân hình vội lui về phía sau.

"Ong ong!"

Con sóng màu trắng ừ ừ trào ra, nhưng ngay khi đi ra khỏi phạm vi của tinh bích, thân thể chúng lại đột nhiên ngừng lại. Trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, "phốc" một tiếng, hóa thành bột phấn tiêu tán trong không khí.

"Phốc phốc phốc!"

Một phút tiếp theo, không ngừng có Viễn Cổ Phệ Trùng hung hãn liều chết lao ra từ thông đạo. Nhưng khi chúng nó rời khỏi phạm vi một trường của tường năng lượng thì dường như bị loại lực lượng kỳ dị gì đó bài xích, lạng lẽ bạo liệt thành bột phấn màu trắng. Sau cùng, loại bột phấn này chất thành một đồng cao đến vài thước trước lối vào thông đạo.

"Đám Viễn Cổ Phệ Trùng này đang làm gì?" Mọi người ngạc nhiên nhìn những việc phát sinh trước mắt. Rõ ràng bọn chúng biết ra ngoài sẽ chết, nhưng vẫn không ngừng lao ra. Nhất thời, mọi người đều hơi nhúu mày lại.

"Chẳng lẽ không muốn cho chúng ta chạy thoát sao?" Một người cười khò nói.

"Nhưng cũng không cần liều mạng như vậy chứ? Đây hoàn toàn là tự sát, hơn nữa còn là tự sát vô tác dụng." Cổ Thanh Dương lắc lắc đầu, cau mày nói.

Tiêu Long là biết nguyên nhân, nhưng hắn cũng không ngốc đi nói ra.

"Ong ong!"

Hành vi tự sát này của Viễn Cổ Phệ Trùng kéo dài gần mười phút đồng hồ. Bột phấn màu trắng đã trải đầy cả mặt đất phía trước tinh bích. Nhưng may là tình trạng này cũng không tiếp tục kéo dài, sau khi vô số Viễn Cổ Phệ Trùng hóa thành bột phấn, tốc độ lao ra của chúng rút cuộc cũng chậm lại rồi hoàn toàn biến mất. Hiển nhiên, hành động tự sát vô tác dụng này làm cho chúng nó lựa chọn bỏ cuộc.

"Đi thôi..."

Thấy đám Viễn Cổ Phệ Trùng này đã lùi về trong tường năng lượng, Cổ Thanh Dương lắc đầu, mở miệng nói.

Nghe vậy Tiêu Long cùng những người khác gật đầu.

Ánh mắt đảo qua xung quanh không nhìn thấy Hồn Nhai cùng Hồn Lệ, nhìn đáng dấp bọn hắn đã sớm chạy đi.

"Ha ha, Tiêu Long huynh đệ, lần này phải cảm ơn ngươi nhiều rồi. Giờ đã tới tầng ba, hai người chúng ta cũng không ở lại lâu nữa. Tìm chỗ nào đó thích hợp yên ổn tu luyện, đợi thời hạn ba năm kết thúc." Hỏa Huyền ôm quyền với Tiêu Long, cười nói.

Tiêu Long mỉm cười gật đầu, cũng ôm quyền nói: "Vây chúc Hỏa Huyền huynh thuận buồm xuôi gió."

"Cáo từ, ba năm sau gặp lại." Hỏa Huyền cười cười, sau đó dẫn theo Hỏa Tri bay vút về phía xa.

Sau Hỏa Huyền, bốn người của Thạch tộc và Lôi tộc cũng lần lượt cáo từ rồi đi. Về phần Dược Tinh Cực kia chỉ vờn vờn liếc nhìn Tiêu Long một cái, cũng không nói lời nào khách khí, phẩy tay một cái, dẫn theo vị nữ tử xinh đẹp của Dược tộc xoay người rồi đi.

Mấy phút ngắn ngủi, nơi này đã chẳng còn mấy ai. Chỉ có nhóm người Tiêu Long vẫn đứng tại đây.

"Tiêu Long tiên sinh, các người muốn đi đâu?" Nhìn hai người Tiêu Long, Cổ Thanh Dương trầm ngâm hỏi.

"Chúng ta muốn đi đâu, Thanh Dương đại ca còn không biết sao?" Huân Nhi mỉm cười, hỏi ngược lại.

Nghe vậy, Cổ Thanh Dương bắt đầu đi lắc đầu. Nhìn về phía Tiêu Long, nói: "Quả nhiên là người muốn đi mộ phủ của Tiêu Huyền. Nơi đó ở sâu trong tầng ba này, rất dễ gặp phải năng lượng thể đạt tới Bát tinh, Cửu tinh, nói không chừng còn có năng lượng thể đạt cảnh giới Đấu Thánh. Nếu đụng phải, chắc chắn sẽ rất nguy hiểm, cẩn thận một chút."

Tiêu Long khẽ gật đầu, nói: "Ta biết."

Tiêu Long ý đã quyết, Cổ Thanh Dương mấy người cũng không nói gì.

Có Tiêu Long vị này Đấu Thánh ở đây, bọn hắn cũng không sợ Huân Nhi gặp phải nguy hiểm gì.

Sau đó đám người liền tách ra.

Tại một nơi cách nhóm người Tiêu Long khá xa, hai đạo thân ảnh chậm rãi xuất hiện, rõ ràng là hai người Hồn Nhai, Hồn Lệ đã sớm chạy thoát.

"Bốn người Cổ Thanh Dương đã đồng hành với Tiêu Long." Nghiêng đầu nhìn về phía sau, Hồn Lệ mở miệng nói.

"Đi cùng nhau cũng tốt, đến lúc đó sẽ bớt đi một chút rắc rối." Hồn Nhai thân nhiên gật đầu, trong mắt xẹt qua chút âm độc.

"Tiêu Long, lần sau gặp lại chính là lúc ta lấy mạng các ngươi. Cứ đợi đấy cho ta!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 316: Huyết Dao Thánh Giả

Trên mảnh đất màu nâu xám này, sương mù nhân nhật chậm rãi phiêu phù theo gió. Thế giới mông lung gây cho người khác một cảm giác hết sức thần bí. Dưới sự tĩnh mịch hoang vu này, ngay cả thời gian đều như mất đi khái niệm.

"Tiêu Long ca ca, cái này tầng thứ ba bên trong, có một ít năng lượng thể là Đấu Thánh Cường Giả, mà bọn họ còn giữ lại lúc còn sống trí tuệ, chúng ta vẫn muốn cẩn thận một chút mới được." Huân Nhi nhìn về phía trước tràn ngập năng lượng vụ khí thông đạo, có chút ngưng trọng nói ra.

"Yên tâm giao cho ta đi." Tiêu Long gật đầu nói.

Chỉ là đấu thánh mà thôi, chênh lệch giữa đấu thánh dù chỉ là nhất tinh cũng vô cùng lớn, huống hồ đối với Tiêu Long đến nói vượt cấp khiêu chiến là chuyện không khó.

Tại một đoạn thời gian trôi qua, đám người liền tại tầng thứ ba xung quanh đi lung tung không có phương hướng cố định. Mục đích chủ yếu là thu thập năng lượng thể.

Có Tiêu Long tại, quá trình tương đối suôn sẻ, đấu thánh cấp bậc năng lượng thể cũng thu được một viên.

Sau đó đám người Tiêu Long liền hướng về phía Tây Bắc đi tới. Tiêu Long cũng không có nhớ rõ ràng Tiêu Huyền mộ phủ vị trí, chỉ có thể chậm rãi mà tìm.

Bất quá không lâu sau đó, bọn hắn liền dừng lại. Vì họ bắt đầu cảm giác được một luồng uy áp chậm rãi truyền đến từ cách đó không xa.

Đạo uy áp này yếu hơn đấu thánh, nhưng lại mạnh hơn Cửu Tinh Đấu Tôn, không nghi ngờ gì, đạo năng lượng thể kia có Bán Thánh thực lực.

Đám người tiếp tục tiến về phía trước thêm một đoạn nữa, sau đó thân hình nhanh chóng ẩn sau một tảng đá lớn, hít mắt nhìn về phía trước.

Nơi tầm mắt Tiêu Long đám người có thể nhìn được bị một mảnh sương mù năng lượng che khuất. Những lớp sương mù này cũng không đậm, một cơn gió nhẹ thổi qua, làm nó dần dần tiêu tán đi. Theo đó, một tòa núi đá cao chừng trăm trượng đột nhiên xuất hiện trong mắt đám người Tiêu Long.

Khi ngọn núi xuất hiện, ánh mắt của mấy người đều ghim chặt lên đỉnh núi. Nơi đó, có một chiếc ghế đá khổng lồ, phía trên nó, một đạo thân ảnh ngạo nghễ mà ngồi, thanh đại đao quỹ dị màu đỏ sậm đặt trước người. Một luồng khí tức nồng đậm huyết tinh chậm rãi tràn ngập ra từ đại đao, lượn lờ trên đỉnh núi như một lớp sương mù vậy.

Người này mặc một bộ áo bào màu đỏ sậm, trên khuôn mặt lạnh lùng còn có mấy vết sẹo cắt ngang qua. Trong lúc mơ hồ, có một luồng sát khí cực kỳ mạnh mẽ phát tán ra, những sát khí này hội tụ lại với nhau giống như một con sư tử cực kỳ khát máu, làm người ta không rét mà run.

"Tên kia, mau xuống đây, ta có chuyện muốn hỏi."

Tiêu Long thanh âm tuy cũng không lớn, nhưng lại như sấm rền vang vọng, kèm theo một đạo mạnh mẽ uy áp.

Ngay lập tức phía trên núi đạo thân ảnh kia giật mình, vội vàng hạ xuống trước mặt Tiêu Long.

"Đại nhân, có gì phân phó?" Huyết Dao Thánh Giả vốn là muốn trang bức một chút, nhưng không nghĩ đến đối phương là chân chính Đẩu Thánh.

May mắn hắn còn không có đặc tội đối phương, nếu không chết như thế nào cũng không biết.

Mặc dù hắn đã chết, bây giờ chỉ là năng lượng thể, nhưng nếu có thể hắn cũng không muốn bị người luyện hóa.

"Ta là Tiêu Long, là Tiêu Tộc hậu nhân, ta muốn tìm tổ tiên ta Tiêu Huyền phần mộ vị trí, người biết ở nơi nào sao?" Tiêu Long hỏi.

"Người là người của Tiêu tộc?"

Nghe Tiêu Long lời nói, ánh mắt Huyết Dao Thánh Giả kinh ngạc nhìn chằm chằm vào Tiêu Long. Trong giọng nói của hắn, cư nhiên còn mang theo một chút sợ hãi.

Bất quá rất nhanh hắn liền bình tĩnh trở lại.

"Người có gì chứng minh người là Tiêu Tộc người sao?" Huyết Dao Thánh Giả nghi ngờ nói.

Thật ra Huyết Dao Thánh Giả Vờ trong lòng cũng đã tin mấy phần. Đối phương là Đẩu Thánh, không cần thiết phải lừa gạt hắn.

Bất quá vị kia trong tầng thứ ba này cũng không phải là nhân vật tầm thường, nếu lỡ như bởi vì một ít ngu xuẩn hành động mà khiến đối phương nổi giận, như vậy thì cũng không hay lắm.

Tiêu Long cũng biết Huyết Dao Thánh Giả kiêng kị, không còn cách nào khác chỉ có thể gia tay.

"Thiên Hòa Tam Huyền Biến! Độ Nhất Biến! Độ Nhị Biến! Độ Tam Biến!"

Bởi vì đạt đến Đẩu Thánh, cho nên sau khi thi triển Thiên Hòa Tam Huyền Biến, thực lực của hắn cũng không có tăng lên. Bất quá có thiên hòa tam huyền biến dẫn động, tại Tiêu Long mi tâm xuất hiện một đạo mờ ảo đồ án.

"Tiêu Tộc tộc văn, quả nhiên không sai, người thật là hậu nhân của Tiêu Tộc." Huyết Dao Thánh Giả sợ hãi than.

"Người này là người của Tiêu tộc, lấy bản lãnh thông thiên của người kia, chắc chắn đã cảm ứng được ngay khi hắn đặt chân vào nơi đây. May mắn ta không động thủ với, nếu không, không đợi người kia ra tay, ta cũng chắc chắn sẽ chết." Huyết Dao Thánh Giả vừa nghĩ vừa sợ.

"Tiếp tục đi về hướng tây, đây là nơi tiếp giáp giữa lãnh địa của nhiều cường giả. Các người đi về hướng đó, hắn có thể tránh được sự ngăn trở của họ, hơn nữa còn tới được nơi các người muốn." Huyết Dao Thánh Giả chỉ về một đạo phương hướng rồi nói.

"Đa tạ tiền bối!"

Tiêu Long đám người đối với Huyết Dao Thánh Giả ôm quyền, sau đó nhanh chóng rời đi.

Nhìn xem Tiêu Long đám người bóng lưng, rồi lại nhìn về phía Thiên Mộ chỗ sâu, Huyết Dao Thánh Giả cảm khái nói: "Tiêu Tộc lại đi ra một cái quái vật, lần này người vui rồi đi."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đẩu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 317: Hai cái Đẩu Thánh

Lộ trình tiếp theo, đoàn người Tiêu Long hoàn toàn đi theo phương hướng mà Huyết Dao Thánh Giả chỉ. Mà trên đoạn đường này, năng lượng thể mà họ cảm ứng được lại càng lúc càng mạnh, thậm chí còn có một số còn hơn cả Huyết Dao Thánh Giả. Nhưng phàm là họ gặp phải năng lượng thể đều bị Tiêu Long thuận tay chém giết lâu ngày trên đường cũng không gặp bất cứ sự cản trở nào.

"Bây giờ chúng ta đã chân chính tiến vào khu vực sâu nhất của Thiên Mộ."

Trong một khu rừng đầy loạn thạch, mấy người Tiêu Long mượn địa hình che giấu, cũng thoáng nghỉ ngơi hồi phục một lát. Nhìn về phía xa, Tiêu Long trầm ngâm nói.

"Dựa theo tốc độ của chúng ta, có lẽ không lâu nữa sẽ tới mộ phủ của Tiêu Huyền rồi." Nhìn Tiêu Long, Huân Nhi nhẹ giọng nói.

"Huyết Dao Thánh giả kia coi như đã giúp chúng ta một đại ân. " Tiêu Long nhẹ gật đầu nói.

Nghĩ ngợi được một lúc, đám người sau khi khôi phục lại đầu khí liền tiếp tục lên đường.

Mà khi bọn họ đứng dậy, chuẩn bị tiếp tục cuộc hành trình thì phía trước đột nhiên truyền đến tiếng xé gió rất nhỏ. Hai đạo hắc sắc thân ảnh chậm rãi đáp trên một tảng đá lớn, cư cao lâm hạ nhìn xuống mọi người. Trong mắt hiện lên vẻ đùa cợt như mèo đang nhìn chuột vậy.

"Tiêu Long, tốc độ của các ngươi cũng quá chậm rồi..."

Nghe được tiếng cười lạnh này, sắc mặt mấy người Tiêu Long đột nhiên biến đổi. Ngẩng mạnh đầu, nhìn hai đạo thân ảnh phía xa, khóe miệng không khỏi nhếch lên.

"Hồn Nhai, Hồn Lệ các ngươi quá chậm ta chờ các ngươi lâu rồi."

"Ngươi đây là có ý gì?" Hồn Nhai nghe vậy không khỏi nhíu mày nói.

"Đạt tới Đẩu Thánh tu vi muốn tăng lên rất khó khăn a cho dù có đem tất cả năng lượng thể chúng ta kiếm được đem luyện hóa cũng chỉ tăng lên được đôi chút." Tiêu Long cười lạnh nói.

Nghe được lời hần nói hai người sắc mặt khẽ biến. Thân hình của hần và Hồn Lệ bỗng lùi về phía sau. Mà ngay khoảnh khắc đó, hai lão giả áo xám diện mục âm trầm lại như quỷ mị xuất hiện tại nơi hai người vừa đứng.

"Đẩu Thánh?"

Khi hai lão giả này xuất hiện, một cảm giác nguy hiểm không thể diễn tả bằng lời bỗng xuất hiện trong lòng mấy người.

Tuy nhìn hai người này không khác gì người thường, thậm chí thần thái trong mắt cũng che kín một loại đậm mạc vô tình. Nhưng bọn họ nhận ra, hai lão giả này cũng là năng lượng thể...

"Hai tên khốn kiếp kia tìm ở đâu về năng lượng thể Đẩu Thánh? Cường giả như vậy sao có thể trợ giúp chúng?" Tiêu Ngọc cau mày, thấp giọng mắng.

Huân Nhi nhìn chằm chằm hai lão giả kia, một lát sau mới lắc đầu, nói: "Bởi vì hai lão giả này đều là người của Hồn tộc. Tuy đã chết, nhưng vì Thiên Mộ nên giữ lại được linh trí khi còn sống. Xem ra, hai tên kia đã chuẩn bị việc này từ đầu rồi..."

"Tiêu Long ca ca." Huân Nhi cũng bắt đầu cảm thấy bất an.

Lần này lại có hai cái Đẩu Thánh cấp bậc năng lượng thể xuất hiện, sẽ có một phen khổ chiến. Nàng có chút lo lắng Tiêu Long ứng phó không được hai cái Đẩu Thánh.

"Tiêu tộc... Còn chưa bị diệt sạch hoàn toàn sao?"

Đang lúc mọi người trầm mặc, ánh mắt của vị lão giả áo xám kia lại dừng trên người Tiêu Long, thần nhiên nói.

"Hồn Điều tiền bối, Tiêu tộc bây giờ đã không còn tồn tại, nhưng người kia lại dựa vào chính bản thân đạt tới cảnh giới Đẩu Thánh, thiên phú so với Tiêu Huyền còn muốn kinh khủng hơn. Vì vậy, lần này nhất định phải trừ khử hần. Nếu không, rất có thể Tiêu tộc sẽ tiếp tục lửa cháy tro tàn." Hồn Nhai cung kính nói.

"Không dựa vào huyết mạch lực lại có thể đột phá đẩu thánh ở cái tuổi này sao..." Nghe vậy, trong mắt lão giả Hồn Điều kia cũng lóe lên một tia chấn kinh, chợt gật đầu nói: "Một khi đã vậy, quả thật nên trừ khử."

"Tốt lắm, không cần nói nhiều nữa, động thủ giết chúng rồi đi thôi. Ở đây quá gần nơi đó, dễ chậm sẽ sinh biến." Vị lão giả áo xám còn lại hơi nhíu mày, trầm giọng nói.

Nghe hần nói, trong mắt Hồn Điều cũng xuất hiện vẻ dao động, sai đó chợt gật gật đầu, bàn chân chậm rãi bước lên. Mà theo một bước này của lão, cả mảnh không gian nơi đây đều kịch liệt chấn động, từng gợn sóng không gian không ngừng lan tràn ra từ dưới chân lão.

"Hai cái không biết sống chết lão già, thật tưởng rằng các ngươi ăn chắc sao?" con ngươi lóe lên một tia ám tử sắc hỏa diễm, Tiêu Long cười lạnh.

Oanh!!!

Đầu khí trong người bạo động, không gian xung quanh chấn động mãnh liệt.

"Từ tình đẩu thánh, làm sao có thể?! Trong tình báo nói Tiêu Long không phải là nhất tinh Đẩu Thánh thôi sao, cho dù hần thiên phú có lợi hại hơn thì cũng không thể nào tại mấy tháng ngắn ngủi đột phá mấy tinh đi."

Hồn Nhai sắc mặt liền trở nên khó coi.

Tiêu Long biểu hiện ra tu vi hoàn toàn vượt qua ngoại dự đoán của hắn. Hắn vốn tưởng rằng lần này sẽ có thể nhờ vào mấy vị tiền bối hồn tộc giải quyết Tiêu Long, nhưng bây giờ xem ra là không được.

Lúc này Hồn Giai liền nhớ lại Tiêu Long lời nói, sắc mặt liền đen lại.

"Tên khốn đó nhất định là đã sớm biết chúng ta dự tính, cho nên mới để chúng ta sống đến bây giờ. Mục đích là để chúng ta mang theo hai vị tiền bối xuất hiện để có thể chiếm đoạt năng lượng thể của hai người họ."

"Chúng ta phải làm sao bây giờ?" Hồn Lệ sắc mặt khó coi nói.

"Nhân lúc bọn hắn còn chưa đánh thì nhanh rời đi."

Nói xong Hồn Nhai liền xoay người rời đi.

Thấy vậy Hồn Lệ cũng nhanh chóng theo sau.

Lúc này bọn hắn đã không có quan tâm nhiệm vụ gì nữa, chỉ có thể rút lui chờ mọi chuyện qua đi.

Bất quá mọi chuyện cũng không đơn giản như vậy.

Sau khi rời khỏi Thiên Mộ, chuyện ngày hôm nay sẽ bị Cổ Tộc biết được, Hồn Nhai cùng Hồn Lệ có thể sống để ra khỏi Cổ Giới hay không còn là một chuyện ẩn số.

Nói đúng hơn là Tiêu Long có để bọn hắn sống ra khỏi Thiên Mộ hay không mới phải.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 318: Tiêu Huyền

"Tên này không thể lưu, hôm nay nhất định phải giết hắn, nếu không sau này sẽ là Hồn Tộc đại địch."

Hồn Điều lạnh lùng nói, hắc vân cuộn cuộn bùng phát ra từ miệng hắn. Trong những tiếng gầm gừ đinh tai nhức óc, chúng hội tụ thành một con cự蟒 lớn chừng ngàn trượng. Cự蟒 quẫy đuôi một cái, đám người Tiêu Long chỉ nghe thấy hàng loạt tiếng động ầm ầm truyền đến từ không gian. Sau đó, cả mảng không gian nơi đây đều vỡ vụn ra dưới sự vùng vẫy của cự蟒.

Tiêu Long Hai tay nhanh chóng kết thành một thủ ấn kỳ dị rồi đưa lên miệng. Nhất thời, một luồng dao động vô cùng đáng sợ chọt tán ra. Dưới loại dao động này, chỉ trong chớp mắt cả mảnh không gian đều đã trời long đất lở, nhìn giống như ngày tận thế vậy.

"Hoàng Tuyền Thiên Nộ!!"

Tiêu Long ánh mắt hờ hững khóa chặt lấy Hồn Tộc hai cái Đấu Thánh phía xa, sau đó mở miệng ra. Một loạt sóng âm vô cùng cường đại đột nhiên vang lên như lời long đánh xuyên qua không gian.

Hủy diệt sóng âm xuất hiện, không gian như muốn vỡ vụn, sụp đổ.

Thậm chí đám người xung quanh có thể nhìn thấy bằng mắt thường không gian nơi đây đang sụp đổ khi luồng sóng âm hủy diệt đó đi qua.

Dưới công kích này, hai cái hồn tộc Đấu Thánh không có bất cứ cơ hội nào để hình thành phòng ngự!

"Phanh phanh phanh!"

"Sao có thể...."

Sóng âm hủy diệt đến quá nhanh làm cho bọn hắn hoàn toàn không kịp trở tay. Hai người Hồn Điều có chút ngốc đờ nhìn không gian đang sụp đổ kia. Một chiều đáng sợ như vậy, dù là bọn họ cũng không thể thừa nhận.

Dưới sóng âm này, tất cả mọi thứ đều hóa thành hư vô, một màu đen bao trùm lên cả mảnh không gian này.

Toàn bộ Thiên Mộ đều không ngừng run rẩy, cường đại năng lượng thể nhao nhao ần núp, tất cả đều bị Tiêu Long làm cho dọa sợ.

Thiên Mộ đi vào một cái không chút nào so với sát tinh Tiêu Huyền kém, không nhanh ả núp bọn hắn liền trở thành mồi của hắn rồi.

Thân thể Hồn Điều hai người nhanh chóng vỡ nát, hai viên năng lượng hạch rơi xuống, nhanh chóng bị Tiêu Long thu lấy.

"Chỉ là hai cái nhị tinh Đầu Thánh thôi sao, cho dù đem tất cả Đầu Thánh năng lượng thể hấp thu cũng chỉ đạt đến Tứ Tinh đầu thánh hậu kỳ là cùng." Tiêu Long thở dài có chút thất vọng.

"Ha ha ha, Tiêu Tộc có thể xuất hiện như người dạng này kiệt xuất hậu bối, xem ra ông trời còn không bỏ rơi Tiêu Tộc a."

Lúc này một đạo vui vẻ tiếng cười truyền đến.

Ngay lập tức thân thể Tiêu Long bỗng rung mạnh. Huyết mạch trong cơ thể hắn đột nhiên trào lên một luồng dao động kỳ dị. Loại dao động này tạo cho hắn cảm giác cực kỳ quen thuộc.

Trong những ánh mắt chăm chú, hư không trước mặt nhóm người Tiêu Long bỗng vặn vẹo, một thân ảnh mặc thanh sam lặng lẽ xuất hiện. Hắn xuất hiện không gây ra bất cứ thiên địa dị tượng nào, nhưng tất cả những người ở đây dường như đều mơ hồ cảm thấy, cả mảnh thiên địa này đều không chịu nổi một quyền một cước của hắn.

Thân ảnh này xuất hiện, ngừng đầu lên, lộ ra một khuôn mặt không phải rất tuần dật, nhưng lại gây cho người ta một cảm giác rất đặc biệt. Mái tóc bay múa, hai con ngươi đen nhánh như hổ đen, thâm thúy mà tràn ngập khôn ngoan, lộ ra một loại mị lực làm cho người ta say mê.

"Văn bối Tiêu Long, ra mắt tổ tiên Tiêu Huyền!"

Tiêu Long đối với người đến cung kính chào hỏi.

Trước mắt vị này nhưng là Tổ Tiên của Tiêu Gia, là hắn tổ tiên, làm hậu bối, một chút lễ nghi vẫn là nên làm.

Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi cũng nhanh chóng hành lễ.

"Tiêu tộc, cuối cùng cũng có người đến... Không uổng công ta chờ đợi nhiều năm như vậy."

Tiêu Huyền lặng không bước tới, chậm rãi dừng ở trước mặt Tiêu Long, nhẹ giọng nói. Trong giọng nói có một chút vui mừng, một chút giải thoát.

"Ha ha, Tiêu Long... Tên rất hay..."

Thanh sam nam tử mỉm cười, nhẹ nhàng đỡ dậy, bàn tay vỗ vỗ đầu Tiêu Long, nói: "Từ lúc ngươi tiến vào Thiên Mộ, ta đã cảm ứng được. Biểu hiện trên đoạn đường này, vượt ngoài dự liệu của ta. Tiêu tộc có ngươi tồn tại, nhất định có thể lấy lại được năm đó huy hoàng."

Tiêu Long biểu hiện thật sự để hắn chấn kinh không thôi.

Không dựa vào huyết mạch, tuổi còn trẻ liền đạt được Đầu Thánh tu vi, so với hắn năm đó xuất sắc hơn nhiều.

Nếu như là Tiêu Long, nhất định có thể đạt được cảnh giới trong truyền thuyết kia đi.

"Văn bối Tiêu Ngọc, ra mắt Tiêu Huyền tổ tiên."

"Văn bối Cổ Huân Nhi, ra mắt Tiêu Huyền tiền bối."

Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi bên cạnh cũng cung kính làm ra một đại lễ.

"Tiêu Ngọc sao, rất tốt, ngươi cũng là một cái thiên tài không kém, mấy năm này Tiêu Tộc nhất định trôi qua rất tốt." Tiêu Huyền nhìn Tiêu Ngọc hài lòng gật đầu.

Tiêu Ngọc thiên phú mặc dù không bằng Tiêu Long, nhưng hoàn toàn là một cái đỉnh cấp thiên tài.

"Người của Cổ tộc sao..."

Tiêu Huyền cười cười, nhìn thoáng qua mấy người Huân Nhi, nói: "Cổ tộc các ngươi cũng không tuân thủ hoàn toàn ước định mà chúng ta lập ra năm đó a..."

Nghe vậy, mấy người Huân Nhi nhất thời đỏ mặt hơi lạnh, vội vàng giải thích: "Tiêu Huyền tiền bối, đây chỉ là một bộ phận nhỏ trong tộc mà thôi. Từ trước tới giờ, cha ta luôn tuân thủ ước định."

Tiêu Huyền nghe vậy cũng hơi kinh ngạc, nhìn Huân Nhi hỏi: "Cổ Nguyên là cha ngươi?"

"Đúng vậy." Huân Nhi cung kính nói, mặt mày có chút không yên nhìn Tiêu Huyền.

Người này cũng có thể coi là trưởng bối của Tiêu Long, hơn nữa còn có tiếng nói tuyệt đối trong Tiêu tộc. Nàng không muốn ngay lần đầu gặp đã làm

đối phương có cái nhìn không tốt về mình, mặc dù Tiêu Huyền bây giờ cũng không phải người sống thật sự.

"Khó trách lại có được tuyệt phẩm huyết mạch..." Tiêu Huyền gật gật đầu, ánh mắt đột nhiên lại lướt qua Huân Nhi và Tiêu Long, nở một nụ cười đầy thâm ý, nói: "Nhưng hình như vẫn là Tiêu tộc chúng ta chiếm được tiện nghi..."

Giống như nghe hiểu được ý tứ trong lời nói của Tiêu Huyền, trên khuôn mặt tuyệt mỹ của Huân Nhi nhất thời nổi lên hai đóa mây đỏ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 319: Hy vọng

"Đến mộ phủ trước đi, vì Thiên Mộ hạn chế, ta không thể rời khỏi mộ phủ. Thứ các người đang nhìn thấy chỉ là một hình ảnh ta mô phỏng ra mà thôi." Tiêu Huyền nhìn đám người nói.

Nghe vậy Tiêu Long ba người liền đi theo Tiêu Huyền.

Mấy người Tiêu Long theo sau Tiêu Huyền, tiếp tục tiến vào sâu trong Thiên Mộ. Sau một lúc, bọn họ rốt cục cũng từ từ dừng lại. Bốn phía xung quanh tối đen như mực, ánh sáng cực kỳ mờ mịt, gây cảm giác như đang đứng trong không gian hư vô, làm cho người ta kinh hãi không thôi.

"Đây là nơi sâu nhất trong Thiên Mộ..."

Tiêu Huyền cười nhạt nói, chợt chỉ về một tấm bia đá cổ xưa. Tấm bia đá này đứng sừng sững giữa khu vực màu đen này, cô độc mà tịch mịch, giống như một thứ đã vĩnh cửu trường tồn vậy.

"Đây chính là mộ phủ của ta..."

Ánh mắt Tiêu Long nhìn theo hướng Tiêu Huyền chỉ, dù đã trải qua vô số năm tháng, nhưng tấm bia đá này vẫn thăm thẳm ra một khí tức khó có thể hình dung được. Tuy không mãnh liệt, nhưng lại gây cho người ta cảm giác như ngay cả linh hồn cũng đang run rẩy.

"Sau khi xong việc, hai người các người có thể ở lại đây tu luyện, đây là nơi năng lượng nồng đậm nhất trong Thiên Mộ, những năng lượng thể khác cũng không dám tiến tới. Bởi vậy, không cần lo lắng vấn đề an toàn."

Xoay người nhìn Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi, Tiêu Huyền thân nhiên nói.

Nghe vậy hai nữ gật đầu, không có dị nghị gì.

"Đi theo ta."

Nói xong, Tiêu Huyền chấp tay sau lưng, chậm rãi bước vào tấm bia đá kia. Khi thân thể hần chạm vào tấm bia đá thì cũng nhanh chóng nhạt đi, rồi cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Tiêu Long ba người cũng nhanh chóng đuổi theo.

Thấy vậy, Tiêu Long khẽ thở ra một hơi, đưa tay về phía Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi, cười nói: "Đi thôi!"

"Ừm..." Nhìn nụ cười của Tiêu Long, sự khản trương trong lòng hai nữ cũng biến mất. Vươn ngọc thủ mềm mại đặt lên tay Tiêu Long, tùy ý hần nắm tay các nàng, chậm rãi bước vào tấm bia đá kia.

Khi ba người đi tới bia đá phía trước lúc. Nhất thời, một cảm giác huyết mạch tương liên khuếch tán ra từ tấm bia, đem hai người bao bọc vào đó. Cuối cùng, đợi đến khi quang mang tán đi, thân hình hai người cũng hoàn toàn biến mất.

Quang mang từ từ tiêu tán, hai người cũng chậm rãi mở mắt ra. Khi nhìn rõ thứ xuất hiện trước mặt là một ngôi đền cổ xưa, họ đều có chút thất thần. Không ngờ rằng, trong tấm bia giản dị như vậy lại cất chứa một nơi kỳ dị như vậy, không hổ là mộ phủ của cường giả Đầu Thánh.

Ở trung tâm đại điện phía trước, Tiêu Huyền đang đứng chấp tay. Trước mặt hần là một chiếc hồ trong veo, nhiều đóa hoa sen trôi nổi, phát ra hương thơm thoang thoảng.

"Có thể nói cho ta nghe tình huống hiện tại của Tiêu tộc không?" Nghe được tiếng bước chân phía sau, Tiêu Huyền thở dài một tiếng, nói.

Có Tiêu Long cùng Tiêu Ngọc hai cái kiệt xuất hậu bối này, nghĩ đến Tiêu Gia nhất định trôi qua cũng không quá tệ đi.

Nghe vậy, Tiêu Long chần chờ một chút, sau đó vẫn thành thật nói: "Tiêu tộc đã không còn tồn tại, chỉ có một Tiêu gia suy tàn."

Dứt lời, hắn suy tư một chút, rồi đem đủ loại biến cố mà Tiêu gia gặp phải mấy năm nay kể lại một lần.

Đợi cho Tiêu Long nói xong chữ cuối cùng, Tiêu Huyền chậm rãi gật đầu. Trên khuôn mặt hắn cũng không có quá nhiều cảm xúc khác.

"Tiêu tộc suy tàn như vậy, ta đã sớm dự đoán được. Nhưng ít ra là vẫn còn có hương hỏa sót lại, có người xuất hiện xem như chưa tới mức tuyệt vọng nhất, Tiêu Gia còn có hy vọng vực dậy..." Giọng nói của Tiêu Huyền nhu hòa như có một ma lực kỳ dị.

"Người không muốn hỏi gì sao?" Tiêu Huyền nhìn Tiêu Long, cười hỏi.

"Tổ tiên bây giờ có còn thực sự tồn tại không?" Tiêu Long chần chờ một chút, cẩn thận hỏi. Nếu Tiêu Huyền thực sự có thể tồn tại dưới một hình thức khác, việc phục sinh hẳn chắc chắn sẽ có hi vọng. Có cường giả bậc này tọa trấn, chỉ sợ dù là Hồn tộc cũng phải suy nghĩ nên tự bảo vệ mình thế nào.

Tiêu Huyền nhìn thẳng vào mắt Tiêu Long, một lát sau mới chậm rãi lắc đầu, nói: "Thứ người nhìn thấy bây giờ chỉ vẹn vẹn là linh hồn. Năm đó, khi vẫn lạc, ta cố ý dẫn dò người đưa ta vào trong Thiên Mộ, sau đó mới có thể hóa thành bộ dạng như bây giờ. Mà điều này cũng chỉ giới hạn được trong Thiên Mộ mà thôi, rời khỏi đây, ta sẽ hóa thành hư vô ngay tức thì..."

Nghe vậy Tiêu Long trong lòng thờ phào.

Còn có linh hồn là tốt rồi, như vậy là còn có hy vọng phục sinh Tiêu Huyền.

Hắn chỉ có thể đặt hy vọng vào đại quang cầu, nếu như có thể từ đại quang cầu bên trong lấy ra được có thể phục sinh đạo cụ thì có thể để cho Tiêu Huyền phục sinh. Vạn giới lớn như vậy, nhất định là có cách giải quyết.

Có Tiêu Huyền vị này tồn tại, Tiêu Long hoàn toàn không cần phải để ý Viễn Cổ Bát Tộc ánh mắt, hắn hoàn toàn có thể trắng trợn cướp đoạt Dược Tộc dị hóa.

"Năm đó, khi Tiêu tộc vẫn còn tồn tại thì ta đã cảm ứng được huyết mạch Đấu Đế của Tiêu tộc đã sắp khô kiệt. Người nên biết, nếu lúc đó huyết mạch lực đột ngột khô kiệt, chỉ sợ Tiêu tộc sẽ lập tức bị một số đối thủ hủy diệt."

Tiêu Huyền ngẩng đầu, trong mắt xẹt qua hồi ức: "Mà cách duy nhất để bổ sung huyết mạch Đấu Đế chính là xuất hiện một Đấu Đế mới. Mà điều này lại quá khó khăn... Nhưng ta năm đó lại tâm cao khí ngạo, cũng không cho rằng cánh cửa Đấu Đế sẽ làm khó được mình. Rồi sau đó, sau khi thương nghị với đồng đạo trưởng lão trong gia tộc, chúng ta quyết định được ăn cả, ngã về không một lần..."

"Chúng ta thi triển bí pháp, đem phần lớn huyết mạch lực trong toàn tộc chuyển vào trong cơ thể ta. Ta hiểu, đó là niềm hy vọng của toàn bộ tộc nhân..."

Tiêu Huyền hít sâu một hơi, trên khuôn mặt rốt cục xuất hiện một chút thống khổ... Hắn đã phụ sự kỳ vọng của tất cả tộc nhân Tiêu tộc.

"Cuối cùng, ta vẫn thất bại. Hơn nữa, sau khi đột phá thất bại, gặp phải Hồn tộc đánh lén, trọng thương vẫn lạc..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 320: Truyền thừa

Nghe được tiếng thở dài tự trách của Tiêu Huyền, Tiêu Long trầm mặc.

Tiêu Huyền năm đó hành vi đúng là có chút xung động, nhưng Tiêu Tộc lúc đó tình huống thật sự là rất nguy cấp. Cho dù Tiêu Huyền không làm thì cũng chỉ kéo dài Tiêu Tộc suy tàn một thời gian mà thôi, hơn nữa đây còn là toàn bộ Tiêu Tộc quyết định.

Một lát sau mới nhẹ giọng nói: "Đó là cách cuối cùng. Nếu cứ để huyết mạch lực khô kiệt, Tiêu tộc vẫn không thoát khỏi viễn cảnh cùng đường diệt tộc. Sẽ không có ai trách cứ ngài."

"Không nói chuyện cũ nữa, người hãy đi theo ta." Nói xong, Tiêu Huyền liền bước chân vào trong hồ nước kia.

Khi tới giữa hồ, bàn tay đưa lên, mặt nước chậm rãi xoay tròn. Mà theo hành động này, từng đạo huyết sắc quang mang cũng chậm rãi truyền ra từ cơ thể Tiêu Huyền, cuối cùng truyền từ bàn chân xuống hồ nước.

Tùy theo từng đạo huyết sắc quang mang kỳ dị kia dung nhập vào, làn nước trong veo dưới đáy hồ cũng dần đỏ lên. Thoạt nhìn như một huyết trì vậy, mà cùng lúc đó, sắc mặt Tiêu Huyền cũng dần trở nên tái nhợt, khuôn mặt thì già nua đi.

Thấy một màn này, Tiêu Long biến sắc, vừa muốn mở miệng nói, Tiêu Huyền trong hồ lại chậm rãi lắc đầu với hắn, mỉm cười nói: "Năm đó ta dùng toàn lực bảo lưu lại một ít huyết mạch của Đấu Đế. Hơn nữa, còn dùng rất nhiều thủ đoạn để phong ấn nó lại, đủ để tạo nên một tộc nhân có huyết mạch

lực..."

"Bây giờ ta chỉ là một đạo tàn hồn, không thể làm gì khác ngoài việc phiêu đảng trong cái Thiên Mộ nhỏ bé này. Dù muốn chấn hưng Tiêu tộc thì cũng lực bất tòng tâm... Nhưng xem ra ông trời vẫn không quên Tiêu tộc. Ta tin rằng, người sẽ làm tốt hơn ta rất nhiều!"

Nhìn Tiêu Huyền ngày càng già đi, trong lòng Tiêu Long cũng có chút bị ảnh hưởng. Hắn có thể cảm nhận được, vị tổ tiên đã từng sở hữu thiên phú kinh tài tuyệt đỉnh này, đã vì cả Tiêu tộc mà gánh nặng trên lưng áp lực khổng lồ đến mức nào.

"Bên trong huyết mạch lực này có ẩn chứa một phần năng lượng khi còn sống của ta. Hậu nhân của ta... Hy vọng người có thể hoàn thành điều mà ta đã từng hứa với tất cả tộc nhân của Tiêu tộc!"

Khi huyết sắc quang mang nhập vào, nước hồ trong suốt cũng càng lúc càng đỏ. Sau cùng, mùi máu tanh nồng tràn ngập ra từ đó, một lực lượng vô cùng kinh khủng mà lại đầy kỳ dị chậm rãi khuếch tán ra xung quanh.

Tiêu Long đứng cạnh hồ, loại lực lượng kỳ dị này không hề gây cho hắn chút cảm giác khó chịu nào. Ngược lại, huyết mạch trong cơ thể lại bắt đầu nhanh chóng lưu động. Trong lúc mơ hồ, hắn như nghe thấy được một âm thanh cực kỳ khát vọng.

"Đây là huyết mạch lực của Tiêu tộc..."

Bàn tay Tiêu Long hơi siết lại, loại lực lượng này vốn đã hoàn toàn rời bỏ Tiêu tộc, nhưng không ngờ rằng ngay lúc này đây, hắn lại có thể cảm ứng được nó.

"Tiêu Long! Tiến vào huyết trì, nhận truyền thừa lượng huyết mạch lực cuối cùng của Tiêu tộc!"

Trên huyết trì, chỉ trong chớp mắt, Tiêu Huyền đã hóa thành một ông lão già nua. Ngay cả giọng nói của hắn cũng trở nên khàn khàn khó nghe, nhưng có thể nhận ra được, trong giọng nói này còn ẩn chứa một loại hy vọng.

Tiêu tộc vẫn chưa hoàn toàn tuyệt vọng, người hậu bối trước mặt này, tuy xét theo thành tựu hiện tại thì còn vượt xa hắn năm đó. Tiêu Huyền cảm thấy cửa ải mà hắn không thể vượt qua năm đó, có lẽ sẽ do người hậu bối này sẽ thay hắn hoàn thành!

"Tiêu Long ca ca, cẩn thận..."

Nghe được tiếng nhắc nhở của Huân Nhi, Tiêu Long khẽ gật đầu, sau đó dứt khoát bước xuống nước, rồi đi tới trung tâm của huyết trì.

Sau khi Tiêu Long xông vào Huyết Trì lúc, Tiêu Huyền liền quay sang nhìn Tiêu Ngọc nói.

"Người đi theo! Mặc dù không thể cho người tiếp nhận hoán huyết, bất quá ta vẫn có cách giúp người tăng lên thực lực. Thiên Mộ cũng không chỉ có một mình ta là Tiêu Tộc thành viên, mặc dù bây giờ bọn hắn đã sớm không còn tồn tại, nhưng bọn hắn trước đây đã giao lại cho ta một bộ phận lực lượng cùng bản thân tất cả võ học, những thứ này do người đến tiếp nhận đi."

Từng là Viễn Cổ Bát Tộc bên trong mạnh nhất, bọn hắn nội tình thâm hậu vô cùng. Trước đây khi Tiêu Tộc sa sút, rất nhiều Tiêu Tộc thành viên đều tồn tại ở Thiên Mộ bên trong, trở thành năng lượng thể.

Nhưng qua một ngàn năm, cũng không còn ai sống sót nữa. Nguyên nhân là do Hồn Tộc cùng Tiêu Tộc năng lượng thể hai phe tranh đấu không ngừng, tuy nhiên võ học bọn hắn vẫn được Tiêu Huyền lưu giữ lại.

Công pháp cùng Đấu Kỹ thiên giai tuyệt đối là hai chữ số trời lên, lại thêm nhiều đấu thánh lưu giữ lại một phần năng lượng, có thể giúp ít cho Tiêu Ngọc.

"Vẫn là để cho Tiêu Long đi, hắn thích hợp hơn ta." nghe vậy Tiêu Ngọc lắc đầu nói.

Tiêu Long bây giờ là Tiêu Tộc quật khởi hy vọng, hắn so với nàng thích hợp tiếp nhận những thứ kia.

"Không cần từ chối, Tiêu Long có riêng cho mình kỳ ngộ. Người cũng là như vậy, ta cũng sẽ không thiên vị bất kỳ ai." Tiêu Huyền lắc đầu nói.

"Được rồi." nghe vậy Tiêu Ngọc cũng không có tiếp tục từ chối.

Sau đó hai người liền chậm rãi rời khỏi nơi này, còn Huân Nhi thì ở lại bắt đầu tu luyện.

Khoảng ba ngày sau, Tiêu Huyền trở về.

Lúc này Huyết Trì vẫn không có động tĩnh gì.

"Àm!"

Sự yên tĩnh đã kéo dài không biết bao lâu lại đột nhiên bị một tiếng nổ trầm thấp phá vỡ. Huyết trì ngưng tụ lại rồi bắn tung ra bốn phía. Một luồng quang mang màu đỏ quý dị phóng ra từ trong cơ thể Tiêu Long đem toàn bộ những tia máu kia ngăn cản lại.

Biến cố đột ngột xuất hiện cũng làm cho Huân Nhi và Tiêu Huyền bên cạnh huyết trì mở bừng hai mắt. Nhìn một màn này, hai người đều ngẩn ngơ.

"Đây là cái gì?"

Huân Nhi kinh ngạc nhìn quang mang màu đỏ kia. Trong lúc mơ hồ, nàng cảm nhận được một luồng khí tức vô cùng cao quý kỳ dị. Loại khí tức này, nàng chưa bao giờ từng cảm giác được

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 321: Dung hợp huyết thống

Tiêu Huyền cũng nhíu mày quang mang màu đỏ kia, trong mắt hắn hiện lên vẻ suy tư. Sau một lúc lâu, bàn tay bỗng vỗ mạnh một cái, thanh âm mang theo vẻ kinh ngạc cực độ truyền ra từ trong miệng hắn.

"Bất Tử Điều huyết mạch lực? Thứ chỉ có trong truyền thuyết này tại sao lại xuất hiện trên người Tiêu Long?"

"Bất Tử Điều huyết mạch lực?"

Nghe được tiếng hô kinh ngạc của Tiêu Huyền, Huân Nhi cũng khẽ giật mình, chợt có chút nghi ngờ hỏi: "Đó là thứ gì?"

Số lần xuất hiện của Bất Tử Điều cũng không phải hiếm có gì trên Đấu Khí Đại Lục, nhưng đó là từ thời Viễn Cổ rất xa xưa. Bởi vậy, mặc dù Huân Nhi là người Cổ tộc, nhưng vẫn cảm thấy cái tên này cực kỳ xa lạ.

Trong mắt Tiêu Huyền cũng lộ ra vẻ kinh dị, chính hắn cũng có chút khó tưởng tượng được vì sao trong cơ thể Tiêu Long lại có cả thứ này. Phải biết rằng, loài vật kỳ dị như Bất Tử Điều này đã sớm tuyệt chủng không còn, cho dù là hắn cũng chưa từng thấy qua.

"Bất Tử Điều là ở thời Viễn Cổ chí cao sinh vật, cho dù là Thái Hư Cổ Long và Viễn Cổ Thiên Hoàng cũng không thể sánh ngang được với nó. Đây mới chân chính là bậc chí tôn trong giới ma thú, nhưng Bất Tử Điều hắn là phải sớm bị tuyệt chủng rồi mới phải, ta cũng chỉ là ở một bản cổ tịch đọc qua, đây là có thể cùng Đấu Đế sánh ngang chí cao ma thú..." Tiêu Huyền chậm rãi nói.

"Cùng đấu đế sánh ngang ma thú." Huân Nhi khiếp sợ che miệng.

Nàng cùng Tiêu Long chung đụng lâu như vậy, nhưng chưa từng nghe nói qua việc Tiêu Long có quan hệ gì đó với Bất Tử Điều, loài ma thú đã biến mất từ thời viễn cổ này.

"Ta cũng không biết Tiêu Long lấy Bất Tử Điều huyết mạch lực này ở đâu..." Tiêu Huyền cũng có chút bất đắc dĩ, nói: "Nhưng xem tình huống hiện tại, hình như huyết trì không thể gột rửa cái gọi là Bất Tử Điều huyết mạch lực này được. Nương theo việc càng lúc càng có nhiều Tiêu tộc huyết mạch lực tràn vào cơ thể Tiêu Long, Bất Tử Điều huyết mạch lực trong người nó cảm nhận được áp lực, nên mới bùng nổ ra để chống trả..."

"Như vậy có làm ảnh hưởng đến Tiêu Long ca ca không?" Huân Nhi nhíu mày, lo lắng hỏi.

"Nếu không thể tiêu trừ sự chống cự của Bất Tử Điều huyết mạch lực thì Tiêu tộc huyết mạch lực sẽ không thể dung nhập vào cơ thể Tiêu Long. Cứ để chúng đấu nhau như vậy, Tiêu Long sẽ trọng thương mất..." Tiêu Huyền cũng nhíu mày lại, có chút đau đầu.

Bất Tử Điều huyết mạch lực này cũng là thứ cực kỳ cường hãn, có thể so sánh với huyết mạch chân chính của Đấu Đế. Tuy số lượng của thứ này trong cơ thể Tiêu Long không phải là rất nhiều, nhưng không thể vì thế mà coi thường được.

"Vậy phải làm gì bây giờ?" Huân Nhi vội vàng nói.

Tiêu Huyền trầm ngâm một chút, định nói gì đó, bất quá ngay lập tức bị dưới huyết trì tình huống thu hút, chỉ thấy sự dao động trong huyết trì chậm rãi yếu đi rồi dừng hẳn lại.

"Khoan đã, có gì đó không đúng." Tiêu Huyền thần sắc nghi hoặc nói.

"Xảy ra chuyện gì sao, Tiêu Huyền tiên bối?" Huân Nhi vội vàng hỏi.

Chỉ thấy dưới huyết trì xuất hiện một cái vòng xoáy. Mà nương theo cái vòng này xuất hiện rồi không ngừng xoay chuyển, hai loại huyết mạch cư nhiên lại có xu hướng dung hợp với nhau...

"Ha ha ha, trời quả nhiên phù hộ Tiêu Tộc, hai loại huyết mạch lại có thể hoàn mỹ dung hợp!" Tiêu Huyền thần sắc có chút kích động.

Huân Nhi cũng kinh ngạc không thôi.

Hai loại huyết mạch ngay từ đầu cả hai đã đứng ở trạng thái đối lập rồi, căn bản là không thể nào tiến hành dung hợp. Nếu cứ mạnh mẽ làm vậy, hậu quả khi thất bại sẽ tương đối nghiêm trọng.

Giống như Tiêu Long dạng này có thể hoàn mỹ dung hợp hai loại huyết mạch cơ hồ là chuyện không thể nào tồn tại.

Coi như Tiêu Huyền dùng phương pháp của hắn, cũng không thể hoàn mỹ dung hợp hai loại huyết mạch được, nhất định là có thiếu sót.

"Xem tiểu tử này trên thân có rất nhiều bí mật, lần này Tiêu Tộc có hy vọng rồi." nhìn xem ở bên trong Huyết Trì Tiêu Long, Tiêu Huyền cao hứng cười.

Huân Nhi không nói gì, chăm chú nhìn bên trong huyết trì thân ảnh.

Thật ra ngay cả Tiêu Long cũng không biết điều này, có thể tồn tại tất cả thuộc tính Đấu Khí thể chất vốn là không tồn tại ở Đấu Khí đại lục.

Thể chất của Tiêu Long có thể hoàn mỹ dung hợp các loại khác nhau năng lượng, trước đây khi dung hợp dị hỏa cùng Bát Từ Điều huyết mạch thuận lợi cũng là do thể chất của hắn góp sức, nhưng vì một số nguyên nhân, Tiêu Long đem nguyên nhân quy về cho Hư Vô Quyết.

Bởi vì thể chất kỳ dị của hắn cùng Hư Vô Quyết phối hợp cho nên hắn mới có thể thuận lợi hoàn mỹ dung hợp hai loại huyết mạch.

Quá trình dung hợp cực kỳ chậm chạp, kéo dài ước chừng gần một tháng mới dần có chút chuyển biến. Mà đến khi tròn một tháng, vòng tròn đột nhiên ngừng lại, một luồng máu màu kim hồng vô cùng kỳ dị chậm rãi chảy ra từ trong đó...

Loại máu này, là một huyết mạch lực hoàn toàn mới. Một loại lực lượng kỳ dị dung hợp huyết mạch của một vị Đấu Đế và Bát Từ Điều!

Một luồng máu màu kim hồng chậm rãi chảy ra từ vòng tròn, sau đó chợt ngưng tụ lại thành một tinh thể hình thoi lớn chừng ngón tay cái. Miếng tinh thể này nhanh chóng vọt lên, hóa thành một đạo hào quang màu kim hồng, hung hăng bắn vào trong thân thể Tiêu Long.

Khi miếng tinh thể hình thoi kia bắn vào thân thể Tiêu Long, thân thể hắn nhất thời rung mạnh lên. Miếng tinh thể nhìn như thực chất kia lại kỳ dị dung nhập vào thân thể hắn lúc, quang mang màu kim hồng không ngừng phóng thích ra bên ngoài, bắt đầu lan tỏa ra khắp thân thể, lưu thông cả người.

"Oanh!"

Khoảnh khắc tinh thể bắn vào thân thể Tiêu Long, bên ngoài huyết trì cũng ầm ầm nổ mạnh, huyết vụ tung tóe khắp nơi, tràn ngập hơn nửa tòa đại điện.

Dung hợp thành công!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 322: Thức tỉnh

"Hô..."

Tiêu Huyền bên cạnh cũng thở ra một hơi. Trong mắt hắn hiện lên sự vui sướng điên cuồng, vỗ mạnh hai tay một cái, kích động lắm bầm nói: "Thành công, thật sự thành công..."

"Tiêu Huyền tiền bối..."

Thấy bộ dáng này của Tiêu Huyền, Huân Nhi vội vàng kêu lên.

Nghe được tiếng gọi của Huân Nhi, Tiêu Huyền cũng nhanh chóng khôi phục lại bình tĩnh, cười cười nói với nàng: "Thành công! Hai loại huyết mạch đã thuận lợi dung hợp với nhau!"

Nghe được Tiêu Huyền xác nhận, vẻ căng thẳng trên mặt Huân Nhi dần biến mất, thay vào đó là nụ cười xinh đẹp động lòng người, tảng đá treo trong lòng cũng triệt để bỏ xuống.

Một tháng này, xảy ra quá nhiều biến số, dù lấy định lực của nàng đi chăng nữa cũng cảm thấy cực kỳ kinh tâm động phách. Những biến số này, dù chỉ xuất hiện một chút sai lầm, kết quả cuối cùng tất nhiên sẽ làm cho người ta không thể tiếp nhận.

Tiêu Huyền lau đi mồ hôi lạnh trên trán, Huân Nhi lo lắng, chẳng lẽ trong lòng hắn lại không? Tiêu Long là hy vọng duy nhất để chấn hưng Tiêu tộc, Tiêu Huyền hiểu điều này hơn bất cứ ai. Nếu Tiêu Long xảy ra điều gì không may, chỉ sợ hắn sẽ chân chính trở thành tội nhân của cả Tiêu tộc.

"Tiếp theo phải chờ hắn tiếp nhận nguồn năng lượng mà năm đó ta để lại. Thời gian chỉ sợ sẽ không ngắn, ngươi cứ ở đây tĩnh tâm tu luyện đi. Đây là nơi năng lượng nồng nặc nhất trong Thiên Mộ, tu luyện ở đây có thể đạt được hiệu quả không tồi..."

Nhìn thoáng qua những luồng năng lượng nồng đậm như thực chất sâu trong huyết trì đang không ngừng quán chú vào thân thể Tiêu Viêm, hẳn rõ ràng bây giờ Tiêu Long đang bắt đầu hấp thu nguồn năng lượng do hắn lưu lại.

"Ừm."

Huân Nhi gật nhẹ đầu, mỹ mâu nhìn chăm chăm Tiêu Long trong huyết trì, sau khi thấy không có gì không phù hợp, nàng mới yên lòng nhắm mắt lại, tiếp tục tiến vào trạng thái tu luyện.

Thấy Huân Nhi tiến vào trạng thái tu luyện, Tiêu Huyền hơi mỉm cười. Nhìn Tiêu Long trong huyết trì, hắn lầm bầm nói: "Tiểu tử này cũng thật có mị lực a."

Thân là tộc trưởng Tiêu tộc, Tiêu Huyền rất hiểu về người có tuyệt phẩm huyết mạch của các chủng tộc viễn cổ.

Nurong theo tuổi phát triển, tâm trí của những người này sẽ dần trở nên hoàn mỹ, dưới sự hoàn mỹ này, rất ít khi sẽ có cảm giác đặc biệt với người khác giới. Bởi vậy, đối với việc Huân Nhi quan tâm Tiêu Long đến như vậy, trong lòng hắn cũng có chút khó tin.

Bất quá đó cũng là vì Tiêu Long có đủ ưu tú, nếu không cho dù Huân Nhi có tâm cũng vô lực.

Khi vấn đề huyết mạch trong thân thể Tiêu Long được giải quyết, Tiêu Huyền cũng không tiếp tục làm gì. Bởi vì tất cả những việc tiếp theo đều là của Tiêu Long, nếu hắn lại tiếp tục hỗ trợ thì đó sẽ chân chính là dục tốc bất đạt. Như vậy có khi lại chữa lợn lành thành lợn què cũng nên.

Đúng như lời Tiêu Huyền nói, thời gian Tiêu Long hấp thu năng lượng do hắn lưu lại sẽ không quá dài. Mà do mất nhiều tinh huyết trong khoảng thời gian này, Huân Nhi cũng tiến nhập vào trạng thái tu luyện, nên cả tòa đại điện lại trở nên yên ắng thêm lần nữa. Bao nhiêu năm nay, Tiêu Huyền đã quen với bầu không khí này, nên hắn cũng không cảm thấy có bao nhiêu tịch mịch.

Mà dưới hoàn cảnh tĩnh mịch này, thời gian như trôi đi, nửa năm lặng lẽ trôi qua...

Trong nửa năm này, hầu hết thời gian của Huân Nhi đều ở trong trạng thái tu luyện. Năng lượng ở đây là nồng đậm nhất trong Thiên Mộ, bởi vậy, thu hoạch trong một năm này của nàng cũng không hề nhỏ. Tu vi cũng tăng cường không nhỏ, có Tiêu Long để lại mấy viên Đấu Thánh năng lượng thể, tu vi nàng cũng đạt đến Đấu Tôn đỉnh phong.

Đương nhiên, đến cảnh giới như nàng, thực lực tăng lên đã rất nhanh, thậm chí là nói là thần tốc, mặc dù không bằng lúc Tiêu Long giúp nàng săn giết năng lượng thể. Ở trong mộ phủ này, tốc độ tu luyện đã được đẩy lên không ít.

Tiêu Ngọc cũng tiếp thu xong truyền thừa trở lại, tu vi của nàng cũng tăng lên đến Cửu Tinh đấu tôn.

Nàng cũng không có tiếp tục tu luyện mà là vững chắc văn cơ.

Nửa năm này, Tiêu Long vẫn không hề có dấu hiệu nào là sẽ thức tỉnh. Nguồn năng lượng nồng đậm đến cực điểm kia giống như vô cùng vô tận, liên tục quán chú vào trong thân thể hắn. Nhưng dù năng lượng quán chú vào cực kỳ khủng bố, khí tức của Tiêu Long lại vẫn không có gì thay đổi.

Đối với điều này, Huân Nhi cũng không cảm thấy kinh ngạc, vì nàng biết, đợi đến khi luồng năng lượng cuối cùng quán chú vào cơ thể Tiêu Long thì mới là lúc hắn chân chính bạo phát!

Đấu Thánh đỉnh phong năng lượng rất khủng bố.

Về phần Tiêu Huyền, trong nửa năm này, hắn cũng một bước không rời thủ hộ bên cạnh huyết trì. Nhìn huyết trì đang dần trở nên trong suốt, nụ cười trên mặt hắn càng lúc càng đậm, dù sao đây cũng là tài sản duy nhất hắn có thể tặng cho Tiêu Long.

Khoảng ba ngày sau...

Huyết trì càng ngày càng trong suốt, luồng huyết sắc cuối cùng trong huyết trì cũng triệt để biến mất. Giờ phút này, nước trong hồ lại khôi phục lại vẻ trong trẻo thanh u như lúc hắn mới tới.

Khi luồng năng lượng cuối cùng trong huyết trì quán chú vào thân thể Tiêu Long, Tiêu Huyền, Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi tựa như đều có sự phát hiện. Cả ba mở mắt cùng lúc, nhìn chăm chăm vào Tiêu Long đang nhắm chặt hai mắt trong hồ nước.

Dưới cái nhìn chăm chú của hai người, Tiêu Long vẫn không có động tĩnh gì, ngay cả nhịp thở cũng vững vàng như trước. Nhưng Tiêu Huyền và Huân Nhi đều không phải người thường, họ tự nhiên có thể cảm thấy luồng năng lượng vô cùng khủng bố sắp phun trào ra như núi lửa trong cơ thể Tiêu Long.

"Oanh!"

Sự yên tĩnh này kéo dài chừng nửa giờ thì mặt nước không chút gợn sóng lại đột nhiên nổ vang như bị thủy lôi oanh kích. Cột nước khổng lồ trào ra phía ngoài, sau đó văng tung tóe ra xung quanh.

Đối với những tia nước trút xuống như bão vũ này, Tiêu Huyền, Tiêu Ngọc và Huân Nhi lại chẳng hề để ý, ánh mắt vẫn gắt gao tập trung trên người Tiêu Long.

"Khí tức của hán bắt đầu tăng vọt..."

Đột nhiên, thần sắc Tiêu Huyền khẽ biến, mở miệng nói.

"Oanh!"

Tiêu Huyền vừa dứt lời, một luồng khí tức mãnh mẽ đột nhiên bùng phát ra từ cơ thể Tiêu Long, sau đó lấy một tốc độ kinh khủng, bắt đầu nhanh chóng bành trướng.

"Tứ tinh đấu thánh trung kỳ... hậu kỳ... ngũ tinh đấu thánh sơ kỳ... trung kỳ... hậu kỳ... đỉnh phong... Oanh!!!"

Theo một đạo rung động tiếng vang vang lên, cường đại khí thế quét ngang qua, không gian như muốn sụp đổ một dạng.

Tu vi Tiêu Long dừng lại ở lục tinh đấu thánh sơ kỳ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 323: Lục Tinh Đấu Thánh

"Lục Tinh đấu thánh sơ kỳ, tiểu tử này thiên phú như vậy quả thật khiến người phải mặc cảm." Tiêu Huyền cảm khái, trong ánh mắt lóe lên vui mừng.

Huân Nhi trong ánh mắt cũng tràn đầy ý cười.

Sau khi tu vi tăng lên đấu thánh sơ kỳ, khi khí tức của Tiêu Long hoàn toàn ổn định lại, đôi mắt đã nhắm nửa của hán rút cuộc cũng hơi rung rung, sau đó đột nhiên mở ra trong những cái nhìn chăm chú của Tiêu Huyền, Tiêu Ngọc và Huân Nhi.

"Xuy!"

Hai mắt mở ra, hai đạo tinh quang màu kim hồng nhỏ như sợi tơ bắn ra từ trong con ngươi của Tiêu Long trực tiếp làm một cột đá cao chọc trời trong đại điện vỡ thành bụi phấn.

Một lát sau, tinh quang mới từ từ thu liễm, nhưng trong hai con ngươi màu đỏ như bảo thạch của Tiêu Long lại mơ hồ hiện lên kim sắc, gây cho người nhìn một cảm giác có chút yêu dị.

"Hô..."

Một hơi khí nóng chậm rãi phun ra từ yết hầu Tiêu Long. Cảm nhận luồng đấu khí mãnh mẽ bất tận trong cơ thể, một cảm giác vô cùng vui sướng mọc lên trong lòng hán. Lập tức, một tiếng gầm lẫn theo long ngâm, phượng khiếu đột nhiên vang vọng cả tòa đại điện.

Quả không hổ là đấu thánh đỉnh phong năng lượng, mặc dù chỉ là một phần nhưng cũng giúp cho hán tăng lên nhị tinh thực lực.

Một lát sau, Tiêu Long bàn tay vỗ mạnh lên mặt nước, thân thể nhanh chóng bay ra phía ngoài, nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh huyết tri. Một đạo khí tức cường hân khủng bố như gió bão ồ ồ tràn ra từ cơ thể hán.

"Chúc mừng Tiêu Long ca ca!"

Thấy Tiêu Long thuận lợi xuất quan, Huân Nhi cũng cười duyên, nói.

Tiêu Long mỉm cười vắn mình một cái, cảm nhận được lực lượng mãnh mẽ trong cơ thể, Tiêu Long tin rằng, dù bây giờ có phải đối mặt với Hồn Thiên Đế hay Hư Vô Thôn Viêm dạng này cường giả, hán cũng có thể cùng một bọn hán đánh một trận, nếu vận dụng tất cả thủ đoạn, ai thắng ai thua còn chưa biết được.

"Đa tạ tổ tiên!"

Ánh mắt Tiêu Long đột nhiên chuyển về phía Tiêu Huyền, thấy bộ dạng già nua kia, hán phát tay một cái, hai gối khuỷu xuống, trầm giọng nói.

Không đề cập tới bối phận, chỉ riêng việc Tiêu Huyền biến thành bộ dạng như vậy, lại cô độc chờ đợi bao nhiêu năm tháng ở Thiên Mộ này, tất cả chỉ vì muốn truyền thừa xuống một tia huyết mạch cuối cùng của Tiêu tộc thôi là đã xứng đáng với cái quý lạ này của Tiêu Long rồi!

Tiêu Huyền vui vẻ cười, trong mắt tràn đầy nhu hòa, nâng Tiêu Long dậy, nói: "Cuối cùng Tiêu tộc cũng đã có hy vọng chấn hưng, không uổng công ta chờ đợi bấy nhiêu năm. Hơn nữa lần này may mắn là có ngươi thể chất kỳ dị, nếu không sẽ có không ít hung hiểm."

Tiêu Long cũng đã nhận ra mình cái kia kỳ lạ thể chất, cũng không biết là trời sinh vẫn là đại quang cầu mang lại, bất quá thứ này đối với hắn tới nói là một chuyện tốt.

Bất kể là Tiêu Tộc đầu để huyết mạch hay bắt từ điều huyết mạch hắn đều không muốn từ bỏ.

"Tiêu Long, bây giờ trong người ngươi đã nắm giữ huyết mạch của Tiêu Tộc, ngươi phải bảo vệ nó cho tốt, ngàn vạn lần không được để xuất hiện bất cứ sai lầm gì. Nó sẽ là mấu chốt quyết định ngươi có đặt chân vào Đế cảnh được hay không." Tiêu Huyền ngưng trọng nói: "Nếu ngươi có thể đạt tới Đế cảnh, huyết mạch vốn đã bỏ đi của tộc nhân Tiêu tộc sẽ lấy lại được sinh cơ, và lại, chắc chắn sẽ mạnh hơn huyết mạch lúc cũ rất nhiều!

Tiêu Long yên lặng gật đầu, hắn cũng biết tầm quan trọng của trong người hắn một tia Đầu Đế Huyết Mạch.

"Huân Nhi, Tiêu Ngọc, hai người các ngươi hãy ở lại nơi này tu luyện, ta có chuyện muốn ra ngoài một lát." Tiêu Long nhìn Tiêu Ngọc cùng Huân Nhi nói.

"Ngươi muốn ra ngoài làm gì?" Tiêu Ngọc nghi hoặc.

"Hồn Tộc vẫn còn hai con chuột, cũng nên đến lúc giải quyết bọn hắn rồi." Tiêu Long trong mắt lóe lên một tia hàn mang.

....

Muốn tìm Hồn Nhai cùng Hồn Lệ đối với Tiêu Long tới nói cũng không khó khăn. Hướng chỉ còn có Tiêu Huyền vị này tổ tiên ở đây.

Chỉ cần Hồn Nhai cùng Hồn Lệ còn ở trong Thiên Mộ thì sẽ không trốn khỏi cảm ứng của Tiêu Huyền được.

Tiêu Huyền sau khi tìm được Hồn Nhai cùng Hồn Lệ tung tích liền mở ra một cái không gian trùng động đưa hắn đến vị trí kia.

Trên đại địa mệnh mỏng vô bờ, sương mù năng lượng nhân nhạt phiêu phù khắp nơi, ngẫu nhiên lại có năng lượng thể đi ngang qua, lặng lẽ không tiếng động như những bóng ma.

Trong rừng, một đạo thân ảnh mặc giáp trụ màu bạc lẳng không mà ngồi, khí tức cường đại không ngừng trào ra từ cơ thể, biểu hiện ra việc năng lượng thể này ít nhất cũng đạt tới Cửu tinh.

Giờ phút này, ánh mắt hắn không ngừng cảnh giác đảo đi đảo lại xung quanh, mặc dù phía dưới không hề có một bóng người, nhưng dựa vào trực giác nhiều năm, hắn cảm nhận được một chút nguy cơ đang quanh quẩn nơi đây.

Sau khi quan sát thật lâu mà không phát hiện điều gì lạ thường, đạo Cửu tinh năng lượng thể này cũng hơi thả lỏng.

Nhưng ngay lúc này, không gian xung quanh hắn lại đột nhiên động lại, hai đạo xiềng xích đen nhánh chợt xuyên thủng hư không, mang theo những tiếng vang loạt xoạt, trực tiếp xuyên qua người năng lượng thể này rồi xé rách hắn. Sau đó, trong không gian hư vô đột nhiên hiện ra một cái tay bắt lấy viên Cửu tinh năng lượng hạch kia.

"Tuy những năng lượng thể này có nguồn năng lượng khổng lồ, nhưng sức chiến đấu lại yếu đến đáng thương..."

Đạo thân ảnh kia tùy ý thu năng lượng hạch vào nạp giới, khẽ ngẩng đầu, lộ ra khuôn mặt trẻ tuổi tái nhợt, rõ ràng là Hồn Nhai ngày đó!

"Sâu trong Thiên Mộ có không ít năng lượng thể, nhưng bọn chúng quá mức kinh khủng, chúng ta vẫn tránh xa một chút thì tốt hơn." Một đạo thân ảnh khác cũng theo đó mà xuất hiện, trên khuôn mặt chẳng chút vết sẹo, đầy tự nhiên chính là Hồn Lệ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 324: Đuổi tới

"Lần này chúng ta thật xem thường Tiêu Long tên kia, không nghĩ đến lại bị hắn hố cho một trận."

Ánh mắt Hồn Nhai cực kỳ âm hàn, lạnh giọng nói:

"Còn hai năm liền rời khỏi Thiên Mộ rồi. Nhớ kỹ, khi ra ngoài thì lập tức dùng không gian ngọc giản truyền tống đi. Bằng không, khi sự tình truyền ra, chắc chắn người của Cổ tộc sẽ không để yên cho chúng ta. Về phần Tiêu Long... nhất định phải đem hắn tình huống báo lại trong tộc, đến lúc đó ta nhất định sẽ đích thân dẫn người đi huyết tẩy Viêm Môn."

Hồn Lệ chậm rãi gật đầu, trong mắt hắn cũng tràn đầy sát khí lạnh lẽo. Từ lúc tiến vào Thiên Mộ, hai người họ đã ăn nhiều đau khổ trong tay Tiêu Long,

thậm chí còn trợ giúp hần một tay, điều này sao có thể bảo họ nhịn xuống cho được?

"Ta nghĩ cũng không cần đợi lần sau đâu, giải quyết luôn bây giờ đi, không phải như vậy càng nhanh gọn sao? Hai vị thấy ta nói có đúng không?"

Nhưng ngay lúc Hồn Lệ gạt đầu, mảnh không gian nơi đây đột nhiên xuất hiện từng đợt dao động kỳ dị. Một tiếng cười khẽ chậm rãi vang lên, một đạo thân ảnh bước ra từ hư không trong ánh mắt âm trầm của hai người Hồn Nhai.

"Tiêu Long?"

Nhìn xem đạo thân ảnh chậm rãi bước ra từ hư không, sắc mặt hai người Hồn Nhai cùng Hồn Lệ đều trầm xuống, lạnh lùng nói.

Thân hình Tiêu Long trôi nổi giữa không trung, ánh mắt mang theo chút đùa cợt khi nhìn về phía hai người bên dưới, nói: "Nửa năm không gặp, xem ra các ngươi vẫn rất khỏe a?"

Sắc mặt Hồn Nhai cực kỳ âm trầm, một lát sau, hần liền cười lạnh nói:

"Tiêu Long, đừng quá kiêu ngạo. Đắc tội với Hồn Tộc nhất định là sẽ không có kết cục tốt. Ở trong Thiên Mộ, ngươi nhất định là không có cách nào biết được bên ngoài xảy ra chuyện gì đi, Viêm Môn lúc này đã lọt vào Hồn Điện công kích, e là lúc này đã bị diệt rồi."

Nghe vậy Tiêu Long khinh thường hừ lạnh một tiếng.

"Kiêu ngạo là các ngươi, không điều tra kỹ càng liền kéo người đến Viêm Môn gây sự. Các ngươi cho rằng chúng ta không biết Hồn Điện cùng Thiên Minh Tổng hợp tác sao. Hay là các ngươi cho rằng chỉ bằng mấy tên Đẩu Thánh liền có thể diệt Viêm Môn, hay là bằng Hồn Diệt Sinh tên kia chỉ có ngũ tinh Đẩu Thánh thực lực."

Ở trong Thiên Mộ thì thế nào, chỉ cần hần muốn thì hoàn toàn có cách để biết được bên ngoài đang xảy ra chuyện gì.

Hiện tại Viêm Môn đang cùng Hồn Tộc có chiến tranh không sai nhưng vẫn trong khống chế.

Có được hơn mười vị Đẩu Thánh Viêm Môn không hề thua kém viễn cổ bát tộc lực lượng.

Mà giữa các Viễn Cổ Bát Tộc có minh ước không thể xuất động từ Ngũ Tinh đẩu thánh trở lên, cho nên ngoại trừ Hồn Diệt Sinh bên ngoài thì dưới tay hần cũng chỉ có một đám tứ tinh đẩu thánh trở xuống mà thôi, càng không thể gây nên cho Viêm Môn uy hiếp gì.

Huống hồ Từ Nghiên đã giải quyết xong Cổ Long Đảo nội chiến đồng thời trợ giúp Viêm Môn, trong thời gian tới sẽ không xảy ra bất kỳ vấn đề gì.

Hồn Nhai cùng Hồn Lệ sắc mặt cũng trở nên âm trầm

Vốn là bọn hần muốn đem Viêm Môn ra uy hiếp Tiêu Long, nhưng bây giờ xem ra là không có tác dụng.

"Không nên vọng động, chúng ta không đánh lại hần, cứ rút lui đã." Hồn Nhai lại có vẻ bình tĩnh hơn rất nhiều. Mặc dù đối phương chỉ xuất hiện hai người, nhưng trong lòng hần vẫn mơ hồ cảm thấy sự bất an. Lập tức giữ lấy Hồn Lệ, trầm giọng nói.

Nghe Hồn Nhai nói vậy, Hồn Lệ chần chờ một chút, sau đó chỉ có thể không cam lòng gạt gạt đầu, lạnh lùng nói: "Tiêu Long, cứ nhớ cho kỹ đấy. Lần gặp tiếp theo, cũng chính là lúc chúng ta huyết tẩy Viêm Môn!"

Vừa dứt lời, thân hình hai người Hồn Nhai cùng Hồn Lệ lập tức lui mạnh về phía sau. Hai người Tiêu Long vốn đã sớm chú ý việc bọn chúng sẽ chạy trốn, đầu khí trong cơ thể cũng nhanh chóng vận chuyển.

"Muốn ở đẩu thánh dưới mắt bỏ trốn, các ngươi đang nằm mơ sao." Thấy hai người Hồn Nhai chột lui lại, Tiêu Long cười lạnh.

Khi âm tiết cuối cùng phát ra khỏi miệng, thân hình Tiêu Long đã biến mất tại chỗ như quỷ mị.

Khi thân hình Tiêu Long biến mất, hai người Hồn Nhai đều phát hiện ra. Hung mang trong mắt Hồn Lệ chột lóe lên, thân hình đột nhiên dừng lại, hắc vụ bùng phát trên nắm tay, sau đó hung hăng công kích về mảnh hư không trước người.

Khi nắm tay Hồn Lệ đánh về phía đó, một đạo thân ảnh có chút hư ảo cũng từ từ hiện ra. Cánh tay thon dài đưa lên, sau đó nhẹ nhàng nắm lấy bàn tay phủ đầy hắc vụ của Hồn Lệ.

Khi quyền chưởng giao nhau, hỏa diễm kinh khủng trào ra từ lòng bàn tay Tiêu Long. Những tiếng "xuy xuy" không ngừng vang lên, đốt cháy toàn bộ hắc vụ trên nắm tay của Hồn Lệ.

"Hai năm nay ngươi chỉ có chút tiến bộ như vậy sao? Thật làm cho người ta thất vọng..."

Bàn tay Tiêu Long cứng rắn như sắt thép, dù cho Hồn Lệ có gãy dựa thể nào cũng không chút lay động. Nhìn khuôn mặt của tên kia, Tiêu Long chậm rãi lắc đầu, cánh tay hơi rung lên, bàn tay quỷ dị vòng qua nắm đấm của Hồn Lệ, nhanh như chớp giạt oanh kích trên ngực hần. Ngay khoảnh khắc tiếp xúc, đầu khí chột bùng phát ra như núi lửa phun trào.

"Bành!"

Kinh khí hung hãn đánh thẳng lên lồng ngực Hồn Lệ. Mà ăn một đòn nghiêm trọng này, sắc mặt Hồn Lệ trắng bệch xuống, mồm phun máu tươi. Thân thể hắn bay ngược ra xa như điều đứt dây, kéo lê trên mặt đất hơn trăm thước mới từ từ dừng lại.

Nhìn xem một quyền liên bị miểu sát Hồn Lệ, trên mặt Hồn Nhai cũng đột nhiên hiện lên vẻ kinh hãi.

"Đến lượt ngươi!"

Lấy thế sét đánh không kịp bưng tai giải quyết Hồn Lệ, Tiêu Long nhìn về phía Hồn Nhai, cười nhạt nói.

Thấy ánh mắt Tiêu Long trông lại, hai tay Hồn Nhai nhanh chóng kết xuất thành từng đạo ấn quyết. Mà theo đó, trên vùng trán hắn, một đạo tộc văn kỳ dị cũng nhanh chóng xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 325: Tiêu Huyền muốn sống lại?

Tộc văn hiện lên, khí tức của Hồn Nhai tăng mạnh, áo bào không gió mà bay, những tiếng kêu gào thảm thiết của nhiều linh hồn không ngừng truyền ra từ cơ thể hắn.

Tuy triệu hồi tộc văn ra, nhưng Hồn Nhai cũng không có ý định khổ chiến. Hắn không cho rằng mình có thể đánh lại một cái Đấu Thánh. Vì vậy, Hồn Nhai lập tức xoay người, thừa dịp đầu khí trong cơ thể tăng vọt, hóa thành một đạo lưu quang lướt mạnh về phía xa.

"Hồn Lệ, yên tâm, thù này ta sẽ giúp ngươi đòi lại gấp trăm ngàn lần!" Thân hình vọt mạnh đi, Hồn Nhai cắn răng nói.

Nhưng khi mấy lời này của Hồn Nhai vừa được thốt ra, thân hình đang lướt đi của hắn chợt khựng lại, ánh mắt âm độc nhìn về phía trước. Nơi đó, một đạo thân ảnh sau lưng có cốt đực màu trắng suốt đang lặng không mà đứng, vẻ mặt hài hước trên choker, rõ ràng chính là Tiêu Long.

Thấy Tiêu Long thân không biết quý không hay xuất hiện trước mặt mình, trong lòng Hồn Nhai cũng trầm xuống. Nhưng hắn không chần chừ quá lâu, bàn chân đạp mạnh vào hư không, đầu khí trong cơ thể hoàn toàn bùng phát, mang theo một cỗ uy áp năng lượng cực kỳ kinh khủng, dữ dội lướt về phía Tiêu Long.

Thấy vẻ liều mạng này của Hồn Nhai, khuôn mặt Tiêu Long cũng không có biến hóa gì quá lớn. Thân hình không chỉ không lùi, cũng không hề động đậy, ánh mắt bình thản nhìn cỗ năng lượng đang nhanh chóng phóng đại kia.

"Xuy!"

Tốc độ của Hồn Nhai cực kỳ nhanh, dường như chỉ trong chớp mắt đã xuất hiện trước mặt Tiêu Long, cuồng phong ép tới, đem áo bào của Tiêu Long thổi bay phần phật. Mà hữu chưởng hắn cũng nhanh chóng nắm thành quyền, đầu khí mãnh mẽ trong cơ thể đều hội tụ trên nắm tay, một quyền hung hăng đánh ra!

"Phanh!"

Theo một quyền này của Hồn Nhai đánh ra, không gian trước mặt đột nhiên vỡ vụn. Một vết rách không gian đen nhánh lớn chừng nửa trượng chợt lan tràn về phía Tiêu Long.

Nhìn xem Hồn Nhai xông lại đây, Tiêu Long mặt không đổi sắc, hai ngón tay tại hư không búng một cái.

Răng Rắc!!!

Ngay lập tức không gian trước mặt hắn xuất hiện vô số vết rạn nứt màu đen tại trung tâm Hồn Nhai bắt đầu lan rộng ra xung quanh.

Phốc!!!

Vô số máu tươi từ Hồn Nhai thân thể phun ra ngoài, ngã xuống mặt đất. Cảm nhận sinh cơ đang mau chóng biến mất, trong mắt hắn rốt cuộc cũng hiện lên vẻ sợ hãi cùng hối hận.

Trên bầu trời, đạo thân ảnh cao gầy kia chậm rãi hiện lên, thân nhiên nhìn Hồn Nhai đang gãy dựa phía dưới, sau đó hơi lắc lắc đầu, thân ảnh nhanh chóng biến mất khỏi chỗ.

"Yên tâm, về sau sẽ có rất nhiều người của Hồn tộc đoàn tụ cùng các ngươi..."

Khi hai mắt của Hồn Nhai dần bị bóng tối bao phủ, một câu nói đậm đặc cũng nhẹ nhàng truyền vào tai hắn...

.....

Trong đại điện yên tĩnh, không gian đột nhiên vận vẹo, một đạo thân ảnh chậm rãi hiện ra, cuối cùng đáp xuống đại điện.

Chính là Tiêu Long.

Làm một cái Đấu Thánh, hắn muốn giết chết hai cái Đấu Tôn là một chuyện rất dễ dàng.

Mà sau khi giết chết hai người Hồn Nhai, Tiêu Long cũng ở bên ngoài thêm vài ngày để săn giết năng lượng thể, sau đó mới quay trở lại tòa đại điện cổ xưa này.

"Quay lại rồi sao..."

Khi hai người Tiêu Long vừa xuất hiện trong đại điện, thân ảnh của Tiêu Huyền bỗng hiện lên trước mặt họ, lão thân nhiên cười, cũng không hỏi kết quả của việc kia.

Lấy Tiêu Long hiện tại thực lực, ở trong Thiên Mộ này không có người nào có thể là hắn đối thủ, Tiêu Huyền tự nhiên là không lo lắng.

Tiêu Long gật đầu, sau đó lại nhìn sang đang xếp bằng tu luyện Huân Nhi cùng Tiêu Ngọc, một lúc sau liền quay sang Tiêu Huyền nói.

"Tổ tiên, ta muốn rời đi thêm một lát."

Nghe vậy Tiêu Huyền gật đầu không nói gì.

Sau đó Tiêu Long thân ảnh liền biến mất.

....

Tiểu thế giới bên trong, Tiêu Long xuất hiện tại Đại Quang Cầu phía trước.

Ngẩng đầu lên nhìn đại quang cầu, Tiêu Long lẩm bầm một tiếng: "Hy vọng người sẽ không làm ta thất vọng đi."

Đại quang cầu chưa bao giờ làm hắn thất vọng qua, lấy được đồ vật đều có ít với hắn rất nhiều, cho dù không giúp được cho hắn thì cũng có thể giúp cho người bên cạnh hắn.

Thậm chí là trước đây tùy tiện lấy ra một ít loạn thất bát tao đồ vật cũng có lúc dùng đến. Cho nên Tiêu Long đối với đại quang cầu ôm lấy tuyệt đối niềm tin.

Hắn cũng chưa từng tìm hiểu đại quang cầu là từ đâu tới, chỉ cần biết Đại Quang Cầu không làm hại hắn, như vậy là đủ rồi.

Ong ong ong!!!

Từng trận gọn sóng xuất hiện tại Đại Quang cầu, sau đó ba đạo tiểu quang cầu từ bên trong phóng ra ngoài.

Tiêu Long nhanh chóng chụp lấy một viên tiểu quang cầu.

Theo quang mang tán đi, xuất hiện trên tay Tiêu Long là một cái kim sắc đồng xu.

Nhìn thấy cái kim sắc đồng xu trong nháy mắt, Tiêu Long thần sắc ngay lập tức liền trở nên mừng rỡ.

....

Rời khỏi Tiểu Thế Giới, Tiêu Long liền bắt đầu cho Tiêu Huyền sử dụng phục sinh tệ.

Mặc dù đợi đến lúc Tiêu Huyền phục sinh lại đỉnh phong tình trạng có chút lâu, bất quá hắn còn có thể kịp lúc thu lấy thiên mộ chi hồn trước khi rời khỏi Thiên Mộ.

Tại trong lúc Tiêu Huyền phục sinh quá trình bên trong, Tiêu Long quyết định đi tìm Dược Tinh Cực cùng Hóa Tri.

Hóa Tri cùng Dược Tinh Cực trên người đều có Dịch Hóa, Tiêu Long há lại có thể làm cho bọn hắn tùy ý chạy loạn, cho nên đã sớm ở trên người bọn hắn giấu một ít tiểu thủ đoạn. Chỉ cần bọn họ không ly khai Thiên Mộ, mấy người kia là chạy trốn không phải Tiêu Long cảm giác.

Ban đầu theo dự tính của Tiêu Long, nếu như không thể phục sinh lại được Tiêu Huyền thì hắn sẽ bỏ qua cho bọn hắn, nếu như bây giờ Tiêu Huyền đã phục sinh, vậy thì không thể bỏ qua cho bọn hắn.

Tiêu Long rất thành thật với bản thân mình, nếu đã quyết định muốn làm người xấu thì phải làm người xấu đến cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 326: Cướp đoạt Cửu U Phong Hỏa

Tại Thiên Mộ tầng thứ ba bên trong, một tòa đại điện bên trong, xung quanh bị sương mù cho bao phủ, hai đạo thân ảnh một nam một nữ đang ngồi xếp bằng tu luyện.

Nam mặc áo bào trắng, nữ ăn mặc bốc lửa, bọn họ trên trán đều treo một cái thuốc hồ bọ đáng văn sứt, chính là Dược Tộc tộc văn.

Bỗng nhiên đang tu luyện Dược Tinh Cực hai mắt bỗng nhiên mở ra, sắc mặt hần chột biến đổi, đột nhiên chuyển qua đầu, quát to: "Người nào?"

"Ba ba ba!..."

Tiếng vỗ tay vang lên, một đạo nhân ảnh từ móng lung trong sương mù chậm rãi bước ra.

"Không tệ không tệ, ta còn tưởng rằng hai người các ngươi không phải sẽ phát hiện ta đây." Tiêu Long một bên vỗ tay một bên mỉm cười tán thưởng nói.

"Là người?!" Dược Tinh Cực kinh ngạc nhìn xem Tiêu Long, hần cũng không hiểu tại sao Tiêu Long lại có thể xuất hiện ở chỗ này.

"Tiêu Long tiên sinh, không biết ngươi tìm chúng ta có chuyện gì không?" ăn mặc bốc lửa nữ nhân bình tĩnh nói.

Nàng biết Diệt Thiên thực lực rất mạnh, hai người mình chắc chắn sẽ không là đối thủ, giữa bọn họ không oán không cừ, không cần phải trở mặt, cho nên hần tận lực biểu hiện ra một bộ ăn nói khép nép đáng đáp, hy vọng không nên cùng đối phương nổi lên va chạm.

Bất quá nàng suy nghĩ sai rồi, Tiêu Long chính là muốn đến tìm phiền phức.

"Cũng không có gì, chỉ là muốn từ trên thân Dược Tinh Cực lấy một món đồ mà thôi." Tiêu Long cười lạnh nói.

Nghe vậy, Dược Tinh Cực sắc mặt chột biến đổi, trầm giọng nói: "Dị Hỏa!"

"Không sai, chính là Dị Hỏa." Tiêu Long cười lạnh nói: "Bằng dị hỏa xếp hạng thứ mười Cửu U Phong Hỏa, không biết ngươi có thể đưa nó cho ta sao?"

"Tiêu Long, ngươi đừng cho rằng mình là một cái Cửu Phẩm luyện dược sư liền có thể khổng sợ trời không sợ đất. Dược Tộc bên trong Cửu Phẩm Luyện Dược Sư đều có số nhiều. Ngươi nếu là dám đụng đến ta một đầu ngón tay, bảo đảm sẽ có người để cho ngươi sống không bằng chết." Dược Tinh Cực lạnh lùng nói.

"Vậy sao, bất quá đáng tiếc là ngươi sẽ không thấy được khung cảnh đó."

Tiêu Long cười cười đi tới.

"Vẫn là ngươi tự nguyện phối hợp vẫn là ta tới lấy đi a."

"Tiêu Long, ngươi đừng khinh người quá đáng, lẽ nào ngươi cho rằng bằng vào lực lượng của ngươi bây giờ có thể và toàn bộ Dược Tộc chống lại sao? Đấu Thánh thì thế nào? Ta Dược Tộc Đấu Thánh cũng không ít."

"Cửu U Phong Hỏa bên trong có dược tộc ấn ký, cho dù ngươi giết ta cũng không khả năng luyện hóa, ngươi đừng nằm mơ đạt được, ta sẽ không đưa cho ngươi." Dược Tinh Cực tức giận nói.

"Ồn ào!"

Ầm!!

Theo Tiêu Long âm thanh hạ xuống, một đạo phong ép hướng về phía hai người đánh tới.

Công kích bất ngờ đem Dược Tinh Cực cùng cái kia ăn mặc bạo lộ nữ nhân cho đánh bay ra ngoài.

"Ta hỏi lại một lần nữa, ngươi có hay không đem Cửu U Phong Hỏa giao ra." Tiêu Long đi tới nhìn Dược Tinh Cực lạnh lùng nói.

"Hỗn đản! Ngươi có gan liền giết ta! Ta là tuyệt đối sẽ không đem Cửu U Phong Hỏa giao cho ngươi!" Dược Tinh Cực hai mắt đỏ bừng, quát lớn.

Hắn không thể nào giao Dịch Hòa cho ngoại nhân, cho dù Tiêu Long buông tha hắn, gia tộc của hắn cũng sẽ không bỏ qua hắn.

"Được rồi, ngươi từ ý đã quyết, ta đây cũng sẽ không lại ngăn cản ngươi." Tiêu Long cũng lười nói nhảm với hắn.

Chỉ là một cái Dược Tộc mà thôi, hiện tại đã không thể làm nên trò trống gì.

"Cái kia.. Tiêu Long tiên sinh, Cửu U Phong Hòa là ta Dược Tộc Trần Tộc Chi Bảo, mặt trên đánh lên gia tộc chúng ta dấu ấn, mặc dù ngươi được đến cũng vô dụng."

Ăn mặc bạo lộ nữ nhân sắc mặt trắng bệch nói.

"Vậy là không thể đàn phán nữa a."

Tiêu Long lắc đầu tiếc nuối nói.

Ngay lập tức màu ám tử hỏa điểm xuất hiện, hình thành một đầu to lớn hỏa long.

Rống!!

To lớn ám tử hỏa long rống lên một tiếng sau đó hướng về Dược Tinh Cực gào thét mà tới. Kinh khủng long uy giáng lâm khiến cho hai người thân thể run rẩy không ngừng, không dám di chuyển.

Dược Tinh Cực hai mắt đầy Tuyệt Vọng nhìn xem hỏa long đánh tới, mãi cho đến khi hắn bị thôn phệ mới thôi.

Sau đó Tiêu Long liền đem ánh mắt chuyển đến ăn mặc bốc lửa nữ nhân.

"Đừng... đừng giết ta... ta nguyện ý hầu hạ ngươi..." ăn mặc bốc lửa nữ nhân đầy sợ hãi nhìn Tiêu Long cầu khẩn.

"Thật đáng tiếc a, để ngươi sống sẽ rất phiền phức, vẫn làm phiền ngươi chết đi." Tiêu Long lắc đầu, thần sắc tiếc nuối.

Nữ nhân này tư sắc vẫn được, bất quá Tiêu Long cũng không có vì vậy mà buông tha nàng. Chỉ là một nữ nhân mà thôi, hắn bên cạnh còn thiếu sao, bên cạnh hắn nữ nhân so với nàng còn đẹp hơn, ưu tú hơn nhiều.

Ám tử sắc Hỏa Long ngay lập tức lao về phía nữ nhân, nhanh chóng đem nàng cho thôn phệ.

Thôn phệ xong người cuối cùng, Hỏa Long mang theo Cửu U Phong Hòa trở về bên trong Tiêu Long thân thể.

Sau đó Tiêu Long liền ngồi xuống xếp bằng, bắt đầu luyện hóa Cửu U Phong Hòa.

Bài danh thứ mười Cửu U Phong Hòa đối với hắn bây giờ tới nói cũng không có giúp ích quá nhiều, luyện hóa quá trình cũng không dài, Tiêu Long chỉ cần dùng một ngày liền có thể luyện hóa xong.

Tu vi cũng từ Lục Tinh Đẩu Thánh sơ kỳ tăng lên đến trung kỳ đỉnh phong.

"Dựa theo tình trạng này, chỉ có thể đem Hồng Liên Nghiệp Hỏa luyện hóa mới có khả năng tăng lên Thất Tinh Đẩu Thánh được." Tiêu Long thở dài một tiếng, trầm nghĩ.

Sau khi xong việc, Tiêu Long liền đứng dậy xoay người rời đi, thân ảnh biến mất khỏi chỗ.

Bây giờ chỉ còn lại cuối cùng một đóa dị hỏa là ở Hỏa Trĩ trên người, cũng là phiền phức nhất một cái đối tượng. Lần này hắn thật là muốn làm người xấu từ đầu đến đuôi a.

Nghĩ đến đây Tiêu Long không khỏi thở dài một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 327: Làm người xấu

Tại một tòa đại điện cổ xưa bên trong.

Tòa đại điện này là nơi Hỏa Huyền cùng Hỏa Trĩ hai người tu luyện chỗ, hai người phòng tu luyện cũng cách nhau không quá xa.

Bên trong một căn phòng tu luyện, Hỏa Huyền ngồi xếp bằng trên giường đá tu luyện, hô hấp có tiết tấu, năng lượng không ngừng tràn vào trong thân thể nàng.

Nhìn xem nàng đang tu luyện, nắp ở trong hư không Tiêu Long lắc đầu thở dài. Sau đó từ trong nạp giới lấy ra một chiếc lọ thủy tinh, bên trong là một loại màu hồng phấn bột phấn.

Đem lọ thủy tinh mở ra, đem bên trong bột phấn đổ ra. Màu hồng bột phấn vừa được đổ ra lúc liền biến mất trong không khí.

Vô hình vô sắc!!

Theo không khí lưu động, biến thành vô sắc bột phấn từ từ xâm nhập vào bên trong Hỏa Trĩ thân thể.

Không biết qua bao lâu, Hỏa Trĩ chậm rãi mở ra hai mắt, trong người đột nhiên xuất hiện một cỗ tà hỏa khiến cho cả người nàng nóng lên, gương mặt sắp tím tái đỏ che mặt cũng bắt đầu trở nên đỏ bừng.

"Ta đây là làm sao, sẽ không phải là quá chú tâm tu luyện cho nên tẩu hỏa nhập ma rồi đi."

Hỏa Trĩ lẩm bẩm một tiếng, Đầu Khí trong người vội vã vận chuyển, nhanh chóng đem trong người tà hỏa áp chế xuống, tuy nhiên nàng càng cố áp chế, tà hỏa trong người ngày càng mãnh liệt bùng cháy.

"Hô." thò ra một ngụm nhiệt khí, Hỏa Trĩ cắn chặt răng muốn đứng dậy, tuy nhiên vừa mới đứng dậy lúc nàng liền cảm thấy cả người vô lực ngã xuống giường đá bên trên.

Càng ngày nàng liền cảm thấy không thích hợp. Nàng lúc này tình huống giống như là trúng phải xuân dược một dạng.

Ngay lúc này Tiêu Long cũng từ trong hư không đi ra.

Bóng tối trong phòng cũng không ngăn cản được nàng tầm nhìn. Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Tiêu Long, Hỏa Trĩ hơi ngẩn ra, chợt nghĩ đến điều gì đó, thần sắc hiện lên một tia lửa giận.

"Tiêu Long, ngươi lại dám đối với Viễn Cổ Bát Tộc tộc nhân xuất thủ, thật to gan a!" Hỏa Trĩ lạnh lùng nói.

Nàng cũng không ngu ngốc, bản thân tình huống quái lạ, lại thêm Tiêu Long xuất hiện ở chỗ này nàng liền biết chuyện gì xảy ra.

Hỏa Trĩ ra sức bò dậy, nhưng lại cảm giác toàn thân như nhũn ra, trong lòng không khỏi cả kinh, quát lớn: "Ngươi làm gì với ta?"

"Làm cái gì? Ngươi trong đầu không phải đã có đáp án rồi sao?" Tiêu Long thần sắc không thay đổi nhàn nhạt nói.

"Ngươi..." Hỏa Trĩ sắc mặt trở nên khó coi.

Càng ngày dục hỏa trong người càng lớn, đầu óc nàng dần dần trở nên trống rỗng, hai mắt trở nên mê mang xuất hiện từng đạo xuân thủy. Hai chân không ngừng cọ xát, một đạo ẩm ướt cảm giác truyền đến.

Hỏa Trĩ không nghĩ tới chính mình lại bị Tiêu Long âm toán mưu hãm hại dưới Xuân Dược.

"Không nên trách ta a, ai bảo muốn lấy đi Hồng Liên Nghiệp Hỏa của ngươi chỉ có thể dùng phương thức này đây." Tiêu Long nói.

Nói xong Tiêu Long liền hướng về phía Hỏa Trĩ đi tới, cũng bắt đầu đem y phục trên người cởi xuống.

"Ngươi... Đừng qua đây..."

Yếu ớt âm thanh từ trong miệng nàng truyền ra, gương mặt ửng hồng, hô hấp dồn dập, Hỏa Trĩ tê liệt ngã xuống. Hỏa Trĩ lúc này nào bộ dáng lúc trước hiêu thẳng, càng giống một cái bất lực nữ nhân hơn.

Bất quá Tiêu Long trên mặt cũng không xuất hiện một tia động dung, muốn dừng lại ý tứ.

Bây giờ có hối hận cũng đã muộn, Như Ý xuân dược hẳn là không biết cách giải. Hắn cũng không quen làm chuyện này.... Lục Man vụ kia thì không tính...khụ. khụ...

Ngay tại Tiêu Long cánh tay đụng vào vai Hỏa Trĩ lúc, nàng thân thể chấn động mạnh một cái. Chính mình trúng Xuân Dược, chỉ cần nam nhân nhẹ nhàng đụng một cái, nàng nhất định sẽ nhịn không được, trong người dục hỏa đã đi muộn bạo phát ra ngoài.

Tiêu Long tên khốn kiếp này, muốn lập tức lấy đi mình tám thân xử nữ, cướp đoạt trong cơ thể mình Dị Hỏa.

Tiêu Long bàn tay đưa lên, đem trên gương mặt nàng lựa mọng gỡ xuống, đập vào mắt hắn là một chuang tuyệt mỹ gương mặt xinh đẹp, không chút nào thua kém Huân Nhi.

Chỉ thấy gương mặt nàng trắng như tuyết, dung nhan lộ ra đỏ ửng nhàn nhạt, xinh đẹp đáng yêu, mũi quỳnh môi đỏ lại tựa như đều trải qua tỉ mỉ điều

khắc, vô cùng hoàn mỹ, vừa nhìn thấy Hóa Trĩ dung nhan lúc, Tiêu Long hai mắt tỏa sáng.

Quả thật là một vị xinh đẹp nữ tử đây.

Hóa Trĩ lúc này tâm trí đã hoàn toàn bị lấn át, hai mắt mê ly, tại Tiêu Long kinh ngạc ánh mắt bên trong, chủ động cúi xuống mình quần áo.

Như kiệt tác nghệ thuật một dạng thân thể lộ ra trước mắt Tiêu Long, như lửa đỏ mái tóc dài tán loạn rủ xuống vai thom cùng đầy đặn kiêu nhã, vòng eo tinh tế, da thịt trắng nõn như bạch ngọc, thon dài chân ngọc làm cho lòng người phải xao động.

Hóa Trĩ hô hấp dồn dập, trước ngực càng là liên tục nổi sóng, hạ thân ngửa ngáy vô cùng, hai chân không ngừng ma sát, chủ động dâng lên mình môi thom.

Tại hai người mỗi chạm mỗi lúc, Tiêu Long trong người tà hỏa cũng bị dẫn ra, hai tay ôm lấy nàng tinh tế eo thon, từ từ đáp lại.

"Ngô..." trong miệng phát ra một đạo yếu ớt rên rỉ, Hóa Trĩ ngọc thủ chống đỡ ở sau lưng trên giường đá, thân hình thoáng ngửa ra sau, càng lộ vẻ cao ngát mê người, bộ ngực cũng vì vậy bốn bề sóng dậy.

Tiêu Long thân thể từ từ đè ép lên Hóa Trĩ phía trên.

Ngay sau đó không lâu, trong phòng vang lên từng đạo khiến người người nghe thấy phải xấu hổ không thôi ngượng ngùng âm thanh.

Hai cái thân ảnh tại trong phòng tối quấn chặt lấy nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 328: Hỏa Trĩ quy tâm

Theo hai người quan hệ phát sinh, Hồng Liên Nghiệp Hỏa trong người Dị Hỏa cũng chuyển qua cho Tiêu Long.

Vội vàng vận chuyển Hư Vô Quyết, Tiêu Long nhanh chóng đem Hồng Liên Nghiệp Hỏa bên trên ấn ký cho xóa đi, rồi bắt đầu luyện hóa.

Luyện hóa quá trình cũng không phải là rất lâu, chỉ mất nửa ngày, nhưng trong nửa ngày này, Hóa Trĩ liền bị Tiêu Long hành hạ khổ rồi.

Theo luyện hóa Hồng Liên Nghiệp Hỏa, tu vi của hắn cũng tăng lên đến lục tinh đấu thánh đỉnh phong. Bằng dị hỏa bài danh thứ tám Dị Hỏa, dĩ nhiên có không thể để cho thực lực của hắn đề thăng thêm nhất tinh được.

....

Mây mưa qua đi, Hóa Trĩ ghé vào Tiêu Long trên người không có chút nào muốn động ý tứ, cũng không biết là nàng quá mệt mỏi vẫn là nguyên nhân khác.

Thấy vậy Tiêu Long cũng lười động.

Trầm mặc bầu không khí cứ như vậy kéo dài.

Một lúc sau, Tiêu Long liền mở miệng trước đánh vỡ bầu không khí.

"Ta sẽ chịu trách nhiệm."

Dù sao cũng đoạt đi người ta trong sạch, mặc dù là vì dị hỏa, nhưng người được lợi vẫn là hắn, không thể thoái thác trách nhiệm.

Mặc dù hắn rất hoa tâm, nhưng cũng biết sau khi cùng nữ nhân phát sinh quan hệ thì phải chịu trách nhiệm đạo lý.

Hóa Trĩ nghe vậy trầm mặc không nói gì, nàng lúc này tâm lý vô cùng phức tạp.

Nàng hận Tiêu Long sao?

Đó là đương nhiên!

Nhưng vừa mới phát sinh chuyện này, nữ nhân tâm lý liền sẽ không tránh khỏi suy nghĩ lung tung.

Một lúc sau, Hóa Trĩ thở dài một hơi, đầu tròn sâu vào trong lồng ngực Tiêu Long, nhẹ giọng nói: "Người thật muốn chịu trách nhiệm với ta."

"Đây không phải là chuyện đương nhiên sao." Tiêu Long trả lời.

"Người không sợ Viêm Tộc trả thù sao?" Hỏa Trĩ lại hỏi.

"Nếu là trước đây ta tất nhiên là không dám làm chuyện như vậy, bây giờ đã khác, ta tự nhiên có nắm chắc." Tiêu Long cười khể nói.

Nghe vậy Hỏa Trĩ cũng không nói gì, không biết vì lý do gì nàng trong lòng lại tin tưởng hẳn lời nói.

"Chúng ta hiện tại chúng ta đã có phu thê chi thật, ta đã là người của người, hy vọng người đừng vứt bỏ ta là được." Hỏa Trĩ thở dài nói.

"Ta không có vứt bỏ nữ nhân của mình ý tưởng." Tiêu Long chắc như chém đinh chặt sắt nói.

"Bây giờ ta cũng không thể trở lại Viêm Tộc?" Hỏa Trĩ nhẹ thán một hơi thở, nói ra: "Hồng Liên Nghiệp Hỏa bị người lấy đi, nếu là ta trở lại trong tộc, nhất định sẽ bị tộc trưởng trách phạt, đến lúc đó có thể sống sót hay không cũng là cái vấn đề, ta cũng không muốn chết, cho nên chỉ cần người không vứt bỏ ta là được."

"Yên tâm đi, cho dù có là Viêm Tộc tộc trưởng kéo đi, cũng không thể làm tổn thương được người một sợi tóc." Tiêu Long tự tin cười nói.

Hỏa Trĩ môi đỏ hơi dương lên.

Bỏ qua chuyện Tiêu Long cưỡng ép nàng thì hẳn đúng là một nam nhân ưu tú, nếu là bình thường, Viêm Tộc cũng sẽ không phản đối hai người qua lại.

Chỉ là Tiêu Long bây giờ cưỡng ép lấy đi nàng Dịch Hỏa, lấy Viêm Tộc đối với dịch hỏa quản lý nghiêm ngặt quy tắc, bọn hắn nhất định sẽ không muốn Dịch Hỏa trong tộc lọt ra ngoài.

Tiêu Long nhất định cũng sẽ không đem Dịch Hỏa trả lại, cho nên đi theo Tiêu Long là nàng lựa chọn tốt nhất lúc này.

"Bây giờ chúng ta đã thành phu thê, người có phải hay không nên thay đổi cách xưng hô." Tiêu Long mặt đầy ý cười nhìn Hỏa Trĩ.

Hỏa Trĩ trắng hăn một cái, gương mặt hơi đỏ lên, nhẹ giọng nói: "Phu... phu quân..."

"Như vậy mới ngoan a." ôm lấy Hỏa Trĩ, Tiêu Long cao hứng cười.

Sau đó giống như nghĩ đến chuyện gì đó, Tiêu Long nhìn Hỏa Trĩ cười hắc hắc nói: "Bây giờ chúng ta đã là Phu Thê, cũng nên làm một ít chuyện nên làm a."

"Chán ghét, ta phía dưới còn đau đây."

"Yên tâm, ta sẽ rất ôn nhu."

Vừa dứt lời hắn liền nhào về phía trước, đè Hỏa Trĩ ngược lại ở trên giường đá phía trên, thân thể hắn ghé vào Hỏa Trĩ trên người.

Bất quá Hỏa Trĩ lúc này lại đảo ngược lại, đem hắn đè xuống phía dưới.

Thân là tám thân xử nữ Hỏa Trĩ, liên tục từng trải hai lần chiến đấu. Một lần là mình bị ép buộc, một lần là nàng chủ động, hai lần thời gian cũng không ngắn, hơn nữa mỗi lần đều có cao triều, nếu không phải có Tiêu Long giữ đường trị liệu thì bây giờ thân thể đã sớm bại liệt thành một bãi thịt nát.

Ngượng ngùng xấu hổ âm thanh lại vang lên khắp phòng, xuân sắc tràn đầy.

.....

Mây mưa qua đi, hai người nghỉ ngơi một ngày rồi mới trở về Tiêu Huyền vị trí.

Nhìn thấy trong truyền thuyết cường giả muốn phục sinh, Hỏa Trĩ bị chấn động không nhẹ, bây giờ nàng rốt cuộc biết Tiêu Long từ đây lấy tự tin không sợ Viêm Tộc.

Có cường giả như vậy trợ giúp, cho dù là bất kỳ Viễn Cổ Bát Tộc nào cũng không tự ý tưu vào. Chỉ cần Tiêu Huyền sống lại, như vậy Tiêu Tộc sớm muộn cũng quật khởi.

Đồng thời Hỏa Trĩ trong lòng cũng thầm kêu may mắn, nàng cảm thấy mình lựa chọn là không sai.

Tại Hỏa Trĩ vừa đến, Huân Nhi cũng từ trong tu luyện tỉnh lại.

Nhìn xem cùng Tiêu Long đứng chung một chỗ Hỏa Trĩ, sắc mặt Huân Nhi trầm xuống.

"Tiêu Long ca ca, người cùng nàng đã xảy ra chuyện gì?"

"Ách! Bởi vì một số nguyên nhân, cho nên bây giờ nàng đã là nữ nhân ta." Tiêu Long có chút lúng túng nói.

Nghe vậy Huân Nhi không khỏi nhìn sang Hòa Trĩ một cái, Hòa Trĩ cũng không chút nào chịu thua kém, ánh mắt nhìn thẳng vào Huân Nhi ánh mắt.

"Tiêu Long ca ca, người đem trên người nàng dị hỏa lấy đi rồi sao?" Huân Nhi hơi kinh ngạc nói.

"Ừm." Tiêu Long gật đầu.

Nghe vậy Huân Nhi cũng đã đoán ra được chuyện gì xảy ra, không khỏi thở dài nói: "Được rồi, Tiêu Long ca ca dù sao cũng đã có chính thể là Tuyệt Nữ tỷ tỷ, chúng ta chỉ là người đến sau, ta cũng không tiện nói gì, chỉ cần Tiêu Long ca ca ưa thích là được."

"Huân Nhi, người thật tốt a."

Tiêu Long vội vàng ôm lấy Huân Nhi vui mừng nói.

Huân Nhi trắng hấn một cái, cũng không nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 329: Tiêu Huyền sống lại

"Tiêu Long ca ca, tu vi người lại tăng lên nữa rồi." Huân Nhi kinh ngạc nói.

"Ừ, đem hai loại dị hỏa thôn phệ, tu vi có chút tăng lên. Bây giờ còn có thời gian hơn hai năm mới đến hết hạn thời gian ở trong Thiên Mộ, hẳn là cũng đủ cho chúng ta đột phá." Tiêu Long gật đầu cười nói.

"Như vậy ta cũng tiếp tục tu luyện đi." Huân Nhi gật đầu, nói xong liền xếp bằng ngồi xuống tu luyện.

Tiêu Long nhìn xem Hòa Trĩ nói: "Trĩ nhi, người cũng ở nơi này bế quan đi."

"Được." Hòa Trĩ gật đầu, lập tức không nói nữa, lập tức xếp bằng ngồi dưới đất bắt đầu tu luyện.

Tu luyện thời gian luôn là qua được đặc biệt nhanh, chỉ nháy mắt chính là một năm qua đi, Tiêu Long cũng trong thời gian này đột phá Thất Tinh Đấu Thánh.

Lên đến Đấu Thánh cảnh giới muốn đột phá cảnh giới cũng vô cùng khó khăn, tu luyện Đế Giai công pháp Tiêu Long có thể trong một năm tăng lên nhất tinh tu vi đã là rất nhanh rồi, nhiều người khác nếu như không có kỳ ngộ thì rất khó để tăng lên.

Cũng trong một năm này, Tiêu Long đem tăng cường cuối cùng năng lượng thể toàn bộ cho tiêu diệt, thu lấy năng lượng hạch.

Ngoại trừ Đấu Thánh năng lượng hạch ra, thì Đấu Tôn năng lượng hạch có thể dùng để thưởng cho hậu bối hoặc trưởng lão trong Viêm Môn.

Mà cũng trong một năm này, Tiêu Huyền cũng thành công phục sinh, Tiêu Long dùng phục sinh tệ giúp cho hắn sống lại tại đỉnh phong thời kỳ, cho nên bây giờ Tiêu Huyền là một cái chân chính đỉnh phong đấu thánh.

"Không nghĩ tới, lão phu còn có phục sống một ngày."

Tiêu Huyền đột nhiên mở hai mắt ra, ngồi dậy, hoạt động một chút tay chân, cảm thụ được cái thân thể mới này, hơi xúc động nói ra.

"Sống lại cảm giác thế nào a, tổ tiên?" Tiêu Long cười hỏi.

"Không có cảm giác gì, giống như lúc trước khi ta còn sống thân thể một dạng." Tiêu Huyền gật đầu nói.

"Huân Nhi chúc mừng Tiêu Huyền tiền bối, thành công phục sinh."

"Chúc mừng Tiêu Huyền tổ tiên."

"Chúc mừng Tiêu Huyền tiền bối."

Một bên Huân Nhi tam nữ nhìn thấy Tiêu Huyền phục sinh, liền vội vàng tiến lên chúc mừng nói.

"Ha ha ha, chưa bao lâu tiêu tử người lại mang thêm một nữ nhân về rồi a. Tiêu Long tiêu tử người rất có năm đó ta mấy phần phong phạm"

"Bất kể là Huân Nhi, Hòa Trĩ cùng Tiêu Ngọc đám nha đầu này, lão phu rất là ưa thích, Tiêu Long tiểu tử, ta nói ngươi vẫn là tìm cơ hội đem các nàng cưới về, vì Tiêu gia chúng ta khai chi tán diệp mới là chính sự a!"

Tiêu Huyền nhìn chúng nữ một chút, có chút trêu tức cười nói với Tiêu Long.

Nghe được hần lời nói, tam nữ đều đồng loạt đỏ mặt.

Ngoại trừ Hòa Trĩ đã có phu thê chi thực với Tiêu Long, Huân Nhi thì đang xếp hàng đợi, chỉ có Tiêu Ngọc là cùng Tiêu Long có rất ít quan hệ thân mật.

Bất quá nàng giống như không có phản đối Tiêu Huyền lời nói.

Tiêu Long nhìn lấy thoải mái cười to Tiêu Huyền, nói với hần: "Tổ tiên, ta cần ngươi giúp ta làm một chuyện."

"Chuyện gì? Nói đi!"

"Ta cần ngươi giúp ta dẫn xuất Thiên Mộ chi hồn." Tiêu Long lạnh giọng nói.

"Ngươi vậy mà biết Thiên Mộ chi hồn!" Tiêu Huyền hơi kinh ngạc kêu lên, Tiêu Long không phải lần đầu tiên tiến vào Thiên Mộ sao? Liên liền cô tộc nhân cũng không biết Thiên Mộ chi hồn tồn tại, không nghĩ tới Tiêu Long vậy mà biết.

Một bên Huân Nhi nghe vậy, có chút hiếu kỳ hỏi: "Tiêu Long ca ca, cái gì là Thiên Mộ chi hồn?"

Tiêu Ngọc cùng Hòa Trĩ cũng nghi hoặc không kém.

"Thiên Mộ chi hồn là một sinh linh kì dị đã tồn tại từ khi Thiên Mộ thành lập cho đến nay, do vô số tàn hồn kết hợp, ngưng tụ thành sinh mạng thể. Ngươi có thể coi nó là người thủ hộ của Thiên Mộ...! Tuy nhiên, ta lại cảm thấy nên dùng từ linh canh ngục để hình dung về nó thì có lẽ sẽ thích hợp hơn. Nó khống chế mảnh không gian này, đồng thời nó cũng giao nhiệm vụ thôn phệ lẫn nhau cho các năng lượng thể."

Tiêu Huyền nhìn chăm chăm vào mảnh không gian hư vô phía trước mặt, thần nhiên nói.

"Ngoại trừ các năng lượng thể ở nơi đây thì không ai có thể cảm nhận được sự hiện hữu của nó. Kể cả đám người Cổ Nguyên cũng chưa từng biết."

Huân Nhi tam nữ nghe vậy khiếp sợ không thôi.

Đây là lần đầu tiên hần gặp một phiến không gian có được linh hồn, loại chuyện này thật sự là quá mức huyền diệu rồi. Năm đó, phương pháp mà vị cường giả Đẩu Đế dùng để xây dựng mảnh không gian này có thể nói thật sự là quý thần khó lường.

"Tiêu Long ca ca, làm sao ngươi biết rõ ràng như vậy, ta đều cho tới bây giờ chưa nghe nói qua?" Huân Nhi mặt mũi tràn đầy nghi hoặc nhìn lấy Tiêu Long.

Liên quan tới Thiên Mộ chi hồn sự tình, nàng đều làm lại không có nghe trong tộc người nói qua, Tiêu Long lần thứ nhất tiến Thiên Mộ, làm sao lại biết loại này bí ẩn.

"Đây là bí mật." Tiêu Long thần bí cười nói.

Nghe vậy Huân Nhi hơi phồng má, một mặt không vui.

"Được rồi, nếu ngươi muốn đối phó với Thiên Mộ chi hồn, vậy thì ta sẽ giúp ngươi, dù sao cũng muốn rời khỏi Thiên Mộ, để lại thứ này cũng rất phí phạm. Chỉ cần đem Thiên Mộ chi hồn thôn phệ, linh hồn của ngươi sẽ đột phá để cảnh."

Tiêu Huyền tuy nhiên rất kỳ quái Tiêu Long có thể biết Thiên Mộ chi hồn tồn tại, nhưng là hần cũng không cần hiểu rõ, chỉ cần có thể đến giúp Tiêu Long, liền xem như có thể đền bù một số, năm đó hần cô phụ đối với Tiêu Tộc hy vọng áy náy cảm giác.

"Để cảnh linh hồn!!"

Tam nữ không khỏi kinh hô.

Những tin tức này đối với các nàng tới nói có chút lớn.

"Thiên Mộ chi hồn kia rất mạnh sao?" Huân Nhi lẩm bẩm nói.

Bất cứ người nào được chôn cất tại Thiên Mộ thì khi còn sống đều có khả năng hô mưa gọi gió một phương. Nếu Thiên Mộ chi hồn này có thể hấp thu linh hồn tàn ẩn của bọn họ, thì chắc chắn nó cũng không phải là loại dễ xoi.

"Rất mạnh!"

Tiêu Huyền cười cười. Chỉ đơn giản hai chữ nhưng đã làm cho sắc mặt chúng nữ trở nên ngưng trọng hẳn. Có thể khiến Tiêu Huyền nói ra những lời này

thì xem ra Thiên Mộ chỉ hồn kia tương đối khủng bố.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 330: Thiên Mộ chi Hồn

“Yên tâm! Tuy có chút phiền toái nhưng vẫn có thể ứng phó được!”

Thân hình Tiêu Huyền từ từ bay lên hư không. Nương theo đó, đám sương mù đang tràn ngập trong thiên địa kia cũng nhanh chóng tiêu tán. Một loại uy áp khiến cho người khác phải run rẩy từ trong cơ thể của lão bạo phát ra, bao phủ hầu như toàn bộ Thiên Mộ.

Thời điểm loại uy áp đáng sợ này ập xuống, tất cả năng lượng thể ở trong Thiên Mộ đều ngừng đầu lên, nhìn về phía xa xa nơi Tiêu Huyền đang đứng, hai con mắt u tối hiện lên một vẻ kích động.

“Tiêu Huyền đại nhân rốt cuộc đã chịu xuất thủ với nó sao?”

Tại một nơi ở sâu trong Thiên Mộ, Huyết Dao Thánh Giả cũng mạnh mẽ đứng dậy, thân thể run rẩy nhìn thân ảnh đang từ từ bay lên hư không kia. Ở thế giới này, mặc dù bọn hắn vẫn được sinh tồn bằng một hình thái khác với lúc còn sống, nhưng đây không phải là điều mà bọn hắn mong muốn.

Gã gia hỏa Thiên Mộ chi hồn kia bắt bọn hắn phải thôn phệ lẫn nhau, do đó đã khiến cho nơi đây biến thành một thế giới hỗn loạn. Vì để bản thân lớn mạnh thì phải không ngừng thôn phệ những năng lượng thể khác. Nơi đây trong cảm nhận của bọn hắn so với thế giới người ăn thịt người ở bên ngoài cũng không khác nhau là mấy.

Trước kia, Thiên Mộ chỉ là một nơi để những cường giả đã chết được yên giấc. Nhưng từ khi Thiên Mộ chi hồn kia ra đời, thế giới này bắt đầu trở nên méo mó. Đã từng có rất nhiều người thù khiêu chiến với Thiên Mộ chi hồn, nhưng cuối cùng lại bị nó thôn phệ. Ở trong không gian này, chỉ có duy nhất một người có thể khiến cho nó kiêng kỵ: đó chính là Tiêu Huyền.

Trước đây thật lâu, từng có người khẩn cầu Tiêu Huyền giải thoát bọn họ khỏi khó khăn này. Bất quá, lão vẫn không thèm để ý tới. Lâu ngày, đám năng lượng thể ở nơi đây cũng dần dần mất đi hy vọng. Nếu như đã không thể phản kháng thì cũng chỉ có cách yên lặng chịu đựng vậy.

Mà cũng chính bởi vì vậy, nên khi bọn hắn thấy Tiêu Huyền đột nhiên có hành động thì nội tâm vốn đã chết lặng kia lại một lần nữa dậy sóng. Bọn hắn sớm đã chán ghét việc thôn phệ lẫn nhau này. Bọn họ là con người chứ không phải dã thú.

“Năm đó do ta còn có sứ mạng của mình cho nên cần phải ở lại chỗ này. Hiện tại, sứ mạng của ta đã hoàn thành, thỉnh nguyện của các người năm đó, lúc này đây ta sẽ thành toàn!”

Tiêu Huyền lơ lửng trên không trung cao vạn trượng, dù để những con gió bén nhọn có khả năng chấn tan các linh hồn không thể nào tới gần được thân thể của lão. Lão cúi đầu, ngắm nhìn khắp đại địa, thanh âm bình tĩnh vang lên bên tai của toàn bộ đám năng lượng thể.

“Tiêu Huyền đại nhân!”

Trên đại địa, một số năng lượng thể vốn vẫn đang chém giết lẫn nhau thì vào giờ phút đó liền khựng lại, trong đôi mắt màu đỏ tươi đầy u tối hiện lên vẻ chấn động điên cuồng. Sau đó bọn họ liền run rẩy ngừng đầu lên, nhìn đạo thân ảnh đang đứng chấp tay ở trên bầu trời kia. Ngay lập tức, khắp cả vùng đất, từng thân ảnh lũ lượt quỳ xuống.

Tiêu Long cùng tam nữ cũng bay lên không trung, chứng kiến hành động của toàn bộ đám năng lượng thể ở trong Thiên Mộ thì hắn cũng chỉ im lặng.

Bản thân là người ngoài, bọn hắn không rõ nơi đây đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, nên đương nhiên hắn sẽ không hiểu được cảm nhận của đám người này. Bất quá, ít nhất hắn vẫn có thể minh bạch được một điều, đó chính là Thiên Mộ chi hồn kia dường như không được người ta ưa thích cho lắm.

“Àm... Àm!”

Trong lúc đám người đang mãi suy nghĩ, thì đột nhiên từ trong mảnh không gian hư vô kia truyền ra một tiếng nổ mạnh mẽ giống như sấm sét, làm cho không ít năng lượng thể trong Thiên Mộ đều phải đứng lên, run rẩy một cách dữ dội.

Tiêu Long bốn người chăm chú nhìn về phía chân trời xa xa, đến lúc này, bọn hắn có thể mơ hồ cảm nhận được một cỗ linh hồn lực lượng đang dao động giống như biển cả, sâu không lường được. Chỉ mới tiếp xúc một chút với cỗ linh hồn lực lượng khủng bố đó thôi bọn hắn liền có cảm giác mình như bị Thái Sơn áp đỉnh.

Bất quá, cỗ linh hồn lực lượng đó tuy mạnh đến nỗi đáng sợ nhưng hắn cũng nhận thấy nó rất pha tạp. Chắc nguyên nhân là do nó đã cắn nuốt quá nhiều linh hồn tàn ác.

Trong chón hư vô tối tăm mờ mịt, vô số linh hồn nhanh chóng ngưng tụ lại. Một lúc sau, không gian động đậy, một gương mặt khổng lồ đột nhiên lao ra từ bên trong mảnh không gian hư vô kia, xuất hiện ở trên bầu trời. Về ngoài của khuôn mặt được thể hiện bằng một thần sắc lạnh lùng qui dị.

"Thứ này chính là Thiên Mộ chi hồn sao?"

Nhìn thấy gương mặt khổng lồ vừa hình thành ở trên bầu trời, sắc mặt Huân Nhi liền trở nên ngưng trọng, miệng khẽ lắp bắp.

"Tiêu Huyền! Xưa nay chúng ta nước sông không phạm nước giếng, chẳng nhẽ hôm nay ngươi muốn phá bỏ ước định giữa hai chúng ta sao?"

Gương mặt của Thiên Mộ chi hồn vặn vẹo, ánh mắt vô hồn nhìn chăm chăm vào Tiêu Huyền đang lơ lửng ở trên bầu trời, âm thanh lạnh băng vang lên âm âm như sấm rền khiến cho thiên địa phải bồi hồi.

Tiêu Huyền cười cười, nhìn gương mặt khổng lồ, nhẹ giọng nói: "Ngươi sinh ra vốn là một sự sai lầm. Có lẽ năm đó, vị cường giả Đấu Đế sáng tạo ra Thiên Mộ này cũng không ngờ rằng nơi đây sẽ cho ra đời một loại sinh linh quý dị như ngươi."

"Nói hươu nói vượn...! Ta chính là do ý muốn của chủ nhân mà sinh ra. Ta chính là thủ hộ giả của mảnh không gian này. Nhờ có ta mà các ngươi mới sống lại, cho nên các ngươi phải dựa theo quy tắc của ta!" Thiên Mộ chi hồn hồ hững hồ nói.

"Bọn họ còn sống là nhờ Thiên Mộ, chứ thực sự không phải là nhờ ngươi!" Tiêu Huyền lắc đầu, nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 331: Giao chiến

"Ta chính là Thiên Mộ, Thiên Mộ chính là ta...!" Thanh âm của Thiên Mộ chi hồn đột nhiên trở nên bèn nhọn hơn.

"Ngươi không phải là Thiên Mộ! Ngươi được sinh ra cũng không phải là do Thiên Mộ, mà là do sự ngưng tụ của đám tàn hồn ở trong đây. Từ một góc độ nào đó mà nói thì chính bọn chúng đã tạo ra ngươi." Tiêu Huyền mỉm cười, giọng nói bình thản nhưng đã làm cho gương mặt khổng lồ của Thiên Mộ chi hồn ngày càng vặn vẹo, lộ ra một vẻ dữ tợn.

"Nếu như ngươi đã có ý muốn chết, ta đây sẽ thành toàn cho ngươi!"

Thiên Mộ chi hồn bắt đầu hành động, cái miệng cự đại phun ra một con bão linh hồn vô cùng mãnh liệt. Con bão điên cuồng xoay tròn, rồi giống như một mũi nhọn, hung hăng lao về phía Tiêu Huyền.

Đối mặt với đòn công kích của Thiên Mộ chi hồn, Tiêu Huyền chỉ đạp nhẹ chân một cái, bước từng bước về phía Thiên Mộ chi hồn. Tuy con bão linh hồn kia nhìn có vẻ hung mãnh nhưng khi nó tiếp xúc với thân thể của Tiêu Huyền thì lại xuyên thấu mà qua, tựa hồ không tạo cho lão được thương tổn gì.

Hắn bây giờ đã sống lại ở đỉnh phong thời kỳ, hoàn toàn có thể đối phó với Thiên Mộ chi Hồn.

Tiêu Huyền bước đến trước mặt Thiên Mộ chi hồn mà không gặp bất cứ trở ngại nào.

"Đem bốn nguyên linh hồn của ngươi giao cho ta đi!"

Tiêu Huyền dơ lên cánh tay, lập tức, một cỗ hấp lực kinh khủng hình thành trong bàn tay hắn. Chỉ thấy trong miệng Thiên Mộ chi hồn đột nhiên chấn động kịch liệt, giống như đang có vật gì bị cưỡng ép kéo ra.

"Ngươi tên hồn đản này!!"

Thiên Mộ chi hồn tức giận gào thét. Cả Thiên Mộ đều bị tiếng gào thét của nó làm cho run rẩy. Từ trong cái miệng khổng lồ, một thanh linh hồn trường mâu vô hình khổng lồ, dài mấy trăm trượng nhanh chóng xuất hiện, xé rách không gian, hung hăng bắn về phía Tiêu Huyền.

"Ngươi cũng đừng quên còn có ta ở chỗ này a." Tiêu Long âm thanh truyền đến.

Tiêu Long xuất hiện tại Tiêu Huyền phía trước, vươn tay ra nhẹ nhàng nắm chặt trường mâu mang theo sóng âm ác liệt vừa lướt đến. Khi Tiêu Long vừa vùng tay áo lên, nó lập tức quay đầu, càng thêm hung hãn trừng kích ngược lại về phía Thiên Mộ chi hồn. Trên trường mâu còn nhiễm thêm một đạo màu ám tử sắc hỏa điểm.

Đối phó với linh hồn, sử dụng dị hỏa tự nhiên là hợp lý nhất.

“Hư!”

Trường mâu tốc độ cực nhanh. Chỉ trong thời gian ngắn đã hóa thành một mũi tên lửa, xuyên thấu qua gương mặt khổng lồ. Lập tức, những nơi dính hỏa diễm trên trường mâu liền giống như củi bị khô héo, âm ỉ tắt vụn.

“A!!!”

Lửa khói tràn ngập. Thiên Mộ chi hồn kêu lên thê lương. Nếu như đánh nhau bình thường, nó mặc dù kiêng kỵ Tiêu Huyền, nhưng sẽ không sợ. Nhưng hôm nay người kia vừa mới sống lại, lực lượng tự nhiên tăng vọt, cho dù là nó cũng rất khó chống cự. Huống chi, huống chi còn hợp sức với Tiêu Long, thân là linh hồn hấn tự nhiên không cách nào chống đỡ địch họa.

Trên bầu trời, gương mặt của Thiên Mộ chi hồn bị ngọn lửa khổng lồ tràn ngập thiêu đốt, dần trở nên nhanh chóng héo rút.

“Tiêu Huyền, tiểu tử, ta sẽ không tha cho các ngươi!”

Gương mặt khổng lồ không ngừng héo rút trong ngọn lửa, sau một lúc lâu lại biến thành bộ dáng như bóng người. Hai đồng tử màu đỏ tươi nổi giận, gắt gao nhìn Tiêu Huyền, sát ý ngùn ngụt bành trướng.

Bất quá Tiêu Huyền cũng không thêm để ý đến hấn mà quay sang nhìn Tiêu Long hô: "Chính là lúc này Tiêu Long!"

Tiêu Long gật đầu, hai tay khép lại, nhanh chóng biến đổi thành một ấn quyết rườm rà phức tạp. Theo sự biến đổi của ấn quyết, từng tia ám tử sắc hỏa diễm đột nhiên bạo lướt ra từ đầu ngón tay, cuối cùng nhanh chóng đan vào trong bầu trời, tạo thành một trận pháp thật lớn. Mà trung tâm trận chính là Thiên Mộ chi hồn.

“Xuy... xuy...”

Đại trận hình thành, Thiên Mộ chi hồn còn chưa kịp phản ứng thì vô tận hỏa tuyến từ trong đại trận như phô thiên cái địa đã phủ xuống, xuyên thủng thân thể Thiên Mộ chi hồn, đem nó quán trong đại trận.

“Rầm... rầm...”

Bị quán lấy, Thiên Mộ chi hồn điên cuồng gãy dựa, từng đợt linh hồn chấn động không ngừng oanh kích lên hỏa tuyến khiến cho Tiêu Long cũng phải biến sắc.

Nhưng những sợi hỏa tuyến nhìn như bạc nhược yếu ớt ấy lại giống như khắc chế được linh hồn lực lượng. Cho dù linh hồn trùng kích có mạnh mẽ cỡ nào, khi vừa tiếp xúc với hỏa tuyến liền nhanh chóng yếu bớt.

"Thả... thả ta ra. Các ngươi muốn gì chúng ta có thể thương lượng."

Sau một hồi gãy dựa không có kết quả, ý chí của Thiên Mộ chi hồn cũng mềm yếu hơn rất nhiều. Hấn cũng hiểu được mình không phải là hai người đối thủ, cho nên chỉ có thể hy vọng hai người bỏ qua cho hấn.

“Không cần thương lượng. Đem bốn nguyên linh hồn của ngươi giao ra đây!”

Cho dù Thiên Mộ chi hồn thỏa hiệp, Tiêu Long cũng chỉ cười cười. Thủ ấn biến đổi, vô số hỏa tuyến trên pháp trận đột nhiên hung hăng đâm vào thân thể của nó, sau đó chậm rãi rút lại. Theo động tác của hỏa tuyến, có thể thấy được một khe hở óng ánh ước chừng hơn một trượng từ từ bị kéo ra khỏi thân thể Thiên Mộ chi hồn.

Khi khe hở óng ánh vừa bị lộ ra một góc, hào quang sáng chói từ trong đó liền rơi xuống.

Bàn tay Tiêu Long vói vào trong hào quang, một cảm giác ấm áp lập tức xuất hiện sâu trong linh hồn. Lúc này, hấn giống như nghe được linh hồn tham lam hò hét.

Đây chính là Linh Hồn Bốn Nguyên.

“A A A...!!!”

Linh hồn bốn nguyên bị cưỡng ép kéo ra, Thiên Mộ chi hồn cũng phát ra từng đợt gào thét giống như dã thú. Lúc này, nó hoàn toàn cảm thấy sợ hãi...

“Đại nhân, thả ta ra! Ta giao cho ngươi cả Thiên Mộ, ngươi muốn cái gì cũng được!” Vô cùng sợ hãi, Thiên Mộ chi hồn không ngừng hô lớn.

Nhưng hấn hò hét cũng không có tác dụng. Tiêu Huyền cũng chẳng thêm liếc nó lấy một cái, thủ ấn nhanh chóng biến hóa, hỏa tuyến lực đạo càng lúc càng lớn mạnh. Cuối cùng, khe hở óng ánh hơn phân nửa bị cưỡng ép kéo ra khỏi thân thể Thiên Mộ chi hồn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 332: Đế cảnh linh hồn

“Ta liều mạng với ngươi!”

Cảm nhận lực lượng trong cơ thể nhanh chóng xói mòn, Thiên Mộ chi hồn rốt cục hiểu được nếu không dốc sức liều mạng thì sẽ hoàn toàn xong đời. Lập tức, vô tận ánh sáng rực rỡ liền phát ra khỏi thân thể nó, mơ hồ còn thấy một ngọn lửa bắt đầu khởi động. Nó cũng bị bức phải tự thiêu đốt linh hồn!

“Ba!!!”

Nhưng khi mầm hỏa vừa bắt đầu cháy trong thân thể nó, thì một bàn tay to lớn từ trên trời đã giáng xuống, hung hăng tạt vào trên người nó. Lực ép xuống cực lớn, trực tiếp đánh bay nó văng ra xa. Mà cùng lúc đó, khe hở tròn óng ánh cũng hoàn toàn bay ra khỏi cơ thể Thiên Mộ chi hồn...

“Đừng! Trả lại cho ta!”

Linh hồn bốn nguyên bị cưỡng ép rút ra, cảm giác suy yếu lập tức lan tràn trong thân thể Thiên Mộ chi hồn. Nó điên cuồng gào thét, xông về phía linh hồn bốn nguyên.

Thiên Mộ chi hồn vừa vọt tới, tay áo Tiêu Huyền lập tức vung lên. Một cỗ kinh phong đáng sợ trực tiếp đẩy lùi nó, rơi xuống dưới mặt đất.

Khi Thiên Mộ chi hồn rơi xuống, những năng lượng thể ở phía xa đột nhiên đỏ mắt, lóe ra cườ hậ quang mang. Cuối cùng, sau một tiếng hô trầm thấp vang lên, đám linh hồn thể như phô thiên cái địa bạo lướt tới, công kích Thiên Mộ chi hồn đang vô cùng suy yếu.

“A!!!”

Bị rút sạch lực lượng, Thiên Mộ chi hồn tự nhiên không có cách nào chống cự nổi nhiều công kích như vậy. Không lâu sau, sau một tiếng kêu gào thê lương vang vọng, thân thể của nó đã bị chấn động nát bấy, chỉ còn lại một mảnh tàn hồn phần nộ, không cam lòng nhẹ nhàng bay đi, cuối cùng lại bị một cơn gió thổi tiêu tán. Thiên Mộ chi hồn không ngờ lại rơi vào kết cục như vậy.

Thiên Mộ chi hồn vừa tiêu tán, đôi mắt đỏ rực của những năng lượng thể trong cả phiên thiên địa liền trở nên thanh minh không ít. Khi nhìn về phía những linh hồn thể khác, cảm giác muốn ăn tươi nuốt sống bọn họ đã tiêu tán rất nhiều.

Sau một lúc run rẩy, hầu như tất cả năng lượng thể đều cung kính xuống trước Tiêu Huyền cùng Tiêu Long trên bầu trời.

Tiêu Huyền không để ý đến hành động của những năng lượng thể này. Trước mặt hấn là một dải năng lượng óng ánh, lớn khoảng một trượng đang lơ lửng. Hấn nhìn về phía Tiêu Long, mỉm cười:

“Tiểu tử, ta chỉ có thể làm được đến đây thôi. Về phần ngươi có thể đột phá đến Đế Cảnh linh hồn hay không, đành phải xem vận mệnh của ngươi rồi!”

"Đa tạ tổ tiên giúp đỡ." Tiêu Long cười đáp.

“Đem nó luyện hóa hấp thu đi!” Tiêu Huyền mỉm cười, khẽ búng nhẹ tay. Vầng sáng trước mặt từ trên không chậm chậm hạ xuống, ánh sáng như ngọc từ trong đó tản ra tựa như một mặt trời ôn hòa.

Tiêu Long chăm chú quan sát quang quyển lơ lửng trước mặt. Từ trong đó truyền ra linh hồn lực mệnh mỏng tràn ngập, tựa như biển lớn sâu không lường được.

Đứng trước Linh hồn lực cấp bậc này, cho dù là linh hồn Thiên cảnh đại viên mãn của Tiêu Long cũng trở nên nhỏ bé. Thiên Mộ chi hồn chính là tàn hồn ngưng tụ của vô số cường giả sau khi chết. Linh hồn lực lượng như vậy chỉ có thể dùng hai chữ đáng sợ để hình dung.

Trở lại Mộ Phủ về sau, Tiêu Long liền trực tiếp lấy ra Thiên Mộ chi hồn Linh Hồn Bốn Nguyên, bắt đầu luyện hóa.

Bên trong Thiên Mộ chi hồn bốn nguyên là một cái do linh hồn lực tạo thành đại dương, chỉ cần đem tất cả luyện hóa, Tiêu Long liền có thể tiến vào trong truyền thuyết đế cảnh.

"Trong lúc tiểu tử kia đang luyện hóa linh hồn bốn nguyên, ta sẽ chỉ đạo cho các ngươi." Tiêu Huyền nhìn Huân Nhi tam nữ nói.

Tại Tiêu Huyền trong mắt, Huân Nhi là Cổ Đế tuyệt phẩm huyết mạch người sở hữu cùng Tiêu Long thiên tài thanh niên, hai người đứng lúc là một đôi trời sinh.

Mà lại đã Cổ Nguyên gia hỏa này cũng thật âm hiểm, vậy mà đem hấn bảo bối nữ nhi đến nằm vùng Tiêu Gia, bất quá may mắn là trở thành Tiêu Long nàng dâu, xem như là đền bù cho chuyện này.

Hỏa Trĩ mặc dù huyết mạch lực không cao bằng Huân Nhi, nhưng tại Viêm Tộc bên trong cũng xem như là đứng đầu một nhóm thiên tài, làm Tiêu Long tiểu thiếp cũng không có gì không được, xem như đền bù cho trước đây bọn hấn chia cắt Tiêu Tộc tài nguyên đi.

Khi nghe Tiêu Long nói đến việc Tiêu tộc sa sút đến mức không có một quyền huyền giai cao cấp công pháp cũng không có, khi nghe đến đó giận tím

mặt.

Không cần nghĩ cũng biết, năm đó khi Tiêu Tộc sa sút, tất cả cao giai công pháp đấu kỹ đều bị lấy đi, dù sao những thứ đó khiến người dò cả mắt, chỉ cần là người bình thường đều không muốn bỏ qua.

Cổ Tộc cũng phải do Cổ Nguyên một người định đoạt, bọn hắn cũng muốn lấy đi những công pháp đấu kỹ tài nguyên kia, dù sao cũng không thể để những tộc khác chiếm hết tiện nghi.

Tiêu Ngọc là Tiêu Tộc người, cùng Tiêu Long là thanh mai trúc mã, hai người có kết hợp cũng là chuyện hợp tình hợp lý. Thậm chí là Tiêu Long sau này có trở thành đầu đề rồi sinh ra hậu đại, hai người hậu đại là sở hữu mạnh mẽ nhất huyết mạch lực.

"Đa tạ tiên bối (tổ tiên)!"

Tam nghe vậy liền vui mừng không thôi, đối với Tiêu Huyền thì lễ một cái.

Tiêu Huyền thân là đầu khí Đại Lục tối cường giả một trong, có thể có được hân chi điểm, thế nhưng là Thiên Đại Tạo Hóa, không bình thường khó được.

.....

Một tháng sau, một cỗ bao trùm chúng sinh phía trên uy áp, trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Thiên Mộ, trong lúc nhất thời sở hữu Năng Lượng Thế, mặc kệ thực lực mạnh yếu, tất cả đều tại cỗ uy áp này phía dưới quỳ rạp xuống đất.

"Tiêu Long ca ca thành công!" Cảm nhận được cỗ này sâu giống như vô tận chi hải uy áp, Huân Nhi kích động kêu lên.

"Đây chính là Đế Cảnh linh hồn sao? Quả thật kinh khủng." Tiêu Huyền ráng chống đỡ lấy nửa khom người từ, thầm nghĩ trong lòng.

Cho dù là Đầu Thánh đỉnh phong hân cảm thấy áp lực như núi.

Dưới Đầu Đế, tất cả mọi thứ đều là kiến hôi.

Tiêu Long thân ảnh một lần nữa xuất hiện trong mộ phủ.

"Chúc mừng người linh hồn đạt đến Đế cảnh, Tiêu Long ca ca." Huân Nhi đi đến mỉm cười chúc mừng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 333: Rời khỏi Thiên Mộ

"May mắn không làm các người thất vọng." Tiêu Long gật đầu cười.

"Giới lắm tiểu tử, bây giờ người đã đạt đến Đế Cảnh, cách Đầu Đế đến gần hơn một bước." Tiêu Huyền hài lòng gật đầu nói.

"Ta nhất định có thể đạt đến cảnh giới đó." Tiêu Long khẳng định nói.

"Tốt rồi, bây giờ Thiên Mộ chỉ còn bốn nguyên đã bị người luyện hóa, nơi này cũng do người khống chế. Bất quá những chuyện này nói sau đi, thời gian tu luyện của các người chỉ còn có một năm thời gian, phải nhanh chóng tranh thủ." Tiêu Huyền nhắc nhở.

"Vâng."

.....

Một năm sau...

Trong rừng núi xanh um, nhiều đạo thân ảnh lơ lửng giữa bầu trời, chăm chú nhìn vào mảnh không gian đang vận vẹo.

"Thông Huyền trưởng lão, hôm nay hẳn là ngày cuối của kỳ hạn ba năm?" Trên bầu trời, một người quay sang hỏi vị lão giả áo xám bên cạnh.

"Phải!" Thông Huyền trưởng lão gật đầu, ánh mắt nhìn về phía mảnh không gian kia cũng thoáng có chút khẩn trương. Lão biết rất rõ sự hung hiểm trong Thiên Mộ, nếu mấy người trẻ tuổi của Cổ tộc xảy ra chuyện gì, đây tất nhiên sẽ là một tổn thất rất lớn đối với họ.

"Không biết người có tiến triển lớn nhất trong lần này sẽ là ai." Một vị trưởng lão Cổ tộc vuốt râu cười.

"Cái này thì phải xem tạo hóa của chính họ..."

"Xuy!"

Khi mấy người này nói chuyện với nhau, mảnh không gian nơi này đột nhiên vỡ ra một khe hở màu đen, mấy đạo thân ảnh nhanh chóng vọt ra từ trong đó. Nguồn: <http://truyenfull.vn>

"Là người của Lô tộc, xem ra bọn họ không có tổn thất gì." Thấy hai đạo thân ảnh xuất hiện đầu tiên này, mấy người kia cũng chậm rãi gật đầu. Nhìn khí tức của họ, rõ ràng là mạnh hơn không ít so với lúc chưa tiến vào Thiên Mộ, xem ra cũng có thu hoạch không nhỏ.

"Người của Thạch tộc cũng ra rồi, còn có Viêm tộc..."

Sau hai người của Lô tộc, sáu người khác cũng lao ra từ trong không gian. Khí tức của những người này đều khác biệt hẳn so với nửa năm trước. Đặc biệt là một người của Thạch tộc, càng trực tiếp đột phá tứ tinh, tiến vào ngũ tinh Đẩu Tôn, điều này làm cho không ít người đều có chút hâm mộ.

"Xuy!"

Trong những ánh mắt soi mói, một vết rách không gian đột nhiên hiện ra, hai đạo thân ảnh từ từ xuất hiện, sau đó trực tiếp rơi về phía mặt đất. Thấy thế, các trưởng lão Cổ tộc vội vàng phát ra một luồng nhu kinh đỡ lấy. Đến giờ phút này, bọn họ mới phát hiện ra hai đạo thân ảnh này đã hoàn toàn mất đi sự sống.

"Là Hồn Nhai và Hồn Lệ của Hồn tộc. Không ngờ cả hai đều táng thân trong Thiên Mộ..."

Thấy một màn này, không ít người đều biến sắc. Thông Huyền trưởng lão cau mày, trầm giọng nói.

Nhìn hai cỗ thi thể trôi nổi trên bầu trời, không ít người của Cổ tộc đều có chút vui sướng khi người khác gặp họa. Cổ tộc và Hồn tộc vốn không hợp nhau, giờ đây lại thấy hai tên xui xẻo này táng thân trong Thiên Mộ, trong lòng họ đều cảm thấy cực kỳ khoái trí.

Mấy người đã từng vào Thiên Mộ kia cũng kinh ngạc nhìn thi thể của hai người Hồn Nhai, sau đó chợt như hiểu ra điều gì. Mặc dù Thiên Mộ rất hung hiểm, nhưng bọn họ cũng biết chỗ nào nên đi, chỗ nào không nên đi. Vậy tại sao hai người Hồn Nhai lại bỏ mạng trong đó được cơ chứ?

không gian bỗng rách ra thành một khe hở, bốn đạo thân ảnh chậm rãi đi ra. Mọi người đảo mắt nhìn, nhất thời đều thở phào một hơi, bốn người này rõ ràng là nhóm Cổ Thanh Dương.

Đi ra từ vết rách không gian, nhìn cảnh vật xanh tươi xung quanh, gặp lại những con người tràn đầy sức sống, bốn người Cổ Thanh Dương không hẹn mà cùng thở phào nhẹ nhõm. Ba năm khổ tu này thật quá mức khó chịu...

"Hả? Đó là Hồn Nhai và Hồn Lệ?"

Ánh mắt bốn người Cổ Thanh Dương đột nhiên nhìn về phía hai đạo thân ảnh đang lơ lửng trên bầu trời. Tất cả đều lập tức sùng sốt, kinh ngạc nói.

"Đã chết..."

Cổ Thanh Dương khẽ nhíu mày, nhẹ giọng nói.

"Ai ác như vậy? Cưng nhiên có thể giải quyết hai tên âm độc này?" Cổ Hoa kinh hãi nói.

Ba người tròn tròn mắt, sau đó đưa mắt nhìn nhau. Một lúc sau, tất cả không hẹn mà cùng thấp giọng nói: "Tiêu Long!"

Cùng Hồn Tộc có thù hận sâu nhất không phải Cổ Tộc mà là Tiêu Tộc mới đúng, lấy Tiêu Long tên kia tính cách thật sự là có thể làm ra chuyện này.

Khi bọn họ đang nghi hoặc nhìn nhau, không gian phía trước lại đột nhiên dao động, bốn đạo thân ảnh một nam một nữ chậm rãi bước ra từ hư không dưới sự chú ý của tất cả những người ở đây.

Nhìn thấy Tiêu Long cùng Huân Nhi cùng một chỗ từ trong hư không đi ra, Thông Huyền mi đầu giãn ra, thế nhưng là khi thấy bọn họ bên cạnh người lúc, Thông Huyền không dám tin trừng lớn hai mắt.

"Thông Huyền, không nghĩ đến ngươi còn sống a?" Tiêu Huyền nhìn về mặt chân kinh Cổ Nguyên, giẽu giẽu nói.

"Tiêu... Tiêu Huyền, ngươi làm sao có thể rời đi Cổ Mộ?!" Thông Huyền không phải không biết Tiêu Huyền ở trên Thiên mộ bên trong, nhưng là Tiêu Huyền chỉ còn lại có một sợi tàn hồn, là không thể nào rời đi Thiên Mộ.

Hiện tại nhìn thấy Tiêu Huyền đột nhiên còn sống xuất hiện ở trước mặt mình, hấn tròn mắt đều nhanh trừng ra ngoài.

Tiêu Huyền nhìn một chút bên cạnh Tiêu Long, cười nói: "Đó là bởi vì ta có một cái kiệt xuất hậu bối, ngươi không tin cũng không được."

Thông Huyền nghe vậy lộ ra một tia nhưng thần sắc, Tiêu Long thân là cửu phẩm Luyện Dược Sư, trong tay nếu như có chút kỳ quái dược phương, có

thể đem Tiêu Huyền phục sinh, cũng cũng không phải gì đó chuyện không có khả năng.

"Hồn Tộc người cũng ở đây a." Tiêu Huyền nhìn xem cách xa nơi này hai đạo bóng đen, trong mắt lóe lên một tia sát khí.

"Chạy mau!"

Hồn Tộc lần này dẫn đầu là một vị đầu tôn đỉnh phong cường giả, tuy nhiên hắn không biết Tiêu Huyền, nhưng là hắn có thể cảm nhận được Tiêu Huyền trên thân không che giấu chút nào sát ý, mà lại hắn có thể cảm nhận được, Tiêu Huyền là một cái nhân vật cực kỳ nguy hiểm, cho nên không chút do dự mang theo một vị Hồn Tộc trưởng lão muốn rời đi.

"Còn muốn trốn!" Tiêu Huyền lạnh hừ một tiếng, tay phải hơi hơi một nắm, nhất thời hư giữa không trung xuất hiện một cái mấy ngàn trượng lớn nhỏ Cự Chương, một tay lấy đem hai vị hồn tộc người, cho tan thành huyết vụ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 334: Hưng sư vấn tội

Thông huyền trưởng lão cùng hắn mấy cái tộc nhân, nhìn thấy một màn này, chỉ cảm thấy toàn thân run lên, Đầu Thánh Điện Phong cường giả tiện tay nhất kích, vậy mà khủng bố như vậy.

Nghe được Thông Huyền đối với Tiêu Huyền xưng hô, trong bọn họ một số người, đã biết Tiêu Huyền thân phận, bất quá là năm đó Tiêu Huyền không phải là bị Hồn Tộc người đánh lên thân vẫn sao? Không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy, lại còn có thể sống lại.

Đối với Tiêu Huyền phục sinh, những người này vẫn là cảm thấy tâm hồng, năm đó Tiêu Tộc xuống dốc, tuy nhiên người nếu là bởi vì Hồn Tộc nguyên nhân, nhưng là trong này, hắn mấy cái tộc nhân cũng không có thiếu xuất thủ, dù sao năm đó Tiêu Tộc thế nhưng là tám tộc bên trong đỉnh phong tồn tại, đối với bọn hắn tới nói, thế nhưng là một miếng bánh lớn, bọn họ làm sao có thể nhìn xuống không đi lên cắn một cái đâu!

Tin tức Tiêu Huyền sống lại tin tức e là không bao lâu sẽ truyền khắp Viễn Cổ Bát Tộc, nhất định sẽ nhắc lên một cơn sóng lớn.

Lúc này không gian bị xé ra một lỗ hồng, Cổ Nguyên từ bên trong bước ra ngoài. Nhìn thấy sóng sờ sờ Tiêu Huyền lúc, thần sắc tràn ngập chấn kinh tội độ: "Tiêu Huyền, ngươi thế mà sống lại."

"Thế nào? Ta sống lại ngươi rất không vui đúng không?" Tiêu Huyền trừng mắt nhìn Cổ Nguyên lạnh giọng nói.

"Làm sao lại, ta vui mừng còn không kịp đây!" Cổ Nguyên vội vàng nói, cả người đỏ mặt hỏi.

"Ngươi đến đây rất đúng lúc, đồ vô sỉ, ta có chuyện muốn hỏi ngươi đây. Năm đó khi Tiêu Tộc sa sút, Cổ Tộc các ngươi rốt cuộc lấy đi Tiêu Tộc bao nhiêu tư nguyên? Cho ta thành thật khai báo!"

"Tiêu gia vậy mà xuống dốc đến nỗi liền một bản Huyền Giai Cao Cấp Công Pháp đều không có trình độ, cái này cùng chúng ta năm đó ước định thế nhưng là nghiêm trọng không hợp a!"

Tiêu Huyền nhìn Cổ Nguyên lạnh lùng quát.

Lúc trước Tiêu Tộc cùng Cổ Tộc là minh hữu, hắn là tin tưởng Cổ Nguyên mới cùng Cổ Tộc định ra ước định, thế nhưng là không nghĩ tới sau khi hắn chết, Cổ Tộc vậy mà lại như thế không để ý ngày xưa thế diện, trơ mắt nhìn lấy Tiêu gia xuống dốc đến loại trình độ này, liền Cổ Tộc một ngôi nhà nô cũng không sánh nổi.

Nếu không phải có kị Huân Nhi còn ở chỗ này, hắn nhất định là sẽ không khách khí tiến lên đánh cho Cổ Nguyên một trận.

Cổ Nguyên bị Tiêu Huyền như thế chất vấn, cũng là có chút xấu hổ, tuy nhiên hắn không có bày mưu đặt kế, nhưng là Tiêu gia xuống dốc đến như vậy, nếu như nói hắn một điểm trách nhiệm đều không có, quỳ cũng sẽ không tin tưởng.

"Tiêu Huyền, ngươi trước đừng nóng giận, ta đây còn không phải đem Tiêu Tộc Đầu Kỳ bảo quản, để phòng bị Hồn Tộc người đoạt đi sao?" Cổ Nguyên có chút xấu hổ nói ra.

Mặc dù mọi người đều lòng dạ biết rõ, nhưng là có một số việc, vẫn là phải nói uyển chuyển một điểm tốt.

"Hừ! Ta cùng Tiêu Long, Tiêu Ngọc tại các ngươi Cổ Tộc nghỉ ngơi một ngày, ngày mai nhất định phải đem các ngươi "Bảo quản" Tiêu gia Đầu Kỳ cùng công pháp, một bản cũng không thể thiếu chuẩn bị cho ta tốt, nếu không đừng trách ta trở mặt!" Tiêu Huyền lạnh hừ một tiếng, bất mãn nói ra.

"Tiêu huynh yên tâm, ngày mai những vật này tất nhiên sẽ chuẩn bị kỹ càng." Cổ Nguyên nghe ra Tiêu Huyền trong giọng nói bất mãn, vội vàng cười làm

lành nói.

Chuyện này thật là Cổ Tộc làm có chút quá phận, năm đó Tiêu Huyền thân vẫn về sau, những Cổ Tộc đó các trưởng lão, thế nhưng là cả đám đều như sói đói một dạng tranh đoạt Tiêu Tộc bảo vật, liền xem như Cổ Nguyên cũng áp chế không nổi.

Ai có thể nghĩ tới Tiêu Huyền cách nhiều năm như vậy, còn có thể phục sinh, lấy Tiêu Huyền Đầu Thánh Điện Phong thực lực, Cổ Tộc thật đúng là không thể cùng hấn trở mặt.

Mặc dù nói Cổ Nguyên cũng là Đầu Thánh Điện Phong, nhưng là nếu như Tiêu Huyền thật liều mạng lời nói, coi như Cổ Tộc có thể đem Tiêu Huyền cho giết, cũng sẽ bị đánh cho tàn phế, huống chi còn có một cái nhìn chăm chăm Hồn Tộc đầu!

Nếu như Cổ Tộc thật cùng Tiêu Huyền khai chiến, như vậy tuyệt đối sẽ bị Hồn Tộc ngư ông đắc lợi, cho nên Cổ Nguyên đối mặt phần nộ Tiêu Huyền, cũng chỉ có thể cười làm lành. Năm đó những trưởng lão kia nuốt bao nhiêu Tiêu Tộc bảo vật, hiện tại chỉ có thể để bọn hấn một lần nữa phun ra, nếu không thật chẳng lẽ cùng Tiêu Huyền khai chiến a!

"Huân Nhi, ngươi trước mang Tiêu Long, Tiêu Ngọc cùng ngươi Tiêu Huyền bá bá đi nghỉ ngơi." Cổ Nguyên đối với Huân Nhi phân phó nói.

"Tiêu Huyền bá bá, Tiêu Long ca ca, Tiêu Ngọc biểu tỷ, các ngươi đi theo ta!" Huân Nhi gật gật đầu, mang theo Tiêu Long, Tiêu Ngọc cùng Tiêu Huyền qua Cổ Tộc tiếp đãi khách nhân biệt viện.

"Thông Huyền trưởng lão, ngươi đi thông báo một chút các vị trưởng lão cùng ba vị Thái Thượng Trưởng Lão, ta có việc tìm bọn hấn thương lượng." Huân Nhi mang theo Tiêu Tà cùng Tiêu Huyền sau khi rời đi, Cổ Nguyên có chút đau đầu đối với một bên Thông Huyền trưởng lão nói ra.

"Biết Tộc Trưởng!" Thông Huyền trưởng lão nghe vậy, vội vàng qua thông tri các vị trưởng lão.

"Hỏa Huyền, ta đi Tiêu Long bên kia, nhờ ngươi thông báo lại với trưởng lão." nói xong Hỏa Trĩ liền hướng về phía Tiêu Long đám người phương hướng đáp không bay đi.

"Tiêu Long cái tên này, từ lúc nào đối với Hỏa Huyền hạ thủ a, vậy mà nhanh như vậy." Hỏa Huyền lắc đầu bất đắc dĩ lắc bầm.

Hắn ánh mắt vẫn rất tốt, có chú ý đến Hỏa Huyền cái kia ngưng ngưng biểu hiện, không cần nghĩ cũng biết nữ nhân này rơi vào Tiêu Long ma trận rồi.

Chuyện hôm nay cứ như vậy kết thúc, về phần một cái nào đó Dược Tộc lại không bị để ý đến.

Nếu như có hỏi thì Tiêu Long cũng đem nôi đưa cho Hồn Tộc, dù sao có Tiêu Huyền tại, người của Dược Tộc cũng không dám nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 335: Sóng ngầm cuộn cuộn

Qua ngày hôm sau, Cổ Nguyên mang theo một cái nạm giới đến đưa cho, bên trong là năm thành công pháp đấu kỹ bảo vật của Tiêu Tộc trước đây Cổ Tộc lấy đi.

Cổ Tộc vậy mà tham hết năm thành tài bảo của Tiêu Tộc, biết được chuyện này lúc, Tiêu Huyền suýt nữa nhện không được đánh cho Cổ Nguyên một trận.

"Phụ thân, ta muốn đi theo Tiêu Long ca ca đến Viêm Môn."

Ngay tại Cổ Nguyên đang lâm vào khó xử bên trong, Huân Nhi liền không khách khí cho hắn một thương vào tim, để cho hắn không ngừng thờ dài.

"Nữ nhi lớn, không dùng được a." Cổ Nguyên lắc đầu cười khổ.

Hắn cảm thấy lần này mình lỗ nặng.

Không chỉ phải nộp hết bảo vật của Tiêu Tộc, còn mất đi nữ nhi, cũng không biết kiếp trước hắn tạo nghiệt gì vậy mà để cho Tiêu gia người tiện nghi hết lần này đến lần khác.

"Muốn đi ra ngoài cũng tốt, ngươi lúc này đã là Đầu Tôn đỉnh phong, ra ngoài lịch luyện cũng tốt." Cổ Nguyên lắc đầu cười khổ.

"Cám ơn ngươi, phụ thân." Huân Nhi mỉm cười một tiếng, sau đó liền nhanh chóng chạy đến Tiêu Long bên cạnh.

Nhìn xem Huân Nhi bóng lưng, Cổ Nguyên không ngừng thờ dài cười khổ.

Tiêu Huyền ở một bên nhìn xem đắc ý không thôi.

Đem Cổ Tộc tiểu công chúa đào đi, thành tựu này thật đúng là có tư cách đắc ý.

"Tiêu Long ca ca, ta nhận được tin tức, Viêm Môn xảy ra chuyện." đột nhiên Huân Nhi nói.

"Là Hồn Tộc sao?"

"Ngươi làm sao biết?!" Huân Nhi kinh ngạc nhìn hắn.

"Đừng xem thường người Tiêu Long ca ca, ta mặc dù ở trong Thiên Mộ, nhưng bên ngoài xảy ra chuyện gì ta vẫn luôn rõ ràng." Tiêu Long cười nói.

"Như vậy chúng ta bây giờ có phải nên trở về?" Huân Nhi hỏi.

"Đúng là nên trở về." Tiêu Long gật đầu nói.

"Thế nào? Hồn tộc lại gây chuyện sao?" Tiêu Huyền đi đến hỏi.

"Ừm, ta ở Trung Châu thành lập một cái thế lực, hiện tại đang cùng Hồn Tộc gây chiến. Bởi vì Viễn Cổ Bát Tộc không thể tùy tiện xuất động ngũ tinh đấu thánh trở lên, cho nên hai phe lúc này đang ở thế ngang bằng." Tiêu Long gật đầu nói.

"Đi thôi, tốt nhất là Hồn Tộc nên xuất động nhiều người một chút, nếu không ta sẽ đích thân lôi Hồn Thiên Đế tên hồn đản kia ra." Tiêu Huyền hừ lạnh nói.

"Nhất định sẽ có cơ hội cho ngươi gặp được hắn."

"Hy vọng hắn sẽ không quá bất ngờ khi gặp lại ta đi."

.....

Viêm Thành, Viêm Môn.

Kể từ sau khi Viêm Môn hủy diệt mấy cái phân điện của Hồn Điện, cướp đi Linh Hồn Bản Nguyên về sau, Hồn Tộc cùng Viêm Môn triệt để đứng ở thế đối lập.

Mỗi ngày đều có lớn nhỏ va chạm, tại mấy tháng trước mới dần dần yếu bớt.

Đây cũng là do Viêm Môn có Thái Hư Cổ Long Tộc trợ giúp nguyên nhân, mới có thể giữ cho cục diện cân bằng.

Sau nửa năm trước đại chiến, Hồn Tộc thật sự là xuất không ít huyết, cho nên tại nửa năm qua đều chưa từng có ý định ngừng chiến.

Hồn Tộc giống như không muốn bại lộ thực lực chân chính, cho nên cũng chỉ cho mấy cái Đấu Thánh trợ giúp Hồn Điện bên này, đều là tứ tinh Đấu Thánh trở xuống.

Ba ngày sau đó, Tiêu Long, Tiêu Ngọc, Tiêu Huyền, Hòa Trí cùng Huân Nhi năm người trở về Viêm Môn.

Tiêu Huyền nhìn thấy chúng nữ lúc có chút hoài nghi nhân sinh.

Cũng không biết có phải hắn trong Thiên Mộ quá lâu, cho nên bên ngoài thế giới đã thay đổi, cùng Tiêu Long có quan hệ mật thiết nữ nhân giống như đều là thực lực không tầm thường, hơn nữa tuổi tác còn rất trẻ, nhất là Tiểu Y Tiên cái này tiểu nữ oa, thiên phú của nàng hoàn toàn không chút nào thua kém sở hữu tuyệt phẩm đầu để huyết mạch người.

Tiêu Huyền cũng coi như được mở rộng tầm mắt Tiêu Long số đào hoa.

Dung mạo thiên phú của nữ nhân hắn đều là vô cùng khó gặp.

Thật đúng là để người khác phải hâm mộ.

Tiêu Huyền thân là Tiêu Gia tổ tiên cho nên chúng nữ cũng đối với hắn rất tôn kính.

Ngay trong ngày hôm đó, tin tức Tiêu Long trở về Viêm Môn cũng trong ngày hôm đó truyền ra. Nhất thời, cả Viêm Môn trở nên cực kỳ sôi động, danh vọng của Tiêu Long trong tông môn hoàn toàn được thể hiện ra.

Nửa năm qua, tuy rằng Viêm Môn với Hồn Điện vẫn đánh nhau liên tục, nhưng tin tức Tiêu Long không ở đã làm cho sĩ khí của Viêm Môn hơi giảm đi trong một thời gian dài, bất quá có Tuyết Nữ cùng chúng nữ tại, cho nên không có xảy ra chuyện gì. Cao tăng Viêm Môn cũng biết hắn không ở trong Viêm Môn là vì nguyên nhân gì, cho nên cũng không có quá nhiều lo lắng.

Nhưng khi hấn trở về, Viêm Môn sĩ khí liền tăng lên. Bọn hấn cũng không quên, Viêm Môn được như bây giờ đều là do Tiêu Long một tay làm nên, mà khiến cho toàn bộ Trung Châu phải rung động thời gian qua Tuyết Nữ càng là hấn thê tử, Tiêu Long có thể nói là một cái truyền kỳ.

Bây giờ Tiêu Long trở về, Viêm Môn sau này sẽ bạo phát ra kinh người lực lượng.

Trong khi Viêm Môn vui mừng náo nhiệt thì Hồn Điện lại trở nên yên lặng.

Đối với những thành viên bình thường của Viêm Môn, bọn họ tương đối phấn khởi khi thấy tình huống như vậy. Bọn họ tự nhiên nghĩ tới việc này liên quan đến chuyện Tiêu Long vừa mới trở về. Nhất thời, danh vọng của Tiêu Long ở liên minh càng tăng lên. Lấy lực lượng của bản thân mà áp chế được Hồn Điện vốn kiêu ngạo, ngang ngược. Điều này chỉ có thể dùng hai chữ đáng sợ để hình dung mà thôi.

Đương nhiên, suy nghĩ này chỉ giới hạn trong những thành viên bình thường của Viêm Môn. Về phần các cao tăng, bọn họ đều hiểu rõ chuyện này chẳng qua là sự yên lặng trước khi bão táp xảy ra mà thôi. Hiện giờ, chắc là Hồn Điện đang tụ tập cường giả để chuẩn bị đánh một kích trí mạng vào Viêm Môn.

Bất quá bọn hấn cũng không hề lo lắng.

Nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì Viêm Môn có Tiêu Long cùng Tuyết Nữ, lại thêm Tiêu Huyền vị này đỉnh phong Đấu Thánh tọa trấn, Hồn Điện đã không uy hiếp được bọn hấn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 336: Sóng ngầm cuộn cuộn (2)

Hồn Giới...

"Vậy là Tiêu Long đã rời khỏi Thiên Mộ rồi sao?" một vị thân thể mặc áo bào xám, tản ra nho nhã khí chất trung niên nam nhân nhàn nhạt hỏi.

Người này chính là Hồn Tộc tộc trưởng, Hồn Thiên Đế.

"Đúng vậy, khi hấn vừa trở về, tin tức liền truyền ra." Hồn Diệt Sinh cung kính nói.

"Nếu đã từ Thiên Mộ đi ra, như vậy hấn đã gặp Tiêu Huyền. Tuổi còn trẻ liền có đấu thánh thực lực, người này tuyệt đối không thể lưu." Hồn Thiên Đế nhàn nhạt nói, ngữ khí không chút giao động.

"Bất quá tộc trưởng, chúng ta khả năng lớn là đánh giá thấp Tiêu Long thực lực. Cũng giống như Viêm Môn lúc trước, chúng ta cho rằng ngoài trừ Tiêu Long ra thì không có gì đáng ngại, nhưng ai biết lại nhảy ra một đám đấu thánh." Hồn Diệt Sinh nói, nghĩ đến lúc đó Tuyết Nữ ra tay tình huống hấn vẫn còn sợ không thôi.

Nghe vậy Hồn Thiên Đế trầm tư một chút liền nói:

"Nếu như Tiêu Long cũng có Di Hóa, vậy thì để cho Hư Vô Thôn Viêm đi giúp các người, ta sẽ phái trong tộc một số cường giả theo giúp các người. Về phần Viễn Cổ Sát Tộc những tộc khác người không cần lo lắng, ta sẽ giải quyết. Lần này nhất định phải đem Tiêu Long cho diệt trừ."

Theo hấn đoán, thực lực của Tiêu Long tuyệt đối không dưới ngũ tinh Đấu Thánh, lần này để cho Hư Vô Thôn Viêm cái này cửu tinh đấu thánh ra mặt, có thể thấy được Hồn Thiên Đế muốn diệt trừ Tiêu Long quyết tâm.

Về phần những tộc khác có lên tiếng đi nữa thì thế nào, chỉ cần sau khi giết được Tiêu Long, lại làm ra một ít hứa hẹn là được.

Nếu không, những tộc khác còn dám cùng hồn tộc khai chiến sao?

Hồn Thiên Đế hấn vì Đà Xá Cổ Đế truyền thừa, mưu đồ ngàn năm, tuyệt đối không thể để cho một cái tiểu tộc hậu nhân phá hoại.

Nhân cơ hội này, hấn cũng muốn đem Đà Xá Cổ Đế Ngọc đoạt tới.

"Vâng."

.....

Trong mười ngày Tiêu Long trở lại, sự tranh đấu giữa Viêm Môn và Hồn Điện đột nhiên giảm bớt một cách quỷ dị. Dường như cả hai bên đều thu liễm lại, không tiếp tục chủ động ra tay mà chỉ ở yên tại địa bàn của mình, hơn nữa, vẫn duy trì sự đề phòng và cảnh giác ở mức cao nhất.

Tình trạng quỹ dị đồ khiến cho không ít các thế lực khác ở Trung Châu phát hiện ra có điều gì đó không đúng. Vô số ánh mắt từ bốn phương tám hướng lại tập trung về phía Viêm Môn và Hồn Điện. Một số người nhạy bén âm thầm phát hiện ra mạch nước ngầm đang bắt đầu chuyển động.

Mấy năm nay, tuy rằng Viêm Môn và Hồn Điện giao chiến với nhau rất kịch liệt nhưng lại chưa từng có cường giả đỉnh phong đối chiến. Bởi vì ai cũng biết, một khi có cường giả đỉnh phong ra tay, vậy thì trên cơ bản, đây sẽ là tượng trưng cho trận chiến cuối cùng của hai thế lực, và cũng đưa ra kết quả cuối cùng giữa Viêm Môn và Hồn Điện.

Nếu Viêm Môn thắng vậy thì ngôi vị bá chủ của Trung Châu sẽ thay đổi. Nếu Viêm Môn bại, vậy thì về sau sẽ yếu thế hơn khi đối mặt với Hồn Điện. Ngoài mặt, chuyện này dường như không phải vấn đề lớn, nhưng thực chất, nó lại ảnh hưởng cực kỳ không nhỏ với toàn bộ Viêm Môn.

Hiện giờ, mỗi thành viên của Viêm Môn đều lấy việc liên minh có thể chống lại Hồn Điện mà cảm thấy kiêu ngạo. Dù sao những năm gần đây, cũng chỉ có một mình Viêm Môn có thể tranh đấu với Hồn Điện mà thôi. Nếu có một ngày, kiêu ngạo của bọn họ biến mất, vậy không khác gì mất đi một loại tín ngưỡng tinh thần. Đối với một thế lực lớn như Viêm Môn, đây chính là vấn đề cực kỳ nghiêm trọng.

Trong khi ở bên ngoài đang ồn ào suy đoán về hành vi của Viêm Môn và Hồn Điện thì Tiêu Long lại lại đóng cửa không ra, chỉ ở trong phòng bồi tiếp chúng nữ nhân nhà trời qua cá ướp muối sinh hoạt.

Nằm trên giường Tiêu Long hưởng thụ trái ôm ấp phải mỹ nữ nhân sinh bên thảng tư vi.

Bên phải là Tiêu Ngọc, bên trái là Tiểu Y Tiên.

Tiêu Ngọc thì không cần nói, nàng đối với Tiêu Long đã có tình ý, chỉ là bình thường không có biểu hiện ra mà thôi. Có Tiêu Huyền vị này tổ tiên thuận nước đẩy thuyền, hai người thuận lợi đột phá tầng ngăn cách kia.

Tiểu Y Tiên thì càng dễ hơn, nếu như không phải là vì cố kỵ hai người sư đồ thân phận, hai người bọn hắn đã sớm xác định quan hệ từ nhiều năm trước.

Ban đầu Tiêu Long vốn định đợi nàng thắng Tào Đình yêu nữ kia rồi đột phá hai người quan hệ, nhưng không nghĩ đến hai nữ lại ngang tay, vất vả tạo cơ hội thế mà lại không còn.

Bất quá sau khi trở về ngày thứ ba, Tiêu Long cũng mặc kệ cái gì cơ hội hay không cơ hội, cùng Tiểu Y Tiên thổ lộ, hai người cứ như vậy tiến tới.

Sư đồ quan hệ, rất kích thích!

Cũng không phải chỉ có Tiêu Ngọc cùng Tiểu Y Tiên rơi vào Tiêu Long độc thủ, còn có không ít người khác...

.....

Ăn mặc quần áo đàng hoàng, Tiêu Long đi ra bên ngoài.

Lúc này Tuyết Nữ đã đi tới chỗ này, trên tay còn có một tấm thiệp màu đỏ, mơ hồ có mùi vị huyết tinh nồng đậm.

"Hồn Điện rốt cuộc cũng không nhịn được rồi a." Tiêu Long nhìn xem tấm thiệp cười khẽ nói.

"Đây là Hồn Điện gửi chiến thư cho ngươi." đem tấm thiệp đưa đến, Tuyết Nữ mỉm cười nói.

Tiêu Long mỉm cười, ngón tay bấm một cái, huyết sắc chiến thư trên tay Tuyết Nữ tự động bay lên, một cỗ huyết khí trào ra, một loạt ký tự tràn ngập khí huyết sắc bén xuất hiện giữa không trung.

"Viêm Môn Tiêu Long, ba ngày sau, bên ngoài Viêm Thành, một trận quyết sinh tử."

"Lần này Hồn Tộc thật sự là nghiêm túc rồi, cũng không biết là ai sẽ ra mặt đây, nếu như có Hồn Thiên Đế cùng Hư Vô Thôn Viêm thì càng tốt, có thể cùng một lúc giải quyết tất cả bọn hắn." Tiêu Long cười lạnh nói.

Hắn đối với ba ngày sau trận quyết chiến rất mong chờ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 337: Đến đến

Bên ngoài Viêm Thành là một dãy núi khổng lồ. Trước kia, cả hai bên cũng đã từng giao thủ kịch liệt rất nhiều lần trong dãy núi này.

Tại hai bên phát sinh xung đột, rất nhiều đấu tôn, Đấu Thánh cường giả bỏ mình đây.

Tỷ như thiên minh lão yêu, hồn điện phó điện chủ...

Điều này đã làm nên danh khí của dãy núi này ở Trung Châu. Đặc biệt khi nơi này được lựa chọn làm nơi quyết chiến của Hồn Điện cùng Viêm Môn thì danh tiếng của nó lại càng vang xa.

Tin tức bị truyền ra là không thể tránh khỏi, nhưng có lẽ cả hai bên đều xem thường chấn động cùng ảnh hưởng của nó.

Không tới ba ngày, dãy núi này vốn thanh tĩnh đã nhanh chóng bị người ở khắp nơi ùn ùn kéo tới. Các thế lực cùng cường giả từ bốn phương tám hướng đều đổ về bên ngoài Viêm Thành dãy núi. Trận chiến tranh đoạt vị trí bá chủ Trung châu này hấp dẫn ánh mắt của mọi người vượt xa dự đoán.

Xem ra, các thế lực cùng cường giả ở Trung Châu đều phi thường tò mò. Giữa Hồn Điện lâu đời với Viêm Môn mới thành lập, ai là người chiến thắng cuối cùng.

Trong ba ngày ngắn ngủi, lượng người ở dãy núi bên ngoài Viêm Thành cơ hồ đạt tới tình trạng khủng bố, tất cả mọi người đều mong chờ trận quyết chiến.

Ba ngày thời gian nhanh chóng trôi qua trong sự chú ý của mấy vạn người. Khi ánh bình minh của ngày thứ tư xuyên qua tầng mây, chiếu rọi núi non thì bầu không khí nơi đây lặng yên sôi trào. Trên bầu trời, tiếng xé gió không ngừng vang lên, từng bóng người chen chúc bay vút tới. Mà mục tiêu của bọn họ đều là ở trung tâm của dãy núi này.

"Xuy xuy."

Không gian thông đạo vừa hình thành, sương mù đen âm hàn từ trong đó ùn ùn tuôn ra. Mơ hồ còn có thể nghe thấy những tiếng kêu thê lương. Sắc mặt của những người quanh đó đều có chút biến hóa, ánh mắt vừa ghét vừa sợ nhìn về phía hắc vụ kia.

"Người của Hồn Điện tới."

Chỉ cần nhìn thế này cũng có thể biết người của bên nào tới. Tất cả mọi người đều trở nên hưng phấn.

Hắc vụ xuất hiện rồi sôi trào kịch liệt, mười bóng người dần dần hiện rõ. Bảy bóng người, mỗi một người đều có khí tức mạnh mẽ mênh mông, không ít người xem đều có cảm giác run rẩy. Hồn Điện không hổ là bá chủ của Trung Châu a! Một lần xuất ra đến mười vị Đấu Thánh. Số lượng này khiến cho người khác không thể không thần phục.

Trong mười người kia, hai người cầm đầu đương nhiên là Điện chủ Hồn điện Hồn Diệt Sinh và một thanh niên lạ mặt. Những người còn lại chắc là cường giả của Hồn Tộc.

Bảy người kia vừa hiện thân, nhiệt độ ở đây bỗng nhiên giảm xuống... Thậm chí, ngay cả ánh mặt trời chiếu xuống, cũng khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo.

"Thực lực của Hồn Điện khủng bố tới như vậy sao."

Các thái thượng trưởng lão của một số đại tông phái đều ngưng trọng nhìn một màn này. Sau khi tận mắt thấy được đội hình của Hồn Điện, bọn họ mới hiểu được, thế lực tông phái của bọn họ chênh lệch quá xa so với Hồn Điện.

"Người của Viêm Môn, nếu tới rồi thì hiện thân đi."

Điện chủ Hồn Điện Hồn Diệt Sinh tiến lên trước, ánh mắt lãnh đạm nhìn qua đám người đông đảo ở xung quanh. Hắn chợt ngẩng đầu lên, nhìn về phía một ngọn núi cách xa nơi này, thanh âm lạnh nhạt nhưng lại giống như tiếng sấm, vang vọng toàn bộ dãy núi.

"Không hổ là Điện chủ Hồn Điện, ánh mắt rất tốt."

Hồn Diệt Sinh kia vừa nói xong thì một tiếng cười không nhanh không chậm vang lên. Sau đó mọi người nhìn thấy không gian ở phía bên kia của dãy núi bắt đầu vặn vẹo, mười bóng người trực tiếp xuất hiện ở trên không.

Mười bóng người này xuất hiện, mọi người và không khí xung quanh mới dần bình thường trở lại. Đến lúc này, mọi người mới lặng lẽ thờ phào nhẹ nhõm. Giao thủ ở trình độ này đúng là vô cùng đáng sợ, vèn vẹn chỉ là lộ ra khí thế đã có thể ảnh hưởng tới sự biến hóa của trong thiên địa.

Tiêu Long nhìn xem dần dần Hồn Diệt Sinh cùng nam nhân áo đen kia, hai mắt nóng rực, không khỏi cười lạnh nói.

"Lần đầu gặp mặt, Hồn Diệt Sinh... còn có Hư Vô Thôn Viêm."

Nam nhân áo đen kia bên trong con người tràn ngập hắc viêm quý dị có lực lượng mang tính chất thôn phệ.

Toàn thân trên dưới đều sở hữu loại hắc viêm kỳ dị này, không nghi ngờ gì chính là dị hỏa bài danh thứ hai - Hư Vô Thôn Viêm.

"Người quả nhiên biết rất nhiều thứ." Hư Vô Thôn Viêm nhìn xem Tiêu Long ngữ khí lạnh lẽo nói.

Sau đó khoe miệng hân nhếch lên, nhìn chăm chăm Tiêu Long với ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống hân một dạng.

"Trong người của ngươi có rất nhiều Dịch Hồn, nhất định sẽ rất mỹ vị."

"Đây là ta lời nói mới đúng a, trước khi tìm Tịnh Liên Yêu Hồn, đem ngươi thôn phệ cũng được." Tiêu Long cười lạnh nói.

"Vậy thì tới đi, xem ai mới là người bị thôn phệ."

....

Hồn Diệt Sinh nhìn về phía Tiêu Long trong mắt rớt cuộc xuất hiện một chút ngưng trọng, hân không nhìn thấu được Tiêu Long thực lực.

Hồn Diệt Sinh nói: "Tiêu Tộc suy tàn rồi không ngờ lại còn có thể xuất hiện một người như ngươi. Nếu nói tới thành tựu thì ngươi có thể so sánh được với Tiêu Huyền. Nhưng Hồn Tộc chúng ta có thể khiến cho cái thứ nhất Tiêu Huyền vẫn lạc, thì cũng có thể làm cho cái thứ hai Tiêu Huyền vẫn lạc."

Tiêu Long khẽ híp mắt lại, trong con ngươi xuất hiện hàn ý lạnh lẽo.

"Trong trận chiến hôm nay, Viêm Môn các ngươi chỉ có một cơ hội. Nếu thất bại sẽ vạn kiếp bất phục. Tiêu Long, ngươi có dám đón nhận hay không?" Hồn Diệt Sinh hồ hững nhìn về phía Tiêu Long, âm thanh tựa như vạn tiếng chuông trời dậy, mang theo một cỗ linh hồn trùng kích cực kì khủng bố, ừ ừ kéo tới phía Tiêu Long.

Tiêu Long bước lên trước một bước, khí tức toàn thân hòa làm một. Linh hồn trùng kích hung hân như thủy triều của Hồn Diệt Sinh cũng không thể khiến cho hân lui về phía sau nửa bước. Tiêu Long ngẩng mặt lên, lãnh đạm nói.

"Tiếp."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 338: Đại chiến tới

"Được!"

Nghe Tiêu Long trả lời không chút suy nghĩ, hai mắt của Hồn Diệt Sinh sáng lên. Dù hân không mở miệng nói thêm câu nào nhưng ai cũng cảm nhận được áp lực xung quanh đang tăng lên.

Mưa bão sắp tới!

"n oán trong những năm qua cũng đã đến lúc chấm dứt!"

"Hắc hắc! Quyết đoán lắm. . .!" Bên cạnh điện chủ Hồn Điện, Hư Vô Thôn Viêm sắc mặt âm hàn, nhìn Tiêu Long, cười quái dị.

Tiêu Long lạnh nhạt liếc nhìn hân, quay sang phía Hồn Diệt Sinh, nói: "Ngươi muốn chiến đấu theo hình thức nào?"

"Ba trận thắng hai, mỗi bên phái ra ba người, quyết một trận sinh tử!" Hồn Diệt Sinh trầm thấp nói: "Đương nhiên, nếu ngươi muốn cả Hồn Điện và Viêm Môn đều quyết chiến thì bốn tọa cũng sẽ không phản đối. Hồn Điện bọn ta có thể đứng vững vàng tại Trung Châu bao nhiêu năm qua, ngươi đừng có ngây thơ nghĩ rằng chỉ dựa vào mười cái đầu thánh lực lượng liền có thể chống đỡ được chúng ta."

"Có Hồn tộc chống đỡ ngươi mới nói được như thế!" Tiêu Long vừa lắc đầu vừa cười, rồi chợt nói: "Nếu khai chiến trên diện rộng, cho dù Viêm Môn của chúng ta bị hủy diệt thì Hồn Điện các ngươi cũng chịu thiệt hại vô cùng. Mà xem ra, Hồn tộc cũng không nỡ hứng chịu tổn thất như vậy. . .!"

Hồn Điện không muốn khai chiến toàn bộ như vậy nên mới đưa ra việc chiến đấu giữa cao tầng của hai bên. Chiến đấu này tuy không có quy mô lớn nhưng sức ảnh hưởng không hề kém hơn việc khai chiến toàn bộ. Dù sao bọn họ cũng đại biểu cho trận doanh của chính mình. Nếu bên nào thua trận thì sau này sẽ luôn kém hơn đối phương một bậc.

"Một trong hai cách, tùy ngươi lựa chọn!" Điện chủ Hồn Điện thân nhiên nói.

"Đương nhiên là toàn viên chiến đấu rồi!" Tiêu Long khẽ cười nói.

Viêm Môn cũng không phải chỉ có mười cái Đầu Thánh, tính luôn tử nghiên cùng Lam Nguyệt là mười hai cái Đầu Thánh, cộng thêm sắp xuất quan Thái Lân là mười ba cái.

Còn có một cái cửu tinh đầu thánh đỉnh phong Tiêu Huyền còn chưa ra mặt đây. Cho dù có nhận thiệt hại nặng nề Viêm Môn cũng có thể an toàn vượt

qua được. Cho nên Tiêu Long mới không chút do dự lựa chọn toàn viên chiến đấu.

"Cuồng vọng tự đại." Hồn Diệt Sinh cười lạnh nói.

Tiêu Long lựa chọn toàn viên chiến đấu khiến cho Hồn Diệt Sinh có chút bất ngờ, bất quá hắn cũng không sợ phải cùng Viêm Môn toàn viên chiến đấu.

Tiêu Long hành vi trong mắt hắn chính là tự đại cuồng vọng, Hồn Tộc lực lượng cũng không phải yếu đuối như vậy, vì trận chiến này, Hồn Tộc xuất động không ít cường giả, còn có Hư Vô Thôn Viêm.

Có Hư Vô Thôn Viêm ở chỗ này, toàn viên chiến đấu đối với Hồn Tộc là có lợi thế hơn.

Lần này Viêm Môn nhất định sẽ bị tiêu diệt.

"Còn đợi gì nữa, chiến đi!"

Trong tay Hỏa Phượng Kiếm chứa về phía trước, Tiêu Long quát lên một tiếng.

Ngay lập tức Viêm Môn tất cả cường giả đầu khí trong người đồng loạt bạo phát, xung quanh không gian cũng vì vậy mà không ngừng biến dạng, kinh khủng uy áp giáng lâm toàn bộ dãy núi này.

Kinh khủng khí thế để cho quan chiến người không khỏi cảm thấy áp lực như núi, nhanh chóng lùi về phía sau.

"Tiêu diệt Viêm Môn!!" Hồn Diệt Sinh quát lớn.

Ngay lập tức tất cả Hồn Điện cường giả đều không chịu thua kém xông lên.

Hồn Diệt Sinh thì bị Tuyệt Nữ chặn lại, Tiêu Long cùng với Hư Vô Thôn Viêm giao chiến.

Viêm Môn thực lực yếu nhất cũng là tam tinh đấu thánh, mỗi người đều có riêng phần mình đối thủ.

Một cỗ hắc mang phóng lên thiên khung, hắc hỏa đầy trời. Đồng thời một cỗ hấp lực quỷ dị bất chợt thổi quét ra với khí thế phô thiên cái địa. Theo đó, hỏa diễm đang tràn ngập trong không gian.

"Ào...Ào!"

Thời điểm hắc mang lóe lên từ phía xa xa kia, mọi người liền đột nhiên trở nên kinh hãi khi nhìn thấy vô tận hắc viêm tràn ra từ bên trong hư vô, cuối cùng phô thiên cái địa khuếch tán, bao trùm cả vùng trời. Trong nháy mắt, thiên địa trở nên tối tăm, mịt mù.

"Đây chính là Hư Vô Thôn Viêm a." Tiêu Long nhìn xem trong hư không trào ra hắc viêm, không khỏi lâm bảm một tiếng.

Hắc viêm che khuất bầu trời, cả một mảnh thiên địa cũng bị bao phủ ở trong đó. Mà dưới loại bao phủ này, mọi người đột nhiên cảm giác được đầu khí trong cơ thể đang dần dần xói mòn, giống như có thứ vô hình gì đó không ngừng cắn nuốt đầu khí trong cơ thể bọn họ. Phát hiện này lập tức khiến cho vô số người hoảng sợ...

"Hối hận rồi đi, đây chính là Hư Vô đại nhân lực lượng, bây giờ thì hối hận rồi đi." Hồn Diệt Sinh cười lạnh nói.

"Hối hận, không có a. Cũng không phải chỉ có các ngươi mới có chuẩn bị. Ngươi cho rằng biết được Hư Vô Thôn Viêm tồn tại chúng ta không nghĩ cách ứng phó a." Tuyệt Nữ khẽ cười nói.

Lúc này tại Viêm Thành bên trong, Tào Đình, Đan Thần, Nạp Lan Yên Nhiên, Tiêu Ngọc cùng Hỏa Tri năm người tập trung một chỗ.

Đan Thần đứng tại trung tâm, bốn người khác phân biệt ngồi xếp bằng tại bốn phía Đan Thần.

"Hư Vô Thôn Viêm xuất hiện rồi a, Đan Thần tiểu muội muội, đến lúc ngươi ra tay rồi a." nhìn xem bên ngoài Viêm Thành hắc viêm đầy trời, Tào Đình cười nói.

"Không nên gọi ta là tiểu muội muội." Đan Thần bất mãn nói.

Nghe vậy Tào Đình chỉ cười cười không nói gì.

Từ khi trở thành Tiêu Long đệ tử, Đan Thần cũng trở nên phóng khoáng hơn một chút, cũng không có như trước nhút nhát như vậy.

"Đừng cãi nhau, chúng ta nên bắt đầu đi, nếu không lại bị hắn trách phạt." Nạp Lan Yên Nhiên nói.

"Lần này nhờ cậy vào ngươi hết a, Đan Thần. Ngươi thôn phệ chi lực mặc dù so ra kém Hư Vô Thôn Viêm, nhưng ngươi có Hư Vô Quyết của phu quân, lại thêm bốn người chúng ta khởi động trận pháp trợ giúp, nhất định có thể giải quyết Hư Vô Thôn Viêm năng lực phiến toái." Hỏa Tri nói.

"Được rồi, chúng ta cũng bắt đầu đi, chuẩn bị xong chưa Đan Thần." Tiêu Ngọc nhìn Đan Thần nói.

"Đã sẵn sàng." Đan Thần gật đầu.

Ngay sau đó Tiêu Ngọc, Hòa Tri, Nạp Lan Yên Nhiên cùng Tào Đình đồng loạt kết ra mấy đạo kỳ dị thủ ấn.

Bốn người đầu khí chấn động, mặt đất xuất hiện một cái kim sắc đồ án.

Tại trung tâm đồ án Đan Thần yên lặng vận chuyển Hư Vô Quyết. Một cỗ vô hình thôn phệ chi lực trào ra, dung nhập vào trong pháp trận.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 339: Tiêu Long vs Hư Vô Thôn Viêm

Ong!!

Một đạo kim quang từ trong pháp trận lóe lên, kim sắc tia sáng hình thành phóng lên tận thiên khung, tạo thành một cái kim sắc pháp trận.

Thôn Phệ vs Thôn Phệ!

Hai loại tương đồng lực lượng va chạm không ai nhường ai, đồng thời triệt tiêu lẫn nhau.

"Viêm Môn quả nhiên là thiên tài tầng tầng lớp lớp, ngay cả chuyện như vậy cũng giải quyết được." Hư Vô Thôn Viêm thần sắc không thay đổi nói.

"Chuyện ngươi không biết có nhiều lắm, ngoan ngoãn bị ta luyện hóa đi." Tiêu Long cười lạnh nói.

"Cuồng vọng!"

Dưới vô số ánh mắt kinh hãi đang nhìn chăm chú, Hư Vô Thôn Viêm thân ảnh cao lớn tựa như ma thần kia chậm rãi cúi đầu, nhìn đại trận tập trung năng lượng mệnh môn ở phía dưới, tay áo khẽ vung lên. Theo đó, hắc viêm phủ kín bầu trời cuộn lên dữ dội, cuối cùng hóa thành một trận hắc sắc hỏa vũ dày đặc, phủ thiên cái địa rơi xuống đại trận ở dưới!

Theo hắc sắc hỏa vũ rơi xuống, phía trên đại trận nhất thời bốc lên từng đợt sương trắng. Tất cả mọi người đều cảm nhận được dị hỏa năng lượng chỗ đáng sợ.

Hắc sắc hỏa vũ giăng đầy trời cuộn cuộn trút xuống, cả núi non xanh tốt gần như trong nháy mắt đã trở nên khô vàng, giống như tất cả sinh cơ đều đã bị cắn nuốt.

"Cũng không phải chỉ có ngươi mới có thôn phệ chi lực."

Nói xong, Tiêu Long liền điên cuồng vận chuyển hư vô quyết, một cái to lớn lỗ đen xuất hiện tại trên không trung, một lực thôn phệ mạnh mẽ xuất hiện đem xuất hiện hắc sắc hỏa vũ cho thôn phệ không còn.

Hư Vô Quyết bên trong có Thôn Thiên Phệ Địa Quyết tác dụng, sau khi trở thành đế giai công pháp, năng lực thôn phệ cũng được tăng lên, không chút nào thua kém Hư Vô Thôn Viêm.

Hư Vô Thôn Viêm năng lực thôn phệ lúc này cũng không thể tùy tiện sử dụng, cho nên nhất thời phản kháng nghiêng về phía Tiêu Long.

"Ngươi muốn chết!!"

Hư Vô Thôn Viêm tức giận quát. Chỉ thấy hắc vượn ngón tay phủ kín ký hiệu màu đen ra, điểm xuống dưới.

"Oanh!"

Ngón tay Hư Vô Thôn Viêm vừa điểm ra, cả mảnh thiên địa này bắt đầu vỡ vụn. Giữa hắc viêm đầy trời kia, một ngón tay hắc viêm khổng lồ gần như che lấp cả núi non từ trên trời giáng xuống, hung hăng đè ép đại trận. Không gian quanh đó bị ngón tay kia làm cho tan vỡ.

Nhìn thấy uy thế đó, không ít người sợ hãi, khuôn mặt trở nên trắng bệch.

"Liệt Hỏa Liễu Nguyên!!"

Nhìn xem Hư Vô Thôn Viêm đạo kia hắc chỉ, Tiêu Long vung lên trong tay Hỏa Phượng Kiếm. Một đạo thông thiên hỏa hồng kiếm quang ngàn trọng xuất hiện hướng thẳng về phía hắc chỉ đánh tới.

"Ong!"

Cự chỉ va chạm thật mạnh vào kiếm quang tạo ra âm thanh vang vọng cả thiên địa.

"Phốc... phụt!"

Trong tiếng va chạm đáng sợ đó, không ít cường giả có thực lực hơi kém phải hộc máu, thậm chí bị rách màng tai, máu tuôn ra từ hai tai, cực kỳ thê thảm.

Hai thứ va chạm vào nhau, cự chỉ tán đi còn kiếm quang cũng trở nên hư ảo rất nhiều.

"Ta không tin lại không giải quyết được ngươi." Một kích không có kết quả nhưng Hư Vô Thôn Viêm lại cười nhẹ, ngón tay di động ấn vào hư không. Nhất thời đất rung núi chuyển, rất nhiều cự chỉ từ trên trời giáng xuống.

Ngay lúc này một đạo tiếng hét vang vọng toàn bộ dãy núi, một đầu hơn ngàn trượng hỏa hồng phượng hoàng hư ảnh xuất hiện Tiêu Long phía sau.

To lớn phượng hoàng xuất hiện tỏa ra uy áp khiến cho vô số người phải quỳ xuống mặt đất.

Phượng Hoàng Dực Vũ!!

Ầm ầm ầm!!

To lớn phượng hoàng vỗ cánh, phong bạo nổi lên, cuốn theo nóng bỏng hỏa diễm, tạo thành một cơn hỏa diễm phong bạo.

Hỏa diễm phong bạo xuất hiện khiến cho toàn bộ dãy núi đều phải chấn động mãnh liệt, không gian rạn nứt, cho dù ở cách xa Viêm Thành cũng cảm nhận được chấn động.

"Ong...ong...ong...!"

âm thanh kinh thiên liên tiếp vang lên, hỏa diễm phong bạo cùng vô số hắc chỉ va chạm, tạo thành từng trận bạo tạc phô thiên cái địa.

To lớn hỏa diễm phượng hoàng hư ảnh há mồm, một đạo to lớn hỏa trụ xuất hiện hướng về phía Hư Vô Thôn Viêm đánh tới.

Phượng Hoàng Lưu Tinh Quyền!!

To lớn hỏa diễm cự quyền như lưu tinh xuất hiện hướng về phía Hư Vô Thôn Viêm lao đến.

To lớn hỏa diễm cự quyền nơi đi qua, trong không gian hư vô liền xuất hiện một khe nứt vạn dặm kéo dài. Không gian liệt phùng như một kẻ thôn phệ dữ tợn, nuốt trọn những chướng ngại trên đường đi.

Có dị hỏa hỗ trợ, thiên giai cấp thấp đấu kỹ cũng có thể có uy lực như thiên giai cao cấp đấu kỹ. Hỏa quyền như sao băng xuyên thẳng thiên khung.

Hư Vô Thôn Viêm đầu khí trong người chấn động, một trường vụ lên.

Ngay lập tức một cái càn khôn thêm to lớn hắc sắc cự trường xuất hiện đem hỏa quyền cho bắt lấy.

Oanh!!!

Thiên giai đấu kỹ va chạm, dị hỏa va chạm, một trận bạo tạc xuất hiện, năng lượng ba động kinh khủng, toàn bộ dãy núi gần như bị san bằng.

Tại dư ba vừa xuất hiện, vô số người ở gần đó đều nhao nhao lùi lại, cho dù là Đấu Tôn hay bán thánh cường giả, tại cường giả chiến đấu dư ba kinh khủng như vậy, cũng có thể phải bỏ mạng.

Xung quanh Viêm Môn cùng Hồn Điện cường giả lúc này cũng đã ngưng chiến, ở một bên quan sát.

Tại Tiêu Long cùng Hư Vô Thôn Viêm chiến đấu lúc, cũng không có ai có thể chiến đấu được. Toàn viên chiến đấu bây giờ lại trở thành cá nhân chiến đấu.

Một viên lam sắc quang cầu xuất hiện tại Tiêu Long trong tay, lam sắc năng lượng cầu không ngừng biến lớn.

Hư hư hư!!!

Chính đạo màu sắc khác nhau hỏa diễm xuất hiện, sau đó dung nhập vào trong lam sắc năng lượng cầu, lam sắc quang cầu cũng biến thành một cái cửu thái năng lượng cầu.

Ong ong ong ong!!!!

Từng đập năng lượng ba động không ngừng truyền ra từ trong hỏa cầu, khiến người người lạnh run.

Từ lúc học được Rasenshuriken đến bây giờ, đây còn là lần đầu tiên hắn vận dụng năng lượng đầu khí hình thái biến hóa cùng tính chất biến hóa để sáng tạo ra tân đấu kỹ.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 340: Cứu Thái Thôn Thiên Mãng

Tiêu Long đem trên tay cứu thái quang cầu ném lên trên không trung, cứu thái quang cầu biến ảo thân hình, biến thành một to lớn trường kiếm hình dạng.

Nhìn xem cự kiếm xuất hiện, một đạo nguy cơ cảm giác xuất hiện tại Hư Vô Thôn Viêm trong lòng, vô số hắc viêm từ trong cơ thể xông ra ngoài tạo thành một đầu to lớn hắc viêm long.

Hắc viêm long vừa xuất hiện liền hướng về phía Tiêu Long lao đi.

Phía dưới to lớn cự kiếm, Tiêu Long vung lên hỏa phượng kiếm, một đạo kiếm mang lóe lên chém xuyên qua không gian, đem hắc sắc cự long cho đánh tan biến.

Hỏa diễm cự kiếm ngay lập tức hóa thành một luồng chín loại hào quang hư ảo với vận tốc vượt qua ánh sáng, xuyên qua tầng mây Hắc Viêm, hướng về phía Hư Vô Thôn Viêm đâm tới.

Hư Vô Thôn Viêm quát lớn một tiếng, trong người không ngừng thoát ra hắc Viêm dần dần hình thành một cái to lớn cự quyền nghênh tiếp cự kiếm đánh tới.

Phanh!!!

Theo cự quyền cùng cự kiếm va chạm, bầu trời như muốn sụp đổ, năng lượng khuếch tán do bạo tạc xuất hiện tốc độ vô cùng nhanh chóng, toàn bộ dãy núi lúc này đều bị san bằng.

Cứu Thái cự kiếm từ trong bạo tạc xông ra, tuy nhiên thể tích cùng khí thế đều giảm đi rất nhiều. Cự kiếm lao tới, đâm vào trong cơ thể của Hư Vô Thôn Viêm.

"Thịnh thịnh!"

Hai bên va chạm với nhau, vền vền chỉ vang lên một tiếng trầm đục nhưng thân thể Hư Vô Thôn Viêm lại run rẩy kịch liệt.

"Oa!"

Trong miệng Hư Vô Thôn Viêm phun ra một ngụm máu tươi, thân thể như lưu tinh bay ngược về phía xa rơi thẳng xuống mặt đất.

"Môn chủ thắng rồi!!!"

"Môn chủ vạn tuế!!!"

"Vạn tuế!!!"

Nhìn xem giành được chiến thắng Tiêu Long, Viêm Môn người không khỏi vui mừng hoan hô.

Xung quanh quan chiến những người khác cũng khiếp sợ không thôi.

Đây chính là Viêm Môn Môn Chủ Tiêu Long thực lực sao?

Tiêu Long đem ánh mắt chuyển sang đã mất đi sức phản kháng năng lực Hư Vô Thôn Viêm trên thân, thân hình động một cái hướng về hắc phương hướng phóng đi.

"Không tốt!"

Nhìn thấy cảnh này, Hồn Diệt Sinh liền biết Tiêu Long muốn làm gì, ngay lập tức muốn xông lên đi cứu người.

Bất quá tại hắn vừa mới động, một đạo thân ảnh liền chặn lại hắn phía trước.

"Đường này không thông." Tuyết Nữ lạnh lùng nói.

"Đáng chết!!" Hồn Diệt Sinh sắc mặt khó coi.

Hy vọng Hồn Hư Tử có thể cứu được Hư Vô Đại nhân đi, nếu không Hồn Tộc liền không có khả năng diệt sát được Tiêu Long nữa.

Ngay tại Tiêu Long sắp tiếp cận Hư Vô Thôn Viên lúc, cách hư vô thôn viên không xa sau lưng không gian xuất hiện một trận ba động.

Nơi đó đột nhiên mây đen cuốn lên, cuối cùng lan ra bằng một tốc độ kinh người. Trong chớp mắt đã đến trên đỉnh núi, sau đó mây đen ngưng tụ lại rồi hóa thành một nam tử trung niên mặc hắc bào. Người này vừa xuất hiện, trong khắp thiên địa tức thì vang lên một tiếng gầm trầm thấp, tựa như linh hồn gào thét.

Người này chính là Hồn Tộc cường giả, tên là Hồn Hư Tử, hắn cũng là một cái cừu phẩm luyện được sư.

Từ đầu đến cuối hắn đều ẩn núp mô tô bên quan sát trận chiến này, hắn muốn nhân lúc Tiêu Long sơ hở nhất rồi ra tay đánh lên.

Rống!!

Tại Hồn Hư Tử vừa mới xuất hiện lúc, không đợi hắn làm gì thì từ phía xa truyền đến một đạo tiếng rống

Một đầu cự xà chín màu khổng lồ dài hơn ngàn trượng lao thẳng ra từ bên trong hư không, nó khê vung vây liền đem Hồn Hư Tử đánh bay ra ngoài.

Sức mạnh khổng lồ của nó đã khiến ngũ tạng lục phủ bên trong thân thể hắn bị đánh đến lệch khỏi vị trí, mà thân hình thì bay vút xuống như đạn pháo, cuối cùng nện vỡ một ngọn núi thành bụi phấn trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, rồi tiếp tục kéo lê trên mặt đất thành một cái rãnh sâu dài ngàn trượng mới từ từ chậm lại.

"Hít hà..."

Nhìn về phía cửu thái cự蟒 đang tung hoành thiên địa, từng tiếng hít khí lạnh chợt vang lên liên tục, rất nhiều ánh mắt cũng hiện lên vẻ rung động không thể che giấu.

"Đây là... Thất Thái Thôn Thiên Mãng!"

Từng người dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn về phía cự蟒 xinh đẹp đến chết người.

Toàn thân nó ánh lên hào quang cửu sắc rực rỡ, từng chiếc vảy lớn nhỏ trên thân đều được bao phủ trong một vầng sáng huyền ảo và diễm lệ. Lúc thân rắn chuyển động mềm mại lại mơ hồ đem tới cảm giác liên lạc uyển chuyển như một mạch núi nhưng dường như cũng có thể đập nát bất cứ vật cứng rắn nào, quả thật chấn động lòng người!

"Không phải Thất Thái Thôn Thiên Mãng... mà là Cửu Thái Thôn Thiên Mãng trong truyền thuyết!"

Trong nội tâm của đám người ở đây giờ phút này cũng dấy lên sóng gào bão thét. Cửu Thái Thôn Thiên Mãng là thần thú chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết viễn cổ. Từ một góc độ nào đó mà nói, tồn tại này còn khủng khiếp hơn tổ tiên của xà thú là Viễn Cổ Thiên Xà rất nhiều, có thể cùng Bất Tử Điều cùng Cửu Vi Yêu Hồ sánh ngang.

Sự xuất hiện của Cửu Thái Thôn Thiên Mãng tại thời kỳ viễn cổ thì cũng chỉ đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa mỗi lần bọn chúng xuất hiện thì đều khiến cả Xà tộc chấn động rung trời. Cho đến bây giờ không có ai lại nghĩ qua mình lại có thể thấy được thần thú chỉ tồn tại trong thần thoại như vậy.

"Thái Lan cuối cùng cũng xuất quan rồi, đuổi tới vừa kịp lúc." Tuyết Nữ mỉm cười nhìn cự xà chín màu nói.

"Cửu Thái Thôn Thiên Mãng?! Điều này làm sao có thể? Trên đại lục này sao vẫn còn Cửu Thái Thôn Thiên Mãng tồn tại!"

Mặc dù chỉ là bị đánh trúng một đòn, nhưng cũng khiến cho sương cốt hắn vỡ nát thành nhiều mảnh, khi nhìn thấy lưới rắn thè thụt và một đôi thất thái xà đồng lạnh giá nhìn mình chăm chăm, thì trong mắt Hồn Hư Tử cũng hiện lên vẻ khiếp sợ mà nghẹn ngào quát lên.

Ong!!!

Cửu thái quang trụ từ trong miệng cự xà phóng ra hướng về phía Hồn Hư Tử đánh tới.

Tại vô số ánh mắt kinh hãi bên trong, một trận kinh khủng chấn động bạo tạc đám mây hình nấm xuất hiện.

Uy lực kinh khủng phải khiến cho vô số người phải hít vào một ngụm khí lạnh

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 341: Enuma Elish

Hồn Hư Từ là chết không phải nghỉ ngơi.

Khi cả mảnh đất trời đều lâm vào yên tĩnh, Cửu Thái Thôn Thiên Mãng khổng lồ đang trên không trung kia chợt bộc phát ra hào quang rực rỡ muôn màu đẹp mê người. Bỗng nhiên, thân thể to lớn đã nhanh chóng thu nhỏ lại, sau cùng biến thành một cô gái xinh đẹp cùng với những đường cong hút mắt trong vô số ánh mắt kinh ngạc của mọi người.

Trên bầu trời quang hoa từ từ tán đi, bóng dáng yêu kiều ấy đã xuất hiện trong từng ánh mắt.

Kiều điểm mà lạnh lẽo! Họa quốc ương dân!

Ngay lần đầu tiên trông thấy dung nhan lạnh lùng mà quyến rũ ấy, nhịp tim rất nhiều người bỗng lặng lẽ đập nhanh hơn. Vóc dáng như vậy có thể nói là tuyệt thế vuơu vật!

Đối với sự khiếp sợ của bọn họ, Thái Lan trên bầu trời cũng không thêm để ý đến. Ánh mắt lười biếng mà lạnh như băng chậm rãi đảo qua phiến thiên địa này như dáng điệu nữ hoàng đang quan sát thần dân. Nó lạnh lùng mà uy nghiêm, nhưng chẳng qua cứ hễ ai bị ánh mắt này quét phải thì trái tim đột nhiên lại đập thành thịch. Một số người tâm trí không kiên định thì sắc mặt đã ửng đỏ, đầu khí trong người trở nên rối loạn.

Đôi mắt quyến rũ lướt qua một góc nhỏ gần kề bên cạnh thì chợt lóe hào quang rồi mờ lớn. Liền đó, nàng khẽ xoay đầu nhìn về phía sau cách đó không xa. Nơi ấy có một thanh niên mặc áo đỏ đang tiến về phía Hư Vô Thôn Viêm vị trí.

Khi ánh mắt nàng động lại trên bóng người trẻ tuổi ấy, đôi môi hút hồn cũng chậm chậm vẽ nên một đường cong như hoa mẫu đơn vừa hé nở, thật quyến rũ say lòng người. Hôn nữa, còn đẹp đến kinh tâm động phách!

Tại Hư Vô Thôn Viêm kinh hoàng trên nét mặt, tay phải một thanh đặt tại hán trên đỉnh đầu, trong tay một đoàn do chín loại nhan sắc tạo thành Dị Hóa tuôn ra, chui vào đỉnh đầu hán bên trong, nương theo Hư Vô Thôn Viêm trận trận kêu rên, quất ra một đoàn ngọn lửa màu đen, chính là Hư Vô Thôn Viêm bản nguyên chi hỏa.

Đem Hư Vô Thôn Viêm bản nguyên cất vào tiểu thể giới, Tiêu Long liền nhanh chóng tiến về phía thái lan bên người.

Hắn khẽ cười, giọng nói đầy vui vẻ: "Ngươi bé quan xong rồi?"

"Ừm..."

Thái Lan mỉm cười đầy dịu dàng, đôi mắt nhỏ hút hồn của nàng chậm rãi đảo qua trên người Tiêu Long, đôi lông mày cong vút như vầng trăng khẽ nhú lại, mỉm cười nói: "Thực lực của ngươi lại tăng lên không ít nha!"

"Làm sao so sánh với ngươi được..."

Tiêu Long giang tay ra, ánh mắt nhìn nàng có chút bất đắc dĩ. Từ biểu hiện của Thái Lan khi xuất tràng mà nói thì xem ra sau khi bế quan thực lực đã tăng đến mức đáng sợ.

Tu vi hiện tại của Thái Lan là ngũ tinh Đấu Thánh, sử dụng bản thể liền có được chém giết thất tinh đấu thánh thực lực, quả thực là đáng sợ vô cùng.

Đương nhiên Thái Lan một phần cũng là dựa vào may mắn, Hồn Hư Từ tên kia cũng thật là đáng thương.

"Nói chuyện để sau, trước tiên cần phải giải quyết những tên này đã."

Nói xong, Tiêu Long liền đem ánh mắt chuyển đến Hồn Điện nhóm người bên trên.

"Ừm." Thái Lan gật đầu, nhẹ nhàng bước đến bên cạnh Tiêu Long.

"Tiêu Long, lần này chúng ta thua, từ nay về sau, Hồn Điện sẽ không can dự vào Viêm Môn sự tình nữa." Hồn Diệt Sinh không cam lòng nói.

"Nói thật dễ nghe, đã các ngươi chịu thua, vậy thì để mạng lại đi." Tiêu Long lạnh lùng nói.

Nhỏ cò phải trừ tận gốc!

Tuy nói Hồn điện hiện tại lui lại, nhưng lấy thủ đoạn của Hồn tộc, e rằng chỉ cần có cơ hội lại sẽ tìm đến. Nói không chừng, đến lúc đó lại tạo thành vô số phiền phức cho hắn, loại chuyện này không phải là chuyện Tiêu Long thích nhìn thấy.

"Tiêu Long, ngươi cũng không nên khinh người quá đáng, Hồn Tộc lực lượng cũng không phải là ngươi có thể tưởng tượng ra được."

Hồn Diệt Sinh nghe vậy trong lòng có chút vội vàng, nhưng thần sắc vẫn bình tĩnh nói.

Tiêu Long cũng không thèm để ý lời hắn nói.

Bên cạnh Tiêu Long không gian xuất hiện một trận ba động, một thanh hình trụ kỳ quái thanh kiếm xuất hiện tại hắn trên tay. Thanh kiếm này thân kiếm do ba cái hình trụ tạo thành, giống như cối xay chậm rãi chuyển động, ma sát, xoay tròn, tỏa ra ra không thể lường được phình to ma lực phong bạo!

Màu đỏ tươi long quyền phong bạo lượn lờ ở Tiêu Long cùng Thái Lan bên trên, bốn phía năng lượng vô tình hướng xung quanh phát tiết chính mình uy áp.

"Chạy mau!!!"

Nhìn thấy cảnh này, Hồn Diệt Sinh lập tức hô lớn, sau đó xoay người xé rách không gian muốn chạy trốn, thấy vậy những cái khác Hồn Điện cường giả cũng nhanh chóng chạy trốn.

"Muốn chạy trốn, không dễ vậy đâu. Nhận lấy sự phẫn nộ của ta đi!!!"

"Tinh Tú Khai Tinh Phân Rễ Đất Trời • Enuma Elish!!!"

Bầu trời đang gào thét, đại địa tại tuyệt kêu!

Giống như khai thiên tích địa nổ tung, cả thế giới đều âm âm nghiền nát ra.

Màu đỏ tươi phong bạo hủy diệt đem Hồn Diệt Sinh cùng những người khác cho bao phủ.

Màu đỏ tươi bão táp mang đến mãnh liệt phong áp, như kéo hoa giấy vậy đem không gian từng mảnh một cắt ra, cái kia thật dài không gian vết rách hiện ra tại dãy núi này, nhìn qua tựa như phá thành mảnh nhỏ thủy tinh.

Enuma Elish, tại trong thần thoại cổ Mesopotamia, là "Thiên" cùng "Trung" tay chương đại địa cùng nước thần minh.

"Sword of Rupture • Ea" chính là thời đại thần thoại chứng kiến sáng thế hành động vĩ đại mới bắt đầu chi kiếm. Mũi kiếm của nó được trao cho nhiệm vụ, chính là đem khi đó một mảnh hỗn độn trời cùng đất bỏ một cái hai nửa, giao phó cho hình thái xác thực.

Đây chính là Anh Hùng Vương Gilgamesh tối cường Noble Phantasm, nó có thể phân tích hiện thể pháp tắc, là có thể “Cắt ra thế giới” hiệu quả thần vật.

Vô số người chờ đợi nhìn xem cái kia thật dài vết cắt không gian rất lâu không lành lại được, cả người như chết lặng, hai mắt trợn to.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 342: Tiêu Huyền hiện thân

Đám người nhìn xem cái kia thật dài vết cắt không gian, thật lâu không hồi lại tinh thần.

Đây thật là nhân loại có thể làm được sự tình sao? Cho dù Thiên Giai cao cấp Đấu Kỹ cũng không thể làm ra được kinh khủng như vậy uy lực đi. Cho dù Đấu Thánh đỉnh phong cũng không thể làm ra được kinh khủng như vậy công kích đi.

Tại Enuma Elish uy lực dưới, Hồn Diệt Sinh đám người tự nhiên là bị hủy diệt không còn một mảnh huyết nhục.

Enuma Elish là đối với giới bảo cụ, là đối với thế giới tiến hành công kích tạo thành tổn thương, cho dù có là Đấu Đế, e là cũng không dám nói chắc chắn mình có thể sống sót dưới Enuma Elish giải phóng bên dưới.

"Không nghĩ đến người lại trường thành đến tình trạng này, bốn tòa vẫn còn xem thường người, bất quá hôm nay người nhất định phải chết."

Bỗng nhiên một đạo mang theo sát ý âm thanh truyền đến.

Sau đó tại trong hư không đột nhiên xuất hiện một đạo mấy trăm trượng hồng sắc đạo mang, mang theo kinh thiên sát khí, trăm hướng phía dưới Tiêu Long cùng Thái Lan hai người.

Tiêu Long thần sắc không đổi, vung lên trong tay Enuma Elish bạo phát ra một đạo màu đỏ rực phong bạo, đem đạo kim huyết sắc đạo mang cho hủy diệt.

Màu đỏ phong bạo lần này so với lúc này Tiêu Long ra tay màu đỏ phong bạo phải yếu hơn rất nhiều, tuy nhiên uy lực cũng không thể khinh thường.

"Hồn Thiên Đế, nếu như đã tới, làm sao còn không chịu hiện thân." Tiêu Long hướng về phía Hư Không hô lên một tiếng.

Ngay lập tức phía trước hắn không gian không xa xuất hiện một cỗ cơn sóng, nằm đạo thân ảnh.

Dẫn đầu chính là Hồn Tộc tộc trưởng - Hồn Thiên Đế!!

Phía sau hắn bốn người chính là Hồn Tộc tứ ma thánh: Hồn Diễm, Hồn Sát, Hồn Kính, Hồn Đồ. Bốn người đều có Bát Tinh Đấu Thánh thực lực.

Có thể nói xuất hiện ở chỗ này là Hồn Tộc gần như toàn bộ mạnh nhất một nhóm cường giả.

Năm người vừa xuất hiện, khí thế khiến cho toàn bộ toàn trường phải rung động.

"Không nghĩ đến bốn tòa còn đánh thắng người thực lực, Hư Vô Thôn Viêm cộng thêm Hồn Hư Tử cũng không giết được người, xem ra lúc trong Thiên Mộ người đạt được không ít chỗ tốt." Hồn Thiên Đế lạnh lùng nói.

"Chắc chắn là so với người tưởng tượng còn kinh khủng hơn." Tiêu Long cười lạnh nói.

"Công kích lúc này là từ thanh kiếm kỳ quái người đang cầm đi, nhưng là người có thể phát động năng lực đó bao nhiêu lần đây." Hồn Thiên Đế cười lạnh nói.

Có thể phát hiện ra kinh khủng như vậy công kích, Đấu Khí tiêu hao nhất định là vô cùng lớn. Tiêu Long lần thứ hai sử dụng so với lần thứ nhất yếu hơn rất nhiều, đây chính là tốt nhất chứng minh, chính vì như vậy Hồn Thiên Đế mới dám ra mặt.

Nếu không cho hắn thêm mấy cái lá gan, hắn cũng không dám cùng Tiêu Long đối nghịch, công kích lúc này chính hắn cũng không dám nói mình có thể sống sót qua khỏi.

"Muốn thử một lần không?" Tiêu Long cười lạnh đáp.

Lúc này Tuyết Nữ cũng đi đến bên Tiêu Long cùng Thái Lâm, hai người một trái một phải đứng bên cạnh hắn.

"Người cho là mình có thể qua được lần này sao, ta cũng không giống như vừa mới đột phá Cửu Tinh Đấu Thánh Hư Vô Thôn Viêm." Hồn Thiên Đế lạnh lùng nói, trong mắt không che dấu chút nào sát ý.

"Vậy thì thêm ta thì thế nào?"

Bỗng nhiên một đạo âm thanh truyền đến.

Chỉ thấy một đạo thân ảnh quen thuộc xé rách không gian mà ra, xuất hiện tại Tiêu Long phía trước.

Hồn Thiên Đế năm người thần sắc chấn kinh nhìn xem mới xuất hiện thân ảnh.

"Làm sao có thể... người là... Tiêu Huyền!! Không thể nào, người không phải là đã chết rồi sao?!" Hồn Thiên Đế thần sắc chấn kinh nói.

"Ha ha ha, may mắn là có Tiêu Long, cho nên ta mới có thể sống lại, đi ra khỏi Thiên Mộ. Lâu ngày rồi không gặp a Hồn Thiên Đế, Hồn Tộc các người vẫn không chút nào thay đổi, vẫn ưa thích làm núp trong bóng tối con chuột." Tiêu Huyền hừ lạnh một tiếng nói.

"Tổ tiên, nhân cơ hội này đem bọn hắn chém giết tại chỗ này đi." Tiêu Long nhìn Tiêu Huyền khẽ cười nói.

"Người vẫn còn chiến đấu được sao?" Tiêu Huyền thần sắc hơi nghi hoặc nói.

Tiêu Huyền cũng nhìn thấy Tiêu Long sử dụng Enuma Elish lúc, hắn có chút lo lắng Tiêu Long đấu khí không đủ dùng.

"Yên tâm đi tổ tiên, ta vẫn còn có thể chiến đấu được, Hồn Thiên Đế giao cho ngài, còn lại bốn người khác giao cho chúng ta." Tiêu Long nhìn Tiêu Huyền cười nói.

"Ha ha, để Hồn Thiên Đế cho ta, lúc trước sổ sách cũng nên tính rồi." Tiêu Huyền cười lớn.

"Viêm Môn nghe lệnh, đem bọn hắn toàn bộ tiêu diệt!!"

"Tuân lệnh môn chủ!!"

Ngay lập tức, hơn mười vị Đấu Thánh đều đồng loạt bạo phát ra khủng bố khí thế, đồng loạt hướng về phía Hồn Thiên Đế năm người phóng đi.

"Không biết sống chết!"

Hồn Thiên Đế hừ lạnh một tiếng, ngay lập tức liền đánh ra một chương mãnh liệt hướng Tiêu Long đám người đánh xuống. Mà theo một chương này, một cự thủ rộng mấy ngàn trượng xuất hiện trên bầu trời nặng nề vỡ xuống, một cỗ cơn âm thật nhanh khuếch tán ra, vang dội khắp thiên địa.

Thấy vậy Tiêu Huyền cũng lập tức đánh ra một chiêu

m!!!

Hai đạo công kích va chạm, tại trên không trung tạo thành một trận thiên băng địa liệt chấn động.

“Động thủ”

Nghe được tiếng quát của Hồn Thiên Đế, tứ ma thánh bọn người cũng đồng thời hét lớn, lập tức bốn người bạo phát đấu khí phô thiên cái địa nhằm hướng Viêm Môn oanh tới.

“Rầm rầm rầm”

Mệnh mông đấu khí tạo thành công kích nổ rộ vô số Đấu Kỹ hoa lệ, nhưng uy lực tuyệt đối là kinh khủng.

Nhìn trận chiến đang diễn ra trên bầu trời, nguyên bản những cường giả còn ở lại trong dãy núi đều là sợ đến thất sắc, sau lại cúi đầu nhìn dưới đất dãy núi đã bị san bằng, nhất thời có không ít cường giả vội vàng lùi về phía sau, so sánh với trận đại chiến vừa mới diễn ra, so với trận chiến này chỉ có thể xem như là một trò đùa mà thôi.

Nhìn song phương kịch liệt giao chiến, Hồn Thiên Đế không may mắn để ý đến, hán lúc này đang cùng Tiêu Huyền đang đánh đến đỏ cả mắt.

Cừu nhân gấp mặt, không nói hai lời, điên cuồng đánh giết.

Tặng đầu

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 343: Đại chiến kết thúc

Tại trận chiến vừa bắt đầu không lâu, mấy đạo thân ảnh mang theo cường đại khí thế cũng gia nhập chiến trường, những người này hiển nhiên cũng là Hồn Tộc người.

Dần dần, hai bên số lượng đấu thánh đều kéo lại khoảng cách.

Tại đại chiến nổ ra lúc, hai lão giả sau lưng Hồn Thiên Đế cũng đồng thời xuất thủ, khí tức tràn ra, hiển nhiên bọn chúng đã toàn lực xuất động.

"Chỉ dựa vào hai người các ngươi cũng muốn ngăn cản ta?"

Cười một tiếng, thân hình Tiêu Long chợt lóe, nhanh như thiểm điện xuất hiện tại bên cạnh một tên lão giả, bàn tay hấn khẽ động làm cho không gian trong phạm vi trăm trượng lập tức sụp đổ thành hư vô, sau đó thật nhanh đánh xuống người lão giả kia.

“Phốc phốc”

Một chi chưởng đánh xuống, mặc dù vẫn chưa tiếp xúc với thân thể đã khiến cho thân hình Hồn Diễm lão đảo lùi lại, đồng thời một ngụm máu tươi lập tức phun ra.

Mặc dù là Bát Tinh Đấu Thánh, về tu vi mặc dù cao hơn hán nhất tinh, nhưng tại Tiêu Long cái này có đủ loại Buff bên dưới, không khác nào một cái tiểu hài cùng đại nhân chiến đấu.

"Hừ."

Một chưởng vừa xuất liền có kẻ bị thương, Tiêu Long liền rút ra Địa Bối hướng về phía Hồn Diễm đâm tới.

Phốc!!!

Một đạo kim sắc quang mang lóe lên, tất diệt hoàng tường vì liền xuyên thủng Hồn Diễm thân thể.

Ngay tại Tiêu Long vừa giết chết Hồn Diễm thì phía sau hán xuất hiện một đạo thân ảnh hướng về phía hán phóng đến, hắc sắc tỏa liên như thiểm điện hướng về phía Tiêu Long đâm đến.

Mặc dù phát hiện công kích đánh tới, tuy nhiên Tiêu Long cũng không thêm để ý.

Răng Rắc!!

Đột nhiên không gian bỗng nhiên đông kết lại trong nháy mắt, Hồn Kinh thân thể ngay lập tức bị chia năm xẻ bảy.

Sau đó thân thể xuất hiện bị đông kết tình huống, biến thành mấy khối băng đều rơi xuống đất.

Một cái lam sắc mái tóc dài đến eo xinh đẹp nữ nhân xuất hiện Tiêu Long phía sau.

"Rất lâu rồi không có cùng nhau chiến đấu qua a, Lam Nguyệt." Tiêu Long cười nói.

"Cùng ngươi ở chung nhiều năm nay, nhưng cùng ngươi sống vai chiến đấu số lần thất sự là ít đến đáng thương. Ngươi cùng cá ướp muối quả giống một điểm, hầu hết mọi chuyện đều do Tuyết Nữ giúp ngươi giải quyết." Lam Nguyệt khỏe miệng nhếch lên cười nói.

Nghe vậy Tiêu Long hơi gượng cười một tiếng.

"Đâu có thể là lần cuối cùng chúng ta sống vai chiến đấu ở thế giới này a, cố gắng chân quý đi."

"Ý ngươi là gì?"

"Bí mật."

"Phu Quân, Lam Nguyệt, hai người các ngươi có thể dừng đùa vào lúc này a, mau qua giúp ta." Tuyết Nữ lườm hai người một cái, u oán nói.

Nghe vậy Tiêu Long cùng Lam Nguyệt cũng không tiếp tục đùa giỡn, lập tức hướng về hai phương hướng khác phóng đi.

Chiến cuộc căng thẳng tại thiên không giống như một cái cối xay thịt người khổng lồ, đại quân song phương không ngừng có cường giả thổ huyết rơi đầy núi bên dưới, cuối cùng hóa thành một cái lạnh băng thi thể.

Tuyết Nữ cùng Thái Lan sau khi lộ ra bản thể liền có thể cùng Bát Tinh Đấu Thánh đánh một trận.

Một lúc sau, Cổ Nguyên cũng mang theo mười vị Đấu Thánh trưởng lão gia nhập vào chiến trường trợ giúp Viêm Môn.

Cổ Tộc cũng không ngờ, trận đại chiến này chính là tiêu diệt Hồn Tộc cơ hội tốt nhất, hai gia tộc vốn là kẻ thù, hành động như vậy cũng không có gì bất ngờ.

Có Cổ Tộc tham gia vào, Hồn Tộc dần dần rơi vào hạ phong.

Trận chiến này tham dự vào toàn bộ đầu là Đấu Thánh, có thể tưởng tượng là kinh khủng đến mức nào.

"Lôi Nguyên Luyện Thể Quyết!!!"

Vừa dứt lời, lôi quang sáng chói trong cơ thể Tiêu Long bạo dũng mà ra.

Một đạo tiếng sấm vang lên, Tiêu Long như một đạo tia chớp nhấp nháy tại chiến trường trên không, Hỏa Phượng Kiếm đem từng cái địch nhân cho chém giết.

Dị hỏa từ trong thân thể bạo phát, hóa thành những đầu hỏa long điên cuồng hướng về phía Hồn Tộc người đánh tới. Không tránh kịp Hồn Tộc người liền bị hỏa long cho thôn phệ không còn, ngay cả linh hồn cũng bị thiêu hủy.

Ngoại trừ Hồn Thiên Đế ra, tất cả Hồn Tộc cường giả rất nhanh liền bị Tiêu Diệt.

Một mình đánh với hai cái đấu thánh điên phong, Hồn Thiên Đế không ngờ chút nào liền rơi vào hạ phong, trên người xuất hiện vô số thương thế lớn nhỏ.

Nhìn xem vây quanh hắn đại lượng đấu thánh cường giả, Hồn Thiên Đế thần sắc hiện lên không cam lòng. Hắn vì trở thành Đấu Đế mà mưu đồ hơn ngàn năm, kế hoạch chỉ vừa mới bắt đầu liền muốn kết thúc.

Ánh mắt Hồn Thiên Đế oán độc nhìn về phía Tiêu Long.

Nếu không phải vì hắn, hắn mưu đồ cũng sẽ không ở chỗ này kết thúc.

Hồn Thiên Đế cũng không hy vọng gì về việc hắn có thể trốn thoát được.

"Tiêu Long, lần này ta thật sự là thua, đáng lẽ ra ta nên đem ngươi giết từ trong trứng nước mới phải, không nên để ngươi trưởng thành đến mức này." Hồn Thiên Đế cười khổ nói.

"Đều là do Hồn Tộc các ngươi quá ngu." Tiêu Long không chút khách khí nhả răng.

Bất kể là hiện tại hay trong nguyên tác như thế, Hồn Tộc đều là ưa thích chơi mèo vờn chuột trò chơi. Mỗi lần ra tay đều chỉ phải ra mạnh hơn một chút Tiêu Long hoặc Viêm Môn cường giả nhóm đối thủ, đây không phải là rất ngu sao, khác gì đưa kinh nghiệm.

"Ha ha, người nói đúng, nếu như có cơ hội, ta nhất định sẽ đem người giết chết ngay từ sớm." Hồn Thiên Đế cười khỏ, nhưng đáng tiếc là trên đời này không có thuốc hồi hân để uống.

"Đáng tiếc, trên đời này không có nếu như." Tiêu Long lắc đầu nói

Sau đó hắn liền lấy ra Enuma Elish, tại Hồn Thiên Đế Tuyệt vọng ánh mắt bên trong, màu đỏ hủy diệt phong bạo nhanh chóng đem hắn cho thôn phệ.

Giờ khắc này, Hồn Thiên Đế chết!!

Theo Hồn Thiên Đế chết, trận đại chiến này cũng đi tới hồi kết.

Viêm Môn không nghi ngờ gì giành được thắng lợi lớn nhất.

Vô số tiếng hò hét từ Viêm Thành truyền ra, vang vọng thiên khung.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 344: Tiến vào Yêu Hỏa Không Gian

Đại chiến kết thúc, phần thắng thuộc về Viêm Môn.

Hồn Tộc cường giả bị tiêu diệt, Hồn Thiên Đế vẫn lạc, ngàn năm trước cường giả Tiêu Huyền sống lại...bất kỳ tin tức nào cũng có thể đem Trung Châu rơi vào một cái đại chấn động.

Không còn nghi ngờ gì, sau trận đại chiến kia, Viêm Môn chính thức trở thành Trung Châu bá chủ.

Chưa dừng lại ở đó, qua ngay hôm sau, Cổ Nguyên, Tiêu Long, Tiêu Huyền nhóm người dẫn theo cường giả đại quân tiến công Hồn Giới.

Đã mất đi đại lượng cường giả, Hồn Tộc không nghi ngờ gì rơi vào tình trạng suy yếu giống như Tiêu Tộc một ngàn năm trước tính huống.

Hồn Tộc là hiện tại Viễn Cổ Bát Tộc bên trong mạnh nhất, miếng thịt mỡ này đương nhiên là khó có người có thể bỏ qua, những tộc khác cũng nhao nhao muốn chia một miếng canh.

Bất quá có Tiêu Long Enuma Elish cùng Tiêu Huyền, Cổ Nguyên mấy người tại, bọn hắn cũng không dám trắng trợn cướp đoạt tài bảo.

Hồn tộc bảo vật công pháp Đấu Kỳ một nửa thành đều bị Tiêu Huyền cùng Tiêu Long lấy đi, Cổ Nguyên lấy đi ba thành, còn lại hai thành thì bị những tộc khác chia cắt.

Sau khi Hồn Tộc bị tiêu diệt không còn một cái, Tiêu Long cùng chúng nữ gấp rút bế quan.

Lần này lấy được bảo vật có không ít Hồn Tộc thu thập được linh hồn bản nguyên, đều bị chúng nữ chia hết, nếu như vận khí tốt một chút, các nàng linh hồn lực cũng có thể tiến vào Đế Cảnh. Còn Tiêu Long thì bế quan luyện hóa Hư Vô Thôn Viêm

Lần trước vào tiểu thế giới, Tiêu Long lấy được ba món bảo vật.

Theo thứ tự là: phục sinh tệ, Enuma Elish, và món cuối cùng là Đế Chi Bản Nguyên.

Cái này Đế Chi Bản Nguyên cũng không nhiều, đủ để giúp cho Tiêu Long luyện chế một viên Đế Đan cho một người đột phá Đấu Đế.

Tiêu Long dự định là đợi sau khi hắn đột phá Đấu Đế, sau đó sẽ bắt đầu luyện chế Đế Phẩm Đan Dược.

.....

Một tháng sau đó, Tiêu Long rốt cuộc cũng đem Hư Vô Thôn Viêm luyện hóa xong, Tu Vi cũng tăng lên đến Bát Tinh Đấu Thánh đỉnh phong.

Sau khi rời khỏi phòng tu luyện, Tiêu Long liền đi tìm chúng nữ.

"Tiên Nhi, Vận Nhi, Thanh Lân, các người cùng ta đi một nơi."

"Đi nơi nào?" Vân Vân nghi hoặc hỏi.

"Đi tìm Tinh Liên Yêu Hỏa." Tiêu Long khẽ cười nói.

"Đứng thứ ba Dĩ Hòa - Tinh Liên Yêu Hỏa, sự phụ biết nó là đâu sao?" Tiểu Y Tiên thần sắc kinh ngạc nói.

"Ừm, Tinh Liên Yêu Hỏa lúc này đang ở bên trong một cái dị không gian, Linh Hồn Cảnh đạt đến thiên cảnh đại viên mãn liền có thể phát hiện ra được. Ta linh hồn cảnh đã đạt đến đệ cảnh, có thể mở ra một thông đạo đi vào bên trong, hơn nữa Tiêu tộc một vị tiền bối đang bị Tinh Liên Yêu Hỏa khống chế, nhân lúc này chúng ta liền đi giải cứu hắn ra ngoài."

Tiêu Long nhẹ giọng giải thích.

"Chỉ có bốn chúng ta đi thôi à, Ca Ca? Không thông báo cho những người khác?" Thanh Lâm nghiêng đầu hỏi.

"Không cần, Tuyệt Nữ các nàng còn đang bế quan. Hơn nữa có Tiêu Huyền tiền bối ở đây tọa chấn, sẽ không có chuyện gì." Tiêu Long lắc đầu nói.

Nghe vậy chúng nữ cũng không có ý kiến gì nữa.

Sau đó Tiêu Long lại đi gặp Tiêu Huyền nói một tiếng về Tiêu Thần sự tình.

Nghe tin Tiêu Thần còn sống, Tiêu Huyền kích động không thôi, sau đó vỗ ngực đảm bảo Tiêu Long cứ việc đi tìm Tinh Liên Yêu Hỏa, cứ giao Viêm Môn cho hắn, đồng thời Tiêu Huyền cũng giúp đỡ hắn một tay.

Sau đó một ngày Tiêu Long lại cùng tam nữ lên đường.

Khoảng một ngày sau bọn hắn liền xuất hiện ở một vùng núi non trùng điệp, nhưng ở trên không trung lại truyền đến một cảm giác vận vẹo quái dị. Mơ hồ có một luồng ánh sáng trắng thẩm thấu ra từ bên trong.

"Đây chính là nơi Tinh Liên Yêu Hỏa giáng thế vị trí sao?" Tiểu Y Tiên kinh ngạc nói.

"Không sai, vốn là có rất nhiều người nhìn chằm chằm nơi này, nhưng đều bị Tiêu Huyền tổ tiên đuổi đi." Tiêu Long gật đầu cười nói.

Nguyên bản nơi này bị rất nhiều Đấng Thánh cường giả nhìn chằm chằm, những cường giả này đều là vì chờ đợi Tinh Liên Yêu Hỏa xuất thế, rồi tìm cơ hội đoạt lấy.

Nhưng tại một ngày trước liền bị Tiêu Long cùng Tiêu Huyền đuổi đi.

Nếu Tiêu Long sử dụng Hóa Phượng Kiếm, muốn mở một đạo không gian để đi vào cũng không phải là chuyện khó khăn gì, cho nên những người này liền không có cơ hội đi vào chiếm đoạt tinh liên yêu hỏa, chỉ có thể tiện nghi Tiêu Long.

"Theo truyền thuyết thì Tinh Liên Yêu Hỏa có thể lấy những cảm xúc của nhân loại làm vật dẫn, từ đó tạo nên yêu hỏa trong cơ thể họ. Cho dù là linh hồn, cũng sẽ bị yêu hỏa đốt thành hư vô. Cho nên sau khi tiến vào phiến không gian đó, mặc kệ các ngươi nhìn thấy điều gì, phải tận lực duy trì tâm tình bình tĩnh, không vui mừng cũng không đau buồn. Bất kỳ hi vọng ai oán đều phải tận lực khống chế, nếu không, cảm xúc ấy sẽ làm mờ tạo nên yêu hỏa thiêu đốt bản thân!" Tiêu Long chợt trịnh trọng nhắc nhở chúng nữ.

Nghe vậy sắc mặt tam nữ hơi thay đổi.

Tinh Liên Yêu Hỏa quá mức thần bí, ngay cả đối với những Luyện Dược Sư cũng không hiểu rõ về nó. Cho nên ai cũng không ngờ rằng Tinh Liên Yêu Hỏa này cư nhiên có thể lấy cảm xúc nhân loại làm mồi dẫn. Thủ đoạn quỷ dị như vậy, quả không hổ danh yêu hỏa.

"Tất cả mọi người đều tự cẩn thận, đi thôi."

Tiêu Long vung tay lên, Hóa Phượng Kiếm xuất hiện tại trên tay hắn, đối với trước mắt không gian chém ra một kiếm.

Nguyên bản kiên cố không gian phong ấn, thật giống như biển mất, không có một tia cách trở, thân hình lóe lên, Tiêu Long đám người cũng đã xuất hiện tại Yêu Hỏa không gian bên trong.

Chỉ thoáng chốc họ đã xuyên qua, Tiêu Long đám người liền nhận thấy không gian xung quanh mình bỗng phát sinh biến hóa.

"Nhiệt độ thật khủng khiếp..."

Ấn tượng đầu tiên của Tiêu Long về không gian này là nóng như lò lửa. Ánh mắt hắn nhanh chóng đảo qua xung quanh, phát hiện mình đang ở trong một không gian tràn ngập hỏa diễm màu trắng ngà. Cả không gian đều tràn ngập loại hỏa diễm này.

Thậm chí là Tiểu Y Tiên đã cắn nuốt hai loại dị hỏa cũng cảm thấy khô nóng. Nhiệt độ đó bắt nguồn từ hỏa diễm màu trắng ngà kia.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 345: Hỏa Nô

Trong lòng Tiểu Long cùng Tiểu Y Tiên hơi động, dị hỏa trong cơ thể cũng chậm chậm trào ra, bao bọc cả người bọn hắn cùng Vân Vân lại. Lúc này, nhiệt độ nóng nực như muốn đun sôi cả máu trong cơ thể kia mới dần giảm đi.

Thanh Lân bích lục hai mắt đột nhiên biến đổi, hai con ngươi xuất hiện một đóa liên hoa màu đỏ, quỷ dị khí tức từ bên trong truyền ra.

Thanh Lân cũng không cần dị hỏa bảo hộ, đây là năng sau khi luyện hóa một đôi Mangekyou Sharingan dẫn đến Bích Xà Tam Hoa Đồng dẫn đến biến dị sinh ra năng lực, có thể miễn dịch với tất cả công kích liên quan đến huyền thuật, cho nên ảo cảnh đối với nàng là vô hiệu.

Bích Xà Tam Hoa Đồng phối hợp với Mangekyou Sharingan, chính là tuyệt phối.

"Chúng ta đang ở nơi nào?" nhìn xung quanh một lát, Vân Vân nghi hoặc hỏi.

Hiện tại bọn hắn đang bị một đoàn sương mù màu trắng bao vây bên trong, phương viên trăm dặm đều bị cái này đoàn quỷ dị vụ khí bao vây lấy.

"Cẩn thận một chút, đây là Mộng Yểm Thiên Vụ." Tiểu Long

"Mộng Yểm Thiên Vụ?" Vân Vân một mặt nghi hoặc.

"Vùng vụ khí có thể làm con người mãi mãi chìm đắm trong ảo cảnh chính là độc môn tuyệt kỹ của Tịnh Liên Yêu Hỏa. Nghe nói Tịnh Liên Yêu Thánh thi triển ra chiêu này có thể bao trùm cả một tòa thành, khiến cho tất cả mọi người trong tòa thành đó bị chìm vào trong ảo cảnh mà lầm tưởng rằng bản thân đã sống được mấy trăm năm. Rồi sau đó khi sương mù tan đi thì bọn họ mới giật mình phát hiện ra rằng kinh nghiệm thực giả trong mấy trăm năm nhân sinh ấy chỉ là một giấc mộng ảo mà thôi."

Tiểu Y Tiên gật đầu, thở dài một tiếng rồi nói tiếp: "Nghe nói ở ngàn năm trước, Tịnh Liên Yêu Hỏa còn chưa thể thi triển được chiêu này. Vậy mà không nghĩ đến, hiện tại nó lại có thể làm được. Xem ra chuyện này thật sự là rất hung hiểm, rất hung hiểm đây!"

"Tuy nhiên Mộng Yểm Thiên Vụ rất lợi hại, nhưng là biết, cũng rất dễ dàng phá giải, cái này Mộng Yểm Thiên Vụ phạm vi cũng bất quá phương viên trăm dặm mà thôi, Thanh Lân đối với huyền cảnh miễn dịch, chỉ cần tuyển định một phương hướng, sau đó để năng dẫn đường là có thể an toàn đi ra." Tiểu Long khẽ cười nói.

"Làm phiền người dẫn đường rồi Thanh Lân." Vân Vân nhìn Thanh Lân cười nói.

"Giao cho ta." Thanh Lân vui vẻ nói.

Có Thanh Lân dẫn đường, khoảng mấy phút sau, đám người cũng đã thoát ly Mộng Yểm Thiên Vụ phạm vi.

Đột nhiên không gian chung quanh dao động kịch liệt hẳn, nhiệt độ xung quanh chợt tăng cao đột biến.

"Cẩn thận!" Tròng cảnh trước mắt này khiến cho lông mày của Tiểu Long hơi nhíu lại nói.

Đương nhiên, cho dù không có lão nhắc nhở thì hiện tại Vân Vân tam nữ cũng đã cẩn thận đề phòng, quét mắt cảnh giác nhìn xung quanh. Lúc này, vùng không gian ngày càng vặn vẹo trở nên quỷ dị quá mức, khiến cho mọi người phải cực kỳ cẩn trọng để ứng phó với nó.

"Uỳnh uỳnh! "

Cùng lúc này, không gian càng ngày càng trở nên bất ổn rồi sau đó không ít khe hở bỗng nhiên sinh ra. Đến khi chúng vỡ hẳn thì từng cột lửa màu nhũ bạch như sóng to gió lớn đột nhiên xuất hiện. Nhưng điều đó cũng chưa phải là tất cả! Ngay sau đó, từng bóng từng bóng nhân ảnh hòa diễm giống như thủy triều phóng ra từ bên trong các khe hở, lập tức trên khoảng không bao la của phiến không gian này đã bị những nhân ảnh đó nên chật kín.

Những nhân ảnh này đều có hỏa diễm quấn quanh thân thể, trong tay của chúng nắm chặt hỏa diễm trường mâu. Tất cả đều giống như khôỉ lổ vậy, đôi mắt đều không mang chút cảm xúc nào nhìn chòng chọc vào đám người Tiểu Long.

Khi nhìn thấy rất nhiều những hỏa diễm nhân ảnh này, ánh mắt của Tiểu Y Tiên cũng hơi kinh ngạc. Nàng phát hiện ra rằng bọn chúng không những có hình thể mà khí tức của từng cá nhân cũng không yếu chút nào.

"Cẩn thận! Đây chính là những cường giả đã bị Tịnh Liên Yêu Hỏa luyện hóa trở thành hỏa nô nên chúng tương tự như là một loại khôỉ lổ vậy." Khi nhìn thấy những hỏa diễm nhân ảnh này thì ngay lập tức Tiểu Long liền lên tiếng cảnh báo.

"Grào!!!"

Ngay khi âm thanh của Tiêu Long vừa dứt thì ngàn vạn hỏa nhân kia chợt rống lên điên cuồng, đồng thời bọn chúng đều xuất thủ. Tất cả đều phóng đến đám người Tiêu Long, thanh thế như che trời lấp đất.

Nhìn thấy thanh thế hùng mãnh của đám khôi lỗi, lòng mày Vân Vận hơi nhú lại. Nàng vung tay lên, lập tức phát tán ra một luồng khí kinh khủng bố, trong chớp lát đã đánh nát gần ngàn hỏa diễm nhân ảnh thành tương.

Ngay khi Vân Vận phát động công kích thì đám người Tiểu Y Tiên, Thanh Lân cũng đã phát ra công kích của bản thân, mọi người ở đây ai cũng đều là cường giả Đấu thánh khi xuất thủ lập tức tạo nên thanh thế nghiêng trời lệch đất.

Từng hỏa diễm nhân ảnh nhanh chóng bị đánh thành hư vô. Nhưng cho dù chúng nữ có công kích mạnh mẽ đến thế nào đi nữa thì đám Hỏa nô kia cũng liên tục tuôn ra giống như bất tận, giết mãi cũng không hết.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 346: Huyết Phủ Tiêu Thần

Hỏa Nô số lượng rất nhiều, cơ hồ là vô cùng vô tận, cho nên Tiêu Long nhóm người cũng không có ý định cùng bọn hấn đánh tiếp, thân hình vừa động, đám người liền hướng về đại điện phương hướng bay đi.

Hỏa diễm nhũ bạch tràn ngập ánh mắt mọi người trong đại điện khổng lồ. Trên quảng trường rộng ước chừng mấy ngàn trượng của nó có vô vàn hỏa diễm nhân ảnh đang đứng yên lặng.

Trong phiên không gian này, bọn chúng không hề tạo nên một tiếng động nào nhưng lại tỏa ra khí thế vô cùng đáng sợ. Luồng khí thể kia dường như giống như dung hợp lại một chỗ tạo thành một con rồng lửa xoay quanh đỉnh đầu những nhân ảnh này. Tất cả đều hiện ra sát khí vô biên!

Càng đi vào sâu bên trong thì hỏa nô càng mạnh, nhưng đều bị Tiêu Long nhóm người giải quyết, bất quá nếu có thể bọn hấn cũng không muốn đánh nhau với hỏa nô, thật sự là quá phiền phức.

Trong mắt của bọn hấn, tuy một tên Đấu tôn chả có gì đáng kể nhưng khi số lượng của chúng lên đến một vạn, thì cho dù là cường giả Đấu Thánh cũng cảm thấy bị tra tấn tinh thần đó! Mà đặc biệt hơn nữa là bọn Hỏa nô này có thể phối hợp liên thủ với nhau một cách hoàn mỹ, tạo ra uy lực khiến cho người ta phải sợ hãi.

Tuy nhiên Yêu Hòa Không Gian là Tịnh Liên Yêu Hòa địa bàn, chỉ cần bọn hấn đặt chân vào chỗ không gian này liền không thể thoát khỏi Tịnh Liên Yêu Hòa tầm mắt.

Bất quá rất nhanh, bọn hấn liền đi tới một cái khác đại điện, tuy nhiên chúng nữ rất kinh ngạc. Bởi vì, trong đại điện này cũng không còn tràn ngập những tên Hỏa nô như trước đó!

"Xong quan kết thúc rồi sao?" Ngay lập tức Tiểu U Tiên cũng đã phát hiện ra tình huống mà hỏi một cách kinh ngạc.

"Không phải, cửa ải này mới là khó nhất."

Tiêu Long lắc đầu ánh mắt hấn đắm chìm tập trung vào trung tâm của đại điện. Nơi đó có một thân ảnh gầy gò đang đứng thẳng tắp, trên thân thể hấn cũng không có hỏa diễm quấn quanh. Hai mắt hấn nhắm chặt lại, cùng với đó là một khí tức cường hấn tựa như Thái Sơn áp đỉnh phóng ra trên người.

"Tứ tinh Đấu Thánh!"

Cảm nhận được thực lực của đối phương, thân hình tam nữ đều khẽ chấn động, vẻ mặt của hai người cũng trở nên ngưng trọng.

Các nàng đều là tam tinh đấu thánh, nếu như phối hợp cũng không sợ tứ tinh Đấu Thánh cường giả. Bất quá có Tiêu Long ở chỗ này, các nàng e là cũng không cần ra tay.

"Chẳng lẽ đây cũng là hỏa nô sao?" Giọng điệu của Tiểu Y Tiên có chút khó tin tưởng.

Không lẽ Tịnh Liên Yêu Hòa lại khủng bố đến tình trạng như thế sao? Nó lại có thể biến cường giả tứ tinh Đấu thánh thành Hỏa nô?

"Miễn cưỡng xem là Hỏa nô, nhưng dù sao hấn vẫn còn chút linh trí của bản thân. Nếu so với những tên hỏa nô bị Tịnh Liên Yêu Hòa khống chế hoàn toàn thì hấn vẫn có quyền tự chủ. Hơn nữa hấn cũng là người chúng ta muốn tìm." Tiêu Long lắc đầu nói.

"Không lẽ... hấn chính là vị kia Tiêu Thần phụ quân muốn tìm à?" Vân Vận hỏi.

"Ừm." Tiêu Long gật đầu.

Ngay lúc bước chân đám người rơi trên đại điện thì bóng người đang nhắm chặt kia cũng chậm rãi mở mắt ra. Hiện giờ, xuất hiện trong tầm mắt của mọi người là một đôi đồng tử đen kịt với vẻ hờ hững vô tình. Tuy nhiên, nếu so sánh với mấy tên Hỏa nô lúc trước thì rõ ràng là nó vẫn linh động hơn mấy phần, nhưng dù sao đi nữa thì đôi mắt đó cũng thật sự quá giá lạnh và vô cảm.

Đôi mắt vô cảm ấy cứ nhìn chằm chằm đám người Tiêu Long ở trước mặt. Song phương cứ thể nhìn nhau nhưng cũng không nói một lời nào. Chẳng qua, không khí giương cung bạt kiếm đang dần dần muốn bùng nổ.

Khi đến gần, đám người Tiêu Long mới nhìn thấy rõ ràng: thân ảnh gầy gò kia chỉ mặc một bộ quần áo hết sức bình thường không có gì đặc biệt, mà khuôn mặt hần lại cứng nhắc vô cùng. Đôi mắt hần lạnh lẽo đến mức người ta có thể liên tưởng nó với huyền băng vạn năm.

"Uỳnh!"

Trong đại điện đang vô cùng yên tĩnh thì bỗng nhiên mặt đất ầm ầm rung động. Lúc này, thân ảnh gầy gò đang trôi nổi hư không chợt nhẹ nhàng nắm chặt lấy một thanh huyết hồng cự phủ cực kỳ khoa trương mà quái dị. Nó có kích cỡ khổng lồ chừng mấy trăm trượng, nhưng bỗng dưng xuất hiện không tiếng động bên cạnh tên kia.

Tiêu Long ánh mắt quét qua cự phủ, hần nhìn thấy bên trên cự phủ có một đạo ấn ký, giống như Tiêu Tộc tộc văn.

Không nghi ngờ gì nữa, người này thân phận đã được xác nhận, hần chính là Huyết Phủ Tiêu Thần.

Ngay sau khi huyết sắc cự phủ xuất hiện thì song phương cũng không có nói nhảm điều gì, sáu ánh mắt nhìn vào nhau sau đó cuồng phong bốc lên. Tiêu Long cùng Tiêu Thần cùng lấy một khí thế cường hoành mà đối chiến với nhau, chỉ trong chớp lát đã tạo ra ba động kinh thiên làm cho Tiêu Y Tiên đang gần đó phải cấp tốc lui về phía sau.

"Choang choang!"

Trên đại điện rộng lớn, hai đạo thân ảnh đang lấy một tốc độ khủng bố khiến người khác hoa mắt mà lao vào nhau đánh đấm. Cùng với đó là những đóa hoa lửa do ba người này đối chiến tạo thành bắn tung tóe ra khắp nơi.

Cho dù là đại điện này rất cứng rắn thì hiện tại cũng đã bị nổ vụn thành từng khúc một rồi nhanh chóng lan tràn ra thành những vết nứt.

Lấy Tiêu Long Bát Tinh Đấu Thánh đỉnh phong tu vi hoàn toàn là một đường nghiền ép, Tiêu Thần hoàn toàn không chiếm được một chút thượng phong.

Mười loại dị hỏa từ trong thân thể Tiêu Long bạo phát ra ngoài, hình thành một vòng hướng về phía Tiêu Thần đánh lên người hần, màu nhũ bạch hòa điểm không ngừng từ Tiêu Thần trên người thoát ra.

"Người là ai?" Theo ngọn lửa màu nhũ bạch bị toàn bộ bức ra, Tiêu Thần cũng thoát ly Tịnh Liên Yêu Hỏa khống chế, có chút khàn khàn hỏi.

"Tiêu tộc Tiêu Long!" Tiêu Long buông ra nam nhân, thân nhiên nói.

"Người... người là người của Tiêu Tộc?" Tiêu Thần khẽ nhếch miệng, một thanh âm khàn khàn theo đó truyền ra.

"Ừm." Tiêu Long gật đầu.

"Ta là Tiêu Thần, cũng là Tiêu Tộc người." Tiêu Thần thờ ra một hơi nói.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bát Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 347: Tịnh Liên Yêu Hỏa

Tiêu tộc năm đó lúc còn chưa xuống dốc lúc, từng sản sinh ra tuyệt thế thiên tài, cũng chính là Tiêu Thần, vũ khí thành danh là một thanh huyết phủ khổng lồ.

Hần cũng được coi như là đường đệ của Tiêu Huyền, chỉ có điều, hần là người không thích chịu sự trói buộc, hi vọng vô thường. Lúc hần thành danh thì đã có không biết bao nhiêu cường giả chết dưới phủ đầu của hần, nhưng mà về sau hần lại vô cơ mất tích. Khi đó, Tiêu tộc dù có tìm kiếm như thế nào thì cũng không tìm thấy bóng dáng của hần, không ai lại nghĩ đến bị nhốt ở trong Yêu Hỏa không gian.

Tiêu Thần thanh âm khàn khàn tiếp tục hỏi: "Tiêu Tộc hiện tại như thế nào?"

"Tiêu Tộc sớm đã không còn, bất quá Tiêu Huyền tổ tiên, đã bị ta phục sinh, Tiêu gia còn đang quật khởi." Tiêu Long tự tin nói ra, đồng thời đem một ít sự tình của Tiêu Huyền nói ra.

"Tiêu Huyền đại ca phục sinh sao? Vậy là tốt rồi." Tiêu Thần nghe được Tiêu Huyền phục sinh tin tức, mặt mũi tràn đầy ức chế không nổi vui mừng.

"Nơi này là không gian yêu hỏa, Tiêu Thần tổ tiên, phiên người dẫn chúng ta đi đến chỗ bản thể của yêu hòa!" Tiêu Long khẽ nói.

"Tốt, các người đi theo ta." Tiêu Thần nghe vậy, gật gù đầu, mang theo Tiêu Long đám người hướng sau lưng một cánh cửa lớn đi đến.

Lấy Tiêu Long tu vi thực lực, hoàn toàn có thể đối phó với Tịnh Liên Yêu Hỏa, cho nên Tiêu Thần cũng không có lo lắng gì.

"Cót... kẹtzz!"

Sau lưng Tiêu Thần, một đoàn người yên lặng nhìn hần chậm rãi mở một cánh cực lớn, mà phía sau cánh cửa đó là một cái cầu thang. Nhìn về điểm cuối cùng của cái cầu thang, mọi người có thể mơ hồ thấy được một cái tế đàn khổng lồ làm bằng đá.

Nhìn tế đàn, Tiêu Long liền cười nhạt một tiếng, tiên phong bước lên thang đá, sau đó bước từng bước, đi về phía tận cùng của cầu thang. Ở phía sau, Vân Vận chúng nữ cùng Tiêu Thần hơi có chút chần chờ nhưng cũng nhanh chóng đuổi theo.

Đám người giữ im lặng, leo lên thang đá được chừng mười phút đồng hồ, rốt cuộc đã tiếp cận được tế đàn. Tiêu Long ngẩng đầu nhìn lên tế đàn thì chỉ thấy trên đó có một cái vương tọa khổng lồ đang đứng sừng sững. Phía trên vương tọa, một đạo thân ảnh mặc áo bào trắng an tĩnh ngồi xếp bằng, từng ngọn hỏa diễm màu nhũ bạch xoay quanh thân thể, không ngừng biến ảo ra các loại hình ảnh.

Tuy thân ảnh này cũng chỉ ngồi yên lặng, không hề khuếch tán ra nửa điểm khí tức nào cả, thế nhưng, trong ánh mắt của đám người Tiêu Long thì thân ảnh đó lại cực kỳ quý dị.

Ngay trước khi mọi người bước chân lên tế đàn, thân ảnh kia rốt cuộc cũng chậm rãi mở mắt, trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra một nụ cười khiến cho người khác phải kinh diễm.

"Đánh bại được ta thì các người có thể nhận được bốn nguyên yêu hỏa, nếu không... các người sẽ vĩnh viễn ở lại chỗ này mà trở thành hỏa nô của ta!" Thanh âm của thân ảnh tuy rất nhẹ nhàng và nhu hòa nhưng khi nó vang lên thì dường như lại khiến cho cả phiến không gian phải run rẩy.

"Tịnh Liên Yêu Hỏa, xem ra truyền thừa của Tịnh Liên Yêu Thánh cũng đã bị người lấy được rồi, nếu không thì người cũng có không cách nào tu luyện Mộng Yêm Thiên Vụ tới loại cảnh giới này. Không thể không thừa nhận, ảo cảnh mà người tạo ra còn thật lợi hại a. Chỉ có điều, lần này người vận khí thật sự là không tốt, đụng phải chúng ta."

Thanh âm trầm thấp của Tiêu Long cứ vang vọng xung quanh tế đàn, mà nụ cười ở trên khuôn mặt nhu hòa của nam tử tuấn mỹ kia cũng từ từ động lại.

"Các người những nhân loại này, vĩnh viễn như vậy tham lam, muốn đem tất cả mọi thứ đều chiếm thành của mình, không lẽ chúng ta những này trời sinh Dị Hỏa, liền phải bị các người luyện hóa sao?" Áo bào trắng nam tử chậm rãi mở ra hai mắt, nhìn nhạt trong lời nói, lại tràn đầy bất đắc dĩ.

"Ngu xuẩn, sinh hoạt nhiều năm như vậy, mạnh được yếu thua đạo lý đều còn không có hiểu rõ sao? Nhỏ yếu cũng là nguyên tội! Huống chi người là mặt hàng gì, cho là ta không biết sao? Nếu không phải chúng ta có đầy đủ thực lực, e là đã bị người biến thành hỏa nô rồi." Tiêu Long khinh thường hừ lạnh nói.

Cái này Tịnh Liên Yêu Hỏa chính là loại hiếp yếu sợ mạnh mặt hàng, hần chỉ là biết mình không phải Tiêu Long đối thủ, mới có thể cố ý nói loại lời này, muốn ảnh hưởng đến Tiêu Long tín niệm, phải tranh lấy một đường sinh cơ a.

Ngay lập tức chung quanh hư không như là tấm gương, trong nháy mắt nổ bẻ ra đến, lộ ra thật chính không gian, xuất hiện tại Tiêu Long trước mặt, là một mảnh màu ngà sữa biến nham thạch nóng chảy, mảnh này vô biên vô hạn biến nham thạch nóng chảy phía trên, lơ lửng một số cự ngọn núi lớn, Tiêu Long cùng Tiêu Thần mấy người, chính là đứng tại những này ngọn núi bên trên.

"Vậy thì chết đi!"

Biết mình không có khả năng thoát được, tịnh liên yêu hỏa liền động thủ.

Khi Tiêu Long vừa dứt lời thì khuôn mặt của nam tử tuấn mỹ rốt cuộc cũng đã biến sắc. Hần gầm lên một tiếng, rồi khẽ động thân hình, xuất hiện ở phía trên đầu đám người Tiêu Long, thủ chương nắm chặt lại, hỏa diễm màu nhũ bạch hóa thành một chuỗi hỏa diễm trường thương khổng lồ.

Sau đó cánh tay của hần vung lên, trường thương liền xé rách không gian, mang theo hương vị của sự hủy diệt, hung hăng công kích về phía đám người Tiêu Long.

Đứng trước cỗ lực lượng hủy diệt bức này, sắc mặt của Tiêu Long cũng không thay đổi, hắc sắc hỏa diễm từ trên thân Tiêu Long bạo phát ra ngoài.

Đánh tới hỏa diễm trường thương ngay lập tức bị hắc sắc hỏa diễm cho thôn phệ không còn.

"Hư Vô Thôn Viêm?! Người vậy mà luyện hóa Hư Vô Thôn Viêm?!" Tịnh Liên Yêu Hỏa kinh ngạc nhìn xe lượn lơ lửng quanh thân Tiêu Long hắc sắc hỏa diễm nói.

"Ha ha, không sai. Cho nên người ngoan ngoãn trở thành ta đệ tử đệ hỏa đi, Tịnh Liên Yêu Hỏa!!!"

Nói xong, vô biên hắc hỏa từ trong người Tiêu Long bạo phát, nhanh chóng bao phủ không gian này. Một đạo kinh khủng lực thôn phệ từ trong thân thể những đoàn hắc hỏa này xuất hiện, không ngừng thôn phệ lấy xung quanh màu nhũ bạch hỏa diễm năng lượng.

Tặng đậu

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 348: Ngoài Ý muốn niềm vui

"Không! Ta thật vất vả mới thoát khỏi Tịnh Liên Yêu Thánh khống chế, ta không cam tâm a..." cảm nhận lực lượng của mình không ngừng suy yếu, Tịnh Liên Yêu Hóa sợ hãi tuyệt vọng hô lên.

Tịnh Liên Yêu Hóa cho dù có sử xuất vô số thủ đoạn, nhưng là nó thực lực cũng bất quá tương đương với Lục Tinh Đấu Thánh thôi, tại Tiêu Long cái này đã có thể cùng Đấu Đế thực lực sánh ngang trước mắt không lật nổi sóng gió gì.

Tại hắc hỏa không ngừng thôn phệ bên dưới, rất nhanh Tịnh Liên Yêu Hóa thân thể liền biến mất. Xuất hiện là một đóa toàn thân hiện đầy phản hồng Bạch Sắc Liên Hoa, toàn bộ biến nham thạch nóng chảy năng lượng, đều tại hướng nó tụ tập.

"Đây chính là Tịnh Liên Yêu Hóa bản nguyên đi."

Tiêu Long phải tay khẽ vẫy, đem đóa này bạch sắc hỏa diễm liên hoa cho thu lại, theo Bạch Liên bị Tiêu Long thu hồi, vô tận biến nham thạch nóng chảy cũng dần dần làm lạnh, ngưng kết thành màu trắng thạch đầu. Trong không gian nhiệt độ cao, cũng dần dần tán đi, biến thành bình thường nhiệt độ.

"Tịnh Liên Yêu Hóa đã bị ngươi thu phục, chúng ta cũng nên trở về đi, ta không muốn ở trong cái này không gian một lúc nào nữa." Tiêu Huyền đi tới nói.

Nghe vậy Tiêu Long gật đầu, sau đó vung tay lên, tại trước mặt xé mở ra một cái không gian. Tiêu Long, Tiêu Thần cùng chúng nữ nhanh chóng đi vào, biến mất khỏi Yêu Hóa Không Gian.

.....

Viêm Thành, bên trong Viêm Môn trụ sở.

"Nơi này chính là Viêm Môn trụ sở, hiện tại Tiêu Thần tổ tiên cũng đang ở đây." Tiêu Long cho một bên Tiêu Thần giới thiệu nói.

Nghe vậy Tiêu Thần gật đầu một cái, tỏ vẻ hiểu rõ.

Bỗng nhiên bên cạnh không gian hơi động một chút, một bóng người ra hiện tại hắc bên cạnh.

"Nhị đệ, thật là ngươi, những năm này đến cùng là xảy ra chuyện gì?" Tiêu Huyền có chút kích động đối với Tiêu Thần hỏi, lúc trước bọn họ đều coi là Tiêu Thần thân vẫn, khi đó Tiêu Huyền thể nhưng là khổ sở một thời gian thật dài.

Cũng là từ lúc ấy, Tiêu Huyền mới quyết định tụ tập toàn tộc huyết mạch chi lực, đến nhất cử đột phá Đấu Đế.

"Đại ca, chuyện này nói đến liền lời nói dài." Tiêu Thần cười khổ nói.

Tiêu Huyền cùng Tiêu Thần đi qua một bên trò chuyện những năm qua, hai người đều có nhiều chuyện muốn nói với nhau.

Còn Văn Vận cùng Thanh Lân thì nhanh chóng rời đi.

"Tiên Nhi, đi với ta, ta sẽ giúp ngươi đem Tịnh Liên Yêu Hóa luyện hóa. Cho dù ngươi đã là Đấu Thánh, nhưng muốn thu phục Tịnh Liên Yêu Hóa vẫn có chút khó khăn." Tiêu Long nhìn Tiểu Y Tiên khẽ nói.

"Vâng, thưa sư phụ." Tiểu Y Tiên gật đầu.

Sau đó hai người liền đi vào bên trong phòng tu luyện.

"Chuẩn bị xong chưa, Tiên Nhi." Tiêu Long nhìn xem ngồi xếp bằng ở trên bệ đá Tiểu Y Tiên nhàn nhạt nói.

"Ta đã chuẩn bị xong rồi, sư phụ." Tiểu Y Tiên gật đầu nói.

Sau đó Tiêu Long nhanh chóng lấy ra Tịnh Liên Yêu Hỏa. Giờ phút này, những cánh hoa của yêu hỏa cũng đã mở ra, tại trung tâm của nó có một ngọn lửa màu phấn hồng bập bùng cháy. Từ ngọn lửa màu phấn hồng đó phát ra nhiệt độ kinh khủng khiến cho linh hồn người khác cũng phải run rẩy.

Ánh mắt Tiểu Y Tiên trở nên nóng rực, nhìn chăm chăm vào ngọn lửa màu hồng phấn này. Đây, chính là bản nguyên của Yêu Hỏa!

Nhưng đừng nhìn thể tích của nó như vậy mà coi thường. Tuy chỉ nhỏ bé như vậy thôi, nhưng cho dù là cường giả đạt tới Lục Tinh Đẩu Thánh, vô ý bị nó tiến vào trong cơ thể cũng có thể bị đốt thành tro tàn. Không thể nghi ngờ gì năng lực đáng sợ đó cả.

Tiểu Y Tiên nhìn chăm chăm vào Yêu Hỏa Bản Nguyên, dị hóa trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, cuối cùng ngưng tụ ra bên ngoài thân thể. Nhưng mà dị hóa dung hợp trước kia vốn mạnh mẽ vô cùng, hiện giờ lại có chút run rẩy ở bên, thậm chí nhan sắc còn trở nên ảm đạm. Hiển nhiên là bị Tịnh Liên Yêu Hỏa chấn nhiếp rồi.

Ba loại dị hóa đứng đầu trong Dị Hóa Bảng đều là quân vương trong dị hóa. Mỗi loại dị hóa bình thường khi gặp thấy chúng thì uy lực sẽ suy yếu rất nhiều. Mặc dù, dị hóa của nàng là do hai loại dị hóa dung hợp mà thành nhưng cũng xa xa không đủ sức để chống lại Tịnh Liên Yêu Hỏa.

"Xuy!"

Đến lúc này, Tiểu Y Tiên cũng không có thời gian để ý đến dị hỏa ảm đạm nữa, nàng chậm rãi vươn bàn tay có chút run rẩy xuyên qua Hỏa Liên, chậm rãi hướng về đám lửa màu hồng phấn kia.

"Grào ~!"

Trong giây lát, ngay lúc bàn tay Tiểu Y Tiên đụng đến đám lửa màu hồng phấn thì ngọn lửa nhìn như nhỏ bé kia bỗng nhiên bành trướng, trực tiếp hóa thành hừng hực liệt hỏa bao trùm toàn bộ thân thể của Tiểu Y Tiên. Nhiệt độ kinh khủng bùng nổ làm cho cả đất trời biến sắc.

Bên trong ngọn lửa hừng hực thiêu đốt, vì quá đau đớn mà khuôn mặt xinh đẹp của Tiểu Y Tiên trở nên vặn vẹo. Nàng điên cuồng thúc dục dị hỏa trong cơ thể chống lại sự phá hoại từ nhiệt độ của Tịnh Liên Yêu Hỏa. Tuy rằng đã chuẩn bị kỹ càng, nhưng trong thoáng chốc tiếp xúc, Tiểu Y Tiên hoàn toàn cảm nhận được chỗ đáng sợ của dị hỏa đứng thứ ba trong Thiên Hỏa Bảng. . .

"Vù vù ~!"

Trong miệng Tiểu Y Tiên không ngừng phát ra tiếng thở dốc kịch liệt, trước ngực phập phồng, hai mắt đỏ ngầu.

Tiêu Long thấy vậy, hơi biến sắc, nhanh chóng vận chuyển công pháp, không ngừng áp chế lại Tịnh Liên Yêu Hỏa trong người Tiểu Y Tiên.

Một lúc sau, Tiểu Y Tiên thần sắc mới trở nên hòa hoãn lại, bất quá sắc mặt trở nên đỏ ửng, từng đạo nhiệt khí trong miệng nàng phát ra, hai mắt mê ly nhìn xem Tiêu Long.

"Không thể nào, Tịnh Liên Yêu Hỏa cũng không mạnh đến mức này đi." Tiêu Long nhú mày nói.

Ngay lúc này, Tiểu Y Tiên đột nhiên ngồi dậy, hai tay vòng qua Tiêu Long cổ, ngẩng đầu lên chủ động dâng lên mình môi thơm.

Mặc kệ, coi như là niềm vui bất ngờ đi.

Nghĩ như vậy, Tiêu Long liền ôm lấy Tiểu Y Tiên cực phẩm eo thon, hai người ngã xuống bể đá phái trên.

Phòng tu luyện bên trong tràn đầy xuân sắc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 349: Trở về Già Nam Học Viện

Qua ngày hôm sau.

"Su... sư phụ... chúng ta..."

Vừa mới tỉnh dậy Tiểu Y Tiên nhìn xem trần trướng ôm lấy nhau nàng cùng Tiêu Long hai người, gương mặt nhất thời đỏ bừng một mảnh.

Tiểu Y Tiên đã hơn hai mươi tuổi rồi, đã là chính mùi quả ngọt, hơn nữa cũng đã bị Tiêu Long từ lâu hái xuống, dáng người nõ nàng, vòng eo tinh tế bại lộ trong không khí khiến người hít thở không thông, thon dài chân trần khiến người khác chỉ muốn ôm lấy quần lấy Tiểu Long thân thể.

Mặc dù hai người không phải là lần đầu tiên thân mật tiếp xúc, nhưng là Tiểu Y Tiên vẫn cảm thấy ngượng ngùng xấu hổ không thôi.

"Cũng không có gì, ta chỉ giúp người thu phục Tinh Liên Yêu Hóa mà thôi. Phải nói quả không hổ là đứng thứ ba đệ hỏa a, cả hai chúng ta đều đạt được chỗ tốt." Tiêu Long khẽ cười nói, sau đó liền ngồi dậy, bắt đầu mặc vào y phục.

Qua vừa rồi "song tu" Tiêu Long cũng đạt được không nhỏ chỗ tốt, tu vi tăng lên cửu tinh đấu thánh, Tiểu Y Tiên tu vi cũng tăng lên đến Ngũ Tinh Đấu Thánh.

"Người cũng đã thu phục được Tinh Liên Yêu Hóa, chúng ta cũng nên ra ngoài thôi." Tiêu Long đem dưới đất Tiểu Y Tiên y phục nhặt lên rồi đưa cho nàng cười nói.

"Ừm." Tiểu Y Tiên ngượng ngừng gật đầu, nhanh chóng tiếp nhận y phục mặc vào.

Một lúc sau, hai người liền đi ra ngoài, Tiêu Long liền đi tìm Từ Nghiên.

Qua nhiều năm như vậy, Từ Nghiên cũng đạt đến Đấu Thánh, thân thể cũng đã trưởng thành, giống như bộ dáng lúc trước khi nàng vừa mới đột phá Đấu Hoàng.

"Từ Nghiên, người đến đúng lúc lắm, ta có chuyện muốn nói với người." Tiêu Long nhìn Từ Nghiên cười nói.

"Có chuyện gì sao?" Từ Nghiên một mặt nghi hoặc.

"Ta muốn mang người đi gặp phụ thân của người." Tiêu Long nhìn nàng nói.

Nghe vậy Từ Nghiên thân sắc cứng đờ, sau đó sắc mặt liền trở nên phức tạp.

Nàng cũng không còn là năm đó ngây ngô thiếu nữ, trải qua nhiều chuyện như vậy, nàng cũng dần dần trưởng thành, tư tưởng cũng trở nên thành thục.

Nghe Tiêu Long nhắc đến nàng vị kia phụ thân, Từ Nghiên cũng không biết nên làm sao phải đối mặt.

Trong lòng nàng lúc này vừa có mong chờ, vừa có oán hận.

"Sớm muộn cũng phải đối mặt, có ta cùng những người khác bồi tiếp người mà, Từ Nghiên." Tiêu Long vuốt nhẹ đầu Từ Nghiên, mỉm cười nói.

Nghe vậy Từ Nghiên chậm rãi hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Long, ngữ khí kiên định: "Ta muốn gặp hắn."

"Vậy thì đi thôi, đi gặp mặt nhạc phụ a." Tiêu Long cười cười nói.

Nghe vậy gương mặt Từ Nghiên không khỏi đỏ lên.

.....

Thời gian thấm thoát trôi qua, nửa tháng sau đó.

Tiêu Long liền dẫn Từ Nghiên tiến về Già Nam Học Viện. Đến Già Nam Học Viện về sau, Tiêu Long nhìn lấy bên cạnh mặt mũi tràn đầy xoắn xuýt Từ Nghiên, giễu giễu nói: "Sợ hãi sao?"

"Mối... mối không có." Từ Nghiên ngao kiều quay mặt đi.

"Thật sao?" Tiêu Long gương mặt tiến sát lại nhìn nàng cười nói.

Nhìn xem gần sát nàng gương mặt, Từ Nghiên gương mặt đỏ bừng.

"Ta chỉ là có chút không biết làm sao đối mặt hắn a." Từ Nghiên cúi cái đầu nhỏ, có chút sa sút nói ra.

Nàng từ nhỏ đã là lệ loi trợ trợ một người, còn thường xuyên bị hắn ma thú khi dễ, về sau bị Tiêu Long mang về Viêm Môn về sau, lúc này mới sinh hoạt dần dần tốt.

Từ Nghiên vẫn cho là chính mình là cô nhi, nhưng là bây giờ nghe Tiêu Long nói phụ thân nàng lại còn còn sống, đối với cái này chưa từng gặp mặt phụ thân, Từ Nghiên trong lòng cảm thụ cực phức tạp.

"Yên tâm đi! Có ta ở đây, nếu như cha người dám đối với người không tốt, liền xem hắn là nhạc phụ của ta, ta cũng sẽ đánh cho hắn một trận!" Tiêu Long nhìn thấy Từ Nghiên sa sút bộ dáng, đuổi ra đại thủ đặt tại nàng cái đầu nhỏ bên trên, hung hăng vỗ một trận.

"Mối không muốn người giúp đâu! Nếu như hắn dám hung ta, ta liền chính mình đánh cho hắn một trận!" Từ Nghiên nghe được Tiêu Long lời nói, giọng lên tinh xảo khuôn mặt, vung vung nắm đấm, làm ra một bộ hung dữ bộ dáng kêu lên.

Tiêu Long thấy thế, cảm thụ một chút Tô Thiên vị trí, cười nói: "Người lợi hại nhất, bất quá chúng ta hiện tại vẫn là đi trước thông báo một chút Tô Thiên Đại Trưởng Lão, để hắn sơ tán một chút học viên đi!"

"Ừm."

.....

Hắc Giác Vực là Viêm Môn địa bàn, trở nên hòa bình không ít, cho nên Tiêu Long cùng Tử Nghiên có thể nói là một đường thuận lợi đi đến Già Nam Học Viện.

Già Nam Học Viện nội viện, Tô Thiên cảm nhận được hai cỗ cường đại khí tức đột nhiên xuất hiện tại nội viện, thần sắc biến đổi, bất quá cũng may hắn từ nơi này hai cỗ trong hơi thở không có cảm giác được cái gì ác ý, mà còn từ đó cảm nhận được khí tức quen thuộc.

Sau một khắc, Tô Thiên trước người không gian một trận vận vẹo, Tiêu Long cùng Tử Nghiên từ đó đi tới, nhìn về mặt kính ngọc Tô Thiên, tiêu cười tà nói: "Đã lâu không gặp, Đại Trưởng Lão."

"Tiêu Long tiểu tử ngươi rốt cuộc cũng trở về nhìn ta một cái a, làm sao không nhìn thấy Tiểu Y Tiên a." Tô Thiên nhìn Tiêu Long bất đắc dĩ cười nói.

"Nàng có chút việc, tạm thời còn không có đến." Tiêu Long cười cười nói.

Tô Thiên hơi nghi hoặc một chút đối với Tiêu Long hỏi: "Tiêu Long, ngươi làm sao lại đột nhiên trở về?"

Tiêu Long tại Trung Châu xông ra không nhỏ danh khí, việc này Tô Thiên là biết đến. Hắn cũng hiểu Tiêu Long sẽ không đột nhiên đến chỗ này thăm hắn, nhất định là có chuyện trọng yếu.

"Đại Trưởng Lão ta lần này về Già Nam Học Viện, là vì tiến về Thiên phần luyện khí tháp phía dưới Nham Tương Thế Giới." Tiêu Long cáo tri Tô Thiên lần này chính mình ý đồ đến.

Tô Thiên nghe vậy, nao nao, Thiên phần luyện khí tháp phía dưới Nham Tương Thế Giới, hắn tự nhiên cũng là biết, bên trong hết thảy đều lộ ra thần bí khó lường, Tô Thiên bọn họ căn bản không dám xuống dưới dò xét.

Bất quá nghĩ đến Tiêu Long đã từng xuống dưới dưới nham tương thế giới để tìm vẫn lạc tâm viêm, Tô Thiên cũng không cảm thấy cái gì không được.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 350: Lại tiến vào dung nham thế giới

Theo Tô Thiên Đại Trưởng Lão ra lệnh một tiếng, tại Thiên phần luyện khí tháp cái này tu luyện các học viên, tất cả đều bị sơ tán đi ra. Ngay tại các học viên không hiểu ra sao thời điểm, Tô Thiên Đại Trưởng Lão mang theo Tiêu Long cùng Tử Nghiên đi vào Thiên phần luyện khí tháp.

Nhiều năm như vậy rồi, thế giới dung nham vẫn chỉ có một màu đỏ ngầu, nhìn mãi không tới điểm tận cùng.

Dị Hỏa năng lượng đem Tiêu Long cùng Tử Nghiên hai người bao vây, hóa thành một đạo hỏa mang, lướt vào bên trong dung nham làm dậy lên từng đợt sóng.

“Xuy!”

Vừa tiến vào dung nham, Tiêu Long hai người dùng tốc độ nhanh nhất tiến sâu vào trong, dung nham nửa trượng xung quanh Tiêu Long bị bốc hơi sạch, với uy lực của hơn mười loại dị hỏa dung hợp, dung nham không thể cản trở được bước tiến của hai người.

Tốc độ của Tiêu Long bây giờ nhanh hơn khi xưa vô số lần, chỉ chưa đầy mười phút hắn đã đã dung nhập vào sâu trong dung nham, đồng thời, tốc độ của hắn chậm đi rất nhiều, bình thần nhìn xung quanh, hắn có thể cảm nhận rõ ràng không ít luồng khí tức mật mờ đang nhanh chóng tụ về phía hắn.

“Đây là sinh vật trong dung nham sao?”

Tiêu Long cười nhạt, lòng bàn chân dậm mạnh. Nhất thời, một đạo linh hồn ba động mệnh môn từ mi tâm tuôn ra dữ dội, trong khoảnh khắc, dung nham xung quanh nổ mạnh, từng đạo thân ảnh núp trong dung nham kêu lên thê lương.

“Phốc, phốc!”

Những tiếng thét chói tai này vang lên kèm theo dao động kịch liệt, sau đó Tiêu Long nhìn thấy vô số thân ảnh đỏ ngầu từ bốn phương tám hướng lao tới vây quanh hắn.

Ánh mắt Tiêu Long nhìn chăm chú những sinh vật như tích dịch này, cuối cùng dừng lại ở phía xa, nơi có hai tích dịch nhân toàn thân màu trắng, bọn họ

trông to lớn hơn những kẻ khác rất nhiều, mà điều khiến Tiêu Long kinh ngạc nhất là hai kẻ này lại có thực lực Bán Thánh.

“Khó trách năm đó Thiên Hỏa tôn giả lại vẫn lạc ở chỗ này, thì ra trong số đám thần lẫn lại có hai kẻ như vậy.” Nhìn hai tên thần lẫn này, Tiêu Long chợt hiểu ra nhiều điều, hẳn thâm kê thật may mắn, năm đó hẳn đã không gặp phải bọn chúng. Nếu không, với thực lực khi đó, chỉ một cái tát của bọn chúng cũng đủ giúp hắn gặp được tổ tiên.

“Nhân loại, đây là nơi an nghỉ của thần, không phải là nơi người có thể tới, mau lui ra, nếu thù hộ giả tình đây, chắc chắn người sẽ bị chôn sâu tại đây đó!”

Tiêu Long âm thầm giật mình, thật không ngờ một trong số hai tích dịch nhân màu trắng kia lại có thể nói tiếng người, tuy rằng có chút trúc trắc, thanh âm đứt quãng nhưng hắn vẫn có thể hiểu được.

“Nơi an nghỉ của thần? Thù hộ giả?”

Nghe vậy Tiêu Long cũng biết bọn hắn muốn nói đến điều gì.

Bất quá hắn cũng không để tâm.

Có Từ Nghiên ở đây, Tiêu Long không tin Chúc Khôn dám làm gì hắn.

"Tránh ra, hoặc là chết!" Tiêu Long nhìn trước mắt người thần lẫn, lạnh giọng nói.

Tiêu Long dứt lời, một cỗ thuộc về cửu tinh Đấu Thánh khí tức khủng bố, tùy theo như là như sóng to gió lớn ép hướng chung quanh người thần lẫn, tại cổ uy áp này phía dưới, không ít người thần lẫn trực tiếp bị chấn động ngất đi, dẫn đầu hai vị người thần lẫn, cũng là nhện không được lui lại một bước, hai người bọn họ chỉ là Bán Thánh Cường Giả, đối mặt Tiêu Long cửu tinh Đấu Thánh khí tức, thật sự là khó mà chống lại.

"Nhân loại, thần an nghỉ địa phương nguy hiểm, không phải là các người có thể tưởng tượng, đã các người tự tìm đường chết, liền không oán chúng ta được." dẫn đầu một vị người thần lẫn, đối với Tiêu Long phát ra một câu cuối cùng cảnh cáo, tay phải vung lên, chung quanh người thần lẫn nhất thời cho Tiêu Long cùng Từ Nghiên, nhường ra một lối đi.

"Chúng ta đi thôi!" Tiêu Long nhìn một chút dẫn đầu người thần lẫn, mang theo Từ Nghiên, tiếp tục hướng về biển dung nham kín đáo đi tới.

“Nhân loại ngu xuẩn, tự tìm đường chết!”

Hai gã thần lẫn trắng liếc nhau một cái, chợt hừ lạnh một tiếng, thân hình vừa động, dung nhập vào trong làn dung nham, nhanh chóng hướng tới phía xa mà lao đi.

Không có những sinh vật lửa cản trở, tốc độ của Tiêu Long đã trở nên tăng vọt. Chỉ có điều, dường như bất luận tốc độ của hắn kinh khủng như thế nào thì cũng khó có thể chạm tới điểm cuối của không gian dung nham. Cả con đường phía trước thủy chung vẫn là những dòng dung nham nhấp nhô, mông lung.

Tiêu Long mang theo Từ Nghiên tiếp tục lặn xuống chừng mười phút đồng hồ, chung quanh hồng sắc dung nham dần dần chuyển biến thành hắc sắc.

"Ba!"

Ngay tại Tiêu Long cùng Từ Nghiên không ngừng lặn xuống thời điểm, giống như đột nhiên đụng vào một tầng nhìn không thấy màng mỏng, không gian xung quanh một trận biến ảo, xuất hiện tại Tiêu Long trước mặt là một vùng tăm tối yên tĩnh không gian, tản ra cỗ lão tang thương khí tức.

"Thật lớn!" Từ Nghiên nhìn trước mắt cao đến vạn trượng cự đại cửa đá, nhện không được hoảng sợ nói.

"Không hổ là Đà Xá Cổ Đế, lại có thể tại biển dung nham, chế tạo như thế một cái không gian." Tiêu Long đánh giá bốn phía một cái, không khỏi cảm thán nói.

Có thể tại biển dung nham, vài tầng tiếp theo Không Gian Kết Giới, duy trì số thời gian ngàn năm, vẫn không có chút nào hao tổn, có thể thấy được Đà Xá Cổ Đế cường đại.

Tiêu Long cảm giác một chút về sau, mang theo Từ Nghiên hướng về không gian chỗ sâu bay đi, bay vài phút về sau, tại Tiêu Long cùng Từ Nghiên trước mặt, xuất hiện một đoàn tia sáng chói mắt.

Nhìn tia sáng đó, Tiêu Long cùng Từ Nghiên cũng không chần chờ bay vút đi. Nương theo việc hắn đang dần dần tiếp cận tia sáng thì hắn cũng đã nhìn thấy tình hình ở chỗ tia sáng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 351: Long Hoàng Chúc Khôn

Đó là một cánh cửa đá khổng lồ, cao mấy vạn trượng!

Cánh cửa đá an tĩnh, đứng sừng sững trong không gian mờ mịt giống như một loại tồn tại vĩnh thế từ thời xa xưa vậy. Đồng thời, từ trên cánh cửa, một cỗ khí tức hoang dã cổ xưa chậm rãi tỏa ra tràn ngập, khiến cho thiên địa trở nên nhộn nhạo.

Phía trước cánh cửa đá là một quảng trường khổng lồ, mà về phần Tiêu Long cùng Tử Nghiên thì đang dừng lại ở nơi cách xa cánh cửa đá cổ xưa ấy, ánh mắt ngơ ngác nhìn quang cảnh kỳ dị của mảnh không gian hắc ám này. Trong lúc nhất thời, bọn hắn không thốt được ra lời nào.

Đứng trước cánh cửa đá khổng lồ, Tiêu Long không khác gì một con kiến hôi, nội tâm không tự chủ được mà trào dâng một loại cảm giác kính sợ. Bất quá, ngay sau đó, hắn chợt phát hiện, nội tâm còn có một chút cảnh giác, tuy chỉ là một cái cửa bằng đá nhưng ngay cả hắn cũng không thể kìm nén được tâm trạng. Chỗ này quả thật là quỷ dị khó lường.

Ánh mắt Tiêu Long lướt lên cánh cửa đá, cuối cùng dừng tại đỉnh chóp của nó, nơi đó có khắc bốn chữ cổ xưa. Khi tầm mắt của hắn nhìn thấy bốn chữ này, con ngươi chợt co rút mãnh liệt, đồng thời trái tim cũng nhảy lên kịch liệt.

“Cổ Đế động phủ!”

Nét chữ cổ xưa cũng không quá mức hoa lệ, song ở bên trong nét chữ nhìn thì bình thường đó lại là một loại khí thế quân lâm thiên địa, uy nghiêm vô tận.

“Rốt cuộc cũng tìm được người...!” Nhìn bốn nét chữ cổ xưa, khóe miệng Tiêu Long khẽ nở một nụ cười.

Cuối cùng cũng đến ngày hôm nay, ngay mà hắn đạt tới Đẩu Đế.

Tuy nhiên nụ cười trên khóe miệng cũng không kéo dài được lâu, nội tâm Tiêu Long đột nhiên truyền ra cảm giác rung mình. Cái loại cảm giác này giống như có thứ gì đó đang nhìn chăm chăm vào hắn.

Cảm giác như vậy cũng không làm cho sắc mặt Tiêu Long thay đổi, ánh mắt quét ra bốn phía nhưng cũng không phát hiện được bất cứ việc gì. Một lát sau, hắn đầu ngón tay búng ra một ngọn lửa!

Ánh lửa lập tức làm không gian hắc ám trở nên sáng bùng. Ánh lửa chói mắt chiếu sáng mảng không gian đã nằm trong u tối cả vạn năm.

Nằm bên dưới không gian tối tăm này là một sinh vật to lớn.

Đó là một sinh vật to lớn tới mức không cách nào hình dung ra được. Nó chiếm cứ một chỗ ở trong không gian u tối, nằm im không nhúc nhích. Ánh mắt Tiêu Long di chuyển dọc theo thân thể của nó, chỉ có điều, đến khi tầm mắt của hắn bị ngăn trở bởi vùng không gian u tối ở phía xa thì hắn vẫn không thể nhìn thấy phần cuối cùng của sinh vật này.

Điểm đặc biệt của sinh vật thần bí này là toàn thân nó mang màu tím đậm, lân phiến lạnh như băng bao trùm lấy thân thể, tạo cho người ta cảm giác như cứng rắn không gì phá nổi.

Tiêu Long lúc này đang lơ lửng trên không, lấy ánh mắt của hắn cũng không cách nào nhìn được toàn cảnh bên dưới. Riêng điều này thôi cũng đủ để tưởng tượng được kích thước của sinh vật đó lớn đến mức nào, cho dù lấy kinh nghiệm lâu nay của Tiêu Long cũng là lần đầu nhìn thấy!

Sau một khắc, nằm ở đó sinh vật, đột nhiên mở ra cặp kia cự đại Huyết Đồng, một đôi trăm mét lớn nhỏ Long Nhãn, chăm chú nhìn giữa không trung Tử Nghiên, cảm thụ được đến từ huyết mạch hô ứng, cự đồng từ bên trong tràn đầy về kích động.

Cự Long dần dần thu nhỏ, hóa thành một cái đầu đầy Tử Kim tóc trung niên nam tử, hắn nhìn trước mắt Tử Nghiên, đôi kia tràn ngập nồng đậm uy áp hai con ngươi màu vàng óng, tràn đầy kích động, hướng Tử Nghiên duỗi ra có một chút phát run tay phải, thanh âm có chút run rẩy nói ra: "Hài... Hài tử, ngươi cùng mẫu thân ngươi, thật rất giống!"

Trung niên nam nhân có chút run rẩy tay, cuối cùng chậm rãi khoác lên Tử Nghiên trên vai, nhìn trước mắt Tử Nghiên, mặt mũi tràn đầy thương yêu cùng tự trách.

Tiêu Long quay đầu nhìn xem Tử Nghiên, hắn có thể thấy được thân thể nàng run lên không ngừng.

“Ta là cô nhi, không cha, không mẹ.” Tử Nghiên âm thanh có chút lạnh lùng nói, nhưng lại gọi cho người ta có chút xót xa trong lòng.

Tiêu Long than nhẹ một tiếng, năm đó Tử Nghiên tuổi còn nhỏ đã phải một mình sinh sống tại nơi núi sâu của Hắc Giác Vực, cuộc sống cũng không có dễ chịu gì, về sau ăn nhầm phải Hóa Hình Thảo đã thành thực mới được hắn phát hiện mang về, lúc đó mới tốt hơn được.

Nghĩ đến đây Tiêu Long thật rất muốn đánh Chúc Khôn một trận, bất quá nể mặt Tử Nghiên cho nên Tiêu Long sẽ không xem vào.

Nữ tử quạt cường đang đứng ở trước mặt hắn trong lúc nói chuyện, sâu trong ánh mắt đã bắt đầu xuất hiện chút hơi nước, phụ thân nàng đã từng chờ đợi không ngờ lại gặp trong hoàn cảnh này.

"Là lỗi của ta, ta không nên ham muốn đối với Cổ Đế động phủ, cũng đều là tại tên Đà Xá Cổ Đế vô liêm sỉ kia, hắn đã sắp đặt bẫy để hại ta bị nhốt trong động phủ lâu đến như vậy."

Nhìn thấy những giọt nước mắt của Từ Nghiên, Chúc Khôn nhưng lại trở nên luống cuống chân tay: "Hài tử đừng khóc, đừng khóc, tất cả đều là lỗi của ta. Từ bây giờ ngươi muốn vì phụ làm gì ta đều nghe theo lời của ngươi, nếu ngươi không tin ta có thể thề a."

Nguyên bản Từ Nghiên hẳn là Thái Hư Cổ Long tiểu công chúa, tập hợp vạn thiên sủng ái cùng một thân, tuy nhiên lại bởi vì hấn nguyên nhân, lưu lạc bên ngoài nhiều năm như vậy.

Nhìn thấy một nam tử là đỉnh cao cường giả, uy chấn đại lục nhưng hôm nay lại bị bức đến nước chân tay luống cuống, Tiêu Long cũng là khẽ thở phào nhẹ nhõm, xem ra hấn đối với Từ Nghiên thực sự là rất quan tâm.

"Thật sao?" Từ Nghiên hút hút mũi ngọc tình xảo, có chút phát hồng đôi mắt đẹp, nhìn chăm chăm Chúc Khôn hỏi.

"Thật, thật, nếu như ngươi không tin, ta có thể thề, ta hiện tại liền thề! Ta Chúc Khôn..."

"Không muốn, ta không muốn ngươi thề, nếu như ngươi về sau dám không nghe lời ta, ta liền rút cuộc không tha thứ ngươi." Từ Nghiên một thanh ngăn lại chuẩn bị thề Chúc Khôn, nhìn chăm chăm Chúc Khôn ánh mắt, có chút ngao kiêu nói ra.

"Quá tốt, quá tốt, ta rút cuộc tìm được nữ nhi của ta, Nữ nhi của ta tha thứ ta, ha ha ha!!" Đạt được Từ Nghiên tha thứ, Chúc Khôn mừng rỡ như điên cười to nói.

Nhìn thấy Chúc Khôn kích động kêu to bộ dáng, Từ Nghiên hút hút cái mũi, lộ ra vui vẻ nụ cười.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 352: Tiến vào động phủ

"Nhạc phụ đại nhân, mặc dù nói hiện tại quấy rầy cha con các người đoàn tụ có chút xấu hổ, nhưng là ta nghĩ các người vẫn là rời khỏi nơi này trước tương đối tốt." Tiêu Long nhìn lấy có chút hưng phấn quá mức Chúc Khôn, nhin không được lên tiếng nhắc nhở.

Nghe vậy Chúc Khôn ánh mắt chuyển sang Tiêu Long trên người, dò xét vài lần, chậm rãi gật đầu nói.

"Quả không hổ là nữ nhi của ta, lựa chọn phu quân ánh mắt rất tốt." Chúc Khôn gật đầu tán thưởng nói.

Nghe được hai chữ "Nhạc Phụ" này, Chúc Khôn cũng biết hấn cùng Từ Nghiên quan hệ.

Vốn là Chúc Khôn muốn đem cái này cướp đi hấn bảo bố nữ nhi giết chết, nhưng nhìn thấy Tiêu Long tuổi còn trẻ liền có cửu tinh đầu thánh tu vì lúc liền tán thành hấn.

Chúc Khôn đối với Tiêu Long hỏi: "Tiểu gia hỏa, ngươi có Đà Xá Cổ Đế ngọc sao?"

"Không có a." Tiêu Long lắc đầu nói.

Đà Xá Cổ Đế Ngọc đã bị hấn dùng làm sinh lệ đưa cho Cổ Tộc rồi. Lúc trước khi Tiêu Huyền biết chuyện này lúc còn tìm Tiêu Long gây sự một trận đấy, bắt quá bị Tiêu Long cho đè ép xuống.

"Như vậy liền không có cách nào, ta bị Đà Xá Cổ Đế thiết kế, vậy ở bên trong vùng không gian này, trở thành Cổ Đế động phủ Thủ Hộ Giả, chỉ có làm tề tụ hoàn chỉnh Đà Xá Cổ Đế ngọc, đem Cổ Đế động phủ triệu hồi ra mảnh không gian này, ta mới có thể rời đi mảnh không gian này."

Chúc Khôn nghe được Tiêu Long trong tay không có Đà Xá Cổ Đế ngọc thời điểm, không khỏi hiện lên vẻ thất vọng, thở dài một hơi nói ra.

Đà Xá Cổ Đế bố trí xuống mảnh không gian này, đối với Tiêu Tà bọn họ không có có ảnh hưởng gì, bọn họ có thể tự do ra vào, nhưng lại có thể vây khốn Chúc Khôn, không đến Cổ Đế động phủ tránh thức xuất thế, Chúc Khôn là rời đi không mảnh không gian này.

"Tiêu Long, ngươi nhất định là có cách đúng không?" Từ Nghiên cũng nhìn hấn mong đợi nói.

Nếu như là trước đó cũng coi như, nhưng là hiện tại Từ Nghiên đã cùng Chúc Khôn cha và con gái nhận nhau, nếu như Chúc Khôn lại không thể rời đi mảnh không gian này, như vậy đối với Từ Nghiên tới nói, khó tránh khỏi có chút tàn nhẫn, còn không bằng trước đó cũng không biết Chúc Khôn tồn tại đâu!

"Yên tâm đi! Nếu như không có biện pháp, ta cũng sẽ không mang ngươi qua đây." Tiêu Long sờ sờ Từ Nghiên trán, khẽ cười nói.

"Quá tốt, ta liền biết, ngươi khẳng định có biện pháp." Từ Nghiên nghe được Tiêu Long lời nói, vui vẻ kêu lên.

Một bên Chúc Khôn trong mắt lại hiện lên một tia không tin, tuy nhiên Tiêu Long tuổi còn trẻ liền đã trở thành cửu tinh Đấu Thánh đúng là kỳ tích.

Nhưng là hẳn có thể sẽ không tin tưởng, Tiêu Long có thể dẫn hắn rời đi Đà Xà Cổ Đế thiết hạ kết giới. Bất quá nhìn thấy Từ Nghiên bộ kia vui vẻ bộ dáng, Chúc Khôn cũng không muốn đã kích nài, để Tiêu Long thử một lần cũng không sao.

Ngay sau đó Tiêu Long liền lấy ra Enuma Elish.

Màu đỏ phong bạo xuất hiện, tràn ngập mảnh không gian này, toàn bộ không gian lung lay như muốn đổ vỡ một dạng.

Chúc Khôn nhìn xem đạo kia màu đỏ phong bạo không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, loại này quý dị phong bạo màu đỏ để cho hắn cảm thấy mùi vị tử vong.

Đồng thời Chúc Khôn cũng bắt đầu cảm thấy trong người cảm chế dần dần yếu đi, thần sắc liền trở nên mừng như điên.

Răng Rắc!!

Ngay lập tức, không gian vỡ nát ra một cái lỗ hồng lớn.

Chúc Khôn nhanh chóng xông ra ngoài.

"Bản Hoàng rốt cục đi ra! Ha ha ha..." Chúc Khôn nhìn lấy bị quanh thân đấu khí bài xích bên ngoài biển dung nham, nhìn không được kích động cười to nói.

To tiếng cười, nương theo lấy một cổ kinh khủng Long Uy, truyền khắp toàn bộ Nham Tương Thế Giới, những dung nham đó trong biển người thần lẫn, cảm thụ được cái này cổ kinh khủng Long Uy, tất cả đều là không tự chủ được run lấy bầy.

"Thủ Hộ Giả vậy mà đi ra!" Dẫn đầu người thần lẫn, nhìn lấy Long Uy truyền đến phương hướng, không dám tin kêu lên.

"Chúc mừng ngươi a, nhạc phụ đại nhân." Tiêu Long cũng đi tới chúc mừng Chúc Khôn.

"Tốt, rất tốt!!" Chúc Khôn cao hứng cười nói.

"Nhạc phụ, bây giờ ta muốn vào Đà Xà Cổ Đế Động Phủ." Tiêu Long lại nói.

Nghe vậy Chúc Khôn gật đầu nói: "Nếu là dùng năng lực lúc này, ngươi đúng là có thể đi vào bên trong mà không cần cổ ngọc."

Tiêu Long gật đầu, sau đó lại một lần nữa sử dụng Enuma Elish đem cửa đá phá hủy.

“Rầm”

Theo màu đỏ hủy diệt phong bạo quét ngang qua, cửa đá rốt cuộc cũng sụp đổ.

Cửa đá ngày càng đổ vỡ thành từng mảnh vụn, sau đó tại một đạo thanh âm vang lên, rốt cuộc hoàn toàn được khai mở.

“Xùy”

Ngay khi cánh cửa vỡ nát, một cỗ uy áp từ viễn cổ liền tràn ra, đợi khi ba động qua đi, Tiêu Long ba người mới ổn định lại thân hình.

"Rốt cuộc muốn mở ra rồi sao?" Chúc Khôn thoáng có chút thất thần nhìn một màn đang diễn ra. Bị vây ở bên trong động phủ nhiều năm như vậy, hẳn đã từng suy nghĩ không biết bao nhiêu biện pháp để mở ra cánh cửa này nhưng là không thể làm gì được, bất quá hôm nay hẳn cũng có thể nhìn thấy một màn này ở trước mặt.

“Rầm rầm rầm”

Viễn cổ ba động cũng là theo cánh cửa vỡ nát mà càng trở nên kịch liệt, đến sau cùng, trong đại quân song phương những người có thể đứng trên bầu trời cũng là rất thưa thớt.

Tiêu Long ba người ngay lập tức xông vào bên trong.

Sương mù nhàn nhạt bao phủ khắp nơi làm cho toàn bộ không gian trong động phủ trở nên cực kì quý dị.

Một mảng yên tĩnh trải rộng như đã có từ mấy vạn năm trước.

Tại phiên thiên không không có giới hạn này, một khối lục địa đang lơ lửng mà không có chút ngoại lực nào tác động, tựa như một cái lâu đài tại không trung.

“Xuý”

Không gian yên tĩnh đã có mấy vạn năm hôm nay cũng là bị phá vỡ, mà theo đó không gian cũng bất chợt vận vẹo hình thành một cái thông đạo thật lớn, từ bên trong nó từng đạo thân ảnh bỗng nhiên xuất hiện.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 353: Dị Hỏa quảng trường

“Đây là Cổ Đế động phủ sao?” Thân hình vừa hạ xuống, ánh mắt Tiêu Long vội vàng quét qua bốn phía, bất quá hần liền giật mình phát hiện, bằng vào Đế cảnh linh hồn của hắn cho dù có cố gắng đến mức nào cũng không thể quan sát được phạm vi ngàn trượng, tựa hồ ở đây có một lực lượng áp chế đối với linh hồn.

Từ Nghiên cùng Chúc Khôn cũng nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Tiêu Long, ánh mắt hai người cũng cảnh giác quét qua không gian kì dị phía trước.

Tiêu Long có thể cảm giác được Hư Vô Thôn Viêm trong người có chút xao động, có thể là vì hắn là từ nơi này thoát ra đi.

Vù!

Một đoàn hắc hỏa từ ngón tay Tiêu Long bay ra hướng về một đạo phương hướng bay đi.

"Là Hư Vô Thôn Viêm a, chẳng trách." Chúc Khôn khẽ giật mình, sau đó hần chợt như có điều gì suy nghĩ: “Nếu là hắn thì biết cũng không có gì kỳ quái cả, mau đuổi theo.”

Sau đó ba người nhanh chóng đuổi theo hư vô thôn viêm

Trong nháy mắt vài phút đồng hồ, đi theo Hư Vô Thôn Viêm ba bọn người tốc độ cũng dần chậm lại.

Khi bọn hắn tốc độ vừa giảm thì bọn người Tiêu Long cũng là nhanh chóng đuổi theo, tất cả không hẹn cùng đưa ánh mắt nhìn khoảng không trước mặt, chỉ thấy ở đó xuất hiện một ngôi thạch điện, nhất thời trong mắt có hiện lên sóng lửa lập lòe.

Thạch điện sừng sững ở phía trước được bao phủ bởi một cỗ khí cổ xưa trong thiên địa.

Tại thạch điện phía trước là một phiến quảng trường vô cùng to lớn, hai bên quảng trường được chống đỡ bởi mấy cột kinh thiên chi trụ khổng lồ đến mấy ngàn trượng, làm cho thạch điện có một cỗ khí thể nguy nga hùng vĩ bỏ về phía trước.

Đám người Tiêu Long cẩn thận hạ xuống tại trên quảng trường, bước chân vừa chạm vào mặt đá đã tạo nên những âm thanh xào xạc.

Diện tích quảng trường cực kỳ rộng lớn, song phương hai bên đứng tại trong đó như con kiến đang bò qua trên sa mạc, khó thấy được đâu là điểm tận cùng.

Bất quá những người có thể đặt chân ở chỗ này cũng đều là cường giả đứng trên đỉnh của đại lục hiện nay, tâm tính cũng có chút kiên định, không bởi vì quang cảnh trước mặt mà biểu lộ cảm xúc ra ngoài, đứng tại loại địa phương giống như thần tích trước mặt, trong lòng mọi người đều có chút ít kính sợ.

“Ồ?”

Đang bước trên quảng trường, Tiêu Long cước bộ đột nhiên dừng lại đưa mắt nhìn về cột đá phía xa, trong đó có một đoàn hỏa diễm vàng đậm đang bốc lên. Vừa liếc mắt nhìn qua thì Tiêu Long liền nhận ra đây là một trong những loại dị hỏa được bài danh thứ 23 trên dị hỏa bảng - Huyền Hoàng Viêm.

Đây đích thật là Huyền Hoàng Viêm không sai, nhưng do thời gian dài trôi qua bản nguyên dị hỏa đã bị suy yếu.

Tiêu Long vẫn tiếp tục tiến về phía trước, không đến trăm trượng, lại có một cột đá xuất hiện, trên cột đá đồng dạng cũng có một đoàn hỏa diễm đang bốc lên.

“Vạn Thú Linh Hỏa, bài danh thứ 22 trên Dị hỏa bảng”

Nhìn qua hỏa đoàn đang bốc lên ẩn hiện vạn thú hình dáng hỏa diễm, Tiêu Long chậm rãi thở ra một hơi. Ánh mắt hắn chớp động nhìn qua tiền phương, cước bộ chợt nhanh lên không ít. Nhìn thấy biểu hiện của Tiêu Viêm, bọn người Cổ Nguyên cũng là vội vàng đuổi theo.

Tiếp tục đi về phía trước khoảng 100 trượng, các cột đá tiếp tục xuất hiện, mà bên trong đó cũng đồng dạng có các loại dị hỏa bốc lên, chỉ có điều,

những loại dị hóa này lực lượng cũng bị áp chế xuống mức rất thấp.

Nhìn qua các loại dị hóa dường như đều được bố trí rất giống nhau, nhưng mà đối với người tinh thông dị hóa như Tiêu Long, hẳn có thể khẳng định những thứ này chân chính là dị hóa chứ không phải là vật giả tạo.

Mà Tiêu Viêm cũng nhận thức được trong đó các loại dị hóa như Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, Cốt Linh Lân Hỏa, Vãn Lạc Tâm Viêm... duy chỉ có Tịnh Liên Yêu Hỏa cùng Hư Vô Thôn Viêm là không có.

Đó cũng là đương nhiên, bởi vì Tịnh Liên Yêu Hỏa cùng Hư Vô Thôn Viêm vốn là từ nơi này đi ra ngoài.

Một lúc sau, ánh mắt Tiêu Long thoáng nhìn qua quảng trường, ở phía cuối cùng có một thạch điện giờ phút này đang được bao phủ bởi sương mù dày đặc làm cho mọi người không thể biết được bên trong đó có gì đang diễn ra.

“Ào ào”

Hắc hỏa xuất hiện, nhất thời một cỗ hấp lực từ trong đó bạo dũng mà ra đem vụ khí kia thôn phệ vào trong cơ thể. Mà theo vụ khí dần dần tán đi, một cự đại âm ảnh đột nhiên bao phủ cả quảng trường, mọi người vội nhanh chóng ngẩng đầu nhìn lên liền sau đó ai ai cũng kinh hãi, ánh mắt dừng lại trên một cái tượng đá cao vạm vỡ đột ngột xuất hiện.

Hình dáng của tượng đá là hình dáng của một lão già, đúng là dung mạo của chủ nhân Cổ Đế động phủ trong truyền thuyết - Đà Xá Cổ Đế!

Tượng đá đứng sừng sững ở trong thiên địa, nó được bao bọc bởi một loại khí tức cường mãnh của thiên địa. Tại phía dưới cỗ uy áp của chủng khí tức kia, ngay cả đám người Chúc Khôn cũng thấy một áp lực trầm trọng, những người thực lực không đủ thì hai chân trực tiếp khụy xuống, đem những phiến đá cứng rắn dưới chân chấn tan thành bột phần.

Xung quanh tượng đá ảm ảm một lớp quang đoàn, từ xa nhìn lại toát lên một vẻ vô cùng mỹ lệ.

Xung quanh tượng đá ảm ảm một lớp quang đoàn, từ xa nhìn lại toát lên một vẻ vô cùng mỹ lệ.

Nhìn qua những quang đoàn đang bay lượn, Tiêu Long ánh mắt hít lại. Chợt trong lòng hắn có chút rung động, bởi hắn phát hiện bên trong những quang đoàn kia đều có chứa một ít quyền trục cổ xưa, tại trên mặt của những quyền trục kia hắn cảm nhận được một loại linh tính của những cái mà ngoại giới thường gọi là đấu kỹ và công pháp Thiên giai.

Cái loại bảo tàng có chứa hàng trăm đấu kỹ cùng Thiên giai công pháp này cho dù là Tiêu Long cũng đều có chút hít thở dồn dập, đấu kỹ cùng Thiên giai công pháp cho dù là Tiêu Gia Viêm Môn bây giờ cũng chỉ hai chữ số mà thôi, vậy mà ở đây lại tồn tại nhiều đến vậy.

Bất quá, tuy nói đấu kỹ cùng Thiên giai công pháp có chút hấp dẫn người, nhưng ở cái loại cấp bậc như Tiêu Long hay Chúc Khôn cũng không làm cho bọn hắn có quá nhiều ham muốn.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 354: Đế Phẩm Sô Đan

“Mảnh không gian này đã từ lâu rồi không có náo nhiệt như vậy a...”

Ngay lúc này, một đạo âm thanh già nua đột nhiên từ không trung truyền đến vang lên trong đầu ba người.

Bất ngờ xuất hiện thanh âm tại không trung cũng là làm cho mọi người giật nảy mình, ánh mắt vội vàng ngưng kết tại trên bả vai của tượng đá, ở đó có một đạo thân ảnh già nua đang đứng chấp tay, ánh mắt bình thần nhìn vào những người bên dưới, mục quang như đang nhìn vào loài sâu kiến trước mặt.

“Đà Xá Cổ Đế!”

Ánh mắt quét qua lão già trước mặt, Chúc Khôn cũng là có chút kinh hãi, bộ dáng của người kia tựa hồ so với tượng đá không hề sai biệt. Hơn nữa khi chất huyền lệ đặc biệt kia cũng là không ai có thể làm giả được.

Tiêu Long chậm rãi nói: “Hắn không phải Đà Xá Cổ Đế... mà chính là viên Đế phẩm sô đan kia!”

"Tiểu tử, trên người của ngươi có hư vô thôn viêm cùng tịnh liên yêu hỏa khí tức, bọn hắn bị ngươi thu phục rồi sao?" Đế Phẩm Sô Đan nhìn Tiêu Long hỏi.

"Không sai, bây giờ thì đến lượt ngươi." Tiêu Long nhìn Đế Phẩm Sô Đan cười lạnh một tiếng nói.

"Hừ, muốn lấy ta bản nguyên cũng không dễ như vậy." Đế Phảm Sò Đan hừ lạnh một tiếng nói.

Tiêu Long cũng không nói gì, hừ lạnh một tiếng, cũng là đột nhiên bạo xuất, đầu khí ngập trời hóa thành triều tịch hung hăng hướng Đế phảm đan đánh tới.

“Chút tài mọn mà thôi.” thấy thế Đế phảm sò đan chỉ cười nhạt một tiếng, ngón tay điểm nhẹ, năng lượng ngập trời liền bị nhất chỉ phá tan.

Đế phảm sò đan hướng về Tiêu Long nhất chương vung ra, nhất thời một cái mây ngàn trượng đại bàn tay nhỏ, như bài sơn đảo hải hướng Tiêu Long vỗ tới.

Tiêu Long thấy vậy cũng không sợ hãi đánh ra một quyền, đem đánh tới cự chương cho đánh tan.

“Oanh oanh oanh”

Hai đạo thân ảnh mang theo lực lượng hủy thiên diệt địa điên cuồng giao kích, năng lượng ba động làm cho Chúc Khôn cùng Tử Nghiên đang đứng ở xa cũng phải cảm thấy hoảng sợ, nhưng mà không gian ở đây dường như cực kỳ ổn định nên mặc dù là cái loại này đại chiến nhưng cũng không thể nào đem không gian xé rách.

"Hy vọng Tiêu Long có thể thành công đi."

Ngẩng đầu nhìn trận chiến đang diễn ra, quyền đầu Chúc Khôn có chút nắm chặt lại, cục diện hiện tại có chút phức tạp, thực lực của Đế phảm đan hiển hiện thực quá mức khủng bố.

"Tiêu Long nhất định sẽ thành công, mặc kệ là nguy cơ gì xuất hiện, hắn cũng có thể giải quyết được." Tử Nghiên nhìn đang chiến đấu trên không trung thân ảnh, ánh mắt tràn đầy tin tưởng.

Chỉ có cùng Tiêu Long ở chung lâu dài mới có thể biết hắn chỗ kinh khủng, cho nên Tử Nghiên tuyệt đối tin tưởng Tiêu Long có thể đánh bại được Đế phảm sò đan.

“Rầm rầm!”

Ba động hủy diệt đáng sợ từ trên trời phủ xuống giống như thiên phạt muốn hủy diệt cả thế giới.

“Đế Đan Chương!”

Trên bầu trời, Đế phảm sò đan chợt tròn hai mắt, thân hình đột nhiên bay lên không sau đó tung chương về Tiêu Long phía dưới, cùng lúc đó một quang đoàn huyền lệ lớn cỡ đầu người đột nhiên hiện ra.

“Phanh phanh phanh!”

Khi quang đoàn này xuất hiện, năng lượng trong thiên địa như gặp phải dầu sôi thiêu đốt, khắp không gian tràn ngập hỏa diễm, thiên địa cũng trở thành hỏa lò.

Về mặt bằng lãnh của Đế phảm đan ngày càng đậm, nó ấn hai tay xuống, đột nhiên hỏa diễm nhanh chóng phóng xuống. Chỉ trong một thời gian ngắn, hỏa diễm tràn ngập thiên địa liền chui vào trong quang đoàn huyền lệ bên dưới

“Kẹp!”

Khi song chương ấn đến tận cùng thì trời đất cũng tối sầm lại, chỉ còn có quang đoàn trong lòng bàn tay hắn phát sáng, nó phát ra quang mang hủy diệt đẹp đến động lòng người dần dần lao xuống đỉnh đầu Tiêu Long.

"Tĩnh Tú Khai Tĩnh Phân Rẽ Đất Trời • Enuma Elish!!!"

Màu đỏ hủy diệt phong bạo lao ra ngoài, không gian xuất hiện vô số vết rách, hướng về phía quang đoàn đánh tới.

Uỳnh!!!

Hai đạo công kích va chạm, tạo ra tiếng nổ mạnh kinh thiên động địa, ba động hủy diệt tràn ngập ra xung quanh, nó lướt qua bình nguyên phía dưới tạo ra vực sâu vạn trượng.

"Không... Ta không tin...!!!"

Nhìn xem đánh tới màu đỏ phong bạo, trực tiếp đem mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng Đế Phảm Sò Đan bao phủ, theo Đế Phảm Sò Đan hình người hình dáng bị hủy diệt, Đế Phảm Sò Đan một lần nữa hóa thành đan dược hình thái.

Tiêu Long phải tay khẽ vẫy, đem Đế Phảm Sò Đan triệu tới trong tay, nhìn trong tay tản ra lồng lầy hào quang Đế Phảm Sò Đan, Tiêu Long cười nói: "Thật sự là quá tốt, chỉ cần đem viên đan dược này hoàn thành chân chính để đan liền có thể tạo ra được một vị Đẩu Đế."

"Thật không nghĩ tới Tiểu Tử nguoi lợi hại như vậy, cho dù là ta cũng không dám chắc mình có thể cùng tên kia đánh một trận." Chúc Khôn mang theo Tử Nghiên đi tới nhìn Tiêu Long cười nói.

"Ta biết nguoi có thể làm được mà." Tử Nghiên hai tay chống nạnh cười cười nói.

"May mắn không làm nhục mệnh." Tiêu Long gật đầu đáp.

"Tiêu Long, nếu như nguoi muốn trở thành Đẩu Đế, như vậy có một phương pháp tốt hơn." Đột nhiên Chúc Khôn lên tiếng nói.

Nghe vậy Tử Nghi hoặc nhìn sang hần hỏi: "Có phương pháp gì sao, phụ thân."

Tử Nghiên nói ra "phụ thân" hai chữ này để cho Chúc Khôn cảm thấy rất ấm lòng, vuốt nhẹ nạng mái tóc dài, rồi nói: "Cổ Đế động phủ có hai đồ vật trân quý nhất, một cái đã bị Tiêu Long hàng phục Đế phẩm sỏ đan, mà cái thứ hai chính là ..."

"Đế chi bản nguyên."

Không đợi Chúc Khôn nói xong, Tiêu Long liền chen vào.

Nghe vậy Chúc Khôn hơi kinh ngạc nói: "Nguoi vậy mà biết chuyện này."

"Ừm, Đá Xà Cổ Đế là dị hỏa hóa thành, bởi vì hần cắn nuốt hai mươi một loại dị hỏa, trở thành đứng thứ nhất dị hỏa Đế Viêm, và cũng chính là Đá Xà Cổ Đế thân phận." Tiêu Long gật đầu nhàn nhạt nói. Sau đó hần lại nói: "Mà đế chi bản nguyên chính là được cất giấu ở Đá Xà Cổ Đế pho tượng kia."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bất Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 355: Đá Xà Cổ Đế

Tiêu Long, Chúc Khôn cùng Tử Nghiên ba người liền trở về dị hỏa quảng trường, đi đến trước mặt Đá Xà Cổ Đế tượng đá phía trước.

Tiêu Long thân hình nhỏ nhắn đột nhiên chậm rãi bay lên không trung, ngón tay bên trong bùng ra một đoàn dị hỏa hướng về phía tượng đá trước mặt đánh tới vị trí trái tim của bức tượng.

"Ong ong!"

Kèm theo luồng hỏa diễm ập tới, bức tượng đá cao gần vạn trượng đột nhiên nổi lên một cỗ ba động phảng phất như từng làn sóng khuếch tán ra.

"Ong ong!"

Tượng đá bắt đầu rung động càng lúc càng mạnh, lúc sau tượng đá bắt đầu vang lên từng tiếng rắc rắc, chỗ ngực tượng đá chậm rãi nứt ra một thạch động. Trong thạch động đột nhiên xuất hiện tràn ngập quang mang nhu hòa giống như một tấm sa mỏng lung linh trên quảng trường chiếu lên thân thể mọi người.

"Rầm rầm rầm!"

Từng tia sáng nhu hòa khiến sắc mặt mọi người như tái đi, hai chân trực tiếp quỵ rạp xuống, bộ dáng tựa hồ như những tia sáng nhu hòa mỏng manh kia như có một loại uy áp cực lớn.

Mà thân thể Tử Nghiên cùng Chúc Khôn cũng chậm rãi cong xuống, cả người như khô lâu vào thời khắc này phát ra tiếng vang, sắc mặt hai người cũng trở nên đỏ lên.

"Bang bang!"

Tình trạng này cũng không kéo dài quá lâu, hai người cuối cùng cũng kiệt lực, phịch một tiếng, hai chân cuối cùng cũng khụy xuống đất. Trên quảng trường, chỉ có Tiêu Long trên người tràn ngập nhiều loại dị hỏa không phải chịu cái loại uy áp đáng sợ này.

"Đây là lực lượng của Đà Xá Cổ Đế!" Chúc Khôn sắc mặt đỏ lên, cắn răng nhưng thân thể giống như bị Thái Sơn đè nén, không thể cử động.

Quang mang mỏng manh quét qua quảng trường, sau đó bắt đầu từ Chúc Khôn sau đó lại đến Tử Nghiên trên thân bắt đầu rút đi, cuối cùng hoá thành một chùm sáng đem thân thể Tiêu Long bao quanh. Tia sáng rút lui, hai người Chúc Khôn cũng đứng lên, nhìn thấy một màn này nhất thời cả kinh.

"Tiêu tử may mắn, quả nhiên là nguoi thích hợp nhất..." Chúc Khôn sắc mặt có chút phức tạp, năm đó chính bởi vì ham muốn Đế chi bản nguyên mới bị vây khốn mấy ngàn năm, không nghĩ tới hôm nay thứ này lại chọn Tiêu Long.

"Cuối cùng cũng đến lúc này rồi sao." Từ Nghiên thì thảo nói.

Lúc trước khi ở cùng với Tiêu Long, hắn vẫn luôn nói mình nhất định sẽ có thể trở thành Đấu Đế, lúc đó còn nhỏ Từ Nghiên còn không biết gì. Chỉ là theo trưởng thành Từ Nghiên tin tưởng cũng theo đó thành thực hơn, nhưng nàng vẫn tin tưởng Tiêu Long nhất định có thể trở thành Đấu Đế, bởi vì hắn luôn sáng tạo ra kỳ tích.

Rất nhiều người không làm được sự tình, hắn đều có thể làm được.

Cho nên Từ Nghiên tin tưởng hắn.

Theo quang mang biến mất, Tiêu Long thân ảnh cũng biến mất khỏi đại điện.

....

Khi Tiêu Long khôi phục lại tinh thần thì cũng bất ngờ phát hiện ra quang cảnh xung mình đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trong ánh mắt Tiêu Long tràn ngập ngọn lửa, không nghi ngờ gì nữa, nơi này là một cái biển lửa, hơn nữa biển lửa còn có vô số màu sắc khác nhau, dị thường mỹ lệ.

"Dị Hỏa Hải Dương..."

Tiêu Long vươn tay ra nhẹ nhàng bắt một ngọn lửa màu tím, một loại cảm giác quen thuộc liền xông lên não làm hắn lảo bầm nói: "Tam Thiên Viêm Diễm Hỏa "

Tiêu Long nện bước đi chuyển, ở trong biển lửa do dị hỏa tạo nên này, khi hắn nhẹ nhàng bước đi thì những thứ này ngọn lửa kia cũng xoay quanh thân hắn, lộ vẻ vô cùng thân cận.

"Xem ra dị hỏa rất thích thú với thể chất của người. " Tiêu Long đang chậm rãi bước đi thì đột ngột nghe thấy một nụ cười già nua vang lên trong biển lửa.

Thanh âm bất ngờ xuất hiện làm cho Tiêu Long hơi kinh sợ, vội vàng ngừng đầu, nhìn phía trước đó không xa, nơi đó ngọn lửa ngưng tụ thành một nụ hoa khổng lồ, nụ hoa từ từ nở ra, sau đó liền có một thân ảnh xuất hiện trong ánh mắt của hắn.

Lão nhân mặc một cái áo bào màu sẫm, bề ngoài không có gì đặc biệt, so với những người già bình thường khác thì không có khác nhau quá lớn.

Lúc này, lão nhân đang ngồi xếp bằng ở giữa bông hoa, khuôn mặt già nua, nhìn Tiêu Long cười cười.

Tiêu Long đã gặp qua người này mấy lần, nhưng ở những lần đó, không phải là hư ảnh thì là hàng giả, nhưng ở lần này, Tiêu Long có thể chắc chắn đây là Đà Xà Cổ Đế!

Có lẽ đây chỉ là hình ảnh lưu lại hoặc là tàn hồn, nhưng bất luận như thế nào thì người này cũng là vị Đấu Đế cuối cùng trên Đấu Khí Đại Lục!

"Văn bối Tiêu Long, ra mắt Cổ Đế tiền bối."

Tiêu Long đề xuống kích động trong lòng, hướng về phía lão nhân đang ngồi xếp bằng trong hoa lửa cung kính thi lễ.

"Động phủ ta lưu lại xem ra là đã được mở ra rồi..."

Đà Xà Cổ Đế khẽ mỉm cười, chợt vung tay lên, biển lửa trước mặt liền dâng lên một đóa hoa lửa khác: "Ngồi đi."

Nghe vậy, Tiêu Long cũng không từ chối nữa, thân hình chợt lóe, liền ngồi xếp bằng trong bông hoa lửa, hôm nay, ngồi gần nhân vật chỉ tồn tại trong truyền thuyết này, trong lòng Tiêu Long cũng có chút cảm khái, vào lúc này, hắn mới phát hiện ra, mái tóc dài trên đầu Đà Xà Cổ Đế bay lên một ngọn lửa nhàn nhạt.

Đà Xà Cổ Đế bản thể là Thanh Liên Địa Tâm Hỏa, cho nên có dạng này kỳ dị hình dạng cũng không lạ gì.

Đà Xà Cổ Đế sau khi nuốt chửng hai mươi một loại dị hỏa còn lại trên dị hỏa bảng liền tiến hóa, hơn nữa tiềm tu vạn năm, mới đạt tới đẳng cấp Đấu Đế.

Hiện tại Tiêu Long nhìn sơ qua màu sắc bộ tóc liền phát hiện đó đúng lúc là màu sắc của hai mươi một loại dị hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Sát Đầu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 356: Đột Phá Đấu Đế

"Tiểu gia hỏa, nếu như ta không có cảm ứng nói vậy, ngươi hẳn là tu luyện qua một loại có thể thôn phệ Dịch Hỏa đặc thù công pháp a?" Đà Xá Cổ Đế cười hỏi.

Tiêu Long gật gù đầu, nói: "Tiểu tử xác thực tu luyện qua loại công pháp này."

"Bất quá theo ta cảm ứng thấy, ngươi công pháp so với ta trước đây tu luyện công pháp càng thêm mạnh mẽ hơn nhiều." Đà Xá Cổ Đế tò mò nói.

"Không sai, vẫn bởi tu luyện công pháp có chút đặc thù, ngoại trừ thôn phệ dịch hỏa ra, còn có một ít công năng khác." Tiêu Long gật đầu.

"Vô hạn thế giới không thiếu cái lạ, công pháp quý dị cỡ nào cũng có." Đà Xá Cổ Đế gật đầu nói.

Sau đó hắn lại nhìn thần sắc bình thản Tiêu Long, nghi hoặc hỏi: "Tiểu gia hỏa, ngươi giống như không có chuyện gì muốn hỏi ta, tỷ như nguyên nhân Đấu Khí đại lục không xuất hiện ở Đấu Khí Đại Lục nữa?"

"Là bởi vì Nguyên Khí không còn đi, về phần những Đấu Đế kia đã đi đâu, nhất định là đã rời đi Đấu Khí Đại Lục, những chuyện này vẫn bởi đã biết. Sau khi đột phá Đấu Đế, ta cũng sẽ đi xem thử một phen." Tiêu Long cười nói.

Đại Quang Cầu có thể để cho hắn có được với kiếp trước hắn biết anime vật phẩm, nghĩa là những thế giới đó cũng tồn tại ở một nơi nào đó trong vô tận vũ trụ này. Đại Quang Cầu có thể kết nối với những thế giới đó, vậy thì theo lý thuyết hắn cũng có thể mượn nhờ đại quang cầu lực lượng để đi tới những thế giới đó.

Có thể cùng hắn yêu thích nhân vật gặp gỡ, trải nghiệm khác biệt hành trình....

Nghĩ đến đây, Tiêu Long ần ần có chút hưng phấn.

"Ngươi tiểu gia hỏa này tâm tính ngược lại là nhất lưu, lão phu càng ngày càng coi trọng ngươi."

Đà Xá Cổ Đế vung nhẹ tay lên, biển lửa huyền lệ khôn cùng đột nhiên giao động mạnh lên, một con Hỏa long bay lên không trung, cuối cùng ở giữa không trung hóa thành một hạt sen nhỏ, bên ngoài hạt sen ngọn lửa bốc lên mãnh liệt vô cùng.

"Truyền thừa của ta đều ở chỗ này, về phần ngươi có thể đạt tới Đấu Đế hay không, phải xem số phận của ngươi nữa."

Tiêu Long nhìn lấy hiện lên ở trước mắt mình lộng lẫy hạt sen, trong lòng cũng là kích động không thôi, chỉ cần có thể luyện hóa nó, chính mình liền có thể toại nguyện đột phá Đấu Đế.

Hiện nay trên đại lục, muốn tiến vào cảnh giới Đấu Đế chỉ còn hai loại biện pháp này. Bởi vì chỉ có Đế phẩm đan dược và Cổ Đế truyền thừa là còn lưu giữ lại được hai đạo Nguyên Khí của thiên địa.

"Muốn đạt được truyền thừa của ta thì tâm cần phải vững vàng như bàn thạch, trong đầu tập trung vào ý niệm duy nhất: Bất diệt!"

Đà Xá Cổ Đế nhìn về kích động của Tiêu Long, nhất thời trên khuôn mặt nở nụ cười âm thầm, bàn tay khẽ động, hạt sen kia liền nhẹ nhàng rơi xuống, cuối cùng trôi lơ lửng ở trên đầu Tiêu Long.

"Hô...!"

Tiêu Long hít sâu vào một hơi, nhanh chóng ổn định tinh thần đem tạp niệm trong đầu thanh trừ đi.

"Ông...ong!"

Hạt sen lửa phát ra ánh sáng kỳ dị, sau đó từ từ chậm rãi hạ xuống, rồi trực tiếp xuyên thẳng qua da đầu Tiêu Long, lọt vào trong đầu hắn.

"Oanh!"

Đang lúc hạt sen lửa đi vào cơ thể Tiêu Long lúc, một đầu hư ảo phượng hoàng thân ảnh từ trong nạp giới hắn xuất hiện, năng lượng ba động tỏa ra làm cho người ta cảm thấy kinh hãi, hư ảnh phượng hoàng huyền hóa thành một nữ nhân xinh đẹp thân ảnh.

Nếu như lúc này Tiêu Long còn tỉnh, hẳn nhất định sẽ nhận ra, nữ nhân này chính là Hỏa Phượng.

Hỏa Phượng một tia tàn hồn vẫn luôn ở trong Hỏa Phượng Kiếm, chỉ là Tiêu Long không biết mà thôi, nàng dù sao cũng là đấu đế khi còn sống, dù chỉ là tàn hồn, nhưng nếu muốn ẩn giấu cũng rất khó, hơn nữa Tiêu Long cũng rất ít sử dụng Hỏa Phượng Kiếm nên không biết.

Hỏa Phượng tàn hồn nhìn xem Tiêu Long một chút, trong ánh mắt hiện lên một tia vui mừng, sau đó dần dần tan biến thành quang điểm.

"Không có nghĩ đến tiểu gia hỏa này vậy mà là trong truyền thuyết Bất Tử Điều, có thể tiếp nhận ta truyền thừa, thật sự là rất thích hợp! Xem ra ta sứ mệnh liền phải hoàn thành." Đà Xá Cổ Đế nhìn xem một màn này cười nói.

Nếu như Tiêu Long là nhân loại, làm sao có thể còn không chịu nhận Đà Xá Cổ Đế truyền thừa, bất quá đã Tiêu Long là Bát Từ Điều, cùng hòa diễm có duyên, như vậy tiếp nhận Đà Xá Cổ Đế truyền thừa, liền như là ăn cơm uống nước đồng dạng dễ dàng.

Nửa năm thoáng qua tức thì, nhận lấy truyền thừa Tiêu Long, chậm rãi mở ra hai mắt, quát to: "Tất Dị Hóa, nghe ta hiệu lệnh, nhanh nhanh trở về vị trí cũ!"

Theo Tiêu Long dứt lời, trên Đấu Khí đại lục, những vô chủ đó Dị Hóa, trực tiếp tại chỗ này triệu hoán dưới, xuyên qua hư không, xuất hiện tại Đấu Đế trong động phủ, sau đó chui vào Tiêu Long thể nội. Mà những cái kia có chủ Dị Hóa, thì là trực tiếp thoát ly nguyên bản chủ nhân, xuyên qua hư không, tranh nhau chen lấn chui vào Tiêu Long trong thân thể.

Ngay cả Huân Nhi thể nội Kim Đế Phần Thiên Viêm, còn có Dược Tộc Quy Linh Địa Hóa, Viêm Tộc dị hóa đều không thoát khỏi.

Tiêu Long điên cuồng vận chuyển Hư Vô Quyết cùng trong người mười loại dị hóa điên cuồng luyện hóa tất cả dị hóa.

Ngay sau đó một cỗ vô biên khí thể từ trên người hắn truyền ra, trên thân khí thể không ngừng tăng vọt, cuối cùng tán thẳng lên Đấu Đế.

Tại thời khắc này, Đấu Khí Đại Lục trên bầu trời, đột nhiên nhiễm lên một tầng hỏa diễm kỳ quái, hơn phân nửa Đấu Khí Đại Lục trên bầu trời, đều xuất hiện một tầng nhan sắc lộng lẫy hỏa diễm kỳ quái.

Ô Thần Thành trong Tiêu gia, Tiêu Chiến những này Tiêu gia thành viên dòng chính, trên thân khí tức bắt đầu tăng vọt, nguyên bản chỉ có Đấu Hoàng Tiêu Chiến, vậy mà trực tiếp đề bạt một cái đại đẳng cấp, đạt tới Đấu Tông cấp bậc.

Viêm Môn bên trong Tiêu Thần cùng Tiêu Huyền đồng dạng cũng cảm nhận được sự việc này.

Ngũ tinh Đấu Thánh Tiêu Thần, trên thân khí tức cũng bắt đầu tăng vọt, cuối cùng dừng lại tại thất tinh Đấu Thánh cấp bậc, Tiêu Thần một mặt chấn động cả kinh kêu lên: "Đây là Tiêu Tộc huyết mạch chi lực kích hoạt, Tiêu gia có người đột phá Đấu Đế!"

"Tiêu Long, nhất định là Tiêu Long. Bao nhiêu năm! Bao nhiêu năm! Ta Tiêu Tộc rốt cục lại có người trở thành Đấu Đế!" Nhìn lấy đầy thiên hỏa diễm kỳ quái, Tiêu Huyền nhin không được nước mắt tuôn đầy mặt, ngửa mặt lên trời cười to nói.

.....

"Tuyệt Nữ tỷ tỷ, Tiêu Long ca ca hắn thành công rồi." Huân Nhi thần sắc vui mừng lẫn kích động nhìn Tuyệt Nữ.

"Ca ca đã tán thẳng Đấu Đế rồi, thật sự quá tốt!"

"Đó là đương nhiên, bởi vì đây chính là sự phụ a, hắn không gì không làm được."

"Ta nhìn trúng nam nhân, tự nhiên là không tầm thường."

Tiêu Long nữ nhân nhóm cũng vui mừng không thôi, đồng thời cảm thấy tự hào bởi vì nam nhân của các nàng ưu tú hơn người.

"Cuối cùng cũng đột phá rồi a, ta liền biết sẽ có ngày này." Tuyệt Nữ nhẹ giọng nói, trong mắt tràn đầy vui mừng.

Từ khi đi theo Tiêu Long, nàng vẫn luôn chứng kiến hắn từng bước trưởng thành. Từ một cái nhỏ yếu Đấu Linh từng bước từng bước đi đến Đấu Đế, không ai hiểu rõ Tiêu Long hơn nàng.

Nhưng là Tiêu Long luôn mang đến cho những người xung quanh phải kinh ngạc.

Tuyệt Nữ đối với việc Tiêu Long có thể trở thành Đấu Đế là ôm lấy trăm phần trăm tín niệm.

.....

"Tên ta Tiêu Long, hôm nay thành Đấu Đế, phong hào Viêm Đế!"

Làm Đấu Khí Đại Lục tất cả mọi người bị trên bầu trời kỳ quái hấp dẫn lúc, một đạo to thanh âm, trong nháy mắt truyền khắp cả phiên đại lục, cả phiên đại lục đột nhiên làm yên tĩnh, lập tức toàn bộ sinh linh tất cả đều hoan hô lên, tiếng hoan hô xông thẳng tới chân trời.

Trải qua số thời gian, trên phiên đại lục này, rốt cục lại một lần nữa xuất hiện Đấu Đế.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đấu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 357: Hành trình mới (Đại Kết Cục)

Tiêu Long đột phá Đẩu Đế, toàn bộ đại lục đều chấn kinh, rung động.

Tại Tiêu Long vừa mới tấn thăng thành Đẩu Đế ngày thứ ba, hắn liền cho chúng nữ tổ chức một cái đại hôn lễ.

Chúng nữ theo hắn buồn ba, trải qua vô số trận chiến. Mặc dù Tiêu Long cùng các nàng đã có phu thê chi thực nhưng còn chưa cho các nàng tổ chức một cái hôn lễ.

Cho nên lần này Tiêu Long quyết tâm đem các nàng tất cả đều cưới một lần.

Lấy Tiêu Huyền giúp hắn làm chủ, hướng về phía chúng nữ từng cái gia tộc đề thân.

Có tất cả là mười người, theo thứ tự là Tuyết Nữ, Cổ Huân Nhi, Mễ Đặc Nhĩ Nhã Phi, Vân Vận, Mỹ Đỗ Toa Nữ Vương, Thanh Lâm, Từ Nghiên, Tào Đình, Tiêu Ngọc cùng Hỏa Trĩ.

Về phần Tiểu Y Tiên, Đan Thần cùng Nạp Lan Yên Nhiên thì không có cùng tham gia hôn lễ, cũng không phải là Tiêu Long không hướng các nàng đưa ra đề thân mà là các nàng không muốn.

Tam nữ cùng Tiêu Long thân phận có chút vi diệu, Nạp Lan Yên Nhiên thì là Vân Vận đồ đệ, Tiểu Y Tiên cùng Đan Thần lại là hắn đồ đệ, Tiêu Long có thể không để ý người khác cái nhìn đàm tiếu, nhưng các nàng thì có, các nàng gia mặt cũng không dày bằng Tiêu Long.

Chỉ cần được ở bên Tiêu Long, như vậy là đủ rồi, không có hôn lễ cũng không sao.

Bất quá Tiêu Long cũng không phải là hạng người cam chịu như vậy, hiện tại ở Đẩu Khí đại lục, hắn không thể cho các nàng một cái chân chính hôn lễ, nhưng đợi sau khi rời đi Đẩu Khí đại lục, hắn sẽ để cho được mặc lên tân nương lễ phục.

Tại đại hôn diễn ra ngày đó, vô số thế lực đại lão đều đi tới chúc mừng.

Viễn Cổ Bát Tộc bây giờ thì đã không còn hồn tộc, Linh Tộc mặc dù đã mất đi tất cả cường giả, nhưng bởi vì Tiêu Huyền cùng Cổ Nguyên đem hồn tộc diệt cho nên mới đem tộc nhân còn lại của Linh Tộc cho cứu trở về, thoát khỏi như nguyên tác bị ném vào trong huyết trì của Hồn Thiên Đế.

Thạch Tộc, Dược Tộc đều còn tại, vẫn như trước đây không thay đổi.

Và dĩ nhiên không thể quên được một tộc, nhờ việc Tiêu Long trở thành Đẩu Đế mà một lần nữa kích phát huyết mạch, Tiêu tộc!

Thứ gọi là huyết mạch Đẩu Đế, chính là những người có huyết thống gần với Tiêu Long đều được hưởng lợi ích mà huyết mạch mang lại.

Huyết mạch Đẩu Đế quả thật là thứ biến thái! Nói cách khác, hoàn toàn có thể dùng sức một người mà chấn hưng cả gia tộc.

Có thể tưởng tượng, toàn bộ Tiêu gia một khi triệt để hưởng thụ những ưu điểm của huyết mạch Đẩu Đế rồi, thì sau này, nhất định sẽ có bước đại nhảy vọt. Đến lúc đó, có trở lại thành một Tiêu tộc cường thịnh như ngày xưa hay không, chỉ là vấn đề thời gian.

.....

Ba năm sau khi Tiêu Long đột phá Đẩu Đế, Đẩu Khí đại lục lại xuất hiện một vị Đẩu Đế khác, chính là Tuyết Nữ. Lại qua bảy năm sau đó, Huân Nhi cũng đột phá Đẩu Đế.

Tiêu Long đem Đế Chi Bản Nguyên chiếm được luyện chế thành một viên Đế Đan đưa cho Tuyết Nữ để nàng đột phá Đẩu Đế.

Còn để phẩm sỏ đan hắn chiếm được cũng làm cho hoàn thiện, mất hết năm năm mới có thể hoàn thiện được, sau đó hắn đưa cho Huân Nhi, giúp nàng đột phá Đẩu Đế.

Cứ như vậy, Tiêu Gia có tất cả ba vị Đẩu Đế.

.....

Đế quốc Gia Mã, thành Ô Thần.

Đối với người của đế quốc Gia Mã mà nói, thành Ô Thần hiển nhiên là vùng đất thánh. Bởi nơi ấy tồn tại tổng bộ của Tiêu gia. Tiêu gia mấy năm gần đây cường giả như mây, dù cho có nhìn khắp đại lục Đẩu Khí, gia tộc hoặc thế lực có thể đối địch lại dường như đếm được trên đầu ngón tay.

Tại trung tâm thành Ô Thần, có một tòa trang viện sừng sững. Nếu ánh mắt có thể vượt qua tường cao, liền thấy được bên trong có một dinh viện, hơn mười đạo thân ảnh tập trung ở chỗ này, dẫn đầu là một cái tóc đỏ thanh niên.

Mà sau lưng chính là hắn thê tử nhóm.

Mười năm qua Tiêu Gia cũng bồi đường ra được vô số cường giả, lại có Tiêu Huyền ở, cho nên hẳn đã có thể yên tâm rồi đi, đi tới một vùng đất rộng lớn hơn.

Đồng thời hẳn cũng để lại cho Tiêu Gia một viên Đế Phẩm Đan Dược, cho nên bây giờ hẳn cũng không cần phải lo lắng cái gì.

"Đến lúc rồi." Tiêu Long nhìn về phía chúng nữ cười nói.

"Bất kể là ở đâu, chúng ta sẽ cùng với ngươi đi." Tuyết Nữ nhìn hẳn mỉm cười nói.

"Phu Quân đi đâu, ta đi đó." Huân Nhi cười nói.

"Sự phụ, ngươi đừng quên ngươi còn nợ ta một cái hôn lễ." Tiểu Y Tiên cười nói.

"Ta cũng vậy."

"Ta cũng vậy."

.....

Tiêu Long là các nàng quan trọng nhất, hẳn muốn làm gì, các nàng đều không phản đối, mặc dù không biết phía trước chờ bọn hắn là gì, hay nguy hiểm gì, nhưng đều là phụ thê thì phải cùng chung hoạn nạn a.

"Vậy thì đi thôi." Tiêu Long gật đầu, sau đó vung tay lên, đem chúng nữ thu vào bên trong Tiểu Thế Giới.

Một cái to lớn đại quang cầu trống rỗng xuất hiện.

Đại Quang Cầu tỏa ra chói mắt kim quang, sau đó biến thành một cái kim sắc đại môn, phía trên cánh cửa có rất nhiều huyền ảo phức tạp hoa văn.

Kẹt!!!

Đẩy ra cánh cửa, Tiêu Long bước vào bên trong.

Theo Tiêu Long bước vào kim sắc đại môn lúc, đại môn liền đóng lại, biến mất khỏi chỗ.

- ---Kẹt!!!!-----

(Hết truyện)

Bạn đang đọc truyện *Vạn Giới Xuyên Qua Từ Đầu Phá Bắt Đầu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.